பரப்ரம்மணே நம:

தசோபநிஷத்

பதவுரையோடுகூடிய

த்ராவிடபாஷ்யம்.

இதிலுள்ளவை

ஈச, கேந, கட, ப்ரஶ்ந, முண்டக, மாண்டூக்ய,

கௌடபாதகாரிக, தைத்திரீய, ஐத்ரேய,

ப்ருஹதாரண்ய, சாந்தோக்ய உபநிஷத்துக்கள்.

இது

மதத்ரயவித்வான்களைக்கொண்டு

தமிழில் மொழி பெயர்ப்பித்து,

கு. அநந்தாசாரியரவர்களால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1899.

விலை ரூபா 6—8—0.

புஸ்தகவிளம்பரம்.

				ரூ. அ. பை.
தசோபநிஷத் ப்ரதிபதம் த்ராவிடபாஷ்யம்.	ரூபா	6—8—0	தபால்கூலி	0—8—0
தேசிகப்ரபந்த வியாக்கியானம்	,,	3—8—0	,,	0—4—0
வடகலை குருபரம்பரை	,,	0–12—0	,,	0—1—6
தென்கலை ௸	,,	0–12—0	,,	0—1—6
தெலுங்குலிபியில் மணிப்ரவாள ஸ்ரீபாஷ்யம்	,,	1–12—0	,,	0—2—6
பராசரஸம்ஹிதை பாஞ்சராத்திரம் தெலுங்குலிபியில்	,,	1—4—0	,,	0—1—6
பாஞ்சராத்திரம் விஷ்ணுதிலகம் தெலுங்குலிபியில்	,,	1–12—0	,,	0—2—6

இவை சென்னபட்டணம் போலீசு இராகவாசாரி தெருவு 8-கெ. வீட்டில் கு. அனந்தாசாரியா ரிடத்திலும், தம்புசெட்டித்தெருவு 93 கெ. மதராஸ்ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலும், பச்சையப்பன் ஸ்கூலுக்கு அடுத்த ஸரஸ்வதிநிலய புஸ்தகசாலையிலும், சாவுகார்பேட்டைத் தங்கசாலைத்தெருவில் ஸ்ரீநிகேதன அச்சுக்கூடம் பி. வி. கிருஷ்ணசாமிநாயுடு விடத்திலும், ஸ்டார் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடத்திலும், திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்தெருவு சித்திரகூடம் கந்தாடை திருவேங்கடாசாரியா ரிடத்திலும், கும்பகோணம் புஸ்தக வியாபாரம் கோவிந்தசாமிநாயுடு இடத்திலும், திருச்சினாப்பள்ளி கோட்டையில் சபாபதிபிள்ளை புஸ்தகசாலையிலும், மதுரை புதுமண்டபம் ஷண்முகப்பிள்ளை புஸ்தகக்கடையிலும் விற்கப்படும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂. 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀 𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌤𑍇 𑌹𑍈𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌏𑌷 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦𑌮𑍁𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ||

సుకేశా చ భారద్వాజః శైబ్యశ్చ సత్యకామః సౌర్యాయణీ చ గార్గ్యః కౌసల్యశ్చాశ్వలాయనో భార్గవో వైదర్భిః కబంధీ కాత్యాయనస్తే హైతే బ్రహ్మపరాః బ్రహ్మనిష్ఠాః పరం బ్రహ్మాన్వేషమాణా ఏష హ వై తత్సర్వం వక్ష్యతీతి తే హ సమిత్పాణయో భగవంతం పిప్పలాదముపసన్నాః ||

(ப-ம்.) 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃-பரத்வாஜமகர்ஷியின் குமாரராகிய, 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑌾𑌃 ஸுகேசாவென்கிற மகர்ஷியும், 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌃-சிபியின் குமாரராகிய, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃-ஸத்யகாமனென்கிற மகர்ஷியும், 𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀-ஸௌர்யாயணமகர்ஷியின் குமாரராகிய, 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃-கார்க்யமகர்ஷியும். 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃-அச்வலாயனர்குமாரராகிய, 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌃 - கௌஸல்யனென்கிற மகர்ஷியும், 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃-விதர்ப்பகுமாரராகிய, 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃-பார்க்கவமகர்ஷியும், 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃 கத்யமகர்ஷிகோத்ரத்திலவராகிய, 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀-கபந்தி என்கிற மகர்ஷியும், ஆகிய, 𑌤𑍇𑌹-ப்ரஸித்தர்களான, 𑌏𑌤𑍇-இந்த மகர்ஷிகள். 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌃-வேதத்தையோதினவர்களாய், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃-வேதார்த்தத்தை யறிந்தவர்களாய், 𑌪𑌰𑌂-𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-பரப்ரம்மத்தை, 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃-அறியவிரும்பினவர்களாய், 𑌹𑌏𑌵-ப்ரஸித்தரான, 𑌏𑌷𑌃-இந்த மகர்ஷியானவர், 𑌤𑌤𑍍-𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 அந்த ஸமஸ்தத்தையும், 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿-சொல்லுவரென்று, 𑌤𑍇, 𑌹; 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃- ஸமித்துமுதலியவற்றைக் கையிலேந்திக்கொண்டு, 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂-பூஜ்யரான, 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦𑌂-பிப்பலாதனென்கிற மகர்ஷியை, 𑌉𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃-ப்ரம்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லவேணுமென்று சரணமடைந்தார்கள்.

ஸா௦-ஹா.—ப்ரம்மஜ்ஞாந ஸாதனமான உபதேசமானது, பிப்பலாதனைப்போன்றுரால் சொல்லப்பட்டு, இம்மகர்ஷிகள்போல்வரால் கேட்கத்தக்கது. என்று இந்த விஷயத்தை ஸ்துதிசெய்துகொண்டு ப்ரச்னோத்தர ரூபமாய் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸுகேசாமுதலிய மகர்கர்ஷிகளறுவரும், பூஜ்யரான பிப்பலாதரிடத்தில், தாங்கள், அத்யயனம்செய்து அதிலறியப்பட்ட வேதங்களிற் சொன்ன ப்ரம்மஸ்வரூபாதிகளில் தங்களுக்குண்டான ஸந்தேகங்கள் நீங்கும்படி அவைகளின் ஸ்வரூபங்களைக் கேட்கவேணுமென்று, உபஹாரங்களோடு சென்று, அவரை யடைந்தார்கள்.

ரா-ஹா.—வேதவேதாந்தங்களை யோதி தபோநிஷ்டையுடையவர்களான மகர்ஷிகளாறுவரும் மகாபூஜ்யரான பிப்பலாதரிடத்தில் எல்லாதத்வார்த்தங்களையும் கேழ்க்கவேணுமென்று, அவரிடம் சென்றார்கள்.

௨. தாந் ஹ ஸ ருஷிருவாச பூய ஏவ தபஸா ப்ரஹ்மசர்யேண
ஶ்ரத்தயா ஸம்வத்ஸரம் ஸம்வத்ஸ்யத ॥ யதாகாமம் ப்ரஶ்நாந் ப்ருச்சத யதி விஜ்ஞாஸ்யா
ம: ஸர்வம் ஹ வோ வக்ஷ்யாம இதி ॥

౨. తాన్ హ స ఋషిరువాచ భూయ ఏవ తపసా బ్రహ్మచర్యేణ శ్రద్ధయా సంవత్సరం
సంవత్స్యథ యథాకామం ప్రశ్నాన్ పృచ్ఛథ యది విజ్ఞాస్యామః సర్వం హ వో వక్ష్యామ ఇతి॥

(ப-ம்.) பூய:ஏவ-மறுபடியும், தபஸா-தபஸ்ஸோடும், ப்ரஹ்மசர்யேண-ப்ரம்மசர்யத்தோடும், ஶ்ரத்தயா-ச்ரத்தையோடும், ஸம்வத்ஸரம்-ஒருவருஷகாலம், ஸம்வத்ஸ்யத-இங்குவாஸம்பண்ணுங்கோள். (பின்பு,) யதாகாமம்-இஷ்டப்படி, ப்ரஶ்நாந்-ப்ருச்சத-கேளுங்கோள். விஜ்ஞாஸ்யாம:-யதி-அறிந்தோமேயாகில், ஸர்வம்-எல்லாவற்றையும், வ:-உங்களுக்கு, வக்ஷ்யாம:-சொல்லுகிறோம். இதி-என்று, ஸ: ருஷி:-அந்த பிப்பலாதனென்கிற மகர்ஷியானவர், தாந் ஹ அந்தமகர்ஷிகளைக்குறித்து, உவாச-சொன்னார்.

ஶம்-ஹா.—நீங்கள் முன் தபஸ்விகளாயிருந்தாலும், நமக்கு சுச்ரூஷைபண்ணிக் கொண்டு ஒருவருஷகாலமிருந்தீர்களாகில் நாமறிந்தபடி உங்களுக்கு ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யுபதேசிக்கிறோம் என்று அந்த மகர்ஷிகளைப்பார்த்து பிப்பலாதர்சொன்னார்.

ரா-ஹா—இப்போது நீங்கள் ப்ரம்மவித்யையை யறியும்படி, நாம் சொல்லவேணுமாகில் ஒருவர்ஷகாலம், ச்ரத்தாபக்திகளோடுகூடி, ஸ்த்ரீசிந்தை முதலியவை நீக்குகையாகிற ப்ரம்மசர்யமுடையவர்களாய், நமக்கு சுச்ரூஷை பண்ணிகொண்டு, நிச்சலராயிருங்கோள். நாமுமக்கு வஞ்சனையில்லாமல், ப்ரம்மவித்யையை யறிந்தபடி சொல்லுகிறோம் என்று, அந்த மகர்ஷிகளைப்பார்த்து பிப்பலாதர் சொன்னாரென்று பொருள். இத்தாலிப்படி வருத்தப்பட ஸம்மதியில்லையாகில் உங்களிடம் போய்ச் சேரலாமென்று கருத்து காட்டப்பட்டது. இதனால் சிஷ்யன், ஆசார்யனுடைய ஜ்ஞாநத்தை பரீக்ஷியாமல், பக்தியோடு ஒருவருஷம் குருகுலவாஸம் செய்யவேணுமென்றும், ஆசாரியன், சிஷ்யனை சோதியாமல் உபதேசிக்கை தகாதென்றும், ஸூசிக்கப்படுகிறது.

௩. அத கபந்தீ காத்யாயந உபேத்ய பப்ரச்ச ।
பகவந் குதோ ஹ வா இமா: ப்ரஜா: ப்ரஜாயந்த இதி ॥

3. అథ కబంధీ కాత్యాయన ఉపేత్య పప్రచ్ఛ భగవన్ కుతో హ వా ఇమాః ప్రజాః ప్రజాయన్త ఇతి॥

(ப-ம்.) அத-ஒருவருஷம்போனபின், கபந்தீ, காத்யாயந:-கத்யர்குமாரரான கபந்தியானவர், உபேத்ய-வந்து, பகவந்-ஓபூஜ்யரானஸ்வாமியே, இமா: ப்ரஜா:-இந்த ஜநங்கள், குதோ ஹ வா - யாரிடத்திலிருந்து, ப்ரஜாயந்தே-உண்டாகின்றன. இதி-என்று, பப்ரச்ச கேட்டார்.

ஶம்-ஹா.ரா-ஹா.—இப்படி ஆசாரியனாகிய பிப்பலாதமகர்ஷி சொன்னபின், அப்படியே ஒருவருஷகாலம் மகாபக்தி, விச்வாஸம், ச்ரத்தை, ஆஸ்திக்யம், ப்ரம்ம

சர்யம் முதலியவற்ருேடு ஆசாரியனுடைய மநஸ்ஸு ஸந்தோஷிக்கும்படி குருகுல வாஸம்பண்ணி, அதனாலவர் ப்ரஸந்நரான பிறகு அந்த மகர்ஷிகளிலொருவராகிய கபந்தியென்பவர் மற்ற மகர்ஷிகள் அநுமதிப்படியே, சாஸ்த்ர க்ரமமாய் ஆசார்யரான பிப்பலாதனையடைந்து, இந்த லோகத்திலுள்ள ஜநங்கள் எந்தவஸ்துவிலிருந்து பிறந்தனவென்று கேட்டார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த ப்ரச்நம், சதுர்முகப்ரம்மபரமென்று சங்கரபாஷ்யத்திலும், பரப்ரம்மபரமென்று, இராமாநுஜபாஷ்யத்திலும் தாத்பர்யபேதமென்றறிக.

௪. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌸 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍇 । 𑌰𑌯𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍌 𑌮𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥

౪. తస్మై స హోవాచ ప్రజాకామో వై ప్రజాపతిః స తపోఽతప్యత స తపస్తప్త్వా స మిథునముత్పాదయతే । రయించ ప్రాణంచేత్యేతౌ మే బహుధా ప్రజాః కరిష్యత ఇతి॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌃-அந்த, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃-ப்ரஜாபதியானவர், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 - ப்ரஜைகளிலாசையுடையவராய், 𑌤𑌪𑌃-தபஸ்ஸை, 𑌅𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤-செய்தார். 𑌸𑌃-ப்ரஸித்தரான, 𑌸𑌃-அவர், 𑌤𑌪𑌃 - தபஸ்ஸை, 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 - செய்து, 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌮𑍍-இரண்டை, 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍇 - உண்டுபண்ணினுர். 𑌰𑌯𑌿𑌮𑍍 - இரயி என்றும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍 - ப்ராணனென்றும், 𑌇𑌤𑌿-சொல்லப்படுகிற, 𑌏𑌤𑍌-இவ்விரண்டும், 𑌮𑍇-எனக்கு, 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾-அநேகவிதங்களான, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃-ப்ரஜைகளை, 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃-ஸ்ருஷ்டிக்கப்போகின்றன; 𑌇𑌤𑌿-என்கிறவபிப்ராயங்கொண்டார். (இப்படி) 𑌸𑌃 - அந்தபிப்பலாதமகர்ஷியானவர், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்தகபந்திமகர்ஷியைப்பார்த்து, 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚-சொன்னுர்.

ஶம்-ஹா.—நான், நான்முகனுயாவேனுகவென்று, நான்முகனுக விரும்பினவன் உபாஸநம் செய்யும்போது, நானே, நான்முகனென்று, உபாஸித்து, அப்படி முன் கல்பத்தில், உபாஸனம் செய்ததினுல் வந்த புண்யத்தால் இந்த கல்பத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பனென்கிற நான்முகனுகவாய், ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமென்று நினைத்து முன்ஜந்மத்திலதான வேதார்த்த விஜ்ஞாநத்தை ஆலோசித்து, அந்த வேதார்த்தத்தை ஸ்ம்ருதியில் கொண்டுவந்து, அந்த ப்ரகாரமாகவே; ஸ்ருஷ்டிக்கு வேண்டியதான, ரயி, ப்ராணன், என்கிற விரண்டையும் ஸ்ருஷ்டித்தான். அதாவது, இவ்விரண்டும் நமக்குவேண்டிய ப்ரஜாஸ்ருஷ்டியைப் பலபடியாகச் செய்யுமென்று நினைத்து, ரயி, ப்ராணன், என்கிற, ஸூர்யன், சந்திரன், இவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தானென்கை. இப்படி, பிப்பலாதர், கபந்திக்குச் சொன்னுர்.

ரா-ஹா.—பரமாத்மாவானவர் ஸ்ருட்டிக்ரமத்தை வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி ஆலோசித்து, எல்லாஸ்ருஷ்டிக்கும் மூலமான, ரயி, ப்ரணன், என்கிற ப்ரக்ருதி, ஜீவன், இவைகளை ஸ்ருஷ்டித்தார். இங்கு ப்ரஜாபதி, என்பது பரமாத்மாவே, ஹிரண்யகர்பனென்கிற நான்முகனையன்று, இது காரணவாக்யமன்ருே.

௫. 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌹𑌵𑍈𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌰𑌯𑌿𑌰𑍇𑌵𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃। 𑌰𑌯𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂𑌚𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌰𑌯𑌿𑌃 ॥

౫. ఆదిత్యోహవై ప్రాణోరయిరేవచంద్రమాః| రయిర్వా
ఏతత్సర్వంయన్మూర్తంచామూర్తంచతస్మాన్మూర్తిరేవరయిః||

(ப-ம்.) 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃𑌹𑌵𑍈-போக்தாவானவன், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ஜீவன், 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃-போக்யமானது, 𑌰𑌯𑌿𑌃𑌏𑌵-ப்ரக்ருதியே. 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂𑌚𑌅𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂𑌚. மூர்த்தாமூர்த்தரூபமாயிருக்கிற, 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - காணப்படுகிற ஸமஸ்தமும், 𑌰𑌯𑌿𑌃𑌵𑌾-போக்யமேயன்றோ; 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-ஆகையால், 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌰𑌯𑌿𑌃-போக்யமான மூலப்ரக்ருதியே, ரயி என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஶம்-ஹா. —அத்தாவென்றும், அந்நமென்றும் சொல்லப்படுகிற ஆதித்யன், சந்த்ரமா:, என்கிற எல்லாமூர்த்தியும் ரயி என்னப்படுகிறது.

ரா-ஹா.—ப்ருதிவி ஜலம் முதலிய பஞ்சபூதங்களும் மூர்த்தாமூர்த்த ரூபமான ரயியென்றும், ப்ராணன் ஆதித்யனென்றும் சொல்லப்படுகிறன.

௬. 𑌅𑌥𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃𑌉𑌦𑌯𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂𑌦𑌿𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌷𑍁𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌂𑌯𑌦𑍁𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂𑌯𑌦𑌧𑍋𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑍋𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌷𑍁𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥

౬. అథాదిత్యఉదయన్యత్ప్రాచీందిశంప్రవిశతి తేనప్రాచ్యాన్ ప్రాణాన్ రశ్మిషుసన్నిధత్తే।
యద్దక్షిణాంయత్ప్రతీచీంయదుదీచీంయదధోయదూర్ధ్వంయదంతరాదిశోయత్సర్వం
ప్రకాశయతి తేనసర్వాన్ ప్రాణాన్ రశ్మిషుసన్నిధత్తే॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌥-பின்பு, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃-ஆதித்யசப்தத்தின்பொருள் சொல்லப்படுகிறது, 𑌯𑌤𑍍-எந்தகாரணத்தால், 𑌉𑌦𑌯𑌨𑍍-உதயஸமயத்திலேயே, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂𑌦𑌿𑌶𑌂-கிழக்குதிக்கை, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿-ப்ரவேசிக்கிறானோ; 𑌤𑍇𑌨 - அந்தகாரணத்தால், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍-கிழக்கேயிருக்கிற, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍-ப்ராணங்களை, 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌷𑍁-கிரணங்களிலே, 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇-சேர்க்கிறான். 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂,𑌯𑌤𑍍- தெற்குதிக்கிலும், 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂,𑌯𑌤𑍍 - வடதிக்கிலும், 𑌅𑌧𑌃𑌯𑌤𑍍 - கீழ்பாகத்திலும், 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂𑌯𑌤𑍍-மேல்பாகத்திலும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌃𑌯𑌤𑍍 - மத்யபாகங்களிலும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂-எல்லாவற்றையும், 𑌯𑌤𑍍-எந்தகாரணத்தால், 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 - ப்ரகாசிக்கும்படி செய்கிறானோ, 𑌤𑍇𑌨 - அந்தகாரணத்தால், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 - எல்லா ப்ராணங்களையும், 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌷𑍁 - கிரணங்களில், 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇- சேர்க்கின்றான்.

ஶம்-ஹா.—ஸமஸ்த திக்குக்களிலுமுள்ள எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்வதினால் ப்ராணமானது ஸர்வதாரகமா யிருக்கிறது.

ரா-ஹா—இந்த ஜீவாத்மா உதயமானபோதே, அதாவது, உறங்கி எழுந்தபோதே, எல்லாதிக்கிலுமுள்ள வஸ்துக்களும் ப்ரகாசிக்கும்படி தர்மபூதஜ்ஞாநமாகிற கிர

ணங்களாலே, ப்ராணங்களென்கிற விந்த்ரியங்களை வ்யாபிக்கச்செய்கிறு ஞகையாலே, இவன் ப்ராண சப்தத்தாலே சொல்லப்படுகிருன்.

எ. ஸஷவெஶ்வாநரொவிஶ்வரூவः
ப்ராணொऽமிரூஷயதெ தெஷா த்ருவாऽந்யுக்தஂ ||

౭. సఏషవైశ్వానరోవిశ్వరూపః ప్రాణో౽గ్నిరుదయతే తదేతదృచా౽భ్యుక్తమ్॥

(ப்-ம்.) ஸঃ-ஏஷঃ-ப்ராணঃ - அப்படிப்பட்ட விந்த ஜீவனுனவன், வைஶ்வாநரঃ - ஸமஸ்தங்களையும் நியமிக்கிற, விஶ்வரூவঃ - எல்லாவற்றையும் சரீரமாகவுடைய, அமிঃ - மேலானகதியைக் கொடுப்பவனுன பரமாத்மாவுக்கு சரீரமாய், உடியதெ - விளங்குகிறுன். தடெ - ஏதத் அந்த யிது, ருவா - மந்திரத்தால், அஙுஷக்தஂ - சொல்லப்பட்டது.

ஸம-ஹா.—இந்த பரப்ரம்மம், ப்ரத்யக்ஷமாய் காணப்படுகிற தென்கிறது. எல்லாமநுஷ்யர்களுக்கு மாத்மாவாயிருப்பது பரப்ரம்மமே; எல்லாப்ரபஞ்சத்துக்கு மதிஷ்டாநமாயிருப்பதும்ப்ரம்மமே;இவ்விஷயம் இந்தமந்திரத்தால்சொல்லப்படுகிறது.

ரா-ஹா.—போக்தாக்களாயிருக்கிற ஜீவாத்மாக்களெல்லாம், பரமாத்மாவை யாத்மாவாகவுடையவர்கள். பரமாத்மா எல்லாவற்றையும் சரீரமாகவுடையவனன்றே; என்றிந்தவிஷய மிம்மந்திரத்தால் சொல்லப்படுகிறது. வைச்வாநராதிகரணத்தில், பகவத்ராமாநுஜாசார்யரால், இந்த மந்திர மிப்படியே வ்யாக்யாநிக்கப்பட்டது.

அ. விஶ்வரூவஂ ஹரிணஂஜாதவெடிஸஂ வராயணஂஜ்யொதிரெகஂதவஂதஂ। ஸஹஸ்ரரஶ்மிஶ்ஶதயாவத்தமாநঃ ப்ராணঃ ப்ரஜாநாமுடியத்யெஷஸூர்யঃ ||

౮. విశ్వరూపంహరిణంజాతవేదసంపరాయణంజ్యోతిరేకంతపంతమ్।
సహస్రరశ్మిశ్శతధావర్తమానః ప్రాణః ప్రజానాముదయత్యేషసూర్యః॥

(ப்-ம்.) விஶ்வரூவঃ - எல்லாவற்றையும் சரீரமாக வுடையவனும், ஜாதவெடிஸஂ - வேதங்களை யுண்டாக்கினவனும், வராயணஂ-அடையத்தக்கஸ்தாநமானவனும், தவஂதஂ- ப்ரகாசியாநிற்கிற, ஜ்யொதிঃ- தேஜஸ்ஸ்வரூபியானவனும், ஏகஂ - அத்விதீயனுமான, ஹரிணஂ - ஹரிஎன்கிற நாமமுடைய பரமாத்மாவை, வத்தமாநঃ - அநுவர்த்தித்திருக்கிறவனும், ஸஹஸ்ரரஶ்மিঃ- எல்லா விஷயங்களையுமறிகிற சக்தியுடையவனும், ப்ரஜாநாஂ - பூதங்களுக்கு, ப்ராணঃ - ப்ராண பூதமான, ஏஷঃ, ஸூர்யঃ- இந்தப்ரகாசனுன ஜீவாத்மா, உடியதி- உதயத்தை யடைகிருன்.

ஸம-ஹா.—எல்லாவுலகங்களிலு மொன்றுயிருக்கிற கிரணங்களையுடைய ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ராணுதாரமாயுள்ள எல்லோருக்கும் கண்போன்ற அத்விதீயமாகிய, எல்லாவற்றையும் செய்கின்ற ஆத்மஸ்வரூபமென்கிற ப்ரம்மத்தையறிந்த வித்வாங்கள் ஸந்தோஷத்தை யடைகிருர்கள். யாதொரு ப்ரம்மஸ்வரூபமே, ஸர்வவஸ்துவாயும் தோற்றுகிறதோ.

ரா-ஹா.—"ப்ரஜாபதயாத்ரு ஸ்ருதாவபுராணீ" என்றபடி, எல்லா விஞ்ஞாநங்களுக்கும் காரணமான வேதங்களை வெளிப்படுத்தினவனுய், "ஸம்தா வயதிஸ்வம்ஷெ ஹஸோவாஷதஸெஷ்க்ஷு" "க்ஷஹம்வெஸூா நஶொஹுக்வா ப்ராணிநாம்ஷெ ஹஸோஷ்டிதஃ|ப்ராணாபா நஸஹாயுக்தஃபசாம்ந்நம்சதுர்விதம்" என்கிற ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளின்படியே, ஸகலதேஜஸ்ஸ்வரூபியாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறவனுய், இப்படி அநேககுணங்களுக் கிருப்பிடமாயிருக்கிற பரமாத்மாவாகிய ஹரியென்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை யநுவர்த்தித்திருக்கிற (அதாவது அவனுக்கு சேஷமாயிருக்கிற) ஜீவாத்மாக்கள், எல்லாவற்றையு மறிந்துகொண்டு, அவனுடைய வருளால் விளங்குகிருர்கள்.

க. ஸம்வத்ஸரொவெ ப்ரஜாபதி ஸ்தஸ்யாயநெ ஒக்ஷிணம்சொத்தரம் சதஷெ ஹவெதஷிஷ்டாபூர்தெ க்ருதமித்யுபாஸதெதெ சாந்த்ரமஸமெவ லொகமபிஜயந்தெ தஎவ புநராவர்தந்தெ தஸ்மாதெத ருஷயஃப்ரஜாகாமாதக்ஷிணம் ப்ரதிபத்யந்தெ|ஏஷஹவெரயிர்யஃ பித்ருயாணஃ||

౯. సంవత్సరో వై ప్రజాపతి స్తస్యాయనే దక్షిణంచోత్తరంచ తద్యేహ వై తదిష్టాపూర్తే కృతమిత్యుపాసతే తే చాంద్రమస మేవలోకమభిజయంతే త ఏవ పునరావర్తంతే తస్మాదేత ఋషయః ప్రజాకామా దక్షిణం ప్రతిపద్యంతే। ఏష హ వై రయిర్యః పితృయాణః॥

(ப-ம்) ஸம்வத்ஸரஃ, வெ,—ஸம்வத்ஸரமான ப்ரஜாபதிஃ- ப்ரம்மம். தஸ்ய - அந்த ஸம்வத்ஸரரூபமான ப்ரம்மத்திற்கு, ஒக்ஷிணம், உத்தரம்ச-அயநெ,—தக்ஷிணுயநம், உத்தராணம், என்றிரண்டயநங்கள். தத் - ஆகையால், தத் - அந்த விஷயத்தில், யெ, ஹ, வெ - யாவர். இஷ்டாபூர்தெக்ருதம், இதி - யாகம் செய்கை, தடாகத்தை யுண்டுபண்ணுகை; பிறருக்கு தாநம்பண்ணுகை முதலிய கர்மங்களை, உபாஸதெ - செய்கிருர்களோ: தெ- அவர்கள், சாந்த்ரமஸம், லொகம், ஏவ,—சந்திரலோகத்தையே, அபிஜயந்தி- அடைகிருர்கள், ஆகையால், புநஃ, ஆவர்தந்தெ, ஏவ - மறுபடியும் ஜந்மத்தை யடைகிருர்கள். தஸ்மாத் - ஆகையால், ஏதெ ருஷயஃ- இப்படி அநித்யபலங்களை அறிகிற மந்தமதிகள், ப்ரஜாகாமாஃ- ஸ்வர்க்கம் முதலிய க்ஷுத்ரபலங்களை விரும்பினவர்களாய், தக்ஷிணம் - தக்ஷிணாயநமார்க்கத்தை ப்ரதிபத்யந்தெ - அடைகிருர்கள். ஏஷஃ, ஹ, வை, இப்படிப்பட்ட, பித்ருயாணஃ-பித்ருயாணமென்கிற மார்க்கமானது' யஃ- ரயிஃ- ப்ரஸித்தமான போகமார்க்கம்.

ஸ-ஹா.—ஸம்வத்ஸரமானது ப்ரஜாபதியிலாகிய தாகலின், ஸம்வத்ஸரத்தை ப்ரஜாபதியென்கிறது. சந்திரன், ஆதித்யன், இவர்களாலேற்படுகிறதிதி, அஹோராத்ரம், இவைகளின் கூட்டமே யன்றே ஸம்வத்ஸரம். ஆதலால், அவைகளில் வேருகாத ஸம்வத்ஸரம் ரயி, ப்ராணன்களென்கிற மிதுநஸ்வரூபமாகச் சொல்லப்படுகி

றது. அஃதெப்படியென்றால், அந்த ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதிக்கு, தக்ஷிணம், உத்தரம், என்றிரண்டுவழிகள். ஆறுமாஸங்கள் கொண்டது-ஒரு அயநமென்னப்படுகிறது. இவ்விரண்டுவழிகளாலும், ஆதித்யன், (சூர்யன்) கேவலம் கர்மத்தையேபற்றி யிருக்குமவர்களுக்கும், ஜ்ஞாநகர்மங்க ளிரண்டையும்பற்றி யிருக்கின்றவர்களுக்கும், லோகங்களைக்காட்டிக்கொண்டு செல்லுகிறான். ப்ராம்மணர்கள் முதலிய கர்மாதிகாரிகள் அந்தப்படி, இஷ்டம், பூர்தம், என்கிற அநித்யகர்மங்களைச்செய்து நித்யபலத்தையடையாது, அந்தப்ரஜாபதியி னம்சமாகிய மிதுநத்திலொன்றான ரயி, என்கிற போகலோகமாகிய சந்திரலோகத்தை யடைகிறவர்களாய், அந்த சந்திரலோக மநித்யமாய் இவனது கர்மத்தின்முடிவி லழிகிறதாகையால், அதில் நின்றும்மீண்டு அவர்கள் செய்த புண்யபாபங்களுக்குத்தக்கபடி ஸ்வர்க்கம், நரகம்,இவைகளிலொன்றையடைகிறார்கள். அல்லது, இந்த லோகத்திலாவது ஜந்மத்தையடைகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள், கீழ்ச்சொல்லிய இரண்டுவழிகளுக்குள் ஒன்றாகிய தக்ஷிணாயநம், என்கிற வழியையடைகிறார்கள். அதாவது - தக்ஷிணாயநமென்கிற வழியால் சந்திரனையடைகிறார்கள். இந்த வழியானது பித்ருயாணமென்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வழியே, ரயி என்கிற போகமார்க்கமென்று சொல்லத்தக்கது. அதாவது அந்த ஸம்பந்தமுடைய சந்திரனே, ரயி, என்று சொல்லப்படுகிறான்.

ரா-ஹா.—கீழ், ஸூக்ஷ்மமான ப்ரக்ருதி, ஜீவன், இவர்களை சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவாகிய ப்ரஜாபதிக்கு, ரயி, ப்ராணன், என்னப்படுகிற ப்ரக்ருதி, ஜீவன், ஆகிய போகவஸ்து, போகத்தை யநுபவிக்கிற வஸ்து, என்கிற வகையாலே, விபாகத்தைச் சொல்லி, அகண்ட காலஸ்வரூபியான அந்த ப்ரஜாபதி என்கிற பரமாத்மாவுக்கு, கண்டகாலவிபாகத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி, நெஞ்சில் நிற்குகைக்காகவும், உபாஸநம் செய்வதற்காகவும், ஸம்வத்ஸரமென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரஜாபதிக்கு, தக்ஷிணாயநம், உத்தராயணம், என்கிற, ரயி,ப்ராணன், என்று விபாகத்தையும், அப்படியே, மாஸமென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரஜாபதிக்கு, சுக்லபக்ஷம், க்ருஷ்ணபக்ஷம், என்கிற, ரயி, ப்ராண, விபாகத்தையும், அஹோராத்ரமென்கிற ப்ரஜாபதிக்கு, இராப்பகலென்கிற ரயி, ப்ராண, விபாகத்தையும், அந்த ப்ரஸங்கத்தால், ரயி என்கிற பதத்தின் பொருளாகிய, தக்ஷிணாயநம், க்ருஷ்ணபக்ஷம், இரவு, இவைகளைக்காட்டிலும், ப்ராண, என்கிற பதத்தின்பொருளான, உத்தராயணம், சுக்லபக்ஷம்; பகல், இவைகளுக்குண்டான மேன்மையையும் சொல்லத்தொடங்குகிறது. ஸம்வத்ஸரமென்கிற காலஸ்வரூபியான ப்ரஜாபதிக்கு, தக்ஷிணாயநம், உத்தராயணம், என்கிற இரண்டயநங்கள்,ஸூர்யன் நடப்பதற்கு ஆதாரமாயிருக்கிற இரண்டுரூபங்களா யிருக்கின்றன. அவைகளிலொன்றாகிய தக்ஷிணாயநத்தை, இஷ்டம், பூர்தம், க்ருதம், என்கிற விவைகளை அதாவது-யாகம், தாநம், வாவிகள், முதலியவற்றைச் செய்கிற ஸ்வர்க்காதி பல காமிகள், அடைகிறார்கள். அவர்களே, புநராவ்ருத்தியையடைகிறார்கள், ஆத்மாவை யுபாஸித்து, உத்தராயணத்தை யடைந்தவர்கள், புநராவ்ருத்தியடைகிறார்களில்லை. காம்யகர்மங்களைச்செய்து தூமாதிமார்க்கத்தாலே ஸ்வர்க்காதிலோகங்களை யடைந்தவர்கள் புநராவ்ருத்தியடைகிறார்கள். அவைகளை விரும்பாது, நித்யமான மோக்ஷத்தை விரும்பி ஆத்மாவை யுபாஸித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்தை யடைந்தவர்கள், புநராவ்ருத்தியில்லாமல் நித்யாநந்தத்தை யடைகிறார்களென்கை. அந்தபுநராவ்ருத்தியுண்டான தக்ஷிணாயநமார்க்கமானது, பித்ருயாணமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது - போகப்ரதாநமாயுள்ளது. ரயி, என்று சொல்லப்படுகிறது. அநித்யவிஷயாநுபவமென்கை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்கு, ஜாகரூகர்களாயிருந்து பேதங்களையுணர்ந்துகொள்க. சிலப்ரச்நோத்தரங்கள் இராமாநுஜபாஷ்யத்தில்,விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டதாகிலு மிங்கு சுருங்கச்சொல்லப்பட்டது.

௧௦. 𑌅𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃॥ 𑌤𑌦𑍇𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥

౧౦. అథోత్తరేణతపసాబ్రహ్మచర్యేణ శ్రద్ధయావిద్యయాఽఽత్మానమన్విష్యాదిత్యమభిజయంతే ఏతద్వైప్రాణానామాయతనమేతదమృతమభయమేతత్పరాయణమేతస్మాన్నపునరావర్తంతఇత్యేషనిరోధః॥ తదేషశ్లోకః॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌪𑌸𑌾-தவத்தாலும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣-ப்ரம்மசர்யத்தாலும், 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾-ச்ரத்தையினாலும், 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾-உபாஸநத்தாலும், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂-பரமாத்மாவை, 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯-அறிந்து, 𑌅𑌥-பின், 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂-சூர்யனை, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 - உத்தராயணமார்க்கத்தால், 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - அடைகிறார்கள், 𑌏𑌤𑌤𑍍, 𑌵𑍈-இந்த பரமாத்மஸ்வரூபமே; 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 ஜீவாத்மாக்களுக்கு, 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌂-ஸ்தாநமானது. 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்தபரமாத்மஸ்வரூபமானது, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂-மோக்ஷஸ்வரூபம், 𑌅𑌭𑌯𑌂-பயமில்லாதஸ்தாநம், 𑌏𑌤𑌤𑍍-இந்தபரமாத்மஸ்வரூபமானது, 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂-முக்கியபலம், 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-இந்த ஆத்மஸ்வரூபத்திலிருந்து, 𑌪𑍁𑌨𑌃, 𑌨, 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 - புநராவ்ருத்தியடைகிறதில்லை. 𑌇𑌤𑌿-இந்த விஷயத்தில், 𑌏𑌷𑌃-இந்த பரமாத்மா, 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃-காரணமாயிருக்கிறான். 𑌤𑌤𑍍-அந்தபரமாத்மஸ்வரூபத்தில். 𑌏𑌷𑌃𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃-இந்தச்லோகம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

௰-ஹா.—உத்தராயணமார்க்கத்தால், ஆதித்யனை யடைகிறார்கள். அதாவது தபஸ்ஸு முதலியவற்றா லாத்மாவும், ப்ரம்மமும், ஒன்றே என்கிற ஜ்ஞாநத்தையடைந்து சராசரங்களுக்கு ப்ராணனாயிருக்கிற ஸூர்யனே நானென் றநுஸந்தித்து, ஸூர்யனையடைகிறார்கள் என்றவாறு. ஸர்வப்ராணிகளுக்கு மாதாரபூதமாய், அழிவில்லாததாய், பயமற்றதாய், ப்ரத்யக்ரூபபராயணமாயிருக்கிற ஸ்தாநமாகிய விதையடைந்தவர்கள், மறுபடியும் ஜந்மத்தையடைகிறதில்லை. ஆதித்ய ப்ராப்தியில்லாதவர்களுக்கு ஸம்ஸாரம் நீங்காது. இந்த விஷயத்தில் ச்லோகமிருக்கிறது.

௯-ஹா.—கீழ்ச்சொல்லிய விஷயத்தைக்காட்டில் வேறான வம்சத்தைத்தொடங்குகையால், அத, என்று சொல்லப்படுகிறது. யாவர், இந்த அநித்யங்களாகிய ஸுகங்களையடைந்து பயனென்னவென்று, விரக்தர்களாயிருக்கிறார்களோ; அப்படிப்பட்ட மகர்ஷிகள், சரீரத்தைவாட்டித் தவம் செய்வதினாலும், விஷயாநுபவமென்கிற ஸ்த்ரீஸம்போகம் முதலியவற்றை நீக்குகையாகிற ப்ரம்மசர்யத்தாலும், சாஸ்த்ரங்களிற்சொன்ன வர்த்தங்களில் நம்பிக்கையாகிற ச்ரத்தையாலும், இவைகளை யங்கமா

யுடைய ப்ரத்யகாத்மவிஷயமான த்யாநமென்கிற உபாஸநாசப்தத்தாலே சொல்லப்படுகிற வித்யையாலும், பரமாத்மாவை யுபாஸித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால், அதாவது, ஸூர்யனிடத்திலிருந்து சந்திரனையும், சந்திரனிடத்திலிருந்து, வித்யுத்தென்கிற தேவதையையும், முக்தபுருஷன் சென்றுகிட்டி, அமாநவனென்கிற புருஷனாலே பரப்ரம்மத்தின் ஸாமீப்யத்தை யடைகிறானென்று சொல்லியபடி, பரப்ரம்மத்தையடைவதற்கு வழியாகிய ஸூர்யனையடைந்து பரமபதத்தையடைந்து மாகாநந்தத்தோடு வர்த்திக்கிறார்கள். அந்த பரமபதமே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ப்ராப்யமாயிருக்கிற பயமில்லாத நித்யமான திவ்யஸ்தாநம், இதையடைந்தவர்கள் புநராவ்ருத்தியடைகிறார்களில்லை. ஸம்ஸாரத்தையடைவதில்லை. இப்படி முக்தன், ஸம்ஸாரத்தை யடையாமலிருக்கும்படி பரமாத்மா ஸங்கல்பிக்கிறானாகையாலே, இது கூடும், "மாமுபேத்யதுகௌந்தேயபுநர்ஜந்மநவித்யதே" என்று பகவானால் சொல்லப்பட்டதன்றோ; வ்யாஸாசார்யரென்கிற ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருமிப்படியே, இந்த மந்திரத்திற்கு ஸர்வவ்யாக்யாநாதிகரணத்தில் வ்யாக்யாநம்செய்தார். இந்தவிஷயத்திலொருச்லோகம் மேலே சொல்லப்படுகிறது.

கக. பஞ்சபாதம் பிதரம் த்வாதசாக்ருதிம் திவ ஆஹு: பரே அர்த்தே புரீஷிணம் । அதேமே அன்ய உபரே விசக்ஷணம் ஸப்தசக்ரே ஷடர ஆஹுரர்ப்பிதமிதி॥

౧౧. పంచపాదం పితరం ద్వాదశాకృతిం దివ ఆహుః పరే అర్ధే పురీషిణమ్।
అథేమే అన్య ఉపరే విచక్షణం సప్తచక్రే షడర ఆహురర్పితమితి॥

(ப-ம்.) பஞ்சபாதம்-ஐந்துபாதங்களையுடைத்தாயும், பிதரம்-பிதாவாயும், த்வாதசாக்ருதிம் - பன்னிரண்டவயவங்களையுடைத்தாயும், புரீஷிணம்-புரீஷமென்கிற ஜலம், அல்லது ஆவரணஸ்தாநம், இத்வைதயுடைத்தாயிருக்கிற, ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதியை, திவ: - ஆகாசலோகத்தினுடைய, பரே அர்த்தே-இரண்டாம்பாகத்தில், ஆஹு:-சொல்லுகிறார்கள், அன்யே உபரே-வேறுபட்ட ச்ரேஷ்டர்களான காலதத்வத்தை யறிந்தவர்கள், ஸப்தசக்ரே-ஏழுசக்கரங்களையுடைத்தாயும் ஷடரே-ஆறரங்களையுடைத்தாயுமிருக்கிற ஸம்வத்ஸரப்ராஜாபதியினிடத்தில், விசக்ஷணம்-நன்றாய், அர்ப்பிதம்-எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதி-என்று, ஆஹு:-சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ0-ஹா.—ஸம்வத்ஸரத்திற்கு, ஹேமந்தருதுவையும், சிசிருதுவையும் ஒன்றாக்கிக்கொண்டதனாலைந்தாயிருக்கிற ருதுக்களை யைந்துபாதங்களாகவும், பன்னிரண்டுமாஸங்களையும், பன்னிரண்டவயவங்களாகவும், கல்பித்து, இப்படிப்பட்ட ஸம்வத்ஸரத்தை யுலகத்திற்கெல்லாங் காரணமாகவும், அந்த ரிக்ஷலோகத்தினுடைய மூன்றாம்பாகத்திலிருப்பதாயும்,சிலர்சொல்லுகிறார்கள்.ஜலத்திற்குக்காரணமென்றும்சொல்லுகிறார்கள். "ஏழுசக்கிரங்களையும், ஆறரங்களையுமுடைய அந்தஸம்வத்ஸரத்தில், ஜகத்து நின்றிருப்பதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது - ஸூர்யனுக்கும், ஸம்வத்ஸரத்திற்கும், அவச்சேத்யாவச்சேதகபாவத்தாலாகிய ஐக்யத்தைப்பற்றி, ஸூர்யனுக்குண்டாகிய ஏழுகுதிரைகளையும், ஸம்வத்ஸரத்திற்குண்டான ஆறுருதுக்களையும் ஸ

ம்வத்திற்கே சேர்த்து, சக்கிரங்களாகவும், அரங்களாகவும் ரூபித்துச்சொல்லப்பட்டதென்கை.

ரா-ஹா.—வத்ஸரம், ஸம்வத்ஸரம், பரிவத்ஸரம், இடாவத்ஸரம், அநுவத்ஸரம், என்கிற வைந்துபாதங்களையுடைத்தாய், எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாய், பன்னிரண்டுமாஸங்களை யாகாரமாகவுடைத்தாய், புரீஷமென்கிற ஸுவர்ணபூமிக்கு ஸமீபமான ப்ரம்மாண்டகோளகாவரணத்தை ஸ்தாநமாகவுடைத்தா யிருக்கிறதென்று சிலரும், ஏழுக்ரகங்களாகிற சக்கிரத்தையுடைத்தாய், எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாயிருக்கிறதென்று காலதத்வத்தையறிந்த ச்ரேஷ்டர்களும், ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதியைச்சொல்லுகிறார்கள். இப்படி, ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதி ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது.

௧௨. 𑌮𑌾𑌸𑍋𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌏𑌵 𑌰𑌯𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ||

౧౨. మాసో వై ప్రజాపతి స్తస్య కృష్ణపక్ష ఏవ రయిః
శుక్లః ప్రాణ స్తస్మాదేత ఋషయః శుక్ల ఇష్టం కుర్వంతీతర ఇతరస్మిన్ ||

(ப-ம்.) 𑌮𑌾𑌸𑌃𑌵𑍈- மாஸமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃- ப்ரஜாபதிஸ்வரூபமானது. 𑌤𑌸𑍍𑌯-அந்த மாஸரூபியான ப்ரஜாபதிக்கு, 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃𑌏𑌵-க்ருஷ்ணபக்ஷமானது, 𑌰𑌯𑌿𑌃- ரயி, என்னப்படுகிறது. 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌃- சுக்லபக்ஷமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ப்ராணனென்று சொல்லப்படுகிறது. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-ஆகையால், 𑌏𑌤𑍇-𑌋𑌷𑌯𑌃 - இந்திரியங்களுக்கெட்டாத விஷயங்களையறிகிறசக்தியையுடைய விந்த மகர்ஷிகள், 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇-சுக்லபக்ஷத்தில், 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂-யாகம்முதலிய நல்ல கர்மங்களை, 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿-செய்கிறார்கள், 𑌇𑌤𑌰𑍇 - அறிவில்லாத மற்றவர்கள், 𑌇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-சுக்லபக்ஷத்தைக்காட்டில் வேறானக்ருஷ்ணபக்ஷத்தில், 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿-கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள்.

𑌶𑌂-ஹா.—எல்லாவற்றிற்கு மிருப்பிடமாகிய ஸம்வத்ஸரப்ரஜாபதியை மாஸரூபப்ரஜாபதியாகச் சொல்லுகிறது. கீழ்ச்சொல்லிய லக்ஷணத்தோடு கூடின விந்த மாஸப்ரஜாபதியினுடைய பாகங்களாகிய விரண்டுபக்ஷங்களில் க்ருஷ்ணபக்ஷம் ரயியென்கிற சந்திரோபலக்ஷிதமான போகலோகமார்க்கம். சுக்லபக்ஷமானது, ப்ராணனென்கிற ஸூர்யோபலக்ஷிதமான மோக்ஷமார்க்கம். ஆகையால், ப்ராணஸ்வரூபமாகவே ஸகலத்தையுமறிந்த மகர்ஷிகள் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில், கர்மங்களைச்செய்தாலும், ப்ராணஸ்வரூபமான சுக்லபக்ஷத்திலேயே செய்தவர்களாகிறார்கள். ப்ராணஸ்வரூபமாகாத வஸ்துவாயொன்று மவர்களுக்குத் தோற்றாதன்றோ; அஜ்ஞாநிகளாகிய மற்றோர், சுக்லபக்ஷத்தில் கர்மங்களைச்செய்தாலும், க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் செய்தவர்களாகிறார்கள். இவர்கள் ப்ராணஸ்வரூபத்தை யறியார்களானதால் சுக்லபக்ஷமும் ப்ராணஸ்வரூபமாய் தோற்றாதன்றோ; இதனால், சுக்லபக்ஷம் ப்ராணஸ்வரூபமென்றறிந்தவர்கள் ஸ்துதிக்கப்படுகிறார்கள்.

ரா-ஹா.—உபாஸநத்திற்காக, ஸம்வத்ரம், ரயி, ப்ராணன், என்று பிரிக்கப்பட்டதுபோல், மாஸமும், ரயி, ப்ராணன், என்று பிரித்துச்சொல்லப்படுகிறது. மாஸஸ்வரூபியான ப்ராஜாபதியினுடைய க்ருஷ்ணபக்ஷ பாகமானது, ரயி ரூபமாகையாலே தாழ்ந்தது. சுக்லபக்ஷபாகமானது, ப்ராணரூபமாகையாலே சிறந்தது. ஆகையால,றி

வுடையோர் சுக்லபக்ஷங்களிலே நல்ல கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள். அறிவிலரோ க்ரு ஷ்ணபக்ஷத்தில் கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள்.

௧௩. 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌰𑌯𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

౧౩. అహోరాత్రో వై ప్రజాపతి స్తస్యాహరేవ ప్రాణో రాత్రిరేవ రయిః ప్రాణం వా ఏతే ప్రస్కందన్తి । యే దివా రత్యా సంయుజ్యంతే బ్రహ్మచర్యమేవ తద్యద్రాత్రౌ రత్యా సంయుజ్యంతే॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌵𑍈,-அஹோராத்ரமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃-ப்ரஜாபதிஸ்வரூபமானது, 𑌤𑌸𑍍𑌯-அந்தஅஹோராத்ரரூபப்ரஜாபதிக்கு, 𑌅𑌹𑌃-𑌏𑌵-பகலானது, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ப்ராணனென்று சொல்லப்படுகிறது, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌏𑌵,-இரவானது, 𑌰𑌯𑌿𑌃-ரயி, என்று சொல்லப்படுகிறது. 𑌯𑍇-யாவர் 𑌦𑌿𑌵𑌾-பகலில், 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾-ஸுரதத்தைச்செய்வதற்கு, 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-ஸ்திரீ ஸங்கம் பண்ணுகிறார்களோ; 𑌏𑌤𑍇-இவர்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾-ப்ராணஸ்வ ரூபத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿-அழிக்கிறார்கள். 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌, 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍-𑌤𑌤𑍍-இராக்காலத்தில் ரதிசெய்வதற்கு ஸ்வபத்நியோடுசேருதலானது 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂, 𑌏𑌵-ஸ்த்ரீஸங்கத்தை யெக்காலத்திலுமொழித்து விரக் தியோடிருக்கையாகிற ப்ரம்மசர்யமேயாகும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பகற்காலத்தில் ஸ்த்ரீஸங்கம் செய்வது தகாதென்றும், இராக்காலத் தில், தன் பத்நியோடு ஸம்பொகிப்பது குற்றமல்லவென்றும் சொல்லப்ப ட்டது மற்றெல்லாம் முன்போலவே கண்டுகொள்வது.

௧௪. 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥

౧౪. అన్నం వై ప్రజాపతి స్తతో హ వై తద్రేత స్తస్మాదిమాః ప్రజాః ప్రజాయంత ఇతి॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍈-அந்நமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃-ப்ரஜாபதிஸ்வரூபமா னது, 𑌤𑌤𑌃-அந்த, 𑌰𑍇𑌤𑌃-ரேதஸ்ஸானது, 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌵𑍈 - அந்த அந் நத்தினாலுண்டாகிறதன்றோ, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-அந்தரேதஸ்ஸிலிருந்து, 𑌇𑌮𑌾𑌃, - 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃-இந்த ஜநங்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-உண்டாகிறார்கள். 𑌇𑌤𑌿-என்று சொல்ல ப்பட்டது.

ஶ0-ஸா.—இந்த ப்ரஜைகளெவ்விடத்தி லிருந்துண்டாகிறார்களென்று செய்த ப்ரச்நத்திற்கு, நேராயுத்தரம் சொல்லப்படுகிறது. கிரமத்தில் அந்நரூபத்தையடை ந்த ப்ரஜாபதி, ரேதோரூபமாகி யவ்வழியாலே ப்ரஜைகளை யுண்டுபண்ணுகையால், எல்லாம், ப்ரஜாபதி ஸ்வரூபமாகிய சந்திரன், சூர்யன், மிதுநம், முதலிய பரம்

ளையாலே வந்த சுக்லசோணிதங்களுடைய சேர்க்கையால் ஸகலப்ரஜைகளு முண்டாகிறார்கள்.

ரா-ஹா,—கீழ்ச்சொல்லிய எல்லாவிஷயங்களாலும், ப்ரக்ருதி, ஜீவன், காலம், இவைகளை சரீரமாகவுடைய ப்ரம்மத்திலிருந்து ஸகலப்ரஜைகளுமுண்டாகிறார்களென்று தோற்றுகிறது. இஃதெப்படிகூடும், ப்ரத்தியக்ஷத்தில் ஸ்திரீபுருஷ ஸம்யோகத்தாலாகிய சுக்லசோணிதங்களால் ஸகலப்ரஜைகளுக்கு முத்பத்திகாணப்படுகிறதன்றோ; என்கிற விந்த ஸந்தேகம் நீங்கும்படி சொல்லுகிறது. அந்நம், ரேதஸ்ஸு முதலிய ஸர்வமு மந்த ப்ரஜாபதி என்கிற பரமாத்மாவின் சரீரமாகையால்; ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாகிய அந்நாதிகளால் ப்ரஜோத்பத்தியானாலும், ப்ரக்ருதி ஜீவர்களை சரீரமாகவுடைய பரமாத்மா எல்லாவற்றுக்கு முபாதாந காரணமென்பதில் ப்ரத்தியக்ஷவிரோதம் கிஞ்சித்து மில்லை என்பது ஸ்பஷ்டமன்றோ.

கரு.கசு. தத்3யே ஹ வை தத் ப்ரஜாபதிவ்ரதம் சரந்தி தே மிது2னமுத்பாத3யந்தே | தேஷாமேவைஷ ப்3ரஹ்மலோகோ யேஷாம் தபோ ப்3ரஹ்மசர்யம் யேஷு ஸத்யம் ப்ரதிஷ்டி2தம் || தேஷாமஸௌ விரஜோ ப்3ரஹ்மலோகோ ந யேஷு ஜிஹ்மமந்ருதம் ந மாயா சேதி ||

౧౫. ౧౬. తద్యేహతత్ప్రజాపతివ్రతంచరన్తితేమిథునముత్పాదయంతే। తేషామేవైషబ్రహ్మలోకోయేషాంతపోబ్రహ్మచర్యంయేషుసత్యంప్రతిష్ఠితం॥ తేషామసౌవిరజోబ్రహ్మలోకోనయేషు జిహ్మమనృతంనమాయాచేతి॥

(ப-ம்) தத்-ஆகையால், யே ஹ-எவர்கள், ப்ரஜாபதி-வ்ரதம்- அந்த பக்ஷணத்தை, சரந்தி-பண்ணுகிறார்களோ, தே-அவர்கள், மிது2நம்-ஸ்திரீபுமான்களை, உத்பாத3யந்தே-உண்டுபண்ணுகிறார்கள். தேஷாம்-ஏவ- அவர்களுக்கே, ஏஷ:-ப்3ரஹ்மலோக:-ஸ்தூலமாயிருக்கிற விந்தப்ரம்மலோகவாஸமுண்டாகிறது. யேஷாம்-எவர்களுக்கு, தப:-தபஸ்ஸும், ப்3ரஹ்மசர்யம்-ப்ரம்மசர்யமுமோ, யேஷு-எவர்களிடத்தில், ஸத்யம்-ஸத்தியமானது, ப்ரதிஷ்டி2தம்-நிலைபெற்றிருக்கிறதோ, யேஷு-எவர்களிடத்தில், ஜிஹ்மம்-குடிலமானது, ந-இல்லையோ, அந்ருதம்-பொய்யானது, ந - இல்லையோ, மாயா ச-மாயையும், ந-இல்லையோ, தேஷாம்-அவர்களுக்கு, அஸௌ விரஜ:, ப்3ரஹ்மலோக:-நிர்தோஷமானப்ரம்மஸ்வரூபமானதுஸித்திக்கிறது

௱0-ஹா.—இந்த விஷயத்தில், எந்த க்ருகஸ்தர்கள், ருதுகாலத்தில் ஸ்வபார்யையோடு ஸம்போகிக்கையாகிற ப்ரஜாபதி வ்ரதத்தைச்செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கிந்தலோகத்திலேயே ஸந்தாநரூபமான பலமுண்டாகிறது. தாநம், இஷ்டா பூர்த்தம் முதலிய கர்மங்களையும், தபஸ்ஸு, ஸ்நாதகவ்ரதம் முதலிய வ்ரதங்களையும், செய்கிறவர்களுக்கு, சந்திரஸம்பந்தமுடைய விந்த பித்ருயாணத்தாலடையத்தக்க ப்ரம்மலோகமாகிய அத்ருஷ்டபலமுமுண்டாகிறது; அதாவது - ருதுகாலமல்லாத ஸமயங்களில் ஸம்போகம் செய்யாமையாகிற ப்ரம்மசர்யம், பொய்யை நீக்கி மெய்யையே சொல்லுகை முதலான தர்மங்கள், யவர்ளிடத்தில், தங்கியிருக்கின்றனவோ; அவர்களுக்கு, இந்த லோக ஸுகத்தோடு லோகாந்தரமாகிய ஸ்வர்க்காதி ஸுகமும், நித்

திக்கிறது என்கை. கிரஹஸ்தர்களுக்குப், பலவகைப்பட்ட கார்யங்களின்பலத்தைப் பற்றி கபடமும், க்ரீடை முதலிய காரணங்களால் பொய்யும், வெளியிலொருபடியு முள்ளொருபடியுமாய் வர்த்திக்கையாகிற மாயையும் தப்பாதாகலின், க்ருகஸ்தர்களைக் காட்டில் வேறான கீழ்ச்சொல்லிய குற்றமொன்றுமில்லாத குடீசரஸந்யாஸிகளுக்கு நிர்தோஷமான ப்ரம்மலோக ப்ராப்தியுண்டாகிறது. என்று ஜ்ஞாநகர்மிகள் கதி சொல்லப்பட்டது.

ரா-ஹா.—இத்தால முமுக்ஷுக்கள்நிந்திக்கப்பட்டு, முமுக்ஷுக்கள்ஸ்துதிக்கப் படுகிறார்கள். எவர்கள் ப்ரஜாபதி வ்ரதாசரணம் பண்ணுகிறார்களோ, அதாவது "அந்நம்வை ப்ரஜாபதி:" என்று ப்ரஜாபதி சப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட அந்நத்தை பக்ஷிக்கிறார்களோ, என்கை. அப்படி கேவல பக்ஷணபரர்களாய் வைராக்கிய மில்லாதவர்கள், புத்ரன், பசு, முதலான ஸம்ஸாரத்தை யடைந்து துக்கப்படுகிறார்கள். இந்த காமிகளுக்குண்டாகிய தோஷங்களைநீக்கி ஆத்மஸ்வரூபத்தில் விருப்பமுடையவர்கள், நிர்தோஷமான ப்ரம்மலோகத்தை யடைகிறார்கள். இப்படி, ஸர்வவ்யாக்யாநாதிகரணத்தில், வ்யாஸாசார்யரால், ச்ருதப்ரகாசிகையில் வ்யாக்யாநம் பண்ணப்பட்டது. 'இதி' என்றதினால் ப்ரச்நப்திவசநம் ஸமாப்தமாயிற்றென்னப்பட்டது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில், மூன்றந்வயங்களாகப்பிரித்து வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. இராமாநுஜபாஷ்யத்தில், இரண்டந்வயமாக்கி விவரிக்கப்பட்டதென்றறிக. ஆகவித்தால் வைராக்கியமுடையவனுக்கு ப்ரம்மஸ்வரூபாவாப்தி க்ரமத்தில் ஸித்திக்குமென்று சொல்லப்பட்டது.

ப்ரச்நோபநிஷத்தில், முதல்ப்ரச்நம் முற்றிற்று.

பரப்ரம்மணேநம:.

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃-

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 । 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌤𑌰 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 ‡ 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 ॥

க. அதஹைநம் பார்க்வோ வைதர்பி: பப்ரச்ச | பகவந்கத்யேவதேவா:ப்ரஜாம்விதாரயந்தேகதர ஏதத்ப்ர காஸயந்தேக: புநரேஷாம்வரிஷ்ட இதி.

(ப்-ம்.) 𑌅𑌥-கபந்திமகர்ஷி ப்ரச்நம்செய்தபிறகு, 𑌹, 𑌏𑌨𑌂 - இந்த பிப்பலாதமகர்ஷியை, 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃-ப்ருகுகோத்திரத்தில்பிறந்த, 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃-

‡ "𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌇𑌤𑌿" என்றொருபாடம் காண்கிறது. பாடநிர்ணயம் ஸம்ப்ரதாயசுத்தியாலாகவேணும்.

விதர்ப்பகுமாரரானவர், ஹமவநு-பூஜ்யரோ, கதி; வஊவ-தெவாஃ-எத்தனைதே வர்கள், வ்ஜாழ-ப்ரஜைகளை, வியாரயஙெ-தரிக்கிறார்கள். கதமெ-எவர் கள், வது தக-இதை, வ்காஶயஙெ-ப்ரகாசிக்கச்செய்கிறார்கள். வஊஷாழ இவர்களுக்குள், கஃவ-நஃ,பவன், வரிஷ்டஃ - ச்ரேஷ்டன். ஐதி - என்று, வவ்ஹ-வினவினர்.

ஸ0-ஹா.—கீழ், ப்ராணனை, அத்தாவென்றும், ப்ரஜாபதி என்றும் சொல்லிற்று. இங்கு,இந்த சரீரத்திலே அத்தைக்கண்டறியும்வழிசொல்வதற்கு இந்த ப்ரச்நம் தொடங்கப்படுகிறது. இந்த சரீரத்தை, எத்தனையிந்திரியங்கள், தரிக்கின்றன. இவைகளுக்குள் எவைகளால் இந்த சரீரம் ப்ரகாசிப்பிக்கப்படுகிறது. இவைகளுக்குள்ளே துசிறந்ததென்று பிப்பலாதரை, வைதர்பி ப்ரச்நம் பண்ணினர்.

ரா-ஹா.—தேகம், இந்திரியங்கள், மநஸ்ஸு, ப்ராணன், இவைமுதலானவற்றைக்காட்டிலும் வேறான ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை சோதிக்கைக்காக விந்த ப்ரச்நம் தொடங்கப்படுகிறது. ஸ்தாவரஜங்கமங்களை தரிக்கிற தேவர்கள் யாவர். கார்யமான சரீரத்தை ப்ரகாசிக்கச்செய்பவர்யாவர். என்றிப்படி சபந்திப்ரச்நம் செய்தபிறகு, வைதர்பி, பிப்பலாதரை ப்ரச்நம் பண்ணினர்.

பதார்ந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்குதேவர்களென்பதுசரீரத்தைதரிக்கிறஇந்திரியம்முதலியவற்றை. இவைகளுக்கு, அதிஷ்டாநதேவதைகளோடு அபேதத்தை யத்யவஸித்து இப்படி சொல்லுகிறது, இதனால் மேல்சொல்லப்போகிற வ்யவஹாரங்களும், அதிஷ்டாநதேவதைகளுக் குண்டானவைகளாகையால், அசேதநங்களான விந்திரியம் முதலியவற்றுக்கு வ்யவஹாரம் கூடாமையா லிது கல்பனை, என்கிற ஸந்தேகத்திற் கிடமில்லை யென்றறிக.

உ. தஸ்மைஸஹோவாசாகாஶோஹவா ஏஷதேவோவாயுரக்நிராபஃ ப்ருதிவீவாங்மநச்சக்ஷுஃஶ்ரோத்ரஞ்ச | தேப்ரகாஶ்யாபிவதந்தி வயமேதத்பாணமவஷ்டப்யவிதாரயாமஃ ||

உ. தஸ்மைஸஹோவாசாகாஸோஹவா ஏஷதேவோவாயுரக்நிராபஃ ப்ருதிவீவாங்மநச்சக்ஷுஃஶ்ரோத்ரம்ச | தேப்ரகாஶ்யாபிவதந்திவயமேதத்பாணமவஷ்டப்யவிதாரயாமஃ.

(ப்-ம்.) தஸ்மை- அந்தவைதர்பிக்கு, ஸஃ, ஹ,—அந்தபிப்பலாத மகர்ஷியானவர், உவாச- சொன்னர். ஏஷஃ- இந்த, ஆகாஶஃ - ஆகாயமானது, தேவஃ- தேவஸ்வரூபமானது. ஹவா- இதுச்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இப்படியே, வாயுஃ- அக்நிஃ- ஆபஃ. ப்ருதிவீ-கால், எரி, நீர், மண், என்கின்ற மற்றநான்குபூதங்களும், வாக்-மநஃ- சக்ஷுஃ ஶ்ரோத்ரம்-ச - வாய், நெஞ்சு. கண், காது, இவைகளும், (பஞ்சஞ்ஜாநேந்த்ரியங்களும், பஞ்சகர்மேந்திரியங்களுமென்கை.) தேவஸ்வரூபங்கள். தெ -அவைகள், ப்ரகாஶ்ய- விளங்கச்செய்து, அபிவதந்தி- சொல்லுகின்றன. என்னவென்றால், வயம்- நாங்கள், ஏதத்- பாணம்- இந்த பாணம்போன்றதேகத்தை, அவஷ்டப்ய- பிடித்துக்கொண்டு, விதாரயாமஃ- நிற்கச்செய்கிறோமென்று.

ஸ0-ஹா.—இப்படிகேட்ட வைதர்ப்பியைநோக்கி, இச்சரீரத்தை தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவஸ்து யாதென்கிறவவரது சங்கைதீரும்படி யுணர்த்த

கிறது - ஆகாயம்முதலியவைந்து பூதங்களும், சரீரத்தைத் தொடங்கமுக்யகார ணங்கள். இவையும், செவி வாய் கண் மூக்கென்கிற அறிவுக்குக் காரணங்களாய ஜ்ஞாநேந்திரியங்களைத்தும், வாக் பாணி பாத பாயூபஸ்தங்களென்கிற செயலுக்கு க்காரணங்களான கர்மேந்திரியங்களைந்தும் மனமென்கிற நெஞ்சமும், இச்சரீரத் தைவிளங்கச்செய்கின்றன. இப்படிப்பட்டவிவைகள் தனித்தனியே ஒன்றொன்றும், தன்னையுயர்ந்தபொருளாய் நினைத்துக்கொண்டு தங்கள்மேன்மையைச் சொல்லிக் கொண்டன. என்று பிப்பலாதர்விதர்ப்பிக்குச்சொன்னார்,

ரா-ஹா—இச்சரீரத்தை, இந்தஜீவாத்மாவே தரிக்கிறானென்றுசொல்லத்தொ டங்கி,மற்றவைகளிலொன்றும்தாரகமல்லவென்று காட்டற்பொருட்டு, தாரகத்வம், அதாவது- கீழ்விழாமலிருக்கும்படி செய்கை, ப்ரகாசகத்வம், அதாவது-விளங்கச்செ ய்கை. ச்ரேஷ்டத்வம், அதாவது-உயர்ந்ததாயிருக்கை இவைகள்ஜீவாத்மாவுக்கே யென்றுஸ்புடமாகும்படி, வைதர்ப்பிக்கு, பிப்பலாதமகர்ஷி யொருகதைசொல்லுகி றார். இந்திரியங்களும் பூதங்களும், இச்சரீரத்தை 'நான்தரிக்கிறேன்; 'நான்தரிக்கி றேனென்று சொல்லிக்கொண்டன. ஒவ்வொன்றுக்கும், தன்னிடத்தில், தாரகத்வ ம், ப்ரகாசகத்வம், ச்ரேஷ்டத்வம், இவைகளிருக்கின்றனவென்று, எண்ணமுண்டா யிருந்தது.

பதார்ந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்கு, வாக்குமுதலியசிலவற்றைச்சொன்னது கர்மஜ்ஞாநேந்த்திரிய ங்களுக்குபலக்ஷணமென்றுகொண்டு வ்யாக்யாநமிரண்டு பாஷ்யங்களிலும், செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேவஸ்வரூபங்களென்றது - அதிஷ்டாநதேவர்க ளைக்கொண்டாதல், தேவசப்தத்தின்பொருள் இவைகளிலிருப்பதுபற்றியா தலாகும். "அபிமாநிவ்யபதேசஸ்து விசேஷாநுகதிப்யாம்." என்கிற நியா யத்தாலும், "ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம்ஜைமிநி:" என்கிற நியாயத்தாலும், இவ்வாறு சொல்லலாகுமென்றறிக. இந்நியாயங்களின் கருத்து மேலே வி ளங்கச் சொல்லப்படும். அங்குகண்டுகொள்க.

௩. [illegible]

௩. தாந்வரிஷ்ட: ப்ராணஉவாச| மாமோஹமாபத்யதாஹமேவைதத் பம்சதாத்மாநம் ப்ரவிபஜ்யை தத்பாணமவஷ்டப்யவிதாரயாமீதி.

(ப்-ம்.) [Grantha]: சிறந்ததான, [Grantha] - முக்கியப்ராணமானது [Grantha] - நானே, [Grantha] - என்னை, [Grantha] - ஐவகையாக. [Grantha] - பிரித்துக்கொண்டு, [Grantha] - இந்தபாணம்போன்ற சரீரத் தை, [Grantha] - பிடித்துக்கொண்டு, [Grantha] - தரிக்கிறேன். ஆகை யால், நீங்கள், [Grantha] - நாம்தரிக்கிறோமென்கிற ப்ராந்தியை, [Grantha] - அடையவேண்டாம். என்று [Grantha] - ஆகாயம் முதலிய வவைகளை நோக்கி, [Grantha] - சொல்லிற்று.

பதார்ந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ப்ராணனென்கிற பெயரொன்றாயிருப்பதுபற்றி "ஆத்மாநம்பஞ்சதா விபஜ்ய" என்று சொல்லப்பட்டது. முக்யப்ராணனாகிய வென்றால் சரீரம்

தரிக்கப்படுகையால் நீங்கள் நினைத்திருக்கிறபடி உங்களாலிந்த சரீரம் தரிக்கப்படாமையால், உங்கள் ஜ்ஞானம் ப்ரந்திஜ்ஞானமென்று ஆகாயம் முதலிய வவற்றைநோக்கி, முக்யப்ராணன் சொல்லிற்று. சங்கரராமாநுஜபாஷ்யங்களில் பதவுரைக்குமேல்பட விசேஷமில்லை.

ச. தேऽஸ்ரத்ததாநா பபூவுஃ ஸோऽபிமாநாதூர்த்வமுத்க்ராமத இவ தஸ்மிந்நுத்க்ராமத்யதேதரே ஸர்வ ஏவோத்க்ராமந்தே தஸ்மிம்ஸ்ச ப்ரதிஷ்டமாநே ஸர்வ ஏவ ப்ரதிஷ்டந்தே। தத்யதா மக்ஷிகா மதுகரராஜாநமுத்க்ராமந்தம் ஸர்வா ஏவோத்க்ராமந்தே தஸ்மிம்ஸ்ச ப்ரதிஷ்டமாநே ஸர்வா ஏவ ப்ரதிஷ்டந்த ஏவம் வாங்மநஸ்சக்ஷுஃ ஸ்ரோத்ரம் ச தே ப்ரீதாஃ ப்ராணம் ஸ்துந்வந்தி॥

ச. தேஅஸ்ரத்த தாநாபபூவுஃஸோபிமாநாதூர்த்வமுத்க்ராமதஇவதஸ்மிந்நுத்க்ராமத்யதேதரெஸர்வ ஏவோத்க்ராமந்தேதஸ்மிம்ஸ்சப்ரதிஷ்டமாநேஸர்வஏவப்ரதிஷ்டந்தே| தத்யதாமக்ஷிகாமதுகரராஜாநமுத்க்ராமந்தம் ஸர்வாஏவேத் க்ராமந்தேதஸ்மிம்ஸ்சப்ரதிஷ்டமாநெ ஸர்வாஏவப்ராதிஷ்டந்தஏவம்வாங்மநஸ்சக்ஷுஃஸ்ரோத்ரம்சதேப்ரீதாஃப்ராணம்ஸ்துந்வந்தி|

(ப்-ம்.) தே- அந்த வாகாயம் முதலியவைகள், அஸ்ரத்ததாநாஃ- நம்பிக்கையில்லாதவைகளாய், பபூவுஃ- இருந்தன. ஸஃ-அந்தமுக்யப்ராணனது, அபிமாநாத்- கோபத்தாலே, ஊர்த்வம்- மேலே, உத்க்ராமதஇவ- வெளியேசென்றான்போல. தஸ்மிந்- அந்தமுக்யப்ராணன், உத்க்ராமதி-வெளிவரும்போது, அத- இதரே- ஸர்வே- ஸர்வ- மற்றப்ராணங்கள் முதலியவையெல்லாம், உத்க்ராமந்தே - வெளிவருகின்றன. தஸ்மிந்ஸ்ச ப்ரதிஷ்டமாநே- அந்த முக்யப்ராணன் நிற்கும்போது. ஸர்வே- ஸர்வ - எல்லோரும் ப்ரதிஷ்டந்தே- நிற்கிறார்கள், தத்யதா-அஃதெப்படியென்றால், ஸர்வாஃ- ஸர்வ - மக்ஷிகாஃ - எல்லா வண்டுகளும் மதுகரராஜாநம் - தலைவண்டு, உத்க்ராமந்தம்- வெளியேறும்போது, உத்க்ராமந்தே - வெளியேறுகின்றன. தஸ்மிந்- ச- ப்ரதிஷ்டமாநே- தலைவண்டு நின்றபோது,ஸர்வாஃ - ஸர்வ ப்ரதிஷ்டந்தே- வண்டுகளெல்லாம் நிற்கின்றனவன்றோ; ஏவம் - இப்படியே, வாக்- மநஃ-சக்ஷுஃ- ஸ்ரோத்ரம்,தேச- இந்திரியங்களெல்லாம், ப்ரீதாஃ- ப்ரியமுள்ளவைகளாய், ப்ராணம்- முக்யப்ராணனை, ஸ்துந்வந்தி - ஸ்தோத்ரம் செய்தன.

ஸூ௦-ஹா—இப்படி,முக்யப்ராணன் சொன்னவிஷயத்தைக்கேட்டு, இப்படிக்கூடுமோவென்று, ஸந்தேகப்பட்டு நம்பாமல்போனபோது,இவைகளுக்குண்டாயிருக்கிற விச்சந்தேகத்தை நீக்குதற்கு, தான், இச்சரீரத்தை விட்டாப்போலிருக்க, அப்போதேமற்றவிந்த்ரியம் முதலியவைகள், சரீரத்தில் தங்கியிருக்கசக்தியற்று வெளிப்படவித்தையுணர்ந்து. முக்யப்ராணனிடத்தில் ப்ரேமங்கொண்டுமற்றவைகள்ஸ்துதிசெய்து புகழ்ந்தன. இதற்குத்ருஷ்டாந்தமும் சொல்லப்பட்டது.

ரா-ஹா—நூற்றெட்டு, ஸ்தாநங்களுக்கும், தன்னையேதாரகனாகவும், ப்ரகாசகனாகவும், ச்ரேஷ்டனாகவும், தான்சொன்னவித்தை மற்றவைகள் நம்பாதபோதுமுக்யப்ராணன்கோபங்கொண்டு, கொஞ்சம் சரீரத்தைவிட்டு வெளிவந்தான். அப்போது தாங்கள் தரிக்கமாட்டாமையை யுணர்ந்து முக்யப்ராணனை நீயேதாரகன், நீயேப்ரகாசகன்,என்றிப்படி கொண்டாடத்தொடங்கின.

௫. ஏஷோ௨க்நிஸ்தபத்யேஷ ஸூர்ய ஏஷ பர்ஜந்யோ மகவாநேஷ வாயுஃ | ஏஷ ப்ருதிவீ ரயிர்தேவஃ ஸதஸச்சாம்ருதஞ்ச யத் ||

௫. ஏஷோக்னிஸ்தபத்யேஷஸூர்யஏஷபர்ஜந்யோ மகவாநேஷவாயுஃ |

ஏஷப்ருதிவீரயிர்தேவஃ ஸதஸச்சாம்ருதஞ்சயத்.

(ப-ம்.) ஏஷஃ- இந்த முக்யப்ராணனானது. அக்நிஃ- அக்நியாய்க்கொண்டு, தபதி-கொளுத்துகிறது. ஸூர்யஃ-ஸூர்யனாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறது. பர்ஜந்யஃ- மேகமாய்க்கொண்டு வர்ஷிக்கிறது. மகவாந்- இந்திரனாய்க்கொண்டு லோகத்தை பரிபாலநம் செய்கிறது. வாயுஃ-வாயுவாய்க்கொண்டு வீசுகிறது. ப்ருதிவீ- பூமியாய்க்கொண்டு தரிக்கிறது. ரயிஃ-தேவஃ- சந்திரனாய்க்கொண்டு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. ஸத் அஸத் ச- ப்ரத்யக்ஷமாயுமப்ரத்யக்ஷமாயுமிருக்கிற ஸகலவஸ்துரூபமாகி ஸகலவ்யாபாரங்களையும் செய்கிறது. யத் அம்ருதம்-ச-தேவதைகள் புஜிக்கிறவம்ருதமாய்க்கொண்டு, அவர்களை மரணமற்றவர்களாகச் செய்கிறது.

ஶா௦-ஹா—வாயுவானது-ஆவஹ ப்ரவஹாதிபேதமுள்ளது. அசுரராக்ஷஸர்களையுமிந்தப்ராணனே இந்திரனாய்க்கொண்டு ஸம்ஹரிக்கிறது. தேவர்களுக்கு ஸ்திதிகாரணமான வம்ருதஸ்வரூபத்தையடைவதும் ப்ராணனே; மூர்தாமூர்தமாயுள்ளஸகலமும் ப்ராணஸ்வரூபமுடையது.

ரா-ஹா—"யததிநாயஸ்யஸத்தாதத்ததித்யேவகண்யதே" என்கிற ந்யாயத்தால் எல்லாம்ப்ராணனேஎன்று சொல்லுகிறது-எல்லாம் ப்ராணனாலாகியதென்றுகருத்து. ஸதஸத்தென்பது—பலபொருளையுடையது, அதிலிங்குசிதமானவையெல்லாம் சொல்லலாகும். அம்ருதசப்தம்மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறது மோக்ஷமுமதினாலாயதன்றோ;

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

"யததிநா" என்கிற ச்லோகத்தின் பொருள் மேலே சொல்லப்படும்.

௬. அரா இவ ரதநாபௌ ப்ராணே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் |
ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி யஜ்ஞஃ க்ஷத்ரம் ப்ரஹ்ம ச ||

௬. அராஇவரதநாபௌப்ராணேஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம்|
ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநியஜ்ஞஃ க்ஷத்ரம் ப்ரஹ்மச.

(ப-ம்.) ரதநாபௌ - தேர்ச்சக்ரத்தில்,—அராஃ - இவ - அரங்கள் போல், ருசஃ- யஜூம்ஷி- ஸாமாநி- ருக்யஜுஸ்ஸாமங்களென்கிற வேதங்க

ளும், யஜூ ஃ- யஜுருங்களும், க்ஷத்ரம்- ப்ரஹ்ம- ப்ராம்மணர், க்ஷத்திரியர்கள் முதலான- ஸகலம் - ஸகலமும், ப்ராணே - ப்ராணத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம்- நிலைபெற்று நிற்கிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கீழ்ச்சொல்லிய ஸாமாநாதி கரண்யத்திற்குக் காரணமாக எல்லாவற்றுக்கும் ப்ராணனை தாரகமாகச் சொல்லுகிறது.

எ. ப்ரஜாபதிஶ்சரஸி கர்பே த்வமேவ ப்ரதிஜாயஸே
துப்யம் ப்ராண ப்ரஜாஸ்த்விமா பலிம் ஹரந்தி யஃ ப்ராணைஃ ப்ரதிதிஷ்டஸி॥

எ. ப்ரஜாபதிஸ்சரஸிகர்பேத்வ மேவப்ரதிஜாயஸே | துப்யம்ப்ராணப்ரஜாஸ்த்வி மாபலிம் ஹரந்தியஃ ப்ராணைஃ ப்ரதிதிஷ்டஸி.

(ப்-ம்.) ப்ராண- ப்ராணனே, த்வம்- நீ- ப்ரஜாபதிஃ - விராட்புருஷனாகிறாய். த்வம்- ஏவ- நீயே- கர்பே- கர்ப்பத்தில், சரஸி - ஸஞ்சரிக்கிறாய். த்வம்- ஏவ- நீயே, ப்ரதிஜாயஸே-பிறக்கிறாய். துப்யம்-உனக்கு சேஷமாயிருக்கிற, இமாஃ- ப்ரஜாஃ-இந்த ஜனங்கள். பலிம்- பூஜையை, ஹரந்தி - செய்கிறார்கள். ப்ராணைஃ - ப்ராணநாதிவ்யாபாரங்களாலே, யஃ- ப்ரஸித்தனாய்க்கொண்டு, ப்ரதிதிஷ்டஸி- இருக்கிறாய்.

ஸம்-ஹா—எல்லாப்பொருளும் விராட்புருஷஸ்வரூபியாயிருக்கிறப்ராணனென்கிறஸத்தானவாத்மாவினால்,ஸத்தென்றுசொல்லப்பட்டு வருகிறதென்று சொல்லுகிறது. தந்தை தாய், இவர்கள்வயிற்றில், ரேதோரூபியாயும், கர்பசிசுவாயும் தங்கியிருக்கிறவன் நீயே. தாய், தந்தைரூபியும் நீயே, அப்படிப்பட்ட நீயே கார்யரூபத்தையடைந்து மகனாகிறாய், இவ்வுலகமெல்லாமுன்னுடைய மாயையினாலாகியுனக்கேயுபஹாரம் முதலியபூஜைகள் செய்கின்றன. நீயே எல்லாவுலகங்களையு மழியவொட்டாமல், செய்துகொண்டுநிற்கிறாய். நீயே எல்லாவற்றிற்கும்போக்தா.

ரா-ஹா—கீழ், கண்முதலியவிந்திரியங்கள். முக்யப்ராண ஸ்வரூபத்தையும், அதின்வைபவத்தையுமறிந்து ஒன்றோடொன்று ஸ்துதிசெய்து சொல்லிக்கொண்டு, இனிநேராய், முக்யப்ராணனை ஸ்துதிசெய்கின்றன. நீ, எல்லாஜநங்களையும் இரக்ஷித்துக்கொண்டு, ப்ராணன்,அபாநன் முதலான வாயுரூபங்களையடைந்து, கர்ப்பத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறாய். அப்படியே, சிசுக்களையுண்டுபண்ணி யவைகளைபோஷித்துக்கொண்டு, தாய் தந்தைரூபியா யிருக்கிறநீயே, காரணத்வத்துக்கு மாறானகார்யத்வத்தையடைகிறாய். ஸ்தாவரம், ஜங்கமம், என்றுசொல்லப்படுகிற எல்லாவற்றுக்கும் சேஷியான நீயே யவைகளால் பூஜிக்கப்படுகிறாய். நீயே எல்லாவற்றிலுமிருக்கிறாய்.

அ. தேவாநாமஸி வஹ்நிதமஃ பித்ரூணாம் ப்ரதமா ஸ்வதா।
ருஷீணாம் சரிதம் ஸத்யமதர்வாங்கிரஸாமஸி॥

அ. தேவாநாமஸிவஹ்நிதமஃபித்ரூணாம்ப்ரதமாஸ்வதா
ருஷீணாம்சரிதம்ஸத்யமதர்வாங்கிரஸாமஸி.

(ப்-ம்.) தேவாநாம்- தேவர்களுக்கு, வஹ்நிதமஃ- ஹவிஸ்ஸைவஹித்துக்கொண்டு கொடுக்கிறவன் நீயே. அஸி - ஆகிறாய். பித்ரூணாம் - பித்ரு

தேவதைகளுக்கு, ஸ்வதா-முதலான, ஸ்வதா-ஸ்வதையாகவாகிறாய். சுப வாங்கிரஸாம்- அதர்வணாம்- அந்தநாமமுடைய மகர்ஷிகளுக்கு, ஸத்யம்- சரிதம்- ஸத்யமான செயலாய், அஸி- ஆகிறாய்,

ருரு-ஹா—இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்கு யாகத்தில்கொடுக்கிற ஹவிஸ்ஸுக்களை வகித்துக்கொண்டு கொடுக்கிற அக்நிதேவதையும் நீயே. நாந்தீமுகச்ராத்தத்தில் பித்ருதேவதைகளையுத்தேசித்து தேவதைகளுக்கு முன்கொடுக்கிற ஸ்வதையென்கிற ஹவிரந்நத்தையும் பித்ருக்களுக்குச் சேர்க்கிறவனும், அக்நிஸ்வரூபியானநீயே, சரீரத்தின்இரஸங்களாகிய ப்ராணன்களென்கிற விந்திரியங்களின் ஸத்தியமானவ்யாபாரத்திற்குக் காரணமும்நீயே. சரீரதாரணம்முதலிய ஸகலவ்யாபாரங்களுக்கும் நீயே முக்யகாரணமென்கை.

ரூ-ஹா—தேவர்கள் பித்ருக்கள் அதர்வாங்கிரஸநாமமுடைய மகர்ஷிகள்முதலானஎல்லோருக்கும், ப்ரீதிகாரணமான வ்யாபாரமுன்னாலே யுண்டாகிறதானதால் நீஎல்லாவற்றிலும்சிறந்தவன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

வஹ்நிசப்தம், யோகத்தாலே, வஹிக்கிறவனென்று சொல்லுகிறது. ருஷிசப்தம்,யோகவ்ருத்தியாலே சங்கரபாஷ்யத்தில் இந்திரியங்களைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லப்பட்டது. ப்ராணனில்லாதபோது சரீரம் சோஷத்தை யடைவதினால் ப்ராணங்களை சரீரரஸமென்று சொல்லலாகும்.

கூ. இந்த்ரஸ்த்வம்ப்ராணதேஜஸாருத்ரோஸிபரிரக்ஷிதா |
அந்தரிக்ஷேசரஸிஸூர்யஸ்த்வம்ஜ்யோதிஷாம்பதி: ||

கூ. இந்த்ரஸ்த்வம்ப்ராணதேஜஸாருத்ரோஸிபரிரக்ஷிதா|
த்வமந்தரிக்ஷேசரஸிஸூர்யஸ்த்வம்ஜ்யோதிஷாம்பதி:.

(ப்-ம்.) ப்ராண- ஓப்ராணனே, த்வம்-நீ- இந்த்ர:-பரமைச்வர்யத்தையுடையவனாயாகிறாய், தேஜஸா-தேஜஸ்ஸால், ருத்ர:-ருத்திரனாய், அஸி-ஆகிறாய். பரிரக்ஷிதா - இரக்ஷிக்கிறவனாகிறாய். த்வம் - நீ அந்தரிக்ஷே - ஆகாயத்தில், சரஸி- ஸஞ்சரிக்கிறாய். த்வம்-நீயே-ஜ்யோதிஷாம் - தேஜஸ்ஸுக்களுக்கு, பதி:-ப்ரபுவாகிய, ஸூர்ய:-ஸூர்யனாகிறாய்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இம்மகவாவென்று இந்திரனைச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆதலாலிங்கு, இந்திரசப்தத்திற்கு பரமைச்வர்யமுடையவனென்று பொருள் சொல்லப்பட்டது. "ருத்ரோஸிபரிரக்ஷிதா" என்று ருத்ரன், விஷ்ணு, இவர்களைச்சொன்னதால், இந்த்ர:, என்பதற்கு, சதுர்முகப்ரம்மா, பொருளாகலாமென்று தோற்றுகிறது.

கo. யதாத்வமபிவர்ஷஸ்யதேமா:ப்ராணதேப்ரஜா: |
ஆநந்தரூபாஸ்திஷ்டந்திகாமாயாந்நம்பவிஷ்யதீதி. ||

கo. யதாத்வமபிவர்ஷஸ்யதேமா:ப்ராணதேப்ரஜா:|
ஆநந்தரூபாஸ்திஷ்டந்திகாமாயாந்நம்பவிஷ்யதீதி.

(ப-ம்) ஹெ-ப்ராண - ஓப்ராணனே, த்வம்- நீ, யதா-எப்போது,அபி வர்ஷஸி-வர்ஷிக்கிறுயோ; ததா- அப்போது- இமா:- இந்த, தெ-உன்னுடைய, ப்ரஜா:- ப்ரஜைகள், காமாய- இஷ்டப்படி, அந்நம் - போகபதார்த்தமானது, பவிஷ்யதீதி- உண்டாகப்போகிறதென்று, ஆநந்தரூபா:-ஸந்தோஷத்தையடைந்தவர்களாய், திஷ்டந்தி- ஆகிருர்கள்.

ப௦-ஹா. —ரா-ஹா—ஒப்ராணனே, மேகரூபியாய்க்கொண்டு நீ வர்ஷிக்கும்போது உன்னுடைய விந்தப்ரஜைகள், நமக்கினிநல்ல போகபதார்த்தங்களிஷ்டப்படியகப்படுமென்று மகா ஸந்தோஷத்தோடு கூடினவர்களாகிருர்கள். அப்படியகிலப்ரஜைகளுக்கும் மகாஸந்தோஷகாரணமான பர்ஜந்யதேவதையும் நீயேயாகிருய்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில், 'ப்ராணமெத' என்று விபஜித்துக்கொண்டு நீவர்ஷிக்கும்போது, எல்லாரும் ப்ராணனை யடைகிருர்கள். அதாவது-ஜநங்கள் மழையினுல் ஜீவிக்கிருர்களென்கை. என்றுமொரு யோஜனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கக. வ்ராத்யஸ்த்வம் ப்ராணைகருஷிரத்தா விஶ்வஸ்ய ஸத்பதி: ।
வயமாத்யஸ்ய தாதார: பிதா த்வம் மாதரிஶ்வந: ॥

கக. வ்ராத்யஸ்த்வம் ப்ராணைகருஷிரத்தாவிஸ்வஸ்யஸத்பதி:।
வயமாத்யஸ்யதாதார: பிதாத்வம் மாதரிஶ்வந:.

(ப-ம்.) ஹெப்ராண- ஓப்ராணனே, த்வம்- நீ, வ்ராத்ய:, ஸம்ஸ்காரஹீநனுகிருய். ஏகருஷி: - ஸம்ஸ்காரங்களோடுகூடின முக்யனுன மந்த்ரத்ரஷ்டாவாகிருய். விஶ்வஸ்ய- ஸமஸ்தத்தையும், அத்தா-ஸம்ஹரிக்கிறவனுகிருய். ஸத்பதி: - ஸத்புருஷர்களை இரக்ஷிக்கிறவனுகிருய். வயம் - நாங்கள், ஆத்யஸ்ய- தாதார:- ஹவிஸ்ஸுமுதலியவற்றைக் கொடுக்கிறேம். த்வம்- நீ, மாதரிஶ்வந:- வாயுபகவானுக்கு, பிதா-பிதாவாகிருய்.

ப௦-ஹா.—நீ முன்பிறந்தவனு யிருக்கிருயாகையாலே யுனக்குமுன்னெருவனுமில்லை. அதாவது நீ யநாதியானவனென்கை. ஆதலால் உனக்குஸம்ஸ்காரங்களைச்செய்த பெரியோனெருவனுமில்லை. ஆகையால் நீஸம்ஸ்காரஹீநனுயிருக்கிருய். அதாவது-சுத்தியையுண்டுபண்ணுகிற ஸம்ஸ்காரங்களில்லாமலே ஸ்வயம்சுத்தனுனவனென்கை.ஆதர்வணர்களுக்கு ப்ரசித்தமான ஏகர்ஷியென்கிற வஹ்நியாய்க்கொண்டு ஸகலஹவிஸ்ஸுக்களையும் நீயேபுசிக்கிருய். நீயே உலகத்திலுள்ள எல்லாவற்றிற்கும்பதியாயிருக்கிருய். அன்றியிலே, ஸத்தானபதியாயிருக்கிருய். நாமுனக்குவேண்டிய ஹவிஸ்ஸுமுதலியவற்றைக் கொடுக்கிறேம். எங்களுக்கெல்லாம் நீயே, பிதாவாகிருய். அல்லது, மாதரிச்வாவுக்கு நீ பிதாவாகவே, எங்களுக்கும்பிதாவாகிருய். மாதரிச்வா ஸகலத்திற்கும் காரணமன்ருே. ஆகாயத்தில்சஞ்சரிக்கையால், வாயுவுக்குமாதரிச்வாவென்று பெயராயிற்று.

ரா-ஹா.—ஸம்ஸ்காரஹீநனுன ப்ராம்மணனும்நீயே;மந்திரத்தையறிந்த மகர்ஷியும்நீயே; ஸகலலோகங்களையும் ஸம்ஹரிப்பதும்நீயே; ஸாதுஜநங்களுக்கு ரக்ஷகனும்நீயே; நாமுனக்கு கிங்கரர்கள், நீ, எங்களுக்குப்பிதாவாய்போஷிக்கின்ருய்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில், ஸர்வமும் நீயே யென்றுசொல்லி, எல்லாவற்றையுமுண்டுபண்ணுகையே இப்படிஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லுகைக்குக்காரணமென்று கருத்துடன் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வ்ரர்த்யன், என்றுஸம்ஸ்காரங்கொளொன்றுமில்லாத துர்ப்ராம்மணனைச்சொல்லுகிறது இப்படிசொல்லி எல்லாவற்றோடும் ஸாமாநாதிகரண்யமுண்டென்று காட்டுகிறதென்று, இராமானுஜ பாஷ்யத்தில் தாத்பர்யபேதம் கண்டறிந்துகொள்க.

கஉ. யாதேதநூர்வா சிப்ரதிஷ்டிதாயாச்ரோத்ரே யாசசக்ஷுஷி|
யாசமநஸிஸந்ததாசிவாம்தாம் குருமோத்க்ரமீ:||

கஉ. யாதேதநூர்வா சிப்ரதிஷ்டிதாயாஸ்ரோத்ரே யாசசக்ஷுஷி|
யாசமநஸிஸந்ததாஸிவாம்தாம் குருமோத்க்ரமீ:.

(ப்-ம்.) தே- உன்னுடைய, யாதொரு சரீரமானது, வாசி- வாகிந்த்ரியத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா- ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, யா - தநூ:- யாதொரு சரீரமானது-ச்ரோத்ரே-ச்ரோத்ரேந்த்ரியத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா- ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ;யா-ச-சக்ஷுஷி- நேத்ரேந்த்ரியத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது எந்தசரீரமோ; யா - ச - மநஸி- அந்தரிந்த்ரியமான மநஸ்ஸில், யாதொரு சரீரமானது, ஸந்ததா- ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ; தாம் - அந்த சக்திரூபமான சரீரத்தை, சிவாம்- சுபரூபமாக, குரு- செய்யவேணும். மோத்க்ரமீ:- வெளியாகவேண்டாம்.

ஸ0-ஹா.—உன்னுடைய சக்தியானது, வாகிந்திரியத்தில் வார்த்தைசொல்வதற்கு, ஹேதுவாய் விளங்குகிறது. இப்படியே, கண் காதுமுதலியவற்றிலும் அந்தந்தவிந்த்ரியங்களின் வ்யாபாரங்களுக்கு ஹேதுவாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறது. மநஸ்ஸிலும் ஸங்கல்பவிகல்பங்களுக்குக் காரணமாய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், அந்தசக்தியைப் ரதிஷ்டைசெய்யவேணும். அந்தசக்தியை நீக்குதலால் இச்சரீரத்தைப்பயன்படாத பொருளாகச்செய்யவேண்டாம்.

ரா-ஹா.—ஸகலலோகங்களும் ப்ராணனால்தரிக்கப்பட்டு, ப்ராணனால் தன்னிஷ்டப்படி நடத்தப்படுகிறது. ஆகையால் நீயே எங்களுக்குஎல்லா நன்மைகளையும் செய்யவேணும்.

கங. ப்ராணஸ்யேதம்வசே ஸர்வம் த்ரிதிவேயத்ப்ரதிஷ்டிதம்|
மாதேவபுத்ராந்ரக்ஷஸ்வ ஸ்ரீஸ்சப்ரஜ்ஞாம்சவிதேஹிநஇதி.||

கங. ப்ராணஸ்யேதம்வசே ஸர்வம் த்ரிதிவேயத்ப்ரதிஷ்டிதம்|
மாதேவபுத்ராந்ரக்ஷஸ்வ ஸ்ரீஸ்சப்ரஜ்ஞாம்சதேஹிநஇதி.

(ப்-ம்.) இதம்- ஸர்வம்- இவ்வுலகமெல்லாம், ப்ராணஸ்ய- வசே - ப்ராணஸ்வரூபியான வவனுடைய இஷ்டத்தின்படி நடக்கிறது. த்ரிதிவே-

ஸ்வர்க்காதி லோகங்களில், யத்ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கிறபொருள்யாவுமப்படியே. இப்படி ஸகலவ்யாபகனுகையாலே, மாதா - இவ - தாய்போல, புத்ராந் - பிள்ளைகளாகிய எங்களை, ரக்ஷஸ்வ - இரக்ஷிக்கவேணும். ஶ்ரீஶ்ச - ஸம்பத்துக்களையும், ப்ரஜ்ஞாம் - நல்லறிவையும், ந: - எங்களுக்கு. விதேஹி - உண்டுபண்ணவேணும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஶ்ரீஎன்பது, வைதிக ஶ்ரீயை என்று சிலர்சொல்லுகிறார்கள்.

இரண்டாம்பர்சநம் - முற்றிற்று.

ப்ரச்நோபநிஷதி த்ருதீயப்ரச்நாரம்ப:.

ஹரி: ஓம்.

க. அத ஹைநம் கௌஸல்யஶ்சாஶ்வலாயந: பப்ரச்ச பகவந் குத ஏஷ ப்ராணோ ஜாயதே கதமாயாத்யஸ்மிஞ்சரீர ஆத்மாநம் வா ப்ரவிபஜ்ய கதம் ப்ராதிஷ்டதே கேநோத்க்ரமதே கதம் பாஹ்யமபிதத்தே கதமத்யாத்மமிதி॥

౧. అథ హైనంకౌశల్యశ్చాశ్వలాయనః పప్రచ్ఛ । భగవన్ కుతఏష ప్రాణోజాయతే కథ మాయాత్యస్మింఛ్చరీరే ఆత్మానంవా ప్రవిభజ్యకథం ప్రాతిష్ఠతేకేనోత్క్రమతేకథం బాహ్యమ భిధత్తే కథమధ్యాత్మమితి॥

(ப-ம்) அத - பின்பு, ஏநம் - ஹ - இந்தபிப்பலாதரை, கௌஸல்ய: - ஆஶ்வலாயந: - ச - அச்வலாயனர் குமாரராகிய கௌசல்யர், பப்ரச்ச - வினவினார், பகவந் - பூஜ்யரே, ஏஷ: - இந்த, ப்ராண: - ப்ராணன், குத: - எங்கிருந்து, ஜாயதே - பிறக்கிறது. அஸ்மிந் - ஶரீரே - இந்தசரீரத்தில், கதமாயாதி - எப்படிசேருகிறது. ஆத்மாநம்வா - தன்னை, ப்ரவிபஜ்ய - பிரிந்துக்கொண்டு, கதம் - எப்படி, ப்ராதிஷ்டதே - ப்ரதிஷ்டையடைகிறது. கேந - எந்தகாரணத்தால், உத்க்ரமதே - புறப்படுகிறது. பாஹ்யம் - வெளிப்பட்டவஸ்துக்களையும், அத்யாத்மம் - ஆத்மஸம்பந்தத்தையடைந்த வஸ்துக்களையும், கதம் - எப்படி, அபிதத்தே - தரிக்கிறது.

ஸா.—ஸா. இந்தப்படி வைதர்பிப்ரச்னத்திற்கு விடைதந்தபின், அச்வலாயநரின்குமாரராகிய கௌசல்யமுனிவரும், கீழ்ச்சொல்லிய மகிமைபொருந்திய ப்ராணன் எங்கிருந்து பிறக்கிறது. இது ஸாவயவமாகையாலிதற்கோரிடத்தில் பிறப்பிருக்கவேண்டுமே. பிறந்தபின் சரீரத்தை யடையுமாறென். அடைந்தபின் தன்னைப் பிரித்துக்கொண்டு நிற்பது எவ்வாறுபட்டது. எக்காரணத்தால் இச்சரீரத்தை விட்டுப்புறப்படுகிறது. பாஹ்யாந்தரங்களை எப்படிதரிக்கிறது. அத்யாத்மம், அதிபூதம், என்கிறவவைகளைதான் நிலைபெறச்செய்கிற வழியாது. இவைகளையானறியும்படி சொல்லவேண்டுமென்று, பிப்பலாதமகாமுனியை ப்ரச்நம்செய்தார்.

பதாங்வயார்த்தபேதங்கள்.

உபாஸநங்களின் ப்ரகாரங்களையறிந்துகொள்வதற்கு இப்படியோதப்படுகிறது. இராமாநுஜபாஷ்யத்தில், "பாஹ்யமபிதத்தே" என்கிறவிடத்திற்கு, பாஹ்யரூபத்தாலே ஸந்நிதிசெய்கிறுனென்று, பொருளுரைக்கப்பட்டது.

உ. தஸ்மைஸஹோவாசாதிப்ரச்நாந்ப்ருச்சஸி ப்ரஹ்மிஷ்டோஸீதி தஸ்மாத்தேஹம்ப்ரவீமி॥

౨. తస్మైసహోవాచా తిప్రశ్నాన్పృచ్ఛసి బ్రంహిష్ఠోసీతి తస్మాత్తేహంబ్రవీమి॥

(ப்-ம்) தஸ்மை-அந்தகௌஸல்யருக்கு, ஸஃஹ-அந்தபிப்பலாதர், உவாச-சொன்னுர். அதிப்ரச்நாந்-உயர்ந்த ப்ரஶ்நங்களை, ப்ருச்சஸி-கேழ்க்கிருய். ஆகையாலே, (த்வம்-நீ,) ப்ரஹ்மிஷ்டஃ - ப்ரம்மத்தை யறிந்தவர்களில் சிறந்தவனுய், அஸி-இருக்கிருய். இதி தஸ்மாத் - என்கிறகாரணத்தால், அஹம்-நான், தே-உனக்கு, ப்ரவீமி-சொல்லுகிறேன்.

ஸ௦.—ஹா. இப்படிகேட்ட சிஷ்யனைநோக்கி ஆசாரியர் சொல்லுகிருர்.கீழ்ச்சொல்லிய ப்ராண ஸ்வரூபமானது அறியக்கூடாத ஸூக்ஷ்மஸ்வபாவங்களையுடையதாகையால்கேட்டறியத்தக்கது. இந்த ப்ரச்நம்பண்ணுவதற்கே,நுண்ணறிவுவேணும் இப்படி கேட்டாயாகையால், உன்னை ப்ரம்மத்தையறிபவர்களில் தலைவனுக நினைக்கிறேன். ஆகையால், ஸந்தோஷமடைந்த நானுனக்கு நன்றுயிந்த விஷயத்தைச்சொல்லுகிறேன்.

ரா.—ஹா. இரஹஸ்யங்களான விஷயங்களை எல்லாமறிந்து கேழ்க்கிருய். ஆகையால் நீ சிறந்தவன். பிரம்மத்தையறிந்தவனேயாகிருய். நீ, ஸாதாரணபுருஷனன்று. ஆகையால் இந்தரகஸ்யார்த்தத்தை யுனக்குச்சொல்லத்தகும். ஆகையாலிதுவரையில் வெளியிடாத நானிப்போது, யோக்யனுன உனக்குச்சொல்லுகிறேன். ஆகையால் ச்ரத்தையுடன் கேட்டறிந்துகொள்ளென்று, அச்வலாயனரின் குமாரராகிய கௌசல்யரின் ப்ரச்நத்திற்குமகிழ்ந்து, அவரைநோக்கி பிப்பலாதமகாமுனிவர் சொன்னுர்.

ந. ஆத்மந ஏஷ ப்ராணோஜாயதே யதைஷா புருஷே சாயைதஸ்மிந்நேதததம் மநோக்ருதேநாயாத்யஸ்மிஞ்சரீரே॥

3. ఆత్మనఏష ప్రాణోజాయతే।
యథైషాపురుషేచ్ఛాయైతస్మిన్నేతదాతతం మనోకృతేనాయాత్యస్మించ్ఛరీరే॥

(ப்-ம்) ஆத்மநஃ-பரமாத்மாவினிடத்தில், ஏஷஃ-ப்ராணஃ-இந்தப்ராணன், ஜாயதே-பிறக்கிறது. புருஷே-புருஷனிடத்தில், ஏஷா-ஸாயா-யதா-காணப்படுகிற நிழல்போல, ஏதஸ்மிந்-இந்தபுருஷனிடத்தில், ஏதத் மநஃ-இந்தமனஸ்ஸானது, அக்ருதேந - யத்நமில்லாமலே, ஆததம்-சேர்ந்திருக்கிறது. அஸ்மிந்-ஶரீரே-இந்த சரீரத்தில், அக்ருதேந-யத்நமில்லாமலே, ஆயாதி-சேருகிறது.

ஸ௦.—ஹா. அக்ஷரஸ்வரூபமாய்,ஸத்யமாய் பரவஸ்துவாயிருக்கிறஆத்மாவிலிருந்து இந்தப்ராணன்பிறக்கிறது. தலை, கை, கால், முதலியவற்றைலக்ஷணமாகவு

டைய புருஷனாகிய நிமத்தமிருந்தபோது, நைமித்திகமாகிய சாயையென்கிற நிழலுண்டாவதுபோல் இந்த மெய்யான ப்ரம்மத்தினிடத்தில், ப்ராணனென்கிற விந்த பொய்யாகிய நிழலென்கிறதத்த்வம், பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கிறது. இங்கு, நிழல் சரீரத்தில் சேர்ந்திருக்கிறாப்போல வென்கிற விந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் ப்ராணனைப்பொய் யென்றறியவேணும். மநஸ்ஸினாலாகிய ஸங்கல்பவிகல்பரூபங்களாகிய இச்சைமுதலிய நிமித்தத்தால், அதாவது-அதினாலாகிய கர்மத்தால் இந்த சரீரத்தில்சேருகிறது.

𑌰𑌾.—𑌭𑌾. முதல் ப்ரச்நத்திற்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார். "ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோமநஸ் ஸர்வேந்த்ரியாணிச" (இந்த பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து ப்ராணனும், மநஸ்ஸும், எல்லா இந்த்ரியங்களும் பிறக்கும்) என்கிற ச்ருதியின்படி பரமாத்மாவினிடத்தில் இந்த ப்ராணனுண்டாகிறது. இச்சரீரத்தில், எப்படி சேருகிறது, என்கிற ப்ரசநத்திற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார். புருஷன் நடக்கும்போது நிழலானது யத்நமின்றியிலே கூடச்செல்லுகிறாப்போலே, இந்த ஜீவனிடத்தில் மனதானது, யத்நமில்லாமலே விட்டுப்பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கிறது. இப்படியே ப்ராணனும் யத்நமில்லாமலே சரீரத்தில் சேர்ந்திருக்கிறது. மனஸ்ஸு, ப்ராணன், இவ்விரண்டுக்கும்புருஷன்வழியாலே சரீரத்தில் ப்ரவேசம் ஸித்திக்கிறது. புருஷனை விட்டுப்பிரியாததாகையாலே புருஷனோடேயே ப்ராணனுக்கு ஸம்பந்தம். ஆகையாலே, ப்ராணனுடைய வ்யாபாரத்திலும் மநஸ்ஸினுடைய வ்யாபாரத்திற்போல வேறுகாரணம் வேண்டப்படாது.

௪. 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 । 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍇𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇॥

౪. యథా సమ్రాడేవాధికృతాన్వినియుఙ్క్తే । ఏతాన్గ్రామానేతాన్ గ్రామానధితిష్ఠస్వేత్యేవమేవైష ప్రాణః ఇతరాన్ప్రాణాన్ పృథక్పృథగేవ సన్నిధత్తే॥

(ப-ம்) 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌏𑌵-அரசனே, 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍-வேலைக்காரர்களை, 𑌯𑌥𑌾-எப்படி, 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍-𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍-𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 - இந்தக்ராமங்களிலே, 𑌅𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌵-வேலைபார். 𑌇𑌤𑌿-என்று, 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇-நியமிக்கிறானோ 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵-இப்படியே, 𑌏𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - இந்தப்ராணன், 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍-மற்றப்ராணங்களை, 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍇𑌵 - வெவ்வேறாகவே, 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇-நியமிக்கிறது.

𑌶𑌂.—𑌭𑌾. அரசன் தன் வேலைக்காரர்களை நியமிக்கிறாப்போல் முக்யப்ராணன், மற்றப்ராணங்களை அதாவது இந்திரியங்கள் முதலியவற்றை தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களில் நியமிக்கிறது.

𑌰𑌾.—𑌭𑌾. தன்னைப்பிரித்துக்கொண்டு எப்படி ப்ரதிஷ்டை யடைந்திருக்கிறதென்கிற மூன்றாம் ப்ரசநத்திற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார்.—அரசன் தன் சேவகர்களை கார்யங்களில் நியமிக்கும்போது இந்த க்ராமத்து வேலையை நீ பார்; இந்த க்ராமத்து வேலையை நீ பார் என்று பிரித்துப்பிரித்து நியமித்து, அவர்கள் வழியாலே அங்கங்குகார்யங்களை நடத்துகிறாப்போலே இதர ப்ராணங்களை வ்ருத்தி மாத்ரங்களாலே ஸந்நிதிசெய்து முக்யப்ராணன் நியமிக்கிறது.

௫. 𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇𑌽𑌪𑌾𑌨𑌂𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌮𑍁𑌖𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍁𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 । 𑌏𑌷𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑍁𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂𑌸𑌮𑌂𑌨𑌯𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑍋𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿॥

౫. పాయూపస్థేఽపానం చక్షుశ్శ్రోత్రే ముఖనాసికాభ్యాం ప్రాణస్స్వయం ప్రాతిష్ఠతేమధ్యేతుసమానః । ఏష హ్యేతద్ధుతమన్నంసమం నయతితస్మాదేతాస్సప్తార్చిషోభవంతి॥

(ப-ம்) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ப்ராணனானது, 𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇-மலம்வெளிவருகிற பாயுவென்கிற விந்த்ரியத்திலும், மூத்ரம்வெளிவருகிற உபஸ்தமென்கிறவிந்திரியத்திலும், 𑌅𑌪𑌾𑌨𑌂-அபாநவாயுவை, ஜலமலங்களை வெளியாக்கும்படிநியமித்துக்கொண்டிருக்கிறது. 𑌮𑍁𑌖𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - வாய்மூக்குகளினால்வெளிவருகிற, 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂-தான், 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 - கண்செவிகளிலே, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 - அவைகளின் வ்யாபாரங்களைநடத்திக்கொண்டு நிற்கிறது. 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍁-நடுவில், 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃-ஸமாநவாயுவாய்க்கொண்டுநிற்கிறது. 𑌏𑌷𑌃, 𑌹𑌿-இந்தஸமானனென்கிற வாயுவானது, 𑌹𑍁𑌤𑌂 - ஹோமம்செய்த, 𑌏𑌤𑌤𑍍-𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂-இந்தவன்னத்தை, 𑌸𑌮𑌂-ஸாம்யத்தை, 𑌨𑌯𑌤𑌿-அடைவிப்பிக்கிறது, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-ஆகையால், 𑌏𑌤𑌾𑌃-𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌃 - இந்த ஏழுஜ்வாலைகள், 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿-உண்டாகின்றன.

ஸ௦.—ஹா. முக்யப்ராணன் மற்ற ப்ராணங்களை அவைகளின்ஸ்தாநங்களில் நியமிக்கிறதென்று கீழ்சொல்லியபடி இந்த ஸ்தாநத்தில் இந்த ப்ராணனை நியமிக்கிறதென்று பிரித்துச்சொல்லுகிறது, பாயூபஸ்தங்களில் அபாநவாயுவைத் தன் காரியத்தை நடத்தும்படி நியமிக்கிறது. கண்செவி இவைகளை, தானே, வாய், மூக்குஇவைகளினால் வெளிவந்து அவைகளின் கார்யங்கள் நடக்கும்படிநியமித்து அரசன்போல் விளங்குகிறது, ப்ராணன், அபாநன், இவைகளுக்கு நடுவே நாபியில் ஸமானவாயு, உண்ணப்படுகிற சோறுமுதலியவற்றை ஸாம்யமடையும்படி செய்துகொண்டு நிற்கிறது. ஆத்மாக்நியில் ஹமம் செய்விக்கிறதென்கை. இப்படி, புசிக்கப்பட்ட அந்நத்தையும், குடிக்கப்பட்ட தண்ணீரையும் இந்தநமாகவுடைய வயிற்று நெருப்பிலிருந்து ஏழுவகையான ஜ்வாலைகள் உண்டாகின்றன. அதாவது இரண்டுகண்கள், இரண்டுசெவிகள், இரண்டுமூக்குகள், நாக்கு ஆக ஏழுஜ்வாலைகளென்கை. ஜ்வாலைகளில் பக்வமான அந்நம்முதலியவற்றின் ரஸத்தினுல் விளங்குகின்றனவாகையாலே இவ்விந்திரியங்களை ஜ்வாலைகளென்றே காரியங்களைக்காரணமாக உபசரித்துச்சொல்லலாகும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்திலு மிக்கருத்தேகொள்ளப்பட்டது. ஆயினும் ஏழுஜ்வாலைகளென்கிற விடத்தில், இந்திரியங்களாகிய காரியங்களைக்காரணங்களாக உபசரிக்கையாகிற உபசாரத்தைநீக்கி, காளீ, கராளீ, முதலிய ஏழுஜ்வாலைகளுண்டாகின்றனவென்று முக்யார்த்தம் சொல்லப் பட்டது. 'தஸ்மாத்' என்கிறபதத்திற்கு, சங்கரபாஷ்யத்தில், அந்தஜாடராக்கியிலிருந்து என்றுபொருள். இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் அந்தகாரணத்தாலே என்று பொருள். இப்படிபேதமறிந்துகொள்க.

௬. हृदि ह्येष आत्मा। अत्रैतदेकशतं नाडीनां तासां शतं शतमेकैकस्यां द्वासप्ततिर्द्वासप्ततिः प्रतिशाखानाडीसहस्राणि भवन्त्यासु व्यानश्चरति॥

౬. హృదిహ్యేషఆత్మా। అత్రైతదేకశతంనాడీనాంతాసాంశతం శతమేకైకస్యాంద్వాసప్తతిర్ద్వాసప్తతిః ప్రతిశాఖానాడీసహస్రాణిభవన్త్యాసువ్యానశ్చరతి॥

(ப-ம்) एषः-आत्मा- இந்த ஜீவாத்மாவானவன், हृदि हि- ஹ்ருதயத்திலிருக்கிறானன்றோ, अत्र- இந்தஹ்ருதயத்தில், नाडीनां - एकशतं- நூற்றொருநாடிகள், एतत्-ப்ரஸித்தங்கள், तासां - एकैकस्यां- அவைகளுக்குள் ஒவ்வொன்றிலும், शतंशतं- நூறுநூறுநாடிகளிருக்கின்றன. प्रतिशाखानाडीसहस्राणि - அவற்றினுள்பிரிந்த நாடிகளினாயிரங்கள், द्वासप्ततिः-द्वासप्ततिः- எழுபத்திரண்டு, भवन्ति - இருக்கின்றன, आसु- இந்நாடிகளில், व्यानः-வ்யாநவாயுவானது, चरति - ஸஞ்சரிக்கிறது.

ஸ௦.—ஹா. புண்டரீகமென்று சொல்லப்படுகிற தாமரைப்பூபோன்ற மாம்ஸ கண்டத்தினால் வளைந்துகொள்ளப்பட்ட ஆகாயத்தில், ஆத்மாவோடு சேர்ந்த லிங்காத்மா அதாவது ஜீவாத்மாவென்கை. இருக்கிறானன்றோ. அந்த ஹ்ருதயபுண்டரீகத்தில், நூற்றொரு ப்ரதாநநாடிகளிருக்கின்றன. இந்த நூற்றொருநாடிகளிலொவ்வொன்றும், நூறுநூறாகப்பிரிந்திருக்கின்றது. நூறுநூறாகப்பிரிந்த நாடிகளிலொவ்வொன்றும், எழுபத்திரண்டாயிரம் எழுபத்திரண்டாயிரமாகப் பிரிந்திருக்கிறது. இந்த நாடிகளெல்லாவற்றிலும், வ்யாநவாயுஸஞ்சரிக்கிறது.

ரா.—ஹா. சாகோபசாகைகளாகப்பிரிந்திருக்கிற பலவகைப்பட்ட நாடிகளுக்கு முதல் நிலமானஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஸமாநவாயு ஸ்தாநத்தில், ஜீவாத்மா இருக்கிறான். இந்த எல்லாநாடிகளிலும் வ்யாநவாயுவுக்கு ஸஞ்சாரமுண்டு.

௭. अथैकयोर्ध्व उदानः पुण्येन पुण्यम्।
लोकं नयति पापेन पापमुभाभ्यामेव मनुष्यलोकम्॥

౭. అథైకయోర్ధ్వఉదానః పుణ్యేనపుణ్యంలోకం నయతిపాపేనపాపముభాభ్యామేవ మనుష్యలోకం॥

(ப-ம்) अथ-இனிஉதாநவாயுவின் ஸ்திதிகார்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ऊर्ध्वः-மேல்முகமாயிருக்கிற, उदानः-உதாநவாயுவானது. एकया-नाड्या-ஒருநாடீவிசேஷத்தாலே, पुण्येन - புண்யஞ்செய்திருந்தால், पुण्यं, लोकं-புண்யலோகமாகியஸ்வர்க்காதிலோகங்களை, पापेन-பாபம்செய்திருந்தால், पापं-பாபலோகமாகிய நரகம்முதலியவற்றையும், उभाभ्यां-இரண்டும்செய்திருந்தால், मनुष्यलोकं - மனுஷ்யலோகத்தையும், नयति-சேர்ப்பிக்கிறது.

ஸ௦.—ஹா. இனி உதாநவாயுவின் ஸ்தாநம் சொல்லத்தொடங்கி எதினால் வெளிவருகிறதென்கிற ப்ரச்நத்திற்குத்தரம் சொல்லுகிறது. நூற்றொருநாடிகளுக்குள் மேலே செல்லுகிற ஸுஷும்நை, என்கிற நாடியின் வழியாலே, கால்முதல்

தலைவரையிலும் ஸஞ்சரிக்கிற உதாநவாயுவானது, சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபுண்ய கர்மங்களைச் செய்தவர்களை புண்யமானதேவர்களிருப்பிடமாகிய லோகங்களையடைவிக்கிறது. சாஸ்த்ரங்களால் தள்ளப்பட்ட பாபங்களைச்செய்தவர்களை பாபத்தாலாகிய திர்யக்யோநிகளிலே தள்ளுகிறது. புண்யபாபங்களிரண்டையும் ஸமமாகச்செய்தவர்களை மநுஷ்யர்களாய் பிறக்கும்படிசெய்கிறது.

பா.—ஷா. ஊர்த்வகதியுடைய வ்யாநவாயுவானது ஒரு நாடியாலே புண்யபாபங்களுக்குத்தக்கபடி ஸ்வர்க்க நரகபூலோகங்களை யடைவிக்கிறது. கீழ்த்தொடங்கிப் ப்ரச்நப்ரதிவசநத்தின் மத்யத்தில், எதினால் வெளியாகிவருகிறது, என்கிற ப்ரச்நயதிற்கு முத்தரம் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

௮. 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌉𑌦𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌨𑌮𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌯𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃॥

౮. ఆదిత్యో హ వై బాహ్యః ప్రాణ ఉదయత్యేష హ్యేనం చాక్షుషం ప్రాణమనుగృహ్ణానః। పృథివ్యాం యా దేవతా సైషా పురుషస్యాపాన మవష్టభ్యాన్తరా యదాకాశస్స సమానో వాయుర్వ్యానః॥

(ப்-ம்) 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃-வெளியிலிருக்கிற, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃-ப்ராணன், 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈-ஸூரியனே, 𑌏𑌷𑌃-இந்தஸூர்யன், 𑌉𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌹𑌿- உதிக்கிறானன்றோ, 𑌏𑌨𑌂, 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 - இந்த சக்ஷுரிந்த்ரியத்தை, 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌨𑌃-அநுக்ரஹிக்கிறான். 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂- பூமியில், 𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍈𑌷𑌾-ப்ராணகலாரூபியாயிருக்கிற தேவதையானது, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯-புருஷனுடைய, 𑌅𑌪𑌾𑌨𑌂-அபானமென்கிற வாயுவை, 𑌅𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯- நிலைபெறும்படி, 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌨𑌃-அநுக்ரஹிக்கிறது. 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾-நடுவிலுள்ள, 𑌯𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 ஆகாயமானது, 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃-ஸமானவாயுவாகிறது, 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃-காற்றானது, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃-ஸாமாந்யமாய் வ்யாநரூபியானது.

ஸ௦.—ஹா. அதிதைவதமாகிய பாஹ்யப்ராணன்ஸூர்யனே; அவனுதிக்கிறான். இவனே, ஆகத்யாத்மிகமாகிய சக்ஷுரிந்த்ரியத்திற்கு ப்ரகாசத்தை யுண்டுபண்ணி ரூபத்தை யறியும்போதுதுணையாகிறான். பூமியில் ப்ரஸித்தமாயுள்ள தேவதையானது, (அதாவது பூம்யபிமாநிதேவதை) புருஷனுடைய அபாநவ்ருத்தியைப் பிடித்துக்கீழிழுத்துக்கொண்டு விழவொட்டாமல் பாரமானசரீரத்தைக்காக்கின்றது பூலோகம் ஸுவர்க்கலோகமிவற்றுக்கு நடுவிலிருக்கிற ஆகாயமானதுஅதாவது-ஆகாயத்திலிருக்கிற காற்றானது என்கை. மஞ்சத்திலிருப்பவனை மஞ்சமென்பதுபோல் ஆகாயத்திலிருக்கிற காற்றை ஆகாயமென்று இலக்ஷணை என்கிற சப்தவ்ருத்தியாலே சொல்லக் கூடுமென்றறிக. ஸமானவாயுவை அநுக்ரஹிக்கிறது. காற்றெல்லாம் ஸாமான்யமாக வ்யாநவாயுவை அநுக்ரஹித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

பா.—ஹா. அடுத்த ப்ரச்நத்திற்குத்தரம் சொல்லுகிறது. சக்ஷுரிந்த்ரியமாகிய ப்ராணனை பாஹ்யபாணனாகிய ஸூர்யன், ப்ரகாசத்தைத்தருவதினால் ரூபத்தை க்ரஹிக்கும்படி செய்கிறான். ஸூர்யனுக்கு ப்ராணனென்கிற பெயரிட்டுச்சொல்லுகிறது கூடாதாயினும், ப்ராணகலையின் ஸம்பந்தாலும், உபாஸனைசெய்யவேண்டிய விதியாலும் கூடும். இப்படியே ப்ராணகலா ஸம்பந்தமுடைய பூமிக்கபி

மாகியான பூதேவதையானது, புருஷனுடைய அபாநவாயுவ்ருத்தியை கூஹ்யம் முதலிய விடங்களுக்கு நடத்திக்கொண்டு ஸஹாயமாகிறது. இந்த ப்ராணகலையின் ஸம்பந்தமுடைய ஆகாயமும்; ஸமாநவாயுவுக்குத்துணையாகி ஸமாநமென்கிறபெய ரையடைகிறது. ஸாமாந்யவாயுவானது வ்யாநவ்ருத்திக்குத்துணையாகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பூம்யபிமாநிதேவதை புருஷனுடைய அபாநவ்ருத்தியைக் கீழ்முழுத்து விழவொட்டாமல் செய்கிறதென்கிறவிதியில் தூணைநிருத்துவார்கயிறுகொண்டு கீழ்முழுத்துக்கட்டிவிழவொட்டாமல்செய்வதையுபமாநமாயுணர்க.

௯. 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌉𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃॥

౯. తేజోహవై ఉదానస్తస్మాదుపశాన్తతేజాః।
పునర్భవమింద్రియై ర్మనసిసంపద్యమానైః॥

(ப்-ம்) தேஜோஹவை-தேஜஸ்ஸானது, உதாநः- உதாநசப்தத்தாலேசொல்லப்படுகிறது. தஸ்மாத்-ஆகையாலே, மநஸி-மநஸ்ஸிலே, ஸம்பத்யமாநைः-சேருகிற, இந்த்ரியைः - இந்த்ரியங்களோடே, உபசாந்த தேஜாः-சாந்தியடைந்த தேஜஸ்ஸையுடைய முமூர்ஷு, அதாவதுமரணத்தையடைகிறவன், புநர்பவம்-மறுபிறவியடைவதற்கு, "ப்ராணமாயாதி - ப்ராணனில்சேருகிறான்" என்கிற அடுத்தச்லோகத்திலுள்ள பதங்களோடே அந்வயம் கண்டுகொள்க.

பாஷ்யம். முன் ஸூர்யரூபமான தேஜோவிசேஷம் சொல்லப்பட்டது. இங்கு ஸாமாந்யமானதேஜஸ்ஸு சொல்லப்படுகிறதாகையால் புநருக்திதோஷமில்லை. இப்படி ஸாமாந்யதேஜஸ்ஸானது உதாநவாயுவுக்குத்துணையாயிருக்கிறது, ஆதலாலுஷ்ணத்தைத் தருகிறதேஜஸ்ஸினுடைய ஸஹாயமில்லாதபோது உதாநவாயுவுக்கு பலமில்லாமல் போகிறபடியால் சரீரத்திலுஷ்ணங்குறைந்த புருஷனை யப்போதேமரிக்கப்போகிறானென்று நிச்சயிக்கலாகிறது. அப்படிதேஜஸ்ஸுகுறைந்த புருஷன் மநஸ்ஸில் சேருகிறவிந்த்ரியங்களோடு சரீராரந்தரத்தையடைகிறான். அதாவது மரிக்கிறானென்கை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்தச்லோகத்துக்கு மேல்ச்லோகத்திலுள்ளபதங்களோடே ஸம்பந்தமிருப்பதைப் பதஉரையிலேகாட்டியிருக்கிறபடியால் இராமாநுஜபாஷ்யம்மேல்ச்லோகத்திலேயே இந்தச்லோகத்தின் கருத்தையும் சேர்த்துக்காட்டப்படும்.

௧௦. 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃।
𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿॥

౧౦. యచ్చిత్తస్తేనైషప్రాణమాయాతి ప్రాణస్తేజసాయుక్తః।
సహాత్మనాయథాసంకల్పితంలోకంనయతి॥

(ப்-ம்) யச்சித்தः-எந்தநினைவுடனிருக்கிறானோ, தேந-அந்தஸங்கல்பத்தோடே, ஏஷः-இவன், ப்ராணமாயாதி-ப்ராணவ்ருத்தியோடு சேருகி

ருன். ப்ராணஃ-ப்ராணன், தேஜஸா-தேஜஸ்ஸோடு, யுக்தஃ-கூடினதாய், ஆத்மநாஸஹ-ஆத்மாவோடு, யதாஸங்கல்பிதம்-நினைவுக்குத்தக்கபடி, லோகம்-லோகத்தை, நயதி-அடைவிப்பிக்கிறது.

ஸாரம்.—ஹா. மரணகாலத்தில் எந்த ஸங்கல்பத்தோடு கூடியிருக்கிறானோ, அந்த ஸங்கல்பத்தோடு, இந்த ஜீவாத்மா, இந்திரியங்களோடு முக்யப்ராணவ்ருத்தியை யடைகிறான், இந்த்ரியவ்யாபாரங்களெல்லாமடங்கி மரணகாலத்தில் முக்ய ப்ராணவ்யாபாரத்தோடிருக்கிறானென்கை. ச்வாஸமிருப்பதுகொண்டு பிழைத்திருப்பதாக பந்துக்கள் சொல்லுகிறார்களன்றோ; அந்த ப்ராணனும். உதாநவ்ருத்தியாகிய தேஜஸ்ஸோடு கூடி போக்தாவாகிய தலைவனுடன், ப்ராணவ்யாபாரமடங்கினபின், புண்யம், பாபம், இவைகளிலுண்டாகிய ஸங்கல்பத்தின்படி, உத்தேசித்தபோகத்தை யடைவிப்பிக்கிறது.

ரூ.—ஹா. பாஹ்யமான தேஜஸ்ஸு, உஷ்ணத்துக்கு ஹேதுவாகையாலே உதாநமென்னப்படுகிறது. ஆகையாலே உஷ்ணம் சாந்தியடைந்தஜீவன், எத்தை விரும்புகிறானோ; அதற்குத்தக்கபடி, இஷ்டமான தேவாதி சரீரங்களை யடைகையாகிற புநர்பவமென்கிற புநருத்பத்தியை யடைவதற்கு, "வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே" (வாகிந்திரியம் மநதில் சேருகிறது) என்கிற ச்ருதிவிஷயத்தில், "வாங்மநஸி தர்சநாச்சப்தாச்ச" (வாகிந்திரியம்மநதில் சேருகிறது; அப்படி காண்கையாலும், ச்ருதியாலும்,) என்கிற ஸூத்ரம், அதின்பாஷ்யம், இவைகளில் சொன்னபடி, மனதோடு ஸம்ச்லேஷ விசேஷத்தை யடைந்த வாகிந்திரியம் முதலியவற்றோடு கூடின ப்ராணனை, மரிக்கிற ஜீவனடைகிறான். "ஏவமேவேமமாத்மாநமந்தகாலே ஸர்வே ப்ராணா அபிஸமாயந்தி" (மரணத்தை யடைகிற காலத்திலிந்த ஜீவாத்மாவை முக்ய ப்ராணன், முதலிய எல்லாப்ராணங்களும் ஜீவனையடைகின்றன) என்று சொல்லப்பட்டது; ஜீவன் ப்ராணங்களையடைவதாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஸூத்ரகாரரும், "ஸோத்யக்ஷே ததுபகமாதிப்ய:" (அந்த ப்ராணன் ஜீவனிடத்தில் சேருகிறது; அப்படி சேருதல் முதலியவை யோதப்படுகையால்.) என்கிறஸூத்திரத்தில் அப்படியே சொன்னார். இந்தஸூத்திரத்திற்குப்பொருளுமிப்படிப்ராணன் ஜீவனிடத்தில் சேருகிறதாக ச்ருதியிருக்கையால் ப்ராணன் ஜீவனிடத்தில் சேருகிறது; என்று பாஷ்யகாரரால் சொல்லப்பட்டது. ஆயினுமிங்கிப்படி சொன்னது ப்ராணத்தைக்கொண்டாடுவதற்காகவென்று கொள்க. பின்பு, "ப்ராணஸ்தேஜஸி" (ப்ராணன்தேஜஸ்ஸில் சேருகிறது) "தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாம்" (தேஜஸ்ஸுபரமாத்மாவினிடத்தில் சேருகிறது) என்கிற ச்ருதியின்படி, தேஜஸ்ஸோடும் பரமாத்வோடும் சேர்ந்து' அந்தந்த ஜீவர்களின் ஸங்கல்பாநுஸாரத்தாலே, அந்தந்த லோகங்களை யடைகிறான். ஆந, தேஜஸ்ஸோடு கூடிய ப்ராணனுக்கே, உந்நயநசக்தியிருக்கையால், தேஜஸ்ஸிலும்உந்நயநசக்தியிருப்பதுபற்றி உதாநமென்கை தகுமென்கை. "ப்ராணஸ்தேஜஸி" (ப்ராணன் தேஜஸ்ஸில் சேருகிறது) என்கிறவிடத்தில்,தேஜச்சப்தத்திற்கு, பூதஸூக்ஷ்மம்பொருளென்று ஸூத்ரபாஷ்யங்களில் சொல்லப்பட்டது. ஆயினும் தேஜஸ்ஸு ப்ரதாநமானதால் இப்படி சொல்லலாகுமென்றறிக.

கக. யஏவம்வித்வாந்ப்ராணம்வேத நஹாஸ்ய ப்ரஜா ஹீயதேऽம்ருதோ பவதி தததேஷ ச்லோகஃ॥

౧౧. యఏవంవిద్వాన్ ప్రాణంవేద।
నహాஸ్య ప్రజాహీయతేஉమృతో భవతి తదేషశ్లోకః।

(ப-ம்) யஃ-எவன், ஏவம்-இப்படி, வித்வாந்-அறிந்தவனாய், ப்ராணம்-ப்ராணனை, வேத-உபாஸிக்கிறானோ, தஸ்ய - இப்படியுபாஸிக்கிறவனுக்கு, ப்ரஜா-ஸந்தாநம், நஹஹீயதே-இல்லாமல்போகாது. அம்ருதோபவதி முக்தியடைகிறான். ததேஷச்லோகஃ-இங்குச்லோகமிருக்கிறது.

௩௦.—ஹா. யவனொருவன், இப்படி யறிந்தவனாய் கீழ்ச்சொல்லியபடி, ஆத்மாவினிடத்தில் ப்ராணன் பிறக்கிறதென்றும், ஸங்கல்பத்தால் செய்யப்பட்ட புண்ய பாபங்களால் சரீரத்தையடைகிறதென்றும், தன்னையைவகையாகப்பிரித்து பாயூபஸ்த்தங்களில் வ்யாநவ்ருத்தியையும், ஸ்வரூபத்தை கண், செவி, இவைகளிலும்,நாபியிலே ஸமாநவ்ருத்தியையும், நாடீஸமூகத்தில் வ்யாநவ்ருத்தியையும் ஸுஷும்நையுலுதாநவ்ருத்தியையும், நிறுத்துகிறதென்றும், உதாநவ்ருத்தியாலே உத்க்ரமிக்கிறதென்றும், ப்ராணன், அபாநன், வ்யாநன், உதாநன், ஸமாநன் என்கிற விவைகளுக்கு ஸஹகாரிகளான வெளியிலுள்ள ஸூரியன், பூமிக்கபிமாநியானதேவதை, ஆகாயம், வாயு, தேஜஸ்ஸு, இவைகளாலே, அதிதைவமென்கிற ஆதித்யன்முதலானவற்றையும் அவைகளால் ஸஹகரிக்கப்பட்டு அத்யாத்மமென்கிற கண் வாய் காது மகம் ஸ்பர்சேந்திரியமாயவைந்தையும் தரிக்கிறதென்றும், உதாநவ்ருத்தியோடும், போக்தாவோடும் கூடிபோக்தாவை லோகாந்தரத்தை யடைவிப்பிக்கிறதென்றும், ச்ரேஷ்டமான ப்ரஜாபதி அத்தாரயி என்னப்படுகிறது மிதுநாமென்றும், உபாஸிக்கிறானோ; அவனுக்கு இவ்வுலகத்திலும் பிறவுலகத்திலு முண்டாகிற பயன் கூறப்படுகிறது. பிள்ளைபேரன் முதலிய ஸந்தாநமழியாம லிவ்வுலகத்தில் விளங்கும். சரீரம் விழுந்தபின் ப்ராணஸாயுஜ்யத்தையடைந்து முக்தனாகும். இவ்விஷயத்தைச் சுருங்க ஓதுகிற சுலோகமொன்றிருக்கிறது.

௩௧.—ஹா. இப்படி ப்ராணனையுபாஸிப்பவனுக்கு இவ்வுலகத்தில் ஸந்தாந வ்ருத்தியுடன் நெஞ்சம்தெளிந்து ப்ரம்மோபாஸநத்தில் ப்ரீதியுண்டாகி அதில் ப்ரவர்த்திக்கச்செய்து அவ்வழியாலே மோக்ஷத்தையும்தருகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

உபாஸநாப்ரகாரங்கள் இரண்டுபாஷ்யங்களிலு மொத்திருக்கிறபடியால்சங்கரபாஷ்யமொன்றிலேயே அதுவிவரிக்கப்பட்டது. இவ்விதமே ராமாநுஜபாஷ்யத்திற்குமொக்கும்.

கஉ. உத்பத்திமாயதிம்ஸ்தாநம்விபுத்வம்சைவபஞ்சதா ॥ அத்யாத்மஞ்சைவப்ராணஸ்ய விஜ்ஞாயாம்ருதமச்நுதே விஜ்ஞாயாம்ருதமச்நுத இதி ॥

౧౨. ఉత్పత్తిమాయతింస్థానం విభుత్వంచైవపఞ్చధా। అధ్యాత్మంచైవప్రాణస్య విజ్ఞాయామృతమశ్నుతే విజ్ఞాయామృతమశ్నుతఇతి॥

(ப-ம்.) உத்பத்திம் - பிறப்பையும், ஆயதிம் - சரீரப்ரவேசத்தையும், ஸ்தாநம் - இருப்பிடத்தையும், பஞ்சதா ஐவகையாக, விபுத்வம் - பிரிந்திருப்பதையும், ப்ராணஸ்ய - ப்ராணனுடைய, அத்யாத்மம் - அத்யாமத்தை

யும், விஜ்ஞாய - அறிந்துகொண்டு, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 - மோக்ஷத்தை 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 அடைகிறான்.

ரா.—ஹா. உத்பத்தி முதலியவற்றையறிந்தவன், க்ரமத்தில் மோக்ஷத்தைப் பெறுகிறான். "𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇" என்றிரட்டித்தது இந்த ப்ரசநம் முற்றுமென்று பெறுதற்காம்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்திலு மிக்கருத்தேயமைக்கப்பட்டதாயினும், ப்ராண ஸாயுஜ்யமாகிய மோக்ஷம் அம்ருதபதத்திற்குப் பொருளென்று அமுக்யார்த்தங்கொள்ளப்பட்டது. வேறுபேதமில்லாமையின் சங்கரபாஷ்யம் தனித்துக்காட்டப்படாதாயிற்று.

மூன்றும்ப்ரசநம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃.

௧. 𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 । 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌰 𑌏𑌷 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

౧. అథ హైనం సౌర్యాయణీ గార్గ్యః పప్రచ్ఛ । భగవన్నేతస్మిన్ పురుషే కాని స్వపన్తి కాన్యస్మిన్ జాగ్రతి కతర ఏష దేవః స్వప్నాన్ పశ్యతి కస్యైతత్సుఖం భవతి కస్మిన్ను సర్వే సంప్రతిష్ఠితా భవన్తీతి॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌏𑌨𑌂 - 𑌹. இந்த பிப்பலாதமகாமுநியை, 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 - 𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀 - கார்க்ககோத்திரத்திலவராகிய ஸௌர்யாயணி என்கிற முநிவர், 𑌇𑌤𑌿 - இந்தபடி, 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 - வினவினார். 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 - மூன்றுகாலங்களிலுள்ள எல்லாவற்றையு மறிந்த முநிச்ரேஷ்டரே, 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 - இந்தஜீவன், (𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇 - உறங்கும்போது) 𑌕𑌾𑌨𑌿 - எவைகள், 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿-உறங்குகின்றன. 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍- இந்தஜீவன், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇- உறங்கும்போது, 𑌕𑌾𑌨𑌿 - எவைகள், 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿- உணர்ந்திருக்கின்றன. 𑌏𑌷𑌃 - 𑌦𑍇𑌵𑌃 விளங்காநின்ற இந்த ஜீவன், 𑌕𑌤𑌰𑌃-எப்படிப்பட்டவனைக் கொண்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 ஸ்வப்நங்களை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿-காண்கிறான். 𑌕𑌸𑍍𑌯 - எந்த காரணத்தால் 𑌏𑌤𑌤𑍍 - 𑌸𑍁𑌖𑌂 - இந்தவிஷயஸுகமானது. 𑌭𑌵𑌤𑌿-உண்டாகிறது. 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-எவ்விடத்தில், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - எல்லா இந்திரியங்களும், 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - நிலைபெற்றுநிற்கின்றன.

ப௦.—ஹா. யாதாமொரு பயனைப்பற்றிச் செய்யப்படுமுபாஸநத்திற்கு, வேதாந்தங்களில் 'வித்யை' என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது, அவ்வித்யைதானும் 'பர

வித்யை, 'அபரவித்யை, என விருவகைத்து. இவற்றுள், பரப்ரம்மத்தைப்பெறுதற் குறிய,வித்யை, பரவித்யை, என்றும், வேறுபயன்களைத் தரும்வித்யை,அபரவித்யை என்றும் கூறப்படும். சென்றமூன்று ப்ரச்னங்களாலும் அபரவித்யையை யுணர்த்தி மேல்மூன்று ப்ரச்நங்களாலும் பரவித்யை கூறப்படுகிறது. இந்த பரவித்யையில், கார்யகாரணங்களின் தன்மைபொருந்தியதும் உற்பத்தியுடையதும் அதனாலேயே அழிவுடையதுமான ஸம்ஸாரத்தைநீக்கி, கார்யகாரணவிலக்கணம் நீங்கியதும், ப்ராணசம்பந்தமில்லதும், உள்ளிந்த்ரியமாயமனதுக்கு மெட்டாததும், தண்டாபூபிகாந்யாயத்தாலே, † இந்த்ரியங்களுக்குப்புலப்படாததும், இதற்குக்காரணமாயபுலப்படும் தன்மை நீங்கியதும், சிவமானதும், சாந்தமானதும், விகாரங்களற்றதும் அழிவற்றதும், ஸத்யஸ்வரூபமானதும் புருஷனென்கிற பெயர்பெற்றதும், உள்புறம் முதலிய எல்லாமாயதும், பிறப்பிலாததும், ஆகிய பரப்ரம்மமோதப்படுகிறது. முண்டகோபநிஷத்தில் ''ஸுதீப்தாத்பாவகாத் விஸ்புலிங்காஸ் ஸஹஸ்ரசஃ ப்ரபவந்தே ஸரூபாஃ ததா க்ஷராத்விவிதாஃ ஸோம்ய பாவாஃ ப்ரஜாயந்தே தத்ர சைவாபியந்தி'' (எரிகிற நெருப்பிலிருந்து பொறிகளுண்டாவதுபோல் யாதொரு அக்ஷரபரப்ரம்மத்தினின்றும் எல்லாப்பொருளுமுண்டாகின்றனவோ; எந்த அக்ஷரபரப்ரம்மத்தின்கணடங்குகின்றனவோ) என்றோதப்பட்டது. அவ்வாறு அக்ஷர பரப்ரம்மத்திலிருந்து பிரிந்துதோற்றுகிற பொருள்களெவை. அப்படி பிரிந்தவை யதன்கண்ணே யடங்குவதெங்ஙனம் அவ்வக்ஷர பரப்ரம்மம் எவ்விலக்கணம்பொருந்தியதாகும். என்றிவைகளையுணர்தற்கு ப்ரச்நங்களை இங்கெடுக்கிறது. தலை கைகால்முதலிய விலக்கணமுடைய புருஷனென்கிற ஜீவனிடத்தில், எந்தகரணங்களுறங்குகின்றன. தங்களுக்குறிய தொழில்களி லொழிவு பெறுகின்றன. எந்தகரணங்கள் உணர்ந்துகொண்டு தந்தம்வேலையைச்செய்கின்றன. காரியகாரண விலக்கணத்தாரில், காரியவில்க்கணமுடைய தேவனோ அல்லது காரண விலக்கணமுடைய தேவனோ; உறங்கும்போதும், உணர்ந்திருக்கும்போது வெளியிலிருக்கிறவற்றைக்காணுவதுபோல், உள்ளிருப்பவற்றைக் காண்கையாகிற ஸ்வப்நத்தைக்காண்கிறான். உணர்ந்தகாலத்தில் செய்யப்படும் வியாபாரங்களும், உறங்கும்போது செய்யப்படும் வ்யாபாரங்களும் நீங்கிபேருறக்கமுறங்கும்போது, ஆயாஸம் நீங்கிதுன்பமற்றுத் தெளிந்து பிறக்கிற ஸுகம் யாருக்குண்டாகிறது. எவனிந்தஸுகத்தை யநுபவிக்கிறான். இங்கன மூணர்ச்சியுறக்கங்களிலுள்ள ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வப்ந வ்யாபாரங்களற்றிருக்கும்போது, இக்கரணங்கள் எவ்விடத்திலொடுங்கியடங்கி தேனில்சுவை போலவும், கடலில்கலந்த ஆறுகள்போலவும் பிரித்தறியத்தகாத தன்மையனவாயிருக்கின்றன. என்றுபிப்பலாத மகாமுனியை ஸௌர்யாணி வினவினார். தந்தம் தொழில் நீங்கினபின் தனித்தனியே அங்கங்கு, தொழில்முடிந்தபின் கிழ்வைக்கப்பட்ட கருவிகள் போல் ஜீவாத்மாவினுடைய கரணங்களும், அவ்வவ்விடங்களிலேயே நிற்கின்றனவென்று கொள்ளாது, புருஷனாகிய ஜீவனுறங்கும்போது, அவனது கரணங்களெவ்விடத்திலொன்று சேர்ந்தடங்குகின்றன வென்றையமுண்டாவதற்குக் காரணம்யாது? எனில்; இங்கையப்படுவது கூடும். இக்கரணங்களொன்று சேர்ந்து தங்களுக்கு ஸ்வாமியாகிய ஜீவனுணர்ந்திருக்கும்போது அவனுக்குப் பரதந்திரங்களாயிருக்கின்றனவாகையால், உறங்கும்போது மொன்றுசேர்ந்து பரதந்திரங்களாயோரிடத்திலடங்கியிருப்பது வேண்டுமானதாமெலன்க. ஆகையாலிவ்வினாப் பொருத்தமுண்டயதேயாகும். காரிய காரணங்களின் ஸுஷுப்தி என்கிற பேருறக்கத்திலும், ப்ரளயத்திலுமெங்குலயம்பெறுமோ; அதனையறிய விரும்பி, அவனையின்னென்றறிதற்கு, இவையெல்லா மெங்கு நிலையுறுமென்றது.

ரா.—ஹா. இந்த ஜீவனுறங்கும்போது றங்கியுணரும்போதுணர்ந்து இப்படி யவனுக்குப்பாரதந்திரங்களாகி யவனுக்கநுகூலங்களாய் அவன்காரியங்களைச்செய்துகொண்டிருக்கு மிந்திரியங்களாகிய கரணங்களெவையாம். தனக்குத்தானே விளங்குகிற ஜீவன் எப்படிப்பட்டவனாய்க்கொண்டு ஸ்வப்நங்களில் இரதம் முதலியவற்றைக்காண்கிறான். எந்தகாரணத்தால் இந்த விஷயஸுகமிவனுக்குண்டாகின்றது. என்று பிப்பலாத மகாமுனியை, ஸௌர்யாணிமுனிவர் தத்வத்தையறிய விருப்பமுடையவராய் வணக்கத்துடன் நமஸ்கரித்து, தானிதையறிந்துகொள்ளவேணுமென்று ப்ரச்நம் பண்ணினார்.

பதார்வயார்த்த பேதங்கள்.

கீழிப்படி அபரவித்யையை யோதியது இவைகளினுண்மையறிந்து வைராக்கியமுண்டாவதற்கும் நெஞ்சம் நிலைநிற்பதற்கும், அது சுத்தமாவதற்குமென உரைப்பர். கீழ்ச்சொல்லிய அம்ருதமென்கிற மோக்ஷமமுக்யம், அல்லது கிரமத்தில்வருவது, என்பதற்கு இஃதுமோர் ஸாக்ஷியாகின்றது. அன்றேல் மோக்ஷமாகிய அம்ருதத்தையடையும்வழி முன்சொன்ன வித்யையினாலே பெறப்படுமாகையா லிவ்வினா வீணாமன்றோ.

௨. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌦𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌨 𑌰𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌨𑍇𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥

౨. తస్మై స హోవాచ యథా గార్గ్య మరీచయోఽర్కస్యాస్తం గచ్ఛతః సర్వా ఏతస్మింస్తేజోమండల ఏకీభవంతి | తాః పునః పునరుదయతః ప్రచరంత్యేవం హ వై తత్సర్వం పరే దేవే మనస్యేకీభవతి | తేన తర్హ్యేష పురుషో న శృణోతి న పశ్యతి న జిఘ్రతి న రసయతే న స్పృశతే నాభివదతే నాదత్తే నానందయతే న విసృజతే నేయాయతే స్వపితీత్యాచక్షతే॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்த ஸௌர்யாயணிக்கு, 𑌸𑌃 𑌹 - அந்த பிப்லாதமகாமுநிவர், 𑌉𑌵𑌾𑌚 - சொன்னார். 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 - ஓகார்க்யரே 𑌯𑌥𑌾 எப்படி 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 - ஸூர்யனுடைய, 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑌃 - கிரணங்கள், 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 - அஸ்தாசலத்தையடையும்போது, ஸூரியன் மறையும்போது, 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 - இந்த ஸூர்யஸ்வரூபமான தேஜோமண்டலத்தில், 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 சேர்ந்தொன்றாய்விடுகின்றனவோ; 𑌉𑌦𑌯𑌤𑌃 - உதயமாம்போது, 𑌯𑌥𑌾 - எப்படி 𑌪𑍁𑌨𑌃 - 𑌪𑍁𑌨𑌃 - மறுபடியும், 𑌤𑌾𑌃 அந்தகிரணங்கள் - 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 - ப்ரஸரிக்கின்றனவோ; 𑌏𑌵𑌮𑍍 - இப்படியே 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 - இவை எல்லாம், 𑌪𑌰𑍇 - 𑌦𑍇𑌵𑍇 - 𑌮𑌨𑌸𑌿 - இந்திரியங்களில் சிறந்ததாய் விளங்குகின்ற மனதில், 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன. 𑌹𑌵𑍈 - இதுசுருதிகளில் ப்ரஸித்தம். 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 - ஆகை

யால், ஏஷ: - புருஷ: - இந்தஜீவன், ந ச்ருணோதி - சப்தத்தையறிவதில்லை. ந பச்யதி - ரூபத்தையறிவதில்லை. ந ஜிக்ரதி - கந்தத்தையறிவதில்லை. ந ரஸயதே - சுவையறிவதில்லை. ந ஸ்ப்ருசதே - ஸ்பர்சத்தையறிவதில்லை. நாபிவததே - பேசுவதில்லை. நாதத்தே - க்ரகிப்பதில்லை. நாநந்தயதே - ஆநந்திப்பதில்லை. ந விஸ்ருஜதே - விடுகிறதில்லை. நேயாயதே - நடக்கிறதில்லை. ஸ்வபிதி - உறங்குகிறானென்று, ஆசக்ஷதே ஜநங்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ரா.—ஹா. எப்படி ஸாயங்காலத்தில், ஸூர்யனிடத்தி லிருந்து வெளிவந்த கிரணங்கள் நாநாதிக்குகளிலும் ப்ரஸரிப்பதைவிட்டு ஸூரியமண்டலத்திலொன்றாய் விடுகின்றனவோ; மறுபடியும் ஸூரியனுதிக்கும்போது, கிரணங்களெல்லாமெல்லாத்திசைகளினும் ப்ரஸரித்து ப்ரகாசமாய்ச்செய்கின்றனவோ; விஷயங்களை க்ரகிக்ற சக்திநீங்கி இப்படியே இந்த விந்திரயங்களெல்லா மிந்திரியங்களில் சிறந்ததாய் விளங்குகிற மனதில்சேர்ந்தொன்றாய் விடுகின்றன. ஆகையாலப்பொழுது, ஜ்ஞாநகர்மேந்திரியங்க ளெல்லாவற்றினுடைய வ்யாபாரமும் நீங்கிப்போகிறது. ஒன்றுமறியானாகிறான். ஒன்றும் செய்யானாகிறான். ஜநங்களப்போதிந்த ஜீவனை யுறங்குகிறானென்கின்றார்கள். இப்படி நீகேட்டவிஷயத்தை யறிந்துகொள்ளென்று பிப்பலாத மகாமுனி கார்க்யராகிய ஸௌர்யாணிமுநிக்குச் சொன்னார். இத்தால், இந்த ஜீவனுறங்கும்போது எவையுறங்குகின்றன வென்கிற ப்ரசநத்திற்கு புருஷனாகிய ஜீவனுறங்கும்போது, ஜ்ஞாநேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களுறங்குகின்றன வென்று விடையளிக்கப்பட்டதாயிற்று.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

கண்முதலிய விந்திரியவ்யாபாரங்களெல்லாம் மனது துணைப்படாதபோது கூடாமையின் இந்திரியங்களி லிதனைச் சிறந்ததென்றது. புருஷனாகிய ஜீவனுறங்கும்போது இந்திரியங்களுறங்குகின்றனவென்றதால் புருஷனுணர்ந்திருக்கும்போது, அவைகளுமுணர்ந்து தந்தம் காரியங்களைச் செய்கின்றனவென்று பெறப்படுகிறது. இந்த்ரியங்கள் மனதிலொன்று சேருகையாவது - தந்தம் விஷயங்களை க்ரகிக்கிற சக்தி நீங்கி மனதோ டொருவாறாகக் கலந்திருக்கை. லயம்பெறுதலன்று; காரியத்திற்குக் காரணத்திலே லயமானதால், காரணமாகாத மனதில் இந்த்ரியங்கள் லயிப்பது கூடாதாகலின். உறங்கும்போதும் ஸ்வப்நத்தில் ரூபம் முதலியவற்றையறிகையால், விஷயங்களை க்ரகிக்கிற சக்திநீங்கி யொன்றுசேருமென்பதெங்ஙனமெனின்; வெளிப்பட்ட ரூபம் முதலியவற்றை யறியாமையாலென்க. ஸம்ஸ்காரசக்தியாலென்றே ஸ்வப்நத்தில் ரூபம் முதலியவை தோற்றுகின்றன. ரூபம், ரஸம், கந்தம், ஸ்பர்சம், சப்தம், என்கிறவிவைகளையறிவதில்லை என்றதனால் ஜ்ஞாநேந்திரியங்களின் வ்யாபாரமொழிந்தமை சொல்லப்பட்டது. பேசுவதில்லை, என்றதால், வாகிந்திரியவ்யாபாரமொழிந்தமையும், க்ரகிப்பதில்லை, என்றதினால், பாணீந்திரியவ்யாபாரமொழிந்தமையும், ஆநந்திப்பதில்லை, என்றதனால், உபஸ்தேந்திரிய வ்யாபாரமொழிந்தமையும், விடுகிறதில்லை, என்றது - மலத்தை விடுகிறதில்லை

என்றதாய், பாயு இந்திரியவ்யாபாரமொழிந்தமையும், நடக்கிறதில்லை, என்றதால், பாதோதிரிய வ்யாபாரமொழிந்தமையும, ஆக பஞ்சகர்மேந்திரிய வ்யாபாரங்களும் நீங்கியபடி சொல்லப்பட்டது. பாயு என்பது மலத்வாரத்திலிருக்கின்ற விந்திரியத்தை; உபஸ்தம் என்பது யோநிசிச்நங்களாகிய மூத்ரத்வாரத்திலிருக்கிற விந்திரியத்தை; பாதம் என்பது - காலை; பாணி - என்பது கையை; வாக்கென்பது வாயை இவையைந்தும் - கர்மேந்திரியங்களென்று கூறப்படும். "தேநதர்ஹி" என்கிற பதத்திற்குப் பின் "தடா" என்று, கூட்டிக்கொண்டு, அப்பொழுது, என்று பொருள் கொள்க. "தஹி-" என்பதற்காயினுமப்பொருளை யுரைக்கலாகும். "ஷு விதி" என்கிறபதத்திற்குமுன் "தத:" என்றொருபதம் வருவித்துக்கொண்டு, ஆகையாலென்று பொருளறிக. இப்படி பதவுரையை யந்வயித்துக் கொள்க. சங்கரபாஷ்யத்திலு மிந்தச்லோகத்திற்கு இக்கருத்தே கொள்ளப்பட்டதாகலின், விரித்துரைத்த விராமாநுஜபாஷ்யமே காட்டப்பட்டது.

ரு. [Grantha text] ॥

ச. [Grantha text] ॥

3. ప్రాణాగ్నయ ఏవైతస్మిన్పురేజాగ్రతి । గార్హపత్యో హవా ఏషోపానో వ్యానో న్వాహార్యపచనో యద్గార్హపత్యాత్ప్రణీయతే ప్రణయనాదాహవనీయః ప్రాణః॥

४. యదుచ్ఛ్వాసనిశ్వాసావేతావాహుతీసమం నయతీతిససమానః । మనోహవావయజమాన ఇష్టఫలమేవోదానః సఏనంయజమాన మహరహర్బ్రహ్మగమయతి॥

(ப-ம்.) [Grantha] - [Grantha] - இந்த சரீரத்தில், [Grantha] - [Grantha] - ப்ராணங்களாய வக்நிகளே, [Grantha] - உணர்ந்திருக்கின்றன. [Grantha] எக்காரணத்தால், [Grantha] - [Grantha] ப்ரணயனமென்கிற கார்ஹபத்யாக்நியாகச் சொல்லப்பட்ட அபாநவாயுவிலிருந்து, [Grantha] - ஆஹவநீயமென்கிற அக்நிரூபியாகச் சொல்லப்பட்ட, [Grantha]-ப்ராணன், [Grantha]-கொண்டுவரப்படுகிறதோ; அந்தகாரணத்தால் [Grantha] - இந்த அபாநவாயு, [Grantha]-கார்கபத்யாக்நியாகின்றது. [Grantha] - வ்யாநவாயு, [Grantha] - தக்ஷிணாக்நியாகிறது, [Grantha]-மூக்கின்வழியால் உள்புகுகிற காற்று வெளிவருகிற காற்று இவைகள், [Grantha] - ஆகுதிகள். [Grantha] - எதினால், [Grantha]- முன்சொன்ன காற்றுக்கள், [Grantha]-ஆகுதியாகின்றனவோ; [Grantha] - எந்

தகாரணத்தால், உச்வாஸநிச்வாஸௌ அப்படி ஆகுதிகளாயஸ்வாஸங்களை, ஸமீ - நயதி-யஃ-ஸஃ - ஸாம்யத்தையடைவிக்குமோ அந்தகாரணத்தால், எந்தவாயு இப்படி செய்கிறதோ; அந்த வாயு, ஹோதா - ஹோதாவாகி றான். ஸஃ - அந்த ஹோதாவானவாயு, ஸமாநஃ - ஸமாநவாயுவாகும். மநஃ - மனஸ்ஸானது, யஜமாநஃ-யாகபலத்தையநுபவிக்கிறவனுயாகிறது. உதாநஃ - உதாநவாயுவானது, இஷ்டபலம் - ஏவ - யாகபலமாகின்றது, ஸஃ - அந்த உதாநவாயு, யஜமாநம்-யஜமாநம்-இந்த யாகபலத்தை யநுபவிக் கிற புருஷனை, அஹரஹஃ - தினந்தோறும், ப்ரஹ்ம பரப்ரம்மத்தை, கமயதி - அடைவிப்பிக்கிறது.

ருo.—ஸா. செவிமுதலிய இந்திரியங்களெல்லா முறங்கும்போது, ஒன்பது வாசலான இந்த சரீரமாகிய கோட்டையில், ப்ராணன், அபாநன், வ்யாநன், உதா நன், ஸமாநன், என்றிப்படி ஐவகையாயிருக்கிற அக்நிகள்போன்றவை யாகையாலே அக்நிகளென்னப்படுகிற ப்ராணுக்நிகள், உணர்ந்திருக்கின்றன. இந்த ஐவகை ப்ரா ணங்களுக்கு மக்நிஸாம்யம் சொல்லுகின்முர். அக்நிஹோத்ரம் செய்யும்போது, கார் ஹபத்தியமென்கிற அக்நியிலிருந்து அதில் வேருன ஆஹவநீயமென்கிறஅக்நியானது ப்ரணயநம் பண்ணப்படுகையாலே (எடுத்துக்கொள்ளப்படுகையாலே)கார்ஹபத்யாக் நிக்கு ப்ரணயநாக்நியென்றுபெயர்; இங்கு புருஷனுறங்கும்போது, வாய்மூக்குகளி ஞல் ஸஞ்சரிக்கிற ஆஹவநீயாக்நிக்கொப்பான ப்ராணனபான வ்ருத்தியிலிருந்து ப்ர ணயநம் பண்ணப்படுகையாலே அபாநம் ப்ரணயநாக்நியாகிறது. ஆகவே, கார்ஹபத் தியாக்நியாயிற்று. அடுத்த வ்யாநயு, ஹ்ருதயத்திலிருந்து தென்புறத்திலிருக்கிறவிரந் திரத்தால் வெளிவருகிறபடியால் தென்திக்கின் ஸம்பந்தத்தாலேதக்ஷிணாக்நி என்கிற அந்வாஹார்யபசநமென்று சொல்லப்படுகிற தக்ஷிணாக்நியாகிறது. ப்ராணவாயு, ஆகவ நீயாக்நிக்கொப்பாகிற யுக்தியும் அபாநம் கார்ஹபத்யாக்நியாகிற வழிசொன்னபோ தே சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஆக அக்நிஹோத்ரத்திற்குரிய கார்ஹபத்ய ஆகவநீய தக்ஷிணாக்நி என்கிற மூன்றக்நிகளும் ப்ராணன் அபாநன், வ்யாநன், என்கிற விம்மூ ன்றுமெனப்பெறப்பட்டது. இனி ஹோதா முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. உச்சவாஸம், நிச்வாஸம், இவ்விரண்டு மிரண்டாயிருக்கையாலே இரண்டாகுதிகள் ஆகுதிகளாயஇவ்விரண்டையும் ஸமம்பண்ணுகையாலே,ஸமாநவாயுவென்கிறஸமாந வாயு ஆகுதிகளை ஸமமாகச்செய்கிற ஹோதாவாகிறது. இப்படி ப்ராணுக்நிகள் உண ர்ந்திருக்கும்போது கண்முதலிய பாஹ்யேந்திரியங்களையும் அவைகளால் கிரகிக்கப் படுகிற விஷயங்களையும் நீக்கி அக்நிஹோத்ரபலமாகிய ஸ்வர்க்கம்போலே ஸுகரூப மான ப்ரம்மத்தையடைவதற்கு ஸித்தப்பட்டிருக்கையாலும்,எல்லாக்கார்யங்களிலும் ப்ராதாந்யமிருப்பதாலும், மநஸ்ஸு, யஜமாநுகிறது. உதாநவாயுவினுல், ஸ்வப்நவ் ருத்தியை நீக்கி, தினந்தோறும், ஸுஷுப்தியில் யாகபலமான ஸ்வர்கம்போலே ஸுகரூபமாகிய ப்ரம்மத்தை யஜமாநனுகிய மநஸ்ஸு அடைவிக்கப்படுகையால், கார்யகாரணங்களுக்குண்டான உபசாரத்தாலேற்பட்ட அபேதத்தாலே உதாநவாயு வே யாகபலமாகிறது. ஆகையால், உறங்கும்போதும் ப்ரம்மஜ்ஞாநிக்கு அக்நிஹோத் ரம் ஸித்திக்கிறபடியால் ப்ரம்மஜ்ஞாநியை கர்மாநுஷ்டாநமில்லாதவனென்று நினைக் கப்போகாது. என்றிப்படி ஸ்துதிசெய்கிறது.

ருஉ.—ஸா. இந்த சரீரத்தில் ஜீவனுறங்கும்போது மெவையுணர்ந்துகொண் டிருக்கின்றன? என்று கேட்ட ப்ரச்நத்திற்கு விடையளிக்கப்படுகிறது. ப்ராணன் அபாநன் முதலிய வாயுக்களே இந்த சரீரத்தில் உணர்ச்சியோடு ஜீவனுறங்கும்போ

து விளங்குகின்றன. இப்படியுணர்ந்திருக்கிற ப்ராணாஹுதிகளில், அக்நிஹோத்ர க்ரமத்தை உபாஸனைசெய்யும்பொருட்டு, காட்டவேணுமென்று அங்கு ப்ரதாநமானமநஸ்ஸையஜமாநனென்றும்,மூலாதாரத்திலிருக்கிற அபாநவாயுகார்ஹபத்யாக்நியென்றும், அதின்ஸமீபத்திலிருக்கிற வ்யாநவாயு அந்வாஹார்ய பசநமென்கிற தக்ஷிணாக்நியென்றும், கீழ்ச்சொல்லியபடி,கார்ஹபத்யாக்நியாகிய அபாநவாயுவிலிருந்து ப்ரணயநம்பண்ணப்படுமாகையால், ப்ராணவாயுவானது, கார்ஹபத்யாக்நியிலிருந்து ப்ரணயநம் பண்ணப்படுகிற ஆகவநீயாக்நியென்றும், அத்தையாதாரமாகவுடைய உற்ச்வாஸநிச்வாஸங்களாகிய மூச்சுக்காற்றுகள் இரண்டாகுதிகளென்றும், இப்படியாகுதிகளாய உற்ச்வாஸநிச்வாஸங்களை ஸமமாக்குகிற ஸமாநவாயு ஆகுதிகளை ஸமம்பண்ணுகிற அத்வர்யுவென்றும், உதாநவாயுயாகம் செய்து பலத்தையநுபவிக்கிறயஜமாநனை யாகபலமாகிய லோகாந்தரத்தை யடைவிப்பிக்கையால், யாகபலமென்றும் இப்படி அக்நி ஹோத்ரத்திற்கு வேண்டிய யஜமாநன், மூன்றக்நிகள், இரண்டாகுதிகள், அத்வர்யு, யாகபலம், ஆகிய வெட்டுப்பொருள்களையும், பஞ்சப்ராணங்கள்,உற்ச்வாஸ நிச்வாஸங்கள் மநஸ்ஸு, இவையாகிய எட்டுவஸ்துக்களிலும்,ரூபித்துகாட்டியவாறு.திநந்தோறும் ப்ரம்மத்தையடைவது ஜீவாத்மாவாகிலும், மநஸ்ஸு புரீதத்தையடைகையால், புரீதத்திலிருக்கிற ப்ரம்மத்தை யடைகிறதென்று சொல்லப்பட்டது.

பதாந்வயார்தபேதங்கள்.

ப்ராணன் முதலிய மூன்றுவாயுக்களுக்கே அக்நிஸாம்யம் சொல்லப்பட்டாலும் சத்திரிநியாயத்தாலே அவைகளையு மக்நி என்று சொன்னது. மற்றயிரண்டு வாயுக்களும் அத்வர்யுவாகவும், யாகபலமாகவும் சொல்லப்பட்டன. இது உபாஸிக்கிறப்ரகாரமென்று இராமாநுஜபாஷ்யத்தில்சொல்லப்படுகிறது. கேவலஸ்தோத்ரமேயன்றி உபஸநத்திற்காக வன்றென்று சங்கரபாஷ்யத்தின்கருத்தென்று பேதமறிக.

௫. 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌞𑍍𑌚𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌞𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

౫. అత్రైషదేవస్స్వప్నే మహిమానమనుభవతి । యద్దృష్టందృష్టమనుపశ్యతి శ్రుతం శ్రుతమేవార్థ మనుశృణోతి దేశదిగంతరైశ్చ ప్రత్యనుభూతంపునఃపునః ప్రత్యనుభవతిదృష్టంచాదృష్టంచ శ్రుతఞ్చాశ్రుతఞ్చానుభూతఞ్చానుభూతఞ్చ సర్వంపశ్యతి సర్వఃపశ్యతి॥

(ப-ம்) 𑌅𑌤𑍍𑌰-இந்தநித்ராகாலத்தில், 𑌏𑌷𑌃𑌦𑍇𑌵𑌃 - இந்தஜீவன், 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇-ஸ்வப்நத்தில், 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍-அதிசயத்தை, 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 - அநுபவிக்கிறான், 𑌯𑌤𑍍-𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍-அடிக்கடிபார்க்கப்பட்டவஸ்துவை, 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿-பார்க்கிறான், 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍𑌅𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 - 𑌏𑌵 - அடிக்கடிகேட்கப்பட்டவிஷயங்களையே, 𑌅𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿-கேட்கிறான், 𑌦𑍇𑌶𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃𑌚-தேசாந்தரத்திலும் அதிதூரத்திலும், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 - அநுபவித்தவ

ற்றை, 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 - அடிக்கடி, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 - அநுபவிக்கிறான், 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌞𑍍𑌚 - பார்த்ததையும், பாராததையும், 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌞𑍍𑌚 - கேட்டதையும் கேளாததையும், 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌞𑍍𑌚 - அநுபவித்ததையும் அநுபவியாததையும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - இப்படி எல்லாவற்றையும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 - எல்லாரூபியுமாய்க்கொண்டு, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 - அடிக்கடிபார்க்கிறான்.

ஶ௦.—ஹா. இப்படி கீழ்ச்சொல்லியவற்றை யறிந்தவித்வானானவன், செவிமுதலிய விந்திரியங்களடங்கும் காலந்துடங்கி உறங்கி எழுந்திருக்கிற வனாயில் அநேகயாகபலங்களை யநுபவிக்கிறானாகையாலே அறியாதாருறக்கம்போலன்று வித்வானுடைய உறக்கமென்று வித்வாங்கொண்டாடப்படுகிறான். அறியாதவற்கு அநர்த்தத்தைத்தருகிற உறக்கமே, வித்வானுக்கு யாகபலத்தைத் தருகிறதென்று; வித்யையின் கொண்டாட்டமேயின்றி விதியன்று.வித்வாங்களல்லாதபேர்களுக்கும் செவிமுதலிய வெளியிந்திரியங்களுறங்குவது ப்ராணாக்நிகளுணர்ந்திருப்பது,உறங்கும்போது முணர்ந்திருக்கும்போதும், நெஞ்சுஸ்வதந்திரமாய் ஸுஷுப்தியையடைவது முதலியவையொத்திருக்கையால், வித்வானுக்கிவையுண்டாகுமென்று விதிக்கிறதென்று சொல்லப்போகாது. இவ்விஷயத்தையறிந்தவன் யாகபலத்தை யடைந்தவனாகிறானென்று ஸ்துதிசெய்கிறது என்பதே யமைந்திருக்கிறது. ஸ்வப்நங்களைக்காண்பவன் யார் என்று கேட்ட ப்ரச்நத்திற்கு விடையளிக்கப்படுகிறது. ஸுஷுப்தி யடைவதற்கு முன் செவிமுதலிய விந்திரியங்களுறங்கும்போது சரீரத்தை இரக்ஷிப்பதற்கு ப்ராணங்கள் உணர்ந்திருக்கும்போது, எல்லா இந்திரியங்களுமொடுங்கி யொன்று சேருமிடமாகிய மநமென்கிற தேவன் ஸ்வப்நத்தில் விசித்திரமான ப்ரபஞ்சத்தின் பெருமையைப் பார்க்கிறான். இங்கு நெஞ்சம் ஸ்வதந்திரமாய் ஸ்வப்நத்தையடையுமென்பது கூடாது. ஜீவாத்மாவன்றோ எல்லாவற்றுக்கும் கர்த்தாவெனில்; அன்று. இந்த ஜீவாத்மாவுக்குண்டாகிய ஸகலங்களுக்கும் நெஞ்சே முக்யகாரணமாகலின் இந்த ஜீவாத்மாஸ்வதந்திரமாய் ஒன்றையும் செய்யானன்றோ; உறக்கமுணர்ச்சி என்கிறவெல்லாமிந்த ஜீவனுக்கு மனதினாலயதென்று வாஜஸநேயத்தில் சொல்லப்பட்டது.ஆதலால்மனது ஸ்வதந்திரமாய் ஸ்வப்நம் காண்கிறதென்றுசொன்னதுபொருத்தமுடையதேயாம்.நெஞ்சமாகியஉபாதிஸ்வப்நகாலத்தி லிருக்குமாயின்,ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாய் விளங்குவது கூடாதே; எனில்,ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாய் விளங்குகிறானென்கிற ஶ்ருதியின் பொருளறியாமையாலே அவ்வாறு சொல்லுகிறாய், ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி யென்பதும் மோக்ஷம் வருகிறவளாயில் கல்பிக்கப்பட்டதா யிருப்பதன்றோ ; அவித்தை நீங்குகிறவளாயில் இந்த பிரமவ்யவகாரம் விடாதன்றோ; அநேகஶ்ருதிகளினாலு மிவ்விஷயம் புலப்படுகிறது. ஆனதால் ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியென்கிற ஶ்ருதிவிரோதம் வருகையால் ஸ்வப்நத்தில் நெஞ்சில்லை என்று மந்தர் சொல்லுவர். ஓராத்மாவே யுள்ளதென்றறிந்தவர் சொல்லார். ஆனால் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாயிருக்கை, நெஞ்சு முதலியவை யிருந்தாலும் கூடுமாயின் ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியாகிறானென்று ஸ்வப்நகாலத்தைக் குறிப்பிட வேண்டியதில்லையே என்றால், நெஞ்சுமுதலியவை யில்லாவிட்டாலும் "உள்ளிருக்கிற வாகாசத்தில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்" என்கிற ச்ருதியால், அந்தராகாசம் முதலியவை யப்போது முண்டாகையால் ஸ்வயம் ஜ்யோதியாகைக்கு வேறுவஸ்துக்களிருக்கக்கூடாதென்று சொல்வது பல மற்றவார்த்தை. ஆமாயினும் மனதுமுதலிய சிலபொருள்கள்-நீங்குகைபற்றி ஸ்வப்நத்தி லிரண்டுபோகம் சுமைநீங்குகையால்

அடுத்த ஸுஷுப்த்யவஸ்தையில் எல்லாச்சுமையும் நீங்குதலால் ஸ்வப்நத்திலேயே ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியென்று சொல்லப்பட்டதென்று கொள்ளலாமெனில் ஸுஷுப்தியிலும் புரீதத்தில் நாடிகளில் படுத்திருக்கிறானென்று சொல்வதினால் புரீதத்நாடி முதலியவையப்போது முண்டாகையால் எல்லாச்சுமையும் ஸுஷுப்தியிலு நீங்காமையாலே, ஸ்வப்நத்திலிரண்டுபாகம் சுமைநீங்கி; ஸுஷுப்தியி லெல்லாச்சுமையும் நீங்குகிறதென்றிப்படி சொல்லக்கூடாதன்றோ; ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியாகிறானென்று சொல்லுகிற ச்ருதி வேறுசாகையாகலி னிங்கு அந்த ச்ருதி விரோதத்திற்கு ஸமாதாநம் சொல்லவேண்டாவெனில், ஸர்வவேதாந்த ப்ரத்யய நியாயத்தாலே எல்லாச்சுருதிகளும் ஒரு தாத்பர்யத்தை யடைந்திருக்குமாகையாலப்படி சொல்லத்தகாது. ஒரு ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையேயன்றோ எல்லாச்சுருதிகளும் போதிக்கின்றன, ஆனதால் ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியாகிறானென்று ஸ்வப்நகாலத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதற்கு கருத்துரைக்கவேணும், ச்ருதி எல்லாமுண்மையை யுரைக்குமாகையாலுண்மையானவதின்கருத்து இன்னதென்று சொல்லத்தக்கது. என்றிப்படி அபிமானத்தைவிட்டு வேதாந்தப்பொருளையறிய விரும்பினுயாகில் ஜாகரூகனாய்க் கேழ்க்கக்கடவாய். தன்னைத்தானே பண்டிதனாக நினைத்தபிமானித்திருக்கிற பேர்களனேகமாயிரம் வருடங்களானாலும் வேதாந்தப்பொருளையறியார். ஸுஷுப்தியில்போல ஸ்வப்நத்திலும் மநம்முதலிய பொருளிருக்கை வாஸ்தவமாயாத்மாவுக்குண்டான ஸ்வயஞ் ஜ்யோதியானதன்மைக்கு விரோதப்பட்டதல்ல. ஆனால் ஜாக்ரத்தசையில் ஸூர்யாதிபாஹ்ய தேஜஸ்ஸு இந்திரியதேஜஸ்ஸு முதலியவையிருக்கையா லாத்மாவினுடைய ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரூபமறியப்படாது. ஸ்வப்நத்தில் ஸ்புடமாகவறியப்படுமென்று, ஸ்வப்நத்தில் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதியாகிறானென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனாலுமாத்மாவுக்குண்டான ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி ரூபமானது எக்காலத்திலுமெந்தநியாயத்தாலு மெந்ததார்கிகனாலும்இல்லையென்றுசொல்லமுடியாது ஆனதால், இந்திரியங்கள் விஷயங்களைத்தொடாம லடங்கியபோது மநஸ்ஸு, பலவகையாக ஸ்வப்நத்தில் மகிமையைக் காண்கிறதென்பதில் ஒரு விரோதமுமில்லை. இப்படி ஸ்வப்நங்காண்கிற மனஸ்ஸு இந்த ஜந்மத்திலநுபவிக்கப்பட்ட புத்ரமித்ராதிகளையும், ஜந்மாந்தரத்திலநுபவித்த வஸ்துக்களையும் ஸம்ஸ்க்காரத்தாலே தோற்றுவிக்கப்பட்டபடி காண்கிறது.

ரா.—ஹா. ஸ்வப்நம் காண்பது யாரென்றுகேட்ட ப்ரசநத்திற்குவிடையளிக்கின்றார். மநதில் வேறாயநானென்று தோற்றுகிற ஜீவாத்மா கண்டவற்றையும் காணாதவற்றையும் பரமபுருஷனாகிய பரமாத்மா ஸ்ருஷ்டித்துக் காட்டக்காண்கிறான். அப்போது காண்பதற்கு வேண்டிய சரீரம், இந்திரியம் முதலியவற்றையும் பரமாத்மா ஸ்ருஷ்டிக்கின்றார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் ஸ்வப்நத்தி லந்தகாலத்தி லந்தபுருஷனுக்கு மாத்திரமே யநுபவமுண்டாம்படி ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே, ஸ்வப்நம் ஸத்யமென்றும்,இதனாலேயே எப்போதும் காணாதபொருளையும் பரமபுருஷன் காட்டக்காணலாமாகையாலே, காணாதவற்றையும் காண்கிறானென்றும், காணமாகிய மனது கர்தாவாகாமையின் ஜீவாத்மாவே இப்படி ஸ்வப்நம்காண்பவனென்றும், கருத்துகொள்ளப்பட்டது, உலகமெல்லாம் பொய்யென்பதற்கு முக்யத்ருஷ்டாந்தம் ஸ்வப்நமாகையால் ஸ்வப்நம்பொய்யென்றும், பொய்யான உலக க்ரமம் அநாதிவாஸனையா லாவதுபோல்;

இந்த ஸ்வப்நாநுபவமும் வாஸனையாலேயே பிறக்குமாகையால், காணுத வற்றில் ஸம்ஸ்காரமுண்டாகதாகலின் காணுதவற்றை யென்பதற்கு, இந்த ஜந்மத்தில்காணுதவற்றை என்றுபொருள் சொல்லி ஜந்மாந்தரத்தில் காணப்பட்டவஸ்துவே இப்போது தோற்றுகிறதென்றும் கருத்து சங்கரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டது.

௬. 𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍
𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌤𑌦𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿॥

౬. స యదా తేజసాభిభూతో భవతి।
అత్రైష దేవస్స్వప్నాన్న పశ్యత్యథ తదైతస్మిఞ్ఛరీర ఏతత్సుఖం భవతి॥

(ப-ம்) 𑌸𑌃-அந்தஜீவன், 𑌯𑌦𑌾-எப்போது, 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 - தேஜோரூபியானபரமாத்மாவினல், 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 - அடங்கிப்போகிருனே; 𑌅𑌤𑍍𑌰-இந்தகாலத்தில், 𑌏𑌷𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌃-இந்தஜீவன், 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 - ஸ்வப்நங்களை, 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿-காண்பதில்லை, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇-இந்தசரீரத்தில், 𑌤𑌦𑌾-𑌏𑌤𑌤𑍍, 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍-அப்படிப்பட்ட இந்தவிஷயஸுகமானது, 𑌭𑌵𑌤𑌿-உண்டாகிறது-𑌅𑌥-என்பது, "அஸ்மிந்சரீரே" என்பதுதுடங்கி வேறுப்ராசந்தநிற்குத் தரமென்பதைவிளக்குகிறது.

ஸ௦.—ஸூ. இந்த மனதாகிய ப்ரகாசவஸ்துவானது சிந்தை என்கிற தேஜஸ்ஸினுலும் சித்ரூபமான பிரம்மத்தாலு மடங்கி நாடீமத்யத்தில் வாஸனைகளெல்லா மொழிந்து அவைகளின்வழி மூடப்பட்டு கரணங்களோடு மற்றுள்ளவையும் ஹ்ருதயத்தில் சேரும்போது இந்த மநஸ்ஸானது காட்டுத்தீபோல விஜ்ஞாந ஸ்வரூபமாய் சரீரம்முழுதும் வ்யாபித்து, விசேஷமில்லாததாயிருக்கின்றது, இந்த ஸுஷுப்தி என்கிறவவஸ்தையில், இந்த மநஸ்ஸாகிய தேவன் விஷயங்களையறியும் வழி தேஜஸ்ஸினுல் மூடப்பட்டமையால் ஸ்வப்நங்களைக்காண்பதில்லை. இப்படி எல்லாமடங்கின இந்த ஸமயத்தில் நித்யமாய் ப்ரகாசமாய் வியாபித்தசித்ஸ்வரூபாநந்தகநஸுகம் தடங்கலின்றி விளங்குகிறது. ஆக, எவனுக்கு ஸுகமுண்டாகிறதென்கிற ப்ரசநத்திற்கு விடையளிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ரா.—ஸூ. "ஸத்தான ப்ரம்மத்தோடுசேருகிருன்" "தேஜஸ்ஸோடு சேருகிருன்" என்று ஸுஷுப்தியைப்பற்றிச் சொல்லுகிற ச்ருதிகளின்படி எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்கையாலே தேஜஸ்ஸென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மத்தின் ஸம்பந்தத்தையடைந்து கலந்து ப்ரம்மத்தினுலணைத்துக்கொள்ளப்பட்டு, தன்னுடைய ப்ரகாசம் தனித்தில்லாமல், இந்த ஜீவாத்மா அடங்கியிருக்கும்போது; ஸ்வப்நங்களைக் காண்பதில்லை. இப்படிசொல்லியதால், ஸ்வப்நங்காண்பது எந்த காரணத்தாலென்கிற ப்ரசனத்திற்கு இவ்வாறு ப்ரம்மத்தோடு கலவாமலிருக்கும்போது மநஸ்ஸு கூடியிருக்கையால் ஸ்வப்நத்தில் வஸ்துக்களைக்காண்கிருனெறுத்தரம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. இனி ஸுகாநுபவம் பண்ணுகிறவன் யாரென்ற வினவுக்கு விடையளிக்கப்படுகிறது. சரீரஸம்பந்தமுண்டானபோதே இந்த ஜீவனுக்கு விஷயஸுகாநுபவமுண்டாகிறது.—"சரீரமில்லாதானை ஸுகதுக்கங்கள் சேரா" வென்று சுருதியிருக்கையாலே, சரீரஸம்பந்தமில்லாதபோது விஷயஸுகமுண்டாகாது.

எ. 𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌏𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇॥

౭. సయథాసోమ్యవయాంసివాసోవృక్షంసంప్రతిష్ఠంతే।
ఏవంహవైతత్సర్వంపరఆత్మనిసంప్రతిష్ఠతే॥

(ப்-ம்) 𑌸𑌃-இந்தஜீவன் 𑌯𑌥𑌾-எப்படி, 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿-பக்ஷிகள், 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 - இருப்பிடமாகியவிருக்ஷத்தை, 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇-அடைந்து ப்ரதிஷ்டைபெறுகின்றனவோ, 𑌏𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍈-இப்படியே, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂-அதெல்லாம், 𑌪𑌰𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿-பரமாத்மாவில், 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇-ப்ரதிஷ்டையடைகின்றது.

𑌶𑌂.—𑌭𑌾. இக்காலத்தில் அவித்யை, காமம், கர்மம், இவைகளைஹேதுவாகவுடைய கார்யகாரணரூபமான உபாதிகளெல்லாமொழிந்து போகின்றன. இப்படி உபாதியொழிந்து போகும்போது உபாதியினாலே வேறுபோல் தோற்றுகிற ஆத்மாக்களும், உபாதியில்லாமையால், ஜ்ஞாநரூபமான ப்ரம்ஸ்வரூபத்தோடொன்றாய் விடுகின்றனர். என்று மேலே சொல்லப்போகிறவிது நிலைபெறும்படி திருட்டாந்தம் காட்டப்படுகிறது. பக்ஷிகளெல்லாம் தங்களுக்கிருப்பிடமாகிய விருக்ஷத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதுபோல் எல்லாப்பொருளுமந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெறுகின்றன.

𑌰𑌾.—𑌭𑌾. எங்கு இப்பொருளெல்லாம் சேர்ந்திருக்கின்றனவென்று கேட்ட ப்ரசநத்திற்குத்தரம் சொல்லப்படுகிறது.—ஒரு விருக்ஷத்தில் பலபக்ஷிகளும் தங்கியிருப்பதுபோல இவ்வுலகெல்லாம் ப்ரம்மத்தினிடத்தில் சேர்ந்திருக்கின்றன.

அ. 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌚𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌯𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌞𑍍𑌚𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚𑌰𑌸𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌚𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌𑌚𑌾𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑍌𑌚𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌾 𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚𑌚𑍇𑌤𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤 𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚॥

౮. పృథివీచపృథివీమాత్రా చాపశ్చాపోమాత్రాచతేజశ్చ తేజోమాత్రాచవాయుశ్చ వాయుమాత్రాచాకాశశ్చాకాశమాత్రాచచక్షుశ్చ ద్రష్టవ్యంచశ్రోత్రంచ శ్రోతవ్యంచఘ్రాణం చఘ్రాతవ్యం చరసశ్చరసయితవ్యంచ త్వక్చస్పర్శయితవ్యంచ వాక్చవక్తవ్యంచహస్తౌచాదాతవ్యంచోపస్థశ్చానన్దయితవ్యఞ్చపాయుశ్చ విసర్జయితవ్యంచ పాదౌచగన్తవ్యంచమనశ్చ మంతవ్యంచబుద్ధిశ్చబోద్ధవ్యం చాహంకారశ్చాహంకర్తవ్యఞ్చ చిత్తఞ్చచేతయితవ్యఞ్చ తేజశ్చ విద్యోతయితవ్యంచప్రాణశ్చ విధారయితవ్యంచ॥

(ப்-ம்) 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌚 - ப்ருதிவியும், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚 - கந்ததந்மாத்திரையும், 𑌆𑌪𑌶𑍍𑌚 - ஜலதத்வமும், 𑌆𑌪𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚-இரஸதந்மாத்திரையும், 𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚 - தேஜஸ்தத்வமும், 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚 - ரூபதந்மாத்திரையும்;

வாயுஶ்ச-வாயுவும், வாயுமாத்ரா ச-ஸ்பர்சதந்மாத்திரையும், ஆகாஶஶ்ச-ஆகாசமும், ஆகாஶமாத்ரா ச-சப்ததந்மாத்திரையும், சக்ஷுஶ்ச- சக்ஷுரிந்திரியமும், த்ரஷ்டவ்யஂ ச-காணப்படும் ரூபம்முதலியவையும், ஶ்ரோத்ரஂ ச-ச்ரோத்திரேந்திரியமும், ஶ்ரோதவ்யஂ ச - கேட்கப்படுகிற சப்தமுதலியவையும், க்ராணஂ ச-கிராணேந்திரியமும், க்ராதவ்யஂ ச- கந்தம்முதலியவையும், ரஸஶ்ச-இரஸநேந்திரியமும், ரஸயிதவ்யஂ ச- உப்புமுதலிய அறுசுவைகளும், மற்றுளசிலவும், த்வக்ச- த்வகிந்திரியமும், ஸ்பர்ஶயிதவ்யஂ ச-ஸ்பர்சம்முதலியவையும், வாக்ச-வாகிந்திரியமும், வக்தவ்யஂ ச-பதவாக்யமுதலியவையும், ஹஸ்தௌ ச-பாணீந்திரியமும், ஆதாதவ்யஂ ச - கலசமுதலியவையும், உபஸ்தஶ்ச-உபஸ்தேந்திரியமும், ஆநந்தயிதவ்யஂ ச-ஸம்போகஸுகபோகியும்,பாயுஶ்ச-பாயுவென்கிறஇந்திரியமும்,விஸர்ஜயிதவ்யஂ ச-புரீஷம்முதலியவையும், பாதௌ ச-பாதேந்திரியமும், கந்தவ்யஂ ச - கமநாகமநம் செய்கிற கிராமநகர முதலியவையும், மநஶ்ச - அந்தரிந்திரியமான மநஸ்ஸும், மந்தவ்யஂ ச - ஸ்ம்ருதியில் புலப்படும் புண்யபாபம் முதலியவையும், புத்திஶ்ச - அத்தியவஸாயம் முதலியவையும், போத்தவ்யஂ ச - மோக்ஷஸாதநம் முதலிய அத்யவஸிக்கப்படும் பொருளும். அஹங்காரஶ்ச - அஹங்காரமும், அஹங்கர்தவ்யஂ ச - அபிமாநம் முதலிய வஸ்துக்களும், சித்தஂ ச - சித்தமும், சேதயிதவ்யஂ ச - சேதனையென்கிற ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷமாகியபொருளும், தேஜஶ்ச-சரீரத்திலிருக்கிற சர்மமென்கிற ப்ரகாசவஸ்துவும், வித்யோதயிதவ்யஂ ச - அதினால் ப்ரகாசிக்கும் பொருளும், ப்ராணஶ்ச-ப்ராணனும், விதாரயிதவ்யஂ ச - அதினால் தரிக்கப்படும்பொருளும், பரே ஆத்மநி ஸம்ப்ரதிஷ்டதே - பரமாத்மாவினிடத்தில்ப்ரதிஷ்டையடைகின்றது, என்று முந்தியச்லோகத்திலிருக்கிற இந்தபதங்களோடே அந்வயம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்குசங்கர ராமாநுஜபாஷ்யங்களுக்கு பேதமில்லை. இப்படி எல்லாப்பொருளும் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேர்ந்திருக்கிறது என்று அந்தபரமாத்மாவின்வைபவம் சொல்லப்பட்டதென்றும் கருத்து பதவுரையாலே விளங்கும். ஆனதாலும் விசேஷார்த்தங்களென்று மில்லாமையாலும் பாஷ்யங்கள்காட்டப்படவில்லை. பஞ்சதந்மாத்திரைகள், பஞ்சபூதங்கள், பஞ்சேந்திரியங்கள், பஞ்சவிஷயங்கள், பஞ்சகர்மேந்திரியங்கள், அவைகளின்தொழில்கள், மநம், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம், என்றுநாலுவகைப்பட்ட அந்தக்கரணம், அவைகளின் விஷயங்கள், தேஜஸ்ஸென்கிற சர்மம்,அதின்விஷயம் ப்ராணன், அதின்வியாபாரங்கள் இவைகளிங்கு சொல்லப்பட்டன. இப்படி பிரித்துச்சொன்ன விதற்குக்கருத்து எவ்வகைப்பட்டபொருளாயினும் பரமாத்மாவையேபற்றி யிருக்குமென்பதாம். இப்படி பிரித்துச்சொன்ன வி

வைகளுக்குள்³ சிலவற்றிற்கு ஸ்தூலபேதமில்லையானாலும் ஸூக்ஷ்மபேதமுண்டென்றறிக.

கூ. 𑌏𑌷𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌰𑌸𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃। 𑌸 𑌪𑌰𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇

౯. ఏషహి ద్రష్టా స్ప్రష్టా శ్రోతా ఘ్రాతా రసయితా మన్తా బోద్ధా కర్తా విజ్ఞానాత్మా పురుషః సపరేఽక్షరేఆత్మని సంప్రతిష్ఠతే॥

(ப-ம்.) 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾-ரூபத்தையறிபவனும், 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾-சப்தத்தை யறிபவனும், 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 - கந்தத்தையறிபவனும், 𑌰𑌸𑌯𑌿𑌤𑌾 - ரஸத்தையறிபவனும், 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾-ஸ்மரிக்கிறவனும், 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 - அநுபவிப்பவனும், 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾- செய்பவனும், 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஜ்ஞாநஸ்வரூபியானவனுமாகிய, 𑌸𑌃-𑌏𑌷𑌹𑌿-𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃-அப்படிப்பட்ட இந்தஜீவாத்மா, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇-𑌪𑌰𑍇 - 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿-அக்ஷரபரப்ரம்மமாகிய பரமாத்மாவில், 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 - ப்ரதிஷ்டையையடைகிறான். 𑌹𑌿-இதுவேதாந்தங்களிலேப்ரஸித்தம்.

𑌸𑌂-𑌸𑌾-இப்படி ப்ரபஞ்சமெல்லாம் பரமாத்மாவினிடத்தில் லயிப்பதுபோல் இந்த உபாதிகளாலே ஜீவாத்மாவாகத்தோற்றி யிருந்தபுருஷனும், பரமாத்மாவினிடத்திலைக்யத்தை யடைகிறதென்கிறது.—ரூபம்முதலியவற்றை கிரகியாநிற்கிற இந்த ஜீவாத்மாவும், உபாதிநசிக்கும்போது ஜலம்முதலியன நசித்தபோது ப்ரதிபிம்பம் நசிப்பதுபோல் உபாதிநீங்கி விளங்குகிறது. அப்போது ஜீவாத்மாபரமாத்மா இவர்களுக்கு ஐக்யமுண்டாகிறது. இங்கு ஆத்மாவுக்குச்சொன்ன கர்த்ருத்வாதிகள் உபாதிதசையிலாரோபிக்கப்பட்டன.

𑌭𑌾-𑌸𑌾-சேதநாசேதநரூபமாயும் கர்த்ருகர்மகரணரூபமாயுமுள்ள எல்லாம் பரமாத்மாவை யாச்ரயித்து நிற்கின்றனவென்றுகருத்து. இங்கு ஆத்மாவையறிபவனென்றும், அறிவைவடிவாகவுடையவனென்றும் சொன்னதால், கேவலம் அறிவேயாத்மா அறிபவனல்லனென்கிற அத்வைதிகள் மதமும், அறிபவனேயன்றி அறிவைவடிவாகவுள்ளவனன்று என்கிற தார்க்கிகர்மதமும் நிரஸிக்கப்பட்டது.

கO. 𑌸 𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥

౧౦. సయోహవై తదచ్ఛాయమశరీరమలోహితం శుభ్రమక్షరం వేదయతే యస్తుసోమ్య।
ససర్వజ్ఞస్సర్వోభవతి తదేషశ్లోకః॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌃-எவன், 𑌤𑌤𑍍-இந்த, 𑌅𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌂-கர்மஸம்பந்தமில்லாததும், 𑌅𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂-சரீரமில்லாததும், 𑌅𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂- வர்ணமில்லாததும், 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂-சுத்தமானதும், 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂-அழிவில்லாததுமான ப்ரம்மத்தை, 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇-அறிகிறானோ; அவன் துர்லபன் அப்படி, 𑌯𑌃,𑌤𑍁-எந்தபுருஷன்,𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇-அறிகிறானோ, 𑌸𑌃-அவன், 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯-ஸோம்யரே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 - எல்லாவற்றையுமறிந்தவனாயும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃-எல்லாவற்றையுமுடையவனாயும், 𑌭𑌵𑌤𑌿- ஆகிறான், 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃-இந்தவிஷயத்தில் சுலோகமொன்றுண்டு.

௧௧. 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 । 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌤𑌿॥

౧౧. విజ్ఞానాత్మాసహదేవైశ్చసర్వైః ప్రాణాభూతానిసంప్రతిష్ఠంతియత్ర । తదక్షరంవేదయతేయస్తుసోమ్యససర్వజ్ఞస్సర్వమేవావివేశేతి॥

(ப-ம்) 𑌯𑌤𑍍𑌰-எந்தவக்ஷரபரப்ரம்மத்தில், 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃- இந்திரியங்களோடுகூட, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃-ப்ராணங்களும், 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿-பஞ்சபூதங்களும், 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾-ஜ்ஞாநஸ்வரூபியான ஜீவாத்மாவும், 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿-ப்ரதிஷ்டையடைகின்றனவோ, 𑌤𑌤𑍍-அப்படிப்பட்ட, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍- அக்ஷரபரப்ரம்மத்தை, 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯-ஓ ஸோம்யரே, 𑌯𑌃-எவன், 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍁-நன்றாகவறிகிறானோ, 𑌸𑌃-அப்படிப்பட்டவன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃-எல்லாவற்றையமறிந்தவனாய், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍-எல்லாவற்றையும், 𑌆𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 - பிரவேசிக்கிறான். 𑌇𑌤𑌿 - என்பதாம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஸர்வாதாரமான ப்ரம்மத்தையறிந்தவன் ஸர்வகாமங்களையுமடைகிறானென்கிற தாத்பர்யமிரண்டுபாஷ்யத்திற்கு மொக்கும்.

நாலாம்ப்ரச்னம்முற்றும்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

௧. 𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 । 𑌸 𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 । 𑌕𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌵 𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿॥

౧. అథహైనంశైబ్యస్సత్యకామఃప్రపచ్ఛ । సయోహవైతద్భగవన్మనుష్యేషు ప్రాయణాంతమోంకారమభిధ్యాయీత । కతమంవావసతేనలోకంజయతీతి॥

(ப-ம்) 𑌅𑌥-கார்க்யமுனி ப்ரச்நத்திற்குத்தாம் சொல்லி முடிந்தபின், 𑌏𑌨𑌮𑍍-இந்த பிப்பலாதரை, 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌃-சிபியின் குமாரராகிய, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃-ஸத்யகாமரென்பவர், 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 - கேட்டார். 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 - பூஜ்யரே, 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁-மநுஷ்யர்களுக்குள், 𑌯𑌃𑌹𑌵𑍈 - யவனொருவன், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍-மரணபர்யந்தம், 𑌤𑌤𑍍-அப்படி, 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍-ப்ரணவத்தை, 𑌸𑌃-அப்படிப்பட்டவனாய், 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤-உபாஸிக்கிறானோ; 𑌸𑌃 - அவன், 𑌤𑍇𑌨-அந்தஉபாஸநத்தால், 𑌕𑌤𑌮𑌮𑍍-𑌲𑍋𑌕𑌂𑌵𑌾𑌵-எந்தலோகத்தை, 𑌜𑌯𑌤𑌿- ஜயிக்கிறான்.

𑌸𑌂-𑌸𑌾—இப்படி கீழ்ச்சொல்லிய அக்ஷரபரப்ரம்ம விவேகஜ்ஞாநம் பிறவாத மந்தாதிகாரிக்கு, ப்ரணவோபாஸநத்தால் க்ரமத்திலக்ஷரபரப்ரம்ம ப்ராப்தியுண்டாம்படி ப்ரணவோபாஸநத்தை விதிக்கிறது இந்தப்ரசநம்.

ஸா-ஹா—இப்படி கார்க்யப்ரசநத்திற்கு விடைதந்தபின், இந்த பிப்பலாதரை ஸத்யகாமர், பூஜ்யரே, மநுஷ்யர்களில் எவன் ப்ரணவத்தாலே மகாபக்தியுடனே ப்ரம்மத்தைதியாநித்து அஸத்யம்சொல்லாமை, ஸ்திரீஸங்கமில்லாமை, கொல்லாமை, தாநம்வாங்காமை, தாநம்செய்கை, ஸந்யாஸம் யமம், நியமம், ஆஸநம், ப்ராணயாமம், ப்ரத்யாஹாரம், த்யாநம், தாரணம், என்கிற வகைகளிலே இதரவிஷயங்களில் மநஞ்செல்லாமல் ஸமாதிபெற்ற மநதையுடையவனாய், ப்ராணனுள்ளவரையில் வேறுவிஷயங்களின் ஸ்ம்ருதிகலவாமலும், இடைவிடாமலும் ஸ்மரிக்கையாகிற தியாநத்தைச் செய்கிறானோ, காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்த விளக்கைப்போலே சலியாமலிருக்கிறானோ, அப்படிப்பட்டவன், ஜ்ஞாநகர்மங்களுக்கு பலமாயுள்ளலோகங்களுள் எந்த லோகத்தை யிந்த உபாஸநத்தாலே யடைகிறான், என்று ப்ரசநம்பண்ணினார்.

௨. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯𑌦𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇𑌨𑍈𑌕𑌤𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇
𑌤𑌿॥

౨. తస్మై స హోవాచ । ఏతద్వై సత్యకామ పరఞ్చాపరఞ్చ బ్రహ్మ యదోంకారస్తస్మా ద్వి
ద్వానేతేనైవాయతనే నైకతరమన్వేతి॥

(ப ம்) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈-அந்த ஸத்யகாமருக்கு, 𑌸𑌃𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 - அந்த பிப்பலாதர்சொன்னார். 𑌹𑍇𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮-ஓய்ஸத்யகாமரே, 𑌯𑌦𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃- ப்ரணவமாகிய, 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈-இதானது, 𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚-𑌅𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚-𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பரப்ரம்மமாயும் அபரப்ரம்மமாயுமாகிறது. 𑌵𑍈-ப்ரஸித்தம், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-ஆகையால், 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍-உபாஸகன், 𑌏𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇𑌨 - இந்த ஆலம்பநத்தாலே, 𑌏𑌕𑌤𑌰𑌮𑍍- பரப்ரம்மத்தையாகிலு மபரப்ரம்மத்தையாகிலும், 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿- அடைகிறான்.

ஸம-ஹா—இப்படிகேட்ட ஸத்யகாமனைநோக்கி பிப்பலாதர்சொல்லுகின்றார். ஸத்யகாமரே அபரப்ரம்மமாகிய ப்ராணனும் அழிவற்றஸத்யமான பரப்ரம்மமாகிய பரமபுருஷனும், இந்தப்ரணவமேயாகும். இவ்விரண்டுக்கும் ப்ரதீகமாகுமென்கை. ஸாக்ஷாத்பரப்ரம்மத்திற்கு விசேஷங்களொன்று மில்லாமையால் சப்தம் இந்திரியம்முதலியவற்றிற்குத் தோற்றாதாகையால், நெஞ்சால்நினைக்கப்படாது. ஆகையால் ப்ரம்மத்திற்கு ப்ரதீகமாகிய ப்ரணவத்தில் ப்ரதிமையிலேபோல பக்தியோடு ப்ரம்மதிருஷ்டியோடுபாஸநம்செய்பவனுக்கு அந்தபரப்ரம்மம் ஸ்வயமாகவே விளங்குமென்று இந்தசாஸ்திரத்தின் ப்ரமாணத்தாலே யறியப்படுகிறது. இப்படியே அபரப்ரம்மமும் விளங்கும் ஆகையால் பராபரப்ரம்மமே ப்ரணவமென்றுபசரித்து சொல்லப்பட்டது ஆகையால் இந்தப்ரணவோபாஸநத்தாலே இஷ்டப்படி பரப்ரம்மத்தையாகிலுமபரப்ரம்மத்தையாகிலு மடைவான். ஆலம்பநங்களுக்குள் ப்ரணவம் சிரேஷ்டமான ஆலம்பநமன்றோ.

ஸா-ஹா—இந்த ப்ரணவமானது பரப்ரம்மம், அபரப்ரம்மம் ஆகிய விரண்டையும்சொல்லும் இந்தவாச்யவாசகஸம்பந்தத்தாலே, ப்ரணவமே ப்ரம்மமென்று சொல்லப்பட்டது. இக்கருத்து ஸ்ரீவியாஸாசாரியராலும் ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணத்தில் காட்டப்பட்டது. ஆகையாலே ப்ரணவமாகிய வாசகத்தைக்கொண்டு வாச்யமானப்ரம்மத்தையுபாஸிக்கிறான். என்றுகருத்து இப்படி பிப்பலாதர்சொல்லுகிறார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் இந்தஉபாஸநம் ப்ரதீகோபாஸநமென்று கொள்ளப்பட்டது. ப்ரதீகோபாஸநமாவது ஒன்றையொன்றாக உபாஸிக்கை. இங்கு பரப்ரம்மமாகாத ப்ரணவத்தை பரப்ரம்மமென்றுபாஸிப்பதுப்ரதீ கோபாஸநமேயாம். ஆக, இந்தப்ரணவத்தைய பரப்ரம்மமாக உபாஸிப்பவன் அபரப்ரம்மத்தையும், பரப்ரம்மமாக உபாஸிப்பவன் பரப்ரம்மத்தையுமடைகிறானென்றுகருத்து விளங்கும், இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் ப்ரணவார்த்தமாகிய பராபரப்ரம்மங்களை ப்ரணவத்திற்சொல்லியபடி குணங்களுடன் உபாஸகனுபாஸிப்பானென்று ஸாக்ஷாதுபாஸநமாகவே கொள்ளப்பட்டது என்று பேதம் ஸ்புடமாகவேதோற்றும்.

௩. 𑌸 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 𑌸 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌮𑍃𑌚𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌮𑍁𑌪𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

3. స యద్యేకమాత్ర మభిధ్యాయీత స తేనైవ సంవేదితస్తూర్ణమేవ జగత్యామభిసంపద్య తే తమృచో మనుష్యలోకముపనయంతే స తత్ర తపసా బ్రహ్మచర్యేణ శ్రద్ధయా సంపన్నో మహిమానమనుభవతి॥

(ப-ம்) 𑌸𑌃-அந்தப்ரணவோபாஸகன், 𑌏𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂-ஒருமாத்திரையுடையப்ரணவத்தை, 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤-தியாநம்செய்வானேயானால், 𑌸𑌃 - அப்படிப்பட்டவன், 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵-அவ்வுபாஸநத்தாலேயே, 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌃 - ஸத்தைபெற்றவனாய், 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂-𑌏𑌵-அப்போதே, 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 - பூமியில், 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - ச்ரேஷ்டனாகிறான். 𑌤𑌂-அந்தபுருஷனை, 𑌋𑌚𑌃 - இருக்குக்கள், 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂-மநுஷ்யலோகத்தை, 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-அடைவிப்பிக்கின்றன 𑌸𑌃-அப்படிமநுஷ்யலோகத்தையடைந்த புருஷன், 𑌤𑌪𑌸𑌾 தபஸ்ஸாலும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 - ஸ்த்ரீஸங்கமற்றிருக்கையாலும், 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾-சிரத்தையாலும், 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃-விளங்கினவனாய், 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂- மகிமையை, 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿-அநுபவிக்கிறான்.

ஸம்-ஸா—இந்த ப்ரணவமானது அகரம்முதலிய மூன்றுமாத்திரையுள்ளது, இம்மூன்றுமாத்திரையும்சேர்ந்த பூர்ணப்ரணவத்தையுபாஸியாமல் அதின்கண்டமாகிய அகரத்தையே உபாஸித்தாலும், இந்தப்ரணவத்தின் மகிமையினாலே உத்தமகதியையடைகிறான். அதாவது-இந்தப்ரணவத்தினுடைய ஸ்வரூபங்களை எல்லாமுணராது கண்டப்ரணவத்தையுபாஸித்தாலும் அவ்வுபாஸநத்தாலே அவ்வளவிலே விவேகஜ்ஞாநம்பெற்றவனாய், மிகச்சீக்கிரத்தில் பூமியில் மநுஷ்யஜந்மத்தையடைகிறான். பூமியில்பலவகைப்பட்ட ஜந்மங்களிருக்கவும் இந்தப்ரணவத்தின் முதல்மாத்திரையாகிய அகரம் இருக்குவேதவடிவுடையதாதலால் அந்த இருக்குக்கள் இப்படியுபாஸித்த புருஷனுக்கு பூலோகத்தில் மநுஷ்யஜந்மத்தையே தருகின்றன. இப்படியந்தப்ரணவமாத்திரையின் மகிமையாலே மநுஷ்யஜந்மத்தையடைந்து அதிலும்ப்ராம்மண ஜந்மத்தைப்பெற்று அதிலும் சிறந்தவனாகி தவம்புரிந்து விரக்தனாகி

பக்திசிரத்தைகளுடன், மகிமையநுபவிக்கிறான். தீயவழியில் விருப்பமுடையனுகானதால் துர்க்கதியையடையான். பாபகர்மங்களைச்செய்யான். இந்தயோகத்தில் குறைநேரிட்டாலும் இவனுக்கு துன்பம்வாராது நல்லவிருப்பமுண்டாகி நல்நடக்கையிலிருப்பான்.

ரா-ஹா—இந்த ப்ரணவத்தையுபாஸிப்பவன், ஒருமாத்திரையுடைய ஹ்ரஸ்வமாகிய அபரப்ரம்மவாசகமான ப்ரணவத்தை உபாஸிப்பானுகில் அதாவது-அபரப்ரம்மத்தை போதிக்கிற ஹ்ரஸ்வமான ப்ரணவத்தாலே அபரப்ரம்மத்தையுபாஸித்தானுகிலென்கை. இப்படி ஒருமாத்திரையுடைய ப்ரணவத்தைக்கொண்டு அபரப்ரம்மத்தையுபாஸிப்பதினுல், ஸத்தைபெற்றவனுகி இப்புவியில் மிகச்சிறந்தவனுகிறான் அந்தபுருஷனை இருக்குமாத்திரைகள் மநுஷ்யலோகத்தை யடைவிப்பிக்கின்றன இப்படி மநுஷ்யலோகத்தை யடைவிப்பிக்கப்பட்ட அந்தபுருஷன் தவத்தாலும் அதாவது உணவுநீக்குதலாலும், ஸ்த்ரீஸங்கத்தை விடுவதினுலும், ஆஸ்திக்கிய புத்தியாலும் நடப்பானுயின், மோக்ஷஸாதநமாகிய ப்ரம்மோபாஸநத்தைச்செய்து மோக்ஷத்தைப்பெறுவான். ஒ, ஐ, ஔ, இவைகளுக்கு ஹ்ரஸ்வம்வியாகரணநூலில் சொல்லப்படாமையால் ஹ்ரஸ்வமாகிய ப்ரணவமில்லையேயெனி னுலகத்தில் ஹ்ரஸ்வப்ரணவமும் வழங்கிவருவதால் ப்ரணவத்துக்கு ஹ்ரஸ்வமுண்டென்று கருத்து.

௪. 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌸𑍋𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸 𑌸𑍋𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ‖

౪. అథయదిద్విమాత్రేణ మనసిసంపద్యతే సోన్తరిక్షంయజుర్భిరున్నీయతే । ససోమలోకంససోమలోకే విభూతిమనుభూయపునరావర్తతే॥

(ப ம்) 𑌅𑌥-𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇-𑌸𑌃- இனிஇரண்டு மாத்திரையுடைய ப்ரணவத்தினுபாஸநம் நெஞ்சில் ஒருவனுக்குநிலைபெறுமாயினவனும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 - அந்தரிக்ஷலோகத்திலிருக்கிற சந்திரலோகம் முதலியலோகங்களை, 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 - 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇-யஜுர் மந்திரங்களாலே யடைவிப்பிக்கப்படுகிறான் 𑌸𑌃- அப்படிப்பட்டவனாகிய, 𑌸𑌃 - அந்தபுருஷன், 𑌸𑍋𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 - சந்திரலோகாதிகளில் போகத்தையநுபவித்து மறுபிறவியையடைகிறான். பூலோகத்தைச்சேருகிறானென்கை.

ஶ௦-ஹா—இப்படியே ப்ரணவகண்டமாகிய உகாரத்தையுபாஸித்தவனும் யஜுர்வேதமந்திரங்களால் சந்திரலோகத்தையடைவிக்கப்பட்டு அங்குள்ள ஸுகங்களையநுபவித்து மீண்டும் பூலோகத்தில் ஜந்மத்தையடைகிறான்.

ரா-ஹா—இரண்டுமாத்திரையுள்ள அபரப்ரம்மவாசகமான ப்ரணவத்தாலே எவனுக்கு அபரப்ரம்மத்தியாநம் நெஞ்சில் நிலைபெறுகிறதோ அவனும் பரலோகஸுகங்களைஎல்லாமனுபவித்து பூலோகத்தில் புநர்ஜந்மத்தையடைகிறான் ஸோமலோகமென்றது மேலுள்ளஎல்லாலோகங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்னு ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணத்தில் பகவத்பாஷ்யகாரரால் ஸமர்த்திக்கப்பட்டது. இப்படி இவனையஜுர்மந்திரங்கள் சந்திராதிலோகங்களை யடைவிக்கின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ப்ரணவவாசக சப்தங்கள் சங்கரபாஷ்யத்தில் மூன்றாம்வேற்றுமையனவென்றும், இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் நாலாம்வேற்றுமையனவென்றுங் கொள்ளப்பட்டது.

௫. 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 𑌸 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍈 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌘𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥

౫. యః పునరేతం త్రిమాత్రేణోమిత్యేతేనైవాక్షరేణ పరం పురుషమభిధ్యాయీత స తేజసి సూర్యే సంపన్నః । యథా పాదోదరస్త్వచా వినిర్ముచ్యత ఏవం హ వై స పాప్మనా వినిర్ముక్తః స సామభిరున్నీయతే బ్రహ్మలోకం స ఏతస్మాజ్జీవఘనాత్పరాత్పరం పురిశయం పురుషమీక్షతే తదేతౌ శ్లోకౌ భవతః ॥

(ப-ம்) 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃- எவனொருவன், 𑌏𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 - மூன்றுமாத்திரையுடைய ஓமென்கிற இந்தப்ரணவாக்ஷரத்தாலே, 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 - பரமபுருஷனை யுபாஸிக்கிறானோ, 𑌸𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 - அவன் ஸூர்யதேஜோமண்டலத்தில் சேர்ந்தவனாய், 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌰𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑍈-பாம்புபழையதோலால் விடப்படுவதுபோல், 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃-பாபங்களாலே விடப்பட்டவனாய், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇-ஸாமமந்திரங்களால் ப்ரம்மலோகத்தை யடைவிக்கப்படுகிறான். 𑌸𑌃- அப்படி ப்ரம்மலோகத்தையடைந்தவன், 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-𑌜𑍀𑌵𑌘𑌨𑌾𑌤𑍍- 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍-𑌪𑌰𑌂-ஸம்ஸாரிஜீவர்களில் சிறந்தசுத்தாத்மஸ்வரூபத்திலும் பரிசுத்தனான, 𑌪𑍁𑌰𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂-புரமென்று சொல்லப்படுகிற அந்ததேசத்திலந்தராத்மாவாயிருக்கிற பரமபுருஷனை, 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 - காண்கிறான், 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌃- இந்தப்ரணவத்யானத்தைப்பற்றி இரண்டுச்லோகங்கள்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸம-ஸா—யவனொருவன் மூன்றுமாத்திரையோடு கூடிய பூர்ணப்ரணவத்தை ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்கிறானோ, [அதாவது-ஸூர்யாந்தரத்திலிருக்கின்ற புருஷனாக மூன்றுமாத்திரையுடையதாக அறியப்பட்டப்ரணவத்தை யுபாஸிக்கை. ப்ரணவத்தாலே பரமபுருஷனையுபாஸிக்கையன்று. ப்ரணவத்தை பராபரப்ரம்மங்களாக உபாஸிக்கும் ப்ரகாரமேதொடங்கப்பட்டது. இவைகளுக்கு அபேதமும் சொல்லியிருக்கிறது. இங்கனமன்றாயின் இரண்டாம்வேற்றுமைபகைக்கும். இவ்வாறு ப்ரதீகமெனிலும் மூன்றாம் வேற்றுமைப்பகையுண்டு. ஆயினும் தொடக்கத்திற்குப்பொருந்த மூன்றாம்வேற்றுமையையு மிரண்டாம்வேற்றுமையாகக்கொள்க. அன்றியிலே ஒருகூட்டம்வாழ ஒருவனையழிப்பதுபோல் இந்தப்ரணவம் ப்ரதீகமென்பதற்குயுத்திகள்பலாகையாலிவைகளுக்குச்சேர மூன்றாம்வேற்றுமை தள்ளுண்டாலும் குற்றமில்லை.]

அவன், மூன்றும்மாத்திரைஸ்வரூபியாய் ஸூர்யதேஜஸ்ஸில் சேருகிறான் மறுபிறவி யடைவதில்லை. இரண்டுமாத்திரைப்ரணவத்தை யுபாஸித்து சந்திரலோகத்தைய டைந்தவனுக்கேயதுளது. இப்படிஸூர்யனைச்சேர்ந்தவன் அப்போதே ஸர்ப்பமான துதோல்புறைநீங்கி விளங்குவதுபோல் எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்பட்டவனாய் விளங்கி த்ருதீயமாத்ராஸ்வரூபங்களான ஸாமமந்திரங்களாலே ஊர்த்வலோகமாகி யஹிரண்யகர்ப்பனுடைய ஸத்யலோகத்தை யடைவிக்கப்படுகிறான். பரமமான பர மாத்மாவாகிய பரமபுருஷனை அங்குள்ள ஜீவகநனாகிய ஹிரண்யகர்ப்பனுக்கும் எல் லாதேஹங்களுக்கு முள்ளிருப்பவனாகக்காண்கிறான். இவ்விஷயத்திலிரண்டுமந்தி ரங்களிருக்கின்றன.

ஈா-ஹா—மூன்றுமாத்திரையுள்ள ப்ரணவத்துக்கு வாச்யபூதனான பரமாத்மா வை நிரந்தரத்யாநம்பண்ணுகிற உபாஸகன் பரப்ரம்மலோகமாகிய பரமபதத்தை யடைந்து பரமாத்மாவைக்காண்கிறான். இங்குப்ரம்மலோகமென்பது ஸத்யலோ கத்தையன்று. அங்குள்ளவன் பரவாஸுதேவமூர்த்தியாகிய பரமாத்மாவையநுபவிப் பதுசேராதன்றோ இங்குச்லோகங்களிருக்கின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யம் சுருங்கவுரைக்கப்பட்டது. மற்றவிஷயங்களில் சங்கரபாஷ்யத்தை யொக்கும். இங்கு ப்ரணவம்ப்ரதீகமென்றும், ப்ரம்ம லோகம் ஸத்யலோகமென்றும் சங்கரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத் துமறுக்கப்பட்டது. “ஸஹாமஹி:” என்கிறவிதை ஒருபதமாகக்கொண்டு ஸாமகாநங்களோடு, அல்லது ப்ரியவசநங்களோடு என்றும் பெரியோ ருரைப்பர். “ஸ:” “ஸாமஹி:” என்றுபிரித்துப் பொருள்கூறில், “ஸவா வநா” என்றவிடத்தில் “ஸ:” என்றும்பதமிருக்கையால் ஒருபதம்வீணா கும் என்றுஅவர்கருத்து. இரண்டுவாக்கியமாக்குகையும் தகாது. ஆயினு ம், முந்தியச்லோகங்களில், “ஜுஹூ:” “யஜூம்ஷி:” என்கிறபதங்களிருக் கையால், தோற்றுகிறகிரமத்திற்கு விரோதம்வருகிறது. ஆகையாலவ்விட ங்களுக்குப்பொருந்த அவர்கருத்தை யூகித்துக்கொள்க.

௬. तिस्रो मात्रा मृत्युमत्यः प्रयुक्ता अन्योन्यसक्ता अनविप्रयुक्ताः । क्रियासु बाह्याभ्यन्तरमध्यमासु सम्यक्प्रयुक्तासु न कम्पते ज्ञः ॥

౬. తిస్రో మాత్రా మృత్యుమత్యః ప్రయుక్తా అన్యోన్యసక్తా అనవిప్రయుక్తాః। క్రియాసు బాహ్యాభ్యంతర మధ్యమాసు సమ్యక్ప్రయుక్తాసు న కంపతే జ్ఞః॥

(ப-ம்) अन्योन्यसक्ताः - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தவையாகவும், अनविप्रयुक्ताः-மிகவும் பிரிந்தவையாகவும், प्रयुक्ताः- ப்ரயோகிக்கப் பட்ட, तिस्रः-मात्राः- இந்தப்ரணவாக்ஷரத்தின் மூன்றுமாத்திரைகளும், मृत्युमत्यः-அநர்த்தத்தைத்தருமவையாம். बाह्याभ्यन्तरमध्यमासु क्रियासु - யஜ்ஞாதிகர்மங்களிலும், த்யாநங்களிலும, ஜபங்களிலும், सम्यक् प्रयुक्तासु-நன்றாகப்ரயோகிக்கப்படுமேயானால், ज्ञः-இப்படியுபா

ஸிப்பவன், நகம்பதே-சலியான் உபாஸநத்தை நிறைவேற்றி யநிஷ்டங்களையடையாமல் பலத்தைப்பெறுகிறானென்கை.

ஸ௦-ஹா—மூன்றுமாத்திரைகளும் சேர்ந்தப்ரணவத்தை ப்ரம்மதிருட்டியோடுபாஸநம்செய்யாமல் தனித்தனியே அகரம், உகரம், மகரம், ஆகியமூன்றுமாத்திரைகளையுபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸம்ஸாரபந்தம் நீங்காது. ப்ரம்மதிருட்டியோடு மூன்றுமாத்திரைகளையும்சேர்த்து, உபாஸநத்தில் ப்ரயோகிப்பவர் தோஷங்களையடையார். ஜாகரதசை, ஸ்வப்நதசை, ஸுஷுப்தி இவைகளைப்பற்றிய ஆத்மாவினுபாஸநமாகிய யோகங்களில் வழியோடு ப்ரயோகித்து இவைகளைநன்குணர்ந்து, த்யாநிப்பவன் சலநத்தையடையான்.

பா-ஹா—மநோவாக்காயங்களென்கிற கரணத்ரயத்தாலாகிய கர்மங்களிலும் மூன்றுமாத்திரைகளையும் மிகப்பிரித்தும் மிகச்சேர்த்துமன்றியே நன்கு ப்ரயோகிப்பவர்கள் அநிஷ்டங்கள்நீங்கி பயமற்றவர்களாகிறார்கள். இதனைத்தப்பாக ப்ரயோகிப்பார் துன்பத்தையடைவார்கள்.

எ. 𑌋𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌤𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌜𑌰𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿॥

౭. ఋగ్భిరేతం యజుర్భిరం తరిక్షం స్సామభిర్య త్తత్క వయో వేదయంతే తమోంకా రేణై వాయతనేనాన్వేతి విద్వాన్య త్తచ్ఛాన్త మజరమమృతమభయం పరంచేతి॥

(ப-ம்) 𑌸𑌃𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍- அந்த உபாஸகன், 𑌋𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃-இருக்குக்களாலே, 𑌏𑌤𑌮𑍍-இந்தமநுஷ்யலோகத்தையும், 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃- யஜுர்வேதங்களாலே, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍- அந்தரிக்ஷலோகத்தையும், 𑌆𑌯𑌤𑌨𑍇𑌨-மோக்ஷமார்க்கமாகிய, 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 - ப்ரணவமாஹாத்ம்யத்தாலேயே 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 - யாதொன்றை, 𑌕𑌵𑌯𑌃-ஸூரிகள், 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇-காண்கின்றார்களோ, 𑌤𑌤𑍍-அப்படிப்பட்டப்ரம்மலோகத்தை, 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 - ஸாமவேதமந்திரங்களாலேயும், 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿-அடைகிறான். இப்படியடைந்து, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 - சாந்தமானதும், 𑌅𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍-ஜராமரணங்களில்லாததும், 𑌅𑌭𑌯𑌮𑍍-பயமில்லாததுமான, 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍-அந்தபிரம்மத்தையும், 𑌏𑌤𑌿-அடைகிறான்.

ஸ௦-ஹா—கீழ்ச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் சுருக்கவிந்த மந்திரமோதுகின்றது.—இருக்குக்களாலே பூலோகத்தையும், யஜுஸ்ஸுக்களாலே, சந்திரலோகத்தையும் ஸாமங்களாலே, யோகிகள்காண்கிற ப்ரம்மலோகத்தையுமடைந்து நிர்விசேஷமாய், தோஷங்களற்று சுத்தமாயிருக்கிற ப்ரம்மத்தையுமோங்காரமாகிய ஆயதநத்தாலேயடைகிறான்.

பா-ஹா—நித்யஸூரிகளால் காணப்படுகிற பரமபதத்தையடைந்து பரப்ரம்மத்தையநுபவிப்பதும் ஐஹிகாமுஷ்மிகஸுகங்களையும் ப்ரணவத்தாலே பெறுகிறான் அந்தந்தலோகங்களை இருக்குமுதலியமந்திரங்களடைவிப்பிக்கின்றன.

அஞ்சாவதுப்ரச்நம்

முற்றிற்று.

௧. 𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯
𑌨𑌾𑌭𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛
𑌤। 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂
𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌮𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍂𑌲𑍋
𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋'𑌨𑍃𑌤𑌮𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷
𑌇𑌤𑌿॥

౧. అథ హైనం సుకేశా భారద్వాజః పప్రచ్ఛ భగవన్ హిరణ్యనాభః కౌసల్యో రాజపు
త్రో మాముపేత్యైతం ప్రశ్నమపృచ్ఛత షోడశకలం భారద్వాజ పురుషం వేత్థతమ
హం కుమారమబ్రువం నాహమిమం వేద యద్యహమిమమవేదిషం కథం తేనావక్ష్యమితి
సమూలో వా ఏష పరిశుష్యతి యోఽనృతమభివదతి తస్మాన్నార్హామ్యనృతం వక్తుం స తూ
ష్ణీం రథమారుహ్య ప్రవవ్రాజ। తం త్వా పృచ్ఛామి క్వాసౌ పురుష ఇతి॥

(ப-ம்) 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍-ஓபூஜ்யரே, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌃- ஹிரண்யநாபனென்கிற, 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌃-கோஸலதேசாதிபதியாகிய, 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃-இராஜகுமாரன், 𑌮𑌾𑌂-என்னை, 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯-கிட்டி, 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜-பாரத்வாஜரே, 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌂-𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 - பதினாறுகலைகளையுடைய புருஷனை, 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥- அறிவீர் ஆகையாலந்தபுருஷனை எனக்குச் சொல்லவேணுமென்று, 𑌏𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂-இந்தப்ரச்நத்தை, 𑌅𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤-கேட்டான். 𑌨𑌅𑌹𑌂 𑌇𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦- இந்தபுருஷஸ்வரூபத்தை நானறியேன், 𑌯𑌦𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌇𑌮𑌂 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌂-நானிந்தபுருஷ[illegible]யறிவேனேயானால், 𑌕𑌥𑌂, 𑌤𑍇 𑌨𑌅𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 - உனக்கெப்படிசொல்லாமல்போவேன். 𑌯𑌃𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿- எவன்பொய்சொல்லுகிறானோ, 𑌏𑌷𑌃-இவன், 𑌸𑌮𑍂𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 - அடியோடுநாஸத்தையடைகிறான். 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌅𑌹𑌂 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 - ஆகையால் பொய்சொல்லமாட்டேன், 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂-என்று நானப்போதுராஜகுமாரனைநோக்கிச் சொன்னேன். 𑌸𑌃 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌰𑌥𑌂 𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 - பின்பு அந்தராஜகுமாரன் ஒன்றும் சொல்லாமல்தேரிலேரிக்கொண்டு புறப்பட்டுப்போனான். 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍍𑌵 𑌅𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌇𑌤𑌿 - அந்தபுருஷனெங்கிருக்கின்றானென்று அந்தப்ரஸ்நத்தை, உம்மைக்கேட்கிறேன் என்று, 𑌅𑌥 𑌹 𑌏𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛-பாரத்வாஜரின்குமாரராகிய ஸுகேசாஎன்பவர் இந்தபிப்பலாதனைநோக்கிபின்பு ப்ரச்நம்பண்ணினார்.

𑌭𑌾-𑌷𑍍𑌯—கார்ய காரணரூபமாகிய வுலகெல்லாம் விஞ்ஞானஸ்வரூபியான ஆத்மாவோடு அக்ஷரபரப்ரம்மத்தில் ஸுஷுப்தி காலத்தில் ப்ரதிஷ்டையையடைகிறதென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த அர்த்தஸாமார்த்யத்தாலே ப்ரளயத்திலுமந்தவ

க்ஷரபரப்ரம்மத்திலேயேலயம். பிறப்பு மிவ்வுலகுக்கு அந்தஅக்ஷரபரப்ரம்மத்தினின்றுமென்று ஸித்திக்கிறது. காரணமாகாத பொருளில் லயம்கூடாதன்றோ ஆத்மாவினிடத்தில் ப்ராணன் பிறக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வுலகத்துக்குக் காரணமாகிய பொருளை யறிவதால் மோக்ஷமுண்டாகுமென்று எல்லாஉபநிடதங்களுக்கும்கருத்து இதையறிந்தவன் எல்லாவற்றையு மறிந்தவனாகிறான் எல்லாமாகிறானென்று சொல்லப்பட்டது. மேலும்சொல்லும். அந்தஅக்ஷரபரப்ரமத்தையறிந்து கொள்வதுமுக்கியம் ஆகையால் புருஷனென்கிறதை எங்கறியவேணுமேன்றறிந்துகொள்வதற்கு இந்தப்ரச்நம் துடங்கப்படுகிறது. இங்குராஜகுமாரன்கதை சொல்வது, இந்தப்ரம்மஞ்ஞாநம் லபிப்பது மிகவருத்தமென்றுகாட்டி முமுக்ஷுக்களுக்கு இதில்விருப்பமுண்டாம்படி செய்வதற்கும் யத்நப்படும்படிசெய்வதற்கும். க்ஷத்திரியஞான ஹிரண்யநாபனென்பவன் என்னையடைந்து பாரத்வாஜரேபதினாறுகலைகளையுடைய புருஷனைநீரறிவீராகையால் எனக்குச்சொல்லவேணுமென்று கேட்டான். அப்படிகேட்டஅந்தராஜகுமாரனைநோக்கி நான்சொன்னேன் அப்பா எனக்கு இந்தபுருஷஸ்வரூபம் தெரியாது. நீகேட்டவிஷயத்தை நானறியாமலுனக்கு நானெப்படி சொல்லுவேன் என்றுசொன்னேன். இப்படிசொல்லியும் எனக்குத்தெரியாதென்கிற விஷயத்தில் ஸந்தேகித்தானப்போது எனக்குத்தெரிந்தாலுனக்குச் சொல்லமாட்டேனா இவ்வளவுசிஷ்யலக்ஷணம் நிறைந்த உனக்குச்சொல்லமாட்டேனா என்று சொன்னேன். அப்போதும் அவன் நம்பவில்லை பின்பு நான், பொய்சொல்லுவோனடியோடே யழிந்துபோவானாகையால் உனக்குநீகேட்டபுருஷனை நானறியாதிருக்க பொய்யாகச் சொல்லமாட்டேன் நானறிந்திருக்க அறியேனென்று பொய்சொல்லமாட்டேன். என்று சொன்னேன். இப்படி அவனுக்கு விச்வாஸத்தையுண்டாக்கினேன். பின்பவன் தேரிலேறிக்கொண்டு பேசாமல்புறப்பட்டுப்போனான். ஆகையாலந்தபுருஷனை நானறியும்படி சொல்லவேணும் எனக்குநெஞ்சத்தில் சல்யம்போலிருக்கிற இந்தசந்தேகத்தை நீக்கவேணுமென்று பிப்பலாதரை ஸுகேசாஎன்பவர் ப்ரச்னம் பண்ணினார். இந்தசுலோகத்தால் யோக்யஞானசிஷ்யனுக்கு அர்த்தங்களை யுபதேசிக்கவேணுமென்றும் பொய்சொல்ல லாகாதென்றும் கூறப்பட்டது.

ரா-ஸா—இந்தபுருஷன் ஜீவனுபரமாத்மாவாஎன்று ஸந்தேகத்தை நீக்குவதற்கு இந்தப்ரச்நம் தொடுக்கப்பட்டது. இரதத்திலே போனானென்று சொல்லுகையாலந்தராஜாப்ரபுவென்று ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இங்குகாட்டிய விஷயங்களையொழிந்த விஷயங்களில் சங்கரராமாநுஜபாஷ்யங்கள்ளொக்கும். இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் இரதத்திலேபோனானென்கையால் அவ்விராஜகுமாரன் ப்ரபுவென்று ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது என்றதற்கு விவேகிகள் ஆத்மஜ்ஞாநத்தையே வேண்டுவார்கள் ஐச்வரியத்தையல்லவென்பது தோன்ற ப்ரபுவாகிய அரசனும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தை விரும்பியபடியைக்காட்டி அதின் சிறப்புகூறப்பட்டது என்றுகருத்து.

௨. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌇𑌹𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌸 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿‖

౨. తస్మై స హోవాచ । ఇహైవాంతశ్శరీరే సోమ్య స పురుషో యస్మిన్నేతాః షోడశ కలాః ప్రభవన్తీతి॥

(ப்-ம்.) யஸ்மிந்நேதா: ஷோடஶகலா: ப்ரபவந்தி - யவனொருவனிடத்தில் மேலேசொல்லப்போகிற பதினாறுகலைகளு முண்டாகின்றனவோ; ஸ: புருஷ:- அந்தபுருஷன், இஹைவாந்த:ஶரீரே - இந்த சரீரத்தினுள்ளேயே வஸிக்கிறான். இதி தஸ்மை ஸ ஹோவாச - என்றுபிப்பலாதர் அந்தபாரத்வாஜருக்குச் சொன்னார்.

ஶம்-ஸா—ஹ்ருதயபுண்டரீகத்தினுகாயமத்யத்தில் அவித்யையினாலே பதினாறு கலைகளாகிற உபாதியோடுகூடியவன்போல் தோற்றுகிற கலைகளில்லாத ஆத்மா அறியத்தக்கவன் மற்றவிடங்களிலன்று.

ரா-ஸா—சரீரத்தில் ஏகதேசத்திலிருப்பவனென்கையால் ஜீவாத்மாவென்றுபெறப்படுகிறது. பரமாத்மாவே மேலேசொல்லப்போகிற பதினாறுகலைகளுக்கு மிருப்பிடமாகியவைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பவனானாலும் இந்தபதினாறுகலைகளையு மநுபவிக்கிறவன்ஜீவனே யாகையால் ஜீவாத்மா ஷோடசகலனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

௩. ஸ ஈக்ஷாஞ்சக்ரே கஸ்மிந்நஹமுத்க்ராந்த உத்க்ராந்தோ பவிஷ்யாமி கஸ்மிந்வா ப்ரதிஷ்டிதே ப்ரதிஷ்டாஸ்யாமீதி॥

3. సఈక్షాంచక్రే। కస్మిన్నహముత్క్రాన్త ఉత్క్రాన్తోభవిష్యామి కస్మిన్వాప్రతిష్ఠితే ప్రతిష్ఠాస్యామీతి॥

(ப்-ம்.) ஸ:-அந்த, க்ரதா, அஹம்-நான், கஸ்மிந்உத்க்ராந்தே உத்க்ராந்தோ பவிஷ்யாமி-எதுவெளியேறும்போது வெளியேறுவேன். கஸ்மிந் வா ப்ரதிஷ்டிதே ப்ரதிஷ்டாஸ்யாமி - எதுநிலைபெறும்போது நிலைபெறுவேன். இதி ஈக்ஷாஞ்சக்ரே-என்றுபார்த்தான்.

ஶம்-ஸா—இங்கு உபாதியினால் ஆரோபிக்கப்பட்டகலைகளை நீக்கி வித்யையினால் கேவலனானபுருஷனைக்காட்டநினைத்து, பிராணாதிகலைகள் இந்தபுருஷனிடத்தில்பிறந்தனவென்று சொல்லுகிறது. ஒருவிசேஷமுமில்லாத சுத்தாத்விதீயப்ரம்மத்தைப்பேசுவது கூடாதாகையால் அவித்யையினாலே கற்பிக்கப்பட்ட கலைகளினுடையபிறப்பிருப்பிறப்புமுதலியவை ஏற்றப்படுகின்றன. இப்படி ஏற்றினாலன்றி ஒருபிரதிபாத்யப்பிரதிபாதகமும் நடவாதன்றோ. இவ்வாறு ஞாநரூபமான ப்ரம்மத்தில் எல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டதென்பது அறிவுடையாற்கு நன்றாய்விளங்கும் ஒவ்வொருபொருளுமறிவின்றி யறியப்படுவதில்லையன்றோ ஒவ்வொன்றினுடையவும் பிறப்பிருப்பிறப்புமுதலியவை யெல்லாமறிவாலேயே தோற்றுகிறனவன்றோ; இதுகொண்டே சிலர் நெருப்போடுசேருகையால் நெய்யுருகுவதுபோல் வாஸனைஎன்கிற தோஷத்தின் ஸம்பந்தாலே நானென்றுதோற்றுகிற ஆலயவிஞ்ஞாநமே விஷயரூபமாகபரிணமிக்கிறதென்றும் க்ஷணந்தோறும் உண்டாகியழிகிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் ஜ்ஞாநத்துக்கும் விஷயத்துக்குமுண்டான ஸம்பந்தாலேபிறந்த பிரமம் இதுகொண்டே சிலர்ஸுஷுப்தியில் ஸர்வசூன்யவாதம்பண்ணினார்கள். இதுவும், ஜ்ஞாநமில்லாதபோது விஷயம் தோற்றாமையாலும் விஷயம்தோற்றாதபோது ஜ்ஞாநம்தோற்றாமையாலும், விஷயம்தோற்றாதகாலமாகிய ஸுஷுப்தியில் ஜ்ஞாநமுமில்லை என்கிற யுக்திமூலமாகப்பிறந்த ப்ரமம். ஆகஇவைஎல்லாவற்றாலும், ஜ்ஞாநத்தைவிட்டு விஷயம்தோற்றுவதில்லை என்பது விளங்கும். இனி, இக்கலைகள்முதலியவையெல்லாம் ஜ்ஞாநத்தில் கல்பிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுவது கூடாது; ஆத்மாவுக்குகலை

களின் ஸம்பந்தத்தாலேபிறக்கிற ஜ்ஞாநம் கலைகளின் ப்ரமத்திற்கதிஷ்டாநமாகாதன்றோ; கடம்முதலியவிஷயங்களை கோசரிக்கிறஜ்ஞாநம் நித்யனையறிபவனாகிய ஜீவாத்மாவுக்கு கலைகளின் ஸம்பந்தத்தாலே பிறந்தழிந்துகொண்டிருக்குமென்று தார்க்கிகர்கள் சொல்லுகிறார்களன்றோ. லோகாயதிகரும்பூதங்களின் தர்மமே ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுகிறார்களன்றோ; ஆனதாலிது கூடும்வழியாதெனில், "ஸத்யஞ்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" "ப்ரஜ்ஞாநகநாநந்தம்ப்ரஹ்ம" "விஜ்ஞாநகந ஏவ" இவைமுதலிய சுருதிகளில் ஆவதழிவதில்லாத ஜ்ஞாநமே யாத்மாவென்றும், அந்தஜ்ஞாநமே நாமரூபமுதலிய உபாதிகளினால் தோற்றுகிறதென்னும் போதிக்கையாலே இந்தநையாயிகர்முதலானோருடையபக்ஷம் சுருதிக்குச் சேராமையால் அந்தபக்ஷங்களைக்கொண்டுகலைகளாலே பிறக்கிற ஜ்ஞாநம் கலைகளின்ப்ரமத்துக்கு எவ்வாறு அதிஷ்டாநமாமென்று சங்கிக்கைதகாதென்க. ஜ்ஞாநமுண்டானபோது விஷயங்களில்லாமலுமிருக்கின்றமையாலும், விஷயங்கள்தோற்றும்போது ஜ்ஞாநமில்லாதிருப்பதில்லாமையாலும், விஷயத்தில் ஜ்ஞாநம் வேறென்றும் நித்யமென்றும் விளங்குகிறதன்றோ. ஒருபொருளையறியும்போது மற்றொருபொருளிராமை கூடுமாகையாலும், எவ்விஷயத்தையறியும்போதும் ஜ்ஞாநமிருக்கையாலு மிதுவிளங்கும். ஒருபொருளையறியும்போது மற்றொருபொருளின் ஜ்ஞாநமில்லையாயினும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமெப்போதுமுண்டன்றோ. எப்பொருளெவ்வாறறியப்படுமோ அவ்வாறறியப்படுதலாலே அப்பொருளுள்ளகாலத்திலறிவு பொருளைப்பிரியாதென்பது விளங்கும். இதனாலறியப்படாத பொருளில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இனி பிறந்தவுடனே யழிந்துபோன பொருளும் மேருமலைமுதலிய மனிதர்நடமாடாத மலைகளின் குகைகளிலிருக்கும்பொருளுமொருவராலு மறியப்படாதாகையா லறியப்படாதபொருளில்லை என்பதெங்ஙனமெனில்; அறியப்படாதபொருளை யுண்டென்றுரைப்பது கூடாமையால் அறியப்படாத பொருளிஃதென்று காட்டுவானார். ஆனதால் பொருளென்று பெயர்பெற்றறியப்படாதிருப்பதொன்றுமில்லை. இப்படியறியப்படாத பொருளுண்டென்றுரைப்பவன் ரூபத்தைக்கண்டான் கண்ணில்லையென்றும் சொல்லுவான். ஆகையாலறிவின்றிப் பொருளில்லை. பொருளின்றியறிவுண்டு; ஒருபொருளையறியும்போது மற்றொருபொருளில்லாமை கூடுமன்றோ. ஒருபொருளில்லாவிடினும் மற்றொருபொருளிலேயறிவிருக்குமன்றோ. அறிவில்லாதபோதறியப்படும் பொருளென்பது ஒருவனுக்குண்டோ. இனிஸுஷுப்தியென்கிற பேருறக்கத்திலொரு பொருளையுமறியாமையாலே யறிவென்பதுமில்லையே எனில்; விஷயங்களை தீபம்முதலியது தோற்றுவிப்பதுபோல அறிவும்தோற்றுவிப்பதாகலின், தோற்றுவிக்கப்படும் பொருளில்லாமையாலே தோற்றுவிக்கிறதீபமில்லை என்பதுபோல அறியப்படும்பொருளில்லாமையாலே அறிவில்லை என்பது பொருந்தாது. இருளில்வஸ்துக்கள் புலப்படாமையால் கண்ணில்லை என்பதுசேருமோ; ஸர்வசூன்யவாதியல்லாதவன் இப்படிசொல்லானன்றோ; சூன்யவாதிக்குதோற்றுவிக்கப்படும் பொருளில்லாதபோதும் தோற்றுவிக்கிற தீபம்முதலியவையிருப்பதுபோலவென்பது, தோற்றுவிக்கப்படும் விஷயங்களில்லாதபோதும் தோற்றுவிக்கிற ஜ்ஞாநமிருக்குமென்பதில், தீபமுதலிய திருஷ்டாந்தப்பொருள் சூன்யமாகையால் திருஷ்டாந்தமாகாமையின் தோற்றுவிக்கப்படும் பொருளில்லாத போது தோற்றுவிக்கிறவனில்லை என்று சூந்யவாதிசொல்லுவானெனில்; அறியப்படும்பொருளில்லாமையாலே யறிவில்லையென்கிறவாதி அறியப்படும்பொருளில்லாமையையறிந்தன்றோ சொல்லவேண்டும். அறிந்தானாகிலறிவில்லை என்பதுகூடுமோ; அறியானாகிலெப்படி இவ்வார்த்தை சொல்லுகிறான். ஆகையாலப்போதும் ஜ்ஞாநமில்லையென்று சொல்லவமையாது. இனி, விஷயங்களுக்கும் ஜ்ஞாநத்திற்கும் வேறுபாடின்மையா

ன் விஷயங்களில்லாதபோது ஜ்ஞாநமுமில்லையெனில்; அபாவத்தை யறியப்படும்பொருளென்று சூன்யவாதிகொள்ளுதலால் அறியப்படும்பொருளாகிய இவ்வபாவத்திற்கும் ஜ்ஞாநத்திற்கும் பேதமில்லாமையால் அபாவம் நித்யமென்று சூந்யவாதியே சொல்லுகையால் அதனில் வேறாகாதஜ்ஞாநமும் நித்யமாகியெப்போதும் தோற்றுமென்று எங்கள் மதநிலைபெற்றது. ஜ்ஞாநமபாவமாகையால் அபாவமாய் அஸத்தாமல்லது ஸத்தாய் நித்யமாகாதென்பது கட்டுவார்த்தை. உண்மையில் ஜ்ஞாநம ஸத்தாய நித்யமாகாது. அநித்யமென்று மஸத்தென்றும் பேரிட்டதா லெங்களுக்கொருகுறையில்லை. இனி அபாவ மறியப்படும் பொருளானாலு மறிவல்லவெனில், அறியப்படும் பொருளு மறிவு மொன்றாகையா லறியப்படும் பொருளில்லாதபோ தறிவில்லையென்பதெங்கனம். இனிவிஷயங்கள் ஜ்ஞாநத்தில்வேறாயவையாகின்றன. ஜ்ஞாநம்விஷயங்களில் வேறாயதன்று. ஆகையால் கீழ்ச்சொல்லியதெல்லாம் பொருந்துமெனில் இதுவும்கட்டுவார்த்தை அக்நிநெருப்பில்வேறாயதன்று நெருப்பு அக்நியில் வேறுபட்டதென்பதுபோல நகைப்பிற்கிடம். கீழ்நாம் சொன்னபடி நம்மிஷ்டம் நிறைவேறுவதற்கிப்போது மொருகுறையில்லை. இனி இவ்விரண்டும் வேறேயெனில், அப்போது முன்சொல்லியபடி விஷயங்களில்லாமையாலே ஜ்ஞாநமில்லை என்பதற்கு வழியில்லை. இனிவிஷயங் காணப்படாதபோது ஜ்ஞாநமும் காணப்படாமையால் ஸுஷுப்தியில் ஜ்ஞாநமில்லை எனில், ஆலயஜ்ஞாநமென்பது ஸுஷுப்தியிலுமுண்டென்று சூந்யவாதியும் சொல்லுகிறானன்றோ; ஆனதால் ஜ்ஞாநம் ஸுஷுப்தியிலில்லை என்பது பொருந்தாது. எங்கள்மதத்தில், ஜ்ஞாநம் தன்னைத்தானேயறிதலாலுண்டென்றாலும், உங்கள் மதத்தில் ஜ்ஞாநம் தன்னைத்தானறியாமையால் ஸுஷுப்தியிலுண்டென்பது ஸாக்ஷியற்றவார்த்தையென்று சூந்யவாதி சொல்லுவானாகில்; அறியப்படும் பொருளறிவாகாதென்று அபாவதிருட்டாந்தத்தாலே பெறப்படுதலால் அறிவுமறியப்படுமாயி னறிவின்றியே போமன்றோ. மரித்தவனை ஜீவிக்கச்செய்வதுபோல அனேகசூந்யவாதிகளானுமிந்த நீதியையழிக்கமுடியாது. இதுவுமன்றிஜ்ஞாநமறியப்பட்டதாகி லிந்தஜ்ஞாநத்தையறிகிற ஜ்ஞாநத்தைத் தேடவேண்டுகையால் அநவஸ்தைதோஷம் வரும் எங்கள்மதத்தில் ஜ்ஞாநத்தையறியப்படுவதாகச் சொல்லாமையால், தோஷமில்லை ஜ்ஞாநமறியப்படாதாகில் ப்ரம்மம் ஸர்வஜ்ஞுமென்பது கூடுமோஎனில்; அறியப்படும் பொருளெல்லாவற்றையு மறிவதே ஸர்வஜ்ஞனமைக்கு வேண்டுவது. அறியப்படாதபொருளை யறிவதன்று. அப்படியன்றாகி லறியப்படாதமுயல் கொம்புமுதலியவற்றை யறியாமையால் எல்லாமதத்திலு பிரம்மம் ஸர்வஜ்ஞமாகாது. அதுவுமன்றி எங்கள் மதத்தில் ஸர்வஜ்ஞனாவது மாயையினாலாகையாலே பொருந்தாதாயினும் குற்றமன்று. ஜ்ஞாநமொன்றையே யுண்டென்கையாலே அநவஸ்தைஎன்கிற தோஷத்திற் கிடமில்லை. எக்காலத்திலு மெத்தேசத்திலும் எல்லாப்பொருளாயும் தோற்றுகிற ஜ்ஞாநமொன்றே நீரில்தோற்றுகிற சூர்யபிம்பமுதலியவை பலவாகத்தோற்றுவதுபோல பலவாக தோற்றுகின்றது. இப்படிஜ்ஞாநமென்பதொன்றாய் நித்யமாய் ஸத்யமானதாகலின் இதுபிரமாதிட்டாந்தமாகலாமென்று கலைகளிலுரோபங்களுக்கதிட்டாநமாக ஆத்மஸ்வரூபமறியும்படி இங்கு சொல்லப்படுகிறது. இனி அளவுபட்டபொருளநித்யமாகலின் இந்தசரீரத்தினுள் அளவுபட்டகப்பட்டுக்கிடக்கிற ஜ்ஞாநம் நித்யமாவதுகூடாது; அப்படியாமாயின், அளவுபட்டகலைமுதலியவையும் நித்யமாகவேண்டுமேயெனில், இந்த ப்ராணமுதலிய கலைகளுக்குக்காரணமாக இந்தஜ்ஞாநம் சொல்லப்படுகையால், ஜ்ஞாநம் நித்யமேயாம். இந்தஜ்ஞாநத்தின்காரியமாய் கலைகளினால் பிறந்தசரீரம், தன்னுடைய காரணத்துக்குங்காரணமாகிய ஜ்ஞாநத்தைதன்னுள்ளே யாச்சுவதுகூடாதன்றோ; இனிபீஜத்தால்பிறந்த விருக்ஷத்தாலுண்டான பலமானது தனக்குக்காரணமாய விருக்ஷத்திற்கும் காரண

மான பீஜத்தை தன்னுள்ளேயாக்கிக்கொள்வதுபோல் இங்கும் ஜ்ஞாநத்தை இச்சரீ
ரமுள்ளே சேர்த்துக்கொள்ளலாமெனில்; இதுவீண்வாதம். அங்கு பலத்திற்குக்கார
ணமாய் விருக்ஷத்தையுண்டாக்குகிற பீஜம் வேறு; அந்தபலத்தினுள்ளிருக்கும் பீஜ
ம்வேறு; இங்கு ஜ்ஞாநமொன்றேயன்றோ. இதுவுமன்றி திருட்டாந்தம் ஸாவயவ
மாகின்றது. இதுநிரவயவமாகின்றது. இங்குபலயுக்திகளு மிவ்விஷயத்தைமறுக்கு
ம். இனி, யுக்தியில்லையாயினும், சுருதியிலப்படி சரீரத்தாலளவுபட்டதாகச் சொல்லு
கையால் ஜ்ஞாநமளவுபட்டதே எனில்; இந்த சுருதிவாக்கியம் பொருளின் தன்மை
யைமாற்றுதன்றோ. உள்ளபடியைக் காட்டுவதேயன்றோ. கீழ்ச்சொல்லிய பலயுக்தி
களாலும் பொருந்தாத இவ்விஷயத்தை யொருமூடனும் சொல்லானானதால் உண்
மையறிவிக்கிற சுருதிசொல்லுமோ; ஆனதால் தோற்றப்படுகிறபடியிலே உபசாரமா
கச்சொல்லப்பட்டது. யுக்திக்குச்சேராதவற்றை சுருதிசொல்லாது. இங்குமறுத்து *
ச்சொல்லுவதுகிரமத்தையறிவித்தற்பொருட்டு பார்வையைச்சொல்வது சிருட்டிசே
தனமூலமென வறிவித்தற்கு. பரத்வாஜர்ப்ரச்நம்பண்ணினவந்தபுருஷன் என்னுடை
யஉத்க்ராந்தி ப்ரதிஷ்டைகள் எக்காலத்தி லெக்காரணத்தாலென்று பார்த்தானென்
று சுலோகத்திற்குப் பொருள். இங்குஸாங்கியர் சொல்லுமாறு.—பிரதாநமென்கிற
பிரகிருதி கருத்தாவாகின்றது புருஷனென்கிற ஜ்ஞாநரூபியாகிய ஆத்மாவன்று. ஆன
தால் புருஷன் ஸ்வதந்திரனாகிகருத்தாவாகிறானென்பது பொருந்தாது; ஆனதால் புரு
ஷனுக்குப் பிரயோஜநத்தைத்தருவதற்கு, மகாந்முதலிய தத்துவங்களாக பிரதாநம்பி
ரவர்த்திக்கின்றது. இவ்வாறுஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, என்கிற மூன்றுகுணங்க
ளின் ஸாம்யமாகிய மூலப்பிரகிருதி பிரமாணத்தால் சிருட்டிக்குக்காரணமென்றுறு
திப்பட்டபோது புருஷப்பிரயோஜநத்தைத் தருவதற்குதப்பாமல் பிரவர்த்திக்கின்ற
மையால் சேதநம்போலிருக்கிறதென்றுபசாரத்தாலே சேதநதருமமாகிய ஈக்ஷணத்
தைச்சொல்லுகின்றதெனக்கொள். அன்றேல்,ஆத்மாவுக்கு துணைக்காரணமில்லாமை
யாலும், இந்த சிருட்டியால் ஆத்மாவுக்குத்துன்பமே யாதலாலும், தனக்குத்தானே
துன்பத்தைச்செய்து கொள்ளானாகையாலும், ஆத்மா தன்னைத்தானே சிருட்டித்துக்
கொள்வது கூடாமையின் சிருட்டிக்குக்காரண மின்னதென்றுசொல்லவழியில்லையா
ம்.பிரதாநத்தைக் காரணமென்றுசொல்லில் ஈக்ஷணமும், ஓரரசனுக்கு எல்லாத்தொ
ழிலை நிறைவேற்றுகிற தொழிலாளியை அரசனே என்றுபசரித்துச்சொல்வதுபோல்
உபசாரத்தாலே சொல்லப்படுதலாலமையும். ஆனதால் பிரதாநமென்கிறமூலப்பிரகி
ருதியே ஜகத்துக்காரணமென்பது.இவ்வாறே தார்க்கிகரும் யுக்திசொல்லிபரமாணுக்
களே ஜகத்துக்குக் காரணமென்கின்றார்கள். இவர்கள்சொல்வது பொருத்தமற்றது.
ஆத்மாநிர்விகாரமானாலும் போக்தாவாவதுபோலகருத்தாவுமாகலாமன்றோ; இதனால்
நிர்விகாரமான ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வம் கூடாதென்று ஸாங்கியர்சொல்வதுதகாது.
அவர்கள் போக்த்ருத்வமுண்டென்று சொல்லுகின்றார்க ளாகையாலதுபோலிதுவும்
கூடுமென்று சொல்லப்பட்டதாயிற்று. வேதாந்திகள் சுருதியில் சொல்லியபடிகொள்
ளுமவர்களாகையால் அவர்களுக்கு யுக்திகள்பகையாக வழியில்லை. இனி ஆத்மாசிரு
ட்டிகாரணமாகில் பரிணாமம் சொல்லவேண்டுகையால் அழிவுஅசுத்திமுதலிய குற்ற
ங்களின் ஸம்பந்தவிகார முதலியவை யவ்வாத்மாவிலேயே தங்கும். போக்தாவெ
ன்றாலும் இன்பம் துன்பம்புசிக்கையாகிற போகம் ஸ்வரூபமாகையால் விகார
மாகாதெனில்: அவித்யையின்தோஷத்தாலே ஒருவனாய் நிர்விகாரனான ஆத்மாவும்
நாமரூபமுதலிய உபாதிகளையடைந்து கர்த்தாவாகிறானாதலால் இவ்வாறு பொய்யா
னகர்த்ருத்வமுதலியவை குற்றமாகாது. மெய்யானவிகாரமே தோஷமாமன்றி பொய்
யானவிகாரம் தோஷமாகாதன்றோ; ஆனதால் சிருட்டிகருத்தாவாகை ஆத்மாவுக்கு
ப்பொருந்தியதேயாமென்க. அவித்யையினால் ஸுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிற அபரி

---

* எவ்வாத்மாவி லிப்புதினாறுகலைகளும் பிறக்குமென்று முன் சுலோகத்தில்
ஸ்ருஷ்டி சொல்லியிருக்க, என்று ‘மறுத்து’ என்கிறபதத்திற்கு முன் கூட்டுக.

பூர்ணனான ஜீவனுக்கு, சாஸ்திரவிதியாலே பந்தம் கழிந்துபோனபின் நிருபாதியா னஸ்வரூபம் சுத்தமாய் அத்வைதமாய் தர்க்கங்களுக்கிடமன்றி நிர்விகாரமாய் சிவமாய் விளங்குமென்று வேதாந்திகளின்கொள்கை. இந்த அவஸ்தையில் கர்த்ருத்வம்போக்த்ருத்வம் முதலிய விகாரங்களொன்றுமில்லை. அக்காலத்தில் எல்லாபேதவிகாரங்களும்நீங்கி ப்ரம்மம் அத்வைதமாய் விளங்குகிறதன்றோ; ஸாங்கியர்களும் அவித்யையினாலேயே கருத்தாவாகையும் போக்தாவாகையுமென்று சொல்லத்துடங்கி இப்படி சொல்லுவதற்கு முக்கியாதாரமான வேதத்தை ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணவிரோதம் வருமென்று பயந்துநம்பாமல் வேதபாஹ்யர்களாய் போசத்ருத்வத்தை பரமார்த்தமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆத்மாவைக்காட்டில் வேறான ப்ரக்ருதிதத்வத்தை மெய்யானதென்றும் கூறுகின்றார்கள். ஆனதால் வேறு சிலதார்க்கிகராலே தங்கள் மதயுக்திமறுக்கப்பட்டபோது பேச்சற்று நிற்கிறார்கள். தார்கிகரும் மற்றுள்ள வாதிகளால் மறுப்புண்கிறார்கள். ஆககேவலதர்க்கங்களைத் தங்கள் மதங்களுக்குக்காவலாகவெண்ணுகிற எல்லாவாதிகளு மொருவருக்கொருவர் மாம்ஸத்திற்கு விரோதப்படுகிற ஜந்துக்களைப்போல் விரோதப்பட்டு பரமார்த்த தத்வத்தையறியாதே இழந்துபோகிறார்கள். ஆனதால் இதைவிட்டு வேதாந்தங்களின் பரமார்த்த தத்வமான ஆத்மதத்வத்தி னொருமையையறிந்து இதில் சிரத்தையுடைய ராவதற்கு நாம் இந்த தர்க்கவாதி மதங்களில் குற்றங்களைக் கூறுகிறோம். நமக்கு தர்க்கம்வருமென்று காட்டுவதற்கன்று. முமுக்ஷுக்கள் நன்மையை எண்ணியேயாம். கருத்தாவாகான்போக்தாவாகிறானென்று சொல்வதற்கு கர்த்ருத்வம் போசத்ருத்வம் இவைகளுக்குபேதமென்? பிரதாநம் கருத்தாவே என்றும், போக்தாவாகாதென்றும், பிரித்துச்சொல்வதற்கு யுக்தியாது? பிரதாநம்மகாந் முதலியதத்வங்களாக விகரித்துப் பரிணமிக்கின்றமையாலும் புருஷனுக்கு விகாரமில்லாமையாலு மிவ்வாறு சொல்லவேணுமென்று முன்னேசொன்னோமே எனில்; இதுபயனில்லாதவார்த்தை. போககாலத்திற்குமுன்னே இல்லாதவிகாரம் போககாலத்தில் வந்ததென்று கொள்ளப்படுதலால் புருஷனுக்கு விகாரமில்லை என்பது விடப்பட்டதன்றோ. இனிபோகத்திற்குப் பின்சுத்தனேயன்றோ புருஷனெனில்; பிரதானமும் பரிணமித்து பின்பரிணமம் நீங்கி சுத்தமாகையால் நிர்விகாரமாவதற்குத்தடை என்? போககாலத்திலும் புருஷன் முன்போலவே இருக்கிறானென்றால் போகம் பொய்யென்றதாயிற்று. அப்போது விகாரம் மெய்யாமாயின், முன்சொன்னதோஷம் தப்பாது. போககாலத்தில் ஸுகாதிரூபமாக பிரதாநமும் விகரிக்கின்றமையால் அதற்கும் போகமுண்டென்று சொல்லக்கூடும். ஆத்மாவினுடைய விகாரமே போகமென்றால், பிரதாநத்தின் விகாரமேபோகமென்று பிரதிவாதிசொன்னால் மறுப்பதற்குக்காரணமொன்றுமில்லை. ஆகிவிரண்டுக்கும் போகமுண்டென்றால் புருஷனுக்குபோகத்தைத்தருவதற்கு பிரதாநம்விகரிக்கிறதென்பதுகூடுமோ; இதற்குப்பலவிரோதங்களுண்டானன்றோ; இனிஸத்வஸம்பந்தமுடைய போகத்தையநுபவிக்கிற அந்தக்கரணத்தில் புருஷன் ப்ரதிபலிக்கின்றமையால்விகாரமில்லாமலே புருஷனுக்குபோகமெனில், சாஸ்திரவிதியால் புருஷனுக்கு நீக்கப்படவேண்டிய விகாரங்களொன்றுமில்லையன்றோ. அவித்யாஸம்பந்தம் முதலியதோஷங்கள் நீங்கும்பொருட்டு சாஸ்திரவிதி என்றால், சாஸ்திரத்திலில்லாத உங்கள்மதத்தை முமுக்ஷுக்கள் விரும்பார்கள். இனி அத்வைதிகளாகிய உங்களுக்கு சாஸ்திரத்தையறிகிற வதிகாரிகளில்லாமையால் சாஸ்திரம் வீணாகிறதென்றால், ப்ராந்திதசையில் சாஸ்த்ராதிகாரிகளுண்டானமையால் சாஸ்திரம் வீணாகாது. ப்ராந்திநீங்கினபோது சாஸ்திரமே இல்லையாதலால் சாஸ்திரத்திற்குப் பயன்தேடவேண்டியதில்லை. சாஸ்திரமும் ஆத்மா ஒன்றேயென்கிற ஞானம்பிறந்தபின் பேதப்ரபஞ்சம் அடியோடழிந்து போமாகையாலே பேதவியவாகாரத்திற் கிடமில்லை என்று சொல்லுகி

றது. பேதப்ரபஞ்ச முண்டானபோது சாஸ்திரப்ரயோஜநத்தையும் சாஸ்திரமே சொல்லுகிறது. வாஜஸநேயகத்தில் பரமார்த்தசையல்லாத அவித்யாஸமயத்தில்பேதமுண்டாகையாலே ஸகலபேதவ்யவகாரமு முண்டென்று சொல்லப்பட்டது. பரவித்யை அபரவித்யையென்று பிரித்து முதலிலேயே சொல்லப்படுகிறது. ஆனதால் வேதாந்த ப்ரமாண மகாராஜனுடைய பாகுவினால் காக்கப்படுகிற ஆத்மாவினைக்கியத்தில் விரோதம்செய்வதற்கு தார்க்கிகர்வாதமாகிய படனுக்குசக்தியில்லை. இதனால் அவித்யையினாலே ப்ரம்மத்திற்குபலபேதங்களும் சக்திகளுமுண்டாகையாலே ஸ்ருஷ்டிகாரணமாவதில் விரோதமில்லையென்று விளங்கும். ஆகையால் பரவாதிகள்சொல்லும் குற்றங்களுக்குள் ஒன்று மிங்குதங்காது. இனி அரசனுடைய எல்லாவ்யாபாரங்களையும் நிறைவேற்றுகிற ப்ருத்யனை அரசனேஎன்பதுபோலஉபசாரத்தாலேசேதநமாக பிரதாநத்தை வியவகரித்ததென்பது சுருதிக்கு அமுக்கியமானபொருளையுரைக்கவேண்டுதலால் தக்கதன்று. முக்கியப்பொருள் கூடாதபோதன்றோ அமுக்கியப்பொருள் கொள்ளவேணும். காட்டியவழியால் முக்கியப்பொருள் கூடுகையாலது கொள்ளப்படாது, இங்கு பிரதாநம் அசேதநமாகையால் சேதநனுக்குத் தக்கபடி நியமமாய் பிரவர்திப்பது பொருந்தாது. ஆனதால் கீழ்ச்சொல்லியபடி ஜகத்துக்குக்காரணம் ப்ரம்மமேயாம்.

ரா-ஸா.—இந்தஷோடச கலைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பது ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்குமொத்திருக்க, இந்த ஷோடசகலைகளை புஜிப்பது ஜீவனே பரமாத்மாவல்லவென்பதில் ஹேதுகாணப்படவில்லையே என்றால் ஜீவன் தன்னுடையபோகத்தை விரும்பி இவைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கின்றமையால் ஜீவன் போக்தாவாகிறான். பரமாத்மா தன்னுடையபோகத்தை விரும்பாமல் ஜீவனுக்கென்றே ஸ்ருஷ்டிக்கின்றமையால் பரமாத்மாவுக்குபோகமில்லை. எனக்கு கர்மபலங்களில் விருப்பமில்லையென்று, "நமேகர்மபலேஸ்ப்ருஹா" என்கிறசுலோகத்தில் பகவானருளிச்செய்தான். ஆனதால் கர்மபலங்கள் பரமாத்மாவை யொட்டுகிறதில்லை. "நமாம்கர்மாணிலிம்பந்தி" என்று பகவானாலேசொல்லப்பட்டதன்றோ; இந்த சுலோகத்திற்கு கருத்து இவ்வாறேயெனபகவத்பாஷ்யகாரரால் "ஸோத்யக்ஷே" என்கிற ஸூத்திரத்தில் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.

௪. 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 । 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌨𑌾𑌮 𑌚 ॥

౪. స ప్రాణమసృజత ప్రాణాచ్ఛ్రద్ధాం ఖం వాయుర్జ్యోతిరాపః పృథివీంద్రియమ్।
మనోఽన్నమన్నాద్వీర్యం తపో మంత్రాః కర్మ లోకా లోకేషు చ నామ చ॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌃-அந்தபுருஷன், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍-ப்ராணனையும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍-ப்ராணனை ஸ்ருஷ்டித்தபின் சரத்தையையும், 𑌖𑌮𑍍-𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃-𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃-𑌆𑌪𑌃-𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀-பின்பு ஆகாயம், காற்று, தேஜஸ்ஸு, ஜலம்பூமிஇவைகளையும், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍-இந்திரியங்களையும், 𑌮𑌨𑌃-மநஸ்ஸையும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍-அந்நத்தையும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍-𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍-அந்நத்தாலே பலத்தையும், 𑌤𑌪𑌃- தபஸ்ஸையும், 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃- மந்திரங்களையும், 𑌕𑌰𑍍𑌮 - கர்மத்தையும், 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃-லோகங்களையும், 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁-லோகங்களிலே, 𑌨𑌾𑌮 𑌚 - பெயரையும், 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤 - ஸ்ருஷ்டித்தான்.

ஸம்-ஸா.ரா-ஸா—ஸர்வத்துக்கும்அதிகாரியான ப்ராணனை முன்சொன்படி ஈச்வரன் ஈக்ஷணம்செய்து ஸ்ருஷ்டித்துபின்எல்லோருக்கும்நல்ல கர்மங்களில்சிரத்தை

யையும், பின்பு கர்மபலத்தை யநுபவிப்பதற்கு அதிஷ்டாநமாகிய பூதங்களையும், ஸ்ருஷ்டித்தான். இந்த பூதங்களில் ஆகாசத்தில் சப்த குணத்தையும், வாயுவில் சப்தஸ்பர்சங்களையும், தேஜஸ்ஸில் சப்தஸ்ப்ர்சரூபங்களையும், ஜலத்தில் சப்தஸ்பர்சரூபரஸங்களையும் பூமியில் சப்தஸ்பர்சரூபரஸ கந்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தான். பின் கர்மேந்திரியங்களைந்தையும் ஜ்ஞாநேந்திரியங்களைந்தையும் இவை யெல்லாவற்றிற்கு மரசனைப்போன்ற மனஸ்ஸையும் இப்படி எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்து எல்லாப்ராணிகளுக்கும் ஜீவநாதாரமான அந்நத்தையும், அந்நத்தாலே சக்தியையும், இப்படி தங்கள்பலத்தாலே தோற்றியபடி எல்லாம்செய்தபாவஙகளை நீக்குவதற்குக் காரணமாகிய தபஸ்ஸையும் தபஸ்ஸாலேசுத்தமான நெஞ்சையுடையவர்களுக்கு கர்மாநுஷ்டாநத்திற்கு வேண்டிய இருக்கு யஜுஸ்ஸாமம் அதர்வணம்முதலிய மந்திரங்களையும், ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கிரியைகளையும் அந்தகர்மங்களின் பலமாகிய ஸ்வர்க்காதிலோகங்களையும் அந்தலோகங்களில் தேவாதிநாமங்களையும், ஸ்ருஷ்டித்தான்.

ரு. 𑌸 𑌯𑌥𑍇𑌮𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌕𑌲𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥

౫. స యథేమా నద్యః స్యందమానాః సముద్రాయణాః సముద్రం ప్రాప్యాస్తం గచ్ఛంతి భిద్యేతే తాసాం నామరూపే సముద్ర ఇత్యేవం ప్రోచ్యతే ఏవమేవాస్య పరిద్రష్టురిమాః షోడశకలాః పురుషాయణాః పురుషం ప్రాప్యాస్తం గచ్ఛంతి భిద్యేతే తాసాం నామరూపే పురుష ఇత్యేవం ప్రోచ్యతే స ఏషోఽకలోఽమృతో భవతి తదేష శ్లోకః॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 - ஸமுத்திரத்தை யடையாநின்றனவாய், 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃-பெருகுகின்ற, 𑌇𑌮𑌾𑌃, 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃-இந்த, ஆறுகள், 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂-கடலை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯-அடைந்து, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿-அடங்கிப்போகின்றன. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 - அந்த ஆறுகளுடைய, 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇-ரூபநாமங்கள், 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 - மாறுகின்றன. 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 - ஸமுத்திரமென்றே சொல்லப்படுகின்றன, 𑌸 𑌯𑌥𑌾-அதெப்படியோ; 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵-இப்படியே, 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 - இந்ததிரஷ்டாவானவாத்மாவினுடைய, 𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃-இப்பதினாறுகலைகளும், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 - பரமபுருஷனையாதரமாகவுடையனவாய், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂- பரமாத்மாவை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - அடைந்து, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿-லயிக்கின்றன, 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 - அந்தகலைகளினுடைய, 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇-ரூபநாமங்கள், 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇-வேறுபடுகின்றன, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇-புருஷனென்றே சொல்லப்படும். 𑌸𑌃 𑌏𑌷𑌃 - அப்படிப்பட்ட இந்தபுருஷன், 𑌅𑌕𑌲𑌃 - கலாஸம்பந்தமில்லாதவன். 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿- அம்ருதனையிருக்கிறான், 𑌤𑌦𑍇𑌷𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃-அந்தபுருஷஸ்வரூபத்தைப்பற்றி யிந்தசுலோகம் சொல்லப்படுகிறது.

ஶம்-ஹா.—கடலில்கலந்த ஆறுகள்போல, குருபதேசத்தாலே கலைகள் நீங்கும்படியுபாஸிக்கிறவனும் புருஷனைச்சேர்ந்து தனது நாமரூபங்கள்மாறி புருஷனென்றே சொல்லப்படுவான். இவ்வாறு கலைகளின் ஸம்பந்தம் நீங்கிப்போனமையால் முக்தனாகிறான்.

ரா-ஹா.—இப்படி ஜீவாத்மாவைப்பற்றுகிற கலைகள் பரமாத்மாவோடு ஸம்பந்தப்படாமையால், பரமாத்மாநிஷ்களனென்றும் ஆனதால்முமுக்ஷுக்களு பாஸித்து தங்கள் தங்களுக்குண்டான போக்த்ருத்வமாகிய கலாஸம்பந்தத்தை நீக்கிக்கொள்ளுகிறார்களென்றும் சொல்லுகிறது. கங்கையமுனைமுதலிய நதிகள் ஸமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து தங்கள் நாமரூபங்களை யழித்துக்கொள்ளுகின்றனவேயன்றி ஸமுத்திரத்திற்கு நாமரூப விகாரங்களையுண்டு பண்ணுவதில்லையன்றோ; இவ்வாறேபோக்தாவாகிய ஜீவாத்மாவுக்கும் அவனையடைந்தபோது கலாஸம்பந்தம் நீங்கிப்போகின்றது. கல்லிலடிபட்டகத்திக்குக் கூர்மையழிவதுபோல் கலைகளுக்கு போகத்தைத்தருகிற சக்தியழிந்துபோகின்றது என்கை. இவைகளையிவ்வாறு செய்விப்பவன் பரமபுருஷனேயாகையால் அவனிடத்தில் இவைகளுக்கு ஸ்வதந்திரசக்தியில்லை அவனோடொன்று சேர்ந்து அவனேயென வழங்கப்படுகிறது. ஆக, பரமபுருஷனுக்கு இக்கலைகளினாலாகிய போகமில்லையானதால் பரமாத்மாநிஷ்கலனென்று சொல்லப்படுகிறான். ஆகையால் அம்ருதஸ்வரூபியாகிறான். இவ்விஷயத்தையோதும் ஶ்லோகங்களிருக்கின்றன.

௬. அராஇவரதநாபௌகலாயஸ்மிந்ப்ரதிஷ்டிதா:।
தம்வேத்யம்புருஷம்வேதமாவோம்ருத்யு:பரிவ்யதா:॥

౬. అరాఇవరథనాభౌకలాయస్మిన్ప్రతిష్ఠితాః।
తంవేద్యంపురుషంవేదమావోమృత్యుఃపరివ్యథాఇతి॥

(ப்-ம்.) யஸ்மிந்-எந்தபரமாத்மாவினிடத்தில், ரதநாபௌ-தேர்ச்சக்கிரத்தில், அரா:இவ-அரங்கள்போல, கலா:-கலைகள், ப்ரதிஷ்டிதா: - நிலைபெற்றுநிற்கின்றனவோ; தம்-வேத்யம்புருஷம் - அந்தமுமுக்ஷுவேத்யனானபுருஷனை, வேத-அறிந்தால், வ:-அப்படியறிந்த உங்களுக்கு, பரிவ்யதா:-துன்பங்களை, ம்ருத்யு:-ஸம்ஸாரமானது, மா-செய்யாது.

ஶம்-ஹா.—பிறப்பு இருப்பு இறப்புமுதலிய எல்லாக்காலங்களிலும், இப்ப்ரபஞ்சத்திற்கு நிலையிடமாயபுருஷனை யறியாதபோது துன்பப்படவேணுமானதால் சிஷ்யர்களேயப்புருஷனையறிந்து கொள்ளுங்கோள்.

ரா-ஹா.—இவ்வாறு எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாய பரமாத்மஸ்வரூபத்தையறிந்த துன்பமடையார்.

எ. தாந்ஹோவாசைதாவதேவாஹமேதத்பரம்ப்ரஹ்மவேதநாத:பரமஸ்தீதி॥

౭. తాన్హోవాచైతావదేవాహమేతత్పరం బ్రహ్మవేదనాతః పరమస్తీతి॥

(ப்-ம்.) தாந்-அந்தசிஷ்யர்களை, உவாசஹ-பிப்பலாதார் சொன்னார், ஏதத்பரம்ப்ரஹ்ம ஏதாவதேவஅஹம்வேத-இந்தபிரம்மத்தை இவ்வளவே நானறிவேன், நஅத:பரம்-அஸ்தி - இதற்குமேலறிய வேண்டுவதொன்றுமில்லை. இதி - இப்படிபிப்பலாதர் சொன்னார்.

ஸo-ஹா —ரா-ஹா.—இவ்வாறு சிஷர்களுக்கு உபதேசித்து,இவர்கள் ஸந்தேகம்நீங்க இவ்வளவே ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலறியவேண்டியது. இவ்வளவே நானுமறிவேன் என்று அவர்கள் மகுழும்படி பிப்பலாதர்சொன்னார்.

அ. 𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 ||

౮. తేతమర్చయంత స్త్వంహినః పితాయోऽస్మాకమవిద్యాయాః పరంపారంతారయసీతి నమఃపరమఋషిభ్యో నమఃపరమఋషిభ్యః||

(ப-ம.) 𑌤𑍇-அந்தசிஷர்கள், 𑌤𑌮𑍍 - அந்தபிப்பலாதமகாருஷியை, 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 - பூசித்தவர்களாய், 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍-நீரே, 𑌨𑌃-நமக்கு, 𑌪𑌿𑌤𑌾-தந்தையாகிறீர், 𑌯𑌃-எந்தநீரோ, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍍-நம்மை, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍 - அவித்தையினக்கரையை, 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌸𑌿-தாண்டவைக்கின்றீர், 𑌨𑌮𑌃𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 பரமர்ஷிகளைநமஸ்கரிக்கிறோம், 𑌇𑌤𑌿-என்றுசொன்னார்கள்.

ஸo-ஹா—இவ்வாறு பிப்பலாதரால் உபதேசித்த பிரம்மஸ்வரூபத்தையறிந்து க்ருதார்த்தர்களாய் இப்படி மகார்த்தமான பிரம்மஸ்வரூபத்தையுபதேசித்த ஆசாரியனுக்குப்ரதிஸம்மாநமாய் செய்யவேண்டியதொன்றும் தோற்றாமல் அவரதுமலரடிகளில்வீழ்ந்து தலையால்வணங்கி புஷ்பாஞ்சலியிட்டுப் பூசித்து ப்ரம்மவித்தையாகியஜராமரணம்முதலிய தோஷமொன்றுமில்லாத சரீரத்தையுண்டுபண்ணித் தந்ததந்தையே நீர்நமக்குபயமற்ற ப்ரம்மஸ்தாநத்தையடையும்படி இந்தஸம்ஸாரத்தில்மயக்கமுற்று பிறப்பிறப்பு முதலியதுன்பங்களுக்கிடமாகிய அவித்யையாகிய பெருங்கடலினின்றும் வித்யைஎன்கிற ஓடத்தாலே அக்கரைசேர்த்த மகாநுபாவர் நீர். ஆனதால்மீட்சியற்ற மோக்ஷமாகியப்ரம்மத்தைத்தந்த உம்மில் சிறந்ததந்தையுண்டோ. உலகத்தில் துன்பத்திற்கிடமாகிய சரீரத்தையுண்டுபண்ணித்தந்த தந்தையையே மிகப்பூசித்துவணங்குவதாயின் இப்படியழிவற்ற ஸுகத்தையுண்டுபண்ணின உம்மைநாங்கள் என்சொல்லிப் புகழுவோம். உமக்குநமஸ்காரம் இச்சம்பிரதாயத்தை நடத்திவந்தமுன்னோரான பரமர்ஷிகளுக்கு நமஸ்காரமென்றுசொன்னார்கள் இரட்டித்தது ஆதரதோதற்றுவதற்கு.

ரா-ஹா.—இவ்வாறு சிஷர்களும் உம்மால்வந்த ஜ்ஞாநஜந்மமே சிறந்தஜந்மம்ஆனதால் நீரேநமக்கு முக்கியபிதாவாகின்றீர் நம்மை இச்சம்சாரமாகிய சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவிக்கின்றீர்; என்றிப்படி பலவாறுகக்கொண்டாடி வணங்கினார்கள். பரமர்ஷிகளையும் வணங்கினார்கள். இரட்டித்துச்சொன்னது உபநிஷத்துமுற்றுப்பெற்றதென்பது தோற்றுவித்தற்கு. இங்கு பிறர்சொல்லுமாறு; ஜீவனில்வேறாயப்ரம்மமில்லையென்றுணர்வதற்கு இப்பதினாறுகலைசளையுடைய ஜீவனேப்ரம்மம் இவனில்வேறுபட்ட தொன்றுமில்லையென்று, "𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿" "𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿" என்கிற வாக்கியத்தால் கூறப்பட்டதென்பதாம். இதரவ்யபதேசாதிகரணவிரோதம் வருமானதாலிதுசேராது; எப்படிஎன்றால் அவ்வதிகரண ப்ரம்மத்துக்கும் ஜீவனுக்கும் பேதமில்லையாயின் ஜீவர்களுக்குவருகிறதுன்பங்களெல்லாம் ப்ரம்மத்தாலே யுண்டானவையாகையால் தனக்குத்தானே துன்பத்தைச்செய்துகொண்டது ப்ரம்மமென்கிறதோஷம்வருமாகையால் ஜீவனுக்கும் ப்ரமமத்திற்கும் பேதமுண்டு;

ஆனதால் தோஷமில்லையென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது. "தத்த்வமஸி" "அயமாத்மா ப்ரஹ்ம" இவைமுதலியவாக்கியங்களாலே, ஜீவன் ப்ரம்மத்தில்வேறானவனல்லனென்றுசொல்லப்பட்டதென்றால்.அங்கு இவ்வாறுவிசாரம் தொடுக்கிறோம்.—இவ்வாக்கியங்களால் ஜீவனேப்ரம்மமென்று போதிக்கப்படுமாயின் எல்லாவற்றையுமறிந்த ப்ரம்மந்தனக்கு ஸுகமாகிய உலகத்தைஸ்ருஷ்டியாமே துன்பமானஉலகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதென்கிற தோஷம்வரும்.ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம்முதலியகணக்கற்றதோஷங்களுக்கு இவ்வுலகம் நிலமாயிருக்கின்றது. இவ்வாறுதுன்பவெள்ளமாகிய தன்னுடைய ஸங்கடத்திற்கு ஒருபுத்தியுடையவன் தானேஹேதுவாக மாட்டான். ஜீவன்வேறு; ப்ரம்மம்வேறு; என்றுபோதிக்கிற சுருதிகள் ஜகத்துக்கும் ப்ரம்மத்துக்கும்பேதமில்லையென்று கொள்ளுகிறஉன்னாலே கைவிடப்பட்டனவாம்பேதமுண்டென்னில்ஐக்யம்கூடாது. உபாதியினால்வந்தபேதத்தைபேதச்ருதிகள்சொல்லுகின்றன. ஸ்வாபாவிகமானவபேதத்தை யபேதச்ருதிகள் சொல்லுகின்றனவென்றுசொல்லில்,அப்போது இவ்விருவுக்குவிடைதரவேண்டும்.ஸ்வபாவத்தால் தன்னில் வேறாகாதவன் ஜீவன்என்பதை உபாதிஸம்பந்தமில்லாத ஜகத்காரணமாகிய ப்ரம்மம்அறியுமோ; அல்லது அறியாதோ; அறியாதாயின் ஜகத்காரணமாகிய ப்ரம்மம்எல்லாவற்றையறியுமென்பதற்குவாயில்லை. அறியுமாயின், தன்னில்வேறாகாத ஜீவன்துன்பத்தைத்தன்துன்பமென்றறிந்தப்ரம்மம் தனக்குஸுகத்தைசெய்துகொள்ளாமேதுன்பத்தையுண்டாக்கிக் கொண்டதென்றும் குற்றம்தப்பாது. அஜ்ஞாநத்தாலே பேதமென்றாலும்முன்சொன்னதோஷங்கள் நீங்கவழியில்லை மற்றுமனேகதோஷங்களும் வரும்என்று பூர்வபக்ஷம்செய்து;கீழ்ச்சொல்லியதுக்கங்களையநுபவிக்கின்றஜீவாத்மாவைக்காட்டில் ப்ரம்மம்வேறுபட்டதாகையாலே கீழ்ச்சொன்னதோஷங்கள் புகுறவழியில்லை.ப்ரம்மத்தில் ஜீவன்வேறென்று பலசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன."யஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோந்தரோயமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா சரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதஃ" (எவனொருவன் ஜீவாத்மாவிலிருந்துகொண்டு ஜீவனுக்குள்ளேயாயிருக்கின்றானோ; யவனை இந்தஜீவனறியானோ; யவனுக்கு இந்தஜீவன்சரீரமோ; யவனிந்தஜீவனையுள்ளிருந்து நியமிக்கிறானோ; அப்படிப்பட்ட நிர்தோஷமாகிய ப்ரம்மமென்கிற பரமாத்மா உனக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கின்றான்) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி" (ஜீவனையும் ஜீவனுக்குநியாமகனான பரமாத்மாவையும் வேறென்றறிந்தவன் அந்தபரமாத்மாவின் ப்ரீதிபெற்று, அவனாலருளப்பட்டமோக்ஷத்தையடைகிறான்.) "ஸ காரணம் கரணாதிபாதிபஃ" (ஜீவனில்வேறாய் ஜீவனைநியமிக்கிறபரமாத்மா காரணவஸ்துவாகிய பரப்ரம்மம்.) "தயோரந்யஃ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநச்நந்நந்யோ அபிசாகசீதி" ஜீவாத்மாபரமாத்மா என்கிற இருவரில்ஒருவன்கர்மத்தாலே துன்பப்படுமவன் ஒருவன் கர்மஸம்பந்தமில்லாதவனாய் ஜீவனை நியமித்துக்கொண்டு விளங்குகிறான்.) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீசநீசௌ" (எல்லாவற்றையுமறிந்த பரமாத்மா ஒருவன். அஜ்ஞனாகிய ஜீவனொருவன். இவ்விருவரில் ஒருவன் பரதந்திரன்; ஒருவன் ஸ்வதந்திரன்.) "ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா ஸம்பரிஷ்வக்தஃ" (ப்ராஜ்ஞனான பரமாத்மாவினால் அணைத்துக்கொள்ளப்பட்டவன் ஜீவாத்மா) "ப்ராஜ்ஞேநாத்மநாந்வாரூடஃ" (பரமாத்மாவினால் நியமிக்கப்பட்டவன் ஜீவாத்மா) "க்ஷராத்மாநாவீசதே தேவ ஏகஃ" "ஸ்ரஷ்டா

[illegible]" (மாயையென்கிறபிரகிருதியை நியமிக்கிற பரமாத்மா பிரகிருதியைக்கொண்டு ஜகத்தைஸ்ருஷ்டிக்கின்றான் இந்தபிரகிருதியில் பரமாத்மாவில் வேறான ஜீவனகப்பட்டுக்கிடக்கிறான்) பிரகிருதி ஜீவன்இவ்விரண்டுக்கும்நியாமகனான பரமாத்மாகல்யாணகுணங்களால் நிறைந்தவன்.) "[illegible]" (நித்யரா யனேகராயிருக்கிற சேதனர்களுக்கு நித்யனா யொருவனாயிருக்கிறபரமசேதனன் வேண்டியவற்றைத்தருகிறான்.) "[illegible]" (யவனவ்யக்தத்தினுள்ளிருக்கிறானோ யவனுக்கு அவ்யக்தம்சரீரமோ யவனையவ்யக்தமறியாதோ; யவனக்ஷரத்தினுள்ளிருக்கிறானோ யவனுக்கு அக்ஷரம்சரீரமோ; யவனையக்ஷரமறியாதோ; இப்படிப்பட்டவன் எல்லாபூதங்களுக்கு மந்தராத்மாவானவன் அவன்ஹேயப்ரத்யநீகனான நாராயணனே) இவைமுதலியசுருதிகளில் ஜீவன்வேறு; ப்ரம்மம்வேறு; இவைகளுக்கு அபேதமில்லையென்று நன்குவிளங்குமன்றோ; மண்ணாங்கட்டிமுதலிய விகாரங்களுக்கெப்போது மிடமாய்மிகவும் ஹீநமாயிருக்கிறவசித்துக்கும் நிர்விகாரமாயதிபரிசுத்தமாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீகமாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுக்கு மாஸ்பதமாய்மற்றுள்ள எல்லாவற்றிலும் விலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமான பரப்ரம்மத்துக்கும்அபேதம் ஸம்பவியாதாப்போல, ஹேயாஸ்பதனாய் மின்மினிபோன்றஜீவனுக்கும் அபஹதபாப்மாவாய் அநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணாஸ்பதமான ப்ரம்மத்துக்கும் அபேதம் ஸம்பவியாது. "[illegible]" முதலியவிடங்களில்சொல்லிய ஸாமாநாதிகரண்யம் சரீராத்மபாவத்தாலே யாகையால் இதற்கு அநுகூலமேயன்றி விரோதியன்று. இவ்வர்த்தம் "[illegible]"என்கிற ஸூத்திரத்தில் நன்றாகஉபபாதிக்கப்பட்டது. ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டம்காரணம். ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டம்கார்யம் ஆகையாலே எல்லாச்ருதிகளுக்கு அவிரோதம் ஸித்திக்கிறது. இப்படிசொல்லும்போது அபேதமும் ஸ்வரூபஸ்வபாவா ஸங்கரமும்ஸித்திக்குமன்றோ; "[illegible]" (ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்புஸத்தொன்றேயுண்டு) என்று ஒரே பொருளுண்டென்று சொல்லும்போதும் அசித்துகூடிய ஜீவனடங்கியிருந்தானென்றுஸம்மதிக்கவேணும் "[illegible]" "[illegible]" (ஜீவனும் கர்மமுமநாதியாகையாலே விஷமமாக ஸ்ருஷ்டித்தானென்றும் குற்றமில்லை) என்கிற ஸூத்திரங்களில் ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு ஜீவனிருந்தானென்று சொல்லப்பட்டதன்றோ; ஒன்றேயாயிருந்ததென்பது நாமரூபங்கள் நீங்கியிருந்தமையால்சேரும்.ஆகையால் ப்ரம்மம்காரணமாமென்பதில் ஒருகுற்றமுமில்லை என்று அவ்வதிகரணத்தில் பகவத்பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தார். இப்படியே, "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]

𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌯𑌤𑍇'' இவைமுதலிய ஜீவனுக்கும் ப்ரமத்திற்கும் ஸ்வாபாவிகபேதமுண்டென்று சொல்லுகிற ஸூத்திரந்யாயங்களோடுவிரோதம்வரும். இப்படி சொல்லச்சொல்லப் பெருகுமானதாலிவ்வளவு தூஷித்ததுபோதுமென்று நிறுத்துகிறோம். ஆகையால்ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் ஸ்வாபாவிகஸ்வருபபேதமுண்டென்று இந்த உபநிஷத்தின்கருத்து.

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃.

பிரச்நோபநிஷத்துமுற்றும்.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:.

ஹரி: ஓம்.

𑌅𑌥 𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

க. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 । 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥

౧. బ్రహ్మా దేవానాం ప్రథమస్సంబభూవ విశ్వస్య కర్తా భువనస్య గోప్తా।
సబ్రహ్మవిద్యాం సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా మథర్వాయ జ్యేష్ఠపుత్రాయ ప్రాహ॥

(ப-ம்.) 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾-எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கின்ற, 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - படைத்தஉலகத்தைக்காக்கின்ற, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 - இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்கு முதல்வனாகிய, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾-நான்முகன், 𑌸𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵 - ப்ரம்மஜ்ஞாநமுடையவனானன், 𑌸𑌃-அந்தப்ராம்மா - 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍍 - எல்லாவித்யைக்கும் ப்ரதிஷ்டையான, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ப்ரம்மவித்யையை, 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 - ஜ்யேஷ்டகுமாரனாகிய அதர்வனென்பவனுக்குச் சொன்னான்.

𑌭𑌾-𑌹.—இவ்வுபநிஷத்து அதர்வண வேதத்துள்ளாயது. மேலேசொல்லுகிற ப்ரம்மவித்யைஸ்துதிப்பதற்கு ஸம்ப்ரதாயபரம்பரை சொல்லப்படுகிறது பெரியோரிடத்தில் வருத்தப்பட்டுக்கேட்டதிந்த புருஷார்த்தஸாதநமாகிய வித்யை என்றுகொண்டாடிப் புகழ்ந்தாலன்றோ கேட்பாருக்கு உருசிபிறந்துவேண்டுவார்கள் இந்தவித்யையின் ப்ரயோஜநத்தை இவ்வுபநிஷத்திலேமேலே வெளியிடப்படுகிறது, ''பித்யதே'' என்பது முதலிய சுலோகங்களால் இந்த வித்யைப்பெற்றவர் ஸம்ஸார பந்தம் நீங்கி மோக்ஷத்தைபெறுவார்களென்று சொல்லப்படுகிறது. அபரவித்யை ஸாக்ஷாத்மோக்ஷஸாதனமாகாமையால் பரவித்யைமுக்யமென்றும் இதுமுக்யமானதற்குக்காரணத்தையும் நற்குருவருளாலிவ்வித்யை யடையப்பட வேண்டுமென்பதையும் ''பரீக்ஷ்யலோகாந்''என்பதுமுதலாயவாக்கியங்களிலேயோதும். ஜ்ஞாநமாத்திரத்தில் எல்லாஆச்ரமத்தாருக்கு மதிகாரமுண்டானாலும் இப்படியுத்தமமாயப்ரம்மவித்யையில் ஸந்யாஸிக்கே முக்யாதிகாரம். கர்மாநுஷ்டாநத்தோடுசேர்ந்தக்ருஹஸ்தாச்ரமாதிகள் இவ்வித்யைக்குச்சேர்ந்தவையல்ல. கர்தாவாகாதப்ரம்மமென்று தன்னை

யுணருகையாகிற வித்யைக்கும் நான்கர்த்தாவாகிறேனென்று கர்மங்களையநுஷ்டிப்பதற்கும் சேர்க்கைகூடாதன்றே "பைக்ஷாசர்யஞ்சரந்த:" "ஸந்யாஸயோகாத்" என்பவைமுதலானவிடங்களிலே இதுவிளங்கச்சொல்லப்பட்டது. க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்தவர் இந்தப்ரம்மவித்யையை உபதேசிக்கின்றமையால் அவர்க்கும் ப்ரம்மவித்யையிலதிகாரம் கூடுமென்றுசிலர்சொல்லுவர் அதுபொருந்தாது கீழேசொல்லியபடி கர்மமும்வித்யையும் விரோதப்பட்டவையானதால் இந்தலிங்கம் ஸாதியாது இப்படிப்பட்ட வித்யையையோதுகிற இவ்வுபநிஷத்திற்கு சுருங்கவ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறோம் இந்த உபநிஷத்தென்கிற பேராலேயே இவ்வித்யையின் பெருமைவிளங்கும் தருமம் ஜ்ஞாநம் வைராக்கியம் ஐசுவரியம்முதலியவற்றால் மற்றோரை மிக்கானுகின்றமையால் இந்திரனுள்ளிட தேவக்குழாங்களில் சிறந்தவனாய பிரமன்பலவகைப்பட்ட ஸ்ருஷ்டிகளில் ஒருஸ்ருஷ்டியில் முதல்வனாய அதர்வனென்பவனுக்கு எல்லாவித்யைகளுக்கும் நிலையிடமாய ப்ரம்மவித்யையுபதேசித்தான். இங்குபிரமனையும்வித்யையும்கொண்டாடியது வித்யையைஸ்துதிசெய்வதற்கு.

ரா-ஹா.—ஸ்ருஷ்டிகர்த்வான ப்ரம்மா தன்முதல்குமாரனாகிய அதர்வனென்பவனுக்கு ப்ரம்மவித்யையையுபதேசித்தான். ப்ரம்மத்தையறிந்தபோது அறியவேண்டுமதொன்றுமில்லை யானதால் எல்லாவித்யைக்கும் ப்ரம்மவித்யையை ப்ரதிஷ்டையென்றது வித்யையில் ப்ரவ்ருத்திபிறப்பிப்பதற்கு கதைசொல்லப்படுகிறது.

௨. 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍇𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑍇𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾
𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑍇𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 | 𑌸𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌜𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍇𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍 ||

౨. అథర్వణేయాంప్రవదేతబ్రహ్మా థర్వాతాంపురోవాచాంగిరేబ్రహ్మవిద్యామ్।
సభారద్వాజాయ సత్యవాహాయప్రాహ భారద్వాజోఽంగిరసేపరావరామ్॥

(ப-ம்.) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍇𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑍇𑌤 - பிரமனதர்வா என்பவனுக்கு எந்தவித்யையையுபதேசித்தானோ, 𑌤𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑍇𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 - அந்தப்ரம்மவித்யையை அதர்வாஎன்பவர் தன்னுடைய சிஷ்யராகிய ஆங்கீஎன்பவருக்குச்சொன்னார், 𑌸𑌃𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹- அந்த ஆங்கீஎன்பவர் பாரத்வாஜகோத்ரியாகிய ஸத்யவாஹரென்பவருக்குச்சொன்னார், 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃-𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍇𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌂- அறியாதாரறிந்தோரிடத்தி லறியவேண்டுகையால் பராவரையென்கிற அந்தபரம்மவித்யை அங்கிராஎன்பவருக்குஅந்தபாரத்வாஜராகியஸத்யவாஹர் சொன்னார்.

பதார்த்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதஉரையாலே விளங்கும் கருத்து சங்கரராமாநுஜ பாஷ்யங்களிரண்டுக்குமொக்கும் சிறிதும் பேதமில்லை.

௩. 𑌶𑍌𑌨𑌕𑍋𑌹𑌵𑍈𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌲𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌂𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍁𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 | 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌭𑌗𑌵𑍋𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ||

౩. శౌనకోహవైమహాశాలోఽంగిరసంవిధివదుపసన్నఃపప్రచ్ఛ । కస్మిన్నుభగవోవిజ్ఞా
తేసర్వమిదంవిజ్ఞాతంభవతీతి॥

(ப்-ம்.) மஹாஶாலஃ ஶௌநகஃ - க்ருஹஸ்தாச்ரமிகளில் சிறந்தவராய சுநகரென்பவரின்குமாரர், அங்கிரஸம் விதிவதுபஸந்நஃ பப்ரச்ச அங்கிராஎன்பவரை சாஸ்திரப்படியடைந்து வினவினார், கஸ்மிந்நு பகவோ விஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் விஜ்ஞாதம் பவதீதி - எல்லாமறிந்தமுநிவரே எப்பொருளையறிந்தாலிஃதெல்லா மறியப்பட்டதாமென்று வினவினார்.

ஸம்-ஹா.—இங்கு ஆசாரியரிடத்தில் விதிப்படி யடைந்தது சொல்லப்பட்டாலும் மேலோர்க்கும் நமக்குமிந்த விதி முக்யமேயாம். ஆனதால் நடுவில் கூறப்பட்டது.

ரா-ஹா.—சுநகரின் குமாரராகிய மகாகிருகஸ்தர், ஸமித்பாணி: என்கிற விடத்தில் சொல்லப்பட்ட விதிப்படியடைந்து ஆசாரியராகிய அங்கிரஸை எப்பொருளையறிந்தா லிவ்வுலகமெல்லாமறியப்படும். முக்காலத்தையுமறிந்தமுநிவரே மண்ணையறிந்தபோது அதின்காரியமாகிய குடமுதலியவை யெல்லாமறியப்படுவதுபோலொரு காரணப்பொருளையறியவே எல்லாப்பொருளுமறியப்படுமெல்லவோ; அக்காரணப்பொருள்யாது என்று வினவினரென்று இந்த சுருதிக்குப்பொருள். இங்கு எல்லாமென்பதற்கு ஸ்தூலமானசித்து அசித்து இவைகளுடன் சேர்ந்த பரப்ரம்மமோ; அல்லது சித்து மசித்துமேயோ; பொருளென்று கொள்வது. இந்த சௌநகர் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யறியாதே ப்ரச்நம்பண்ணுகிறாகையால் இவர் சொல்லிய வாக்கியத்தில் சேர்ந்த எல்லாமென்கிற பதத்திற்கு ப்ரம்மத்தையறிந்தவர் வாயில் பிறந்த சொல்லுக்குப்போல் பரப்ரம்மம் வரையில் பொருள்கொள்ளக்கூடாமையால் முந்திய கல்பம் தள்ளுண்டது. மேலும், அந்தபுருஷனால் இவ்வுலகெல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றது எனமேல் விடையளிக்கும் வாக்கியத்தில் எல்லாமென்கிற பதத்திற்கு புருஷனைத்தனித்துச்சொல்லி விடுகையால் விசேஷணமாகிய ஸ்தூல சிதசித்துக்களேபொருளானதால் அங்குபோலிங்கும் விசேஷணமாகிய ஸ்தூல சிதசித்துக்களே பொருளாகலாமன்றி இவைகளோடு சேர்ந்த ப்ரம்மம் பொருளாகக்கூடாது. ஆகில் விசேஷணமாகிய ஸ்தூல சிதசித்துக்களே பொருளென்று இரண்டாவது கல்பத்தைக்கொள்ளுவோமென்றால் அந்த கல்பத்தில் மேலேசொல்லப்படும் அக்ஷரபரப்ரம்மம் ஸ்தூல சிதசித்துக்களில் வேறாயதானதால் அவைகளுக்கு இந்த அக்ஷரபரப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமாவது சேராது. ஆகையால் இங்குப்பொருளமையும் வழியாதெனில், கூறுகின்றோம். விசேஷணமாகிய ஸ்தூல சிதசித்துக்களே இங்கு, எல்லாமென்கிற பதத்திற்குப்பொருள். மேலே சொல்லப்படுகிறபடி அக்ஷரபரப்ரம்மம், தன்னில் வேறாய ஸ்தூல சிதசித்துக்களுக்கு உபாதாநகாரணமாவதும் பொருந்தும். பிந்நமானாலும் உபாதாநகாரணமாகலாம். அபின்னமே உபாதாநகாரணமென்கிற நிர்பந்தமில்லை. முன்னுள்ள ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையோடு கூடிய பொருள் பின்னுள்ள ஸ்தூலாவஸ்தையோடு கூடிய பொருளுக் குபாதாநகாரணமாம். அவஸ்தையை யுடைத்தாயிருக்கை சித்து அசித்து ஈச்வரன் என்கிற விம்மூன்றுக்குமுண்டு. ஸாக்ஷாத்தாக சித்துக்கும் சரீரம் தர்மபூதஜ்ஞாநம் இவைகளின் வழியே சித்துக்கும் இவ்விரண்டின் வழியாக ஈச்வரனுக்கும் அவஸ்தையுண்டாகும். என்றிவ்வளவே பேதம். ஆக மகத்தத்வாவஸ்தை அஹங்காரதத்வாவஸ்தை முதலியவருகிற ஸ்தூலாவஸ்தையையுடைத்தாயிருக்கை அசித்து சித்து பரமாத்மா இவை எல்லாவற்றிற்கும்பொதுவாயிருக்கையால் பரமாத்மாவுக்குப்போலே சேதநம் அசேதநம் இவற்றுக்கும் வருகிற அவஸ்தையுண்டாகையால் பரமாத்மா இவற்றுக்கு பாதாநகாரணமாகையில் தடையில்லை. ஆக இவை எல்லாமென்பதற்கு ஸ்தூல சிதசித்துக்களாகிய விசேஷ

ண்ம்பொருளானாலும் அதற்குமேல்சொல்லப்போகிற அக்ஷரபரப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமாமென்று, எதையறிந்தாலெல்லாமறியலாமென்று விசேஷணத்துக்கு உபாதாநகாரணம்யாதென்று, வினவத்தகும். மகாஸித்தாந்தத்திலும் எல்லாஉலகமும் ப்ரம்மகார்யமாகையாலும் ஒன்றாகையால் அதற்குவிரோதியானபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகிறது.என்கிறபாஷ்யவ்யாக்யாந ப்ரகரணத்தில் ச்ருதப்ரகாசிகையில் ஸ்ரீவ்யாஸாசாரியரால் விசிஷ்டங்களுக்கே உபாதாநகாரணகாரியபாவமுள்ளது; ஸ்தூலசிதசித்துக்களாகிய விசேஷணங்களுக்கு ப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமாவதில்லை. உயிருமுடலுமாகையாகிற சரீராத்மபாவமானது அறிவால் பிரித்த விசேஷணங்களுக்கும் விசேஷ்யமாகிய ப்ரம்மத்திற்குமாம். சிதசித்விசிஷ்டப்ரம்மத்தை சிதசித்விசிஷ்ட ப்ரம்மம்நியமியதாகையால் சுத்தப்ரபஞ்சத்திற்கு சுத்த ப்ரம்மமேயந்தர்யாமியாமன்றோ; "ஸத்தைக்காரணமாகஉடையது ஸத்தையாத்மாவாக உடையது இவ்வுலகம்" என்கிற சாந்தோக்யவாக்கியத்தில், 'காரணமாகவுடையது' என்கிறவிடத்திற்கு 'ஸத்' என்கிற பதம் விசிஷ்டப்ரம்மத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும், 'ஆத்மாவாக உடையது'என்கிறவிடத்திற்கு 'ஸத்' என்கிறபதம் சுத்தப்ரம்மத்தைச்சொல்லுகிறது.ப்ரம்மத்திற்குப்ரம்மம் அந்தர்யாமியாகாதாகையாலும், ப்ரபஞ்சமும் விசிஷ்ட ப்ரம்மத்தை உபாதாநமாகஉடைய தன்றாகையானும் இப்படியே பொருள்கொள்ளவேண்டுமெனச் சொல்லி இந்த பக்ஷத்தில் 'ஸத்' என்கிற பதங்களுக்கு பொருள்வேறுபடுகையாலும் 'உலகம்' என்கிற ஒருபதத்திற்கே ப்ரம்மம் அந்தர்யாமி என்னும்போது கேவல உலகத்தையும் ப்ரம்மம் காரணமென்னும்போது விசிஷ்ட ப்ரம்மத்தையும் பொருளாகக்கூறவேண்டிவருகின்றமையாலும், இப்பக்ஷமழகல்லவென்றெண்ணி, 'உலகம்' என்கிறபதம் கேவல உலகத்தையே சொல்லும்; 'ஸத்' என்கிறபதமும் சுத்தப்ரம்மத்தையே சொல்லுமென்கிறபக்ஷத்தைப்பற்றி, இப்பக்ஷத்தில் கேவலப்ரபஞ்சத்துக்கு ப்ரம்மமுபாதாநகாரணமாவதெப்படி என்றால் இவ்வுலகத்தில்வருகிற அவஸ்தையுண்டாகையாலுமிதற்குமுன் அவஸ்தையுடைய ப்ரம்மம் விசிஷ்டத்துக்கு விசிஷ்டம்காரணமாவது போலவே கூடுமென்று தமக்குத்திருவுள்ளமான இந்தபக்ஷம் உபந்யஸிக்கப்பட்டது பகவத்பாஷ்யகாரராலும் 'ஆத்மேதிதூபசச்சந்தி, என்கிறவிடத்தில் சித்து அசித்து என்கிற எல்லாவஸ்துவும் தன்னிடத்திலிருந்து பிறக்கையாலும் தன்னிடத்திலேலயிக்கின்றமையாலும், தன்னால்காக்கப்படுகின்றமையாலும் தன்னால்நியமிக்கப்படுகையாலும், தனக்கு சரீரமாகையாலும் தானே எல்லாவற்றுக்கு மாத்மாவாகின்றது ப்ரம்மமேயாம். என்று சரீரமாகும்பொருளே, உபாதாநகாரணமாகிய ப்ரம்மத்தின் காரியமாகின்றதெனப்பல க்ரந்தங்களிலும் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இதை வேறாக்குவது நம்மால்கூடாதன்றோ. "ப்ராஜ்ஞேநாத்மநாஸம்பரிஷ்வக்த:" என்கிறவிடத்தில் பரமாத்மாவில் வேறான ஜீவனுக்கு லயம் சொல்லப்பட்டதன்றோ. இங்குபரிஷ்வங்கம் சொல்லப்பட்டதேயன்றி லயமன்று ; பரிஷ்வங்கசப்தத்திற்கு லயம்பொருளல்லாமையால் என்று சொல்லவமையாது. "ஸ்வாப்யயாத்" என்கிற ஸூத்திரத்தையும் அவ்விடத்திற்குபாஷ்யத்தையும் பர்யாலோசிக்கும்போதுபரிஷ்வங்கம்லயமேயென விளங்குமன்றோ; "ஸதாஸோம்ய ததா ஸம்பந்நோ பவதி"என்கிற வாக்கியத்திற்கு ஜாகரதசையில் ராகத்வேஷமுதலியவற்றோடுகூடிய ஜீவனோடுசேர்ந்த பரமாத்மா ஸுஷுப்தியில் ராகமுதலியவை நீங்கிய ஜீவனோடு சேர்ந்திருக்கின்றான் என்றுபொருளாகையாலே அவ்வாறே ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா" என்கிற வாக்கியத்திற்கும் பொருள்கொள்ளலாகாது; அப்படியாமாயின் இவ்வாக்யம் ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவர்களுக்குபேதத்தைபோதியாமையால் "ஸுஷுப்த்யுத்க்ராந்த்யோர்பேதேந" என்கிற ஸூத்திரத்தில் ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவர்களுக்கு பேதத்தை

யுணர்த்துமென்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றமையாலத்தோடுவிரோதம்வரும். இனி வேறுனாலும் முந்திய அவஸ்தையை யுடைத்தானவை எல்லா முபாதாநகாரணம், பிந்திய அவஸ்தையையுடையவை எல்லாங்காரியம் என்றால்வருகிற மகாந் அஹங்காரம் முதலிய அவஸ்தையையுடைய பரமாத்மாவுக்கு முந்திய அவ்யக்தாவஸ்தையை யுடைத்தான அசேதந முபாதாநகாரணமாகவேண்டுகின்றமையால் வருகிற அவஸ்தையையுடைத்தானவைக்கு முந்திய அவஸ்தையையுடைய அபிந்நவஸ்துவே உபாதாநகாரணமென்று சொல்லவேண்டும். ஆகப்ரம்மத்தில் வேறான சேதநாசேதநங்களுக்கு ப்ரம்மமுபாதாநகாரணமாகாதெனில் இதற்குவிடையளிக்கின்றோம். வருகிற அவஸ்தையையுடைத்தான பொருளுக்கு முந்திய அவஸ்தையையுடைய காரணப்பொருள் உபாதாநகாரணமெனில் இவ்விறவுக்கிடமில்லை. வருகிற அவஸ்தையையுடைய ப்ரம்மத்திற்கு அசேதநம்காரணமென்பதில் ப்ரமாணமில்லாமையால் அசேதநம் ப்ரம்மத்திற்குபாதாநகாரணமாகாதாயினும் ப்ரம்மம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமானதால் வருகிற அவஸ்தையையுடைய அசேதநத்திற்கு ப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமாகலாம். இனி தந்மாத்திராவஸ்தை பூதாவஸ்தை முதலிய அவஸ்தைகளை யுடைத்தாந ப்ரக்ருதிக்கு அவ்யக்தாவஸ்தை மகத்வாவஸ்தை முதலிய அவஸ்தைகளையுடைய ப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமென்று இதனால் சொல்லப்பட்டதாயிற்று; இவ்வாறு கூடுமென்றிசைந்தாலும் அவ்யக்தாவஸ்தை முதலிய அவஸ்தைகள் ப்ரக்ருதியின் கண்ணேயுளவானதால் ப்ரம்மம் இவ்வவஸ்தைகளையுடையதாகாது ; ஆக ப்ரம்மம் ப்ரக்ருதிக்குபாதாநகாரணமாவது கூடாதெனில், இவ்விறவுக்கு ப்ரக்ருத்யதிகரணத்தில் சுருதப்ரகாசிகையில் ஸ்ரீவ்யாஸாசார்யர் இவ்வாறு விடைதந்திருக்கிறார். அதாவது ப்ரம்மம் சித்து அசித்து இவைகளை சரீரமாகஉடையதானதால் ப்ரக்ருதி ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலடங்கியதென்று ப்ரக்ருதியினவஸ்தைகளெல்லாம் ப்ரம்மத்தினவஸ்தைகளேயாம். விசிஷ்டவஸ்துவினதுஸ்வரூபம் விசேஷ்யமாத்திரமானதல்ல. விசிஷ்டவஸ்துவுக்கு விசிஷ்டமே ஸ்வரூபம். மண்குடத்திற்கு மண்மாத்திரம் ஸ்வரூபமல்லவன்றோ. குடவடிவு என்கிற கடத்வஜாதியுடன் சேர்ந்தமண்ணேயன்றோ ஸ்வரூபமாம். இங்கு விசேஷணமும் ஸ்வரூபத்தில் சேருமாகில் தடியுடைய ஒருமனிதனுக்கு விசேஷணமாகியதடியும் தடியின் ஸம்பந்தமும் ஸ்வரூபமாகவேணுமென்று வருகின்றமையால் விசேஷணம் ஸ்வரூபத்தில் சேராதெனச்சிலர்மறுப்பர்; அப்படி சொல்லப்போகாது. தடியும்தடி ஸம்பந்தமும் மனிதனைவிட்டுப்பிரியும் தன்மையனவாகையால் அவைஸ்வரூபத்தில் சேராவாயினும் தனித்துப்பிரியாது அப்பொருளுள்ளவரையி லப்பொருளோடு சேர்ந்திருக்குமவை ஸ்வரூபமாவதில் குற்றமில்லையன்றோ. மேலும் குடமுதலியவற்றுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவருகை முதலிய அக்காரியங்களுக்குத் தக்கதாகையாகிற யோக்யதையே ஸ்வரூபமாம். மண்மாத்திரமல்ல. அப்படியாயின் பிண்டமாயிருக்கும்போதும் குடமென்று பெயர் வரவேண்டும். அந்த யோக்யதையாவது ஓட்டையில்லாத குடமாகையாகிற அச்சித்ரகடத்துவமேயாம். எந்தவஸ்துவுக்கு எந்தகாரியத்தைஸாதிக்கும்போது எந்த ஆகாரமின்றியமையாததாம்; அவ்வஸ்துவுக்கு அக்காரியத்தையுண்டுபண்ணும்போது அவ்வாகாரம் யோக்யதையாகின்றது. நெருப்பு உடம்பை எரிக்கும்போது உஷ்ணமின்றியமையாததாதலால் நெருப்புக்கு எரிப்பதில் உஷ்ணம் யோக்யதையாகின்றது. வாளுக்குக்கூர்மையும் யோக்யதையாகும். இப்படியே மண்ணுக்கும் குடமாம்போது யோக்யதையாவது மண்ணாயிருக்கை ம்ருதுவாயிருக்கை நீர் கலந்திருக்கை முதலியவையாம். இவ்வஸ்துக்களுக்கு இவை யோக்யதையாவதுபோல ப்ரம்மத்திற்கு ஜகத்ரூபத்தாலே பலவாகப்பரிணமிக்கும்போது, ப்ரக்ருதி ஜீவன்காலம், இவைகள் விட்டுப்பிரியாத விசேஷணங்களாகையால் யோக்யதையாகின்றன. இக்கார

ணத்தாலே சில ப்ரமாணங்களில் ப்ரக்ருதி முதலியவை பரப்ரம்மசக்தி என்று இவை
சக்திசப்தத்தாலே சொல்லப்படுகின்றன. காரியத்திற்கு வேண்டிய விட்டுப்பிரியாத
விசேஷணங்களேயன்றோ சக்தியெனப்படும். யோக்யதை யோக்ய ஸ்வரூபத்தில்
சேர்ந்ததாகையால் ப்ரம்மத்திற்கு யோக்யதையாகிய ப்ரக்ருதி ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலட
ங்கியதென்று அவ்யக்தாவஸ்தைமுதலிய அவஸ்தைகள் ப்ரம்மஸ்வரூபத்திலிருப்பன
வாகின்றமையால் ப்ரம்மம் ப்ரக்ருதிக்குபாதாநகாரணமாகலாம், இவ்வாறு சித்துஅசித்
து இவைகளுடன்சேர்ந்த விசிஷ்டமே ப்ரம்மஸ்வரூபமாகையால் ச்ருதியிலும் "𑌤𑌦𑍍𑌯
𑌥𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍇𑌮𑌿𑌰𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌰𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾 𑌭𑍂
𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃"
என்று சக்ராந்தமென்கிற சக்கிரத்தில் சுற்றும் கோர்க்கப்பட்டமரம் அரங்களென்
கிற கொம்புகளில் கோர்க்கப்பட்டாப்போலே பஞ்சபூதமுதலியவை எல்லாம் ஜீவா
த்மாக்களிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; அரங்கள் குடமென்கிறநாபியில்கோ
ர்க்கப்பட்டிருப்பதுபோல் ஜீவாத்மாக்கள் பரமாத்மாவினிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டி
ருக்கின்றனரென்று அரநாபித்ருஷ்டாந்தம் சொல்லப்பட்டது. சக்கிரமாவது நாபி
மாத்திரமல்ல; அரங்களும் சக்ராந்தமென்கிறநேமியும் சக்ரஸ்வரூபத்திலடங்கியவை
யன்றோ; இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் அரநேமிகள் சக்ரஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவையா
னாப்போல ஜீவாத்மாப்ரக்ருதி இவைகளும் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் சேந்தவை என்று
நன்கு விளங்கும். இலை பட்டை இவைகளோடுசேர்ந்த வாழையை சித்து அசித்து
இவைகளோடுசேர்ந்த ப்ரம்மத்திற்குத்ருஷ்டாந்தமாக ச்ருதிசொல்லுகிறது. இதனா
லும்சேதநா சேதநங்கள் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவைஎன்று விளங்கும். இலைப
ட்டை இவைகளைவிட்டு தண்டுமாத்திரமே வாழையல்லவன்றோ. இலைப்பட்டைக
ளோடு சேர்ந்ததண்டேயன்றோவாழையாகும். இப்படி சிதசித்துக்கள்சேர்ந்து ப்ரம்
மஸ்வரூபமாகின்றது. பலத்ருஷ்டாந்தங்களிப்படியே ச்ருதியில் காட்டப்படுகின்ற
ன. த்ருஷ்டாந்த ஸ்தலங்களில் எல்லாமசேதநமாகையால் நியாம்ய நியாமகபாவ
மில்லாமையால் சரீராத்மபாவமில்லை. ஆகையால் விசேஷணவாசகசப்தங்கள் வி
சேஷ்யத்தைச்சொல்லா. இங்கு விசேஷ்யவிசேஷணங்கள் சேதநாசேதநரூபங்களா
கையாலே நியாம்ய நியாமகபாவம் கூடுமாகையால் சரீராத்மபாவமுண்டு ஆகை
யாலே சேதநாசேதநவாசிசப்தங்கள் ப்ரம்மத்துக்கு வாசகங்களாகின்றன என்கிற
இவ்வளவுபேதமொழிய மற்றவிஷயங்களில் பேதமில்லை. ஆகமகத்வமுதலிய அவ்ஸ
தைகள் விசிஷ்டப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் பிறந்தவையாகையாலே ஜகத்திற்குப்ரம்மமு
பாதாநகாரணமாவது முக்யமேயாம். மேலும் ப்ரக்ருதிஜீவன் இவைகள் ஸ்வரூபத்தி
ல்சேராதவையானாலும், ப்ரம்மம் ஜகத்துக்கு பாதாநகாரணமாவது முக்யமேயாம்.
சரீரத்தின் வழியாலே உபாதாநகாரணமானால் முக்யமென்பதற்குக்குறையில்லை. கார
ணமாவதற்குவேண்டியவற்றால் வ்யவஹிதமாகையாலே. ஜ்வாலையினால் வ்யவஹித
மானாலும் கட்டைசமயலுக்குக் காரணமாகின்றதன்றோ. இனி, மண்ணால் வ்யவதாந
முண்டானாலும் குலாலன் உபாதாநகாரணமாகலாம்; காரணமாவதற்குவேண்டியதே
யன்றோ மண்ணுமெனில்மண்ணில்வேறாய்ப்பிரிந்த குலாலனுபாதாநமாகான். ப்ரக்ரு

தியைப்பிரியாதப்ரம்மம் உபாதாநமேயாம். இனி, இவ்வழியாலே ப்ரம்மமுபாதாநகாரணமாமாயினும் கார்யாவஸ்தை உபாதாநகாரணத்திலிருக்கவேணுமாகையால்கார்யாவஸ்தைப்ரக்ருதியிலிருக்கின்றமையால்ப்ரம்மத்திலவஸ்தையில்லேயேயெனில்; இதற்கும் விடைதருகிறோம். குடத்திலெடுத்ததண்ணீரைப் புருஷன்சுமக்கும்போது குடம்நடுப்பட்டிருந்தாலும் தண்ணீரைப்புருஷனே தாங்குவதுபோல மகத்வமுதலிய அவஸ்தைகளைப்பரமாத்மா தாங்குகின்றமையால்அவஸ்தைகளுக்குமுக்கியாச்ரயம் பரமாத்மாவேயாகையால் பரமாத்மாஜகத்துக்கு பாதாநகாரணமென்பது முக்யமேயாம். புருஷன்தண்ணீரைத்தாங்குகிறகுடத்தைத் தாங்குகிறானன்றி தண்ணீரைத்தாங்குவதில்லை என்னப்போகாது; அப்படியாயின் தண்ணீரில்லாதபோதிலக்குடத்தைத்தாங்கியதால் வருகிற சிரமத்தைக்காட்டில் அதிகமான ச்ரமம் தண்ணீரோடுகூடியபோதும் பிறக்கக்கூடாதன்றோ. வஸ்திரம் தர்ப்பம் முதலியவைகளைக்கீழேசேர்த்து அவற்றின்மேலே குந்தினாலும் புருஷனுக்கு முக்யாதாரம் பூமியேயாம்; வஸ்திரம் தர்ப்பமுதலியவையல்ல. அவைகளுக்குப் புருஷனைத்தாங்குகிறசக்தியில்லையன்றோ; அவை புருஷன்நேராக பூமியில்படாமல் மறைக்கின்றன. ஆகையால் அவ்யவஹிதமே முக்யாதாரமென்கிற நியதியில்லை. ஆகதிருட்டாந்த விடங்களிலேபோலப்ரம்மமே அவஸ்தைகளுக்குமுக்யாதாரமாகையால் ப்ரம்மமேஜகத்துக்குமுக்யோபாதாநமாம். இனி, ஜகத்துக்குபாதாநகாரணமாகிய அவ்யக்தத்தை சரீரமாக உடையதானதால் ப்ரம்மம் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணமாகில்தார்க்கிகர்மதத்திற்கு முங்கள்மதத்திற்கும்பேதமென்ன? நியமிக்கப்படுவதுசரீரமென்கையாலும் சிதசித்துக்கள் ஈச்வரநியாம்யங்களென்றவர்களும் சொல்லுகையாலும் உபாதாநகாரணமீச்வரனென்று அவர்களுக்கு ஸித்திக்கின்றதேஎனில், இதுநல்ல பூர்வபக்ஷமாயிருக்கின்றது. தார்க்கிகராலல்அப்ராமாணிகமாயேசொல்லுவரென்றும், அவர்கள்சொன்னதை ஒப்பக்கூடாதென்றும் நாங்கள் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்யவில்லை. நாம்சொன்னபடியவர்களும் சொன்னாலெங்களுக்கதனால் நஷ்டமில்லை. மேலும் ஸாம்யமும் சொல்லப்போகாது, ஆகாசம் காலம் திக்குமுதலியவற்றைஈச்வரநியாம்யமென்றவர்களங்கீகரியாரன்றோ; என்றருளிச்செய்தார். ஆகப்ரம்மம்ஜகதுபாதாநமாம்போது ஒரநுபபத்தியுமில்லை. இனித்தானிப்படியுபாதாநமென்று ஸாதித்தாலும் ப்ரம்மத்தை யறிந்தபோது ப்ரபஞ்சமுமறியப்படுமென்பது பொருந்தாது. ப்ரபஞ்சம் ப்ரம்மத்தில் வேறாயதன்றோ; ஸூக்ஷ்மசிதசித்துடன்சேர்ந்தவிசிஷ்டப்ரம்மஸ்வரூப மறியப்பட்டால் எல்லாமதிலடங்கிய தாகையாலே யறியப்படும்; வநமுழுது மறிந்தபோதுவநத்திலடங்கிய மாமரம் பலாமரம்முதலியவையறியப்படுவதுபோல சிதசித்துக்களுமறியப்படுகின்றமையால் எல்லாமறியப்படுமென்பதுபொருந்துமெனில், "ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரம்ம" என்கிற லக்ஷணமுடைய ப்ரம்மத்தில் அந்த லக்ஷணமில்லாத சேதநாசேதநங்கள் சேரவழியில்லாமையால், அது சேராது. இனி ஸத்ய ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணம் விசேஷ்யமாத்திரத்திற்கு லக்ஷணமாம்; எதையறிந்தா லெல்லாவற்றையுமறியலாகு மப்படிப்பட்ட ப்ரம்மம் விசிஷ்ட ப்ரம்மமே; அதற்கு லக்ஷணம் ஜந்மாதி காரணத்வமே என்று ஸூத்ரகாரர்கருத்தென்று ஜந்மாதி ஸூத்திரச்ருத் ப்ரகாசிகையில் வ்யாஸாசார்யரருளிச்செய்தாரோ எனில்; காரணவாக்கியத்திற்கும் சோதகவாக்யத்திற்கும் பொருள் மாறுபாடு கூடாமையாலதுவும் சேராது. மேலும் "ஆத்மாவிலிருந்து ஆகாயம்பிறந்தது". என்கிற தைத்திரீய

வாக்கியத்தால் ஆத்மாவே உபாதானமென்றோதப்படுகிறதன்றோ. இனி, உங்களிஷ்டப்படி விசிஷ்டமே ப்ரம்மமானாலும் “வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம்” என்கிற ச்ருதியில் உபாதானகாரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதமில்லையானதால் **காரணத்தையறிந்த**போதே காரியமெல்லாமறியப்படுமென்று சொல்லுகின்றமையால் இவை எல்லாமென்று காட்டப்படுகிற விசேஷணமாகிய ப்ரபஞ்சத்திற்கும் விசிஷ்டப்ரம்மத்திற்கும் அபேதம் ஸம்பவியாமையால் விசிஷ்டப்ரம்மத்தை யறிந்தபோதிவை எல்லாமறியப்படுமென்று சொல்லப்போகாது சரீரத்திலுள்ளவிகாரங்களெல்லாம் சரீரியினிடத்திலிருக்குமென்பது, எல்லா லௌகிகசாஸ்திரதர்க்கங்களுக்கும்விருத்தமாம். “நதத்ருஷ்டாந்தபாவாத்” என்கிறஸூத்திரபாஷ்யங்களுக்கும் விருத்தம். முந்திய அவஸ்தையையுடைய பொருளை நியமிப்பது உபாதானகாரணமென்பது கட்டுவார்த்தை. மேலும பிறக்கும்பொருளக்கன்றோ உபாதானகாரணம் தேடவேண்டும்; உங்கள் மதத்தில் த்ரவ்யம் நித்யமாகையால் பிறவாததன்றோ; சப்தம் ஸ்பர்சம் முதலிய அத்ரவ்யரூபமாகிய விகாரமே பிறக்குமாகையாலிவைகளுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் பேதமேயாகையால் ப்ரம்மத்தையறிந்தபோது இவை எப்படி யறியப்படும். இனி, கடமென்கிறபொருளுக்குத்பத்தியாவது கடத்வாஸ்தையேயாம். மேலே மேலே வருகிற அவஸ்தை முன்னிருந்த அவஸ்தையோடுகூடிய பொருளின் நாசமாகும். அவ்வவஸ்தையையுடைய பொருளுக்குத்பத்தியாம். அவஸ்தைநித்யமல்லாமையாலே அதற்குப்பிறப்புவேணுமென்பது உத்பத்தி நித்யமல்லாமையாலே உத்பத்திக்குத்பத்தி வேணுமென்பது போலதிவாதம். தனித்துப்பிரிந்திருக்கிறவற்றுக்கே தனிப்பிறப்பு முதலியவை வேண்டுமென்றி தனித்திராதவற்றுக்குத்தனியே பிறப்புமுதலியவை வேண்டா இக்காரணங்கொண்டே உத்பத்திக்கு உத்பத்தி வேண்டாமென்றதும், ஆகையால்பொருளைவிட்டுப் பிரியாத அவஸ்தைகள் பொருளுக்குத்பத்திமுதலியவையாகின்றன. ஆகையால் அவஸ்தையேபொருளுக்குத்பத்தியாம். அவஸ்தைக்குத்பத்திவேண்டுவதில்லை. என்று ஆரம்பணாதிகரணத்தில் பாஷ்யத்திலும் ச்ருதப்ரகாசிகையிலும் உபபாதிக்கப்பட்டதே என்றால்; அது நல்லதன்று கடத்துக்குத்பத்தியாவது கடத்வாவஸ்தையேயாகில் கடத்வாஸ்தையுள்ளவரையில் கடம்பிறக்கிறது என்று வ்யவஹாரம்வரவேணுமேயல்லது கடம்பிறந்தது என்று வரக்கூடாது. ம்ருத்பிண்டத்தின் அழிவானது கடத்வாவஸ்தையேயாகிலிப்படியே கடத்வாவஸ்தையுள்ளவரையில் ம்ருத்பிண்டமழிகிறதென்று வ்யவகாரம் வரவேணும் ம்ருத்பிண்டம் அழிந்தது என்று சொல்லக்கூடாது. கடத்வாவஸ்தையிலுண்டாகிற முதல்க்ஷணத்தின் ஸம்பந்தமேகடத்திற்குத்பத்தி என்றால் அது, அநித்தியமும் முதல் க்ஷணஸம்பந்தமுடையதும் முன்னில்லாதேவந்ததுமாம்; அதற்குப்பிறப்பில்லை. இவையொன்றுமில்லாத பொருளுக்குப்பிறப்பென்பது கட்டுவார்த்தையாம். மேலும் கடத்தில் ரூபம் ரஸம்முதலியவை ஸம்யோகம் இவை உண்டாம்போது கடம் பிறந்ததென்று வ்யவஹாரம் வரக்கண்டோமில்லையே. ரூபம் பிறந்தது இரஸம் பிறந்ததென்றும் சொல்லக்குடாது. தனித்துப்பிரியாதவைக்குப் பிறப்பில்லையன்றோ; ஸம்யோகத்தில் வருகிற க்ரியையால் பிறந்தது ஸம்யோகத்தால் பிறந்ததென்கிற வ்யவகாரமெல்லாம் நிர்மூலமாகவேணும். “ஸந்மூலாம்ஸ்ஸோம்யேமா: ப்ரஜா:

ஞு

[illegible]" "[illegible]" என்கிற ச்ருதிகளிலோதப்படுகிற வேதம் முதலியவை பிறந்தனவென்பதெல்லாமப்ரமாணமாகவேணும். சப்தம் பிறந்ததென்று வ்யவஹாரம்கூடாது. சப்தம்பிறந்தபோதெல்லாம் ஆகாயம் பிறந்ததென்று வ்யவஹாரம்வரவேணும். தனித்திராதவைக்கு உத்பத்திவிநாசங்களில்லையன்றோ; சரீரம்ஆத்மாவைப்பிரிந்திராதானதால் சரீரத்திற்குஉத்பத்திநாசங்களில்லை. ஆத்மாவுக்கே உத்பத்திவிநாசங்களென்றுசொல்லவேணும். பலசொல்லுவானென்? உலகத்திலுள்ள எல்லாம் ஈச்வரனைவிட்டுப்பிரியாதவை யாகையாலே இவைகளுக்குத் பத்திவிநாசங்களில்லை; ஈச்வரனுக்கே உத்பத்திவிநாசங்களென்று விபரீதமாய் விடும். விட்டுப்பிரியாத அத்ரவ்யங்களுக்கே உத்பத்திவிநாசங்களில்லை; விட்டுப்பிரியாதவையானாலும் த்ரவ்யங்களுக்குத் பத்திவிநாசங்களுண்டென்றாலது நில்லாது யுக்தியில்லாமையாலே. த்ரவ்யங்களுக்கே உத்பத்திவிநாசங்களில்லை. அத்ரவ்யங்களுக்கே யவையென்றுமாற்றிச்சொன்னாலதையார்மறுப்பார்? மேலும், விகாரத்துக்கு முதலானது பாதாநகாரணமென்றும் விகாரம் காரியமென்றும் எல்லோருமொப்புக்கொண்டவிஷயம்; "[illegible]" என்கிற விடத்தில் கடத்வாவஸ்தையே விகாரசப்தத்தால்சொல்லப்படுகின்றமையால், "[illegible]' என்கிற முந்திய வாக்கியத்திலும் விகாரப்பொருளையுணர்த்தும்மயட்ப்ரத்யயத்தாலவ்விகாரமேயுணர்த்தப்படுதல் தக்கதாதலால் அவ்விகாரமே மண்ணையுபாதாநகாரணமாகவுடைய காரியமென்பது உலகநீதியாலே யறியப்பட்டதென்று நினைத்து த்ருட்டாந்தமாக்கி காரணத்தை யறிந்தபோதே விகாரமறியப்படுமென்று சொல்லுகையால் உங்கள் மதத்திலவஸ்தை என்கிறவிகார மறியப்படாமையா லந்த ச்ருதியில் சொல்லப்பட்ட காரணகாரிய விஞ்ஞாநமுங்களுக்குப்பொருந்தாது. அந்த ச்ருதியில் பூர்வவர்க்கியத்தில் ம்ருண்மயமென்கிற பதமானது விகாரத்தையுடையபொருளைச்குறிக்கின்றது. "விகாரோநாமதேயம்" என்கிறவிடத்திலவஸ்தையாகிய விகாரமேவிகார சப்தத்தால் சொல்லப்படுமென்பது பொருத்தமற்ற வார்த்தையானதா லிவ்விரண்டிடங்களிலு மொருபொருளையே கொள்ளவேண்டும். ஆகவிகாரரூபமான அவஸ்தை யுங்கள் மதத்திலேயறியப்படாதாகையால் மண்ணையறிவதினாலதனில்வேறாகாத விகாரமெல்லாமறியப்படுமென்பது உங்கள் மதநிலைக்குச்சேராததேயாமென்பீரேலதற்கு விடைதருகிறோம்.—ப்ரக்ருதிக்கும் விக்ருதிக்கும் அதாவதுஉபாதாநகாரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதமில்லாதபோது மண்,குடமாவதற்காகச்செய்யும்வேலைஎல்லாம் வீணுமாகையால் பேதமுண்டாகிலும் தனித்திருத்தலும் தனித்தறியப்படுதலுமில்லாமையாலே தனித்துஸத்தையில்லையென்பது ஸித்தமாம் ஆகவேறாகாத ஸத்தையுடைய காரணமுபாதாநகாரணமாம். ப்ரக்ருதி என்று மாத்மாவென்றுமிதற்குப்பெயர். இக்காரணத்தை தார்க்கிகர் நன்குபிரிந்து தோன்றாமையால் அயுதஸித்தம் ஸமவாயி காரணமென்கிறார்கள். காரியத்தில் வேறாயதும் வேறாகாததுமாயகாரணமுபாதாநகாரணமென பேதாபேதவாதிகள் சொல்லுகின்றார்கள். வேறென்றும் வேறல்லவென்றும்பேசத்தகாதகாரணமெனச்சிலர் காரியத்தில் வேறாயதாய் காரியஸத்தையில்வேறல்லாத ஸத்தையுடைய காரணமுபாதாநகாரணமெனமற்றோர். எமக்கு மீதே உபாதாநகாரணவிசாரத்தில் ஸம்மதமானவபிப்ராயம். கலசமுதலிய அவஸ்தையே விகாரம் பலரூபத்தையும் பலநாமத்தையுமடைகிற அவஸ்தைகளெல்லாம் மண்ணினவஸ்தையேயாகையாலே மண்ணேயிப்படியாகின்றதென்று வேதார்த்த ஸங்க்ரகத்தில் அவஸ்தையே விகாரமென்றருளிச்செய்தார். அவ்விதவிகாரங்களுக்கும் மண்ணுக்கும், தடிக்கும் புருஷனுக்கும், போல பிரிந்திருக்குந்தன்மையில்லை

யானதால் பிரித்தறியப்படாதே குடமுதலிய விகாரங்களோடு மண்சேர்ந்திருக்கின்றமையால் கீழ்ச்சொல்லிய உபாதாநகாரணலக்ஷணம் மண்ணிலுண்டாகையால் குடமுதலியவற்றுக்கு மண்ணானது ப்ரக்ருதியு மாத்மாவுமாகின்றது. ஆகையாலிம் மண்ணையறிந்தபோது கடமுதலிய அம்மண்ணினவஸ்தையாகியவிகாரங்களெல்லாம் தனித்தநிலைக்கும் ஜ்ஞாநத்திற்கும் தகாதவையாகையாலே மண்ணின் ஸத்தையாலே ஸத்தையுண்டாகிறாப்போலே மண்ணையறிந்ததினாலறிந்தமையுண்டாகின்றமையால் இவை எல்லாமறியப்படுமென்று சொல்லலாகும். இப்படியே சேதநாசேதநப்ரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் ப்ரம்மம் தனித்துப்பிரியாத காரணமாகையாலே எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரக்ருதியாய் ஆத்மாவாயிருக்கையால் ப்ரம்மத்தைவிட்டுப் பிரித்தறியத்தகாத எல்லாமறியப்பட்டதாமென்பது ஸித்திக்கும். ஆகையால் கீழ்ச்சொல்லியதோஷங்களிலொன்றுமிங்குதங்காதென்று ஸூக்ஷ்மபுத்தியாலே அறிந்துகொள்க. இனி, பாஷ்யத்தில் கேவலபேதவாதிமதத்தில் அத்யந்தம் பின்னங்களுக்கு ஒருவழியாலுமைக்யம் சொல்லப்போகாமையாலேப்ரம்மாத்மபாவம்கூடாமையால் எல்லாவேதாந்தங்களும் விடப்பட்டனவாமென்று கேவலபேதபக்ஷம் நிந்திக்கப்படுகின்றமையால், "ஏகத்வே ஸதி நாநாத்வம் நாநாத்வே ஸதி சைகதா। அசிந்த்யம் ப்ரஹ்மணோ ரூபம் கஸ்தத்வேதிதுமர்ஹதி" என்று, ப்ரம்மம் ஒன்றாயிருக்கவும் பலவாய்த் தோற்றுகிறது பலவாயிருக்கவுமொன்றாய்த்தோற்றுகிறது; இன்னதென்றறியப்படாத ப்ரம்மஸ்ரூபத்தை எவனறியத்தக்கவன்; என்று ஸ்ம்ருதிசொல்லுகையாலும் பேதாபேதபக்ஷமே பகவத்பாஷ்யகாரருக்குத் திருவுள்ளமென்று தோற்றுகையால் காரியத்தில் வேறாகாதகாரணமுபாதாநகாரணமென்று கொள்ளவேணும்; இப்படியானால் எல்லாப்ரபஞ்சமும் ப்ரம்மமேயாகையாலே ப்ரமத்தையறிந்தபோதெல்லாமறியப்படுமென்று சுருதியில் சொன்னது நன்றாய்ச்சேரும். "நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந" (ஈதியென்று ப்ரஸித்தமான ப்ரம்மத்தில் வேறாயதொன்றுமில்லை.) "ஏகமேவாத்விதீயம்" (இவ்வுலகத்திலுள்ள ஸமஸ்தமும் அந்த ஒரு ப்ரம்மமே) "ததோऽந்யதார்த்தம்" (அந்த ப்ரம்மத்தில் வேறில்லை அந்த ப்ரம்ம மப்படிசொல்லப்படுகிறது.) "ஏகஸ்ஸத்வேதி வாஸுதேவோ ஸ்வரூபதோऽந்யதார்த்தமஸ்தி" (எக்காலத்திலும் மாறாத ஸ்வரூபத்தையுடைய ப்ரம்மமொன்றே பரவாஸுதேவனென்றும் பரமேச்வரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ப்ரம்மத்தில் வேறுபட்டபொருளில்லை.) என்கிற சாஸ்திரங்கள் கேவலபேதத்தை நிஷேதிக்கின்றனவாகையாலும் பேதாபேதபக்ஷத்தை யங்கீகரிப்பது யுக்தமமாம். சரீராத்மபாவத்தைச் சொன்னாலும் சரீரமாகிய ஜகத்து ப்ரம்மத்தில் வேறானதேயாகையால் ப்ரம்ம பிந்நமானவஸ்துவை நிஷேதிப்பது சேராது. ஆகையால் பேதாபேத பக்ஷத்தையே கொள்ளவேணுமெனில் இது தக்கதன்று —பேதாபேத பக்ஷத்தில் ப்ரம்மத்திற்கே உபாதி ஸம்பந்தத்தால் உபாதியினால் வருகிற ஸகலதோஷங்களும் வருகையாலே தோஷஸம்பந்தமில்லாதே கல்யாணகுணங்களுக்கு நிலமான ப்ரம்மத்தையுபதேசிக்கிற வேதாந்தங்களெல்லாம் விரோதிக்கும்; என்று பேதாபேதபக்ஷத்தை பாஷ்யத்திலே தூஷிக்கையாலும் ப்ரம்மாஜ்ஞாநபக்ஷத்திலும் பேதாபேதபக்ஷம்கெட்டதென்

று வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் மிகவும் நிந்திக்கையாலும் பேதாபேதவாதம் பகவத் பாஷ்யகாரருக்குத் திருவுள்ளமன்று. ஆனால் கீழ்காட்டிய பாஷ்யத்துக்குப் பொருளென் சரீராத்மபாவமாவது பேதமேயன்றோ. ப்ரகார ப்ரகாரிபாவம் பேதரூபமேயன்றோ. எப்போதும் ப்ரகாரப்ரகாரி பாவமாகிய சரீராத்மபாவமாவது எப்போதும் பேதரூபமாகையால் சரீராத்மபாவத்தைச் சொல்வதினால் கேவலபேதமே வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஆனதினாலன்றோ ‘‘உஹயெவிஹிஹெ தெவெ நாஉயீய தெ’ என்கிற ஸூத்திரத்தில் சரீராத்மபாவமே பேதமென்றுபந்யஸிக்கப்பட்டது. எனில் சொல்லுகிறோம் கீழ்காட்டிய பாஷ்யத்திற்குக் கருத்து இவ்வாறுகொள்ளவேணும்: ஒன்று என்கிற வ்யவஹாரத்தில், ஸ்வரூபைக்யம் அல்லது ப்ரகாரைக்யம் காரணமாகிறது. ஸாயங்காலத்தில் பசுக்களெல்லாமொன்றாய் விடுகின்றன, அரசர்களொன்றானார்கள், இவை எல்லாமொரோதார்யம், என்கிற விடங்களில் தேசம் முதலிய ப்ரகாரமொன்றாகையால் ஒன்று என்கிற வ்யவஹாரமுண்டாயிருக்கிறது. இங்கு ஜகத்துக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் ஸ்வரூபம் பிந்நமாகையாலே ஒன்று என்கிற வ்யவஹாரத்திற்குக்காரணமொன்று சொல்லவேணும் அஃது யாதென்று விசாரித்துப் பலவிடங்களிலும் விட்டுப்பிரியாத விசேஷணமாயிருக்கை என்று நிர்ணயித்தருளிச்செய்தார். ஆகையாலப்ருதக் ஸித்தியே பகவத்பாஷ்யகாரருக்குத்திருவுள்ளம். ஸித்தியாவது - ஸ்திதியும், ஜ்ஞாநமும். ஸ்திதியாவது இருப்பு.ஜ்ஞாநமாவதுஅறிவு. இவ்விரண்டும் தனியேயில்லாத விசேஷணங்களுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணங்களென்று பெயர். இக்கருத்து அவ்விடத்திலேயே பாஷ்யத்தில் விளங்கும். அவையாவன:—ஜாதிகுணமுதலியன. இனி, கந்தமுதலிய அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணங்கள் தனித்து மறியப்படுகையால் விவ்வி லக்கணம் பொருந்தாது. யாதொன்றுதானுள்ளவரையிலொன்றைப்பற்றியே நிற்கின்றது; அது அப்ருதக்ஸித்தமென்று தார்க்கிகர்சொல்லிய விலக்கணங்கூறில் இவ்விதமாகிய அப்ருதக்ஸித்திபேத வ்யவகாரத்திற்கேறேறதுவாமல்லது அபேதவ்யவகாரத்திற் கிடங்கொடாது. ஆனதால் ப்ரம்மமொன்றே யுள்ளதென்கிற வ்யவகாரமுங்கள் மதத்திற்குப் பொருந்ாதெனில்; பொருந்துமாறு கூறுகின்றோம்; தனித்திருக்கிறகாரியங்களுக்கே தனிப்பிறப்பு முதலியன வேணுமென்கின்ற சுருத ப்ரகாசிகையை யாலோசிக்கும்போது யாதொன்றின் பிறப்புநாசம் ஸத்தைமுதலியவைஎவ்வாதாரத்தைப்பற்றி யிருக்கின்றதோ அது அவ்வாதாரத்திற்கு அப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமென்று கொள்ளப்பட்டதாகிறது. கந்தமுதலிய குணங்களின் ஸத்தைபொருளின்ஸத்தையைப்பற்றியிருப்பதால் குணங்கள் பொருளுக்கு அப்ருதச்ஸித்தவிசேஷணங்களாகின்றன. இப்படியே விக்ருதி என்கிற காரியத்திற்கு ப்ரக்ருதியென்கிற உபாதாநகாரணத்தின் ஸத்தையில் வேறான ஸத்தையில்லையாதலால் தன்னுடைய ஸத்தையில்வேறாகாத ஸத்தையுடைய காரணமுபாதாநகாரணமென்பதில் விரோதமொன்றுமில்லை. இஃதேயத்மாவாயிருக்கை. ப்ரம்மத்தினின்றும் பிறக்கின்றமையாலும், ப்ரம்மத்திலே லயிக்கின்றமையாலும் ப்ரம்மத்தால் காக்கப்படுகின்றமையாலும், ப்ரம்மத்தால் நியமிக்கப்படுகின்றமையாலும் ப்ரம்மத்திற்கு சரீரமாகின்றமையாலும் எல்லாம் ப்ரம்மத்தை யாத்மாகவுடையனவென்றருளிச் செய்யாநின்ற பகவத்பாஷ்யகாரரால் இவ்வர்த்தம் வெளியிடப்பட்டதன்றோ. உள்ளேபுகு

ந்து நியமிக்கையாகிற ஆத்மத்வமிங்குசொல்லப்பட்டதில்லை. அது உபாதாநகாரண மாவதினால் வருமதன்றே. உபாதாநமாவதினாலும் நியந்தாவாவதினாலும் நியந்தா வான ஆத்மாவாகிறானென்பது பொருந்தாதன்றோ.நாம் சொல்லியபடி ஆத்மாவாகை யே இங்கு பொருத்தமுடையது. எப்படி என்றால் கூறுகிறோம், ப்ரம்மத்தினின் றும் பிறக்கையாலுமென்ற தாலசேதநங்களைப்பற்றி உபாதாநகாரணமாகையாகிற ஆத்மத்வமும், ப்ரம்மத்தால் நியமிக்கப்படுதலாலுமென்பதற்கு ஜீவரூபனாகி நியமிக் கிறானென்று கருத்தாகையாலே ஜீவனை விட்டுப்பிரியாதவனென்று பெறப்படுகின்ற மையாலும் சேதநாசேதநங்களெல்லாவற்றிற்கு மப்ருதக்ஸித்தகாரணமென்கிறகாரி யஸத்தையில் வேறல்லாதஸத்தையுடைய காரணமாகிய உபாதாநகாரணமென்று சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஆக, இவ்விதகாரணமாகையாகிற ப்ரக்ருதித்வமென்கிற ஆத்மத்வம் சேதநாசேதநங்களெல்லாவற்றையும் பற்றி ப்ரம்மத்திற்குண்டாகையால் இவ்வித ஆத்மாவாகிய ப்ரம்மமறியப்பட்டபோதே மற்றெல்லா மறியப்பட்டதே யாம். மற்றொன்று தனித்தறியவேண்டிய தொன்றுமில்லையன்றோ; ப்ரம்மத்தின் ஸத்தையால் ஸத்தைபெற்றவஸ்துப்ரம்மமறியப்பட்டபோதறியப்படாதொழியுமோ. இனி, ப்ரபஞ்சத்திற்கு ப்ரம்மஸத்தையொழிந்த ஸத்தையில்லாதொழிந்தால் ப்ரபஞ் சம் பொய்யென்று சொல்லப்பட்ட தாகிறது. அப்போதுலகத்தைப் பொய்யென்கிற அத்வைதிகளுக்கு முங்களுக்கும் பேதமில்லையே என்றால் இச்சந்தேகம் வேண்டாம். குணங்களில் ஸத்தாஜாதியை யொப்பாதவர் மதத்தில் ரூபமுதலிய குணங்களுக்கு த்ரவ்யஸத்தையில் வேறான ஸத்தையில்லையானாலும் குணங்கள் பொய்யென்றார்க ளோ; ஸித்தாந்தத்திலும் தனித்து உத்பத்தி ஸ்திதி ஸத்தையில்லாத அவஸ்தைகளைப் பொய்யென்று சொன்னார்களோ; இப்படியே ப்ரம்மஸத்தையில் வேறான ஸத்தை யில்லையானாலும் ப்ரபஞ்சம் பொய்யாகாது. ஆகையாலன்றோ "நெநகஷிநஷ வாக" என்கிற ஸூத்திரத்தில் காலமென்பது தனியே தோறாதே எல்லாப்பொரு ளுக்கும்விசேஷணமாய் தோற்றுகையால் இதற்குத்தனியே ஸத்தையில்லை. ஆனாலுமி ல்லைஎன்று சொல்லப்போகாது.ஜாதிமுதலியவற்றிற்குத்தனியே ஸத்தையில்லையானா லும் மவைபொய்யாமோ:என்று பாஷ்யத்தில் தெளிவாகவருளிச்செய்தார். ஆனதால் ப்ரம்மஸத்தையால்ஸத்தைபெற்றிருப்பதால்ப்ரபஞ்சம் பொய்யாகாது. இனி, உபாதா நமாயிருக்கையாவது அப்ருதக்ஸித்தகாரணமாகை ஆத்மத்வமென்பதுமிதேயாமென் றால்;பகவானுடைய திருமேனி விமாந கோபுரமண்டப ப்ராகாரமாகியிருக்கும் நித்ய விபூதியைநித்யமென்றால் ஸதைப்பற்றி பரமாத்மா ஆத்மாவாகமாட்டான்.நித்யவிபூதி நித்யமாகையால் அவ்விபூதிக்கு பரமாத்மா உபாதாநகாரண மாகானன்றோ; ஆகை யால்நித்யவிபூதியும் உத்பத்தியுடையதேயாம்.இவ்விபூதிக்குத்பத்தியில்லையானால்இவ் விபூதிப்ரம்மகார்யமாகாமையால் ப்ரம்மத்தை யறிந்தபோதறியப்படாது. அப்படியா கில் ப்ரமத்தையறிந்தபோதெல்லா மறியப்படுமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞை சேராதாம். இந்த ப்ரதிஜ்ஞைக்கு விருத்தமாகவும் நித்யவிபூதியை நித்யமென்றால் வியததிகரண விரோதமும் வரும்.அவ்வதிகரணத்தில் ஆகாயம் நித்யமோ உத்பத்தியுடையதோவெ ன்று விசாரித்து நித்யமாகில் ப்ரம்மகார்யமாகாமையால் ப்ரம்மத்தை யறிந்தபோ தெல்லா மறியப்படுமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞைக்கு விரோதம் வருகின்றமையால்உத்பத்தி

யுடையதேயாமென்று ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டதன்றோ. இந்த நியாயத்தால் நித்ய விபூதிக்கு முத்பத்தியுண்டென்று சொல்லவேணும். நித்யவிபூதியை உத்பத்தியுடைய தென்றால் நித்யமென்று சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களோடு விரோதம் வருமாகையால் ப்ரம்மத்யையறிந்தபோதெல்லா மறியப்படுமென்கிறவிடத்தில் நித்யவிபூதி தவிரமற் றெல்லாமறியப்படுமென்று பொருள்கொள்ளவேணுமென்றால் இப்படியே ஆகாயத் தையும், "வாயுஶ்சாந்தரிக்ஷஞ்சைதத் அம்ருதம்" "ஆகாஶவத் ஸர்வகதஶ்ச நித்ய:" இவை முதலிய ப்ரமாணங்கள் நித்யமென்று சொல்லுகையால் ஆகாயத்தை யும் நீக்கவேணுமென்று வரும். ஆனதால் நித்யவிபூதிமாத்திரம் நித்யமாவது கூடா தென்றால் "ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" இது முதலிய ப்ரமாணங்களில் மகதஹங்கார க்ரமத்திலே உத்பத்தி யுடையதென்று தெளிவாகச்சொல்லுகையாலும் நித்யவிபூதிக்கு உத்பத்தியை யொரு ப்ரமாணமும் சொல்லாமையாலும் நித்யவிபூதியை ஆகாயத்ரு ட்டாந்தத்தாலே உத்பத்தியுடையதென்று சொல்லத்தகாது. இனி, "யதா ஜ்யோதி ஸ்வரூபத்வாத் ஜ்ஞானஸ்வரூபதா" (பகவானுடைய திருமேனியும் பகவதாத் மகம்) இது முதலான ப்ரமாணங்கள் திருமேனியும் நித்யவிபூதியும் பரமாத்ம ஸ்வ ரூபமேயென்று சொல்லுகையால் திருமேனிமுதலிய நித்யவிபூதியெல்லாம்பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தில் வேறல்லாதன்றெனக்கொள்ளலாம் அந்தபக்ஷத்தில் எல்லாமறியப்படு மென்கிற ப்ரதிஜ்ஞைக்கும் விரோதமில்லை. நித்யவிபூதியில் விசித்திர உத்யானவனங் களும் விசித்திரதடாகங்களு முண்டென்று சொல்லுகையால் இவற்றையெல்லாம் ப்ர ம்ம ஸ்வரூபமென்று கொள்ளுகை யுக்தமன்றோ வென்று ஸந்தேகம்வேண்டாம்; உத் யானமுதலியவை யுண்டென்று சொல்லுகிறவாக்யங்களுக்கு உத்யானவனமுதலியவற் றில் வருகிற ஆநந்தமெல்லாம் ப்ரம்மாநந்த்தின் அளியென்னலாம்படி எல்லா ஆநந் தங்களையும் ப்ரம்மாநுபவம் தருமென்று கருத்தாகையால் தஹராதிகரணத்தில் பா ஷ்யம் ச்ருதப்ரகாசிகை இவ்விரண்டிலு மிவ்வாறே இங்குண்டான ஆநந்தங்களும் இல்லாத ஆநந்தங்களுமெல்லாம் ப்ரம்மாநந்தத்திலடங்கியதென்று அருளிச்செய்தார் கள். ஆனதால் ப்ரம்மஸ்வரூபமே நித்யவிபூதி என்றாலது சேராது. விரஜையென் கிற திவ்யநதியைத்தாண்டிச் சேரவேண்டிய திவ்யலோகத்திலடங்கிய ஐரம்மதீய மென்கிற தடாகமுதலியவை ப்ரம்மஸ்வரூபமே யென்ற சொல்லுவது பொருந்தா தன்றோ. ஆகையால் நித்யவஸ்துக்களுக்கு ஆத்மாவாகையாவது அப்ருதக்ஸித்திமற்ற வைகளுக்கு ஆத்மாவாகையாவது உபாதாநகாரணமாகை ஆகையாலனுபபத்தியொன் றுமில்லை. ஆக உபாதாநகாரணமாகியப்ரம்மமறியப்பட்டபோது அப்ருதக்ஸித்த விசே ஷணங்களான மற்றெல்லாமறியப்படுமாகையால் ப்ரம்மத்தையறிந்த போதெல்லா மறி யப்படுமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞை பொருத்தமுடையதாகின்றது. அல்லது, விசேஷணமா கிய ப்ரபஞ்சத்தையே யுத்தேசித்து ப்ரச்நம்பண்ணப்பட்டாலும், விஷ்ணுபுராணத் தில் ஆதிபரதசரிதத்தில் நீயாரென்றுகேட்ட ஸௌவீரராஜ ப்ரசந்த்திற்கு, ப்ரசநம் கேவல சரீரஸம்பந்தமுடைய ஆத்மாவைப்பற்றியதானாலும் உண்மையில் நீயென்கி றபதத்திற்கு சுத்தாத்மஸ்வரூபமே பொருளெனவறிவித்தற்கு ஆதிபரதர் "யதா ஸர்வ ஶரீரேஷு புமானேகோ வ்யவஸ்தித:" "யதி ஜ்ஞாதவ்யம் மயா கோ ஸி" இவைமுதலியசுலோகங்களில் சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றி விடையளித்தாப்

போலும்,அதர்வசிரஸ்ஸில் தேவர்கள் உருத்திரனை நீ யாரென்று கேட்டபோது தேவர்கள் கருத்துப்படி நீ யென்கிறபதத்திற்கு ருத்ரனே பொருளானாலும் எல்லாப் பதங்களும் பரமாத்மாவரையில் போதிக்கின்றனவென் றறிவித்தற்கு உருத்திரன் நீ யென்கிற பதத்திற்குப் பரமாத்மாவைப் பொருளாகக்கருதி “𑌸𑍋𑌹𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌾𑌸𑌂” என்று துடங்கி பரமாத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றி விடைதந்தாப்போலவும் இங்கும் ப்ரச்நத்தில் எல்லாமென்கிற பதத்திற்கு விசேஷணமேபொருளானாலும் விசேஷணத்தையுணர்த்துகிற சபதம் விசேஷ்யமாகிய ப்ரம்மத்தைபோதிக்குமென்றறிவித்தற்கு ஸ்தூலஸூக்ஷ்மப்ரம்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றி உத்தரம் சொல்லப்பட்டாலும் குற்றமில்லையானதால் ஒருவிதஸந்தேகத்திற்கு மிடமில்லை. இவ்விசாரத்தை ப்ருஹதாரண்ய உபநிஷத்திற்கு வ்யாக்யாநம் செய்யும்போது விளங்க விவரித்து உபந்யஸிக்கப்போகிறோம். இங்கு இவ்வளவே போதுமென்று நிறுத்துகிறோம்.

௪. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾 𑌚 ॥

4. తస్మై స హోవాచ ॥ ద్వే విద్యే వేదితవ్యే ఇతి హ స్మ యద్బ్రహ్మవిదో వదంతి పరా చైవాపరా చ॥

(ப்-ம்.) 𑌪𑌰𑌾 𑌚 𑌅𑌪𑌰𑌾 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇- பரவித்யைஅபரவித்யைஎன்கிற விரண்டுவித்யைகள், 𑌯𑌤𑍍-யாதொன்றை, (𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂-அடைவதற்கு) 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇-அறியத்தக்கவையென்று, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿- ப்ரம்மஜ்ஞானிகள் சொல்லுகிறார்களோ, (அதையறிந்தாலெல்லா மறியப்படும்.) 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌃 𑌹 𑌉𑌵𑌾𑌚 - இப்படி சோளநகருக்கு அங்கிரஸ்ஸு சொன்னார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பரவித்யை பரமாத்மாவைப்பற்றியது. அபரவித்யைதருமம் அதருமம் இவைகளுக்குஸாதநம் இவைகளின்பலம் இவைகளைப்பற்றியது. ப்ரசநத்திற்குத்தரம் நேரில்லைஎன்றால், பூர்வபக்ஷம் சொல்லிஸித்தாந்தம் சொல்வதுபோலபரவித்யையுணர்த்தி இத்தால் ப்ரம்மத்தையறிந்தபோதெல்லாமறியப்படுமென்று சொல்வதற்கு அபரவித்யைபரவித்யையென்று பிரித்துச் சொல்லப்படுகையால் குற்றமில்லை என்று சங்கரபாஷ்யாபிப்ராயம். ப்ரம்மத்தையடைவதற்கு இரண்டுவித்யைகளறியத்தக்கவை என்கிறவிடத்தில் அடைவதற்கு என்கிறபதம் வருவிக்கப்பட்டது. இது, பகவத்பாஷ்யகாரர் ப்ரம்மத்தையடைய விரும்பினவனுலென்று இந்தசுருதி வ்யாக்யாநத்திலருளிச்செய்கையாலவரது திருவுள்ளமேயாம். அப்படிப்பட்டப்ரம்மமறியப்பட்டபோது எல்லாமறியப்படுமென்பதும் சேர்க்கப்பட்டது. சேராதபோதுப்ரசநம்வேறு உத்தரம்வேறென்று அஸங்கதமாம். ஆகையால் பதஉரையால் விளங்கும் கருத்தே இந்தசுலோகத்தின் கருத்தென்று இராமாநுஜபாஷ்யத்திலடங்கிய வபிப்ராயம்.

ரு. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌪𑌰𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౫. తత్రాపరాఋగ్వేదోయజుర్వేదస్సామవేదోఽథర్వవేదశ్శిక్షాకల్పో వ్యాకరణంనిరుక్తంఛందోజ్యోతిషమితి అథపరాయయాతదక్షరమధిగమ్యతే॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌤𑍍𑌰 - இவ்வித்யைகளுக்குள், 𑌅𑌪𑌰𑌾 - அபரவித்யையானது, 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌂 𑌇𑌤𑌿 - ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வணங்களென்கிற நான்குவேதங்களும் சிக்ஷைமுதலிய ஆறங்கங்களுமாகிய இவையேயாம். 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 - யாதொன்றாலே யந்தவக்ஷரபரப்ரம்ம மறியப்படுமோ, 𑌸𑌾 𑌪𑌰𑌾 - அந்த பரவித்யைமேலே சொல்லப்படுகிறது

ஸ௦-ஹா.—அதிகம்யதே என்கிறபதத்திற்கு அடையப்படுமென்றுபொருள். அறியப்படுமென்று பொருளானாலும் அடையப்படுமென்றே பொருள்சொல்லப்பட்டதாம் எவ்வழியாலேஎனில்; அவித்யைநீங்குதலேயன்றோ ப்ரம்மப்ராப்தியாகின்றது; வேறல்லவன்றோ; அவித்யைநீங்குவது ப்ரம்மத்தையறிந்தாலன்றோ. ஆனதால் ப்ரம்மத்தை யறிந்தபோதே அவித்யைநீங்குவதால் ப்ரம்மத்தையடைவதும் ப்ரம்மத்தையறிவது மொன்றேயாம். இனி, இங்குபரவித்யையைவேதங்களில் சேராததாகச்சொல்லுகின்றமையால், “𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑌃” என்கிற வசநத்தின்படி வேதபாஹ்யங்களானவை அப்ரமாணங்களாய் மோக்ஷவிரோதிகளாயிருக்குமாகையால் வேதபாஹ்யமான பரவித்யைமோக்ஷஸாதநமாயாவது எங்ஙநமெனில்; உபநிஷத்துக்களை வேதபாஹ்யங்களென்றிங்கு சொல்லவில்லை. ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை சப்தரூபமாகிய வேதத்தில் வேறென்றுசொல்லிற்று. அபரவித்யை சப்தரூபமாகிய வேத சாஸ்த்ரமாகையாலே பரவித்யையப்படியானதல்லவென்று சொல்லப்பட்டது. உபநிஷத்திலும் சொல்லப்படுகிற அக்ஷரபரப்ரம்மம் ஆசார்யனைக்கிட்டி வைராக்யமடைந்தவனு லறியப்படுமென்று ப்ரம்மவித்யையைப் பிரித்து பரவித்யையென்றுபேரிட்டது.

ரா-ஹா.—பரவித்யை அபரவித்யையென்றெடுத்த க்ரமத்தைவிட்டு முன்னபரவித்யையைச்சொல்வதுஸூசீகடாகந்யாயத்தாலே. ஆறங்கங்களும் உபப்ரும்மணங்களாஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களும் நான்குவேதங்களும் வேதாந்தங்களுமாகிய சாஸ்திரத்தால்பிறக்கிற ப்ரத்யக்ஷரூபமாகாத சாப்தஜ்ஞாநமபரவித்யையெனப்படுகிறது. பரவித்யையாவது —விவேகம் விமோகம் அப்யாஸம் க்ரியைகல்யாணம் அநவஸாதம்அநுத்தர்ஷம் என்கிற ஸாதநஸப்தகஸஹாயத்தாலே பிறக்குமதாய் ச்ரவணத்தால் பிறந்தபரோக்ஷ ஜ்ஞாநத்திற்குப் பின்னுண்டாவதாய் ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமேயாம். இத்தால், பகவத்பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தபடி ச்ருதிதாத்பர்யமென்றுகாட்டப்பட்டது.

௬. 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌦𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 ॥

౬. యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రం తదపాణిపాదమ్।నిత్యం విభుంసర్వగతంసుసూక్ష్మంతదవ్యయంయద్భూతయోనిం పరిపశ్యంతిధీరాః॥

(ப்-ம்.) 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍-யாதொன்று, 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑍍-அறியப்படாததோ, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍-கிரகிக்கபபடாததோ, 𑌅𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍-குலமில்லாததோ, 𑌅𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍-ப்ரம்மக்ஷத்ரியாதி ஜாதியில்லாததோ, 𑌅𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍-கண்காதுமுதலியஜ்ஞாநேந்திரியங்களில்லாததும், 𑌤𑌤𑍍-அப்படியேப்ரஸித்தமானதும், 𑌅𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍-கைகால்முதலிய கர்மேந்திரியங்களில்லாததும், 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍-காலபரிச்சேதமில்லாததும், 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍-தேசபரிச்சேதமில்லாததும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑍍-வஸ்துபரிச்சேதமில்லாததும், 𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑍍-மிகச்சூக்ஷ்மமானதும், 𑌯𑌤𑍍-யாதொன்றோ, 𑌤𑌤𑍍-அதானது, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍-அக்ஷரபரப்ரம்மமாம், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொருப்ரம்மத்தை, 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃-அறிவுடையோர், 𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍍 - ஸமஸ்தபூதங்களுக்குமுபாதாநகாரணமென்று, 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿-அறிகிறார்கள்.

𑌶𑌾𑌂-𑌭𑌾.—யாகம் முதலியவற்றைவிதிக்கும்போது கர்தாகரணம்முதலியவனே கஸாமக்ரிகளைபோதிக்கிற வாக்கியார்த்தஜ்ஞாநம் வந்தபின்னநுஷ்டிக்கவேண்டியக்ரியையுண்டாயிருக்கிறாப்போல பரவித்யைஸ்தலத்தில் பின்னனுஷ்டிக்கவேண்டியக்ரியையொன்றில்லை. வாக்யார்த்தத்தை யறிந்தபோதே பரவித்யைமுற்றுப்பெறுகிறது; வாக்கியங்களில் சொல்லியபடி அர்த்தங்களில் நிஷ்டையொழிய மற்றொன்றுமில்லாமையாலே. ஆனதால் பரவித்யையை நிச்சயிப்பதற்கு விசேஷணங்களுடனக்ஷரபரப்ரம்மத்தை யோதி விசேஷப்படுத்துகிறது. இனி சொல்லப்போகிற ப்ரம்மத்தைபுத்தியில் தேக்கிக்கொண்டிருக்கையால் யாதொன்றெனப் பேசப்படுகிறது ஜ்ஞாநம்புறப்படும்வழியாகிய பஞ்சேந்திரியம்புத்தி முதலியவற்றுக்குத் தோற்றாததும் கர்மேந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லாததும் மூலகாரண ஸம்பந்தமில்லாததும் த்ரவ்ய தர்மங்களாகிய ஸ்தூலத்வமுதலிய தர்மங்களில்லாததும் நாமரூபங்களை க்ரஹியானிற்கிற கண் செவிமுதலியவையில்லாததும் கர்மேந்திரியமில்லாததும் இவ்வாறு க்ரகிக்கப்படுதலும் க்ரஹித்தலுமில்லாமையாலே நித்யமானதும் நாநாரூபத்தையடைவதும் ஆகாயம்போலே வ்யாபகமானதும் சப்தாதிஸ்தூலகாரணங்களில்லாமையால் மிகச்சூக்ஷ்மமானதும் இப்படிப்பட்டதானதாலழியாததுமான ப்ரம்மத்தை எல்லாவற்றிற்கு மாத்மாகவும் ஸர்வபூதங்களுக்குமுபாதாநகாரணமாகவும் விவேகிகளறிகிறார்கள். ப்ரம்மமெல்லாவற்றையுமறிந்ததென்று சொல்லுகையால் உலகத்திலறிபவர்க்கு இந்திரியஸஹாயம் வேண்டியிருப்பதாலவ்வாறு ப்ரம்மத்திற்குவேண்டுவதில்லையென்று சொல்வதுமுக்யமாம். இப்படியே கண்ணில்லாமலே பார்க்கிறான் காதில்லாமலே கேழ்கிறானென்று வேறுச்ருதிகளும் சொல்லுகின்றன. சப்தாதிஸ்தூலகாரணமில்லாமையாலென்றது சப்தாதிகுணங்களையுடைய ஆகாசம் வாயு அக்நிமுதலிய

வையொன்றிலுமொன்று ஸ்தூலமாயிருப்பதுபற்றி. அழிவில்லாததென்பதற்கு சரீரமில்லாமையும் வேறுபாடில்லாமையும் குணமில்லாமையும் காரணமாகிறது. இவையுண்டாகிலன்றே இவைகளின்வழியாலே குறைவரக்கூடும் இவையில்லையானதாலெவ்வழியாலும்குறையில்லை ஆகஇப்படிப்பட்டப்ரம்மத்தையறியச்செய்வது பரவித்யையென்றுமுடிவானகருத்து.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதவுரையின்படிவிளங்கும் கருத்தேஇராமாநுஜபாஷ்யத்தில் கொள்ளப்பட்டது. யோநிசப்தம் உபாதாநகாரணத்தைச் சொல்லுமென்பது மேல்வாக்யத்தால் விளங்குமென்று பகவத்பாஷ்யகாரரருளிச் செய்தாரென்று யோனிசப்தம் உபாதாநகாரணத்தை போதிப்பதற்குக்காரணமும் ப்ரமாணமாகப்ரக்ருத்யதிகரணபாஷ்யமும் காட்டப்பட்டது.

எ. யஸ்மாத்பரம்நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் யஸ்மாந்நாணீயோ நஜ்யாயோஸ்தி கஸ்சித் । வ்ருக்ஷ இவஸ்தப்தோ திவிதிஷ்டத்யேகஸ்தேநேதம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம் ॥

௭. యస్మాత్పరంనాపరమస్తి కించిద్యస్మాన్నాణీయోనజ్యాయోస్తికశ్చిత్ । వృక్షఇవస్తబ్ధోదివితిష్ఠత్యేకస్తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వమ్॥

(ப-ம்) யஸ்மாத்-யாதொருப்ரம்மத்தைக்காட்டில், பரம் அபரம் கிஞ்சித் நஅஸ்தி-வேறொருசிறந்தவஸ்து கிடையாதோ, யஸ்மாத் அணீய: ந- எந்தப்ப்ரம்மத்தில் சிறியதில்லையோ, யஸ்மாத் ஜ்யாய: கஸ்சித் ந - எந்தப்ரம்மத்தில்பெரியதில்லையோ, அப்படிப்பட்டப்ரம்மமாகிய பரமபுருஷன், ஏக: வ்ருக்ஷ: இவ ஸ்தப்த: திவி திஷ்டதி-ஒருவனாய் வ்ருக்ஷம்போலே யொருவருக்கும்வணங்காதவனாய் பரமபதத்திலிருக்கிறான், தேந புருஷேண இதம் ஸர்வம் பூர்ணம் - அந்தபரமபுருஷனாலிவையெல்லாம் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரா-ஸூ.—ப்ரம்மம் எல்லாவற்றிற்கு முபாதாநகாரணமென்பது சேரும்வழியாது? மண்முதலியவையே கடமுதலியவற்றிற்கு பாதாநகாரணமாகின்றனவன்றோ; எனில் சொல்லுகிறது. எல்லாவற்றிற்குமாத்மாவாயிருப்பதால் மண்முதலியவற்றைச் சரீரமாகஉடைய ப்ரம்மமேகாரணமாகின்றது; ஆனதால் விரோதமில்லை ஆக இப்படிஸர்வோபாதாநமாகையால் ப்ரம்மத்தில் சிறந்தவஸ்து மற்றொன்றில்லை அணுவுக்கணுமகத்துக்கு மகத்தாயிருக்கும் அந்தப்ரம்மமேபுருஷோத்தமன். இவனுக்கு ஸ்வாமிஒருவனுமில்லாமையாலே யாருக்குமிவன்வணங்கான், அவனுக்கிருப்பிடம் பரமபதம். இந்தமந்திரத்திற்குச் சிலர்வ்யாக்யாநம் செய்யவில்லையாயினும் ஸ்ரீவ்யாஸாசார்யர் வ்யாக்யாநம் செய்தார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த மந்திரத்திற்கு சங்கரபாஷ்யமில்லை. இதுபற்றியே சிலரிம்மந்திரத்திற்கு வ்யாக்கியாநம் செய்யவில்லை என்று இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் சொன்னது.

௮. 𑌯𑌥𑍋𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋
𑌷𑌧𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾
𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌹 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍॥

౮. యథోర్ణనాభిః సృజతే గృహ్ణతే చ యథా పృథివ్యామోషధయః సంభవంతి । య
థా సతః పురుషాత్కేశలోమాని తథాక్షరాత్సంభవతీహ విశ్వమ్॥

(ப-ம்.) 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃-சிலந்திப்பூச்சியானது, 𑌯𑌥𑌾 - எப்படி, 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇-ஸ்ருஷ்டிக்கின்றதோ, 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑍇-கிரஹிக்கின்றதோ, 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌓𑌷𑌧𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - பூமியிலெப்படி பலஒஷதிகளுண்டாகின்றனவோ, 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 - ஜீவித்திருக்கிறமனிதனிடத்தில் எப்படி தலைமயிர் உடம்புமயிர்பிறக்கின்றனவோ, 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌹𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 - அப்படியே அக்ஷரபரப்ரம்மத்திலிருந்து ஸமஸ்தமுமுண்டாகிறது.

𑌸𑌂-𑌹𑌾.—அநேகதிருஷ்டாந்தங்களால் அக்ஷரபரப்ரம்மம் உபாதாநகாரணமென்பதை வலியுறுத்துகிறது.

𑌶𑌾-𑌹𑌾.—உபாதாநகாரணமும் அதின்காரியமும் ஏகஜாதியாயிருக்கவேண்டும்; அன்றியிலே உபாதாநகாரணத்தில் வேறான நிமித்தகாரண மொன்றுண்டாகையால துஉபாதாநஞ்ஞாநத்தாலறியப்படாமையாலு பாதாநகாரணமாகிய ப்ரம்மமொன்றை யறிந்தபோதே எல்லாமறியப்படுமென்பதற்கு வழியில்லை. உபாதாநகாரணத்திய முன்ரூபம்மாறியே காரியமாகையாலு பாதாநகாரணமாகிய ப்ரம்மத்திற்கு முன்ரூபம்மாறவேண்டும் ப்ரம்மத்திற்குரூபம்மாறாது ஆனதாலிதுசேரும்படியாதெனில் இந்த சங்கையை இந்தமந்திரம் தீர்க்கின்றது.எப்படி சிலந்திப்பூச்சிமுதலியவை சரீர த்வாரா வேறொருநிமித்தத்தை வேண்டாமல் தன்ஸ்வரூபமும் கெடாமலுபாதாநகாரணமாகின்றனவோ, இப்படியே ப்ரம்மமும் சேதநாசேதநமாகிய சரீரத்வார உபாதாநகாரணமாகையாலொரு தோஷமுமில்லை ஆகையால் ப்ரம்மம் எல்லாவற்றிற்கு மூபாதாநகாரணமாகிறது,

௯. 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌚𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌣𑍋 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍॥

౯. తపసా చీయతే బ్రహ్మ తతోఽన్నమభిజాయతే । అన్నాత్ప్రాణో మనః సత్యం లో
కాః కర్మసు చామృతమ్॥

(ப்-ம்.) ப்³ரஹ்ம-பரப்ரம்மமானது, தபஸா-ஸங்கல்பத்தால், சீயதே-ஸ்தூலாவஸ்தையையடைகிறது. தத꞉-அந்த ஸ்தூலாவஸ்தப்ரம்மத்திலிருந்து, அந்நம்-அபி⁴ஜாயதே- அவ்யாக்ருதமென்கிற ப்ரக்ருதியுண்டாகும், அந்நாத்-அந்தப்ரக்ருதியிலிருந்து, ப்ராண꞉-ப்ராணனும், மந꞉-மனஸ்ஸும், ஸத்யம்-ஜீவாத்மாக்களும், லோகா꞉ - அவர்களுக்கு லோகங்களும், கர்மஸு-அம்ருதம் - மோக்ஷோபாயமும் பிறக்கும்.

ஶ்ரு௦-ஸூ.—பிரம்மத்தினிடத்தில் பிறக்கும்போது கிரமம் விளங்க இம்மந்திரம் போதிக்கிறது. ப்ரம்மத்திலிருந்து ப்ரக்ருதியும் ப்ரக்ருதியிலிருந்து ஹிரண்யகர்பனும்ஹிரண்யகர்பனிடத்திலிருந்து மனஸ்ஸும் மநஸ்ஸிலிருந்து பூதபஞ்சகமும் பூதபஞ்சகத்திலிருந்து எல்லாஉலகமும்பிறக்கும் அந்தலோகங்களில் வர்ணாச்ரமங்களுக்குத்தக்ககர்மங்களும் கர்மபலங்களுமுண்டாகின்றன.

ரா-ஸூ.—ப்ரம்மத்திலிருந்து உலகம்பிறக்கும்வழி யோதுகிறது. ப்ரம்மம் ஸங்கல்பத்தாலே சரீரத்வாரா ஜகத்தாகப் பரிணமித்து தன்னம்சமாகிய ஜீவாத்மாக்களுக்கு மோக்ஷஸாதநமாகிய கர்மங்களை யுண்டுபண்ணித்தந்து மோக்ஷபலத்தைத் தருகிறது. இதின்விரிவுபாஷ்யத்திலும் சுருதப்ரகாசிகையிலும் கண்டுகொள்வது.

௧௦. ய꞉ ஸர்வஜ்ஞ꞉ ஸர்வவித்³யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப꞉।
தஸ்மாதே³தத்³ ப்³ரஹ்ம நாம ரூபமந்நம் ச ஜாயதே॥

౧౦. యస్సర్వజ్ఞః సర్వవిద్యస్యజ్ఞానమయం తపః। తస్మాదేతద్బ్రహ్మనామ రూపమన్నఞ్చ జాయతే॥

(ப்-ம்.) ய꞉-எந்தஅக்ஷரபரப்ரம்மம், ஸர்வஜ்ஞ꞉-எல்லாவற்றையுமறிந்ததோ, ய꞉-எந்தப்ரம்மம், ஸர்வவித்-எல்லாவிசேஷங்களையுமறியுமோ, யஸ்ய-எந்தப்ரம்மத்திற்கு, தப꞉-ஸங்கல்பமானது, ஜ்ஞாநமயம்- ஜ்ஞானமேயோ, தஸ்மாத்-அந்தப்ரம்மத்திலிருந்து, ஏதத் - ப்³ரஹ்ம நாம ரூபம் அந்நம் ச ஜாயதே - முன்சொன்னபடி நாமரூபாத்மகமாகிய ப்ரபஞ்சமுண்டாகிறது.

ஶ்ரு௦-ஸூ.—கீழ்ச்சொல்லியபடியே பொருள்கொள்வதால் முன்சொல்லிய க்ரமத்திற்கு விரோதமில்லை.

ரா-ஸூ.—இந்த மந்திரத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வம் விதிக்கப்படுகிறது என்று கொள்க. இப்படிகொள்வதே மீமாம்ஸாந்யாயத்திற்குச் சேரும் ப்ரம்மமே உபாதானமும் நிமித்தமும் என்பது இம்மந்திரத்தால் விளங்கும். அந்த ப்ரம்மம் நாராயணன். வேறுதேவதையல்ல, விஸ்தாரம் வேறிடத்திலறியத்தக்கது.

முதல்முண்டகம்முதல்கண்டம்முற்றிற்று.

பரப்ரம்மணே நம꞉

𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃,

𑌹𑌰𑌿𑌃𑌓𑌮𑍍.

---

௧. 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑌵𑌯𑍋𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌨𑌿। 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌥𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌏𑌷𑌵𑌃𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇॥

౧. మంత్రేషుకర్మాణికవయోయాన్యపశ్యంస్తాని త్రేతాయాంబహుధాసంతతాని।
తాన్యాచరథనియతంసత్యకామాఏషవః పంథాస్సుకృతస్యలోకే॥

(ப-ம்.) 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍- அப்படிப்பட்டவிது ஸத்யம். 𑌕𑌵𑌯𑌃𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁𑌯𑌾𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 - மகர்ஷிகள்வேதமந்திரங்களில் எந்த கர்மங்களைக்கண்டார்களோ, 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌨𑌿- அந்த அக்நிஹோத்திராதி கர்மங்கள் த்ரேதாக்நியில் பலவாகவிதிக்கப்பட்டன, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃-ஸத்யமான ப்ரம்மத்தைவிரும்புகின்ற வதிகாரிகளே, 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌤 - தப்பாமல் அந்தகர்மங்களை யநுஷ்டியுங்கோள், 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇𑌏𑌷𑌵𑌃𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 - மோக்ஷத்திற்காகச்செய்கிற உபாஸநத்திற்கு இந்தகர்மாநுஷ்டாநமங்க மாகையாலே பலமாகியமோக்ஷத்திற்கு வழியாம்.

𑌸𑌂-𑌸𑌾.—"பரீக்ஷ்யலோகாந்கர்மசிதாந்" என்கிறபடி கர்மங்களைப் பரீக்ஷித்து அவைகளைவிட்டு ப்ரம்மவித்யையிலிழிவதற்கு கர்மாநுஷ்டாநவிதி சொல்லப்படுகிறது.

𑌸𑌾-𑌸𑌾.—மோக்ஷஸாதநமாகிய உபாஸநாங்கமாக கர்மாநுஷ்டாநம் விதிக்கப்படுகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

மற்றக்கருத்து இரண்டுபாஷ்யங்களுக்கு மொன்றே.

௨. 𑌯𑌦𑌾𑌲𑍇𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇। 𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌹𑍁𑌤𑌮𑍍॥

౨. యదాలేలాయతేహ్యర్చిస్సమిద్ధేహవ్యవాహనే।
తదాజ్యభాగావంతరేణాహుతీః ప్రతిపాదయేచ్ఛ్రద్ధయాహుతమ్॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃𑌲𑍇𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾𑌤𑌦𑌾 - அக்நி ஜ்வலிக்கும்போது, 𑌆𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 - ஜ்வாலையில், ஆஜ்யபாகமத்யத்தில் ஆகுதிஹோமம்பண்ணக்கடவன், 𑌹𑍁𑌤𑌂 - அதுநல்லஹோமமாகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதஉரையாலே விளங்குங்கருத்து இரண்டுபாஷ்யங்களுக்கு மொன்றே.

௩. 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌮𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌮𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑌣𑌮𑌤𑌿𑌥𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚| 𑌅𑌹𑍁𑌤𑌮𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌹𑍁𑌤𑌮𑌾
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿||

3. యస్యాగ్నిహోత్రమదర్శమపౌర్ణమాసమచాతుర్మాస్యమనాగ్రాయణమతిథివర్జితంచ।
అహుతమవైశ్వదేవమవిధినాహుతమాసప్తమాంస్తస్యలోకాన్హినస్తి॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌸𑍍𑌯-யவனுடைய, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 - அக்நிஹோத்ரமானது, 𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌂-தர்சகர்மமில்லாததோ, 𑌅𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌂 - பௌர்ணமாஸ கர்மமில்லாததோ, 𑌅𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂-சாதுர்மாஸ்யகர்மமில்லாததோ, 𑌅𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑌣𑌂 - ஆக்ராயணகர்மமில்லாததோ, 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂-அதிதிபூஜையில்லாததோ, 𑌅𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂-வைச்வதேவகர்மமில்லாததோ, 𑌅𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌂-விதிப்படி ஹோமம்பண்ணப்படாததோ, அப்படிப்பட்ட அக்நிஹோத்திரமானது, 𑌅𑌹𑍁𑌤𑌂-ஹோமம்பண்ணப்படாததாம். அதுவுமதவிற, 𑌤𑌸𑍍𑌯-அப்படிஹோமம்பண்ணவனுடைய, 𑌆𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍-𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍-ஏழுபுருஷன்வரையிலும் பலங்களையும், 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿-அழிக்கின்றது.

𑌶𑌂-𑌭𑌾.—𑌰𑌾-𑌭𑌾.—எவனக்நிஹோத்ரகர்மத்தை விதிப்படி யநுஷ்டியாமலும் அக்நிஹோத்திராதி காரிக்கவச்யமான தர்சாதியாகங்களைச் செய்யாமலும் திரிகிறானோ அவன்செய்த அக்நிஹோத்ராதி கர்மங்கள் வீணாவதோடு இவனையும் இவனைச்சேர்ந்தாரையு மழித்துக்கெடுக்கும். ஆனதால் எல்லாக்ரமங்களையும் தவறாமலநுஷ்டித்தாலது பயன்தருமல்லது தப்பினால்ஸங்கடங்களை யுண்டுபண்ணும் என்று பயத்துடன் தவராமல் அவைகளை யநுஷ்டிக்கக்கடவான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

தர்சாதியாகங்கள் அக்நிஹோத்திரத்திற்கு அங்கமல்லவாயினும் நித்ய நைமித்திககர்மங்களைத் தவராம லநுஷ்டிக்கவேணுமென்று கருத்தினாலிப்படி கூறப்பட்டது. இக்கருத்து பகவத்பாஷ்யகாரராலும் வெளியிடப்பட்டது, என்று இராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் விசேஷம்.

௪. 𑌕𑌾𑌳𑍀𑌕𑌰𑌾𑌳𑍀𑌚𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌾𑌚𑌸𑍁𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌚𑌸𑍁𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌵
𑌰𑍍𑌣𑌾| 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑍀𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍀𑌚𑌦𑍇𑌵𑍀𑌲𑍇𑌲𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌇𑌤𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌃||

4. కాళీకరాళీచమనోజవాచ సులోహితాయాచసుధూమ్రవర్ణా।
స్ఫులింగినీవిశ్వరూపీచ దేవీలేలాయమానాఇతిసప్తజిహ్వాః॥

(ப-ம்.) காளீ-காளியென்றும், கராளீ ச - கராளியென்றும், மநோஜவா ச - மனோஜவை யென்றும், ஸுலோஹிதா - சுலோகிதை யென்றும், யா - யாதொன்று, ஸுதூம்ரவர்ணா-சுதூம்ரவர்ணை யெனப்பட்டதோ, (அதுவும்)ஸ்புலிங்கிநீ - ஸ்புலிங்கினியென்றும், தேவீ - பூசிக்கத்தக்கதான, விச்வருசீ ச - விச்வரூபியென்றும், லேலாயமாநாஃ - அசைந்துகொண்டிருக்கிற, ஸப்த - ஏழு, ஜிஹ்வாஃ - நாக்குகள்.

ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.—பதாந்வயார்த்த பேதங்களில்லை. இதி,என்பது-என்றும், என்கிறபொருளைத்தருகின்றது; அதுஒன்றேயாயினும் பலவிடங்களிலும் சேர்த்துக்கொள்க.

ரு. ஏதேஷு யச்சரதே ப்ராஜமாநேஷு யதாகாலம் சாஹுதயோ ஹ்யாததாயந் | தந்நயந்த்யேதாஃ ஸூர்யஸ்ய ரச்மயோ யத்ர தேவாநாம் பதிரேகோ(அ)திவாஸஃ ||

౫. ఏతేషు యశ్చరతే భ్రాజమానేషు యథాకాలంచాహుతయోహ్యాదదాయన్ ।
తంనయన్త్యేతాస్సూర్యస్యరశ్మయోయత్రదేవానాంపతిరేకోఽధివాసః॥

(ப-ம்.) ப்ராஜமாநேஷு - விளங்குகிற, ஏதேஷு - இந்த நாக்குகளில், யஃ - யாதொருவன், யதாகாலம் - விதித்தகாலங்களில், சரதே - ஹோமம்செய்கிருனோ, தம் - அவனை, ஆஹுதயஃ - ஹோமமாஹுதிகள், ஆததாயந் - அழைத்துக்கொண்டு, ஏதாஃ - இந்த, ஸூர்யஸ்ய - சூரியனுடைய, ரச்மயஃ - கிரணங்களாக, (பூத்வா - ஆகி,) யத்ர - எந்தவிடத்தில், தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, பதிஃ - தலைவனானபிரமன், ஏகஃ - ஒப்பற்றவனாக, அதிவாஸஃ - இருக்கிருனோ, தத்ர - அவ்விடத்தில், நயந்தி-கொண்டுவிடுகிறதுகள்.

ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.—மேற்கூறிய அக்கினியின் நாக்குகளில் அவ்வோகாலங்களில் செய்யப்பட்ட வாகுதிகள் சூரியனுடைய கிரணங்களில் சேர்ந்துகொண்டு ஹோமஞ்செய்த புருஷனை எந்த விடத்தில் சகல தேவர்க்கு மதிபதியாகிய சதுர்முகன் வீற்றிருக்கிருனோ அவ்விடத்தில் கொண்டுசேர்க்கின்றன. இந்திரலோகத்தில் சேர்க்கின்றன என்பது சங்கரபாஷ்யத்தில் பேதம்.

கூ. ஏஹ்யேஹீதி தமாஹுதயஸ் ஸுவர்ச்சஸஃ ஸூர்யஸ்ய ரச்மிபிர் யஜமாநம் வஹந்தி | ப்ரியாம் வாசமபிவதந்த்யோ(அ)ர்ச்சயந்த்ய ஏஷ வஃ புண்யஸ் ஸுக்ருதோ ப்ரஹ்மலோகஃ ||

౬. ఏహ్యేహీతితమాహుతయస్సువర్చసస్సూర్యస్యరశ్మిభిర్యజమానంవహన్తి।
ప్రియాం[illegible]చమభివదంతోఽర్చయన్త్యఏషవఃపుణ్యస్సుకృతోబ్రహ్మలోకః॥

(ப-ம்.) தம் - அந்த, யஜமாநம் - யஜமானனை, ஸூர்யஸ்ய-சூரியனுடைய, ரச்மிபிஃ-கிரணங்களோடு, ஸம்ப்ருக்தாஃ - சேர்ந்த, ஸுவர்ச்சஸஃ-நல்லொளியோடுகூடிய, ஆஹுதயஃ-ஆகுதிகள், ஏஹி-ஏஹி-இதி-வாரும், வாரும், என்றும், ஏஷஃ-இந்த, புண்யஃ - சுத்தமான, ஸுக்ருதஃ-நல்ல

றத்தால் சாதிக்கப்பட்ட, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌃 - சதுர்முகனுலகமானது, 𑌵𑌃 - உம்முடையது, (𑌇𑌤𑌿 - என்றும்) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 - பிரியமான, 𑌵𑌾𑌚𑌂 - வார்த்தையை, 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃-சொல்லிக்கொண்டும், 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃-பூசித்துக்கொண்டும்; 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 - அழைத்துக்கொண்டுபோகின்றன.

ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.—இந்த புருஷனை மேற்கூறிய வாகுதிகள் சூரியனுடைய கிரணங்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு வாரும்வாரும் சுத்தமாயும் நல்லறங்களால் பெறப்பட்டதாயுமுள்ளசதுர்முகனுலகம் உம்முடையதே யென்று பிரியவார்த்தைகளைச் சொல்லி யழைத்துக்கொண்டு போகின்றன. சதுர்முகனுலக மென்னுமிடத்தில் இந்திரனுலகமென்பது சங்கரபாஷியத்தில் பேதம்.

௭. 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌅𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

౭. ప్లవా హ్యేతే అదృఢా యజ్ఞరూపాః అష్టాదశోక్తమవరం యేషు కర్మ।
ఏతచ్ఛ్రేయో యే௨భినన్దన్తి మూఢా జరామృత్యుం తే పునరేవాపియన్తి॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 - பதினெட்டு பெயர்களால் செய்யவேண்டியதாக சொல்லப்பட்ட, 𑌅𑌵𑌰𑌂 - தாழ்ந்த, 𑌕𑌰𑍍𑌮 - யஜ்ஞமானது, 𑌯𑍇𑌷𑍁 - எந்தபுருஷர்களிடத்தில் (𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 - இருக்கிறதோ,) 𑌏𑌤𑍇 - இந்த, 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 - யஜ்ஞம்செய்பவர்கள், 𑌅𑌦𑍃𑌢𑌾𑌃 - உறுதியற்ற, 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾𑌃 - தோணிகள், 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்தகர்மத்தை, 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 - நற்கதிக்குக்காரணமாக, 𑌯𑍇 - எந்த, 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 - அறிவிலிகள், 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 - கொண்டாடுகிறார்களோ, 𑌤𑍇 - அவர்கள், 𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 - கிழத்தன்மரணங்களை, 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 - மறுபடிதானே, 𑌅𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - அடைகிறார்கள்.

ஶம்-ஹா.—ஜ்ஞானமில்லாமல் செய்யப்பட்ட யஜ்ஞம் முதலிய கருமங்கள் அவித்தையால் செய்யப்பட்டதாதலால் துக்கத்தையே விளைக்கத்தக்கவைகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பதினாறு ருத்விக்குகளும் பத்நி-யஜமானன் ஆக பதினெட்டு பெயர்களால் செய்யவேண்டுவதாக சொல்லப்பட்ட கருமங்களை யெவர்கள் செய்கிறார்களோ; அவர்கள் உறுதியற்ற தொணிகள்போல் ஸம்ஸாரமாகிய சமுத்திரத்தை தாண்ட சக்தியற்றவர்கள். இவைகளை முக்திக்குக்காரணமாக எண்ணுகிறவர்கள் தங்கள் புண்ணியங்கள் கழிந்தபோதே மேலுலகமான சுவர்க்கத்தில் நின்றும் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தையடைகிறார்கள்.

ரா-ஹா. பதினெட்டு பெயர்களால் செய்யவேண்டுவதாகச் சொல்லப்பட்ட கருமங்களை எவர்கள் தாழ்ந்தபயன்களை விரும்பிச் செய்கிறார்களோ அவர்கள் உறுதியற்ற தொப்பம்போல் ஸம்ஸாரமாகிற சமுத்திரத்தை தாண்ட சக்தியற்றவர்களாக விருக்கிறார்கள். அல்லது பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்ட கருமங்கள் எந்த கருமங்களுக்கு அங்கங்களாகவிருக்கின்றனவோ. அந்த யஜ்ஞம் முதலிய கருமங்கள் உறுதியற்ற தொணிகள். அவைகளை நற்கதிக்குக்காரணமாக வெண்ணுகிறவர்கள் திரும்பவும் சம்சாரத்தை யடைகிறார்கள். என்று பலத்தைவிரும்பிச் செய்கிற கருமங்கள் நிந்திக்கப்படுகின்றன.

அ. 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ।
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 ॥

౮. అవిద్యాయామన్తరే వర్తమానాః స్వయంధీరాః పండితంమన్యమానాః।
జంఘన్యమానాః పరియంతి మూఢా అంధేనైవ నీయమానా యథాంధాః॥

(ப-ம்.) 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 - அறிவில்லாதவர்கள், 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 - அவித்யையின் நடுவில், 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 - இராநின்றவர்களாய், 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 - நாமே, 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 - புத்திமான்கள், 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 - பண்டிதர்கள், என்று நினைவுடையவர்களாய், 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 - கிழத்தனம்முதலிய ரோகங்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய், 𑌅𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 - குருடனாலேயே, 𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 - வழிகாட்டப்படுகிற, 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾 - குருடர்கள்போல, 𑌪𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - சுழலுகிறார்கள்.

௯. 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌲𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

౯. అవిద్యాయాంబహుధావర్తమానాఃవయంకృతార్థాఇత్యభిమన్యంతిబాలాః।
యత్కర్మిణోనప్రవేదయంతిరాగాత్తేనాతురాఃక్షీణలోకాశ్చ్యవన్తే॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍-𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 - தேவர்மநுஷ்யர் முதலிய அநேகபேதங்களை யடைந்து இப்ப்ராக்ருதிமண்டலத்தில் வஸிக்கிற, 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 - அறிவிலாதவர், 𑌵𑌯𑌮𑍍 - நாம், 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 - எல்லாம்பெற்றவர்கள், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - எண்ணுகிறாகள், 𑌯𑌤𑍍 - எந்தகாரணத்தால், 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 - கர்மம்செய்பவர், 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 - ஆசையினால், 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - தத்வத்தையறியார்களோ, 𑌤𑍇𑌨 - அந்தகாரணத்தால், 𑌆𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 - பீடிக்கப்பட்டவர்களாய், 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 - புண்யங்கழிந்தவர்களாய், 𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 - புண்யலோகங்களினின்றும் நழுவுகிறார்கள்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

அவித்யை என்பதற்கு சங்கரபாஷ்யத்தில் மாயை என்றும் இராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் ப்ரக்ருதி என்றும் பொருள்கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைபத உரையில்போலவே இரண்டு சுலோகங்களிலும் இரண்டு பாஷ்யங்களிலு முரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

௧௦. 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 । 𑌨𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

౧౦. ఇష్టాపూర్తంమన్యమానావరిష్ఠంనాన్యచ్ఛ్రేయోవేదయన్తేప్రమూఢాః।
నాకస్యపృష్ఠేతేసుకృతేనుభూత్వేమంలోకంహీనతరంవావిశంతి॥

(ப்-ம்.) ப்ரமூடா: - அறியாதவர்கள், இஷ்டாபூர்த்தம் - யாகம்செய்தல் தடாகமுதலியவையுண்டாக்குதல் இவைகளை, வரிஷ்டம் - சிறந்ததாக, மந்யமாநா: - நினைத்தவர்களாய், அந்யச்ச்ரேய: - வேறுபுருஷார்த்தத்தை, நவேதயந்தே - தெரிந்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. தே - அவர்கள், ஸுக்ருதே - புண்யத்தாலாகிய, நாகஸ்யப்ருஷ்டே - ஸ்வர்க்கலோகத்தில், அநுபூத்வா - கர்மபலத்தையநுபவித்து, இமம் லோகம் - இந்தமநுஷ்யலோகத்தையும், ஹீநதரம்வா - நரகாதிலோகத்தையும் விஶந்தி - அடைகிறார்கள்.

கக. தப:ஶ்ரத்தேயேஹ்யுபவஸந்த்யரண்யே ஶாந்தாவித்வாம்ஸோ பைக்ஷசர்யாம்சரந்த:। ஸூர்யத்வாரேணதேவிரஜா:ப்ரயாந்தி யத்ராம்ருத: ஸ புருஷோஹ்யவ்யயாத்மா॥

౧౧. తపశ్శ్రద్ధేయేహ్యుపవసన్త్యరణ్యేశాన్తావిద్వాంసోభైక్షచర్యాంచరన్తః।
సూర్యద్వారేణతేవిరజాఃప్రయాంతియత్రామృతస్సపురుషోహ్యవ్యయాత్మా॥

(ப்-ம்.) யேஹி - யவர்கள், அரண்யே - ஏகாந்தஸ்தலத்தில், ஶாந்தா: - சாந்தியுடையவர்களாய், பைக்ஷசர்யாம்சரந்த: - பிக்ஷைசெய்கிறவாகளாய், வித்வாம்ஸ: - உபாஸகர்களாய், தப:ஶ்ரத்தே - ப்ரம்மத்தைபக்தியோடு, உபவஸந்தி - உபாஸிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், விரஜா: - தோஷமில்லாதவர்களாய், ஸூர்யத்வாரேண - ஸூரியமார்க்கத்தாலே, ப்ரயாந்தி - போகிறார்கள், யத்ர - யந்த பரமபதத்தில், அம்ருத: - அம்ருதஸ்வரூபியாயும், அவ்யயாத்மா - அழிவில்லாதவராயுமிருக்கிற, ஸ:புருஷ: ஹி - அந்த பரமபுருஷன் வஸிக்கிறாரோ; அந்தபரமபதத்தை யடைகிறார்கள்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் தபச்சப்தத்திற்கு வர்ணாச்சிரமங்களுக்குரிய கருமமென்றும் ச்ரத்தை, என்பதற்கு ஹிரண்யகர்ப்பவிஷயமான வித்யைஎன்றும் இந்த சுலோகத்தில் சொல்லிய அதிகாரியடைவது ஸத்யலோகமென்றும் இது மோக்ஷமல்லவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இராமாநுஜபாஷ்யத்திலிதுவே மோக்ஷமென்று வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. மற்றவைகளிவிரண்டு பாஷ்யங்களு மிவ்விரண்டு ச்லோகங்களிலும் பதஉரையயே யநுஸரிக்கின்றன.

கஉ. பரீக்ஷ்யலோகாந்கர்மசிதாந்ப்ராஹ்மணோநிர்வேதமாயாந்நாஸ்த்யக்ருத:க்ருதேந। தத்விஜ்ஞாநார்த்தம்ஸகுருமேவாபிகச்சேத்ஸமித்பாணி: ஶ்ரோத்ரியம்ப்ரஹ்மநிஷ்டம்॥

౧౨. పరీక్ష్యలోకాన్కర్మచితాన్బ్రాహ్మణోనిర్వేదమాయాన్నాస్త్యకృతఃకృతేన।
తద్విజ్ఞానార్థంసగురుమేవాభిగచ్ఛేత్సమిత్పాణిశ్శ్రోత్రియంబ్రహ్మనిష్ఠమ్॥

(ப்-ம்.) ப்ராஹ்மண: - வேதாத்யயநம் செய்த எந்த ப்ராம்மணன், கர்மசிதாந் - கர்மங்களாலாகிய, லோகாந்-லோகங்களை, பரீக்ஷ்ய - மீமா

ம்ஸைகளைக்கொண்டு நன்கறிந்து, 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌃-நித்யனாகியபுருஷன், 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨-அநித்யமான கர்மத்தினால், 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿-அடையப்படமாட்டான் என்று, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇-𑌦𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 - சிந்தையடைவனோ, 𑌸𑌃 - அந்தப்ராம்மணன், 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍- அந்தபுருஷனை யறியும்பொருட்டு, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 - வேதாந்தமறிந்தவனாயும் 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 - ப்ராம்மநிஷ்டை யுடையவனாயுமிருக்கிற, 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍇𑌵-ஆசாரியனையே, 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 - ஸமித்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டவனாய், 𑌅𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 - அடையக்கடவன்.

கங. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌶𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯 । 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂𑌵𑍇𑌦𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑌤𑌾𑌂𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

౧౩. తస్మైసవిద్వానుపసన్నాయసమ్యక్ప్రశాన్తచిత్తాయశమాన్వితాయ॥
యేనాక్షరంపురుషంవేదసత్యంప్రోవాచతాంతత్త్వతోబ్రహ్మవిద్యామ్॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌃 - அந்த, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - ஆசாரியன், 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 - சாஸ்திரப்படி, 𑌉𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 - தன்னை யடைந்திருக்கிறவனும், 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 - சாந்தமான நெஞ்சையுடையவனும், 𑌶𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯 - மற்றஇந்திரியங்களினுடையவுமடக்கத்தையுடையவனுமான, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்த சிஷ்யனையும்பொருட்டு, 𑌯𑍇𑌨 - எந்தவித்யையினால், 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 - ஸ்வரூபவிகார மில்லாதவனும், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 - குணவிகாரமில்லாதவனுமான, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 - புருஷனை, 𑌵𑍇𑌦 - தானறிந்துகொண்டானோ; 𑌤𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 - அந்தப்ராம்மவித்யையை, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 - உள்ளபடி, 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 - சொல்லக்கடவன்.

ஸம்-ஹா.—காரணகாரிய ரூபமாகிய இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பூர்ணவிரக்தி பிறந்தவனுக்கு ப்ரம்மவித்தையை யிலதிகாரமென்று காட்டுவதற்கு இந்த சுலோகம் சொல்லப்படுகிறது. ஒருவன், அவித்யை ஆசை கருமம் முதலிய தோஷங்களையுடைய புருஷனால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதாகிய ருக்வேத முதலிய வற்றில் சொன்ன அபரவித்தைகளின் ஸ்வரூபத்தையும், அவைகளின் பலங்களாய் விதிக்கப்பட்ட தக்ஷிணாயந மார்க்கத்தாலு முத்தராயண மார்க்கத்தாலு மடையக்கூடிய லோகங்களையும், விதிப்படி செய்யாமையாலும் விதியினால் தடுக்கப்பட்டவைகளைச் செய்வதினாலு முண்டாகிற நரகம் முதலிய லோகங்களையும், ப்ரத்யக்ஷம் அநுமாநம் உபமாநம் வேதாகமம் இவைகளால் முற்றிலு முள்ளபடியறிந்து, இவைஸம்ஸாரத்தில் செல்லுவதற்குக்காரணங்களென்றும், வித்தும் முளையும்போல ஒன்றுக் கொன்று காரணமாய் அநேகாநர்த்தங்களுக் கிடமென்றும் அஸாரங்களென்றும் மாயை, கானல்தண்ணி கந்தர்வநகரம், ஸ்வப்நம் நீர்க்குமிழி முதலிய வற்றைப்போல க்ஷணந்தோறும் ஆவதுமழிவதுமாகிய தன்மையுடையன வென்றும் நிச்சயித்து, வ்யாக்ருதம் அவ்யாக்ருதம் என்கிற அவ்யக்தம் முதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள ஸமஸ்தத்தையும் விட்டு, ப்ராஹ்மணன் வைராக்கிய மடையக் கடவன். அவித்யா காமதோஷாதிகளால் வருகிற கர்மங்களினா லுண்டாகும் தருமா தருமங்களைச் சேர்ந்தவைகளில் வைராக்யம் செய்து ப்ரம்ம வித்யையைப் பற்றுவதில் ப்ராம்மணனுக்கே முக்யாதிகார மாகையால் ப்ராம்மணனென் றெடுத்தது. வைராக்கிய மடை

யும் ப்ரகாரமாவது. இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நித்யமான பதார்த்த மொன்றுமில்லை. எல்லாம் கருமத்தினுலுண்டானவை ஆகையா லநித்யங்களே, நித்யமாகிய தொன்றுமில்லை. எல்லா கர்மமும் அநித்யத்திற்கே ஸாதநமாகின்றது. கர்ம்மத்தின் பயன் நால்வகைத்தேயன்றோ; அதாவது கர்மத்தினுல் பிறப்பிக்கப்படும் சில; கருமத்தினுலடையப்படும் சில; கர்ம்மத்தினுல் ஸம்ஸ்கரிக்கப்படும் சில; கர்மத்தினுல் வேறுபாட்டை யடைவிக்கப்படும் சில, நமக்கு நிச்யமாய் அம்ருதமாய் அபயமாய் கூடஸ்த்தமாய் அசலமாய் த்ருவமாயிருக்கிற பொருளில் விருப்பமிருக்கின்றது; இப்படி யாகாததில் நமக்காசை யில்லை. ஆகையால் நித்யஸாதநமாயும் இப்படிப்பட்ட பொருளுக்கு ஸாதநமாகாததுமான கருமத்தினுல் நமக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, அநித்யத்தைவிட கருமம் வேறொன்றையும் ஸாதியாது. ஆகையால் வீணுயநேகா நர்த்தங்களுக்குக் காரணமாய் ஆயாஸத்திற்கிடமாகிய கருமம் வீணேயாம்; அநித்யத்தினுல் நித்யம் வராதன்றோ; என்பதாம். இப்படி வைராக்யமடைந்தவன் அபயமானதும் மங்களஸ்வரூபமானதும் அம்ருதம்போன்றதும் நித்யமுமான ஸ்தாநத்தை யடைவதற்கு, சமம், தமம், தயை, இவைகளோடு கூடிய ஆசாரியனையே ஆச்ரயிக்கக் கடவன், இவன் சாஸ்திரபண்டிதனுயினும் ஆசாரியனை யடைந்தே ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தைப் பெறவேணு மென்பதற்கு ஆசாரியனையே என்றது. வேதாந்தத்தை யறிந்தவனுயும் ப்ரம்மநிஷ்டனாயு மிருக்கிற ஆசாரியனை அரிக்த பாணியாய் ஸமித்து பலம் முதலிய உபஹாரங்களை யெடுத்துக்கொண்டு, ஆச்ரயிக்கக் கடவன். கேவலப்ரம்ம நிஷ்டனே ஆசாரியனுகிறுன். கர்மநிஷ்டன் ப்ரம்ம நிஷ்டனுகான். கர்மத்திற்கும் ப்ரம்மஜ்ஞாநத்திற்கும் விரோதமாகையா லென்றறிக. ஆகையால் கேவலப்ரம்ம நிஷ்டனை ஆசாரியனுக வரிக்கக் கடவன். ஆசாரியனருள்பெற்று அவனைத்தான் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை ப்ரச்நம் பண்ணக் கடவன். அப்படிப்பட்ட சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யன் தானறிந்த ப்ரம்மவித்யையை உபதேசிக்கக் கடவன். ஆந்தர பாஹ்யேந்திரியங்களை நிக்ரஹித்து பரமவிரக்தனுன சிஷ்யனுக்கு தானெந்த வித்யையினுல் அக்ஷரஸத்யபுருஷனை யறிந்தானே அந்தப்ரம்ம வித்யையை உள்ளபடி யுபதேசிக்கக் கடவன். ரிக்தபாணியென்றல் வெறுங்கையனென்று பொருள். அப்படியாகாதவன், அரிக்தபாணியாகிறுன்.

ரா-ஹா.—வைராக்ய முடையவனுய் பரப்ரம்மத்தை யடைவதற்கு வேண்டிய வித்யை என்கிற ஜ்ஞாநத்தைச் கோருகிறவனுக்கு ஆசாரியோபாஸநம் விதிக்கப்படுகிறது. இந்த வாக்யத்தில் ந்யாயத்தினு லேர்ப்படுகிற அர்த்தத்தை யனுவதித்துக்கொண்டு ஆசாரியனை யாச்ரயிக்கும் க்ரமம் சொல்லப்படுகிறது. ஆசாரியன் வேதாந்த பண்டிதனுயினும் ப்ரம்மநிஷ்டை யில்லாதவனை யடையக் கூடாது. அசித்து சித்து இவ்விரண்டு தத்வங்களிலும் பேதப்பட்ட ப்ரம்மத்தை யடைவதற்கு குருபாஸநம் அவச்யமானது என்று நியமவிதியா லுணர்த்தப்படுகிறது.

பதார்த்வ்யார்த்தபேதங்கள்.

இரண்டு சுலோகங்களு மொன்றோடொன்று ஸம்பந்தமுடையதா யிருப்பதால் இரண்டுக்கும்சேர்த்து பாஷ்யமெழுதப்பட்டது.

இதி த்ருதீயகண்டே த்விதீய: கண்ட:.

இதி ப்ரதம: கண்ட:॥

ஸ்ரீ:.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

க. 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥

౨. తదేతత్సత్యంయథాసుదీప్తాత్పావకాద్విస్ఫులింగాస్సహస్రశఃప్రభవంతేసరూపాః।
తథాక్షరాద్వివిధాస్సోమ్యభావాఃప్రజాయంతేతత్రచైవాపియంతి॥

(ப-ம்.) 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 - ஓஸோம்யனே, 𑌤𑌤𑍍-அப்படிப்பட்ட, 𑌏𑌤𑌤𑍍- இந்தப்ரம்மஸ்வரூபமானது, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - ஸத்யமானது, 𑌯𑌥𑌾 - எப்படி, 𑌸𑍁𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 - ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍 - அக்நியிலிருந்து, 𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 - ஸத்ருசங்களான, 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 - பொறிகள், 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 - அனேகமாக, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்டாகின்றனவோ; 𑌤𑌥𑌾 - அப்படியே, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍 - அக்ஷரபரப்ரம்மத்திலிருந்து, 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 - அநேகவிதங்களான; 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 - பதார்த்தங்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்டாகின்றன. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌚𑍈𑌵 - அவ்விடத்திலேயே, 𑌅𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - லயம் பெறுகின்றன.

𑌶𑌂-𑌭𑌾.—இதுவரையில் அபரவித்யையின் ப்ரகாரம் முற்றும் சொல்லப்பட்டது. இனி இந்த அபரவித்யையின் காரியமான ஸம்ஸாரம் எந்த அக்ஷரப்ரம்மத்தினின்றும் பிறக்கிறதோ எந்த அக்ஷரபரப்ரம்மத்திலழிந்து லயிக்கிறதோ யதையறிந்தா லெல்லா மறியப்படுமோ அப்படிப்பட்ட பரவித்யை என்கிற ப்ரம்மவித்யைக்கு விஷயமான ஸத்ய புருஷாக்ஷர ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை ரூபித்துச் சொல்லுவதற்கு மேல் துடங்கப்படுகிறது. அபரவித்யைக்கு விஷயமான கருமத்தால் வருகிற பலம் ஸத்யமென்று உபசரிக்கப்பட்டாலும் அவித்யைக்கு விஷயமாகையாலே வாஸ்தவத்தில் ஸத்யமல்ல. இந்த அக்ஷரப்ரம்மம் ஸத்தாகையால் வித்யாவிஷயமாய் வாஸ்தவஸத்யமாகிறது. இப்படிப்பட்ட அக்ஷரபரப்ரம்மம் மிகவும் பரோக்ஷமாகையால் கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தெரியாதாகையால் ப்ரத்யக்ஷ வஸ்துவைப்போலறிவது கஷ்டமென்று இந்த ப்ரம்மத்திற்கு திருட்டாந்தம் கூறப்படுகிறது. அக்நியிலிருந்து அக்நி கணங்கள் புறப்படுவதுபோல அக்ஷரபரப்ரம்மத்திலிருந்து அந்த ப்ரம்ம கணங்களாகிய ஜீவர்கள் புறப்படுகிறார்கள். நெருப்பிலிருந்து கிளம்புகிற பொறிகளும் நெருப்பேயாவதுபோல ப்ரம்மத்திலிருந்து பிறக்கிற ஜீவர்களும் ப்ரம்மமே யாவர்கள். ப்ரம்மம் ஒன்றே யாயினும் ஒரே ஆகாயத்தில் குட முதலிய உபாதிகளினால் அனேக பேதங்களுண்டாகிறதுபோல தேவர் மநுஷ்யர் முதலான தேஹங்களாகிற உபாதிகளினால் அனேக ஜீவர்கள் ஏற்படுகிறார்கள். அந்த ப்ரம்மத்திலேயே குட முதலியவை யுடைந்தபோது மஹாகாசத்துடன் கலந்து லயிக்கிறதுபோல ஜீவர்கள் சரீரமாகிய உபாதி கழிந்தபோது லயிக்கிறார்கள்.

𑌰𑌾-𑌭𑌾.—ஸூக்ஷ்மமாகிய சித்தையும் அசித்தையும் சரீரமாக உடைய ப்ரம்மத்திலிருந்து ஸ்தூலங்களான சித்துக்களும் அசித்துக்களும் உண்டாவதில் த்ருஷ்டாந்தமாக அக்நியை யெடுத்துக் காட்டுகிறது. மற்றவை முன்போலவே.

௨. 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌜𑌃।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃॥

౨. దివ్యో హ్యమూర్తః పురుషస్సబాహ్యాభ్యన్తరో హ్యజః।
అప్రాణో హ్యమనాశ్శుభ్రో హ్యక్షరాత్పరతః పరః॥

(ப-ம்.) 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌃 - பரமபதவாசியாயும், 𑌅𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌃 - கர்மஸம்பந்தத்தாலுண்டான அவயவங்களில்லாதவனுயும், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருஷசப்தவாச்யனுயும், 𑌸𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 - உள்ளும்வெளியும் வ்யாபித்தவனுயும், 𑌅𑌜𑌃 - உத்பத்தியில்லாதவனுயும், 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணஸம்பந்தமில்லாதவனுயும், 𑌅𑌮𑌨𑌾𑌃 - மநஸ்ஸில்லாதவனுயும், 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌃 - சுத்தனுயுமிருக்கிற, 𑌸𑌃 - அந்த பரமபுருஷன், 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍 - அவ்யாக்ருதத்தைக்காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌤𑌃 - பரனுன ஸமஷ்டிபுருஷனைக்காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌃 - பரன்.

இந்தசுலோகத்தில் 'ஹி' மூன்றுக்கும் ப்ரஸித்தியே பொருள்.

ஶ0-பா.—நாமரூபங்களுக்குக் காரணமாய் தன் விகாரங்களில் காட்டில் பரமாயிருக்கிற அவ்யாக்ருத மென்கிற அக்ஷரத்தைக் காட்டில் பரமாய், ஸமஸ்தமான உபாதி பேதங்களும் நீங்கியதாய் ஆகாசம்போலே அமூர்தமாயிருக்கிற அக்ஷரபரப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை பேதசூந்யமென்று சொல்லுவதற்கு தொடங்குகிறது. ப்ரகாச ஸ்வரூபமாய் ஸ்வயம் ஜ்யோதியாய் தனக்குத்தானே காரணமாய் லோகவிலக்ஷணமாய் அவயவசூந்யமாய் பூர்ணமாய் புரிசயனுய் தேஹத்திற்குள்ளும் வெளியும் கலந்திருப்பவனுய் பிறப்பு முதலிய பாவவிகாரங்களில்லாதவனுய், நீர்க்குமிழி முதலியவற்றிற்கு காற்றுப்போலவும், ஆகாய பேதத்திற்கு குட முதலியவைபோலவும் தனக்கு ஜந்ம காரணமில்லாதவனுய், ஜராமரணங்களில்லாதவனுய் க்ஷயமில்லாதவனுய் த்ருவனுய் அபயஸ்வரூபியாய் தேஹமுதலிய உபாதி பேதத்தால் கண்டவர்களுக்கு அவித்யையினுல், ஆகாயம் அழுக்கு முதலிய வற்ருேடுகூடித் தோற்றுவதுபோல, அனேக தேஹங்களில் ப்ராணன் மனஸ்ஸு இந்திரியம் விஷயம் இவைகளோடு கூடினவனைப்போல் தோற்றினுனுயினும், பரமார்த்தங் கண்டவர்களுக்கு, க்ரியாசக்தி பேதத்தோடு கூடிச் சலிக்கிற ப்ராணவாயு ஸம்பந்தமில்லாதவனுய், ஜ்ஞாநசக்தி பேதத்தோடுகூடி ஸங்கல்பரூபமாயிருக்கும்மனஸ்ஸில்லாதவனுய், இப்படியே அபாநம் முதலிய வாயு ஸம்பதமில்லாதவனுய் கர்மேந்த்ரியம் அதின் விஷயங்கள் புத்தி மநஸ்ஸு, ஜ்ஞாநேந்திரியம் அதின் விஷயங்கள் இவைகளில்லாதவனுய், இப்படியே வேறு சுருதியிலும் சொல்லப்பட்டவனுய், இப்படி உபாதி ஸம்பந்தமில்லாதவனுகையாலே சுத்தனுயிருக்கிற பரமபுருஷன், தன் விகாரங்களுக்குத் தான் காரணமாகையாலே அவைகளுக்குப் பரமாயிருக்கிற அக்ஷரத்தைக் காட்டிலும் பரனுயிருக்கிறுன். இவனிடத்திலேயே, ஆகாசமென்கிற வ்யவஹார காரணமான அக்ஷரம் ஒட்டிக்கிடக்கிறது. புருஷன் ப்ரத்யக்ஷத்தில் ப்ராணன் முதலிய வற்ருேடு கூடி யிருக்க ப்ராணன் முதலியவையில்லாதவனென்று சொல்லுவதெங்ஙன மெனில் ப்ராணுதிகளுண்டாவதற்கு முன்னமே புருஷனிருக்கிறுனுகையால் அப்போது ப்ராணுதி ஸம்பந்தமில்லை யன்ருே; ஒருவனுக்கு, பிள்ளை பிறப்பதற்கு முன் அவனைப் பிள்ளையில்லாதவனென்று சொல்லுகிறுர்களன்ருே.

ரா-பா.—சுத்தனுகிய பரமபுருஷன் ப்ரக்ருதியில் காட்டில் பரனுன ஜீவனைக் காட்டில் பரனென்று பொருள். சங்கரபாஷ்யத்தில் செய்த வ்யாக்யானம் யுக்தமன்று,

த்ருஷ்டாந்தத்திற்குச் சேராமையாலென்று விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவை பத உரையில் சொல்லியபடியே கொள்ளப்பட்டு எல்லாவற்றுக்கும் ச்ருதி ப்ரமாணம் காட்டப்பட்டது.

௩. 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚।
𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀॥

3. ఏతస్మాజ్జాయతే ప్రాణో మనః సర్వేంద్రియాణి చ ।
ఖం వాయుర్జ్యోతిరాపః పృథివీ విశ్వస్య ధారిణీ॥

(ப·ம்.) 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - இந்தபுருஷனிடத்திலிருந்து, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணனும், 𑌮𑌨𑌃 - மநஸ்ஸும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 - எல்லா இந்திரியங்களும், 𑌖𑌂-ஆகாயமும், 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - காற்றும், 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 - தேஜஸ்ஸும், 𑌆𑌪𑌃- ஜலமும், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - ஸமஸ்தத்தையும், 𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 - தரிக்கிற, 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 - பூமியும், 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 - உண்டாகிறது.

ஸம்-ஸா.—இவைகள் முன்னில்லை யென்பது விளங்க இந்த ப்ராணாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகிறது. அவித்யா விஷயங்களாகையாலே ப்ராணாதிகள் பொய்யாகும். ஸ்வப்நத்தில கண்ட பிள்ளையைக்கொண்டு ஒருவனைப் பிள்ளையுடையவனென்று சொல்வதுபோல இந்த பொய்யான ப்ராணனைக்கொண்டு புருஷனை ப்ராணமுடையவனென்பது சேராது. இப்படியே மற்றுள்ள வற்றிலும் காண்க. பிறப்புக்கு முன்னின்றியே பொய்யாவதுபோல ப்ரளயத்திற்கும் பின்னின்றியும் பொய்யாகின்றன. அவைகளாவன ப்ராணங்களும் பூதங்களு மிந்திரியங்களும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் பதஉரைக்குமேல்பட விசேஷமில்லை.

௪. 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 । 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾॥

౪. అగ్నిర్మూర్ధా చక్షుషీ చంద్రసూర్యౌ దిశః శ్రోత్రే వాగ్వివృతాశ్చ వేదాః ।
వాయుః ప్రాణో హృదయం విశ్వమస్య పద్భ్యాం పృథివీ హ్యేష సర్వభూతాంతరాత్మా॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்தபுருஷனுக்கு, 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 - சிரஸ்ஸானது, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - ஸ்வர்க்கலோகம், 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 - கண்கள், 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍌-சந்திரசூரியர்கள், 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 - காதுகள், 𑌦𑌿𑌶𑌃 - திசைகள், 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 - வேதங்கள், 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 - இவனுடைய வாக்கினல் வெளியாக்கப்பட்டவை. 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இவனுடைய, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணன், 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - காற்று, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 - ஸமஸ்தமும், 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இவனுடைய, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 - ஹ்ருதயம், 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - கால்கள், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 - பூமியாம், 𑌏𑌷𑌃 - இவன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 - எல்லாபூதங்களுக்கு மந்தர்யாமியாயிருக்கிறான்.

ஸ0-ஸா.—முன்சொன்ன அக்ஷரபுருஷனையே ஸவிசேஷமாக விஸ்தரித்துச்சொல்லுகிறது. ஸூத்திரபாஷ்யங்களைப்போல, இப்படி கூறுவதினால் ஸுகமாயறிப்படுமென்றே.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் விசேஷமில்லை. பதஉரையின் கருத்தேயுளது.

௫. தஸ்மாத³க்³நி: ஸமிதோ⁴ யஸ்ய ஸூர்ய: ஸோமாத்பர்ஜந்ய ஓஷத⁴ய: ப்ருதி²வ்யாம்। புமாந்ரேத: ஸிஞ்சதி யோஷிதாயாம் ப³ஹ்வீ: ப்ரஜா: புருஷாத்ஸம்ப்ரஸூதா:॥

౫. తస్మాదగ్నిస్సమిధో యస్య సూర్యస్సోమాత్పర్జన్య ఓషధయః పృథివ్యామ్ ।
పుమాన్రేతస్సించతి యోషితాయాం బహ్వీః ప్రజాః పురుషాత్సంప్రసూతాః॥

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - அந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்திலிருந்து, அக்³நி: - ஸ்வர்க்கலோகமுண்டாகிறது. யஸ்ய - யந்த ஸ்வர்கலோகமாகிற அக்நிக்கு, ஸூர்ய: - ஸூர்யன், ஸமித⁴: - ஸமித்துக்களோ; ஸோமாத் - அந்தஸ்வர்க்கலோகத்திலுண்டாகிய சந்திரனிடத்திலிருந்து, பர்ஜந்ய: - மேகமுண்டாகிறது, ப்ருதி²வ்யாம் - பூமியில், ஓஷத⁴ய: - அந்த பர்ஜந்யத்திலிருந்து ஓஷதிகளுண்டாகின்றன, புமாந் - புருஷனானவன், யோஷிதாயாம் - ஸ்த்ரீயினிடத்தில், ரேத: - அந்த ஓஷதிகளாலுண்டாகிய ரேதஸ்ஸை, ஸிஞ்சதி - விடுகிறான், புருஷாத்-புருஷனிடத்தில், ப³ஹ்வீ: - அனேகமான, ப்ரஜா: - ப்ரஜைகள், ஸம்ப்ரஸூதா: - அந்த ரேதஸ்ஸம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றன.

ஸ0-ஸா. ரா-ஸா. பஞ்சாக்நிவித்தையில் சொன்னப்ரகாரம் ஸமஸ்த ஜகத்தும் அந்த புருஷனிடத்திலிருந்து பிறக்கிறது.

௬. தஸ்மாத்³ருச: ஸாம யஜூம்ஷி தீ³க்ஷா யஜ்ஞாஶ்ச ஸர்வே க்ரதவோ த³க்ஷிணாஶ்ச। ஸம்வத்ஸரஶ்ச யஜமாநஶ்ச லோகா: ஸோமோ யத்ர பவதே யத்ர ஸூர்ய:॥

౬. తస్మాదృచస్సామయజూంషి దీక్షా యజ్ఞాశ్చ సర్వే క్రతవో దక్షిణాశ్చ ।
సంవత్సరశ్చ యజమానశ్చ లోకాస్సోమో యత్ర పవతే యత్ర సూర్యః॥

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - அந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்திலிருந்து, ருச: - ருக்குக்களும், ஸாம - ஸாமங்களும், யஜூம்ஷி - யஜுஸ்ஸுக்களும், தீ³க்ஷா:, தீக்ஷைகளும், ஸர்வே யஜ்ஞா: - எல்லாயஜ்ஞங்களும், க்ரதவ:-யாகங்களும்-த³க்ஷிணா:ச - தக்ஷிணைகளும், ஸம்வத்ஸரஶ்ச - ஸம்வத்ஸரரூப காலமும், யஜமாந:ச - கர்தாவும், யத்ர - எந்தலோகங்களில், ஸோம: - சந்திரன், பவதே - பரிசுத்தம் பண்ணுகிறானோ; யத்ர - எந்தலோகங்களில், ஸூர்ய: - ஸூரியன், பவதே - பரிசுத்தம் செய்கிறானோ; லோகா: - அந்த லோகங்களு முண்டாகின்றன.

௭. தஸ்மாச்ச தே³வா ப³ஹுதா⁴ ஸம்ப்ரஸூதா: ஸாத்⁴யா மநுஷ்யா: பஶவோ வயாம்ஸி। ப்ராணாபாநௌ வ்ரீஹியவௌ தபஶ்ச ஶ்ரத்³தா⁴ ஸத்யம் ப்³ரஹ்மசர்யம் விதி⁴ஶ்ச॥

౭. తస్మాచ్చ దేవా బహుధా సంప్రసూతా స్సాధ్యా మనుష్యాః పశవో వయాంసి।
ప్రాణాపానౌ వ్రీహియవౌ తపశ్చ శ్రద్ధా సత్యం బ్రహ్మచర్యం విధిశ్చ॥

(ப்-ம்.) தஸ்மாத் - அந்த பரமபுருஷனிடத்திலிருந்து, பஹுதா - அனேகப்ரகாரமாக, தேவா꞉ - தேவர்களும், ஸாத்⁴யா꞉ - ஸாத்தியர்களும், மனுஷ்யா꞉ - மநுஷ்யர்களும், பஶவ꞉ - பசுக்களும், வயாம்ஸி - பக்ஷிகளும், ப்ராணாபானௌ - ப்ராணன் அபாநன்முதலியவாயுக்களும், வ்ரீஹியவௌ - தாந்யவிசேஷங்களும், தபஶ்ச - தபஸ்ஸும், ஶ்ரத்³தா⁴ - ஆஸ்திக்யபுத்தியும், ஸத்யம் - பொய்சொல்லாமையும், ப்³ரஹ்மசர்யம் - மைதுநம்செய்யாமையும். விதி⁴ஶ்ச - விதியும், ஸம்ப்ரஸூதா꞉ - உண்டாயின.

௮. ஸப்த ப்ராணா꞉ ப்ரப⁴வந்தி தஸ்மாத் ஸப்தார்சிஷ꞉ ஸமித⁴꞉ ஸப்த ஹோமா꞉ | ஸப்த இமே லோகா யேஷு சரந்தி ப்ராணா கு³ஹாஶயா நிஹிதா꞉ ஸப்த ஸப்த ||

౮. సప్త ప్రాణాః ప్రభవన్తి తస్మాత్సప్తార్చిషః సమిధస్సప్త హోమాః।
సప్త ఇమే లోకా యేషు చరన్తి ప్రాణా గుహాశయా నిహితాస్సప్త సప్త॥

(ப்-ம்.) தஸ்மாத் - அந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்திலிருந்து, ஸப்த - ஏழுவிதமான, ப்ராணா꞉ - இந்திரியங்களும், ஸப்தார்சிஷ꞉ - ஏழக்நிகளும், ஸமித⁴꞉ - ஸமித்துக்களும், ஸப்த ஹோமா꞉ - ஏழுஹோமங்களும், இமே ஸப்த லோகா꞉ - இந்தஏழுலோகங்களும், ப்ரப⁴வந்தி-உண்டாகின்றன. யேஷு - எந்தலோகங்களில், கு³ஹாஶயா꞉ - குஹைகளிலிருக்கிற, ப்ராணா꞉ - ப்ராணங்கள், ஸப்த ஸப்த - ஏழேழாய், நிஹிதா꞉ - வைக்கப்பட்டவைகளாய், சரந்தி - ஸஞ்சரிக்கின்றனவோ;

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஏழுப்ராணங்களாவன - ஏழிந்திரியங்கள், ஏழிடங்களி லிருக்கின்றமையால் இந்திரியங்களை ஏழென்கிறது. கண்களிரண்டு காதுகளிரண்டு மூக்கிரண்டு வாய் இந்தஏழுஸ்தாநங்களிலும் இந்திரியம் ஸஞ்சரிக்கின்றது. இவைகளுக்கு சீர்ஷண்யங்களென்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்திரியபரமாகவே எல்லாபதங்களையு மந்வயித்து வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது சங்கரபாஷ்யத்தில். இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் நடுவிலிரண்டுவாக்யம் அக்நிபரமாக வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. மேலும் 'ஸப்தஹோமா:' என்கிறவிடத்தில் 'ஸப்தஜிஹ்வா:' என்று பாடம் காட்டப்பட்டது, மற்றவைகளில் விசேஷமில்லை.

௯. அத꞉ ஸமுத்³ரா கி³ரயஶ்ச ஸர்வே அஸ்மாத் ஸ்யந்த³ந்தே ஸிந்த⁴வ꞉ ஸர்வரூபா꞉ | அதஶ்ச ஸர்வா ஓஷத⁴யோ ரஸஶ்ச யேநைஷ பூ⁴தைஸ்திஷ்ட²தே ஹ்யந்தராத்மா ||

౯. అతస్సముద్రా గిరయశ్చ సర్వే అస్మాత్స్యందంతే సింధవస్సర్వరూపాః।
అతశ్చ సర్వా ఓషధయో రసాశ్చ యేనైష భూతైస్తిష్ఠతే హ్యంతరాత్మా॥

(ப்-ம்.) அத꞉ - இந்தபுருஷனிடத்திலிருந்து, ஸர்வே - ஸமஸ்தவிதங்களான, ஸமுத்ரா꞉ - கடல்களும், கிரயஶ்ச - மலைகளு முண்டாகின்றன. ஸர்வரூபா꞉ - ஸமஸ்தரூபங்களான, ஸிந்தவ꞉ - நதிகளும், அஸ்மாத் - இந்த புருஷனிடத்திலிருந்து, ஸ்யந்தந்தே - ப்ரவஹிக்கின்றன. ஸர்வா꞉ - ஓஷதய꞉ - எல்லாஔஷதிகளும், ரஸாஶ்ச - ரஸங்களும், அத꞉ச - இந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்திலிருந் துண்டாகின்றன, யேந - எந்த காரணத்தால், ஏஷ꞉ - இந்த அக்ஷரபுருஷன், பூதை꞉ - பூதங்களினால் சூழப்பட்டவனாய், அந்தராத்மா - அந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு, திஷ்டதே ஹி - இருக்கிறானே.

ஸம்-ஹா. யாதொருரஸத்தினாலே ஸ்தூலபூதங்களினால் அந்தராத்மா, என்கிற லிங்கசரீரம் சூழப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தரஸமும் மற்றுமெல்லாம் அந்தபுருஷனிடத்தினுண்டானவையேயாம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

யேந, என்பதற்கும், அந்தராத்மா என்பதற்கும் வேறுபொருள் கொண்டபடியால் சங்கரபாஷ்யத்தில் கருத்து பேதப்பட்டது. இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் பதஉரையின்படியே கருத்து கொள்ளப்பட்டது.

௧௦. புருஷ ஏவேதம் விஶ்வம் கர்ம தபோ ப்ரஹ்ம பராம்ருதம்। ஏதத்யோ வேத நிஹிதம் குஹாயாம் ஸோऽவித்யாக்ரந்திம் விகிரதீஹ ஸோம்ய॥

౧౦. పురుష ఏవేదం విశ్వం కర్మ తపో బ్రహ్మ పరామృతమ్ ।
ఏతద్యో వేద నిహితం గుహాయాం సోఽవిద్యాగ్రన్థిం వికిరతీహ సోమ్య॥

(ப்-ம்.) இதம் விஶ்வம் - இந்தஸமஸ்தமும், புருஷ꞉ ஏவ - அக்ஷரபுருஷனே; கர்ம - இவனுடைய ஸ்ருஷ்டிவ்யாபாரமானது, தப꞉ - ஸங்கல்பரூபமேயாகின்றது. ப்ரஹ்ம பராம்ருதம் - இந்தபுருஷன், ப்ரம்மமென்கிற முக்தபுருஷர்களுக்கு ச்லாக்யமான வம்ருதம்போல் போக்யபூதனாகிறான், ய꞉ - யவன், ஏதத் - இப்படிப்பட்ட அக்ஷரபுருஷனாகிய பரப்ரம்மத்தை, குஹாயாம் - ஹ்ருதயகுஹையில், நிஹிதம் - வாஸம்செய்வதாக, வேத - அறிகிறானோ; ஸ꞉ - அவன், ஸோம்ய - ஸோம்யனே, அவித்யாக்ரந்திம் - முடிபோலிருக்கிற அவித்யையை, விகிரதி - போக்குகிறான்.

ஸம்-ஹா. இவ்வாறு புருஷனிடத்திலிருந்து எல்லாம் தோற்றினதாகையால் வ்யவஹாரத்துக்குரியதேயன்றி ஸத்யமல்ல பொய்யேயாம் புருஷனே ஸ்த்யஸ்வரூபமுடையவன். ஆகையால் இவையெல்லாம் புருஷனே. இந்தபுருஷனுக்கு வேறாய் உலகமென்றொன்றில்லை. இப்படி யறியவே எல்லாமறியப்பட்டதாகும். அக்நிஹோத்ர முதலிய கர்மமும்ஜ்ஞாநமும் வேறுபலத்தைத்தரும். எவன் ப்ரம்மமேநானென்றறிகிறானோ அவன் அவித்யைநீங்கி மோக்ஷம்பெறுவான்.

ரா-ஹா. இப்படி இவ்வுலகெல்லாம் புருஷனிடத்தி லுண்டாகிய தாகையாலே புருஷனே எனப்படுகிறது. காரணத்தையறிந்தபோது காரியமெல்லா மறியப்படுமாகை

யால் இந்தபுருஷனை யறியவே இந்தபுருஷனிடத்தி லுண்டான உலகமெல்லா மறியப் படுமென்று கருத்து.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் புருஷஏவேதம் விச்வம்,என்கிறவரையில் கருத்தெழுதப்பட்டது மற்றது பதஉரையில் கூறியபடி காண்க.

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

க. 𑌆𑌵𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌜𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌥 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍
𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

౧. ఆవిస్సన్నిహితంగుహాచరంనామమహత్పదమత్రైతత్సమర్పితమ్।
ఏజత్ప్రాణంనిమిషచ్చయదేతజ్జానథసదసద్వరేణ్యంపరంవిజ్ఞానాద్యద్వరిష్ఠంప్రజానామ్॥

(ப-ம்.) 𑌆𑌵𑌿𑌃 - யோகிகளுக்கு ப்ரகாசமாய்விளங்குவதும், 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 - ஹ்ருதயகுஹையி லிருக்கின்றதும், 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 - கிட்டிநிற்பதும், 𑌨𑌾𑌮 - அறியப்படாதென்று ப்ரஸித்தமானதும், 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 - சிறந்தப்ராப்யமும் பலமுமானது அந்த அக்ஷரபரப்ரம்மமே. 𑌅𑌤𑍍𑌰 - இந்த அக்ஷரபரப்ரம்மத்தினிடத்தில், 𑌏𑌜𑌤𑍍 - உணர்த்தியுடையதும், 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌚𑍍𑌚 - உறங்குவதுமான, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍 - ப்ராணிஸமூஹமானது, 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍 - யாதொன்றுண்டு, 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இதானது, 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 - ஜநங்களுக்கு, 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 - உபாயமாகையாலும் பலமாகையாலும் மிகவும் விரும்பத்தக்கதாயும், 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 - ஜீவனைக்காட்டிலும், 𑌪𑌰𑌮𑍍 - வேறுபட்டதாயும், 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 - ஸ்தூலஸூக்ஷ்மங்களுக்கு ஆதாரமானதும், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொன்றோ; 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த அக்ஷரபரப்ரம்மத்தை, 𑌜𑌾𑌨𑌥 - அறிந்துகொள்ளுங்கோள்.

ஸ௦-ஹா. அரூபமாகிய அக்ஷரபரப்ரம்மம் எவ்வாறறியப்படுமென்கிற ஸந்தேஹம் தீரச்சொல்லுகிறது. ஸமஸ்தப்ராணிகளுக்கும் ச்ரவணம் மநநம் முதலிய உபாதிதருமங்களால் ஹ்ருதயத்தில் விளங்கும். ஆகையால் குஹையிலிருப்பதென்று சொல்லப்படுகிறது. எல்லாவற்றிலும் பெரிதானது. எல்லாவற்றாலு மடையப்படுகிறது. பசு பக்ஷி மநுஷ்யர்முதலியவை எல்லாம் இங்குதங்கி நிலைபெறுகிறது. ஸ்தூலசூக்ஷ்மஸ்வரூப மாகியது.நித்யாம்ருதஸ்வரூபமாகையா லனைவராலு மாதரிக்கத்தக்கது. லௌகிகஜ்ஞாநத்தாலறியப்படாதது. எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. இப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்தை சிஷ்யர்களே தெரிந்துகொள்ளுங்கோள்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதஉரையின்படியே இராமாநுஜபாஷ்யத்தின் கருத்து.

௨. 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑍍𑌯𑌦𑌣𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌣𑍁 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 | 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃 | 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ||

౨. యదర్చిమద్యదణుభ్యో஽ణుచయస్మిన్ లోకానిహితాలోకినశ్చ ।
తదేతదక్షరంబ్రహ్మసప్రాణస్తదువాఙ్మనః । తదేతత్సత్యంతదమృతంతద్వేద్ధవ్యంసోమ్యవిద్ధి॥

(ப்ர-ம்.) 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 - தெளிவுள்ளசிஷ்யனே, 𑌯𑌤𑍍 - எந்த அக்ஷரபரப்ரம்மமானது, 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑍍 - காந்தியுடையதோ, 𑌅𑌣𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 - அணுவஸ்துக்களிலும், 𑌅𑌣𑍁 - சிறியதோ; 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - யந்தப்ரம்மத்தில், 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 - உலகங்களும், 𑌲𑍋𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌚 - உலகத்தோரும், 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 - வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - அப்படிப்பட்ட இந்த அக்ஷரபரப்ரம்மமானது, 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - அப்படிப்பட்ட ப்ராணன், 𑌤𑌤𑍍 𑌉 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃 - அப்படிப்பட்ட வாகிந்திரியமும் மநஸ்ஸும், 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 - அப்படிப்பட்ட விதுஸத்யம், 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 - அது ஆலோசித்தறியத்தக்கது. ஆகையால், அதைநீ, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 - நன்கறிந்துகொள்.

ஸ௦-ஹா, சூரியசந்திராதிகளும் எந்த காந்தியால் விளங்குகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட காந்தியுடையதுஎதுவோ, எது எல்லாவற்றிலும் சிறியதோ எது எல்லாவற்றிலும் பெரிதோ ; எந்தப்ரம்மத்தில் பூமிமுதலியலோகங்களும் அவ்வோலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களும் இருக்கின்றனவோ பிராணன் மநஸ்ஸு வாக்கு முதலிய எல்லாவற்றுக்கு மதிஷ்டாநமாய் யாதொன்று விளங்காநின்றதோ; அதுவே ஸத்யமான அக்ஷரபரப்ரம்மம். ஆகையாலதை நன்குமநஸ்ஸினால் த்யாநித்துத் தெரிந்துகொள்ளவேணும்.

ரா-ஹா. அப்ராக்ருதமாய் ஜ்யோதிர்மயமான திருமேனி யுடையதாகையாலே காந்தியுடையதென்கிறது. எல்லாவற்றிலு முள்புகுகிற சக்தியுடையதானதால் அணுவிலுமணுவென்று சொல்லப்பட்டது.

௩. 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍌𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌧𑌯𑍀𑌤 | 𑌆𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ||

౩. ధనుర్గృహీత్వౌపనిషదంమహాస్త్రంశరంహ్యుపాసానిశితంసంధయీత ।
ఆయమ్యతద్భావగతేనచేతసాలక్ష్యంతదేవాక్షరంసోమ్యవిద్ధి॥

(ப்-ம்) 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 - நற்குணமுடையவனே, 𑌔𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌮𑍍 - உபநிஷத்தில்சொல்லப்பட்ட, 𑌧𑌨𑍁𑌃 - வில்லை, 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 - எடுத்துக்கொண்டு 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌾𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 - உபாஸநத்தினால் கூர்மையடைந்திருக்கிற, 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 - மஹாஸ்திரத்தோடுகூடிய, 𑌶𑌰𑌮𑍍 - பாணத்தை, 𑌸𑌂𑌧𑌯𑍀𑌤 - ஸந்தாநம்பண்ணக்கடவன். 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌗𑌤𑍇𑌨 - அந்தப்ரம்மபாவனையோடுகூடிய, 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 - மனஸ்ஸினால், 𑌆𑌯𑌮𑍍𑌯 - ஆகர்ஷித்து, 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍍 - அந்த அக்ஷரப்ரம்மமாகிற லக்ஷ்யத்தையே, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 - அறிந்துகொள்.

ஸம்-ஸா. ரா-ஸா. ப்ரணவமேதநுஸ்ஸென்பது முதலாய விசேஷங்கள் மேல் மந்திரத்தில் விளங்கும். இதரவிஷயங்களில் நெஞ்சை செல்லவொட்டாமல் தடுத்து பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெறச்செய்து ப்ரம்மத்தை யறிந்துகொள்ளென்றுகருத்து.

௪. ப்ரணவோ தநு: ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே |
அப்ரமத்தேந வேத்தவ்யம் ஶரவத்தந்மயோ பவேத் ||

౪. ప్రణవో ధనుశ్శరో హ్యాత్మా బ్రహ్మ తల్లక్ష్యముచ్యతే।
అప్రమత్తేన వేద్ధవ్యం శరవత్తన్మయో భవేత్॥

(ப-ம்.) ப்ரணவ: - ப்ரணவமானது, தநு: - தநுஸ்ஸு, ஶர: ஹி - பாணமோவென்றால், ஆத்மா - ஜீவாத்மா, தத்ப்ரஹ்ம - அந்தப்ரம்மமானது லக்ஷ்யம் - லக்ஷ்யமாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. அப்ரமத்தேந - அநவதாநமில்லாதவனாலே, வேத்தவ்யம் - வேதிக்கத்தக்கது, ஶரவத் - பாணம்போல, தந்மய: - அந்தலக்ஷ்யஸ்வரூபமாக, பவேத் - ஆகக்கடவன்.

ஸம்-ஸா. ரா-ஸா. ஆத்மாவை ப்ரணவத்தினால் ப்ரம்மத்தில் சேர்க்கக்கடவன். ப்ரணவார்த்தத்தை யறியக்கடவன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஜீவப்ரம்மங்களுக்கு பேதமில்லையென்பது சங்கரமதத்தில் ப்ரணவார்த்தம். ப்ரம்மத்திற்கு ஜீவன் சேஷபூதனென்பது ராமாநுஜமதத்தில் ப்ரணவார்த்தம்.

௫. யஸ்மிந் த்யௌ: ப்ருதிவீ சாந்தரிக்ஷமோதம் மந: ஸஹ ப்ராணைஶ்ச ஸர்வை: | தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மாநமந்யா வாசோ விமுஞ்சதாம்ருதஸ்யைஷ ஸேது: ||

౫. యస్మిన్ ద్యౌః పృథివీ చాన్తరిక్షమోతం మనస్సహ ప్రాణైశ్చ సర్వైః।
తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథామృతస్యైష సేతుః॥

(ப-ம்.) யஸ்மிந் - எந்த அக்ஷரபுருஷனிடத்தில், த்யௌ: - ஸ்வர்க்கலோகமும், ப்ருதிவீ - பூலோகமும், அந்தரிக்ஷம் - அந்தரிக்ஷலோகமும், ஸர்வை: - ஸமஸ்தமான, ப்ராணை: ஸஹ - ப்ராணங்களோடு, மந: - மநஸ்ஸும், ஓதம்-கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, தமேவைகம் - அந்தபரமபுருஷனையே, ஆத்மாநம் - அந்தராத்மாவாக, ஜாநத - அறியுங்கோள், அந்யா: - இதரங்களான, வாச: - வார்த்தைகளை, விமுஞ்சத - விடுங்கோள், அம்ருதஸ்ய - மோக்ஷத்திற்கு, ஏஷ: - இந்த பரமபுருஷன், ஸேது: - அணையாகிறான்.

ஸம்-ஸா. இந்த அக்ஷரபரப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை விசதமாக்குவதற்கு அடிக்கடி சொல்லுகிறது.

ரா-ஸா. மோக்ஷமானது ஸம்ஸாரஸாகரத்திற்கு அக்கரையாகையால் அதற்குக் காரணமாகிய பகவானை ஸேதுவென்கிறது. ஸேதுவானது இக்கரையோரை அக்கரை

சேர்ப்பதன்றே; ஆகையால் மோக்ஷப்ரதனான அவனையே உபாஸியுங்கோள் இதரவிஷயங்களை விடுங்கோள். அவனே ஸர்வாதாரபூதன்.

௬. அரா இவ ரத²நாபௌ⁴ ஸம்ஹதா யத்ர நாட்³ய: ஸ ஏஷோऽந்தஶ்சரதே ப³ஹுதா⁴ ஜாயமாந:| ஓமித்யேவம் த்⁴யாயத² ஆத்மாநம் ஸ்வஸ்தி வ: பாராய தமஸ: பரஸ்தாத்||

౬. అరాఇవరథనాభౌసంహతాయత్రనాడ్యస్సఏషో౽న్తశ్చరతేబహుధాజాయమానః।
ఓమిత్యేవంధ్యాయథాత్మానంస్వస్తివఃపారాయతమసఃపరస్తాత్॥

(ப-ம்.) யத்ர - எந்தஹ்ருதயத்தில், ரத²நாபௌ⁴ - ரதநாபியில், அரா: இவ - அரங்கள்போல, நாட்³ய: - நாடிகள், ஸம்ஹதா: - சேர்ந்திருக்கின்றனவோ; அந்த: - அந்தஹ்ருதயத்தில், ஸ: ஏஷ: - அந்த அக்ஷர புருஷன், ப³ஹுதா⁴ - அனேகப்ரகாரமாக, ஜாயமாந: - உண்டாகிறவனாய், சரதே - ஸஞ்சரிக்கிறான். தமஸ: - மூலப்ரக்ருதிக்கு, பரஸ்தாத் - அப்புறத்தானாகிய வ: - உங்களுக்கு, பாராய - ப்ராப்யனாயிருக்கிற அவனை யடைவதற்கு, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவாகிய அவனை, ஓம் இதி ஏவம் - ப்ரணவார்த்தங்கொண்டு, த்⁴யாயத² - த்யானம்பண்ணுங்கோள். ஸ்வஸ்தி - அப்படித்யானம் செய்கிற உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது.

ஶ0-ஹா. நாடீஸ்தானமாகிய ஹ்ருதயத்தில் ஸாக்ஷிபூதனாய்க்கொண்டு ஸுகம் துக்கம் முதலிய வற்றோடுகூடி ஜ்ஞாதாவாய் அநேகப்ரகாரமாய் உண்டாகிறான். அந்த ஆத்மாவை ப்ரணவத்தைக்கொண்டு சொல்லியபடி த்யாநியுங்கோள். இப்படிதத்வஜ்ஞாநியான ஆசாரியன் சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கவேண்டிய விஷயத்தை யுபதேசிக்க, சிஷ்யனும் விரக்தனாய் ப்ரம்மவித்யையில் விருப்பமுடையவனாய் மோக்ஷமார்க்கத்திலிழிய அப்படி இழிந்த சிஷ்யனுக்கு விக்நமின்றி ப்ரம்மப்ராப்தி யுண்டாம்படி அநுக்கிரகம்செய்கிறார். அவித்யைக்கடந்து ப்ரம்மஸ்வரூபத்தைப் பெறுவதற்கு விக்நங்கள் சமிக்கவேணுமென்று ஆசாரியர் ஆசீர்வாதம் செய்கிறார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பதஉரையின்படி கருத்து இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டது.

௭. ய: ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித்³யஸ்யைஷ மஹிமா பு⁴வி|
தி³வ்யே ப்³ரஹ்மபுரே ஹ்யேஷ வ்யோம்ந்யாத்மா ப்ரதிஷ்டி²த:||

౭. యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిద్యస్యైషమహిమాభువి।
దివ్యేబ్రహ్మపురేహ్యేషవ్యోమన్యాత్మాప్రతిష్ఠితః॥

(ப-ம்.) ய: - எந்த அக்ஷரபுருஷன், ஸர்வஜ்ஞ: - எல்லாமறிந்தவனோ; ஸர்வவித் - எல்லாமடைந்தவனோ; பு⁴வி - இவ்வுலகத்தில், ஏஷ: மஹிமா - இந்தமாஹாத்ம்யமானது, யஸ்ய - யவனுடையதோ, ஏஷ: - இந்த ஆத்மாவான பரமபுருஷன், தி³வ்யே வ்யோம்நி - பரமாகாசத்தில், ப்³ரஹ்மபுரே - வைகுண்டநகரத்தில், ப்ரதிஷ்டி²த: - ஹி - இருப்பவனன்றோ;

ஸ0-ஹா. அவித்யைக்குப் பரனாயிருக்கும் பரவித்யாவேத்யனான பரமபுருஷ னிருக்குமிடங் கூறுகின்றது. இந்தபரமபுருஷன் ஸர்வஜ்ஞனென்றும் ஏல்லாமடைந்தவனென்றும் சொல்லப்பட்டது. இன்னமும் அவனுக்கு மஹிமைசொல்லுகிறது. ஸமஸ்த லோகங்களும் இவனுடைய ஆஜ்ஞையிலிருக்கின்றன. சூர்யசந்திரர்கள் இவனுக்கு பயந்து சுழலுகிறார்கள். இவனுடைய ஸங்கல்பத்தால் நதிகளும் ஸமுத்திரங்களும் தங்கள் நிலைமாறாமலிருக்கின்றன. ஸகலஸ்தாவரஜங்கமங்களு மவனிட்டவழக்காயிருக்கின்றன ருதுக்களு மயனங்களும் வருஷங்களும் அவன்கட்டளையைத் தாண்டுகிறதில்லை. அவனிட்ட கட்டளையா லவரவர் ஒவ்வொருவ்யாபாரத்தாலு மவ்வோவ்யாபாரங்களின் பலனைப்பெறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டமாஹாத்ம்யமுடைய பரமபுருஷன், விளங்காநின்ற ஹ்ருதயமத்யத்திலிருக்கிறவனைப்போல் காணப்படுகிறான்.

ரா-ஹா. மஹாமஹிமையுடைய பரமபுருஷன் பரமபதத்தில் வஸிக்கிறான். அவன் ஸர்வஜ்ஞன் அவாப்தஸமஸ்தகாமன்.

௮. 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑍇𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 ॥

౮. మనోమయః ప్రాణశరీరనేతా ప్రతిష్ఠితోऽన్నే హృదయం సంనిధాయ ।
తద్విజ్ఞానేన పరిపశ్యన్తి ధీరా ఆనన్దరూపమమృతం యద్విభాతి॥

(ப-ம்.) 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 - நெஞ்சினால் காணத்தக்கவனும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑍇𑌤𑌾 - ப்ராணனையும் சரீரத்தையும் அவைகளின் வ்யாபாரத்தில் நடத்துகிறவனுமான பரமாத்மா, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇 - சரீரத்தில் 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 - இருக்கிறான். 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 - நெஞ்சை, 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 - அவரிடத்தில் சேர்த்து, 𑌯𑌤𑍍 - யந்தப்ரம்மஸ்வரூபமானது, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 - ஆநந்தரூபமாயும், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அம்ருதஸ்வரூபமாயும், 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 - விளங்குகிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை, 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 - உபாஸநத்தினால், 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 - பண்டிதர்கள், 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - காண்கிறார்கள்.

ஸ0-ஹா.—மனஸ்ஸின் வ்ருத்திகளினா லறியத்தக்கவனாய் ப்ராண சரீரங்களுக்கு நேதாவா யிருக்கிறவன் உண்ணும் சோற்றின் பரிணாமமாகிய ஸ்தூல சரீரத்திலும் ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற சரீரத்தில் வர்த்திக்கிறான். ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் புத்தியை செலுத்தி உபதேசஜ்ஞானத்தா லாத்மதத்வத்தை யறிந்து ஆநந்தாம்ருத ஸ்வரூபமான அந்த ப்ரம்மத்தை யுபாஸிக்கிறார்கள்.

ரா-ஹா.—பரிசுத்தமான நெஞ்சினால் பரமாத்மா காணத்தக்கவன். ஜீவனுக்கு ப்ராண சரீரங்களைக் கொடுப்பவன். ப்ராணனை சரீரமாக உடைய ப்ரபு. சரீரத்தில் எவனிருக்கிறானோ அவனிடத்தில் நெஞ்சை செலுத்தி ஆநந்தாம்ருத ஸ்வரூபமான ப்ரம்மத்தை யறிந்து உபாஸநம் செய்கிறார்கள்.

௯. 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 ॥

౯. భిద్యతే హృదయగ్రన్థిశ్ఛిద్యన్తే సర్వసంశయాః।
క్షీయన్తే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్దృష్టే పరావరే॥

(ப்-ம்.) പരാവരേ - உலகத்திற்கு பெரியோராகிய இந்திரன் முதலா ரைத் தன்னில் தாழ்ந்தாராக வுடையனாயிருக்கிற, തസ്മിൻ - அந்த பரம புருஷன், ദൃഷ്ടേ - உபாஸநத்தால் காணப்படுவானாயின், ഹൃദയഗ്രന്ഥിഃ - நெஞ்சிலிருக்கிற அவித்யாதிதோஷங்கள், ഭിദ്യതേ - நசிக்கின்றன, സർവ സംശയാഃ - ஸகலஸந்தேஹங்களும், ഛിദ്യന്തേ - கழிந்துபோகின்றன. അസ്യ - இவனுடைய, കർമാണി - கருமங்கள், ക്ഷീയന്തേ - க்ஷயிக்கின்றன.

ശം-ഭാ.—இதில் பரமாத்மஜ்ஞாநத்திற்கு பலம் சொல்லுகிறது. புத்தியி லழிந் திக் கிடக்கிற வாஸநாமயமான அவித்யை கழியுண்கிறது. அவித்யை ஸ்வபாவத்தா லாத்மாவை யடைந்ததன்று. கங்கையைப்போலே இடைவிடாமல் வந்துகொண்டிருந்த ஸகல ஸந்தேஹங்களும் நீங்குகின்றன இவ்வாறு ஸம்சயங்கள் நீங்கி யவித்யை கழிந்த வனுக்கு, ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்குமுன் செய்ததவையாய் பலங்கொடாத கருமங்களும் அக் காலத்தில் செய்த கருமங்களும் க்ஷயிக்கின்றன. இந்த ஜந்மத்திற்குக் காரணமாகிய கருமமோவெனில் அது பயனைத் தருவதற்குத் தொடங்கியதால் அநுபவித்தே யழிய வேணும். இவையெல்லாம் அந்த ப்ரம்மமே நானென்றறிந்தவனுக் குண்டாகிறபலம்.

രാ-ഭാ.—அந்த ஜ்ஞாநத்திற்கு பலம் சொல்லுகிறது. ஸர்வோத்க்ருஷ்டர்களான ப்ரம்மாதிகள் யவனுக்குத் தண்ணியரோ; யவன் சேதநாசேதநங்களை சரீரமாக உடைய வனோ; அந்த பரமபுருஷன் தர்சநஸமாநாகாரமான உபாஸநத்தில் விளங்கினானாயின் அந்த உபாஸகனுக்கு அந்தக்கரணத்தில் ராகத்வேஷாதிகளாகிய முடிகள் அவிழ்ந்து போகின்றன. ஹ்ருதய பதத்திற்கு, அந்தக்கரணத்தையாயினும், ஜீவனையேயாயினும் பொருளாகச் சொல்லலாம். ஆகையால் ஜீவனுக்கு ஸமஸ்தராகத்துவேஷங்களும் நீங்கு மென்றுமொருபொருள்சொல்லவமையும். பிரம்மத்தையறிந்தபோது ஸர்வஜ்ஞத்வமுண் டாகிற தானதால் ஸகல ஸம்சயங்களும் நீங்கிப்போகின்றன. ப்ராரப்தகர்மம் தவிர மற்றுள்ள அநேக ஜந்மார்ஜிதங்களான பூர்வகருமங்கள் நசிக்கின்றன. கர்மத்திற்கு நாசமாவது பலங்கொடுக்கிற சக்தி நாசமென்றறிக. பகவான் பாஷ்யகாரர் இவ்வாறுவ் யாக்யானம் செய்திருக்கிறார். இனி இப்படி உபாஸித்தவனுக்கு மரணகாலத்தில் ஸகல கருமங்களும் நசிக்குமென்று சில ச்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. பகவான் பாஷ்யகாரரும் அவ்வாறே யருளிச்செய்திருக்கின்றனர். அப்படியிருக்க, இங்கு உபாஸநம் தொடங்கும் போதே ஸகல கருமங்களும் அழியுமென்பது கூடுமோவெனில்; கூடும்; இங்குச் சொ ன்ன அழிவு இவ்வுபாபாஸகனுடைய பாபத்திற்கு பலம்கொடுக்கக் கடவேனல்லேன். என்கிற பகவத்ஸங்கல்ப ரூபமாகின்றது. மரணகாலத்தில் இவன் பாபங்களைப் பொறு த்துவிட்டேன், என்கிற பகவத்ஸங்கல்பம். ஆகையால் விரோதமில்லை.

௯. ഹിരണ്മയേ പരേ കോശേ വിരജം ബ്രഹ്മ നിഷ്കലം ।
തച്ഛുഭ്രം ജ്യോതിഷാം ജ്യോതിസ്തദ്യദാത്മവിദോ വിദുഃ ॥

౧౦. హిరణ్మయే పరే కోశే విరజం బ్రహ్మ నిష్కలమ్ ।
తచ్ఛుభ్రం జ్యోతిషాం జ్యోతిః తద్యదాత్మవిదో విదుః ॥

(ப்-ம்.) ഹിരണ്മയേ - ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகையாலே ஹிரண்மயமென்ன ப்படுவதாய், കോശേ - பரமாத்மவாஸஸ்தானமாயிருக்கிற, പരേ - பரம பதத்தில், വിരജം - ஸத்வ ரஜஸ் தமோரூபகுணங்களில்லாததாய், നിഷ്കലം- அவயவமில்லாததாய், ശുഭ്രം - சுத்தனாய், ജ്യോതിഷാം - ஜயோதிஸ்

லோகங்களுக்கும், ஜ்யோதி: - ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கொடுக்கத்தக்கதாய், ஆத்மவித: யத் விது: - தத் - ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவராலே யறியப்பட்டதாய், தத் - சுருதிப்ரஸித்தமாயிருக்கிற, ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமானது விளங்குகின்றது.

ஸ0-ஹா.—கீழ்ச்சொல்லிய மந்திரத்தின் பொருளேயே விரித்துரைக்கின்ற திம் மந்திரமும் மேலிரண்டு மந்திரங்களும். ஆத்மவித்துக்களே ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை இப்படிப்பட்டதென் றறிவார்கள். மற்ருேரறியார்.

ஈா-ஹா.—நிர்தோஷமாய் திவ்யமங்கள விக்கிரத்தோடு பரமபதத்தில் பரப்ரம்மம் விளங்குகின்றது.

கக. ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோ(அ)யமக்நி: | தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி ||

౧౧. నతత్రసూర్యోభాతినచంద్రతారకంనేమావిద్యుతోభాంతికుతోయమగ్నిః।
తమేవభాంతమనుభాతిసర్వంతస్యభాసాసర్వమిదంవిభాతి॥

(ப-ம்.) தத்ர - அந்தப்ரம்மஸ்வரூபத்தில், ஸூர்ய: - ஸூரியனும், ந பாதி - ப்ரகாசிப்பதில்லை, சந்த்ரதாரகம் - சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் ந - ப்ரகாசிப்பதில்லை, இமா: வித்யுத: - இந்த மின்னல்களும், ந பாந்தி - மின்னுகின்றனவில்லை, அயமக்நி: - இந்த அக்னி, குத: - எப்படிப்ரகாசிக்கப்போகிறது, ஸர்வம் - எல்லாம், பாந்தம் - ப்ரகாசிக்கிற, தமேவ அநு - அந்தப்ரம்மத்தையநுஸரித்தே, பாந்தி - ப்ரகாசிக்கின்றன. தஸ்ய - அந்த ப்ரம்மத்தினுடைய, பாஸா - காந்தியினுல், இதம் ஸர்வம் - இவையெல்லாம், விபாதி - ப்ரகாசிக்கின்றது.

ஸ0-ஹா.—ஸமஸ்த ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களினு மிதுவேஜ்யோதிஸ்ஸென்று முன் சொன்ன விஷயத்தை விரிக்கின்றது இம்மந்திரம். ஆத்மாவாகிய ப்ரம்மஸ்வரூப விஷயத்தில், எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்கிற சூரியனும் ப்காசிப்பதில்லை. அந்த ப்ரம்மத்தை ப்ரகாசிக்கச்செய்கிறதில்லை. அந்த சூரியனே, அந்தப்ரம்மத்தின் தேஜஸ்ஸினுல் ஆத்மாவல்லாத ஸமஸ்தத்தையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்கிருன். அவனுக்கு சுயமாய் ஒன்றை ப்ரகாசிக்கச்செய்ய சக்தியில்லை. அவ்வாறே சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் இந்த மின்னல்களும் ப்ரகாசிக்கச்செய்வதில்லை. ஸூரிய தெஜஸ்ஸுக்கு முன்னடங்கிப்போகின்ற தேஜஸ்ஸை யுடையவனுய் நம்மால் ப்ரத்யக்ஷத்தில் காணப்படுகிற இந்த அக்நிக்கு அந்த ப்ரம்மத்தை ப்ரகாசப்படுத்தும் சக்தியேது. பலவாறுசொல்லி யென்பயன். இந்த ஜகத்து விளங்குவது தனக்குத்தானே விளங்கானின்ற ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யநுஸரித்தேயன்றி வேறில்லை. தண்ணீர்முதலியவை யொன்றைச் சுடுவது நெருப்பின் ஸம்பந்தாலேயன்றி சுயமாகவன்றே. அவ்வாறேயென்க. இந்த ஸூரியசந்திரர் நக்ஷத்திரம் முதலியவற்ருேடு கூடிய இந்த ஜகத்து அந்த ப்ரம்மத்தின் தேஜஸ்ஸாலே ப்ரகாசிக்கின்றது. ஏனென்ருல் அந்த ப்ரம்மமேயன்ருே காரியமாய் அவைகளின் காந்தியால் விளங்குகின்றது. ஆகையா லந்த ப்ரம்மம் ஸ்வயம் ஜ்யோதிரூபமென்பது விளங்குகின்றது. தனக்கில்லாதே பிறருக்குத்தான்கொடுப்பது கூடாதன்ருே; மண்குட முதலியவை மற்ருென்றை விளங்கச்செய்யக் கண்டதில்லை. காந்தியுடைய ஸூரியன் முதலாகிய

வற்றால் மற்றவை விளங்கக்கண்டோம். ஆனதால், தான் ஸ்வயம் ஜ்யோதியாயிருந்தே மற்றவைகளை ஜ்யோதிரூப மாக்கவேணும்.

ரா-ஹா.—அந்த ப்ரம்ஸ்வரூபத்தை ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுக்கும் ஜ்யோதிஸ்ஸென்றது என்கொண்டென்பதை விரிக்கின்றது. இந்த ஸூரியன் முதலியவை எல்லாவற்றுக்கும் அந்த ப்ரம்மம் ப்ரகாசிக்கும்போது காந்தியில்லை என்று கருத்து. மிகவும் ப்ரகாசரூபமாய் ஸூரியாதிகளும் அவைகளால் ஜகத்து ப்ரகாசிக்கவும் ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காணப்படுகையில் அந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் ஸூரியன் ப்ரகாசிப்பதில்லை என்றெங்ஙனம் சொல்லலாமெனில் கூறுகின்றோம். இந்த ஜகத்தை விளங்கச்செய்கிற ஸூரியாதி தேஜஸ்ஸெல்லாம் சுயமாய் வந்ததன்றே. பரமாத்மாவினால் கொடுக்கப்பட்ட அவனுடைய தேஜஸ்ஸே யன்றோ. இவ்விஷயம் கீதையிலும் பகவானாலே சொல்லப்பட்டது. "யதாதித்யகதம் தேஜோஜகத் பாஸயதேகிலம் ! யச்சந்த்ரமஸியச்சாக்நௌ தத் தேஜோவித்திமாமகம்" என்கிற சுலோகத்தைக் காண்க. ஸூரிய சந்திராக்நி முதலியவற்றிலுள்ள தேஜஸ்ஸு என்னால் கொடுக்கப்பட்ட என்னுடைய தேஜஸ்ஸு, என்று இதின் பொருள். பகவான் பாஷ்யகாரரும் இவ்வாறே வ்யாக்யானம் செய்தருளினார். ஸூரியாதிகள் என்னை யாராதித்து என்னிடத்திலிருந்து என்னுடைய தேஜஸ்ஸின் லேசத்தைப்பெற்று விளங்குகிறார்கள். என்று அர்ஜுநனுக்கு பகவானுபதேசிக்கிறாரென்று அவ்விடத்தில் பாஷ்யத்திற்குக் கருத்து. ஆகையா விவர்களுக்கு சுயமான தேஜஸ் ஸில்லாமையினால் தேஜஸ்ஸில்லாதவர்களென்று சொல்லக் கூடும். ஆகையால் அந்த பரமபுருஷனுடைய காந்தியினாலே எல்லாம் விளங்குகிறது. ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஸூரியாதி தேஜஸ்ஸால் ஜகத்து விளங்கினாலு மந்த தேஜஸ்ஸு அவர்களுடைய தன் மூகையால் பரமபுருஷனுடையதே யாதலால் அந்த பரமபுருஷனுடைய தேஜஸ்ஸாலே எல்லாம் விளங்குகிறது என்று சொல்லக் குறையில்லை. இங்கு சொல்லவேண்டிய விசேஷங்கள் கடவல்லியிலும் சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கே கண்டுகொள்க.

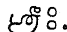
௧௨. ப்ரஹ்மைவேதமம்ருதம் புரஸ்தாத் ப்ரஹ்ம பஶ்சாத் ப்ரஹ்ம தக்ஷிணதஶ்சோத்தரேண। அதஶ்சோர்த்வம் ச ப்ரஸ்ருதம் ப்ரஹ்மைவேதம் விஶ்வமிதம் வரிஷ்டம்॥

౧౨. బ్రహ్మైవేదమమృతంపురస్తాద్బ్రహ్మపశ్చాద్బ్రహ్మదక్షిణతశ్చోత్తరేణ।
అధశ్చోర్ధ్వంచప్రసృతంబ్రహ్మైవేదంవిశ్వమిదంవరిష్ఠమ్॥

(ப-ம்) இதம்-இப்படிப்பட்ட, ப்ரஹ்மஏவ - பரப்ரம்மமே, அம்ருதம்-மோக்ஷம், புரஸ்தாத் - முன்னும்விளங்குகின்றது, ப்ரஹ்ம - பிரம்மமே, பஶ்சாத் - பின்னும்விளங்குகின்றது, தக்ஷிணதஃ- வலபுறத்திலும், உத்தரேணச - இடபுறத்திலும், அதஃச - கீழும், ஊர்த்வம்ச - மேலும், ப்ரஸ்ருதம் - வ்யாபித்திருக்கின்றது, இதம் விஶ்வம் - இந்தஸமஸ்தமும், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமே, இதம் - இந்தப்ரம்மமே, வரிஷ்டம் - வரிக்கத்தக்கது.

ஶம-ஹா.—ப்ரம்மமே ஸத்யம், மற்றவை மித்யை, என்று முன்சொன்ன உபதேசத்தை திருடமாக்கி முடிக்கின்ற திம்மந்திரத்தில். உலகத்தின் தோற்றம் கயிற்றில் தோற்றுகிற பாம்புத் தோற்றம்போலது. ப்ரம்மமேஸத்யமென்று வேதாநுசாஸநமாம். ரா-ஹா. எல்லாவிடங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறவஸ்து வரிக்கத்தக்கின ப்ரம்மமேயாம்.

இதி த்விதீயமுண்டகே த்விதீயகண்டஃ இதி த்விதீயமுண்டகம்.

ஸ்ரீ:

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

௧. 𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿॥

౧. ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా సమానం వృక్షం పరిషస్వజాతే।
తయోరన్యః పిప్పలం స్వాద్వత్త్యనశ్నన్నన్యో అభిచాకశీతి॥

(ப-ம்) 𑌸𑌯𑍁𑌜𑍌 - ஸமாநமானகுணமுடையவர்களாய், 𑌸𑌖𑌾𑌯𑍌 - கூடியிருப்பவர்களாய், 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍌 - பக்ஷிகள்போல்வராகிய ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்கள், 𑌦𑍍𑌵𑍌 - இருவரும், 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 - வ்ருக்ஷம்போலிருக்கிற ஒருசரீரத்தை, 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇 - அடைந்திருக்கிறார்கள், 𑌤𑌯𑍋𑌃 - அவ்விருவருக்குள், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 - பரமாத்மாவைக்காட்டில் வேறுபட்டவனான ஜீவாத்மா, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 - விபாகதசையையடைந்திருக்கிற, 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 - புண்யபாபரூபமாகிய கருமபலத்தை, 𑌅𑌤𑍍𑌤𑌿 - புஜிக்கிறான். 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 - ஜீவாத்மாவைக் காட்டில் வேறுபட்ட பரமாத்மா, 𑌅𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍 - கர்ம பல ஸம்பந்தமில்லாதவனாய், 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿 - ப்ரகாசிக்கிறான்.

ஸா0-ஸா.—இதுவரையில் பரவித்யை சொல்லப்பட்டது. யாதொன்று புருஷபதத்தால் சொல்லப்படுகிற ஸத்யஸ்வரூபமான அக்ஷர பரப்ரம்மத்தை யறிவதற்கு ஸாதநமாகின்றதோ; யதை யறிந்து அவித்யைமுதலிய ஸம்ஸார காரணங்கள் நீங்கி ராகத்வேஷமுதலிமுடிகள் கழியுமோ; அந்த ப்ரம்மத்தை யடைவதற்கு ப்ரணவத்தை வில்லாக்கி என்று துடங்கி யோகமுமுபாயமாகச் சொல்லப்பட்டது. இனி யதற்கு துணைக் காரணங்களாகிய ஸத்யமுதலியவை கூறுவதற்கு இந்த கண்டம் துடங்கப்பட்டது. அதுவுமன்றி தத்வ நிச்சயமும் முக்யமாய் சொல்லப்படுகிறது. கீழில் தத்வநிச்சயம் பண்ணப்பட்டதாயினு மது புலப்படுவது மிகவும் வருத்தமானதினால் இங்குமதைச் சொல்வது புநருக்தி தோஷத்திற் கிடமாகாது. பரமார்த்த வஸ்துவை யறிவித்தற்கு ஸூத்திரமாகிய மந்திரம் முதலில் "த்வாஸுபர்ணா" என்பது. இதற்குப் பொருள் சொல்லுகிறோம். பக்ஷிகளின் ஸாத்ருச்யமிருப்பதால் பக்ஷிகளென்றது. எப்போதும் கூடியிருப்பதால் ஸயுஜௌ என்றது. ஒன்றாய் தோற்றுகிற காரணத்தை யுடையவராகையால் ஸகாயௌ என்றது. இப்படியுள்ள ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்கள் வருக்ஷம்போ லழிந்து போகிறபடியால் வ்ருக்ஷமெனப்படுகிற சரீரத்தை தங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷ ஸ்தாநமாக அடைந்திருக்கின்றார்கள். இரண்டு பக்ஷிகள் ஒரு வ்ருக்ஷத்தில் சேருவதுபோலவென்று கருத்து. இந்த வ்ருக்ஷமானது மேல்வேராய் கீழ் கிளைகளாய் க்ஷேத்திரமென்று பெயர் பெற்றதாயிருக்கிறது; ஸமஸ்த ப்ராணிகள் செய்த கருமபலத்திற்கு மிருப்பிடமாயிருக்கிறது இந்த சரீரமே. அந்த சரீரத்தை அவித்யை காமம் கருமம் வாஸனை இவைகளுக்கிடமாகிய லிங்கத்தை உபாதியாக உடைய ஜீவனும் ஈச்வரனும் பக்ஷிகளைப்போ லடைந்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு சேர்ந்திருக்கிற இருவருள் ஒருவனாகிய ஜீவன், ஸுகதுக்கங்களை கருமத்திற்குத் தக்கபடி யநுபவிக்கிறான். அது, அவிவேகத்தினாலே வந்த விசித்திரவேதனை, ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸத்வத்தை யுபாதியாக உடைய நித்யசுத்தபத்த முக்தஸ்வ

பாவனாகிய ஈச்வரன் கருமபலத்தை புசிப்பதில்லை. இந்த ஈச்வரன் ஸத்தாமாத்திரத்தால் ப்ரக்ருதி ஜீவர்களை நித்தியஸாக்ஷியாய்க்கொண்டு ப்ரேரணம் செய்கிறவனாகையால் தான் ஸாக்ஷியாகிறானேயன்றி கருமபலத்தை புசிப்பதில்லை. தான் பார்த்தமாத்திரத்தால் ப்ரேரித்துக்கொண்டு அரசனைப்போல் விளங்குகிறான்.

ரா-ஹா.—கீழ்ச்சொல்லியதில் ப்ரம்மத்திற்கு சரீர ஸம்பந்தத்தால் ஸுகதுக்காநுபவம் வரும்போல் தோற்றுகையா லந்த ஸந்தேஹம் நீங்குவதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. சுபாவத்தில் அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்களால் சமானராய், கூடியிருப்பவராய் பக்ஷிபோலிருக்கிற ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்கள் ஒருசரீரத்தி லிருந்தாலும் பரவசனான ஜீவாத்மா துக்காநுபவம் பண்ணுகிறானேயன்றி பரமாத்மாத்வுக் கில்லை. ஜீவன் வேறு பரமாத்மா வேறாகையால் ஜீவனுடைய துக்கம் ப்ரமாத்மாவுக்கில்லை. இத்தால் ஜீவனே பரமாத்மா என்று அத்வைதிகள் சொல்லுகிறபடி ஸரியல்லவென்று இந்தச் சுருதி காட்டுகிறது. அப்படியாகில் பரமாத்மாவுக்கு துக்காநுபவம் வருகையாலென்க,

உ. 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑍋𑌽𑌨𑍀𑌶𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌮𑍀𑌶𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌤𑌶𑍋𑌕𑌃॥

౨. సమానే వృక్షే పురుషో నిమగ్నో ఽనీశయా శోచతి ముహ్యమానః।
జుష్టం యదా పశ్యత్యన్యమీశమస్య మహిమానమితి వీతశోకః॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌨𑍀𑌶𑌯𑌾-போக்யபூதையாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியினாலே, 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 - மோஹத்தையடைந்தவனாய், 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 - ஒன்றாயிருக்கிற, 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇- சரீரத்தில், 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 - முழிகினவனாய், 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 - சோகிக்கிறான். 𑌇𑌤𑌿 - இந்தப்படி, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 - வேறானவனாய், 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 - தன்னிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனாயிருக்கிற, 𑌈𑌶𑌂 - பரமாத்மாவையும், 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த பரமாத்மாவினுடைய, 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 - மாஹாத்ம்யத்தையும், 𑌯𑌦𑌾 - எப்போது, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 - பார்க்கிறானோ, (𑌤𑌦𑌾-அப்போது) 𑌵𑍀𑌤𑌶𑍋𑌕𑌃-சோகமில்லாதவனாகிறான்.

ஸ0-ஹா —இவ்வாறு ஜீவனுக்கு கர்மபலாநுபவ மாகையால் முன்சொன்னபடி வ்ருக்ஷம்போன்ற ஒருசரீரத்தில் போக்தாவாய்க்கொண்டு அவித்யை, காமம் கருமபலம் ராகம், த்வேஷம்முதலிய பெருஞ்சுமையால் அமுக்கப்பட்டு ஸமுத்திரஜலத்தில் சுரைக்காய்போல முழிகினவனாய் தேஹத்தையே ஆத்மாவாக ப்ரமித்துக்கொண்டு இவனுக்கு நான் பிள்ளை இவனுக்கு நான் பேரன் நானிளைத்தவன் நான் பெருத்தவன் நான் குணமுடையவன் நான் குணமில்லாதவன் நான் ஸுகத்தை யநுபவிக்கிறேன், நான் துக்கத்தை யநுபவிக்கிறேன், என்றிப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநமுடையவனாய் பிறப்பதும் சாவதும் பந்துக்களோடு கூடுவதும் பிரிவதுமாய், எனக்கு சக்தியில்லையே என்பிள்ளை மரித்தானே என் பார்யை மரணமடைந்தாளே இனி நானேன் பிழைத்திருக்கவேணும், என்று தீனனாய் அனேகவித ஸங்கடங்களால் விவேகமின்றி சிந்தையடைகிறவனாய் தபிக்கிறான். இப்படி திர்யக்காய் மனுஷ்யனாயும் பிறந்துபிறந்து ப்ரேதனாகிற அந்த ஜீவன் இவ்வாறு கழிந்துபோன அநேக ஜந்மங்களில் செய்த ஸுக்ருதலேசத்தால் ஒருகருணையுடைய புருஷனால் உபதேசிக்கப்பெற்ற யோகமார்க்கத்தை யுடையனாய் கொல்லாமை, மெய்யுரை, ஸ்த்ரீ ஸம்பந்தமில்லாமை, நிவ்ருத்தி, சமம்தமம் முதலியவற்றோடு கூடி தெளிந்த நெஞ்சையுடையவனாய் யோகிகளில் பலராலும்கண்டு ஸேவிக்கப்படுகிற

உபாதிவிலக்ஷணனான ஈச்வரனை யெப்போது காண்கிறானோ பசிதாஹம் சோகம்மோஹம் ஜநநமரணம் இவைகளில்லாத அந்த ஈச்வரனுடைய மகிமையையும் எல்லா ஜகத்திற்கு இவனேயாத்மா அவனே நான் ; ஸர்வ ஸமனாய் ஸர்வபூதங்களிலு மிருக்கிற ஈச்வரன் என்னைக்காட்டில் அவித்தையினாலுண்டாகிய உபாதியினால் பரிச்சேதிக்கப் பட்டவனாகையால் வேறுபட்டவனன்று. இந்த ஜகத்தின் மகிமையெல்லாம் பரமேச்வரனாகிய என்னுடைய மகிமை என்பதையும் எப்போது தெரிந்துக்கொள்ளுகிறானோ ; அப்போது ஸமஸ்தசோக ஸாகரங்களிலிநின்றும் விடுபட்டு க்ருதக்ருத்யனாகிறான்.

𑌭𑌾-ஹா. ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தினால் பரமாத்மாவுக்குப் போல் தனக்குமுண்டான ஜ்ஞானம் ஆநந்தம்முதலியவை மறைந்தவனாய் சரீரத்தில் நான் பெருத்தவன் நானிளைத்தவன் என்று ஆத்மப்ரமத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு அந்த சரீரஸம்பந்தத்தால் வருகிற சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிறான். எக்காலத்திலிந்தஜீவன் இவ்வாறு முழுகிக்கிடக்கிற தன்னைக்காட்டிலும் தனக்கு தாரகனாகையாலும் நியந்தாவாகையாலும் சேஷியாகையாலும் விலக்ஷணனாய் தான்செய்த ஸுக்ருதலவத்தால் தன்னிடத்தில் ப்ரீதிசெய்திருக்கிற பரமாத்மாவையும், ஸமஸ்தஜகத்தையும் நியமிக்கிற அவனுடைய மாகாத்ம்யத்தையும் காண்கிறானோ ; அக்காலத்தில் சோகம்விட்டவனாகிறான். என்றுபொருள். சிலர், அநீ𑌶𑌯𑌾 - என்பதற்கு ஸாமர்த்யமில்லாமையினாலே, என்று வ்யாக்யாநஞ்செய்து, சேற்றிலழுந்தி யொன்றும்தோற்றாமல் துக்கித்துக்கொண்டிருந்த ஒருபுருஷன் தானேவெளிக்கிளம்ப சக்தியில்லாமையால் தன்னைப்போல் சேற்றில்விழாதவனாய் தன்னிடத்தில் ப்ரீதியோடுகூடிய புருஷனையு மவனுக்குத் தன்னை யெடுக்கத்தக்க சக்தியையும் பார்த்து, இனி நமக்குபயமில்லையென்று சோகத்தைவிடுகிறபடி இத்தால் அநுஸந்திக்கப் படுகிறது; என்றுரைத்தனர். இந்தபக்ஷத்திற்கும் பாஷ்யவிரோதமில்லை.

௩. 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍀𑌶𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 ॥

3. యదా పశ్యః పశ్యతే రుక్మవర్ణం కర్తారమీశం పురుషం బ్రహ్మయోనిమ్।
తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి॥

(ப்-ம்.) 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌃 - ஜீவாத்மாவானவன், 𑌯𑌦𑌾 - எந்தகாலத்தில், 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 - ஸுவர்ணஸ்வரூபமாய் ப்ரகாசிக்கிற அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனாய், 𑌈𑌶𑌂 - ஜகத்துக்கு நியாமகனாய், 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 - ஜகத்கர்தாவாய், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 - ப்ரக்ருதிக்குபாதாரமாயிருக்கிற, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 - பரம்புருஷனை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 - ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறானோ, 𑌤𑌦𑌾 - அந்தகாலத்தில், 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - அந்தப்ரம்மதர்சி, 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 - ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மில்லாதவனாய், 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇 - புண்யத்தையும் பாபத்தையும், 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 - நிரஸித்து, 𑌪𑌰𑌮𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 - அத்யந்தஸாம்யத்தை யடைகிறான்.

𑌭𑌾𑌂-ஹா. இந்த மந்திரமும் முன்சொன்ன விஷயத்தையே விஸ்தரித்துச் சொல்லுகிறது. உபாஸகனானவன் எப்போது ஸ்வயம்ஜ்யோதிரூபனாய் ஜகதீசனாய் ஜகத்கர்தாவாயிருக்கிற காரணப்ரம்மமான புருஷனை யபேதமாகப் பார்க்கிறானோ; அவனப்போது ஸகல கருமங்களும் நீங்கி ப்ரம்மத்தோடு பேதமின்றி ஸாம்யத்தை யடைகிறான். அபேதத்தை யடைகிறானென்பதே அத்யந்தஸாம்யத்தை யடைகிறான், என்று சொல்லப்ப

டுகிறது. பேதமுண்டாகி லத்யந்த ஸாம்யம் கூடாதன்றோ. ஆகையா லபேதத்தை யடைகிறானென்றேபொருள்.

ரா-ஹா. தன்னைக்காட்டில் விலக்ஷணாக பரமாத்மாவை எப்போதறிகிறானோ; அப்போது அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்களால் பூர்ணஸாம்யத்தையடைகிறான் ஸாம்யத்தை யடைகிறானென்பதினா லபேதமில்லையென்று ஸ்பஷ்டமாகின்றது.

ச. ப்ராணோஹ்யேஷயஸ்ஸர்வபூதைர்விபாதிவிஜாநந்வித்வாந்பவ தேநாதிவாதீ | ஆத்மக்ரீடஆத்மரதிஃக்ரியாவாநேஷப்ரஹ்மவிதாம்வரிஷ்டஃ||

४. प्राणो ह्येष यः सर्वभूतैर्विभाति विजानन्विद्वान्भवते नातिवादी।
आत्मक्रीड आत्मरतिः क्रियावानेष ब्रह्मविदां वरिष्ठः॥

(ப-ம்.) யஃ - யந்தபரமபுருஷன், ஸர்வபூதைஃ - ஸமஸ்த பூதங்களாலு மாச்ரயிக்கப்பட்டவனாய், விபாதி - விளங்குகிறானோ; ஏஷஃஹி - இந்தபரமபுருஷனேயென்றால், ப்ராணஃ - பரமாத்மா; விஜாநந் - அவனை யறிந்தவனாய், வித்வாந் - உபாஸகனாய்க்கொண்டு, தேந-அந்தபுருஷனாலே, அதிவாதீ - அதிவாதம்பண்ணுகிறவனாக, பவ - ஆகக்கடவாய்.

ஶம்-ஹா. ப்ராணனுக்கும் ப்ராணனாய் பரமாத்மாவாய் பரமேச்வரனாய் ஸமஸ்தபூதங்களிலுமிருப்பவனாய் அனேக ப்ரகாரமாய் விளங்குகிற பரமபுருஷனை நானேயவனென்று எவனறிகிறானோ, எவனிந்த புருஷஸ்வரூபத்தை யடைகிற ப்ரம்மத்தைவிட மற்றொன்றை யறியாமையாலே அதிவாதம் பண்ணானோ; அதாவது இரண்டுவஸ்துவையறிந்தாலன்றோ, அதைவிட இதுசிறந்தது என்று அதிவாதம் செய்யக்கூடும். இவனுக்கு ப்ரம்மம்தவிர மற்றொன்று தோற்றாமையாலே இந்த பொருளைவிட ப்ரம்மம் சிறந்ததென்று அதிவாதம் பண்ணவழியில்லை ; அதிவாதமாவது சிறந்தது என்று ஒருபொருளை ச்லாகிப்பது. புத்திரன் பார்யை முதலியவர்களிடத்தில் க்ரீடையைவிட்டு ப்ரம்மத்தி னிடத்திலே எவன் க்ரீடிக்கிறானோ அப்படியே ப்ரம்மவிஷயத்திலேயே ப்ரீதியுடையவனாகிறானோ; கிரீடையாவது ஆநந்தத்திற்குக் காரணமான காயிகவ்யாபாரம், ரதியாவது - மநஸ்ஸில்பிறக்கிறப்ரீதி. அப்படியே ஜ்ஞாநம் முதலிய மாநஸக்ரியைகளை யுடையவனாகிறானோ; இங்குசிலர் க்ரியை என்பது அக்நிஹோத்திரம் முதலிய கர்மாநுஷ்டாநத்தை என்று வ்யாக்யாநம் செய்யவிரும்புகிறார்கள். அது விருத்தம். கருமாநுஷ்டாநம் செய்பவன் ப்ரம்மத்திலேயே நெஞ்சைச் சேர்ப்பவனாகான். இவ்விரண்டுமொருவனுக்குச்சேருமோ. இருளும் வெளிச்சமும் சேர்ந்தபோதன்றோ ஜ்ஞாநகருமங்களொன்று சேருவது. ஆகையாலவர்சொல்லுவது வீண்ப்ரலாபமேயாம்.சுருதிகளினாலுமிதுவிளங்கும். ஆகையால் க்ரியை என்பது ஜ்ஞாநத்தையேயன்றி கருமத்தையல்ல. அப்படிப்பட்டவன் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவரில் சிறந்தவனாகிறான்.

ரா-ஹா. மற்றச்சுருதிகளில்போல இங்கும் ப்ராணசப்தம் பரமாத்மாவையே கூறுகின்றது. இந்தபரமாத்மா எல்லாபூதங்களாலு மாச்ரயிக்கப்படுகிறான், இப்படிப்பட்ட பரமபுருஷனை ச்ரவணம் மநநம் இவைகளால் நன்குணர்ந்து அவனை யுபாஸநம் செய்து அந்தபரமபுருஷனைப்பற்றி யதிவாதியாகக்கடவாய், என்று சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கிறது. தன்னாலுபாஸிக்கப்படுகிற தேவதைக்கு எல்லாதேவதைகளிலும் சிறப்புச்சொல்லுகிறவனை யதிவாதியென்கிறது. எல்லாதேவதைகளிலு முத்தமனான பரமபுருஷனையறிந்துபாஸித்து அந்தபரமபுருஷனுக்குண்டான ஸர்வோத்தமத்வத்தை வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம்பெறுவதற்குக் கூறுஎன்று கருத்து இப்படிப்பட்டவன் உத்யாநம்

முதலியவிடங்களில் விளையாடுகிறபடிகளைவிட்டு பரப்ரம்மத்தில் க்ரீடிப்பவனுய், கந்தம் புஷ்பம் முதலியவற்றி லாசையைவிட்டு பரமாத்மாவினிடத்தில் ப்ரேமத்தையுடையவனுய், பலோத்தேசமின்றி சகலகருமங்களையும் செய்யக்கடவன். பலோத்தேசமின்றிச் செய்கிற கருமங்களினுல் நெஞ்சு சுத்தமாய் ப்ரம்மவித்யையென்கிற ப்ரம்மோபாஸநம் ஸித்திக்கின்றதாகையால் அவச்யம் கர்மாநுஷ்டாநம் செய்யக்கடவன். இவன் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவரில் பெரியோனுகிறுன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் பவதே, ந, அதிவாதீ, என்று பதம்பிரித்து ந, என்பதை, பவதே, என்கிற பதத்தோடுகூட்டி யுரையுரைக்கப்பட்டது. இராமாநுஜபாஷ்யத்தில், பவ, தேந, அதிவாதீ, என்று பதம்பிரித்து தேந, அதிவாதீ பவ, என்றந்வயித்துக் கருத்துகூறப்பட்டது. கர்மாநுஷ்டாநம் ப்ரம்மஜ்ஞாநிக்குக்கூடாதென்று 'க்ரியா' என்கிறபதத்திற்கு அக்நிஹோத்ராதிகருமம் முக்யப்பொருளாயினும், ஜ்ஞாநமேபொருளென்று சங்கரபாஷ்யத்தில் விவரணம் செய்யப்பட்டது. இந்த கருமாநுஷ்டாநம் ப்ரம்மோபாஸநமாகிற ஜ்ஞாநத்திற்கு அங்கமென்று கருதி 'க்ரியா' என்கிற அந்தபதத்திற்கு கருமாநுஷ்டாநமே பொருளென்று இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் கொள்ளப்பட்டது.

௫. ஸத்யேந லப்யஸ்தபஸா ஹ்யேஷ ஆத்மா ஸம்யக்ஜ்ஞாநேந ப்ரஹ்மசர்யேண நித்யம் । அந்த꞉ஶரீரே ஜ்யோதிர்மயோ ஹி ஶுப்ரோ யம் பஶ்யந்தி யதய꞉ க்ஷீணதோஷா꞉ ॥

౫. సత్యేన లభ్యస్తపసా హ్యేష ఆత్మా సమ్యగ్జ్ఞానేన బ్రహ్మచర్యేణ నిత్యమ్।
అంతశ్శరీరే జ్యోతిర్మయో హి శుభ్రో యం పశ్యంతి యతయః క్షీణదోషాః॥

(ப-ம்.) க்ஷீணதோஷா꞉ - ராகத்வேஷமுதலிய தோஷங்கள்கழிந்தவராகிய, யதய꞉ - இந்திரியஜயமுடையயதிகள், ஶரீரே - சரீரத்திற்குள், யம் - எந்தபுருஷனை, பஶ்யந்தி - காண்கிறுர்களோ; ஜ்யோதிர்மய꞉ ஹி - ஜ்யோதிஸ்வரூபனுய், ஶுப்ர꞉ - சுத்தனுய், அந்த꞉ - அந்தர்யாமியாயிருக்கிற, ஏஷ꞉ - இந்தபரமபுருஷன், ஸத்யேந - பூதங்களுக்குஹிதமான வார்த்தைகளினுலும், தபஸா - உள்ளும்புறமுமொத்திருக்கையாகிற தவத்தினுலும், ஸம்யக்ஜ்ஞாநேந - சாஸ்திரத்தினுல்பிறந்த நல்லறிவாலும், நித்யம் - எப்போதும், ப்ரஹ்மசர்யேண - ஸ்திரீஸம்பந்தத்தை நீக்குகையினுலும், லப்ய꞉ - அடையத்தக்கவன் அல்லது ஸாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்கவன். அல்லது உபாஸிக்கத்தக்கவன்.

ஶம்-ஹா. ரா-ஹா. இம்மந்திரத்தில் ஸந்யாஸிக்கு நல்லறிவுக்குத் துணைக்காரணங்களாய ஸத்யம்முதலிய ஸாதநங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. பொய்சொல்லாமையினுலும் ஆர்ஜவத்தாலும், ஆர்ஜவமாவது கபடத்தைவிடுகை. இதையே தபஸ்ஸென்றும் ப்ரமாணம்சொல்லுகிறது. இதுவே ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கு மிகவு முபயோகப்படுகிறது. சாந்திராயணம் முதலியவை யப்படிப்பட்டவையல்லவன்றே; உள்ளபடி யாத்ம

ஸ்வரூபத்தை யறிவதினாலும், மைதுநத்தைவிடுகையாலும் இவ்வாத்மா அடையப்படு வன். எந்தஆத்மா சுத்தனே எவன் சரீரமத்யத்தில் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஜ்யோதிர் மயனாய் விளங்குகிறானே; யவன், காமக்ரோதம் முதலிய தோஷங்களில்லாதே பரப்ரம் மத்தை யடையவேணுமென்று யத்நம்செய்கிற ஸந்யாஸிகளால் காணப்படுகிறானே அந்த பரமாத்மா எப்போதும் கீழ்ச்சொல்லிய நியமத்தின்படி யிருக்கிறபுருஷனா லடை யப்படுவான். ஒருக்கால் மெய்சொல்வது மெய்யாகமாட்டாது. இப்படியேமற்றவையும்.

ஸூ. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌜𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌤𑌤𑍋𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌃।
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌯𑍋𑌹𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑌂𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍॥

௬. సత్యమేవజయతే నానృతం సత్యేన పన్థా వితతో దేవయానః।
యేనాక్రమన్త్యృషయో హ్యాప్తకామా యత్ర తత్సత్యస్య పరమం నిధానమ్॥

(ப்-ம்.) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 - ஸத்யமே, 𑌜𑌯𑌤𑍇 - ஜயிக்கிறது, 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 - பொய்யானது, 𑌨 - ஜயிக்கிறதில்லை, 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌃-𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 - அர்ச்சிராதிமார்க மானது, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 - ஸத்யம்சொல்வதினால், 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌃 - உண்டாகிறது. 𑌯𑍇𑌨 - எந்தஅர்ச்சிராதிமார்க்கத்தினால், 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 - ஆசாபாசம் விட்டவ ராகிய; 𑌋𑌷𑌯𑌃 - தத்வஜ்ஞாநிகள், 𑌯𑌤𑍍𑌰 - எவ்விடத்தில், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 -ஸத்ய வசநத்திற்கு, 𑌪𑌰𑌮𑌂 - 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 - முக்யபலமாகிய, 𑌤𑌤𑍍 - அந்தபரமாத்ம தத்வம் ப்ரகாசிக்கிறதோ அந்தஸ்தாநத்தை, 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿-அடைகிறார்களோ;

ஸ௦-ஹா. ஸத்யத்தை ஸ்துதிக்கிற அர்த்தவாத மிந்தசுலோகம்;மெய்சொல்பவனே ஜயிப்பான். பொய்சொல்லுமவன் ஜயியான். ஒருபுருஷனைப்பிடித்து மெய்யும்பொய்யும் வெற்றியையும் தோல்வியையுமடையுமேயன்றி தனித்தல்ல.உலகத்தில் பொய்யன்தோ ற்பதும் மெய்யன்ஜயிப்பதும் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கின்றது. ஸத்யம் பலமுடையது. சாஸ் த்ரத்திலும் ஸத்யமேபலமுடையதென்று தெரிகிறது. ஸத்யத்தினாலன்றோ தேவயாநமா ர்க்கம் கிடைக்கின்றது. எந்த மார்க்கமே புருஷார்த்தமாகிய ப்ரம்மத்தை ஸந்யாஸிகளெ டைவதற்கு ஹேதுவாயிருக்கின்றதோ;

ரா-ஹா. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தினால் பரமபதத்தையடைவதற்கு ஸத்யமே முக்ய காரணமாயிருக்கிறதென்று ஸத்யத்தைக் கொண்டாடுகிறது. மற்றவை பதஉரையின் படியேகொள்க.

௭. 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌚𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌰𑌂𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿।
𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌦𑍂𑌰𑍇𑌤𑌦𑌿𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌚𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌹𑍈𑌵𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍॥

௭. బృహచ్చతద్దివ్యమచిన్త్యరూపం సూక్ష్మాచ్చతత్సూక్ష్మతరం విభాతి।
దూరాత్సుదూరేతదిహాన్తికేచపశ్యత్స్విహైవనిహితంగుహాయామ్॥

(ப்-ம்.) 𑌤𑌤𑍍 - அந்தப்ரம்மமானது, 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍 - பெரியது, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂- ப்ரகாசிப்பது, 𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 - சிந்திக்கமுடியாதரூபத்தையுடையது, 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 - ஸூக்ஷ்மவஸ்துவைக் காட்டிலும், 𑌤𑌤𑍍 - அந்தப்ரம்மமானது, 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌰𑌂 - மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாய், 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿-விளங்குகின்றது. 𑌤𑌤𑍍 அந்தப்ரம்மமானது, 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 - தூரத்திலும், 𑌸𑍁𑌦𑍂𑌰𑍇 - மிகவும்தூரத்தி

விருக்கின்றது. 𑌤𑌤𑍍 - அந்தப்ரம்மமானது, 𑌇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌚 - இங்குஸமீபத்திலுமிருக்கின்றது. 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁 - ஜ்ஞாநிகளுக்காயின், 𑌇𑌹𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌵 - இந்தஹ்ருதயகுஹையிலேயே, 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸம்-ஹா. எங்கும் வ்யாபித்திருப்பதால் பெரிதாய், ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் அது பற்றியே இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாததாய் ஆகையாலே இவ்வாறென்று சிந்திக்க முடியாததாய் ஸூக்ஷ்மமாகிய ஆகாயத்திலும் ஸர்வகாரணமாகையாலே நிரதிசய ஸூக்ஷ்மமாய், நாநாரூபமாய் ஸூரியசந்திரரூபமாய் விளங்குகின்றதாய், அஜ்ஞாநாலடையப் படாமையா லவர்களுக்கு மிகவும் தூரத்திலிருப்பதாய், ஜ்ஞாநிகளுக்கு அடையக் கூடியதாகையா லவர்களுக்கு ஸமீபத்திலிருப்பதாய், இங்குஹ்ருதயத்தில் காண்கிறவர்களுக்கு அவ்விடத்திலே யிருப்பதாய் அவித்யையினு லனேகராலும் காணப்படாததா யிருக்கிறது பரப்ரம்மம்.

ரா-ஹா. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தா லடையக்கூடிய ப்ரம்மத்தின் விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. அது ஸ்வரூபத்தாலும் குணத்தாலும் பெரியது. பரமாகாசத்திலிருப்பது. வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கு மெட்டாததாய் ப்ரகாசமாய் விளங்குகிற திருமேனியையுடையது. எல்லா அசேதநங்களுக்குள்ளும் புகுகிற ஸூக்ஷ்மமுடைய ஜீவாத்மாவிலும் அந்த ஜீவாத்மாவுக்குள்ளும் புகுகிறபடியால் மிகச் சூக்ஷ்மமானது. அது ப்ரக்ருதி மண்டலத்திற் கப்புறத்திலிருக்கிற பரமபதத்திருப்பதால் மிகவும் தூரத்திலிருப்பது. இந்த ப்ரக்ருதிக்குள் ஸூர்யமண்டலத்திற் குள்ளிருப்பதால் ஸமீபத்திலிருப்பது. அந்தக்கரணத்திலும் ப்ரகாசிப்பது யோகிகளுக்கு.

அ. 𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌾 | 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ||

౮. నచక్షుషాగృహ్యతేనాపివాచానాన్యైర్దేవైస్తపసాకర్మణావా।
జ్ఞానప్రసాదేనవిశుద్ధసత్త్వస్తతస్తుతంపశ్యతేనిష్కలంధ్యాయమానః॥

(ப்-ம்.) (இந்தபரமபுருஷன்,) 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 - கண்களினுல், 𑌨𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 - காணப்படுகிறதில்லை. 𑌵𑌾𑌚𑌾 - வாக்கினுல், 𑌨𑌚𑌾𑌪𑌿 - சொல்லப்படுவதுமில்லை. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 - மற்ற இந்திரியங்களினுலும், 𑌨 - கிரக்கப்படுவதில்லை. 𑌤𑌪𑌸𑌾 - தபஸ்ஸினுலாவது, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌾 - கருமத்தினுலாவது (அடையப்படுமவனல்லன்) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨-பரமாத்மாநுக்கிரகத்தினுல், 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 - அந்தக்கரணசுத்தி யுண்டாகிறது. 𑌤𑌤𑌃 - பின்பு, 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 - த்யாநம்செய்யானின்றுகொண்டு, 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 - அவயவங்களில்லாதவனுயிருக்கிற, 𑌤𑌂 - அந்த பரமபுருஷனை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 - காண்கிறுன்.

ஸம்-ஹா. இன்னமுமந்த பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமிடம் சொல்லப்படுகிறது: ரூபமில்லாமையால் கண்ணுல் பார்க்கப்படாது. சொல்லப்படாமையால் வாக்குக்கு விஷயமல்ல. மற்றவைகளுக்கும் ஸாக்ஷாத்கார சக்தியில்லை. தபஸ்ஸும் கருமாநுஷ்டாநமும் மற்ற பலங்களுக்கு ஸாதநமாகையால் சிறந்ததாய் மற்ற பலங்களைக் கொடுக்குமாயினும் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணங்களல்ல. ஜ்ஞாநமே யதற்கு

ஸாதநமானது. எல்லா ப்ராணிகளுக்கு மிந்த ஜ்ஞாநமுண்டாயினும் ராகம் த்வேஷம் முதலியவற்றால் பாஹ்யவிஷயங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு கலங்கி யசுத்தமாயிருப்பதால் ஆத்மஸ்வரூபம் அதிஸமீபத்தில் நித்யமாயிருந்தாலு மதைக்காட்ட சக்தியில்லாததாயிருக்கின்றது. கண்ணாடியானது அழுக்கடைந்திருக்குமாயின் அது ஸூக்ஷ்மவஸ்துக்களைக் காட்டாதன்றோ; கலங்கிய தண்ணீரும் கலக்கம்தெளிந்த பின்னன்றோ பொருளைக் காட்டுவது. அப்படிபோலவே இந்த ஜ்ஞாநமும் இந்திரயத்திற்கும். பொருள்விஷயத்திலுண்டான ராகம் த்வேஷமுதலிய அழுக்கினால் விடுபட்டு எப்போது, ஸ்வச்சமாய் விளங்குமோ; அப்போது தெளிந்திருப்பதால் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணமாகின்றது. ஆகையால் அவ்வாறு தெளிந்த ஜ்ஞாநமுடையவர் த்யாநம்செய்து நிரவயவனான பரமாத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள் அப்படி தெளியாதவர் காண்பதில்லை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஜ்ஞாநசப்தம் பரமாத்மபரமாக இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. ஆகவே பரமாத்மாநுக்கிரகத்தினால் தெளிந்த சிந்தையர் அவனைக் காண்கிறார்கள் என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது.

௯. 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾𑌸𑌂𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌵𑌿𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥

౯. ఏషోఽణురాత్మా చేతసా వేదితవ్యః యస్మిన్ప్రాణః పంచధా సంవివేశ ।
ప్రాణైశ్చిత్తం సర్వమోతం ప్రజానాం యస్మిన్విశుద్ధే విభవత్యేష ఆత్మా ॥

(ப-ம்.) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்தில், 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 - அஞ்சுப்ரகாரமாயிருக்கிற, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணவாயுவானது, 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 - நிலைபெற்றிருக்கின்றதோ; 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 - இந்திரியங்களோடு, 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 - மநஸ்ஸும், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 - ப்ரஜைகளினுடைய, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - ஸமஸ்தமும், 𑌓𑌤𑌂 - வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ; 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - யாதொரு பரமாத்மாவானவன், 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 - அநுக்ரஹமுடையவனால், 𑌏𑌷𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - இந்த ஜீவாத்மா, 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌤𑌿 - முக்திபெறுகிறானோ; அப்படிப்பட்டவனாய், 𑌅𑌣𑍁𑌃 - அறியக்கூடாதவனாயிருக்கிற, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த பரமபுருஷன், 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 - பரிசுத்தமநஸ்ஸினாலே, 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 - அறியத்தக்கவன்.

௯௦-ஹா. பஞ்சப்ராணங்களுடைய சரீரத்தில் ஸகலேந்திரியங்களிலும் ப்ரஜைகளுக்கு முக்யமான சித்தம்முதலிய பேதங்களுடைய மநஸ்ஸினாலே பரமாத்மா அறியப்படுவன். எந்தமநஸ்ஸு சுத்தமானால் இந்த பரமாத்மாதானே விளங்குகிறானே.

௯௧-ஹா. எந்த பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினா லிந்த ஜீவாத்மா முக்தனாகிறானோ; அந்த பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினால் அறியக்கூடாதவனா யிருந்தாலும் சுத்தமான மநஸ்ஸையுடையவனா யிருக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவினாலே யறியப்படுகிறான்.

௰. 𑌯𑌂𑌯𑌂𑌲𑍋𑌕𑌂𑌮𑌨𑌸𑌾𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌂𑌤𑌂𑌲𑍋𑌕𑌂𑌜𑌯𑌤𑍇𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌂𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌃 ॥

௧௦. యంయంలోకంమనసాసంవిభాతివిశుద్ధసత్త్వఃకామయతేయాంశ్చకామాన్।
తంతంలోకంజయతేతాంశ్చకామాంస్తస్మాదాత్మజ్ఞంహ్యర్చయేద్భూతికామః॥

(ப்-ம்.) விஶுத்தஸத்த்வ: - ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்தவன், யம்யம் லோகம் - எந்தஎந்த லோகத்தை, மநஸா - மனஸ்ஸினால், ஸம்விபாதி - ஸங்கல்பிக்கிறானோ, யாந் காமாந் - எந்த இஷ்டங்களை, காமயதே - விரும்புகிறானோ; தம் தம் லோகம் - அந்தந்த லோகங்களையும், தாந் காமாந் - அந்த இஷ்டங்களையும், ஜயதே - ஜயிக்கிறான், தஸ்மாத் - ஆகையால், பூதிகாம: - ஸம்பத்தை விரும்பினவன், ஆத்மஜ்ஞம் ஹி - ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனை, அர்ச்சயேத் - பூஜிக்கக்கடவன்.

ஶ-பா. கீழ்ச்சொல்லியபடி ஸர்வாந்தராத்மாவாகிய பரமாத்மாவைதானேயென்றறிந்தவன், மநஸ்ஸினால் எந்தலோகங்களை ஸங்கல்பித்தாலும் எந்தலோகங்களை விரும்பினாலும் அதைஎல்லாம் பெறுகிறான். ஸர்வத்திற்கு மாத்மாவாகையால் ஸர்வத்தையு மடைந்தவனாகிறானன்றோ; ஆகையால் தனக்காயினும் பிறர்க்காயினும் எந்த இஷ்டத்தை விரும்பினாலு மந்த இஷ்டத்தைத் தானும்பெற்று பிறரும் பெறும்படி செய்யவல்லவன். ஆகையால் மங்களத்தை யாசைப்பட்டவன் அந்த ஜ்ஞாநியை சுச்ரூஷைகளினால் பூஜிக்கக்கடவன்.

ரா-பா. தனக்கும் தன் பக்தருக்கும் நினைத்த இஷ்டங்களை யநுபவிக்கவும் தரவும் வல்லவனாகிறா னாகையால் ஜ்ஞாநி, ஸம்பத்தை விரும்பிய புருஷனால் இவன் நம்முடைய சுச்ரூஷை முதலியவற்றால் அநுக்ரகித்து நமக்குவேண்டிய வரங்களைத் தருவனென்று பக்தியுடன் பூஜிக்கத்தக்கவன்.

இதி த்ருதீயமுண்டகே ப்ரதமகண்ட:.

அத த்ருதீயமுண்டகே த்விதீயகண்ட:.

க. ஸ வேதைதத்பரமம் ப்ரஹ்ம தாம யத்ர விஶ்வம் நிஹிதம் பாதி ஶுப்ரம்। உபாஸதே புருஷம் யே ஹ்யகாமாஸ்தே ஶுக்ரமேததிவர்த்தந்தி தீரா:॥

௧. సవేదైతత్పరమంబ్రహ్మధామయత్రవిశ్వంనిహితంభాతిశుభ్రమ్।
ఉపాసతేపురుషంయేహ్యకామాస్తేశుక్రమేతదతివర్తంతిధీరాః॥

(ப்-ம்.) யத்ர - எந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, விஶ்வம் - ஸமஸ்தமும், ஶுப்ரம் - ப்ரகாசமாய், பாதி - விளங்குகின்றதோ; ஏதத் பரமம் ப்ரஹ்ம - இப்படிப்பட்ட பரப்ரம்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற, தாம - உத்தம ப்ராப்யத்தை, ஸ: - அந்த பக்தன், வேத - அறிந்தவன், ஆகையால், புருஷம் - அந்தபக்தனானபுருஷனை, அகாமா: - வேறு பலத்தில் விருப்பமில்லாதவர்களாய், யே - எந்த முமுக்ஷுக்கள், உபாஸதே ஹி - உபாஸிக்கிறார்களோ, தே தீரா: - அந்தமுமுக்ஷுக்கள், ஏதத் ஶுக்ரம் - இந்த சரமதாதுவை, அதிவர்த்தந்தி - அதிக்ரமிக்கிறார்கள்.

ஸ௦-ஸா. ரா-ஸா. பக்தன் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவனுகையால் அவனைப் பூசிப்பவர் அவனடைகிற பரமபதத்தை யடைகிறார்கள். ஆகையால் ப்ரம்மவித்தைப் பூசிப்பது மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக் காரணம்.

உ. காமாந்ய: காமயதே மந்யமாந: ஸ காமபிர்ஜாயதே தத்ர தத்ர|
பர்யாப்தகாமஸ்ய க்ருதாத்மநஸ்து இஹைவ ஸர்வே ப்ரவிலீயந்தி காமா:||

2. కామాన్ యః కామయతే మన్యమానః స కామభిర్జాయతే తత్ర తత్ర।
పర్యాప్తకామస్య కృతాత్మనస్తు ఇహైవ సర్వే ప్రవిలీయంతి కామాః॥

(ப-ம.) ய: - எவன், காமாந் - காமங்களை, மந்யமாந: - போக்யமாயெண்ணிக்கொண்டு, காமயதே - விரும்புகிறானோ; ஸ: - அவன், தத்ர தத்ர - அந்தந்த விடங்களில், காமபி: - காமங்களினால், ஜாயதே - பிறக்கிறான் பர்யாப்தகாமஸ்ய - ப்ரம்மத்தினிடத்தில்காமத்தையுடைய, க்ருதாத்மந: து - ஆத்மவித்துக்கு, இஹைவ - இவ்விடத்திலேயே, ஸர்வே காமா: - எல்லாக்காமங்களும், ப்ரவிலீயந்தி - ஒழிந்துபோகின்றன.

ஸ௦-ஸா. முமுக்ஷுவுக்கு காமம் நீங்குவது முக்யமென்று சொல்லுகிறது. எவன் இவ்வுலகத்திலும சுவர்க்காதி லோகாந்தரங்களிலும் இஷ்டங்களை விரும்புகிறானோ; அவைகளில் குணத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு அவைகளிலே சிந்தை வைக்கிறானோ; அவன், அந்தந்த தேசங்களை யடைவிக்கிற கருமங்களில் புருஷனுக்கு ப்ரவ்ருத்தியை யுண்டாக்குகிற காமங்களோடு அந்தந்த தேசங்களிலுண்டாகிறான். யவன் பரமார்த்த தத்வத்தை யறிந்ததினால் ஆத்மஸ்வரூபத்தைவேண்டி யடையப்பட்டவைகளில் போல ஆசைநீங்கி அவித்யை கழிந்த பரஸ்வரூபத்தைப்பெறுகிறானோ; அவனுக்கு இந்த சரீர மிருக்கும்போதே ஸகல காமங்களினு மாசைகழிந்து போகையால் ஜந்மாந்தரமில்லை. அப்படிப்பட்ட ஆத்ம ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தால் ஜந்மாந்தரகாரணங் கழிந்துபோகையால் ஜந்மாந்தர காரணங்களான ஆசைகளு முண்டாகிறதில்லை என்று கருத்து.

ரா-ஸா. தேவமநுஷ்யாதி சரீரங்களை போக்யமாக எண்ணி யாசைப்படுகிறவன் அந்த காரணத்தா லவ்வாறே தேவஜாதியாகவும் மநுஷ்யஜாதியாகவும் பிறக்கிறான். ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையறிந்து ப்ரம்மத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஸகல காமங்களு மழிந்து போகையால் ஜந்மாந்தரமில்லை.

௩. நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ச்ருதேந| யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்யஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்||

3. నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన ।
యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్॥

(ப-ம.) அயம் - இந்த, ஆத்மா - பரமாத்மாவானவன், ப்ரவசநேந - மநநத்தினுலும், மேதயா - நிதித்யாஸநத்தாலும், பஹுநா - அதிகமான, ச்ருதேந - ச்ரவணத்தினுலும், ந லப்ய: - அடையக்கூடியவனன்று. ஏஷ: - இந்தபரமாத்மா, யமேவ - எவனை, வ்ருணுதே - வரிக்கிறானோ;

𑌤𑍇𑌨 - அந்தபுருஷனால், 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌃 - அடையத்தக்கவன். 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த புருஷனுக்கு, 𑌏𑌷𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - இந்த பரமாத்மா, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌤𑌨𑍂𑌂 - ஸ்வஸ்வரூபத்தை, 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇 - காட்டுகிறான்.

ஶ௦-ஹா. ஸகல லாபங்களிலு மாத்மலாபம் சிறந்ததாயினும் கீழ்சொல்லப்பட்ட அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபலாபம் புருஷார்த்தமாயினு மந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யடைவதற்கு ப்ரவசநம்முதலிய பல ஸாதநங்கள் வேண்டுமோ; என்கிற ஸந்தேஹம் நீங்கச் சொல்லுகிறது. இவ்வாத்மா வேதசாஸத்ரங்களை விசேஷமாயோதி ப்ரவசநம் செய்கையாலும், கிரந்தங்களி னர்த்தங்களை தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மேதையினலும், அதிகமான சிரவணத்தாலும் அடையக் கூடியவனன்று. எப்போது மடையப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடையவனகையால், அவனை யாசைப்பட்டுப் பெற விரும்பினமாத்திரத்தாலேயே யடையப்படுவான். அவனுக்கு அவித்யை நீங்கியபடியால் வெளிச்சத்தில் வஸ்துக்கள் தந்தம் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுவதுபோல ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்தில் ப்ரம்மாபேத ஸ்வரூபத்தை இந்த ஆத்மா காட்டுகிறது.

ரா-ஹா. கேவலம் ச்ரவணம், மநநம், நிதித்யாஸநம், இவைகளா லந்த பரமாத்மா அடையப்படமாட்டான், இந்த பரமாத்மா எந்த புருஷனை விரும்புகிறானே அவனலே யடையப்படுவான், அப்படி தன்னல் வரிக்கப்படுகிற, புருஷனுக்கு தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களோடுகூடிய ஸ்வரூபத்தை பரமாத்மாகாட்டுகிறான். பரமாத்மாவினிடத்தில் மிகவும் விருப்பமுடையவனய் ச்ரவணம் முதலியவை செய்தால் பரமாத்மாநுக்ரக முண்டாமேயன்றி வெறும் ச்ரவணதிகள் பயனற்றவையாமென்று கருத்து. பரமாத்மா இந்த புருஷனை விரும்பும்போது தன்னிடத்தி லிந்த புருஷனுக்குள்ள அன்பே காரணம். தன்னிடத்தி லன்புடையோனைத் தான் விரும்புவது ப்ரஸித்தமேயன்றே. ஆனதினல் பரமாத்மா, தன்னிடத்தி லன்பிலாதானைத் தான் விரும்பான். ஆக, ப்ரீதியோடுகூடி பரமாத்மாவை யுபாஸிக்கிறவன் அந்த பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்கிலக்காய் பரமபதத்தை யடைந்து பரிபூர்ணபர ப்ரம்மாநுபவத்தைப் பெறுவனென்றவாறு.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கரபாஷ்யத்தில், தேந, என்பதற்கு, பரமாத்மாவை வரிப்பதினலென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. அப்போது 'யம், என்றதற்கு பரமாத்மாவை, என்று பொருள் கொண்டமையால், யச்சப்தத்திற்கும், தச்சப்தத்திற்கும் பொருள் பேதப்படுகிறது. அது 'யத்ததோர் நித்யஸம்பந்தஃ, என்கிற ந்யாயத்திற்கு விரோதமானதாகிலும், ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்கு அபேதம் சொல்லும்போது அவ்வாறே பொருள் கொள்ளவேண்டி வருகையாலப்படி வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. ச்ரவணம் மநநம் நிதித்யாஸநம் இவைகளின் ஸ்வரூபம், முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவை பதவுரைக் கிணங்க இராமாநுஜபாஷ்யத்தில் காண்க.

௪. 𑌨𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑌲𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑌾𑌮॥

౪. నాయమాత్మా బలహీనేన లభ్యో న చ ప్రమాదాత్తపసో వాప్యలింగాత్ ।
ఏతైరుపాయైర్యతతే యస్తు విద్వాంస్తస్యైష ఆత్మా విశతే బ్రహ్మధామ॥

(ப-ம்.) அயமாத்மா - இந்த பரமாத்மாவானவன், பலஹீநேந - பலமில்லாதவனால், ந லப்ய: - அடையக்கூடியவனன்று. ப்ரமாதாத் - அவதானமில்லாமல், ந - அடையக்கூடியவனன்று. அலிங்காத் - லிங்கமில்லாத, தபஸ: - ஆச்ரமத்தினாலும், ந - பெறத்தக்கவனாகான். ய: து வித்வாந் - எந்த உபாஸகன், ஏதை: உபாயை: - இந்த உபாயங்களோடு, யததே - யத்நம் செய்கிறானோ; தஸ்ய - அவனுக்கு, ஏஷ: ஆத்மா ப்ரஹ்மதாம - அந்தர்யாமியாய் ப்ராப்யமாயிருக்கிற இந்த ப்ரம்மஸ்வரூபம், விசதே - லபிக்கிறது.

ஶம்-ஸா. ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை விரும்புகிறதற்கு ஸஹாயங்களிவையென்று சொல்லுகிறது. பலமும், அவதாநமும், தபஸ்ஸும், லிங்கமும் அதற்கு ஸாதநங்கள். இவை இல்லாதவனு லாத்மஸ்வரூப மடையப்படாது. பலமாவது ஆத்மநிஷ்டையினுல் வந்த ஸாமர்த்யம். அவதாநமாவது பசுபுத்திரன் முதலியவற்றி லாசையில்லாமை. தபஸ்ஸாவது - ஜ்ஞாநம். லிங்கமாவது ஸந்யாஸம்.

ரா-ஸா. பலமாவது - தைந்யமில்லாமை, தைந்யமாவது - காலதேசங்கள் அநுகூலப்படாமையால் வந்த மநக்கலக்கம். அவதாநமாவது செய்யவேண்டிய விஷயங்களில் ஏமாறாமை. லிங்கமாவது அந்தந்த ஆச்ரமங்களுக்கு வேண்டிய அடையாளங்கள். தபஸ்ஸாவது - ஸந்யாஸாச்ரமம். ஆயினும், இவ்விடத்தில் எல்லா ஆச்ரமங்களையும் குறிக்கின்றது. எல்லா ஆச்ரமஸ்தரும் ப்ரம்மவித்யையி லதிகாரமுடையவரென்று சொல்லப்படுகையா லென்றறிக. இதில் ஸந்யாஸாச்ரமத்திற் கடையாளங்கள் சிகை, யஜ்ஞோபவீதம் கமண்டலு ஜலபவித்ரம் முதலியவை. இப்படி எல்லா ஆச்ரமங்களுக்கு மறிக. ஆக இதற்குத் திரண்டபொருளாவது பலம் அவதாநம், லிங்கத்தோடு கூடிய ஆச்ரமம் இவைகள் ப்ரம்ம ப்ராப்திக்கு ஸஹாயங்கள். இவை இன்றி ப்ரம்மத்தை யடையான். அவ்வோ ஆச்ரமங்களுக்கு விதித்த அடையாளங்களும், முக்யமானவை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கர ராமாநுஜ பாஷ்யங்களுக்குள்ள பதார்த்தபேதம் கருத்தில்பேதம் இவைகள் ஸ்புடமாயிருக்கின்றன.

ரு. ஸம்ப்ராப்யைநம்ருஷயோ ஜ்ஞாநத்ருப்தா: க்ருதாத்மாநோ வீதராகா: ப்ரசாந்தா:। தே ஸர்வகம் ஸர்வத: ப்ராப்ய தீரா யுக்தாத்மாந: ஸர்வமேவாவிசந்தி॥

౫. సంప్రాప్యైనమృషయో జ్ఞానతృప్తాః కృతాత్మానో వీతరాగాః ప్రశాంతాః।
తే సర్వగం సర్వతః ప్రాప్య ధీరా యుక్తాత్మానః సర్వమేవావిశంతి॥

(ப-ம்) ருஷய: - தத்வத்தை யறிந்தவர்கள், ஏநம் - இந்த பரமாத்மாவை, ஸம்ப்ராப்ய - அநுபவித்து, ஜ்ஞாநத்ருப்தா: - அநுபவத்தாலே த்ருப்தி யடைந்தவர்களாய், க்ருதாத்மாந: - ஸத்தைபெற்றவர்களாய், வீதராகா: - விஷயங்களிலாசை நீங்கியவர்களாய், ப்ரசாந்தா: - சாந்தகுண முடையவர்களாய், (யே - எவர்கள், ஸந்தி - இருக்கிறார்களோ;) தே - அவர்கள்,

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌂 - எல்லாவஸ்துக்களிலு மெங்கும் நிறைந்திருக்கிற பர மாத்மாவை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - பரமபதத்தில் ஸேவிக்கப்பெற்று, 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 - ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவம்பெற்றவர்களாய், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 - எல்லாசுகங்களையும், 𑌆𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 - அடைகிறார்கள்.

ஸ0-ஸா. உபாதி நீங்கிய ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை யறிந்தவர், இதர விஷயங்களில் நசையற்றவராய் குடமுடைந்தபின் குடத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்டிருந்த ஆகாசம் உபாதிநீங்கி யாகாசமே யாவதுபோல தேஹோபாதி நீங்கி பரமாத்மாவே யாகின்றார் கள். இது ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மத்துக்கும் அபேதத்தை யறிந்ததற்குப் பயனாகும். இவ் வாறே ப்ரம்மத்தை யறிந்தவர் ப்ரம்மஸ்தாநத்தை யடைகிறார்கள்.

ரா-ஸா. தத்வத்தை யறிந்தவர் ஜீவதசையிலேயே த்யாநமாஹாத்ம்யத்தால் பர மாத்மாவை யநுபவித்து அவ்வநுபவத்தால் மகிழ்ந்த நெஞ்சினையுடையராய், ஸத்தை பெற்று விஷயங்களி லாசைநீங்கி, இந்த்ரிய ஜயம்பெற்றவராகி உள்ளும் வெளியு மெல்லா வஸ்துக்களிலும் பூர்ணனை பரமாத்மாவை பரமபதத்தில் ஸேவிக்கப்பெற்று அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்கள் வெளியாகி தருமபூதஜ்ஞாநத்தால் எல்லாவற் றையு மநுபவிக்கிறார்கள்.

௬. 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧-
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍁-
𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 ॥

௬. వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థాస్సన్న్యాసయోగాద్యతయశ్శుద్ధసత్త్వాః।
తే బ్రహ్మలోకేషు పరాన్తకాలే పరామృతాః పరిముచ్యంతి సర్వే॥

(ப-ம்.) 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 - வேதாந்தங்களை நன்கு ணர்ந்தமையால் தத்வார்த்தங்களை நிச்சயித்தவராய், 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 - காம்யகருமங்களை விட்டபடியால், 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 - தெளிந்தநெஞ்சையுடை யராய், 𑌯𑌤𑌯𑌃 - இந்திரியங்களை ஜயித்தவராயிருக்கிற, 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - அந்த எல்லாஉபாஸகர்களும், 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 - கடைசியாய் சரீரம்போகுங்காலத் தில், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 - ப்ரம்மலோகங்களில், 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 - ப்ரம்மத் தையடைகிறவர்களாய், 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - விடுபடுகிறார்கள்.

ஸ0-ஸா. வேதாந்தப்பொருளை நன்குணர்ந்தவராய், (வேதாந்தப்பொருளாவது = ப்ரம்ம மறியத்தக்கது, என்பதாம்.) இந்த நிச்சயம் பிறந்தவராய், கருமங்களெல்லாவற் றையும் விடுகையாகிற யோகத்தால் நெஞ்சு தெளிந்தவராய், கேவலப்ரம்ம நிஷ்டராய், யத்நம் செய்கிறவர்களாயிருக்கிற ஜ்ஞாநிகள், (ஸம்ஸாரிகள் மரணமடையுங் காலத்திற்கு அபராந்தமென்று பெயர். முமுக்ஷுக்கள் ஸம்ஸாரஸம் பந்தமற்று மரணத்தையடை யுங் காலத்திற்கு பராந்தமென்று பெயர்.) பராந்த காலமென்கிற மரணகாலத்தில்,ப்ரம்ம மாகிற உலகங்களில், (ப்ரம்ம மொன்றேயாயினும் உபாஸகர் பலராகையால், அநேகம் போல் காணப்படுதலால் பன்மையாலுரைக்கப்பட்டது. ப்ரம்மஸ்வரூபத்தி லென்று பொருள்) அந்த ப்ரம்மத்திலே மரண தர்மமில்லாத ப்ரம்மாத்ம பாவத்தை யடைந்தவ ராய் கலந்து,ஜீவதசையிலேயே ப்ரம்மமாகியவர்களாய்,தீபம் போலவும் கடாகாசம் போல வும் நிர்வாணமடைந்து மாயா ஸம்பந்த முதலியவற்றால் விடுபடுகிறார்கள். வேறொரு

தேசத்தை யடைகிறதில்லை. சுருதி ஸ்மிருதிகளில் தேசப்ராப்தி ஸம்ஸார பலமே யென்று சொல்லுகையால் முக்தியாகியது தேசப்ராப்தி யாகாது. ஸமஸ்தஸ்வரூப மான ப்ரம்மத்தில், தேசபரிச்சேதங் கிடையாது. ப்ரம்மம் தேசபரிச்சேத முளதாயின் மற்றவையைப்போ லநித்யமும் மற்றொன்றைப்பற்றியதுமாய் நித்ய ஸுகஸ்வரூபமாகா தன்றோ. ஆனதால் ப்ரம்ம ப்ராப்தியாவது தேசத்தைச் சேருவதல்லவென்பது யுக்தம்.

ரா.ஹா.—இந்திரியஜயம் பெற்றவர்களாய் காம்ய கருமங்களைவிட்டவராய் அந்தக் கரணசுத்தி யுடையவராய், ப்ரம்மநிஷ்டர்களாயிருக்கிற எல்லா உபாஸகரும், சரீராவ ஸாந காலத்தில் ப்ரம்மாநுக்ரஹத்தினால், ஸம்ஸாரம் நீங்கி முக்தராகிறார்கள்

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

இராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் ப்ரம்மலோகேஷு, என்று ஒரு பாடமும், ப்ரம்மலோகேது, என்றொரு பாடமும் காட்டப்பட்டது. பகவானுக்கு அனேக லோகங்களுண்டாகையால், 'லோகேஷு' என்கிற பாடமும் ஸரி யானதேயாம். 'லோகேது' என்கிறபாடததில் ப்ராப்யமான ப்ரம்மத்தில் என்று, பொருள் கொள்ளப்பட்டது. மற்றவை இதற்கிசைய யோஜிக்கப் பட்டது.

௭. 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌂𑌚𑌦𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌂𑌤𑌿॥

౭. గతాః కలాః పంచదశ ప్రతిష్ఠా దేవాశ్చ సర్వే ప్రతిదేవతాసు ।
కర్మాణి విజ్ఞానమయశ్చ ఆత్మా పరేఽవ్యయే సర్వ ఏకీభవంతి॥

(ப்ம.) 𑌪𑌂𑌚𑌦𑌶 - பதினைந்தாயிருக்கிற, 𑌕𑌲𑌾𑌃 - ப்ராணாதிகலைகள், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 - காரணஸம்பந்தத்தை, 𑌗𑌤𑌾𑌃 - அடைகிறதுகள். 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 - எல்லா இந்திரியங்களும், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 - அதிஷ்டாநதேவதை களான ஸூர்யாதி தேவதைக ளிடத்தில் ஸம்பந்தத்தை யடைகின்றன, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 - கருமங்களும், 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 - ஜ்ஞாநஸ்வரூபியான, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆத் மாவும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - எல்லாம், 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇 - அழிவில்லாத, 𑌪𑌰𑍇 - பரமாத்மா வில், 𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌂𑌤𑌿 - ஒன்றாய்விடுகிறதுகள்.

ர௦-ஹா. அவித்யை முதலிய ஸம்ஸாரபந்தம் நீங்குவது மோக்ஷமென்று ப்ரம்ம வாதிகள் சொல்லுகிறார்கள். காரியமாமா யிருப்பது மோக்ஷமாகாது. ஆகையால் இவன் மோக்ஷமடையும்போது, இவனுடைய சரீரத்தில் காரணமாய்க் கலந்திருந்த கலைகளென் கிற ப்ராணன் முதலியவை பதினைந்தும், தந்தம் காரணங்களை யடைகின்றன. இந்தகலை களின் வகை ப்ரச்நோப நிஷத்து விளக்கிற்று. தேஹத்தில் கண்முதலிய விடங்ளிலி ருந்த இந்திரியங்கள் ஸூரியன் முதலிய தேவதைகளைச் சேருகின்றன. பலனைத் தரு வதற்குத் தொடங்கிய கருமங்கள் அநுபவித்தே யொழிக்கத்தக்கவை யாகையாலவை நீங்க, மற்ற கருமங்களும், அவித்யையினால் செய்யப்பட்ட புத்தி முதலிய உபாதிகளை யாத்மாக வெண்ணிக் கொண்டு ஜலம் முதலியவற்றில் ஸூர்ய ப்ரதிபிம்பம் போலிந்த சரீரங்களில் ப்ரவேசித்திருக்கிற ஆத்மாவும், கருமங்களுக்கு இவ்வாத்மா முக்தி தசை யில் ஸுகதுக்க ரூபமான பலனை யநுபவிக்கும்படி செய்ய வல்லமை யில்லாமையால், உபாதி நீங்கினபோது, பரமாய், அழிவில்லாததாய், விகாரமில்லாததாய், வ்யாபியாய், ஜந்ம ஜராமரண முதலாகிய துன்பமில்லாததாய், அபயமாய் அபூர்வமாய், சிறந்ததாய்

உள்வெளி பேதமில்லாததாய், சிவமாய் சாந்தமாயிருக்கிற ப்ரமமத்தில் ஒன்றாய்க் கலந்து போகின்றன. தண்ணீர் சோர்ந்தபோது ஸூரிய பிம்பம் போலவும், குடமுடைந்த போது கண்டாகாசம்போலவு மெல்லா மொன்றாய் விடுகின்றன.

𑌭𑌾-ஹா. முக்தனாகிற ஜீவனுக்கு உபகாரமாக ப்ரச்நோபநிஷத்தில் சொல்லப் பட்ட ப்ராணன் முதல் நாமம் வரையிலுள்ள பதினாறு கலைகளில் கருமம் தவிர்ந்த பதி னைந்தும் தந்தம் காரணங்களில் ஒட்டிப் போகின்றன. வாக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் அதிஷ்டாந தேவதைகளாகிய ஸூரியன் முதலியவற்றில், சேருகின்றன. இவ்வளவே யொழிய லயிப்பதில்லை. இந்திரியங்கள் கல்பாந்தம்வரையி லிருப்பவையன்றோ. இது வ்யாஸ ஸூத்திரத்தினால் செவ்வையாய் விளங்கும். இவனுக்கு பயனைக் கொடாதவை யாய், இவன் ப்ரத்யக்ஷம்போல பாவிக்கிற உபாசனையைத் தொடங்கும்போது, நான் பொறுப்பேன், என்று பகவான் சங்கல்பித்தவையான, கருமங்களும், இவ்வாத்மாவும் எல்லாவற்றிற்கும் பரமான பரப்ரம்மத்தில் ஒன்றாய் விடுகின்றன. இவற்றுள், கருமம் ப்ரம்மத்தி லொன்றாகையாவது இக்கருமம் பரமாத்மாவின் கோபமே யாகையால், இந்த கோபாவஸ்தை மாறி தருமபூதஜ்ஞானத்தில் லயிப்பதேயாம். ஜீவன், ப்ரம்மத்தி லொ ன்றாகையாவது நாமரூபமுதலியவற்றால் வருகிற ஆகார பேதம் கழிவது. ஆக, இவ னுக்கு கருமங்கள் நசிக்கின்றமையால், முக்தாத்மாவுக்கு கலைகளென்கிற ப்ராணாதிகள் உபகரணங்களாவதில்லை யென்று கருத்து.

அ. 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

౮. యథానద్యస్స్యన్దమానాస్సముద్రేఽస్తంగచ్ఛంతినామరూపేవిహాయ ।
తథావిద్వాన్నామరూపాద్విముక్తః పరాత్పరంపురుషముపైతిదివ్యమ్॥

(ப்-ம்.) 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 - ப்ரவஹியாநின்ற, 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 - நதிகள், 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 - ஸமுத்திரத்தில், 𑌯𑌥𑌾 - எவ்வாறு, 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 - நாமரூபங்களை, 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 - விட்டு, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஐக்யத்தை யடைகின்றனவோ; 𑌤𑌥𑌾 - அவ்வாறே, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - உபாஸகன், 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍-நாமரூபங்களால், 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃- விடப்பட்டவனாய், 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 - பராத்பரனாய் விளங்குகிற பரமபுருஷனை, யடைகிறான்.

𑌸𑌂-ஹா. அவித்யை கழிந்து ப்ரம்மத்தோடு ஐக்யம் பெறுவதில் நதிகள் த்ருஷ்டா ந்தம்.

ரா-ஹா—முக்தஜீவன் பரப்ரம்மத்தோடு ஐக்யமடைகிறா னென்றதினால்வந்த ஸந் தேஹம் கழியுண்ணும்படி த்ருஷ்டாந்தத்துடன்; விஸ்தரிக்கிறது. எவ்வாறு கங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதி, முதலிய ஆறுகள், தாம் பிறக்கு மிடங்களினின்றும், ப்ரவஹி த்து, கங்கை கங்கை என்கிற பெயரையும் வெளுத்த ரூபத்தையும், யமுனை, யமுனை என்கிற பெயரையும், கறுப்பு ரூபத்தையும், ஸரஸ்வதி, ஸரஸ்வதி என்கிற பெயரையும், சிவந்த ரூபத்தையும் இவ்வாறு மற்றுள்ளவாறுகள் அவைகளுக்குள்ள பெயரையும் ரூபத் தையும்விட்டு, ஸமுத்திரத்தி லொன்றாய்க் கலந்து போகின்றனவோ; அவ்வாறே வித்வா னாகிய உபாஸகன், பேதத்தைக் காட்டித்தருகிற நாமத்தையும் ரூபத்தையும் மற்ற உபா திகளையும், விட்டு, பரமபுருஷனை யடைகிறான். இத்தால் ஆற்று நீருக்கும் கடல் நீருக் கும், வாஸ்தவத்தில் பேதமுண்டானாலும் கடலில் கலந்தபின் அவ்வேறுபாட்டைக்

காட்டுகிற ரூபம் (அதாவது நிறம்) அழிவதால் பேருமழிந்து, ஒன்றுபோல் தோற்றுவது போல, பரமாத்மாவுக்கு மிந்த ஜீவாத்மாவுக்கும் பேதத்தைக் காட்டுகிற ரூபநாமங்கள் முக்தி காலத்தி லழிகின்றமையால் ஒன்றுபோல் பேதமின்றித் தோன்றுவதொழிய பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் வாஸ்தவத்தில் ஐக்கியமில்லை அபேதமில்லை. இப்படியே முன்னமே முக்தராயிருக்கிற ஆத்மாக்களோடும் அபேதமில்லை. பரமாத்மாவேயெனலாம் படிஸமாநமா யிருக்கையே முக்தி என்று வெளியாக்கப்பட்டது. ஆனதால் கடவல்லி உபநிஷத்திலும்; மஹா ஜலத்தில் கலந்த நீர் அதுபோலவே யாவதுபோல், என்று சாம்யஞ் சொல்லப்பட்டதே யன்றி அபேத மோதப்படவில்லை. இங்கு மதாந்தரத்தில் அநேகாவயங்களுக்கும் ஐக்யமுண்டாவதுபோல ஜீவ பரமாத் மைக்யம் சொல்லலாமே யெனில் அது தகாது. நிர்க்குணவித்யையாக சங்கரமதத்தி லொப்புக்கொள்ளப்பட்ட ப்ரஜாபதிவித்யையில், ஜீவப்ரம்மங்களுக்கு பேதத்தையும் ஸத்யகாமத்வம், ஸத்யசங்கல்பத்வம், முதலிய குணங்களையும் சொல்லுகின்றமையாலும், "உத்தராச்சேதா விர்பூதஸ்ரூபஸ்து" என்கிற ஸூத்திரத்தில் முக்திய லந்த குணங்களை யடைவது அந்த வித்யைக் குபலமென்று சங்கர பாஷ்யத்தி லொப்புக்கொள்ளுகின்றமையாலும், முக்தியில் பேத சூந்யமான ப்ரம்மத்தோடு ஐக்யமென்று சொல்லுவது பொருத்தமற்றதேயாம். இதுகள் ஸ்வரூப மாத்திரம் என்று சொல்லுவது கூடாதென்பது பல யுக்திகளாலும், தகாதென்று ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றது. ஆனதால் ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கு மபேதமுரைப்பது அசங்கதமாம்.

கூ. ஸயோ ஹ வை தத் பரமம் ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ பவதி நாஸ்யா ப்ரஹ்மவித் குலே பவதி । தரதி சோகம் தரதி பாப்மாநம் குஹாக்ரந்திப்யோ விமுக்தோ அம்ருதோ பவதி ॥

౯. స యో హ వై తత్పరమం బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి నాస్యాబ్రహ్మవిత్కులే భవతి।
తరతి శోకం తరతి పాప్మానం గుహాగ్రంథిభ్యో విముక్తోఽమృతో భవతి॥

(ப-ம்.) யஃ ஹ வை - யவனொருவன், தத்பரம் ப்ரஹ்ம வேத - அந்த பரப்ரம்மத்தை யறிகிறானோ; ஸஃ - அவன், ப்ரஹ்மைவ பவதி - ப்ரம்மமே யாகிறான், அஸ்ய குலே - இவன்வம்சத்தில், அப்ரஹ்மவித் ந பவதி - ப்ரம்ம தத்வத்தை யறியாதவன் பிறப்பதில்லை- சோகம் தரதி - சோகமற்றவனாகிறான், பாப்மாநம் தரதி-பாபமற்றவனாகிறான், குஹாக்ரந்திப்யஃ விமுக்தஃ, ராகத்வேஷங்கள் நீங்கியவனாய், அம்ருதஃ - போக்யனாய், பவதி - ஆகிறான்.

௱௦-ஹா. நல்ல காரியத்திற்கு அனேக விக்நங்கள் வருவது இயல்பாதலால் இந்த வித்வானு மொருக்கால் சில கெடுதிகளா லங்யகதியை யடைவானோ என்கிற சம்சயம் தீர்த்து இவனுக்கு அவித்யை யொழியவேறு விக்நமில்லாமையால் அது தத்வஜ்ஞாநத்தால் கழிந்தபடியால் ஆத்மா, தானே யாகையால் இதற்கு தேவதைகளாலும் விக்நம் செய்ய முடியாது என்கிறது. விசேஷம் முன்னமே யுரைக்கப்பட்டது.

௱-ஹா. ப்ரம்மத்தை யறிந்து த்யாநித்து நிச்சல ஸ்ம்ருதி பெற்று ப்ரத்யக்ஷம் போலான பக்தியைச் செய்தவன், தப்பாமல் ப்ரம்மம்போலவே யாகிறான். இவனுக்கு குணாஷ்டக முதிக்கிறது. மற்றவை ஸ்பஷ்டமானதால் விரிக்கப்படவில்லை.

௧௦. 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃𑌸𑍍𑌵
𑌯𑌂𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌏𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌂𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌵𑌦𑍇𑌤𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍॥

౧౦. తదేతదృచాభ్యుక్తం క్రియావంతశ్శ్రోత్రియా బ్రహ్మనిష్ఠాస్స్వయం జుహ్వత ఏకర్షిం శ్రద్ధయన్తః । తేషామేవైతాం బ్రహ్మవిద్యాం వదేత శిరోవ్రతం విధివద్యైస్తు చీర్ణమ్॥

(ப்-ம்.) 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்தப்ரம்மவித்யாஸம்பந்தவிதியானது, 𑌋𑌚𑌾 - இருக்கினால், 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 - சொல்லப்பட்டது. 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 - கருமாநுஷ்டாநபரர்களாயும், 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 - வேதாத்யயனம் செய்தவர்களாயும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 - பரமாத்மநிஷ்டை யுடையவர்களாயும், 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 - சிரத்தையுடையவர்களாயும், 𑌏𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌮𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑍇 - அக்நிஹோத்ரிகளாயும், 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌯𑍈𑌃 𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 - சாஸ்திரப்படி வேதவ்ரதத்தையநுஷ்டித்தவர்களாயு மிருக்கிற, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌵 - அவர்களுக்கே, 𑌏𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌵𑌦𑍇𑌤 - இந்தப்ரம்மவித்யையை யுபதேசிக்கக்கடவன்.

ஸ௦-ஹா. இதற்கு பரம்பரை லக்ஷணம் கூறி முடிக்கிறது. ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தில் விருப்பமுடையவர்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு இது உபதேசிக்கத்தக்கது.

ரா-ா. பஞ்சமஹாய ஜ்ஞம் முதலியவை செய்கிறவர்கள் வேதத்தை யோதினவர்களுமிதற்குத்தக்கவர்கள்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

பதஉரையைப்போலவே இரண்டு பாஷ்யங்களுக்கும்கருத்து. விசேஷங்களில்லை. மற்ற விசாரங்கள் ஸூத்திர பாஷ்யத்தில் காண்க.

௧௧. 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑌨𑍈𑌤𑌦𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑍍𑌰
𑌤𑍋𑌽𑌧𑍀𑌤𑍇𑌨𑌮𑌃𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌮𑌃𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃॥

౧౧. తదేతత్సత్యమృషిరంగిరాః పురోవాచ నైతదచీర్ణ-
వ్రతోఽధీతే నమః పరమఋషిభ్యో నమః పరమఋషిభ్యః॥

(ப்-ம்.) 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 - அப்படிப்பட்ட இந்த அக்ஷரப்ரம்மஸத்யஸ்வரூபத்தை, 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃 -அங்கிரஸ்ஸென்கிற ருஷியானவர், 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌉𑌵𑌾𑌚 - முதலிலுபதேசித்தார். 𑌅𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 - சிரோவ்ரதம் செய்யாதவர், 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இதை, 𑌨 𑌅𑌧𑍀𑌤𑍇 - அத்யயநம்பண்ணக்கூடாது. 𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌮𑌃 - ஆசார்யபரம்பரையில் சேர்ந்தமகர்ஷிக்கு நமஸ்காரங்கள்.

ஸ௦-ஹா. இந்த அக்ஷர ஸ்வரூபத்தை அங்கிரஸ்ஸூயென்கிற ருஷியானவர் விதிப்படிவந்து கிட்டின சௌநகருக் குபதேசித்தார். ஆகையால் இப்படியே முமுக்ஷுவாய் விதிப்படி வந்துகிட்டின சிஷ்யனுக் குபதேசிக்கக்கடவன். இந்த உபநிஷத்தை சிரோவ்ரதமென்கிற விதியைச் செய்யாதார் அதயநம் செய்யக்கூடாது. அந்த ஸம்ஸ்காரம் பல

த்தைத்தருவதி லநுகூலமானது. இந்த ப்ரம்மவித்யைமுடிந்தது. இது எந்த ப்ரம்மா துடங்கி பரம்பரையாய் வந்ததோ அப்படியா சார்ய பரம்பரையில் சேர்ந்த அந்த ப்ரம்மா முதலுள்ள அனைவருக்கும் அநேக நமஸ்காரம். அவர்களேயன்றோ ப்ரம்மஸா க்ஷாத்காரம் பெற்றார்கள். ஆதரத்தா லிரட்டித்துச் செல்லுகிறது. அன்றியே முண்ட கோபநிஷத்து முடிந்ததென் றறிவித்தலு மொரு பயன்.

ரா-ஸா. அத்யாபநம் என்பது ஓதிவித்தல் அத்யயநம் ஓதல். முன் மந்திரத்தில் அத்யாபநம் சிரோவ்ரதம் செய்யாதவனுக்குத் தகாது அவனுக்குச் சொல்லக்கூடாது; என்று கூறப்பட்டது. இந்த மந்திரத்தில் சிரோவ்ரதம் செய்யாதவன், இதை அத்யயநம் செய்யக்கூடாதென்று சொல்லுகிறது என்று பேதமறிக.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

புரோவாச என்று சங்கர பாஷ்யததில் பாடம். ப்ரோவாசஎன்று இரா மாநுஜ பாஷ்யத்தில் பாடம், மற்ற கருத்தில் பேதமில்லை.

ரா-ஸா. இம்முண்டகோபநிஷத்து முழுதும் நாராயணனையே கூறுகிறதென்று வ்யாச சூத்திரங்களில் ஒன்பது சூத்திரங்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இது முழுதும் நாராயணனையே பேசுகிறது.

ஊதிதூதீயமுண்டகெ ஷிதீயஃவண்டஃ.

முண்டகோபநிஷத் முற்றும்.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂.

𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

௧. 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵 । 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵॥ ௧॥

౧. ఓమిత్యేతదక్షరమిదం సర్వంతస్యోపవ్యాఖ్యానంభూతంభవద్ భవిష్యదితిసర్వమోంకారఏవయచ్చాన్యత్ త్రికాలాతీతంతదప్యోంకారఏవ॥ ౧॥

(ப-ம்.) 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - யெல்லாவுலகமும், 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 - ஓமென்று சொல்லப்படுகிற, 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 - எழுத்து. 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்தயெழுத்திற்கு, 𑌉𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 - விரிவானபொருள், (𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிறது.) 𑌭𑍂𑌤𑌂 - சென்றது, 𑌭𑌵𑌤𑍍 - நிகழ்கிறது, 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 - வருவது 𑌇𑌤𑌿 - என்கிற, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாவுலகமும், 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵 - ஓமென்கிற எழுத்தாலே, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 - மேற்கூறிய மூன்று காலங்களிலு மடங்காத, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 - வேறாகிய, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொருவஸ்துவிருக்கிறதோ, 𑌤𑌦𑌪𑌿 - அந்தவஸ்துவும், 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵 - ஓமென்னும் எழுத்துதான்.

ஸ0-ஹா. இவ்வுபநிஷத்து ப்ரணவத்யாநவிதிகூறுகின்றது. ஸகலவஸ்துக்களையும் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கு ஓங்காரமே காரணமாகையாலும் யெல்லாப்பொருள்களுக்கும்ப்ரம்மமே இடமாகையாலும்பொருள்களும்பெயரும் ஒன்றாகையாலும் ஓங்காரத்தின் பொருளும் பிரம்மமாகையாலும் ஓங்காரமே யெல்லாப்பொருள்களும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'இவ்வாறே' எல்லாப்பொருளு மோங்காரமே, இவைமுதலிய வேதங்களைக் கண்டுகொள்வது.

ரா-ஹா. இந்த மாண்டூக்யத்தி லோங்காரோபாஸநத்தை விதிக்கின்றது. நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட ப்ரணவத்தை நான்குபாதங்களோடு கூடின ப்ரம்மமாக தியானிக்கச்சொல்வதற்கு இந்தப் பிரகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. ப்ரணவத்தில்நின்றும் உண்டான வ்யாஹ்ருதிகளில்நின்றும் உண்டாகிய வேதங்களைக்கொண்டு இப்புவனங்கள் படைக்கப்பட்டதாதலால் இவ்வுலகங்களை ஓங்காரமென்று சொல்லுகிறது. அப்ப்ரணவத்தை தியானிக்கவேண்டியவிதிகள் விரிவாய்சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வுலகங்கள் ஓம் என்றுசொல்லப்பட்ட அக்ஷரமே என்று, அதின்விரிவுகள்சொல்லப்படுகின்றன. மூன்று காலங்களிலும் வேறுபாடில்லாததும் மேற்கூறியகாலங்களில் அடங்காமலிருப்பதும் மேற்கூறிய ப்ரணவமே.

௨. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍॥ ௨॥

౨. సర్వం హ్యేతద్ బ్రహ్మాయమాత్మా బ్రహ్మసోఽయమాత్మాచతుష్పాత్॥ ౨॥

த்தைத்தருவதி லநுகூலமானது. இந்த ப்ரம்மவித்யைமுடிந்தது. இது எந்த ப்ரம்மா துடங்கி பரம்பரையாய் வந்ததோ அப்படியா சார்ய பரம்பரையில் சேர்ந்த அந்த ப்ரம்மா முதலுள்ள அனைவருக்கும் அநேக நமஸ்காரம். அவர்களேயன்றோ ப்ரம்மஸா க்ஷாத்காரம் பெற்றூர்கள். ஆதரத்தா லிரட்டித்துச் செல்லுகிறது. அன்றியே முண்ட கோபநிஷத்து முடிந்ததென் றறிவித்தலு மொரு பயன்.

ஙா-ஹா. அத்யாபநம் என்பது ஓதிவித்தல் அத்யயநம் ஓதல். முன் மந்திரத்தில் அத்யாபநம் சிரோவ்ரதம் செய்யாதவனுக்குத் தகாது அவனுக்குச் சொல்லக்கூடாது; என்று கூறப்பட்டது. இந்த மந்திரத்தில் சிரோவ்ரதம் செய்யாதவன், இதை அத்யயநம் செய்யக்கூடாதென்று சொல்லுகிறது என்று பேதமறிக.

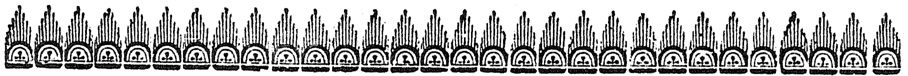
பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

புரோவாச என்று சங்கர பாஷ்யததில் பாடம். ப்ரோவாசஎன்று இரா மாநுஜ பாஷ்யத்தில் பாடம், மற்ற கருத்தில் பேதமில்லை.

ஙா-ஹா. இம்முண்டகோபநிஷத்து முழுதும் நாராயணனையே கூறுகிறதென்று வ்யாச சூத்திரங்களில் ஒன்பது சூத்திரங்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இது முழுதும் நாராயணனையே பேசுகிறது.

ஊதிதூ-தீயஉ-ணுகெ ஹிதீயஃவஊஃ.

முண்டகோபநிஷத் முற்றும்.

ஹரி: ஓம்.

மாண்டூக்யோபநிஷத்ப்ராரம்ப:

மாண்டூக்யோபநிஷதி ப்ரத²மக²ண்ட:

௧. ஓமித்யேதத³க்ஷரமித³ம் ஸர்வம் தஸ்யோபவ்யாக்²யானம் பூ⁴தம் ப⁴வத்³ப⁴விஷ்யதி³தி ஸர்வமோங்கார ஏவ । யச்சான்யத் த்ரிகாலாதீதம் தத³ப்யோங்கார ஏவ ॥ ௧ ॥

౧. ఓమిత్యేతదక్షరమిదం సర్వం తస్యోపవ్యాఖ్యానం భూతం భవద్భవిష్యదితి సర్వమోంకార ఏవ యచ్చాన్యత్ త్రికాలాతీతం తదప్యోంకార ఏవ॥ ౧॥

(ப-ம்.) இத³ம் - இந்த, ஸர்வம் - யெல்லாவுலகமும், ஓமிதி - ஓமென்று சொல்லப்படுகிற, ஏதத் - இந்த, அக்ஷரம் - எழுத்து. தஸ்ய - அந்தயெழுத்திற்கு, உபவ்யாக்²யானம் - விரிவானபொருள், (கத்²யதே - சொல்லப்படுகிறது.) பூ⁴தம் - சென்றது, ப⁴வத் - நிகழ்கிறது, ப⁴விஷ்யத் - வருவது இதி - என்கிற, ஸர்வம் - எல்லாவுலகமும், ஓங்கார ஏவ - ஓமென்கிற எழுத்தாலே, த்ரிகாலாதீதம் - மேற்கூறிய மூன்று காலங்களிலு மடங்காத, அன்யத் - வேறாகிய, யத் - யாதொருவஸ்துவிருக்கிறதோ, தத³பி - அந்தவஸ்துவும், ஓங்கார ஏவ - ஓமென்னும் எழுத்துதான்.

ஶம்-ஹா. இவ்வுபநிஷத்து ப்ரணவத்யாநவிதிகூறுகின்றது. ஸகலவஸ்துக்களையும் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கு ஓங்காரமே காரணமாகையாலும் யெல்லாப்பொருள்களுக்கும்ப்ரம்மமே இடமாகையாலும்பொருள்களும்பெயரும் ஒன்றாகையாலும் ஓங்காரத்தின் பொருளும் பிரம்மமாகையாலும் ஓங்காரமே யெல்லாப்பொருள்களும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'இவ்வாறே' எல்லாப்பொருளு மோங்காரமே, இவைமுதலிய வேதங்களைக் கண்டுகொள்வது.

ரா-ஸா. இந்த மாண்டூக்யத்தி லோங்காரோபாஸநத்தை விதிக்கின்றது. நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட ப்ரணவத்தை நான்குபாதங்களோடு கூடின ப்ரம்மமாக தியானிக்கச்சொல்வதற்கு இந்தப் பிரகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. ப்ரணவத்தில்நின்றும் உண்டான வ்யாஹ்ருதிகளில்நின்றும் உண்டாகிய வேதங்களைக்கொண்டு இப்புவனங்கள் படைக்கப்பட்டதாதலால் இவ்வுலகங்களை ஓங்காரமென்று சொல்லுகிறது. அப்ப்ரணவத்தை தியாநிக்கவேண்டியவிதிகள் விரிவாய்சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வுலகங்கள் ஓம் என்றுசொல்லப்பட்ட அக்ஷரமே என்று, அதின்விரிவுகள்சொல்லப்படுகின்றன. மூன்று காலங்களிலும் வேறுபாடில்லாததும் மேற்கூறியகாலங்களில் அடங்காமலிருப்பதும் மேற்கூறிய ப்ரணவமே.

௨. ஸர்வம் ஹ்யேதத்³ ப்³ரஹ்மாயமாத்மா ப்³ரஹ்ம ஸோயமாத்மா சதுஷ்பாத் ॥ ௨ ॥

౨. సర్వం హ్యేతద్ బ్రహ్మాయమాత్మా బ్రహ్మ సోఽయమాత్మా చతుష్పాత్॥ ౨॥

(ப்-ம்.) 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாவஸ்துக்களும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌿 - பிரம்மம்தான், 𑌅𑌯𑌂 - இந்தப்ரணவம், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆன்மாவான, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பிரமம். 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 - முன்கூறியஇந்த 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ப்ரஹ்மமானது, 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍 - நாலுபாதங்களையுடையது.

ஸ0-ஹா. மேல் ப்ரணவரூபமென்று சொல்லப்பட்ட யெல்லாவுலகங்களும் பிரமமே. இத்தால் மேற்கூறிய ப்ரணவமும்ப்ரம்மமும் ஒன்றென்று சொல்லிற்றாயிற்று. இஜ்ஜீவனும் அந்தப்ரம்மந்தான். முற்கூறிய ப்ரணவத்தால் சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மம் நாலுபாதங்களையுடையது. இதில்கீழ்மூன்றுபாதங்களையறிந்து நாலாவதுபாதத்தை யறியவேண்டியது. கீழ் மூன்றுபாதங்களும் நாலாவதுபாதத்தை யறிவதற்குக்காரணம் நாலாவதுபாதம் யெல்லாராலும் அறியவேண்டியது.

ரா-ஹா. ஸர்வரூபமான ப்ரம்மம் ஓங்காரமேயாம். அதாவது ப்ரணவத்தில் ஸர்வரூபியான ப்ரம்மமென்கிற நினைவுவரவேணு மென்றவாறு. ப்ரணவமாக தியானிக்கச்சொன்ன பிரம்மம் நாலுபாதத்தோடுகூடியது. அதாவது ப்ரணவத்தை நாலுபாதங்களையுடையதாகச் சொல்லப்போகின்றமையால் நாலுபாதங்களையுடைய ப்ரணவத்தை நாலுபாதங்களுடைய ப்ரம்மமாக தியானிக்கவேண்டு மென்றபடி. ப்ரம்மத்தினுடைய நாலுபாதங்களிவை என்பது மேலேவிளங்கும். மேல்கூறிய யெல்லாவஸ்துக்களிலும் நிறைந்தது, பிரமன்முதலிய ஜீவர்களிலும் நிறைந்திருப்பது மேற்கூறியப்ரம்மமே. அந்த ப்ரம்மம் நான்குபிரிவுகளோடு கூடியது.

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 த்விதீய𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

க. 𑌓𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌭𑍁𑌗𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌃॥ ௩॥

౧. ఓంజాగరితస్థానో బహిఃప్రజ్ఞః సప్తాంగ ఏకోనవింశతిముఖః స్థూలభుగ్వైశ్వానరః ప్రథమః పాదః॥ ౩॥

(ப்-ம்.) 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 - விழிக்குமிடத்திலிருப்பவனும், 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 - உருவம்முதலியதில் அறிவையுடையவனும், 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 - ஏழுஅங்கங்களோடுகூடினவனும், 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌃 - பத்தொன்பதுமுகங்களோடுகூடியும், 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌭𑍁𑌕𑍍 - உருவம்முதலியதை யநுபவிக்குமவனுமாகிய, 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 - யெல்லாஜனங்களையும் நியமிக்கின்றமையால் வைச்வாநரனென்றுபெயர்கொண்டவன், 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃𑌪𑌾𑌦𑌃 - முதல்பாதம்.

ஸ0-ஹா. விழித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாய் தன்னை யொழிந்த வஸ்துக்களை அறியுமவனாய் சுவர்க்கம் சூரியன் காற்று ஆகாயம் நீர் பூமி நெருப்பு இவைகளின் உருவமாகிய தலை கண் பிராணன் நடுவுடல் உபஸ்தம் கால் முகம் என்கிற ஏழு அங்கங்களோடு கூடினவனாய் அறியும் புலன்கள் ஐந்தும் அறியாப் புலன்கள் ஐந்தும் பிராணன்முதலிய ஐந்துவாயுக்களும் மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் என்கிற நான்கும் ஆகபத்தொன்பது முகங்களையுடையவனாய் சத்தம் முதலியவைகளை அறியும் தன்மையுள்ளவனாகிய ஜீவரூபியானவன் முதல்பாதம்.

௱ா-ஹா. விழித்திருக்கும் ஜீவனுக்கதிகாரியாயும் உருவம்முதலியதை யறியும் தன்மையுள்ளவனும் சுவர்க்கம் சூரியன் காற்று ஆகாயம் நீர் பூமி இவைகளின் உருவமாகிய தலை கண் பிராணன் நடுவுடல் உபஸ்தம் கால் என்கிற ஆறும் ஜீவனுமாகிய ஏழு அங்கங்களையுடையவனும் மேற்கூறிய பத்தொன்பது முகங்களை யுடையவனும் உருவம்முதலியதை யநுபவிக்குமவனுமான அநிருத்தன் என்கிற பெயர்கொண்ட வைச்வாநரன் முதல்பாதம் என்றுபொருள். கண்ணிலிருக்குமவனும் புறம்பானவஸ்துக்களை யறியுமவனும் நாலுகைகள் இரண்டுகால் துதிக்கை ஒன்று ஆக ஏழுஅங்கங்களை யுடையவனும் பத்தொன்பது முகங்களை யுடையவனு மிருக்கிற வைச்வாநரன் முதல்பாதம். என்றும் சொல்லுவர்.

உ. ஸ்வப்நஸ்தாநோऽந்த:ப்ரஜ்ஞ: ஸப்தாங்க ஏகோநவிம்ஶதிமுக: ப்ரவிவிக்தபுக் தைஜஸோ த்விதீய: பாத:|| ௪||

౨. స్వప్నస్థానోఽన్తఃప్రజ్ఞస్సప్తాంగఏకోనవింశతిముఖః ప్రవివిక్తభుక్తైజసోద్వితీయఃపాదః॥౪॥

(ப்-ம்,) ஸ்வப்நஸ்தாந: -ஸ்வப்நத்துக்கதிகாரியாயும். அந்த:ப்ரஜ்ஞ: - மனதாலறியும்தன்மை யுள்ளவனும், ஸப்தாங்க: - ஏழங்கங்களை யுடையவனும், ஏகோநவிம்ஶதிமுக: - பத்தொன்பது முகத்தையுடையவனும், ப்ரவிவிக்தபுக் - அயலாரறியாமல் தான்மட்டும் அனுபவிக்குமவனுமான, தைஜஸ:-தைஜஸன், த்விதீய: பாத:- இரண்டாவதுபாதம்.

௱௦-ஹா. ஒருவஸ்துக்களையும் அறியாமல் ஒளிமாத்திரத்தால் அறியத்தக்க அறிவினால்அறியக்கூடிய தைஜஸன் இரண்டாவதுபாதம். முன்பாதத்தில்வெளியில்உள்ளஉருவம்முதலிய வஸ்துக்களை யறிகிறதாகையால் ஸ்தூலபுக் என்று சொல்லப்பட்டது. இரண்டாவது பாதத்தில் த்ருதிமாத்திரமாயிருந்த அறிவை யறிகிறதாதலால் ப்ரவிவிக்தபுக் என்று சொல்லப்பட்டது.

௱ா-ஹா. ஸ்வப்நாவஸ்தையை யடையும் ஜீவனுக் கதிகாரியாயும் ஸ்வப்நத்தில் வேறுமனிதர்களால் அறியப்படாத நுட்பமானபொருள்களை வெளிச்சம்போல்அறிவித்தலால் தைஜஸனென்று பெயர்கொண்ட ப்ரத்யும்நன் இரண்டாவது பாதம். என்றுபொருள். கழுத்திலிருக்குமவனும் ஆதலால் தைஜஸன் என்று பெயர்கொண்டவன் ஆன்மாவுக்கு இரண்டாவதுபாதம் என்றுரைப்பாருமுளர்.

௩. யத்ர ஸுப்தோ ந கஞ்சந காமம் காமயதே ந கஞ்சந ஸ்வப்நம் பஶ்யதி தத் ஸுஷுப்தம் ஸுஷுப்தஸ்தாந ஏகீபூத: ப்ரஜ்ஞாநகந ஏவாநந்தமயோ ஹ்யாநந்தபுக் சேதோமுக: ப்ராஜ்ஞஸ் த்ருதீய: பாத: || ௫||

3. యత్రసుప్తోనకంచనకామంకామయతేనకంచన స్వప్నంపశ్యతితత్ సుషుప్తం సుషుప్తస్థానఏకీభూతః ప్రజ్ఞానఘనఏవానందమయోహ్యానందభుక్ చేతోముఖః ప్రాజ్ఞస్తృతీయఃపాదః॥౫॥

(ப்-ம்.) யத்ர - எந்தவிடத்தில். ஸுப்த: - உறங்கினவன், கஞ்சந காமம்- ஒருவஸ்துவையும், ந காமயதே - ஆசைப்படுகிறதில்லையோ, கஞ்சந ஸ்வப்நம்- ஒரு கனவையும், ந பஶ்யதி - பார்க்கிறதில்லையோ, தத் - அது, ஸுஷுப்தம் - ஸுஷுப்தம் என்று பெயர்கொண்டது. ஸுஷுப்தஸ்தாநே - மேற்கூறிய ஸுஷுப்தஸ்தாநத்தில், ஏகீபூத: - ஒன்றுயிருக்குமவனும்,

ப்ரஜ்ஞாநகந: - ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாய், ஆநந்தமய: - ஆநந்தஸ்வரூபியாய், ஆநந்தபுக் - ஆநந்தத்தை யனுபவிப்பிக்குமவனாய், சேதோமுக: - மனதாலறியத்தக்கவனான, ப்ராஜ்ஞ:- ப்ராஜ்ஞனென்கிறபெயர்கொண்ட ஸங்கர்ஷணன், த்ருதீய: பாத: - மூன்றாவதுபாதம்.

ஸ௦-ஸா. மேற்கூறிய ஸுஷுப்த ஸ்தாநத்தையுடையவனாய், த்வைதத்தைவிட்டு பிரிவில்லாத ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாய் விஷயங்களை யறிகிறதாலுண்டான ஆயாஸமில்லாதவனாய், அறிவை முகமாகவுடையவனான ப்ராஜ்ஞன் மூன்றாவதுபாதம்.

ரா-ஸா. ஜனங்களின் ஸுஷுப்திக்கே யிடமாயும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாயும் ஸுஷுப்திகாலத்தில் உண்டான ஆநந்தத்தை விளக்குமவனாயும் நிர்மலமானமனதா லறியக்கூடியவனுமான ப்ராஜ்ஞன் என்கிற ஸங்கர்ஷணன் மூன்றாவதுபாதம். ஹ்ருதய கமலத்தி லிருப்பவனாயும் மேலிரண்டுபாதங்களில்சொல்லிய வைச்வாநர தைஜஸர்களோடு ஜ்ஞாநாநந்தங்களால் ஸமானனாயும் ஜ்ஞானஸ்வரூபியாயும் ஆநந்தஸ்வரூபியாயும் ஆநந்தத்தையனுபவிப்பிக்குமவனாயும் ஜ்ஞாநத்தையே யெல்லாவுருபாக உடையவனாயும் வெளியுருவங்களை தோற்றுவிக்காமையால் ப்ராஜ்ஞனென்கிற பெயர்கோண்டவன்மூன்றாவதுபாதம்.

௬. ஏஷ ஸர்வேச்வர ஏஷ ஸர்வஜ்ஞ ஏஷோऽந்தர்யாம்யேஷ யோநி:
ஸர்வஸ்ய ப்ரபவாப்யயௌ ஹி பூதாநாம் ॥ ௬ ॥

౬. ఏష సర్వేశ్వర ఏష సర్వజ్ఞ ఏషోఽన్తర్యామ్యేష యోనిస్సర్వస్య ప్రభవాప్యయౌ హి భూతానామ్॥

(ப-ம்.) ஏஷ: - இந்தப்ராஜ்ஞனென்று பெயர்கொண்டவன், ஸர்வேச்வர: - சகலத்திற்கும் ஈசுவரன், ஏஷ: - இவன், ஸர்வஜ்ஞ: - சகலத்தையும், அறிந்தவன், ஏஷ: - இவன், அந்தர்யாமீ - உட்புகுந்து நடத்துகிறவன், ஏஷ: - இவன், ஸர்வஸ்ய - சகலத்திற்கும், யோநி: - காரணம், ஏஷ: - இவன், பூதாநாம் - பிராணிகளுக்கு, ப்ரபவாப்யயௌ ஹி - பிறப்பும் இறப்பும்.

ஸ௦-ஸா. பேதப்பட்டுப் புலப்படும் வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் சுத்தஸ்வரூபனான இவனே ஈசன். இவனே மனிதர்முதலிய பேதங்களையுடையவனாய் யெல்லாவஸ்துக்களையும் அறிகிறவன். இவனே யெல்லாவஸ்துவையும் உட்புகுந்து நடத்துகிறவன். இவனே யெல்லாவற்றிற்கும் காரணம். ஆதலால் பிராணிகளுக்கு பிறப்பும் இறப்பும் இவனே.

ரா-ஸா. முன்சொன்ன குணங்கள் மூன்று பாதங்களுக்கும் பொதுவாயிருந்தாலும் ஒவ்வொரு பாதங்களிலும் கூறப்பட்டகுணங்களோடு தியானம் செய்வதற்காகவே மூன்றிலும் குணங்களோதப்படவில்லை. இப்பாதத்தில் நாலுபாதங்களுக்கும் பொதுவான குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

மேற்கூறிய சப்தார்த்தம்போலவே கருத்து.

௭. நாந்த:ப்ரஜ்ஞம் ந பஹிஷ்ப்ரஜ்ஞம் நோபயத:ப்ரஜ்ஞம் ந ப்ரஜ்ஞாநகநம் ந ப்ரஜ்ஞம் நாப்ரஜ்ஞம் । அத்ருஷ்டமவ்யவஹார்யமக்ராஹ்யமலக்ஷணமசிந்த்யமவ்யபதேச்யமேகாத்மப்ரத்யயஸாரம் ப்ரபஞ்சோபசமம் சாந்தம் சிவமத்வைதம் சதுர்த்தம் மந்யந்தே ஸ ஆத்மா ஸ விஜ்ஞேய: ॥ ௭ ॥

౭. నాన్తఃప్రజ్ఞం న బహిఃప్రజ్ఞం నోభయతఃప్రజ్ఞం న ప్రజ్ఞానఘనం న ప్రజ్ఞం నాప్రజ్ఞమ్। అదృష్టమవ్యవహార్యమగ్రాహ్యమలక్షణమచింత్యమవ్యపదేశ్యమేకాత్మ్యప్రత్యయసారమ్। ప్రపంచోపశమం శాంతం శివమద్వైతం చతుర్థం మన్యంతే స ఆత్మా స విజ్ఞేయః॥ ౭॥

(ப - ம்.) அந்த:ப்ரஜ்ஞம் ந - ஸ்வப்நஜ்ஞாநமில்லாததும், ந பஹி:ப்ரஜ்ஞம் - ஜாகரதசையில்லாததும், ந உபயத:ப்ரஜ்ஞம் - இவ்விரண்டு மில்லாததும், ந ப்ரஜ்ஞாநகநம் - அஜ்ஞாநப்ரஜ்ஞை யில்லாததும், ந ப்ரஜ்ஞம் - ப்ராஜ்ஞ ஸ்வரூபத்தில் வேருனதும், ந அப்ரஜ்ஞம் - ஸமஸ்தருக்கும் ஜ்ஞாநத்தைத்தருவதும், அத்ருஷ்டம் - கண் முதலிய இந்திரிய ஜ்ஞாநத்திற்கு கோசரமாகாததும், அவ்யவஹார்யம் - வாகிந்திரியத்தின் வ்யாபாரத்திற்கு எட்டாததும், அக்ராஹ்யம் - பாணீந்திரியத்திற்குப் பிடிபடாததும், அலக்ஷணம் - அநுமாநப்ரமாணத்திற்கும் தெரியாததும், அசிந்த்யம் - இஃதென்று சொல்லமுடியாததும், அவ்யபதேஶ்யம் - இப்படிப்பட்டதென்று நிச்சயிக்கப்படாததும், ஏகாத்மப்ரத்யயஸாரம் - ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமுடையதும், ப்ரபஞ்சோபஶமம் - ஸங்கர்ஷணுதி அவதாரங்களுக்குலயஸ்தாநமாகியதும், ஶாந்தம் - பசிதாஹ முதலியவைநீங்கியதும், ஶிவம் - ஜந்மஜரை முதலியவையில்லாதமங்கள ரூபமாகியதும், அத்வைதம் - ஒப்பில்லாததுமான வாஸுதேவ ஸ்வரூபத்தை, சதுர்த்தம் - நான்காவது ரூபமாக, மந்யந்தே - எண்ணுகிருர்கள். ஸ: - ஆந்தவாஸுதேவன், ஆத்மா - ஸர்வந்தர்யாமீ ஸ: - அந்த வாஸுதேவன், விஜ்ஞேய: - அறியத்தக்கவன்.

ஸம்-ஹா. நான்காவது பாதம் நிரூபிக்கப்படுகிறது. மேல் இத்துரீய ப்ரம்மத்தில் சப்தங்களுக்கு வ்ருத்தி யில்லாமையால் ஒரு பதத்தாலும் சொல்லப்படாதென்று நிர்விசேஷமென்று ரூபித்துச் சொல்லப்போகிறது. நிர்விசேஷத்தில் சப்தங்களுக்கு வ்ருத்தியில்லையன்ரே. அப்படியாகிலது சூந்யமேயாமென்கிற ஸந்தேஹம் வாராது நீங்குவதற்கு, பொய்யான எல்லா ப்ரபஞ்ச மயக்கங்களுக்கு மதிஷ்டானமா யொன்றிருத்தல் வேண்டுமானதால் இந்த ப்ரம்மம் சூந்யமல்ல ; ஈய்யத்தை வெள்ளியென்றும் கயிற்றைப் பாம்பென்றும் தூணைப் புருஷனென்றும் கானலைத் தண்ணீரென்றும் மலைக்கும்போது வெள்ளி பாம்பு முதலியவை பொய்யானுலும், அவைமுதலிய ப்ரமங்களுக்கு, அதிஷ்டாநமாகிய ஈய்யம, கயிறு, தூண், கானல் இவை முதலானவஸ்துக்கள் சூந்யமின்றி யிருப்பதுபோல இந்த ப்ரபஞ்சாதிஷ்டாநமாகிய ப்ரம்மமும்சூந்யமாகாது. அப்படியாயின் ஸவிசேஷமே யாமென்றும் சொல்ல வழியில்லை. வாஸ்தவத்தில் குடமுதலியவை தண்ணீருக்கிடமாவதுபோல ப்ரம்மமும் வாஸ்தவத்தில்ப்ராணுதி ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஸ்தாநமாகிலன்ரே ஸவிசேஷமாகலாம் அவ்வாறு இல்லையன்ரே. சிப்பையில் வெள்ளிபோல ப்ரபஞ்சம் தோற்றுவதே யன்றி ஸத்யமல்ல வன்ரே. விசேஷங்கள் மெய்யாகிலன்ரே ப்ரம்மம் ஸவிசேஷமாகலாம். அபரமார்த்தமாகையாலேஅஸத்தான ப்ரபஞ்சத்திற்கும் பரமார்த்தமாகையாலே ஸத்தான ப்ரம்மத்திற்கும், ஸம்பந்தம் வாஸ்தவமாகுமோ ; ஆகையால் ஸவிசேஷமாகாது. ஆகையால் சப்தத்தால் சொல்லப்படாது. வஸ்து ஸம்பந்தமுடைய பொருளையே யன்ரே சப்தம் கூறுகின்றது. ப்ரபஞ்ச ஸம்பந்தம் வஸ்து வல்லவென்று ரூபித்திருக்கின்றது. வேறு ப்ரமாணங்

களுக்கு கோசரமாகாமையாலும் பசு முதலிய வற்றைப்போல் சப்தகோசரமன்று. சமையற்காரனைப்போல் கிரியையுடையது மல்லாமையாலும் சப்தத்தால் சொல்லப்படாது. வஸ்திரம் முதலியவைபோல வெளுப்பு முதலிய ரூபமில்லாமையாலும் சொல்லுக்கு விஷயமாகாது. இவ்வாறு பயனில்லாதிருப்பதால் முயற்கொம்புபோல் பொய்யென்று சொல்லவழியில்லை என்று முன் ரூபித்துச்சொன்னோம். அன்றியும், இந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யறிவதினால் இந்த விஷயங்களில் வைராக்யம் பிறக்கும். ஈயந்தெரிந்தால் வெள்ளியாசை நீங்குவதுபோலவே யென்க. இந்த துரீய ப்ரம்மஸ்வரூப ஜ்ஞாநம் வந்த பின் அவித்யை முதலிய தோஷங்களுக்கிடமில்லை யன்றோ. இந்த ஜ்ஞாநம் வருவதற்குக் காரணமில்லை என்னும் குறையில்லை. உபநிஷத்துக்களெல்லா மிதற்கே யிருக்கின்றன வாகையாலென்க. அவையாவன தத்வமஸி முதலியவை. இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவைச் சதுஷ்பாத் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வாத்மாவின் அவித்யையினால் வந்த அபரமார்த்தமாகிய கயிற்றில் தோற்றிய ஸர்பம்போலனவாகிய மூன்று பாதங்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை ப்ரபஞ்ச வ்ருக்ஷத்திற்கு முளைபோல்வதென்று சொல்லி இப்போது, பரமார்த்த ஸத்ய ஸ்வரூபத்தை கயிற்றைப்போல் அதிஷ்டாநமென் றறியுமாறு, ப்ரமஸர்பம்போன்ற மூன்று பாதங்களையும் நீக்கிச்சொல்லுகிறது நாந்தঃப்ரஜ்ஞம் என்கிற இந்த சுலோகம். நான்கு பாதங்களின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லவே, கீழ்ச்சொல்லிய மூன்று பாதங்களிலு மின்னான்காவது பாதம் வேறாயதென்று விளங்குகின்றமையால் அவைகளிலிதை வேறென்று சொல்வதில் பயன் யாதெனில், பாம்பல்ல வென்பதினால் கயிறென்றறிவிப்பதுபோல இவ்வாறு கூறுவதினால் சுயரூபமறியப்படுகின்றமையாலும் நிர்விசேஷப் பொருளை விதிகொண்டு கூறமுடியாமையாலு மென்றறிக. அன்றியே இம்மூன்று பாதங்களோடு இந்தநான்காவது பாதத்திற்கு ஐக்யம் தோற்றுவது மிதற்குப்பயன். இம்மூன்றவஸ்தைகளை யுடையதில் துரீயம் வேறாயின், நிர்விசேஷமான அத்துரீயத்தை யறிவதற்குபாய மில்லாமையயால், சாஸ்த்ரோபதேசம் வீணாவதோடு சூந்யவாதம் செய்தாப்போலாகும். கயிற்றில் பாம்பு முதலிய ப்ரமம்போல் விகல்பிக்கப்படுகிற மூன்றவஸ்தைகளிலு மாத்மா ஒருவனாயின் அவ்வவஸ்தைகளை நீக்குகின்ற ப்ரமாணத்தால் அப்போதே அநர்த்தகாரணமாகிய ப்ரமப்ரபஞ்சம் முடிந்துபோகையால் பயன்கை புகுந்த தென்று துரீயத்தை யறிவதற்கு மடைவதற்கும் வேறு ப்ரமாணத்தையாவது உபாயத்தையாவது தேடவேண்டியதில்லை. அஜ்ஞாநம் நீங்கின பின்னு மறியவேண்டியவை யுண்டென்றும் அவைகளில் ப்ரமாணம் செல்லுகிற தென்றும் சொல்பவர், சேதிக்கவேண்டிய பொருள் வேறுபட்ட பின்னும் சேதிக்கவேண்டிய பொருளுண்டென் றுரைப்பாரோ டப்பர். பொருளையு மிருளையும் வேறாக்குவதற்கென்று ப்ரவர்த்தித்த பரமாணம் எப்போதுவிரோதியான இருளைக்கழிக்குமோஅப்போது பொருளறிவு மிடையிலிசைகின்றது. பொருளறிவு ப்ரமாணத்தின் பயனன்று. இதற்கு முன் கூறியதே திருஷ்டாந்தம். இவ்வாறே யிங்கு மாத்மாவி லேற்றப்பட்டிருக்கிற அவித்யையினால் காண்கிற அந்தঃப்ரஜ்ஞத்வம் முதலிய அவஸ்தைகளை விட ஆத்மஸவரூபத்திற்குள்ள விவேகத்தைக் காட்டவந்த ப்ரமாணத்தாலதற்கு விரோதியான அவ்வவஸ்தைகள் நீங்குவதைவிட ஆத்மவிஷயத்தில் வேறு பயனில்லையன்றோ" "அறிந்தபோது பேதமில்லை, என்கிற சுருதியின்படி இவ்வவஸ்தையை நீக்கி யறிந்தபோதே ஸகலபேத ப்ரம ப்ரபஞ்சமுமொழிந்து விடுமன்றோ. தத்வஜ்ஞாநமும் பேத நிவ்ருத்தி ஸமயத்திலேயே நாசத்தை யடையும். அன்றேல், தத்வஜ்ஞாநமாகிய பேதம் தங்கி நிற்கையால் அதுநீங்கவழியில்லை. வேறு ஜ்ஞாநமதைப் போக்கில், அதைப்போக்க மற்றொரு ஜ்ஞாநம் வேணுமென்ற நவஸ்தை வருமென்க. அவ்வாறாயின் த்வைதம் நிவ்ருத்தியாது. ஆகையால் பேதநிஷேதம் செய்கிற ப்ரமாணஸம காலத்தில்தானே ஸமஸ்

தாநர்த்தங்களும் கழியுண்ணுமென்பது ஸித்தமாயிற்று. ஆகவே, விச்வதேஜஸாதி ஸமஸ்தபேதநிஷேதம் செய்யப்படுகிறது. தோற்றுகிறவஸ்துக்களை இல்லை என்பதெவ்வாறெனில் ஒருபோது தோற்றி மற்றொருபோது தோற்ருமையா லென்றறிக. ஆயின் ஜ்ஞாநமும் ஸுஷுப்தியில் தோற்ருமையால் சூந்யமென வேண்டுமெனில் அப்போதும் ஜ்ஞாநம் தோற்றிக்கொண்டே நிற்கின்றது. "நவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" ஜ்ஞாநம் எப்போதும் தோற்றுமென்று ச்ருதி சொல்லுகின்றமையாலிதுஸ்பஷ்டம், ஆகையா லத்வைதமாக ஆத்மதத்வத்தை யறியவேணும்.

ரா-ஹா. விச்வதைஜஸ பிந்நமாய், ஸுஷுப்தி ஸ்தாநத்திலிருக்கும் ப்ராஜ்ஞஸ்வரூபத்தில் வேருய் ஸர்வஜ்ஞத்வம்முதலிய குணங்களோடு கூடியதாய் பாஹ்யேந்திரியங்களுக்கு கோசரியாததாய் கர்மேந்திரியம் ஜ்ஞாநேந்திரியம் இவைகளுக்கு மவிஷயமாய் அநுமாநப்ரமாணத்தாலு மறியப்படாததாய் இஃதித்தகையதெனச் சித்திக்க முடியாததாய் ஆத்மஜ்ஞாந மாத்ரகோசரமாய் ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களுக்கும் லயஸ்தாநமாய் "ஏதந்நாநாவதாராணாம்நிதாநம்பீஜமவ்யயம்" என்று எல்லா அவதாரங்களுக்கும் மூலகாரணமாகையாலே சாந்தமாய் மங்களஸ்வரூபமாய், தன்ஞேடொத்த பொருளில்லாததாயிருக்கின்ற வாஸுதேவமூர்த்தியை நான்காவதாக நினைக்கிருர்கள். ஆகையால் சுருதி சொன்னபடி யவனை யறியக்கடவன் என்று கருத்து. முக்தருக்கு ஜ்ஞாநாநந்தங்களைத் தந்தவனுய், ஜ்ஞாநாநந்த மயமாய் மித்யாஜ்ஞாந சூந்யமான ஜீவஸ்வரூபத்தை நியமிக்கிறவன் அறியத்தக்கவனென்று முரைப்பர்.

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

---

௧. 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌉𑌕𑌾𑌰𑍋𑌮𑌕𑌾𑌰𑌇𑌤𑌿॥ ௮॥

౧. సోఽయమాత్మాధ్యక్షరమోంకారోఽధిమాత్రం పాదామాత్రామాత్రాశ్చపాదా అకార ఉకారోమకార ఇతి॥ ౮॥

(ப் - ம்.) 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 - அக்ஷரங்களிலும், மாத்திரைகளிலுமிருக்கிற, 𑌸𑌃 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 - நாதஸ்வரூபமான அந்த ஓங்காரமானது, 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 - இந்த பரமாத்மாவாக த்யாநிக்கத் தக்கது, 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌇𑌤𑌿 - அகர உகர மகர நாதங்களாகிற, 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃. மத்ரைகள், 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 - நாலம்சங்கள், 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 - அம்சங்கள், 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 - நாலுமாத்திரைகள்.

ஶம்-ஹா. அவ்வாத்மா அக்ஷரரூபத்தா லோங்காரமாகிறது. மாத்திரைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அகார உகார மகார ரூபமாய் பாதங்களாகிறது. பாதங்களே மாத்திரைகள் மாத்திரைகளே பாதங்கள்.

ரா-ஹா. அக்ஷரஸ்வரூபமாயும் மாத்ராஸ்வரூபமாயு மிருக்கிற ப்ரணவ மென்கிற ஓங்காரமானது, பரமாத்மாவாக த்யாநிக்கத்தக்கது. ஏனென்ருல் பரமாத்மாவுக்கு பாதங்களாகச் சொல்லப்பட்ட ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்த வாஸுதேவர்கள், ப்ரணவத்தின் மாத்திரைகளாகிய அகாரம் உகாரம் மகாரம் நாதம் இவைகளுக்குப் பொருளாயிருக்கின்ருர்கள். ஆகையால் அந்நால்வரும் நாலு மாத்திரைகளாக த்யாநிக்கத்தக்கவராவர். நாலுமாத்திரைகளையு மந்நால்வராக த்யாநிக்கலாம். பரமாத்மாவினுடைய பாதங்க

ளாகச் சொல்லப்பட்ட அந்நால்வருக்கும் மாத்திரைகளென்கிற அகாரம் உகாரம் மகாரம் நாதங்களாகிற இந்நாலுக்கும் பேதமின்றி த்யாநிக்கப்படும். ஆகையால் ஸங்கர்ஷணர்முதலிய நாலு பாதங்களையுடைய பரமாத்மாவுக்கும் அகார முதலிய நாலுமாத்திரைகளையுடைய ப்ரணவத்திற்கு மபேதமாக த்யாநம் கூடும் ஆகையால் ப்ரணவத்தை பரமாத்மாவாக த்யாநிக்கலாமன்றே. ஆக ப்ரணவத்தில் ப்ரம்மமென்று த்யாநத்தையும், ப்ரணவ மாத்திரைகளாகிய அகார முதலிய வர்ணங்களில் ஸங்கர்ஷணர் ப்ரத்யும்நர் அநிருத்தர் வாஸுதேவர் என்கிற த்யாநத்தையும் செய்யவேணுமென்று விதித்தவாறு.

௨. 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌽𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌽𑌽𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑌾
𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥

౨. జాగరితస్థానో వైశ్వానరోఽకారః ప్రథమా మాత్రాఽఽప్తేరాదిమత్త్వాద్వాఽఽప్నోతి హ వై స
ర్వాన్కామానాదిశ్చ భవతి య ఏవం వేద॥ ౯॥

(ப - ம்.) 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 - ஜாகரணஸ்தாநத்தி லிருக்கிற, 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 - வைச்வாநரனானவன், 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌃 - அகாரமாகிய, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 - ப்ரணவத்தில் முதல் மாத்திரை, 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 - வியாபித்திருக்கின்றமையாலும், 𑌆𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 - ஆதியுடையதாகின்றமையாலு மிங்ஙனம் சொல்லப்படும், 𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 - எவனிவ்வாறு அறிவனே, அவன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 - எல்லா இஷ்டங்களையும், 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌹 𑌵𑍈 - அடைகிறானன்றே, 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 - முதல்வனுயுமாகிறான்.

𑌶𑌂-𑌭𑌾. அங்கு விசேஷநியமம் கூறப்படுகிறது. ஜாகாரஸ்தாந முடைய வைச்வாநரன் அகாரமாகிய முதல் மாத்திரை. அகரத்தால் எல்லாச் சொற்களுமாக்ரமிக்கப்பட்டு நிற்கின்றமையாலும், ஆதியுடைத்தா யிருக்கின்றமையாலும், எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து முதல்வனுயிருக்கிற வைச்வாநரனை முதல் மாத்திரை யென்று சொல்லத்தகும். இந்த ஸாத்ருச்யத்தா லகாரம் வைச்வாநரனைச் சொல்லுமன்றே. பேருக்கும் பொருளுக்கும் பேதமில்லை யென்று முன்னமே சொன்னோம். எல்லாச் சொற்களிலும் அகாரம் வ்யாபித்திருக்கிற தென்பதில், "அகாரோவைஸர்வாவாக்" (அகரமே எல்லாச் சொற்களும்) என்கிற சுருதி ப்ரமாணமாகின்றது. வைச்வாநரன் வ்யாபித்திருப்பவனென்று, "தஸ்யஹவைதஸ்யாத்மநோ வைச்வாநரஸ்யமூர்த்தைவஸுதேஜா:" (இவ்வைச்வாநரனே யுலகமெல்லாம்) என்கிற சுருதி விளங்கச் செய்கிறது. இவ்வாறறிந்தவனுக்குப் பயன்கூறுகின்றது. எல்லா காமங்களையுமடைகிறான் எல்லோரிலும் முதல்வனுகிறான்.

𑌰𑌂-𑌭𑌾. கீழ்ச்சொல்லிய விஷயத்தையே விரித்துச் சொல்லுகிறது. முதல் மாத்திரையாகிய அகாரத்தில் ஜாகரிதஸ்தாநமுடைய வைச்வாநரனென்கிற அநிருத்தனென்று த்யாநம் செய்யவேண்டியது. அகாரமாக வைச்வாநரமூர்த்தியை த்யாநம் செய்வதற்குக் காரணமென்ன வென்றால்; வ்யாப்தியும், ஆதியாயிருக்கும் தன்மையும். அதாவது அநிருத்தமூர்த்தி ஸமஸ்தஜகத்தையும் வ்யாபித்திருப்பதுபோல ஸமஸ்த சப்தத்திற்கு மகாரம் காரணமாகின்றமையால் எல்லா சப்தங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கையும் எல்லாச் சொற்களுக்கும் முதலான அகாரத்தா லநிருத்தன் போதிக்கப்படுகையும். இந்த ஸாத்ருச்யத்தையறிந்து இவ்வாறு த்யாநம் செய்கிறவன் எல்லா இஷ்டங்களையுமடைகிறான். எல்லாரிலு முதல்வனுகிறான்.

௩. ஸ்வப்நஸ்தாநஸ்தைஜஸ உகாரோ த்விதீயா மாத்ரோத்கர்ஷாதுபயத்வாத்வா உத்கர்ஷதி ஹ வை ஜ்ஞாநஸந்ததிம் ஸமாநஶ்ச பவதி நாஸ்யாப்ரஹ்மவித்குலே பவதி ய ஏவம் வேத॥ ௧௦॥

3. స్వప్నస్థానస్తైజస ఉకారో ద్వితీయా మాత్రోత్కర్షా దుభయత్వాద్వా ఉత్కర్షతి హ వై జ్ఞానసంతతిం సమానశ్చ భవతి నాస్యాబ్రహ్మవిత్కులే భవతి య ఏవం వేద॥ ౧౦॥

(ப - ம்.) ஸ்வப்நஸ்தாந: - ஸ்வப்நஸ்தாநத்தையுடையவனு யிருக்கிற, தைஜஸ: - தைஜஸன், த்விதீயாமாத்ரா - இரண்டாவது மாத்திரையாகிய, உகார: - உகாரம், உத்கர்ஷாத் - அதிசயத்தாலும், உபயத்வாத்வா - இரண்டு ரூபமாயிருக்கின்றமையாலு மிங்ஙனம் சொல்லப்படுகிறது, ய:ஏவம்வேத - யவனிதை யறிகிறுனே அவன், ஜ்ஞாநஸந்ததிம் - ஜ்ஞாநஸந்தாநத்தை, உத்கர்ஷதிஹவை - அதிசயமாயடைகிறுன், ஸமாந:பவதி - ஸரியானவனுகிறுன், அஸ்யகுலே அப்ரஹ்மவித் நபவதி - இவன் வம்சத்தில் ப்ரம்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் பிறப்பதில்லை.

௰-ஸா. தைஜஸன் விச்வமூர்த்தியிலும்சிறந்தவனுகின்றமையாலும் அகாரத்திலு முகாரம் சிறப்புடையதாகின்றமையாலும்,தைஜஸன் விச்வமூர்த்தி ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி இவர்களுக்கு நடுவே தைஜஸமூர்த்தி யிருக்கின்றமையாலும், அகார மகாரங்களுக்கு நடுவில் உகார மிருப்பதாலும் ஸ்வப்நஸ்தாநத்திலிருக்கிற தைஜஸன், இரண்டாவது மாத்திரை யாகிய, உகாரமாகிறுன். இதை யறிந்தவனுக்கு பயன்கூறுகின்றது. ஜ்ஞாநஸந்ததி வளர்ந்து சிறந்தவனுவானிதை யறிந்த மகான். இவன்தன் தோழருக்குப்போலப் பகைவருக்கு மிஷ்டனுகிறுன். ஆகையாலனைவருக்கு ஸமானனுகிறுன். இவன் குலத்தில் ப்ரம்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் பிறப்பதில்லை.

ரா-ஸா. ஸ்வப்நஸ்தாநத்தி லிருக்கின்றமையால் தைஜஸனென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரத்யும்நன் உகாரமாகிய இரண்டாவது மாத்திரையாகிறுன். அதாவது இரண்டாவது மாத்திரையாகிய உகாரத்தில் தைஜஸனென்கிற ப்ரத்யும்நனென்று த்யாநம்செய்ய வேண்டுமென்றவாறு. இதற்குக் காரணமென்ன வென்றால்; உத்கர்ஷமும், இரண்டாயிருக்கையும். அதாவது விச்வமூர்த்தி யென்கிற அநிருத்தமூர்த்தியைக் காட்டிலும் தைஜஸமூர்த்தி யென்கிற ப்ரத்யும்நமூர்த்தி சிறந்தவராவதுபோல அகாரத்திலு முகாரம் சிறந்திருப்பதும்; விச்வமூர்த்தி ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி இவர்களுக்கு நடுவில் தைஜஸமூர்த்தி யிருப்பதுபோல அகார மகாரங்களுக்கு நடுவிலுகார மிருப்பதுமாம். விச்வமூர்த்தியை விட தைஜஸமூர்த்தி ஸூக்ஷ்மரூப முடையவராகையால் சிறந்தவராகிறுர். ஆயினும், ஸகல குணங்களும் பூர்ணமாயிருப்பது கொண்டு ஸமாநர்களே யாகிறுர்கள். அகாரத்திலு முகாரம் லயஸ்தாநமாகையால் சிறப்புடையதாகின்றது. அக்ஷரமாவதுகொண்டு ஸமாநமே யாமென்றறிக. இவ்வாறறிந்தவனுக்குப் பயன்சொல்லுகிறது. இங்ஙனமறிந்தவன் சிஷ்யர் சிஷ்யருக்கு சிஷ்யர் எல்லாரும் ஜ்ஞாநவான்களாகி ஜ்ஞாநஸந்ததியால் சிரேஷ்டனுகிறுன். இதர ஸந்தாநங்களிலுமிவன் ஸந்தாநத்தில் ப்ரம்மவித்யை யதிசயப் படுமென்று கருத்து.உயர்ந்தவரோடு தானுமுயர்ந்தவனுகின்றமையால் ஸமாநனுகிறுன் இவன் குலத்தில் ப்ரம்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் ஜநிப்பதில்லை,

௪. ஸுஷுப்தஸ்தாந: ப்ராஜ்ஞோ மகாரஸ்த்ருதீயா மாத்ரா மிதேரபீதேர்வா மிநோதி ஹ வா இதம் ஸர்வமபீதிஶ்ச பவதி ய ஏவம் வேத॥ ௧௧॥

௪. సుషుప్తస్థానః ప్రాజ్ఞో మకారస్తృతీయా మాత్రా మితేరపీతేర్వా మినోతి హ వా ఇదం సర్వమపీతిశ్చ భవతి య ఏవం వేద ॥ ११॥

(ப - ம்.) सुषुप्तस्थानः - ஸுஷுப்திஸ்தாநத்தையுடையனுன, प्राज्ञः - ப்ராஜ்ஞன், तृतीया मात्रा - மூன்றுவது மாத்திரையாகிய मकारः - மகாரமாகிறுன், मितेः - அளவிடப்படுகின்றமையாலும், अपीतेर्वा - லயத்தையடைகின்றமையாலு மிங்ஙனம் சொல்லப்படுகிறது यः एवं वेद - யவனிவ்வாறு அறிகிறுனே அவன், इदं सर्वं मिनोति - இவையெல்லாவற்றையு மளக்கின்றுன், अपीतिश्च भवति - லய முண்டாகிறது.

௰௦-ஹா. நெல்லு முதலியவைபடி மரக்கால் முதலிய வற்றால் அளக்கப்படும்போது படிமுதலிய வற்றில் உள்ளே சேர்ந்து வெளியாகின்றன. அவைபோல விச்வதைஜஸ மூர்த்திகள், ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியில் லயகாலத்தில்லயித்து அதாவதுப்ராஜ்ஞமூர்த்திக்குள்சேர்ந்து உத்பத்திகாலத்தில் வெளியாகின்றமையால், ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி விச்வ தைஜஸர்களை யளக்கிறுப்போல் காணப்படுகிறது. அவ்வாறே ப்ரணவத்தைச் சொல்லி முடித்து மறுபடியும் சொல்லும்போது அதாவது 'ஓமோம்' என்னும்போது முதலில் அகாரஉகாரங்கள் மகாரத்தில் புகுகிறுப்போலவும்பின்பு மகாரத்தினின்று வெளியாகிறுப்போலவும்தோற்றுகின்றமைகொண்டு மகாரம் அகார உகாரங்களை யளக்கிறதென்று சொல்லவழியிருக்கிறது. அளக்குங் காலத்திற்போல உள்ளே புகுந்து வெளிவருகின்ற ஸமாநதோற்றுகையாலென்றறிக. ஆக இவ்வாறு ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி, விச்வ தைஜஸமூர்த்திகளை யளக்கின்றமையாலும், மகாரம் அகார உகாரங்களை யளக்கின்றமையாலும், ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி மகாரமாகிறுன். அன்றியே ப்ரணவத்தைச் சொல்லி முடிக்கும்போது மகாரத்தில் அகார உகாரங்கள் சேர்ந்து போகின்றமையாலும், ஸுஷுப்தி காலத்தில் ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியில் விச்வ தைஜஸமூர்த்திகள் சேர்ந்து போகின்றமையாலும் ப்ராஜ்ஞன் மகாரமாகிறுன். இவ்வாறறிந்தவன் ஜகத்தையுள்ளபடி யறிகிறுன். ஜகத்காரண ப்ரம்மஸ்வரூபனுயாகிறுன், என்று வித்வானுக்கு பலம் கூறுகின்றது. முக்யமான ப்ரணவத்தையுபாஸிப்பது சிறந்ததென்று கூறுவதற்கு இவ்விடம் பயன் கூறப்பட்டதேயன்றி யிதற்குத் தனித்துப் பயனில்லை யென்று கொள்க.

ருா-ஹா. ஸுஷுப்தி ஸ்நாதத்திலிருக்கின்றமையால் ப்ராஜ்ஞனென்கிற ஸங்கர்ஷணமூர்த்தி மூன்றுவது மாத்திரையாகிய மகாரமாகிறுன். மூன்றுவது மாத்திரையாகிய மகாரத்தில் ஸங்கர்ஷணனென்று த்யாநம்செய்ய வேண்டுமென்றவாறு. இதற்குக் காரணம் யாதெனில் அளவும் லயமும். அதாவது ப்ராஜ்ஞன், அளவுகோலளவிடப்படும் பொருள்களைச் சேருவதுபோலவ்வோ வஸ்துக்களி லாத்மாவாகச் சேருகின்றமையால் ஸமஸ்தத்தையும அளவிடுவதுபோல, மகாரமும் எல்லைக்கல்போல அகார உகாரங்களுடைய எல்லையில் அதாவது கோடியில் நின்று இதுவரையில் அகார உகாரங்கள் இனி மேலில்லை யென்று எல்லைக்கல்லளந்து காட்டுவதுபோலவே யளந்து காட்டுவதும், ப்ராஜ்ஞனிடத்தில் ஸகல ஜகத்தும் லயிப்பதுபோல மகாரத்தில் அகார உகாரங்கள் லயிப்பதுமாம். மகாரத்தில் அகார உகாரங்கள் முடிவுபெறுகின்றமையால், மகாரத்தி லகார உகாரங்கள் லயிக்கின்றன வென்று கூறப்பட்டதென்றறிக. இவ்வாறறிந்தவனுக்கு பயன்வருமாறுகிறமத்தில் கூறுகின்றது. யவனிவ்விஷயத்தை யறிகிறுனே அவன், இவ்வுலகத்தை யெல்லா மளவிட்டறிகிறுன். பரமாத்ம்ஸ்வரூபத்தில் லயம்பெறுகிறுன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கீழ் மூன்று சுலோகங்களிலும் சொல்லப்பட்ட ஸாத்ருச்யத்தால் விச்வமூர்த்தி முதலிய மூன்று மூர்த்திகளையும் அகார முதலிய மூன்று மாத்திரைகளும் போதிக்கின்றமையால் போதகமாகிய சப்தத்திற்கும் போதிக்கப்படும் பொருளுக்கு மபேதமாகையால் மூன்று மாத்திரைகளும் மூன்று மூர்த்திகளென்று சங்கரபாஷ்யத்தில் வ்யாக்யாநம். த்யாநவிதியாக இராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. இதர விஷயங்களில் பேதாபேத ஸூக்ஷ்மங்கள் இம்மூன்று சுலோகங்களுக்கு மிரண்டு மதபாஷ்யங்களையும் கமநத்துடன் படித்தால் நன்றாய் விளங்கும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

---

௧. 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦||

౧. అమాత్రశ్చతుర్థోఽవ్యవహార్యః ప్రపంచోపశమశ్శివోఽద్వైతఏవ మోంకారఆత్మైవ సంవిశత్యాత్మనాత్మానంయఏవం వేదయఏవం వేద||

(ப-ம்.) 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 - அளவில்லாதவனாய்; 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 - வாகிந்திரியத்திற்கு கோசரியாதவனாய், 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 - ஸகலப்ரபஞ்சலயஸ்தாநமாய், 𑌶𑌿𑌵𑌃 - மங்களரூபனாய், 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌃 - த்வைதமில்லாதவனாய், 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 - நாலாவதுமூர்த்தியாயிருக்கிற, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - அந்தராத்மாவாகிய வ்யூஹ வாசுதவேமூர்த்தி, 𑌏𑌵𑌂 - இப்படிப்பட்ட, ஓங்கார𑌃𑌏𑌵 - ப்ரணவமேயாகிறான், 𑌯𑌃𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦 - எவனிப்படி யறிகிறானோ அவன், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 - பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினால், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - பரமாத்மாவை - 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 - அடைகிறான்.

ஸ0-ஸா. வாக்கு மநம் இவற்றுக்கு கோசரமாகாமையால் இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லவும் நினைக்கவுங் கூடாதஸ்வரூபமுடைய துரீயமூர்த்தியாகிய ஆத்மா, மாத்திரையில்லாதவனாகிறான். ப்ரபஞ்ச நிவ்ருத்திக்குக் காரணமாகிறான். மங்களரூபியாகிறான். த்வைதமில்லாதவனாகிறான், அதாவது பேதமில்லாதவனாகிறான். ஓங்கரஸ்வரூபியாகிறான். இவ்வாறு ஓங்காரத்யாநம் செய்கிறவனால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட மூன்றுமாத்திரைகளுடைய ப்ரணவமானது மூன்று பாதங்களுடைய ஆத்மாவேயாம். இவ்வாறறிந்தவன் தன்னாலே தன்னைச் செருகிறான். பரமாத்மைக்யத்தைப் பெறுகிறானென்றவாறு. பரமாத்மாவுக்கு மிவனுக்கும் பேதமில்லாமையால் தன்னைச் சேருகின்றானென்றது. பரமார்த்தத்தை யறிந்தவர், ஸம்ஸாரபீஜமாகிய மூன்றாவது ரூபத்தைநீக்கி ஆத்மாவில் ப்ரவேசித்தமையால் மறுபடியுண்டாகிறதில்லை. துரீயமூர்த்தி ஸம்ஸாரபீஜமாகாமையாலெ

ன்க. கயிற்றையும் பாம்பையும் விவேகித் தறிந்தவனுக்கு கயிற்றில் லயித்த பாம்பு மறுபடியும் பிறக்குமோ; புத்தியில் ஸம்ஸ்கார மழிந்தபின்பு முன்போல மறுபடியும் ஸர்ப்பப்ரமம் தோற்றுதன்றே. உத்தமாதிகாரிக ளல்லாதவர்களுக்காயின் இந்த ப்ரண வம் உபாஸநம் செய்கிற மகிமையால், நல்லறிவுகூடி நல்நடத்தைபி லிழிந்து ஸந்யாஸி களாய் மாத்திரைகளுக்கும் பாதங்களுக்கும் ஸாமாந்யத்தை யறியும்படியாக, ப்ரம்மஜ் ஞாநத்திற்கு ஸாதநமாய் ஆலம்பநமாகின்றது. இவ்விஷயங்களின் ஸூக்ஷ்மம் கௌட பாதகாரிகையில் வெளியாகும்.

ரா-ஹா. அளவற்ற மகிமை பொருந்தியவனுகையால் கீழ்ச்சொல்லியபடி கருமே ந்திரியம் ஜ்ஞானேந்திரியம் முதலிய வற்றிற்கு விஷயமாகாதவனுயிருக்கிற ஆத்மாவாகிய வ்யூஹவாஸுதேவமூர்த்தி நாலாவதாகிய நாதத்திற்குப் பொருளாகிருன். ஓங்காரத்தி லேகதேசமாகிய நாதரூபியாகிருனென்றவாறு. அகார உகார மகாரங்களுக்குமேல் நாத மாகையால் நாதம் நாலாவதாகிறது. ஸமஸ்தப்ரணவத்தின் பொருளாகிய பரவாஸு தேவமூர்த்திக்கும் வ்யூஹவாஸுதேவமூர்த்திக்கு மதிகபேதமில்லை யென்று காட்டுவத ற்கு, நாதத்தின் பொருளாகிய வ்யூஹவாஸுதேவமூர்த்தியை ப்ரணவமே யென்றது. இவ்வாறு அநிருத்தன் ப்ரத்யும்நன் ஸங்கர்ஷணன் வ்யூஹவாஸுதேவன் பரவாஸுதே வன், இவர்களாக அகார உகார மகாரநாத ஸமஸ்தப்ரணவங்களை யுபாஸிக்கிறவர்கள் பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினுல் அந்த உபாயத்தினுலே கிரமத்தில் அந்த பரமாத்மாவையே சேருகிருர்கள்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இவ்வுபநிஷத்தில் ப்ரணவமென்கிற ஓங்காரத்தைக்கொண்டு பரமாத் மத்யாநம் செய்யும்படி சொல்லுகிறது. இந்த ப்ரணவமானது அகாரம், உகாரம், மகாரம், என்று மூன்று வர்ணங்களையுடையது. இம்மூன்றெழுத் தும் சேர்ந்து 'ஓம்' என்று ஓரெழுத்தாயிருக்கிறது. இதிலடங்கிய மூன்றெ ழுத்தையும் தனித்தனியே த்யாநித்து ஒன்றுசேர்த்தும் த்யாநிக்கவேணும். தனியே த்யாநிக்கும்போது அகாரத்தை, விச்வமூர்த்தி, என்றும், உகார த்தை, தைஜஸமூர்தி, என்றும், மகாரத்தை ப்ராஜ்ஞமூர்தி யென்றும் த்யா நிக்கவேண்டும். அகண்டரூபியாகிய பரமாத்மா ஒருவரேயாயினும் அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றமையால் மாயா ஸம்பந்தத்தாலுண்டாகிய இந்த சரீரத்திலு மிருக்கின்றுர். இந்த சரீரத்தில் ஜாகரஸ்தாநமென்றும் ஸ்வப் நஸ்தாநமென்றும் ஸுஷுப்திஸ்தாநமென்றும் ஸ்தாநங்களுண்டு. அந்தந்த ஸ்தாநங்களில் ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு அந்தந்த நாமங்கள் அந்த ஒரு பர மாத்மாவுக்கே கிடைத்திருக்கின்றது, ஆகையால் விச்வரென்றும் தைஜஸரெ ன்றும் ப்ராஜ்ஞரென்றும் பரமாத்மாவுக்கு நாமங்களுண்டா யிருக்கின்றன. ஜாகரஸ்தாநத்தி லிருக்கின்றமையால் விச்வமூர்தியென்றும், ஸ்வப்நஸ்தாநத் திலிருக்கின்றமையால் தைஜஸமூர்த்தியென்றும் ஸுஷுப்திஸ்தாநத்திலிரு க்கின்றமையால் ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியென்றும் பெயராயிற்று. இப்படி த்யாநிப் பது பரமாத்மாவே எல்லாமென்கிற தத்வஜ்ஞாநத்திற்குக் காரணமான ஸமஸ்த ப்ரணவத்யாநத்திற்கு அங்கமாகிறது. ஸமஸ்த ப்ரணவத்யாநமா வது அகார உகார மகாரங்களை யொன்றுசேர்த்துச் சொல்லுவதினுலுண்டா

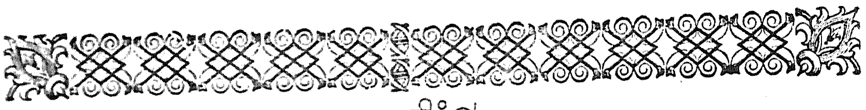
கிற ப்ரணவமென்கிற ஓங்காரத்தில் அகண்டரூபியாகிய பரமாத்மா என்கிற
த்யாநம். அதாவது ப்ரணவமே பரமாத்மா என்கிற த்யாநம். அகண்ட பர
மாத்ம ஸ்வரூபத்தையே துரீயமென்கிறது. இந்த த்யாநத்தால் அவித்யை
முதலிய தோஷங்கள் நீங்கி ப்ரபஞ்ச ப்ரமம்கழிந்து பரமாத்ஸ்வரூபத்தில்
லயம்பெற்று பரப்ரம்மமென்கிற அந்த ஸ்வரூபத்தோடு அபேதமாய் விடு
கிறான். பின்பிவனுக்கு ப்ரபஞ்சப்ரமமும் ஸம்ஸாரதுக்கங்களுமில்லை நித்யா
நந்த சித்ஸ்வரூபத்தைப் பெறுகிறானென்று சங்கரபாஷ்யாபிப்ராயம்.ப்ரணவ
மென்கிற அக்ஷரத்தை த்யாநிக்கும்படி இவ்வுபநிஷத்து விதிக்கின்றது.அதா
வது பரமாத்மாவென்றும் பரப்ரம்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறநாராயணநா
மமுடைய பகவான். பரவ்யூஹரூபத்தா லைந்துரூபியாயிருக்கிறான். பரத்தில்
பரவாஸுதேவமூர்த்தியென்று ஒரு ரூபத்தையும் வ்யூஹத்தில் வாஸுதேவ
மூர்த்தி ஸங்கர்ஷணமூர்த்தி ப்ரத்யும்நமூர்த்தி அநிருத்தமூர்த்தி என்று, நான்
குரூபத்தையு மடைந்திருக்கிறாரென்றவாறு. இந்த மூர்த்திபேதங்கள், திரு
மேனி பேதத்தாலும் கல்யாணகுணங்களின் ப்ரகாசம் அப்ரகாசம் இவைக
ளாலு முண்டாயின. ஸங்கர்ஷணாதி மூர்த்திகளுக்கு வ்யூஹமென்றும் பர
வாஸுதேவனுக்கு பரமென்றும் திருநாமம். இந்த பரவாஸுதேவ மூர்த்தி
யில், ஸகல கல்யாணகுணங்களும் பூர்ணமாய் ப்ரகாசிக்கின்றமையால் இந்த
மூர்த்தி ப்ரதாநமூர்த்தி. மற்ற நாலுமூர்த்திகளும் இந்த மூர்த்தியிலிருந்து
வெளியாகி சிலசில குணங்கள் ப்ரகாசிக்கும்படி விளங்குகின்றார்கள். ஆகை
யாலிந்நால்வருமந்த பரவாஸுதேவனுடைய அம்சங்களாகிறார்கள். ஆகவே
இந்நால்வரையு மந்த பரவாஸுதேவனுடைய நான்குபாதங்களாகச் சொல்
லுகிறார்கள். ஆக இந்நால்வராகிய நாலுபாதங்களை யுடையவனந்த பரவா
ஸுதேவனாகிய பரமாத்மா. இந்த பரவாஸுதேவ மூர்த்திக்கு எப்போதும்
அந்தர்த்தாநம் கிடையாது. மற்ற நாலு மூர்த்திகளுக்கும் பரவாஸுதேவ
னிடத்தி லந்தர்த்தாநமுண்டு. இந்த அந்தர்த்தாநத்தையே லயமென்றும்
சொல்லுகிறது. இவ்வாறு பரவாஸுதேவ மூர்த்தியினிடத்தி லிருந்து ஆவிர்
பவித்து அந்தர்தாநத்தை யடைகிற இந்நால்வரில் வ்யூஹவாஸுதேவனைத்
துரீயனென்றும் ஸங்கர்ஷண மூர்த்தியை ப்ராஜ்ஞனென்றும் ப்ரத்யும்ந
மூர்த்தியை தைஜஸனென்றும் அநிருத்தமூர்த்தியை, விச்வன் அல்லது
வைச்வாநரனென்றும் இவ்வுபநிஷத்து பேசுகின்றது. அநிருத்தமூர்த்தி ஜாக
ரதசையோடு கூடிய ஜீவாத்மாவை நியமிக்கிறான் ஆகையாலே விச்வமூர்த்தி
என்று சொல்லப்படுகிறான். ப்ரத்யும்நமூர்த்தி ஸ்வப்நதசையோடு கூடிய
ஜீவனை நியமிக்கிறான். ஆகையாலே தைஜஸனென்று சொல்லப்படுகிறான்.
ஸங்கர்ஷணமூர்த்தி ஸுஷுப்தி தசையோடுகூடிய ஜீவனை நியமிக்கிறான்.
ஆகையாலே ப்ராஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிறான். வ்யூஹவாஸுதேவமூர்
த்தி இம்மூவரினும் விலக்ஷணனாகையாலே துரீயனென்று சொல்லப்படுகி
றான்; என்று பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்து, ப்ரணவம், அகாரம் உகாரம்

மகாரம் நாதம் இவற்றையுடையதா யிருக்கிறது. நாதமாவது-ஒலி. இந்நா லையும் நாலுமாத்திரைகளாக அறிந்துகொள்க. ஆக ப்ரணவம் நாலுமாத் திரை யுடையதாயிற்று. ஆக இந்நாலுசேர்ந்து ஓமென்று ப்ரணவமாகிறது. இவ்வாறு நாலாகப் பிரிந்திருக்கிற ப்ரணவ மாத்திரைகளுக்கு வ்யஸ்த ப்ர ணவமென்றும், ஒன்றுசேர்ந்த ஓமென்கிற எழுத்துக்கு ஸமஸ்த ப்ரணவ மென்றும் பெயரென்றுப்ரணவ ஸ்வரூபத்தை யறிந்து, அங்கங்கு சொல் லப்பட்ட ஸாத்ருச்யங்களைத் தெரிந்துகொண்டு முதல் மாத்திரையை அதாவது அகாரத்தை அநிருத்த மூர்த்தியாகவும், இரண்டாவது மா த்திரையை அதாவது உகாரத்தை ப்ரத்யும்ந மூர்த்தியாகவும், மூன்று வது மாத்திரையை அதாவது மகாரத்தை ஸங்கர்ஷண மூர்த்தியாகவும், நாலாவது மாத்திரையை அதாவது நாதத்தை வாஸுதேவமூர்த்தியாகவும் ஸமஸ்த ப்ரணவத்தை அதாவது ஒன்றுசேர்ந்த ப்ரணவத்தை பரவாஸு தேவ மூர்த்தியாகவும் த்யாநித்து ஹ்ருதயத்தில் நித்தியபாவனை செய்யக்கட வன். இவ்வாறு த்யாநம் செய்தவன் அந்த பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினால் க்ரம த்தில் அதாவது முதலில் அநிருத்த ஸாயுஜ்யத்தைப் பெற்று பின்புப்ரத்யும் நஸாயுஜ்யத்தைப் பெற்று, அதின்பின், ஸங்கர்ஷண ஸாயுஜ்யத்தைப்பெற்று பின்பு வ்யூஹ வாஸுதேவ ஸாயுஜ்யம் பெற்று அந்தத்தில் பரமபதத்தில் பரவாஸுதேவ ஸாயுஜ்யத்தைப் பெற்று புநராவ்ருத்தியின்றி பரப்ரம்மா நந்தத்தை யநுபவிக்கிறான் என்று இராமாநுஜ பாஷ்யத்தின் கருத்து. மற்ற பேத ஸூக்ஷ்மங்களை யிங்கு சொன்ன படிகளுக்கு விரோதமின்றி ஸூக்ஷ்மபுத்தியா லந்தந்த சுலோக வ்யாக்யாநங்களில் கண்டுகொள்க.யஏவம் வேத, 'யஏவம் வேத, என்று இரட்டித்துச் சொன்து இவ்வுபநிஷத்து முடி ந்ததென்று விளக்குவதற்காம். இதுநிற்க; இவ்வுபநிஷத்தின் கருத்தை அத் வைதமதத்தில் சங்கராசாரியருக்கு முற்பட்டவராகிய கௌடபாதாசாரிய ரென்கிற ஒரு பண்டிதர், அத்வைதமதத்திற் கநுகூலமாக அனேக சுலோக ங்களால் வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்த சுலோகங்களுக்கு கௌடபாதகாரிகை என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். கௌடபாதகாரிகை என்று அந்த சுலோக ங்களுக்குக் காரணப்பெயராகின்றது. காரிகை என்றால் சுலோகமென்று பொருள். அந்த சுலோகங்களை நான்கு ப்ரகரணமாகப் பிரித்திருக்கின்றார். முதலாவது ஆகம ப்ரகரணம், இரண்டாவது வைதத்ய ப்ரகரணம் மூன்று வது அத்வைத ப்ரகரணம் நான்காவது அலாதசாந்திப் ப்ரகரணம். இந்த ப்ரகரணங்களில் ஆகம ப்ரகரணமானது மாண்டூக்கியோபநிஷத்தில் சொல் லப்படுகிற விஷயங்களை யதிகமாகக் கலந்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப் படிப்பட்ட கௌடபாதகாரிகைகளுக்கு நாலு ப்ரகரணங்களுக்கும் சங்கராசா ரியர் வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார். மாண்டூக்யோபநிஷத்திற்கு தனியேசங்க ராசாரியர் வ்யாக்யாநம் செய்யவில்லை. கௌடபாத காரிகைகளில் முதல்ப்ரகர ணத்திற்கு பாஷ்யம்செய்யும்போது மாண்டூக்யோபநிஷத்தை எடுத்து வ்யாக்

யாநம் செய்துவிட்டார். இவ்வாறு மாண்டூக்யோபநிஷத்திற்கும் கௌடபாத காரிகையில் முதல் ப்ரகரணத்திற்கும் கலந்து கலந்து வ்யாக்யாநம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றமையால் பலர் கௌடபாத காரிகையில் முதல் ப்ரகரணத்தையும் மாண்டூக்யோபநிஷத்தே என்று ப்ரமிக்கிறார்கள். சுமார் இருநூறு வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த கூரநாராயணமுனி, என்று பெயருடைய விசிஷ்டாத்வைதமத பண்டிதரொருவர் கொடபாதகாரிகையில் முதல் ப்ரகரணத்தையும் மாண்டூக்யோபநிஷத்தாக எடுத்துக்கொண்டு வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார். ஆயினும் நாம் அந்த சுலோகங்களை மாண்டூக்யோபநிஷத் தல்லவென்றே நினைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அத்வைத மதாசாரியராகிய சங்கராசாரியரும், அத்வைதமதத்தில் சிறந்த பண்டிதராகிய ஆநந்தகிரி ஆசாரியரும் அந்த சுலோகங்களை மாண்டூக்யோபநிஷத் தல்லவென்றும் கௌடபாத காரிகையில் ஆகம ப்ரகரணமென்றும் சொல்லியிருக்கின்றமையாலும் விசிஷ்டாத்வைத மத பண்டிதராகிய இரங்க ராமாநுஜமுனி மாண்டூக்யோபநிஷத்திற்கு வ்யாக்யாநம் செய்தவர் இந்த சுலோகங்களுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்யாமையாலும் மற்றும் சில காரணங்களாலுமென்றறிக. ஆயினும் சில விடங்களில் முன்னோர் செய்த க்ரந்தங்களில் அந்த காரிகைகளை ப்ரமாணமாக எடுத்திருப்பதால் ஸந்தேகத்திற் கிடமுண்டு. புத்திமான்கள் உண்மையை யாராய்ந்துகொள்வர். ஆகவே இவ்வளவே மாண்டூக்யோபநிஷத்தென்று இவ்வளவுக்கும் கௌடபாதகாரிகை பாஷ்யத்தில் கலந்திருக்கிற மாண்டூக்யோபநிஷத்தின் சங்கரபாஷ்யத்தையும், இராமாநுஜபாஷ்யத்தையும், அந்தந்த சுருதிகளின்கீழ் எழுதினோமென்றறிக.

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾.

ஹரி: ஓம்.

கௌடபாதகாரிகா வ்யாக்யா:.

கௌடபாதகாரிகாயா: வ்யாக்யானப்ரகரணம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்ள்.

இந்த கௌடபாத காரிகையின் கதைகளை மாண்டூக்யோபநிஷத்தின் முடிவில் சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கு, சொன்ன காரணங்களால் கௌடபாதகாரிகை முதல் ப்ரகரணத்தில் உபநிஷத்தென்கிற ஸந்தேக மனேகருக் குண்டா யிருக்கின்றமையாலும் மற்ற மூன்று ப்ரகரணங்களிலு மத்வைத மதத்தை நன்கு சொல்லியிருப்பதாலு மிதுவும் புத்திமான்களுக்கு அவச்ய மென்று இந்தகௌடபாதகாரிகை நாலுப்ரகரணங்களையும் சங்ரபாஷ்யத்தோடும் சிலவிடங்களில் விசேஷாபிப்பிராயங்களோடும் விசேஷ விஸ்தரமின்றி எழுதுகிறோம்.

கௌடபாதகாரிகைக்கு சங்கரபாஷ்யத்திலுள்ள அவதாரிகை.

சங்கராசாரியர்செய்த மங்களச்சுலோகம்.

ப்ரஜ்ஞாநாம்சுப்ரதாநைஸ்த்திரசரநிகரவ்யாபிபிர்வ்யாப்யலோகாந், புங்க்த்வாபோகாந்தஸ்தவிஷ்டாந்புநரபிவிஷயோத்பாஸிதாங்காமஜந்யாந், பீத்வா ஸர்வாந்விசேஷாந் ஸ்வபிதிமதுரபுங்மாயயாபோஜயந்நோ மாயாஸங்க்யாதுரீயம்பரமம்ருதமஜம்ப்ரம்மயத்தந்நதோஸ்மி.

இந்தசுலோகத்தின் கருத்து.

ஜ்ஞாநரூபியாகிய ப்ரம்மம், மாயாஸம்பந்தத்தால் பசு பக்ஷி மநுஷ்யாதி ரூபத்தை யடைந்த ஜீவர்களைப்போல் தோற்றுகிற தன்னுடைய அம்சங்களா லிவ்வுலகமெல்லாம் வ்யாபித்து ஜாகரதசையில் ஸ்தூல போகங்களையும் ஸ்வப்நத்தில் காமஸங்கல்பத்தாலு மவித்தையினலும் கர்மத்தினலும் தோற்றுகிற ஸூக்ஷ்ம போகங்களையும் அநுபவித்து ஸுஷுப்தியில் ஒருவித போகமுமின்றி காரணநந்த ஸ்வரூபமாய் நின்று ஸர்வாதீதமாய்க்கொண்டு நாம் ஸுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கும்படி செய்கிற நித்யசுத்த பரப்ரம்மத்தை வணங்கினேனென்பதாம். இதனல் ஜீவனுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கு மபேதம் ஸூசிக்கப்படுகிறதென்று அத்வைதமத ஸம்ப்ரதாயம்.

மற்றொரு மங்களசுலோகம்.

யோவிச்வாத்மாவிதிஜவிஷயாந்ப்ராச்யபோகாந்ஸ்த்தவிஷ்டாந் பச்சாச்சாந்யாந்ஸ்வமதிவிபவாந் ஜ்யோதிஷாஸ்வேநஸூக்ஷ்மாந், ஸர்வாநேதாந்புநரபிசநைஸ்ஸ்வாத்மநிஸ்தாபயித்வாஹித்வாஸர்வாந்விசேஷாந் விகதகுணகண: பாத்வஸௌநஸ்துரீய:. *

இதின்கருத்து,

தருமம் அதர்மம் இவைகளாலுண்டாகிய விஷயங்களை யநுபவித்து ஸூக்ஷ்மஜ்யோதிஸ்ஸாலே ஸ்வப்நத்தை யநுபவித்து எல்லாவற்றையும் தன்னி லடக்கிகொண்டு ஸமஸ்த விசேஷங்களும் நீங்கி நிர்க்குணமாயிருக்கிற துரீய சுத்த ப்ரம்மம் விக்நங்களைப்போக்கி நம்மையளித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்பதாம்.

---

* நாலாமடி மற்றமூன்றடிகளுக்குச் சமாநமாயிராமையால், குற்றமில்லை.

அபிப்பிராய விசேஷங்கள்.

இவ்விரண்டும் சங்கராசாரியர் செய்த சுலோகங்களேயென்று அநேக பண்டிதர்களி னபிப்ராயம். சிலர் முதல் சுலோகம் கௌடபாதகாரிகையில் சேர்ந்ததென்றும் இரண்டாவது சுலோகம் சங்கராசாரியர் செய்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது ஸரியல்ல; ஏனென்றால் முதல் சுலோகம் கௌடபாதகாரிகையாயின் அதற்கு சங்கராசாரியர் மற்ற சுலோகங்களுக்குப்போல வ்யாக்யாநம் செய்திருப்பார்; அவ்வாறு வ்யாக்யாநம் செய்யாமையால் முதல் சுலோகமும் சங்கராசாரியர் செய்ததேயாமென்று ஆநந்தகிரியாசாரியர் சொல்லியிருக்கிறார்.

அவதாரிகை.

ஸ0-ஸா. வேதாந்தங்களின் பொருள்களை சுருக்கமாகவிளக்கத்தக்க நாலுப்ரகரணங்க ளடங்கிய மாண்டூக்யோபநிஷத் வ்யாக்யாநமான கௌடபாதகாரிகை நம்மால் விவரிக்கப்படுகிறது. இந்த கௌடபாதகாரிகையில் ரோகத்தினால் வருத்தமடைந்தவனுக்கு ரோகம்நீங்குவதுபோல இவ்வாத்மாவுக்கு பிரபஞ்சம் நீங்கினால் அத்வைதமுண்டாகின்றதாகையால் அவித்யையால் செய்யப்பட்ட இந்தபிரபஞ்சம் வித்யையினால் நிவ்ருத்திக்குமென்றெண்ணி ப்ரம்மவித்யை சொல்லுவதற்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது அதில் ஆத்மாவின் அறிவுக்குக் காரணமான ஓங்காரத்தை நிரூபிக்கிறதற்கு முதல் பிரகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது பிரகரணத்தில் பிரபஞ்சங்கள் பொய்யென்றும் மூன்றாவதுபிரகரணத்தில் அத்வைதத்தின் மெய்யானதன்மையும் நான்காவது பிரகரணத்தில் அத்வைதத்தின் மெய்யானதன்மைக்கு விரோதியான ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானமும் சொல்லப்படுகிறது.

க. 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌃 |
𑌘𑌨𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ||

உ. 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌃 |
𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ||

౧. బహిః ప్రజ్ఞో విభుర్విశ్వో హ్యంతః ప్రజ్ఞస్తు తైజసః।
ఘనప్రజ్ఞస్తథా ప్రాజ్ఞ ఏక ఏవ త్రిధా స్మృతః ॥

౨. దక్షిణాక్షిముఖే విశ్వో మనస్యంతస్తు తైజసః ।
ఆకాశే చ హృది ప్రాజ్ఞస్త్రిధా దేహే వ్యవస్థితః॥

(ப - ம்.) 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 - வெளியறிவுடையவனும், 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 - யெங்கும் நிறைந்தவனுமான, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃 - வைச்வாநரனும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 - உள்ளறிவையுடையவனான, 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌃 - தைஜஸனும், 𑌤𑌥𑌾 - அப்படியே, 𑌘𑌨𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 - நிறைந்த அறிவையுடைய, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 - ப்ராஜ்ஞனும், 𑌏𑌕 𑌏𑌵 - ஒருவன் தானே, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 - மூன்று ஸ்தானத்தில் இருக்கிறவனாக, 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 - யெண்ணப்படான்.

(ப - ம்.) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 - வலது கண்ணாகிற முகத்தில், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃 - வைச்வாநரனும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 - உள்ளே, 𑌮𑌨𑌸𑌿 - மனதில், 𑌤𑍈𑌜

सः - தைஜஸனும், हृदि - ஹிருதயமென்கிற, आकाशे च - ஆகாயத்தில் प्राज्ञः - ப்ராஜ்ஞனும், देहे - தேகத்தில், त्रिधा - மூன்று விதமாக, व्यवस्थितः - இருக்கிறான்.

ஸம்-ஹா. கிரமமாக மூன்றுஸ்தானத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும் அஃதேனேயென்கிற நினைவினாலும் மூன்றுஸ்தாநத்திலும் வேறுபட்டவனாயும் ஒருவனாகவும் சுத்தனாகவும் ஒன்றுடன்சேராதவனாகவும் ஈச்வரனிருக்கிறான்.

வி-ஹா. சகலாவயவங்களுக்குள் வலதுகண்ணே முக்கியமாகையால் கண்ணால் அறியுமவனை வைச்வாநரனும் அறிந்ததை மனதால் நினைக்கிறதாகையால் மனதாலறியும் தைஜஸனும் இந்திரியங்களின் ஸம்பந்தமில்லாமல் ஹ்ருதயாகாசத்தில் இருக்கிறவறிவு ரூபமான ப்ராஜ்ஞனும் ஒன்றுஎன்று சொல்லப்பட்டது. ஈச்வரன் ஒருவனே இந்ததேகத்தில் மூன்றுஇடங்களில ஜாகரிதஸ்தாநனாகவும் ஸ்வப்நஸ்தாநனாகவும் ஸுஷுப்தஸ்தானனாகவும் வலதுகண்ணிலும் மனதிலும் ஹ்ருதயாகாசத்திலும் மூன்றிடத்திலு மிருக்கிறான்.

க. विश्वो हि स्थूलभुङ्नित्यं तैजसः प्रविविक्तभुक् ।
आनन्दभुक्तथा प्राज्ञस्त्रिधा भोगं निबोधत ॥

௨. स्थूलं तर्पयते विश्वं प्रविविक्तं तु तैजसम् ।
आनन्दश्च तथा प्राज्ञं त्रिधा तृप्तिं निबोधत ॥

3. విశ్వోహి స్థూలభుఙ్నిత్యం తైజసః ప్రవివిక్తభుక్ ।
ఆనందభుక్తథా ప్రాజ్ఞస్త్రిధాభోగంనిబోధత ॥

౪. స్థూలంతర్పయతేవిశ్వంప్రవివిక్తంతుతైజసం ।
ఆనందశ్చతథాప్రాజ్ఞంత్రిధాతృప్తింనిబోధత॥

(ப - ம்.) विश्वः-வைச்வாநரனெனவன், नित्यं- ஸர்வகாலமும், स्थूलभुक् - உருவம் முதலியதை யனுபவிக்குமவன், तैजसो हि - தைஜஸனே யென்றால், प्रविविक्तभुक् - பிறரறியாதபோகங்களை யடையுமவன், तथा - அப்படியே, प्राज्ञः - ப்ராஜ்ஞன் என்பவன், आनन्दभुक् - ஆநந்தத்தை யனுபவிக்குமவன் (इति) - (என்று) त्रिधा - மூன்று விதமாக, भोगं - போகத்தை, निबोधत - அறிவீர்கள்.

(ப-ம்.) विश्वं - விச்வமூர்த்தியை, स्थूलं - ஸ்தூலரூப மானது, तर्पयते - த்ருப்திப்படுகின்றது. तैजसं तु - தைஜஸமூர்தியை, प्रविविक्तं - ஏகாந்தம் த்ருப்திப்படுத்துகிறது. तथा - அப்படி, प्राज्ञं- ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியை, आनन्दश्च-அநந்தம்த்ருப்தியடைவிக்கிறது. तृप्तिं - த்ருப்தியை, त्रिधा निबोधत - மூன்றுவிதமாயறியுங்கோள்.

ஸம்-ஹா. விச்வன் முதலியவர்களுக்கு மூன்றுவிதமாக தேகத்தில் இருப்பைச் சொல்லி அவர்களுக்கே மூன்றுவிதமான போகத்தையும் இவ்விரண்டு சுலோகத்தால் சொல்லுகிறது.

வி-ஸா. அறிவீர்கள் யென்று இம்மந்திரத்தை யறிந்த ஈசுவரன் தான் உபதேசிக்குமவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறது.

௫. 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 |
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౫. త్రిషు ధామసు యద్భోజ్యం భోక్తా యశ్చ ప్రకీర్తితః ।
వేదైతదుభయం యస్తు స భుంజానో న లిప్యతే॥

(ப - ம்.) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 - மூன்று விதமான, 𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁 - ஸ்தானங்களில், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொன்று, 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 - அனுபவிக்கக் கூடியதோ, 𑌯𑌃 - யாதொருவனும், 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 - அனுபவிக்கிறவனாக, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 - கூறப்பட்டானோ, 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த, 𑌉𑌭𑌯𑌂 - இரண்டையும், 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌸𑌃 - அவன் தானே, 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 - ஸகல வஸ்துக்களையு புஜித்தபோதிலும், 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 - அதுகளில் உண்டான விரோதங்களால் பூசப்பட்டவனாகிறதில்லை.

ஸம்-ஸா. ஜாகர ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தி யென்றுகூறப்பட்டமூன்றிடத்தில் ஸ்தூல ப்ரவிவிக்த ஆநந்த யென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றேயாகிய மூன்று போகங்களையும் விச்வ தைஜஸ ப்ராஜ்ஞ என்று சொல்லப்பட்ட ஒருவனேயாகி யனுபவிக்கிறவனையும் யாரொருவன் போஜ்யமிதென்றும் போக்தாவிவனென்று மறிகிறானோ அவன் அப்போகத்தாலுண்டான தோஷங்களை யடையமாட்டான்.

வி-ஸா. விச்வன்முதலிய ரூபங்களையும் அவர்களின் இடத்தையும் அவர்களின் போகங்களையும் உள்ளபடி யறிந்தவர்களுக்கு பலத்தைச்சொல்லுகிறது.

௬. 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍋𑌂𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ||

౬. ప్రభవస్సర్వభావానాం సతామితి వినిశ్చయః।
సర్వం జనయతి ప్రాణశ్చేతోంశూన్ పురుషః పృథక్॥

(ப - ம்.) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 - எல்லாப் பொருள்களுக்கும், 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 - பிறப்பிடம் - (𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - மேற்கூறிய ஆன்மாவே), 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌸𑌤𑌾𑌂 - நல்லோர்களுடைய, 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 - உறுதி, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - பிராணன் எனகிற 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருஷன் எனவும் பெயர்கொண்ட மேற்கூறிய ஆன்மாவே 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - யெல்லாப் பொருளையும், 𑌚𑍇𑌤𑍋𑌂𑌶𑍂𑌨𑍍 - அறிவென்னும்வெளிச்சத்தோடு கூடின ஜீவர்களையும், 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 - தனியாக, 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 - உண்டு பண்ணுகிறது.

ஸம்-ஸா. ஆதிகாலத்தில் காரணரூபமா யிருக்கிற வஸ்துக்களுக்கே பிறப்பு. இதுவே திண்ணம். இத்தால் இல்லாத வஸதுக்களுக்கு பிறப்பில்லை யென்று விளங்குகிறது. இது ஆதியில் விதையாயிருந்த வைகளையே செடிகளாகக் காண்கையால் தெரியலாம். புருஷன்என்றும் ப்ராணன் என்றும் சொல்லப்பட்ட ஆன்மாவே அறிவின் தோற்றங்களான இவர்களையும் மற்ற யெல்லாப் பொருளையும் விளக்கின்றது.

வி-ஹா. 𑌏𑌷𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯, என்று மேற்கூறிய ப்ராம்மணத்தின் அர்த்தத்தை இம்மந்திரம் சொல்லுகிறது.

௭. 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ॥

౭. విభూతింప్రసవంత్వన్యేమన్యంతేసృష్టిచింతకాః ।
స్వప్నమాయాస్వరూపేతిసృష్టిరన్యైర్వికల్పితా॥

(ப - ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 - வேறு, 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 - படைப்பை விசாரிக்குமவர்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌂 - படைப்பை, 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 - பிரம்மத்தின் பருவிதமான பிறப்பாக, 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - யெண்ணுகிறார்கள், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 - வேறு சிலர்களால், 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 - படைப்பானது, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾 - கனவிலுண்டான பொய்யான பொருள்களின் உருவுடையதென்று, 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 - அனேக விதமாக சொல்லப்பட்டது.

ஸா-ஹா. ஈசனது படைப்பைச் சிந்தைசெய்யுமவர்கள் பிரமத்தின் விரிவுகளை இப்புவனங்களென்று சொல்லுவார்கள். வேறுசிலர்கள் ஈசன் படைப்பு ஸ்வப்நம்போலவும் இந்திரசாலம்போலவும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் முமுக்ஷுக்கள் விச்வ தைஜஸ ப்ராஜ்ஞ என்கிற மூன்றுஉருவத்திலும் வேறுபட்ட மெய்யான உருவத்தையே விரும்புவர்கள்.

வி-ஹா. முன் மந்திரத்தில் ஸதாமிதிவிநிச்சய: என்கிற நல்லோர் கொள்கைக்கு எதிரான தீயோர்கொள்கையை விவரிக்கிறது.

௮. 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 ॥

౮. ఇచ్ఛామాత్రంప్రభోస్సృష్టిరితిసృష్టౌవినిశ్చితాః ।
కాలాత్ప్రసూతింభూతానాంమన్యంతేకాలచింతకాః॥

(ப - ம்.) 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 - படைப்பில், 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 - முடிவான கொள்கையை யுடையவர்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 - ஈசனுடைய, 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 - படைப்பு, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 - யெண்ணமே, 𑌇𑌤𑌿 - என்றும், 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 - காலத்தையே தெய்வமாக யெண்ணுமவர்கள், 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - பொருள்களுக்கு, 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍 - காலத்தின் நின்றும், 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌂 - பிறப்பையும், 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - யெண்ணுகிறார்கள்.

ஸா-ஹா. ஈச்வரவாதிகளான சிலர் ஈசனுடைய யெண்ண மொழிய படைப்புவேறில்லை யென்றும் காலவாதிகளான சிலர் யெல்லாப் பொருள்களும் காலத்தில் நின்று முண்டாகின்றன வென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ஹா. எல்லாப் பொருள்களையும் எக்காலத்திலும் அறியும் தன்மையும் எவ்வித வல்லமையும் உள்ள ஈசந்தானே மற்றொரு உதவிகளன்றிக்கே தனதிச்சையினாலேயே உலகங்களை யமைக்கிறான் என்பது வேதாந்தமறிந்தவர்களின் முடிவான கொள்கை காலவாதிகள் காலமே காரணமென்று சொல்லுவர்கள்.

௯. 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 ॥

౯. భోగార్థం సృష్టిరిత్యన్యే క్రీడార్థమితి చాపరే ।
దేవస్యైష స్వభావోఽయమాప్తకామస్య కా స్పృహా ॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 - வேறு சிலர், 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃-படைப்பானது, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃- ஈசனுக்கு, 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍-சுகத்தின் பொருட்டென்றும், 𑌅𑌪𑌰𑍇 - வேறு சிலர், 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 - விளையாட்டின் பொருட்டென்றும், 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇 - யென்னுகிறார்கள், 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 - ஈசனுக்கு, 𑌅𑌯𑌮𑍍 - இந்த விளையாட்டாயிருக்கிற, 𑌏𑌷𑌃-இந்தபடைப்பானது, 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 - தனக்கானதன்மை, 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 - யெல்லாப் பயனையும் அடைந்தவனுக்கு, 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 - ஆசை, 𑌕𑌾- ஏது.

ஸா°-ஸா. ஈசன் படைப்பு சுகத்திற்கென்று சிலரும் விளையாட்டுக்கென்று சிலரும் சொல்லுவர்கள். கயிறு முதலியவை பாம்பு முதலானதாக தோற்றுவது அஜ்ஞானத்தின் தன்மையாவதுபோல் ஈசன் சுபாவத்தால் படைக்கிறான்.

வி-ஸா. சுகம் என்றும் விளையாடல் என்றும் ஈசன் படைப்புக்குப் பயன்களை சிற்சிலர் சொல்லுவர்கள் பயன்களை அடைந்தவனுக்கு வேறு பயனை யெண்ணவேண்டியதில்லை யாதலால் ஈசனுக்கு விளையாட்டான படைப்பானது இயல்பு.

க௦. 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

౧౦. నివృత్తేస్సర్వదుఃఖానామీశానః ప్రభురవ్యయః ।
అద్వైతస్సర్వభావానాం దేవస్తుర్యో విభుస్స్మృతః ॥

(ப-ம்.) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍- எல்லாதுக்கங்களுடையவும், 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃- நாசத்திற்கு, 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃 - நியந்தாவாயும், 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 - ஸ்வாமியாயும், 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 - அழிவில்லாதவனாயும், 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃- வ்யாபியாயுமிருக்கிற, 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌃- துரியதேவன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍-எல்லாபதார்த்தங்களுக்கும், 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌃- பேதமில்லாதவன்.

ஸா°-ஸா. இந்த துரிய ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தபோது ஸமஸ்த துக்கங்களும் நீங்குகின்றன. ஏனென்றால் ஸமஸ்த பேதங்களும் நீங்கிப்போகின்றமையா லென்க. பேதமுண்டாகிலன்றோ துக்கங்களுக்குக் காரணமுண்டு.

வி-ஸா. எல்லா துக்கங்களும் நிவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணமாய் ப்ரம்மருத்திராதிகளை நியமிக்கிறவனாய் மித்யாஜ்ஞானம் நீங்குவதற்கு ஹேதுவாயிருப்பவன் துரியரூபி.

கக. 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍈𑌜𑌸𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌤𑍌 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥

౧౧. కార్యకారణబద్ధౌ తావిష్యేతే విశ్వతైజసౌ ।
ప్రాజ్ఞః కారణబద్ధస్తు ద్వౌ తౌ తుర్యే న సిద్ధ్యతః ॥

(ப்-ம்.) 𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍈𑌜𑌸𑍌 - அந்தவிச்வமூர்த்தியும் தைஜஸமூர்த்தியும், 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌬𑌦𑍍𑌧𑍌 - கார்யம் காரணம் இவைகளின் பந்தமுடையவர்களாக, 𑌇𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 - கொள்ளப்படுகிறார்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியும், 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 - காரணபந்தமுடையவராகக் கொள்ளப்படுகிறார், 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 - துரீயமூர்த்தியில், 𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 - அந்த இரண்டுவிதபந்தங்களும், 𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 - சேராமலிருக்கின்றன.

ஸ0-ஸா. துரீயஸ்வரூபத்தை விசதம் செய்வதற்கு விச்வ தைஜஸ ப்ராஜ்ஞர்களின் தோஷங்களைச் சொல்லுகிறது. பலம், பீஜம், இவ்விரண்டாலும் விச்வ தைஜஸர்களும் பீஜத்தால் ப்ராஜ்ஞனும் கட்டுபெட்டிருக்கிறார்கள். துரீயனுக்கு எவ்வித பந்தமுமில்லை.

வி-ஸா. இந்த பந்தாபந்தங்கள் ஜீவாத்மாவின் வழியாலே இந்த மூர்த்திகளுக்குண்டாகிறது சுயமாகவல்ல. சுயமாகா எல்லா மூர்த்திகளும் நிர்தோஷ கல்யாணகுணமுடையவர்களேயாம்.

௧௨. 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌿𑌚𑌾𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌸𑌂𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍𑌸𑌦𑌾 ॥

౧౨. నాత్మానంనాపరాంశ్చైవనసత్యంనాపిచానృతమ్ ।
ప్రాజ్ఞఃకించనసంవేత్తితుర్యంతత్సర్వదృక్సదా॥

(ப்-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 - ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், 𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 - இதரஸ்வரூபங்களையும், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 - ஸத்யஸ்வரூபத்தையும், 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 - மித்யாரூபத்தையும், 𑌅𑌪𑌿𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 - மற்றுள்ள எந்த விஷயத்தையும், 𑌨𑌸𑌂𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 - அறிகிறதில்லை. 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌤𑌤𑍍 - அந்ததுரீயரூபமானது, 𑌸𑌦𑌾 - எப்போதும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 - எல்லாவற்றையு மறியாநிற்கும்.

ஸ0-ஸா. ப்ராஜ்ஞன் பீஜநித்திரையுடையனுகையாலே ஸ்வஸ்வரூபாதிகளை யறிவதில்லை. துரீயனுக்கு எப்போதும் ஸர்வதர்சநமுமுண்டு. அஜ்ஞாநாந்ய தாஜ்ஞாநங்களில்லாதவன் துரீயன். அஜ்ஞாநஸம்பந்தமுடையவன் ப்ராஜ்ஞன். ஸூர்யப்ரகாசத்தில் அப்ரகாசமுமந்யதாப்ரகாசமும் கிடையாதன்றோ.

வி-ஸா. ப்ராஜ்ஞன் ஜீவனுடைய ஸ்வரூபஸுகத்தைவிட மற்றொன்றை யதிஷ்டிக்கிறதில்லை. துரீயன் முக்தாத்மாக்களுக்கு எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறான்.

௧௩. 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌬𑍀𑌜𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌾𑌚 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౧౩. ద్వైతస్యాగ్రహణంతుల్యముభయోఃప్రాజ్ఞతుర్యయోః।
బీజనిద్రాయుతఃప్రాజ్ఞస్సాచతుర్యేనవిద్యతే॥

(ப்-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 - ப்ராஜ்ஞ துரீயர்களிருவர்க்கும், 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍 - பேதஜ்ஞாந மில்லாதிருப்பது, 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍 - ஸமாநமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி, 𑌬𑍀𑌜𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃 - பீஜநித்திரையோடுகூடினவன், 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 - துரீயமூர்த்தியில், 𑌸𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - அந்தநித்ரையில்லை.

ஸ0-ஹா. பேதப்ரபஞ்சஜ்ஞாந மிருவருக்கு மில்லாமையால் ப்ராஜ்ஞ துரீயர்களுக்கு பேதமென்ன வென்கிற சங்கையை நீக்குவதற்கு இந்தசுலோகம். அந்யதாஜ்ஞாநத்திற்குக் காரணமான அஜ்ஞாநஸம்பந்தம் ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியி லிருக்கின்றது துரீயத்திலந்த ஸம்பந்தமில்லை. ஆகையாலிதுவே பேதமென்று கருத்து.

வி-ஹா. அஹங்கார மமகாரங்களை யுண்டுபண்ணி வைய்யாமலிருக்கிற ஸ்வபாவ மிருவருக்கு முண்டாயினும் அஹங்கார மமகாரங்களுக்குக் காரணமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைக் கல்பித்துவைத்திருக்கிறான் ஜீவாத்மாவுக்கு ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி. மோக்ஷத்தையே ஸங்கல்பிக்கிறான் துரீயமூர்த்தி என்றுபொருள்.

௧௪. ஸ்வப்நநித்ராயுதாவாத்யௌ ப்ராஜ்ஞஸ்த்வஸ்வப்நநித்ரயா |
நநித்ராம்நைவஸ்வப்நம்துர்யேபஶ்யந்திநிஶ்சிதா꞉||

౧౪. స్వప్ననిద్రాయుతావాద్యౌ ప్రాజ్ఞస్త్వస్వప్ననిద్రయా ।
ననిద్రాంనైవచస్వప్నంతుర్యేపశ్యంతినిశ్చితాః॥

(ப்-ம்.) ஆத்யௌ - முதலில் சொல்லப்பட்ட விச்வதைஜஸர்கள், ஸ்வப்நநித்ராயுதௌ - ஸ்வப்நம்நித்திரை இவைகளுடன் கூடியவர்கள், ப்ராஜ்ஞ꞉து - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தி, அஸ்வப்நநித்ரயா - ஸ்வப்நமின்றி நித்திரையோடுகூடியவன், துர்யே - துரீயமூர்த்தியில், நித்ராம் - நித்திரையையும், ஸ்வப்நம் - ஸ்வப்நத்தையும், நிஶ்சிதா꞉ - தத்வஜ்ஞாநிகள், நபஶ்யந்தி - காண்கிறதில்லை.

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்நமென்பது அந்யதாஜ்ஞாநம், நித்திரை யென்பது அஜ்ஞாநம் ஜாக்ரதசையிலு மந்யதாஜ்ஞாநமுண்டு அஜ்ஞாநமுமுண்டு. துரீயனுக்கிவையில்லை.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

கூரநாராயண முனி பாஷ்யத்தில் ஜீவத்வாரத்தாலிந்த ஸ்வப்நநித்ரைகளையு மவையில்லாமையையும் கொள்ளவேணும் என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது.

௧௫. அந்யதாக்ருஹ்ணத꞉ஸ்வப்நோநித்ராதத்வமஜாநத꞉|
விபர்யாஸேதயோ꞉க்ஷீணேதுரீயம்பதமஶ்நுதே||

౧౫. అన్యథాగృహ్ణతస్స్వప్నో నిద్రాతత్త్వమజానతః।
విపర్యాసేతయోఃక్షీణే తురీయంపదమశ్నుతే॥

(ப்-ம்.) அந்யதாக்ருஹ்ணத꞉ - அந்யதாஜ்ஞாநமுடையவனுக்கு, ஸ்வப்ந꞉ - ஸ்வப்நமுண்டாகிறது. தத்வம் - வாஸ்தவத்தை, அஜாநத꞉ - அறியாதவனுக்கு, நித்ரா - நித்திரையுண்டாகிறது. தயோ꞉ விபர்யாஸேக்ஷீணே - அந்த ஸ்வப்நநித்திரைகள் மாறிவருவதொழிந்தால், துரீயம்பதம் அஶ்நுதே - துரீயஸ்தாநத்தை யடைகிறான்.

ஸ0-ஹா. கயிற்றைப் பாம்பென்று ப்ரமிப்பதுபோல ஜகத்தை ப்ரமிப்பது, தத்வத்தையறியாம லிருப்பது, இவைகழிந்து தத்வநிலைபெற்றால் துரீயஸ்தாநத்தை யடைகிறான். அப்போது இந்த ஸ்வப்நமும் நித்ரையும் விட்டுப்போகின்றது.

வி-ஹா. தேஹாத்மாத்ம ப்ரமத்தையுடையவனுக்கு ப்ரமபரம்பரை யுண்டாகும். பகவானுடைய தத்வத்தை யறியாதவனுக்கு அஜ்ஞானமுண்டாகும் இந்த தேஹாத்மப்ரமம் நீங்கி தத்வஜ்ஞானம் பிறந்தால்பரமாத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்று முக்தனாகிறான்.

௧௬. அநாதி³மாயயா ஸுப்தோ யதா³ ஜீவ: ப்ரபு³த்⁴யதே |
அஜமநித்³ரமஸ்வப்நமத்³வைதம் பு³த்⁴யதே ததா³ ||

౧౬. అనాదిమాయయా సుప్తో యదా జీవః ప్రబుధ్యతే ।
అజమనిద్రమస్వప్నమద్వైతం బుధ్యతే తదా॥

(ப-ம்.) அநாதி³மாயயா - ஆதியில்லாத அவித்யையினால், ஸுப்த: - உறங்கிக்கிடக்கிற, ஜீவ: - ஸம்ஸாரத்தையடைந்திருக்கிற ஆத்மா, யதா³ - எந்தகாலத்தில், ப்ரபு³த்⁴யதே - விழித்துக்கொள்ளுகிறானோ, ததா³ - அப்போது, அஜம் - ஜந்மவிகாரமில்லாததும், அநித்³ரம் - நித்திரையில்லாததும், அஸ்வப்நம் - ஸ்வப்நமில்லாததுமான, அத்³வைதம் - ப்ரம்மாபேதஸ்வரூபத்தை, பு³த்⁴யதே - அறிகிறான்.

ஸ௦-ஹா. ஸம்ஸாரிஜீவன் மூலாவித்யையினாலும் தூலாவித்யையினாலும், என் வீடு, என் மனைவி என் பிள்ளை, என்றிவ்வாறு ப்ரமித்துக்கொண்டு கிடக்கும்போது தத்வஜ்ஞானியாகிய குருவினாலனால் எப்போது நீ ஸம்ஸாரியாகாய் அந்த ப்ரம்மமேயாகிறாய், என்று தத்வோபதேசம் பெறுகிறானோ அப்போது ஜந்மஜராமரணாதி விகாரசூந்யமான துரீயாத்வைத ஸ்வரூபத்தையடைகிறான்.

வி-ஹா. அநாதிகரும ப்ரவாஹத்தினால்ஸம்ஸாரத்தி லழுந்திக்கிடக்கிற ஜீவன் நிர்ஹேதுக பகவத்கடாக்ஷத்தினால் எப்போது தத்வத்தை யறிகிறானோ அப்போது ஸர்வதுக்க நிவர்த்தகனான பரமாத்மாவை யடைந்துபரமாநந்தத்தை யடைகிறான்.

௧௭. ப்ரபஞ்சோ யதி³ வித்³யேத நிவர்தேத ந ஸம்ஶய: |
மாயாமாத்ரமித³ம் த்³வைதமத்³வைதம் பரமார்த²த: ||

౧౭. ప్రపంచో యది విద్యేత నివర్తేత న సంశయః ।
మాయామాత్రమిదం ద్వైతమద్వైతం పరమార్థతః॥

(ப-ம்) ப்ரபஞ்ச: ஜகத்தானது, வித்³யேத யதி³ - உளதாயின், நிவர்தேத - ஒழியும், நஸம்ஶய: - ஸந்தேஹமில்லை. இத³ம் த்³வைதம் - இந்த பேதப்ரபஞ்சமானது, மாயாமாத்ரம் - மாயையினால் தோற்றுகின்றது. பரமார்த²த: - வாஸ்தவத்தில், அத்³வைதம் - அத்வைதமே ஸத்யமாயிருக்கிறது.

ஸ௦-ஹா. வாஸ்தவத்தில் ப்ரபஞ்சமுண்டாயின் அத்வைதம் ஸத்யமாகாதுதான். ப்ரபஞ்சம் மாயையினால்தோற்றுகிற பொய்யாகையால் அத்வைத விரோதமில்லை. கல்பிக்கப்பட்ட ப்ரபஞ்சமும் கயிற்றில் பாம்புபோலவும் இந்திரஜால வஸ்துக்கள்போலவு முண்மை யறிந்தார்க்கில்லை. ஆகையால் பேதம் பொய். அபேதமே ஸத்யம்.

வி-ஹா. அஹங்கார மமகாரங்கள் இவனுக்கு ஸ்வபாவமாயிருப்பதாயி னப்போது இவனுக்கு முக்தியோக்யதையில்லையாம். கர்மோபாதியினால் வந்ததாகையால் பரமாத்மாநுக்ரஹத்தினா லவைநீங்குமானதால் பரமஸாம்யமாகிய முக்தியுண்டாகும்.

௧௮. 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౧౮. వికల్పో వినివర్తేత కల్పితో యది కేనచిత్ ।
ఉపదేశాదయం వాదో జ్ఞాతే ద్వైతం న విద్యతే ॥

(ப-ம்.) 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 - ஒருகாரணத்தால், 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 - கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற, 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 - பேதமானது, 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 - நிவர்த்தியாகும், 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌃 - இந்தபேதவாதம், 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 - உபதேசத்தால்வந்தது. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 - அறிந்தபின், 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑍍 - பேதம் 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - கிடையாது.

ப௦-ஹா. ஆசாரியன் சிஷ்யன் சாஸ்திரம் என்று பல பேதங்கள் தத்வஜ்ஞானிகளுக்கே உண்டாயிருக்கின்றமையால் அத்வைதம் சொல்லமுடியாதென்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு சமாதானமாக இந்தச்லோகம் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது உபதேசத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பேதமேயன்றி இந்த பேதமும் வாஸ்தவமன்றாகையால் தத்வஜ்ஞானம் பிறந்தபின் இவைபு மழிந்துபோகின்றமையா லத்வைதத்திற்கு விரோத மில்லை.

வி-ஹா. மகான்களுடைய உபதேசத்தா லஹங்கார மமகாரங் கழிந்துபோமாகையால், பகவானுடைய பேரருளால் இவன் முக்தி பெறுவதற்கு விரோத மில்லை. இப்படி மகான்கள் கூறுகின்றார்கள்.

பதார்த்வயார்த்த பேதங்கள்.

"நிவ்ருத்தே ஸர்வதுக்கானாம்" என்கிற சுலோகமுதல் இந்தசுலோகம் வரையிலுள்ள சுலோகங்கள் "நாந்தஃப்ரஜ்ஞம்" என்கிற மந்திரத்தின்கருத்தை வெளியிடுகின்றனவென்று அந்த மந்திரவ்யாக்யானம் செய்தபின் சங்கரபாஷ்யத்தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டன. "அத்ரைதேச்லோகாபவந்தி" என்று இந்தசுலோகங்களுக்கு அவதாரிகை எழுதப்பட்டது. அந்த வாக்யத்திற்கு "நாந்தஃப்ரஜ்ஞம்" என்கிற இம்மந்திரத்தின் வ்யாக்யானமாக இந்தசுலோகங்களிருக்கின்றனவென்று பொருள். கூரநாராயணமுநி இந்த சுலோகங்களை மாண்டூக்யோபநிஷத்தே என நினைத்து சுருதியேசுலோகங்களையும் படிக்கிறதென்று வ்யாக்யானம் செய்தார். இவர், விசிஷ்டாத்வைதமத பண்டிதரென்று முன் சொல்லியிருக்கிறோம்.

௧௯. 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

౧౯. విశ్వస్యాత్వవివక్షాయామాదిసామాన్యముత్కటమ్ ।
మాత్రాసమ్ప్రతిపత్తౌ స్యాదాప్తిసామాన్యమేవ చ ॥

(ப-ம்.) 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - விச்வமூர்த்திக்கு, 𑌅𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 - அகாரரூபத்தைச் சொல்லும்போது, 𑌆𑌦𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 - முதலாவதாயிருக்கின்றமையாகிற ஸாத்ருச்யம், 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 - ஸ்பஷ்டமாயிருக்கின்றது, 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 - அகாரஸ்வரூபத்தை விசாரிக்கும்போது, 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 - வ்யாபித்திருக்கின்றமையாகிற ஸாத்ருச்யமும் 𑌭𑌵𑌤𑌿 - விளங்குகின்றது.

𑌶𑌂-ஹா. அகாரத்தை விச்வமூர்த்தி என்று சொன்னது இரண்டு ஸாத்ருச்யங்களாலே. முதலாவது முதலாயிருக்கை. இரண்டாவது-வ்யாபித்திருக்கை. அகாரம்சப்தங்களுக்கு முதல். விச்வமூர்த்தி அர்த்தங்களுக்கு முதல். அகாரம் சப்தங்களை வ்யாபித்திருக்கின்றது. விச்வமூர்த்தி அர்த்தங்களை வ்யாபித்திருகின்றான்.

வி-ஹா. விச்வமூர்த்தியை எல்லா அக்ஷரங்களுக்கும் முதலாவதான அகாரத்திற்கு வாச்யனாகத்யானம் செய்கிற உபாசகனுக்கு பலம் எல்லாரிலும் முதல்வனாகை. வ்யாபநகுணத்தாலே விச்வமூர்த்தியை தியாநிப்பவன் விச்வமூர்த்தியினுடையசாம்யத்தைப் பெறுகிறான்,

௨௦. 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌭𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥

౨౦. తైజసస్యోత్వవిజ్ఞానే ఉత్కర్షో దృశ్యతే స్ఫుటమ్ ।
మాత్రాసమ్ప్రతిపత్తౌ స్యాదుభయత్వం తథావిధమ్॥

(ப-ம்.) 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌸𑍍𑌯 - தைஜஸமூர்த்தியை, 𑌉𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 - உகாரரூபமாகத்யாநிக்கும்போது, 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 - உத்கர்ஷமானது, 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 - நன்றாய், 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 - காணப்படுகிறது, 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 - உகாரரூபத்தை சிந்திக்கும்போது, 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 - இரண்டாயிருக்கை, 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 - அப்படிப்பட்டது.

𑌶𑌂-ஹா. முன்போலவே எல்லாம்.

வி-ஹா. முன் சொன்னபடி தைஜஸனை, உத்கர்ஷத்தால், ப்ரணவத்தி லிரண்டாவது மாத்திரையாகிய உகாரத்திற்குப் பொருளென்று த்யாநிப்பவனுக்கு, ஸர்வோத்கர்ஷங்களு முண்டு. முன்சொன்ன வழியே இரண்டுக்கும் காரணமாகின்றமையால் உகாரத்திற்குப் பொருளென்று த்யாநிப்பவனுக்கு, ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸமாநத்வ மிரண்டு முண்டாகிறது.

௨௧. 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌲𑌯𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

౨౧. మకారభావే ప్రాజ్ఞస్య మానసామాన్యముత్కటమ్ ।
మాత్రాసమ్ప్రతిపత్తౌ తు లయసామాన్యమేవ చ॥

(ப-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியை, 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇 - மகாரமாக த்யாநிக்கும்போது, 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 - அளவிடுதல்ஸமாநமாயிருக்கிறது, 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 - மகாஸ்வரூபத்தை சிந்திக்கும்போது, 𑌲𑌯𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 - லயமாகிற ஸாத்ருச்யமுத்கடமாய் விளங்குகின்றது.

𑌶𑌂-ஹா. அளவும் லயமும் ப்ராஜ்ஞனுக்கும் மகாரத்திற்கும் ஸாத்ருச்யமாயிருக்கிறதென்று பொருள்.

வி-ஹா. முதல்ஸாம்யத்தா லுபாஸிப்பதற்கு முதப்பலம். இரண்டாவது ஸாம்யத்தாலுபாஸிப்பதற்கு இரண்டாவதுபலம் என்றுபொருள்.

உஉ, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥

౨౨. త్రిషుధామసుయస్తుల్యంసామాన్యంవేత్తినిశ్చితః ।
సపూజ్యస్సర్వభూతానాంవంద్యశ్చైవమహామునిః॥

(ப - ம்.) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁- மூன்றிடங்களிலும், 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂- ஸமானமாயிருக்கிற ஸாத்ருச்யத்தை, 𑌯𑌃𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 - எவனறிகிறானோ, 𑌸𑌃𑌏𑌷𑌃 - அப்படிப்பட்ட இவன், 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 - ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவரில் சிறந்தவன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂-எல்லாப்ராணிகளுக்கும், 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 - பூசிக்கத்தக்கவன், 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 - நமஸ்கரிக்கத்தக்கவன்.

தா-ஸா. இவ்வாறு அகார உகார மகாரங்களுக்கும் விச்வதைஜஸப்ராஜ்ஞர்களுக்கு முண்டான ஸாம்யத்தை எவனறிகிறானோ அவன் எல்லாறிலும் சிறந்தவன்.

வி-ஸா. கீழ்ச்சொல்லியபடி உபாஸிப்பவனுக்கு, கீழ்ச்சொல்லிய பயன்களுண்டாகிறதென்றறிந்தவனுக்கும், ஸர்வச்லாக்ய முண்டாகுமென்று முன்சொன்ன விஷயத்தை யுறுதிப்படுத்திப் பேசுகிறது.

உ௩. 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋𑌨𑌯𑌤𑍇𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌤𑍈𑌜𑌸𑌮𑍍।
𑌮𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌗𑌤𑌿𑌃॥

౨౩. అకారోనయతేవిశ్వముకారశ్చాపితైజసమ్ ।
మకారశ్చపునఃప్రాజ్ఞంనామాత్రేవిద్యతేగతిః॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌃 - அகாரமானது, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂- விச்வமூர்த்தியை, 𑌨𑌯𑌤𑍇 - அடைவிக்கின்றது. 𑌉𑌕𑌾𑌰𑌃 - உகாரமானது, 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌂 - தைஜஸமூர்த்தியை, 𑌨𑌯𑌤𑍇 - அடைவிக்கின்றது, 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 - மகாரமும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 - ப்ராஜ்ஞமூர்த்தியை, 𑌨𑌯𑌤𑍇 - அடைவிக்கின்றது. 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 - துரீயமூர்த்தியினிடத்தில், 𑌗𑌤𑌿𑌃 - கதியானது, 𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - இல்லை.

தா-ஸா. மூன்று மாத்திரைகளுக்கும் கதியை அடைகின்ற தன்மை யிருக்கின்றது. பின்பு பீஜம் க்ஷயித்துப்போகையால் துரீயத்தில் கதியில்லை.

வி-ஸா. விச்வாதிமூர்த்திகளை யுபாஸநம் செய்வதினால் ஸர்வச்லாக்கிய பலமுண்டாவதும் தவிர விச்வாதிமூர்த்தி ப்ராப்தியு முண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறது. துரீய மூர்த்தியை யுபாஸித்தவனுக்கு கதியில்லை என்பதில்லை. கதியுண்டென்று சொல்லவமைந்திருக்க, கதியில்லை என்பதில்லை என்றது, சிலர் கதியில்லை என்று சொல்லுகின்றமையால் வருகிற ஸந்தேஹம் நீக்குவதற்கு.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த சுலோகத்தில் விசிஷ்டாத்வைதமத பண்டிதர்களின் பாஷ்யத்தில் வித்யதேகதிঃ என்கிற விடத்தில் வித்யதே அகதிঃ என்று பதம். சங்கர பாஷ்யத்தில், வித்யதே, கதிঃ, என்று பதம்.

விசேஷ விஷயங்கள்.

'விச்வஸ்யாத்வவிவக்ஷாயாம்' என்பதுமுதல் ஐந்துசுலோகங்கள், 'ஸோயமாத்மா' என்கிற சுருதி தொடங்கி நாலுசுருதிகளுக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியர்

செய்தவை. சங்கரபாஷ்யத்தில் அந்த நாலு சுருதிகளுக்கும் வ்யாக்யாநம் செய்து அதின் பின் இந்த சுலோகங்களை யெடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. விசிஷ்டாத்வைதமத பண்டிதர்களாகிய கூர நாராயணமுனி முதலிய சிலர் இந்தசுலோ கங்களையும் மாண்டூக்யோப நிஷத்தாக நினைத்து வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த பாஷ்யங்களை இங்கு எழுதலாயிற்று. இந்த சுலோகங்களுக்கு முன்னும், "அத்ரைதேச்லோகாபவந்தி" என்று அவதாரிகை சங்கரபாஷ்யத்திலுண்டு. அதற்கு முன் சொன்னபடியே பொருள்.

உச. 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂𑌪𑌾𑌦𑌶𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 |
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂𑌪𑌾𑌦𑌶𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

౨౪. ఓంకారంపాదశోవిద్యాత్పాదామాత్రానసంశయః ।
ఓంకారంపాదశోజ్ఞాత్వానకించిదపిచింతయేత్ ॥

(ப-ம்.) 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂- ப்ரணவத்தை, 𑌪𑌾𑌦𑌶𑌃-பாதம்பாதமாக, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍- அறிந்துகொள்ளக்கடவன், 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 - பாதங்கள், 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 - மாத்திரைகள், 𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 - ஸந்தேகமில்லை, 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 - ப்ரணவத்தை, 𑌪𑌾𑌦𑌶𑌃 - பாதம் பாதமாக, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 - அறிந்துகொண்டு, 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 - ஒன்றையும், 𑌨𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 - சிந்திக்கக்கூடாது.

ஸ0-ஹா. முன்சொல்லிய ஸாத்ருச்யங்களாலே ஓங்காரத்தின் மாத்திரைகளே ஆத்மாவினுடைய பாதங்கள், பாதங்களே ஓங்காரத்தினுடைய மாத்திரைகள் இவ்வாறு ப்ரணவத்தை யறிந்தவன் வேறு ப்ரயோஜனத்தை எதையும் சிந்திக்கக்கடவனல்லன். எல்லா மிவனாலே யடையப்பட்டமையாலென்க.

வி-ஹா. அகண்ட ப்ரணவப் பொருளான பரமாத்வை அகண்ட ப்ரணவப் பொருளாகிய விச்வமூர்த்தி முதலிய நான்கு பாதங்களை யுடையவராக சிந்திக்கவேண்டியது. இவ்வாறறிந்தவனெல்லா பலங்களையும் பெற்றவனாகிறானதால் வேறுசிந்தை செய்ய வேண்டியதில்லை என்று கருத்து.

உரு. 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌚𑍇𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌭𑌯𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ||

౨౫. యుంజీతప్రణవేచేతఃప్రణవోబ్రహ్మనిర్భయమ్ ।
ప్రణవేనిత్యయుక్తస్యనభయంవిద్యతేక్వచిత్ ॥

(ப-ம்.) 𑌚𑍇𑌤𑌃 - நெஞ்சை, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 - ப்ரணவத்தில், 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 - சேர்க்கக்கடவன், 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவமானது, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌮𑍍 - அபயஸ்வரூபமாகிய, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மம், 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 - ப்ரணவத்தில், 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 - எப்போதும்சிந்தையுடையவனுக்கு, 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌭𑌯𑌮𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇- எங்கும்பயமில்லை.

ஸ0-ஹா. தத்வஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கும் ப்ரணவத்தைத் யாநிப்பதினால் தத்வஜ்ஞாநம் பிறக்குமாகையால ப்ரவணத்தில் நெஞ்சைச் செலுத்தி ப்ரணவத்யாநம் செய்ய வேண்டியது. ப்ரணவமே ப்ரம்மரூபமானது, இந்தப்ரணவத்தில் நித்யம் சிந்தையுள்ளவனுக்கு எங்கும் பயமில்லை என்று சொல்லுகின்றது.

வி-ஹா. ஸ்ரீமந்நாராயணனை நித்யத்யானம் செய்து அகண்ட ப்ரணவப் பொருளாக சிந்திக்கவேண்டியது. அவன் கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவன் இவனை தியானித்தவனுக்கும் பயமென்பதுண்டோ. எங்கும் பயமில்லை சுகத்தையடைகிறான். ஆகையால் ஸம்ஸாரத்தைக் கழித்துக்கொள்ளவதில் எண்ணமுடையவன் அவச்யம் ப்ரணவார்த்தமான அவனை த்யானம் செய்யவேணுமென்று இந்த சுலோகத்தின் கருத்து.

உ௬. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃।
𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃॥

౨౬. ప్రణవోహ్యపరంబ్రహ్మప్రణవశ్చపరస్స్మృతః।
అపూర్వోనంతరోబాహ్యోనపరఃప్రణవోవ్యయః॥

(ப்-ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவம், 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌹𑌿 - அபரமான ப்ரம்மமாகின்றது. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவம், 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 - பரமானப்ரம்மமாக, 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 - ஸ்மரிக்கப்படுகிறது, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவம், 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 - அபூர்வமானது, 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 - பேதமில்லாதது. 𑌅𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 - வெளிப்படாதது. 𑌅𑌨𑌪𑌰𑌃 - கார்யரூபமில்லாதது, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 - அழிவில்லாதது.

ஸ௦-ஹா. பராபரப்ரம்மம் ப்ரணவமே. நிர்விசேஷ ப்ரம்மஸ்வரூபமும் ப்ரணவமே. அந்தந்த அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி யிருக்கின்றது.

வி-ஹா. ப்ரணவப் பொருளான நித்ய ஸ்வரூபமும் அவதாரங்களில் ஸ்வரூபமும் எல்லாம் கல்யாண குணங்களெல்லாவற்றாலும் பூர்ணங்களேயாம். இது சுருதிகளிலெங்கும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கின்றது. ஆகையா லப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவினுடைய ஸமஸ்தஸ்வரூபங்களையும் சொல்லுகிற இந்த ப்ரணவமும் ஸர்வ பூர்ணமே யாகின்றது.

உ௭. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥

౨౭. సర్వస్యప్రణవోహ్యాదిర్మధ్యమంతస్తథైవచ।
ఏవంహిప్రణవంజ్ఞాత్వావ్యశ్నుతేతదనంతరమ్॥

(ப்-ம்.) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - எல்லாவற்றிற்கும், 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 - ப்ரணவமானது, 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌹𑌿 - முதலானது, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 - நடுவுள்ளது, 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 - அப்படியே, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 - முடிவிலிருப்பது, 𑌏𑌵𑌂 - இவ்வாறு, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 - ப்ரணவத்தை, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 - அறிந்துகொண்டு, 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 - அதற்குப்பின், 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 - ப்ரம்மத்தையடைகிறான்.

ஸ௦-ஹா. மாயாஸ்ருஷ்டிகளுக்கு மாயாவி, காரண மாகிறாப்போல இம்மாயா ப்ரபஞ்சத்திற்கு காரணமும் இருப்பும லயமும் இந்த ப்ரணவமே யென்றறிந்தவன் பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யடைகிறான்.

வி-ஹா. ஸமஸ்த ஜகத்தினுடைய பிறப்புக்கு மிருப்புக்கு மிறப்புக்கும் காரணமாகிய, பரப்ரம்மம், பரவாசுதேவன், பரமாத்மா, என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமந் நாராயணனை யறிந்தவன் பரமபதத்தை யடைகிறான்.

உஅ. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌹𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌨 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 ॥

౨౮. ప్రణవం హీశ్వరం విద్యాత్సర్వస్య హృది సంస్థితమ్ ।
సర్వవ్యాపినమోంకారం మత్వా ధీరో న శోచతి ॥

(ப·ம்.) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - ஸமஸ்தப்ராணிகளுடையவும், 𑌹𑍃𑌦𑌿 - ஹ்ருதயத்தில், 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 - இராநின்ற; 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 - பரமாத்மாவை; 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌮𑍍 - ப்ரணவமாக; 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - அறியக்கடவன். இப்படி, 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍-ப்ரணவத்தை, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑌮𑍍 - எல்லாவற்றிலும் வ்யாபித்திருப்பதாக, 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 - தியானித்தவனை, 𑌧𑍀𑌰𑌃 - தீரனைஉபாஸகன், 𑌨 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿- துக்கத்தையடையான்.

ஸ0-ஹா. ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில் ப்ரணவத்தை த்யானிக்கக்கடவன். ஸர்வவ்யாபி என்று ப்ரணவத்தை தியானித்த புத்திமான் சோகிப்பதில்லை. இங்கு பல சுருதிகளும் சாக்ஷியாகின்றன.

வி-ஹா. "ஈச்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேசே ஜுநதிஷ்டதி, தமேவசரணங் கச்ச" என்று ஸமஸ்த ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்திலும் ஈச்வரன்வஸிக்கின்றான் அவனைச் சரணம் புகவேணு மென்று ஸ்ம்ருதி சொன்னபடி ப்ரணவப் பொருளான ஹரியை ஹ்ருதயத்தில் தியானம் செய்யவேண்டியது. இப்படி தியானித்த புத்திமான் சோகமடைவதில்லை. அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்கள் ஆவிர்பவித்து முக்தனாகிறான்.

உகூ. 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌃 ॥

౨౯. అమాత్రోఽనంతమాత్రశ్చ ద్వైతస్యోపశమః శివః ।
ఓంకారో విదితో యేన స మునిర్నేతరో జనః ॥

(ப-ம்.) 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 - மாத்திரையில்லாததும், 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 - அளவில்லாததும், 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 - பேதப்ரபஞ்சத்திற்கு, 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 - லயஸ்தாநமாயும். 𑌶𑌿𑌵𑌃 - சிவமாயுமிருக்கிற. 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 - ப்ரணவமானது. 𑌯𑍇𑌨 - எவனால். 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃 - அறியப்பட்டதோ; 𑌸𑌃 - அவன். 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 - முநியாகிறான். 𑌨𑍇𑌤𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌃 - மற்றவன் முநியாகான்.

ஸ0-ஹா. ஸர்வபேதங்களும் நீங்கிப்போகின்றமையால் சிவமாய் அதாவது மங்கள ரூபமாய் அளவிடப்படாத மகிமை பொருந்திய துரீயமூர்த்தியாகிய ஓங்காரத்தை யறிந்தவனே முனியாகிறான் மற்ற ஸகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவனாயினு மந்யன் முநியாகமாட்டான்.

வி-ஹா. ஸமஸ்தவ்யஸ்த ப்ரணவங்களின் உபாஸநத்தை முடித்து அவ்வாறு உபாஸிப்பவனைக் கொண்டாடுகிறது. நித்யமூல ஸ்வரூபியாயும் தன்னிச்சையா லநேகம் திருமேனியைக் கொண்டருளுகிற நாராயணனை யவன் த்யானிக்கின்றானோ அவனே முனியாகிறான். இதர ஜனங்கள் ஸம்ஸார துக்கத்தை யடைகிறார்கள்.

விசேஷவிஷயங்கள்.

"ஓங்காரம் பாதசோவித்யாத், என்கிற சுலோகம் முதலாறு சுலோகங்கள் அமாத்ரச்சதுர்தோவ்யவஹார்ய:, என்கிற சுருதிக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால்

செய்யப்பட்டவை அந்த சுருதிக்கு பாஷ்யம்செய்து அந்த சுருதியின் கீழே இந்த சுலோகங்களுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார். இந்த சுலோகங்களை மாண்டூக்யோபநிஷத்தாக நினைத்து கூரநாராயணமுநி முதலிய வசிஷ்டாத்வைத பண்டிதர்களிதற்கு வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த பாஷ்யங்களை இந்த சுலோகங்களின் கீழ் எழுதினோமென்றறிக.

ஐதிமௌஅவாதகாரிகாயா ஆமஸிவ்யாகாணடு.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநமஃ.

அபிப்ராயவிசேஷங்கள்.

மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் கண்டங்கள் நான்கு. முதல் கண்டத்தில் இரண்டு சுருதிகள். இரண்டாவது கண்டத்தில், ஐந்து சுருதிகள். மூன்றாவது கண்டத்தில், நாலு சுருதிகள். நான்காவது கண்டத்தில் ஒரு சுருதி. ஆக பன்னிரண்டு சுருதிகள் இந்த மாண்டூக்யோபநிஷத்திலடங்கி யிருக்கின்றன. கௌடபாதகாரிகையில் ஆகமப்ரகரணமென்கிற முதல் ப்ரகரணம், இருபத்தொன்பது சுலோகங்களோடு கூடியிருக்கின்றது. இம்முதல் ப்ரகரணத்திலிருக்கிற இருபத்தொன்பது சுலோகங்களில் பஹிஃப்ரஜ்ஞஃ, என்கிற சுலோகம் முதல் ஒன்பது சுலோகங்கள், மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் இரண்டாவது கண்டம் நான்காவது சுருதி வரையிலுள்ள ஆறு சுருதிகளுக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசார்யரால் செய்யப்பட்டவை; சங்கராசாரியர் செய்த கௌடபாதகாரிகையின் பாஷ்யத்தில், ஆகமப்ரகரணம், வைதத்யப்ரகரணம், அத்வைதப்ரகரணம், அலாதசாந்திப்ரகரணம், என்கிற நான்கு ப்ரகரணங்களடங்கிய அந்த கௌடபாதகாரிகைக்கு ப்ரயோஜநம் முதலிய வற்றோடு அவதாரிகை கூறியபின், மாண்டூக்யோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டம் நான்காவது சுருதி வரையிலுள்ள ஆறு சுருதிகளையு மெடுத்து வரிசையாய் வ்யாக்யாநம் செய்து, "அத்ரைதேசுலோகாபவந்தி" என்று இந்த சுருதிகளுக்கு இவை வியாக்யாந சுலோகங்களென்று, கௌடபாதாசாரியர் சொல்லிய வாக்யத்தை விவரித்து இந்த ஒன்பது சுலோகங்களுக்கும் க்ரமமாய் வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கின்றார். இந்த ஒன்பது சுலோகங்களுக்குமேல் "நிவ்ருத்தேஸர்வதுக்காநாம்" என்கிற பத்தாவது சுலோகம் முதல் ஒன்பது சுலோகங்கள், மாண்டூக்யோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டம் ஐந்தாவது சுருதிக்கு வ்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டவை. இந்த ஒன்பது சுலோகங்களுக்கும் சங்கராசாரியர் செய்த கௌடபாதகாரிகையின் பாஷ்யத்தில் மாண்டூக்யோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டத்திலைந்தாவது சுருதியை எடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்து "அத்ரைதேச்லோகாபவாதி" இந்த சுருதிக்கு வ்யாக்யாந மிந்த சுலோகங்களென்று கௌடபாதாசாரியர் சொல்லிய வாக்யத்தை விவரித்து பின் வரிசையாய் வ்யாக்யாந மெழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாண்டூக்யோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டம் வரையிலுள்ள எழு சுருதிகளுக்கு பதினெட்டு சுலோகங்களால் அத்வைதமதத்திற்கிணங்க கௌடபாதாசாரியரால் வ்யாக்யாநம்செய்யப்பட்டதென்று ஸ்பஷ்டமாயிற்று. இந்த பதினெட்டு சுலோகங்களுக்குமேல் "விச்வஸ்யாத்வவிவக்ஷாயாம்" என்கிற சுலோகம் முதல் ஐந்து சுலோகங்கள் மாண்டூக்யோபநிஷத் மூன்றாவது கண்டத்திலுள்ள நாலு சுருதிகளுக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டவை. இந்த ஐந்து சுலோகங்களுக்கும் முன், சொன்னபடி மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் மூன்றாவது கண்டத்திலைந்து சுருதிகளையு மெடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்தபின், "அத்ரைதேச்லோகாபவந்தி" இந்த நாலு சுருதிகளுக்கு வ்யாக்யாநமாக இந்த ஐந்து சுலோகங்களிருக்கின்றன வென்று கௌடபாதாசாரியர் சொல்லிய வாக்யத்தை

விவரித்தபின் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கின்றார். இந்த இருபத்திமூன்று சுலோகங்களு
க்குமேல் "ஓங்காரம் பாதசோவித்யாத்" என்கிற சுலோகம் முதலுள்ள ஆறு சுலோகங்
கள், மாண்டூக்யோபநிஷத்து நான்காவது கண்டத்திலுள்ள ஒரு சுருதிக்கு வ்யாக்நமாக
கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டவை. இந்த ஆறு சுலோகங்களுக்கும் முன் சொ
ன்னபடி அந்த ஒரு சுருதியையு மெடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்து "அத்ரைதேச்லோகாப
வந்தி" என்று இந்த ஒரு சுருதிக்கு வ்யாக்யாநமாக இந்த ஆறு சுருதிகளிருக்கின்றன
என்று கௌடபாதாசாரியர் சொல்லிய வாக்யத்தை விவரித்தபின் வ்யாக்யாநம் செய்தி
ருக்கிறார். ஆக இருபத்தொன்பது சுலோகங்களடங்கிய ஆகமப்ரகரணமென்கிற முதல்
ப்ரகரணம் நாலு கண்டங்களடங்கிய மாண்டூக்யோபநிஷத்திலுள்ள பன்னிரண்டு சுருதி
களுக்கு வ்யாக்யாநமாக கௌடபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்ட தென்பது விளங்கிற்று.
சங்கராசாரியர் செய்த இந்த கௌடபாதகாரிகையின் ஆகமப்ரகரண பாஷ்யத்தில் நடு
வில் மாண்டூக்யோபநிஷத்தை எடுத்து வ்யாக்யாநம் செய்ததற்குக் காரணம் கௌடபா
தாசாரியர் மாண்டூக்யோபநிஷத்தை இடையிலே சேர்த்துச் சேர்த்துப் படித்து இங்கு
இந்த சுலோகங்களை வ்யாக்யாநமாகக் காண்கவென்று, சுலோகங்களைச் சேர்த்திருப்ப
தேயாம். ஆக, இவ்வாறு ஆகமப்ரகரணத்திற்கு வ்யாக்யாநம் செய்யும்போது மாண்டூக்
யோபநிஷத்திற்கும் சங்கராசாரியர் பாஷ்யம் செய்தவராயினார். கூரநாராயணமுநி முத
லிய சில விசிஷ்டாத்வைத பண்டிதர்கள் "அத்ரைதேச்லோகாபவந்தி" என்கிற வாக்யத்
தையும், உபநிஷத்தில் சேர்ந்ததேஎன்று நினைத்தார்கள். இங்கு சங்கராசாரியர் ஆநந்தகிரி
ஆசாரியர் முதலிய அத்வைதபண்டிதர்களனேகர் இந்த ஆகமப்ரகரண சுலோகங்களை
உபநிஷத்தல்லவென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கவும், உபநிஷத்திற்குப்போலவே இதற்கும
வர்கள் வ்யாக்யநம் செய்தது, இந்த ஆகமப்ரகரணத்தையும் மாண்டூக்யோபநிஷத்தாக
ப்ரமித்தமையாலென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். சில விசிஷ்டாத்வைத பண்டிதர்கள்,
ப்ரத்யக்ஷமாக சங்கரபாஷ்யத்தில் இந்த ஆகமப்ரகரணம் மாண்டூக்யோபநிஷத் தல்ல
வென்று சொல்லும்போது இதைப்பாராமல் ப்ரமித்தார்களென்று சொல்வது பொருந்
தாமையால், சிலரிதை மாண்டூக்யோபநிஷத்தென்று சொல்வது கொண்டு, தங்கள் பா
ண்டித்யமகிமையைக காட்டுவதற்கு, கௌடபாதாசாரியர் அத்வைதமதத்திற்கே அநு
கூலமாக எண்ணிச்செய்த சுலோகங்களையும் விசிஷ்டாத்வைத மதத்திற்கிணங்க வ்யாக்
யாநம் செய்தார்கள் இதனாலத்வைதிகளுக்கு மத்வைதமதத்தை இதரமதங்கலவாமல்
சொல்லக்கூடாமையால், அத்வைதமதம் சுத்தமல்ல வென்பது நன்றாய் விளங்கு மென்
பது அவர்களின் கருத்தென்று சொல்லுகிறார்கள். வேறே சிலர், மாண்டூக்யோபநிஷத்
தையே கௌடபாதகாரிகை என்று சங்கராசாரியர் கூறினாரென்று ஸந்தேகப்படுகிறார்
கள். அது யுக்தமல்ல, ப்ராமாணிக சிகாமணியாகிய சங்கராசாரியரிடத்தி லிவ்வித ஸந்
தேகங்கொள்வதில் அவரிடத்திலஸூயை தவிர வேறு காரணமில்லாமையா லென்க.
அன்றியே அத்வைதமதத்தையே தெளிவாய்ப் பேசுகிற அந்த சுலோகங்களை சுருதி என்
று சொல்வது அவர் மதத்திற்கு பலமாகுமே யல்லது கௌடபாதகாரிகை என்பதில்
பயனில்லை. அவர் சுருதியை கௌடபாதகாரிகை என்று ப்ரமித்தாரெனபதும் வீண்
வாதமேயாம். மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் நாலாவது கண்டத்திலிருக்கிற சுருதியில் யஏவ
ம்வேத, யஏவம்வேத' என்று இரட்டிப்பு, காணப்படுகின்றமையால் அவ்வளவோடு அந்த
உபநிஷத்து முடிந்ததென்று விளங்குகின்றமையாலென்க. இதுநிற்க, மாண்டூக்யோப
நிஷத்தி லடங்கி யிருக்கிற பன்னிரண்டு சுலோகங்களுக்கும் வேறு விதமாக கண்டங்
கள் பிரித்து மூன்று, அல்லது ஐந்து கண்டங்களென்று சிலர் சொல்வது ஸம்ப்ரதாயத்
திற்கு விரோதமானதால் நம்பத்தக்கதன்று. இதிலுள்ள விசேஷங்களை புத்திமான்களு

கித்துக் கொள்ளவேண்டியது. கௌடபாதகாரிகையில் மற்ற மூன்று ப்ரகாணங்களு க்கும் விசிஷ்டாத்வைத பண்டிதர் யாரும் வ்யாக்யாநம் செய்யவில்லை. ஆனதால் சங்கர பாஷ்யமொன்றே எழுதப்படுகிறது. சில விடங்களில் ஆநந்தகிரி ஆசாரியர் முதலிய பண்டிதர்களின் அபிப்ராயமும் காட்டப்படும் என்றறிக.

இனி மூன்றுப்ரகரணங்களிலும் சுருதியென்கிற ஸந்தேகமு மில்லாமையாலும் கருத்தைக்கொண்டு பதவுரை ஊகித்துக்கொள்ளும்படி ஸுலபமா யிருக்கின்றமையாலும் பதவுரை எழுதப்படாது.

ஸ்ரீகுருபரம்பராயைநம:.

அத கௌடபாதகாரிகாயாம் வைதத்யப்ரகரணம்.

க. வைதத்யம் ஸர்வபாவாநாம் ஸ்வப்ந ஆஹுர்மநீஷிண:।
அந்த:ஸ்தாநாத்து பாவாநாம் ஸம்வ்ருதத்வேந ஹேதுநா॥

౧. వైతథ్యం సర్వభావానాం స్వప్న ఆహుర్మనీషిణః।
అంతస్థానాత్తు భావానాం సంవృతత్వేన హేతునా॥

ஸம்-ஹா. "ஒன்றே இரண்டாவதில்லை" என்று சுருதியின்படி, "அறிந்தபோது பேதமில்லை" என்று முன்கூறினர். இஃது உபதேச மாத்திரத்தால் நம்பத்தக்கதோ; அல்லது யுக்தியாலும் பேதமில்லை என்று நிரூபிக்கக் கூடுமோவென்று சங்கை நீங்குவதற்கு பேதமதத்தில் யுக்தி தூஷணங்கள் சொல்லக்கருதி இவ்விரண்டாவது ப்ரகரணம் துடங்குகின்றார். உள்ளும் வெளியுமுள்ள வஸ்துக்கள் அதாவது சரீரத்திற்குள்ளும் வெளியில் கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படு மவையுமான வஸ்துக்களெல்லாம் ஸ்வப்நத்தில் பொய்யாய் விடுகின்றனவென்பது பண்டிதர்களனைவரும் சம்மதித்த விஷயமே. இதற்குக் காரணம் இவ்வாத்மா சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும்போது சரீரத்திற்குள் மலை, யானை, முதலிய மிகவும் பெரிய வஸ்துக்களை ஸ்வப்நத்தில் காண்கிறான். அவைகள் தங்குவதற்கு இடமில்லாத சூக்ஷ்மமான நாடிகளில் அவைகளிருப்பதாகப் பிறக்கிற ஸ்வப்நஜ்ஞாநம் பொய்யாவதில் ஸந்தேகமில்லை யன்றோ. ஆக, ஸ்தாநம் முதலியவை கூடாமையே ஸ்வப்நம் பொய்யாவதற்குக் காரணம். த்வைத மதத்தை அதாவது பேதவாதி மதத்தைப் பொய்யென்று யுக்தியால் ரூபிக்க வந்தவர் ஸ்வப்நம் பொய்யென்பது எல்லோரும் சம்மதித்த விஷயமே என்று சொல்லுகிற விதற்குக் காரணம், என்னவென்றால் இரண்டு வஸ்துக்களேர்ப்பட்டபோது பேதமேர்ப்படு மாகையால் ப்ரம்மத்தை யொழிந்த எல்லாப் பொருளையும் பொய்யென்றா லொழிய பேதம் பொய்யென்பது கூடாமையால் ஜகத்திலுள்ள ஸகல வஸ்துக்களும் பொய்யே என்று சொல்லவேண்டி வருகின்றமையால் அப்படி எல்லாவற்றையும் பொய்யென்னும்போது ஒரு திருட்டாந்தம் காட்டவேண்டுகின்றமையால் ஸ்வப்நம் பொய்யாவதுபோல எல்லாம் பொய்யென்று திருட்டாந்தம் கூறவேண்டி, ஸ்வப்நத்தை சிலவாதிகள் மெய்யென்று கொள்ளுகின்றமையால் ஸ்வப்நம் எவ்வாறு பொய்யாமென்று ஆக்ஷேபம் வாராமைக்காக ஸ்வப்நம் பொய்யென்பதில் காரணங்களைக் கூறுகின்றார். ப்ரமாணத்தை யநுசரித்த யுக்தியைக் கொள்ளலாமே யன்றி ப்ரமாண விருத்தமான யுக்தி ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க தன்றாகையால் முதல் ப்ரகரணத்தில் ப்ரமாணத்தைக் கூறி இந்த ப்ர

கரணத்தில் த்வைத மதம் பொய்யென்பதில் யுக்தி சொல்லுகிறார். ஆனதாலந்த ப்ரகரணத்திற்குப்பின் இந்த ப்ரகரணம் வைக்கப்பட்டதென்றறிக.

௨. अदीर्घत्वाच्च कालस्य गत्वा देशान्न पश्यति ।
प्रतिबुद्धश्च वै सर्वस्तस्मिन्देशे न विद्यते ॥

౨. అదీర్ఘత్వాచ్చకాలస్యగత్వాదేశాన్నపశ్యతి।
ప్రతిబుద్ధశ్చనైసర్వస్తస్మిన్దేశేనవిద్యతే॥

ஸம்-ஹா. முன்சுலோகத்தில் சரீரத்திற்குள்ளடங்காத பெருத்த வஸ்துக்களையெல்லாம் ஸ்வப்நத்தில் காண்கின்றமையால் அந்தந்த வஸ்துக்களுக்குத்தக்க விடமில்லாமையால் ஸ்வப்நம் பொய்யென்று சொன்னார். இந்தசுலோகத்தில், சரீரத்திற்குள்ளே அந்த வஸ்துக்களைக் கண்டாலன்றோ அவ்வாறு பொய்யென்பதற்கு, இவ்வாத்மா அந்தந்த வஸ்துக்களிருக்குமிடம் சென்று அவ்வோ வஸ்துக்களைக் காண்கிறானென்று கூறில் அந்த தோஷ மில்லையே; ஆனதினால் அவ்வாறேகொண்டு ஸ்வப்நத்தை மெய்யென்பது தக்கதேயாமென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரம் கூறுகின்றார். இவ்வாத்மா சரீரத்தை விட்டு தேசாந்தரம் சேர்ந்து அந்த தேசங்களிலிருக்கிற வஸ்துக்களை ஸ்வப்நத்தில் காண்கிறானென்று சொல்ல வழியில்லை. அனேக மாசகாலம் பிரயாணம் செய்தடைய வேண்டிய தேசத்திலிருக்கிற வஸ்துக்களை ஒரு க்ஷணத்தில் ஸ்வப்நத்தில் காண்கிறான். அவ்வளவு அல்பகாலத்தில் அவ்வளவு தூரம் போகமுடியாமையாலிது பொய்யே யாமென்க. அன்றியே, எந்த தேசத்தில் இவன் ஸ்வப்நம் கண்டானோ இவன் விழித்துக்கொண்டபோது அந்த தேசத்திலிருப்பதில்லை, நாமிப்போது காசியிலிருக்கிறோமென்று ஸ்வப்நத்தில் நினைத்துக்கொண் டிருக்கும்போதே விழித்துக்கொண்டு பார்த்தா லிவன், முன் படுத்துக்கொண்டிருந்த விடத்திலே கிடக்கிறானன்றோ. ஸ்வப்நத்தில் தேசாந்தரம் போவது மெய்யாயின் ஸ்வப்நம் காண்பவனில் ஒருவனாவது தான் ஸ்வப்நங் கண்ட தேசத்தில் விழித்துக்கொள்ளலா மன்றோ. அப்படியோ காணப்படவில்லை. மேலும், இரவில் கண்ணுறங்கினவன் ஸ்வப்நத்தில் பகலாகக் காண்கிறான்.தனியேபடுத்தவன், அனேகமாயிரம்பேரோடு கூடிக்கலந்துபேசி விளையாடினதாக ஸ்வப்நங் காண்கிறான். இவன் வாஸ்தவமாய் அவ்வாறு பலரோடு கூடியிருப்பானாயின் அவர்களிலொருவராவது நானிவனை இன்னசமயத்திலின்னவிடத்தில் கண்டேனென்று இவன் எந்ததேசத்தில் எந்தகாலத்தி லவர்களோடு கூடி தனதாகஸ்வப்நம் கண்டானோ அந்த தேசத்தையு மந்த காலத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும். அப்படி சொல்லுவதில்லையன்றோ. ஆகையாலந்தந்த தேசங்களுக்குப் போய் ஸ்வப்நங் காண்கிறானென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை. இதனால் அந்த ஆக்ஷேபத்திற்கிடமில்லை.

௩. अभावश्च रथादीनां श्रूयते न्यायपूर्वकम् ।
वैतथ्यं तेन वै प्राप्तं स्वप्न आहुः प्रकाशितम् ॥

3. అభావశ్చరథాదీనాదృశ్యతేన్యాయపూర్వకమ్।
వైతథ్యంతేనవైప్రాప్తంస్వప్నఆహుఃప్రకాశితమ్॥

ஸம்-ஹா. இவ்வாறு யுக்தியினால் ஸ்வப்நம் பொய்யென்று ஏற்படுவதோடுவேதத்திலும் ஸ்வப்நம் பொய்யென்று சொல்லுகின்றது. அந்த சுருதியிலும் இந்ததேசகாலவிரோதமே யுக்தியாகக் காட்டப்பட்டது. ஸ்வப்நத்தில் தேரில்லை தேரோடும் வீதியில்லை. திருநாளில்லை. ஆயினும் தேரும் வீதியும் திருநாளும் ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகிற

தன்றோ என்று சுருதி கூறுகின்றது. ஆக சுருதியினாலும் யுக்தியாலும் ஸ்வப்நம் பொய்யென்பது ஸித்தமாயிற்று. ஆக, உலகம் பொய்யென்பதற்கு இது திருஷ்டாந்தமாக்கப்படுமென்க.

௪. 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౪. అన్తస్థానాత్తు భేదానాం తస్మాజ్జాగరితే స్మృతమ్ ।
యథా తత్ర తథా స్వప్నే సంవృతత్వేన భిద్యతే॥

ஸ0-ஸா. இவ்வாறு ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகிற பொருள்கள், காணப்படுகின்றமையால் பொய்யானது போல, உலகமும் காணப்படுகின்றமையால் பொய்யேயென்றறியத்தக்கது. உலகமெல்லாம் பொய்யாகின்றது. ஏனென்றால், கண்ணுக்குப் புலப்படுகிற தன்றோ. கண்ணுக்குப் புலப்பட்டமாத்திரத்தால் பொய்யென்று சொல்வது கூடுமோவெனில், கூடும். கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றமையால் ஸ்வப்நம் பொய்யாகிற தன்றோ. ஸ்வப்நத்தில் பொருளுள்ளே காணப்படுகிறது; உலகம் வெளியே காணப்படுகின்றது. இவ்வளவு பேதமொழிய பொய்யாவதிலும் காணப்படுவதிலும் பேதமில்லை.

௫. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 ॥

౫. స్వప్నజాగరితస్థానే హ్యేకమాహుర్మనీషిణః ।
భేదానాం హి సమత్వేన ప్రసిద్ధేనైవ హేతునా॥

ஸ0-ஸா. இவ்வாறு உலகம் பொய்யென்று தீர்ந்தமையால் இவ்வுலகத்தையும் ஸ்வப்நமேயென்று விவேகிகள் சொல்லுகின்றார்கள். முன்சொன்ன ஹேதுக்களால் ஸ்வப்நம் பொய்யென்று ஸித்தித்தமையாலும் அதுபோல உலகமெல்லாம் பொய்யேயாகின்றமையாலுமென்க.

௬. 𑌆𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌤𑌥𑍈𑌃 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

౬. ఆదావన్తే చ యన్నాస్తి వర్తమానేఽపి తత్తథా ।
వితథైః సదృశాః సన్తోఽవితథా ఇవ లక్షితాః॥

ஸ0-ஸா. இன்னமும் பல காரணங்களாலும் உலகம் பொய்யென்று விளங்குகின்றது, முன்னும் பின்னுமில்லாத பொருள் நடுவிலு மில்லாததேயாம். கானல்தண்ணீர் முதலியவை முன்னுமில்லாமல் பின்னுமில்லாமல் நடுவில் தோற்றி யழிகின்றமையால் பொய்யாகின்றதன்றோ அதுபோலவே, உலகத்தில் காணப்படுகிற பொருளும் முதலிலுமில்லாமல் அந்தத்திலு மில்லாமல் நடுவில் காணப்படுகின்றமையால் பொய்யேயாகின்றது. ஆக இவ்வாறுலகம் பொய்யாயினு மறிவிலாதாருக்கு மெய்போல் காண்கிறது. வாஸ்தவத்தில் பொய்யென்பது பொய்யான ஸ்வப்நத்திற்கு ஸமானமாகின்றமையாலென்க.

௭. 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌖𑌲𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

౭. సప్రయోజనతా తేషాం స్వప్నే విప్రతిపద్యతే ।
తస్మాదాద్యన్తవత్త్వేన మిథ్యైవ ఖలు తే స్మృతాః॥

ஶ0-ஹா. விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற வஸ்துக்கள்பயனுடையனவா யிருக்கின்றன. கூறைசோறு நீர் குதிரைமுதலிய பொருள்கள், உடுக்கவும், பசியடக்கவும் தாகந்தீர்க்கவும் பயணம் செய்யவு முபயோகப்படுகின்றன. ஸ்வப்நத்தில் காணப்பட்டவஸ்துக்கள் அவ்வாறு பயன்பட்டவையல்ல. ஆதலால் ஸ்வப்நம் போலவே விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற உலகம் பொய்யென்பது ஸரியல்லவென்கிற ஸந்தேஹத்தை இந்த சுலோகம் நீக்குகின்றது. விழித்துக்கொண்டிருக்கையில்காணப்படுகிற உலகமெல்லாம் பொய்யேயாம், ஏனென்றால் ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகிற பொருள்களும் அப்போது பயனுடையவைபோலவே தோற்றுகின்றதன்றோ. ஸ்வப்நத்தில் பசியெடுத்தபோது ஸ்வப்நத்தில் சோறுண்டானுகில் அப்போது தீருகின்றதன்றோ. இவ்வாறே மற்றவைகளுக்கும் காண்க. ஸ்வப்நத்தில் வயிறுநிரம்ப புசித்தவன் விழித்துக்கொண்டஉடனே பசியால் வருந்துகின்றமையால் ஸ்வப்நத்தில் சோறுஇவன் பசியை நீக்கவில்லையே யெனில் இது விழித்துக்கொண்டிருக்கும் போதும் துல்யமே. விழித்துக்கொண்டிருந்தபோது வயிறுநிரம்பபுசித்தவன், ஸ்வப்நத்திலுடனே பெரும்பசியால் வருந்துகின்றான். அப்போது விழித்திக்கொண்டிருக்ம்போது இவன் புசித்ததும் வீணாயிற்றன்றோ. ஆகையால் ஸ்வப்நம் போலவே இதுவும் ப்ரயோஜநமில்லாததாகையால் பொய்யென்பதில் யாதொருதடையுமில்லை.

௮. 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑍈𑌵𑍇𑌹 𑌸𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥

౮. అపూర్వం స్థానిధర్మో హి యథా స్వర్గనివాసినామ్।
తానయం ప్రేక్షతే గత్వా యథైవేహ సుశిక్షితః॥

ஶ0-ஹா. உறங்கும்போதும் விழித்துக்கொண் டிருக்கும்போதும் காணப்படுகிற பொருள்களுக்கு பேதமில்லாமையால் ஸ்வப்நத்தில் கண்ட வஸ்துக்களைப்போல் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற பொருள்களும் பொய்யே என்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல, ஏனென்றால் திருஷ்டாந்தமாகிய ஸ்வப்நத்தில் கண்ட பொருளுக்கும் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற பொருளுக்கும், ஒத்துமையில்லை. விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற பொருள்களையே ஸ்வப்நத்தில் காண்கிறானென்கிற நிச்சயமில்லை. எப்போதுங் காணுதவைகளையுங் காண்கிறான். நான்கு தந்தங்களையுடைய யானையின்பேரில் எட்டுகைகளுடன் தானேறி வீதிவலம்வர்தாகக் காண்கிறான். இவ்வாறு விழித்திருக்கும்போதில் காணப்படாத விசித்திரங்களை யெல்லாம் ஸ்வப்நத்தில் காண்கிறான். அதுபோன்ற ஒருபொருளைப் பொய்யென்று சொல்லுவதற்கு திருட்டாந்தங் கிடையாமையால் அவ்வாறுகண்ட ஸ்வப்நம் மெய்யேயாகின்றது. ஆகையால் ஸ்வப்நமெல்லா பொய்யென்பது கூடாதாயிற்று. ஆகவே, ஸ்வப்நம்போல உணர்வுகாலத்தில் வஸ்துக்கள் பொய்யென்று சொல்லுவதும் மிகவும் கூடாததாயிற்று. என்று ஆக்ஷேபிப்பது ஸரியல்ல. ஸ்வப்நத்தில் அபூர்வமாய்க் காணப்படுகிற வஸ்துக்களஸத்யங்களென்று சொல்வதற்குக் கூடாது. அவையெல்லாம் ஸ்வப்நகாலத்திலிந்த ஆத்மாவுக்குத் தோற்றுகிற தருமங்கள். சுவர்க்கமுதலிய லோகங்களில் ஆயிரங்கண்கள் முதலியவை இந்த ஆத்மாவுக்குத் தோற்றுவதுபோல ஸ்வப்நத்திலும் அநேக விசித்திரங்கள் அந்த ஸ்வப்நஸ்தாநத்தில் தோற்றுகின்றன. ஸ்வயமாயுண்டானவையல்ல. ஸுவர்க்கத்திலிருக்கின்ற தேவேந்திரன் முதலியவர்களுக்கு ஆயிரங் கண்கள் முதலிய விசேஷங்க ளுண்டாயிருக்கின்றன வன்றோ. ஆனதால் தன் சித்த விகாரத்தால் கற்பிக்கப்பட்டவையாகிய விசித்திரப் பொருள்களை இவ்வாத்மா ஸ்வப்நஸ்

தாநம் சேர்ந்து காண்கிறான். ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசம் போவதற்கு நன்றாய் வழி தெரிந்தவன் அந்ததேசத்திலுள்ள விசித்திரங்களை அந்த தேசத்திற்குப் போய் காண்பதுபோல ஆத்மாவும் ஸ்வப்நஸ்தாநத்திற்குச் சென்று அவ்விடத்தில் தோற்றிய விசித்திரங்களைக் காண்கிறான். ஆத்மாவினுடைய ஸ்வப்நஸ்தாநத்தில் தோற்றுகிற தருமங்களாகிய வஸ்துக்கள், கயிறு முதலிய ஸ்தாநங்களில் தோற்றுகிற பாம்பு முதலிய ஸ்தாந தருமங்கள்போல பொய்யே யாகின்றன. ஆகையால் கானல் ஜலம்போல ஸ்வப்நம் பொய்யென்பது ஸித்தமாகின்றமையால் அதுபோல உலகமும் பொய்யேயாகின்றது.

௯. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂𑌤𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍 ।
𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍋𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂𑌸𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌵𑍈𑌤𑌥𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥

౯. స్వప్నవృత్తావపిత్వన్తశ్చేతసాకల్పితంత్వసత్ ।
బహిశ్చేతోగృహీతంసద్దృష్టంవైతథ్యమేతయోః॥

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்நம்போல விழித்துக்கொண்டிருந்தபோது கண்ட பொருளும் பொய்யே யென்பதை வலியுறுத்துகின்றார். ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகின்ற பொருள் அடுத்த க்ஷணத்தில் காணப்படாமையால் பொய்யாகின்றது என்பது உறுதியாயிருக்கவும் அந்த ஸ்வப்நத்திலேயே சில பொருள்களைப் பொய்யென்றும் சில பொருள்களை மெய்யென்றும் நினைக்கின்றான். ஆனாலும் எல்லாம் பொய்யேயாகின்றது அவ்வாறே விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் காணப்படுகிற சில பொருள்களைப் பொய்யென்றும் சில பொருள்களை மெய்யென்றும் நினைக்கின்றான். ஆகையால் ஸ்வப்நத்தில் பொய்யென்றும் மெய்யென்றும் நினைக்கப்பட்ட எல்லாம் பொய்யேயாவதுபோல விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் பொய்யென்றும் மெய்யென்றும் நினைக்கப்படுகிற எல்லாம் பொய்யேயாகின்றது. விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது காணப்படுகிற சில பொருள்களில் ஸத்தென்கிற நினைவும் சொலவும் அவை பொய்யென்பதற்கு விரோதமானதல்ல. ஆகையால் உலகம் பொய்யேயாகின்றது.

௧௦. 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂𑌤𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍 ।
𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍋𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂𑌸𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌵𑍈𑌤𑌥𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥

౧౦. జాగ్రద్వృత్తావపిత్వంతశ్చేతసాకల్పితంత్వసత్ ।
బహిశ్చేతోగృహీతంసద్యుక్తంవైతథ్యమేతయోః॥

ஸ0-ஹா. மனோரதமாத்திரத்தால் நினைக்கப்படுகிறவை எப்போதும் பொய்யாயும் வெளியில்காணப்படுகிறவைஸத்தாயும் தோற்றுவதுவிழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் ஸ்வப்நகாலத்திலும் ஸமானமாகையால் ஸ்வப்நத்தில்போல விழித்துக்கொண்டிருக்கும் போதும் ஸத்தென்று மஸத்தென்றும தோற்றுகிற எல்லாம் பொய்யே யாகின்றது ஆகையால் உலகம் பொய்யென்று முன் சுலோகத்தில் சொல்லியபடி இதற்கும் வ்யாக்யாநம் செய்துகொள்க.

௧௧. 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿𑌵𑍈𑌤𑌥𑍍𑌯𑌂𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 ।
𑌕𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌕𑍋𑌵𑍈𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 ॥

௧௨. 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑌏𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥

౧౧. ఉభయోరపి వైతథ్యం భేదానాం స్థానయోర్యది ।
క ఏతాన్బుధ్యతే భేదాన్కో వై తేషాం వికల్పకః॥

౧౨. కల్పయత్యాత్మనాత్మానమాత్మా దేవస్స్వమాయయా ।
స ఏవ బుధ్యతే భేదానితి వేదాంతనిశ్చయః॥

ஸ0-ஹா. இவ்வாறு எல்லாம் பொய்யாயின் ப்ரமிப்பவனார் கல்பிக்கின்றவன் யார் கல்பிக்கப்படு மவையவை; ஆகையால் எல்லாம் பொய்யென்பது கூடுமோ என்று ஒருவன் ஆக்ஷேபிக்க அதற்கு சமாதாநம் சொல்லுகிறார். மாத்யமிக மதத்திற்போல யாம் ஸர்வசூந்யவாதம் செய்வதில்லை. நித்யமான ஆத்மாவை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆகையாலந்த ஆத்மாதன்னிடத்தில் தனை யேகல்பித்துத்தானே ப்ரமிக்கின்றது. ஆகையால் ப்ரமமும் ப்ரமிக்கின்றவனும் ப்ரமிக்கப்படும் பொருளும் எல்லா மந்த ஆத்மாவே அஃதொழிந்தமற்றவை பொய்யென்று சொல்லுகிறோம். ஆனதால்எங்கள் பேரிலந்த ஆக்ஷேபம்செய்யத்தக்கதன்று; என்று ஸமாதானம் சொல்லுகிறார். இதற்கெல்லா மாநாதியான அந்த ஆத்மாவினுடைய மாயையே காரணமாகின்றது. என்று வேதாந்திகளின் கொள்கை. ஆகையால் கயிற்றில் கல்பிக்கப்பட்ட பாம்புபோல இவ்வுலகம் பொய்யே யாகின்றது. இதில் முதல் சுலோகம் ஆக்ஷேபம். இரண்டாவது சுலோகம் ஸமாதாநம்.

கங. விகரோத்யபராந் பாவாநந்தஶ்சித்தே வ்யவஸ்திதாந் ।
நியதாம்ஶ்ச பஹிஶ்சித்த ஏவம் கல்பயதே ப்ரபு: ॥

౧౩. వికరోత్యపరాన్భావానన్తశ్చిత్తే వ్యవస్థితాన్ ।
నియతాంశ్చ బహిశ్చిత్త ఏవం కల్పయతే ప్రభుః॥

ஸ0-ஹா. உலகத்தில் குயவன் சேணியன் முதலியவர்கள், குடம் வஸ்திரம் முதலிய காரியங்களைச் செய்ய நினைத்தவர் முதலில் செய்யவேண்டிய விதத்தை நெஞ்சிலேர்ப்பாடுசெய்துகொண்டு பின் அதே ரூபத்தில் வெளியில் ரூபநாமங்களை உண்டு பண்ணுகிறார்களோ அவ்வாறே இந்த ஆதிகர்த்தாவான ஆத்மாவும் மாயையாகிற தன்னெஞ்சில் அவ்யக்தமாய் நாமரூபங்களை யேர்ப்படுத்தி ஸ்ருஷ்டி செய்யவேண்டியபடி நிர்மித்துக்கொண்டு பின்பு எல்லோரும் நாமரூபங்களால் வ்யக்தமாய் வ்யவஹரிக்கும்படி செய்கிறான் என்று பொருள். இது கல்பிக்கும் வழியாகும்.

கச. சித்தகாலா ஹி யேऽந்தஸ்து த்வயகாலாஶ்ச யே பஹி: ।
கல்பிதா ஏவ தே ஸர்வே விஶேஷோ நாந்யஹேதுக: ॥

౧౪. చిత్తకాలా హి యేఽన్తస్తు ద్వయకాలాశ్చ యే బహిః ।
కల్పితా ఏవ తే సర్వే విశేషో నాన్యహేతుకః॥

ஸ0-ஹா. பொய்யாயிருக்கின்ற கற்பிக்கப்பட்ட பொருள்கள் கற்பிக்கப்படுகிற காலத்திலேயே காணப்படுகின்றன. இவ்வுலகமோ நிலைபெபற்றதாய் எல்லாக் காலத்திலும் முன்கண்ட பொருளிதென்று ப்ரத்யபிஜ்ஞையுடன் வேறு காலத்திலும் காணப்படுகின்றது. ஆகையாலிவ்வுலகத்தை கல்பிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுவதெவ்வாறெனில் அதற்கு இந்த சுலோகம் ஸமாதானமாயிருக்கின்றது. உள்ளே தோற்றுகிற சித்த காலங்களென்கிற கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களும் இரண்டு காலங்களையுடைய வெளியில் கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களும் எல்லாம் பொய்யே. ப்ரத்யபிஜ்ஞையினால் விசேஷமில்லை. அதுவே இதென்று தோற்றுகிற ப்ரத்யபிஜ்ஞை ஸ்வப்நத்திலு முண்

டாகையால் ப்ரத்யபிஜ்ஞையினால் பொய்யல்லவென்பது கூடாது. ப்ரத்யபிஜ்ஞையில் தோற்றுகிற பொருள்கள் இரண்டு காலங்களையுடையனவென்று சொல்லப்படும். அக்காலத்தில் கண்டதே இக்காலத்திலு மிருக்கிறதென்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையில் இரண்டு காலங்களிலும் ஸம்பந்தம் தோற்றுகின்றமையாலென்க.

கரு. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌾 𑌏𑌵 𑌚 𑌯𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥

౧౫. అవ్యక్తాఏవయేఽన్తస్తుస్ఫుటాఏవచయేబహిః ।
కల్పితాఏవతేసర్వేవిశేషస్త్విన్ద్రియాన్తరే ॥

ஸ0-ஸா. லோகாநுபவம் ஸ்புடமாயிருக்கின்றது. ஸ்வப்நாநுபவம் ஸ்புடமாகாமலிருக்கின்றது. ஆனதால் ஸ்வப்நம்போல உலகம் பொய்யல்லவென்பது கூடாது. உள்ளே ஸ்புடமன்றியில் தோற்றுகின்ற வஸ்துக்களும் வெளியில் ஸ்புடமாய் தோற்றுகின்ற வஸ்துக்களும் எல்லாம் மநஸ்ஸின் தோற்றமேயாகையால் பொய்யேயாகின்றன. இவ்வாறு ஒன்று ஸ்புடமாயும் ஒன்று ஸ்புடமாகாமலு மிருப்பதற்குக் காரணம் இந்திரியம் வேறுபட்டமையாலென்றறிக. வெளியிந்திரியங்களால் காணப்படுகின்றமையால் வெளிப்பொருள்கள் ஸ்புடமாயும் அந்தக் காரணத்தினால் மாத்திரமே தோற்றுகின்றமையால்ஸ்வப்நம் அஸ்புடமாயும் தோற்றுகின்றது. ஆனதால் ஸ்வப்நம்போல உலகமும் பொய்யே யென்பதில் விரோதமில்லை.

கசா. 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 ।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

౧౬. జీవఙ్కల్పయతేపూర్వంతతోభావాన్ పృథగ్విధాన్ ।
బాహ్యానాధ్యాత్మికాంశ్చైవయథావిద్యస్తథాస్మృతిః ॥

ஸ0-ஸா. உள்ளும் வெளியும் தோற்றுகிற வஸ்துக்களுககு ஒன்றோடொன்று ஸம்பந்தமுண்டாம்படி கல்பித்ததற்குக் காரணம் என்னவென்றால் நான்செய்கிறேன் எனக்கு ஸுகமுண்டாகிறது எனக்கு துக்கமுண்டாகிறது என்று, இவ்வாறின்றி சுத்தமாயிருக்கிற ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் கயிற்றில் பாம்புபோல கல்பித்து பின் அந்த ஜீவனுக்கு, சுகதுக்கங்கள் விளையும்படியாக மற்ற வஸ்துக்களைக் கல்பித்து, க்ரியைகாரகம் பலம் முதலியவைகளை கல்பிக்கின்றான், இதற்குக் காரணம் இவன் அறிந்தபடி ஸ்ம்ருதி வருவதேயாம். இது முன் கல்பத்திலிருந்த பேதத்தை யநுசரித்து வந்தது.

கஎ. 𑌅𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌰𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌧𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥

౧౭. అనిశ్చితాయథారజ్జురన్ధకారేవికల్పితా ।
సర్పధారాదిభిర్భావైస్తద్వదాత్మావికల్పితః ॥

ஸ0-ஸா. முன் சுலோகத்தில் சொல்லியபடி முதலில் எல்லா கல்பநத்திற்கும் மூலமான ஜீவ கல்பனைக்கு மூலஞ்சொல்லுகின்றது. உலகத்தில், தன்னுடைய ஸ்வரூபந் தெரியாதபோது கயிறு முதலியவை, பாம்பென்றும் தாரையென்றும் ப்ரமிக்கப்படுவதுபோல ஆத்மா நானிது என்று ப்ரமிக்கப்படுகிறது. அங்கு கயிற்றின் நிச்சயம் தெரியாமையால் ப்ரமம்பிறந்தது. இங்கு சுத்தசித்ஸ்வரூபம் என்று ஆத்மதத்வநிச்சயம்

பிறவாமையால், நானென்றும் இதென்றும் ப்ரமமுண்டாகிறது. நிச்சயமிருந்தால் பிரம்மம் பிறவாது. தன் விரலைத்தான் மற்றொன்றாக ப்ரமிக்கிறதில்லையன்றோ. ஆகையால் அவித்யையினால் உலகப்ரமமுண்டாகின்றது. என்று எல்லா உபநிஷத்துக்களினுடையவும் ஸித்தாந்தம்.

கஅ. 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥

౧౮. నిశ్చితాయాంయథా రజ్జ్వాంవికల్పోవినివర్తతే।
రజ్జురేవేతిచాద్వైతంతద్వదాత్మవినిశ్చయః॥

ப௦ ஸா. ப்ரமித்தபின் இஃது கயிறேயன்றி வேறல்லவென்றுறுதிபிறந்தபின் மற்றொன்று மின்றிய த்வைதமாவதுபோல ஆத்மநிச்சயம் பிறந்தபின் அத்வைதமேயாகின்றது. இந்த தத்வஜ்ஞானம் சாஸ்திரமாகிற சூரியனால் அஜ்ஞானமாகிற இருள்நீங்கிய பின் பிறக்கும்.

க௯. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

౧౯. ప్రాణాదిభిరనన్తైశ్చభావైరేతైర్వికల్పితః।
మాయైషాతస్యదేవస్యయయాఽయంమోహితస్స్వయమ్॥

ப௦-ஸா. ஆத்மா ஒருவனாயினளவில்லாத ப்ராணன்முதலிய விகல்பங்கள், ஏன் உண்டாகின்றனவென்று அறியாமையால் ப்ரச்நம் செய்கிறவனுக்கு விடைதருகின்றது இச்சுலோகம். ஆத்மாவாகிய அவனையும் மோகிக்கும்படிசெய்கிற அவனுடைய மாயையினால் இப்படிப்பட்ட கணக்கில்லாத பேதமுண்டாகிறது.

உ௦. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

உக. 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

உஉ. 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

உ௩. 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍋𑌽𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

உ௪. 𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌵𑌾𑌦𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

உ௫. 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍌 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

உ௬. 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥

உஎ. லோகாந்லோகவித:ப்ராஹுராச்ரமா இதி தத்வித: |
ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகம்லைங்கா:பராபரமதாபரே||

உஅ. ஸ்ருஷ்டிரிதி ஸ்ருஷ்டிவிதோலய இதி ச தத்வித: |
ஸ்திதிரிதி ஸ்திதிவித: ஸர்வே சேஹ து ஸர்வதா||

౨౦. ప్రాణఇతిప్రాణవిదోభూతానీతిచతద్విదః ।
గుణాఇతిగుణవిద స్తత్త్వానీతిచతద్విదః॥

౨౧. పాదాఇతిపాదవిదోవిషయాఇతితద్విదః ।
లోకాఇతిలోకవిదః దేవాఇతిచతద్విదః॥

౨౨. వేదాఇతిచవేదవిదః యజ్ఞాఇతిచతద్విదః ।
భోక్తేతిచభోక్తృవిదోభోజ్యమితిచతద్విదః॥

౨౩. సూక్ష్మఇతిసూక్ష్మవిదఃస్థూలఇతిచతద్విదః ।
మూర్తఇతిమూర్తవిదోఽమూర్తఇతిచతద్విదః॥

౨౪. కాలఇతికాలవిదోదిశఇతిచతద్విదః ।
వాదాఇతివాదవిదోభువనానీతితద్విదః॥

౨౫. మనఇతిమనోవిదోబుద్ధిరితిచతద్విదః ।
చిత్తమితిచిత్తవిదోధర్మాధర్మౌచతద్విదః॥

౨౬. పంచవింశకఇత్యేకేషడ్వింశఇతిచాపరే ।
ఏకత్రింశకఇత్యాహురనన్తఇతిచాపరే॥

౨౭. లోకాన్లోకవిదఃప్రాహురాశ్రమాఇతితద్విదః ।
స్త్రీపున్నపుంసకంలైఙ్గాఃపరాపరమథాపరే॥

౨౮. సృష్టిరితిసృష్టివిదోలయఇతిచతద్విదః ।
స్థితిరితిస్థితివిదఃసర్వేచేహతుసర్వదా॥

உ0-உஅ. ஆத்மஸ்வரூபத்தின் தத்வத்தை யறியாமையால் கயிற்றில் பாம்புபோல அவித்யையினுல் ஸமஸ்தப்ராணி பேதங்களும் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்று விசேஷ விசிஷ்டார்தம். இதின் விஸ்தரவ்யாக்யானம் விசேஷ ப்ரயோஜந மில்லாமையால் செய்யப்படவில்லை. ப்ராணம் முதல் ஸ்திதிவரையிலுள்ள ஸமஸ்தமும் பீஜாத்மாவாகிய இந்த ப்ராணனுடைய காரிய பரம்பரையில் சேர்ந்தவையாகின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

(20) ப்ராணஸ்வரூபத்தை யறிந்தவர்களாகிய ஹிரண்யகர்ப மதஸ்தரும் வைசேஷிகர் முதலானோரும் ஹிரண்யகர்ப்பனையும் ஈச்வரனையும் ஜகத்காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது கல்பனையேயாகின்றது. ஹிரண்யகர்பனுக்காவது கேவலேச்வரனுக்காவது ஸ்வதந்திரமாய் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிசெய்யத்தக்க சக்தியில்லை. இவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சக்தி யுண்டென்று வேதப்ரமாணங் கூறாமையாலெனக. ஹிரண்ய கர்பாகமத்தில் ஹிரண்யகர்பனுக்கு அவ்வித சக்தி யுண்டென்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் அபௌரு

ஷேயமான வேதத்திற்கு விரோதமாக புருஷர்களால் செய்யப்பட்ட ஆகமங்களிற் சொல்லுகிற விஷயங்கள் நம்பத்தக்கவை யன்றாகையால் அது ஸரி யல்ல. தடஸ்தனாக வைசேஷிகர்கள் சொல்லுகிற ஈச்வர விஷயத்திலும் ப்ரமாணமில்லை. யுக்தியுமில்லை. ஆகையாலதுவும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க தலல. ஆகையால் ப்ராணவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். லோகாயதிகர் என்கிற சாரவாகமதஸ்தர்கள், ப்ருதிவி அப்பு, தேயம், வாயு என்கிற நான்கு பூதங்களும் ஜகத்திற்குக் காரணம். வேறு காணப்படாத பொருள்கள் காரணங்களாகமாட்டா. அவைகளுண்டென்பது நம்பத்தக்கதல்ல வென்கிறார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாம்; ஜடங்களான பூதங்களைக் காரணமென்பது யுக்திக்குச்சேராது. இவை ஜடங்களாகையாலே ஸ்வதஸ்ஸித்தங்களல்ல. அதாவது தங்களுடைய ஸத்தையில் தாங்கள் பர மாணமாகா வென்கை. தம்முடைய குணங்களால் ப்ரகாசிக்கின்றனவென் றும் சொல்லப்போகாது. தங்குணங்கள் தம்மை விஷயீகரிக்கமாட்டாமையா லென்க. நெருப்பினுடைய உஷ்ணகுணமானது நெருப்பைச் சுடுகிறதில்லை யன்றோ. ஆகயால் பூதவித்துக்களென்கிற இந்த லோகாயதிகர் சொல்லு வதும் கல்பனையேயாகின்றது. ஸாங்கியர்கள்,ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாகிற குணங்கள் ஸமங்களாய்க்கொண்டு மகான் அஹங்காரம் தன்மாத்திரை பூதங் கள் ரூபமான ஜகத்திற்குக் காரணமென்கிறார்கள். இதுவும் கல்பனையே யாகின்றது. ஸாம்யத்தை யடைந்திருக்கிற குணங்கள் காரணமென்றால் ப்ரளயம் வருவதற்குக் காரணமில்லை. ஸாம்யம் தப்பினபோதுப் ப்ரளய மென்றால் ஸாம்யம் தப்புவதற்குக் காரணமென்ன. காரணமின்றி ஸாம்யம் தப்புமாயின் எப்போதும் ஸாம்யம் தபபக்கூடுமாகையால் எப்போதும் ப்ரள யம்வரவேணும்.ஒரு காரணமுண்டாயின் அந்தகாரணம்நித்யமானால்எப்போ தும் ஸாம்யம் தப்பவேணும், அநித்யமாயின் அதற்குக் காரணம் சொல்ல வேணுமென்ற நவஸ்தை வரும். ஆகையால் குணவித்துக்களென்கிற இவர் கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். சைவர்கள், ஆத்மா, அவித்யை, சிவன் என்று மூன்று தத்வங்களை ஜகத்காரணமென்று சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகி றார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாம். சிவன் பேதப்பட்டவனாயின் ஜடரூபி யாகிறான். பேதப்படானாயின், மூன்று தத்வங்களென்பது பொருந்தாது. ஆகையால் தத்வ வித்துக்களென்று சொல்லப்படுகிற சைவர்கள் சொல்லு வதும் கல்பனையேயாமென்று "ப்ராண இதி ப்ரணவிதஃ" என்கிற இருபதா வது சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

(21) ஆத்மா ஒருவனே விச்வ தைஜஸ ப்ராஜ்ஞ துரீயமூர்த்திகளாகிற அம்சரூபங்களை யடைந்து ஜகத் காரணமாகிறானென்பதும் கல்பனையே யாகின்றது. நிரம்சமாகிய ஆத்மாவுக்கு அம்சமில்லாமையாலென்க. ஆக பாத வித்துக்கள் சொல்லுகிறபடியும் கல்பனையேயாம். சப்தஸ்பர்ச ரூபர ஸகந்தங்களே அநுபவிக்கப் படுகின்றமையால் தத்வமென்று வாத்ஸ்யாயகர்

முதலியவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், சப்தாதி விஷயங்களை விஷத்திலும் கொடியவை என்று சொல்லுகின்றமையால் அவைகளை பரமார்த்த தத்வமென்பது தகாது. ஆகையால் விஷயவித்துக்களென்கிற வாத்ஸ்யாயநர் முதலியவர் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். பூலோகம் புவர்லோகம் ஸ்வர்க்க லோகம் என்று மூன்று லோகங்கள் பரமார்த்தமாயிருக்கின்றனவென்று பௌராணிகர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இதுவும் கல்பனையேயாகின்றது. அநந்த ஸ்தாநங்களை மூன்று ஸ்தாநங்களென்று கணக்கிட்டுச் சொல்லுவது தகாமையாலென்க. ஆகையால லோகவித்துக்களென்கிற பௌராணிகர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாகின்றது. அக்நி, இந்திரன் முதலிய தேவதைகளே அந்தந்த பலன்களைத் தருகின்றார்களென்று தேவதா காண்டத்தையறிந்த வேதவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கல்பனையாகின்றது. ஈச்வரன் பலன்களைத் தருவதில்லை என்று இவர்க ளபிப்ராயப்படுகிறார்கள். இது யுக்தமல்ல. தேவர்கள், நம்முடைய யத்நத்தை யநுசரித்துபலன்களைத்தருகின்றார்களாயின்வேலைக்காரரோடு ஸமானர்களாகிறார்கள். ஸ்வதந்திரமாய் பலனைத் தருவாராயின் அவர்களைப்பூசிப்பது வீணாகின்றது. அந்த தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுடையவரும் இந்த தேவதை பலனைத் தருமோ; தராதோவென்று ஸந்தேகப்படுகிறார்கள். இந்த தேவதைகளினுடைய அநுக்கிரகம் ஸ்வதந்திரமாய் காரியம் செய்ய சக்தியில்லாதது. ஆகையால் இதுவும் கல்பனை என்று, "பாதாஇதிபாதவித:" என்கிற இருபத்தோராவது சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

(22) இருக்குயஜுஸ்ஸாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களே தத்வங்களென்று வேதபாடகர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாகின்றது. வேதமாவது உலகத்தில் வழங்குகிற எழுத்துக்களைவிட வேறானதாய்க் காணப்படவில்லை. க்ரமமாக உச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களே வேதமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றது அந்த க்ரமமும், உச்சரிக்கும்போது தோற்றி மற்றப்போதில் காணப்படாமையால் கல்பிக்கப்பட்டதேயாம். ஆகையால் வேதம் கல்பிக்கப்பட்டதே யாகின்றமையால் தத்வமாகமாட்டாது. ஆகையால் வேதவித்துக்கள் சொல்லுகிற விதுவும் கல்பனையாகின்றது. ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய யஜ்ஞங்கள் தத்வங்களென்று போதாயநர் முதலிய யஜ்ஞநிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்கள். இதுவும் கல்பனையாகின்றது. யஜ்ஞமாவது திரவ்யம், தேவதை, த்யாகம் என்று மூன்றையும் சேர்த்து யஜ்ஞமென்று பேரிட்டிருக்கின்றமையால் தனித்தனியே ஒன்றும் யஜ்ஞமல்லவென்றால் இந்த ஸமுதாயம் வஸ்து வாகாமையால் ஸமுதாயமும் யஜ்ஞமாகாது. ஆகையால் யஜ்ஞ வித்துக்கள் சொல்லுகிறவிதுவும் கல்பனையேயாம். ஆத்மாவை, போக்தாவென்று, ஸாங்க்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஆத்மாவுக்கு போகம், விகாரமாயின் விகாரமுடைய ஆத்மாவை நித்யமானவனென்று சொல்லக்கூடாது. ஸ்வபாவமாயின் எப்போதும் போக்தாவாகவேண்டும். அப்படியின்றி விஷயங்கள் கிடைத்தபோ

தே போகிக்கிறானன்றோ. ஆனதால் போக்த்ரு வித்துக்கள் சொல்லுகிற விதுவும் கல்பனையேயாம். சமையற்காரர்கள் போஜநம் செய்யப்படுகிற ரஸ வஸ்துக்களை தத்வங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கல்பனையேயாகின்றது. வ்யஞ்சநம் முதலிய ரஸங்கள் அப்போதே ஒருவனுக்கு மதுரமாயும் ஒருவனுக்குக் கயந்ததாயும் தோற்றுகின்றமையால் ஒருவிதமா யிருக்கவில்லையன்றோ. ஆனதால் போஜ்ய வித்துக்களென்று சொல்லப்படுகிற விவர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். என்று "வேதாஇதிசவேதவிதஃ" என்கிற இருபத்திரண்டாவது சுலோகத்தின் கருத்து.

(23) சிலர் ஜீவாத்மாவை அணுவென்று சொல்லுகிறார்கள் இது யுக்தமல்ல, ஒரு சமயத்தில் ஸமஸ்த சரீரத்திலும் பிறக்கிற சுக துக்கங்களை அநுபவிக்கக் கூடாமையாலென்க. ஆகையால் ஸூக்ஷ்ம வித்துக்கள் சொல்லுகிற விது கல்பனையேயாம், லோகாயதிகர் இந்த ஸ்தூல சரீரத்தையே ஆத்மா வென்கிறார்கள். நான் ஸ்தூலனாகிறேனென்று ஸ்தூல சரீரத்தையே நானென்று சொல்லுகிறானன்றோ என்று அவர்களுடைய அபிப்ராயம். இது தக்கதல்ல; இவன் மரணமடைந்தபோது முறங்கும் போதும் ஜ்ஞாநமில்லாம லிருக்கின்றது, ஸ்தூல சரீரமோ அப்போது மிருக்கின்றது. சரீரமே ஆத்மாவாயின் அக்காலத்திலும் அறிவுண்டாகவேணும். ஆத்மாவுக்கு, அறிவேயன்றோ ஸ்வரூபம். இதுவுமின்றி பூதங்களின் கூட்டத்தால் சரீரமுண்டாயிருக்கின்றது. இந்த பூதங்களில் ஒன்றாவது அறிவுடையதன்று. இந்த கூட்டமோ பூதங்களைவிட வேறொரு வஸ்துவல்ல, இதற்கு அறிவு ரூபங் கூடாது. ஆனதால் ஸ்தூல வித்துக்களாகிய லோகாயதிகர் சொல்லுகிற தேஹாத்மவாதமும் கல்பிதமேயாகின்றது. சூலம் முதலிய ஆயுதங்களை தரித்திருக்கிற சிவன் முதலானோரை பரமார்த்த தத்வமென்று ஆகமவாதிகள் சொல்லுகிறார்கள். அது ப்ரமம், நம்முடைய சரீரம்போல் சூலம் முதலிய ஆயுதங்களை யேந்துகிற கை முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய சிவன் முதலானோருடைய சரீரமும், பூதங்களாலுண்டானதாகையால் அநித்யமாய்விடும். லீலையினால் சரீரத்தைக் கொண்டிருக்கிறானென்பதும் லீலை யில்லாதபோது சரீரமில்லாமையா லயுக்தமாகிறது. சரீரமில்லாதபோது லீலை யில்லாமையாலு மயுக்தமாகிறது. ஆகையால், மூர்த்த வித்துக்கள் சொல்லுகிற விதுவும் கற்பனையேயாம். ஒருவித ஆகாரமுமின்றி ஸ்வபாவ சூந்யமே பரமார்த்த தத்வமென்று சூந்யவாதிகள் சொல்லுகின்றார்கள். இதுவும் தக்கதல்ல. ஸ்வபாவ சூந்யம் பரமார்த்தமென்பது கூடாமையாலென்க. ஆகையாலிவ்வாறு அமூர்த்தவித்துக்களென்கிற சூந்யவாதிகள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாம். என்று "ஸூக்ஷ்மா இதி ஸூக்ஷ்மவிதஃ" என்கிற இருபத்துமூன்றாவது சுலோகத்தின் கருத்து.

(24.) ஜ்யோதிஷ பண்டிதர் காலமே பரமார்த்தமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் ப்ரமமேயாம். ஏனென்றால், காலம் ஒன்றாயின், கலைமுஹூர்

தம் என்கிற பேதங் கூடாது. பலவாயினப்போது மதற்கு ஸ்வாதந்திரிய மில்லை. உதயகாலம் உச்சிகாலமென்று க்ரியையின் தருமமாகவன்றோ தோற்றுகின்றது. க்ரியாதருமமன்றாயின், காலத்திலு மவ்வித வ்யவஹாரங் கூடாது. அப்படியன்றாயின் காலபரிச்சேதமின்றி க்ரியைநித்யமாக வேண்டி வரும். ஆகையால், காலவித்துக்களென்கிற ஜ்யோதிஷ பண்டிதர்கள் கூறுகின்ற விதுவும் கல்பனையேயாம். ஸ்வரோதயந் தெரிந்தவர், திக்குக்களைப் பரமார்த்தமென்று சொல்லுகின்றனர். இதுவும் ப்ராந்தியேயாம். அதை யறிந்தவரும் அபஜயத்தை யடைகின்றமையாலென்க. ஆகையால் திக் வித்துக்களென்கிற இவர்கள் கூறுவது கல்பிதமேயாகின்றது. தாதுவாதம், மந்த்ரவாதம, இவைகளை ஸத்யமென்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். இது ப்ரமம் தாம்ரம்முதலிய வஸ்துஸ்வபாவ மிருக்கும்போதாவது அழிந்தபோதாவது வேறுரூபஞ்சேராது. மந்திரவாதத்திலும் பாம்பினால் கடிக்கப்பட்டவன் மந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்டாலும் விதியுள்ளவனே ஜீவிக்கிறானேயன்றி விதிமாண்டவன் பிழைப்பதில்லையன்றோ. ஆகையால் வாதவித்துக்களென்று சொல்லுகிற இவர்கள் சொல்லுவதும் கல்பனையேயாகின்றது, புவநகோசத்தை யறிந்தவர்கள் இப்பதினான்கு லோகங்களும் ஸத்யமென்பர், இது ப்ரமம். அப்பதினாலுலோகங்களும் காணப்படாமையாலும் கண்டோமென்பவரும் ஒருவர்சொன்னபடி ஒருவர்சொல்லாமையாலுமென்க. ஆகையால் புவநவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்லுகிறவிதுவும் கல்பனையேயாம். என்று "காலா இதி காலவிதஃ" என்கிற இருபத்திநாலாவது சுலோகத்தின்கருத்து.

(25.) லோகாயதிகரில் சிலர் மனஸ்ஸையே ஆத்மா வென்கிறார்கள். இது உசிதமல்ல. மநஸ்ஸு ஸ்வதந்திரமாயின் துன்பப்படவேண்டியதில்லை, ஸ்வதந்திரமில்லையாயின் குடமுதலியவற்றைப்போ லாத்மாவாகமாட்டாது. இது கரணமாகையால் தீபம்போல ஆத்மாவாகக்கூடாது கரணமாகியதீபம் ஆத்மாவாகக்கண்டதில்லையன்றோ. ஆகையால்மநோவித்துக்களென்கிற இவர் சொல்வதும் கல்பனையேயாம். புத்தியே ஆத்மாவென்று பௌத்தர் சொல்லுகின்றனர். ஸுஷுப்தியில் புத்திதோற்றாமையாலும் அறியப்படுவதாயின் கடம்போல் மற்றொன்றா லறியப்படவேண்டுகையாலும் புத்திவித்துக்களென்கிற இவர்கள்சொல்வதும் கல்பனையேயாம். வெளிப்பட்ட ஆகாரங்களின்றி விஜ்ஞாநமயமாயிருக்கிற சித்தமே ஆத்மாவென்று பிறர்கூறுகின்றார். அப்போது புத்தியை ஆத்மாவாகச்சொல்லும்போ துண்டான தோஷங்களுண்டாகையால் சித்தவித்துக்களென்கிற விவர்கள் சொல்வதும் கல்பனையேயாகின்றது. விதித்தவைகைச் செய்கையினாலுண்டாகிற தருமத்தையும் விலக்கியவற்றைச் செய்கையினாலுண்டாகிற அதருமத்தையும் பரமார்த்தத்வமென்று மீமாம்ஸகர் சொல்லுகின்றனர். காலதேசபேதத்தால் தருமாதருமங்களில் வேறுபாடுகொள்ளப்படுகின்றமையால், தருமாதருமவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்வதும் கல்பனையேயாம். என்று "மந இதி மநோவிதஃ" என்கிற இருபத்தஞ்சாவது சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

26. காரணமாத்திரமாகிய ப்ரதாநமென்கிற மூலப்ரக்ருதி ஒன்று, மகான் அஹங்காரம் சப்ததந்மாத்திரம், ஸ்பர்சதந்மாத்திரம், ரூபதந்மாத்திரம், ரஸதந்மாத்திரம், கந்ததந்மாத்திரம், என்கிற காரணகாரியரூபமாகிய ப்ரக்ருதிவிக்ருதிகளென்கிற தத்வங்கள் ஏழு, செவி, வாய், கண், மூக்கு, த்வக்கு, என்கிற ஐந்து ஜ்ஞாநேந்திரயங்கள், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம், என்கிற கருமேந்திரியமைந்து சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், என்கிற விஷயங்களைந்து, ஆக விகாரங்கள்பதினாறு, ப்ரக்ருதியுமாகாமல் விக்ருதியுமாகாமல் த்ருசிஸ்வபாவனாய் விளங்குகிற புருஷனென்கிற ஆத்மா ஒருவன், ஆக இருபத்தைந்துதத்வங்கள் வாஸ்தவங்களென்று ஸாங்கியர் கூறுகின்றனர். இங்ஙனமிவர்கள் இருபத்தைந்து தத்வங்களென்று சொல்லும்போது கணக்கைக்கூட்டுவது வீணாகின்றது. அது வேறுதத்வமில்லை என்பதைக்குறிப்பதற்காயின், வேறுபொருளொன்றுண்டானபோது அதை இல்லைஎன்பதுகூடாது. இல்லையாயின் அக்குறிப்புசேராது. ஆகையாலவரிங்ஙனமிருபத்தைந்து தத்வங்களைச் சொல்லுவது கல்பனையேயாம். பதஞ்சலிமகாமுநி மதத்தோர் இவ்விருபத்தைந்தோடு ஈச்வரனையும்சேர்த்து இருபத்தாறு தத்வங்களென்று கூறுகின்றார் இதுவும் தக்கதல்லவென்பது கீழ்ச்சொல்லியபடி ஸ்பஷ்டமாகின்றது. அன்றியே, ஈச்வரனைப் புருஷனிற்சேராது பிரிக்கக்காரணமில்லை. புருஷதத்வத்தி லந்தர்பாவமில்லையாயின் கடம்போலீஸ்வரன்ஜடரூபியாய் ஈச்வரனாகான். ஆகையால்அவர்கள்மதமும் கல்பனையேயாகின்றது. பாசுபதாகமவாதிகள், ராகம் அவித்யை நியதிகாலகலைமாயை, என்கிற இவைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு, முப்பத்தொருதத்வமென்கிறார்கள். இவ்வாறு பிரிவுகளைப்பிரிக்கில் அநந்தமாய் பிரிக்கக்கூடுமாகையாலும் கீழ்ச்சொன்ன தோஷங்களாலு மிதுவும் கல்பனையேயாகின்றது, சிலர் கணக்கில்லாத தத்வங்களிருக்கின்றனவென்று கூறுகின்றார்கள். இது கல்பனையே அஜ்ஞாநத்தால் விவாதப்படுகிறார்களன்றோ. என்று "பஞ்சவிம்சக இத்யேகே" என்கிற இருபத்தாறுவது சுலோகத்திற்குக்கருத்து.

(27) லோகத்திற்கு த்ருப்திசெய்விப்பது தத்வமென்பது லோகவித்துக்களென்கிற லௌகிகர்களினபிப்ராயம். இதுப்ரமம். தனித்தனியே ருசிபேதமுடைய ப்ரபஞ்சத்தை த்ருப்திசெய்விப்பது ஈச்வரனாலும் கூடாமையாலென்க. தக்ஷர்முதலிய மகர்ஷிகள் ஆச்ரமங்கள் பரமார்த்தங்களென்று ஸாதிக்கிறார்கள். இதுகல்பனை; ஆச்ரமமென்பது வேஷமாயின் சூத்திரரும் ப்ராம்மணரைப்போல் வேஷம்போட்டுக்கொள்ளில் அவர்களுக்கும் ஆச்ரமமுண்டாகவேணும் அப்படி இல்லையன்றோ. ஜாதியோடுகூடியே ஆச்ரமத்தை நிச்சயிப்பது அஸாத்யம். ஜாதியை நிச்சயிக்கப்போகாமையா லெவ்வாறு ஜாதியைக்கூட்டி ஆச்ரமங்களைக்காண்பது. ஆனதா லாச்ரமவித்துக்களென்கிற இவர்கள் சொல்வதும் கல்பனையேயாகின்றது. ஆச்ரமஸம்ஸ்காரங்களை ஆச்ரமமென்றாலும் அவை தேஹத்தைச்சேர்ந்தவையானல் பரலோக ஸம்

பந்தமுடையனவாகா. ஆத்மாவிபுவாகையால் அவனிடத்தில் ஸம்ஸ்காரங்கள் சேராதன்றோ. வையாகரணர்கள், ஸ்திரீலிங்கம்புல்லிங்கம் நபும்சகலிங்கம் இவைகளையுடைய சப்தமேதத்வமென்கிறார்கள். இங்ஙனமாயின், இந்த லிங்கங்கள் சப்தங்களுக்கு ஸ்வபாவமாயின் ஒன்றுக்கு பலஸ்வபாவங்கள் கூடாமையாலே சில சப்தங்கள் மூன்றுலிங்கங்களாயிருப்பது சேராது, உபாதியினாலென்றால் வாஸ்தவமென்பதுபோயிற்று.ஆனதால் லிங்கர்களென்கிற வையாகரணர்கள் சொல்வதும் கல்பனையேயாகின்றது. இரண்டுப்ரம்மங்களறியத்தக்கவை, பரமென்று மபரமென்றுமெனச்சிலர். இதுபொருந்தாது. அளவுபட்டது ப்ரம்மமாகாமையினாலு மளவில்லாததே ப்ரம்மமாகையாலுமென்க. அகையாலிங்ஙனம் சிலர் சொல்வதும் கல்பனையேயாம். என்று, "லோகான்லோகவிதஃப்ராஹு:" என்கிற இருபத்தேழாவது சுலோகத்தின் கருத்து.

(28.) ஸ்ருஷ்டியும் ஸ்திதியும் லயமும் தத்வமென்று பௌராணிகர் சொல்லுகின்றார்கள் ஸத்துக்கு மஸத்துக்கும் ஜந்மம்முதலியவை கூடாதென்று நிரூபிக்கப்போகின்றமையா லிவர்கள் சொல்லுவது கல்பனையேயாம். ஆனதால் உலகத்தி லவரவர்கள் அவ்லோகங்களில் எத்தனை வகையாகப் பிரமிக்கிறார்களோ அத்தனை வகைகளுமிந்த நிர்விசேஷாத்ம ஸ்வரூபத்தில் கல்பிக்கப்பட்டவையேயாமென்பது திண்ணமென்பது 'ஸ்ருஷ்டிரிதிஸ்ருஷ்டிவித:' என்கிற இருபத்தெட்டாவது சுலோகத்தின் கருத்து.

இந்த ஒன்பது சுலோகங்களுக்கும் விசேஷ கடினமன்று என்கிற அபிப்பிராயத்தால், சங்கராசாரியர் பாஷ்யம் செய்யவில்லை ஆநந்தகிரியாசாரியர் வ்யாக்யாநம் செய்தார். அதை யநுஸரித்து விசேஷவிஷயங்களையும் சேர்த்து இந்த சுலோகங்களுக்குக் கருத்தெழுதினோமென்றறிக.

௨௯. 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍍 ॥

౨౯. యద్భావం దర్శయేద్యస్య తద్భావం స తు పశ్యతి ।
తం చావతి స భూత్వాసౌ తద్గ్రహః సముపైతి తమ్ ॥

௨௯-ஸா. எவ்வாறாயினும் இந்த உபாயங்களுக்கு ஐக்யத்தையடைந்து அந்தந்த பாவங்களைக் காட்டக் கண்டவன் அந்தந்த பாவங்களை அந்த ஆத்மாவாகவே காண்கிறான். அந்த பாவமும் அந்த ஆத்மாவோடு ஐக்யத்தை யடைந்திருக்கின்றமையால் அவனை இரக்ஷிக்கின்றது. அவனு மதையே அறிந்து அதையே அடைகிறான்.

௩௦. 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍇𑌷𑍋𑌽𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃 ॥

30. ఏతైరేషోఽపృథగ్భావైః పృథగేవేతి లక్షితః ।
ఏవం యో వేద తత్త్వేన కల్పయేత్సోఽవిశంకితః ॥

ஸ0-ஹா. இந்த ரீதியில் ஆத்மாவில் வேறின்றித் தோற்றுகிற ப்ராணாதி பாவங்கள் வேறென்று மூடர்கள் நினைக்கிறார்கள். விவேகிகள் கயிற்றில் வேறாய் பாம்புமுதலியவை யில்லையாவதுபோல இந்த ஆத்மாவில் வேறாய் ப்ராணாதி கல்பனையில்லை. என்றும் ப்ராணன்முதலிய ஸமஸ்தமும் இந்த ஆத்மாவில் ப்ரமத்தால் கல்பிக்கப்பட்டவை என்றும் அறிகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களே வேதாந்தத்துக்குப் பொருள்சொல்ல வல்லவராவர்.

௩௧. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥

౩౧. స్వప్నమాయే యథా దృష్టే గన్ధర్వనగరం యథా ।
తథా విశ్వమిదం దృష్టం వేదాన్తేషు విచక్షణైః ॥

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்நமும் மாயையும் கந்தர்வ நகரமும்போல வேதார்த்தங்களில் புத்திமான்களால் இந்த உலகம் காணப்பட்டது. ஸ்வப்நமாவது, எல்லோருக்கும் பொய்யென்பது தெரிந்த விஷயம். மாயையாவது இந்திரஜாலம் முதலியவை. இதுவும் பொய்யேயன்றோ. கந்தர்வ நகரமாவது - ஆகாயத்தில் ஒருகாலத்தில் விசித்திரமான மெத்தை மேடைமுதலிய விசித்திரங்களையுடைய ஒரு பட்டணம்போல் தோன்றி உடனே மறைகின்றதென்று ப்ரஸித்தம். இதுவும் பொய்யேயன்றோ. ஆனதால் இவை போல உலகமும் பொய்யென்று "நெஹநாநாஸ்திகிஞ்சந" என்பது முதலிய சுருதிகளால் நன்குவிளங்குகின்றது.

௩௨. 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌨 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌨 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾 ॥

౩౨. న నిరోధో న చోత్పత్తిర్న బద్ధో న చ సాధకః ।
న ముముక్షుర్న వై ముక్త ఇత్యేషా పరమార్థతా ॥

ஸ0-ஹா. எடுத்த ப்ரகரணத்தை முடிப்பதற்கு இந்த சுலோகஞ் சொல்லப்படுகிறது. த்வைதம் பொய்யென்றும் ஆத்மா ஒன்றே மெய்யென்றும் நிரூபித்தமையாலிது ஸித்தமாயிற்று. அதாவது வேதம் லோகம் இவற்றிலுள்ள ஸமஸ்த வ்யவஹாரமும், அவித்யையின் ஸம்பந்தத்தால் வந்ததென்பதாம். ஆகையால், உத்பத்தி ப்ரளயம் இவ்விரண்டும் பொய். பத்தன், முக்தன், முமுக்ஷு, என்கிற விபாகமும் பொய். வாஸ்தவத்தில் பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு, இவையெல்லாம் பொய்யாகையால் ஸம்ஸாரியென்றும் மோக்ஷம் பெற்றவனென்றும் இவ்வாறு பேதப்பட்ட ஆத்மாக்களெவ்வாறு மெய்யாகப்போகிறார்கள். இவ்வாறு உத்பத்தி ப்ரளயம் இதனைப் பொய்யென்றுசொல்லுவதெங்ஙனமெனில் கூறுகின்றோம். பேதம் பொய்யேயன்றோ. "யத்ரஹித்வைதமிவ பவதி" யதிஹநாநேவபச்யதி "ஆத்மைவேதம் ஸர்வம்" "ப்ரம்மைவேதம் ஸர்வம்" "ஏகமே வாத்விதீயம்" "இதம் ஸர்வம் யதயமாத்மா" "இவனுக்கு பேதம்போல் காணப்படுகிறது" "பேதம்போல் காண்கிறான்" "இவை எல்லாமாத்மாவே" "இவை எல்லாம் ப்ரம்மமே" "ஒன்றே இரண்டாவதில்லை." "ஆத்மரூபமே இவை எல்லாமாகக் காணப்படுகிறது" இவைமுதலிய சுருதிகள் பேதங்களையெல்லாம் பொய்யென்று நன்றாய்ப் பேசுகின்றன. ஆக கீழ்ச்சொல்லிய யுக்திகளாலும் இந்த சுருதிகளாலும் உலகமெல்லாம் பொய்யென்பது பெறப்பட்டது. ஆகவே, பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு, எல்லாம் பொய்யாகின்றது. பொய்யாவது அசத்தன்றோ. மெய்யான ஸத்துக்கேயன்று பிறப்புமுதலியவை யுண்டாகும். பொய்யான அஸத்திற்கு பிறப்புமுதலியவை இல்லையன்றோ

முயல்கொம்புக்குப் பிறப்புண்டோ; அழிவுண்டோ; ஆகையா லதுபோலவே அஸத்துக்கு பிறப்புமுதலியவை என்று விளங்கிற்று. ஆக உலகமெல்லாம் பொய்யே யாகையால் அஸத்தான இவ்வுலகத்தில் ஒன்றுக்கும் பிறப்புமுதலியவை யில்லை. பிறப்புமுதலியவை இல்லாதபோது ஒராத்மாபத்தனென்றும் ஒருவன் முக்தனென்றும் சொல்லுகிற பேதம் பொய்யே என்பது ஸித்தமன்றோ. இனி, அத்வைதத்திற்கும் பிறப்புமுதலியவை கூடாதன்றோ. அத்வைதம் பிறப்புடையது என்று சொல்லுவது மிகவும் விரோதமுடையது. இனி வ்யவஹாரா தசையிலிருக்கிற சடம் படம் முதலியவற்றிற்கு உத்பத்திநாசங்கள் சொல்லுவோமென்றா லவை கயிற்றில் பாம்புபோல கலபிக்கப்பட்டவையென்று சொன்னோம். கயிற்றில்தோற்றுகிற பாம்புக்கு பிறப்பு அழிவிருந்தாலன்றோ இவ்வுலகத்திற்கும் சொல்லலாம். தோற்றமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் பிறக்கவுமிறக்கவு மில்லையன்றோ. கயிற்றில்தோற்றுகிற பாம்பானது கயிற்றில்பிறக்குமோ மனதில் பிறக்குமோ; கயிற்றில் பிறக்குமாயின் கயிற்றைக்காணு மவர்களெல்லாம் பாம்பைக் காணவேணும். மனதில் பிறக்குமென்றால் வெளியில் தோற்றுவது கூடாது. ஆதலாலந்த பாம்புக்குப் பிறப்பு சொல்லமுடியாது. ஆதலால் மனதில் தோற்றுகிறதென்றே ஒப்புக்கொள்ளவேணும். அவ்வாறு பிறப்பு முதலியவையின்றி வெறும் தோற்றமாகையால் கயிற்றில்பாம்புபொய்யானதுபோல இவ்வுலகமும்மனதின் தோற்றமேயாகையால்பொய்யேயாம். இவ்வுலகம் மநத்தோற்றமின்றி வாஸ்தவமாயின்இவனுக்கு மநமடங்கிய போதாகிய ஸுஷுப்தி என்கிற பேருறக்கத்திலு முலகம் காணப்பட வேண்டுமென்றோ. அப்படி காணப்படுவதில்லை. ஆகையால் மநதில்தோற்றுகிற தோற்றமே இவ்வுலகெல்லாம் என்று ஸ்புடமாகின்றது. ஆனதால், இவ்வுலகத்தின் பேதம் பொய்யாகையால் இவ்வுலகத்திற்கு உத்பத்தி முதலியவை இல்லை என்று கௌடபாதாசாரியர் இந்த சுலோகத்தில் கூறுவது மிகவும் தக்கதேயாகின்றது. ஆக, இவ்வாறு பேதம் பொய்யாகிற விது ஸகல ப்ரமாணங்களாலும் சுருதி சாஸ்திரங்களாலும் காட்டப்படுகிறது. ஆனா லிங்கொரு ஸந்தேஹமுண்டாகின்றது. அதாவது இவ்வாறு ஸகலசாஸ்திரங்களுக்கும் பேதமில்லை யென்பதில் கருத்தாயின் அபேதமான அத்வைத ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் சாஸ்த்ரமில்லாமையால் அத்வைதமும் ப்ரமாண சூந்யமாய் ஸர்வசூந்யவாதமாய் விடுமே என்பதுதான். இதற்கு ஸமாதாநம் பேத ப்ரபஞ்சமுண்டாகையால் சூந்யமில்லை என்பதாயி னப்போது பேதமில்லை என்று முன்சொன்ன ஸித்தாந்தத்திற்கு விரோதம் வருமேயென்றால், இதற்கு முன் ஸமாதாநம் சொல்லி யிருக்கிறோம். அதாவது, இவ்வாறு ப்ரமமானது ஒரதிஷ்டாநமின்றி பிறவாதாகையால் பேத ப்ரபஞ்சப்ரமத்திற்கு அதிஷ்டாநமாய் ஒன்றிருக்க வேண்டும். அதுவே சுத்த ப்ரம்மமென்பதுதான். ஆனதால் மறுபடியும் அதை எடுத்து தோஷங்காட்டுவது பயனில்லாததேயாம். இனி, பாம்புக்கு அதிஷ்டாநமாய் தோற்றின கயிறும் வாஸ்தவத்தில் அஸத்யமானதுபோல ப்ரபஞ்ச ப்ரமத்திற்கு அதிஷ்டாநமான ப்ரம்மமும் அஸத்தியமாவதில் விரோதமில்லை. ஆகையால் ஸர்வசூந்யவாதமே த்ருடப்படுகிறதென்றால் அங்ஙனமல்ல, ப்ரமம் நீங்கியபின்னும் அதற்கு முன்னும் அதிஷ்டாநமாகிய கயிறு காணப்படுகின்றமையால் கயிற்றில் தோற்றின ஸர்பம்போல கயிறு பொய்யாகாது. அவ்வாறே ப்ரபஞ்ச ப்ரமத்திற் கதிஷ்டாநமான ப்ரம்மமும் பொய்யாகாது. ஆனால் கயிறானது ஸர்பகாலத்திற்குமுன்னும் பின்னும் தோற்றுகின்றமையால் ஸர்பம்போல பொய்யாகாவிடினும் காலாந்தரத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றமையால் பொய்யேயாகின்றது. ப்ரம்மம் எப்போதும் பாதிக்கப்படாமையால் ஸத்யமேயாகின்றது. ப்ரம்மமும் ப்ரமத்தி லதிஷ்டாநமாய் கோசரிக்கின்றமையால் ப்ரமத்தில் கோசரிக்கிற கயிற்றுப் பாம்புபோல் பொய்யாகக்கூடுமே என்றால் இந்த ப்ரம்மம், ப்ரமத்தில் முக்யமாய் கோசரியாமையால் ரஜ்ஜுஸர்ப்ப ப்ரமத்தில்

முக்யமாய் கோசரியாமல் அதிஷ்டாநமாய் கோசரிக்கின்ற ரஜ்ஜு, ஸர்பம்போல் பொய்யாகாமல் ஸத்யமேயாவதுபோல் ஸத்யமேயாகின்றது. கல்பநாதிஷ்டாநம் கல்பனைக்கு முன்னிருக்கவேண்டு மாகையால் ஸர்வகல்பநாதிஷ்டாநமான ப்ரம்மம் ஸத்தேயா மன்றி பொய்யாகாது. இனி ஜ்ஞாநகோசரமாகாத ப்ரம்மத்தை எவ்வாறு சாஸ்திரம் தெரியப்படுத்துமென்றால்; அவித்யையினால் கல்பிக்கப்பட்ட தோஷபேதங்களை நீக்கவே, தானே ப்ரம்மஸ்வரூபம் விளங்குமன்றோ. ஸ்வரூபாம்சத்தில் சாஸ்திரத்தால் காரியமில்லை. அவித்தமான விஷயத்தையே சாஸ்திரம் போதிக்கின்றமையாலெனக. இது வாஸ்தவ ஜ்ஞாநகோசர மாகாவிடினும் அநுவ்ருத்தியினாலேயே கீழ்ச்சொல்லியவையெல்லாங் கூடும். ஆனதால் ப்ரம்மம் நிர்விசேஷமென்பது வேதவித்துக்களின கொள்கை.

௩௩. 𑌭𑌾𑌵𑁈𑌰𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 |
𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨𑁈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾||

33. భావైరసద్భిరేవాయమద్వయేనచకల్పితః ।
భావా అప్యద్వయేనైవతస్మాదద్వయతా శివా॥

ஸo-ஸா. முன்சுலோகத்தில் சொல்லிய விஷயத்தையே ஹேதுக்களால் வலியுறுத்துகின்றது. கயிற்றிலில்லாத ஸர்பம் தாரைமுதலியவற்றை இது பாம்பு இது தாரை என்று, ப்ரமிப்பதுபோல ப்ரம்மத்திலில்லாத ப்ராணாதிவஸ்துக்களை ப்ரம்மத்தி லிருக்கின்றனவாக ப்ரமிக்கின்றோம். ப்ரமத்திற்குக் காரணம் மனதேயாகின்றது. மனது செல்லாதபோது ஒரு வஸ்துவும் காணப்படுவதில்லையன்றோ. ஆத்மாவுக்காயின் சலநமில்லை. மனத்திற்காயின் சலநமே குணமாகின்றது. ஆகையால் சலநமுடைய மனஸ்ஸின் தருமங்களை பரமார்த்தங்களென்று யார் சொல்லுவர். ஆகையா லஸத்துக்களான வஸ்துக்களால் அத்வயரூபியான ஆத்மா ப்ரமிக்கப்படுகிறான். இந்த ப்ரமத்திற்கு ஆத்மாவே அதிஷ்டாநமாகிறது. ஆகையால் ப்ரமத்தால் வந்தது கயிற்றில் தோற்றிய பாம்புபோல பயத்தைத் தரும். பரமார்த்தமான அத்வைதமே சிவகரமானது. அதாவது மங்களஸ்வரூபமானது.

௩௪. 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨 |
𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑌾𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃||

34. నాత్మభావేననానేదంనస్వేనాపికథంచన।
నపృథఙ్నాపృథక్కించిదితితత్త్వవిదోవిదుః॥

ஸo-ஸா. இந்த பேத ப்ரபஞ்சவஸ்துவானது ஆத்மதாதாத்ம்யத்தாலும் ஸ்வதாதாத்ம்யத்தாலும் ஸித்திப்பதில்லை. ஆத்மா அஜடமாகின்றமையாலும் ப்ரபஞ்சம் ஜடமாகின்றமையாலும் முதலாவது கூடாது. இது ஸ்வதாதாத்ம்யமாய் ஸ்வதந்திரமாயி னாத்மாவேயாகவேண்டி யிருக்கின்றமையா லிரண்டாவதுங் கூடாது. பேதமே தருமமாயாவது ஸ்வரூபமாயாவது ஸித்தியாதாகையாலும் ப்ரபஞ்சபேதம் ஸித்தியாது. ஆகையால் அத்வைதமே தத்வமென்று தத்வவித்துகளினபிப்ராயம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பேதம் ஸ்வரூபமாயும் தருமமாயும் ஸித்தியாதுஎன்கிற விஷயம் நன்கு நிரூபிக்கப்படவேண்டியதாயினும் இவ்விடத்தில் நிரூபிக்கப்படவில்லை. இது பேததூஷண ப்ரகரணத்தில் கண்டாராயத்தக்கது.

௩௫. வீதராகபயக்ரோதைர்முநிபிர்வேதபாரகை꞉।
நிர்விகல்போ ஹ்யயம் த்ருஷ்ட꞉ ப்ரபஞ்சோபஶமோ(அ)த்வய꞉॥

౩౫. వీతరాగభయక్రోధైర్మునిభిర్వేదపారగైః ।
నిర్వికల్పో హ్యయం దృష్టః ప్రపంచోపశమోఽద్వయః ॥

ஸ0-ஹா. ஸமஸ்த ராகத்வேஷமுதலிய துர்க்குணங்கள் நீங்கிய மகாமுனிகளால் இவ்வாறே வேதாந்தப்பொருள் விசாரிக்கப்பட்டு, ப்ரபஞ்சம் பொய்யென்றும் அத்வைதமே ஸத்யமென்றும் மங்களமென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டது.

௩௬. தஸ்மாதேவம் விதித்வைநமத்வைதே யோஜயேத்ஸ்ம்ருதிம்।
அத்வைதம் ஸமநுப்ராப்ய ஜடவல்லோகமாசரேத்॥

౩౬. తస్మాదేవం విదిత్వైనమద్వైతే యోజయేత్స్మృతిమ్ ।
అద్వైతం సమనుప్రాప్య జడవల్లోకమాచరేత్ ॥

ஸ0-ஹா. ஆகையா லிவ்வாறறிந்து நெஞ்சை அத்வைதத்தில் செலுத்தவேணும் தன்னைஉலகமெல்லாம் இப்படிப்பட்டவனென் றறிந்துகொள்ள முடியாமலிருக்கும்படி அத்வைதத்தை யடையவேணும்.

௩௭. நிஸ்ஸ்துதிர்நிர்நமஸ்காரோ நிஸ்ஸ்வதாகார ஏவ ச।
சலாசலநிகேதஶ்ச யதிர்யாத்ருச்சிகோ பவேத்॥

౩౭. నిస్స్తుతిర్నిర్నమస్కారో నిస్స్వధాకార ఏవ చ ।
చలాచలనికేతశ్చ యతిర్యాదృచ్ఛికో భవేత్ ॥

ஸ0-ஹா. தன்னைப்பிறர் துதி செய்யவேண்டுமென்கிற நினைவும் தன்னைப்பிறர் வணங்கவேண்டுமென்கிற நினைவும்நீங்கியவனாய் தாரேஷணை புத்ரேஷணை முதலியவை இல்லாதவனாய் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜக ஸந்யாசத்தை யடைந்தவனாய் தேஹதாரணம் முதலிய காலந்தவிர மற்ற காலங்களில் தன் சரீரத்தை மறந்தவனாய் தானாய்கிடைத்த ஆஹாரங்களைக்கொண்டு த்ருப்தியடைகிறவனாயிருந்து அத்வைதத்தை யடையவேணும்.

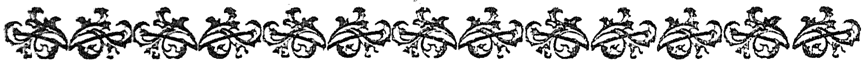
௩௮. தத்த்வமாத்யாத்மிகம் த்ருஷ்ட்வா தத்த்வம் த்ருஷ்ட்வா து பாஹ்யத꞉।
தத்த்வீபூதஸ்ததாராமஸ்தத்த்வாதப்ரச்யுதோ பவேத்॥

౩౮. తత్త్వమాధ్యాత్మికం దృష్ట్వా తత్త్వం దృష్ట్వాతు బాహ్యతః ।
తత్త్వీభూతస్తదారామస్తత్త్వాదప్రచ్యుతో భవేత్ ॥

ஸ0-ஹா. இவ்வாறு அத்வைதத்தை அறிந்து எப்போதும் நானே ப்ரம்மம், என்கிற த்யாநம் செய்யவேணும். இதரவிஷயங்களில் நெஞ்சைச் செலுத்தாமல் தத்வ ஸ்வரூபத்தை யடைந்து தத்வத்தை விடாதவனாகவேணும். இப்படியே எல்லா ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலும் தத்வநிச்சயமுடையவனாகவேணும்.

இதி கௌடபாதகாரிகாயாம் வைதத்யப்ரகரணம்.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணே நம꞉.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂.

௧. 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃॥

౧. ఉపాసనాశ్రితో ధర్మో జాతే బ్రహ్మణి వర్తతే ।
ప్రాగుత్పత్తేరజం సర్వం తేనాసౌ కృపణః స్మృతః॥

ஸ0-ஹா. ஆத்மஸ்வரூபத்தை யொழிந்தவையெல்லாம் பொய்யே அத்வைதமே ஸத்யமென்று செய்த ப்ரதிஜ்ஞையின்படி த்வைதம் பொய்யென்பதை வைதத்ய ப்ரகரணத்தில் நிரூபித்தார். இந்த ப்ரகரணத்தில் அத்வைதமே ஸத்யமென்பதை யுக்திகளாலும் காட்டுகின்றார். எவன் நானுபாஸநம் செய்து ப்ரம்மத்தை யடையப்போகிறேனென்றும் அபேதத்தை யடையப்போகிறேனென்றும் நினைக்கிறானோ அவன் ப்ரம்மாபேதஸ்வரூபத்தை நன்குணராமையால் ப்ரம்ம வித்துக்களால் தாழ்ந்தவனாக நினைக்கப் படுவான்.

௨. 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌂।
𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥

౨. అతో వక్ష్యామ్యకార్పణ్యమజాతి సమతాంగతమ్ ।
యథా న జాయతే కించిజ్జాయమానం సమంతతః॥

ஸ0-ஹா. ஆகையால் ப்ரம்ம ஸ்வரூபாத்வைதத்தை பலத்ருஷ்டாந்தங்களாலும் நான் சொல்லுகின்றேன். ஆனதாலிதை யறிந்து உத்தம ப்ரம்மவித்தாகும் வழியை அடையவேணும். ஆகையால், பிறவாததாகி ஸாம்யத்தையடைந்த, அத்வைதஸ்ரூபத்தை யறியவேணும்.

௩. 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍈𑌰𑍍𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑍈𑌰𑌿𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃।
𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂॥

3. ఆత్మాహ్యాకాశవజ్జీవైర్ఘటాకాశైరివోదితః ।
ఘటాదివచ్చసంఘాతైర్జాతావేతన్నిదర్శనమ్॥

ஸ0-ஹா. ஆகாயம்போல் ஸூக்ஷ்மமாய் நிரவயவமாய் எங்கும் நிறைந்ததாயிருக்கின்றபரமாத்மஸ்ரூபத்தில்நின்றும்கடாகாசம்முதலியவையாகாசத்தினின்றுமுண்டாவதுபோல் ஜீவர்கள் உண்டானார்கள். கடாகாசம் முதலியவற்றால் ஆகாசம் பிறப்புடையதானதுபோல ஜீவர்களால் ஆத்மா பிறப்புடையவனாகின்றான். ஆகையால் வேதாந்தங்களில் ஜீவர்கள் பரமாத்மாவினிடத்தில் பிறந்ததாய்ச் சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்கு மகாசத்தில் கடாகாசம்போலப்பிறந்தனரென்று கருத்து.வாஸ்தவத்தில் பிறந்தார்களன்று. அவ்வாகாசத்தில் கடம் முதலியவைபோலவே பரமாத்மாவினிடத்தில் ப்ருதிவீ முதலியஸமஸ்த பூதங்களும் உண்டாகின்றன.ஆகையால் மந்த புத்திகளுக்கு ஜாதியை ஒப்புக்கொள்ளும்போது இது திருட்டாந்தம்.

௪. 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾
𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾 𑌇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥

౪. ఘటాదిషుప్రలీనేషుఘటాకాశాదయోయథా।
ఆకాశేసంప్రలీయంతేతద్వజ్జీవఇహాత్మని॥

ஸ0-ஹா. எவ்வாறு கடம் பிறந்தால் கடகாசம் பிறக்கின்றதோ, கடமழிந்தால் கடகாசமழிகின்றதோ, அவ்வாறே, தேஹம்பிறந்தால் ஆத்மாபிறக்கிறான் தேஹமழிந்தால் ஆத்மா அழிகிறான். அதாவது லயிக்கிறான். இதனால்எப்படி கடாகாசத்திற்கு கடமாகிய உபாதியினாலே பிறப்பும் நாசமுமே யன்றி வாஸ்தவத்தி லில்லையோ அப்படியே ஆத்மாவுக்கும் சரீரமாகிய உபாதியினால் பிறப்புவிநாசம் இவை யுண்டாகின்றனவே யன்றி வாஸ்வத்திலல்ல இப்படியே அனேகோபாதிகளையும் உதாஹரணமாகக் கொள்க.

௫. யதைகஸ்மிந்கடாகாஶே ரஜோதூமாதிபிர்யுதே।
நஸர்வே ஸம்ப்ரயுஜ்யந்தே தத்வஜ்ஜீவா: ஸுகாதிபி:॥

౫. యథైకస్మిన్ఘటాకాశేరజోధూమాదిభిర్యుతే।
నసర్వేసంప్రయుజ్యంతేతద్వజ్జీవాస్సుఖాదిభిః॥

ஸ0-ஹா. எல்லா தேஹங்களிலு மாத்மா ஒருவனாயின், ஒருவன்ஜந்மம் ஜரைமரணம் முதலிய தர்மங்களால் வருத்த மடையும்போது எல்லோருககும், அந்ததுக்கம் வருமென்றும் ஒருவன் செய்த பாபபுண்ணிய பலத்தை மற்றொருவன் அனுபவிக்கின்றமையால் ஸங்கரமும் வருமென்று சொல்லுகிற த்வைதிகளை மறுக்கின்ற திந்தசுலோகம். ஒரு கடாகாசமானது, புகைமுதலிய அழுக்கினா லாக்ரமிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மற்ற கடகாசங்களுக்கு அந்த அழுக்கினால் கெடுதி யில்லையன்றோ. இவ்வாறே ஒருஜீவாத்மாவுக்கு ஸுகதுக்க முதலிர சுபா சுபங்கள் உண்டானாலும் மற்ற ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவையுண்டாகா. ஆத்மாஒருவனே யன்றோ வென்றால் நாம் திருட்டாந்தம் சொன்ன ஆகாசம் இரண்டன்றே: எல்லா கடங்களிலு மிருக்கிற ஆகாசம் ஒன்றே யன்றோ. ஆயினும் அந்தந்த கடம் முதலியவை வேறுபடுதலால் அந்த ஆகாசமும் வேறுபட்டு ஒன்றில் படிந்த அழுக்கு ஒன்றுக்கின்றி யிருக்கின்றதன்றோ. இவ்வாறே ஜீவாத்மாக் களுக்கும் பேதாபேதங்கள் காண்க. இனி, இவ்வாறு ஆத்மா ஒருவனாயினும் தலைநோய் முதலிய துன்பங்களை அச்சரீரத்திலிருக்கின்ற ஆத்மா ஒருவனே யன்றோ அநுபவிக்கின்றான். தலைமட்டிலுள்ள ஆத்மாவே அநுபவிக்கிறானென்பதில்லையன்றோ. ஆனதால் உபாதி வேறாயினும் ஆத்மா ஒருவனேயாகையால், ஒரு சரீரத்தில் ஓரவயவத்தில் வந்த துன்பத்தைஅச்சரீரத்தில் எல்லா அவயவங்களிமுள்ள ஆத்மா அனுபவிப்பதுபோல் எல்லாசரீரங்களிலுமுள்ள ஆத்மாவும் ஒரு சரீரத்திலுண்டான ஸுக துக்கங்களையு மநுபவிக்கவேணும் என்றால், இந்த ஆக்ஷேபம் ஸாங்க்ய மதஸ்தன் செய்யக்கூடாது. ஸாங்கியன் ஸுக துக்கங்களை ஆத்மாவில் இருப்பனவாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை யன்றோ. புத்திக்கேயன்றோ ஸுகதுக்கங்களைச் சொல்லுகிறான். ஆதலால் கேவலஜ்ஞாந ஸ்வரூபனான ஜீவாத்மாவுக்கு சரீரந்தோறும் பேதத்தைக் கொள்ளுவதில் அவர்களுக்கு ஒரு யுக்தியுமில்லை. ஜீவாத்ம பேதமில்லையாயின் ப்ரக்ருதிஜீவாத்மாவின் பொருட்டென்பது கூடாமையால்ஜீவாத்மபேதத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேணுமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இந்தப்ரக்ருதி தருமங்கள் ஆத்மாவில் சேருகின்றன வில்லையன்றோ. பிரகிருதியினாலேற்படுகிற பந்தமாவது மோக்ஷமாவது பேதப்பட்ட ஜீவாத்மாக்களைச் சேருமாயின் பந்தமோக்ஷநியமத்திற்காக ஜீவாத்மாக்களை பேதப்பட்டவர்களாக ஒப்புக்கொள்வது தக்கதாகும். ஸாங்கியர்கள் பந்தமோக்ஷங்களை ஜீவாத்மாக்களுக்குக் கொள்ளவில்லையன்றோ. நிர்விசேஷ ப்ரகாச ரூபமான ஜீவாத்மாக்களை நித்யமுக்தராகவன்றோ ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால்ஒரு ஜீவனை ஒப்புக்கொண்டபோதிலும் ப்ரக்ருதி ஜீவாத்மாவின் பொருட்டென்பதும்கூடுகின்றது. ஆகையால் ஜீவாத்மாக்களை பேதப்பட்டவர்களாக ஒப்புக்கொள்வது வீணேயாம். ஜீவனிருப்பதையே காரணமாக்கிக்கொண்டு ப்ரக்ருதிதானே பந்தத்தை

யும் மோக்ஷத்தையு மடைகின்றனென்றும் அந்த ஜீவனும், ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸத்தாமாத்திரத்தால்ப்ரக்ருதியின் ப்ரவ்ருத்தியில் காரணமாகிறனென்றும் ஜீவாத்மாவுக்கு ஒரு விசேஷ தருமமும் வேண்டியதில்லையென்றும் சொல்லுகிற ஸாங்கியர் கேவல மூடத்தனத்தால்ஒருபயனுமின் . வேதார்த்த விருத்தமாக ஜீவாத்மபேதத்தை ஒப்புகொள்ளுகிறார்கள். ஆனதால் ஸாங்கியர் கருக்கங்களின் ஸம்பந்தம் ஒருவனுடையது, மற்றொருவனுக்கு வரவேண்டுமாகையால் ஜீவபேதம் கொள்ளவேணுமென்று ஆக்ஷேபிக்கக் கூடாது. இனிதார்க்கிகர் ஆக்ஷேபிப்பார்களாயின், அவர்களுக்கு சமாதாநம் சொல்லுகிறோம், தார்க்கிகர்கள் ஜீவாத்மாவுக்கே ஸுகதுக்கங்களை யொப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.அது பிழை. ப்ரதேசமில்லாதஆத்மஸ்வரூபத்தில் ஸுகதுக்க ஸமவாயங்களையொப்புக்கொள்ளத்தகுமோ; இதுவுமின்றி ஆத்மாமநஸ்ஸோடுசேர்ந்தபோது அந்தந்த ஜ்ஞாநமுண்டாகிறதென்று சொல்லுகின்றமையால் எப்போதும் ஜ்ஞாநஸ்ம்ருதிகளுண்டாகவேணும். ஏககாலத்தில் எல்லாஸ்ம்ருதி ஜ்ஞாநங்களு முண்டாகவேணும். வேறு வேறு ஜாதியான ஆத்மாவுக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் ஸம்பந்தமும் கூடாது. த்ரவ்யத்திற்கும் குணம் முதலியவற்றிற்கும் ஸம்பந்தமுண்டாவதுபோல் ஆத்மாவுக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் ஸம்பந்தங் கூடுமென்பது தகாது. த்ரவ்யத்தைவிட வேறாய் ரூபமுதலிய குணங்களும் கருமம் ஸாமாந்யம் விசேஷம் ஸமவாயம் இவைகளு மில்லையன்றோ. எங்கள் மதத்தில் த்ரவ்யத்தைவிட குணம் முதலியவை வேறு, ஸுகம் துக்கம் இச்சை முதலியவை ஆத்மாவைவிட வேறு, என்றால் இவ்வாறு பேதப்பட்டவை யொன்று சேருவது கூடுமோ. அயுதஸித்தங்களாகையால் கூடுமென்றால் அநித்யங்களான ஸுக துக்கம் இச்சை முதலியவற்றோடு நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்திற்கு அயுதஸித்திகூடாது. (அயுதஸித்தியாவது பிறிவின்றியிருக்கை என்று தார்க்கிகர்மதம்) இவற்றோடு மயுதஸித்தியுண்டென்றால் ஆத்மபரிமாணம்போல இவற்றையும் நித்யங்களேயெனக் கொள்ளவேணும். அது விருத்தம் இஷ்டமுமல்ல. ஸுகம் துக்கம் இச்சைமுதலியவை நீங்குவதே மோக்ஷமென்று ஸித்தாந்தமாகையாலென்க. ஸமவாயம் த்ரவ்யத்தைவிட வேறாயின் குணத்திற்குப்போல அதற்கும் த்ரவ்யத்தோடு ஒரு ஸம்பந்தம் சொல்லவேணும். ஸமவாயம் நித்ய ஸம்பந்தமாகையாலது வேண்டப்படாதென்றாலும் அந்த ஸம்பந்தமுடைய குணமுதலியவை எல்லாம் நித்யமாகவேண்டும். மிகவும் வேறுபட்டதாயின் 'அதினுடையதிது' என்று வ்யவஹாரங் கூடாது. ஆவது மழிவதுமான குணங்களை ஆத்மாவுக்கு ஒப்புக்கொண்டால் ஆத்மாவு மநித்யமாகவேண்டிவரும். தேஹத்திற்குப் போலவே விகாராதி தோஷங்களும் தப்பாது. ஆகாசத்திற்கு உபாதியினலழுக்குவருவதுபோல் ஆத்மாவுக்கு அவித்யையினால் ஸுகதுக்கங்கள் வருமென்கிற பக்ஷத்தில் வ்யவஹாரதசையில் பந்தமோக்ஷங்களுக்கு ஒரு விரோதமுமில்லை. எல்லாமதஸ்தரும் அவித்யாஸம்பந்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். பரமார்த்தத்தில் துக்கம் முதலியவற்றின்ஸம்பந்தமே கிடையாது. ஆகையால் அந்த தார்க்கிகர்களும் வீணாகவே ஜீவாத்மபேதத்தைக் கூறுகின்றார்கள்.

கு. 𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ॥

டெ. రూపకార్యసమాఖ్యాశ్చ భిద్యన్తే తత్ర తత్ర వై।
ఆకాశస్య న భేదోస్తి తద్వజ్జీవేషు నిర్ణయః॥

ஙா-0 ஹா. ஒருஆத்மாவில் ஆத்மபேதத்தைப்பற்றிய வ்யவஹாரம்அவித்யையினால்விரோதமின்றிக்கூடுவதெப்படிஎன்றால் சொல்லுகின்றோம். எவ்வாறு,ஒரு ஆகாயத்தில்தானே

கடாகாசம் மடாகாசமென்கிற ஸ்வரூபபேதமும் அதிலே கடாகாசம் சிறியது, மடாகாசம் பெரியது, என்று தரும பேதமும், கடாகாசத்தில் தண்ணீரெடுப்பது மடாகாசத்தில் உறங்கப்படுப்பது, என்று காரிய பேதமும், கடம் மடம், என்று பெயரும் பேதப்படுகிறதோ; அவ்வாறே ஸமஸ்த பேதவ்யவஹாராதிளும் உபாதியினுல் ஒரு ஆத்மாவுக்கே உண்டாகின்றன. வாஸதவத்தில் பேதவ்ய வஹாரங்களொன்றும் பரமார்த்தங்களலல.

௭. 𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑍌𑌯𑌥𑌾 |
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌜𑍀𑌵𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑍌𑌤𑌥𑌾 ||

౭. నాకాశస్యఘటాకాశోవికారావయవౌయథా ।
నైవాత్మనస్సదాజీవోవికారావయవౌతథా॥

ஸ-ம்ஹா. சிழ்ச்சொல்லிய வ்யவஹாரங்கள் பரமார்த்தங்களே யாவதில் விரோதமில்லையே யென்ருல் அங்ஙனமல்ல; கடாகாசம் மகாசத்தின் விகாரமல்லவன்ருே. குண்டலம் முதலிய பூஷணங்கள் பொன்னின் விகாரமேயாவதுபோல் கடாகாசமும் வாஸ்தவத்தில் மகா காசத்தின் விகாரமாயின் இதற்கு பர மார்த்தத்தில் தோஷ சம்பந்தம் சொல்லக்கூடும். அங்ஙன மன்ருகையால் மகாசம் போலவே வாஸ்தவத்தில் நிர்தோஷமாகையால் இதற்கு பரமார்த்த தோஷங்கள் சொல்லக் கூடாது. தண்ணீருக்கு நுரை முதலிய விகாரமுண்டாவது போல் ஆகாசத்திற்கில்லை யன்ருே. ஒரு மரத்திற்கிளைகள் போல மகாசத்திற்கு கடாகாசம் அவயவ மல்ல; இவ்வாறே ஜீவர்களும், ஆத்மாவினுடைய விகாரமுமல்ல அவயவங்களுமல்ல. ஆனதால் கடாகாசத்திற்குப் போலவே இந்த ஜீவனுக்கு பரமார்த்த தோஷங்கள் தட்டாது, என்பது வேதாந்த நிச்சயம்.

௮. 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌗𑌨𑌂𑌮𑌲𑌿𑌨𑌂𑌮𑌲𑍈𑌃 |
𑌤𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿𑌮𑌲𑌿𑌨𑍋𑌮𑌲𑍈𑌃 ||

౮. యథాభవతిబాలానాఙ్గగనంమలినమ్మలైః ।
తథాభవత్యబుద్ధానామాత్మాపిమలినోమలైః॥

ஸாம்-ஹா. எவ்வாறு ஆகாயம் ஸ்வயம்சுத்தமாயிருக்கவும் தூசி புகை மேகம்முதலிய அழுக்குடையதுபோல் அவிவேகிகள்எண்ணுகிருர்களோ; விவேகிகளுக்காயின் சுத்தமென்றேஅபிப்ராயமோ, அவ்வாறேஇவ்வாத்மாவுக்கும், ஸுகதுக்கங்கள்உண்டாகிறதுவாஸ்தவமென்று அவிவேகிகளுக்குத் தோற்றுகின்றது. விவேகிகளுக்காயின் நித்யசுத்தமாய் தோற்றுகின்றது. எவ்வாறுதாஹத்தால் வருந்துகிறவன் தன்னஜ்ஞானத்திஞல் ஒருகெட்டநிலத்தை தண்ணீரலைநுரைமுதலியவற்ருேடு கூடியதென்றுஏர்ப்படுத்திஞலும் அங்கு தண்ணீர் முதலியவை வாராவோ; விவேகிகளும் நினையார்களோ ; அவ்வாறே என்க. ஆகையால் கடாகாசம் முதலியவற்றிற்கு உபாதியினுல் தோஷங்களேயன்றி வாஸ்தவத்திலில்லையாவதுபோல ஆத்மாவுக்கும் துன்பம் முதலியவை பரமார்த்தத்திலில்லை என்க. இவ்வாறு திருட்டாந்தங்களாலிதை ரூபித்துக்காட்டுவதற்கு இந்த சுலோகம் சொல்லப்பட்டது.

௯. 𑌮𑌰𑌣𑍇𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌚𑍈𑌵𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 |
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ||

౯. మరణేసమ్భవేచైవగత్యాగమనయోరపి ।
స్థితౌసర్వశరీరేషుఆకాశేనావిలక్షణః॥

ஸ0-ஹா. இனி ஜீவாத்மா மரணத்தை யடைந்தபின் தருமம் செய்திருந்தால் ஸ்வர்க்கம்போகின்றான். அதர்மம் செய்திருந்தால் நரகம் போகிறானென்றும், அவ்வாறு சென்று தருமாதருமபலன்களை யனுபவித்தபின் இப்புவியில் சேர்ந்து கருமத்திற்குத்தக்கபடி யோநியில் புகுந்து மனிதனுயும் பசுவாயும் பிறக்கிறானென்றும் வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. கடாசம்போலகண்டாத்மஸ்வரூபத்தி லுபாதியினுல் ஜீவனென்றால், கடாசம் கடத்தையுடைத்தபின் அத்தேசத்தைவிட்டு தேசாந்தரத்திற்குப்போவதில்லை யன்றோ; அவ்வாறே சரீரம்போன பிறகும் ஜீவாத்மா அந்தவிடத்தைவிட்டு லோகாந்தரம்போவது கூடாமையால் இந்த அத்வைதவாதம் ஸரியில்லை என்று ஆக்ஷேபம்வரும். இதற்கு ஸமாதாநம்; ஆத்மாவினிடத்தில் எல்லா வ்யவஹாரங்களும் அவித்யையினுல் வந்ததாகையால் வாஸ்தவமல்ல; ஆகையால் இவ்வாத்மா வாஸ்தவத்தில் தேசாந்தரம் போவதில்லை. போவதாய்ச் சொல்லுவது பொய்யேயாம். அவ்வாறு கூறுவது மவித்யையினுலேயாம்.

௧௦. 𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌆𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౧౦. సఙ్ఘాతాస్స్వప్నవత్సర్వేఆత్మమాయావిసర్జితాః।
ఆధిక్యేసర్వసామ్యేవానోపపత్తిర్హి విద్యతే॥

ஸ0-ஹா. கடம் முதலியவற்றோடு ஸமாநமான இந்த தேவதை மநுஷ்யர் பசு பக்ஷி முதலிய தேஹங்கள் ஸ்வப்நம்போல இவ்வாத்மாவி னவித்யையினுல் கல்பிக்கப்பட்டவை. இந்த சரீரத்தின் தாரதம்யத்தினுல் பேதமில்லை. எல்லாம் அவித்யையினுல் கல்பிக்கப்பட்டவையாகையால் எல்லாம் பொய்யே யாகின்றன.

௧௧. 𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑍇 𑌕𑍋𑌶𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌕𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌖𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃 ॥

౧౧. రసాదయోహియేకోశావ్యాఖ్యాతాస్తైత్తిరీయకే।
తేషామాత్మాపరోజీవఃఖంయథాసంప్రకాశితః॥

ஸ0-ஹா. தைத்திரீயோபநிஷத்தில் "அந்நரஸமயः" என்கிற சுருதிமுதல் அனேக கோசங்கள் சொல்லப்பட்டன; அவை எல்லாவற்றிற்கும் பரமாத்மாவே ஆத்மாவாகின்றான். அவன் ஆகாயம்போல் சுத்தனென்று நாமிங்கு நிரூபித்துக் காட்டியபடியிருப்பவனேயன்றி தார்க்கிகமதத்தில் சொல்லப்படுகிற ஆத்மாவைப்போல் புத்திகோசரனன்று. ஆகையால் தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கும் பரமாத்மைக்யத்திலே தாத்பர்யமென்று விளங்கிற்று.

௧௨. 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃 ॥

౧౨. ద్వయోర్ద్వయోర్మధుజ్ఞానేపరంబ్రహ్మప్రకాశితమ్।
పృథివ్యాముదరేచైవయథాకాశఃప్రకాశితః॥

ஸ0-ஹா. ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்திலும் பரமாத்மைக்யமே சொல்லப்படுகிறதென்று கூறுகின்றார். அதிதைவதம் அத்யாத்மம், முதலியவற்றில் முழுதிலும்பரமாத்மாவே என்று ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்டது. வயிற்றிலும் புவியிலுமாகாசம் ஒன்றேயாவது போல எங்கும் பரமாத்மா ஒருவனே யாவான். அது அநுமாநப்ரமாணத்தால் ஸாதிக்கப்படுகிறது.

க௩. ஜீவாத்மநோரநந்யத்வமபேதேந ப்ரஶஸ்யதே ।
நாநாத்வம் நிந்த்யதே யச்ச ததேவம் ஹி ஸமஞ்ஜஸம்॥

౧౩. జీవాత్మనోరనన్యత్వమభేదేనప్రశస్యతే ।
నానాత్వంనింద్యతేయచ్చతదేవంహిసమఞ్జసమ్॥

ஸo-ஹா. சுருதியிலும் வ்யாஸர் முதலிய மகர்ஷிவசநங்களிலும் பேதம் நிந்திக்கப்பட்டு அபேதம் ஸ்துதிக்கப்படுகிறது. இது ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும், அபேதத்தைச் சொன்னாலொழிய சேராது. ஆனதால் ஜீவாத்மாவி னபேதமங்கீகரிக்கத் தக்கது.

க௪, ஜீவாத்மநோ: ப்ருதக்த்வம் யத் ப்ராகுத்பத்தே: ப்ரகீர்திதம்।
பவிஷ்யத்வ்ருத்த்யா கௌணம் தந் முக்யத்வம் ஹி ந யுஜ்யதே॥

౧౪. జీవాత్మనోఃపృథక్త్వంయత్ప్రాగుత్పత్తేఃప్రకీర్తితమ్ ।
భవిష్యద్వృత్త్యాగౌణంతన్ముఖ్యత్వంహినయుజ్యతే॥

ஸo-ஹா. வேதவாக்யங்களால் ஜீவாத்மாக்களுக்கு பேதம் சொல்லப்பட்டிருக்க பேதம் யுக்தமல்லவென்னக் கூடுமோ வென்றால், அது ஔபாதிக பேதத்தை யநுவதித்துச் சொல்லுகிற அமுக்யப்ரயோகமேயன்றி வேதாந்தங்களில் அபூர்வமாய்ச் சொல்லுகிற அபேதம்போல் முக்யமன்று.

கரு. ம்ருல்லோஹவிஸ்புலிங்காத்யை: ஸ்ருஷ்டிர்யா சோதிதாந்யதா।
உபாய: ஸோऽவதாராய நாஸ்தி பேத: கதஞ்சந॥

౧౫. మృల్లోహవిస్ఫులింగాద్యైస్సృష్టిర్యాచోదితాన్యథా।
ఉపాయస్సోవతారాయనాస్తిభేదఃకథఞ్చన॥

ஸo-ஹா. ஸ்ருஷ்டியை விதிக்கிற வாக்யங்களில் ஸ்வபாவமாய் பேதமே சொல்லப்படுகின்றமையால் அத்வைதத்தையே அங்கீகரிப்பது கூடாதென்றால் அங்ஙனமல்ல; ஜீவாத்ம பரமாத்மைக்யத்தைச் சொல்லி யத்வைதத்தை போதிப்பதற்காகவே இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் சொல்லப்படுகின்றனவென்று கொள்ளவேணும். பேதம் தோற்றினாலும் பேதத்தில் தாத்பர்யம் கொள்ளப்போகாது. ஆகையால் ஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணங்களில் சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்கு பரஸ்பரவிரோத மிருப்பதால் ப்ராணஸம்வாத வாக்யம்போல அந்த அர்த்தத்தில் அவை ப்ரமாணங்களல்ல. அங்கு காட்டப்பட்ட திருஷ்டாந்தங்களாலும் பேதம் ஸித்தியாது. அவையாவன மண்முதலியவை. ஆனதாலத்வைதத்தில் விரோதமில்லை.

க௬. ஆஶ்ரமாஸ்த்ரிவிதா ஹீநமத்யமோத்க்ருஷ்டத்ருஷ்டய:।
உபாஸநோபதிஷ்டேயம் ததர்தமநுகம்பயா॥

౧౬. ఆశ్రమాస్త్రివిధాహీనామధ్యమోత్కృష్టదృష్టయః ।
ఉపాసనోపదిష్టేయంతదర్థమనుకమ్పయా॥

ஸo-ஹா. இவை எல்லாவற்றையு மப்ரமாணமென்றாலும் மோக்ஷத்தைப் பெறுவதற்கென்று உபாஸநத்தை விதிக்கிற வேதவாக்யங்களால் அநேகஉபாஸநங்களும் அந்தந்த உபாஸநங்களுக்கு அதிகாரி பேதங்களும் அவர்களால், உபாஸிக்கப்படுகிற ஒரு ஆத்மாவும் சொல்லப்படுகின்றன. உபாஸிப்பவனும் உபாஸிக்கப்படுகிறவனு மொன்றாகக் கூடாது. ஆக இவ்வாக்யங்களால் ஆத்மபேத முண்டென்று காட்டப்படுகின்றமை

யால், இவற்றை அப்ரமாண மென்னப்போகாமையால் பேதம் மெய்யேயாம். அத்வைதம் யுக்தமல்லவென்று வருகிற ஸந்தேஹத்தை இந்த சுலோகம் போக்குகின்றது. இவ்வுலகின்கண் மூன்றுவகைப்பட்ட அதிகாரிகளிருக்கின்றார்கள். அவர்களாகிறார் உத்தமதிருஷ்டிகள், மத்யமதிருஷ்டிகள் அதமத்ருஷ்டிகள் எனப்படுவோர்; அதமத்ருஷ்டிகளுக்கு கருமத்தையும், மத்யமத்ருஷ்டிகளுக்கு, உபாஸநத்தையும் விதித்திருக்கின்றது. நிர்விசேஷப்ரம்மஜ்ஞாநிகள் உத்தமத்ருஷ்டிகள். அவர்களுக்கு உபாஸநம் வேண்டியதில்லை. ஆகையால் மந்தாதிகாரிகளுக்காக தயையினால் பேதத்தை கல்பித்து உபதேசித்திருக்கின்றது. இவ்வித உபாஸநம் முதலியவை செய்பவர் முடிவில் நிர்விசேஷ ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை யடைந்து முக்தராகிறார்கள்.

கஎ. ஸ்வஸித்தாந்தவ்யவஸ்தாஸு த்வைதிநோ நிஶ்சிதா த்ருடம்।
பரஸ்பரம் விருத்யந்தே தைரயம் ந விருத்யதே॥

౧౭. స్వసిద్ధాన్తవ్యవస్థాసు ద్వైతినో నిశ్చితా దృఢమ్।
పరస్పరం విరుధ్యన్తే తైరయం న విరుధ్యతే॥

ஸ0-ஹா. சாஸ்திரங்களாலும் யுக்திகளாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டபடியால் அத்வைதம் மெய்யான மதமாகின்றது. மற்ற மதங்கள் இதற்கு விருத்தங்களாகையாற் பொய்யே யாகின்றன, வேறு மதங்களில் பேதங்களைச் சொல்லுகையால் ராகத்வேஷங்கள் தப்பாது. அத்வைதத்திற்கு அந்த தோஷமில்லை. பேதவாதிகள் பலரும் தங்கள் தங்கள் மதத்தையே மெய்யென்று நினைத்துக்கொண்டு பிறருடன் சண்டை செய்கிறார்கள். ஆனதால் ராகத்வேஷங்களை யடைகிறார்கள். அத்வைதிகளோ வென்றால் பிறரறியாமையால் சில தோஷங்களைச் சொல்லி கலஹத்திற்கு வந்தாலும், இவர்களுக்கு அபேதஜ்ஞாநமுண்டாகையால் தன்னுடைய கையினால் தன் கண்ணுக்கு ஒரு துன்பம் நேரிட்டாலும், கையை வெட்டிவிட வேண்டுமென்கிற த்வேஷமுண்டாகாததுபோல ப்ரதிவாதிகளிடத்தில் இவர்களுக்கு த்வேஷங்கிடையாது. ஆகையால் ராகத்வேஷங்களுக்குக் காரணமான இதரமதங்களைவிட அதற்கு விரோதியான, அத்வைதமதமே சிறந்தது.

கஅ. அத்வைதம் பரமார்த்தோ ஹி த்வைதம் தத்பேத உச்யதே।
தேஷாமுபயதா த்வைதம் தேநாயம் ந விருத்யதே॥

౧౮. అద్వైతం పరమార్థో హి ద్వైతం తద్భేద ఉచ్యతే।
తేషాముభయథా ద్వైతం తేనాయం న విరుధ్యతే॥

ஸ0-ஹா. அத்வைதத்திற்கு மிக நன்மையுண்டு; த்வைதத்தோடு விரோதமில்லாமையாலும், த்வைதமத்வைத காரியமாகையாலும், த்வைதம் ப்ராந்தமாகின்றமையாலுமென்க. பரமார்த்தத்திற்கு அபரமார்த்தத்தோடு விரோதமில்லை யன்றோ. த்வைதிகளுக்காயின் எலலா த்வைதங்களும் பரமார்த்தங்களாகையால் பரஸ்பரவிரோதமுண்டு. காரண காரியங்களுக்குள் காரணமே ஸத்யமாகுமன்றோ; ஆக, எவ்வாறு, ஒருவன், ஆனைமேலேறிவருகையில், ஒரு பித்தம் பிடித்தவன் பூமியில் நடந்து வருகையில், நானுமானைமேல் வருகிறேனாகையால் என்பேரில் அந்த ஆனையை சண்டைக்கு விடு, என்று சொல்லப்பட்டாலும் தத்வம் தெரிந்த அவன் இவனோடு சண்டைக்கு வரமாட்டானோ; அவ்வாறே அறியாத்தனத்தால் த்வைதிகள் சொல்லுகிற வாதத்தின்பேரில் அத்வைதிகள், ஆக்ஷேபிக்கப் போகார்கள்,

ககூ. மாயயா பித்யதே ஹ்யேதந்நாந்யதாஜம் கதஞ்சந।
தத்த்வதோ பித்யமாநே ஹி மர்த்யதாமம்ருதம் வ்ரஜேத்॥

౧౯. మాయయాభిద్యతేహ్యేతన్నాన్యథాజంకథంచన।
తత్త్వతోభిద్యమానేహిమర్త్యతామమృతంవ్రజేత్॥

ஸ0-ஹா. நிர்விகாரமாய் அஜமாயிருக்கிற சுத்த ஸதத்வைதப்ரம்மமானது மாயையினால் பேதப்படுமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் பேதப்படாது. ஆகையால் அவயவபேதமில்லாத ஆத்மதத்வத்திற்கு பேதம் பொய்யே யாகின்றது. அவயவமுண்டானாலன்றோ மண்முதலியவை குட முதலியவையாய் விகரிப்பதுபோல பேதமாய் விகரிக்கக்கூடும். ஆனதால் பேதம் பொய்யே யாகின்றது.

௨௦. 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌅𑌜𑌾𑌤𑍋𑌹𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍋𑌭𑌾𑌵𑌃𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌕𑌥𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

౨౦. అజాతస్యైవభావస్యజాతిమిచ్ఛంతివాదినః।
అజాతోహ్యమృతోభావఃమర్త్యతాంకథమేష్యతి॥

ஸ0-ஹா. சிலர் வாஸ்தவத்தில் அவிகாரமாயிருக்கிற சுத்த ப்ரம்மத்திற்கே உத்பத்தியை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அது கூடாது, பிறந்தாலழியும், அழியாதது பிறவாததாம். ஆகையால் அதற்குப் பிறப்பில்லை.

௨௧. 𑌨𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌨𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌨𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

౨౧. నభవత్యమృతంమర్త్యంనమర్త్యమమృతంతథా।
ప్రకృతేరన్యథాభావోనకథంచిద్భవిష్యతి॥

ஸ0-ஹா. பிறப்பது பிறவாமலிராது அழியாமலுமிராது பிறவாதது பிறப்பது மழிவதும் செய்யாது. அந்தந்த வஸ்து ஸ்வபாவம் மாறுமோ; நெருப்புக்கு ஸ்வபாவமான உஷ்ணம் எப்போதாவது மாறுமோ; ஆனதால் ப்ரம்மம் விகாரத்தை யடையாது.

௨௨. 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍋𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌥𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌃॥

౨౨. స్వభావేనామృతోయస్యభావోగచ్ఛతిమర్త్యతామ్।
కృతకేనామృతస్తస్యకథంస్థాస్యతినిశ్చలః॥

ஸ0-ஹா. எவன் அவிகார ஸ்வரூபமாகிய வஸ்துவுக்கு விகாரத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறானோ, அவன் இது விகரியாததற்கு முன்னிது அவிகாரமாயிருந்த தென்று எங்ஙனம் சொல்லக்கூடும். விகரிக்கும் வஸ்து எப்போதும் விகாரத்தை யடைகின்றது. ஆனதாலப்படி வாதிப்பது பொய்யேயாம். ஆனதால் விகரித்தபின் மோக்ஷதசையில் அவிகாரரூபத்தை யடையுமென்பதும் பொய்யே யாமென்றுணர்க. ஆனதால் அந்தவாதம் நம்பத்தக்கதல்ல. விகரித்தலாவது விகாரத்தை யடைவதுதான்.

௨௩. 𑌭𑍂𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑌤𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃।
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍॥

౨౩. భూతతోఽభూతతోవాపిసృజ్యమానేసమాశ్రుతిః।
నిశ్చితంయుక్తియుక్తంచయత్తద్భవతినేతరత్॥

ஸ0-ஹா. வேதத்தில் அநேக வாக்யங்களால் ஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகின்றது. ஸ்ருஷ்டியாவது ஸத்துக்கே என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஸத்துக்கு ஸ்ருஷ்டி என்கிற உத்பத்தியாவது ரூபவிகாரத்தை யடைவதேயாம். ஆனதால் ஸ்ருஷடியை போதிக்கின்ற சுருதிவாக்யங்கள் ப்ரமாணமாக வேண்டுவதற்கு விகாரத்தை யொப்புக் கொள்வது தக்கதே யாமென்பது கூடாது. மாயையினுல் தோற்றுகிற இந்த தோற்ற த்தையே உத்பத்தி என்று கருதி ஸ்ருஷ்டி வாதங்கள் சுருதியில் காணப்படுகின்றன வென்று சொன்னோம். இங்ஙனம் சொல்வது அமுக்யமென்ருலும், யுக்தி யுக்தமாயும் முன்பு பல சுருதிகளால் நிச்சயிக்கப்பட்ட அவிகார ரூபத்துக்கு விரோதமாகாததுமான பொருளே ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதாம். ஆகையால் ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிற வாக்யங் களுக்கு நம்முடைய பக்ஷம் விரோதமானதல்ல.

உ௪. 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌅𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

౨౪. నేహ నానేతి చామ్నాయాదింద్రో మాయాభిరిత్యపి ।
అజాయమానో బహుధా మాయయా జాయతే తు సః ॥

ஸ0-ஹா. சுருதிதாத்பர்ய நிச்சயங் கூறுகின்ருர். ஸ்ருஷ்டியும், ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்ட பொருள்களும் வாஸ்தவமாயின், அப்போது அஸத்யமென்று வேதவாக்யம் சொல்லக்கூடாது. "நேஹநாநாஸ்தி கிஞ்சந" (பேதப்பட்ட பொருளொன்றுமில்லை) என்கிற சுருதிமுதலிய வாக்யங்களால் ஜகத்து பொய்யென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலத்வைத நிச்சயத்தின்பொருட்டு ஸ்ருஷ்டி கல்பித்துச் சொல்லப்பட்டதென் பது நன்ருய் விளங்குகின்றது, ப்ராணுதி ஸம்வாத வாக்கியங்களில் கற்பித்துச் சொல் லிய கதைபோல ஸ்ருஷ்டியும் கல்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. ப்ராணஸம்வாதம் கல் பிக்கப்பட்டதென்பது சிலருக்கு ஸம்மதமன்ருயினும் அது கல்பிதமே என்பதை முன் விளக்கியிருக்கின்றமையால் அது கல்பிதமேயாம். அதுபோல ஸ்ருஷ்டி கதையும் கல் பிதமேயாம். இதுவுமன்றி, "இந்த்ரோமாயாபிஃ புருரூபஈயதே" (மாயையினுல் நாளு ரூபங்களுமுண்டாகின்றது.) என்கிற வாக்கியத்தினுல், ஸ்ருஷ்டி மாயை என்பது கூற ப்பட்டது. இனி மாயாசப்தத்திற்கு இந்திரியங்களினுல் பிறக்கிற ஜ்ஞாநமே பொரு ளாகையினுல் ஸ்ருஷ்டி மாயை என்று கூறப்படவில்லை என்ருலும் அந்த இந்திரிய ஜ்ஞாநங்களே அவித்யை என்கிற மாயையாகவே ஒப்புக்கொள்ளுகின்றமையால் இந்த வாக்யம் ஸ்ருஷ்டியை மாயை என்று சொல்லுகிறதென்பது யுக்தமேயாம். இதுவு மன்றி, அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" பிறவாத வஸ்து பலபடியாகப் பிறக்கிறது) என்கிற சுருதியினுலும் ஸ்ருஷ்டியில் ப்ரம்மத்திற்கு வாஸ்தவத்தில் பிறப்பில்லை. மாயை யினுலே பிறப்புண்டாகிறதென்பது விளங்கிற்றன்ருே. 'அஜாயமாநஃ' என்கிற வாக்கி யத்தினுல் வாஸ்தவத்தில் பிறப்பில்லை என்கிறது. 'பஹுதாவிஜயதே' என்பதினுல் மாயாஸ்ருஷ்டியில் பிறப்பு, என்றுங் கூறப்படுகிறது. இந்த சுருதி வாக்கியத்திற்கு இங்ஙனமே பொருள். அன்றேல், ஒரு ப்ரம்மத்திற்கே பிறப்பும் பிறப்பில்லாமையும் வாஸ்தவத்தில் கூடுமோ; ஆனதால் பிறப்பு மாயை. பிறவாமை பரமார்த்தம். நெருப் பில் உஷ்ணமும் சீதமும் வாஸ்தவத்தில் ஒன்று சேருமோ. ஆனதால் கீழ்ச்சொல் லியபடி ஆத்மா ஒருவனே பரமார்த்தமென்கிற விந்த அத்வைதமே வேதாந்தத் திற்கு உண்மையான பொருள். "தத்ரகோமோஹஃ கச்சோக ஏகத்வமநுபச் யதஃ" என்று, ஒன்றே என்று, அத்வைதத்தை யறிந்தவனுக்கு சோகம் மோகம் முத லிய துக்கங்கள் வருவதில்லை, என்று சுருதி சொல்லுகின்றது. "ம்ருத்யோஸ்ஸ ம்ருத்

யுமாப் நோதிய இஹநாநேவபச்யதி" என்று; எவன்ஸ்ருஷ்ட்யாதி பேதங்களைக் காண்கிறானோ அதாவது பரமார்த்தமென்று நினைக்கிறானோ, அவன் மகாஸம்ஸாரியாய் பெருந்துன்பத்தை யடைவானென்று சுருதி சொல்லுகின்றது. இவற்றை யெல்லாம் யோசிக்கும்போது அத்வைதமே பரமார்த்தமென்று சொல்வது தக்கதாகின்றது.

உரு. ஸம்பூதேரபவாதாச்ச ஸம்பவ: ப்ரதிஷித்யதே ।
கோ ந்வேநம் ஜநயேதிதி காரணம் ப்ரதிஷித்யதே ॥

౨౫. సమ్భూతేరపవాదాచ్చ సమ్భవః ప్రతిషిధ్యతే ।
కో న్వేనం జనయేదితి కారణం ప్రతిషిధ్యతే ॥

ப0-ஸா. பேதப்பட்ட ஜகத்து பொய்யென்றும் அத்வைதம் மெய்யென்றும் ரூபிப்பதற்கு மற்றொரு காரணங் கூறப்படுகின்றது. ஈசாவாஸ் யோப நிஷத்தில் "அந்தந்தம: ப்ரவிசந்தி யேஸம்பூதி முபாஸதே" என்கிற வாக்யத்தினால் பேதப்பட்ட காரியங்களையு பாஸிப்பது அஜ்ஞாநத்தா லென்று அந்த உபாஸநத்தை தூஷிக்கின்றமையால் பேதகாரியங்கள் பொய்யென்று வெளியாகின்றது. ஆகையால் பேதகாரியங் கூடாதன்றோ. இனி, அங்குகரும ஸமுச்சயத்திற்காக நிந்தித்தமையாலும் வைராக்யம் பிறந்து வேதாந்தச்ரவணத்திலிழிந்தவனுக்கு பின் வருகிற ப்ரம்ம வித்யையோடு ஒரு புருஷனிடத்தில் ஸாமா நாதிகரண்ய மென்கிற சேர்க்கையை நினைத்து ஸமுச்சயஞ் சொல்லப்படதாகையால் அவித்யை என்கிற கருமத்திற்கு தத்வஜ்ஞாந காலத்தில் ஸ்திதியில்லை என்பது விளங்கினமையாலந்த அவித்யையோடு ஸமுச்சயத்திற்காக விதிக்கப்படுகையாவது அவித்யையினாலாகிய அவை பொய்யாவதுபோல இந்த காரியபேதமும் பொய்யே என்பதை அறிவித்தற்கேயாகையால் இதுபொய்யென்பதற்கு சாக்ஷியாவதில் விரோதமில்லை என்க. தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தபின் இவ்வாத்மாவுக்கு பேதத்தைப்பற்றிய ஜந்மத்தை யுண்டு பண்ணுவது எவனுக்கு ஸாத்யமென்கிற வாக்யத்தினாலும் ஜந்மபேதம்பொய்யே என்பது விளங்கிற்று. ஆனதாலத்வைதமே யுண்மையானது. ஜந்மகாரணமில்லை என்கிற சுருதி "நாயங்குதச்சிந்நபபூவகச்சித்" என்கிற வாக்கியமேயாம். இது ரஜ்ஜுஸர்பத் ருஷ்டாந்தத்தை யொத்திருக்கின்றது.

உசு. ஸ ஏஷ நேதி நேதீதி வ்யாக்யாதம் நிஹ்நுதே யத: ।
ஸர்வமக்ராஹ்யபாவேந ஹேதுநாஜம் ப்ரகாசதே ॥

౨౬. స ఏష నేతి నేతీతి వ్యాఖ్యాతం నిహ్నుతే యతః ।
సర్వమగ్రాహ్యభావేన హేతునాజం ప్రకాశతే ॥

ப0-ஸா. வேதவாக்யங்களில் அநேக வாக்யங்களால் காரியகாரண பேத பரம்பரை சொல்லப்பட்ட பின் இவையென்றுமில்லை என்று ஸமஸ்தவித பேதங்களையும் நிஷேதிக்கின்றது. ஆனதால் நிர்விசேஷாத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்வதற்கே இங்ஙனம் கூறப்பட்டதென்று விளங்குகின்றது. ஆனதால் ஆத்மாவுக்கு ஜந்மபேதங்களில்லை. இதையறிந்தவனுக்கு ஸ்வயமாக ஸதாத்மஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கின்றது.

உஎ. ஸதோ ஹி மாயயா ஜந்ம யுஜ்யதே ந து தத்த்வத: ।
தத்த்வதோ ஜாயதே யஸ்ய ஜாதம் தஸ்ய ஹி ஜாயதே ॥

౨౭. సతో హి మాయయా జన్మ యుజ్యతే న తు తత్త్వతః ।
తత్త్వతో జాయతే యస్య జాతం తస్య హి జాయతే ॥

பாஷ்யம். இவ்வாறு ஆத்மஸ்வரூபம் நிர்விசேஷமாய் க்ரகிக்கப்படாதாயின் சாஸ்தி ரத்தாலு மறியப்படாது. அப்போது அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தில் ப்ரமாணமில்லை என்கிற ஐயந்தீரச் சொல்லுகின்றது. ஓர் அதிஷ்டாநத்தி லிருந்தே மாயாகாரியங்கள் உண் டாக வேண்டுமாகையால் மாயாகாரியமான இந்த ஜகத்திற்கு அதிஷ்டாநமாக ஸத்தான ஆத்மஸ்வரூப முண்டென்றறியப்படும். இதற்கு ஸத்ஸ்வரூபத்தைக் கொள்ளாவிடில் அநவஸ்தை தோஷம் வரும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்,

இந்தசுலோகத்தில் ஸத: என்கிற பதத்தை ஆறும்வேற்று மையாகக் கொண்டு ஒரு வ்யாக்யாநமும் ஐந்தாம் வேற்றுமையாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு வ்யாக்யாநமும் செய்யப்பட்டது. இவ்விரண்டு வ்யாக்யாநங்களிலும் கருத்துக்கு பேதமில்லை.

உஅ. असतो मायया जन्म तत्त्वतो नैव युज्यते।
वन्ध्यापुत्रो न तत्त्वेन मायया वापि जायते॥

உஅ. అసతో మాయయా జన్మ తత్త్వతో నైవ యుజ్యతే।
వన్ధ్యాపుత్రో న తత్త్వేన మాయయా వాపి జాయతే॥

பாஷ்யம். அஸத்கார்ய வாதிகளும் சூந்யவாதிகளும் தூஷிக்கப் படுகிறார்கள். ஏனெ னென்றால், அஸத்தான வஸ்துவிலிருந்து வாஸ்தவகாரியமாவது அவாஸ்தவ காரியமா வது பிறவாது. மலடி மகனுக்கு மெய்யான மகனாவது பொய்யான மகனாவதுபிறப் பனோ; ஆனதால் ஸதாத்மஸ்வ ரூபத்திலிருந்து இவை எல்லாந்தோற்றுகின்றன. காரணத கல்பனை யொப்பத்தக்கதல்ல.

உகூ. यथा स्वप्ने द्वयाभासं स्पन्दते मायया मनः।
तथा जाग्रद्द्वयाभासं स्पन्दते मायया मनः॥

உகூ. యథా స్వప్నే ద్వయాభాసం స్పన్దతే మాయయా మనః।
తథా జాగ్రద్ద్వయాభాసం స్పన్దతే మాయయా మనః॥

பாஷ்யம். மாயையினால் ஸத்துக்கு ஜந்மமென்பது உதாகரணத்தால் காட்டப்படு கின்றது. ஒருமனதானது எவ்வாறு கயிற்றில் பாம்பாய் தோற்றத்திற்குக் காரணமாய் அதை யறிகின்றதோ இவ்வாறே ஸ்வப்நத்தில், விஷய ரூபமாயும், அதையறிகிறதாயும் தோற்றுகின்றது அவ்வாறே விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் நானாவித விஷயபேத மாய் தோற்றி யவற்றை யறிவதாக நிற்கின்றது. ஆனதாலிவை யுண்மையல்ல. பர மார்த்த ஸத்தின் காரியமாகின்றது. இவ்வாறு பேதப்பட்ட வஸ்துக்களாய் தோற்று வது மாயையினாலென்பது பலமுறை கூறப்பட்டது.

௩0. अद्वयं च द्वयाभासं मनः स्वप्ने न संशयः।
अद्वयं च द्वयाभासं तथा जाग्रन्न संशयः॥

30. అద్వయఞ్చ ద్వయాభాసం మనః స్వప్నే న సంశయః।
అద్వయఞ్చ ద్వయాభాసం తథా జాగ్రన్న సంశయః॥

பாஷ்யம். ஸ்வப்நத்தில் வஸ்துக்களைக் காட்டித்தருகின்ற கண் முதலிய இந்திரி யங்களுமில்லை. காணக்கூடிய விஷயங்களென்கிற வஸ்துக்களுமில்லை. ஆயினும் பல

வஸ்துக்களும் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அவை பொய்யென்பதில் ஸந்தேகமில்லே. இவ்வாறே இந்த ஜாக்ரத்தசையிலும் வாஸ்தவத்தில் ஒருவித பேதமுமில்லாதிருக்கவும் மாயையினுல் பலபேதங்கள் கயிற்றில் பாம்புபோல காணப்படுகின்றன. ஆனதால் இவை பொய்யென்பதிலு மையமில்லே. ஆனதாலறியப்படுவ்து அறிவது என்கிற பேதமுமில்லே. அறிவே அங்ஙனம் தோற்றுமென்க.

ஙக. மநோத்ருஶ்யமிதம் த்வைதம் யத்கிஞ்சித்ஸசராசரம் |
மநஸோ ஹ்யமநீபாவே த்வைதம் நைவோபலப்யதே ||

30. మనోదృశ్యమిదం ద్వైతం యత్కించిత్సచరాచరమ్ ।
మనసో హ్యమనీభావే ద్వైతం నైవోపలభ్యతే ॥

ஸ0-ஹா. கயிற்றில் பாம்புபோல் இவ்வுலகினில் விழித்திருக்கும்போதும் தோற்று கிற எல்லாம் மனதே என்றுர் கீழ். இதற்கு ப்ரமாணங் கூறுகின்றுரிதில். அதாவது இவ்வுலகமெல்லாம் மனதின் காரியமேயாகின்றது; மனம் தோற்றினபோது தோற்றி மனமடங்கினபோது தோற்றுமையாலென்க. பேருறக்கத்திலும் மூர்ச்சையிலும் யோக த்தால் மனதை யடக்கும்போதும் இவ்வுலகத்திலுள்ள பேதங்களிலொன்றும் தோற்று வதில்லேயன்றே, இத்தால் மனதினுல் இவ்விகல்பங்கள் காணப்படுகின்றனவே யன்றி இவை வாஸ்தவங்களல்லவென்பது திண்ணம்.

ஙஉ. ஆத்மஸத்யாநுபோதேந ந ஸங்கல்பயதே யதா |
அமநஸ்தாம் ததா யாதி க்ராஹ்யாபாவே தத்க்ரஹம் ||

31. ఆత్మసత్యానుబోధేన న సంకల్పయతే యదా ।
అమనస్తాం తదా యాతి గ్రాహ్యాభావే తదగ్రహమ్ ॥

ஸ0-ஹா. இவனுக்கு நிச்சேஷமாய் மநோவிகல்ப மொழியுங் காலங் கூறப்படுகின் றது. ஆத்மஸ்வரூபமே ஸத்யம்; காரணமாகின்றமையால்; குடமுதலியவற்றிற்குக் கார ணமாகிய மண்போல். "வாசாரம்பணம்விகாரோநாமதேயம்ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம்" என்று சுருதி வாக்கியத்தினுலு மிதையறியலாம். இதை சாஸ்திரப்படி ஆசாரியன் உபதேசிக்க அறிவதுதான், ஆத்மஸ்வரூபைக்யஜ்ஞானமாகின்றது, இந்தஜ்ஞானம் பிறந்த பின் ஸங்கல்பங்கள் நீங்குகின்றன. இவனுக்கப்போது ஸங்கல்பிக்க வேண்டியபொரு ளில்லே யன்றே. ஆக ஸங்கல்பிக்கவேண்டிய பொருளில்லாமையால், கொளுத்தக் கூடியவை யில்லாதபோது நெருப்புக்குக் கொளுத்துகிற தன்மை நீங்கிநிற்பதுபோல மனதிற்கும் ஸங்கல்பம் நீங்கிப்போகின்றது. அப்போது மநமில்லாதவனேயாகிறுன். அக்காலத்தில் இவ்விதபேதஜ்ஞா நங்கள் பிறப்பதில்லே.

ஙங. அகல்பகமஜம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயாபிந்நம் ப்ரசக்ஷதே |
ப்ரஹ்ம ஜ்ஞேயமஜம் நித்யமஜேநாஜம் விபுத்யதே ||

33. అకల్పకమజం జ్ఞానం జ్ఞేయాభిన్నం ప్రచక్షతే ।
బ్రహ్మజ్ఞేయమజం నిత్యమజేనాజం విబుధ్యతే ॥

ஸ-0-ஹா. "மநஸை வாநுத்ரஷ்டவ்யம்" என்று மனதினுலே ப்ரம்மமறியத்தக்கதெ ன்று சுருதி சொல்லுகின்றமையால் மனமழிந்தபின், ப்ரம்மஜ்ஞானம் பிறப்பது எங்ஙன மெனில் கூறுகின்றுர். அத்வைத ஸத்தே பரமார்த்தமாகி த்வைதப்ரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யாயழியினு மந்த ப்ரம்மஸ்வரூபஜ்ஞானம் சுயமாகவே உண்டாகும். ஸர்வ கல்ப

னையும் நீங்கியதும் பிறப்பில்லாததுமான ஜ்ஞானஸ்ரூபமன்றோ ப்ரம்மம். ஆனதாலதுவே ஜ்ஞேயமாகின்றது. அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகையினால் சுயமாகவே விளங்குகின்றது. ஆனதாலறிவு மறியப்படுவதுமொன்றே என்கிறார்கள். அதாவது மற்றொன்றாலறியப்படாது தன்னாலேயே யறியப்படுமென்றவாறு. இந்த ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தை யறிகிறவனு மந்த ஜ்ஞானஸ்ரூபமான ப்ரம்மமே. ஆகையினாலறிபவனும் நித்யனே. விகாரமில்லாதவனே. ஆக நிர்விகாரத்தால் நிர்விகாரம் நிர்விகாரனா லறியப்படுமென்றதாயிறறு. இதனால் அறிவேயுள்ளது. அதுவே அறிபவனாகவும் அறியப்படும் பொருளாகவும் காணப்படுகிறது. ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் தனக்குத்தானே விளங்குகின்றது. இதையொழிய வேறில்லை என்பது ஸித்தமாயிற்று. இது ப்ரம்மவித்துக்கள் சொல்லும் வார்த்தை. இவ்விடத்தில் த்ருஷ்டாந்தமாக உஷ்ணரூபமாகிய அக்நியையும் ப்ரகாசரூபமாகிய சூரியனையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது. ப்ரமாணங்களாக "விஜ்ஞானமாநந்தம் ப்ரம்ம" "ஸத்யம் ஜ்ஞானமாநந்தம் ப்ரம்ம" இவைமுதலிய சுருதிகளைக் கொள்க. இவற்றிற்குப்பொருள் ப்ரம்மம் ஸ்வயம்ப்ரகாசஜ் ஞானஸ்வரூபமானது என்பதாம்.

௩௪. 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌃 ॥

34. నిగృహీతస్య మనసో నిర్వికల్పస్య ధీమతః।
ప్రచారస్సతు విజ్ఞేయస్సుషుప్తేऽన్యో న తత్సమః॥

ஸ0-ஸா. கீழ்சுலோகங்களில் மனஸினால் இந்த பேதப்ரபஞ்சம் தொற்றுகிறதென்றும் இந்த மனம் ஒழிந்தபோது இவை கழியுமென்றும், அதற்கு ஸத்யஸத்ப்ரகாச ரூபசுத்த ப்ரம்மைக்யஜ்ஞானம் காரணமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறு மனமொழிந்தபின் இந்த ஆத்மஸ்வரூபம் இருக்கும் க்ரமம் முமுக்ஷுக்களுக்கு அறியத்தக்கது. அப்போது ஜ்ஞானரூபியாய் நிர்விகல்பனாய் விளங்குகிறானன்றோ. நித்யமும் சுஷுப்திதசையில் நிர்விகல்பசுக ஜ்ஞானஸ்வரூபமாயிருப்பது ஸ்வப்பிரகாசனாகிய ஆத்மாவுக்கு ப்ரதயக்ஷமாயிருக்கையில் இதை விட மனம் அழிந்தபின் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபமிருக்கிற விதம் வேறில்லாமையால் அறியவேண்டியதில்லை என்பது தக்கதல்ல. ஸுஷுப்திக்கும், மனம் முதலியவை யொழிந்த நிர்விசேஷ தசைக்கும் மிகவும் பேதமுண்டு. ஸுஷுப்தியில் க்லேசகர் மாவித்யைகள் முதலிய துக்கபீஜங்களோடு கூடியிருக்கிறான். ப்ரம்ம ஜ்ஞானம் வந்த தசையில் அவையெல்லாம் நீங்கி சுத்தமாய் சாந்தமாய் க்லேசம் கழிந்து ஸ்வதந்திரமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தோடு விளங்குகின்றான். ஆனதால் இதற்குமதற்கும் பேதமுண்டாகையா லந்த தசையில் ஸ்வரூப மறியத்தக்கதாம்.

௩௫. 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌨 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

35. లీయతే హి సుషుప్తే తన్నిగృహీతం న లీయతే ।
తదేవ నిర్భయం బ్రహ్మ జ్ఞానాలోకం సమన్తతః॥

ஸ0-ஸா. ஸுஷுப்தியிலும் மோக்ஷத்திலும் ஸ்வரூபத்திற்கு பேதமுண்டென்று சொல்லியதை ரூபிக்கின்றது. ஸுஷுப்தியில் வாஸனை பீஜம் முதலிய வற்றோடு கூடின ஸமஸ்தாவித்யைகளோடு கூடியே லயிக்கிறானே யன்றி இவைகள் சுத்தமாய் நீங்குவதில்லை. ஆகையால் இந்த ஸுஷுப்தியைவிட மோக்ஷத்திற்கு மிகவும் பேதமுண்டு. க்ராஹ்யம் க்ராககம், என்கிற பேதங்களெல்லாம் நீங்கிசுத்தமான லொழிய

சுத்தமாய் பயமில்லாததாய் சாந்தமாய் கேவலஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் விளங்குகிற ப்ரம்மஸ்வரூபத்தோடு ஜீவஸ்வரூபம் அபேதத்தை யடையமாட்டாது. ஆனதால் இந்த பேதங்கள்நீங்குவது மோக்ஷத்திலேயாமன்றி மற்ற ஸுஷுப்தி முதலிய போதுகளி லுண்டாகாது. ஆனதாலந்த விலக்ஷணஸ்வரூப மறியத்தக்கது. அது ஆகாயம்போல் வ்யாபகமானது.

ஙசு. அஜமநித்ரமஸ்வப்நமநாமகமரூபகம் |
ஸக்ருத்விபாதம் ஸர்வஜ்ஞம் நோபசார: கதஞ்சந ||

3౬. అజమనిద్రమస్వప్నమనామకమరూపకమ్ ।
సకృద్విభాతం సర్వజ్ఞం నోపచారః కథఞ్చన॥

ஸ0-ஹா. இந்த ஸ்வரூபமானது ஜன்மகாரணமில்லாமையால் ஜன்மமில்லாதது. கயிற்றில் பாம்புபோல அவித்யையினாலே ஜன்மமென்று சொன்னோம். இந்த அவித்யை ஆத்மஸ்வரூப தத்வஜ்ஞாநத்தால் நிவ்ருத்தியடைந்தது. ஆனதால் பிறப்புக்கு ஹேதுவில்லையன்றோ. ஆனதால் நித்திரையில்லாதது. அவித்யை என்கிற மயையினாலன்றோ நித்திரையாவது. அந்த அவித்யை நீங்கியபடியால் நித்திரைக்கு ஹேதுவில்லையன்றோ. ஆனதால் இந்த ஜகத்தை ப்ரம்மிக்கிற ஸ்வப்நமுமில்லை. அஜ்ஞானத்தாலன்றோ நாமருபங்களை ப்ரமிக்கின்றான். அது நீங்கினபின், அதற்குக்காரணமில்லையன்றோ. ஆனதால் ரூபநாமங்களில்லாதது. ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் எப்போதும் விளங்குவது. எல்லாவற்றையு மறிந்தது. இந்த ஸ்வரூபா விர்ப்பாவத்தை யடைந்தபின் யோகாப்யாச முதலியவை யொன்றும் செய்யவேண்டுவதில்லை.

ஙஎ. ஸர்வாபிலாபவிகத: ஸர்வசிந்தாஸமுத்தித: |
ஸுப்ரசாந்த: ஸக்ருஜ்ஜ்யோதி: ஸமாதிரசலோऽபய: ||

3౭. సర్వాభిలాపవిగతస్సర్వచిన్తాసముత్థితః ।
సుప్రశాన్తస్సకృజ్జ్యోతిస్సమాధిరచలోఽభయః॥

ஸ0-ஹா. வாகிந்திரயம் முதலிய ஸமஸ்த இந்திரியங்களும் நீங்கியது. அந்தக்கரண ஸம்பந்தமில்லாதது. ஸர்வ சாந்திஸ்வரூபமானது. ப்ரகாசரூபமானது. ஸமாதிஸ்வரூபமானது. சலநமில்லாதது. பயமில்லாதது, விகாரமுண்டானாலன்றோ பயமுண்டாவது, விகாரமில்லாமையால் பயமுமில்லை. இப்படிப்பட்டது சுத்தாத்மஸ்வரூபம். இதையறிய வேணும். இதையறிந்த வித்வானே ப்ரம்மம். ஆனதால் ஜீவா பேதத்தைச் சொல்லுகிறது யுக்தமேயாம்.

ஙஅ. க்ரஹோ ந தத்ர நோத்ஸர்கச்சிந்தா யத்ர ந வித்யதே |
ஆத்மஸம்ஸ்தம் ததா ஜ்ஞாநமஜாதி ஸமதாம் கதம் ||

3౮. గ్రహో న తత్ర నోత్సర్గశ్చిన్తా యత్ర న విద్యతే।
ఆత్మసంస్థం తదా జ్ఞానమజాతిసమతాం గతమ్॥

ஸ0-ஹா. இந்த விகார சூந்யமான ப்ரம்மத்தை விதிநிஷேதங்களால் கொள்ளவும் விலக்கவுங்கூடாது என்று ரூபித்துககாட்டுகின்றார். கீழ்ச்சொல்லியபடி ஜாதியில்லாதது ஸாம்யமுடையது என்பது கீழ்ச்சொல்லிய ஹேதுக்களால் விளங்குகின்றதன்றோ. நிர்விகாரமாயும் நிரவயவ மாயுமிருக்கிற வஸ்துவுக்கு இங்கு சொல்லப்பட்டவிஷயங்கள் கூடினவையாமாகையால் அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்திற்கு இவை நன்றாய்ச் சேரு

மென்க. சிந்தைஎல்லா மொழிந்தமையால் மநோகோசரமுமாகாத அந்த சுத்தப்ரம்மஸ்வரூபத்திற்கு ஒரு தோஷமுமில்லை.

௩௯. 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌭𑌯𑍇 𑌭𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥

౩౯. అస్పర్శయోగో వై నామ దుర్దర్శః సర్వయోగిభిః।
యోగినో బిభ్యతి హ్యస్మాదభయే భయదర్శినః॥

ஸ0-ஹா. இங்ஙனம் பரமார்த்த சுத்த ப்ரம்மஸ்ரூபத்தை யடைவது அத்வைதஜ்ஞானத்திற்கு பலமாயின், அனைவருமிதைவிரும்பாம விருப்பதற்குக் காரணமென்ன வென்றால், கூறுகின்றோம். ஸர்வஸம்பந்தங்களும் நீங்கி சுத்தமாயிருக்கின்றமையால் அஸ்பர்சயோகம், என்று பெயரையுடைய இந்த ஸ்வரூபமானது எல்லாயோகிகளுக்கும் சுலபமாய் காணக்கூடியதன்று, மிகவும் வருத்தத்தாலறியத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட இந்தஸ்வரூபம் அபயமாயிருந்தாலும் இதை பயஸ்வரூபமாக ப்ரமித்து பயப்படுகிறார்கள். ஆனதாலிதைப்பலரும் விரும்புவதில்லை. இதற்கு அவிவேகமே காரணமானது.

௪௰. 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥

౪౦. మనసో నిగ్రహాయత్తమభయం సర్వయోగినామ్।
దుఃఖక్షయః ప్రబోధశ్చాప్యక్షయా శాన్తిరేవ చ॥

ஸ0-ஹா. எந்த அதிக புத்திமான்களுக்கு ப்ரம்மஸ்வரூபமே பரமார்த்தம், இதையொழிந்த மற்றவை எல்லாம் அபரமதார்த்தமென்று புத்தியுண்டாகின்றதோ; கயிற்றில் பாம்புபோல இந்தமநம் முதலியவை கல்பிக்கப்பட்டவை யென்று தோற்றுகின்றதோ; அவர்களுக்கு, ப்ரம்மஸ்ரூபம் ப்ரகாசித்தமையால் அவர்கள் ப்ரம்மஸ்வரூபமேயாகிறார்கள். அப்படி ப்ரம்மஸ்ரூபமேயானவர்களுக்கு மோக்ஷமும், பயமில்லாத தாய் அக்ஷயமாயிருக்கிற சாந்தியும், ஸ்வயமாகவே யுண்டாகிறது. வேறுகாரணம் வேண்டுவதில்லை. இவர்களைவிட வேறான மந்தாதிகாரமுடையவர்கள் ஆத்மாவைவிட வேறுபட்டமநஸ்ஸு முதலியவஸ்துக்களைக் காண்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகளுக்கு யோகம் முதலியவற்றால்ஆத்மஸத்யஸ்வரூபஜ் ஞானமுண்டாகி மனோநிக்ரகம் பிறந்தபின் மோக்ஷமுண்டாகிறது. அதை யனுஸரித்ததுக்க நிவ்ருத்தி முதலிய ஸமஸ்த சுபவிஷயங்களும் அவர்களுக்கு மனஸ்ஸை நிக்ரகிப்பதினாலுண்டாகும்;

௪௧. 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌕 𑌉𑌦𑌧𑍇𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌕𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 ।
𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌪𑌰𑌿𑌖𑍇𑌦𑌤𑌃 ॥

౪౧. ఉత్సేక ఉదధేర్యద్వత్కుశాగ్రేణైకబిన్దునా ।
మనసో నిగ్రహస్తద్వద్భవేదపరిఖేదతః॥

ஸ0-ஹா. மனோநிக்ரகம் எப்படிஎன்றால், அது இவன்ப்ரயாஸத்தினால் ஸாத்தியமலல. கடல்நீரை குசாக்ரத்தினால் ஒருபிந்து எடுத்து சோஷிப்பிக்க நினைப்பதுபோலாகும். ஆனதால் எவ்வாறாயினும் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணு மென்கிற நிலையுடையனால் அவனுக்கு எளிதில் உண்டாகும்.

௪௨. 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌲𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

௪௨. ఉపాయేన నిగృహ్ణీయాద్విక్షిప్తం కామభోగయోః ।
సుప్రసన్నం లయే చైవ యథా కామో లయస్తథా ॥

ஸா0-ஹா. அந்த உறுதியோடு மேற்கூறப்படுமுபாயங்களால் நெஞ்சை வசப்படுத்த வேண்டும். ஸுஷுப்தியிலும் காமபோகங்களிலும், சென்ற நெஞ்சை அவைகளில் புகவொட்டாமல் தடுத்து ஜயிக்கவேணும். ஸுஷுப்தியில் நெஞ்சு தெளிந்திருந்தாலும் மோகம் போலவே அதுவும் விரோதியாகும். இது குற்றமுடையதென்பது முன்கூறப்பட்டது. ஆனதாலிவற்றிலொன்றிலும் நெஞ்சு செல்லாமல் ஜயிக்கவேண்டும்.

சங. துஃகம் ஸர்வமநுஸ்ம்ருத்ய காமபோகாந்நிவர்த்தயேத்|
அஜம் ஸர்வமநுஸ்ம்ருத்ய ஜாதம் நைவ து பச்யதி||

௪௩. దుఃఖం సర్వమనుస్మృత్య కామభోగాన్నివర్తయేత్ ।
అజం సర్వమనుస్మృత్య జాతం నైవ తు పశ్యతి ॥

ஸா0-ஹா. இந்த உலகமெல்லாங் கல்பிக்கப்பட்டமையால் துன்பத்திற்கிடமென்று தன்னுடைய அநுபவத்தைக்கொண்டு சிந்தித்து காமபோகங்களால் வருவது துன்பமே இன்பமல்லவென் றுணர்ந்து சிந்திக்கின்றமையால் காமங்களில் வைராக்கியத்தை யடையவேண்டும். இந்த ஜகத்தெல்லாம் பிறப்பில்லாத ப்ரம்மமே என்று ஆசாரியோபதேசத்தாலறிந்த சுருதி வாக்கியங்களினுல் உணர்ந்து த்வைத மென்கிற பேதத்தைக் காணுமல் விடக்கடவன். வாஸ்தவத்தில், த்வைத மில்லையன்றே. இது காமபோகங்களிலிருந்துமனத்தைத் திருப்பும் வழியாம்.

சச. லயே ஸம்போதயேச்சித்தம் விக்ஷிப்தம் சமயேத் புநஃ |
ஸகஷாயம் விஜாநீயாத் ஸமப்ராப்தம் ந சாலயேத்||

௪௪. లయే సంబోధయేచ్చిత్తం విక్షిప్తం శమయేత్పునః ।
సకషాయం విజానీయాత్సమప్రాప్తం న చాలయేత్ ॥

ஸா0-ஹா. இவ்வாறு ஜ்ஞாநம் வைராக்யம், இவ்விரண்டுமுடையவனுகி அவ்வுபாயத்தால், ஸுஷுப்தியில் சேருகிற மனஸ்ஸை எழுப்பவேணும் அதாவது ஆத்மவிவேகத்தை யறியும்படி செய்யவேண்டுமென்கை. அப்போது விஷயங்களைப் பற்றுமாயின் முன்சொன்ன உபாயத்தால்அவற்றில் செல்லவொட்டாமல் அடக்கவேண்டும். இப்படி அப்யாஸத்தினுல் விஷயங்களில் செல்லாமலும் ஸுஷுப்தியை யடையாமலும் நடுநிலையிலிருக்கின்ற மனதை ராகபீஜத்தோடுகூடியதென்று நினைக்கவேணும். அதில் நின்று ப்ரயத்நத்தால் ஸாம்யத்தை யடையும்படி செய்யவேணும். எப்போது ஸமத்திற்கு வருமோ அப்போது சலியாமல் நின்று விஷயங்களை நீக்கவேணும்.

சரு. நாஸ்வாதயேத் ஸுகம் தத்ர நிஸ்ஸங்கஃ ப்ரஜ்ஞயா பவேத்|
நிச்சலம் நிச்சரச்சித்தமேகீகுர்யாத் ப்ரயத்நதஃ||

௪௫. నాస్వాదయేత్సుఖం తత్ర నిస్సఙ్గః ప్రజ్ఞయా భవేత్ ।
నిశ్చలం నిశ్చరచ్చిత్తమేకీకుర్యాత్ప్రయత్నతః ॥

ஸா0ஹா. அந்த அப்யாசத்தால் யோகம் வந்தபோது ஆத்மாவுக்கு ஒருவித சுகமுண்டாகிறதன்றே. அந்த சுகத்தையு மநுபவிக்கக்கூடாது. கேவலஜ்ஞாநத்தால் நிச்சலமாய் நின்று, சிதாத்ம ஸ்வரூபத்தில் ஒன்றுசேர்க்கவேணும் அந்த யோககாலத்தி லுண்டாகிற சுகமும் கல்பிதமாகையால் பொய்யென்றே நினைக்கவேணும்.

சசு. 𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌮𑌨𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥

౪౬. యదా న లీయతే చిత్తం న చ విక్షిప్యతే పునః ।
అనిఙ్గనమనాభాసం నిష్పన్నం బ్రహ్మ తత్తదా॥

ஸ0-ஹா. இந்த உபாயத்தினுல் நிக்ரகிக்கப்பட்ட மனஸ்ஸானது, எப்போது, ஸுஷுப்தியில் லயத்தை யடையாதோ; விஷயங்களிலும் செல்லாதோ; காற்றில்லாத விடத்தில் வைத்ததீபம்போ லசையாமலிருக்கின்றதோ; அந்த தசையில் ப்ரம்மஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரம் பிறக்கின்றது.

சஎ. 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑌕𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌮𑌜𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥

౪౭. స్వస్థం శాన్తం సనిర్వాణమకథ్యం సుఖముత్తమమ్ ।
అజమజేన జ్ఞేయేన సర్వజ్ఞం పరిచక్షతే॥

ஸ0-ஹா. அந்த ப்ரம்மஸ்வரூப ஸத்ய சுகமானது, நிலையானது; ஸகல ஸங்கடங்களும் நீங்கியது; கைவல்யஸ்வரூபத்தை யுடையது. இப்படிப்பட்டதென்று பிறருக்குச்சொல்லிமுடியாதது. அளவில்லாத பெரின்பமானது; யோகிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷமானது, ஸர்வஸ்வரூபமானது நித்யமானது. அது எல்லா மறிந்த ப்ரம்மமே.

சஅ. 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

౪౮. న కశ్చిజ్జాయతే జీవస్సమ్భవోఽస్య న విద్యతే ।
ఏతత్తదుత్తమం సత్యం యత్ర కిఞ్చిన్న జాయతే॥

ஸ0-ஹா. இந்தப்படி மனோநிக்ரஹம் ஸ்ருஷ்டி உபாஸனை எல்லாம் பொய். இந்த பரமார்த்தஸ்வரூபத்தை யறிவிப்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டவை. பரமார்த்த ஸத்ய மன்று. பரமார்த்த ஸத்யமாவது ஜீவன் கர்தாபோக்தா என்கிற பேதங்களோடு பிறப்ப தில்லை ஸ்வபாவ ஸத்யமான இந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் ஒன்றும் பிறப்பதில்லை இந்த ப்ரம்மமே ஸர்வோத்தம ஸத்யமானது என்பதுதான். ஆகையாலத்வைதம்ஸர்வோத்தமமானது.

இதி 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍॥

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌲𑌾𑌤𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍॥

க. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌗𑌨𑍋𑌪𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

౧. జ్ఞానేనాకాశకల్పేన ధర్మాన్యో గగనోపమాన్ ।
జ్ఞేయాభిన్నేన సంబుద్ధస్తం వన్దే ద్విపదాం వరమ్॥

சங்கரபாஷ்யத்தில் அவதாரிகை.

சகல வேதசாரமாயிரானின்ற ப்ரணவத்தை நிச்சயிக்கிற கிரமத்தில், ஸகலவேதங்களுக்கு மத்வைதமே கருத்தென்று முதல் ப்ரகரணமாகிய

ஆகமப்ரகரணத்தில் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்து, வைதத்ய்யப்ரகரணத்தில் த்வைதம் பொய்யென்று ரூபிக்கிற வழியாலே அத்வைதத்தை வலியுறுத்தி, மூன்றாவதாகிய அத்வைத ப்ரகரணத்தில் யுக்திகளாலும் சாஸ்திரங்களாலும் நேராக அத்வைதத்தை ஸ்தாபித்து, நிர்விசேஷ ஸத்யசுத்தஸத் ஸ்வரூப ப்ரகாசமாகிய ப்ரம்மமே ஸத்யம், மற்றவையெல்லாம் பொய்யென்று சொல்லி முடித்தார். இனி இந்த நான்காவது ப்ரகரணத்தில் இந்த அத்வைதத்திற்கு விரோதிகளான த்வைதமதஸ்தரும் சூந்யவாதிகளும் சொல்லுகிற அபிப்ராயங்கள் ஸரியானவையல்லவென்று மூன்றாம் ப்ரகரணத்தில் கூறிய தூஷணங்களை விரித்துரைப்பதற்கு இந்த அலாத சாந்தி ப்ரகரணந் துடங்குகின்றார். கீழ்ச்சொல்லிய தூஷண ஸங்க்ரஹமானது அத்வைதத்தைப் புகழ்வதற்கென்று விளங்குகின்றது. க்லேசமாகியது த்வைதமென்றால் க்லேசமில்லாதது அத்வைதமென்று ஸித்திக்கின்றமையாலென்க. அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலுமொருபொருள் ரூபிக்கப்படவேண்டுமாகையால் இந்த ப்ரகரணத்தில் வ்யதிரேகத்தால் த்வைதவாதிகள் மதமும் சூந்யவாதி மதமும் தப்பானதென்று ரூபித்து அத்வைதமே அழகான மதமென்று காட்டுகின்றார்.

ஸா௦-ஹா. முதலிலும் நடுவிலும் முடிவிலும் மங்களமுடைய க்ரந்தம் இடையூறின்றி நிறைவேறி அனைவருமாதரிக்கும் படியாமென்று, முதலிலும் முடிவிலும்போல நடுவிலும் மங்களம்வேண்டி முதல் சுலோகத்தால் அத்வைத ரூபியாகிய ஆசாரியனை வணங்குகின்றார் அத்வைத மதஸம்ப்ரதாய குருவந்தனம் அத்வைத மதவ்ருத்தியின் பொருட்டாகும். ஆசாரிய பூஜைவேண்டியபலனைத் தருவது சாஸ்ராதியில் செய்யத்தக்கது ஆகையால் பரமாத்மாவாகிய நாராயணனைவணங்குகிறேனென்கிறார். அந்த நாராயணன் புருஷோத்தமன். ஆகாசரூபமாகிய தருமங்களை விஷயங்களில் பேதமான ஆகாசம்போன்றஜ் ஞானத்தாலேயறிந்தவன். ஆதலாலந்த நாராயணனைவணங்குகிறேனென்று கருத்து இதனால் இந்தப்ரகரணார்த்தம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.

௨. 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

2. అస్పర్శయోగో వై నామ సర్వసత్త్వసుఖో హితః।
అవివాదో౽విరుద్ధశ్చ దేశిత స్తన్నమామ్యహమ్॥

ஸா௦-ஹா. அத்வைதத்தை ஸ்துதிப்பதற்கு அத்வைத மதத்தை வணங்குகிறது. இந்த அத்வைதமானது, ஒன்றோடொருபோதும் ஸம்பந்தமில்லாததானதால் அஸ்பர்சயோகமென்று ப்ரஸித்தமாய் யோகிகளின் திரளில் கூறப்பட்டது. ஸமஸ்தப்ராணிகளுக்கும் ஸுகமாயும் ஹிதமாயுமுள்ளது. லௌகிகஸுகம்போலன்று. அவிவாதமானது. விரோதமில்லாதது. சாஸ்திரங்களால்காட்டப்பட்டது. ஆனதால் இந்த அத்வைததர்சநத்தை வணங்குகிறேன். இதுவேயன்றோ ஒரேவிதமாய் நித்யமாயிருக்கின்றது.

௩. 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿।
𑌅𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍॥

3. భూతస్య జాతిమిచ్ఛంతి వాదినః కేచిదేవ హి।
అభూతస్యాపరే ధీరా వివదంతః పరస్పరమ్॥

ஶ௦-ஹா. கீழ்ச்சொல்லியபடி அத்வைதத்திற்கு தோஷமில்லை என்றுகாட்டுவதற்கு த்வைதவாதிகளில் ஒருவருக்கொருவர் விவாதப்பட்டுமுரண்படுமாறு கூறுகின்றார். வைசேஷிகர் நையாயிகர்என்கிறதார்க்கிகர்கள், ஸாங்க்யர்கள் முதலியபலபேர் த்வைதவாதிகளிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் சிலர் ஸத்கார்யவாதிகள்; சிலர் அஸத்கார்யவாதிகள். ஸாங்கியர் முதலானோர்ஸத்கார்யவாதிகள். தார்க்கிகர் முதலானோர் அஸத்கார்யவாதிகள். ஸத்கார்யவாதமாவது இருக்கும்பொருளே பிறக்குமில்லாதபொருள் பிறவாதென்கிறவாதம். அஸத்கார்யவாதமாவது இல்லாதவஸ்துபிறக்குமேயல்லது இருக்கும்வஸ்து பிறக்க வேண்டியதில்லை என்கிறவாதம். ஸத்கார்யவாதத்திற்கு யுக்தி முயல் கொம்பு முதலிய இல்லாத பொருள் பிறவாமை. இல்லாதது பிறக்குமானால் முயல் கொம்பு பிறக்கவேண்டும். என்று சொல்லுகிறார்கள். அஸத்காரிய வாதத்திற்கு யுக்தி பிள்ளையில்லாதவனுக்கு பிள்ளை பிறந்ததென்கிற வ்யவஹாரம். பிள்ளை முன்னிருக்குமேயானால் பிள்ளை இல்லை என்று சொல்லக்கூடாதன்றோ என்கிறார்கள். இப்படி யொருவருக்கொருவர் விருத்தமாகச் சொல்லி யொருவரை யொருவர் ஜயிக்க விரும்புகின்றார்கள். நாமே பண்டிதர் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைக்கிறார்கள்.

ச. பூதம்நஜாயதேகிஞ்சிதபூதம்நைவஜாயதே|
விவதந்தோத்வயாஹ்யேவமஜாதிம்க்யாபயந்திதே||

౪. భూతంనజాయతేకిఞ్చిదభూతంనైవజాయతే ।
వివదన్తోద్వయాహ్యేవమజాతింఖ్యాపయన్తితే॥

ஶ௦-ஹா. முன்னில்லாதது பிறப்பதில்லை.முயற்கொம்புபோல வென்று ஸாங்க்யனும்உள்ளது பிறவாது ஆத்மஸ்வரூபம் போலவென்று தார்க்கிகரும் சொல்வதால் வாஸ்தவத்தில் பிறப்புகூடாதென்பதை வெளியிட்டவர்களானார்கள். இதனாலத்வைதித்திற்கே ஸஹாயமாயிற்று. ஸத்தும், அஸத்தும், ஆகிய இவ்விரண்டுவகையை விடவேறில்லாமையினாலும் இரண்டுக்கும் இரண்டு வாதிகளால் உத்பத்தி கூடாதென்று ஸித்தித்தமையாலுமென்க.

ரு. க்யாப்யமாநாமஜாதிம்தைரநுமோதாமஹேவயம்|
விவதாமோநதைஸ்ஸார்தமவிவாதம்நிபோதத||

౫. ఖ్యాప్యమానామజాతింతైరనుమోదామహేవయమ్ ।
వివదామోనతైస్సార్ధమవివాదంనిబోధత॥

ஶ௦-ஹா. இங்ஙன மிருவராலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற உத்பத்தி மித்யாத்வத்தை, அதாவது உத்பத்தி பொய்யென்பதை நாமொப்புக்கொள்ளுகிறோம். அவர்களுடன் நாம் விவாதப்படுவதில்லை. அவர்களில் ஒருவர்க்கொருவர் விவாதப்படுவது போல் நாம் விவாதப்படுவதில்லை யன்றோ. ஆகையா லத்வைதம் அவிவாதமென்று சிஷ்யர்களே அறியுங்கோள்.

சா. அஜாதஸ்யைவதர்மஸ்யஜாதிமிச்சந்திவாதிந:|
அஜாதோஹ்யம்ருதோதர்மோமர்த்யதாம்கதமேஷ்யதி||

எ. நபவத்யம்ருதம்மர்த்யம்நமர்த்யமம்ருதம்ததா||
ப்ரக்ருதேரந்யதாபாவோநகதஞ்சித்பவிஷ்யதி||

அ. 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌥𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌃॥

౬. అజాతస్యైవధర్మస్యజాతిమిచ్ఛన్తివాదినః।
అజాతోహ్యమృతోధర్మోమర్త్యతాంకథమేష్యతి॥

౭. నభవత్యమృతంమర్త్యంనమర్త్యమమృతంతథా।
ప్రకృతేరన్యథాభావోనకథఞ్చిద్భవిష్యతి॥

౮. స్వభావేనామృతోయస్యధర్మోగచ్ఛతిమర్త్యతామ్।
కృతకేనామృతస్తస్యకథంస్థాస్యతినిశ్చలః॥

ஸ0-ஹா. கீழ் இந்த சுலோகங்களுக்கு பாஷ்யம் சொல்லியிருக்கிறோம். கீழ்சொன்ன சுலோகங்களை மறுபடியும் எழுதுவதற்குக்காரணம், த்வைதிகளின் பரஸ்பரவிரோதத்தைக் காட்டுகிற ப்ரகரணத்தில் சொல்லி யநுமோதிப்பதற்காகவாம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த மூன்று சுலோகங்களும் அத்வைத ப்ரகரணத்தில் 20 21 22, வது சுலோகங்கள். அங்கு வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்ட கருத்தையே இங்கும் கொள்க.

கூ. 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍀𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍀𑌸𑌹𑌜𑌾𑌽𑌕𑍃𑌤𑌾𑌚𑌯𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃𑌸𑍇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂𑌨𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿𑌯𑌾॥

౯. సాంసిద్ధికీస్వాభావికీసహజాఅకృతాచయా।
ప్రకృతిస్సేతివిజ్ఞేయాస్వభావంనజహాతియా॥

ஸ0-ஹா. ப்ரக்ருதிக்கு வ்யத்யாஸம் ஒருபோதும் வராதென்று சொன்னார் கீழ். ப்ரக்ருதியாவது யாதென்கிற ஐயந்தீர ப்ரக்ருதி சப்தத்திற்குப் பொருள் கூறுகின்றாரிதில். லோகத்தில் ப்ரக்ருதிமாறாது என்று அனைவரும் சொல்லுகின்றார். யோகிகளுக்கு, ப்ரக்ருதியாவது-அணிமைமுதலிய ஐச்வர்யத்தை யடைவது. அந்த ஸித்திரூபமாகிய ப்ரக்ருதியானது, பூதபவிஷ்யத் வர்தமானகாலங்களில் எப்போதும் மாறுவதில்லை. நெருப்பு முதலியவற்றிற்கு ப்ரக்ருதியாவது - சுடுகைமுதலியது. இதுவு மெக்காலத்திலும்மாறுகிறதில்லை. பக்ஷி முதலியவற்றிற்கு ப்ரக்ருதி - ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கை. இதுவு மொருகாலத்திலும் மாறுகிறதில்லை. தண்ணீர் முதலியவற்றிற்கு ப்ரக்ருதி-பள்ளமாகிய விடத்தில் தங்குகை. இப்படியே ஒவ்வொன்றுக்கும் ப்ரக்ருதியையறிக. இதில் முதலாவது ப்ரக்ருதிக்கு ஸாம்ஸித்திகி என்றும், இரண்டாவது ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வாபாவிகி என்றும், மூன்றாவது ப்ரக்ருதிக்கு ஸஹஜை, என்றும், நாலாவது ப்ரக்ருதிக்கு அக்ருதை என்றும் பெயர். இவை எல்லாங் காரணப் பெயரேயாகின்றன. இந்த ப்ரக்ருதிகள் ஒரு காலத்திலும் ஒரு தேசத்திலும் மாறுவதில்லையன்றோ. எப்போதும் மாறாதது ப்ரக்ருதி என்று பெயருடைய தென்றதாயிற்று. ஆக இவ்வாறு பொய்யாய் மாயையினால் கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு ப்ரக்ருதி மாறாமலிருக்க நித்யபரமார்த்த ப்ரம்ம ப்ரக்ருதிமாறுமென்று யார் சொல்லுவர். ஆகையால் ப்ரம்மம் விகாரத்தை யடையுமென்பது மிகவும் பொருத்த மற்ற வார்த்தை என்றபிப்ராயம்.

க0. ஜராமரணநிர்முக்தாஸ்ஸர்வே தர்மாஸ்ஸ்வபாவத꞉।
ஜராமரணமிச்சந்தஶ்ச்யவந்தே தந்மனீஷயா॥

౧౦. జరామరణనిర్ముక్తాస్సర్వే ధర్మాస్స్వభావతః ।
జరామరణమిచ్ఛంతశ్చ్యవంతే తన్మనీషయా॥

ஸ0-ஹா. ஜீவாத்மாக்க ளெல்லோரும், ஜரைமரணம் முதலியவற்ருல் விடப்பட்டவர்கள். அவர்களுடைய ப்ரக்ருதிவிகார ஶூந்யமன்ருே. இப்படிப்பட்ட ஆத்ம விஷயத்தில் அவிவேகிகள் கயிற்றில் பாம்பைப்போல் ஜரைமரணம் முதலிய தோஷங்களைக் கல்பிக்கின்ருர்கள். இந்த கல்பனையால் ஸ்வஸ்வரூபத்திலிருந்து நழுவுகின்ருர்கள். இவ்வாறு ஆத்மாவின் ப்ரக்ருதியை அந்யதாவாகக் கல்பித்து அநர்த்தப் படுகிருர்களாகையால் உள்ளதுள்ளபடி யறியவேணும்.

கக. காரணம் யஸ்ய வை கார்யம் காரணம் தஸ்ய ஜாயதே।
ஜாயமானம் கதமஜம் பிந்நம் நித்யம் கதம் ச தத்॥

౧౧. కారణం యస్య వై కార్యం కారణం తస్య జాయతే।
జాయమానం కథమజం భిన్నం నిత్యం కథం చ తత్॥

ஸ0-ஹா. இனி த்வைதிகள் மதங்களில் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிற தூஷணங்களை வெளியிடுகின்ருர். தார்க்கிகர் ஸாங்க்யரை தூஷிக்குமாறு. ஸத்கார்யவாதிகளாகிய ஸாங்க்யர்கள் சொல்லுவது மிகவும் சேராததாயிருக்கின்றது. எவனொருவன் காரணத்தையே கார்யமென்று கூறுகின்ருனே; அதாவது குடமுதலியவற்றிற்கு மண் போலு பாதான காரணமாகிய வஸ்துவே காரியமாகப் பரிணமிக்கிறதென்று கூறுகின்ருனே; அவனுக்கு நித்யமாகிய ப்ரக்ருதியன்ருே மகான் முதலிய காரியமாகப் பிறக்கிறது. இப்படியாயின், காரிமமாகிப் பிறக்கிற ப்ரக்ருதியை நித்யமென்றுரைப்பது எவ்வாரும். பிறப்பில்லாதது காரியமாய் பிறக்கிறது என்று சொல்லுவது விருத்தமன்ருே. இப்படியே அவயவத்தோடு கூடிய ப்ரக்ருதியை நித்யமென்பது கூடுமோ; அவயவமில்லையாயின், மகதாதிரூபமாகப் பரிணமவிகாரத்தை யடைவது சேருமோ; ஆனதால் நித்ய நிர்விகாரம் பிறப்பதில்லை. பிறக்கிறது பரிணமவிகாரத்தை யடைகின்றது, என்று அவர்கள் சொல்வது விருத்தமேயாம். விகாரத்தையுடைய கடம்முதலியவை நித்யங்களாகுமோ.

க௨. காரணாத்யத்யநந்யத்வமத꞉ கார்யமஜம் யதி।
ஜாயமாநாத்தி வை கார்யாத்காரணம் தே கதம் த்ருவம்॥

౧౨. కారణాద్యద్యనన్యత్వమతః కార్యమజం యది ।
జాయమానాద్ధి వై కార్యాత్కారణం తే కథం ధ్రువమ్॥

ஸ0-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய தோஷத்தையே ஸ்பஷ்டமாகக் கூறுகின்ருர். காரணத்தைவிட காரியம் வேறன்ருயின், காரியத்தை அநித்யமென்று சொல்லக் கூடாமையால் காரியமும் நித்யமாகவேணும். இது விருத்தமாயிருக்கின்றது. காரியத்தை விட காரணம் வேறன்ருயின், காரணத்தை நித்யமென்று சொல்லவழியில்லை.

க௩. அஜாத்வை ஜாயதே யஸ்ய த்ருஷ்டாந்தஸ்தஸ்ய நாஸ்தி வை।
ஜாதாச்ச ஜாயமானஸ்ய ந வ்யவஸ்தா ப்ரஸஜ்யதே॥

౧౩. అజాద్వై జాయతే యస్య దృష్టాన్తస్తస్య నాస్తి వై।
జాతాచ్చ జాయమానస్య న వ్యవస్థా ప్రసజ్యతే॥

ஸ0-ஹா. நித்யமாகிய வஸ்துவிலிருந்து காரியமுண்டாகிறதென்கிற ஸாங்க்யன் ஒருத்ருஷ்டாந்தங் காட்டவேண்டும். திருஷ்டாந்தமில்லாதபோது, ஒன்றும் ஸித்தியாதன்றோ. நித்யமான வஸ்துவிலிருந்து அதில் வேறுபடாத காரியம் பிறக்கிறதென்பது எங்கும் காணப்படவில்லையன்றோ. காணப்பட்டாலன்றோ த்ருஷ்டாந்தங் காட்டலாம். ஆகையால் நித்யமாகிய ப்ரதாநமென்கிற ப்ரக்ருதியிலிருந்து மகாந்முதலிய காரியமுண்டாகிறதென்றும் அந்த காரியம் ப்ரக்ருதியைவிட வேறல்லவென்றும் சொல்வதற்கு ஒரு ஆதாரமுமில்லை. இந்த தோஷத்திற்கு பயந்து ப்ரதாநத்தை அநித்யமென்றும் பிறப்புடையதென்று மொப்புக்கொண்டாலும் அந்த ப்ரதானகாரணத்திலும் இந்த தோஷங்கள் வருமாகையால் அதற்குக் காரணம் வேறு சொல்லவேண்டி இவ்வாறே காரண பரம்பரைக்குக் கணக்கில்லாமல் அநவஸ்தைவரும்.

௧௪. ഹേതോരാദിഃ ഫലം യേഷാമാദിർഹേതുഃ ഫലസ്യ ച।
ഹേതോഃ ഫലസ്യ ചാനാദിഃ കഥം തൈരുപവർണ്യതേ॥

౧౪. హేతోరాదిః ఫలం యేషామాదిర్హేతుః ఫలస్య చ।
హేతోః ఫలస్య చానాదిః కథం తైరుపవర్ణ్యతే॥

ஸ0-ஹா. கார்யகாரணமே ரூபமாகிய ஸம்ஸாரமநாதி என்கிற ஸாங்க்யர் ஆத்ம கார்யமாகிய தேஹம் முதலியவற்றை ஆத்மாவுக்குக் காரணமென்றும், இந்த தேஹாதி ஸங்காதத்திற்கு ஆத்மா காரணமென்றும், ஹேது பலம், என்கிற ஆத்மா தேஹம் எல்லாம் அநாதியென்றும் சொல்லுகின்றார்கள். இது மிகவும் விருத்தமாயிருக்கின்றதன்றோ.

௧௫. ഹേതോരാദിഃ ഫലം യേഷാമാദിർഹേതുഃ ഫലസ്യ ച।
തഥാ ജന്മ ഭവേത്തേഷാം പുത്രാജ്ജന്മ പിതുര്യഥാ॥

౧౫. హేతోరాదిః ఫలం యేషామాదిర్హేతుః ఫలస్య చ।
తథా జన్మ భవేత్తేషాం పుత్రాజ్జన్మ పితుర్యథా॥

ஸ0-ஹா. ஹேதுவினால் பிறக்கிற பலத்திலிருந்து ஹேதுவே பிறக்கிறதென்று சொல்லுகிற விது பிள்ளைக்குத் தகப்பன் பிறந்தானென்று சொல்வதுபோ லிருக்கின்றது.

௧௬. സംഭവേ ഹേതുഫലയോരേഷിതവ്യഃ ക്രമസ്ത്വയാ।
യുഗപത്സംഭവേ യസ്മാദസംബന്ധോ വിഷാണവത്॥

౧౬. సమ్భవే హేతుఫలయోరేషితవ్యః క్రమస్త్వయా।
యుగపత్సమ్భవే యస్మాదసమ్బన్ధో విషాణవత్॥

ஸ0-ஹா. இந்த தோஷங்களை நீக்கிக் கொள்ளவேணுமானால் காரணம் முன்னேயாம். காரியம் பின்னேயாம். காரணத்தால் காரியம் பிறக்கிறது; காரியத்தால் காரணம் பிறவாது; என்கிற நியமத்தை யொப்புக்கொள்ளவேணும். இங்ஙனமின்றி காரண காரியங்களுக்கு ஸமாந காலத்தில் உத்பத்தியை யொப்புக்கொள்ளப்பார்த்தால் ஏக காலத்தில் பிறக்கிற,பசுவின் இடதுகொம்புவலதுகொம்பு இவைகளுக்குப்போல காரிய காரணபாவங்கூடாது.

௧௭. 𑌫𑌲𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

౧౭. ఫలాదుత్పద్యమానస్సన్న తే హేతుః ప్రసిద్ధ్యతి ।
అప్రసిద్ధః కథం హేతుః ఫలముత్పాదయిష్యతి॥

ஸம்-ஸா. காரியத்திலிருந்து காரணம் பிறந்தபின் இந்த காரணம் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது, என்றால் காரணம் பிறப்பதற்கு முன் (காரியத்திற்குமுன்) காரணமில்லாமையால் கார்யத்தை இந்த காரணம் எப்படி பிறப்பிக்கும். ஆக, காரணம் பிறவாதபோது காரியம் பிறவாது; காரியம் பிறவாதபோது காரணம்பிறவாது; என்றாய் இரண்டுக்கு மிரண்டுங் கூடாதென்று முடிகின்றது. இதை அந்யோந்யாச்ரய தோஷமென்று கூறுவர்.

௧௮. 𑌯𑌦𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑌤𑌰𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥

౧౮. యది హేతోః ఫలాత్సిద్ధిః ఫలసిద్ధిశ్చ హేతుతః।
కతరత్పూర్వనిష్పన్నం యస్య సిద్ధిరపేక్షయా॥

ஸம்-ஸா. கீழ்ச்சொல்லிய தோஷங்களால் ஹேது பலங்களுக்குக் கார்ய காரண பாவங் கூடாமலிருக்கவும் அதை யொப்புக்கொண்டால், இந்த ஹேது பலங்களில் எது முன்னுண்டாயிற்று. அதைச்சொல்லவேண்டும். முன்னுண்டானதாலன்றோ பின்னுண்டானது பிறக்கும்.

௧௯. 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌕𑍋𑌪𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌾 ॥

౧౯. అశక్తిరపరిజ్ఞానం క్రమకోపోఽథవా పునః ।
ఏవం హి సర్వథా బుద్ధైరజాతిః పరిదీపితా।

ஸம்-ஸா. இந்த தோஷங்களுக்கு ஸமாதாநம் சொல்ல முடியாதென்று கூறில் அசக்தியும், அஜ்ஞாநமும், முன் சொன்ன க்ரமவ்யத்யாஸமும், ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறு சொல்லிப் பார்த்ததில் ஒரு வழியாலும் உத்பத்தி கூடாமையால் ஜந்மம் வாஸ்தவமல்லவென்பது ஸாதிக்கப்பட்டது. அப்போது பாண்டியத்யகர்வமழிகின்றது.

௨௦. 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌮𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ।
𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌮𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౨౦. బీజాఙ్కురాఖ్యో దృష్టాన్తస్సదా సాధ్యసమో హి సః ।
న హి సాధ్యసమో హేతుస్సిద్ధౌ సాధ్యస్య యుజ్యతే॥

ஸம்-ஸா. காரண காரியங்களுக்கு பரம்பரையாய் ஒன்றுக் கொன்று காரணமாகின்றது, என்று சொன்னதற்குக் கருத்தறியாமல் எங்கள் பேரிலிங்ஙனம் தோஷம் சொல்லத்தகுமோ; நாங்கள் அஸித்தமாகிய காரணத்தினால் காரியமுண்டாகிறதென்றாவது அஸித்தமாகிய காரியத்தினால் காரணமுண்டாகிற தென்றாவது, சொல்லவில்லை. பீஜாங்குர ந்யாயத்தாலே காரிய காரணபாவங் கூறுகின்றோம். அதாவது, விதையினால் செடியுண்டாகின்றது, செடியினால் விதையுண்டாகின்றது; என்

பது ப்ரத்யக்ஷமா யிருக்கிறதென்றோ. இதை மகனிடத்திலிருந்து தகப்பன் பிறப்பனோ வென்கிற யுக்தியைக்கொண்டு மறுக்க முடியுமோ; இவ்வாறே காரிய காரணங்களில் ஒரு காரியம் மற்றொரு காரணத்திற்குக் காரியமாகின்றது, அந்த காரணம் மற்றொரு காரியத்திற்குக் காரணமாகின்றது, என்று சொல்லுகின்றோம்; இதை தூஷிப்பது எங்ஙனம்? பீஜாங்குரந்யாயம் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்த மன்றோ வென்று ஸாங்கியர் கீழ்ச்சொல்லிய தூஷணங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகின்றார். ஆதலால் இந்த சமாதானத்தை இந்த சுலோகத்தால் தூஷிக்கின்றார். இந்த பீஜாங்குரந்யாயத்தை உதாகரணமாகக் காட்டுவதும் ஸங்கதமல்ல; திருட்டாந்தமாவது விவாதப்படுகிற வாதிகளிருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டதாயிருக்கவேண்டும். இந்த பீஜாங்குரந்யாயத்தை நா மொப்புக்கொள்ளவில்லை. நம்முடையமதத்தில் வாஸ்தவத்தில் ஒன்றுக்கும் பிறப்பில்லையன்றோ. ஆனதால் பீஜாங்குரங்களும் ஒன்றாலொன்று என்கிற நியாயத்திலே பிறக்கவில்லை என்றுதான் எங்களபிப்பிராயம். ஆனதால் வாஸ்தவமாய் காரண காரியங்களுடைய பரம்பரையில் ஒன்றுக்கொன்று காரணமென்பதில் இந்த பீஜாங்குரங்களை திருட்டாந்தமாகக்காட்டுவது தக்கதல்லவன்றோ. இனி ப்ரத்யக்ஷத்திலிருப்பதை நீ ஒப்புக்கொள்ளாமல் போவதாலெங்களுக்குக் குறையில்லை. மத்யஸ்தர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்ற தன்றோ வென்றால்; இதுவும் தக்கதல்ல; ஏனென்றால் அனாதி யென்பதற்கு ப்ரத்யக்ஷத்தில் விதையும் முளையும் பிறக்கவுமழியவும் காண்கையால் விரோதமுண்டாகின்றதன்றோ. பீஜாங்குர பரம்பரை யனாதியென்றாலும், பரம்பரை யென்பது பீஜாங்குரங்களைவிட வேறல்லவன்றோ. ஆகையாலனாதி என்பதற்கு ஒருவித திருட்டாந்தமுமில்லாமையால் காரியகாரணங்க ளனாதியாய் ஒன்றையொன்று பிறப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றன வென்பது பொய்யேயாம்.

௨௧. 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌜𑌾𑌤𑍇𑌃𑌪𑌰𑌿𑌦𑍀𑌪𑌕𑌮𑍍 |
𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍈𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌨𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౨౧. పూర్వాపరాపరిజ్ఞానమజాతేఃపరిదీపకమ్ ।
జాయమానాద్ధివైధర్మాత్కథంపూర్వంనగృహ్యతే॥

ஸம்-ஹா. ஆக காரிய காரணங்களுக்கு முன்பின் னென்கிற நியமங் கூடாமையால், பிறப்பில்லை என்பது விளக்கப்பட்டது. காரியம் பிறப்பது கண்கண்டதாயிருக்கப் பிறப்பில்லை என்னக் கூடுமோவென்றால்; இது காரியமாயி னிது பிறப்பது வாஸ்தவமாகும். பிறப்பது வாஸ்தவமாகில் காரணங் காணப்பட வேண்டுமென்றோ. அப்படி காணப்படாமையால் உத்பத்தி பொய்யேயாம். ஆகையா லத்வைதபக்ஷமே பிறராலும் விளக்கப்பட்டது.

௨௨. 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌵𑌾𑌪𑌰𑌤𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 |
𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ||

౨౨. స్వతోవాపరతోవాపినకించిద్వస్తుజాయతే ।
స దస త్సదస ద్వాపినకించిద్వస్తుజాయతే॥

ஸம்-ஹா. இந்த காரணத்தாலும் வாஸ்தவத்தில் பிறப்பில்லை என்பது விளங்கும். வாஸ்தவத்தில் பிறப்புண்மையானது என்று சொல்லுகிற வாதியை நாம் சில கேள்விகள் கேட்கின்றோம். அவையாவன—பிறக்கும் பொருள் தானே பிறக்கின்றதா? மற்றொன்றால் பிறக்கின்றதா? தன்னாலும் மற்றொன்றாலுமாகக் கலந்து பிறக்கின்றதா? பிறப்பது ஸத்தான பொருளோ? அஸத்தான பொருளோ? ஸத்துமஸத்து மாகாத பொருளோ? என்பவையாம். இவற்றுள், ஒன்றுங்கூடாது. தன்னால்தான் பிறப்பது

கூடுமோ; தான் பிறப்பதற்குமுன் தானில்லாமையால் தனக்குத் தான் காரணமாகக் கூடாது. ஒரு கடமானது அந்த கடமாகிய தன்னாலே பிறக்குமோ; மற்றொன்றாலும் பிறவாது. படமென்கிற வஸ்திரத்திலிருந்து கடமென்கிற குடமுண்டாகுமோ? மற்றொன்றா லுண்டாகுமாயி னவ்வாறுண்டாகாம லிருப்பதற்குக் காரணம் யாது? ஒரு ஜாதியா யிருக்கவேண்டுமென்றாலும் குடத்திலிருந்து குடமும் வஸ்திரத்திலிருந்து வஸ்திரமு முண்டாகின்றதோ இல்லையன்றோ. ஆகையால் மற்றொன்றாலும் பிறவாது இவ்விரண்டுங் கூடாதபோது இரண்டினாலும் பிறக்கிறதென்பது கூடப்போகின்றதோ. ஆகையால் மிகவும் விரோதமாகையால் தன்னாலும் மற்றொன்றாலும் கூடி யுண்டாகிறதென்பதும் சேராது. குடம் வஸ்திரம் இவை இரண்டாலும் குடமாவது வஸ்திரமாவது உண்டாகின்றதோ; இனி, மண்ணிலிருந்து கடமென்கிற குடம் பிறக்கின்றது. தகப்பனிடத்திலிருந்து மகன் பிறக்கின்றான். இவற்றை இல்லையென்று சொல்லப்போமோ; ஆனதால் இதற்கு வழிசொல்ல வேண்டுமென்றால் அவ்வாறு உலகத்தில் சொல்லுவதொழிய வாஸ்தவத்தில் பிறப்பதில்லை. இவ்வாறு சொல்லுவது மூடத்தனத்தாலே என்பது விவேகிகள், பரீக்ஷித்துப் பார்ப்பதால் வெளியாகின்றது. உலகத்தில் பிறந்தது என்கிற சொல்லால் சொல்லப்படுவது மெய்யோ; பொய்யோ; என்று ஆராயப்படுகின்றது. ஆராய்ந்தறிந்தபோது இந்த பிறப்பு சொல்லினால் மாத்திரமேயன்றி உண்மையல்லவென்று விளங்குகின்றது. ஆகையால் குடம் மகன் எனப்படுகிறவற்றில் ஒன்றும் பிறப்பதில்லை. ஸத்தாயிருந்தால் பிறக்கவேண்டுவதில்லை. முன்னமே ஸத்தாயிருக்கின்றதன்றோ; ஸத்தான மண்முதலியவை பிறக்கின்றதோ; அஸத்தாயின் பிறப்பதுகூடுமோ இல்லாதது உண்டாகுமோ; இல்லாத முயற்கொம்புண்டாகுமோ. ஸதஸத்தென்றால் விரோதமாகையாலே பிறவாது. ஆக ஒன்றும் பிறப்பதில்லை என்பது ஸித்தம். இனி க்ஷணிகவாதிகளுக்கு ஒன்றுமே கூடாததாயிற்று. இதற்கு சுருதி "வாசாரம்பணம்" என்பதாம். இதற்குப் பொருள் வ்யவஹாரமேயன்றி பிறப்பது மெய்யல்லவென்று.

௨௩. 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌫𑌲𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 |
𑌆𑌦𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

౨౩. హేతుర్న జాయతేనాదేః ఫలఞ్చాపి స్వభావతః ।
ఆదిర్న విద్యతే యస్య తస్య హ్యాదిర్న విద్యతే॥

𑌶𑌾𑌂-𑌭𑌾. காரியங் காரணம் இவற்றை அநாதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறவனுக்கு காரணத்திற்காவது காரியத்திற்காவது, காரியத்திலிருந்தாவது காரணத்திலிருந்தாவது பிறப்பில்லை. ஸ்வபாவத்தாலு மிவ்விரண்டும் பிறப்பதில்லை. ஆதியில்லாத பொருளுக்குப் பிறப்புண்டோ; ஆகையா லிவற்றிற்குப் பிறப்பில்லை என்பதே உன்னா லொப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயிற்று.

௨௪. 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌨𑌾𑌶𑌤𑌃 |
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌾 ||

౨౪. ప్రజ్ఞప్తేస్సనిమిత్తత్వమన్యథాద్వయనాశతః ।
సంక్లేశస్యోపలబ్ధేశ్చపరతంత్రాస్తితామతా॥

𑌶𑌾𑌂-𑌭𑌾. வஸ்துக்களுக்கு வாஸ்தவத்தில் உத்பத்தி கூடாமையால், நித்யமாகிய ஜ்ஞாநமே தத்வமென்று முன் சொல்லப்பட்டது; இற்கு வஸ்துக்களை பரமார்த்தமென்றுகொள்ளுகிற மதஸ்தர் இந்தசுலோகத்தில் தூஷணஞ்சொல்லுகின்றார்கள். இந்தஜ்ஞாநமானது வஸ்துவைப் பற்றியதாகின்றது அறியப்படும் வஸ்துவில்லாதபோது அறிவுக்கு ஸத்தைகூடுமோ; நிர்விஷயமாக ஜ்ஞாநத்தைக் கண்டதில்லையன்றோ. இனிஜ்ஞாநமேவ

ஸ்துவாகத்தோற்றுகின்றதென்றாலும் நாநாரூபமாகத் தோற்றுவதுகூடுமோ; ஒருஜ்ஞாந
த்திற்கு அனேக ஆகாரங் கூடாதன்றோ. இனி உபாதியினால் பலவித ஆகாரந் தோற்று
கின்றதென்றாலும், ஜ்ஞாநத்தைவிட வேறான உபாதிகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுகின்
றமையால் ஜ்ஞாநமே தத்வம், மற்றவை பொய்யென்று சொல்லப்போகாது. இந்த
விசித்திர ஜ்ஞாநம் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமாகையா லிதை இல்லை என்பது ஸாத்யமன்று.
ஆகையால் நாங்கள் சொல்லுகிறபடி வஸ்துக்களும் பரமார்த்தங்களேயாம். இதுவு
மன்றி, நெருப்புமுதலிய வஸ்துக்கள் உஷ்ணம் முதலியவற்றால் துன்பத்தை விளைக்
கின்றன. சந்தனம்முதலியவை கந்தம் முதலியவற்றால் இன்பத்தை விளைக்கின்றன.
இதுவும் ப்ரத்யக்ஷமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் அநேக வஸ்துக்கள் பரமார்த்தங்க
ளென்று கொள்ளவேண்டும். ஒரு ஜ்ஞாநமேயாயின் ஸுகமாயே தோற்றவேணும். அல்
லது துன்பமாயே தோற்றவேணும் இரண்டுவிதமாயு மொருவஸ்து தோற்றாது. ஆகை
யால் த்வைதவாதம் யுக்தமேயாகின்றது.

உரு. ப்ரஜ்ஞைஸ்ஸநிமித்தக்ஷம் ... (Grantha verse)
நிமித்தஸ்யா நிமித்தக்ஷம் ... ॥

౨౫. ప్రజ్ఞప్తేస్సనిమిత్తత్వమిష్యతేయుక్తిదర్శనాత్ ।
నిమిత్తస్యానిమిత్తత్వమిష్యతేభూతదర్శనాత్ ॥

ஸமாதானம். நீசெய்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகின்றோம். யுக்தியினா
லன்றோ நாநா வஸ்துக்களையு மொப்புக் கொள்ள வேணுமென்றாய். நீ சொல்லிய படி
யுக்தியினால் ஜ்ஞாநமே தத்வமென்று ஸித்திக்கு மாயின், அதையு மொப்புக் கொள்ள
வேணுமன்றோ. பரமார்த்தத்தில் நிரூபித்துப் பார்க்கும்போது இந்த த்வைத வஸ்துக்
களெல்லாம் பொய் என்றே விளங்குகின்றது. காரணமாகிய மண்ணை விடவேறாய் காரி
யமாகிய கடமொன் றுண்டோ, காரணமாகிய நூலைவிட காரியமாகிய வஸ்திர மொன்
றுண்டோ, இப்படியே அந்தநூலும் தனக்குக் காரணமான பஞ்சை விட வேறானதோ;
ஆனதால் காரணத்தைவிட காரியம் வேறில்லை என்பது விளங்கினமையால் ஸர்வ
காரணமான ஜ்ஞாநத்தைவிட மற்றொன்றும் வாஸ்தவமில்லை. ஆகையால் யுக்தியுடைய
மத மொப்புக்கொள்ளத்தக்க தென்கிற நிலையில் நிற்பாயாகி லத்வைத மதத்தை நீயே
யொப்புக்கொள்வாய். நீசொன்ன ப்ரத்யக்ஷங்களெல்லாம் பாமர ஜனங்களுக்குண்டாவ
தேயன்றி தத்வஜ்ஞாநிக்கல்ல. ஆகையால், ஜ்ஞாநமே பரமார்த்தம். மற்றவை பொய்
யென்பது எந்த யுக்திக்கும் விருத்தமல்ல. பாமரஜனங்களுக்கு கயிற்றில் பாம்புபோல்
த்வைதம் தோற்றுகிறதென்று பலமுறை சொன்னோம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பூததர்சநாத், என்கிற விடத்தில் அபூததர்சநாத் என்றும் பூததர்சநா
த் என்றும் இரண்டு ப்ரகாரமாக பதம்பரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்விர
ண்டு விதமான பதங்களுக்கும் சேர்த்து. பாஷ்யத்தில் கருத்தெழுதப்பட்ட
து. இரண்டு மிரண்டு பொருளைக் கூறுகின்றமையால் இரஜ்ஜுஸர்ப்ப த்ரு
ஷ்டாந்தமும் நூல் வஸ்திரங்களின் த்ருஷ்டாந்தமும் பெறப்பட்டது.

உசு. சித்தம் ந ஸம்ஸ்ப்ருசத்யர்த்தம் நார்த்தாபாஸம் ததைவ ச ... ॥
அபூதோ ஹி யதஸ்சார்த்தோ நார்த்தாபாஸஸ்ததப்ருதக் ॥

౨౬. చిత్తన్నసంస్పృశత్యర్థంనార్థాభాసన్తథైవచ ।
అభూతోహియతశ్చార్థోనార్థాభాసస్తతఃపృథక్ ॥

ஸ௦-ஹா. இங்ஙனம் வஸ்துக்களெல்லாம் பொய்யென்பது ஸித்தமாகையால் சித்தமென்கிற அந்தக்கரணமானது வாஸ்தவத்தில் விஷயங்களென்கிற வஸ்துககளோடு ஸம்பந்தப்பட்டதல்ல. ஸ்வப்நத்தில் தோற்றுகிற வஸ்துக்களைப்போலவே ஜாக்ரத் தசையில் தோற்றுகிற விஷயங்களையும் நெஞ்சு தொடுகிறதில்லை. ஸ்வப்நத்தில் போலவே ஜாகரத சையிலும் வஸ்துக்களெல்லாம் பொய்யேயன்றோ. இதுவுமன்றி இந்தவிஷயா பாஸங்களெல்லாம் சித்தமென்கிற நெஞ்சைவிட வேறானதல்ல. இந்தசித்தமே வஸ்துக்களாய் காணப்படுகின்றது.

௨௭. நிமித்தம் ந ஸதா சித்தம் ஸம்ஸ்ப்ருசத்யத்வஸு த்ரிஷு ।
அநிமித்தோ விபர்யாஸ: கதம் தஸ்ய பவிஷ்யதி ॥

౨౭. నిమిత్తంనసదాచిత్తంసంస్పృశత్యధ్వసుత్రిషు ।
అనిమిత్తోవిపర్యాసఃకథన్తస్యభవిష్యతి॥

ஸ௦-ஹா. கீழ்சுலோகத்தில் சொல்லிய ப்ரகாரம் இந்தகடாதி ஜ்ஞானங்களை ப்ராந்தி என்றால், ப்ராந்தி யதார்த்த ஜ்ஞானத்தாலே பிறக்கவேணு மாகையால் இந்த ஜ்ஞானத்தைப்போல் யதார்த்த ஜ்ஞாநமு முண்டென்பதுநிச்சயம். ஆக, அந்தயதார்த்த ஜ்ஞாநத்தில் விஷயமாகியகடாதிகள் மெய்யேயாமாகையால் ஜ்ஞாநத்தை யொழிந்தமற்றவை பொய்யென்று சொல்வது கூடாதென்று வருகிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதாநம் சொல்லுகின்றார். ஒருகாலத்திலும் நெஞ்சானது விஷயங்களைப் பற்றுகிறதில்லை. ஆகையால் பூதபவிஷ்யத்வர்தமாந காலங்கள் மூன்றிலும் ஜ்ஞாநகோசர வஸ்துக்கள் பொய்யேயாம். வஸ்துஸம்பந்த மில்லாமையால் எப்போதும் யதார்த்த ஜ்ஞாநமுண்டாகாது. இதற்குக்கருத்து ப்ராந்திபிறந்தால் யதார்த்த ஜ்ஞாநமிருக்கவேண்டிய நியமமில்லை. அவித்யையினால் ப்ரமம் வருகிறதென்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றோம். ஆனதால் நீ சொல்வது யுக்தமல்லவென்பதாம்.

௨௮. தஸ்மாந்ந ஜாயதே சித்தம் சித்தத்ருச்யம் ந ஜாயதே ।
தஸ்ய பச்யந்தி யே ஜாதிம் கே வை பச்யந்தி தே பதம் ॥

౨౮. తస్మాన్నజాయతేచిత్తంచిత్తదృశ్యన్నజాయతే।
తస్యపశ్యంతియేజాతింఖేవైపశ్యంతితేపదమ్॥

ஸ௦-ஹா. கடம் படம்முதலிய வஸ்துக்களை இல்லை என்பது அத்வைதிகளுக்கு ஸம்மதமாகையால் சித்தவிகாரமே இவை எல்லாமென்கிற பௌத்தபக்ஷத்தைக்கொண்டுபாஹ்யவஸ்து வாதிகளான த்வைதிகளை நிரஸித்தார். இனிசித்தமும் பிறப்பதில்லை என்றுபௌத்தனை தூஷிக்கின்றார். சித்தமும் ஜந்மத்தையடைவதில்லை. சித்தத்தால் காணப்படுகிற வஸ்துக்களும் ஜந்மத்தை யடைவதில்லை. இப்படியிருக்க, சித்தத்தை ஜந்மமுடையதென்றுகூறுவது ஆகாயத்தில் பறவையின் காலடியைக்கண்டேனென்று சொல்லுகிற வார்த்தையைப்போல் பொய்யானது. சூந்யவாதி சொல்லும்வார்த்தை ஆகாயத்தைக்கையால் பிடித்துவிட்டே னென்பதுபோல் மிகவும் பொய்யானது.

௨௯. அஜாதம் ஜாயதே யஸ்மாதஜாதி: ப்ரக்ருதிஸ்தத: ।
ப்ரக்ருதேரந்யதாபாவோ ந கதஞ்சித்பவிஷ்யதி ॥

౨౯. అజాతంజాయతేయస్మాదజాతిఃప్రకృతిస్తతః ।
ప్రకృతేరన్యథాభావోనకథంచిద్భవిష్యతి॥

ஸ௦ஹா. ஆக, ப்ரம்மம் அஜமென்று ஸித்தித்தமையால் உத்பத்திமுதலியவிகாரமில்லாமையால் அதற்கு ஜந்மமில்லை. மற்றவைபொய்யாகையா லதற்கு ஜந்மமில்லை

ப்ரக்ருதிமாறுதென்பது ஸித்தமன்றே. ஆனதால் கடம்முதலிய வஸ்துக்களெல்லாம் பொய். ப்ரம்மமேபரமார்த்தமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

௩௦. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌸𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 |
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ||

౩౦. అనాదేరంతవత్త్వంచ సంసారస్య న సేత్స్యతి।
అనంతతాచాదిమతో మోక్షస్యనభవిష్యతి॥

ஸா௦ஹா. இனி ஸம்ஸாரம் மோக்ஷம் இவற்றைமெய்யென்று ஒப்புக்கொண்டு, ஸம்ஸாரத்தை யநாதியென்றும் மோக்ஷத்தை அழிவில்லாததென்றும் சொல்லுகிறவாதிகள் தூஷிக்கப்படுகிறார்கள். அநாதியாகியவஸ்து அழியாதென்கிற நியமமுண்டாகையால், ஸம்ஸாரமழியாதாம். ஆதியுடையவஸ்து அழிவுடையதாகையால் மோக்ஷமேன்பது ஆதியுடையதாகையால் அழிவுடையதாம். ஆகையால் பந்தமோக்ஷங்கள் பொய்யென்கிற அத்வைதபக்ஷமே யுக்தம். ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது மோக்ஷமுண்டாகிறதென்று மோக்ஷத்தை ஆதியுடையதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களன்றே. இனி சிலயுக்திகளைக் கொண்டு ஸாதிக்கப்பார்த்தாலும் அவைமுன்னே கண்டிக்கப்பட்டவை என்றறிக. அவை யாவன, பீஜாங்குரந்யாய முதலியவையாம்.

௩௧. 𑌆𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 |
𑌵𑌿𑌤𑌥𑍈𑌃 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ||

௩௨. 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌖𑌲𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ||

౩౧. ఆదావంతేచయన్నాస్తి వర్తమానేపి తత్తథా।
వితథైస్సదృశాస్సంతో వితథాఇవలక్షితాః॥

౩౨. సప్రయోజనతా తేషాం స్వప్నే విప్రతిపద్యతే।
తస్మాదాద్యంతవత్త్వేన మిథ్యైవఖలు తే స్మృతాః॥

ஸா-ஹா. இவ்விரண்டு சுலோகங்களும் வைதத்ய ப்ரகரணத்தில் வ்யாக்யாநம் பண்ணப்பட்டவையாயினும் ஸம்ஸாரமும் பொய்மோக்ஷமும் பொய்யென்கிற இந்த ப்ரகரணத்தில் ப்ரஸங்கத்தால் படிக்கப்பட்டன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஸ்ரீ வேதார்த்த ஸங்கிரஹம் என்கிற பகவத்ராமாநுஜா சார்யர்செய்தருளியக்ரந்தத்தில் இந்த விஷயங்களெல்லாம் பூர்வபக்ஷமாய் விரிவாய்பேசப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டுசுலோகங்களும் வைதத்ய ப்ர்கரணத்தில் ஆறுவது சுலோகமாகவும் ஏழாவது சுலோகமாகவுங் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

௩௩. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ||
𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑍈 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 ||

౩౩. సర్వేధర్మామృషాస్వప్నే కాయస్యాంతర్నిదర్శనాత్।
సంవృతేస్మిన్ ప్రదేశేవై భూతానాందర్శనంకుతః॥

ஸா௦-ஹா. இந்த சுலோகங்களால் ''நிமித்தஸ்யா நிமித்தத்வமிஷ்யதே பூததர்சநாத்'' என்கிறசுலோகத்தின் பொருள்விஸ்தரிக்கப்படுகிறது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஸ்வப்நத்தில் சரீரத்திற்குள் காரணப்படுகின்றமையாலந்த வஸ்துக்கள் பொய்யாவதுபோல ஜாக்ரத்தசையிலும் விராட்புருஷனுடையசரீரத்திற்குள் ஸகலவஸ்துக்களுங் காணப்படுகின்றமையாலவை எல்லாம் பொய்யாவதிலே யமில்லை. தக்கவிடமில்லாமையினுல் ஸ்வப்நம் பொய்யாகின்றதாயின், ப்ரம் மமும் நிரவயமாகையா லிடமுடையதன்று. ஆகையாலந்த ப்ரம்மத்தில்தோ ற்றுகிற ஸகலவஸ்துக்களும் பொய்யேயாம். ஆக எந்தஹேதுக்களால் ஸ்வப் நத்தைப் பொய்யென்கிறேமோ, அந்த ஹேதுக்கள் ஜாகரிதத்திலும் ஸமாநங் களாகையால் ஜகத்துபொய்யேயாகின்றது. ஜந்மம்முதலியதோஷங்களில்லா தஜ்ஞாநமாத்திரமாகிய ப்ரம்மமே ப்ரமார்த்தமென்பது ஸித்தமாயிற்று

௩௪. 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑌤𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

34. నయుక్తందర్శనంగత్వాకాలస్యానియమాద్గతౌ ।
ప్రతిబుద్ధశ్చవై సర్వస్తస్మిందేశేనవిద్యతే॥

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்நத்தில் தேசாந்தரம்போய்வஸ்துக்களைக் காண்பதில்லை. தேச கால நியமமில்லாமையாலென்க. இராமேச்வரத்திலிருப்பவன் அந்தக்ஷணத்தில் காசியி லிருப்பதாக ஸ்வப்நங்காண்கிருன். விழித்துக்கொண்டு பார்த்தால், தான் இந்தஸ்வப்நத் திற்குமுன் எவ்விடத்தி லிருந்தானே அவ்விடத்திலிருக்கிருனே யன்றி, காசியிலிருப்ப தில்லை. ஆகையால் ஸ்வப்நம் பொய்யாகிறது. இவ்வாறே ஸம்ஸாரமாகிற நித்திரை நீங் கிவிழுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஸ்வபநமாகிய ஜசத்திலிருப்பதில்லை. ப்ரம்மஸ்வரூபத் திலிருக்கிருனன்றே. ஆகையால் ஜகத்துபொய்யென்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லை.

௩௫. 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

35. మిత్రాద్యైస్సహసమ్మంత్ర్యసమ్బుద్ధోనప్రపద్యతే ।
గృహీతంచాపియత్కించిత్ప్రతిబుద్ధోనపశ్యతి॥

ஸ0ஹா. ஸ்வப்நத்தில்தான் பலஸ்நேஹிதர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கக்கண் டவன், விழித்துக்கொண்டால் அவர்களைக் காண்பதில்லை. ஸ்வப்நத்தில் கிடைத்த தந தாந்யங்களை விழித்துக்கொண்டபின் காண்பதில்லை. ஆதலால் ஸ்வப்நம்பொய்யாவது போல இந்த ப்ரபஞ்சத்திலுமிந்த குணமுண்டாகையாலிதுவும் பொய்யேயாம்.

௩௬. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥

36. స్వప్నేచావస్తుకఃకాయఃపృథగన్యస్యదర్శనాత్ ।
యథాకాయస్తథాసర్వంచిత్తదృశ్యమవస్తుకమ్॥

ஸ0ஹா. ஸ்வப்நத்தி லொருசரீரத்தோடு தேசாந்தர ஸஞ்சரம செய்வேதாய் கா ண்கிருன். அப்போது அவனுடையசரீரம் அவனுடைய படுக்கையில் கிடக்கிறதன்றே. ஆகையால் அந்த சரீரமஸத்தாகின்றது. அவ்வாறே சித்தமும் சித்தத்தால்காணப்படுகிற பொருள்களும். ஆகையாலதுபோல ஜாகரதசையிலும் சரீரம் முதலியவை யஸத்துக்க ளேயாம்.

௩௭. 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౩౭. గ్రహణాజ్జాగరితవత్తద్ధేతుస్స్వప్న ఇష్యతే।
తద్ధేతుత్వాత్తు తస్యైవ సజ్జాగరితమిష్యతే॥

ஸ0-ஸா. ஜாகரிதத்தில் போலக் ரகிக்கப்படுகையால் ஸ்வப்நத்திற்கு ஜாகரிதம் ஹேதுவாகின்றது. ஸ்வப்நம், காண்பவனுக்கே ஸத்யமாய் தோற்றுவதுபோல ஜாகரிதமும் அவனுக்கே ஸத்தாகித் தோற்றுகின்றது.

௩௮. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌜𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨 ॥

౩౮. ఉత్పాదస్యాప్రసిద్ధత్వాదజం సర్వముదాహృతమ్।
నచభూతాదభూతస్య సమ్భవోఽస్తి కథంచన॥

ஸ0-ஸா. ஸ்வப்ந காரணமாகிய ஜாகரிதம் ஸ்வப்நம்போல பொய்யாகாது. ஜாகரிதம் ஸ்திரமாகக் காணப்படுகிறது ஸ்வப்நமோ க்ஷணிகமாகக் காணப்படுகிறது. இந்த பேதத்தால் ஜாகரிதம் ஸ்வப்நம்போல பொய்யல்லவென்ருல்; இது அவிவேகிகள் சொல்லும் வார்த்தை. விவேகிகளுக்காயின் ஸ்வப்ந ஜாகரிதங்களில் ஒரு விசேஷமுமில்லை. ஆகையால் ஜாகரிதத்தில் வாஸ்தமாய் ஒன்றுக்கும் பிறப்புமுதலியவை யொன்றுமில்லை. ஜாகரிதத்திலிருந்து ஸ்வப்ந முண்டாகிறதென்று சொல்வதும் தக்கதல்ல. அஸத்திற்குப் பிறப்புண்டோ முயற்கொம்புண்டாகுமோ.

௩௯. 𑌅𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 ।
𑌅𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

౩౯. అసజ్జాగరితే దృష్ట్వా స్వప్నే పశ్యతి తన్మయః।
అసత్స్వప్నే న దృష్ట్వా చ ప్రతిబుద్ధో న పశ్యతి॥

ஸ0-ஸா. ஸ்வப்நத்தில் ஜாகரதசையில் கயிற்றில் கற்பிக்கப்பட்ட பாம்புபோல் பொய்யாயிருக்கிற அனேக வஸ்துக்களைக் கண்டு அந்த பாவனையால் பாவிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையவனாய், அந்த ரூபத்தை யடைந்து ஸ்வப்நத்தில் ஜாகரிதத்தில்போல அனேக வஸ்துக்களைக் காண்கிருன். ஸ்வப்நத்தில் கண்டவற்றை விழித்துக்கொண்டபோது பார்ப்பதில்லை. ஜாகரிதத்தில் கண்ட வஸ்துக்களிலும் சில வஸ்துக்களைக் காண்பதில்லை. ஆக இவ்வாறு ஸ்வப்ந ஜாகரிதங்களுக்கு காரிய காரணபாவத்தைக் கொள்ளவேணும். பரமார்த்தமாகிய ஜாகரிதத்தால் அபரமார்த்தமாகிய ஸ்வப்ந முண்டாகிறதென்று சொல்லப்போகாது.

௪௰. 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑌸𑌤𑍍𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥

౪౦. నాస్త్యసద్ధేతుకమసత్సదసద్ధేతుకం తథా।
సచ్చ సద్ధేతుకం నాస్తి సద్ధేతుకమసత్కుతః॥

ஸ0-ஸா. வாஸ்தவத்தில் கார்யகாரண பாவமென்ப தொன்றுக்குங் கூடாது. ஏனென்ருல், அஸத்தாகிய முயற்கொம்பு முதலிய பொருள் அஸத்தாகிய ஆகாயத் தாமரை முதலியவற்ருலுத்பத்தி யடையாமையால் அஸத்திற்கு அஸத்து காரணமாகா

தென்பது விளங்கிற்று. ஸத்தாக த்வைதிகளால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற கடபடாதி வஸ்துக்கள் அஸத்தாகிய ஆகாயத்தாமரை முயற்கொம்பு முதலியவற்ருல் உண்டாகா தென்று த்வைதிகளே ஒப்புக்கொள்ளுகின்றமையால் அஸத்து ஸத்துக்குக் காரணமாகா தென்பது விளங்கிற்று. ஸத்தாக த்வைதிக ளொப்புக்கொள்ளுகிற ஒரு கடத்தால் ஸத் தாக அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற மற்ருெரு கடமுண்டாகாமையினுல் ஸத்து ஸத்திற்குக் காரணமாகாதென்பது விளங்கிற்று. ஆகையால் அஸத்துக்கு ஸத்து காரண மாமென்பதில்லை என்பது ஸித்தமன்ருே. ஆனதால், அஸத்தான ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஸத் தான ப்ரம்மம் காரணமாமென்று சிலர் சொல்லுவது மிகவும் விருத்தமானது. முதற் பாதத்தால் சூந்யவாதி மதமும் இரண்டாம் பாதத்தால் தார்க்கிகர் மதமும் மூன்ரும் பாதத்தால் ஸாங்கியர்மதமும் தூஷிக்கப்பட்டது. இம்மூன்று மதங்களைப்போலவே மித்யையாகிய ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஸத்யமான ப்ரமங் காரணமென்று சொல்லுகிற மதமும் தக்கதல்லவென்று கருத்து. ஆகையால் ஒருவிதத்தாலும் வாஸ்தவத்தில் காரியகாரண பாவங் கிடையாது என்பது ஒருவராலு மழிக்கமுடியாதது. வாஸ்தவத்தில் காரியகாரண பாவத்தை யொருவன் கண்டதுமில்லை. அதற்கு யுக்தியுமில்லை.

௪௧. 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌭𑍂𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 |
𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ||

౪౧. విపర్యాసాద్యథాజాగ్రదచిన్త్యాన్భూతవత్స్పృశేత్ ।
తథాస్వప్నేవిపర్యాసాద్ధర్మాంస్తత్రైవపశ్యతి॥

ஸ0-ஹா. ஸ்வப்நம் ஜாகரம் இவற்றிற்குக் காரிய காரண பாவமில்லை என்பதை மீளவும் விளக்கிக்கொண்டு ஜகத்து பொய்யென்பதை ஸ்தாபிக்கின்ருர். எவ்வாறு ஜாக்ரத்தசையிலும், 'இப்படியுண்டாயிற்று' 'இக்காலத்திலுண்டாயிற்று' என்று சிந்திக்கப் போகாத பொய்யான ரஜ்ஜு-ஸர்பமென்கிற கயிற்றுப் பாம்புமுதலிய வஸ்துக்களை விவேகமில்லாமையினுல் வாஸ்தவமாகவே ப்ரமிக்கிருனே அவ்வாறே ஸ்வப்நத்திலும் அவிவேகத்தினுல் அநேக வஸ்துக்களை வாஸ்தவமாக ப்ரமிக்கிருன். இவ்வளவொழிய ஒன்றுக்கொன்று காரணமன்றென்று கருத்து.

௪௨. 𑌉𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 |
𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌜𑌾𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌤𑌾𑌂𑌸𑌦𑌾 ||

౪౨. ఉపలమ్భాత్సమాచారాదస్తివస్తుత్వవాదినామ్ ।
జాతిస్తుదేశితాబుద్ధైరజాతేస్త్రసతాంసదా॥

ஸ0-ஹா. ப்ரத்யக்ஷத்தாலு மாசாரத்தாலுமுண்மையென்று வஸ்துக்களை யொப்புக் கொண்டு அத்வைதஸ்வரூபத்தி லாத்மநாசம் வருமென்று பயந்தவருக்கு அவர்கள் மதி க்குச் சமாநமாய் பண்டிதர்களால் ஜந்மமுதலியவை கூறப்பட்டன. க்ரமத்தி லத்வைதத் திலிழிவார்களென்று என்று கீழ்சொலலப்பட்ட தன்ருே.

௪௩. 𑌅𑌜𑌾𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌤𑌾𑌂𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇 |
𑌜𑌾𑌤𑌿𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑌸𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑍋𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ||

౪౩. అజాతేస్త్రసతాంతేషాముపలమ్భాద్వియంతియే ।
జాతిదోషానసేత్స్యంతిదోషోప్యల్పోభవిష్యతి॥

ஸ0-ஹா. எவர்கள் அத்வைதாத்ம ஸ்வரூபத்தை சாஸ்திரங்களா லறிந்து, ப்ரத்யக்ஷத்தால் த்வைதத்தைக் காண்கிறபடியாலும் ஆத்மநாசம் வருமென்கிற பயத்தாலும் த்வைதத்தை யடைகிறார்களோ அவர்களும் க்ரமத்தில் நற்கதியை யடைகின்றார்கள். அவர்களுக்கு அத்வைதத்தில் ச்ரத்தை யுண்டாகையால் அவர்களுக்கு ஜாதி தோஷங்கள் வாராவாம். வரினு மிகவும் ஸ்வல்பமாய் வரும். வந்தாலும் க்ரமத்தில் கழியும்.

௪௪. 𑌉𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌯𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌉𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

౪౪. ఉపలమ్భాత్సమాచారాన్మాయాహస్తీయథోచ్యతే ।
ఉపలమ్భాత్సమాచారాదస్తివస్తుతథోచ్యతే ।

ஸ0-ஹா. பேதப்பட்ட அனேக வஸ்துக்கள் ப்ரத்யக்ஷமாய் காணப்படுகின்றமையாலும் அந்தந்த வஸ்துக்களால் அந்தந்த காரியங்கள் பிறக்கின்றமையாலும் மெய்யேயாமென்று ஸாதிக்கமுடியாது. மாயையினாலுண்டாகிய பொய்யான வஸ்துக்களிலும் அவை யுண்டாகின்றமையாலென்க. மாயையினாலொரு யானையை ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காண்கிறோம். அதின்மேலேறுகின்றோம் ஆயினும் அந்த யானை மெய்யாகுமோ. அப்படியே த்வைதமும் மெய்யாகாதென்றுணர்க.

௪௫. 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌚𑌲𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌤𑌥𑍈𑌵𑌚 ।
𑌅𑌜𑌾𑌚𑌲𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

౪౫. జాత్యాభాసంచలాభాసంవస్త్వాభాసంతథైవచ ।
అజాచలమవస్తుత్వంవిజ్ఞానంశాన్తమద్వయమ్ ॥

ஸ0-ஹா. பிறப்புடையதாயுங் க்ரியை யுடையதாயும் நாம ரூபங்களையுடையதாயும் தோற்றுனின்ற, பிறப்பு க்ரியை நாமரூபங்கள் இவை இல்லாதிருக்கின்ற ஜ்ஞானஸ்வரூப சுத்தாத்வைத ப்ரம்மமே பரமார்த்தமாய் சாந்தமாய் ஸுகரூபமாயிருப்பது. மற்றவை பொய்யாய் விகாரியாய் துக்கமாயிருப்பனவென்றுணர்க.

௪௬. 𑌏𑌵𑌂𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌅𑌜𑌾𑌃𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥

౪౬. ఏవన్నజాయతేచిత్తమేవన్ధర్మాఅజాస్స్మృతాః ।
ఏవమేవవిజానన్తోనపతన్తివిపర్యయే ॥

ஸ0-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய யுக்திகளால் சித்தமு முண்டாவதில்லை. ஆத்மாக்களு முண்டாவதில்லை. ஆத்மாக்கள் நித்யர்களாகவே ப்ரம்மவித்துக்களா லெண்ணப்படுகிறார்கள். இப்படி யறிந்தவர் அவித்யையாகிய இருளடைந்த ஸமுத்திரதில் விழுந்து தபியார். “தத்ரகோமோஹஃ கச்சோக ஏகத்வமநுபச்யதஃ” என்கிற மந்திரத்தில் அத்வைத ஜ்ஞானமுடையவனுக்கு துன்பமில்லை யென்று சொல்லுகின்றதன்றோ.

௪௭. 𑌋𑌜𑍁𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌲𑌾𑌤𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂𑌯𑌥𑌾 ।
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂𑌤𑌥𑌾 ॥

౪౭. ఋజువక్రాదికాభాసమలాతస్పన్దితంయథా ।
గ్రహణగ్రాహకాభాసంవిజ్ఞానస్పన్దితంతథా ॥

பா०-ஹா. எவ்வாறு உல்க்கை என்கிற கொள்ளியானது தான் சலிப்பதினால் கோணலாயும் நேராயுந் தோற்றுகின்றதோ; அவ்வாறே ஜ்ஞாநஸ்ரூபமே வ்யத்யாஸத்தினால் அறிபவனாயும் அறியப்படும் பொருளாயுந் தோற்றுகின்றது.

௪௮. அஸ்பந்தமாநமலாதமநாபாஸமஜம் யதா |
அஸ்பந்தமாநம் விஜ்ஞாநமநாபாஸமஜம் ததா||

౪౮. అస్పన్దమానమలాతమనాభాసమజం యథా।
అస్పన్దమానం విజ్ఞానమనాభాసమజం తథా॥

பா०-ஹா. அந்தகொள்ளியானது சலியாதபோது வளைதல் குவிதல் நீளுதல் முதலிய விகாரமடையாமலிருப்பதுபோல ஜ்ஞாநமும் அவித்யை நீங்கிசலியாதிருக்கும்போது நிர்விகாரமாய் கீழ்ச்சொன்ன பேதங்களின்றி விளங்குகின்றது.

௪௯. அலாதே ஸ்பந்தமாநே வை நாபாஸா அந்யதோபுவ:|
ந ததோ(அ)ந்யத்ர நிஸ்பந்தாந்நாலாதம் ப்ரவிசந்தி தே||

౪౯. అలాతే స్పన్దమానే వై నాభాసా అన్యతోభువః ।
న తతోన్యత్ర నిస్పన్దాన్నాలాతం ప్రవిశన్తి తే॥

பா-०-ஹா. இந்த கொள்ளிசலிக்கும்போது தோற்றிய வளைவுமுதலிய ஆபாஸங்கள் இது அசையும்போது மற்றொன்றிலிருந்து இந்த கொள்ளியிற் சேர்ந்தவையல்ல. இது சலியாதபோது இவை இதிலடங்கிப் போயினவென்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனதால் தோற்றமேயாகின்றமையால் அந்த விகாராபாஸங்கள் பொய்யேயாகின்றன. அவ்வாறே இந்த ஜ்ஞாநத்தில் தோற்றுகிற ஜீவாபாஸம் முதலியவை எல்லாம் பொய்யேயாம்.

௫०. ந நிர்கதா அலாதாத்தே த்ரவ்யத்வாபாவயோகத:|
விஜ்ஞாநே(அ)பி ததைவ ஸ்யுராபாஸஸ்யாவிசேஷத:||

౫౦ న నిర్గతా అలాతాత్తే ద్రవ్యత్వాభావయోగతః ।
విజ్ఞానేపి తథైవ స్యురాభాసస్యావిశేషతః॥

பா०-ஹா. இந்த கொள்ளியிலுண்டாகிற விகாராபாஸங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து வந்தன, ஓரிடத்திற்குப் போயின, என்று சொல்வதற்கில்லை. த்ரவ்யமாயின் ஒரு மனிதன் ஒரு வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு மற்றொரு வீடு சேர்ந்து அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு மற்றோரிடஞ் சேருவதுபோல், வரவும் போகவுங் கூடும். இந்த வளைவு முதலிய விகாராபாஸங்கள் த்ரவ்யமல்ல வன்றோ. ஆனதாலென்க. இவ்வாறே விஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்தில் தோற்றுகிற ஸகல பேதவிகாரங்களும் ஓரிடத்திலிருந்து வந்தவையுமல்ல மற்றோரிடத்திற்குப் போமவையுமல்லவென்றுணர்க. ஆகவே பொய்யென்பது விளங்குகின்றது.

௫௧. விஜ்ஞாநே ஸ்பந்தமாநே வை நாபாஸா அந்யதோபுவ:|
ந ததோ(அ)ந்யத்ர நிஸ்பந்தாந்ந விஜ்ஞாநம் விசந்தி தே||

௫௨. ந நிர்கதா விஜ்ஞாநாத் த்ரவ்யத்வாபாவயோகத: |
கார்யகாரணதாபாவாத்யதோ(அ)சிந்த்யா: ஸதைவ தே||

౫౧. విజ్ఞానే స్పన్దమానే వై నాభాసా అన్యతోభువః ।
న తతోన్యత్ర నిస్పన్దాన్న విజ్ఞానం విశన్తి తే॥

౫౨. నని ర్గతావిజ్ఞానాత్తే ద్రవ్యత్వాభావయోగతః ।
కార్యకారణతాభావాద్యతోఽచింత్యాస్సదైవ తే॥

ஸo-ஹா. கொள்ளியோடு விஜ்ஞானம் ஸமானமேயாம். ஆயினும் விஜ்ஞானமெப்போதும், சலியாது. காரிய காரணபாவத்தில் சிந்திக்க முடியாமையால் ஸகல விகாரங்களும் பொய்யே யாகின்றன. எவ்வாறு வளைவுமுதலிய விகாரா பாசங்களில்லாத கொள்ளியில் வளைவு முதலிய விகாரங்கள் காணப்பட்டனவோ; அவ்வாறே பேதப்பட்ட விகாரங்கள் விஜ்ஞானத்திலில்லா விடினும் அவித்யையினு லிருப்பவைபோலக் காணப்பட்டன. ஆக, ஜகத்து பொய்யென்பது ஸாதிக்கப்பட்டது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

"அலாதேஸ் பந்தமானேவை" என்கிற (49 வது) சுலோகத்திலும், "நநிக்கதா அலாதாத்தே" என்கிற (50 வது) சுலோகத்திலும், கொள்ளியில் தோற்றுகிற விகாரங்கள் பொய்யென்பதிற் சொன்ன காரணங்களே, விஜ்ஞானத்தில் தோற்றுகிற பேதப்பட்ட தருமங்கள் பொய்யென்பதிலுமுண்டாயிருக்கின்றன வென்று அந்த சுலோகங்களிற் கூறிய தோஷங்களை இவ்விரண்டு சுலோகங்களிலுங் காட்டினாரென் றுணர்க.

௫௩. 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౫౩. ద్రవ్యం ద్రవ్యస్య హేతుస్స్యాదన్యదన్యస్య చైవ హి ।
ద్రవ్యత్వమన్యభావో వా ధర్మాణాం నోపపద్యతే॥

ஸo-ஹா. திரவ்யம் த்ரவ்யத்திற்குக் காரணமாம். குணம் குணத்திற்குக் காரணமாம். இந்த ஜீவாத்மாக்கள். த்ரவ்யமுமல்ல. குணங்களுமல்ல, ஆகையால் ஆத்மா ஒன்றுக்குங் காரணமல்ல. நித்யமாய் ஒன்றாயிருக்கின்றது. அவயவம் அவயவி என்கிற பேதங்களொன்று மில்லாத ஆத்மாவுக்கு ஒருவித விகாரமு மில்லை யென்றதாயிற்று.

௫௪. 𑌏𑌵𑌂 𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃॥

౫౪. ఏవం న చిత్తజా ధర్మాశ్చిత్తం వాపి న ధర్మజమ్ ।
ఏవం హేతుఫలాజాతిం ప్రవిశంతి మనీషిణః॥

ஸo-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய காரணங்களால் சித்தமானது ஆத்மவிஜ்ஞானஸ்வரூபமே யாகையால் பேதப்பட்ட தருமங்கள் சித்தத்தாலுண்டானவையல்ல. சித்தமும் பேத தருமங்களா லுண்டாகியதன்று. எல்லாம் விஜ்ஞானத்தின் ஆபாஸங்களேயன்றோ. இப்படியே, காரிய காரணங்களிலும் காரியத்தால் காரணமாவது காரணத்தால் காரியமாவது பிறப்பதில்லை என்று ஹேதுபலங்களென்கிற காரண காரியங்களுக்கு அஜாதியை (அதாவது - பிறப்பில்லாமை) புத்திமான்களான ப்ரம்மவித்துகள் நிச்சயிக்கின்றார்கள். ஆக ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்குக் காரியகாரண பாவங் கூடாததேயாம்.

௫௫. 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃॥

౫౫. యావద్ధేతుఫలావేశస్తావద్ధేతుఫలోద్భవః ।
క్షీణే హేతుఫలావేశే నాస్తి హేతుఫలోద్భవః॥

ஸம்-ஹா. கீழ்ச்சொல்லியபடி தத்வஜ்ஞாநத்தில் நிலேயுண்டாகி காரிய காரண பாவத்தைப் பொய்யென்றறிந்தவருக்கு இந்த ஸம்ஸார பரம்பரை நீங்குகின்றது. எவர் இதை மெய்யென்று ப்ரமிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த ப்ரமமுள்ளவரையில் ஸம்ஸார பந்தம் நீங்காது.

௫௬. 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌯𑌤𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౫౬. యావద్ధేతుఫలావేశస్సంసారస్తావదాయతః ।
క్షీణే హేతుఫలావేశే సంసారం న ప్రపద్యతే॥

ஸம்-ஹா. நான் இப்போது உபாயாநுஷ்டானம்செய்கிறேன் இது காலாந்தரத்தில் பலிக்கப்போகிறது அப்போது நான் ஜீவித்திருந்து இந்த பலத்தை யநுபவிக்கப்போகிறேன். என்கிற ப்ரமம் நீங்குகிறவரையில் இந்த அவித்யாபந்தங் கழியாது.

௫௭. 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍈।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌜𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈॥

౫౭. సంవృత్యా జాయతే సర్వం శాశ్వతం నాస్తి తేన వై ।
సద్భావేన హ్యజం సర్వముచ్ఛేదస్తేన నాస్తి వై ॥

ஸம்-ஹா. இநத ஸம்ஸாரமெல்லா மவித்யையினுலுண்டாகின்றதாகையால் மாறி மாறி யழிவது மாவதுமாய் பரம்பரையாய் வருகின்றது; ஆகையால்இது நித்யமல்ல. வாஸ்தவத்தில் பரமார்த்த ஸத்தாகியது ப்ரம்மமேயாம். ஆகையால், அஜ்ஞாநிக்குஸம்ஸாரமுண்டாகுமென்று சொல்லியது தக்கதேயாமென்று கருத்து.

௫௮. 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

౫౮. ధర్మా య ఇతి జాయంతే జాయంతే తే న తత్త్వతః ।
జన్మ మాయోపమం తేషాం సా చ మాయా న విద్యతే॥

ஸம்-ஹா. ப்ராந்தி யுடையவராகி அவித்யை யிலகப்பட்டுக்கொண்டு கிடக்கிறவர்களுக்கு ஆத்மாக்களென்றும் விஷயங்களென்று மெவையுண்டாகின்றனவோ; அவையெல்லாம் வாஸ்தவத்தி லுண்டானவையல்ல. மாயையினுலே யுண்டானவையாம். அந்த மாயையும் ஒரு வஸ்துவல்ல. அதுவும் பொய். மாயையென்றுலில்லை என்று பொருள் என்று கருத்து.

௫௯. 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃।
𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾॥

౫౯. యథా మాయామయాద్బీజాజ్జాయతే తన్మయోఽంకురః ।
నాసౌ నిత్యో న చోచ్ఛేదీ తద్వద్ధర్మేషు యోజనా॥

ஸம்-ஹா. கீழ்ச்சொல்லிய விஷயங்களுக்கு மாயையினுல் ஜந்மமென்பதற்கு த்ருஷ்டாந்தங் கூறுகின்றார். உலகத்தில் மாயாவியானவன் ஒரு க்ஷணத்தில் மாஞ்செடியை யுண்டாக்கி அதில் பூக்களை பலங்களை யுண்டாக்குகிறான் உடனே அது அழிந்துவிடுகின்றது. ஆகையா லவ்விடத்தில் வாஸ்தவமாய் ஒன்றும் பிறக்கவுமில்லை. அழியவுமில்லை மாயையினு லப்படி தோற்றியது. அதுபோலவே இந்த பேதப்பட்ட வ்ஸ்துக்

களென்கிற விஷயங்களுக்கும், வாஸ்தவத்தில் ஜந்மம் முதலியவை யொன்றுமில்லை. ஆகையினாலெல்லாம் மாயையினாலென்றுணர்க.

௬௦. நாஜேஷு ஸர்வதர்மேஷு ஶாஶ்வதாஶாஶ்வதாபிதா |
யத்ர வர்ணா ந வர்தந்தே விவேகஸ்தத்ர நோச்யதே ||

౬౦. నాజేషుసర్వధర్మేషుశాశ్వతాశాశ్వతాభిధా।
యత్రవర్ణానవర్తంతేవివేకస్తత్రనోచ్యతే॥

ஸ0-ஹா. பரமார்த்த பூதர்களாய் நிர்விகாரிகளாய் நித்யர்களாயிருக்கிற ஆத்மஜ்ஞப்தி என்கிற ரஸமாத்திரஸ்வரூபர்களா யிருக்கிற ஜீவாத்மாக்களிடதத்தில் நித்யாநித்ய விபாகமில்லை. பதங்களால் சொல்லப்படமாட்டார்கள். இது இப்படிப்பட்டதென்கிற வ்யவஹாரங் கிடையாது. "யதோவா சோநிவர்தந்தே" என்று வாக்கினால் சொல்லப் படமாட்டாதென்று சுருதியினால் வெளியிடப்பட்டதன்றோ.

௬௧. யதா ஸ்வப்நே த்வயாபாஸம் சித்தம் சலதி மாயயா |
ததா ஜாக்ரத் த்வயாபாஸம் சித்தம் சலதி மாயயா ||

௬௨. அத்வயஞ்ச த்வயாபாஸம் சித்தம் ஸ்வப்நே ந ஸம்ஶய꞉ |
அத்வயஞ்ச த்வயாபாஸம் ததா ஜாக்ரந்ந ஸம்ஶய꞉ ||

౬౧. యథాస్వప్నేద్వయాభాసంచిత్తంచలతిమాయయా ।
తథాజాగ్రద్ద్వయాభాసంచిత్తంచలతిమాయయా॥

౬౨. అద్వయంచద్వయాభాసంచిత్తంస్వప్నేనసంశయః ।
అద్వయంచద్వయాభాసస్తథాజాగ్రన్నసంశయః॥

ஸ0-ஹா. விஞ்ஞானமாத்திரரூபமாகிய இந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தில் பரமார்த்தத்தில் வாகிந்திரியப்ரவ்ருத்தியில்லை. அதுப்ரமம் இதை யுணர்த்துவதற்கு இந்த சுலோகங் களிவ்விடத்திலும் படிக்கப்பட்டன.

௬௩. ஸ்வப்நத்ருக் ப்ரசரந் ஸ்வப்நே திக்ஷு வை தஶஸு ஸ்திதாந் |
அண்டஜாந் ஸ்வேதஜாந் வாபி ஜீவாந் பஶ்யதி யாந் ஸதா ||

௬௪. ஸ்வப்நத்ருக்சித்ததൃஶ்யாஸ்தே ந வித்யந்தே தத꞉ ப்ருதக் |
ததா தத்த்ருஶ்யமேவேதம் ஸ்வப்நத்ருக்சித்தமிஷ்யதே ||

౬3. స్వప్నదృక్ప్రచరన్స్వప్నేదిక్షువైదశసుస్థితాన్।
అండజాన్స్వేదజాన్వాపిజీవాన్పశ్యతియాన్సదా॥

౬4. స్వప్నదృక్చిత్తదృశ్యాస్తేనవిద్యంతేతతఃపృథక్ ।
తథాతద్దృశ్యమేవేదంస్వప్నదృక్చిత్తమిష్యతే॥

ஸ0-ஹா. இந்த ஜீவனானவன் ஸ்வப்நத்தில் அண்டஜம்ஸ் வேதஜம் என்று சொல்லப்படுகிற நானாவிதங்களான எந்த ஜந்துக்களை எல்லாதிக்குக்களிலும் பார்க்கிறானோ, அவை அவனுடைய சித்தத்திற்குத் தோற்றுமவையே யன்றி வேறாயிருப்பவை யல்ல. இப்படியே ஸ்வப்நங்காண்கிறவனைவிட வேறு சித்தமென்பது மொன்றில்லை.

௬௫. சரந் ஜாகரிதே ஜாக்ரத் திக்ஷு வை தஶஸு ஸ்திதாந் |
அண்டஜாந் ஸ்வேதஜாந் வாபி ஜீவாந் பஶ்யதி யாந் ஸதா ||

௬௬. ஜாக்ரச்சித்தேக்ஷணீயாஸ்தே ந வித்யந்தே ததஃ ப்ருதக்|
ததா தத்த்ருஶ்யமேவேதம் ஜாக்ரதஶ்சித்தமிஷ்யதே||

౬౫. చరన్జాగరితే జాగ్రద్దిక్షు వై దశసు స్థితాన్ ।
అండజాన్ స్వేదజాన్వాపి జీవాన్పశ్యతి యాన్సదా॥

౬౬. జాగ్రచ్చిత్తేక్షణీయాస్తే న విద్యంతే తతః పృథక్ ।
తథా తద్దృశ్యమేవేదం జాగ్రతశ్చిత్తమిష్యతే॥

ஶ௦-ஷா. இப்படியே ஜாகரதசையிலும் ஜீவனால் க்ரஹிக்கப்படுகிற வஸ்துக்கள் அப்போதுண்டாயிருக்கிற சித்தத்தின் விகாரங்களேயாம். அந்த சித்தமும் அந்த ஜீவனேயாம். மற்றவை முன்போலவே அறியலாம்.

௬௭. உபே ஹ்யந்யோந்யத்ருஶ்யே தே கிம் ததஸ்தீதி சோச்யதே|
லக்ஷணாஶூந்யமுபயம் தந்மதேநைவ க்ருஹ்யதே||

౬౭. ఉభే హ్యన్యోన్యదృశ్యే తే కిం తదస్తీతి చోచ్యతే ।
లక్షణాశూన్యముభయం తన్మతేనైవ గృహ్యతే॥

ஶ௦-ஷா. மநஸ்ஸும் மநஸ்ஸினால் காணப்படுகிற வஸ்துக்களும், ஒன்றுக்கொன்று தோற்றுகின்றன. ஜீவாத்மாவாகிய விஷயத்தை சித்தமானது வேண்டுகின்றது. ஆகையால் சித்தமாவது விஷயங்களாவது வாஸ்தவத்திலில்லை. ஸ்வப்நத்தில் யானை முதலிய வஸ்துக்களும், சித்தமும் பொய்யேயன்றோ. அதுபோலவே ஜாகரதசையிலும், பரமார்த்த ஸத்ஸ்வரூபத்தைவிட வேறொன்றுமில்லை என்று, விவேகிகள் கூறுகின்றார்கள். இவ்விரண்டும் வாஸ்தவத்தில் இல்லை என்பது, உண்டென்பதில் ப்ரமாணமில்லையாகையால் த்வைதிகளும் ஒப்புக்கொள்ளவேணும். வஸ்துவைவிட்டு ஜ்ஞாநந்தோற்றுவதில்லை. ஜ்ஞாநத்தைவிட்டு வஸ்துதோற்றுவதில்லை. ஆகையால் இவ்விரண்டையும் தனியே ப்ரமாணப்ரமேயங்களாக கல்பிப்பதற்குந்யாய முண்டாகாது. ஆகையாலிந்த சித்தமும் விஷயங்களும் கல்பிக்கப்பட்டவையேயாம்.

௬௮. யதா ஸ்வப்நமயோ ஜீவோ ஜாயதே ம்ரியதேऽபி ச|
ததா ஜீவா அமீ ஸர்வே பவந்தி ந பவந்தி ச||

௬௯. யதா மாயாமயோ ஜீவோ ஜாயதே ம்ரியதேऽபி ச|
ததா ஜீவா அமீ ஸர்வே பவந்தி ந பவந்தி ச||

௭௦. யதா நிர்மிதகோ ஜீவோ ஜாயதே ம்ரியதேऽபி வா|
ததா ஜீவா அமீ ஸர்வே பவந்தி ந பவந்தி ச||

౬౮. యథా స్వప్నమయో జీవో జాయతే మ్రియతేపి చ ।
తథా జీవా అమీ సర్వే భవంతి న భవంతి చ॥

౬౯. యథా మాయామయో జీవో జాయతే మ్రియతేపి చ ।
తథా జీవా అమీ సర్వే భవంతి న భవంతి చ॥

౭౦. యథా నిర్మితకో జీవో జాయతే మ్రియతేపి వా ।
తథా జీవా అమీ సర్వే భవంతి న భవంతి చ॥

ஶ௦-ஷா. ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் பொய்யென்றால் மநுஷ்யன் பிறப்பதும் சாவதும் ப்ரத்யக்ஷமா யிருக்கின்ற தாகையா லிதை யொருவரு மொப்பமாட்டார்,

என்று ஆக்ஷேபிக்கிறவனுக்கு ஸமாதாநமாக இந்த மூன்று சுலோகங்கள் கூறப்பட்டன. இவற்றின் கருத்து ஸப்நத்திலும் இந்திரஜாலம் முதலிய மாயையிலும் மந்திரம் ஒஷதி இவற்றின்வ்யாபாரத்திலும் அண்டஜம், ஸ்வேதஜம் ஜராயுஜம்முதலிய அனேகஜீவராசிக ளுந்தோற்றவில்லையோ; ஆயினும் அவை பொய்யேயன்றே. அப்படியே உலகத்தில் பிற ப்பது சாவது எல்லாம்பொய். ஆகையால் ஸம்வித்தென்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாகிய ப்ரம் மமே மெய்யானது என்பதாம்.

௭௧. 𑌨𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

౭౧. నకంచిజ్జాయతేజీవస్సమ్భవోఽస్యనవిద్యతే ।
ఏతత్తదుత్తమంసత్యంయత్రకించిన్నజాయతే॥

ஸ0-ஹா. வ்யவஹார ஸத்யமாகிய ஜீவாதிகளுக்குப் பிறப்புமுதலியவை ஸ்வப்நம் மாயை முதலியவற்றில் தோற்றுகிற ஜீவர்களுக்குப் போலவென்று ரூபித்தோம். பரமா ர்த்தத்திற்கு பிறப்புமுதலியவை யில்லை. மற்றவிசேஷங்கள் முன்சொன்னோம்.

௭௨. 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

౭౨. చిత్తస్పన్దితమేవేదంగ్రాహ్యగ్రాహకవద్ద్వయమ్।
చిత్తన్నిర్విషయన్నిత్యమసఙ్గన్తేనకీర్తితమ్॥

ஸ0-ஹா. த்வைதமெல்லாஞ் சித்தத்தின் தோஷத்தால் வந்தது. வாஸ்தவத்தில் சித்தமென்பது ஆத்மஸ்வரூபமே யாகையாலதற்கு தோஷமில்லை. தோஷமாவது விஷ யஸங்கம். அதாவது ஆத்மாவுக்கு இல்லையென்று சுருதியினால் வெளியாகின்றது.

௭௩. 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ।
𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 ॥

౭౩. యోఽస్తికల్పితసంవృత్త్యాపరమార్థేననాస్త్యసౌ ।
పరతంత్రాభిసంవృత్త్యాస్యాన్నాస్తిపరమార్థతః॥

ஸ0-ஹா. வைதிகரும் சாஸ்திரம் ஆசாரியன் சிஷன் எனப் பலவிஷயங்களை யொ ப்புக்கொண் டிருக்கின்றார் ஆனதால் நிர்விஷயமென்று கூறுவது தகாதென்றால் பர மார்த்தஜ்ஞாநத்திற்கு உபாயமாக அவை கல்பிக்கப்பட்டவையென்று முன்சொல்லி யிருக்கிறோம். இதரமதத்தில் ஒப்புக்கொள்ளுகிற வஸ்துக்கள் அஜ்ஞாந கல்பிதங்களெ ன்று ஸ்பஷ்டம். ஆகையால் நிர்விஷயமாவதில் விரோதமில்லை.

௭௪. 𑌅𑌜𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑌃 ।
𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

౭౪. అజఃకల్పితసంవృత్త్యాపరమార్థేననాప్యజః ।
పరతంత్రాభినిష్పత్త్యాసంవృత్త్యాజాయతేతుసః॥

ஸ0 ஹா. வேத சம்மதமாகிய சிஷ்யாசார்யபேதம் முதலியவை யெல்லாம் பொய் யாயின், ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு நித்யத்வம் முதலியவையும் சாஸ்திரத்தாலே யோ தப்படுகின்றமையால் அவையும் பொய்யாகையால் ஆத்மஸ்வரூபமஜமானது என்பது முதலிய கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூபங்களும் பொய்யாகவேண்டியதே யன்றோ, என்கிற ஆ க்ஷேபத்திற்கு சமாதாந மிந்த சுலோகம். நாம் கீழ்ச்சொல்லியது அவாஸ்தவமே ஜந்

மபரிணாமாதி கல்பனை இல்லையென்பதற்கு கல்பிக்கப்பட்டவையே அவையும் ஸ்வரூபமே ஸத்யமாகின்றது.

௭௫. 𑌅𑌭𑍂𑌤𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂𑌸𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

౭౫. అభూతాభినివేశోఽస్తిద్వయంతత్రనవిద్యతే ।
ద్వయాభావంసబుద్ధ్వైవనిర్నిమిత్తోనజాయతే॥

ஸ௦-ஸா. த்வைத விஷயத்தில் ப்ரமத்தாலாக்ரகப்படுவதொழிய வாஸ்தவத்தில் த்வைதமில்லை. ஆகையாலிது ப்ராந்தியென்று அறிந்தபோதே காரணமில்லாமையால் நிவ்ருத்திக்கின்றது.

௭௬. 𑌯𑌦𑌾 𑌨𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥

౭౬. యదానలభతేహేతూనుత్తమాధమమధ్యమాన్।
తదానజాయతేచిత్తంహేత్వభావేఫలంకుతః॥

ஸ௦-ஹா. அந்தந்தஜாதி ஆச்ரமங்களுக்கு, விதித்த தருமங்களை அந்தந்த தருமங்களுக்கு பலமாக விதித்திருக்கிறபலனை விரும்பாமல் அதருமங்கள் கலவாமல், செய்வதினால் அடையக்கூடிய தேவத்வமுதலிய உத்தம பலங்களையும் அதருமங்கலந்த தருமத்தாலடையக்கூடிய மநுஷ்யத்வ முதலிய மத்யமபலன்களையும் அதருமங்களையே செய்வதினலடையக்கூடிய திர்யக்த்வமுதலிய அதம பலன்களையும், அவித்யையினல் கல்பிக்கப்பட்டவை யென் றுணர்ந்தவனுக்கு அந்தந்த கதிகளுக்குக் காரணங்களான அவித்யை ஸம்பந்தப்பட்ட கருமம் தருமம் முதலியவை நீங்கியபடியால் அவை யுண்டாகிறதில்லை. ஆத்ம தத்வமொன்றே கல்பனையில்லாததென் றுணர்ந்தவன் துன்பங்களையடைவனே. அறியாதார் ஆகாயத்தில் அழுக்கு முதலியவற்றை சிறுவர் காண்பதுபோல் ப்ரம்மத்தில் விகாரங்களைக் காண்கிறார்கள். ஜ்ஞாநிகளுக்கு அந்த காரணங்கள ழிகின்றமையால் அவையுண்டாகா. காரணமில்லாது காரியம் பிறக்குமோ. விதையில்லாமல் செடி முளைக்குமோ. ஆகையா லந்த சித்த விகாரங்கள் அப்போது பிறப்பதில்லை.

௭௭. 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌅𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥

౭౭. అనిమిత్తస్యచిత్తస్యయానుత్పత్తిస్సమాద్వయా ।
అజాతస్యైవసర్వస్యచిత్తదృశ్యంహితద్యతః॥

ஸ௦-ஸா. இந்த சித்தமாவது ஆத்மஸ்வரூபஸ்புரணமாகையால் ப்ரமம் நீங்கிய போது ஸ்வதஸ் ஸித்தமாகின்றது. ஆகையால் எப்போதும் அத்வயமாய், நிர்விசேஷமாயிருக்கின்றது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்த சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட யுக்திகள் இந்தஸந்தர்பத்திற்காக இங்கும் சொலலப்பட்டவை யாகையால், இங்கு விசேஷமாய் விஸ்தரிக்கவில்லை.

௭௮. 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍 ।
𑌵𑍀𑌤𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥

౭౮. బుద్ధ్వానిమిత్తతాం సత్యాం హేతుం పృథగనాప్నువన్।
వీతశోకం తథాకామమభయం పదమశ్నుతే॥

ஸூ-ஸா. ஆக, கீழ்ச்சொல்லிய காரணங்களால் காரிய காரண பாவங்களில் பரமார்த்தமில்லை யென்று ஸித்தித்தமையால் நிமித்தமில்லை யென்பது ஸத்யமென்றுணர்ந்து ஜந்மகாரணங்களான தருமா தருமங்களைவிட்டு, ஆசாபாசம் முதலிய அநர்த்தங்களி லகப்படாமலிருப்பவன், அவித்யா ஸம்பந்தங் கழிந்து ஜந்மமில்லாதவனாகிறான்.

௭௯. 𑌅𑌭𑍂𑌤𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 |
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂𑌸𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑍈𑌵𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ||

౭౯. అభూతాభినివేశాద్ధిసదృశ్యేతత్ప్రవర్తతే।
వస్త్వభావంసబుద్ధ్వైవనిస్సఙ్గంవినివర్తతే॥

ஸூ-ஸா. இல்லாதவஸ்துவி லிருப்பதாக ப்ரமித்திருந்தபோது அந்தப்ரமத்திற்குத் தக்கபடி அந்த சித்தமானது ப்ரவர்திக்கின்றது. வாஸ்தவத்தில் வஸ்துக்களில்லை என்றறிந்தபோது ஸங்கம்விட்டு அதில் நின்றும் நிவ்ருத்திக்கின்றது.

௮௰. 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾𑌹𑌿𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 |
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌜𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ||

౮౦. నివృత్తస్యాప్రవృత్తస్యనిశ్చలాహితదాస్థితిః।
విషయస్సహిబుద్ధానాంతత్సామ్యమజమద్వయమ్॥

ஸூ-ஸா. இவ்வாறு வஸ்து சூந்யத்தை யறிந்து இதரவிஷயங்களில் செல்லாமல் எக்காலத்தில் நிச்சலமாய் மநஸ்ஸு நிற்கின்றதோ. அக்காலத்தில் ஸ்வரூபத்தில் ப்ரவேசித்ததாகின்றது.

௮௧. 𑌅𑌜𑌮𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 |
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑍋𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌧𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ||

౮౧. అజమనిద్రమస్వప్నంప్రభాతంభవతిస్వయమ్।
సకృద్విభాతోహ్యేవైషధర్మోధాతుస్వభావతః॥

ஸூ-ஸா. உலகத்தில் வஸ்துக்கள் ப்ரகாசிக்கும்போது ஸூரியன் விளக்கு முதலியவற்றின் ஸஹாயம் வேண்டப்படுகின்றது. அப்படியன்றி ஆத்மஸ்வரூபம் ஒருஸஹாயத்தையும் வேண்டாது தானேப்ரகாசிக்கும். எப்போது மிவ்வாறேப்ரகாசிக்கின்றது. இது பரமார்த்தஸ்வரூபமானது.

௮௨. 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌵𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌵𑌿𑌵𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌸𑌦𑌾 |
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌸𑍌 ||

౮౨. సుఖమావ్రియతేనిత్యందుఃఖంవివ్రియతేసదా।
యస్యకస్యచధర్మస్యగ్రహేణభగవానసౌ॥

ஸூ-ஸா. இவ்வாறு பரமார்த்ததத்வமாகிய ப்ரம்மஸ்வரூபாபிந்நமாகிய ஆத்மஸ்வரூபமானது பலவிதங்களா லுபதேசிக்கப்படாமலும் இதை லோகத்தா ரங்கீகரியாததற்குக்காரணங் கூறுகின்றார். இந்தத்வைத ப்ரமத்தால் ஸுகஸ்வரூபம் மறைக்கப்படுகின்ற

மையாலும் இந்த பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை யறிவது வருத்தமாகையாலும், ஆசாரியர்களாலும் பல வேதாந்தங்களாலும் முறையிடப்பட்டாலும், இதில் சிரத்தை யுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு மாயாவியான ஈச்வரன் செய்விக்கிறான்.

அ௩. அஸ்தி நாஸ்த்யஸ்தி நாஸ்தீதி நாஸ்தி நாஸ்தீதி வா புந: ।
சலஸ்திரோபயாபாவைராவ்ருணோத்யேவ பாலிஶ:॥

౮౩. అస్తినాస్త్యస్తినాస్తీతినాస్తినాస్తీతివాపునః ।
చలస్థిరోభయాభావైరావృణోత్యేవబాలిశః॥

ஸ०-ஹா. இந்தகாரணத்தாலும் பரமார்த்த நிச்சய மெளிதிலுண்டாகிறதில்லை. தார்க்கிகர் தேஹத்தைவிட வேறாய்ப்ரமாதாவாய் ஒராத்மா இருக்கிறானென்று கூறுகின்றனர். க்ஷணிகவாதிகளான பௌத்தர்கள் தேஹத்தைக்காட்டில் வேறாயினும் க்ஷணிகமாகிய புத்தியைவிட வேறான ஆத்மாவில்லை யென்கிறார்கள். திகம்பரமவாதிகள், ஆத்மா இல்லையென்பதுதான் நிச்சயமென்றுரைக்கின்றார்கள், இவ்வாறு பண்டிதர்களுக்கெல்லாம் அபிநிவேசத்தால் தத்வம்தெரியாதபோது மூடஜனங்களுக்கு தத்வஜ்ஞானம் பிறவாமை யாச்சரியமன்று.

அச. கோட்யஶ்சதஸ்ர ஏதாஸ்து க்ரஹைர்யாஸாம் ஸதாவ்ருத: ।
பகவானாபிரஸ்ப்ருஷ்டோ யேன த்ருஷ்ட: ஸ ஸர்வத்ருக்॥

౮౪. కోట్యశ్చతస్రఏతాస్తుగ్రహైర్యాసాంసదావృతః।
భగవానాభిరస్పృష్టోయేనదృష్టస్ససర్వదృక్॥

ஸ०-ஹா. இவ்வாறு ஆத்மஸ்வரூபத்தை யாவரித்துக்கொண்டு தத்வநிச்சயம் பிறவாமலிருக்கும்படி யெப்போது மிருக்கிற இந்த அஸ்தி முதலிய நாலுகோடிகளிலிருந்து விடப்பட்டு சுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்து தெளிந்தவன் ஸமஸ்தத்தையு மறிந்தவனாகிறான்.

அரு. ப்ராப்ய ஸர்வஜ்ஞதாம் க்ருத்ஸ்னாம் ப்ராஹ்மண்யம் பதமத்வயம் ।
அனாபன்னாதிமத்யாந்தம் கிமத: பரமீஹதே॥

౮౫. ప్రాప్యసర్వజ్ఞతాంకృత్స్నాంబ్రాహ్మణ్యంపదమద్వయమ్ ।
అనాపన్నాదిమధ్యాన్తంకిమతఃపరమీహతే॥

ஸ०-ஹா. இப்படி ஸமஸ்த ஸ்வரூபத்திலு முத்க்ருஷ்டமாகிய ஸர்வஜ்ஞத்வமென்கிற ச்ரேயஸ்ஸையடைந்து, அத்வைதரூபமாகிய ப்ராம்மண்ய மென்கிற ஸ்தாநத்தைப் பெற்று, ஆதிமத்யாந்த மில்லாத ரூபமாகி, பின்பொருதுக்கத்தையு மடைகிறதில்லை.

அசா. விப்ராணாம் விநயோ ஹ்யேஷ ஶம: ப்ராக்ருத உச்யதே ।
தம: ப்ரக்ருதிதாந்தத்வாதேவம் வித்வாஞ்சமம் வ்ரஜேத்॥

౮౬. విప్రాణాంవినయోహ్యేషశమఃప్రాకృతఉచ్యతే।
దమఃప్రకృతిదాన్తత్వాదేవంవిద్వాఞ్శమంవ్రజేత్॥

ஸ०-ஹா. விப்ரர்களுக்கு விநயமும் சமமும் தமமும், ஸ்வபாவமானது; இந்த விநயம் முதலியவற்றின் ஸ்வரூபம் ப்ரம்மரூபமேயாம்.

அஎ. ஸவஸ்து ஸோபலம்ப⁴ஞ்ச த்³வயம் லௌகிகமிஷ்யதே|
அவஸ்து ஸோபலம்ப⁴ஞ்ச ஶுத்³த⁴ம் லௌகிகமிஷ்யதே||

౮౭. సవస్తుసోపలమ్భఞ్చద్వయంలౌకికమిష్యతే ।
అవస్తుసోపలమ్భఞ్చశుద్ధంలౌకికమిష్యతే॥

ஸo-ஹா. கீழ்ச்சொல்லியபடி ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாகையாலும், ராகத்வேஷங்களுக்குக் காரணங்களாகின்றமையாலும், ஸம்ஸாரத்தை வ்ருத்திசெய்யுமவையாகையாலும் இவை பொய்யானவைஎன்று யுக்திகளால் நிரூபித்துக்காட்டி, முன்காட்டிய நான்குகோடிகளும் நீங்கியதாய், ராகத்வேஷ முதலியவை யில்லாததாய், ஸ்வபாவமாய் சாந்த ரூபத்தையுடையதாயிருக்கிற அத்வைத மதமேசுத்தமான மதமென்று ஸாதித்தார். இனி அத்வைத மதபரிஷ்காரத்தைக் காட்டத்தொடங்குகின்றார். வஸ்துக்களோடு கூடியதும், அறிவோடு கூடியதும், க்ராஹ்ய க்ராஹக பேதமுடையதும், லோகஸித்தமானதுமாகிய இந்த அவஸ்தையை ஜாகரிதமென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஸமஸ்தவ்யவஹாரங்களும் இந்த அவஸ்தையிலுண்டாகின்றன. இப்படி வேதாந்தத்திற்கு ஸம்மதமான பொருள். வஸ்து சூந்யமாய், வஸ்துவில்லாவிடினும், வஸ்துஜ்ஞானத்தையுடையதாய், சுத்தமாய், ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் ஸாதாரணமாயுமிருப்பது ஸ்வப்நமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

அஅ. அவஸ்த்வநுபலம்ப⁴ஞ்ச லோகோத்தரமிதி ஸ்ம்ருதம் |
ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயஞ்ச விஜ்ஞேயம் ஸதா³ பு³த்³தை⁴: ப்ரகீர்த்திதம்||

౮౮. అవస్త్వనుపలమ్భఞ్చలోకోత్తరమితిస్మృతమ్ ।
జ్ఞానంజ్ఞేయఞ్చవిజ్ఞేయంసదాబుద్ధైఃప్రకీర్తితమ్॥

ஸo-ஹா. வஸ்து சூந்யமாய் ஜ்ஞாந சூந்யமாய், க்ராஹ்யம் க்ராகம் என்கிற லோகநீதி நீங்கியதாயிருக்கிற இந்த அவஸ்தை ஸுஷுப்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக, கீழ்ச்சொல்லிய மூன்றவஸ்தைகளுக்குள் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம், என்கிற பேதமெல்லா மடங்கியிருக்கின்றது. பரமார்த்த விஜ்ஞாநஸ்வரூபம் துரீயமெனப்படுகிறது. இப்படி ப்ரம்மவித்துக்கள் கண்டறிந்து சொல்லுகிறார்கள்.

அகூ. ஜ்ஞாநே ச த்ரிவிதே⁴ ஜ்ஞேயே க்ரமேண விதி³தே ஸ்வயம் |
ஸர்வஜ்ஞதா ஹி ஸர்வத்ர ப⁴வதீஹ மஹாதி⁴ய:||

౮౯. జ్ఞానేచత్రివిధేజ్ఞేయేక్రమేణవిదితేస్వయమ్ ।
సర్వజ్ఞతాహిసర్వత్రభవతీహమహాధియః॥

ஸo-ஹா. இங்ஙனம் ஜ்ஞாநமும் மூன்றுவிதமான ஜ்ஞேயங்களும், க்ரமமாக அறியப்பட்டால் அந்த மஹா புத்திமானுக்கு ஸர்வஸ்வரூபஜ்ஞாநரூப முண்டாகின்றது. அதற்கு எக்காலத்திலு மெந்த தேசத்திலு மழிவில்லை. இந்தப்படி ஸ்தாநத்ரயத்திலுமில்லாத பரமார்த்த துரீயஸ்வரூபமறியப்பட்டால் தத்வஜ்ஞாநமுண்டாகின்றது.

கூ0. ஹேயஜ்ஞேயாப்யபாக்யானி விஜ்ஞேயாந்யக்³ரயாணத: |
தேஷாமந்யத்ர விஜ்ஞேயாது³பலம்ப⁴ஸ்த்ரிஷு ஸ்ம்ருத:||

౯౦. హేయజ్ఞేయాప్యపాక్యానివిజ్ఞేయాన్యగ్రయాణతః ।
తేషామన్యత్రవిజ్ఞేయాదుపలమ్భస్త్రిషుస్మృతః॥

ஸம்-ஹா. கீழ், லௌகிகங்களான வஸ்துக்களையும் க்ரமமாக அறியவேண்டுமென்று சொல்லியதால் அவையும் மெய்யேயென்று சங்கைப்படவேண்டாமென்று கூறுகின்றார். நாம் கீழ்ச்சொல்லிய மூன்றவஸ்தைகளும், ஹேயங்களென்பதற்காக அதை யறியும்படி சொன்னோம்; அறியத்தக்கது முன்சொன்ன நாலுகோடிகளும் நீங்கிய பரமார்த்த தத்வமேயாம். ஈஷணத்ரயங்களையும் விட்டவனால், பாண்டித்யம் பால்யம் மௌநமென்கிற ஸாதநங்களடையத்தக்கவை. ராகத்வேஷ முதலியவை பரிபக்வ தசையையடையும்படி செய்யத்தக்கவை. இந்த விபாகஜ்ஞாநத்திற்காக ஸந்யாஸியினால் எல்லாமறியவேண்டியவையாயின. முதலில் பரமார்த்த ஸத்ய ஸ்வரூபமே அறியத்தக்கது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

பாண்டித்யமாவது வேதாந்தங்களின் கருத்தை நன்குணர்ந்திருப்பது. அதாவது அத்வைத வஸ்து விசாரத்தால் பிறந்த ஜ்ஞாந சாதுர்யமே, அதுச்ரவணத்தாலுண்டாகின்றது, பால்யமாவது அஹங்காரம் மதம் முதலிய துர்க்குணங்களில்லாதிருப்பது. மௌநமாவதுதான் வேதாந்தங்களில் ஆசாரியனிடத்தில்கேட்ட அத்வைதத்தை யுக்திகளைக்கொண்டு சிந்திப்பது. மற்றவை முன்சொல்லப்பட்டபடி யுணர்க. இது ப்ரம்மவித்துக்கள் மதமென்றும் அவித்யையினால் இவையெல்லாம் தோற்றமென்றும் முன்சொன்னபடி ரூபிக்கப்படுகிறது.

௯௧. ப்ரக்ருத்யாகாசவஜ்ஜ்ஞேயா: ஸர்வே தர்மா அநாதய:|
வித்யதே ந ஹி நாநாத்வம் தேஷாம் க்வசந கிஞ்சந||

౯౧. ప్రకృత్యాకాశవజ్జ్ఞేయాస్సర్వేధర్మాఅనాదయః ।
విద్యతేనహినానాత్వం తేషాంక్వచనకిఞ్చన॥

ஸம்-ஹா. பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை யாலோசித்துப் பார்க்கும்போது இந்த ஜீவாத்மாக்கள் ஸ்வபாவத்தால் ஆகாயம்போல ஸூக்ஷ்ம ரூபமுடையவர்கள். தோஷமில்லாதவர்கள், எங்கும் நிறைந்தவர்கள். ஆதியில்லாதவர்கள். இவ்வாறு முமுக்ஷுக்கள், ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறியவேணும். எப்போதும் அவர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் பேதமில்லை. இங்கு நாம் ஆத்மாக்களென்று பன்மையாற் சொல்லியது கல்பித பேதத்தை யநுசரித்தென்றறிக.

௯௨. ஆதிபுத்தா: ப்ரக்ருத்யைவ ஸர்வே தர்மா: ஸுநிச்சிதா:|
யஸ்யைவம் பவதி க்ஷாந்தி: ஸோऽம்ருதத்வாய கல்பதே||

౯౨. ఆదిబుద్ధాః ప్రకృత్యైవసర్వేధర్మాస్సునిశ్చితాః।
యస్యైవమ్భవతిక్షాన్తిస్సోఽమృతత్వాయకల్పతే॥

ஸம்-ஹா. இந்த ஆத்மாக்களெல்லாரும் ஸ்வயம் ப்ரகாச ரூபமுடையவர்கள். எப்போதும் இப்படி விளங்குகிறவர்களாகையால் ஸந்தேஹமின்றி நிச்சயிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை யுடையவர். ஆகையால் ஆத்மாக்களுக்கு ஜ்ஞேயத்தை வாஸ்தவமாக நினைக்கக்கூடாது. இவ்வாறு எவனறிந்து க்ருதக்ருத்தியனாய் சமத்தையடைகிறானோ; அவன் மோக்ஷத்திற்கு அதிகாரியாகிறான். இந்த ஆத்ம ப்ரகாசத்திற்கு ஸூரியனை த்ருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது. ஸூர்யன் ஸ்வயமாகவே ப்ரகாசிக்கிறானன்றோ. அவன் ப்ரகாசிப்பதற்கு மற்றொரு தேஜஸ்ஸு வேண்டுவதில்லையன்றோ.

௯௩. 𑌆𑌦𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌅𑌜𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌮𑍍 ॥

౯౩. ఆదిశాంతా హ్యనుత్పన్నాః ప్రకృత్యైవ సునిర్వృతాః
సర్వే ధర్మాస్సమాభిన్నా అజం సామ్యం విశారదమ్॥

ஸா0-ஹா. மோக்ஷமும் பரமார்த்தமன்று. நித்யமுக்தராயிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கு ஒருநாளில் முக்தியென்பது கூடுமோ. அவர்களுக்கு உத்பத்தி யுண்டோ. ஸமஸ்வரூப முடையவர்களன்றோ. பேதமில்லாதவர்களன்றோ. பரிசுத்தாத்மஸ்வரூப மிப்படிப்பட்டதாகையால் ஒருவராலும் ஒருபோது மொன்று மிதற்குச் செய்யவேண்டுவதில்லை. நித்யனும் எப்போதும் மாறாத ஒரே ஸ்வபாவமுடையவனுக்கு ஒரு வ்யாபாரத்தால் பயனுண்டோ.

௯௪. 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌰𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌭𑍇𑌦𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

౯౪. వైశారద్యం తు వై నాస్తి భేదే విచరతాం సదా ।
భేదనిమ్నాః పృథగ్వాదాస్తస్మాత్తే కృపణాః స్మృతాః॥

ஸா0-ஹா. இவ்வாறு பரமார்த்த தத்வத்தை யறிந்தவரே தந்யரானவர்கள், மற்றோர்கள் க்ருபணர்களே யாவர்கள். அவர்கள் வஸ்துக்களுக்கு பேதத்தைக் கூறுகின்றார்களன்றோ. ஆகையால் அவர்கள் நீசர்களேயாகிறார்கள். பேதவாதிகள் தத்வ ஜ்ஞாநமில்லாதவர்களாகையா லவர்களுக்கு சுத்தியில்லை யன்றோ. அவித்யையினால் காணப்படுகிற பேதத்தில் புத்தியுடையவர்க ளாகிறார்களன்றோ. ஆகையா லவர்கள் நீசரே யாவர். இது தக்கதேயாமென்று கருத்து.

௯௫. 𑌅𑌜𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌨 𑌗𑌾𑌹𑌤𑍇 ॥

౯౫. అజే సామ్యే తు యే కేచిద్భవిష్యంతి సునిశ్చితాః।
తే హి లోకే మహాజ్ఞానాస్తచ్చ లోకో న గాహతే॥

ஸா0-ஹா. இவ்வாறு பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை நிச்சயமாயறிந்தவரே மகாத்மாக்களாகிறார். ஒரு பெண்பிள்ளையாயினுமிந்த தத்வஜ்ஞாநமுடையளானால் அவளுக்கு தத்வஜ்ஞாநமில்லாத மகா பண்டிதனு மொப்பாகமாட்டான். அப்படிப்பட்டவர்களிடம் மகிமையை இவ்வுலக மறியாது. அப்படியில்லாத த்வைதிகளாகிய நீசர்களால் இந்த தத்வமடையப்படமாட்டாது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இவ்விரண்டு சுலோகங்களில் முதல் சுலோகத்தில் த்வைதிகளை தூஷித்தார். இரண்டாவது சுலோகத்தா லத்வைதிகளைக் கொண்டாடினார், இது அத்வைதத்தி லனைவருக்கும் விருப்பமுண்டாவதற்காகவாம்.

௯௬. 𑌅𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌜𑌮𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌤𑍋 𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

౯౬. అజేష్వజమసంక్రాన్తంధర్మేషుజ్ఞానమిష్యతే।
యతోనక్రమతేజ్ఞానమసఙ్గన్తేనకీర్తితమ్॥

ஸ௦-ஹா. ப்ரமேயமென்றும் ப்ரமாணமென்றும் ப்ரமாதாவென்றும் பேதங்கள் தத்வநிச்சயத்திலேற்படுகிறபடியால் அபேதங் கூடுமோவென்றால் இதற்குவிடையளிக்கின்றார். நித்யர்களான ஜீவாத்மாக்களுக்கு அஸங்கமான நித்யஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தை யொப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஸ்வரூபமே ப்ரமேயமாகின்றது. ஆகாயம்போல ஸங்கமான ஜ்ஞாநத்திற்கு எல்லலாங் கூடும். இங்கும் ஸூர்ய ப்ரகாசத்தை திருஷ்டாந்தமாகக் கொள்க.

௯௭. 𑌅𑌣𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃|
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌵𑌰𑌣𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃||

౯౭. అణుమాత్రేఽపివైధర్మ్యేజాయమానేఽవిపశ్చితః।
అసంగతాసదానాస్తికిముతావరణచ్యుతిః॥

ஸ௦-ஹா. அத்வைதிகளல்லாத வாதிகளுக்கு ஜ்ஞாநம் ஸவிஷயிகமென்று மதமாகையால், அஸங்கத்வமில்லை. அஸங்கத்வமில்லாமையால் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில்லை.

௯௮. 𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌾𑌃|
𑌆𑌦𑍌 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃||

౯౮. అలబ్ధావరణాస్సర్వేధర్మాఃప్రకృతినిర్మలాః।
ఆదౌబుద్ధాస్తథాముక్తాబుధ్యన్తేఇతినాయకాః॥

ஸ௦ஹா. இதனால் அத்வைதிகள் மதத்தில் ஆவரணமென்கிற ஸம்ஸார பந்தமில்லை. ஸ்வபாவத்தாலே சுத்தரானவர்கள் ஜீவாத்மாக்கள் அநாதி ஸவயம் பரகாசர்கள். நித்யமுக்த ஸ்வரூபர்கள். ஜ்ஞாநசக்தியை ஸ்வபாவமாக உடையவர்கள்; தங்களுக்கு தாங்களே ப்ரபுக்கள். ஆகையா லத்வைதத்திற்கு ஒரு தோஷமுமில்லை.

௯௯. 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌨 𑌹𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃|
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍||

౯౯. క్రమతేనహిబుద్ధస్యజ్ఞానన్ధర్మేషుతాపినః।
సర్వేధర్మాస్తథాజ్ఞానంనైతద్బుద్ధేనభాషితమ్॥

ஸ-௦ஹா. பரமார்த்தத்தை யறிந்தவனுக்கு இதரவிஷயங்களில் ஜ்ஞாநம் போகாது ஆகாச ஸ்வரூபமாகியதன்றோ ஜ்ஞாநம். ஜீவாத்மாக்களும் ஆகாசத்தோடு ஸமாந ரூபமுடையராகையாலே, சலியாமலிருக்கின்றார்கள். ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞாதா, என்கிற பேதமில்லாத அத்வைத மதமானது புத்தனால் சொல்லப்பட்டதன்று. அத்வைதத்திற்கு ஸமீபமாக பாஹ்ய வஸ்துக்களில்லை யென்பது ஜ்ஞாநமே யுள்ளதென்பது இவை புத்தனால் சொலலப்பட்டன. ஆயினும் பரமார்த்தமான அத்வைத தத்வம் வேதாந்தங்களில் கண்டறியத்தக்கதேயாம். வேதாந்தங்களாவன ''நஹித்ரஷ்டுர்த்ருஷ்டேர்விபரிலோபோவித்யதே'' என்பதுமுதலியவையாம். இவற்றிற்குப்பொருள் ஜ்ஞாநமேஸத்யம் மற்ற வஸ்துக்கள் பொய்யென்பதாம்.

௱. 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌤𑌿𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌮𑌜𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌮𑍍|
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌦𑌮𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍||

௱. దుర్దర్శమతిగమ్భీరమజం సామ్యం విశారదమ్।
బుద్ధ్వా పదమనానాత్వం నమస్కుర్మో యథాబలమ్॥

௱ஹா. சாஸ்திரஸாரத்தை எடுத்துச்செய்த கௌடபாதகாரிகையென்ற ப்ரபந்தமானது முடிவுபெறுகின்றமையால், முடிவில் மங்களத்தோடு முடிப்பதற்கு பரமார்த்த தத்வத்தை வணங்குவதாகிய நமஸ்கார மங்களத்துடன் முடிக்கின்றார். இதனை லத்வைதம் வணங்கத்தக்கியதென்று சொல்லப்படுகின்றமையால் இதற்கு சமானமாகிய மதமொன்று மில்லையென்று ஸ்துதிசெய்யப்பட்டதாயிற்று. பரமார்த்ததத்வ மெப்படிப்பட்டது? ஸத்தென்றும், அஸத்தென்றும் ஸதஸத்தென்றும் ஸதஸத்விலக்ஷண மென்றும் பலவகையாக விகல்பிக்கப்படுகின்றமையால் ஸுலபமா யறியக்கூடாதது. ஆகையாலறிவிலாதார்க்கு எளிதி லறியப்பார்த்தாலும் ஸமுத்ரம்போல் அவகாகிக்கமுடியாதது. நித்யமாய் ஸமமாய் ஸமர்த்தமாயிருப்பது. பேதங்கள் நீங்கியது, இப்படிப்பட்ட பரமார்த்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை நன்குணர்ந்து அந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தோடு ஐக்யத்தையடைந்து அந்த ப்ரம்மத்தை வணங்குவோமாக. அது வ்யவஹாரத்திற்கு கோசரமாகாததாயினும் நம்முடைய சக்திக்குத்தக்கப்படி வ்யவகாரத்திற்குக் கொண்டுவந்து நமஸ்கரிப்போமாக.

இதி கௌடபாதகாரிகாயாம்
சதுர்த்தம் அலாதசாந்திப்ரகரணம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கௌடபாதகாரிகையின் ப்ரகரணங்கள் நாலுக்கும் அத்வைத மதாசாரியராகிய சங்கராசாரியர் வ்யாக்நமாகச் செய்த பாஷ்யங்களையும் ஆனந்த கிரியாசாரியர் செய்த டீகையையும் அநுஸரித்து பண்டிதர்களி னபிப்ராயங்களையும்சேர்த்து அத்வைத மத ஸ்தாபநமான வ்யாக்யாநக் கருத்துமாத்திர மெழுதப்பட்டது. பதார்த்தங்களை இதைக்கொண்டே அறிந்துகொள்க. இதுவுமன்றி த்வைத மதகண்டநரூபமாகிய இந்த க்ரந்தத்தில் சொல்லிய யுக்தியே புத்திமாங்களுக்கு முக்யமா யறியத்தக்கது. வேத மந்திரங்களுக்குப்போல பதார்த்தம் முக்யமல்ல. ஆகையால் பதார்த்த மெழுதவில்லை. விசேஷக்ரந்த விஸ்தரபயத்தா லென்றறிக.

சங்கராசாரியர் கௌடபாதகாரிகை பாஷ்யத்தின் முடிவில்செய்த மங்களசுலோகங்கள்.

அஜமபிஜநியோகம் ப்ராபதைச்வர்ய யோகாதககிச கதிமத்தாம் ப்ராப தேகம்ஹ்யநேகம், விவிதவிஷய தர்மக்ராஹிமுக்தே க்ஷணநாம் ப்ரணதபயவிஹந்த்ரு ப்ரம்மயத்தந் நதோஸ்மி "க"

ப்ரஜ்ஞாவைசாகவேதக்ஷுபிதஜலநிதேர் வேதநாம்நோந்தரஸ்த்தம் பூதாந்யாலோக்யமக்நாந்யவிரத ஜநநக்ராஹகோரேஸமுத்ரே, காருண்யாதுத்ததாராம்ருதமிதமமரைர் துர்லபம்பூதஹேதோர்யஸ்தம்பூஜ்யாபிபூஜ்யம்பரமகுருமமும்பாதபாதைர்நதோஸ்மி 'உ''

யத்ப்ரஜ்ஞாலோகபாஸாப்ரதிஹதிமகமத்ஸ்வாந்தமோகாந்தகாரோமஜ்ஜோந்மஜ்ஜச்சகோரேஹ்யஸக்ருதுபஜநோதந்வதித்ராஸநேமே,யத்பாதாவாச்ரிதாநாம்ச்ருதிசமவிநயப்ராப்திரக்ராஹ்யமோகாதத்பாதௌபாவநீயௌபவபயவிநுதௌஸர்வபாவைர்நமஸ்யே' ௩.

முதல்சுலோகத்திற்குக்கருத்து.

ஸமஸ்தோப நிஷத்துக்களிலும் பரமார்த்த தத்வமென்று ப்ரசித்தமாய், தன்னை வணங்கினோர்க்கவித்யை முதலிய தோஷபயங்களை நீக்குவதும், ஜன்மம் முதலிய விகாரங்களில்லாததும் தன்னுடைய ஐச்வர்யத்தால் ஜன்மத்தையுடையதும் சலனமில்லாததும் கதியுடையதும் ஒன்றாகியதும் மூடர்களுக்குப் பலவாகியது மாகிய ப்ரம்மத்தை வணங்குகின்றே னென்பதாம்.

இரண்டாவதுசுலோகத்திற்குக்கருத்து.

உலகத்தில் பிறப்பிறப்பு முதலிய துன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கிற ஜந்துக்களிடத்தில் கருணைகொண்டு வேதமாகிய சமுத்திரத்தில் தம்முடைய அறிவென்கிற மத்தினால் கடைந்து இந்த க்ரந்தமாகிய அம்ருதத்தை யெடுத்துத்தந்த வரும் பரமகுருவுமாகிய இவரடிபணிந்து வணங்குகின்றேன்.

மூன்றாவதுசுலோகத்திற்குக்கருத்து.

இந்தஸம்ஸாரஸாகரத்தில் மோகாந்த காரமானது எவருடைய ஜ்ஞானத்தாலே எனக்குநீங்கிற்றோ. எவருடைய அடிவணங்கினோர்க்கு சமதமாதிகுணங்களுண்டாகின்றனவோ; அவருடைய பாவநமான திருவடிகளை ஸமஸ்த ப்ரகாரத்தாலும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சங்கராசாரியர் கௌடபாதகாரிகைக்கு பாஷ்யம்செய்து முடித்து அந்தபாஷ்ய மனைவராலு மாதரிக்கப்படவேண்டுமென்று மூன்று சுலோகங்களால் மங்களம் செய்தார். அதில் முதல் சுலோகத்தில் ப்ரமத்தை வணங்கினார். இரண்டாவது சுலோகத்தால் க்ரந்தகர்த்தாவை வணங்கினார். மூன்றாவது சுலோகத்தால் தம்முடைய ஆசாரியரை வணங்கினாரென்றறிக.

கௌடபாதகாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத்குருப்யோநம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:.

ஸ்ரீமதீசாதிஷடுபநிஷத் த்ராவிடபாஷ்யப்ராரம்ப:.

ஸ்ரீமதீசாவாஸ்யோபநிஷத் த்ராவிட

பாஷ்யப்ராரம்ப:.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்து, கேநோபநிஷத்து, கடோபநிஷத்து, ப்ரச்நோபநிஷத்து, முண்டகோபநிஷத்து, மாண்டூக்யோபநிஷத்து. இந்த ஆறு உபநிஷத்துக்களுக்கும் முன்மத்வ பாஷ்யத்திலுள்ள விசேஷார்த்தங்களெழுதப்படாமையால், இந்த ஆறு உபநிஷத்துகளுக்கும் மத்வமதாநுஸாரமாகச்செய்த பாஷ்யங்களிலுள்ள விசேஷார்த்தங்களெழுதப்படுகின்றன. தைத்திரீயம் முதல், நாலுஉபநிஷத்துகளுக்கும் மற்ற இரண்டு பாஷ்யங்களோடு இந்த பாஷ்யமும் எழுதப்படும். அர்த்தபேதங்களுள்ளவிடத்தில் மாத்திரமே அந்தந்த அர்த்தபேதங்களெழுதப்படுமென்றறிக.

ஈசாவாஸ்யமத்வபாஷ்யாவதாரிகை.

இந்த ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்து ஸ்வாயம்புவமநுவினல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு யஜ்ஞஸ்வரூபியாகிய பகவானை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற க்ரமத்திலே வெளியிடப்பட்டது. அந்தவிஷ்ணுவுக்கு யஜ்ஞமூர்த்தியென்றுபெயர். இதின் விஸ்தரம் ப்ரம்மாண்டபுராணத்திலும் பாகவதத்திலும் விளங்கும்.

ஈ - க, ம - பா. ப்ரக்ருதி என்கிற இந்த லோகதத்வமானது விஷ்ணுவினல் நடத்தப்படுகிறது. ஸ்வயமாக இதற்கு ப்ரவர்த்திக்க சக்தியில்லை. அந்த விஷ்ணுகொடுத்த பொருளைக்கொண்டு புசிக்கவேணும். ப்ரம்மாண்டபுராண மிவ்வாறே கூறுகின்றது.

ஈ - உ, ம - பா. கருமங்கள் செய்துவந்தாலும் ஜ்ஞாநிக்கு அவை முக்திக்கு விரோதமாகிய தந்தம்பயனைத் தராவாம். அஜ்ஞனுகி க்ருஷ்ணமூர்த்தியை உபாஸநம் செய்யாதவனுக்கே கருமங்கள் மோக்ஷவிரோதமாக தந்தம்பயனைத் தருகின்றன. இவ்வாறு நாரதீயபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஈ - ௩, ம - பா. விஷ்ணுவை யுபாஸியாதவர்கள், துன்பத்தைத்தருவது அஸுரர்களாலடையப்படுவதுமான நரகலோகத்தை யடைகிருர்கள். இதுதப்பாது. இவ்வாறு வாமநபுராணத்திலுங் கூறப்பட்டது.

ஈ - ௪, ம - பா. இந்த சுருதியின் பொருள் ப்ரம்மாண்டபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

ஈ - ௫, ம - பா. இந்த சுருதியின்படி தத்வஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டது.

ஈ - ௬, ம - பா. ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனுக்கு பயமில்லை. இந்த விஷயம் ஸௌகராயண ச்ருதியிலுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

ஈ - ௭, ம - பா. எல்லாபூதங்களிலுமிருக்கின்றவர் பரமாத்மா ஒருவரே, என்றறிந்தவனுக்கு சோகமோஹங்களொன்றுமில்லை. ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு ஐக்யமில்லை.

இந்தப்பொருள் பிப்பலாதசாகையிலுள்ள ச்ருதியில் நன்ருய் விளங்குகின்றது. கீழ்சுருதியில் கூறிய விஷயத்தையே இங்குங்கூறியது பரமாத்மா எங்குமிருக்கிருனென்பதில் தாத்பர்யத்தை விளக்குவதற்காம்.

ஈ - அ, ம - பா. இவ்வுலகம் பொய்யல்ல மெய்யாய் சாச்வதமானது. இதை விஷ்ணுபடைத்தார். இது வராஹபுராணத்தில் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பரமாத்மா ஸர்வசுத்தர்.

ஈ - கூ, க௦, கக, க௨, க௩, க௪, ம - பா. இந்த சுருதிகளின்பொருள் கூர்மபுராணத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஈ - க௫, க௬, க௭, ம - பா. இங்கு ஸூர்யமண்டலத்திலிருக்கும் பரமாத்மாவை யுபாஸிக்கிற ப்ரகாரஞ்சொல்லப்படுகிறது; இவ்விஷயம் இராமஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டது. இதனுல் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதம் ஸாதிக்கப்பட்டது.

ஈ - க௮, ம - பா. இந்த சுருதிக்கும் இராமஸம்ஹிதையின் வசநப்படி தத்வத்தில் பொருள்கொள்க.

ஈ - கக, ம - பா. இந்த ச்ருதிக்கு ப்ரம்மதர்க்கவசநத்தை வ்யாக்யாநமாகக் கொள்க. நித்யமும் பக்தர்களை விஷ்ணுஸ்மரிக்கிருர் என்றுகருத்து.

ஈ - ௨௦, ம - பா. ஜ்ஞாநபக்திகளுடன் உன்னை வணங்குகிருேம் எங்களுக்குப் பாபத்தைப்போக்கி ஜ்ஞாநத்தைத் தரவேணும் இந்தசுருதிக்கு, ஸ்காந்தபுராணத்தில் விவரணம் செய்யப்பட்டது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கீழ்ச்சொல்லிய அந்தந்த புராணுதிகளிலிருந்து வசநங்கள் ப்ரமாணங்களாக எடுக்கப்பட்டு அந்தந்த சுலோகவாக்யங்க ளங்கங்கெழுதப்பட்டன. இதனுல் அந்தவசநங்கள் அந்தச்ருதிகளுக்கு உபப்ரம்மணங்க ளாகையாலந்த வசநங்களுக்கிணங்க அந்தசுருதிகளுக்குப் பொருள் சொல்லவேணும். ஆகையா லத்வைதத்திற் கிடமில்லை என்றுகருத்து வெளியிடப்பட்டது. அந்தந்தச் லோக வாக்யங்களையெல்லா மிங்கெழுதி அவற்றிற் கெல்லாம் பொருள் கூறுவதில் விஸ்தரமாகுமென்று விசேஷக்கருத்துக்களே யெழுதப்பட்டன. எழுதாத விடங்களில் இராமாநுஜ பாஷ்யத்தின் கருத்துப் போலவே என்று கண்டுகொள்க. அவ்விரண்டுபாஷ்யங்களிலும் இவ்வுபநிஷத்து பதினெட்டு மந்திரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டாலும் இந்த பாஷ்யத்தில் இருபது மந்திரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. "யோஸாவஸௌ புருஷஸ் ஸோஹமஸ்மி" என்கிற வாக்யத்தையும், "ஓங்க்ரதோஸ்மரக்ருதம்ஸ்மர" என்கிற இரட்டித்துப் படிக்கப்பட்ட இந்தவாக்யத்தையும் தனிமந்திரமாகக் கொண்டபடியால், இருபது மந்திரங்களாயின வென்றறிக.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநமஃ

ஈசாவாஸயோபநிஷத்திற்குமத்வபாஷ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணே நமঃ.

𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

ம - பா. இவ்வுபநிஷத்து நான்குகண்டங்களுக்கும் பொருள் ப்ரம்மஸாரத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சதுர்முகப்ரம்மாவை, உருத்திரன் விஷ்ணுதத்வத்தை யறியவிரும்பி, ப்ரச்நம்பண்ணினதற்கு சதுர்முகப்ரம்மா இந்த உபநிஷதர்த்தத்தை யுபதேசித்திருக்கின்றார். பார்க்கடலில் கண்வளர்ந்தருளுகிற மகாவிஷ்ணுவை இந்த உபநிஷத்து ப்ரதிபாதிக்கின்றது. இதனாலும் ஜீவாத்மாக்களுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் பேதமேவெளியிடப்பட்டது. இதனால் ஸமஸ்ததேவதைகளிலும் விஷ்ணுவேசிறந்தவரென்று காட்டப்பட்டது. இந்த உபநிஷத்தி லர்த்தத்தை சிலவிடங்களில் மற்றும்சில சுருதிகளும், கீதையும் சப்தநிர்ணயமும் வித்யாநிர்ணயமும் வெளியாக்குகின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இவ்வுபநிஷத்திற்கு வ்யாக்யாநமாக ப்ரம்ம ஸாரத்தில் சுலோகங்களையேஎழுதி யிருக்கிறார். முடிவில்சப்தநிர்ணயம் முதலியவற்றையும் ப்ரமாணமாகக் காட்டியிருக்கிறார். மற்றசில பதார்த்தங்கள் மிகவும் பேதப்படவில்லை. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் தனியே வ்யாக்யாநம் செய்யப்படவில்லை என்றறிக.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணே நமঃ.

கேநோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணே நமঃ.

𑌕𑌠𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

ம - பா. இவ்வுபநிஷத்தில் முதலத்யாயம் முதல்வல்லியில், அக்நியிலிருக்கிற பகவானை யுபாஸிக்கும் க்ரமம்முதலியவை சொல்லப்படுகின்றன. இந்தவல்லியிற் சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு வ்யாக்யாநங்களாக ப்ரம்மஸாரம், கதிஸாரம், பாத்மம், தத்வஸாரம் ப்ரம்மாண்டம், இவற்றிலுள்ள வசநங்களைக் காண்க. சிலவிடங்களில் கீதாதிவசநங்களையும் ஸம்வாதமாகக்கொள்க. இந்தவல்லி பகவத்ஸ்வரூபத்தைப் பற்றியதேயாம். கேவல மக்நிஸ்வரூபமாத்திரத்தால் அந்தந்த லோகப்ராப்திபலம் ஸித்தியாமையாலென்க. முக்தாத்மஸ்வரூபத்துக்கு நியாமகனாகிய பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை ப்ரச்நம் பண்ணுகிறது. சிவன்முதலிய தேவதாந்தரங்களை முக்திப்ரதராக நினைக்கக்கூடாது.

ம - பா. இவ்வுபநிஷத்து முதலத்யாயம் இரண்டாவதுவல்லியில் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதஞ்சொல்லப்பட்டது. இதற்கு முன்பின்ஸந்தர்ப்பங்கள் அநுகூலங்களாயிருக்கின்றன. அபேதவாதத்திற்கு பூர்வோத்தர விரோதங்களும் யுக்திவிரோதங்களும் ஸந்தர்பவிரோதங்களுமுண்டு. ஆகையா லத்வைதமதம் யுக்தமானதல்ல. மற்ற சுருதிபுராணங்களும் இதற்கு ஸம்வாதங்களாயிருக்கின்றன. அத்வைதமதத்திற்கு யுக்திவிரோதங்

கள் பலவிருக்கின்றனவென்பது புத்திமான்களுக்கு ஸ்புடமேயாம். ஆகையால் ஜீவ பரமாத்மாக்களுக்கு வாஸ்தவத்தில் பேதமுண்டென்பது விளங்கும்.

ம - பா. இந்த கடோபநிஷத்து முதலத்யாயம் மூன்றாவது வல்லியில் ஸமஸ்ததேவதைகளிலு முத்தமரான ஸ்ரீமந்நாராயணனை த்யாநம் செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

கடோபநிஷத்து முதலத்யாயம் மூன்று வல்லிக்கும் முக்யக் கருத்து மாத்திரமே யெழுதப்பட்டது. மற்ற பதார்த்தங்களில் பேதங்களில்லை. இதற்கு சில விடங்களிலிருந்து சில வசநங்கள் ஸம்வாதமாக எழுதப்பட்டன. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் தனித்தனியே வ்யாக்யாநம் செய்யப்படவில்லை.

ம - பா. கடோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்யாயம் முதல் வல்லியிலும் பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் பேதம் வாஸ்தவமென்றறிவிப்பதற்கு ஜீவாத்மபரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை விரிவாய்ச்சொல்லுகிறது. உறக்கம் முதலிய தோஷங்களையுடையவன்ஜீவன், ஜீவர்களுறங்கும்போதும் தான் விழித்துக்கொண் டிருப்பவனும் சுத்தனுமாகியவன், பரமாத்மா; இவ்வாறு ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதம் வாஸ்தவமென்பதற்கு பலயுக்திகள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆக இவ்வாறு ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதத்தைக் கூறியதால் சிலர் குணங்களுக்கும் அவ்வோ குணங்களையுடைய த்ரவ்யத்திற்கும் பேதத்தைச் சொல்லுகின்றார்கள். அது கூடாதென்று தூஷிக்கின்றது. இப்படியேகாரண விஷ்ணுஸ்வரூபத்திற்கும் அவதாரங்களில் விஷ்ணுஸ்வரூபத்திற்கும் பேதமில்லாதிருக்க பேதத்தை நினைப்பது கூடாது. இவ்விரண்டு விஷ்ணுஸ்வரூபமும் பரப்ரம்மமேயாம். விஷ்ணு என்றாலும் பரப்ரம்மம் என்றாலும் பொருளொன்றே யாமென்றறிக.

ம - பா. கடோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்யாயம் இரண்டாவது வல்லியிலும், ஜீவபரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபத்தை சோதித்து, பேதத்தை நிலைநிறுத்தி பரமாத்மாவுக்குவ்யாப்தியைச்சொல்லி கீழ்ச்சொன்னவற்றையே விஸ்தரித்திருக்கின்றது. இந்த வல்லியில்கூறிய இந்த விஷயங்களைத் தெளிவாகச் சொல்லுகிற கூர்மபுராணத்தியவசநங்களையும் மஹாவராஹ புராணவசநங்களையும் இந்த வல்லிக்கு வ்யாக்யாநமாகக் காண்க.

ம - பா. கடோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்யாயம் மூன்றாவது வல்லியில் இந்த ஜகத்து ஸத்யமென்றும் ப்ரவாஹநித்யமென்றும் இதற்கு ஹரிஎன்கிற பரப்ரம்மமே மூலமாயிருக்கின்றதென்றும் அந்த ஹரி, ஜீவர்களுக்குள் வஸிக்கிறாரென்றும். இவ்விடத்திலிருக்கின்ற ஹரியை ஜ்ஞாநத்ருஷ்டியாலே யறியலாம். கண்ணாடியில் முகம்போல பித்ருலோகத்திலறியலாம். கந்தர்வலோகத்தில் அதைவிட ஸ்பஷ்டமாய்க்காணலாம். ப்ரம்மலோகத்தில் மிகவும் ஸ்பஷ்டமாய்க்காணலாம். என்றும், ஸர்வ தேவதைகளிலும் விஷ்ணுவே உத்தமோத்தமரென்றும். இதை யறிந்தவன் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவானென்றும், ஸ்ருஷ்டிலயங்களுக்கு விஷ்ணுவே காரணமென்றும், சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் விஷ்ணுவே ஸர்வோத்தம தேவதை யென்பது ஸித்தமாயிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:

கடோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றும்.

பரப்ரம்மணேநம:

ப்ரச்நோபநிஷத்பாஷ்யவ்யாக்யா:.

ம - பா. ப்ரஜைகளை பரிபாலநம் செய்வதினால் ப்ரஜாபதியென்று பெயரையுடைய விஷ்ணுவானவர், ஸூர்யனென்கிற பெயரையுடைய வாயுவையும், சந்திரனென்று பெயரையுடைய ஸரஸ்வதியையும், ஸூர்யசந்திரர்களிடத்தில் ஸ்ருஷ்டித்து, அவர்களிடத்திலாவேசித்து, ஸமஸ்தத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். அமூர்தங்களாகிய வஸ்துக்களில் வாயுவும், மூர்தங்களாகிய வஸ்துக்களில் ஸரஸ்வதியுமிருக்கின்றார்கள். என்று ஸ்ருஷ்டிவிஸ்தரம் ப்ரச்நோபநிஷத்து முதலாவது ப்ரச்நத்தில் சொல்லப்படுகிறது; இதற்கு வ்யாக்யாநமாக ப்ரஜாபதி ஸம்ஹிதையிலுள்ள வசநங்களைக்காண்க.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து இரண்டாவது ப்ரச்நத்தில், வாயுரக்நி:, என்கிற மந்திரத்தில் வாயுசப்தத்தால் பூதவாயுவைச் சொல்லுகிறது. ப்ராணசப்தத்தால் ப்ரதாநவாயுவைச் சொல்லுகின்றதென்றுணர்க.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து மூன்றாவது ப்ரச்நத்தில் ஆத்மந:, என்கிற பதத்திற்கு பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து, என்று பொருள். அந்த பரமாத்மா விஷ்ணு. அந்த விஷ்ணுவினிடத்திலிருந்து வாயு உண்டானான். அந்த வாயுவினிடத்திலிருந்து ஸமஸ்த தேவதைகளுமுண்டானார்கள். அந்த வாயுவே பஞ்சப்ராண ஸ்வரூபியாய்க்கொண்டு, மோக்ஷம் முதலிய வற்றைத் தருகின்றான். என்று சொல்லுகிறது. இந்த ப்ரச்நத்திற்கு வ்யாக்யாநமாக ப்ரபஞ்சநத்திலுள்ள வசநங்களைக்காண்க.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து நாலாவது ப்ரச்நத்தில், பரமாத்மாவுக்கு ஜீவர்கள் சரீரம்போன்றவொன்றும் அசேதநமாகிய சரீரத்திற்கு ஸுகங்கூடாமையால் ஜீவர்களிடத்தில் ஸுகமுண்டாகின்றதென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கும் புராண வசநங்களை வ்யாக்யாநமாகக்காண்க.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து ஐந்தாவது ப்ரச்நத்தில், ப்ரணவத்தினால் ஹரி என்று நாமத்தையுடைய பரமாத்மாவாகிய நாராயணனை த்யாநம்செய்து ப்ரம்மலோகத்தையடைந்து அங்கு ப்ரம்மாவினால் தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பெற்று, முக்திபெறுகிறானென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது.

ம - பா. ப்ரச்நோபநிஷத்து ஆறாவது ப்ரச்நத்தில், ஸமஸ்தகாரணமாகியவன் வாஸுதேவனென்று நாமத்தையுடைய பரமாத்மா. அவனைவிட வேறொருவரும் உத்தமரில்லை என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை; ஸமாநரேயில்லை யன்றோ. ஆகையாலவனை யறிந்து முக்தனுவானென்றும், உத்பத்தியில் க்ரமமும் சொல்லப்பட்டது. ஸமுத்திரத்தில் சேர்ந்த நதிஜலங்களுக்கு வேறு நாமரூபங்களுண்டாயிருந்தாலும் மூடராலறியப்படாததுபோல பரமாத்மாவையடைந்த ஜீவர்களுக்கு பேதப்பட்ட அநந்தநாமரூபங்களுண்டாயிருக்கின்றன. பேதப்பட்டவை யென்பதினால்சூந்யமாயழிந்தனவென்று பொருள்சொல்லுகிறவர்கள்மிகவுமறிவிலாதவர்கள். பேதசப்தத்தை விநாசப்பொருளில் ப்ரயோகிப்பதில்லை. குடம் பேதப்பட்டது பிந்நமாயிற்றென்றாலும், அநேகாவயவங்களாய்ப் பிறிந்ததென்று பொருளாகிறதேயன்றி யழிந்ததென்று பொருளில்லை. அங்கு குடமழிந்ததென்பது வ்யங்க்யமாய்த் தோற்றுகின்றது. "பித்யதேதாஸாம்நாமரூபே" என்கிற விடத்தில் வ்யங்க்யமாயுங்கூட நாசந்தோற்றாது. நாமரூபங்களுக்கு கபாலமுதலிய வற்றைப்போல் நாநாபாவங்கூடாமையாலென்க. ஆகையால் பிந்நமாகிற தென்பதற்கு இவ்விட

த்தில் பரமாத்மாவுக்குண்டாகிய நாமரூபங்களைவிட வேறான நாமரூபங்களையுடையவர்களாகின்றார்கள் முக்தஜீவாத்மாக்களென்றே பொருள். இத்தால் முக்தியிலும் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதமுண்டென்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றதன்றோ. "அராஇவ ரதநாபௌகலாயஸ்மின்ப்ரதிஷ்டிதா:" என்று சொல்லுகிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலுமிது விளங்கும். ஆகையால் முக்தியிலும் நாமரூபங்கள் ஜீவாத்மாக்களுக்குண்டென்றறியவேணும். சிலர், 'பரமாத்மாவில் ஜீவாத்மாக்கள் அஸ்தமிக்கிறார்கள்' என்றதினால் ஜீவர்களழிந்து போனார்களென்று தோற்றுகிறதென்று ஐயமுறுவர், அங்ஙனல்ல. 'ஸூரியன் அஸ்தமிக்கிறான்' என்றால் காணப்படுவதில்லை யென்று பொருளேயன்றி, அழிந்துபோனானென்று பொருளல்லவன்றோ. அப்படியே ஜீவாத்மாக்களை யப்போது அறிவிலாதாறறியார்களென்று அஸ்தமிக்கிறார்களென்று சொல்லிற்றேயன்றி அழிந்துபோகின்றார்களென்று சொல்லவில்லை. ஆகையாலஸ்தமிக்கிறார்களென்பதினால் அழிகிறார்களென்று பொருள்கூறுவது யுக்தமல்ல. "நாமரூபாத்விமுக்த:" என்கிற விடத்தில் நாமரூபங்களால் விடுபட்டவனென்று பொருள் சொல்லக்கூடாது. முக்த சப்தத்திற்கு விடுபட்டவனென்று பொருளாயினும் விமுக்த சப்தத்திற்கு அப்பொருள் சொல்லக்கூடாது. எப்படியென்றால், ப்ரியமென்றால் இஷ்டமென்று பொருள். விப்ரியமென்றால் அந்தப்பொருள் இல்லை. அநிஷ்டமென்று பொருளாகிறதன்றோ. அப்படியே இங்கும் விமுக்த: என்கிற பதத்திற்கு நாமரூபங்களாலே விடுபடாதவனென்றே பொருளாகும். இப்படியே பல உதாகரணங்களையுங்காண்க. "நாமரூபேவிஹாய" என்கிற விடத்திலும் 'நாமரூபே, அவிஹாய' என்று பதவிபாகம் செய்து நாமரூபங்களை விடாதவனாயென்று பொருள் சொல்லக்கடவது. "அநந்தம்வைநாமாநந்தாவிச்வேதேவா:" என்றும், "யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:" என்றும் இப்படி பல ச்ருதிகளாலும் அநேகரூபநாமங்களையடைந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றதன்றோ. ஆகையால்தன்னில்பேதப்பட்ட அநந்தமுக்தர்களினு முத்தமானாய் பரமாத்மா நாராயணன் விளங்குகிறானென்பது ஸித்தம். இவ்விடத்திற்குப் பலவிடங்களிலுள்ள சுருதிஸ்ம்ருதி புராணவசநங்களை வ்யாக்யாநமாகக்காண்க.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:.

ப்ரச்நோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம:

ஈஶாவாஸ்யோபநிஷத்பாஷ்யாரம்ப:.

ம - பா. வைவஸ்வதமநுவுக்கு ஆதியில் ப்ரம்மாவினிடத்திலிருந்து, அதர்வா என்பவன்பிறந்தான். பின்பு, மித்திரனும் வருணனும் ஹேதியும், ப்ரஹேதியும்,பிறந்தார்கள். ப்ரம்மாவினுடைய முதல் கல்பத்தில் சிவன் பிறந்தான். வராஹகல்பத்தில் ஸநகாதிகளுண்டானார்கள். இந்தப்ரம்மா விஷ்ணுவுக்குத் தலைமகனானவன். இருக்குமுதலிய வேதங்கள்விஷ்ணுவைஸ்தோத்திரம் செய்வதினால் பரவித்யையாகின்றன. இல்லாதபோது அபரவித்யையாகின்றன. பராத்பரனாகியவிஷ்ணுவையே இதிஹாஸபுராணம்முதலிய ஸமஸ்தமும் பேசுகின்றது. இந்த விஷ்ணுவைப் புருஷோத்தமனென்றறிகிறவர்கள் மகாபாகவதர்களாகிறார்கள். வேதம் ராமாயணம் பாரதம் இவை யெல்லாவற்றிலும், முதலிலும் நடுவிலும் முடிவிலும், விஷ்ணுவே சொல்லப்படுகிறார். ஆகையாலே விஷ்ணுவே பூஜிக்கத்தக்கவர் த்யாநிக்கத்தக்கவர், நமஸ்கரிக்கத்தக்கவர். இந்த விஷ்ணுபூஜைக் குபயோக

மாகிய வேதங்களே பரவித்யைகள். கருமத்திற்குபயோகப்பட்டவை அபரவித்யைகள். இவ்விடத்திற்கு விஸ்தரவ்யாக்யாநமாக பரஸம்ஹிதை ப்ரம்மாண்ட புராணம், வராஹ புராணம் பாரதம் நாராயண ஸம்ஹிதை முதலியவற்றிலுள்ள வசநங்களைக்காண்க. வேதவ்ரதம் செய்தவனுக்கே வித்யாதிகாரமுள்ளது, இது வ்யாஸஸ்ம்ருதியிலும் விளங்குகின்றது. இது முதல் முண்டகம் முதல்கண்டம் போதிக்கின்றது.

ம - பா. நிவ்ருத்தி தருமம் மிகவும் சிறந்தது. காமத்தை விடுதல் முக்யம். வ்யாஸஸ்ம்ருதியையும் காண்க. ஆயினும் ஸங்கமில்லாதவனாய் கருமங்களை யநுஷ்டிக்கவேணும். பலசுருதிஸ்ம்ருதிகளை யுதாகரணமாக இவ்விடத்திற்கு அறியக்கூடும். இது முதல் முண்டகம் இரண்டாவது கண்டத்திற்குக் கருத்து.

ம - பா. அக்ஷரமென்றால் ப்ரக்ருதி, அதற்கு மேலான அக்ஷரம் லக்ஷ்மி, அதற்கு மேலான அக்ஷரம் பரவாஸுதேவன், இது இரண்டாவது முண்டகம் முதல் கண்டத்தில் விசேஷம். இங்கும் பல ப்ரமாணங்களுண்டு.

ம - பா. ஜ்ஞாநிகளுக்கு கோசரிக்கிற பரமாத்மா ஜ்ஞநசக்தி முதலிய குணங்களுடையவன் ஜீவர்களை நியமிகிறவன். குணஸ்வரூபம் முன் சொல்லப்பட்டது. இது இரண்டாவது முண்டகம் இரண்டாவது கண்டத்திற்கு விசேஷம். பாகவதம் முதலியவற்றிலிருக்கிற வசநங்களை அதற்கு வ்யாக்யாநமாகக் காண்க.

ம - பா. ஜீவன், கருமபலத்தை போக்யமாக நினைத்து புசிக்கிறான். வாஸ்தவத்தில் அது ஸ்வாதுவல்ல. பரமாத்மா புசிப்பதில்லை. இதனால் ஜீவபேதம் ஸித்தமாயிற்று. தத்வஸாரம் முதலிய வற்றிலுள்ள வசநங்களை வ்யாக்யாநமாகக் காண்க. இது மூன்றாவது முண்டகம் முதல் கண்டத்தில் விசேஷம்.

ம - பா. மூன்றாவது முண்டகம் இரண்டாவது கண்டத்தில், பரமாத்மா ப்ராணனை அதிஷ்டித்து ஆவேசிக்கிறானென்றும், பிசாசு முதலியவை யாவேசித்து புருஷனைச் சேர்ந்து ஸுகாதிகளை யநுபவிப்பதை இதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக் கொள்ளவேணு மென்றும், ஹரி என்கிற பகவானை யடைவது முக்தியென்றும், ப்ரம்மலோகத்தி லிருப்பவர்களுக்கு ப்ரம்மாவின் அந்தகாலத்தி லவனுடன் முக்தியென்றும், இந்த முக்தி ப்ரம்மத்துடன் ஐக்யமல்ல; அவிரோதத்தாலும் ஸாத்ருச்யத்தாலும், ஏகதேசத்தி லிருப்பதாலும், ஐக்ய முண்டென்று சொல்லப்படுகிற தென்றும் அது ஸ்வரூபத்தாலல்ல வென்றும், நித்யமும் பிந்நரூப முடையவர்களுக்கு, ஸமுத்திரத்தில் கலந்த நீருக்குப்போலவே ஐக்யங் கூடாதென்றும், நாமரூபங்களில்லை யென்பது அந்த நாமரூபங்களை யறிவது முக்தி பெறாதவருக்கு அஸாத்யமாகையா லென்றும், ஸமுத்திரத்தில் கலந்திருக்கிற நதீ ஜலத்தை தனித்தறிவதற்கு நம்போல் வாருக்குச் சக்தியில்லை யாயினும் அதைத் தனியே வாயுவானவ னறிந்து மேகங்களி லேற்றுகிறானென்றும், முக்தர்களான மநுஷ்யர்களிலும் தேவதைகளுக்கு ஏற்றமுண்டு இவ்வாறே மற்றோரிடத்திலும் தாரதம்யத்தை யறியவேணுமென்றும் அறியாதபோது நற்கதி யடைவது அஸாத்யமென்றும், ஆகையால் குணபூர்ணனான விஷ்ணுவே உத்தமனென்றும்; கருத்து அடங்கியிருக்கின்றது, இதைமுக்தவிவேகம் மகாவராஹம் முதலிய க்ரந்தங்களால் தெளிவாயறியலாம்.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநமஃ.

முண்டகோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம꞉.

𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

அவதாரிகை.

ம - பா. இந்த மாண்டூக்யோபநிஷத்திஞல் நான்குரூபங்களையுடைய நாராயணனை மண்டூகரூபியாகிய வருணன் ஸ்துதிசெய்தான். இது பாத்மபுராணத்தில் சொல்லப் பட்டது.

ம - பா. ஜகத்துக்கெல்லா மாதாரமாயிருக்கின்றமையால் ஓமென்று பரமாத்மா சொல்லப்படுகிறுன். ப்ருஹத்ஸம்ஹிதையிலிது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக பூர்ண ஞகின்றமையால் ஓங்காரமே எல்லாமென்று, ஸ்துதிசெய்கிறது. இந்த உபநிஷத்து நாலுகண்டங்களின் கருத்தும் ப்ரம்மதர்க்கம் ப்ரம்மாண்டம் முதலியவற்றில் விரிவா கச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

இந்த மாண்டூக்யோபநிஷத் பாஷ்யத்தில் புராணவசநங்கள் விசேஷமா யெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பலவிஷயங்களில் இராமாநுஜபாஷ்யத்திற்போ லவே கருத்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்டூக்யோபநிஷத்திற்கு மத்வபாஷ்யம் முற்றும்.

ஸ்ரீபரப்ரம்மணேநம꞉.

ௐ

பரப்ரம்மணேநம:

தைத்திரீயோபநிஷத்

த்ராவிடபாஷ்யப்ராரம்ப:

தைத்திரீயோபநிஷத்திற்குச் சங்கராசாரியர் செய்த பாஷ்யத்தில்

மங்களச்லோகங்கள்.

க. 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 |
𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌨𑌮𑌃 ||

உ. 𑌯𑍈𑌰𑌿𑌮𑍇𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 |
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ||

౧. యస్మాజ్జాతంజగత్సర్వంయస్మిన్నేవప్రలీయతే ।
యేనేదన్ధార్యతే చైవతస్మైజ్ఞానాత్మనేనమః॥

౨. యైరిమేగురుభిఃపూర్వమ్పదవాక్యప్రమాణతః ।
వ్యాఖ్యాతాస్సర్వవేదాన్తాస్తాన్నిత్యమ్ప్రణతోఽస్మ్యహమ్॥

முதல்மங்களசுலோகத்தின் கருத்து.

இவ்வுலகத்திற்கு எவன் முதற்காரணமும், நிமித்தகாரணமு மாகின்றானோ; எவனிடத்தில் இவ்வுலகு லயம்பெறுகின்றதோ ; எவனாலிவ்வுலகு தரிக்கப்படுகின்றதோ ; அந்தஜ்ஞாநமூர்த்தியை நாம் வணங்குவோமாக.

இரண்டாவதுமங்களசுலோகத்திற்கு கருத்து.

எந்த பூர்வாசாரியர்களால் வேதாந்தங்களுக்கு தர்க்கவ்யாகரண ப்ரமாணங்களுக்கிணங்க வ்யாக்யாநம்செய்யப்பட்டதோ; அவர்களைஎப்போதும்யான்வணங்குகின்றேன்.

சங்கரபாஷ்யத்தில் ப்ரதிஜ்ஞைசுலோகம்.

𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌕𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃|
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂𑌹𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌯𑌤𑍇||

తైత్తిరీయకసారస్య మయాఽఽచార్యప్రసాదతః ।
విస్పష్టార్థరుచీనాంహివ్యాఖ్యేయంసమ్ప్రణీయతే॥

இதற்குக் கருத்து.

இந்த தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கு, குருகடாக்ஷத்தினால் இவ்வுபநிஷத்தில் பதார்த்தக்கருத்துக்களை யறியவிரும்புகிறவர்களுக்கு உபகாரமாக என்னால் வ்யாக்யாநம் செய்யப்படுகிறது.

சங்கரபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

பூர்வகாண்டத்தில், பலாபிஸந்தி என்கிற பலகாமனையோடு கூடியவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டோமம்முதலிய காம்யகருமங்களும், பலகாமனையில்லாதவர்களுக்கு கீழ்ச்செய்துள்ள பாபகருமங்களைக் கழித்துத்தருகிற தருமங்களும், கூறப்பட்டன. ஆக, கருமாநுஷ்டாநம் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாகின்றது. ஆகையால், ஸம்ஸாரகாரணமாகிய கருமாநுஷ்டாநத்திற்குஹேதுவான காமத்தை நீக்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றது. வேதத்தால் கருமம் விதிக்கப்பட்டாலு மிதி லாசையுடையவ னிதைச் செய்யக்கடவனென்று விதிக்கப்படுகின்றமையால் காமமென்கிற ஆசையில்லாதவன் செய்யவேண்டுவ தில்லையாகையால் கருமத்தை யநுஷ்டிக்கச்செய்கிறது காமமேயாம், காமத்தாலன்றோ கருமத்தில் ப்ரவர்திக்கின்றான். காமங்களையடைந்தவர்களாயின், ஆத்மசுகத்தி லிருக்கின்றமையால், காமமற்றவர்களாகின்றமையால் ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டார்களன்றோ. ஒருமனிதனொன்றை விரும்பினவன் அதை யடைந்தபின் மற்றொன்றை விரும்புகிறானேயன்றி அதையேவிரும்புகின்ற தில்லையன்றோ. ஆகையா லெல்லாமடைந்தானாகில் ஒன்றையும் விரும்பானன்றோ. இவ்வாறு எல்லாமடைந்தவனை அவாப்தஸமஸ்த காமனென்றும் ஆப்தகாமனென்றுஞ் சொல்லுவர். ஆக, ஆப்தகாமன், தனக்கொன்றிலு மாசையில்லாமையினாலே ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டான் தன்னிலேதான்நிற்பான். இப்படி தன்னில்தான்நின்றபின், ஆத்மசுகத்தை யநுபவிக்கிறான். ஆத்மசுகத்தை யநுபவித்தா லவாப்தஸமஸ்தகாமனாகிறான். 'ஆத்மா' என்றாலும் 'தான்' என்றாலும், பொருளொன்றேயாமென்றுணர்க. ஆக, காமங்களையடைவதே காமநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவாகையால், ப்ரம்மவித்யை காரணமாகாமையால் காமநிவ்ருத்திக்காக ப்ரம்மவித்யையென்று சொல்லிய தெங்ஙனமென் றய்யமுற வழியில்லை. ஏனென்றால் ப்ரம்மவித்யையினால் ஆத்மஜ்ஞாநமுண்டாகிறது. ஆத்மாவே ப்ரம்மம். இத்தால் ப்ரம்மவித்யையினா லாத்மஜ்ஞாநமுண்டாவதெங்ஙனமென்கிற ஸந்தேஹம்தீரும். இந்த ஆத்மஜ்ஞாநமாவது, ஆத்மாவேஸத்யம் மற்றவையெல்லாம் அஸத்யமென்பதாம். மெய்யானவஸ்துவில் ஆசையுண்டாகுமேயன்றி பொய்யானவஸ்துக்களி லாசையுண்டாகாது. ஆகையால் ஆத்மஜ்ஞாநத்தால் ஆசைஎன்கிற காமம் நீங்குகின்றது. ஆனதால் ஆசைப்பட்ட வஸ்துக்களையடைந்தவனுக்கு ஆசைநீங்குவதுபோல் ஆத்மஜ்ஞாந முடையவனுக்கும் காமமென்கிற ஆசை நீங்குகின்றமையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனை ஆப்தகாமனென்று சொல்லுகிறது. இவ்வாறு ப்ரம்மவித்யையினால் காமங்கள் கழிந்துபோகின்றமையாலென்க. இப்படி யறிந்தவனுக்கு மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறது. மோக்ஷமாவது அவித்யைநீங்கி யாத்மஸ்வரூபத்தி லிருப்பதேயாம். அவித்யையாவது இதரவஸ்துக்களை ஸத்யமென்றுநினைத்திருப்பது இந்த அவித்யை நீங்குவது ஆத்மாவே ஸத்யமென்கிற வித்யையினாலே

இப்படி சுருதிகள் போதிக்கின்றன. அவையாவன, "அபயம்ப்ரதிஷ்டாம் விந்ததே" "ஏதமாநந்தமயமாத்மாந முபஸங்க்ராமதி" இவைமுதலியவை இவற்றிற்குப்பொருள். ஆத்ம ஸ்வயம்ப்ரகாசாநுபவமே மோக்ஷ மென்பதாம். ஆக இப்படிப்பட்ட மோக்ஷத்திற்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்திற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற கருமங்களுக்குக் காரணங்களான காமங்களை யுண்டுபண்ணுகிற அவித்யை நீங்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றமையால், உபநிஷத்து மிகவும் முக்யமானது. இதனால் எல்லாசுகங்களும் கருமத்தினாலாகின்றனவாகையால் அந்த கருமத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வகாண்டமே முக்யமென்றும் உபநிஷத்து அநவச்யகமென்றும் கூறுவதுகூடாது என்பது விளங்கிற்று. இனிகாம்யகருமங்களைச் செய்யாமல் பாபகருமங்களையும் விட்டிருந்தால் இதற்குமுன்செய்த பாபகருமங்கள் துக்காநுபவத்தாலொழிந்துபோ மாகையால் ப்ரம்மவித்யை யின்றியே மோக்ஷமுண்டாகுமென்றுவது, மோக்ஷமென்பது மகாசுகமாகையால் ஸ்வர்கமென்பதும் மகாசுகமேயாகையால், ஸ்வர்க்கத்திற்கு கருமமேஸாதநமென்று சுருதி சொல்லுகின்றமையால் கருமாநுஷ்டாநத்தாலே மோக்ஷமும் ஸித்திக்குமென்றுவது சொல்லலாமேயெனில்; அதுபொருந்தாது; அநேகபூர்வஜந்மங்களில் செய்த கருமங்கள் பலவாயும் விருத்தங்களாயு மிருக்கின்றமையால் இந்த ஜந்மத்திலே ஸமஸ்தகருமங்களு மநுபவித்துக்கழிக்க முடியாவாம். நரகஹேதுவான கருமத்தையும் ஸ்வர்க்கஹேதுவான கருமத்தையு மிந்த சரீரத்திலநுபவித்துக்கழிப்பது எப்படிகூடும். முன்செய்த கருமங்களில் இந்தஜந்மத்தில் பலனைத்தருகிற கருமங்கள்பல. ஜந்மாந்தரத்தில் பலனைத்தருமவைபல இவ்வாறு பலகருமங்க ளிருக்கின்றமையாலென்க. ஆனதா லிந்தஜந்மத்தி லநுபவித்த கருமங்கள்போக மற்றுள்ள கருமங்களால் ஜந்மாந்தரத்தை யடைவதுகூடும். இத்தாலிந்த ஜந்மத்தி லநுபவித்தறாத க்ரமசேஷங்களுண்டென்று நிலைநிறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறே சுருதிஸ்ம்ருதிகள்பலவும் முறையிடுகின்றன. அவையாவன "தத்ய இஹரமணீயசரணா:" "ததச்சேஷேண", இவைமுதலியவை. இவற்றிற்குப்பொருள். ஒருஜந்மத்தில் சிலகரும பலங்களை யநுபவித்து கருமசேஷங்களால் புண்யபாபங்களுக்குத் தக்கபடி ஜந்மாந்தரங்களை யடைகின்றார்களென்பதாம். இனி, நீங்கள்கூறும்வண்ணம் கருமங்கள் பலவுளவாயினும் அவையெல்லா மநுபவத்தா லொழியாவாயினும், அநுபவத்தாலழிந்த கருமங்களை யொழிந்த கருமசேஷங்கள் நித்யகருமங்களாகிய ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளா லழிந்துபோமாகையால் வேறுயத்நமின்றியே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்று சொல்லவழியில்லை. ஏனென்றால்; நித்யகருமங்கள் செய்யாதபோது பாபத்தை போதிக்கின்றமையாலென்க. அதாவது, நித்யகருமங்கள் அவற்றைச்செய்யாவிடில் வருகிறபாபத்தை வரவொட்டாமற் செய்வதற்கு செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி கீழ்ச்செய்த பாபங்களைப் போக்குவதற்கன்று. அப்படிச்ருதிவிதியாமையால். ஆகையால்,

இவற்றைச் செய்யாவிட்டால் வரப்போகிற துன்பம்வாராமலிருப்பதற்காக நித்யகருமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி கீழ்ச்செய்துள்ள பாபங்களைத் துலைப்பதற்கன்றென்று அனைவரு மொப்புக்கொள்ளவேணு மென்றவாறு ஆகையால் வேறுயத்நமின்றியே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்பது கூடாதாயிற்று. கருமசேஷத்தால் ஜந்மாந்தரமே வருமாகையாலென்க. உங்களிஷ்டப்படி முன்செய்த கருமங்களையும் நித்யகருமங்கள் போக்குமென்று ஒப்புக்கொண்டாலும் பாபகர்மங்களைப் போக்குமேயன்றி புண்யகர்மங்களைப்போக்காது. ஏனென்றால் நித்யகருமங்களும் புண்யரூபங் ளாகின்றமையால் புண்யகருமங்களோடு இவற்றிற்கு விரோதமில்லை. ஒருவன், தனக்குவிரோதியையழிப்பானேயன்றி தன்னோடுசேர்ந்தவனைத் தானழிக்கமாட்டான். ஆகையால் விரோதிகளானபாபகர்மங்களை நித்யகருமங்கள் போக்குமேயன்றி விருத்தங்களாகாத புண்யங்களைப் போக்கமாட்டாவன்றோ. புண்யத்தோடு புண்யம் விரோதிக்குமோ. ஆகையாலே புண்யஜந்மங்களாலே மோக்ஷந்தடைப்படும். இதுவுமன்றி, இந்த ஜந்மத்தில் காம்யகர்மங்களைச் செய்மாமலிருப்பதும் தத்வஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கு ஸாத்யமன்று. ஏனென்றால் தத்வஜ்ஞாநமில்லாதபோது காம்யகருமங்களைச் செய்வதற்குக் காரணமான காமங்கள் நீங்காமையால் காரணமுண்டாயிருக்கக் காரியம் பிறவாதிராமையாலென்க. ஆத்மஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கு காமங்கள்நீங்குமோ; இனி ஆத்மஜ்ஞாந முடையவர்களுக்கும், காமமிருக்கக்காண்கின்றமையால், தத்வஜ்ஞாநமும் காமநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவல்லவென் றைய்யப்படவேண்டாம். தத்வஜ்ஞாநிக்குக் காமிக்கப்படும் பொருளேயில்லாமையால் காமமொருபோதுங்கூடாது. ஆத்மாவே ப்ரம்மமென்று முன்பேசொன்னோம். ஆகையால் ப்ரம்மத்தையடையவேணுமென்கிற காமமுமில்லையன்றோ. இதுவுமன்றி, நித்யகருமங்களைச் செய்யாமவிருக்கப்போகாதென்று ஒப்புக்கொண்டபடியால் அந்த நித்யகருமங்களாலுண்டாகிற புண்யபலத்தை நீக்குவதற்கு உபாயமில்லாமையாலும் மோக்ஷத்திற்கு வழியில்லை. புண்யபாபங்களிரண்டும் மோக்ஷத்திற்கு விருத்தங்களன்றோ. நித்யகருமங்கள் புண்யத்திற்கு ஹேதுவல்ல; பாபம்பிறவாம லிருப்பதற்கு ஹேது என்று முன்சொல்லப்பட்டதே யென்றால் அதுபொருந்தாது; ஏனென்றால், அபாவத்தினால் ஒருவஸ்துவும் பிறவாது என்பது எல்லோருமங்கீகரித்தவிஷயம். நித்யகருமங்களைச்செய்யாமையினால் பாபமுண்டாகிறதென்றும் அந்தபாபத்தை நித்யகருமங்கள் நீக்குகின்றனவென்றும் சொல்லும்போது பாபமென்கிறவஸ்து நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தாலுண்டாகிற தென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகிறது. அதுவிருத்தமன்றோ. "அகுர்வந்விஹிதம்கர்ம" என்கிறவசநத்தில் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையினால் பாபமுண்டாமென்று சொல்லப்பட்டபடியால் நித்யங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தால் பாபமாகிறவஸ்து பிறக்குமென்று ஒப்புக்கொள்ளவேணும். அபாவத்தால் ஒருவஸ்துவும் பிறவாதென்பது இங்

தவசநத்திற்கு விருத்தமாகையால் நம்பத்தக்கதல்லவென்றால், இதுதக்கதன்று. ஏனென்றால் இந்தவசநத்தில் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையினால் பாபமுண்டாமென்று சொல்லப்படவில்லை. நித்யகருமங்களைச் செய்யாததுகொண்டு இவனுக்குப் பாபம்கழிந்ததில்லை என்று அறிவுடையோ ரூகிக்கின்றார்கள் என்று சொல்லுகிறது. பாபம்நீங்கியவனுக்கே நித்யகருமங்களினனுஷ்டாநத்தி லாசையுடனனுஷ்டிப்பது கூடுமாகையால் நித்யகருமங்களைச்செய்யாதவனைப் பாபியென் றூகிக்கலாமன்றோ. ஆகையா லந்தவசநத்திற்குப் பொருளறியாமல் நித்யகருமங்களைச் செய்யாமையாகிற அபாவத்தினால் பாபமென்கிறவஸ்து உண்டாகும்; அந்தபாபமானது நித்யகருமங்களைச்செய்வதினாலுண்டாகாமலிருக்கு மென்பதற்கு யுக்தியில்லை. ஆகையால் நித்யகருமங்களால் புண்யமேயுண்டாகிறது. அந்தபுண்யத்தால் மோக்ஷவிரோதம்வரும். ஆக இப்படி பலவழியாலும், புண்யம் பாபம், என்கிற கருமங்களை நீக்கப்போகாமையால், தத்வஜ்ஞாநமில்லாமலே, காம்யகர்மம் நிஷித்தகர்மம் இவற்றைச்செய்யாமலிருந்தால் தனக்குத்தானே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்றும் இதற்காக ப்ரம்மவித்யை வேண்டுவதில்லையென்றும் சொல்லுகிறமுதல் பக்ஷம் தள்ளப்பட்டது. இனி, ஸ்வர்கம்போல உத்தமசுகமான மோக்ஷமும் கருமாநுஷ்டாநத்தாலே யுண்டாகுமாகையா லதற்காகப்ரம்மவித்யை வேண்டுவதில்லை என்றுசொல்லுகிற இரண்டாவதுபக்ஷமும் தக்கதன்று. ஏனென்றால், நித்யமாகியது ஒன்றாலுண்டுபண்ணப்படமாட்டாது மோக்ஷமென்பது நித்யமானதாகையால் கருமாநுஷ்டாநத்தா லுண்டாகாதன்றோ. யாதொன்று உண்டாக்கப்படுகின்றதோ அது அநித்யமாயிருப்பது உலகத்தில் காணப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நித்யமானமோக்ஷம் கருமாநுஷ்டாநத்தா லுண்டுபண்ணப்படமாட்டாது. வித்யையோடு கூடிய கருமாநுஷ்டாநத்திற்கு நித்யமான மோக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிற சக்தியுண்டென்று, ஒப்புக்கொள்ளுகிறோமென்றால் அதுவிருத்தம். நித்யமாகியது உண்டாகிறது என்பது கூடுமோ. இனி, ஒருபொருளழிந்தால் அதுவே மீண்டும்பிறப்பதில்லையாகையால் அந்த அழிவுக்கு அழிவில்லை. ஆகையால், த்வஸமென்கிற அந்த அழிவு நித்யமாயிருந்தாலும் ஒருகாரணத்தா லுண்டாகின்றதன்றோ. அதுபோல அழிவில்லாமையாலே நித்யமான மோக்ஷமும் கருமாநுஷ்டாநமாகிற காரணத்தாலே யுண்டாகுமென்பதில் விரோதமில்லையென்றால் அதுவும் சேராது. அபாவரூபமாகிய த்வஸமென்கிற அழிவு நித்யமாயிருக்கையில் அதுகாரணத்தாலே யுண்டானது அபாவரூபமாகையாலே; ஆகையால் வஸ்துவாகிய மோக்ஷம் நித்யமாகையால் காரணத்தாலுண்டாகாது. மோக்ஷம் அபாவரூபமல்லவன்றோ. வாஸ்தவத்தில் நிரூபித்துப்பார்த்தால், த்வஸமென்கிற அழிவுகாரணத்தா லுண்டாகிறதென்பதும் ப்ரமமேயாகின்றது. அதற்கொருவிசேஷமுங்கூடாதன்றோ. ஆகையால்த்வஸமும் உண்டாகிறதில்லை. இந்தத்வம்ஸத்திற்கு உத்பத்தியாவது ஸத்தாஸம்பந்தமென்றாவது விகாரஸம்பந்தமெ

ன்றுவது மற்றொருவிதமென்றுவது சொல்லமுடியாது. அவற்றை அபாவ த்தி லங்கீகரிக்கவில்லையன்றோ. த்வம்ஸமும் அபாவமேயன்றோ. ஆகையால் நிர்விசேஷமமான இந்தத்வம்ஸத்தை யுண்டாயிற் றென்பது ப்ரமமேயாம். இதுவுமன்றி அபாவரூபமாகியத்வம்ஸத்தில் உத்பத்திமுதலிய விசேஷங்களை யங்கீகரிக்கவழியில்லை. இது ஒருவஸ்துவைப்பற்றி வ்யவஹரிக்கப்படுமேய ன்றி தனியே வ்யவஹரிக்கப்படாது. ஆகையால் கடம் படம் என்று வஸ்து பேதத்தை வ்யவஹரிப்பதுபோல் கடாபாவம், படாபாவம், கடத்வம்ஸம், படத்வம்ஸம், என்றுக்ரியைமுதலியவற்றைச்சேர்த்து த்ரவ்யம்போல வ்யவ ஹரிக்கப்படுகிறது. வாஸ்தவத்தில் நிர்விசேஷமாகையால் இது ப்ரமமேயாகி ன்றது. இதுவுமன்றி, "நீலோத்பலம்" - 'கருநெய்தல்' என்கிற விடத்தில் கருமைபூவுக்கு விசேஷணமாயும் கருமைக்கு பூவிசேஷ்யமாயும் தோற்றுவ துபோல "கடத்வம்ஸம்" என்கிறவிடத்தில் த்வம்ஸத்திற்குகடம் விசேஷண மாயும், கடத்திற்கு த்வம்ஸம் விசேஷ்யமாயும் தோற்றுகிறதன்றோ. த்ருஷ் டாந்தமாகிய "கறுநெய்தல்" என்கிறவிடத்தில் விசேஷ்யமாகிய பூவானது விசேஷணமாகிய கறுமையோடு கூடியிருட்பதுபோல 'கடத்வம்ஸம்' என் கிறவிடத்தில் த்வம்ஸமென்கிற விசேஷ்யமாகிய அழிவானது விசேஷணமா கிய கடத்தோடு கூடியிருப்பதில்லையன்றோ. அப்படிகூடியிருக்குமாகில் கட த்தோடுகூடியிருக்கிற ஒருதேசம்போல த்வஸமும்ஒருவஸ்துவேயாமன்றோ, ஆகையா லொருவழியாலும் அபாவரூபமாகிய த்வஸ முதலியவற்றிற்கு விசேஷஸம்பந்தஞ் சொல்லப்போகாமையால், இத்தை உத்பத்தி முதலிய தருமங்களோடு கூடியதாகநினைப்பது ப்ரமமேயாம், ஆகையால் அழிவில்லா மையால் நித்யமான த்வம்ஸம் ஒருகாரணத்தா லுண்டாவதுபோல அழிவில் லாமையால் நித்யமான மோக்ஷமும் கருமாநுஷ்டாநமாகிய காரணத்தால் உண்டாகலாமென்று சொல்லநினைப்பது மிகவுங்கூடாததாயிற்று. ஆகை யால் கருமாநுஷ்டாநத்தினுல் மோக்ஷ முண்டாகுமென்பது தகாது. இனி மோக்ஷம் நித்யமானுலும், வித்யை கருமாநுஷ்டாநம் இவைகளுக்கிடமாகிய ஆத்மா நித்யனுகையால் கங்காப்ரவாஹம் அழிவின்றிப் பெருகுவதுபோல் நித்யமான கருமாநுஷ்டாந ப்ரவாஹத்தால் மோக்ஷப்ரவாஹம் நித்யமாயி ருக்கக்கூடுமென்று சொல்லுவதும் யுக்தமல்ல. மோக்ஷத்தை மிகவும் ஸுக ரூபமாக ஒப்புக்கொண்டபடியால் மோக்ஷத்திற்கு கருமாநுஷ்டாந ப்ரவா ஹம் வேணுமென்றுல் கருமத்தை யநுஷ்டிப்பது வருத்தமாயிருப்பதுபற்றி துக்கமுண்டாமாகையால் மோக்ஷத்திலும் துக்கத்தை யொப்புக்கொள்ளவே ண்டுகின்றமையாலும் கருமாநுஷ்டாந மில்லையென்றுல் காரணமில்லாமை யாலே மோக்ஷத்திற்கு அழிவு வருகின்றமையாலுமென்க. ஆகையால் தத்வ ஜ்ஞாநமின்றி யொருவழியாலும் மோக்ஷம் ஸித்தியாமையால், உலகமெல் லாம்பொய் ஆத்மா ஒருவனே பரமார்த்தபூதனென்று பிறக்கிற தத்வஜ்ஞா நத்தால் காமிக்கத்தகுந்த வஸ்துக்களில்லையென் றுணர்ந்தமையால் வஸ்துக்

களை மெய்யென்றெண்ணியிருந்த அஜ்ஞானமாகிற அவித்யையும், காமமுங் கழிந்து கருமங்களில் ப்ரவ்ருத்தியின்றி ஆத்மஸுகத்தில் நிலைநிற்கையே மோக்ஷமாகையால், ப்ரம்மமேயாகிய ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிவதற்கு ப்ரம்ம வித்யையே காரணமாகையால் அந்த ப்ரம்மவித்யையை ப்ரதிபாதிக்கிற உப நிஷத்து ப்ராரம்பிக்கப்படுகிறது. கர்பம் ஜந்மம் ஜரைமுதலிய துக்கங்களை நீக்குவதினால் ப்ரம்மவித்யைக்கு உபநிஷத்தென்று பெயரா யிருக்கிறது. அந்த ப்ரம்மவித்யையை வெளியிடுகிறபடியால் வேதாந்தபாகத்திற்கும் உப நிஷத்தென்று பெயராயிற்று,

இவ்வுபநிஷத்தின் மத்வபாஷ்யத்திலுள்ள மங்களச்லோகம்.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌿𑌡𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌨𑍁𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 ॥

సత్యంజ్ఞానమనన్తానన్దంబ్రహ్మసర్వశక్తికమ్ ।
సర్వదేవైరీడ్యంవిష్ణ్వాఖ్యంసర్వదైవనుమఃప్రేష్ఠమ్॥

இதற்குக் கருத்து.

ஸமஸ்ததேவதைகளாலும் ஸ்துதிசெய்யப்படுகிறதாய் மிகவும் ப்ரியமா யிருப்பதாய், ஸத்யஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாய் ஆநந்தஸாகரமாய் ஸர்வசக்தி யுடையதாயிருக்கிற விஷ்ணுவென்கிற அத்விதீயப்ரம்மத்தை எப்போதும் வணங்குகின்றே னென்பதாம்.

இவ்வுபநிஷத்தின் மத்வபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

ஸூர்யமண்டலத்தி லிருக்கிற விஷ்ணுமூர்த்தியினிடத்தி லிருந்து வேதா ந்தரஹஸ்யங்களை ப்ரம்மாகேட்டு வருணனுக் குபதேசித்தார். வருணன் ப்ருகுவுக்கு உபதேசித்தான். ப்ருகு அந்தப்படி வேதாந்தரஹஸ்யங்களால் விஷ்ணுவை ஸ்துதிசெய்தார். இந்த உபநிஷத்தால் அவை வெளியிடப்படுகி ன்றன. இதை யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் காண்க.

இவ்வுபநிஷத்தின் இராமாநுஜபாஷ்யத்திலுள்ள
மங்களச்லோகங்கள்.

𑌅𑌤𑌸𑍀𑌗𑍁𑌚𑍍𑌛𑌸𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌮𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌰𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌚𑌲𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌮𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌗𑌾𑌹𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

అతసీగుచ్ఛసచ్ఛాయమఞ్చితోరస్థలంశ్రియా ।
అఞ్జనాచలశృంగారమఞ్జలిర్మమగాహతామ్॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌪𑌿 ।
𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌕𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

వ్యాసంలక్ష్మణయోగీన్ద్రంప్రణమ్యాన్యాన్గురూనపి ।
తైత్తిరీయకవేదాన్తవివృతిం కరవాణ్యహమ్॥

இவற்றுள் முதல்சுலோகத்திற்குக் கருத்து.

கறுத்த திருநிறத்தையுடையனும் திருமார்பில் லக்ஷ்மியோடுகூடினவனும், திருவேங்கடமலையி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு நான்செய்கிற அஞ்சலிப்ரீதியை வளர்க்கவேணும் என்பதாம்.

இரண்டாவது சுலோகத்திற்குக்கருத்து.

ப்ரம்மஸூத்ரம்செய்த வ்யாஸரையும் பாஷ்யகாரரான பகவல்லக்ஷ்மணயோகீந்த்ரரையும் மற்றுமுள்ள ஆசாரியர்களையும் வணங்கி தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கு நான் வ்யாக்யாநம் செய்கிறேனென்பதாம்.

இவ்வுபநிஷத்திற்கு இராமாநுஜபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

இந்த தைத்திரீயோபநிஷத்தில் ப்ரம்மப்ராப்திக்கு ஸாதநமான பரவித்யை கூறப்படுகிறது.

𑌹𑌰𑌿𑌃𑌓𑌮𑍍|| 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌂𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 | 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 | 𑌶𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌬𑍍𑌰𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 | 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 | 𑌨𑌮𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 | 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌯𑍋 | 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿 | 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 | 𑌋𑌤𑌂𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿|| ௧||

హరిఃఓమ్॥ శన్నోమిత్రశ్శంవరుణః । శన్నోభవత్వర్యమా । శన్న ఇంద్రోబృహస్పతిః । శన్నోవిష్ణురురుక్రమః । నమోబ్రహ్మణే । నమస్తేవాయో । త్వమేవప్రత్యక్షమ్బ్రహ్మాసి । త్వామేవప్రత్యక్షమ్బ్రహ్మవదిష్యామి । ఋతంవదిష్యామి । సత్యంవదిష్యామి॥ ౧॥

(ப-ம்.) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 - மித்திரனென்கிற ஸூர்யன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், (ஸூர்யன் ஸுகத்தைத் தரவேணுமென்றவாறு; இவ்வாறே மேலுங்காண்க) 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 - வருணதேவதை, 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 - அர்யமா, என்கிறஸூர்யன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 - இந்திரனும், 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - இந்திரனுக்கு ஆசாரியராகிய ப்ருஹஸ்பதியும், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 - உரு - பெரிதான, க்ரம: - அடிவைப்புடைத்தாயிருக்கிற, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃- விஷ்ணுவானவர், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - ஸுகமாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகவேணும், (த்ரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் உலகை அடியிட்டளந்த விஷ்ணு ஸுகத்தைத்தரவேணுமென்றவாறு.) "சந்நோபவத்வர்யமா" என்கிற வாக்யத்தி லிருக்கிற 'பவது' என்கிறபதத்தை மற்றவாக்யங்களிலும் கூட்டிக்கொண்டு பொருளுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇-(𑌶𑌂) வாயுவுக்கு, (ரா) வேதத்திற்கு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரம் செய்கிறேன், 𑌵𑌾𑌯𑍋 - வாயுபகவானே, 𑌤𑍇- உனக்கு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரம், 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵-நீயே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 - ப்ரத்யக்ஷமான, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮- ப்ரம்மமாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 - உன்னையே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 - ப்ரத்

தியக்ஷமான, ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமாக, வதிஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன், ருதம் - நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தமாகவும், வதிஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன், ஸத்யம் - ஸத்தியமாகவும், வதிஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன், தத் - அந்த வஸ்துவானது, மாம் - என்னை, அவது - இரக்ஷிக்கட்டும், வக்தாரம் - என்னுடைய ஆசாரியனை, அவது - இரக்ஷிக்கட்டும், ஓம்ஶாந்தி: ஓம்ஶாந்தி: ஓம்ஶாந்தி: - சாந்தி.

விசேஷவிஷயங்கள்.

வேதசாகைகளில் அநுவாகமென்றும் பஞ்சாதி என்றும் சில வ்யவஹாரங்களுண்டு. அநுவாகமாவது ஒரு விஷயத்தை பூர்ணமாகச் சொல்லுகிற வாக்யஸமுதாயம். பத்துவாக்யங்கொண்டது ஒரு பஞ்சாதியாகிறது. இப்படிப்பட்ட பஞ்சாதிகள் ஒரு அநுவாகத்தில் பலவுமிருக்கும் ஒன்றுமிருக்கும். சில அநுவாகங்களில் பஞ்சாதிக் கணக்குக்குமேல் வாக்யங்களிருப்பதுமுண்டு. ஒவ்வோரநுவாகத்திலு மித்தனை பஞ்சாதி யடங்கியிருக்கிறதென்றும் அதிக வாக்யங்களித்தனையென்றும் கணக்கிடுகிற வாக்கியங்கள் அடிவரவுபோல் முன்னோர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. "ஸத்யம் வதிஷ்யாமி பஞ்சச" என்கிற வாக்யம் அந்த அடிவரவு வாக்யங்களிற் சேர்ந்தது. இந்த வாக்யத்திற்குப் பொருள், ஸத்யம் வதிஷ்யாமி, என்கிற வாக்கியம் வரையிலு மொரு பஞ்சாதியும்மே அஞ்சுவாக்யங்களு மிந்த அநுவாகத்திலடங்கியிருக்கின்றன வென்பதாம்.

ப்ரதம: முதலாவதான, அநுவாக:-அநுவாகமானது, இதி-முடிந்தது.க.

இவ்வநுவாகத்திற்கு சங்கரபாஷ்யம்.

இந்த அநுவாகத்தில், ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை விரும்பிய முமுக்ஷுவானவன், ப்ரம்மஜ்ஞாநத்திற்கு விக்நம் வராமலிருப்பதற்காக வாயுவை யுத்தேசித்து நமஸ்காரம் செய்கிறான். நீயே ப்ரம்மமென்று ஸ்துதிசெய்கிறான். அத்யாத்ம தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தரவேணுமென்று வேண்டுகின்றான். ப்ராணவ்ருத்திக்கும் திநத்திற்கு மபிமாநி தேவதையான மித்ரனென்கிறவன் நமக்கு ஸுகந்தந்திடுவானாக. அபாநவ்ருத்திக்கும் இரவுக்கு மபிமாநி தேவதையான வருணனும் கண்ணுக்கும் ஸூரியனுக்கும் அபிமாநி தேவதையான அர்யமா என்பவனும், பலத்துக்கு அபிமாநி தேவதையான இந்திரனும் வாக்குக்கும் புத்திக்கு மபிமாநிதேவதையான ப்ருஹஸ்பதியும், பாதங்களுக்கு அபிமாநிதேவதையான த்ரிவிக்ரமரூபங்கொண்ட விஷ்ணுவும் இவ்வாறே ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணவேணும். இந்த தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தருவார்களாயின், ப்ரம்மவித்யை ப்ரதிபந்தமின்றி க்ரகிக்கப்படுமென்றே. ஆகையால் ஸுகத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. ப்ரம்மமாவது - வாயு. அந்த வாயுரூபமான ப்ரம்மத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன். வாயுபகவானே உன்னை வணங்குகின்றேன். ப்ரத்யக்ஷமாயும் பரோக்ஷமாயும் வாயுவையே வணங்குகிறான். நீயே ப்ரத்யக்ஷமாய் க்ரகிக்கப்படுகிறா யாகையால் உன்னையே ப்ரத்யக்ஷ ப்ரம்மமாகச் சொல்லுகின்றேன். என்னெஞ்சில் தோற்றுகிற ஸத்யத்திற்கு நீயே காரணமாகையால் என்நெஞ்சில் தோற்றுகிற ஸத்யம் நீயே என்கிறேன். நினைத்த ஸத்யத்தின்படி ஸத்யமாய் நடப்பதற்கும் நீயே காரணமாகையால் நடத்தையில் ஸத்யமும் நீயே என்கிறேன்

ஸமஸ்தரூபமான வாயுவென்கிற அந்த ப்ரம்மமானது என்னால் இப்படி ஸ்துதிசெய்யப் பட்டதாய்க்கொண்டு ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை விரும்புகிற என்னை ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தைத் தந்து ரக்ஷிக்கவேணும். அந்த வாயுரூபமான ப்ரம்மம் ஆசாரியனுக்கு உபதேசஸாமர்த்யத்தைத் தந்து ரக்ஷிக்கவேணும். 'அவதுமாம்' அவது வக்தாரம், என்று ஆதரத்தால் சொல்லப் பட்டது. ப்ராணரூபியான வாயுவை ப்ரத்யக்ஷமென்றது கண்முதலிய இந்திரியங்கள் ரூபம் முதலியவற்றை யறிவிக்கின்றமையால் அநுமாந ப்ரமாணத்தால் தோற்றுவதுபோலன்றி போக்தாவாகிய ஜீவனுக்கு ஸமீபத்திலிருந்து ஸாக்ஷி சைதந்யத்தால் க்ரகிக்கப் படுவது பற்றி. இந்த ப்ராணனை ப்ரம்மமென்பது சரீரத்தைப் பெருக்கச்செய்வதினாலே யாம். இந்த அநுவாகத்திற்கு மத்வபாஷ்யத்தில் அர்த்த விசேஷங்கள் வ்யாக்யாநம் செய்யப்படவில்லை.

இந்த முதலநுவாகத்திற்கு இராமாநுஜபாஷ்யம்.

ப்ரம்வித்யைக்கு விக்நம்வாராம லிருப்பதற்கு இந்த அநுவாகத்தில் தேவதைகளை வேண்டுகிறது. ஸூர்யன், வருணன், அர்யமா என்கிற ஒரு ஸூர்யன், இந்திரன், ப்ருஹஸ்பதி விக்ரமமென்கிற பெரிய பதவிந்யாஸத்தையுடைய விஷ்ணு இவர்கள் ஸுகத்தைத் தருகிறவர்களாகவேணும். வேதத்திற்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். வேதாக்ஷரங்களை யுச்சரிப்பதற்குக் காரணமாகிய வாயுவை வணங்கி ஸ்துதிசெய்து ப்ரார்த்திக்கின்றேன். ஜகத்துக்கு ப்ராணனாய் ஜகத்து ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது பெருமைபொருந்தி யிருப்பது, இவை முதலிய குணங்கள் பரப்ரம்மத்திற்கும் வாயுவுக்கும் ஸமாநங்களாயிருந்தாலும் வாயுவுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாயிருப்பது விசேஷமென்று கருத்து. ருதமாவது – சப்தஸத்யத்வம். அதாவது அபப்ரம்சமில்லாமை. அபப்ரம்சமாவது வ்யாகரண விருத்தமான சப்தங்கள். ஆக, வ்யாகரணத்தின்படி நல்ல பதங்களைக்கொண்டு வ்யவஹரிப்பது. சப்தஸத்யத்வ மென்னதாயிற்று ஸத்யமாவது. கண்ட பொருளைக் கண்டபடி சொல்லுவது. ஆகையால் ருதம், என்றாலும் ஸத்யமென்றாலும், ஸத்யத்திற்கே பெயராகையால் ஒன்றை ப்ரயோகிப்பது போந்திருக்க இரண்டு பதங்களையும் ப்ரயோகித்தது புநருக்தி தோஷமாகிறதென்கிற ஸந்தேகத்திற் கிடமில்லை. இப்படி அர்த்தபேதங் கொள்ளுகின்றமையா லென்க. என்னா லத்யயநம் செய்யப்பட்ட வேதமானது வேதத்தை யோதுகிற என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். எனக்கு வேதத்தை யோதுவிக்கிறஉபாத்யாயரையும் ரக்ஷிக்கவேணும். ரக்ஷிக்கையாவது விக்நங்களைப் போக்குவது. "மாமவது, வக்தாரமவது" என்கிற வாக்யங்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட இந்த ரக்ஷணத்தையே "அவதுமாம், அவது வக்தாரம்" என்கிற வாக்யங்களாலும் ப்ரார்த்திக்கிறது. ஆகராதிசயத்தாலே. முன்னிரண்டு வாக்யங்களுக்கும் பின்னிரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் பதங்களை முன்பின்னாக மாற்றியிருப்பது விசேஷம். சாந்திः, என்கிற மூன்றுபதங்களோடு விக்நாநாம், அஸ்து" என்று இரண்டு பதங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு விக்நங்களுக்கு சாந்தியுண்டாக வேணுமென்று பொருள் கொள்க. ௧.

𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 । 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑌲𑌮𑍍 । 𑌸𑌾𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥௧॥ 𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 ॥௨॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

శీక్షాం వ్యాఖ్యాస్యామః । వర్ణః స్వరః । మాత్రా బలం । సామ సంతానః । ఇత్యుక్తః శీక్షాధ్యాయః ॥ శీక్షాం పఞ్చ ॥

(ப் - ம்.) ஶீக்ஷாம் - சிக்ஷையே, சிக்ஷையாவது இந்த எழுத்து இன்ன விடத்திலிருந்து பிறக்கின்றது இந்த யத்நமுடையது என்பவை முதலிய வற்றை போதிக்கிற சாஸ்திரத்தாலே சிக்ஷிக்கப்பட்ட எழுத்து, ஸ்வரம் முதலியவை, வ்யாக்யாஸ்யாம꞉ - விவரிக்கின்றோம் அவையாவன, வர்ண꞉ - எழுத்து, ஸ்வர꞉ - உதாத்தம் முதலிய ஸ்வரங்கள், மாத்ரா - ஹ்ரஸ்வம் தீர்க்கம் முதலியவை, பலம் - யத்நதம், ஸாம -ஸமோச்சாரணம், ஸந்தான꞉- ஸம்ஹிதை யென்கிற தொடர்ச்சி, என்கிற இவையாம், இதி - இப்படி, ஶீக்ஷாத்யாய꞉ - எழுத்து முதலியவற்றை போதிக்கிற பாகமானது, உக்த꞉- சொல்லப்பட்டது, ஶீக்ஷா ௫ - இந்த அநுவாகத்தில அஞ்சுவாக்யங்க ளடங்கி யிருக்கின்றன.

௧௦-ஸூ. ப்ரம்மஜ்ஞாநத்திற்காகவே உபநிஷத்தை யறிவதாகையால் உபநிஷத்திற்கு அர்த்தங்களைத் தெளியவறிவதுபோதும். உபநிஷத்து மூலத்தை சிக்ஷையென்கிற சாஸ்திரப்படி பாடம் செய்யவேண்டியது அநாவச்யநம். என்கிற ஸந்தேஹம் வராமலிருப்பதற்காக சீக்ஷாசாஸ்திர க்ரமப்படி உபநிஷத்தைப் படிக்கவேணுமென் றறிவிப்பதற்கு சிக்ஷாத்யாயம் சொல்லத் துடங்குகிறது. இங்கு ‘சீக்ஷாம், என்கிற பதத்திற்கு சிக்ஷாசாஸ்திரத்தை என்றாவது எழுத்து முதலியவற்றை யென்றாவது பொருள் சொல்லக்கூடும். சிக்ஷா என்பது சீக்ஷா, என்று நீட்டப்பட்டது; இப்படி நீட்டுவது லோகத்தில் கூடாதாயினும் வேதத்தில் கூடும். இந்த சிக்ஷையை நன்றாகச் சொல்லுகிறோம். வ்யாக்யாஸ்யாமஃ, யென்கிற பதம் ச க்ஷிங், என்கிற தாதுவிலிந்து பிறந்தது. வர்ணமாவது அகரம் முதலிய வெழுத்துக்கள். ஸ்வரமாவது உதாத்தம் முதலியவை மாத்ரையாவது ஹ்ரஸ்வம் தீர்க்கம் முதலியவை. பலமாவது ப்ரயத்நம் ஸாமமாவது வர்ணங்களை ஸமாநமாக உச்சரிப்பது. ஸந்தாநமாவது-எழுத்துக்களைச் சேர்த்து உச்சரிப்பது. இவை நன்றா யறியவேண்டியவையாம். ஆகையால் இவற்றைச் சொல்லுகிற அத்யாயம் சொல்லப்பட்டது. இது மேலுபயோகப்படுவது.

௨-ஹா. விஷ்ணுவினுடைய ரூபங்கள் வர்ணம் முதலியவற்றை யடைந்து அந்தவர்ணம் முதலியவற்றை யுச்சரிப்பது முதலியவற்றை யுண்டு பண்ணுகிறது. அதனால் புருஷர்கள் அந்தந்த காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அந்த ரூபங்களுக்கு அந்தந்த வர்ணம் முதலியவற்றிற்குப் பேராகியவையே பேராகின்றன. இவை வாசகரூபங்களாம்.

௱ா-ஹா. சீக்ஷை என்கிற வேதாங்கத்திற்கு உபயோகம் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வேதங்கத்தினாலும் வேதத்திற்கு உபகாரமுண்டாகையால், வேதாங்களெல்லாவற்றையும் முமுக்ஷுவாய் வேதத்தினாலே ப்ரம்மஜ்ஞாநத்தை விரும்புகிறவர் அறிந்துக் கொள்ள வேணுமென்பது கருத்து. சீக்ஷை என்பது சீக்ஷை என நீண்டு கிடக்கிறது. சீக்ஷையில் சொல்லப்படு மவையாவன - வர்ணங்கள் ஸ்வரங்கள், மாத்திரைகள், யத்நங்கள், முதலியவை. வர்ணங்களாவன - அறுபத்துமூன்று அல்லது அறுபத்துநான்கு, என்று சிவமதத்தில் சொல்லப்பட்ட அகரம் முதலிய எழுத்துக்கள். ஸ்வரமாவது-உதாத்தம் அநுதாத்தம், முதலியவை. மாத்ரையாவது - ஹ்ரஸ்வம் ஒருமாத்திரை தீர்க்கம் இரண்டுமாத்திரைகள் என்று இவ்வாறு சொல்லப்படுமவை, பலமாவது அற்ப ப்ராணம் மகாப்ராணம் என்று சொல்லப்படுகிற யத்நங்கள். ஸாமமாவது - க்ருஷ்டம் ப்ரதம் முதலிய ஏழு ஸ்வரங்கள். ஸந்தாநமாவது - வர்ணங்கள் பதங்கள் இவற்றின் ஸம்ஹிதை

முதலியவை. இவற்றையெல்லா மறிவது சிக்ஷை என்கிற வேதாங்கத்தினுலேயாம் ஆகவே இவற்றின் ஜ்ஞானம் ப்ரம்ம வித்யைக்குபயோகமானது என்றதாயிற்று. இப்படியே மற்ற வேதாங்களுக்கு முபயோகத்தையறிக. இப்படி சிக்ஷை என்கிற க்ரந்தத்திற்கு உபயோகம் காட்டப்பட்டது. அத்யாய மென்ருல் க்ரந்தம். ௨.

ஸஹ நௌ யஶ꞉ | ஸஹ நௌ ப்ரஹ்மவர்சஸம் | அதாத꞉ ஸம்ஹிதாயா உபநிஷதம் வ்யாக்யாஸ்யாம꞉ | பஞ்சஸ்வதிகரணேஷு | அதிலோகமதிஜ்யௌதிஷமதிவித்யமதிப்ரஜமத்யாத்மம் | தா மஹாஸம்ஹிதா இத்யாசக்ஷதே | அதாதிலோகம் | ப்ருதிவீ பூர்வரூபம் | த்யௌருத்தரரூபம் | ஆகாஶ꞉ ஸந்தி꞉ ||௧||

సహ నౌ యశః । సహ నౌ బ్రహ్మవర్చసం । అథాతస్సగ్ంహితాయా ఉపనిషదం వ్యాఖ్యాస్యామః । పఞ్చస్వధికరణేషు । అధిలోకమధిజ్యౌతిషమధివిద్యమధిప్రజమధ్యాత్మం తా మహాసగ్ంహితా ఇత్యాచక్షతే । అథాధిలోకం । పృథివీపూర్వరూపం । ద్యౌరుత్తరరూపం । ఆకాశస్సంధిః ॥ ౧ ॥

(ப - ம்.) நௌ - நமக்கிருவர்க்கும், யஶ꞉ - கீர்த்தியானது, ஸஹ - கூடிவரவேணும், நௌ - நமக்கிருவர்க்கும், ப்ரஹ்மவர்சஸம் - ப்ரம்மதேஜஸ்ஸானது, ஸஹ - கூடியுண்டாகவேணும், அத - இனி, ஸம்ஹிதாயா꞉ - ஸம்ஹிதையினுடைய, உபநிஷதம் - உபநிஷத்தை, வ்யாக்யாஸ்யாம꞉ - விவரிக்கிறோம், பஞ்சஸு - ஐந்தாயிருக்கிற, அதிகரணேஷு - இடங்களில் அவையாவன, அதிலோகம் - லோகவிஷயமும், அதிஜ்யௌதிஷம் - தேஜோவிஷயமும், அதிவித்யம் - வித்யாவிஷயமும், அதிப்ரஜம் - ப்ரஜாவிஷயமும், அத்யாத்மம் - ஆத்மவிஷயமும், தா꞉ - அவைகளை, மஹாஸம்ஹிதா꞉ இதி - சிறந்த ஸம்ஹிதைகளென்று, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகின்றார்கள், அத - இனி, அதிலோகம் - லோகவிஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. ப்ருதிவீ - பூமியானது, பூர்வரூபம் - முதல்வடிவு, த்யௌ꞉ - ஸ்வர்க்கலோகமானது, உத்தரரூபம் - முடிவிலுள்ளவடிவு, ஆகாஶ꞉ - ஆகாயமானது, ஸந்தி꞉ - சேர்க்கையாம்.

வாயு꞉ ஸந்தாநம் | இத்யதிலோகம் | அதாதிஜ்யௌதிஷம் | அக்நி꞉ பூர்வரூபம் | ஆதித்ய உத்தரரூபம் | ஆப꞉ ஸந்தி꞉ | வைத்யுத꞉ ஸந்தாநம் | இத்யதிஜ்யௌதிஷம் | அதாதிவித்யம் | ஆசார்ய꞉ பூர்வரூபம் ||௨||

వాయుస్సంధానం । ఇత్యధిలోకం । అథాధిజ్యౌతిషం । అగ్నిః పూర్వరూపం । ఆదిత్య ఉత్తరరూపం । ఆపస్సంధిః । వైద్యుతస్సంధానం । ఇత్యధిజ్యౌతిషం । అథాధివిద్యం । ఆచార్యః పూర్వరూపం ॥ ౨ ॥

(ப - ம்.) வாயு꞉ - வாயுவானவன், ஸந்தாநம் - ஸந்தானமாகிறான், இதி - இப்படி, அதிலோகம் - லோகவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது, அத -

இதற்கு மேலே, 𑌅𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑍌𑌤𑌿𑌷𑌮𑍍 - தேஜோவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - அக்நியானது, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - முதல் ரூபமாகிறது. 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - ஸூரியன், 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍-உத்தரமான ரூபம், 𑌆𑌪𑌃-ஜலமானது, 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 - ஸந்தியாகிறது. 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 - மின்னலில் ஸம்பந்தப்பட்ட அக்நியானது, 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 - ஸந்தாநமாகிறது. 𑌇𑌤𑌿 - இப்படி, 𑌅𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑍌𑌤𑌿𑌷𑌮𑍍-தேஜோ விஷயஞ் சொல்லப்பட்டது. 𑌅𑌥 - இனி, 𑌅𑌧𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍-வித்யாவிஷயஞ் சொல் லப்படுகிறது. 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 - ஆசாரியரானவர், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - முதல் ரூபமாகிறார்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 | 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 | 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌂𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 | 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 | 𑌅𑌥𑌾𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 | 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 | 𑌪𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌂𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 | 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ||௩||

అన్తేవాస్యుత్తరరూపం । విద్యాసంధిః ప్రవచనగ్ంసంతానం ఇత్యధివిద్యం । అథాధిప్రజం । మాతాపూర్వరూపం । పితోత్తరరూపం । ప్రజాసంధిః । ప్రజననగ్ంసంధానం । ఇత్యధిప్రజం॥3॥

(ப் - ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀 - சிஷ்யனுகியவன், 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - மேல்ரூபம், 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 - வித்யையானது, 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 - ஸந்தியாகிறது. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍 - ஓதிவித்த லானது, 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 - ஸந்தாநமாகிறது, 𑌇𑌤𑌿-இப்படி, 𑌅𑌧𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍-வித்யா விஷயஞ் சொல்லப்பட்டது. 𑌅𑌥 - இனி, 𑌅𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 - ப்ரஜாவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. 𑌮𑌾𑌤𑌾 - தாயானவள், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - முதல் ரூபம், 𑌪𑌿𑌤𑌾 - தந்தையானவன், 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 - மேல்ரூபம், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 - ப்ரஜையா னது, 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 - ஸந்தியாகிறது. 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌮𑍍 - ப்ரஜையை உண்டுபண்ணு தல், 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 - ஸந்தாநமாகிறது, 𑌇𑌤𑌿 - இப்படி, 𑌅𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 - ப்ரஜா விஷயஞ் சொல்லப்பட்டது.

𑌅𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍 | 𑌅𑌧𑌰𑌾𑌹𑌨𑍁𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 | 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌹𑌨𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 | 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 | 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 | 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍 | 𑌇𑌤𑍀𑌮𑌾𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃| 𑌯𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌵𑍇𑌦 | 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨||௫ 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨||௪||𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌂𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨||௩||

అథాధ్యాత్మం । అధరాహనుఃపూర్వరూపం । ఉత్తరాహనురుత్తరరూపం । వాక్సంధిః । జిహ్వాసంధానం । ఇత్యధ్యాత్మం । ఇతీమామహాసగ్ంహితాః । యఏవమేతామహాసగ్ంహితా వ్యాఖ్యాతావేద । సంధీయతేప్రజయాపశుభిః । బ్రహ్మవర్చసేనాన్నాద్యేన సువర్గ్యేణలోకేన ॥ ౪॥ సంధిరాచార్యఃపూర్వరూప మిత్యధిప్రజంలోకేన ॥ అను ॥ 3 ॥

(ப் - ம்.) 𑌅𑌥 - இதற்குமேலே, 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍 - ஆத்ம விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. 𑌅𑌧𑌰𑌾 - கீழிருக்கிற, 𑌹𑌨𑍁𑌃 - கன்னத்தில் சேர்ந்திருக்

கிற எனும்பானது, பூர்வரூபம் - முதல் ரூபம், உத்தரா - மேலிருக்கிற, ஹநு: - கன்னத்தெலும்பானது, உத்தரரூபம் - மேலரூபம், வாக் - வாயானது, ஸந்தி: - ஸந்தியாகிறது. ஜிஹ்வா - நாக்கானது, ஸந்தாநம் - ஸந்தாநமாகிறது. இதி - இப்படி, அத்யாத்மம் - ஆத்மவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது. இதி இமா: - இப்படி சொல்லப்பட்ட இவை, மஹாஸம்ஹிதா: - மஹா ஸம்ஹிதைகளாகின்றன. வ்யாக்யாதா: - வ்யாக்யாநம் செய்த ஏதா: - இந்த, மஹாஸம்ஹிதா: - மஹாஸம்ஹிதைகளை, ய: ஏவம் - இந்தப்படி, வேத - அறிகிறானோ; (அவன்) ப்ரஜயா - ஸந்தாநத்தோடும், பசுபி: - பசுக்களோடும், ப்ரஹ்மவர்சஸேந - ப்ரம்தேஜஸ்ஸோடும், அந்நாத்யேந - அந்நம் முதலிய வற்றோடும், ஸுவர்க்யேண - சுவர்க்கமென்கிற, லோகேந - லோகத்தோடும், ஸந்தீயதே - சேருகிறான். (அதாவது இவற்றையெல்லா மடைகிறானென்றவாறு.) ஸந்தி: - "ஆகாசஸ்ஸந்தி:" என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், ஆசார்ய: பூர்வரூபம் - 'ஆசார்ய: பூர்வரூபம்' என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், இத்யதிப்ரஜம் - 'இத்யதிப்ரஜம்' என்கிற வாக்யம் வரையிலொரு பஞ்சாதியும், லோகேந - 'ஸுவர்க்கேணலோகேந' என்கிற வரையிலொரு பஞ்சாதியுமாக இந்த அநுவாகத்தில் நாலு பஞ்சாதிகளடங்கி யிருக்கின்றன.

ஸஹ.-நௌ-ஸஹ. இப்போது ஸம்ஹிதோபநிஷத்து சொல்லாப்படுகிறது. இந்த ஸம்ஹிதோபநிஷத்தை யறிவதினால் வருகிற யசஸ்ஸும் ப்ரம்மதேஜஸ்ஸும், எனக்கும் என்னாசாரியனுக்கும் ஸமானமாயுண்டாகவேணும் சிஷ்யன் ப்ரார்த்திக்கின்றான். சிஷ்யனே இந்த பலனையடையாததினால் ப்ரார்த்திப்பான். ஆசாரியனாகில் இந்த பலனை யடைந்தவனாகையால் ப்ரார்த்திக்கமாட்டான். க்ருதார்த்தனா யிருப்பவனன்றோ ஆசாரியனாகிறான்.

யஶ்சந்தஸாம்ருஷபோ விஶ்வரூப: | சந்தோப்யோத்யம்ருதாத் ஸம்பபூவ | ஸமேந்த்ரோ மேதயா ஸ்ப்ருணோது | அம்ருதஸ்ய தேவதாரணோ பூயாஸம் | ஶரீரம்மே விசர்ஷணம் | ஜிஹ்வா மே மதுமத்தமா | கர்ணாப்யாம் பூரிவிஶ்ருவம் | ப்ரஹ்மண: கோஶோஸி மேதயா பிஹித: | ஶ்ருதம்மே கோபாய | ஆவஹந்தீ விதந்வாநா ||க||

குர்வாணாசீரமாத்மந: | வாஸாம்ஸி மம காவஶ்ச | அந்நபாநே ச ஸர்வதா | ததோ மே ஶ்ரியமாவஹ | லோமஶாம்பஶுபிஸ்ஸஹ ஸ்வாஹா | ஆமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிணஸ்ஸ்வாஹா | விமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிணஸ்ஸ்வாஹா | ப்ரமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிணஸ்ஸ்வாஹா | தமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிணஸ்ஸ்வாஹா | ஶமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிணஸ்ஸ்வாஹா ||உ||

யஶோ ஜநேஸாநி ஸ்வாஹா | ஶ்ரேயாந் வஸ்யஸோஸாநி ஸ்வாஹா | தம்த்வா பக ப்ரவிஶாநி ஸ்வாஹா | ஸமா பக ப்ரவிஶ ஸ்வாஹா ||

தஸ்மிந்த்ஸஹஸ்ரஶாகே | நிபகாஹம் த்வயி ம்ருஜே ஸ்வாஹா | யதா பஃ ப்ரவதா யந்தி | யதா மாஸா அஹர்ஜரம் | ஏவம் மாம் ப்ரஹ்மசாரிண: |

தாதாராயந்து ஸர்வதஸ்ஸ்வாஹா | ப்ரதிவேஶோஸி ப்ரமாபாஹி ப்ரமா பத்யஸ்வ ||௩|| விதந்வாநா ப்ரவிஶ ஸ்வாஹா ஸப்த ச||

యశ్ఛందసామృషభోవిశ్వరూపః । ఛందోభ్యోధ్యమృతాత్సంబభూవ । సమేంద్రోమేధయాస్పృణోతు । అమృతస్యదేవధారణోభూయాసం । శరీరంమేవిచర్షణం । జిహ్వామేమధుమత్తమా । కర్ణాభ్యాంభూరివిశ్రువం । బ్రహ్మణఃకోశోసిమేధయాపిహితః । శ్రుతంమేగోపాయ। ఆవహన్తీవితన్వానా ॥ ౧ ॥

కుర్వాణాచీరమాత్మనః । వాసాంసిమమగావశ్చ । అన్నపానేచసర్వదా । తతోమేశ్రియమావహ । లోమశాంపశుభిస్సహస్వాహా । ఆమాయన్తుబ్రహ్మచారిణస్స్వాహా । యశోజనేసానిస్వాహా । శ్రేయాన్వస్యసోఽసానిస్వాహా । తంత్వాభగప్రవిశానిస్వాహా । సమాభగప్రవిశస్వాహా ॥ ౨ ॥

తస్మింత్సహస్రశాఖే । నిభగాహంత్వయిమృజేస్వాహా । యథాపఃప్రవతాయంతి । యథామాసాఅహర్జరం । ఏవంమాంబ్రహ్మచారిణః । ధాతరాయంతుసర్వతస్స్వాహా । ప్రతివేశోసిప్రమాభాహిప్రమాపద్యస్వ ॥ 3 ॥ వితన్వానాప్రవిశస్వాహాసప్తచ॥

(ப - ம்.) ய: - யாதொரு ஓம்காரமென்கிற பிரணவமானது, ச்சந்தஸாம் - வேதங்களுக்கு, ருஷப: - உயர்ந்ததோ, விஶ்வரூப: யெல்லா உருவங்களையுமுடையதோ, அதாவது யெல்லா வாக்குகளுக்கும் முதன்மையானதோ, தத்யதா ஶங்குநா ஸர்வாணி பர்ணாநி ஸந்த்ருண்ணாந்யேவமோம்காரேண ஸர்வா வாக் ஸந்த்ருண்ணா ஓம்கார ஏவேதம் ஸர்வம் - என்கிறபடியே சகல வாக்குக்களுக்கும் பிரதானமானது என்று கருத்து, ச்சந்தோப்ய: - வேதங்களாகிற, அம்ருதாத் - அமுதத்தில் நின்றும், அதிஸம்பபூவ - மேன்மையை யடைந்தது. ஸ: - அந்த, இந்த்ர: - சகலத்திற்கும் முக்யமான ஓங்காரமானது, மேதயா - அறிவினாலே, மா - என்னை, ஸ்ப்ருணோது - பிரீதி பண்ணி வைக்மட்டும் அல்லது பலத்தையுண்டு பண்ணட்டும், அம்ருதஸ்ய - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான பிரம்மக்யானத்திற்கு, (வா) அம்ருதஸ்ய - பரமாத்மாவுக்கு, தேவ - வாராய் பூஜ்யமாகிய ஓம்காரமே, தாரண: - தரிக்கிறவனாக, (வா) - மனதால் தியானிப்பவனாக, பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - யென்னுடைய, ஶரீரம் - உடலானது, விசர்ஷணம் - யோக்யமானதாக (காந்தியுள்ளதாக), (பூயாத் - ஆகட்டும்) மே - என்னுடய, ஜிஹ்வா - நாக்கு, மதுமத்தமா - மதுரமான வார்த்தை சொல்லுவதாக, (வா) - மதுரமான பிர்ம்மத்தைச் சொல்லுகிறதாக, (பூயாத் - ஆகட்டும்) கர்ணாப்யாம் - காதுகளாலே, பூரி - அதிகமாக, விஶ்ருவம் - கேட்கக் கடவேன், (வா) பிர்ம்மத்தையே சொல்லும்படியான சாஸ்திரங்களைக் கேட்கக்கடவேன், ப்ரஹ்ம

ண꞉ - பிர்ம்மாகிற கத்திக்கி, கோஶ꞉ - உறையாக, அஸி - ஆகிறாய், மேத
யா - உலகத்திலுள்ள பொருள்களின் அறிவினாலே, பிஹித꞉ - மறைக்கப் பட்டவனாக, (அஸி - ஆகிறாய்) அதாவது உறையில் கத்தி யெப்படி தோற்றுகிறதோ அப்படியே பிர்ம்மத்தை யறியவிடமாக யிருக்கிறாய் கேவலம் உலகத்தில் அறிவால் மறைந்து யிருக்கிறாய், (வா) பரமாத்மாவுக்கு பொக்ஷம்போல் இருப்பிடமாக யிருக்கிறாய் அதாவது பிர்ம்மத்தைச் சொல்லும் பதம் என்று கருத்து, மேதயாபிஹித꞉ - புத்தியினால் நிறைந்திருக்கிறாய் அல்லது புத்தியை யுண்டுபண்ணுகிறாய், மே-என்னுடைய, ஶ்ருதம் - கேள்வியினாலுண்டான வாத்மவின் னறிவை, கோபாய - காப்பாற்று அதாவது மறவாமல் யெப்பொழுதும் மனதிலிருக்கும்படி செய், ஆவஹந்தீ - உண்டு பண்ணுவதாயும், விதந்வானா - விஸ்தாரப்படுத்துவதாயும், அசீரம் - சீக்கிரம், குர்வாணா-நிறைவேற்றுகிறதாயுமிருக்கிற (எதையென்றால்) ஆத்மன꞉- எனக்கு, வாஸாம்ஸி - வஸ்திரங்களையும், மம - எனக்கு, காவஶ்ச - பசுக்களையும், அந்நபானே-சாப்பிடும் வஸ்துக்களையும் குடிக்கும் வஸ்துக்களையும், ஸர்வதா - எக்காலத்திலும், யா - யாதொரு லட்சுமியானவள். (ஸந்தி - இருக்கிறாளோ) தாம் - அந்த, லோமஶாம் - ஆடு முதலிய மயிருள்ளவைகளோடு கூடியதாயும், பஶுபி꞉ஸஹ-வேறு பசுக்களோடும் கூடியதாயுமிருக்கிற, ஶ்ரியம் - லட்சுமியை, தத꞉ - அந்த வறிவைக்கொடுத்த பிறகு, ஆவஹ - உண்டாகச்செய், (ஸ்வாஹா - என்று சொல்லுகிற மந்திரங்கள் ஓமத்திலுபயோகிப்பதைக் காண்பிவைக்கிறது), (வா) (யத꞉ எந்த காரணத்தினால், த்வம் - நீ), ஆவஹந்தீ - உண்டுபண்ணுகிறவளோ, விதந்வானா - விருத்தி பண்ணுகிறவளோ, தத꞉ - ஆகையால், மே - எனக்கு, ஶ்ரியம் - மரவுரியை வாஸாம்ஸி - வஸ்திரங்களையும், காவஶ்ச - பசுக்களையும், அந்நபானே - சாப்பிடும் வஸ்துக்களையும் குடிக்கும் வஸ்துக்களையும், ஸர்வதா - யெப்பொழுதும், குர்வாணாஸதீ - செய்கிறவளாய்க்கொண்டு, லோமஶாம் - அதிகமாயிருக்கிற, ஶ்ரியம் - வேதமாகிற சம்பத்தை, பஶுபி꞉ஸஹ- யக்யத்திற்குபயோகிக்கும் பசுக்களுடன், ஆவஹ - உண்டுபண்ணு, ப்ரஹ்மசாரிண꞉ - பிர்மசர்யவிருதத்தை யனுஷ்டிக்குமவர்கள், மா - என்னைக் குறித்து, ஆயந்து - வரட்டும், ஜனே - ஜனங்களுக்குள், யஶ꞉ - கீர்த்தியையுடையவனாக, அஸானி - ஆகக்கடவேன், வஸ்யஸ꞉-பணமுடையவர்களுக்குள், ஶ்ரேயான் - உயர்ந்தவனாக, அஸானி - ஆகக்கடவேன், (ஸ்வாஹா - என்பது முன்போலவே) பகவ-வாராய் பூஜிக்கத்தகுந்தவனே, (வா) பகவ-வாராய் ஐசுவரியமே; தம் - முன்கூறிய, த்வா - உன்னை, ப்ரவிஶானி - அடையக்கடவேன், (வா) ப்ரவிஶானி - அடைந்து உன்னுடன் ஒன்றாகக் கடவேன், (த்வம் - நீ), பகவ - வாராய் (ஐசுவரியமே) பூஜ்யனானவனே, ஸ꞉ - முன்

கூறிய, (ஸம் - நீ), மா - என்னை, ப்ரவிஶ - அடையக்கடவாய், (ஸம்)-(ஒன்றாகச் சேர்க்கக்கடவாய்) பகவ - பூஜ்யனானவனே, ஸஹஸ்ரஶாகே - அனேக பேதங்களையுடைய, தஸ்மிந் - மேற்கூறிய, த்வயி - உன்னிடத்தில், அஹம் - நான் - நிம்ருஜே - பாவத்தைப் போக்குகிறேன், (யம்) பகவ - வாராய் ஐசுவரியமே, ஸஹஸ்ரஶாகே - அனேக விதமான, தஸ்மிந்-அந்த, த்வயி - உன்னிடத்தில், (ப்ரவிஷ்ட: - சேர்ந்திருக்கிற) அஹம் - நான், நிம்ருஜே - பாபத்தைப்போக்கி சுத்தனாகிறேன், யதா - எவ்விதமாக, ஆப: - ஜலங்கள், ப்ரவதா - பள்ளமான விடத்தால், யந்தி - போகிறதுகளோ, (ஏம்) ப்ரவதா: - ஓடுகிற, ஆப: - ஜலங்கள், யதா - எவ்வண்ணமாக, (திஶ: - திக்குக்களை) யந்தி - அடைகிறதுகளோ, யதா - எவ்வண்ணமாக, மாஸா: - மாதங்கள், அஹர்ஜரம் - வருஷத்தை, யந்தி - அடைகிறதுகளோ, (ஏம்) அஹர்ஜரம் - சூரியனை), தாத: - வாராய் பரமாத்மாவே, ஏவம் - இந்தப் பிரகாரம், மாம் - என்னை, ப்ரஹ்மசாரிண: - பிர்ம்மசாரிகள், ஸர்வத: - எல்லாவிடத்தில் நின்றும், ஆயந்து - வரட்டும், ப்ரதிவேஶ: - சமீபத்திலிருக்கும் வீடாக, அஸி - ஆகிறீர், மா : என்னை, ப்ரபாஹி - மிகவும் காப்பாத்து, (ஸம்) ப்ரபாஹி - பிரகாசம் பண்ணு, மா - என்னை, ப்ரபத்யஸ்வ - அடைவாயாக (அதாவது அடைந்து உன்னுடன் ஒன்றாகச்செய், (ஏம்) ப்ரபத்யஸ்வ - உன்னைச் சரணமடைந்தவனாகச் செய்.

ஸம்-ஹா. அறிவை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தையும் தனத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஹோமத்தையும் இந்த அனுவாகம் சொல்லுகிறது. இதில் (ஸ்ருதம்மேகோபாய) என்கிற அளவும் புத்தியை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தைச் சொல்லுகிறது. மேல் முடியும் வரையில் தனத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஹோமத்தைச்சொல்லுகிறது. தனமானது கர்மங்களுக் குபயோகப்படுகிறது. கர்மங்களைச்செய்தலால் பாவங்கள் தொலைகின்றன. பாவங்கள் ஒழிந்தால் பிர்ம்மவித்தை தோன்றுகிறது. அதெப்படியெனில்; ஜ்ஞாநமுத்பத்யதே பும்ஸாம் க்ஷயாத்பாபஸ்ய கர்மண: யதாதர்ஶதலப்ரக்யே பஶ்யத்யாத்மாநமாத்மநி என்று ஸ்மிருதியில் சொல்லப்படுதலால்.

(ஏ-ஹா.) பிர்ம்மவித்தையை யடைவதற்குப் பிரணவத்தை யிந்த மந்திரத்தால் பிரார்த்திக்கவேண்டியது. இதில் (ஆவஹந்தீ) என்பது முதல் லக்ஷ்மியைப் பிரார்த்திக்க வேண்டியது.

பூர்புவஸ்ஸுவரிதி வா ஏதாஸ்திஸ்ரோ வ்யாஹ்ருதய: | தாஸாமு ஹஸ்மைதாம் சதுர்தீம் | மாஹாசமஸ்ய: ப்ரவேதயதே | மஹ இதி | தத்ப்ரஹ்ம | ஸ ஆத்மா | அங்கான்யன்யா தேவதா: | பூரிதி வா அயம் லோக: | புவ இத்யந்தரிக்ஷம் | ஸுவரித்யஸௌ லோக: ||க||

மஹ இத்யாதித்ய: | ஆதித்யேந வாவ ஸர்வே லோகா மஹீயந்தே | பூரிதி வா அக்நி: | புவ இதி வாயு: | ஸுவரித்யாதித்ய: | மஹ இதி ச

𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 | 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾𑌵𑌾𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌂𑌷𑌿𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾𑌋𑌚𑌃 | 𑌭𑍁𑌵𑌇𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 | 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 ||௨||

𑌮𑌹𑌇𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌾𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌵𑍇𑌦𑌾𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿𑌵𑍈𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 | 𑌭𑍁𑌵𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌃 | 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃 | 𑌮𑌹𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌵𑌾𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌏𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 | 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌃 | 𑌤𑌾𑌯𑍋𑌵𑍇𑌦 | 𑌸𑌵𑍇𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 | 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍈𑌦𑍇𑌵𑌾𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 ||௩|| 𑌅𑌸𑍌𑌲𑍋𑌕𑍋𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿𑌵𑍇𑌦𑌦𑍍𑌵𑍇𑌚 | 𑌇𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

భూర్భువస్సువరితివాఏతా స్తిస్రోవ్యాహృతయః | తాసాముహాస్మైతాంచతుర్థీం | మాహాచమస్యః ప్రవేదయతే | మహఇతి | తద్బ్రహ్మ | సఆత్మా | అఙ్గాన్యన్యాదేవతాః | భూరితి వాఅయంలోకః | భువఇత్యంతరిక్షం | సువరిత్యసౌలోకః || ౧ ||

మహఇత్యాదిత్యః | ఆదిత్యేనవావసర్వే లోకామహీయంతే | భూరితివాఅగ్నిః | భువ ఇతివాయుః | సువరిత్యాదిత్యః | మహఇతిచంద్రమాః | చంద్రమసావావసర్వాణి జ్యోతీగ్ంషి మహీయంతే | భూరితివాఋచః | భువఇతిసామాని | సువరితియజూగ్ంషి || ౨ ||

మహఇతిబ్రహ్మ | బ్రహ్మణావావసర్వే వేదామహీయంతే | భూరితివైప్రాణః | భువఇత్యపానః | సువరితివ్యానః | మహఇత్యన్నం | అన్నేనవావసర్వే | ప్రాణామహీయంతే | తావా ఏతాశ్చతస్రశ్చతుర్ధా | చతస్రశ్చతస్రోవ్యాహృతయః తాయోవేద | సవేదబ్రహ్మ | సర్వేస్మై దేవాబలిమాహంతి || 3 || అసౌలోకోయజూగ్ంషివేదద్వేచ || అను || 3 ||

(ப - ம்.) 𑌭𑍂𑌃 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌾 - பூ புவ ஸுவ என்று, 𑌏𑌤𑌾𑌃 - இந்த, 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 - மூன்றும், 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌃 - வ்யாக்ருதி யென்று பெயர் பெற்றதுகள், 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌚𑌮𑌸𑍍𑌯𑌃 - மகாசமஸரென்கிற இருஷியின் பிள்ளை, 𑌏𑌤𑌾𑌂 - மேல்சொல்லப்போகிறதை, 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 - அவைகளுக்கு, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍀𑌂 - நான்காவதான வ்யாக்ருதியாக, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍇𑌉𑌹𑌸𑍍𑌮-கண்டறிந்தார், (𑌸𑌃) - சொல்லுகிறார், 𑌮𑌹𑌇𑌤𑌿 - மக என்கிற, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த வ்யாக்ருதியானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பிர்ம்மம், 𑌸𑌃 - அந்த வ்யாக்ருதியானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - எல்லாவற்றையும் வியாபரிக்கிறது. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃-வேறான, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃- தேவர்கள், 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 - அவயவங்கள், 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾-பூ என்கிததானது, 𑌅𑌯𑌂 - இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌃 - உலகம், 𑌭𑍁𑌵𑌇𑌤𑌿 - புவ என்கிறதானது, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 - ஆகாயம், 𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 - ஸுவ என்கிறதானது, 𑌅𑌸𑍌 - இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌃 - ஸ்வர்க்கலோகம், 𑌮𑌹𑌇𑌤𑌿 : மக என்கிறதாவது, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சூரியன், 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌵𑌾𑌵 - சூரியனுல்தானே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - எல்லா, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 - உலகங்கள், 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - விருத்தியை யடைகிறதுகள், (𑌸𑌃) - பூஜையை யடைகிற

துகள், ഭൂരിതിവா - பூ என்கிறதானது, அग्निः - நெருப்பு, ഭുവഇതി-புவ என்கிறதானது, வாயுः - காற்று, ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, ஆதித்யः - சூரியன், மஹஇதி - மக என்கிறதானது, சந்த்ரமாः - சந்திரன், சந்த்ரமஸாவாவ-சந்திரனல்தானே, ஸர்வாணி-எல்லா, ஜ்யோதீம்ஷி-பிரகாசிக்கும் வஸ்துக்கள், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஈ०) - பூஜையை யடைகிறதுகள், ഭൂரிதிவா - பூ என்கிறதானது, ருசः - ருக்வேதங்கள், ഭுவரிதி - புவ என்கிறதானது, ஸாமாநி-சாமவேதங்கள், ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, யஜூம்ஷி - யஜுர்வேதங்கள், மஹஇதி - மக என்கிறதானது, ப்ரஹ்ம - பிர்ம்மம், ப்ரஹ்மணாவாவ - பிர்ம்மத்தினலேதானே, ஸர்வே - எல்லா, வேதாः - வேதங்கள், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஈ०) பூஜையை யடைகிறனகள், ഭൂரிதிவை - பூ என்கிறதானது, ப்ராணः - பிராணன், ഭுவஇதி - புவ என்கிறதானது, அபாநः - அபானன் என்கிறது, ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, வ்யாநः - வியானன் என்கிறது, மஹஇதி - மக என்கிறதானது, அந்நம் - சாப்பிடும் வஸ்து. அந்நேநவாவ - சாப்பிடும் வஸ்துவினலேதானே, ஸர்வே - எல்லா, ப்ராணாः - பஞ்சப் பிராணன்களும், மஹீயந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஈ०) - பூஜையை யடைகிறதுகள், தாவா - மேற்கூறிய, ஏதாः - இந்த, சதஸ்ரः - நான்கு வ்யாக்ரிதிகளும், சதுர்தா - நான்கு வகைப்பட்டது. சதஸ்ரः - நான்காயிருக்கிற, வ்யாஹ்ருதயः - வ்யாக்ருதிகளும், சதஸ்ரः - நான்கு வகையுடையதுகள், தாः-மேற்கூறிய அந்த வ்யாக்ருதிகளை, யः - எவன், வேத - அறியுகிருனே, ஸः - அவன், ப்ரஹ்ம - பிர்ம்மத்தை, வேத-அறியுகிருன், ஸர்வே - எல்லா, தேவாः - தேவர்களும், அஸ்மை - இவன் பொருட்டு, பலிம் - பூஜையை, ஆவஹந்தி - செய்கிருர்கள்,

(ஶ० - ஸா.) இந்த வனுவாகத்தால் வ்யாக்ருதி ரூபமாயிருக்கிற பிர்ம்மத்தின் தியானமானது ஸ்வாராஜ்யம் யென்கிற ஸ்வர்க்கத்துக் கரசனயிருத்தலைக் குறித்து சொல்லப்படுகிறது. மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற விசேஷங்களோடு கூடின பிர்ம்மமாக மக என்கிற வ்யாக்ருதியையும் மற்றமூன்று வ்யாக்ருதிகளையும் மேற்கூறிய நான்கு விதங்களாக வறியுமவன் சுவர்க்கத்துக் கரசனகிருன். யெல்லாத் தேவர்களும் அவனுக்குப் பூஜைசெய்கிருர்கள்.

(ஈா - ஸா.) மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிர்ம்மவித்தைக்கு அங்கமான வ்யாக்ருதின் தியானம் இந்த அனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. மக என்கிறது பெரியதான வஸ்துவைச் சொல்லுமாதலால் அதுவே பிர்ம்மம்; மற்ற தேவர்கள் அந்த பிர்ம்மத்தின் சரீரங்கள் இங்கு தேவர்கள் என்றது யெல்லாப் பொருளையும் காட்டுகிறது. மேற்கூறிய நான்கு விதமாய் வ்யாக்ரிதிகளை யெவன் தியானம் செய்கிருனே அவனுக்கு மேல் அனுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிர்ம்மவித்தை யுண்டாகிறது.

𑌸𑌯𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 | 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 | 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌤𑌾𑌲𑍁𑌕𑍇 | 𑌯𑌏𑌷𑌸𑍍𑌤𑌨𑌇𑌵𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍇 | 𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 | 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍌𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 | 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌪𑌾𑌲𑍇 | 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍌𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 | 𑌭𑍁𑌵𑌇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌯𑍌 ||௧||

𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 | 𑌮𑌹𑌇𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 | 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 | 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 | 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌤𑌿𑌃 | 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌨𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 | 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 ||௨|| 𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵 | 𑌵𑌾𑌯𑌾𑌵𑌮𑍃𑌤𑌮𑍇𑌕𑌂𑌚 | 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

సయఏషోంతర్హృదయఆకాశః । తస్మిన్నయంపురుషోమనోమయః । అమృతోహిరణ్మయః । అంతరేణతాలుకే । యఏషస్తనఇవావలంబతే । సేంద్రయోనిః । యత్రాసౌకేశాంతోవివర్తతే । వ్యపోహ్యశీర్షకపాలే । భూరిత్యగ్నౌప్రతితిష్ఠతి । భువఇతివాయౌ ॥ ౧ ॥

సువరిత్యాదిత్యే । మహఇతిబ్రహ్మణి । ఆప్నోతిస్వారాజ్యం । ఆప్నోతిమనసస్పతిం । వాక్పతిశ్చక్షుష్పతిః । శ్రోత్రపతిర్విజ్ఞానపతిః । ఏతత్తతోభవతి । ఆకాశశరీరంబ్రహ్మ । సత్యాత్మ ప్రాణారామం మనఆనందం । శాంతిసమృద్ధమమృతం ॥౨॥ ఇతిప్రాచీనయోగ్యోపాస్స్వ॥ వాయావమృతమేకంచ ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌃 - எந்த, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 - ஹிருதய கமலத்துக்குள், 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 - இடைவெளியோ, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-அந்த விடைவெளியில், 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 - அந்த இந்த, 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 - ஜ்ஞாநத்தாலறியத் தகுந்த (அல்லது) (மனதுக்கு அபிமானி தேவதையான) 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃 - மரணமில்லாதவனை, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 - பிரகாசிக்கிற சரீரத்தோடே கூடின, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருஷன், (𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறான்), 𑌤𑌾𑌲𑍁𑌕𑍇𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣-தாடைகளின் நடுவில், 𑌯𑌃 - எந்த, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த நரம்பானது, 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌇𑌵 - ஸ்தநம்போல், 𑌅𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍇 - தொங்குகிறதோ, 𑌯𑌤𑍍𑌰 - எந்த விடத்தில், 𑌅𑌸𑍌 - இந்த, 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 - மயிர்களுடைய வேரானது, 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 - புரிந்திருக்கிறதோ, (𑌤𑌂 - அந்த, 𑌦𑍇𑌶𑌂 - இடத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - அடைந்து), 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯-பிளந்து, 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌪𑌾𑌲𑍇 - மண்டையோட்டில், (𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾 - வெளிக்கிளம்பி யிருக்கிறது), 𑌯𑌾 - எந்த நாடியோ, 𑌸𑌾 - அந்த நாடியானது, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 - அந்த பிர்ம்மாவை யறிவதற்குக் காரணம், (𑌏𑌵𑌂 - இந்தப்படி, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - அறிகிறவன், 𑌤𑌯𑌾 - அந்த நாடியால், 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯-வெளிக்கிளம்பி), 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 - பூ என்கிற வ்யாக்ருதி ரூபியாய், 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 - அக்நியில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - இருக்கிறான், 𑌭𑍁𑌵𑌇𑌤𑌿 - புவ என்கிற வ்யாக்ருதி ரூபியாய், 𑌵𑌾𑌯𑍌-வாயுவில்,

ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், ஸுவரிதி - ஸுவ என்கிற வ்யாக்ருதி ரூபி யாய், ஆதித்யே - சூரியனில், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், மஹஇதி - மக என்கிற வ்யாக்ருதியாய், ப்ரஹ்மணி - சதுர்முகனிடத்தில், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருக்கிறான், ஸ்வாராஜ்யம் - தானே யரசனாகயிருக்கிறதை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், மநஸஸ்பதிம் - யெல்லா மனதிற்கு மதிபதியான தன்மையை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், வாக்பதி: - வாக்குகளுக்கு அரசனாகவும், சக்ஷுஷ்பதி: - கண்களுக்கு அரசனாகவும், ச்ரோத்ரபதி: - காதுகளுக்கு, அரசனாகவும், விஜ்ஞானபதி: - அறிவுக்கு அரசனாகவும், தத: - அதைவிட அதிகமாக, ஏதத் - இதுவானது, பவதி - உண்டாகிறது. ஆகாசசரீரம் - ஆகாயம்போல சூக்ஷ்மமான சரீரத்தையுடையதாயும், ஸத்யாத்ம - மெய்யான தன்மையையுடையதாயும், ப்ராணாராமம் - பிராணன்களிடத்திலேயே விளையாட்டையுடையதாயும், மநஆநந்தம் - சுகத்தைக் கொடுக்கத்தாக மனதையுடையதாயும், சாந்திஸம்ருத்தம் - சாந்தியால் நிரம்பினதாயும், அம்ருதம் - மரணமில்லாததாயு மிருக்கிற, ப்ரஹ்ம - பிர்ம்மமானது, (பவதி-ஆகிறது), ஹே ப்ராசீநயோக்ய - வாராய் பிராசீன யோக்யமென்கிற சிஷ்யனே, இதி - என்று, உபாஸ்வ - தியானம் செய், (ரம் - பதார்த்தங்களினுடையவும் அந்வயங்களுடையவும் பேதம்), தாலுகேசுஅந்தரேண - தாடைகளின் நடுவே, யஏஷ: - யாதொரு உந்த நாடியானது, ஸ்தநஇவ - பசுவின்முலை போல், அவலம்பதே - தொங்குகிறதோ, ஸா - அந்த நாடியானது, இந்த்ரயோநி: - மோக்ஷமென்கிற ஐசுவரியத்தை யடைகிற ஜீவனுக்கு வெளிப்படுகிறவழி, யத்ர - எந்த வழியில், அஸௌ - இந்த, கேசாந்த: - பிர்ம்மா ருத்திரன் இவர்களுக்குக் காரணமான மகாவிஷ்ணுவானவர், விவர்த்ததே - விசேஷமாக யிருக்கிறாரோ, ஸ்வாராஜ்யம் - கர்மங்களுக்கு கீழ்படியாமையை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், மநஸஸ்பதிம் - மனதுகளுக்கு யஜமானனான தன்மையை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், தத: - அதற்குப் பிறகு, ஏதத் - இதுவானது, பவதி - உண்டாகிறது (எதுவென்றால்), ஆகாசசரீரம் - விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடினதாயும், ப்ரஹ்ம - விளங்குகிற பரபிர்ம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தோடு கூடினதாயும், ஸத்யாத்மப்ராணாராமம் - நித்திய சூரிகளுக்கும் முக்தர்களுக்கும் பிராணன்போன்ற பிர்ம்மத்தையே போக்யமாகவுடையதாயும், மநஆநந்தம் - நினைத்த மாத்திரத்தில் உண்டாகும் ஆனந்தத்தையுடையதாயும், சாந்திஸம்ருத்தம் - சாந்தியோடே கூடினதாயும், அம்ருதம் - சம்சாரமில்லாததாயும், பவதி - ஆகிறது.

(ரு௦ - ஸூ.) மேற்கூறிய வ்யாக்ருதிகளில் மக என்கிற வ்யாக்ருதியை சதுர்முகப் பிர்ம்மரூபமாகவும், மற்ற வ்யாக்ருதி ரூபங்களான யெல்லா வஸ்துக்களையும் பிர்

ம்மாவின் அங்கங்களாகவும் தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு அப்படி தியானம் செய்யப்படும் பிர்ம்மாவினிடமும் அப்படி தியானம் செய்ததாலுண்டாகும் பயனும் அப்பயனை யடையும் வழியும் இதில் சொல்லப்படுகிறது. மேற்கூறிய பிர்ம்மா ஹிருதயகமலமென்கிற ஆகாயத்திலிருக்கிறான். மனதால் அறியத்தக்கவன் மரணமில்லாதவன் விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடியவன் அவனை யறியும் வழியாவது. இரண்டு தாடைகளின் நடுவில் எந்த நாடி தொடங்குகிறதோ எந்த மண்டையில் மயிர்களின் அடிபாகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த மண்டையோட்டில் கிளம்பியிருக்கிறது எந்த நாடியோ அதுதான் அவனை யறியும் வழி. இப்படி யறிந்தவன் மேற்கூறிய நாடியில் வெளிக்கிளம்பி கிரமமாய் பூ புவ ஸுவ என்கிற மூன்று வ்யாக்ருதி ரூபியாய் அக்னி வாயு சூரியன் இதுகளிடத்தில் சேர்ந்து மக என்கிற பிர்ம்மாவினிடத்தில் சேருகிறான். அந்த பிர்ம்மாவுடன் ஒன்றாய் பிர்ம்மாவின் தன்மைகளை யடைகிறான். எல்லாப் பொருள்களும் இந்தப் பிர்ம்மாவுக்கு அவயவமாதலால் மனது முதலாகிய எல்லாப் புலன்களுக்கும் யஜமானனாகிறான். பிறகு பிர்ம்மத்துடன் ஒன்றாய் விடுகிறான்.

(ரா - ஸா.) மேற்கூறிய வ்யாக்ருதி தியானத்திற்கு அங்கமான பிர்ம்மவித்தையும் அதின் பயனும் இந்த வனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஹிருதயகமலத்தின் நடுவில் நல்லமனதால் அறியத்தக்கவராயும் ஸம்சார ஸம்பந்தமில்லாதவனாயும் விளங்குகிற சரீரத்தோடும் எவன் இருக்கிறானோ, அவனே பரமாத்மா, அவனையே தியானம் செய்ய வேண்டும். எப்படி தியானம் பண்ணி மோக்ஷத்தை யடையப்போகிறவனுக்கு வழியேதென்றால், தாடைகளின் நடுவே பசுவின் முலைபோல் எந்த நாடிதொங்குகிறதோ எந்த வழியில் போகிறவனுக்கு பிர்ம்மா ருத்திரன் இவர்களுக்கும் காரணமாய் இவர்களை சங்கரிக்குமவனான பரமாத்மா அடையத்தக்கவனோ, அதுவே வழி இப்படி தியானம் செய்தவன் அந்த காலத்தில் மண்டையோட்டைப் பிளந்துகொண்டு பூ என்கிற வ்யாக்ருதியால் அக்னிலோகத்திலிருக்கிறான். மோக்ஷம் போகிறவர்கள் எல்லாருக்கும் அக்னிலோகத்தில் போகிறது பொதுவாயிருந்தபோதிலும் இந்த வ்யாக்ருதி தியானத்தோடுகூடின இந்த பிர்ம்மவித்தையை யனுஷ்டித்தவனுக்கு சிலகாலம் அந்தந்த உலகங்களில் சாவகாசமுண்டு. பிறகு கர்மங்களுக்கு கீழ்ப்படியாதவனாக வாகிறான், தான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாப் பலன்களாலுண்டான அறிவுகளும் சுகங்களும் உண்டாகின்றன. நித்திய சூரிகளும் முக்தர்களும் எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற பிர்ம்மத்தையே இவனும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான். "யம்காமம்காமயதே ஸோஸ்யஸம்கல்பாதேவஸமுத்திஷ்டதி" என்று சுருதிசொல்லுகிறபடியே நினைத்தபோதே எல்லா ஆனந்தங்களு முண்டாகிறது, ஸம்சாரசம்பந்த மில்லாதவனாக வாகிறான்.

ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷம்த்யௌர்திஶோ(அ)வாந்தரதிஶா: | அக்னிர்வாயுராதி
த்யஶ்சந்த்ரமா நக்ஷத்ராணி | ஆப ஓஷதயோ வனஸ்பதய ஆகாஶ ஆத்மா | இத்ய
திபூதம் | அதாத்யாத்மம் | ப்ராணோ வ்யானோ(அ)பான உதான: ஸமான: |
சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம் மனோ வாக் த்வக் | சர்ம மாம்ஸம் ஸ்னாவாஸ்தி மஜ்ஜா | ஏததி
விதாய ருஷிரவோசத் | பாங்க்தம் வா இதம் ஸர்வம் || க || பாங்க்தேனைவ பாங்க்தம்
ஸ்ப்ருணோதீதி | ஸர்வமேகஞ்ச | ஸப்தமோ(அ)நுவாக: ||

పృథివ్యంతరిక్షం ద్యౌర్దిశోఽవాంతరదిశాః॥ అగ్నిర్వాయురాదిత్యశ్చంద్రమానక్షత్రాణి॥ ఆప
ఓషధయోవనస్పతయ ఆకాశఆత్మా । ఇత్యధిభూతం । అథాధ్యాత్మం । ప్రాణోవ్యానోఽపాన

ఉదానస్సమానః । చక్షుశ్శ్రోత్రంమనోవాక్త్వక్ । చర్మమాꣳసꣳస్నావాస్థిమజ్జా । ఏతదధి విధాయఋషిరవోచత్ । పాఙ్క్తంవాఇదꣳసర్వం ॥ ౧ ॥ పాఙ్క్తేనైవపాఙ్క్తꣳస్పృణోతీతి ॥ సర్వమేకంచ ॥

(ப - ம்) ப்ருதிவீ - பூமி, அந்தரிக்ஷம் - ஆகாயம், த்யௌ꞉ - ஸ்வர்க்கலோகம், திஶ꞉ - திக்குக்கள், அவாந்தரதிஶ꞉ - மூலைத்திசைகள், அக்நி꞉ - நெருப்பு, வாயு꞉ - காற்று, ஆதித்ய꞉ - சூரியன், சந்த்ரமா꞉ - சந்திரன், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்கள், ஆப꞉ - ஜலங்கள், ஓஷதய꞉ - கொடிகள், வநஸ்பதய꞉ - மரங்கள், ஆகாஶ꞉ - பூதமென்கிற ஆகாயமும், ஆத்மா - விராட்ரூபம், இதி - யென்று, அதிபூதம் - அதிபூதமென்கிற பெயர்கொண்டது, அத - பிறகு, அத்யாத்மம் - அத்யாத்மமென்கிற பெயர்கொண்டது, ப்ராண꞉ - பிராணனும், வ்யாந꞉ - வியானனும், அபாந꞉ - அபானனும், உதாந꞉ - உதானனும், ஸமாந꞉ - ஸமானனும், சக்ஷு꞉ - கண்ணும், ஶ்ரோத்ரம் - காதும், மந꞉ - மனதும், வாக் - வாக்கும், த்வக் - இந்திரியரூபமான தோலும், சர்ம - மேல்தோலும், மாம்ஸம் - மாம்சமும், ஸ்நாவா - சியும், அஸ்தி - இலும்பும், மஜ்ஜா - உயிர்த்தண்ணியும், ஏதத் - இதுகளை, அதிவிதாய - கும்பலாகச் சேர்த்து, ருஷி꞉ - இருஷியானவர், அவோசத் - சொன்னார், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், பாங்க்தம் - பாங்க்தம் என்கிற பெயர்கொண்டது. பாங்க்தேநைவ - மேற்கூறிய பாங்க்தத்தாலேதானே, பாங்க்தம் - வெளிப்பொருள்களை, ஸ்ப்ருணோதி - காப்பாற்றுகிறான், இதி - யென்று (சொன்னார்).

(பா - ஸா.) வ்யாக்ருதி ரூபமான பிர்ம்மத்தை தியானம் செய்யும்படி முன்னனுவாகத்தில் சொல்லி இந்த அனுவாகத்தில் சாங்க்த ரூபமாய் தியானம் பண்ணச் சொல்லுகிறது. பாங்க்தமென்றால் பங்க்தியோடே சேர்ந்ததற்கும் பெயர். பங்க்தியென்றால் வேதத்தில் ஒரு சந்தஸ்; அது ஐந்து பதங்களோடே கூடியது. ஆதலால் ஐந்தாகக் கூடியிருக்கும் பொருள்களெல்லாம் மேற்சொன்ன சந்தஸ்களுக்குச் சரியாயிருத்தலால் இப்பொருள்களையும் பாங்க்தமென்று சொல்லுகிறது. அப்படியே சுருதியிலும் ''பஞ்சபதாபங்க்தஃ பாங்க்தோஜ்ஞஃ'' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இங்கு அதிபூதமென்று சொல்லப்பட்டது பதினைந்து பொருள்களாதலால் மூன்று பாங்க்தம் அதில் பூமிமுதல் ஐந்துக்கு உலகபாங்க்தமென்றும், நெருப்பு முதல் ஐந்துக்கு தேவதாபாங்க்தமென்றும், ஜலம் முதலான ஐந்துக்குப் பூதபாங்க்தமென்றும், பிராணன் முதலான ஐந்துக்கு வாயு பாங்க்தமென்றும், கண் முதலான ஐந்துக்கு இந்திரிய பாங்க்தமென்றும், தோல் முதலான ஐந்துக்குக் காது பாங்க்தமென்றும் இவைகளை ஆறு பாங்க்தங்களாகப் பிரித்து இவைகளைத் தியானம் செய்கிறவன் மேற்கூறிய பாங்க்தங்களை நிறைந்திருக்கிறான். அதாவது மேற்கூறிய பாங்க்தங்களில் நிறைந்திருக்கிற பிர்ம்மாவுடன் ஒன்றுகிறான் என்று இருஷி சொன்னார்.

(ரா - ஸ.) மேற்கூறிய ஐந்து பாங்க்தங்களையும் தியானம் பண்ணுகிறவன் இந்த பஞ்சபூதங்களால் நிறைந்திருக்கிற வுலகங்களைக் காப்பாற்றுகிறான். அதாவது இவ்வுல கங்களுக்கு அரசனாகிறான் என்று இவைகளைக் கண்டறிந்த ஓர் இருஷி சொன்னார்.

ஓமிதி ப்ரஹ்ம | ஓமிதீதம் ஸர்வம் | ஓமித்யேதத³னுக்ருதிர்ஹஸ்மவா அப்யோ ச்ராவயேத்யாச்ராவயந்தி|ஓமிதி ஸாமானி கா³யந்தி | ஓம் ஷோமிதி ச²ஸ்த்ராணி ச²ம்ஸந்தி | ஓமித்யத்⁴வர்யு: ப்ரதிக³ரம் ப்ரதிக்³ருணாதி | ஓமிதி ப்³ரஹ்மா ப்ரஸௌதி | ஓமித்யக்³நிஹோத்ரமநுஜாநாதி | ஓமிதி ப்³ராஹ்மண: ப்ரவக்ஷ்யந்நாஹ ப்³ரஹ்மோபாப்நவாநீதி | ப்³ரஹ்மைவோபாப்நோதி| ஓம்தச | அஷ்டமோ(அ)நுவாக:||

ఓమితి బ్రహ్మ । ఓమితీదగ్ం సర్వం । ఓమిత్యేతదనుకృతిర్హ స్మ వా అప్యో శ్రావయేత్యాశ్రావ యంతి । ఓమితి సామాని గాయంతి । ఓగ్ం శోమితి శస్త్రాణి శగ్ంసంతి । ఓమిత్యధ్వర్యుః ప్రతిగరం ప్రతిగృణాతి ॥ ఓమితి బ్రహ్మా ప్రసౌతి । ఓమిత్యగ్నిహోత్రమనుజానాతి । ఓమితి బ్రాహ్మణః ప్రవక్ష్య న్నాహ । బ్రహ్మోపాప్నవానీతి । బ్రహ్మైవోపాప్నోతి ॥ ౧ ॥ ఓందశ ॥

(ப - ம்.) ஓமிதி - ஓம் என்று சொல்லப்பட்ட சப்தமானது, ப்ரஹ்ம - பரபிர்ம்மம், இதம் - இந்த, ஸர்வம் - யெல்லாப் பொருள்களும், ஓமிதி - ஓம் என்று சொல்லும் பதம்தான் அதாவது யெல்லாப் பொருள்களையும் சொல்லும் சப்தங்களுக்கு ஆதிகாரணமானதால், ஓமித்யேதத் - ஓம் என்கிற விதானது, அனுக்ருதிர்ஹஸ்மவா - ஒருவன் ஒருகாரியத்தை யேவினால் அதற்கு வேறு மனிதனுடைய அங்கீகாரம் அன்றோ, ஓச்ராவயேதி - ஓச்ராவய என்று, ஆச்ராவயந்தி - யஞ்யத்தில் பிரதிச்ரவணம் பண்ணிவைக்கிறார்கள், ஓமிதி - ஓம் என்று, ஸாமாநி - சாமங்களை, காயந்தி - யிடுகிறார்கள், ஓம்ஷோமிதி - ஓம்சோம் என்று, சஸ்த்ராணி - சஸ்திரம் என்கிற மந்திரங்களை, சம்ஸந்தி - சொல்லுகிறார்கள். ஓமிதி - ஓம் என்று, அத்⁴வர்யு: - யக்யத்திலிருக்கும் அத்வர்யுவானவன், ப்ரதிகரம் - பிரதிகரத்தை, ப்ரதிக்³ருணாதி - சொல்லுகிறான் அதாவது ஹோதாவென்கிற யக்யத்திலிருப்பவன் சஸ்திரமென்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லும்போது ஓம் என்று சந்தோஷிக்கிறான், ஓமிதி - ஓம் என்று, ப்ரஹ்மா - யக்யத்திலிருக்கும் ப்ரம்மாவென்று பெயர் பெற்றவன், ப்ரஸௌதி - அனுமதி பண்ணுகிறான், ஓமிதி - ஓம் என்று, அக்³நிஹோத்ரம் - அக்கிஹோத்திரம் என்று சொல்லும் ஹோமத்தை, அநுஜாநாதி - அனுமதி பண்ணுகிறான், ப்ரஹ்ம - வேதத்தை, உபாப்நவாநி - அடையக் கடவேன், இதி - என்கிற எண்ணத்துடன், ப்ரவக்ஷ்யந் - அத்யயனம் பண்ணப்போகிற, ப்ராஹ்மண: - பிராமணன், ஓமிதி - ஓம் என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறான், ப்ரஹ்மைவ - வேதத்தைத் தானே, உபாப்நோதி - அடைகிறான்.

(ஸ° - ஹா - ரா - ஹா.) ப்ரம்மத்தியானத்திற்கு முக்யமான ஆதாரமாதலால் ப்ரணவத்தை இந்த அனுவாகத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது.

𑌋𑌤𑌂𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌶𑌮𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 ‖க‖

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌾𑌰𑌾𑌥𑍀𑌤𑌰𑌃 | 𑌤𑌪𑌇𑌤𑌿𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃𑌪𑍌𑌰𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 | 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿𑌨𑌾𑌕𑍋𑌮𑍌𑌦𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌃 | 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌪𑌃 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌚𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚𑌷𑌟𑍍𑌚 ‖ 𑌇𑌤𑌿𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ‖

ఋతంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । సత్యంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । తపశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । దమశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । శమశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । అగ్నయశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । అగ్నిహోత్రంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । అతిథయశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । మానుషంచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । ప్రజాచస్వాధ్యాయప్రవచనేచ ॥ ౧ ॥

ప్రజనశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । ప్రజాతిశ్చస్వాధ్యాయప్రవచనేచ । సత్యమితిసత్యవచారాథీతరః । తపఇతితపోనిత్యఃపౌరుశిష్టిః । స్వాధ్యాయప్రవచనేఏవేతినాకోమౌద్గల్యః । తద్ధితపస్తద్ధితపః ॥ ప్రజాచస్వాధ్యాయప్రవచనేచషట్చ ॥

(ப - ம்.) 𑌋𑌤𑌂𑌚 - மெய்யும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 - வேதத்தை யோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚 - யெல்லாவற்றிலும் சமமான புத்தியும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚 - உபவாஸாதிகளால் உடம்பை சுத்தமாக்குதலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚 - வெளியிலிருக்கு மிந்திரியங்களை ஜயித்தலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 - வேதத்தை யோதலும் ஓதுவித்தலும், 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள், 𑌶𑌮𑌶𑍍𑌚 - உள்ளேயிருக்கும் மனதென்கிற இந்திரியத்தை ஜயித்தலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 - கார்ஹபத்தியம் ஆகவநீயம் தக்ஷிணம் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று அக்நிகளும், (𑌆𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 - வளர்க்கவேண்டியவைகள்), 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯) - அவசியம் நடத்த

வேண்டியவைகள்) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 - அக்நிஹோத்திரம் என்று சொல்லப் பட்ட கர்மமும், (𑌹𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 - ஹோமம் செய்யத்தக்கது), 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑍇 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌯𑌶𑍍𑌚 - அதிதிகளும், (𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃-பூசிக்கத் தகுந்தவர்கள்), 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑍇 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌚 - உலகத்தின் நடவடிக்கைகளும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚-வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), (𑌮𑌂) 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌚 - இறந்த மனிதர்களைக் குறித்துச் செய்யும் ஶ்ராத்தம் முதலிய கர்மங்களும் அல்லது, [illegible] | [illegible] - யென்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவின் ஆராதனமும், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌚 - குழந்தைகளும், 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 - உண்டாக்கத்தக்கவைகள், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑍇 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚 - ருதுகாலத்தில் மனையாளைப் புணர்தலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚-பேரன் முதலியவர்களை யுண்டுபண்ணிவைத்தலும், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌚-வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலும், (𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 - அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள்), 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿-சத்தியமே முக்யமென்று, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌾𑌃 - மெய்யான வார்த்தைகளைச் சொல்லும் தன்மையையுடைய அல்லது ஸத்ய வசா என்று பெயர்கொண்ட, 𑌰𑌾𑌥𑍀𑌤𑌰𑌃 - ரதீதரா என்று பெயர்கொண்ட இருஷியின் பிள்ளையானவர், (𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 - யெண்ணுகிறார்), 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿 - தபஸ்ஸே முக்யமென்று, 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - நித்தியம் தவம்செய்யுமவரான அல்லது தபோநித்யரென்று பெயர்கொண்ட, 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 - பூருசிஷ்டருடைய பிள்ளையானவர், (𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 - யெண்ணுகிறார்), 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 - வேதத்தையோதலும் ஓதுவித்தலுமே முக்யமென்று, 𑌨𑌾𑌕𑌃-நாகர் என்று பெயர்கொண்ட, 𑌮𑍌𑌦𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌃 - முத்கலர் என்று இருஷியின் பிள்ளையானவர், (𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 - யெண்ணுகிறார்), 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿-அதுதானே, 𑌤𑌪𑌃 - தவம்.

(ரு0-ஹா.) அறிவினாலேயே பயனுண்டாகிற தென்று கீழ்ச்சொல்லி யிருக்கிறது. ஆதலால் வேதங்களிலும் அதை யனுசரித்த ஸ்மிருதிகளிலும் சொல்லியிருக்கும் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டியது. எனெனில் அவைகளும் மேற்கூறிய பயனுக்குரியவைகள் ஆதலால் அவைகளும் அவசியம் நடத்தவேண்டியவைகள் என்று இந்த அனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

(ரா-ஹா.) தினந்தோறும் ப்ரம்மத்தின் தியானம் செய்யவேண்டியதாதலால் அந்த தியானத்திற்கு மனது சுத்தமாக இருக்கவேண்டுமோதலாலும், அப்படி மனது சுத்தமாக வேண்டியதற்கு பாவங்கள் நீங்கவேண்டியதாதலாலும், அந்தப்படி பாவங்கள் நீங்க வேண்டியதற்காக நித்திய கர்மங்களை யவசியம் செய்யவேண்டியது. என்று இந்த அனு வாகத்தில் சொல்லுகிறது.

𑌅𑌹𑌂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾 । 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵 । 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑍀𑌵𑌸𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂𑌸𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 । 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌾𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌇𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 । 𑌅𑌹𑌂𑌷𑌟𑍍॥

అహంవృక్షస్యరేరివా । కీర్తిఃపృష్ఠంగిరేరివ । ఊర్ధ్వపవిత్రోవాజినీవస్వమృతమస్మి । ద్రవిణగ్ంసవర్చసం । సుమేధాఅమృతోక్షితః । ఇతిత్రిశంకోర్వేదానువచనం ॥ అహగ్ంషట్ ॥

சங்கர ரங்க ராமானுஜபாஷியங்களில் பதவுரையே மிகவும் வேறுபட்டிருப்பதால், அந்தந்த பாஷியங்களில் உள்ள பதவுரைகள் தனித்தனியே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

(𑌶 - ப - ம.) 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 - ஸம்சாரமாகிற விருக்ஷத்திற்கு, 𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾 - நடத்துகிறவன் அதாவது முளைக்கச்செய்கிறவன், 𑌮𑌮 - என்னுடைய), 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 - புகழானது, 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 - மலையினுடைய, 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌵 - நுனிபோல், (𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 - உயர்ந்திருக்கிறது), 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 - பரிசுத்தமான பிர்ம்மத்தை என்னுடைய அறிவினால் விளங்கச் செய்கிறவனாகவும், 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑍀𑌵 - சூரியனிடத்திலேபோல, 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌂 - நல்ல பரிசுத்தமான ஆத்ம வஸ்துவாக, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂 - நல்ல வொளியோடுகூடின, 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 - தனத்தைப்போல எல்லாராலும் ஆசைப்படத் தகுந்ததாகவும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன் அல்லது, 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂-தனம்போன்ற ப்ரம்மஞானமானது, (𑌯𑌾 - என்றால், 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 - அடையப்பட்டது), 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌾𑌃 - நல்ல அறிவுடன் கூடினவனும், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 - அமுதத்தால் நனைக்கப்பட்டவனுகவும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌇𑌤𑌿 - யென்று, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌃 - திருசங்கு யென்கிற இருஷியின், 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 - ஆத்மாவொன்று யென்கிற ஞானத்தைக் குறித்துச் சொல்லும் வார்த்தை. இது திருசங்குவினுல் கண்டறியப்பட்ட ஓர் வேதமந்திரம் ஆத்மா வொன்றுயென்கிற ஆத்மவித்தையை இந்த வனுவாகத்தில் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது. ப்ரம்மவித்யை யுண்டாகும் பொருட்டு இதை ஜபிக்கவேண்டும்

(ரா - ப - ம.) வித்தைக்கு அங்கமாய் ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது. இந்த அனுவாகம், 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 - விருக்ஷம் போல் வேறுடன் போகத்தகுந்த வஹங்காரத்திற்கு, 𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾 - நாசம்செய்கிறவன், (𑌮𑌮 - என்னுடைய), 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 - கீர்த்தியானது, 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 - மேரு

முதலிய பர்வதத்தினுடைய, வ்ருக்ஷஇவ - கொடிமுடிபோல் யெல்லாராலும் கொண்டாடத் தக்கதாயிருக்கிறது. ஊர்த்வபவித்ர: - பரிசுத்த வஸ்துக்களெல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தவனாயிருக்கிற நான், வாஜிநி - யெல்லா வஸ்துக்களையும் அனுபவிக்கிற பரமாத்மாவினிடத்தில், ஸ்வம்ருதமிவ - நல்ல வமுதம் போல் அவன்புக்கு இடமாய், அஸ்மி - ஆகிறேன், (தஸ்ய - அந்த பரமாத்மாவினுடைய), ஸவர்சஸம் - நல்ல வொளியோடேகூடின, த்ரவிணம் - தனமாக அதாவது அவன் அனுபவிக்கிற வஸ்துவாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், ஸுமேதா: - அந்த பரமாத்மாவுக்கு தாஸன் என்கிற நல்லறிவோடுகூடினவனாயும், அம்ருத: - ஸம்சாரமில்லாதவனாயும், அக்ஷித: - நாசமில்லாதவனாயும், அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, த்ரிசங்கோ: - திருசங்கு என்கிற ருஷியின், வேதாநுவசநம் - வேதமந்திரம் அவரால் கண்டறியப்பட்ட வேதமந்திரம்.

வேதமநூச்யாசார்யோந்தேவாஸிநமநுசாஸ்தி | ஸத்யம்வத | தர்மம்சர | ஸ்வாத்யாயாந்மாப்ரமத: | ஆசார்யாயப்ரியம்தநமாஹ்ருத்ய ப்ரஜாதந்தும்மாவ்யவச்சேத்ஸீ: | ஸத்யாந்நப்ரமதிதவ்யம் | தர்மாந்நப்ரமதிதவ்யம் | குசலாந்நப்ரமதிதவ்யம் | பூத்யைநப்ரமதிதவ்யம் | ஸ்வாத்யாயப்ரவசநாப்யாம்நப்ரமதிதவ்யம் ||க||

தேவபித்ருகார்யாப்யாம்நப்ரமதிதவ்யம் | மாத்ருதேவோபவ | பித்ருதேவோபவ | ஆசார்யதேவோபவ | அதிதிதேவோபவ | யாந்யநவத்யாநிகர்மாணி | தாநிஸேவிதவ்யாநி | நோஇதராணி | யாந்யஸ்மாகம்ஸுசரிதாநி | தாநித்வயோபாஸ்யாநி ||உ||

நோஇதராணி | யேகேசாஸ்மச்ச்ரேயாம்ஸோப்ராஹ்மணா: | தேஷாம்த்வயாஸநேநப்ரச்வஸிதவ்யம் | ச்ரத்தயாதேயம் | அச்ரத்தயாதேயம் | ச்ரியாதேயம் | ஹ்ரியாதேயம் | பியாதேயம் | ஸம்விதாதேயம் | அதயதிதேகர்மவிசிகித்ஸாவாவ்ருத்தவிசிகித்ஸாவாஸ்யாத் ||ங||

யேதத்ரப்ராஹ்மணாஸ்ஸம்மர்சிந: | யுக்தாஆயுக்தா: | அலூக்ஷாதர்மகாமாஸ்ஸ்யு: | யதாதேதத்ரவர்தேரந் | ததாதத்ரவர்தேதா: | அதாப்யாக்யாதேஷு | யேதத்ரப்ராஹ்மணாஸ்ஸம்மர்சிந: | யுக்தாஆயுக்தா: | அலூக்ஷாதர்மகாமாஸ்ஸ்யு: | யதாதேதேஷுவர்தேரந் ||ச||

ததாதேஷுவர்தேதா: | ஏஷஆதேச: | ஏஷஉபதேச: | ஏஷாவேதோபநிஷத் | ஏததநுசாஸநம் | ஏவமுபாஸிதவ்யம் | ஏவமுசைததுபாஸ்யம் | ஸ்வாத்யாயப்ரவசநாப்யாம்நப்ரமதித

𑌵𑍍𑌯𑌂 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 [illegible] । 𑌇𑌤𑌿
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

వేదమనూచ్యాచార్యోఽంతేవాసినమనుశాస్తి । సత్యంవద । ధర్మంచర । స్వాధ్యాయా న్మాప్రమదః। ఆచార్యాయప్రియంధనమాహృత్య ప్రజాతన్తుంమావ్యవచ్ఛేత్సీః । సత్యాన్నప్రమతవ్యం। ధర్మాన్నప్రమదితవ్యం । కుశలాన్నప్రమదితవ్యం । భూత్యైనప్రమదితవ్యం । స్వాధ్యాయప్ర వచనాభ్యాంనప్రమదితవ్యం ॥ ౧ ॥

దేవపితృకార్యాభ్యాం నప్రమదితవ్యం । మాతృదేవోభవ । పితృదేవోభవ । ఆచార్యదేవో భవ । అతిథిదేవోభవ । యాన్యనవద్యానికర్మాణి । తానిసేవితవ్యాని । నోఇతరాణి। యాన్యస్మా కగ్ంసుచరితాని । తానిత్వయోపాస్యాని ॥ ౨ ॥

నోఇతరాణి । యేకేచాస్మచ్ఛ్రేయాగ్ంసోబ్రాహ్మణాః । తేషాంత్వయాఽఽసనేనప్రశ్వసితవ్యం। శ్రద్ధయాదేయం । అశ్రద్ధయాదేయం । శ్రియాదేయం । హ్రియాదేయం । భియాదేయం । సంవి దాదేయం । అథయదితేకర్మవిచికిత్సావా వృత్తవిచికిత్సావాస్యాత్ ॥ ౩ ॥

యేతత్రబ్రాహ్మణాస్సమ్మర్శినః । యుక్తాఆయుక్తాః । అలూక్షాధర్మకామాస్స్యుః । యథాతేతత్రవర్తేరన్ । తథాతత్రవర్తేథాః । అథాభ్యాఖ్యాతేషు । యేతత్రబ్రాహ్మణాస్సంమ ర్శినః । యుక్తాఆయుక్తాః । అలూక్షాధర్మకామాస్స్యుః । యథాతేతేషువర్తేరన్ ॥ ౪ ॥

తథాతేషువర్తేథాః । ఏషఆదేశః । ఏషఉపదేశః । ఏషావేదోపనిషత్ । ఏతదనుశా సనం । ఏవముపాసితవ్యం । ఏవముచైతదుపాస్యం ॥ స్వాధ్యాయ ప్రవచనాభ్యాం నప్రమదిత వ్యం। తానిత్వయోపాస్యా నిస్యాత్తేషువర్తేరన్సప్తచ ॥

(ப - ம.) 𑌵𑍇𑌦𑌂 - வேதத்தை, 𑌅𑌨𑍂𑌚𑍍𑌯 - அத்தியயனம் பண்ணிவைத்து, 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 - ஆசாரியன், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌂 - சிஷ்யனை, 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 - ஆக்யாபிக்கிறான் (அதாவது அடியில் வருமாறு), 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - மெய்யான வர்த்தத்தை, 𑌵𑌦 - சொல்லு, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 - தர்மத்தை, 𑌚𑌰 - செய், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 - வேதமோதுதலில் நின்றும், 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌃 - தப்பாதே அதாவது (சாவதானமாய் வேதமோது), 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 - ஆசாரியன்பொருட்டு, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 - இஷ்டமான, 𑌧𑌨𑌂 - பொருளை, 𑌆𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 - கொண்டு கொடுத்து, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 - ப்ரஜோத்பத்தியின் வரிசையை, 𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌸𑍀𑌃 - அறுக்காதே அதாவது பிள்ளைகளின் வரிசையை யுண்டுபண்ணு, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - மெய்யான வார்த்தை விருந்து, 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 - தப்பாதே அதாவது பொய்வார்த்தை சொல்லாதே, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - தர்மத்தில் நின்றும், 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 - தப்பாதே அதாவது அதர்மத்தைச் செய்யாதே, 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌤𑍍 - தன்னைக் காப்பாற்றும் காரியத்தில் நின்றும், 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 - தப்பாதே, 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈 - மங்களகாரியத்தில் நின்றும், 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 - தப்பாதே, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 -

வேதத்தையோதல் ஓதுவித்தல் இவைகளில் நின்றும், நப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே, தேவபித்ருகார்யாப்யாம் - தேவர்கள் பிதுர்க்கள் இவர்களின் காரியங்களில் நின்றும். நப்ரமதிதவ்யம் - தப்பாதே, மாத்ருதேவ: - மாதாவை அதாவது தாயைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ-இரு, பித்ருதேவ:, தகப்பனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ - இரு, ஆசார்யதேவ: - ஆசிரியனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ - இரு, அதிதிதேவ: - அதிதிகளை அதாவது விருந்தாளிகளைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கிறவனாக, பவ - இரு, அதாவது தெய்வத்தைப்போல் மேற்கூறியவர்களை யுபசரிக்க வேண்டுமென்பது, யாநி - எந்த, கர்மாணி - கர்மங்கள், அநவத்யாநி - பாவமில்லாதவைகளோ, தாநி-அவைகள், த்வயா-உன்னால், ஸேவிதவ்யாநி - செய்யத்தக்கவைகள், இதராணி - வேறுபாவத்தோடு கூடியவைகள், நோ ஸேவிதவ்யாநி - செய்யத்தகாதவைகள், யாநி - எவைகள், அஸ்மாகம் - ஆசிரியனை யெங்களுடைய, ஸுசரிதாநி - நன்னடக்கைகளோ, தாநி - அவைகள், த்வயா-உன்னால், உபாஸ்யாநி-செய்யத்தக்கவைகள், நோ இதராணி - வேறு நடத்தைகள், நோபாஸ்யாநி - செய்யத்தகாதவைகள், யேகேச - எந்தெந்த, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராமணர்கள், அஸ்மச்ச்ரேயாம்ஸ:- நமக்கு உயர்ந்தவர்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, த்வயா - உன்னால், ஆஸநேந - ஆசனம் முதலானதுகளாலே, ப்ரச்வஸிதவ்யம் - இளைப்பாறுதல் செய்துவைக்கவேண்டியது அல்லது தேஷாம் - அவர்களுடைய, ஆஸநே - உட்கார்ந்திருக்கு மிடத்தில், த்வயா - உன்னால், நப்ரச்வஸிதவ்யம் - மூச்சுவிடக் கூடாது அதாவது அவர்கள் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கு மிடத்தில் அவர்கள் சொல்லும் நல்வார்த்தைகளை சாவதானமாய்க் கேட்க வேண்டியது. அவர்களுக்கு சமமாய் மறுமொழியுரைக்கக் கூடாது, (௩௦) தேஷாம் - அவர்களுடைய, ஆஸநே - உட்காருமிடத்தில், த்வயா - உன்னால், நப்ரச்வஸிதவ்யம் - சமமாய் உட்காரக்கூடாது, ச்ரத்தயா - விசுவாஸத்தினால், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, அச்ரத்தயா - சிரத்தையில்லாவல், அதேயம் - கொடுக்கக்கூடாது, ச்ரியா - முகமலர்ச்சியுடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டும், ஹ்ரியா - வெட்கத்துடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, பியா - பயத்துடன், தேயம் - கொடுக்கவேண்டியது, ஸம்விதா - சங்கல்பஞ் செய்வதுடன், (௩௦) - சினேகத்துடன், தேயம் - கோடுக்கவேண்டியது, அத - பிறகு, தே - உனக்கு, கர்மவிசிகித்ஸா - அக்னிஹோத்திரம் முதலிய கர்மங்களில் சந்தேகமாவது, வ்ருத்தவிசிகித்ஸா வா - நன்னடத்தையில் சந்தேகமாவது, ஸ்யாத்யதி - இருக்கக் கூடுமேயானால், தத்ர - அந்த கர்மங்களில், யே - எந்த, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராமணர்களை, ஸம்மர்சிந: - ஆலோசித்து நடத்துகிறவர்களோ, யுக்தா: - வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும்

வல்லவர்களோ, ஆயுக்தாஃ - லௌகிகம் தெறிந்தவர்களோ, (ஸம்) ஆயுக்தாஃ - அயலான் புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, அலூக்ஷாஃ - கோபம் ஆசையில்லாதவர்களோ, (ஸம்) அலூக்ஷாஃ - குரூரமான புத்தியில்லாதவர்களோ, தர்மகாமாஃ - தர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸ்யுஃ - இருப்பார்களோ, தே - அந்த ப்ராம்மணர்கள், தத்ர - அந்த கர்மங்களில், யதா - எப்படி, வர்தேரந் - நடப்பார்களோ, ததா - அப்படி, தத்ர - அந்த கர்மங்களில், வர்தேதாஃ - நடக்கவேண்டும், அத - பிறகு, அப்யாக்யாதேஷு - தோஷமுள்ளவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்ட, தத்ர - அந்த புருஷனிடத்தில், யே - எந்த, ப்ராஹ்மணாஃ - ப்ராம்மணர்கள், ஸம்மர்சிநஃ - ஆலோசித்துச் செய்கிறவர்களோ, யுக்தாஃ - வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்களோ, ஆயுக்தாஃ - லௌகிகம் தெரிந்தவர்களோ, (ஸம்) ஆயுக்தாஃ - அயலான் புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, அலூக்ஷாஃ - கோபம் ஆசையில்லாதவர்களோ, (ஸம்) - குரூரமான புத்தியில்லாதவர்களோ, தர்மகாமாஃ - தர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸ்யுஃ - இப்பார்களோ, தே - அவர்கள், தேஷு - அந்த புருஷர்களிடத்தில், யதா - யெப்படி, வர்தேரந் - நடப்பார்களோ, ததா - அப்படி, தேஷு - அந்த புருஷர்களிடத்தில், வர்தேதாஃ - இருக்கவேண்டும், ஏஷஃ - இதுவானது, ஆதேசஃ - கட்டளை, ஏஷஃ - இதுவானது, உபதேசஃ - ஹிதமானவார்த்தை, ஏஷா - இதுவானது, வேதோபநிஷத் - வேதத்தின் உட்கொண்ட பொருள், ஏதத் - இதுவானது, அநுசாஸநம் - ஈசனது வார்த்தை, (ஸ) - ஆசாரியன் சிஷ்யனைக்குறித்துச் சொல்லும் வார்த்தை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், உபாஸிதவ்யம் - நடத்தவேண்டியது, ஏதத் - இதுவானது, ஏவம் உ - இந்த மாதிரியாகவே, உபாஸ்யம் - நடத்தவேண்டியது.

(ஸம - ஹ.) இந்த அனுவாகத்தின் கருத்து பதார்த்தம்போல இந்த இரண்டு அனுவாகங்களிலும் கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கும்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த பயனைப் பெறுவதற்கு கர்மங்களைச் செய்து மோக்ஷம் என்று சொல்லும் பயனை யடையவா? அல்லது வித்தையுடன் அதாவது வித்தையங்கமாக்கி மேற்குறித்த கர்மங்களைச் செய்து அந்தப் பயனை யடையவா? அல்லது வித்தையையும் கர்மங்களையும் சமமாக வனுஷ்டித்து மேற்குறித்த பயனை யடையவா? கர்மங்களை யங்கமாக்கி வித்தையினலேயா? அல்லது வித்தையினலே மாத்திரமா? மேற்கூறிய பயனை யடைவது, என்று விசாரிப்போம். கர்மங்களாலே மாத்திரம் மோக்ஷத்தை யடையலாமென்று சொல்லக்கூடும். ஏனெனில் "வித்வாங்யஜதே வித்வாங்யாஜயதி" என்று வேதங்களின் பொருள்களை யுணர்ந்தவனுக்கே யாகம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்ய விதித்தலாதி எல்லா உபநிஷத்துக்களின் பொருள்களையு மறியவேண்டியதவசியமாதலாலும் கர்மங்களினல் மோக்ஷமில்லை யெனில் மற்றப்பயன்களெல்லாம் பொய்யாகையாலும் கர்மங்களை செய்யச் சொல்லும். ச்ருதிகள் வியர்த்தமென்று சொல்லவமையும் ஆதலால் கர்மங்களாலேயே மோக்ஷமென்று சொல்வோமென்னில் மோக்ஷமென்று சொல்லும்பயன்; அழிவில்லாத

தாகையாலும் கர்மங்களாலே யுண்டுபண்ணப்படும் பயன்கள் அழிவுள்ளனவாகக் காண ப்படுதலாலும் கர்மங்களாலுண்டுபண்ணப்படும். மோக்ஷமென்றும் பயனும் அழிவுள்ள தாக யேற்படுமாதலால். அப்படி சொல்ல வொண்ணாது வித்தையை யங்கமாகச் செய்து கர்மங்களாலேயே மோக்ஷம் பெறலாமென்பதும் வித்தையையும் கர்மங்களையும் சரியா கச்செய்து மோக்ஷம்பெறலாமென்கிறது. மேற்கூறிய காரணங்களாலேயே கூடாது. ஆனால் வித்தையும் கர்மங்களும் மோக்ஷத்தையுண்டாக்கும் காரணங்களல்ல. விலக்கு களை நீக்குகிறவைகள் ஆதலால் மோக்ஷமழிவில்லை யென்பதற்குக் குறையில்லை. வித்தை யினாலும் கர்மங்களாலும் விலக்குகள் நீக்கப்பட்டாய் "ஸூர்யத்வாரேண தயோர்த்தவ மாயன்" என்கிற சுருதிகளின்படியே மோக்ஷத்தை யடையலாமென்னில் மோக்ஷம் எல்லாவிடத்திலும் வியாபித்ததாலும் மோக்ஷமென்பது ப்ரம்மத்தைக் காட்டிலும் வே றானதல்லவாகையாலும் மோக்ஷத்தை யடைகிறவர்களும் அந்த ப்ரம்மத்தைக் காட்டி லும் வேறுபட்டவர்களல்லாமையாலும் மோக்ஷம் அடையவேண்டுவதாகிய வேறுவஸ்து வல்ல ஒரு வஸ்துவை யடைகிற தென்றால் அடையப்பட்ட பொருள் அடைகிற பொரு ளைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதாயன்றோ இருக்கவேண்டும். அப்படி ஏற்படவில்லை "தத் ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவானுப்ராவிஶத் க்ஷேத்ரஜ்ஞம்சாபிமாம்வித்திஸர்வக்ஷேத்ரேஷு" என்கிற சுருதிஸ்மிருதிகளாலிரண்டும் ஒன்றே யென்று ஏற்படுகிறது. ஆனால் அடைகி றான் என்றும் சுகங்களை யவ்விடத்திலனுபவிக்கிறான் என்றும் சொல்லியிருக்கிற "ஸஏ கதா; ஸயதிபித்ருலோககாமஃ ஸ்த்ரீபிர்வாயானைர்வா" என்கிற சுருதிகளுக்கு யென்ன வழியென்னில் அவைகள் காரிய ப்ர்ம்மத்தைச் சொல்லுகின்றன. காரணமாகிய ப்ரம்ம த்தினிடத்தில் "ஏகமேவாத்விதீயம்; யத்ரநாந்யத்பஶ்யதி; தத்கேநகம்பஶ்யேத்" என்கிற சுருதிகளின்படியே பேதங்களில்லையன்றோ மேலும் வித்தைக்கும் கர்மங்களுக்கும் விரோதமாதலால் இரண்டும் ஒன்றுசேரமாட்டாது. ஏனெனில் வித்தையோ ப்ர்ம்மம் ஒன்றேயுளது. மற்ற பேதங்கள் பொய்யானவைகள் என்கிற அறிவு கர்மங்களோ செய் கிறவன் தேவதை கருவிகள் முதலிய வனேக பேதமுள்ளது. இவை யிரண்டும் சத்ய மானவையென்று சொல்லவொண்ணாதாகையால் "யத்ரஹித்வைதமிவபவதி; ம்ருத்யோ ஸ்ஸம்ருத்யுமாப்நோதி; அதயத்ராந்யத்பஶ்யதிததல்பம்; அந்யோஸாவந்யோஹமஸ்மிதி; உதரமந்தரம்குருதே அததஸ்யபயம்பவதி" என்கிற சுருதிகளினாலும் "ஏகதைவாநுத்ரஷ்ட வ்யம்; ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்மைமைவேதம்ஸர்வம் ஆத்மைவேதட்ஸர்வம்" என்கிற சுரு திகளினாலும் ஒன்று என்கிற வறிவே மெய்யறிவென்றும் பேதங்களைக் காட்டுமறிவு பொய்யறிவென்றும் ஏற்படுகிறது. ஆனால் வேதங்களில் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டு மென்று ஏற்படுகிறதே வேதங்களோ புருஷர்களுக்குப் பயன்கொடுக்கு மவைகளைச் சொல்லுகின்றன வென்கிறதற்கு விரோதிக்காதோ வென்னில் வித்தையைச் சொல்லு கிற சுருதிகள் சம்சாரத்திலிருந்து சீவனுக்கு முத்தியைத்தரவேண்டி சம்சாரத்திற்கு காரணமாகிய அவித்தை வித்தையால் போய்விடுகிறது என்று சொல்லுகிறது. கர்மங்க ளைச் சொல்லும் சுருதிகளோ கர்மங்களைச்செய்து அதினால் மோக்ஷத்தை யடையவேண் டியவர்களுக்குபாயத்தை நீக்குகிறதையும் அல்லாதவர்களுக்கு பசு பிள்ளை முதலிய வைகளை யடைகிறதென்கிற பயன்களைச் சொல்லுகிறதே தவிர அவைகளில் சொல்லிய மேற்கூறிய பேதங்களை மெய்யென்று சொல்லுவதில் அவைகளுக்குக் கருத்தில்லை. உபாய மாகிய விலக்கு இருந்தால் மேற்கூறிய வித்தையுதிக்கமாட்டாது. வித்தை யுதியாவிடில் அவித்தை நீங்கமாட்டாது. அவித்தை நீங்காவிடில் சம்சாரம் ஒழியாது. ஆகையால் பாபங்களைப் போக்குவதற்குக் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுவதாதலால் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்கிற சுருதிகளுக்கு விரோதமில்லை. மேற்கூறிய காரணங்களால் கர்

மங்கள் வித்தைக்கு விலக்குகளாயிருக்கிற பாவங்களைப்போக்கி வைக்கிறதாகையால் வித்தையுண்டானவனுக்குக் கர்மங்களால் பயனில்லை. அக்நிஹோத்திரம் முதலான கர்மங்களில் இல்லறமில்லாதவர்களுக் கதிகாரமில்லா திருந்தபோதிலும், எல்லாருக்கும் பொதுவாகப் பேசப்பட்ட சத்யம் சொல்லுதல் முதலிய கர்மங்களைக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் வித்தையுதிக்கலாம்.

(ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலே கருத்து.

𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌂𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 | 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 | 𑌶𑌨𑍍𑌨𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 | 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 | 𑌨𑌮𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 | 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌯𑍋 | 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿 | 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑌂 | 𑌋𑌤𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑌂 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑌂 ||க|| 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌾𑌵𑍀𑌤𑍍 | 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌵𑍀𑌤𑍍 | 𑌆𑌵𑍀𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 | 𑌆𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 | 𑌓𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 | 𑌇𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 | 𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

శన్నోమిత్రశ్శంవరుణః । శన్నోభవత్వర్యమా । శన్న ఇన్ద్రోబృహస్పతిః । శన్నోవిష్ణురురుక్రమః । నమోబ్రహ్మణే । నమస్తేవాయో । త్వమేవప్రత్యక్షంబ్రహ్మాసి । త్వామేవప్రత్యక్షం బ్రహ్మావాదిషం । ఋతమవాదిషం । సత్యమవాదిషం ॥ ౧ ॥ తన్మామావీత్ । తద్వక్తారమావీత్ । ఆవీన్మాం । ఆవీద్వక్తారం ఓంశాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః । సత్యంవదష్యామి పశ్చ్యచ ॥

(ப - ம.) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 - சூரியன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைத்தருபவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 - வருணன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 - துவாதசாதித்தவர்களில் ஒருவனான யமனானவன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 - இந்திரனும், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 - பிருகஸ்பதியானவன், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 - விஸ்தாரமான வடிவைப்பையுடைய, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 - விஷ்ணுவானவர், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌶𑌂 - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவராக, 𑌭𑌵𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 - வாயுவின்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - சேவிக்கிறேன், (𑌵𑌾) - 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 - வேதத்தின்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - சேவிக்கிறேன், 𑌹𑍇𑌵𑌾𑌯𑍋 - வாராய் வாயுவே, 𑌤𑍇 - உன்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - சேவிக்கிறேன், 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 - நீதானே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 - புலப்படக்கூடிய, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 - உன்னைத்தானே, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂-புலப்படும்படியான, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮- ப்ரம்மமாக, 𑌅𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑌂 - சொன்னேன், 𑌋𑌤𑌂 - சாஸ்திரத்தின்படி நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளாக. (𑌵𑌾) 𑌋𑌤𑌂 - தோஷமில்லாத சப்தத்தை, 𑌅𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑌂- சொன்னேன், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - அப்படி நிச்சயித்து வாயினாலே சொல்லப்பட்டும் சரீரத்தால் செய்யப்பட்டுமிருக்கும் பொருளாக, (𑌵𑌾) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - மெய்ப்பொருளடங்கின வார்த்தையை, 𑌅𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑌂 - சொன்னேன், 𑌤𑌤𑍍 - யென்

ளால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட வாயுவென்று பெயர்கொண்ட ப்ரம்மமானது, (ா०) 𑌤𑌤𑍍 - யென்றால் ஓதப்பட்ட வேதமானது, 𑌮𑌾𑌂 - வேதமோதுகிற வென்னை, 𑌅𑌵𑌤𑍁 - காப்பாற்றிவிட்டது. 𑌤𑌤𑍍 - அந்த வாயுமென்கிற ப்ர்ம்மமானது, (ா०) 𑌤𑌤𑍍 - அந்த வேதமானது. 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 - ஓதுவித்த வாசிரியனை, 𑌆𑌵𑍀𑌤𑍍 - காப்பாற்றிவிட்டது, 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌆𑌵𑍀𑌤𑍍-காப்பாற்றிவிட்டது, 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 - ஓதுவித்தவனை, 𑌆𑌵𑍀𑌤𑍍 - காப்பாற்றிவிட்டது. அதிக ஆதரம் தோற்றுகைக்காக ஒன்றையே யிரட்டிப் பேசுகிறது, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 - விரோதிகளுடைய சாந்தியானது, (𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - உண்டாகட்டும்).

(ஸ०-ஸாரா-ஸா.) இரண்டு பாஷியங்களும் பதார்த்தம்போலே.

𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾.

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀.

𑌹𑌰𑌿𑌃𑌓𑌮𑍍।𑌸𑌹 𑌨𑌾𑌵𑌵𑌤𑍁।𑌸𑌹𑌨𑍌 𑌭𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁।𑌸𑌹𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 । 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑍈 । 𑌓𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃।𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌪𑌰𑌂 । 𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾।𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 ॥௧॥

𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹।𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿।𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 । 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 । 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌪𑌃 । 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 । 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌓𑌷𑌧𑌯𑌃 । 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 ॥௨॥

𑌸𑌵𑌾𑌏𑌷𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌰𑌸𑌮𑌯𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍇𑌵𑌶𑌿𑌰𑌃 । 𑌅𑌯𑌂𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌅𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌇𑌦𑌂𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 । 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

హరిః ఓమ్ సహనావవతు । సహనౌభునక్తు । సహవీర్యంకరవావహై । తేజస్వినావధీతమస్తుమావిద్విషావహై । ఓంశ్శాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః॥ బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరం తదేషాభ్యుక్తా। సత్యం జ్ఞానమనంతంబ్రహ్మ । యోవేదనిహితం గుహాయాంపరమేవ్యోమన్ ॥ ౧ ॥

సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ । బ్రహ్మణావిపశ్చితేతి।తస్మాద్వాఏతస్మాదాత్మనఆకాశస్సంభూతః । ఆకాశాద్వాయుః । వాయోరగ్నిః । అగ్నేరాపః । అద్భ్యః పృథివీ । పృథివ్యా ఓషధయః । ఓషధీభ్యోఽన్నం । అన్నాత్పురుషః ॥ ౨ ॥

సవాఏషపురుషోఽన్నరసమయః । తస్యేదమేవశిరః । అయందక్షిణఃపక్షః । అయముత్తరః పక్షః । అయమాత్మా । ఇదంపుచ్ఛంప్రతిష్ఠా । తదప్యేషశ్లోకోభవతి ॥

(ப் - ம்.) நள - சிஷன் ஆசிரியன் ஆகிய நம்மிருவர்களையும், ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், அவது - ப்ரம்மவித்தையானது காப்பாற்றட்டும், நள - நம்மை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், ஹுநக்து - ப்ரம்மத்தை யனுபவிக்கும்படி செய்யட்டும், (ஙு) ஹுநக்து - காப்பாற்றட்டும், வீயூ - ப்ரம்மவித்தைக் குரிய சாமர்த்தியத்தை (ஙு) வீயூ - பயனை சீக்கிரம் விளைவிக்கும் சாமர்த்தியத்தை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், காவாவஹை - செய்யக்கடவோமாக, நள - நம்மிருவர்களுடைய, அயீதம் - ஓதப்பட்ட வேதமானது, தெஜஸி - பயனை விளைவிக்கிறதாக, அஸ்து - ஆகட்டும், ஊவிஷாவஹை ஒருவர்க்கொருவர் த்வேஷத்தை யடையக்கடவோமல்லோம், விஷ்நாநா - (ப்ரம்மவித்தைக்குண்டாகிற தடங்கல்களுக்கு), ஶாந்தி: - முடிவானது, (அஸ்து - உண்டாகட்டும்), ப்ரஹ்மவிஜ - ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன், வஙு - உயர்ந்த ப்ரம்மத்தை, ஆப்நொதி - அடைகிறான், (ஙு) ப்ரஹ்மவிஜ - ப்ரம்மத்தை தியானிக்கிறவன், தஜ - முன்வாக்யத்தின் பொருளில், வஷா - இந்த ருக்கானது, அஹ்யுக்தா - ஓதப்பட்டது, தஜஅஹி - மேல்வாக்கியத்தில்கூறிய ப்ரம்மத்தைக் குறித்து, வஷா - இந்த ருக்கானது, உக்தா - சொல்லப்பட்டது. ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, ஸத்யம் - விகாரமுள்ள வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது. ஜ்ஞாநம் - அறிவில்லாத வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது, அநந்தம் - முடிவுள்ள வஸ்துக்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டது, (ஙு) ஸத்யம் - எப்பொழுதும் ஒரேவடிவுள்ளது, ஜ்ஞாநம் - எப்பொழுதும் சுருக்கமில்லாத வறிவையே வடிவாகவுடையது அநந்தம் - முடிவில்லாதது, வஙெ - இருதயத்திலிருக்கிற, வொஹுாமு - ஆகாயத்திலிருக்கிற, மஹாயாம் - அறிவில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரம்மத்தை, யஃ - எவன், வெஜ - அறிகிறானோ, ஸஃ - அவன், விவஸ்சிதா - எல்லாவற்றையு முணர்ந்த, ப்ரஹ்மணா - ப்ரம்மரூபத்தினால் அதாவது எல்லாவற்றையு முணர்ந்த ப்ரம்மத்துடன் ஒன்றாய், ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், ஸவூாநு - எல்லா, காஊாநு - இஷ்டமான சுகங்களை, அஶுதெ - அனுபவிக்கிறான், (ஙு) அநந்தம் - விஷ்ணுவை, மஹாயாம் - இருதயகுகையில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டவனாக, யஃ - எவன், வெஜ - அறிகிறானோ, ஸஃ - அவன், வஙெவொஹுாமு - பரமபதத்தில், விவஸ்சிதா - எல்லாமுணர்ந்த, ப்ரஹ்மணாஸஹ - ப்ரம்மத்தோடுகூட, ஸவூாநு - எல்லா, காஊாநு - அந்த ப்ரம்மத்தின் குணங்களையும், அஶுதெ - அனுபவிக்கிறான், உதி - என்று (இருக்கு சொல்லப்பட்டது), தஸ்ாஜெவ ஊதஸ்ாஜ - மேற்கூறிய ப்ராம்மணத்தினால் சுருக்கமாயும் மந்திரத்தால் விரிவாயும் சொல்லப்பட்ட, ஆஜ்தநஃ - ப்ரம்மத்தினிடத்தில் நின்றும், ஆகாஶஃ - ஆகாயமானது, ஸம்ஹுதஃ - உண்டாயிற்று,

ஆகாஶாத் - ஆகாயத்தில் நின்றும், வாயு: - காற்றானது, ஸம்பூ⁴த: - உண்டாயிற்று, வாயோ: - காற்றினிடத்தில் நின்றும், அக்³நி: - நெருப்பானது, ஸம்பூ⁴த: - உண்டாயிற்று, அக்³நே: - நெருப்பினிடத்தில் நின்றும், ஆப: - ஜலம், ஸம்பூ⁴தா: - உண்டாயிற்று, அத்³ப்⁴ய:-ஜலங்களில் நின்றும், ப்ருதி²வீ - பூமியானது, ஸம்பூ⁴தா - உண்டாயிற்று, ப்ருதி²வ்யா: - பூமியில் நின்றும், ஓஷத⁴ய: - கொடிசெடிகள், ஸம்பூ⁴தா: - உண்டாயின, ஓஷதீ⁴ப்⁴ய: - கொடிசெடிகளில் நின்றும், அந்நம்-உணவானது, ஸம்பூ⁴தம் - உண்டாயிற்று, அந்நாத் - ஆகாரத்தில் நின்றும், புருஷ: - புருடன், ஸம்பூ⁴த: - உண்டானன், ஸ: வை ஏஷ: - அந்த இந்த, புருஷ: - புருஷன், அந்நரஸமய: - ஆகாயத்தில் சாரமான பாகத்தால் உண்டானவன், தஸ்ய - அந்த புருஷனுக்கு, இத³ம் ஏவ - இந்த கண்ணால் காணப்படுகிறதலே தானே, ஶிர: - தலை, அயம் - இந்த வலது கையானது' த³க்ஷிண: - வலது, பக்ஷ: - இறகு, அயம் - இந்த இடது கையானது, உத்தர: - இடது, பக்ஷ: - இறகு, அயம் - இந்த சரீரத்தின் இடைப்பாகம் அதாவது நாபிக்கு மேலும் கழுத்துக்குக் கீழுமான பாகம், ஆத்மா - ஆத்மா, இத³ம் - இந்த நாபிக்குக் கீழ்பாகமானது, ப்ரதிஷ்டா² - ஆதாரமான, புச்ச²ம் - வால், தத் - மேற்கூறிய பொருளில், ஏஷ: - இந்த, ஶ்லோக: அபி - மந்திரமும், ப⁴வதி - இருக்கிறது.

(ஶம் - ஸா.) முன் சீக்ஷாவல்லியில் அறியப்பட்ட ப்ரம்மவித்தைக்கு உண்டாகிய விக்நங்களுடைய சாந்தியைக் குறித்து ப்ரார்த்தனை செய்யப்பட்டது. இப்போது இனியோதப்போகிற ப்ரம்மவித்தையினுடைய விக்நசாந்தியைச் சாந்திச் சாந்தி யென்கிற வரையில் கூறுகிறது. ஸம்ஹிதையில் செய்யவேண்டிய தியானங்களைச் சொல்லி பிறகு வ்யாக்ருதி வழியாக ஸ்வாராஜ்யம் என்கிற பலத்தினுலேயும் ஆன்மாவின் ஞானமுண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதினல் சம்சாரத்திற்குக் காரணமான வக்யானம்கூட விருத்தலால் மேற்கூய வக்யானம் வேருடன் பிடுங்கப்பட்டதாகாது. ஆகையால் மேற்கூறிய வக்யானம் வேறுடன் போகும்பொருட்டு எல்லா பேதங்களும் ஒழிந்த பரிசுத்தமான ஆத்மாவின் உபாஸநம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் "ப்ரம்மவிதாப்நோதி பரம்.' என்கிற வாக்யத்தால் பயன் அதை யடைகிறவன் இதை யடையவுபாயம் இவையென சுருங்கச்சொல்லப்படுகின்றன. இதில் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் பரப்ரம்மத்தை யடைகிருன்என்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரம்மமானது எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்ததென்றும் எல்லாவஸ்துக்களுடனும் பேதமில்லாததென்றும் மேல்சொல்லப்போகிறது. அடைகிருன் என்பது தன்னையொழிய அடையும் வஸ்து வேறு இருந்தாலன்றோ சொல்லக்கூடும் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்து கலந்திருக்கும் வஸ்துவை யடையவேண்டுவதில்லையே. ஆகையால் இங்கு அடைகிருன் என்பது கூடுமோவென்னில் அடைகிருன் என்பது பார்க்கிருன் என்கிற பொருளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறதாதலால் ப்ரம்மம் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் சரீரத்தையே ஆத்மாவாகப் பிரமித்து அதினல் தன்னுடைய தன்மையும் ப்ரம்மத்தின் தன்மையும் உள்ளபடி யறியாத விவன்மேற் சொல்லப்போகிற தியானத்தைச்செய்து; அதினல் ப்ரம்மத்தைப் பார்க்கிருன் என்று

சொல்லத்தட்டில்லை. கீழ்ச்சொன்ன ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை விவரித்துச் சொல்லவும் ப்ரம்மத்தை தன்னுடன் வேறுபடாததாகத் தியானம்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவும் அப்படி தியானம் செய்து ப்ரம்மத்தை யடைகிறதென்று சொல்லப்பட்ட பயனும சம்சாரங்களையும் அதற்குக் காரணமான அவித்தையையும் நீங்கு பரிசுத்தமான ப்ரம்மத்துடன் ஒன்றுகுதலே யென்று சொல்லவும், மேல் இருக்குக்கள்உதகரிக்கப்படுகின்றன. சத்யம் ஞானம் அனந்தம் ; என்கிற மூன்று பதங்களும் ப்ரம்மம் என்கிற பதத்திற்கு விசேஷணங்கள். ஆதலால் விசேஷணங்கள் பெரும்பாலும் தன்னுடைய விசேஷ்யத்தை அதின் ஒரேசாதியான வஸ்துக்களில் நின்றும் வேறுபடுத்தும் தன்மையுள்ளன. அதெப்படி யென்றால், கறுத்ததாமரை இங்கு கறுத்த என்கிற விசேஷணம் தன்னுடைய விசேஷ்யமான தாமரையை அதின் ஒரேசாதியாகிய வெண்டாமரை செந்தாமரை முதலிய தாமரை வர்க்கங்களைக் காட்டிலும் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது. அதெப்படியே இங்கும் ஒரேசாதியாகிய ப்ரம்மம் அனேக மிருந்தாலல்லவோ ஸத்ய முதலிய பதங்கள் விசேஷணமாய்க்கொண்டு ப்ரம்மத்தை யதின் வர்க்கத்தில் நின்றும் வேறுபடுத்தும் ப்ரம்மம் ஒன்றே யாதலால் இவ்விசேஷணங்கள் வீண் அல்லவோவென்னில் ப்ர்ம்மம் ஒன்றுயிருந்தபோதிலும் அதை யறியாதவன் ப்ரம்மம் எவ்விதமாக இருக்குமென்று வினவில் அந்த ப்ரம்மத்தின் அடையாளத்தைச் சொல்லியதைத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமெல்லவோ. எப்படியெனில் நகாயாம் ஒன்றேயாகிலும் இடைவெளியாயிருப்பது ஆகாயமென்று அதின் அடையாளத்தைச் சொல்லித் தெரியப்படுத்தும் வண்ணமாக இங்கும் ப்ரம்மத்தின் அடையாளங்களைச் சொல்லித் தெரியப்படுத்துகிற தாதலால் வீணல்ல. இங்கு ஞானமென்றால் அறிவுமென்று அர்த்தம் ஆதலால் அறிவே ப்ரம்மமென்று சொல்லப்பட்டது. அதுசரியல்ல ஏனெனில் "தஸ்மாத்வாஏதஸ்மாதாத்மநஃ" என்றும் "ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸம்க்ராமதி"என்றும்"தத்ஸ்ருஷ்ட்வாததேவாநுப்ராவிஶத்" என்றும் ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாக வோதப்படுதலாலும் ஆத்மாவே யறிகிறவன் என்று உலகத்தில் வழங்கி வருதலாலும் "ஸோகாமயத" என்று ஆசைப்படுகிறதாகச்சொல்லியிருத்தலாலும் அறிகிறவனே யாசைப்படுகிறவனுனதாலும் ஞானம் என்று சொல்லுகிறது. "ஞ்ஞா" என்கிற தாதுவின் பொருளாதலால் தாதுவின் பொருள்களெல்லாம் கருவிகளால் செய்யப்படுதலாலும் ஆதலால் ப்ரம்மத்தை அநித்யமென்று சொல்லவேண்டி வருமாதலாலும் தாதுவின் பொருள்கள்; தனது கருவிகளுக்கு வசப்பட்டுவருமாதலால் இங்கு ஞானத்தை ப்ரம்மமென்றுசொல்லி ப்ரம்மம் வேறுவஸ்துவுக்கு வசப்படவேண்டி வருதலாலும் அறிகிறவனையே ப்ரம்மமென்று சொல்லவேண்டுமென்னில் மேற்கூறிய தாதுவின் பொருளாகச் சொல்லப்பட்டவறிவும் ப்ரம்மமென்று சொல்லப்பட்அவறிவும் வேறுபட்டதாதலால் ப்ரம்ம அநித்யமாகவும் ஒன்றுக்கு வசப்பட்டதாகவும் ஆகவேண்டுவதில்லை. அதாவது கண் முதலிய வைம்புலன்களின் வழியாய் வெளியில் பரவி யந்தந்த வஸ்துக்களின் உருவமாய்த் தோற்றுகிற அறிவாகிய தாதுவின்பொருள் ப்ரம்மமோ சூரியன் ஒளிபோல் எப்பொழுதும் குன்றுமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்குமறிவு அதற்கு வேறு கருவிகள் வேண்டுவதில்லை. அந்த அறிவு மிகவும் சூக்ஷ்மமாதலால் அதற்குப் புலப்படாத வஸ்துக்கள் எப்பொழுதுமில்லை. ஆதலாலது எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மையுள்ளது. அப்படியே சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. "அபாணிபாதோஜவநோக்ருஹீதாபஶ்யத்யசக்ஷுஸ்ஸஶ்ருணோத்யகர்ணஃ ஸவேத்திவேத்யம்நசதஸ்யாஸ்திவேத்தாதமாஹுரக்ர்யம்புருஷம்மஹாந்தம்மிதி" என்றும் "நஹிவிஞ்ஞாதுர்விஞ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" என்றும் அனந்தமென்றால் முடிவில்லாதது என்று பொருள் அது மூன்றுவிதம் இடத்தால் முடிவில்லாததென்றும் காலத்தால் முடிவில்லாத

தென்றும் பொருளால் முடிவில்லாததென்றும், இடத்தால் முடிவில்லாதது. ஆகாயம் ஏனெனில் எல்லாவிடங்களிலும் நிறைந்திருத்தலால் அப்படியே ப்ரம்மமும் காலத்தால் முடிவில்லாதது. ப்ரம்மம் எல்லா வஸ்துக்களும் முந்தியில்லாமல் ஒருகாலத்தில் உண்டாக்கிய தாதலால் காலத்தால் முடிவுபெற்றவைகள். ப்ரம்மமோ ஒன்றினுலும் உண்டாக்கப்படாமல் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமாக விருத்தலால் காலத்தால் முடிவில்லாதது. அப்படியே பொருள்களால் முடிவு இல்லாததும் ப்ரம்மமே பொருளினுல் முடி.வாவது மற்ருெரு பொருள்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டிருக்கை. எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டிருத்தலால் ப்ரம்மம் ஒன்றே எல்லாவஸ்துக்களாக விருத்தலாலும் அதுவே பொருளினுல் முடிவில்லாதது. அப்படியே "வாசாரம்பணம்விகாரோ நாமயேயம்ருத்திகேத்யேவஸத்யம்; ஸதேவஸத்யம்" என்கிற சுருதிகளினுல் எல்லா வஸ்துக்களும் ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்து உண்டானவைகளாதலால் அதைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவைகளல்லவென்றும் ப்ரமமமொன்றுமே நிஜமென்றும் மற்றவைகள் பொய்யென்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேல்ஞான ஸ்வரூபியான ப்ரம்மத்தைக் காண்பிவைத்தற்கு முதலில் கிளையைக்காட்டி அதின்வழியாக சந்திரனைக்காட்டுவதுபோல் நாம் இதுகாலம் வரையில் ஆத்மாவென்று ப்ரமித்திருந்த சரீரத்தை முற்படக்கூறி உள்ளிருக்கும் மேன்மேலும் சூக்ஷ்மங்களான வஸ்துவைக் காண்பித்துக்கொண்டு போகிறது.

(ரா - ஹா.) உயர்ந்த பொருளான பரமாத்மாவையும் அவனை யடைவதற்கு இதமான வுபாயமும் மனிதர்களுடைய பேறும் ஓதப்படுகிறது. இந்த ஆனந்தவல்லியில் இதில் "ப்ரம்மவித்" என்கிற விடத்தில் "ஆவ்ருத்திரஸகுருதுபதேசாத்" என்கிற வதிகரணத்தில் சொல்லிய நியாயத்தால் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவனென்ருல் ப்ர்ம்மத்தைத் தியானம் செய்தவனென்றே யர்த்தம் இங்கு ப்ர்ம்மம் அதின் அறிவு அடைகிறது. அடையவேண்டிய பொருள். இன்னுன்கும் இவ்வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவோ. அவைகளில் "ப்ரமம்" என்கிறது என்ன? அதின் அறிவு எப்படிப்பட்டது? அடைகிறது எவ்வண்ணமாக? அடையவேண்டிய வஸ்து எம்மாதிரியானது? என்கிறகேள்விகளுக்கு மறுமொழியுரைக்க மேல்மந்திரம் கூறப்படுகிறது. அதில் "ஸத்யம" என்ருல் எப்பொழுதும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கிறது என்று பொருள் இதனுல் எப்பொழுதும் மாறிமாறியிருக்கு முருவத்தையுடைய வறிவில்லாத வஸ்துக்களிலும் அவைகளோடே சேர்ந்திருக்கிற பத்தர் என்கிற ஆத்மாக்களிலும் ப்ரம்மத்திற்கு அதாவது பரமாத்மாவுக்கு வேறுபாடுதோற்றுகிறது. அந்த வஸ்துக்கள் வெவ்வேறு பெயர்களை யடையத்தக்க வெவ்வேறு மாறுதல்களை யடைகின்றனவாதலால் அவைகள் ஸத்யமென்று சொல்லத்தக்கவைகளல்ல. "ஜ்ஞாநம்" என்பது எப்பொழுதும் குறுகாமல் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வியாபித்த அறிவையே குணமாகவும் உருவமாகவுமுடையவனென்றும் சொல்லுகிறது. இதனுல் சிலகாலம் சம்சாரமண்டலத்திலிருந்து பிறகு மோக்ஷத்தை யடைந்த முத்தரென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்கள் வேறுபாடு தோற்றுகிறது. அவர்கள் முக்தியடைந்திருக்கும் காலத்தில் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வியாபித்த ஞானத்தையுடையவர்களாக விருந்தபோதிலும் எப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்களல்ல சம்சாரத்தில் இருந்தகாலத்தில் செய்வினைகளால் அவர்கள் அறிவு குறுகியிருத்தலால், "அநந்தம்" என்கிறது. உருவத்தாலும் குணங்களாலும் முடிவில்லாதது என்பது இத்தால் மேற்கூறிய பத்தர் முக்தர் என்கிற விருவகைப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர்களான. நித்தியர் என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபாடுதோற்றுகிறது. அவர்கள் குணங்களால் முடிவுபெற்றவர்கள் பரமாத்மாவின் குணங்களில் குறைந்த குணமுடையவர்களாதலால் இங்கு அனந்தம் என்பது மூவகைப்பட்

டது. அதாவது இடத்தாலும் காலத்தாலும் பொருள்களாலும் முடிவில்லாதது. இதில் இடத்தால் முடிவாவது இந்த வஸ்து இந்த விடத்தில்தான் அந்த விடத்திலில்லை என்பது விடத்தால் முடிவு. இந்தகாலத்தில்தான் அந்தகாலத்திலில்லை. என்பது காலத்தினால் முடிவு. இந்தப்பொருள் இதைக்காட்டிலும் தாழ்ந்தது என்பது பொருளினால் முடிவு. பரமாத்மாவோ வென்றால் எல்லாவிடங்களிலும் வியாபித்திருத்தலாலும் நித்யமானதால் எப்பொழுதும் அழிவில்லாதிருத்தலாலும், ''நாந்தம்குணாநாம்கச்சந்திதேநாநந்தோயமுச்யதே'' என்கிற ஸ்மிருதியின்படியே குணங்களினாலும் உருவத்தினாலும் எல்லாப்பொருளிலும் உயர்ந்ததாதலாலும் மேற்கூறிய மூவகைப்பட்ட முடிவுகளுமில்லாதவனென்று சொல்லப்படுகிறான். இதினால் ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி ''யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்'' என்கிறதினால் அதின் அறிவையும் சொல்லி மேல்பாகங்களினால் அடையவேண்டிய பயனையும் சொல்லுகிறது.

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌗𑍍𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 | 𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌅𑌥𑍈𑌨𑌦𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍌𑌷𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍌𑌷𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||௧||

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌰𑌸𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌃 | 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 | 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧 𑌏𑌵 | 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 | 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌃 ||௨||

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵 𑌶𑌿𑌰𑌃 | 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 | 𑌅𑌪𑌾𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 | 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 | 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 | 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

అన్నాద్వైప్రజాః ప్రజాయంతే ॥ యాః కాశ్చ పృథివీగ్ం శ్రితాః । అథో౽న్నేనైవ జీవంతి । అథైనదపియంత్యంతతః । అన్నగ్ం హి భూతానాం జ్యేష్ఠం తస్మాత్సర్వౌషధముచ్యతే । సర్వం వై తే౽న్నమాప్నువంతి । యే౽న్నం బ్రహ్మోపాసతే । అన్నగ్ం హి భూతానాం జ్యేష్ఠం । తస్మాత్సర్వౌషధముచ్యతే ।౧॥

అన్నాద్భూతాని జాయంతే । జాతాన్యన్నేన వర్ధంతే । అద్యతే౽త్తి చ భూతాని । తస్మాదన్నం తదుచ్యత ఇతి । తస్మాద్వా ఏతస్మాదన్నరసమయాత్ । అన్యో౽ంతర ఆత్మా ప్రాణమయః । తేనైష పూర్ణః । స వా ఏష పురుషవిధ ఏవ । తస్య పురుషవిధతాం । అన్వయం పురుషవిధః ॥ ౨ ॥

తస్య ప్రాణ ఏవ శిరః । వ్యానో దక్షిణః పక్షః । అపాన ఉత్తరః పక్షః । ఆకాశ ఆత్మా । పృథివీ పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా । తదప్యేష శ్లోకో భవతి ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌃𑌚 - எல்லா, 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 - பூமியை, 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 - அடைந்திருக்கிற, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 - ஜங்கமம் ஸ்தாவரம் என்று சொல்லப்பட்ட பிரஜைகள், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 - அன்னத்தில் நின்றன்றோ, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்

டாகிறுர்கள், அதோ - அப்படியுண்டான பிறகு, அந்நேநைவ - அன்னத்திஞலே தானே, ஜீவந்தி - சீவிக்கிறுர்கள், அத - அப்படி சீவித்த பிறகு, அந்தத꞉ - ஜீவதசையின் முடிவில், ஏதத்-இந்த அன்னத்தை, அபியந்தி - லயிக்குமிடமாகச் சேருகிறுர்கள், ஹி யாதொரு காரணத்தால், அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுக்குள், ஜ்யேஷ்ட- சிரேஷ்டமானதோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸர்வௌஷதம் - எல்லாவற்றிற்கும் மருந்தாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. யே - எவர்கள், அந்நம் - அன்னத்தை, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறுர்களோ, தே - அவர்கள், ஸர்வம் - எல்லா, அந்நமேவ - போக்ய வஸ்துவைத்தானே, ஆப்நுவந்தி - அடைகிறுர்கள், ஹி-யாதொரு காரணத்தாலே, அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுக்குள், ஜ்யேஷ்டம் - உயர்ந்ததோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வௌஷதம் - எல்லாவற்றிற்கும் மருந்தாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. (௱0) ஹி - யாதொரு காரணத்திஞலே, அந்நம் - அன்னமானது, பூதாநாம் - ஆகாளம் முதலிய பஞ்சபூதங்களுக்குள், ஜ்யேஷ்டம் - உயர்ந்ததோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வௌஷதம் - சகலமான வோஷதிகளில் நின்றுமுண்டானதாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. அந்நாத் - அன்னத்தில் நின்றும், பூதாநி - பிராணிகள், ஜாயந்தே - உண்டாகிறதுகள், ஜாதாநி - உண்டான வஸ்துக்கள், அந்நேந - அன்னத்திஞலே, வர்தந்தே - விருத்தியடைகிறதுகள், (பூதை꞉ - பிராணிகளாலே), அத்யதே - புசிக்கப்படுகிறது, பூதாநி - பிராணிகளை, அத்தி ச - புசிக்கிறது (அதாவது மரணமடைவிக்கிறது), தஸ்மாத் - ஆகையாலே, தத் - அந்த வன்னமானது, அந்நம்இதி-அன்னம் என்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் - அந்த இந்த, அந்நரஸமயாத் - அன்னரஸமயமென்று சொன்ன ப்ரம்மத்திற்காட்டிலும், அந்ய꞉ - வேறுபட்டும், அந்தர꞉-உள்ளுமிருக்கிற, ப்ராணமய꞉- வாயுரூபியானவன், ஆத்மா - பரமாத்மா, ஏஷ꞉ - இந்தவன்னமயமானது, தேந - அந்த ப்ராணமயஞலே, பூர்ண꞉ - நிறைந்தது. ஸ꞉வா ஏஷ꞉ - அந்த இந்த பிராணமயனைவன், புருஷவிதஏவ - புருடர்களின் ஆகிருதியுள்ளவன்தான், தஸ்ய - அந்த வன்னமயனுடைய, புருஷவிததாம் அநு - புருஷாகிருதியாயிருத்தலே யனுஸரித்து, அயம் - இந்தப்ராணமயனைவன், புருஷவித꞉ - புருஷர்களின் ஆகிருதியுள்ளவன், தஸ்ய- அந்த ப்ராணமயனுக்கு, ப்ராணஏவ - பிராணவாயுவே, ஶிர꞉ - தலை, வ்யாந꞉ - வியானனைவன், தக்ஷிண꞉ - வலது, பக்ஷ꞉ - பார்சுவம், அபாந꞉-அபானனைவன், உத்தர꞉ - இடது, பக்ஷ꞉-பார்சுவம், ஆகாஶ꞉ - ஆகாயமானது, ஆத்மா - ஆத்மா, ப்ருதிவீ - பூமியானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, பு-

ஷூ௦ - வால், தங் - முன்சொன்னவற்றில், வஷ: - இந்த, ஶ்லோகோ௨பி - சுலோகமும், ஹவதி - இருக்கிறது.

(ஶ௦-ஹா.) அன்னத்தால் ஜனித்தும் அதனால் சீவனத்தை யடைந்தும், அதனால் மரணத்தையுமடைகிறபடியால் அன்னத்தையே ப்ரம்மமென்று சொல்லுகிறது. எவர்கள் அன்னத்தில் பிறந்துவளர்ந்து இறப்பவர்களாகையால் நாமே அன்னம்என்று தியானம் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லாப்பொருளிலும் உயர்ந்த வன்னத்தை யடைகிறார்கள். அன்னமயன் முதலாக வானந்தமயனிறுதியாக அதிகநுட்பமாயுள்ள ஜீவாத்மாவை இனி காண்பிக்கப் புகுகிறதாக அவித்தையாலுண்டாகப்பட்ட இந்த வைம்பூதங்களையும் நீக்கிசலிப்பதால், உமிதவுடுகளை அரிசியில் நின்றும் பிரிப்பதுபோல் அன்னமயனைக்காட்டிலும் நுட்பமாயும் அன்னமயனிடத்தில் சொன்ன வண்ணமாக பக்ஷபுச்சாத்மாக்களோடும் கூடியிருக்கும் பிராணமயனைக் காட்டுகிறது. இங்கு உயிர்ப்பிப்பதால் பிராணனென்றும், சரீரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் காற்றுக்கு வியானனென்றும், பிருஷ்டபாகத்திலிருக்கும் காற்றிற்கு அபானனென்றும், ஆகாயம் காற்றிற்கு சஞ்சரிக்குமிடமாதலால் அதைரிடலான ஆத்மாவென்றும், உதானன் என்று சொல்லப்பட்ட உயரநோக்கி வாயுவால் காற்று வெளியில் போகாத வண்ணமாக பூமியின் தேவதையானது தாங்குதலாலும், மேற்கூறிய வாகாயத்திற்கும் பூமியாதாரமாயிருத்தலாலும், பிராணமயனுக்கு பூமியையும் யாதாரமாகச் சொல்லப்பட்டது.

(ஶா-ஹா.) அடியில் "ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்" என்கிற பிராம்மணத்திலும் "ஸத்யம்ஞானமநந்தம்ப்ரம்ம" என்கிற மந்திரத்திலும் ப்ரம்மமே சகல ஜகத்திற்கும் காரணமென்றும், சகல சகத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற தென்றும் ஏற்பட்டது. அந்த ஆத்மாவானது எதுவென்று கேள்வி பிறக்கும் காலத்தில் ஆநந்தமயனே அந்த ஆத்மாவென்று காண்பிவைக்கிறதற்காக, அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தைப்பார்க்க விருப்பமுள்ளவனுக்கு அந்த சிறியதான அருந்ததி நக்ஷத்திரத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும், பெரிய நக்ஷத்திரத்தை இதுவே அருந்ததியென்று சொல்லி யவனுக்குமந்த நக்ஷத்திரம்,புலப்பட்டவாறே அப்படி புலப்பட்ட நக்ஷத்திறத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும் மெய்யான அருந்ததியை எளிதில் புலப்படுத்தும் வண்ணமாக பெரியதான உடலிலிருக்கும் ப்ராணமயனை ஆத்மாவாக முதலில் சொல்லுகிறது. எவன் அன்னத்தை ப்ரம்மமாகத் தியானம் செய்கிறானோ அவன் இச்சித்தபடி யெல்லாம் அன்னத்தை யடைகிறான், ப்ரம்மம் எப்படி படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் இவைகளுக்குக் காரணமோ, அப்படியே அன்னமும் மேற்கூறியவைகளுக்குக் காரணமாகையால் ப்ரம்மமென்று தியானிக்கக் குறையில்லை.

ப்ராணம்தேவாஅநுப்ராணந்தி | மநுஷ்யா:பஶவஶ்சயே | ப்ராணோஹிபூதாநாமாயு: | தஸ்மாத்ஸர்வாயுஷமுச்யதே | ஸர்வமேவதஆயுர்யந்தி | யேப்ராணம்ப்ரஹ்மோபாஸதே | ப்ராணோஹிபூதாநாமாயு: | தஸ்மாத்ஸர்வாயுஷமுச்யதஇதி | தஸ்யைஷஏவ ஶாரீரஆத்மா | ய:பூர்வஸ்ய ||க||

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்ப்ராணமயாத் | அந்யோந்தரஆத்மாமநோமய: | தேநைஷபூர்ண: | ஸவாஏஷபுருஷவிதஏவ | தஸ்யபுருஷவிததாம் | அந்வயம்புருஷவித: | தஸ்யயஜுரேவஶிர:|ருக்தக்ஷிண:

பக்ஷ꞉ | ஸாமோத்தர꞉ பக்ஷ꞉ | ஆதே³ஶ ஆத்மா ||௨|| அத²ர்வாங்கி³ரஸ꞉ புச்ச²ம் ப்ரதிஷ்டா² | தத³ப்யேஷ ஶ்லோகோ ப⁴வதி| இதி த்³விதீயோ(அ)நுவாக꞉||

ప్రాణం దేవా అను ప్రాణంతి । మనుష్యాః పశవశ్చ యే । ప్రాణో హి భూతానామాయుః । తస్మాత్సర్వాయుషముచ్యతే । సర్వమేవ త ఆయుర్యంతి । యే ప్రాణం బ్రహ్మోపాసతే । ప్రాణో హి భూతానామాయుః । తస్మాత్సర్వాయుషముచ్యత ఇతి । తస్యైష ఏవ శారీర ఆత్మా । యః పూర్వస్య॥

తస్మాద్వా ఏతస్మాత్ప్రాణమయాత్ । అన్యోఽంతర ఆత్మా మనోమయః । తేనైష పూర్ణః । స వా ఏష పురుషవిధ ఏవ । తస్య పురుషవిధతాం । అన్వయం పురుషవిధః । తస్య యజురేవ శిరః । ఋగ్దక్షిణః॥ పక్షః। సామోత్తరః పక్షః। ఆదేశ ఆత్మా॥ ౨॥ అథర్వాంగిరసః పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా। తదప్యేష శ్లోకో భవతి॥

(ப - ம்.) தே³வா꞉-அக்நிமுதலிய தேவர்களும், யே-எந்த, மநுஷ்யா꞉-மனிதர்களோ, பஶவஶ்ச-பசுக்களுமோ, (தே-அவர்கள்), ப்ராணம்-ப்ராணவாயுவை அநுப்ராணந்தி - அனுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள், ஹி - யாதொரு காரணத்தினலே, ப்ராண꞉ - பிராணனானது, பூ⁴தாநாம் - பிராணிகளுக்கு, ஆயு꞉ - ஆயுளோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸர்வாயுஷம் - எல்லார்க்குமாயுளாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. யே - எவர், ப்ராணம் - ப்ராணவாயுவை, ப்³ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஸர்வம் - பூர்ணமான, ஆயுரேவ-ஆயுளைத்தானே, யந்தி-அடைகிறார்கள், ஹி - யாதொரு காரணத்தாலே, ப்ராண꞉·ப்ராணனானது, பூ⁴தாநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, ஆயு꞉ - ஆயுளோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸர்வாயுஷம் - எல்லார்க்குமாயுளென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. இதி - என்று, தஸ்ய - அந்த ப்ராணனுக்கு, ஏஷ꞉ - இந்த, ஶாரீர ஏவ - சரீரத்திலிருக்கும் ப்ராணன்தானே, ஆத்மா - ஆத்மா, ய꞉ - யாதொரு ஆத்மாவானது, பூர்வஸ்ய - முன்னன்னமய ப்ரம்மத்திற்கோ, தஸ்மாத்வை ஏதஸ்மாத் ப்ராணமயாத் - அந்த இந்த ப்ராணமயனைக் காட்டிலும், அந்ய꞉-வேறுபட்ட, அந்தர꞉ - உள்ளிருக்கும், ஆத்மா-ஆத்மாவானது, மநோமய꞉-மனது ரூபியானது, ஏஷ꞉ - இந்த ப்ராணமயமானது, தேந-அந்தமனோமயனாலே, பூர்ண꞉-நிறைந்தது. ஸ வை ஏஷ꞉-அந்த இந்த மனோமயனானவன், புருஷவித⁴ ஏவ - புருஷாக்ருதியுள்ளவன்தான், தஸ்ய - அந்த ப்ராணமயனுடைய, புருஷவித⁴தாம் - புருஷாக்ருதியாயிருக்கும் தன்மையை, அநு - அனுஸரித்து, அயம் - இந்த மனோமயனும், புருஷவித⁴꞉ - புருஷாக்ருதியுள்ளவன், தஸ்ய-அந்த மனோமயனுக்கு, யஜுரேவ-யசுர்வேதமே, ஶிர꞉ - சிரசு, ருக் - ருக்வேதமானது, த³க்ஷிண꞉ - வலது, பக்ஷ꞉ - பக்கம், ஸாம - சாமவேதமானது, உத்தர꞉ - இடது, பக்ஷ꞉ - பக்கம், ஆதே³ஶ꞉ - வேதத்தின் ப்ராம்மணமென்கிற பாகமானது, ஆத்மா - ஆத்மா, அத²ர்வாங்கி³ரஸ꞉ - அதர்வர் என்றும் அங்கிரா என்றும் சொல்

லப்பட்ட இருஷிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அதர்வணவேதமானது, ப்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, புச்சம் - வால்-தக-மேற்கூறிய வர்த்தத்தில், ததபி- இந்த, ச்லோக:அபி - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது.

(௩௰ - ஹா.) இந்த அனுவாகத்தில் மேற்கூறிய ப்ராணமயனைக் காட்டிலும், நுட்பமான மனோமயனை ஆத்மாவாகச் சொல்லுகிறது. இந்த மனோமயனுக்கு சிரசு வலது பக்கம் இடது பக்கங்களை யசுர்வேதமாகவும் ருக்வேதமாகவும் சாமவேதமாகவும் சொல்லப்பட்டது. யசுஸ் முதலிய பெயர்கள் மந்திரங்களுக்கே யாதலாலும், மந்திரங்கள் மனதினலேயே ஆவர்த்திக்கப்படவேண்டுமாகையாலும் அவைகள் மனோவிருத்திகள் என்பதுகொண்டு, ஆதலால் மனோவிருத்தியிலிருந்துகொண்டும் யசுஸ் முதலிய பெயர்களைப் பெற்றும், ஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாமலும் உற்பத்தியில்லாமலும், இருக்கிறது. ஆத்மா என்கிற சைதந்யம். இப்படி ஆத்மசைதந்யமே மனோவிருத்தியிலிருந்து, யசுஸ்முதலிய மந்திரங்களானதுகொண்டு வேதங்களை நித்தியமென்று சொல்லுகிறது. அப்படி வேதங்களை நித்தியமென்று சொல்லாவிடில், "ஸர்வேவேதாயத்ரைகம்பவந்திஸமாநஸீந ஆத்மா" என்றும் "ருசோஅக்ஷரேபரமேவ்யோமன்யஸ்மின்தேவாஅதிவிஸ்வாநிஷேது:" என்றும் நித்யமான ஆத்மாவோடு வேதங்களை ஒன்றாகச்சொல்லும் சுருதி விரோதிக்கும், இங்கு ஆதேசம் என்று சொல்லுவது கட்டளையிடவேண்டிய காரியங்களை ஏவுகிற வேதத்தின் ப்ராம்மணமென்கிற பாகத்தை.

(௩௧-ஹா.) சிரம் முதலியதாகப் பேசப்பட்ட யசுஸ்முதலிய பதங்களுக்கு இங்கு யசுர்முதலிய வேதங்களின் அறிவுக்குக் காரணமாகிய மனதின் செய்கையைச் சொல்லுகிறது. இல்லாவிடில் யசுர்முதலிய வேதங்களுக்கும், மனதுக்கும் கிஞ்சித்தேனும் சம்பந்தமில்லாததால், மேற்கூறிய வேதங்களை சிரம் முதலியதாக ரூபிக்கவொண்ணாது. "ஆதேச:" என்பது இதைச்செய் இதைச்செய்யாதே என்கிற விதிவிலக்குகளுடைய அறிவுக்குக் காரணமான மனதின் செயலைச் சொல்லுகிறது. "அதர்வாங்கிரஸ:" என்கிற விடத்திலும் அதர்வணவேதத்தின் அறிவுக்குக் காரணமான மனதின் செயல் என்பது அர்த்தம்.

யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே । அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ । ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வான் । ந பிபேதி கதாசநேதி । தஸ்யைஷ ஏவ சாரீர ஆத்மா । ய: பூர்வஸ்ய । தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாந்மநோமயாத் । அந்யோऽந்தர ஆத்மா விஜ்ஞாநமய: । தேநைஷ பூர்ண: । ஸ வா ஏஷ புருஷவித ஏவ ॥௩॥ தஸ்ய புருஷவிததாம் । அந்வயம் புருஷவித: । தஸ்ய ச்ரத்தைவ சிர: । ருதம் தக்ஷிண: பக்ஷ: । ஸத்யமுத்தர: பக்ஷ: । யோக ஆத்மா । மஹ: புச்சம் ப்ரதிஷ்டா । ததப்யேஷ ச்லோகோ பவதி ॥ இதி சதுர்தோऽநுவாக:

యతో వాచో నివర్తన్తే । అప్రాప్య మనసా సహ । ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ । న బిభేతి కదాచనేతి । తస్యైష ఏవ శారీర ఆత్మా । యః పూర్వస్య । తస్మాద్వా ఏతస్మాన్మనోమయాత్ । అన్యోఽన్తర ఆత్మా విజ్ఞానమయః । తేనైష పూర్ణః । స వా ఏష పురుషవిధ ఏవ॥ 3॥

తస్య పురుషవిధతాం అన్వయం పురుషవిధః । తస్య శ్రద్ధైవ శిరః । ఋతం దక్షిణః పక్షః । సత్యముత్తరః పక్షః । యోగ ఆత్మా । మహః పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా । తదప్యేష శ్లోకో భవతి॥అను॥ ౪॥

(ப - ம்.) யதஃ - யாதொன்றினிடத்தில், வாவஃ - வாக்குக்களானவை கள், உநஸாஸஹ - மனதுடன்கூட, அவ்ராவ்ய - முடிவையடையாமல், நிவத்ஷெ - திரும்புகிறதுகளோ, ஸ்ரஹ்ணஃ - ப்ரம்மத்தினுடைய, ஆந நூம் - ஆனந்தத்தை, விஃாநு - அறிந்தவன், கஊாவந - ஒருக்காலும், நவி ஹெதி - பயப்படுவதில்லை. உதி - என்று, தஸ்ய - அந்த ப்ராணமயனுக் கும், ஊஷஃ - இந்த, ஶாரீரவவ - சரீரத்திலிருக்கிற மனதுதானே, ஆத்மா - ஆத்மா, யஃ - யாதொன்றுனது, வூவஸ்ய - முன்கூறப்பட்ட பிரா ணமயனுக்கோ, தஸ்ாகவாஊதஸ்ாக - அந்த இந்த, உநொமயாக-மனோ மயனைக் காட்டிலும், அநுஃ - வேறுபட்ட, அஜாரஃ-உள்ளிருக்கிற, ஆத்மா - ஆத்மாவானது, விஜ்ஞாநமயஃ - நிச்சயரூபமான அறிவு, (ஶ) விஜ்ஞாநமயஃ - அறிவைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட ஜீவன், தெந-அந்த விஞ்ஞானமயனாலே, ஊஷஃ - இந்த மனோமயன், வூணஃ - நிறைந்தவன், ஸவாஊஷஃ - அந்த இந்த விஞ்ஞானமயனானவன், வுருஷவியவவ - புருஷனுடைய வுருவமுள்ளவன் தான், தஸ்ய - அந்த மனோமயனுடைய, வுருஷவிய தாம் - புருஷனுடைய உருவுள்ள தன்மையை, அநு - அனுஸரித்து, அயம், இந்த விஞ்ஞானமயனும், வுருஷவியஃ - புருஷனுடைய உருவுள்ளவன்- தஸ்ய-அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, ஶ்ரஜெவ - சிரத்தைதானே, ஶிரஃ - சிரம், ஜுதம் - மெய்யான சப்தமே, உக்ஷிணஃ - வலது, வக்ஷஃ - பக்கம், ஸத்யம் - அர்த்தத்தின் மெய்யானது, உத்தரஃ - இடது, வக்ஷஃ - பக்கம், யொமஃ - சமாதானமானது, (ஶ) யொமஃ ஓதித்யாத்மா நம்யூஜித - என்று சொல்லப்பட்ட அறிவு, ஆத்மா - ஆத்மா, உஹஃ - மகான் என்று சொ ல்லப்பட்ட தத்வமானது, (ஶ) உஹஃ - மேற்கூறிய யோகத்தின் விரோதிக ளைத் தடுக்கும் சாமர்த்தியம், வ்ரதிஷ்டா - ஆதாரமான, வுஷம் - வால், தக - அந்த வர்த்தத்தில், ஊஷஃ - இந்த, ஶ்லோகொவி - சுலோகமும், ஸவதி - இருக்கிறது.

(ஶ - ஸா.) மனோமயனை ஆத்மாவை அறியவும் சொல்லவும் வேறொருமனது முதலியதில்லையாதலாலும் தன்னைத்தானறிய நிலமில்லாமையாலும், மேற்கூறிய மனோ மயனை வாக்குக்கும் மனதுக்கும் நிலமில்லாதவனென்று சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய தியானத்திற்குப் பயனான ஆனந்தத்தை யறிகிறவன் கர்ப்பவாஸம் முதலிய துன்பங்க ளுக்கு பயப்படான் என்று சொல்லுகிறது. மனோமயனை ஆத்மா வேதங்களின் உருவ மென்று சொல்லப்பட்டதால், அந்தவேதங்களின் உண்மையான அறிவையே விஞ்ஞான மயமென்று சொல்லப்படுகிறது. அது மனதின் செயலானதால் மேல் இந்த விஞ்ஞான மே யக்யங்களைச் செய்கிறது என்று சொல்லப்போகிறது. வேதங்களின் பொருள்களை முடிவாக அறிந்து யக்யம்செய்யவேண்டுமென்பதை நினைத்து; இப்படி முடிவான அறி வுள்ளவனுக்கு ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சிரத்தை முற்பட்டதாகையால் அதைச் சிரமா கவும் சமாதானமுள்ளவனுக்கு அங்கமாக சிரத்தையிருந்தால், உண்மையான பொருளை யறிய சக்தியுண்டாகுமாதலால், யோகமென்கிற சமாதனத்தை ஆத்மாவாகவும் மகான்

என்கிற தத்வமானது "மஹத்யக்ஷம்ப்ரதமஜம்வேத" என்று சுருதியில் சொல்லியபடியே எல்லா அறிவுகளுக்கும் காரணமாகையால், தன்னிடத்திலுண்டான செடி மரம் முதலியவைகளுக்கு பூமி எவ்வண்ணமாக வாதாரமோ அவ்வண்ணமாக அதுவே ஆதாரமாகையால் மகானை புச்சமாகச்சொல்லப்பட்டது.

(ரா - ஹா.) யாதொரு ப்ரத்தினுடைய ஆனந்தத்தில் நின்றும் வாக்கும் மனதும் இவ்வளவுதான் முடிவு என்கிற கரையை யடையாமல் திரும்பிவிடுகின்றன, அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்தின் ஆனந்தத்தை, "த்ருஶ்யதேத்வக்ரயயாபுத்த்யா; மநஸாதுவிஶுத்தேந" என்கிறபடியே பரிசுத்தமான மனதினுல் அறிந்தவன் ஒருகாலத்திலும் பயப்படமாட்டான். இந்த ப்ரம்மானந்தத்தைப்பற்றியும் புகழ்ந்தபோதும் பரிசுத்தமான மனதாலறியவேண்டுமென்று சொல்லியிருத்தலால், மனோமயனைக் குறித்தும் சொல்லப்பட்டதென்று கருத்து. அன்னமயன் ப்ராணமயன் மனோமயன் இம்மூன்றுகளுக்கும், ஆத்மாவொருவன் அவன்யார் என்றால் விஞ்ஞானமயன் என்று சொல்லம்பட்ட ஜீவன் (மய) என்கிற விகுதியிருத்தலால் அதின் பகுதியான அறிவையுடைகிறவனைக் காட்டுகிறது. அவன் ஜீவன் இங்கு அன்னமயன் தொடங்கி சொல்லப்பட்ட ஆத்மாக்களுக்கு அவைகளின் அவயவங்களையே தலைமுதலிய உருட்புகளாக ரூபித்து விஞ்ஞானமயனுக்குமட்டில் அவனில் வேறுபட்ட சிரத்தை முதலியவைகளைச் சொல்வது கூடுமோவென்னில், சிரத்தை முதலிய பதங்களுக்கு அந்தந்த குணங்களையுடைய புருஷனே பொருளாதலால் விரோதமில்லை.

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌚 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌏𑌵𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌯𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 ॥௧॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌽𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌃 । 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 । 𑌸𑌵𑌾𑌏𑌷𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌏𑌵 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌵𑌶𑌿𑌰𑌃 । 𑌮𑍋𑌦𑍋𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥௨॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 । 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

విజ్ఞానంయజ్ఞంతనుతే। కర్మాణితనుతేపిచ। విజ్ఞానందేవాస్సర్వే। బ్రహ్మజ్యేష్ఠముపాసతే। విజ్ఞానంబ్రహ్మచేద్వేద। తస్మాచ్చేన్నప్రమాద్యతి। శరీరేపాప్మనోహిత్వా। సర్వాన్కామాన్సమశ్నుతఇతి। తస్యైషఏవశారీరఆత్మా। యఃపూర్వస్య॥౧॥

తస్మాద్వాఏతస్మాద్విజ్ఞానమయాత్। అన్యోంతరఆత్మానందమయః। తేనైషపూర్ణః। సవాఏషపురుషవిధఏవ। తస్యపురుషవిధతాం। అన్వయంపురుషవిధః। తస్యప్రియమేవశిరః। మోదోదక్షిణఃపక్షః। ప్రమోదఉత్తరఃపక్షః। ఆనందఆత్మా॥౨॥ బ్రహ్మపుచ్ఛంప్రతిష్ఠా। తదప్యేషశ్లోకోభవతి॥

(ப் - ம்.) விஜ்ஞாநம்-மேற்கூறிய முடிவான அறிவையுடையவன், (ஸ:) விஜ்ஞாநம் - ஜீவனுனது, யஜ்ஞம் - யக்யத்தை, தநுதே - பண்ணுகிறது

கர்மாணி - காரியங்களை, தநுதேபிச-செய்யவும் செய்கிறது. ஸர்வே - எல்லா, தேவா - தேவர்களும், ஜ்யேஷ்டம் - எல்லாக்காரியங்களுக்கும் முதன்மையான, விஜ்ஞாநம் - மேற்கூறிய அறிவையே, ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மமாக, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறார்கள், (ரம்) ப்ரஹ்மஜ்யேஷ்டம் - ப்ரம்மம் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதியைக்காட்டிலு முயர்ந்ததான, விஜ்ஞாநம் - ஜீவனை, உபாஸதே - தியானம் செய்கிறார்கள், விஜ்ஞாநம்-விஞ்ஞானத்தை, ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மமாக, வேதவேத் - அறிவானே யானால், தஸ்மாத் - அந்த தியானத்தில் நின்றும், நப்ரமாத்யதிவேத் - பிசகாமலிருப்பனேயானால், ஶரீரே - உடலில், பாப்மந: - பாவங்களை, ஹித்வா - விட்டு, (ரம்) ஶரீரே - உடலானது, (வர்த்தமானவ - இருக்கும் காலத்திலேயே), பாப்மந: - பாவங்களை, ஹித்வா - விட்டு, ஸர்வாந் - எல்லா, காமாந் - சுகங்களை, ஸமஶ்நுதே - அனுபவிக்கிறான், இதி - என்று, தஸ்ய - அந்த விக்யானமயனுக்கு, ஏஷ: - இந்த வானந்தமயன்தானே, ஶாரீர: - சரீரத்தினுண்டான, ஆத்மா - ஆத்மா, ய: - யாதொருவன், பூர்வஸ்ய - முன் விஞ்ஞானமயனுக்கு ஆத்மாவோ, தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் - அந்த இந்த, விஜ்ஞாநமயாத் - விக்யானமயனைக் காட்டிலும், அந்ய: - வேறுபட்ட, அந்தர: - உள்ளிருக்கிற, ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், ஆநந்தமய: - ஆனந்தமயனென்று பெயர் கொண்டவன், தேந - அந்த வானந்தமயனாலே, ஏஷ: - இந்த விக்யானமயன், பூர்ண: - நிறைந்தவன், ஸவா ஏஷ: - அந்த இந்த வானந்தமயனும், புருஷவிதஏவ - புருஷனுருவமுள்ளவன்தான், தஸ்ய - அந்த விஞ்ஞானமயனுடைய, புருஷவிததாம் - புருஷனுருவமுள்ள தன்மையை, அந்வ - அனுஸரித்து, அயம்-இந்த வானந்தமயனும், புருஷவித: - புருஷனுருவமுள்ளவன், தஸ்ய - அந்த வானந்தமயனுக்கு, ப்ரியமேவ - இஷ்டவஸ்துக்களைப் பார்க்கிறதாலுண்டான சுகமே, ஶிர: - தலை, மோத:- அதை யடைவதாலுண்டான சுகம், தக்ஷிண: - வலது, பக்ஷ: - பக்கம், ப்ரமோத: - மேற்கூறியப் பிரியவஸ்துவை இஷ்டப்படி யுபயோகப்படுத்துவதாலுண்டான சுகம், உத்தர: - இடது, பக்ஷ: - பக்கம், ஆநந்த: - மிகுந்த சுகமானது, ஆத்மா - நடுவுடல், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, ப்ரதிஷ்டா-ஆதாரமான, புச்சம் - வால், தத் - அந்த வர்த்தத்தில், ஏஷ - இந்த, ஶ்லோகோ பவதி - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது.

(ஶம் - ஸா.) எல்லா மனிதர்களும் எல்லாக் காரியங்களை முற்படவறிந்து சிரத்தையுண்டாய் பிறகு செய்கிறார்களாகையால், எல்லாக் காரியங்களுக்கும் அறிவே முதன்மையான காரணம். ஆகையால் ஞானத்தையே ப்ரம்மமாக எவன் தியானிக்கிறானோ அந்த அறிவைவிட அன்னமயாதிகளில் ஆத்மாவென்கிற அறிவைச் செலுத்தாமலிருக்கிறானோ அவன் தலையில் பிடித்த குடையை எடுத்தால் அதின் நிழல் தன்னடிமே நீங்கு

வதுபோல், சரீரமே ஆத்மாவென்கிற எண்ணம் நீங்கினபடியால் அதிலுண்டான பாவம் தானே நீங்கி அந்த பாவங்களைச் சரீரத்திலேயேவிட்டு ஞானமயமான ப்ரம்மத்தோடொன்றாய் எல்லா சுகங்களையுமனுபவிக்கிறான். அந்த விஞ்ஞானமயனான ஆத்மாவைக் காட்டிலும், உள்ளிருக்கிறவன் ஆனந்தமயன் என்று பெயர்கொண்ட ஆத்மா இங்கு ஆனந்தமயனென்றது ப்ரம்மத்தையன்று. ஏனெனில் (மய) என்கிற விகுதியிருத்தலால் அந்த விகுதியும் ஒன்றிலிருந்து உண்டானதை (அன்னமய) என்கிற இடத்தில் அன்னத்திலிருந்துண்டான சரீரத்தைச் சொல்வதுபோல் சொல்லுமாதலாலும், "ஆநந்தமயமாத்மாநமுபஸம்க்ராமதி" என்று மேல் ஆத்மாவினால் அடையவேண்டியதாகச் சொல்லுகையால் ப்ரம்மம் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்ததாதலால் அடையவேண்டிய ஆத்மாவோடொன்றாகையால் அடையவேண்டியதாகாமையாலும், "அத்ருஸ்யேஅநாமயேஅநிருக்தே; அஸ்தூலமநணு" என்கிற சுருதிகளால் அவயவமில்லையென்று ஏற்படுவதால் இங்கு,தலை முதலிய உருவங்கள் சொல்லி யிருத்தலாலும், "ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா" என்று ப்ரம்மத்தைத் தனியாக மேற்கூறிய ஆனந்தமயனுக்கு ஆதாரமாகச் சொல்லுதலாலும், இங்கு ஆனந்தமயனென்பது. மேற்கூறிய தியானங்களினாலும் கர்மங்களினாலும் உண்டான பயன்களை அனுபவிக்கும்போது உண்டான சுகத்தைச் சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய சுகங்களுக்காகவே கர்மங்களும் தியானங்களும் செய்யப்படுதலால,மேற்கூறிய விஞ்ஞானமயனுக்கு ஆனந்தமயன் ஆத்மாவென்பது நியாயமே. மேற்கூறிய ஆனந்தங்களுக்கு அவித்தையால் செய்யப்பட்ட பேதங்களுக்கெல்லாம் கடைசியாய் அத்வைதமான ப்ரம்மமே ஆதாரம்.

(ரா-ஹா.) இங்கு விஞ்ஞானமென்று சொன்னது முன்னனுவாகத்தில் விஞ்ஞானமயனென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவனையே ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் தனக்குத்தானே விளங்குகிறதாதலால் ஞானமென்றே சொல்லவேண்டியது. மேலும், "அத்யல்லயுடோபஹுளம்" என்கிற வியாகரண சூத்திரத்தின்படியே அறிகிறவன் என்கிற பொருளையும், (விஞ்ஞாநம்) என்கிற பதமானது கொடுக்கும் மேற்கூறிய பதம் அறிவு என்கிற வர்த்தத்தைத் தருமாகில், "யஞ்ஞாம்தநுதே கர்மாணிதநுதேபிச" என்று உலக நடவடிக்கைகளையும் யக்யம் முதலிய வேதத்தில் ஓதப்பட்ட காரியங்களையும் செய்கிறது என்கிறது விரோதிக்கும் அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தில் மாத்தியந்தின பாடத்தில், "யஆத்மநிதிஷ்டன்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. காண்வபாடத்தில் அதேயாத்மாவைச் சொல்லவேண்டிய விடத்தில், "யோவிஞ்ஞாநேதிஷ்டன்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையால், "விஞ்ஞாந" என்பது ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது. ப்ரகிருதியைக்காட்டிலுமுயர்ந்த ஜீவனை எவன் ப்ரசாபதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி ஜீவனே ப்ரம்மமாக தியானம் செய்கிறானோ,எவன் அந்ததியானத்தில்நின்றும் கடைசிவரையில்நழுவாமலிருக்கிறானோ, அவன் இந்த சரீரமிருக்கிற காலத்திலேயே முன்செய்த பாவங்களை தன்னைவிட்டு நீக்கி பின் செய்யப்புகுகிற பாவங்களையும் தன்னிலொட்டாமற் செய்து எல்லா சுகங்களையுமனுபவிக்கிறான். அந்த ஆத்மாவுக்கு மூள்ளிருக்குமது வானந்தமயன் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மம் இங்கு ஆனந்தத்தை நடுவுடலாகவும், ப்ரம்மத்தைப் புச்சமாகவும் பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறபடியால், ஆனந்தமே ப்ரம்மமென்று சொல்லதெப்படி யெனில்; ப்ரம்மமும் ஆனந்தமும் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும்,ப்ரம்மமே ஆனந்தமென்று பெயர்கொண்டதாய் நடுவுடலாகவும், ப்ரம்மமென்று பெயர்கொண்டதாய் புச்சமாகவுமிருக்கக் குறையில்லை. ப்ரம்மம் ஆனந்தமாகில் ஆனந்தமயனென்று ஆனந்தத்தால் வியாபரிக்கப் பட்டவனென்று சொல்லக் கூடுமோவென்னில், மேல் தலை முதலிய அவயவங்களாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ரியம் முதலிய உட்பிரிவுகளால் வியாபரிக்கப்பட்டவன் என்று சொலக் குறையில்லை. மேலும், "ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று தொடங்கி கடைசியில்,

''ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா'' என்று ப்ரம்மத்தை அவயவமாக எடுத்தபடியால் ப்ரம்மமே ஆனந்தமயனென்று ஏற்படுகிறது.

𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌸𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌚𑍇𑌤𑍍 | 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 | 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑌂𑌤𑌤𑍋𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌏𑌵𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 | 𑌯𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 | 𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌃 | 𑌉𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍁𑌂𑌲𑍋𑌕𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 | 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 | 𑌆𑌹𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍁𑌂𑌲𑍋𑌕𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 ||௧|| 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑌾 ||௨||௬||

𑌸𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤 | 𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿 | 𑌸𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 | 𑌸𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 | 𑌇𑌦𑌗𑍍𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤 | 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚 | 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 | 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 | 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 | 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 | 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚 | 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑌂𑌚𑌾𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑌂𑌚 | 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌚𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌚 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂𑌚𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 | 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚 | 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 | 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿||

అసన్నేవసభవతి । అసద్బ్రహ్మేతివేదచేత్ । అస్తిబ్రంహేతిచేద్వేద । సంతమేనంతతో విదురితి । తస్యైషఏవశారీరఆత్మా । యఃపూర్వస్య । అథాతోఽనుప్రశ్నాః।ఉతావిద్వానముంలోకంప్రేత్య।కశ్చనగచ్ఛతి । ఆహోవిద్వానముంలోకంప్రేత్య ॥౧॥ కశ్చిత్సమశ్నుతా॥ 3॥

ఉ॥ సోఽకామయత । బహుస్యాంప్రజాయేయేతి । సతపోఽతప్యత । సతపస్తప్త్వా । ఇదగ్ సర్వమసృజత । యదిదంకించ । తత్సృష్ట్వా । తదేవానుప్రావిశత్ । తదనుప్రవిశ్య । సచ్చత్యచ్చా భవత్ । నిరుక్తంచానిరుక్తంచ । నిలయనంచానిలయనంచ । విజ్ఞానంచావిజ్ఞానంచ । సత్యంచా నృతంచసత్యమభవత్ । యదిదంకించ । తత్సత్యమిత్యాచక్షతే । తదప్యేషశ్లోకోభవతి॥ అను॥ ౬॥

(ப - ம்.) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌸𑌤𑍍 - இல்லை, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌵𑍇𑌦𑌚𑍇𑌤𑍍 - அறிகிறானேயானால், 𑌸𑌃 - அவன், 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 - இல்லாதவனாகத்தானே, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறது. 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌵𑍇𑌦𑌚𑍇𑌤𑍍 - அறிகிறானேயானால், 𑌏𑌨𑌂 - இவனை, 𑌤𑌤𑌃 - அந்தகாரணத்தால், 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 - இருக்கிறவனாக, 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 - அறிகிறார்கள், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, அதை 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 - என்பதில் சேர்க்கவும், 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, 𑌏𑌷𑌏𑌵 - இந்த ஆனந்தமயன்தானே, 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌃 - சரீரத்திலிருக்கிற; 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆத்மா, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - மேல்கூறிய விஞ்ஞானமயனுக்கோ, 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌅𑌤𑌃 - ப்ரம்மம் எல்லா வியவகாரத்தையும் தாண்டினதென்கிற காரணத்தால், 𑌅𑌨𑍁 - ஆசிரியன் சொன்னதற்குப் பிறகு, 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌃 - சிஷனுடைய கேள்விகள், 𑌉𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - மேற்கூறிய ப்ரம்மத்தை யறியாதவனும், 𑌅𑌮𑍁𑌂 - இந்த, 𑌲𑍋𑌕𑌂-ப்ரம்மத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯- இவ்விடத்தில் நின்றும்போய், 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 - அடைகிறானா; 𑌆𑌹𑍋 - இல்லா

விட்டால், வித்வாந் - அறிந்தவன், ப்ரேத்ய - இவ்விடத்திலும் நின்றும் போய், அமும் - இந்த, லோகம் - ப்ரம்மத்தை, ஸமஶ்நுதே - அடைகிறுன், (ஸ:) வித்வாந் - மேற்கூறிய ப்ரம்மத்தை தியானம் செய்கிறவன், (இத: - இவ்விடத்தில் நின்றும்), ப்ரேத்ய - போய், அமும் - அந்த, லோகம் - பரம பதத்தை, கச்சதி - அடைகிறுன், ஆஹோ - இல்லாவிடில், வித்வாந் - மேற் கூறிய ப்ரம்மத்தைத் தியானம்செய்கிறவன், (இத: - இவ்விடத்திலிருந்து), ப்ரேத்ய - போய், அமும் - அந்த, லோகம் - ப்ரம்மத்தை, ஸமஶ்நுதாம் - அனுபவிக்கிறுன், ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், பஹு - அனேகமாக, ஸ்யாம் - ஆகக்கடவேன், ப்ரஜாயேய - உண்டாகக்கடவேன், இதி - என்று, அகாமயத - இச்சித்தது, ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், தப: - ஆலோ சனையை, அதப்யத - பண்ணினுன், ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், தப: - ஆலோசனையை, தப்த்வா - செய்து, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லா த்தையும், அஸ்ருஜத - ஸ்ருஷ்டித்தான், இதம் - இந்த, யத்கிஞ்ச - எதுவெ துவோ, தத் - அதை, ஸ்ருஷ்ட்வா - படைத்து, ததேவ - அதையே, அநு ப்ராவிஶத் - உள் நுழைந்தது, தத் - அத்தை, அநுப்ரவிஶ்ய - உள் நுழைந்து, ஸத் - உருவமுள்ள வஸ்துக்களாயும், த்யத் - உருவமில் லாத வஸ்துக்களாயும், அபவத் - ஆச்சுது, நிருக்தம் ச - பெயரிடப்பட்ட வஸ் துக்களாயும், அநிருக்தம் ச - பெயரில்லாத வஸ்துக்களாயும், நிலயநம் ச - ஒன்றுக்காதாரமான வஸ்துவாயும், அநிலயநம் ச - ஒன்றுக்காதாரமில்லாத வஸ்துவாயும், விஜ்ஞாநம் ச - அறிவுள்ள வஸ்துவாகவும், அவிஜ்ஞாநம் ச - அறி வில்லாத வஸ்துவாகவும், ஸத்யம் ச - வியவகாரதசையில் சத்தியமென்று சொல்லப்பட்ட பொருளாகவும், அந்ருதம் ச - வியவகாரதசையில் பொய் யான பொருளாகவும் ஸத்யம் - சத்தியமான ப்ரம்மமானது, அபவத் - ஆச் சுது, இதம் - இந்த, யத்கிஞ்ச - எதுவெதுவோ, தத் - அந்தப் பொருள்களை, ஸத்யம்இதி - சத்தியம் ஒன்றே, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறுர்கள், தத் - அந்த வர்த்தத்தில், ஏஷ: - இந்த, ஶ்லோகோ - சுலோகமும், பவதி - இருக்கிறது. (ஸ:) ஸத் - எப்பொழுது மொரேரூபமாயிருக்கிற ஜீவனுக வும், த்யத்-எப்பொழுதும் மாறிமாறிவருகிற வஸ்துவாகவும், நிருக்தம் ச- அவ்வவைகளின் சாதி தொழில் குணம் இவைகளால் ஏற்பட்ட பெயரையு டைய வஸ்துவாகவும், அநிருக்தம் ச - மேற்கூறிய சாதி தொழில் குணம் இவைகளில்லாமையால் அப்பெயர்களால் சொல்லப்படா ஆத்மாவாகவும் நிலயநம் ச - ஒன்றை ஆதாரமாக வடைந்திருக்கிற வஸ்துக்களும், அநிலய நம் ச வதாஹதலோத்ரா: ப்ரஜ்ஞாதாரஸ்வபிஷ்டா: - என்று சொல்லி யிருக்கிறபடி அறிவில்லாத வஸ்துக்களுக்காதாரமான ஜீவனுகவும், விஜ்ஞா

ஞாநஂச - தானே ப்ரகாசிக்கும் தன்மையுடைய வஸ்துவாகவும், அவிஜ்ஞாநஂச - பிறர்க்கு வேறொன்றினால் தோற்றும் பொருளாகவும், ஸத்யஂச - விகாரமில்லாத வஸ்துவாகவும், அந்ருதஂச - விகாரமுடைய வஸ்துவாகவும், அபவத் - ஆயிருந்தபோதிலும், ஸத்யம் - தானெப்பொழுதும் விகாரமில்லாத மில்லாத உருவத்தோடு கூடினதாக, அபவத் - ஆச்சுது, இதம் - இந்த, யத் கிஂச - எதுவெதுவோ, தத் - அதை, ஸத்யம் - ப்ரம்மத்தின் சரீரமென்றே, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸ0 - ஹா.) ப்ரம்மமில்லை யென்றறிந்தவனுக்குப் பயனொன்றுமில்லை யாதலால் அவனிருந்து மில்லாததற்குச் சரியானவன் ப்ரம்மமுண்டென்றறிந்தவன் எல்லாப் பயனையுமடைவானாதலால்,அவனே இருப்பையுடையவன்மேலும் ப்ரம்த்வமுண்டென்றறிந்தால் ப்ரம்மத்தையுள்ளபடி யறிவதற்குறிய வர்ணம் ஆசிரமம் இவைகளின் கர்மங்களை செய்யாமையால் அவன் கெட்டவன். ப்ரம்மமுண்டென்று அறிந்தவனே அதையுள்ளபடி அறிவதற்குறிய மேற்கூறிய வர்ணாதிகளின் கர்மங்களை செய்கிறானானதால் அவன் நல்லவன். இதற்குமேல் சிஷனுடைய கேள்விகள்: அவைகளாவன. ப்ரம்மம் அறிந்தவனுக்கும் அதையறியாதவனுக்கும் பொதுவாகையால் இவரிருவர்களும் ப்ரம்மத்தை யடைகிறார்களா? இல்லையா? என்பது இதில், "அஸத்ப்ரம்மேதிவேதசெத் ; அஸ்திப்ரம்மேதி சேத்வேத" ப்ரம்மம் இல்லையென்றுணர்ந்தானே யாகில் ப்ரம்மமுண்டென்றுணர்ந்தானே யாகில் என்றிரண்டையும் சொல்லியிருக்கிறதே அதில் ப்ரம்மம் உண்டென்பது மெய்யா? அல்லது இல்லையென்பது; மெய்யா? என்பது முதன்மையான சந்தேகம் இவற்றில் ப்ரம்மமில்லை யென்பதே மெய். ஏனெனில் எதுவுலகத்திலிருக்கிறதோ அது உலகத்தாருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கும் எப்படியெனில் வீடு மரம் குன்று இவைகள் உளதாகையாலுலகத்தாருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கிறது. முயலின் கொம்போவென்றால் அவ்வஸ்து வில்லாமையாலொருவருக்கும் தெரியவில்லை. அப்படியே ப்ரம்மமும், "யத்ததத்ரேஸ்யமஸ்ராஹ்ய" மென்கிறபடியே உலகத்தாராலறியக் கூடாமையா வில்லையென்றே சொல்லக்கூடும். என்பதற்குமேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. ப்ரம்மமுண்டென்பதே மெய். ஆகாயம் முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் காரணமாயிருத்தலால், எதுகாரணமோ அதுதானிருந்தே தன்காரியத்தை யுண்டுபண்ணும், அதெப்படியெனில், மண் விதை முதலிய வஸ்துக்கள், குடம் மரம் முதலிய காரியங்களைத் தானிருந்தே யுண்டாக்கின்றன. அம்மாதிரியே ப்ரம்மமும் தானிருந்துதான் ஆகாயம் முதலிய காரியங்களைச் செய்திருக்கவேண்டும். ஆதலால் தான், "கதமஸதஸ்ஸஞ்ஜாயேத" என்று சுருதியில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் மண் விதை இவைகளைப்போல் ப்ரம்மமும் காரணமென்றுரைத்தால் அவைகளைப்போல அதுக்கு அறியுந்தன்மையில்லாதிருக்கவேண்டாவோ வென்னில், "ஸோகாமயத" என்றுரைப்படுகிற தென்று சொல்லியிருக்கிறபடியால் ஆசைப்படுவதற்கு அறிவு அவசியமிருக்கவேண்டுமாதலாலும், அப்ரம்மத்திற்கு அறியுந்தன்மையுண்டென்றே சொல்லவேண்டும் ப்ரம்மம் அவயவமில்லாததாகையால் தானே அனேகங்களாக ஆய்விட்டதென்று சொல்லுவது கூடுமோவென்னில், ஆகாயம் அவயவமில்லாதிருந்தபோதிலும், குடத்தில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும், வீட்டில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும், தனித்தனியே பிரிந்து தோன்றி சிறியது பெரியதுவென்று எப்படி வியவகாரமுண்டாகிறதோ, அப்படியே ப்ரம்மத்திற்கும் வேறு வஸ்துக்களின் சம்பந்தத்தால் பேதங்கள் புலப்படுகின்றன. ஆகையால் ஒன்றையே பலவகை

யாகப் பிரித்துச்சொல்லுகைகூடும். ப்ரம்மமிவ்வுலகத்திலெல்லா வஸ்துக்களையும் படைத்து அவற்றுள் தானுழைந்ததென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, அதெப்படி மண் தானே குடமாயின பிறகு அதற்குள் தானெப்படி நுழையும் தானே தன் வாய்க்குள் கையை நுழைப்பதுபோல் தானான காரியத்தில் தானே நுழைந்ததென்னில், ப்ரம்மத்திற்கு அவயவங்களில்லாமையாலும், ப்ரம்மம் தான் வியாபரிக்காத விடமில்லாமையாலும், அது சரியல்ல ஜலத்தில் சூரியன் ப்ரதிபலிப்பதுபோல் தோற்றுகிறதென்னில், ப்ரம்மம் உலகமெல்லாம் நிறைந்தபொருளாகையாலும், உருவமில்லாததாகையாலும், சூரியனைப் போல் ப்ரதிபலிக்கிறதென்று சொல்லவொண்ணாது. ஆகையால் தன்காரியத்தில் தான் நுழைந்ததென்ப தெப்படியெனில், "ஸத்யம்ஞ்ஞாநமநந்தம்ப்ரம்ம; யோவேதநிஹிதம் குஹாயாம்" என்று அறிவென்கிற குகையிலிருப்பதாகப் பொதுப்படச்சொல்லி பிறகு அன்னமயன் முதலாக உள்ளிருக்கும் ஆத்மாக்களை விஞ்ஞானமயன் அளவாக விவரித்துச்சொல்லி அதன் பிறகு, "ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா" என்று சொல்லி அறிவாகிற விஞ்ஞானமயனுக்குள் ப்ரம்மமிருப்பதாகக் கடைசியாய்ச் சொல்லியிருத்தலால், இங்கும் அந்த அறிவிலிருப்பதையே உள்நுழைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது. அதாவது ப்ரம்மமெல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும், அந்த ப்ரம்மத்தை யறியுமிடம் மேற்கூறிய அறிவென்கிற குகையே ஆதலால் அதில் நுழைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது.

(ரா - ஹா.) "ப்ரம்மபுச்சம்ப்ரதிஷ்டா" என்று கீழ்ச்சொல்லி பிறகு, "அஸந்நேவஸபவதி" என்கிற விடத்தில் ப்ரம்மத்தையே சொல்லுகிறபடியால் கீழ் அன்னமயன் முதலான விடங்களில், அன்னம் பிராணன் என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லுகிற வண்ணமாக இங்கும் ஆனந்தமயனையே ப்ரம்மமாகச் சொல்லியதையே ஆரம்பித்தலால், ஆனந்தமயமே ப்ரம்மமென்று சொன்னதாயிற்று. இந்த ஆனந்தமயனுக்குள் வேறு ஆத்மா கிடையாது. இவனே அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களுக்கும் ஆத்மாவாகயிருப்பவன் என்பது ப்ரம்மத்தை இவனவயவமாகச் சொல்லியிருத்தலாலும், முன்னாத்மாக்களைப் போல், "தஸ்மாத்வாஏதஸ்மாதந்யோந்தரஆத்மா" என்று ஆரம்பிக்காமல் முடித்தலாலும் தோற்றுகிறது. இங்கு, "ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்" என்கிற விடத்தில் சொல்லியிருக்கிற அடைதலை விவரிக்கிறதற்கு கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. அவைகளாவன, ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்கிறவன், இந்த உலகத்திலிருந்தும்போய் பரமபதமென்கிற விடத்தையடைந்து ப்ரம்மத்தையடைகிறானா? அல்லது இவ்விடத்திலேயே அதையடைகிறானா? ப்ரம்மத்தை யனுபவிக்கிறானா? ப்ரம்மத்துடனொன்றாகிறானா என்பவைகள். இவைகளுக்கு விடைகொடுக்க உலகங்களைப் படைப்பதற்குறிய குணங்களோடுகூடிய ப்ரம்மதை யடையவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காக முற்படஅதின் படைப்பைச் சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய பரமாத்மாதேவர் மனிதர் முதலியவர்களாக ஆகவேண்டிய ஆகாயம் முதலிய பூதங்களாக சனிக்கக்கடவேனென்று இச்சித்து அவைகளைப் படைத்து அவைகளுக்குள் தானும் நுழைந்தது. அதாவது, தான் எல்லா விடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு பொருள்களின் உள்ளிருக்கும் தன் ஸ்வரூபமே எல்லா குணங்களையும் சக்திகளையு முள்ளதென்றெண்ணும்படி அவைகளுக்குள் பொருந்தியவைகளுக்குள்ள ஆத்மாவாக நின்றது. இத்தால், "ஸத்யம்ஞ்ஞாநமநந்தம்ப்ரம்ம; யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்" என்றதின் பொருள் விவரிக்கப்பட்டது. ஆதலால் எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரம்மமே ஆத்மாவாயிருந்தபடியால், அப்படி ஆத்மாவாக விருந்தபோதிலும், அவைகளுக்குள் விகாரங்களால் சம்பந்தப்படாமலிருந்தமையாலும், ஸத்யமென்று பெயர்கொண்டது. ஆதலால் தான் பராசாரமுதலிய விருஷிகள், "ஹரேர்நகிம்சித்தயதிரிக்தமஸ்தி; ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுர்புவநாநிவிஷ்ணு:" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

𑌅𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 | 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌦𑌜𑌾𑌯𑌤 | 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 | 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂| 𑌰𑌸𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌃 | 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍| 𑌏𑌷 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌤𑌿 ||க||

𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑍇𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 | 𑌅𑌥 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿| 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 | 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋𑌽𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 | 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ||

అసద్వా ఇదమగ్రఆసీత్ । తతో వై సదజాయత । తదాత్మానగ్ం స్వయమకురుత । తస్మాత్తత్సుకృతముచ్యత ఇతి । యద్వై తత్సుకృతం। రసో వై సః । రసగ్ం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానందీ భవతి । కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్ । యదేష ఆకాశ ఆనందో న స్యాత్ । ఏష హ్యేవానందయాతి॥౧॥

యదా హ్యేవైష ఏతస్మిన్నదృశ్యే నాత్మ్యేఽనిరుక్తేఽనిలయనేఽభయం ప్రతిష్ఠాం విందతే। అథ సోఽభయంగతో భవతి । యదా హ్యేవైష ఏతస్మిన్నుదరమంతరం కురుతే। అథ తస్య భయం భవతి । తత్త్వేవ భయం విదుషోఽమన్వానస్య । తదప్యేష శ్లోకో భవతి ॥

(ப - ம்.) 𑌇𑌦𑌂 - இவ்வுலகமானது, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 - படைப்புக்கு முற்காலத்தில், 𑌅𑌸𑌤𑍍 - பெயர் உருவமில்லாததாக, 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 - இருந்தது, 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈 - பிறகு தான், 𑌸𑌤𑍍 - பெயர் உருவமுள்ளதாக, 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤 - ஆச்சுது. 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - தன்னை, 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂- தான், 𑌅𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤- எண்ணித்து, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 - தானே செய்கிறதென்று அல்லது புண்ணியமென்று, 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 - சொல்லப்படுகிறது. 𑌇𑌤𑌿 - என்று, இதை (𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃) என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍 - யாதொரு இந்த ப்ரம்மமானது, 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 - சுகுர்தமென்று சொல்லப்பட்டதோ, 𑌸𑌃 - அதுவானது, 𑌰𑌸𑌃 - உருசி, (𑌵𑌾) 𑌰𑌸𑌃 - ஆனந்தம், 𑌅𑌯𑌂 - இந்த ஜீவனானவன், 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵- உருசியைத்தானே, (𑌵𑌾) 𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 - ஆனந்தமான ப்ரம்மத்தைத் தானே, 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 - அடைந்து, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 - ஆனந்தத்தையுடையவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿- ஆகிறான், 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 - ஹிருதய குகையிலிருக்கும் ஆகாயத்தில், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தமானது, 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍 - இல்லாமற்போய் விடுமேயானல், 𑌕𑌃 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 - எவன் தான், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - அபானவாயுவின் வியாபாரத்தைச் செய்யக்கடவன், 𑌕𑌃 - எவன், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - பிராணவாயுவின் வியாபாரத்தைச் செய்யக்கடவன், (𑌵𑌾) 𑌏𑌷𑌃 - இந்த பரமாத்மாவானவன்,

ஸூகாஶம்ஃ - அளவிடக்கூடாத, ஸூநஉஃ - ஆனந்தமாக, நஸூ)ஃயஃ - ஆகா மற்போனுனே யானல், கஃ ஹிவனவ - எவன்தான், ஃநூ)ாஃ - சம்சாரத்தி லுண்டான சுகத்தையடைவான், கஃ - எவன், வ ாண)ாஃ - மோக்ஷசுகத் தையடைவான், வஷஃஹிவனவ - இந்த பரமாத்மாதானே, ஸூநஉயாதி - ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிருன், வஷஃ - இந்த ஜீவன், யஉாஹிவனவ - எப் பொழுதுதான், வதூஸிநு - இந்த, ஃஉூமெ)) - பார்க்கமுடியாததாயும், ஃநஜ்ஜூ) - சரீரமில்லாததாயும், ஃநிரு-ஜெ-சாதி குணம் தொழில் இவை களை முன்னிட்டுச்சொல்லமுடியாததாயும், ஃநிஸ்யெந-ஆதாரமில்லாததாயு மிருக்கிற ப்ரம்மத்தினிடத்தில், ஃஸயம்-பயமில்லாமலிருக்கிற, வ திஷ்டாம்- ஒன்றுயிருக்கையை, விஉெதே - அடைகிருனே, ஃய - (ஶ) ஃஸயம் - பய மில்லாமலிருத்தலின் பொருட்டு அல்லது பயமில்லாமைக்குக் காரணமான, வ திஷ்டாம்-இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறதாகிற விருப்பை, விஉெதே- அடைகிருனே, வஃ - அவன், ஃஸயம் - பயமில்லாமையை, ம தஃ - அடை ந்தவனுக, ஸவதி - ஆகிருன், வஷஃ - இந்த ஜீவன், யஉாஹி - எப்பொ ழுது, வதூஸிநு - முன்கூறிய ப்ரம்மத்தினிடத்தில், உஉரம் - கொஞ்ச மும், ஃஹரம் - பேதத்தை, கு-ரு-தெ - பண்ணுகிருனே, வதூஸிநு - இந்த மேற்கூறிய தியானத்தில், ஃரம் - கொஞ்சம், ஃஹரம் - தடையை, கு- ரு-தெ - பண்ணுகிருனே, ஃய - பிறகு, தஸூ) - அவனுக்கு, ஸயம் - பய மானது, ஸவதி - உண்டாகிறது, (ஶ) உஜூவதி - உண்டாகிறது. தஃ தூவனவ - அந்த ப்ரம்மமே, ஃவூநாநஸூ)-ப்ரம்மமும் நானுமொன்றென்று எண்ணுமலிருக்கிற, விஉாஷஃ - பேதத்தையறிகிற மனிதனுக்கு, ஸயம் - பயம், (ஶ) விஉாஷஃ - ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்து, ஃவூநாநஸூ) - பிறகு தடையினுல் மேற்கூறிய தியானத்தை விட்டவனுக்கு, தெவூவ - அந்த தியானத்தை நிறுத்தினதே, ஸயம் - பயம், தஃ - அந்த விஷயத்தில், வஷஃ - இந்த, ஶ்லோகொவி - சுலோகமும், ஸவதி - இருக்கிறது.

(ஶ0 - ஸா.) பதார்த்தம் போலவே.

(ரா - ஹா.) இப்பொழுது காணப்படுகிற உருவங்களும், வழங்கப்படுகிற பெயர்க ளுடன்கூடிய அறிவுள்ள வஸ்துக்கள் அறிவில்லாத வஸ்துக்கள் இவைகளை உடலாக வுடைய பரமாத்மா படைப்புக்கு முற்காலத்தில் மேற்கூறிய பெயர் உருவங்களின்றியே ஒன்ருெடொன்று பேதங்களறியப்படாமலிருக்கிற அறிவுள்ள வஸ்துக்களையும் அறிவில் லாத வஸ்துக்களையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருந்தது. கண்களால் காணவரியனுகவும், நம்மைப்போல் சரீரமில்லாதவனுகவும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனுகவும், தனக் கொரு ஆதாரமில்லாதவனுகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை எவனிடைவிடாமல் தியானம் செய்கிருனே, அவன் சம்சாரத்தில் நின்றும் நீங்குகிருன். இங்கு கண்களால் காணவறி யன் என்றதால், கண்களுக்குப் புலப்படும், மரம் செடி முதலிய உயிரில்லா வஸ்துக்க ளின் வேறுபாடும், நம்மைப்போல் சரீரமில்லாதவனென்றதால், ஸம்சாரத்தில் கட்டு

ண்டு திரிபுமாத்மாக்களின் வேறுபாடும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனென்றதால், ஸம்ஸாரத்திலிருக்கும் காலத்தில் அவன் இவன் என்று சொல்லப்பட்ட பெயர்களையுடையவராயும் பிறகு முக்தியை அடைந்தவராயுமுள்ள முக்தர்களின் வேறுபாடும், தனக்கு ஆதாரமில்லாதவனென்றதால், பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தாலும், சங்கல்பத்தாலும், ஆதாரமுடையவர்களான நித்திய ஸூரிகளின் வேறுபாடும் தோற்றுகிறது. எவன் மேற்கூறிய தியானத்தை நடுவில் விட்டுவிடுகிறானோ அவன் பயத்தையடைகிறான். அதாவது மேற்கூறிய தியானமில்லாமையே பயமென்று மகர்ஷிகளால் சொல்லப்படுகிறது. "யந்முஹூர்த்தம்க்ஷணம்வாபிவாஸுதேவோநசிந்த்யதே ; ஸாஹாநிஸ்தந்மஹச்சித்ரம்ஸாப்ராந்திஸ்ஸாசவிக்ரியா ; வரம்ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி: ; நஶௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஶஸம்" என்றும்.

𑌭𑍀𑌷𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌵𑌤𑍇 । 𑌭𑍀𑌷𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 । 𑌭𑍀𑌷𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 । 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍈𑌷𑌾𑌽𑌽𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑍁𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌯𑍁𑌵𑌾𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌃 । 𑌆𑌶𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌢𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥௧॥

𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃। 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 । 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 । 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌲𑍋𑌕𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌲𑍋𑌕𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 ॥௨॥

𑌸 𑌏𑌕 𑌆𑌜𑌾𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌮𑌾𑌜𑌾𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃। 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 । 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯। 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 ॥௩॥

𑌸 𑌏𑌕 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 । 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 । 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 । 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥௪॥

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌸 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 । 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 । 𑌸 𑌏𑌕𑌃 । 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 । 𑌏𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 ।

ஸதம்ஶ்ரேநாயஶோத்தாநீர்வஸ்ஸாதீதி | ஸதம்விஜ்ஞாநயஶோத்தாநீர்வஸ்ஸாதீதி ||௫|| ஸதஶோநந்தயஶோத்தாநீர்வஸ்ஸாதீதி | தஹவேஷ ஶ்லோகோ பவதி | இத்யஷ்டமோऽநுவாக꞉||

భీషాస్మాద్వాతఃపవతె । భీషోదేతిసూర్యః । భీషాస్మాదగ్నిశ్చేంద్రశ్చ । మృత్యుర్ధావతి పంచమఇతి । సైషానన్దస్యమీమాగ్ సాభవతి । యువాస్యాత్సాధుయువాధ్యాయికః । ఆశిష్ఠోద్ర ఢిష్ఠోబలిష్ఠః । తస్యేయంపృథివీసర్వా విత్తస్యపూర్ణాస్యాత్ । సఏకోమానుషఆనందః । శ్రోత్రి యస్యచాకామహతస్య ॥ ౧ ॥

తేయేశతంమానుష్యఆనందాః । సఏకోమనుష్యగంధర్వాణామానందః । శ్రోత్రియస్యచా కామహతస్య । తెయెశతంమనుష్యగన్ధర్వాణామానందాః । సఏకోదెవగంధర్వాణామానందః। శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయెశతందేవగంధర్వాణామానందాః । సఏకఃపితౄణాంచిర లోకలోకానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంపితౄణాం చిరలోకలో కానామానందాః ॥ ౨ ॥

సఏకఆజానజానాందేవానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తెయెశతమాజా నజానాందేవానామానందాః । సఏకఃకర్మదేవానాం దేవానామానందః । యేకర్మణాదేవా నపియంతి శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంకర్మదేవానాం దేవానామానందాః । సఏకోదేవానామానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తెయేశతందెవానామానందాః ॥౩॥

సఏకఇంద్రస్యానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తెయేశతమింద్రస్యానన్దాః । సఏకోబృహస్పతెరానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయెశతంబృహస్పతెరానందాః । సఏకఃప్రజాపతెరానందః । శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । తేయేశతంప్రజాపతేరానందాః । సఏకోబ్రహ్మణఆనందః ॥ ౪ ॥

శ్రోత్రియస్యచాకామహతస్య । సయశ్చాయంపురుషే । యశ్చాసావాదిత్యే । సఏకః । సయఏవంవిత్ । అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య । ఏతమన్నమయమాత్మానముపసంక్రామతి । ఏతంప్రాణ మయమాత్మానముపసంక్రామతి । ఏతంమనోమయమాత్మాన ముపసంక్రామతి । ఏతంవిజ్ఞానమయ మాత్మాన ముపసంక్రామతి ॥ ౫ ॥ ఎతమానన్దమయమాత్మాన ముపసంక్రామతి । తదప్యేషశ్లోకో భవతி ॥

(ப - ம்.) அஸ்மாத் இந்த பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் நின்றும், பீஷா - பய த்தினலே, வாதஃ - வாயுவானவன், பவதே - வீசுகிறுன், பீஷா - பயத்தி ஞலே, ஸூர்ய꞉ - சூரியனுனவன், உதேதி - உதிக்கிறுன். அஸ்மாத் - இந்த ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்தும், பீஷா - பயத்தினுலே, அக்நிஶ்ச - அக்கியும், இந்த்ரஶ்ச - இந்திரனும், (தாவத꞉ - ஓடுகிறுர்கள்), பஞ்சம꞉ - ஐந்தாவதான, ம்ருத்யு꞉ - யமனும், தாவதி - ஓடுகிறுனே, இதி-என்று, இதை ஶ்லோக꞉- என்பதில் சேர்த்துக்கொள்ளுக. ஆநந்தஸ்ய - அந்த ஆனந்தமயமான ப்ரம்

மத்தினனந்தத்துக்கு, 𑌸𑍈𑌷𑌾 - அந்த இந்த, 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾 - விசாரமானது, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - இருக்கிறது. 𑌯𑍁𑌵𑌾 - யவ்வனவயதுடையவன், 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌯𑍁𑌵𑌾 - நல்ல யவ்வனத்தையுடையவனாகவும், 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌃 - வேதங்களை யோதினவனாகவும், (𑌵𑌾) 𑌸𑌾𑌧𑍁 - நன்றாக, 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌃 - தன்வயதுப்பிள்ளைகளுக்கு ஓதுவிக்கும் திறமையுள்ளவனாகவும், 𑌆𑌶𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 - சிக்கிறம் காரியம் செய்யும் திறமையுள்ளவனாகவும் அல்லது சாப்பிடும் திறமையுள்ளவனாகவும், 𑌦𑍃𑌢𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 - மனதில் தைரியமுள்ளவனாகவும், 𑌬𑌲𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃- சரீரத்தில் பலமுள்ளவனாகவும், 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - இருந்தால், 𑌤𑌸𑍍𑌯-அந்த மனிதனுக்கு, 𑌇𑌯𑌂-இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 - எல்லா, 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 - பூமி, 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 - பணத்தினால், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 - நிறைந்ததாக, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - இருந்தால், 𑌸𑌃 - அது, 𑌏𑌕𑌃 - ஒரு, 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌃- மனிதனுடையதான, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தம், 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 -ஸம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚 - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், இதை மேற்கூறிய 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - என்கிற பதத்துடன் கூட்டிக்கொள்க. 𑌤𑍇𑌯𑍇𑌶𑌤𑌂 - யாதொரு அந்தவனேகமான, 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌃 - மனிதர்களுடையதான, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 - ஆனந்தங்களோ, 𑌸𑌃 - அது, 𑌏𑌕𑌃 - ஒரு, 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 - மனிதர்களாயிருந்து தவம் முதலியதால் கந்தருவராய்ப் போனவர்களுடைய, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தம், 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 - ஸம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கொடுக்கப்படாத, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚- ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும் இதைமேல் ஆனந்தம் என்கிற பதத்துடன் கூட்டிக்கொள்க. 𑌤𑍇𑌯𑍇𑌶𑌤𑌂 - யாதொரு அந்தவனேகமான, 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 - மனிதர்களாயிருந்து தவம் முதலியதால் கந்தருவர்களாய்ப் போனவர்களுடைய, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 - ஆனந்தங்களோ, 𑌸𑌃 - அது, 𑌏𑌕𑌃-ஒரு 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 - சாதியினால் கந்தருவர்களாயிருக்கிறவர்களுடைய, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தம், 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚 - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், அதை முன், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்க. 𑌤𑍇𑌯𑍇𑌶𑌤𑌂 - யாதொரு அந்தவனேகங்களான, 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 - பாதியினால் கந்தருவர்களாயிருக்கிறவர்களுடைய, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 - ஆனந்தங்களோ, 𑌸𑌃 - அது, 𑌏𑌕𑌃 - ஒரு, 𑌚𑌿𑌰𑌲𑍋𑌕𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 - அனேககாலம் ஸ்திரமாயிருக்கு முலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂-பிதுர்க்களுடைய, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தம், 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 - ஸம்சாரத்தின் சுகத்தாசையினால் கெடுக்கப்படாத, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚 - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும் இதை, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - என்கிற மேற்கூறிய பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்க. 𑌤𑍇𑌯𑍇𑌶𑌤𑌂 - யாதொரு அந்தவனேகங்களான, 𑌚𑌿𑌰𑌲𑍋𑌕𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 -

அனேககாலம் ஸ்திரமாயிருக்கு முலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, பித்ரூ ணாம் - பிதுர்க்களுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது; ஏக: - ஒரு, ஆஜாநஜாநாம் - ஸ்மிருதியில் சொல்லியிருக்கிற கர்மங்களைச் செய்ததால் தெய்வவுலகத்தில் பிறந்திருக்கிற, தேவாநாம் - தேவதைகளுடைய ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ச்ரோத்ரியஸ்ய ச - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ஆஜாநஜாநாம் - ஸ்ம்ருதியில் சொல்லியிருக்கிற கர்மங்களை செய்ததால் தெய்வவுலகத்தில் பிறந்திருக்கிற, தேவாநாம் - தேவதைகளுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, யே - எவர்கள், கர்மணா - யக்யம்முதலிய வைதிக கர்மங்களால், தேவாநபி - தேவர்களையும், யந்தி - அடைகிறார்களோ, கர்மதேவாநாம்தேவாநாம் - அப்படிப்பட்ட கர்மதேவாகளுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ச்ரோத்ரியஸ்ய ச - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான கர்மதேவநாம் - மேற்கூறிய கர்மங்களால் தேவர்களானவர்களுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு தேவாநாம் - ஸ்வபாவமான தேவர்களுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ச்ரோத்ரியஸ்ய ச - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, தேவாநாம் - ஸ்வபாவ தேவர்களுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, இந்த்ரஸ்ய - இந்திரனுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ச்ரோத்ரியஸ்ய ச - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, இந்த்ரஸ்ய - இந்திரனுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, ப்ருஹஸ்பதே: - ப்ருகஸ்பதியினுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், அகாமஹதஸ்ய - சம்சாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்படாத, ச்ரோத்ரியஸ்ய ச - ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேற்கூறிய, ஆநந்த: - என்கிற பதத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தே யே ஶதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ப்ருஹஸ்பதே: - ப்ருகஸ்பதியினுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்களோ, ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, ப்ரஜாபதே: - மூன்று

உலகத்தையும் சரீரமாகவுடைய விராட்புருஷனுக்கு, ஆநந்த: - ஆனந்தம், தே யே சதம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ப்ரஜாபதே: - மூன்றுலக த்தையும் சரீரமாகவுடைய விராட்புருஷனுடைய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்க ளோ, (ப) ப்ரஜாபதே:-(இரண்டிடத்திலும்) சதுர்முகனுக்கு, (உடைய) ஸ: - அது, ஏக: - ஒரு, ப்ரஹ்மண: - சதுர்முகனுடைய, (ப) ப்ரஹ்ம ண: - ப்ரம்மத்தினுடைய, ஆநந்த: - ஆனந்தம், ஸ யஶ்சாயம் - யாதொரு இவன், புருஷே - ஜீவனிடத்திலோ, யஶ்சாஸௌ - யாதொரு இவன் ஆதித்யே - சூரியனிடத்திலேயோ, ஸ:-அந்தப் பரமாத்மா, ஏக: - ஒரு வன், ய: - எவன், ஏவம்வித் - இப்படி யறிந்தவனோ, ஸ:-அவன், அஸ்மாத்- இந்த, லோகாத் - உலகத்தில் நின்றும், ப்ரேத்ய - போய், ஏதம்-இந்த- அந்நமயம்-அன்னமயமான, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ராமதி-அடை கிறான், ஏதம் - இந்த, ப்ராணமயம் - ப்ராணமயமான, ஆத்மாநம் - ஆத்ம வை, உபஸங்க்ராமதி - அடைகிறான். ஏதம் - இந்த, மநோமயம் - மனோ மயமான, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ராமதி-அடைகிறான். ஏதம்- இந்த, விஜ்ஞாநமயம் - விஞ்ஞானமயமான, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, உபஸம் க்ராமதி - அடைகிறான். ஏதம் - இந்த, ஆநந்தமயம் - ஆனந்தமயமான, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ராமதி - அடைகிறான். தத்-அந்த விஷ யத்தில், ஏஷ: - இந்த, ஶ்லோகோ - ஸ்லோகமும், பவதி-இருக்கிறது.

(ஸ0 - ஹா.) அக்நி வாயு முதலிய வஸ்துக்கள் மிகவும் வருத்தப்படவேண்டிய காரியங்களில் எப்பொழுதும் நிலைநிற்கின்றனவாகையால்,ஒருவனிடத்தில் பயமுண்டா னால் தான் அவ்வண்ணம் வருந்தவேண்டும். அப்படி அவ்வஸ்துக்களுக்குப் பயத்தை விளை விப்பது ப்ரம்மம். மேற்கூறிய ப்ரம்மம் அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களைப் படைத்த தற்குள் நிறைந்திருக்கிறது; சூரியனிடத்திலேயுமிருக்கிறது. ஆனால் குடத்தினாகாயமும் வீட்டினாகாயமும் பெயர்களால் வேறுபட்டிருந்தாலும் எப்படி ஒன்றோ, அவ்விதமாக வே ப்ரம்மமுமொன்று. மேற்கூறிய கேள்விகளில் ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் அதையடை கிறானா இல்லையா என்பதற்கு மேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு ப்ரம்மத் தையடைகிறவன் ப்ரம்மத்துடன் ஒன்றா? வேறுபட்டவனா? வேறென்றால், "தத் ஸ்ருஷ்ட்வா; ததேவாநுப்ராவிஶத்; அந்யோஸாவந்யோஹமஸ்மீதி நஸவேத; ஏக மேவாத்வீயம்; தத்வமஸி" என்கிற சுருதிகளுக்கு விரோதிக்கிறது. ஒன்றென்றால் ஆன ந்தமயமான ஆத்மாவை யடைகிறானென் றெப்படிச் சொல்லக்கூடும்? தன்னைத்தான டைகிறதென்று சொல்வது கூடுமோ வென்னில், இங்கு ஆரம்பத்தில் "ப்ரம்மவிதாப் நோதிபரம்" என்று ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் ப்ரம்மமாகிறானென்று சொல்லியிருக்கி றது. அதுவே இப்பொழுதும் சொல்லப்படுகிறது. வேறு வஸ்து வேறொரு வஸ்து வாக ஆகமாட்டாதன்றோ? ஆனாலும் தான் தானாகவே ஆகிறதென்றால், அதுதா னெப் படிக்கூடும்? அவித்தையினாலுண்டாக்கப்பட்ட அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களை நீக்கி ப்ரம்மமும் தானுமொன்றென்கிற அறிவே ப்ரம்மமாகை. இங்கு, "உபஸங்க்ராமதி" என் றால் அதுவாக அறிகிறானென்பது பொருள். ஆதலால் அவித்தை நீங்கி அந்த ப்ரம்ம மும் தானும் ஒன்றென்றறிகிறானென்பதே, அடைகிறானென்பதின் பொருளாதலால் விரோதமில்லை.

(ரா - ஹா.) அக்நி சூரியன் முதலிய தேவர்களெல்லோரும் பரமாத்மாவின் ஆக்ஞைக்குப் பயந்து நடக்கிறவர்களாதலாலும், அவர்களுடைய ஸ்தானங்களும் துக்கத்தைத் தரத்தக்கவைகளாதலாலும் அவைகளின் ஆசையால் மேற்கூறிய பரமாத்மாவின் தியானத்திற்கு ஏதாகிலும் தடைநேரிட்டால் அதினாலேயே முக்யமான பயமுண்டாகிறதென்கிற மேற்கூறிய அர்த்தத்தை விவரிக்கிறது. இந்தச் சுலோகம் மேற்கூறிய பரமாத்மாவை "யஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய꞉ புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு ஹிரண்யகேஶ꞉ ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண꞉ தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தஸ்யோதிதி நாம" என்று சூரியமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கிற அழகியதான சரீரத்தோடே கூடினவனாகவும், தாமரை போன்ற கண்களையுடையவனாகவும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களையும் அறிவில்லாத வஸ்துக்களையும் சரீரமாகவுடையவனாகவும், இந்தச் சரீரங்களில்லாமல் "ஸத்யம்ஞானம்" என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபத்தோடு கூடினவனாகவும் தியானம் செய்கிறவன், அர்ச்சராதிமார்க்கமென்று சொல்லப்பட்ட வழியால் ப்ரம்மத்தையடைகிறான். இதனால் ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் ப்ரம்மத்தையடைகிறானா? ப்ரம்மத்தோடொன்றாகிறானா என்கிற கேள்விக்கு உத்தரமளிக்கப்பட்டது. இங்கு அன்னமயன் முதலிய விடங்களில் அவைகளைச் சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவை என்பது பொருள்.

𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 | 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨𑍇𑌤𑌿 | 𑌏𑌤𑌂 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌨 𑌤𑌪𑌤𑌿 | 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌾𑌕𑌰𑌵𑌂 | 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌰𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇 | 𑌉𑌭𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇 | 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 | ௧ || 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 | 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

యతో వాచో నివర్తంతే । అప్రాప్యమనసాసహ । ఆనందంబ్రహ్మణోవిద్వాన్ । నబిభేతి కుతశ్చనేతి । ఏతగ్ం హవావనతపతి । కిమహగ్ం సాధునాకరవం । కిమహంపాపమకరవమితి । సయఏవంవిద్వానేతేఆత్మానగ్ం స్పృణుతే । ఉభేహ్యేవైషఏతేఆత్మానగ్ం స్పృణుతే॥యఏవంవేద ॥ ౧॥ ఇత్యుపనిషత్ ॥ అను ॥ ౯ ॥

(ப - ம்) 𑌯𑌤𑌃 - யாதொரு ப்ரம்மத்தினிடத்தில் நின்றும், (ஈ) - யாதொரு ப்ரம்மானந்தத்தில் நின்றும், 𑌵𑌾𑌚𑌃 - வாக்குக்கள், 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 - அறிவுடன் கூட, (ஈ) 𑌮𑌨𑌸𑌾 - மனதுடன்கூட, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - சொல்லமுடியாமலும் அறியமுடியாமலும், (ஈ) 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 - அதின்முடிவை நினைக்கக்கூடாமலும் சொல்லக்கூடாமலும், 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 - திரும்புகின்றனவோ, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபமான, (ஈ) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - பரமாத்மாவினுடைய, 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 - ஆனந்தத்தை, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - தியானம் செய்கிறவன், 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨 - ஒரு வஸ்துவிடத்தில் நின்றும், 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 - பயப்படுகிறானில்லை, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (முன்) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 - என்பதுட னிதைக்கூட்டிக்கொள்க. 𑌏𑌤𑌂 𑌹 𑌵𑌾𑌵 - இப்படித்தியானம் செய்கிறவனை, 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌕𑌿𑌂 - ஏன், 𑌸𑌾𑌧𑍁 - நல்லகாரியமான புண்ணியத்தை, 𑌨𑌾𑌕𑌰𑌵𑌂 - செய்யவில்லை, 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌕𑌿𑌂 - ஏன், 𑌪𑌾𑌪𑌂 - பாவத்தை, 𑌅𑌕𑌰𑌵𑌂 செய்தேன், 𑌇𑌤𑌿-

என்கிற எண்ணமானது, ந தபதி - துன்பப்படுத்துகிறதில்லை, யஃ-எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வித்வாந் - அறிந்தானோ, ஸஃ - அவன், ஏதே - இந்தப் பாபபுண்ணியங்களை, ஆத்மாநம் - ப்ரம்மமாக, ஸ்ப்ருணுதே - பலப் படுத்துகிறானோ அதாவது அறிகிறான், யஃ-எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, ஏஷஃ-இவன், உபே - இரண்டான, ஏதே-இந்தப் பாபபுண்ணியங்களை, ஆத்மாநம் - ப்ரம்மமாக, ஸ்ப்ருணுதே - பலப்படுத்துகிறானோ, அதாவது அறிகிறானோ, (ஹி) ஏதே - இந்தப் பாபபுண்ணியங்களில் நின்றும். ஆத்மாநம் - தன்னை, ஸ்ப்ருணுதே-காப்பாற்றுகிறானோ, இப்படியே இரண்டிடத்திலும் இவைகளை, ஏதம் ஹ வாவ ந தபதி - என்கிறதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. இதி - என்று, உபநிஷத் - ப்ரம்மவித்தையைச் சொல்லும் வேதத்தின் பாகம்.

(௯0-ஸா.) அறியுமறிவினாலும் சொல்லும் பெயர்களாலும் அறியவும் சொல்லவும் முடியாததான ஆனந்தமயமான ப்ரம்மமே ஆத்மாவென்று அறிந்தவன் ஒரு வஸ்துவிடத்தில் நின்றும் பயப்படமாட்டான். ப்ரம்மம் தவிர வேறுவஸ்து வில்லாமையாலும் அவ்வித ப்ரம்மமே தானானபடியாலும் பயப்படுத்தும் வஸ்துவில்லை. புண்ணியபாவங்களிரண்டில் நின்றும் பயப்படவேண்டாவோவென்னில் அவைகளில் நின்றும் பயப்படவேண்டியதில்லை.

(௯-ஸூ.) வாக்கு மனது இவைகள் எந்தப் பரமாத்மாவின் ஆனந்தத்தை அளவிடக்கூடாமல் திரும்புகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவின் ஆனந்தத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் ஒன்றிலிருந்தும் பயப்படான். மேற்கூறிய தியானத்தினால் புண்ணிய பாபங்களின் பயன்களும் தன்னை யடையவொட்டாமல் காப்பாற்றிக்கொண்டானாகையால் அவைகளில் நின்றும் பயப்படான். இங்கு ஆனந்தமயனென்று சொன்னது பரமாத்மாவையே. எனெனில், "தேயேஷாதம்" என்று ஆனந்தங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு வந்து ஆனந்தமயனைக் காட்டிலும் மேல் ஆனந்தமில்லையென்று முடித்தலால், ஜீவாத்ம ஸ்வல்ப ஆனந்தமுள்ளவனாதலால் இவனுடைய ஆனந்தத்தைக் காட்டிலும் மேலான ஆனந்தமில்லையென்று முடிக்கவொண்ணாது. ஆதலாலிங்கு ஆனந்தமயனென்றது பரமாத்மாவையே. ஆனால் (மய) என்கிற விகுதியானது பெரும்பாலும் விகாரத்தைச் சொல்லுமாதலால் விகாரமில்லாத பரமாத்மாவை ஆனந்தமய என்கிறமதம் சொல்லாதெனில், இங்கு (மய) என்கிற விகுதி விகாரத்தைச் சொல்லுகிறதில்லை. "மயட்வைதயோர்பாஷாயாம்" என்கிற சூத்திரத்திலிருந்து, "பாஷாயாம்" என்கிற பதத்துடன் சேர்ந்து, "நித்யம்வ்ருத்தசராதிப்யஃ" என்கிற சூத்திரத்தினால் உலகவார்த்தையில் மாத்திரம் (மய) என்கிற விகுதி விகாரத்தைச் சொல்லுமே ஒழிய வேதத்தில் விகாரார்த்தத்தைச் சொல்லாது. "தத்ப்ரக்ருதவசநேமயட்" என்கிற சூத்திரத்தினால் நிறைந்தவனென்றே ஏற்படும். ஆதலால், ஸ்வல்பானந்தமுடைய ஜீவனன்று. மேலும், "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்றும், "ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" என்றும் ஜீவர்களுக்கு ஆனந்தத்தை விளைக்கிறவனாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், "ஸத்யம்ஞ்ஞாநமநந்தம்ப்ரம்ம" என்கிற மந்திரத்தையே மேல்பாகங்கள் விவரிக்கின்றனவாதலாலும் ஆனந்தமயனென்பது ப்ரம்மமே.

ஆனந்தவல்லி முற்றிற்று.

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂॥ 𑌸𑌹 𑌨𑌾𑌵𑌵𑌤𑍁 । 𑌸𑌹 𑌨𑍌 𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 । 𑌸𑌹 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 । 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑍈 । 𑌓𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௧॥

హరిః ఓం॥ సహనావవతు । సహనౌభునక్తు । సహవీర్యంకరవావహై । తేజస్వినావధీత మస్తుమావిద్విషావహై । ఓం శాన్తిశ్శాన్తిశ్శాన్తిః॥

(ப - ம்.) 𑌨𑍌 - சிஷ்யன் ஆசிரியன் ஆகிய நம்மிருவர்களையும், 𑌸𑌹 - ஒரேகாலத்தில், 𑌅𑌵𑌤𑍁 - ப்ரம்மவித்தையானது காப்பாற்றட்டும், 𑌨𑍌 - நம்மை, 𑌸𑌹 - ஒரேகாலத்தில், 𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 - ப்ரம்மத்தை யனுபவிக்கும்படி செய்யட்டும், (𑌵𑌾) 𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 - காப்பாற்றட்டும், 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 - ப்ரம்மவித்தைக்குரிய சாமர்த்தியத்தை, (𑌵𑌾) 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂-பயனைச் சீக்கிரம் விளைவிக்கும் சாமர்த்தியத்தை, 𑌸𑌹 - ஒரேகாலத்தில், 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈-செய்யக்கடவோமாக, 𑌨𑍌 - நம்மிருவர்களுடைய, 𑌅𑌧𑍀𑌤𑌂 - ஓதப்பட்ட வேதமானது, 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿- பயனை விளைவிக்கிறதாக, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌵𑌹𑍈 - ஒருவர்க்கொருவர் த்வேஷத்தையடையக் கடவோமல்லோம், (𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 - ப்ரம்மவித்தைக்குண்டாகிற தடங்கல்களுக்கு), 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 - முடிவானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - உண்டாகட்டும்).

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 । 𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵 । 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 । 𑌸 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

భృగుర్వై వారుణిః । వరుణంపితరముపససార । అధీహిభగవో బ్రహ్మేతి । తస్మా ఏతత్ప్రోవాచ । అన్నం ప్రాణం చక్షుశ్శ్రోత్రం మనో వాచమితి । తగ్ం హోవాచ । యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే । యేన జాతాని జీవన్తి । యత్ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తి । తద్విజిజ్ఞాసస్వ । తద్బ్రహ్మేతి॥ స తపోఽతప్యత । స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ౧ ॥

(ப-ம்.) 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃-வருணனுடைய பிள்ளையாகிய, 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 பிருகுமகர்ஷியோவென்றால், 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 தகப்பனை, 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂-வருணனை, 𑌉𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰-அடைந்தார், 𑌭𑌗𑌵𑌃-வாரீர் பூஜ்யரே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-ப்ரம்மத்தை, 𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿- எனக்குத் தெரியச்சொல்லும், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (இதை, 𑌉𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 - என்பதுடன் கூட்டிக்கொள்ளுக. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அந்தப் பிள்ளையின் பொருட்டு, 𑌏𑌤

தத் - இந்த வசனத்தை, ப்ரோவாச-சொன்னார். அந்நம்-சரீரம், ப்ராணம்-ப்ராணவாயு, சக்ஷு: - கண், ச்ரோத்ரம் - காது, மந: - மனது, வாசம் - வாக்கு இவைகளை (ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மம்), இதி - என்று, (இதை)ப்ரோவாச - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தம்ஹ - அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்து, உவாச - சொன்னார். யத: - எவனிடத்தில் நின்றும், இமானி - இந்த, பூதானி - வஸ்துக்கள், ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவோ, ஜாதாநி - உண்டாயினவோ, யேந - எவனால், ஜீவந்தி - உயிருடனிருக்கின்றனவோ, யத் - யாதொன்றை, ப்ரயந்தி - முடிவிலடைகின்றனவோ, அபிஸம்விசந்தி - ஒன்றுகின்றனவோ, (ஈம்) ப்ரயந்திஸந்தி நாசத்தை யடைந்தன வாய்க்கொண்டு, யத் - யாதொரு ப்ரம்மத்தினிடத்தில், அபிஸம்விசந்தி - ஒன்றாகும்படியடைகின்றனவோ அல்லது, யத் - யாதொரு ப்ரம்மத்தை, ப்ரயந்தி - மோக்ஷத்தில் அடைகின்றனவோ, அபிஸம்விசந்தி - ப்ரளயகாலத்தில் அடைகின்றனவோ, தத் - அதை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தத் - அது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி - என்று,(இதை)உவாச - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. ஸ: - அந்த ப்ருகுவானவர், தப: - தவத்தை, அதப்யத - செய்தார், ஸ: - அந்த ப்ருகுவானவர், தப:-தவத்தை, தப்த்வா - செய்து.

(மு0 - ஸா.) ப்ரம்மம் ஆகாயம் முதலிய வஸ்துக்களைப் படைத்து, அவைகளினுட்புகுந்து, அவ்வவைகளின் பேதங்களால் காணப்படுகிறதாகையால், அவைகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய், ஒருவராலும் காணமுடியாத தன்மையுடைய ப்ரம்மமே நானென்று அறிந்தவன் புண்ணிய பாவங்களென்கிற கர்மங்களினால் பிறவிக்காட்படுத்த முடியாதவன் என்று ஆனந்தவல்லியில் சொல்லி முடிந்தது. இப்பொழுது ப்ருகு வல்லியில் ப்ரம்மவித்தைக்குக் காரணம் தவமேயென்று சொல்லுகிறது. இதில் தன் பிரியமுள்ள பிள்ளைக்குத் தகப்பனாலுபதேசிக்கப்பட்டதென்று வித்தையை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதற்காகக் கதையொன்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் அன்னம் முதலியவைகள் ப்ரம்மத்தை அறிவதற்கு வழிகளாதலால், அவைகளை ப்ரம்மமாகச் சொல்லுகிறார். "ப்ராணஸ்யப்ராண உதசக்ஷுஷஸ்சக்ஷு ருதஸ்ரோத்ரஸ்யஸ்ரோத்ரமந்நஸ்யாந்நம்மநஸோமநோயேவிதுஸ்தேநிசித்யுப்ரம்மபுராணமஸ்ரயம்" என்று சுருதி சொல்லியிருக்கிறது. எல்லா ப்ராணிகளுமுண்டாகும்போதும் இருக்கும்போதும் நாசமடையும்போதும் எந்த வஸ்துவுடன் ஒன்றாயிருக்கின்றனவோ, அதுவே ப்ரம்மம் என்று தகப்பன்சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு ப்ரம்மமின்னதென்று தெளிவா யேற்படாமையால் அப்படி ஏற்படுவதற்கு, "மநஸஸ்சேந்த்ரயாணாஞ்சஐகார்க்ய்ம்பரமம்தப: தஜ்ஜயாயஸ்ஸர்வதர்மேப்ய:ஸ்ஸதர்ம:பரஉச்யதே" என்று தவமே காரணமாகச் சொல்லியிருத்தலால் அம்மகர்ஷி தவம் செய்தார்.

(ரா - ஸா.) மேற்கூறிய அடையாளங்களால் மாத்திரமல்லாமல் வேறு அடையாளங்களாலும் ப்ரப்மத்தைத் தெரிவிக்கிறதற்கும், அப்படி ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குத் தவம் செய்து அதினால் பரிசுத்தமான மனதே காரணமென்று தெரியப்படுத்துவதற்கும் பிறகு வல்லி யாரம்பிக்கப்படுகிறது. பிள்ளையின் மனதைச் சோதிப்பதற்காக, அன்னம் முதலியவைகளை ப்ரம்மமாகச் சொல்லியதினால் கலங்கின மனதுடன்கூடிய பிள்ளைக்கு ப்ரம்மத்

தின் அடையாளத்தை மேலே சொல்லுகிறார்: எல்லா வஸ்துக்களும் எந்த வஸ்துவிடத்திலுண்டாகின்றனவோ, எதினால் பிழைத்திருக்கின்றனவோ, எவ்விடத்தில் சேருகின்றனவோ, மோக்ஷத்தில் எந்த வஸ்துவைச் சேருகின்றார்களோ, அதுவே ப்ரம்மம் என்று தகப்பன் சொல்லியதைக் கேட்டு அதைத் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தவம் செய்தார்.

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 | 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 | 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 | 𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿𑌭𑌗𑌵𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 | 𑌤𑌂𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 | 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵 | 𑌤𑌪𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 | 𑌸𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 | 𑌸𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 | 𑌇𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

అన్నం బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । అన్నాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే । అన్నేన జాతాని జీవన్తి । అన్నం ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తం హోవాచ । తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । స తపోఽతప్యత । స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ౨ ॥

(ப - ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மம், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 - அறிந்தார், 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 - இந்த, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 - ப்ராணிகள், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵 - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவில் நின்றுதானே, 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்டாகின்றன. 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 - அப்படியுண்டான வஸ்துக்கள், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவினாலே, 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - பிழைத்திருக்கின்றன. 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவே, 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - ப்ரளயகாலத்திலடைகின்றன. 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 - அறிந்தார்), 𑌤𑌤𑍍 - அதை, 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 - அறிந்து, 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 - திரும்பவும், 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 - தகப்பனை, 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 - வருணனை. 𑌉𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰-அடைந்தார், 𑌭𑌗𑌵𑌃 - வாரீர் பூஜ்யனே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மத்தை, 𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿 - அறியச் சொல்லும், 𑌇𑌤𑌿 - என்று,(இதை)𑌉𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 - என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்ளுக. 𑌤𑌂𑌹 - அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்து, 𑌉𑌵𑌾𑌚 - சொன்னார். 𑌤𑌪𑌸𑌾 - தவத்தினால், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரம்மத்தை, 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵-அறிவாயாக, 𑌤𑌪𑌃 - தவமே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், 𑌇𑌤𑌿-என்று, (இதை)𑌉𑌵𑌾𑌚 - என்பதுடன்சேர்த்துக் கொள்ளுக. 𑌸𑌃 - அந்த ப்ருகுவானவர், 𑌤𑌪𑌃 - தவத்தை, 𑌅𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 - செய்தார், 𑌸𑌃 - அவர், 𑌤𑌪𑌃 - தவத்தை, 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 - செய்து.

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.)பதார்த்தம்போல கருத்து.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 | 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 | 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 | 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 | 𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿𑌭𑌗

வோ ப்ரஹ்மேதி | தம் ஹோவாச | தபஸா ப்ரஹ்மவிஜிஜ்ஞாஸஸ்வ| தபோ ப்ரஹ்மேதி|ஸ தபோதப்யத|ஸ தபஸ்தப்த்வா। இதி த்ருதீயோநுவாக꞉ ॥ ௩ ॥

ప్రాణో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । ప్రాణాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే । ప్రాణేన జాతాని జీవంతి । ప్రాణం ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తగ్ం హోవాచ । తపసా బ్రహ్మవిజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । సతపోతప్యత । సతపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ 3 ॥

(ப - ம்.) ப்ராண꞉ - ப்ராணவாயுவானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி - என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி - ப்ராணிகள், ப்ராணாத்ஹ்யேவ - ப்ராணனிடத்தில் நின்றும்தானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. ஜாதாநி - அப்படியுண்டான ப்ராணிகள், ப்ராணேந - ப்ராணனாலே, ஜீவந்தி - ஜீவித்திருக்கின்றன. ப்ராணம்-ப்ராணனை, ப்ரயந்தி- ப்ரளகாலத்தில் சேருகின்றன. அபிஸம்விஶந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன. இதி - என்று, இதை வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தத்- அதை, விஜ்ஞாய - அறிந்து. புநரேவ திரும்பவும், பிதரம்- தகப்பனான, வருணம் - வருணனை, ஹே பகவ꞉ - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும். இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார். தம் ஹ - அந்த ப்ருகுவை, தபஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தப꞉ - தவமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, உவாச - சொன்னார். ஸ꞉ - அந்த ப்ருகுவானவர், தப꞉ - தவத்தை அதப்யத - செய்தார், ஸ꞉ - அந்த ப்ருகுவானவர், தப꞉ - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து.

மநோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் | மநஸோ ஹ்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே | மநஸா ஜாதாநி ஜீவந்தி | மந꞉ ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தீதி | தத்விஜ்ஞாய | புநரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீஹி பகவோ ப்ரஹ்மேதி | தம் ஹோவாச | தபஸா ப்ரஹ்மவிஜிஜ்ஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோதப்யத|ஸ தபஸ்தப்த்வா| இதி சதுர்தோநுவாக꞉ ॥ ௪ ॥

మనో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । మనసో హ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే | మనసా జాతాని జీవంతి । మనః ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవ వరుణం పితరముపససార । అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి । తగ్ం హోవాచ । తపసా బ్రహ్మవిజిజ్ఞాసస్వ । తపో బ్రహ్మేతి । సతపోతప్యత।స తపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ४ ॥

(ப - ம்.) மந꞉ - மனதானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி-என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி-ப்ராணிகள், மநஸோஹ்யேவ - மனதில் நின்றும்தானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. ஜாதாநி -

அப்படியுண்டான ப்ராணிகள், மநஸா - மனதினாலே, ஜீவந்தி - பிழைத்திருக்கின்றன. மந: - மனதை, ப்ரயந்தி - ப்ரளயகாலத்திலடைகின்றன. அபி ஸம்விஶந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி - என்று, (இதை) வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தத் - அதை, விஜ்ஞாய - அறிந்து, புநரேவ - திரும்பவும், பிதரம் - தகப்பனான, வருணம் - வருணனை, பகவ - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும், இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார். தம் ஹ - அந்த ப்ருகுவைக் குறித்து, தபஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிந்துகொள், தப: - தவமானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, உவாச - சொன்னார். ஸ: - அந்த ப்ருகு, தப: - தவத்தை, அதப்யத - செய்தார், ஸ: - அந்த ப்ருகு, தப: - தவத்தை, தப்த்வா - செய்து.

விஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மேதிவ்யஜாநாத் | விஜ்ஞாநாத்த்யேவகல்விமாநிபூதாநிஜாயந்தே | விஜ்ஞாநேநஜாதாநிஜீவந்தி | விஜ்ஞாநம்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தீதி | தத்விஜ்ஞாய | புநரேவவருணம்பிதரமுபஸஸார | அதீஹிபகவோ ப்ரஹ்மேதி | தம்ஹோவாச | தபஸாப்ரஹ்மவிஜிஜ்ஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸதபோ(அ)தப்யத | ஸதபஸ்தப்த்வா | இதிபஞ்சமோ(அ)நுவாக:||

విజ్ఞానంబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ । విజ్ఞానాద్ధ్యేవఖల్విమానిభూతానిజాయంతే। విజ్ఞానేనజాతాని జీవంతి । విజ్ఞానంప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ । పునరేవవరుణం పితరముపససార । అధీహిభగవోబ్రహ్మేతి । తగ్ంహోవాచ । తపసాబ్రహ్మవిజిజ్ఞాసస్వ । తపోబ్రహ్మేతి । సతపోఽత ప్యత । సతపస్తప్త్వా ॥ అను ॥ ౫ ॥

(ப - ம்.) விஜ்ஞாநம் - அறிவே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், இதி - என்று, வ்யஜாநாத் - அறிந்தார், இமாநி - இந்த, பூதாநி - ப்ராணிகள், விஜ்ஞாநாத்தி ஏவ - அறிவில் நின்றும் தானே, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன, ஜாதாநி - அப்படி உண்டான ப்ராணிகள், விஜ்ஞாநேந - அறிவினாலே, ஜீவந்தி - பிழைத்திருக்கின்றன, விஜ்ஞாநம் - அறிவை, ப்ரயந்தி - ப்ரளயகாலத்தில், அடைகின்றன, அபிஸம்விஶந்தி - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, இதி - என்று, (இதை) வ்யஜாநாத் - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. தத் - அந்த, விஜ்ஞாய - அறிந்து, புநரேவ - திரும்பவும், பிதரம் - தகப்பனான, வருணம் - வருணனை, பகவ: - வாரீர் பூஜ்யரே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, அதீஹி - அறியச்சொல்லும், இதி - என்று, உபஸஸார - அடைந்தார். தம் ஹ - அவரைக் குறித்து, தபஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை, விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - அறிவாயாக, தப: - தவமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை அறிவதற்குக் காரணம், இதி - என்று, உவாச - சொன்னார். ஸ: - அந்த ப்ருகு,

𑌤𑌪𑌃 - தவத்தை, 𑌅𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 - செய்தார். 𑌸𑌃 - அவர், 𑌤𑌪𑌃 - தவத்தை, 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 - செய்து.

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 | 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 | 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 | 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 | 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ||

ఆనందో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్ । ఆనందాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయంతే । ఆనందేన జాతాని జీవంతి । ఆనందం ప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి । సైషా భార్గవీ వారుణీ విద్యా । పరమే వ్యోమన్ ప్రతిష్ఠితా । య ఏవం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్ భవతి। ప్రజయా పశుభి బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్ కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౬ ॥

(ப - ம்.) 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - ஆனந்தமானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 -ப்ரம்மம், 𑌇𑌤𑌿-என்று, 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 - அறிந்தார். 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 - இந்த, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 - ப்ராணிகள், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌖𑌲𑍁 𑌏𑌵 - ஆனந்தத்தில் நின்றும் தானே, 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - உண்டாகின்றன. 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 - அப்படி உண்டான ப்ராணிகள், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 - ஆனந்தத்தினால், 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - பிழைத்திருக்கின்றன. 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 - ஆனந்தத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - ப்ரளயகாலத்திலடைகின்றன, 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, (இதை) 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 - என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. 𑌸𑍈𑌷𑌾 - அந்த இந்த, 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀 - ப்ருகுவினாலறியப்பட்ட, 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 - வருணனால் சொல்லப்பட்ட, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 - வித்தையானது, 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 - மனதிலிருக்கும் ஆகாயமென்று சொல்லப்பட்ட பரப்ரம்மத்தினிடத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 - முடிவையுடையது. 𑌯𑌃 - எவன், 𑌏𑌵𑌮𑍍 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌸𑌃 - அவன், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருக்கிறான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 - மிகுந்த சாப்பிடத்தக்க வஸ்துக்களையுடையவனாகவும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌃- அவைகளைச் சாப்பிடத்தகுந்த சக்தியோடேகூடினவனாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 - பிள்ளைகளாலே, 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 - நாலுகால் ஜந்துக்களாலேயும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலேயும், 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 - பெரியவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 - கீர்த்தியினாலே, 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 - பெரியவனாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான்.

(𑌸𑌂 - 𑌸𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌸𑌾.) இதுவரையில் தகப்பனிடத்தில் ப்ரம்மத்தினடையாளங்களைக் கேட்டுத் தவத்தினால் ப்ரம்மத்தை அறியவேண்டுமென்ற ப்ருகு அப்படியே தவம் செய்து அன்னம், ப்ராணன், மனது, அறிவு இவைகளை ப்ரம்மமென்றறிந்து அவ்வளவில் திருப்தி வாராமல் தகப்பனை மீண்டும் கேட்டதற்கு, தவத்தினாலேயே ப்ரம்மத்தை

அறிவாயென்று சொல்லப்பட்டவராய் அப்படியே தவம்செய்து உள்ளபடியே ப்ரம்மத்திற்கு அடையாளமாகப் பேசப்பட்ட உலகுகளைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், முத்தியளித்தல் ஆகிய இவைகளால் ஆனந்தத்தை ப்ரம்மமாக அறிந்து திருப்தியடைந்தார்- ஆகையால் வருணனால் சொல்லப்பட்டும் ப்ருகுவினாலறியப்பட்டு மிருக்கிற இந்த ப்ரம்ம வித்தை பரமாத்மாவென்று சொல்லப்பட்ட பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் முடிவுபெற்றது. இந்த வித்தையை எவன் அறியுகிறானோ, அவன் மேற்கூறிய ப்ரம்மத்தினிடத்திலேயே இருக்கிறான். அதாவது (ஸம்) ப்ரம்மத்துடன் ஒன்றாகிறான். (ரம்) ப்ரம்மத்தை அனுபவிக்கிறான். எல்லா வஸ்துக்களை சாப்பிடத்தக்க சக்தியுள்ளவராகிறான்; இவனுக்கு மிகுந்தபிள்ளைகளும், குதிணமாடு முதலிய பசுக்களும; ப்ரம்மத்தை அறிந்ததாலுண்டான வொளியுமுண்டாகின்றன; மிகுந்த கீர்த்தியும் உண்டாகிறது.

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 । 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 । 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 । 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

అన్నంననింద్యాత్ । తద్వ్రతం । ప్రాణోవాఅన్నం । శరీరమన్నాదం । ప్రాణేశరీరంప్రతిష్ఠితం । శరీరేప్రాణఃప్రతిష్ఠితః । తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం । సయఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేదప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదోభవతి । మహాన్భవతి। ప్రజయాపశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన। మహాన్కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౭ ॥

(ப - ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவை, 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - நிந்திக்கக் கூடாது. 𑌤𑌤𑍍 - அது, 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂-இவனுடைய கடமை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾 - ப்ராணனானது, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - சாப்பிடத்தக்க வஸ்து, 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 - உடல், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌂 - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇-ப்ராணனிடத்தில், 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 - உடலானது, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருப்பையுடையது. 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 - உடலில், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணனானது, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 - இருப்பையுடையது. 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 - அந்த இந்த, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னமானது, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇 - அன்னத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருப்பையுடையது, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னத்தை, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇- அன்னத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருப்பையுடையதாக, 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌸𑌃 - அவன், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - இருப்பையுடையவனாகவாகிறான். 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍- அன்னத்தையுடையவனாகவும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌃-அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 - பிள்ளையினாலும்; 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 - பசுக்களாலும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨-ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍-பெரியவனாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான். 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 - கிர்த்தியினாலே, 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 - பெரியவனாகவும், (𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான்).

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 । 𑌆𑌪𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 । 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌂 । 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 । 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 । 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

అన్నం న పరిచక్షీత । తద్వ్రతం । ఆపో వా అన్నం । జ్యోతిరన్నాదం । అప్సు జ్యోతిః ప్రతిష్ఠితం । జ్యోతిష్యాపః ప్రతిష్ఠితాః । తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం ॥ స య ఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౮ ॥

(ப - ம்.) 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னத்தை, 𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤 - நிராகரிக்கக்கூடாது. 𑌤𑌤𑍍 - அது 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 - இவனுடையகடமை, 𑌆𑌪𑍋 𑌵𑌾 - ஜலங்களோ, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னமென்பது; 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 - தேஜஸ்ஸானது, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌂 - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது. 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 - தேஜஸ்ஸானது, 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 - ஜலங்களில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருப்பையுடையது, 𑌆𑌪𑌃 - ஜலங்கள், 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 - தேஜஸ்ஸில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 - இருப்பையுடையன, 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 - அந்த இந்த, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னமானது, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇 - அன்னத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருப்பையுடையது, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னத்தை, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇 - அன்னத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருப்பையுடையதாக, 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌸𑌃 - அவன், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - இருப்பையுடையவனாகிறான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 - அன்னத்தையுடையவனாகவும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌃 - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 - பிள்ளையினாலும், 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 - பசுக்களாலும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 - ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 - பெரியவனாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 - கீர்த்தியினாலே, 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 - பெரியவனாகவும், (𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான்).

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 । 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 । 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌃 । 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 । 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 । 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

అన్నం బహు కుర్వీత । తద్వ్రతం । పృథివీ వా అన్నం । ఆకాశోఽన్నాదః । పృథివ్యామాకాశః ప్రతిష్ఠితః । ఆకాశే పృథివీ ప్రతిష్ఠితా । తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం । స య ఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి । అన్నవానన్నాదో భవతి । మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన । మహాన్కీర్త్యా ॥ అను ॥ ౯ ॥

(ப - ம்.) அந்நம் - அன்னத்தை, பஹு - அதிகமாக, குர்வீத - சேர்க்க வேண்டும் அல்லது, (ஸம்)பஹுகுர்வீத - பகுமானம் பண்ணவேண்டும், தத்-அது, வ்ரதம் - இவனுடைய கடமை, ப்ருதிவீவா-பூமிதானே, அந்நம் - அன்னமென்கிறது. ஆகாஶ:-ஆகாயமானது, அந்நாத:-அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது. ஆகாஶ: - ஆகாயமானது, ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, ப்ருதிவீ - பூமியானது, ஆகாஶே-ஆகாயத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா - இருப்பையுடையது, தத்ஏதத் - அந்த இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையது, ய: - எவன், ஏதத் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, அந்நே - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருப்பையுடையதாக, வேத - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், ப்ரதிதிஷ்டதி - இருப்பையுடையவனாகிறான், அந்நவாந் - அன்னத்தையுடையவனாகவும், அந்நாத: அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், பவதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிள்ளைகளினாலும், பஶுபி: - பசுக்களாலும், ப்ரஹ்மவர்சஸேந - ப்ராம்மண தேஜஸ்ஸினாலும், மஹாந்-பெரியவனாக, பவதி-ஆகிறான், கீர்த்யா-கீர்த்தியினாலே, மஹாந் - பெரியவனாகவும், (பவதி - ஆகிறான்).

(ஸம் - ஹா - ரா-ஹா. மேற்கூறிய ப்ரம்மவித்தைக்கு அங்கமான சில தியானங்களைச் சொல்லுகிறது. அவற்றுள் முதலில் ப்ராணன், சரீரம் இவைகள் அன்னமாயும், அன்னாதமாயும், ஒன்றிலொன்றிருக்கிறதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும். இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்கு அன்னத்தை நிந்தியாமலிருத்தல் கடமை. அப்படியே ஜலத்தையும், தேஜஸ்ஸையும் அன்னமாயும், அன்னாதமாயும், ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும். அப்படித் தியானம்செய்பவனுக்குக் கிடைத்த அன்னத்தைத் தள்ளாதொழிதல் கடமை. அப்படியே பூமி, ஆகாயம் இவைகளை அன்னமாயும் அன்னாதமாயும் ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டும். அப்படித் தியானம் செய்பவனுக்கு அன்னத்தை விருத்தி செய்தல் அல்லது கொண்டாடுதல் கடமை. இம்மாதிரி மூன்றுவிதமாகத் தியானம் செய்தவர்களும் நீடூழிகாலம் இருப்பையுடையவர்களாயும், அன்னத்தைச் சாப்பிடத்தக்க சக்தியுடையவர்களாயும்; பிள்ளைகள், பசுக்கள் ப்ரம்மத்தை அறிந்ததினால் அந்த ஒளி, கீர்த்தி இவைகளால் மிகுந்தவர்களாயும் ஆகிறார்கள்.

நகஞ்சநவஸதௌ ப்ரத்யாசக்ஷீத | தத்வ்ரதம் | தஸ்மாத்யயாகயாசவிதயா பஹ்வந்நம் ப்ராப்நுயாத் | அராத்யஸ்மா அந்நமித்யாசக்ஷதே | ஏதத்வை முகதோऽந்நம் ராத்தம் | முகதோऽஸ்மா அந்நம் ராத்யதே | ஏதத்வை மத்யதோऽந்நம் ராத்தம் | மத்யதோऽஸ்மா அந்நம் ராத்யதே | ஏதத்வா அந்ததோऽந்நம் ராத்தம் | அந்ததோऽஸ்மா அந்நம் ராத்யதே ||

నకంచనవసతౌ ప్రత్యాచక్షీత । తద్వ్రతం । తస్మాద్యయాకయాచవిధయా బహ్వన్నం ప్రాప్నుయాత్ । అరాధ్యస్మా అన్నమిత్యాచక్షతే । ఏతద్వై ముఖతోऽన్నగ్ం రాద్ధం । ముఖతోऽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే । ఏతద్వై మధ్యతోऽన్నగ్ం రాద్ధం । మధ్యతోऽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే । ఏతద్వా అన్తతోऽన్నగ్ం రాద్ధం । అన్తతోऽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే ॥

(ப - ம்.) வஸதௌ - தன்வீட்டில், ப்ரத்யாகதம் - வந்த, கஞ்சந - ஒருவனையும், ந ப்ரத்யாசக்ஷீத - அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. தத்-அது, வ்ரதம்- இவனுடைய கடைமை, தஸ்மாத் - ஆகையால், யயாகயாசவிதயா - எந்த விதத்தாலாவது, பஹு - அதிகமான, அந்நம்-அன்னத்தை, ப்ராப்நுயாத்- அடையவேண்டும் அதாவது சம்பாதிக்கவேண்டும், அஸ்மை - இவனுக்காக, அந்நம் - அன்னமானது, அராதி - செய்யப்பட்டது, இதி - என்று, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறார்கள், ஏதத்வை - இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, முகத: - முதலில், ராத்தம் - செய்யப்பட்டது. அஸ்மை - இவனுக்காக, முகத: - முதலில், அந்நம் - அன்னமானது, ராத்யதே - செய்யப்படுகிறது. ஏதத்வை - இந்த, அந்நம் - அன்னமானது, மத்யத: - நடுவில், ராத்தம் - செய்யப்பட்டது. அஸ்மை - இவனுக்காக, மத்யத: - நடுவில், அந்நம்-அன்னமானது, ராத்யதே - செய்யப்படுகிறது. ஏதத்வை - இந்த, அந்நம்- அன்னமானது, அந்தத: - கடைசியில், ராத்தம் - செய்யப்பட்டது. அஸ்மை-இவனுக்காக, அந்தத: - கடைசியில், அந்நம் - அன்னமானது, ராத்யதே - செய்யப்படுகிறது.

(ஶாம் - ஹா.) மேற்கூறிய மூன்றுவிதமான தியானங்களைச் செய்கிறவன் தன் வீட்டில்வந்த விருந்தாளியைத் தள்ளக்கூடாது. அதுவே அவனுக்கு விரதம். ஆகையால் எந்த விதத்திலாவது அதிகமான அன்னத்தைச் சம்பாதிக்கவேண்டும். அப்படியே பெரியோர்களும் விருந்தாளிக்காகவே அன்ன முண்டுபண்ணப்பட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் விருந்தாளிக்கு அன்னத்தை முதல் வயதிலோ, அல்லது நடுவயதிலோ, அல்லது கடைவயதிலோ எவ்விதமாகக் கொடுக்கிறானோ, அந்தந்த வயதில் பிற்காலத்தில் அந்தந்த விதமாகவே அன்னமுண்டாகிறது.

(ரா - ஹா. மேற்கூறிய தியானம் செய்கிறவன் தன் வீட்டிற்குள்வந்தவனைத் தள்ளக்கூடாதென்பது விரதமாகையால் எந்தவிதத்தாலாவது அன்னத்தை அதிகமாகச் சம்பாதிக்கவேண்டும். உலகத்திலுண்டான அன்னங்களெல்லாம் இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்காகவே ஏற்பட்டனவென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் முதலிலாவது நடுவிலாவது கடையிலாவது ஏந்தப்பாகத்திலாவது அன்னம் இப்படித் தியானம் செய்பவனுக்காக ஏற்பட்டது.

ய ஏவம்வேத | க்ஷேம இதிவாசி | யோகக்ஷேம இதிப்ராணாபான யோ: | கர்மேதிஹஸ்தயோ: | கதிரிதிபாதயோ: | விமுக்திரிதிபாயௌ | இதிமானுஷீஸ்ஸமாஜ்ஞா: | அததைவீ: | த்ருப்திரிதிவ்ருஷ்டௌ | பலமிதிவி த்யுதி ||

యఏవంవేద । క్షేమఇతివాచి । యోగక్షేమఇతిప్రాణాపానయోః । కర్మేతిహస్తయోః । గతిరితిపాదయోః । విముక్తిరితిపాయౌ । ఇతిమానుషీస్సమాజ్ఞాః । అథదైవీః । తృప్తిరితివృష్టౌ । బలమితివిద్యుతి ॥ ౨ ॥

(ப - ம்,) ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - தியானம் செய்கிறானோ, ஸ: - அவன் இதை முன்சுருதியில், பஹ்வந்நம் ப்ராப்நுயாத் - என்

பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக. வாசி - வாக்கில், க்ஷேம: - அடைந்த பொருளைக் காப்பாற்றுதல், இதி - என்றும், ப்ராணாபாநயோ:-ப்ராணன் அபானன் இவைகளில், யோகக்ஷேம இதி - பொருளை அடைவதுடன் அதைக் காப்பாற்றுவதென்றும், ஹஸ்தயோ: - கைகளில், கர்ம - செய்கை, இதி - என்றும், பாதயோ: - கால்களில், கதி: - நடை, இதி- என்றும், பாயள- பாயுவென்கிற இந்திரியத்தில், விமுக்தி: - விடுத்தல், இதி - என்றும், (உபாஸீத - தியானம் செய்யவேண்டும்), இதி - என்கிற இவைகள், மாநுஷீ:- மனிதன் சரீரத்திலுண்டான, ஸமாஜ்ஞா: - அறிவுகள், (உக்தா: - சொல்லப் பட்டதுகள்), அத - பிறகு, தைவீ: - தேவர்களிலுண்டான, ஸமாஜ்ஞா: - அறிவுகள், (உச்யந்தே-சொல்லப்படுகின்றன), வ்ருஷ்டௌ-மழையில், த்ருப்தி: - சந்தோஷம், இதி - என்றும், வித்யுதி - மின்னலில் பலம் - பலம், இதி - என்றும் இங்கு, பசுஷு - என்பது முதல் மேல்சுருதியின், ப்ரதிவசநம் பசுஷு - பசுக்களிடங்களில், யச: - கீர்த்தி, இதி-என்றும், நக்ஷத்ரேஷு - நக்ஷத்திரங்களில், ஜ்யோதி: - காந்தி, இதி - என்றும், உபஸ்தே-உபஸ்தத்தில், ப்ரஜாதி: - ப்ரஜையை உண்டுபண்ணுதல்.

யச இதி பசுஷு | ஜ்யோதிரிதி நக்ஷத்ரேஷு | ப்ரஜாதிரம்ருத மாநந்த இத்யுபஸ்தே | ஸர்வமித்யாகாசே | தத்ப்ரதிஷ்டேத்யுபாஸீத | ப்ரதிஷ்டாவாந் பவதி | தந்மஹ இத்யுபாஸீத | மஹாந் பவதி | தந்மந இத்யுபாஸீத | மாநவாந் பவதி ||

యశ ఇతి పశుషు । జ్యోతిరితి నక్షత్రేషు । ప్రజాతిరమృతమానందఇత్యుపస్థే । సర్వమిత్యాకాశే । తత్ప్రతిష్ఠేత్యుపాసీత । ప్రతిష్ఠావాన్ భవతి । తన్మహఇత్యుపాసీత । మహాన్ భవతి । తన్మనఇత్యుపాసీత । మానవాన్ భవతి ॥ ౩ ॥

(ப - ம்.) அம்ருதம் - மோக்ஷம், ஆநந்த:- ஆனந்தம், இதி - என்றும், ஆகாசே - ஆகாயத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், இதி - என்றும், தத் - அந்த ஆகாயத்தை, ப்ரதிஷ்டா - இருப்பு, இதி - என்று, உபாஸீத - தியானம் செய்யவேண்டும், ப்ரதிஷ்டாவாந் - இருப்பையுடையவனாக, பவதி - ஆகிறான், தத் - அந்த ஆகாயத்தை, மஹ: - மகத், இதி - என்று, உபாஸீத- தியானம் செய்யவேண்டும், மஹாந் - பெரியவனாக, பவதி-ஆகிறான், தத்- அந்த ஆகாயத்தை, மந: - மனது, இதி - என்று, உபாஸீத - தியானம் செய்யக்கடவன், மாநவாந்-எல்லாவற்றையும் நினைக்கும் சக்தியுள்ளவனாக, பவதி - ஆகிறான்.

தந்நம இத்யுபாஸீத | நம்யந்தேஸ்மை காமா: | தத்ப்ரஹ்மேத்யுபாஸீத | ப்ரஹ்மவாந் பவதி | தத்ப்ரஹ்மண: பரிமர இத்யுபாஸீத | ப

𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌃 । 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌸𑌯 𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 । 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 । 𑌸 𑌏𑌕𑌃 ॥

తన్నమ ఇత్యుపాసీత । నమ్యంతే౽స్మై కామాః । తద్బ్రహ్మేత్యుపాసీత । బ్రహ్మవాన్ భవతి । తద్బ్రహ్మణః పరిమర ఇత్యుపాసీత । పర్యేణం మ్రియంతే ద్విషంతస్సపత్నాః । పర్యప్రియా భ్రాతృవ్యాః । స యశ్చాయం పురుషే । యశ్చాసావాదిత్యే । స ఏకః ॥ ౪ ॥

(ப - ம்.) 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ஆகாயமானது, 𑌨𑌮𑌃 வணங்குதலென்கிற விதத்தையுடையது, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம் செய்யவேண்டும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 - இந்தத் தியானம் செய்பவனுக்காக, 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 - இச்சிக்கப்பட்ட விஷயங்கள், 𑌨𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - கீழ்ப்படிகிறதுகள் அதாவது கிடைக்கிறதுகள், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ஆகாயமானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பெருத்த குணமுள்ளது, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம் செய்யவேண்டும், 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍-பெருத்த குணமுள்ளவனாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌤𑌤𑍍 - அந்தஆகாயமானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 - ப்ரம்மத்திற்கு, 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌰𑌃 - சேருமிடம், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம் செய்யவேண்டும், 𑌏𑌨𑌂-இப்படித் தியானம் செய்தவனை, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 - த்வேஷிக்கில், 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌃 - சத்துருக்கள், 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - கண்டு சாகிறார்கள், 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯-ப்ரீதியில்லாமலிருக்கிற, 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃-சத்துருக்களானவர்கள், 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 - கண்டு சாகிறார்கள்; 𑌯𑌃 - எந்த, 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 - அந்த இந்த பரமாத்மாவானவன், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇-ஜீவர்களிடத்திலே, 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍌-எந்த இந்தப் பரமாத்மாவானவன், 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 - சூரியனிடத்திலே, 𑌸𑌃 - அந்த பரமாத்மாவானவன், 𑌏𑌕𑌃 - ஒருவன்.

(ஸம-ஹா,) மேற்கூறிய வாக்கு முதலிய ஸ்தானங்களில் க்ஷேமம் முதலிய காரியங்களை ப்ரம்மமே செய்கிறபடியாலும் ப்ரம்மமே அந்தந்தக் காரியங்களாக அந்தந்த விடங்களில் இருக்கிறபடியாலும் ப்ரம்மத்தையே அந்தந்தவிடங்களில் க்ஷேமம் முதலிய ரூபத்தோடேகூடியதாகத் தியானிக்கவேண்டும். அப்படித் தியானிப்பவனுக்கு க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்த பயன்களுண்டாகும்.

(ரா - ஹா.) க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்தக் காரியங்கள் அந்தந்த ஸ்தானங்களிலுண்டாகின்றன. ஆதலால் அந்தந்த ஸ்தானங்களையே அந்தந்தக் காரியங்களாகத் தியானப்பவனுக்கு க்ஷேமம் முதலிய அந்தந்தப் பயன்களுண்டாகும்.

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 । 𑌏𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 । 𑌏𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 । 𑌏𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 । 𑌏𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 । 𑌏𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 । 𑌇𑌮𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 । 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 । 𑌹𑌾𑌵𑍁 𑌹𑌾𑌵𑍁 𑌹𑌾𑌵𑍁 ॥

సయఏవంవిత్ । అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య । ఏతమన్నమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంప్రాణమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంమనోమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతంవిజ్ఞానమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఏతమానందమయమాత్మానముపసంక్రమ్య । ఇమాన్లోకాన్కామాన్నీ కామరూప్యనుసంచరన్ । ఏతత్సామగాయన్నాస్తే । హా౩వు హా౩వు హా౩వు ॥ ౫ ॥

(ப - ம்.) ய꞉-எவன், ஏவம்வித்-இந்த ப்ரகாரம் அறிந்தானோ, ஸ꞉-அவன் அஸ்மாத் - இந்த, லோகாத்-உலகத்தில் நின்றும், ப்ரேத்ய-போய், ஏதம்- இந்த, அன்னமயம் - அன்னமயனை, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, ப்ராணமயம் - ப்ராணமயனை, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, விஜ்ஞானமயம் - விஞ்ஞானமயனை, ஆத்மானம் - ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, ஏதம் - இந்த, ஆனந்தமயம்-ஆனந்தமயனை, ஆத்மானம்-ஆத்மாவை, உபஸங்க்ரம்ய - அடைந்து, காமாந்நீ - இச்சித்தவுடனே கிடைக்கும் அன்னத்தோடு கூடினவனாகவும், காமரூபீ - இச்சித்தவுடனே கிடைக்கும் உருவத்தோடு கூடினவனாகவும், இமான் - இந்த, லோகான் - உலகங்களை, அநுஸஞ்சரன் - அனுபவித்துக்கொண்டு, (ஸம்) அநுஸஞ்சரன் - சஞ்சரித்துக்கொண்டு, ஏதத் - இந்த, ஸாம - எல்லாவிடங்களிலும் சமமாய் நிறைந்திருக்கிற ப்ரம்மத்தை, (ஸம்) ஸாம - சாமவேதத்தை, காயன்-பாடிக்கொண்டு, ஆஸ்தே-இருக்கிறான், ஹாவு ஹாவு ஹாவு - ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் ஆச்சரியம், (ஸம்) ஹாவு ஹாவு ஹாவு - தோபாக்ஷரமென்கிற சாமவேதத்தின் ஒரு பிரிவு.

(ஶம் - ஹா.) முன் ஆனந்தவல்லியில் "ஸோஶ்நுதேஸர்வான்காமான்ஸஹ ; ப்ரம்மணாவிபஶ்சிதா" என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதில் எல்லாவிஷ்டவிஷயங்கள் என்று சொல்லுவதெது, ப்ரம்மமாயிருந்து அவைகளை எப்படி அனுபவிக்கிறது என்பதை இந்தச் சுருதிவிவரிக்கிறது. கீழ் ப்ரம்மவித்தைக்கு முக்யமான காரணம் தவமென்று சொல்லி ப்ரம்மவித்தையையும் சொல்லிமுடித்தது. அப்படி ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் இந்த உலகத்தைவிட்டு அன்னமயன் முதலிய ஆத்மாக்களை அடைந்து அதாவது அறிந்து ஆனந்தமயனென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மத்துடனென்றால் தன்னிச்சையால் கிடைக்கும் அன்னத்துடனும் உருவத்துடனும் கூடினவனாய் ப்ரம்மத்தோடொன்றான இந்த உலகங்களை தன்னுடனொன்றாக அனுபவித்துக்கொண்டு எல்லாவுலகத்திலும் நிறைந்த ப்ரம்மத்தை உலகங்களுக்குத் தெரியப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

(ரா - ஹா.) மேற்கூறிய விதமாய் ப்ரம்மத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் இந்த உலகத்தைவிட்டு நீங்கிப் பரப்ரம்மத்தை அடைந்து தன்னிச்சையினால் வரும் அன்னம் உருவமிவைகளோடு கூடினவனாய் அந்த ப்ரம்மத்துடன் இந்த உலகங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு மேலேசொல்லப் போகிற சாமவேதத்தைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

அஹமன்னமஹமன்னமஹமன்னம் | அஹமன்னாதோஹமன்னாதோஹமன்னாத꞉ | அஹம் ஶ்லோகக்ருதஹம் ஶ்லோகக்ருதஹம் ஶ்லோகக்ருத் | அஹமஸ்மிப்ரதமஜாருதாஸ்ய | பூர்வம்தேவேப்யோம்ருதஸ்யநாபாயி | யோமாததா

𑌤𑌿 𑌸 𑌇𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾௩𑌵𑌾௩𑌃 | 𑌅𑌹𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾௩𑌦𑍍𑌮𑌿 | 𑌅𑌹𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌭𑍁𑌵𑌨
𑌮𑌭𑍍𑌯𑌭𑌵𑌾௩𑌂 | 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌃 | 𑌯𑌏𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦 | 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 ||

అహమన్నమహమన్నమహమన్నం । అహమన్నాదోఽహమన్నాదోఽహమన్నాదః । అహగ్ శ్లోకకృదగ్ శ్లోకకృదహగ్ శ్లోకకృత్ । అహమస్మి ప్రథమజాఋతా3స్య । పూర్వం దేవేభ్యోఽమృతస్యనా3భా3ఇ । యోమాదదాతిసఇదేవమా3వా3హ । అహమన్నమన్నమదంతమా3ద్మి । అహం విశ్వంభువనమభ్యభవాం3 । సువర్ణజ్యోతీః ॥ యఏవంవేద । ఇత్యుపనిషత్ ॥ ౬ ॥

(ப-ம்) 𑌅𑌹𑌮𑍍 - நான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 - சாப்பிடத்தக்க வஸ்து, 𑌅𑌹𑌮𑍍-நான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌃 - அந்த அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவன், 𑌅𑌹𑌮𑍍 - நான், 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌕𑍃𑌤𑍍-அந்த அன்னங்களைக் கும்பலாய்ச் செய்கிறவன், (வா) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌕𑍃𑌤𑍍-ஜனங்களால் கொண்டாடத்தக்க காரியங்களைச் செய்கிறவன், ஒவ்வொருவாக்யங்களிலும் இவ்வர்த்தத்தையே மூன்றுதரம் சொல்லியிருக்கிறது, 𑌅𑌹𑌮𑍍-நான், 𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯 - இந்த உலகத்திற்கு, (வா) 𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯 - கர்மங்களுக்கு, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌾 - முன்னே இருக்கிறவனாக, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - தேவர்களைக் காட்டிலும், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 - முன்னே, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯-அமுதத்திற்கு, 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃-நடுவு, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 - கொடுக்கிறானோ, 𑌸𑌇𑌦𑍇𑌵 - அவன் தானே, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌆𑌵𑌾𑌃 - காப்பாற்றுகிறான், (வா) 𑌆𑌵𑌾𑌃 - அடைகிறான், 𑌅𑌹𑌮𑍍 - நான், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 - அன்னத்தையும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍-அன்னத்தை, 𑌅𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍-சாப்பிடுகிறவனையும், 𑌅𑌦𑍍𑌮𑌿 - சாப்பிடுகிறேன், 𑌅𑌹𑌮𑍍 - நான், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 - எல்லா, 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑍍 - உலகத்தை, 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 - மறைத்தேன், 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃-சூரியனுக்கொப்பான காந்தியோடே கூடினவன், 𑌇𑌤𑌿 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 - உபநிஷத், 𑌯𑌃 - எவன், 𑌏𑌵𑌮𑍍 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌵𑍇𑌦 - அறியுகிறானோ.

(ஶம்-ஹா.) நானே அன்னமாயும் அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும் இவைகளைக் கும்பலாகச் சேர்க்கிறவனாகவும், இவ்வுலகங்களுக்கு முன்னிருப்பவனாகவும், தேவர்களுக்கு முன் அமுதத்திற் கிருப்பிடமாகவு மிருக்கிறேன். அன்னரூபியான என்னை எவன் கேட்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிறானோ, அவனே என்னைக் காப்பாற்றுகிறான். எவன் கொடுக்கவில்லையோ, அவனையும் அவன் புசிக்கும் அன்னத்தையும் நான் சாப்பிடுகிறேன். நான் என்னுடைய சுத்த ரூபத்தினு லுலகங்களை வியாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் சூரியனுக்கொப்பான காந்தியோடேகூடினவன். இப்படிப்பட்ட இந்த உபநிஷத்தை எவன் அறிகிறானோ அவனுக்கு மேற்கூறிய பயன்கள் உண்டாகும்.

(ரா-ஹா.) எல்லா வஸ்துக்களுக்குள்ளே நான் வியாபித்திருக்கிறபடியால் எல்லா வஸ்துக்களும் நானே; உலகங்களால் கொண்டாடப்பட்ட செய்கைகளைச் செய்கிறவனும் நானே; படைப்புக்காலத்திற்கு முன் ப்ராணிகளின் வினைகளுக்குப் பயன் விளைப்பவனும் நானே; தேவர்களுக்கும் முந்தின மோக்ஷத்திற்குங் காரணம் நானே; எவன் என்னை; தகுந்த சிஷ்யனுக்குபதேசிக்கிறானோ, அவனே என்னையடைகிறான். நான் அறிவில்லாத வஸ்துக்களிலும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களிலும் நிறைந்திருக்கிறேன். ப்ரளய

காலத்திலுலங்களை எல்லாம் மறைத்தேன். எவனிதை அறிந்தானோ அவன் விளங்குகிற சரீரத்தோடுகூடியவனாகிறான் என்றிப்படி முடிந்தது.

ஸஹ நாவவது | ஸஹ நௌ புநக்து | ஸஹவீர்யம் கரவாவஹை | தேஜஸ்வி நாவதீதமஸ்து மா வித்விஷாவஹை | ஓம் ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி: ||

సహనావవతు । సహనౌభునక్తు । సహవీర్యంకరవావహై । తేజస్వినావధీతమస్తుమావిద్విషావహై ॥ ఓంశాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః ॥

இதற்குப் பிரதிபதம் ஆனந்தவல்லியிலெழுதப்பட்டது.

பிருகுவல்லி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸாம்ப்ரதாயாநுஸாரேண க்ருஷ்ணயஜுஸ்தைத்திரீயோபநிஷதி

ஷஷ்ட: ப்ரஶ்ந: நாராயணம்.

ஓம்|| அம்பஸ்யபாரே புவநஸ்ய மத்யே நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே மஹதோ மஹீயாந் | ஶுக்ரேண ஜ்யோதீம்ஷி ஸமநுப்ரவிஷ்ட: ப்ரஜாபதிஶ்சரதி கர்பே அந்த: ||க||

ఓం॥ అంభస్యపారే భువనస్యమధ్యే నాకస్యపృష్ఠే మహతోమహీయాన్ । శుక్రేణజ్యోతీగ్షి సమనుప్రవిష్టః ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భేఅంతః ॥ ౧ ॥

(ப்ரதிபதபாஷ்யம்.) ஆனந்தவல்லியில் சொல்லப்பட்ட அனந்தனென்கிற நாராயணனே பரதேவதையென்று இந்த நாராயணோபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அபாரே - கரையில்லாத, அம்பஸி - சலத்தில் அதாவது சமுத்திரத்தில், புவநஸ்ய - உலகத்தினுடைய, மத்யே - நடுவில் அதாவது சூரியமண்டலத்தில், நாகஸ்ய - வைகுண்ட உலகத்தினுடைய, ப்ருஷ்டே - மேல்பாகத்திலும், (ஸ்தித: - தோன்றியிருக்கிற), மஹத: - ஆகாயம் முதலிய பெரிய உருவத்திலும், மஹீயாந் - பெரிதான, "ஶுக்ரேண - தன்னுடைய வொளியினால், ஜ்யோதீம்ஷி - சூரியன் முதலிய வொளியுள்ள வஸ்துக்களை, ஸமநுப்ரவிஷ்ட:| தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி" யதாதித்யகதம் தேஜோ ஜகத்பாஸயதே(அ)கிலம் | யச்சந்த்ரமஸி யச்சாக்நௌ தத்தேஜோ வித்தி மாமகம் - என்று சொல்லுகிறபடியே உட்பிரவேசித்திருக்கிற, ப்ரஜாபதி: ஜனங்களுடைய நாயகனானவன், கர்பே அந்த: - உட்பிரதேசத்தில், சரதி - இருக்கிறான்.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌂 𑌚 𑌵𑌿 𑌚𑍈𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌃 |
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 ||௨||

యస్మిన్నిదగ్ం సంచవిచైతిసర్వంయస్మిన్దేవా అధివిశ్వేనిషేదుః । తదేవభూతంతదుభవ్యమాఇదంతదక్షరేపరమేవ్యోమన్ ॥ ౨ ॥

(ப - ம.) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍-எந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில், 𑌇𑌦𑌂- இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂- எல்லா உலகமானது, 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 - என்கிறபடியே ப்ரளயகாலத்திலொன்ருகச் சேருகின்றதோ, 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌚-சிருஷ்டிகாலத்தில் பிரிக்கப்படுகிறதோ, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - எவனிடத்தில், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 - எல்லா, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 - தேவதைகள், 𑌅𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌃 - அடைந்தார்களோ, 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌭𑍂𑌤𑌂 - இறந்த பொருள்களும்; 𑌤𑌦𑍁 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌂 - வரப்போகிற பொருள்களும் அதாவது அந்தந்தப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருக்கிறது. 𑌇𑌦𑌂𑌤𑌤𑍍 - இந்த அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 - நாசமில்லாத, 𑌪𑌰𑌮𑍇 - உயர்ந்ததான, 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 - ஆகாயத்தில் அதாவது பரமபதத்தில், (𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 - இருக்கிறது).

𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌖𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌚 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾 𑌚 | 𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ||௩||

యేనావృతంఖంచ దివంమహీంచయేనాదిత్య స్తపతితేజసాభ్రాజసాచ । యమంతస్సముద్రేకవయోవయంతి యదక్షరేపరమేప్రజాః ॥ 3 ॥

(ப - ம.) 𑌯𑍇𑌨-யாதொரு ப்ரம்மத்தினுல், 𑌖𑌂𑌚-ஆகாயமும், 𑌦𑌿𑌵𑌂𑌚 - சுவர்க்கலோகமும், 𑌮𑌹𑍀𑌂𑌚 - பூமியும், 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌂 - சூழப்பட்டதோ, 𑌯𑍇𑌨- யாதொரு ப்ரம்மத்தினுல், 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 - காந்தியாலும், 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾 - வெப்பத்தினுலும், (𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 - பலம் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு), 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சூரியனுனது, 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇𑌦𑍍𑌧𑌃 - என்கிறபடியே ப்ரகாசிக்கிறதோ, 𑌯𑌂-யாதொருப் பரமாத்மாவை, 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 - சமுத்திரத்தின் நடுவில், 𑌕𑌵𑌯𑌃 - தூரதிருஷ்டியுள்ள, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 - ஜனங்கள், 𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 - அறிகிறுர்களோ, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 - நாசமில்லாத, 𑌪𑌰𑌮𑍇 - பரமபதத்தில், (𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 - இருக்கிறது.)

𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍀 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 | 𑌯𑌦𑍋𑌷𑌧𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 ||௪||

యతః ప్రసూతాజగతః ప్రసూతీతో యేనజీవాన్వ్యససర్జ భూమ్యాం । యదోషధీభిః పురుషాన్పశూగ్ంశ్చవివేశభూతాని చరాచరాణి ॥ ౪ ॥

(ப் - ம்.) ஜகத꞉ - உலகத்திற்கு, ப்ரஸூதீ-காரணமான ப்ரகிருதியானது, யத꞉ - யாதொரு ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்து, ப்ரஸூதா - உண்டு பண்ணப்பட்டதோ, தோயேந-ஜலம் முதலிய பஞ்சபூதங்களுடன், ஜீவாந்- ஜீவர்களை, ஸஸர்ஜ - பூமியில், வ்யஸஸர்ஜ - சிருஷ்டித்ததோ, யத் - யாதொரு ப்ரம்மமானது, ஓஷதீபி꞉ - கொடிகளோடு, மநுஷ்யாந் - ஜீவர்களையும், பசூந்ச - பசுக்களையும், சராசராணி - ஜங்கமஸ்தாவரங்களான, பூதாநி - பொருள்களில், விவேச - பிரவேசித்ததோ.

அத꞉பரம் நாந்யதணீயஸம் ஹி பராத்பரம் யந்மஹதோ மஹாந்தம் ।
யதேகமவ்யக்தமநந்தரூபம் விச்வம் புராணம் தமஸ꞉ பரஸ்தாத் ॥௫॥

అతఃపరంనాన్యదణీయసగ్ం హిపరాత్పరంయన్మహతోమహాంతమ్ । యదేకమవ్యక్తమనంతరూపం విశ్వంపురాణం తమసఃపరస్తాత్ ॥ ౫ ॥

(ப் - ம்.) யத் - யாதொரு ப்ரம்மமானது, பராத் - உயர்ந்த பொருளைக்காட்டிலும், பரம் - உயர்ந்ததோ, மஹத꞉ - பெருத்த பொருளைக்காட்டிலும், மஹாந்தம் - பெருத்ததோ, அத꞉ - இந்த ப்ரம்மத்தைக்காட்டிலும், பரம் - உயர்ந்ததாக, அந்யத் - வேறான, அணீயஸம் - நுட்பமான பொருளானது, நஹி - இல்லையோ, யத் - யாதொரு ப்ரம்மமானது, ஏகம் - ப்ரளயகாலத்திலொன்றாயும், அவ்யக்தம் - அவ்யக்தமென்கிற ப்ருகிருதியை உடலாக்வுடையதாகவும், அநந்தரூபம் - சிருஷ்டிகாலத்தில் பலவுருவங்களையுடையதாகவும், விச்வம் - சகலத்தையுமுடலாகவுடையதாகவும், புராணம் - ஆதியற்றதாயும், தமஸ꞉ - தமஸ் என்கிற ப்ருகிருதிக்கு, பரஸ்தாத் - அப்புறமிருக்கிறதோ.

ததேவ ருதம் ததுஸத்யமாஹுஸ்ததேவ ப்ரம்ஹபரமம் கவீநாம் । இஷ்டா
பூர்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமாநம் விச்வம் பிபர்தி புவநஸ்ய நாபி꞉ ॥

తదేవర్తంతదుసత్యమాహుస్తదేవ బ్రహ్మపరమంకవీనాం । ఇష్టాపూర్తంబహుధాజాతం జాయమానంవిశ్వంబిభర్తిభువనస్యనాభిః ॥ ౬ ॥

(ப் - ம்.) ததேவ - அந்த ப்ரம்மத்தையே, ருதம் - வேறுபடாத உருவத்தோடு கூடியதாகவும், ததுவ - அந்த ப்ரம்மத்தையே, ஸத்யம் - வேறுபடாத குணங்களோடு கூடியதாகவும், ஆஹு꞉ - சொல்லுகிறார்கள், ததேவ - அந்த ப்ரம்மமே, கவீநாம் - நுட்பமான பொருள்களை அறிகிறவர்களுக்கு, பரமம் - உயர்ந்த, ப்ரம்ஹ - ப்ரம்மம், புவநஸ்ய - உலகத்திற்கு, நாபி꞉ - ஆதாரமான ப்ரம்மமானது, பஹுதா - அனேகவிதமாக, ஜாதம் - உண்டானதாகவும், ஜாயமாநம்-உண்டாகிறதாகவுமிருக்கிற, இஷ்டாபூர்தம்-யாகம் செய்தல் குளம் வெட்டுதல் முதலிய தர்ம்மங்களையும், விச்வம்-

எல்லாவற்றையும், 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 - தரிக்கிறதோ அதாவது தனக்கு எல்லாக் கருமங்களையும் பூசையாகக் கொள்ளுகிறதோ.

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌦𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥எ॥

తదేవాగ్ని స్తద్వాయు స్తత్సూర్య స్తదుచంద్రమాః । తదేవశుక్రమమృతంతద్బ్రహ్మతదాపస్స ప్రజాపతిః ॥ ౭ ॥

(ப - ம்) 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - அக்நியென்றும், 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 - வாயுவென்றும், 𑌤𑌤𑍍-அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 - சூரியனென்றும், 𑌤𑌦𑍁 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 - சந்திரனென்றும், 𑌤𑌦𑍇𑌵 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 - காந்தியோடு கூடினதென்றும், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - சம்சாரமில்லாததென்றும், 𑌤𑌤𑍍 - அதுவே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-ப்ரம்மமென்றும், 𑌤𑌤𑍍 - அதுவே, 𑌆𑌪𑌃-ஜலங்களென்றும், 𑌸𑌃-அவனே, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 - ப்ரசாபதியென்றும் சொல்லப்பட்டன.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌾𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌧𑌿 । 𑌕𑌲𑌾𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 । 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌾𑌮𑌾𑌸𑌾𑌋𑌤𑌵𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌾𑌂 ॥அ॥

సర్వేనిమేషాజజ్ఞిరేవిద్యుతః పురుషాదధి । కలాముహూర్తాః కాష్ఠాశ్చాహోరాత్రాశ్చ సర్వశః । అర్ధమాసామాసాఋతవ స్సంవత్సరశ్చకల్పతాం ॥ ౮ ॥

(ப - ம்.) 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃-மின்னல்போன்ற காந்தியோடேகூடிய, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍(𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌂𑌦𑍇𑌹𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃)-என்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவிடத்தில் நின்றும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - எல்லா, 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌾𑌃-நிமிஷமென்று சொல்லப்பட்ட காலங்களானவை, 𑌅𑌧𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇-உண்டாயின, 𑌕𑌲𑌾𑌃-கலையென்றும், 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 - முகூர்த்தங்களென்றும், 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌶𑍍𑌚 - காஷ்டைகளென்றும், 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 - பகலிராவென்றும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃-எல்லா, 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌾𑌃-பக்ஷங்களென்றும், 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌃 - மாதங்களென்றும், 𑌋𑌤𑌵𑌃 - வசந்தம் முதலிய ருதுக்களென்றும், 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚 - வருடமென்றும் சொல்லப்பட்ட காலங்களும், 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌾𑌂 - உண்டாயின.

𑌸𑌆𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌘𑍇𑌉𑌭𑍇𑌇𑌮𑍇𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌥𑍋𑌸𑍁𑌵𑌃 । 𑌨𑍈𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂𑌨𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌂𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌪𑌰𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌭𑌤𑍍 । 𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥கூ॥

సఆపః ప్రదుఘేఉభేఇమే అంతరిక్షమథోసువః । నైనమూర్ధ్వంనతిర్యంచంనమధ్యేపరిజగ్రభత్ । నతస్యేశేకశ్చనతస్యనామమహద్యశః ॥ ౯ ॥

(ப - ம்,) ஸ꞉ - அந்த பரமாத்மாவானவன், ஆப꞉ - ஜலங்களை, ப்ரது³து⁴வே - உண்டாக்கினார். உபே⁴ - இரண்டுகளான, அந்தரிக்ஷம் - ஆகாயமென்ன, அதோ² - பிறகு, ஸுவ꞉ - சுவர்க்கமென்ன, இமே - இவைகளை, ப்ரது³து⁴வே - உண்டாக்கினார். ஏநம் - இந்தப் பரமாத்மாவை, ஊர்த்⁴வம் - உயரத்திலும், திர்யஞ்சம் - குறுக்கிலும், மத்⁴யே - நடுவிலும், ந பரிஜக்³ரப⁴த் - ஒருவருமறியவில்லை. தஸ்ய - அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு, கஶ்சந - ஒருவரும், நேஶே - ஈசனாகிறதில்லை. தஸ்ய நாம - அந்தப் பரமாத்மாவினுடையதுதான், மஹத் - பெரிதான, யஶ꞉ - கீர்த்தி.

ந ஸந்த்³ருஶே திஷ்ட²தி ரூபமஸ்ய ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம் | ஹ்ருதா³ மநீஷா மநஸா(அ)பி⁴க்லுப்தோ ய ஏநம் விது³ரம்ருதாஸ்தே ப⁴வந்தி ||௧௦||

న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనం । హృదా మనీషా మనసాఽభిక్లృప్తో య ఏనం విదురమృతాస్తే భవంతి ॥ ౧౦ ॥

(ப - ம்.) அஸ்ய - இந்தப் பரமாத்மாவினுடைய, ரூபம் - உருவமானது, ஸந்த்³ருஶே - பார்வைக்கு, ந திஷ்ட²தி - இருக்கிறதில்லை அதாவது பார்க்கக் கூடியதல்ல, கஶ்சந - ஒருவனும், ஏநம் - இந்தப் பரமாத்மாவை, சக்ஷுஷா - கண்ணினால், ந பஶ்யதி - பார்க்கிறதில்லை, ஹ்ருதா³ - பக்தியினாலும், மநீஷா - தைரியத்தினாலும், மநஸா - மனதினாலும், அபி⁴க்லுப்த꞉ - அறியத்தகுந்தவன். யே - எவர்கள், ஏநம் - இந்தப் பரமாத்மாவை, விது³꞉ - அறிகிறார்களோ, தே - அவர்கள், அம்ருதா꞉ - சம்சாரமில்லாதவர்களாக, ப⁴வந்தி - ஆகிறார்கள்.

அத்³ப்⁴ய꞉ ஸம்பூ⁴தோ ஹிரண்யக³ர்ப⁴ இத்யஷ்டௌ | ஏஷ ஹி தே³வ꞉ ப்ரதி³ஶோ(அ)நு ஸர்வா꞉ பூர்வோ ஹ ஜாத꞉ ஸ உ க³ர்பே⁴ அந்த꞉ | ஸ விஜாயமாந꞉ ஸ ஜநிஷ்யமாண꞉ ப்ரத்யங்முகா²ஸ்திஷ்ட²தி விஶ்வதோமுக²꞉ ||௧௧||

అద్భ్యస్సంభూతో హిరణ్యగర్భ ఇత్యష్టౌ । ఏషహి దేవః ప్రదిశోఽను సర్వాః పూర్వో హి జాతస్స ఉ గర్భే అంతః । స విజాయమానస్స జనిష్యమాణః ప్రత్యఙ్ముఖాస్తిష్ఠతి విశ్వతోముఖః ॥ ౧౧ ॥

(ப - ம்.) இங்கு, அத்³ப்⁴ய꞉ ஸம்பூ⁴த꞉ - இப்படி ஆரம்பிக்கும் அனுவாகத்தையும், ஹிரண்யக³ர்ப⁴ இதி - இப்படி ஆரம்பித்துச் சொல்லும், அஷ்டௌ - எட்டுருக்குக்களையும், (பட²நீயம் - படிப்பது) முன். அம்ப⁴ஸ்யபாரே - என்கிற அனுவாகத்தில், யஜ்ஞஸூத்ரே கவயோ வயந்தி | ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்³யுத꞉ புருஷாத³தி⁴ - என்றுமளவாகச் சமுத்திரத்தில் படுப்பதென்றும் மின்னல்போன்ற வண்ணமுள்ள புருஷனென்றும் சொல்லுகிற அடையாளங்களால் எவ்விதமாக நாராயணனே பரதேவதையென்று ஏற்பட்டதோ அவ்விதமாகவே, அத்³ப்⁴ய꞉ ஸம்பூ⁴த꞉ - என்கிற அனுவாகத்திலும், ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ - என்று ஹ்ரீ என்கிற பூமிக்கும் லட்சுமிக்கும் நாயகனை

ன்று சொல்லுவதால் நாராயணனே பரதேவதையென்று ஏற்படுகிறது, ஹிரண்யமஹஃ - என்கிற எட்டுருக்குகளாலும் வேறொரு காரணங்களை முன்னிடாமல் பூதங்களுக்கு நாயகனென்று சொல்லுவதாலும், ஹிரண்ய மஹஃஸ்ருத்யஹ்ஃ - என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் சொல்லுவதாலும், ஹிரண்ய மஹஃஜதஷ்ஹிஹவிநிஃவெஷயெக-என்று விஷ்ணுஸ்மிருதியில் சுவாமியினுடைய பூஜைக்கு மந்திரமாக வெடுத்தலானும் மேதிஷத்திலும் சூரிய சித்தாந்தத்தில் அநிருத்தன் வ்யூஹத்தைக் கொல்லுங்காலத்தில், ஹிரண்ய மஹெஃாஹமவாநெஷஹஜஸ்வம்யதெ - என்று சொல்லுகையாலும் பாத்மபுராணத்திலும், கமெர ஹிரண்யமஹஃஸ்ஸஂஹதவஸ்யவவதஃத|க்ஷமெ வெக்ஷஃவதிரவிவாராஷஸ்ஸஂஹிரண்யஃ - என்றும் சொல்லப்படுவதாலும் நாராயணனே பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது. வஷஃ-இந்த, தெவொஹி - தேவனுன பரமாத்மாதானே, ஸவஃாஃ - எல்லா, ப்ரதிஶொ நா - திக்குக்களிலிருக்கும் பொருள்கள், ஸஉ - அந்தப் பரமாத்மாவே, வூாஃ - முதலில், ஜாதஃஹி - உண்டானவனும், ஸஉ - அந்தப் பரமாத் மாவே, மஹெஃ - கர்ப்பத்தில், அதிஃ - உள்ளிருக்கிறவனும், ஸஃ-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், விஜாயமாநஃ-பிறக்கிறவனும், ஸஃ-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், ஜநிஷ்யமாணஃ - பிறக்கப்புகுகிறவனுமாக விருக்கிறுன். ஆனல் அந்த பரமாத்மா எவ்விதமாக எல்லாப்பொருளுமாக விருக்கக்கூடுமெனில், ப்ரத்ய ஜ்வாஃ-சகலமான அறிவுள்ள வஸ்துக்களையுடலாகவும், விஶ்வதோமுஃ - அறிவில்லாத வஸ்துக்களையுடலாகவும் கொண்டு, திஷ்டதெ-இருக்கிறுன்.

விஶ்வதஶ்சக்ஷுருதவிஶ்வதோமு஖ோவிஶ்வதோஹஸ்தஉதவிஶ்வதஸ்பாத் । ஸஂபாஹுப்யாஂநமதிஸஂபதத்ரைர்த்யாவாப்ருதிவீஜநயந்தேவ ஏகஃ ॥கஉ॥

విశ్వతశ్చక్షురుతవిశ్వతోముఖోవిశ్వతోహస్త ఉతవిశ్వతస్పాత్ । సంబాహుభ్యాంనమతి సంపతత్రైర్ద్యావాపృథివీజనయన్దేవఏకః ॥ ౧౨ ॥

(ப - ம.) விஶ்வதஶ்சக்ஷுஃ எல்லா விடங்களிலும் கண்களையுடையவனுகவும், உத - மேலும், விஶ்வதோமுஃ - எல்லா விடங்களிலும் முகத்தை யுடையவனுகவும், விஶ்வதோஹஸ்தஃ - எல்லா விடங்களிலும் கைகளையுடையவனுகவும், உத - மேலும், விஶ்வதஸ்பாத் - எல்லா விடங்களிலும் காலையுடையவனுகவும், த்யாவாப்ருதிவீ - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, ஜநயந்-சிருஷ்டிக்கிறவனுகவுமிருக்கிற, ஏகஃ - ஒரு, தேவஃ-பரமாத்மா, (ப்ராணிநஃ - ப்ராணிகளை), பாஹுப்யாம் - கைகளோடும், பதத்ரைஃ-கால்களோடும், ஸமதி - சேர்க்கிறுன் அதாவது கைகால்களோடுகூடிய உடலைக்கொடுக்கிறுன்.

𑌵𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌨𑍀𑌡𑌂 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂𑌸𑌂𑌚𑌵𑌿𑌚𑍈𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑌓𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 ॥

వేన స్తత్పశ్యన్విశ్వా భువనాని విద్వాన్యత్ర విశ్వం భవత్యేకనీడం । యస్మిన్నిదగ్ం సంచ విచైతి సర్వగ్ం సఓతః ప్రోతశ్చ విభుః ప్రజాసు ॥ ౧౩ ॥

(ப - ம்) 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 - எல்லாவற்றையு முணர்ந்திருக்கிற பரமாத்மா, 𑌤𑌤𑍍 - ஆகையினாலே, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 - எல்லா, 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 - உலகங்களை, 𑌵𑍇𑌨𑌃 - சூரியன்போல், 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 - பார்த்துக்கொண்டு, (𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 - இருக்கிறான்), 𑌯𑌤𑍍𑌰 - யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்தில், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 - உலகமானது, 𑌏𑌕𑌨𑍀𑌡𑌂 - ஒரே இருப்பிடத்தையுடையதாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறதோ, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - யாதொரு பரமாத்மாவிடத்தில், 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாப் பொருள்களும், 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿𑌚 - சேருகிறதோ, 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 - பிரிகிறதோ, 𑌸𑌃 - அந்த, 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 - பரமாத்மாவானவன், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 - ப்ராணிகளிடத்தில், 𑌓𑌤𑌃 - நெடுகிலும் கோர்க்கப்பட்டும், 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚 - குறுக்கிக் கோர்க்கப்பட்டு மிருக்கிறான். அதாவது வஸ்திரத்தில் நெடுகிலும் குறுக்கிலும் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிற நூல்களைப்போல் எல்லாவிடங்களிலும் நிறைந்திருக்கிறான்.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌦𑍍𑌵𑍋𑌚𑍇𑌦𑌮𑍃𑌤𑌂𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂𑌗𑍁𑌹𑌾𑌸𑍁 ।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂𑌗𑍁𑌹𑌾𑌸𑍁𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌸𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥

ప్రతద్వోచే అమృతన్ను విద్వాన్ గంధర్వో నామ నిహితం గుహాసు । త్రీణిపదానిహితం గుహాసుయ స్తద్వేద సపితుః పితాసత్ ॥ ౧౪ ॥

(ப - ம்.) 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 - பூமியைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மா 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - நித்தியமான, 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌸𑍁 - தன்மனதாகிற மறைந்த விடங்களில், 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 - வைக்கப்பட்டுமிருக்கிற, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, 𑌨𑌾𑌮 - வேதத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌚𑍇 - சொன்னார். (𑌯𑌸𑍍𑌯) - யாதொரு பரமாத்மாவினுடைய), 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌸𑍁 - பரமபதத்தில், 𑌹𑌿𑌤𑌂 - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 - மூன்றுகளான, 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 - பாகங்களை (அதாவது சுகிக்கும் பொருள்கள் இடங்கள் கருவிகள்), 𑌯𑌃 - எவன், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌸𑌃 - அவன், 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 - தகப்பனுக்கு, 𑌪𑌿𑌤𑌾 - தகப்பனாக, 𑌅𑌸𑌤𑍍 - ஆகிறான். அதாவது ஒருவனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கிறதில்லை. மீண்டும் பிறப்பில்லை யென்பதேயாம்.

𑌸𑌨𑍋𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾𑌧𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌾𑌨𑌶𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌧𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑍈𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤 ॥௧௫॥

సనోబంధుర్జనితా సవిధాతా ధామాని వేద భువనాని విశ్వా । యత్ర దేవా అమృతమానశానా స్తృతీయే ధామాన్యభ్యైరయంత ॥ ౧౫ ॥

(ப - ம்.) 𑌸𑌃 - அந்தப் பரமாத்மா, 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 - உறவினன், 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾 - பிறப்பித்தவன், 𑌸𑌃 - அவன், 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾 - பயன்களை விளைவிக்கி

றவன், விஶ்வா - எல்லா, பு⁴வநாநி - உலகங்களையும், தா⁴மாநி - இடங்களையும், வேத³ - அறிகிறான், யத்ர - யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்தில், அம்ருதம் - அமுதம்போலினியவைளான குணங்களை, ஆநஶாநா꞉ - அனுபவிக்கிற, தே³வா꞉ - நித்யசூரிகள், த்ருதீயே - மூன்றாவதான, தா⁴மநி - இடத்தில் அதாவது பரமாத்மாவுக்கு முதலிடம் சமுத்திரம் இரண்டாவது சூரியமண்டலம் மூன்றாவது பரமபதம் என்கிற வைகுந்தம், அத்⁴யைரயந்த - ஒருவர்க்கொருவர் எதிராயிருந்துகொண்டு, ஸதா³பஶ்யந்தி ஸூரய꞉ - என்கிறபடியே பரமாத்மாவினுடைய குணத்தைப் பாடுகிறார்கள்.

பரி த்³யாவாப்ருதி²வீ யந்தி ஸத்³ய꞉ பரி லோகாந் பரி தி³ஶ꞉ பரி ஸுவ꞉|
ருதஸ்ய தந்தும் விததம் விச்ருத்ய தத³பஶ்யத் தத³ப⁴வத் ப்ரஜாஸு||

పరిద్యావాపృథివీయంతిసద్యఃపరిలోకా న్పరిదిశఃపరిసువః । ఋతస్యతంతుంవితతంవిచృత్యతదపశ్యత్తదభవత్ప్రజాసు ॥ ౧౬ ॥

(ப - ம்.) ஸர்வாந் லோகாந் ஸுக்ருதீ ஸஞ்சரதி என்கிறபடியே ஆகாயம் பூமி அதிலுள்ள வஸ்துக்கள் வைகுந்தம் இவைகளிலெல்லாம் சுகிர்தம் செய்தவன் சஞ்சரிக்கிறான் என்று சொல்லுகிறது. ஸத்³ய꞉- அப்பொழுதே, த்³யாவாப்ருதி²வீ - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, பரியந்தி-சஞ்சரிக்கிறார்கள், லோகாந்-வேறான சுவர்க்கம் முதலிய உலகங்களையும், பரியந்தி - சஞ்சரிக்கிறார்கள், தி³ஶ꞉-திக்குகளிலிருக்குமிடங்களிலும், பரியந்தி-சஞ்சரிக்கிறார்கள், ஸுவ꞉-சுவர்க்கலோகமென்கிற வைகுந்தத்தையும், பரியந்தி-சஞ்சரிக்கிறார்கள். மேல் ப்ரம்மம் ஒவ்வொருவருக்கும் இரங்கும்போது அவர்களுடைய புண்ணிய பாவங்களுக்கு அனுரூபமாகவே இரங்குகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது, ஸ꞉ - பரமாத்மா), ருதஸ்ய - புண்ணியபாவரூபமான கன்மங்களுடைய, விச்ருத்ய - நிறைந்து, விததம் - பரவியிருக்கிற, தந்தும் - நுட்பமான அதிர்ஷ்டத்தை, அபஶ்யத்-பார்த்தான், ப்ரஜாஸு - ப்ராணிகளிடங்களில், தத் - அந்த வினைகளின் பயனை, அப⁴வத்-உண்டாக்கினான். அதாவது அந்தந்தக் கர்மங்களைச் செய்த பிராணிகளிடத்தில் அக்கருமங்களுக்கேற்கப் பயனைச் சிருஷ்டித்தானென்பது கருத்து.

பரீத்ய லோகாந் பரீத்ய பூ⁴தாநி பரீத்ய ஸர்வா꞉ ப்ரதி³ஶோ தி³ஶஶ்ச| ப்ரஜாபதி꞉ ப்ரத²மஜா ருதஸ்யாத்மநாத்மாநமபி⁴ஸம்ப³பூ⁴வ ||கஎ||

పరీత్యలోకాన్పరీత్యభూతానిపరీత్య సర్వాః ప్రదిశోదిశశ్చ । ప్రజాపతిఃప్రథమజాఋతస్యాత్మనాత్మానమభిసంబభూవ ॥ ౧౭ ॥

(ப-ம்.) லோகாந்-உலகங்களை, பரீத்ய-வியாபரித்தும், பூ⁴தாநி - ப்ராணிகளை, பரீத்ய - வியாபரித்தும், ஸர்வா꞉-எல்லா, ப்ரதி³ஶ꞉-மூலைத் திக்குகளையும், தி³ஶஶ்ச - நேரான மற்றத் திக்குகளையும், பரீத்ய - வியா

பரித்துமிருக்கிற அதாவது அங்கங்கிருக்கும் வஸ்துக்களுக் கந்த ஆத்மாவாயிருக்கிற, ப்ரஜாபதி: - ப்ராணிகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான பரமாத்மாவானவர், ருதஸ்ய - ப்ராணிகளின் விளைக்கு, ப்ரதமஜா - முதற்காரணமாய்க்கொண்டு, ஆத்மநா-தன்னாலேயே, ஆத்மாநம்-தன்னை, அபிஸம்பபூவ-உண்டுபண்ணினான். அதாவது தானே ஒவ்வொரு காரியங்களுக்கும் முக்கிய காரணமாகவும் அந்த முக்கிய காரணங்களைக்கொண்டு காரியம் செய்கிறவனாகவுமிருந்தான் என்பது கருத்து.

ஸதஸஸ்பதிமத்புதம் ப்ரியமிந்த்ரஸ்ய காம்யம் | ஸநிம் மேதாமயாஸிஷம் ||

సదసస్పతిమద్భుతంప్రియమింద్రస్యకామ్యం । సనిం మేధామయాసిషం ॥ ౧౮ ॥

(ப - ம்.) ஸதஸஸ்பதிம் - நித்யசூரிகளுடைய கூட்டத்திற்கு நாயகனாகவும், அத்புதம் - ஆச்சரியங்களால் விளங்குகிறவனாகவும், இந்த்ரஸ்ய - பரமாத்மாவின் உருவம் முதலியவற்றை உள்ளபடியே அறிந்தவனுக்கு, ப்ரியம் - ப்ரீதிவிஷயனாகவும், காம்யம்-இஷ்டங்களுக்குக் காரணனாகவும், ஸநிம்-அடையத்தகுந்தவனாகவும், மேதாம் - மழுங்காதவளர்ஞானமூர்த்தியாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை, அயாஸிஷம்-சரணமடைகிறேன். ஹரிவம்சத்தில், அஹம் ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸதஸஸ்பதிரத்புத: - என்கிற பகவத்வசனத்தை அநுசரித்து இந்த மந்திரம் பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்றுணர்க.

உத்தீப்யஸ்வ ஜாதவேதோபக்நந் நிர்ருதிம் மம | பஶூம்ஶ்ச மஹ்யமாவஹ ஜீவநம் ச திஶோ தஶ ||௧௯||

ఉద్దీప్యస్వజాతవేదోపఘ్నన్నిఋతిం మమ । పశూగ్ంశ్చమహ్యమావహజీవనంచదిశోదశ॥

(ப - ம்.) ஜாதவேத: - எல்லாப்பொருளையும் அறிகிற பரமாத்மாவே, மம - என்னுடைய, நிர்ருதிம் - பாவத்தை, அபக்நந்-போக்கடித்துக் கொண்டு, உத்தீப்யஸ்வ - விளங்குவாயாக, மஹ்யம்-எனக்காக, பஶூந்-உன்னுடைய பூஜைக்குத்தேவையான யக்யபசுக்களையும், ஆவஹ-உண்டுபண்ணு, தஶ-பத்துக்களென்னுங் கணக்குள்ள, திஶ:-திக்குக்களில், ஜீவநம்-ஜீவனத்துக்குக் காரணமான அன்னம் முதலியதையும், ஆவஹ - உண்டுபண்ணுவாயாக.

மா நோ ஹிம்ஸீஜ்ஜாதவேதோ காமஶ்வம் புருஷம் ஜகத் | அபிப்ரதக்ந ஆகஹி ஶ்ரியா மா பரிபாதய ||௨0||

మానోహిగ్ంసీజ్జాతవేదోగామశ్వంపురుషంజగత్ । అబిభ్రదగ్న ఆగహి శ్రియామాపరిపా తయ ॥ ౨౦ ॥

(ப - ம்.) ஜாதவேத: - வாராய் எல்லாந்தெரிந்தவனே, ந:-எங்களையும், கா: - உன் பூஜைக்குவேண்டிய பசுக்களையும், அஶ்வம் - குதிரையையும், புருஷம்-மனிதனையும், ஜகத்-உலகத்தையும், மாஹிம்ஸீ: - கொல்

லாதே, ஹோதாரம்-வாராய் அவிஸ் முதலியதைத் தேவர்க்குக்கொடுப்பவனே, (ஹிம்ஸகராவம்-கொல்லுமுருவத்தை), அவிஹ்ருதம்-தரிக்காமல், ஸுமஹீ-வரக்கடவாய், ந: - என்னை, ஸ்ரியா - ஐசுவரியத்தோடு, ஸம்வாஜய-கூட்டுவாயாக, இம்மந்திரங்களில் பரமாத்மாவைச் சொல்லும் அடையாளங்களில்லாமையாலும் தீபத்துக்கு வாக்குக்கொடுக்கையில் சொல்லப்படுகையாலும், அக்நிஜாதவேத:-என்கிற பதங்களின் முக்யமான அர்த்தத்தையு மெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

புருஷஸ்ய வித்ம ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய மஹாதேவஸ்ய தீமஹி। தந்நோ ருத்ர: ப்ரசோதயாத் ॥௨௧॥

పురుషస్య విద్మ సహస్రాక్షస్య మహాదేవస్య ధీమహి । తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్ ॥౨౧॥

(ப் - ம்.) அந்தந்த தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுள்ளராக்கும் ஜபிக்கைக்காக ருத்திரகாயத்திரி முதலிய பெயர்களையுடைத்தான மந்திரங்களை மேல் சொல்லுகிறது. புருஷஸ்ய-மகாபுருஷனை, வித்ம-உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய - ஸஹஸ்ராக்ஷனென்கிற, மஹாதேவஸ்ய - ருத்திரனை, தீமஹி - தியானம் செய்கிறோம், ந: - நமக்கு, ருத்ர: - உருத்திரனைவன், தத் - அந்த உபாஸனத்தை, ப்ரசோதயாத்- நிறைவேற்றட்டும், ஶங்கரஸ்ஜாநந்த்நிவேத:-என்கிறபடியே பகவதுபாஸநத்திற்குச்சங்கரனைத் தியானிப்பது காரணமாதலாலும் பாஸ்கரரு மிப்படியே வியாக்யானம் செய்திருத்தலாலுமிங்கு, புருஷ-என்கிறது நாராயணனையே எல்லாம் உருத்திரனைச் சொன்னாலும் விரோதமில்லை.

தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி । தந்நோ ருத்ர: ப்ரசோதயாத் ॥௨௨॥

తత్పురుషాయ విద్మహే మహాదేవాయ ధీమహి । తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్ ॥౨౨॥

(ப் - ம்.) தத்புருஷாய-மேற்கூறிய நாராயணனை, வித்மஹே-உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), மஹாதேவாய - உருத்திரனை, தீமஹி - தியானம் செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, ருத்ர: - உருத்திரனைவன், தத்-அந்த நாராயணோபாஸநத்தை, ப்ரசோதயாத் - நிறைவேற்றட்டும்.

தத்புருஷாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி । தந்நோ தந்தி: ப்ரசோதயாத் ॥௨௩॥

తత్పురుషాయ విద్మహే వక్రతుండాయ ధీమహి । తన్నో దంతిః ప్రచోదయాత్ ॥౨౩॥

(ப் - ம்.) தத்புருஷாய-மேற்கூறிய நாராயணனை, வித்மஹே-உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), வக்ரதுண்டாய - வளைந்த மூக்கையுடைய கஜாநனனை, தீமஹி - தியானம்செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, தந்தி: - கஜாநனனைவன், தத் - அந்த நாராயணோபாஸநத்தை, ப்ரசோதயாத்-நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

தத்புருஷாய வித்மஹே ஸுவர்ணபக்ஷாய தீமஹி । தந்நோ கருட: ப்ரசோதயாத் ॥ உ௩ ॥

తత్పురుషాయవిద్మహే సువర్ణపక్షాయధీమహి । తన్నో గరుడః ప్రచోదయాత్ ॥ ౨౩ ॥

(ப.-ம்.) தத்புருஷாய - மேற்கூறிய நாராயணனை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), ஸுவர்ணபக்ஷாய - நல்லவண்ணமுள்ள பக்கங்களையுடைய கருடனை, தீமஹி - தியானம்செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, கருட: - கருடனானவன், தத் - அந்த நாராயணதியானத்தை, ப்ரசோதயாத் - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

காத்யாயநாய வித்மஹே கந்யகுமாரி தீமஹி । தந்நோ துர்கி: ப்ரசோதயாத் ॥ உ௫ ॥

కాత్యాయనాయవిద్మహే కన్యకుమారి ధీమహి । తన్నో దుర్గిః ప్రచోదయాత్ ॥ ౨౫ ॥

(ப - ம்.) காத்யாயநாய - கோத்திரத்தால் காத்தியாயனியான துர்க்காதேவியை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம், கந்யகுமாரி - மிகவும் காந்தியுள்ள அந்தச் சிறுவயதுள்ள துர்க்காதேவியை, தீமஹி-தியானம் செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, துர்கி: - துர்க்கையானவள், தத்-அந்த உபாஸநத்தை, ப்ரசோதயாத்-நிறைவேற்றட்டும் இந்த ருக்குக்குத் துர்க்கா காயத்ரீ யென்று பெயர்.

நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி । தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத் ॥ உ௬ ॥

నారాయణాయవిద్మహే వాసుదేవాయధీమహి । తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్ ॥ ౨౪ ॥

(ப - ம்.) நாராயணாய - நாராயணனை, வித்மஹே - உபாஸிக்கிறோம், வாஸுதேவாய - வாசுதேவனென்கிற நாராயணனை, தீமஹி தியானம்செய்யக்கடவோம், ந: - நமக்கு, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், தத் - அந்த நாராயணத் தியானத்தை, ப்ரசோதயாத்-நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

ஸஹஸ்ரபரமா தேவீ சதமூலா சதாங்குரா । ஸர்வம் ஹரது மே பாபம் தூர்வா து:ஸ்வப்ந நாசநீ ॥ உ௭ ॥

సహస్రపరమా దేవీ శతమూలా శతాఙ్కురా । సర్వగ్ంహరతు మే పాపం దూర్వా దుస్స్వప్న నాశనీ ॥ ౨౬ ॥

(ப - ம்.) ஸ்நானம் செய்வதற்கு அங்கமாகிய தலையிலருகம் புல்லை வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ஸஹஸ்ரபரமா - எல்லாப்பொருளினு முயர்ந்ததாகவும், சதமூலா - அனேக வேர்களையுடையதாகவும், சதாங்குரா - அனேகம் முளைகளையுடையதாகவும், து:ஸ்வப்ந நாசநீ - கெட்ட சுவப்னங்களைப் போக்கடிக்கும் தன்மையுள்ளதாகவுமிருக்

கிற, 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 - அருகம்புல்லானது, 𑌮𑍇 - என்னுடைய, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லா, 𑌪𑌾𑌪𑌂 - பாவத்தையும், 𑌹𑌰𑌤𑍁 - போக்கடிக்கட்டும்.

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌰𑌥𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾 । 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌪𑌦𑍇𑌪𑌦𑍇 । 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌸𑌿𑌵𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌶𑌤𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾 ॥ உஅ ॥

అశ్వక్రాంతేరథక్రాంతేవిష్ణుక్రాంతేవసుంధరా । శిరసాధారితాదేవిరక్షస్వమాంపదే పదే । ఉద్ధృతాసివరాహేణకృష్ణేనశతబాహునా ॥ ౨౮ ॥

(ப-ம்.) ஸ்நாநகாலத்தில் மண்ணெடுப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 - குதிரைகளால் தாண்டப்பட்டும், 𑌰𑌥𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 - தேர்களால் தாண்டப்பட்டும், 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 - மகாவிஷ்ணுவினால் தாண்டப்பட்டுமிருக்கிற, 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿 - வாராய் பூமிதேவியே, (𑌤𑍍𑌵𑌂-நீ), 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾-சிரஸினாலே, 𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍀-தரிக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு, 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌪𑌦𑍇𑌪𑌦𑍇 - அடிக்கடி, 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 - ரக்ஷிப்பாயாக. (𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ), 𑌵𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 - வராகரூபியான, 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 - மகாவிஷ்ணுவினாலே, 𑌶𑌤𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾-அனேக யத்தனத்தினாலே, 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾 - தூக்கப்பட்டவளாக, 𑌅𑌸𑌿-ஆகிறாள் என்று ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறது.

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌣𑍀𑌲𑍋𑌕𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 । 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌹𑌨𑌮𑍇𑌪𑌾𑌪𑌂𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑌤𑍇𑌨𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨𑌜𑍀𑌵𑌾𑌮𑌿𑌶𑌰𑌦𑌃𑌶𑌤𑌂 । 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌦𑍇𑌹𑌿𑌮𑍇𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 ॥ உகூ ॥

భూమిర్ధేనుర్ధరణీలోకధారిణీ । మృత్తికేహనమేపాపంయన్మయాదుష్కృతంకృతం । త్వయాహతేనపాపేనజీవామిశరదశ్శతం । మృత్తికేదేహిమేపుష్టింత్వయిసర్వంప్రతిష్ఠితం ॥౨౯॥

(ப-ம்.) ஸ்நாநகாலத்திலாவது பிறகாவது மண்ணைத்தரிப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லுகிறது. 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 - சகமான பொருள்களும் விளையுமிடமாகவும், 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌃 - இச்சித்த பொருள்களை யெல்லாம் கொடுப்பவளாகவும், 𑌧𑌰𑌣𑍀 - நிச்சலமாக விருப்பவளாகவும், 𑌲𑍋𑌕𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 - உலகங்களை யெல்லாம் தரிக்குமவளாகவுமிருக்கிற, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇-வாராய் மண்ணே, (𑌤𑍍𑌵𑌂-நீ), 𑌮𑌯𑌾 - என்னால், 𑌯𑌤𑍍 - எந்த, 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 - செய்யக்கூடாத காரியமானது, 𑌕𑍃𑌤𑌂 - செய்யப்பட்டதோ, 𑌮𑍇 - என்னுடைய, (𑌤𑌤𑍍 - அந்த), 𑌪𑌾𑌪𑌂 - பாவத்தை, 𑌹𑌨 - போக்கடி, 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 - உன்னால், 𑌹𑌤𑍇𑌨 - போக்கடிக்கப்பட்ட, 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 - பாவத்தோடே, (𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 - கூடினவனாக, 𑌶𑌤𑌂 - அனேகமான, 𑌶𑌰𑌦𑌃 - வருடங்களை, 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌮𑌿-ஜீவிக்கிறேன், 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇-வாராய் மண்ணே, 𑌮𑍇 - எனக்கு, 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 பலத்தை, 𑌦𑍇𑌹𑌿 - கொடு, 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿-உன்னிடத்தில், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாப்பொருளும், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂-இருக்கின்றன,

கந்தத்வாராந்துராதர்ஷாந்நித்யபுஷ்டாங்கரீஷிணீம் | ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதாநாந்த்வாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம் ‖௨௯‖

గంధద్వారాం దురాధర్షాం నిత్యపుష్టాం కరీషిణీం । ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానాం త్వామిహోపహ్వయే శ్రియం ॥ ౨౯ ॥

(ப - ம்.) இந்த மந்திரமும் மண்ணைத் தரிப்பதற்கே உபயோகிக்கிறது. கந்தத்வாராம் - கந்தத்தாலறியவேண்டியவளாகவும், துராதர்ஷாம் - பாவங்களாலே, அசைக்கக்கூடாதவளாகவும், நித்யபுஷ்டாம் - எப்பொழுதும் நிறைந்தவளாகவும், கரீஷிணீம் - கோமயம் முதலியதுடன் கூடினவளாகவும், ஸர்வபூதாநாம் - சகல ப்ராணிகளுக்கும், ஈஶ்வரீம் - நாயகியாகவும், ஶ்ரியம் - சம்பத்தாகவுமிருக்கிற, த்வாம் - உன்னை, இஹ - இவ்விடத்தில், உபஹ்வயே - கூப்பிடுகிறேன்.

ஹிரண்யஶ்ருங்கம் வருணம் ப்ரபத்யே தீர்த்தம் மே தேஹி யாசித꞉ | யந்மயா புக்தமஸாதூநாம் பாபேப்யஶ்ச ப்ரதிக்ரஹ꞉ | யந்மே மநஸா வாசா கர்மணா வா துஷ்க்ருதம் க்ருதம் | தந்ந இந்த்ரோ வருணோ ப்ருஹஸ்பதிஸ்ஸவிதா ச புநந்து புந꞉ புந꞉ ‖௩௰‖

హిరణ్యశృంగం వరుణం ప్రపద్యే తీర్థం మే దేహి యాచితః । యన్మయా భుక్తమసాధూనాం పాపేభ్యశ్చ ప్రతిగ్రహః । యన్మే మనసా వాచా కర్మణా వా దుష్కృతం కృతం । తన్న ఇంద్రో వరుణో బృహస్పతిస్సవితా చ పునంతు పునః పునః ॥ ౩౦ ॥

(ப - ம்). ஸ்நானகாலத்தில் தீர்த்தங்களுக்கு அதிஷ்டான தேவதையை ப்ரார்த்தனை செய்கிறதற்கு; இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ஹிரண்யஶ்ருங்கம் - ரமணீயமான ஆயுதத்துக்கூடிய, வருணம் - வருணதேவனை, ப்ரபத்யே - சரணமடைகிறேன், (த்வம் - நீ), யாசித꞉ - யாசிக்கிற, மே - எனக்கு, தீர்த்தம் - தீர்த்தத்தை அதாவது பரிசுத்த ஜலத்தை, தேஹி - கொடு, அஸாதூநாம் - துஷ்டர்களிடத்தில், மயா - என்னால், யத் - எது, புக்தம் - சாப்பிடப்பட்டதோ, பாபேப்ய꞉ - பாவிகளிடத்தில் நின்றும், ப்ரதிக்ரஹ꞉ - வாங்குகிறதும், (க்ருத꞉ - செய்யப்பட்டதோ), மே - என்னுடைய, மநஸா - மனதினாலும், வாசா - வாக்கினாலும், கர்மணா - செய்கையினாலும், யத் - எந்த, துஷ்க்ருதம் - கெட்ட நடத்தையானது, (க்ருதம் - செய்யப்பட்டதோ), தத் - அத்தை, ந꞉ - நமக்கு, இந்த்ர꞉ - இந்திரனும், வருண꞉ - வருணனும், ப்ருஹஸ்பதி꞉ - ப்ருகஸ்பதியும், ஸவிதா - சூரியனும், புந꞉புந꞉ - அடிக்கடி, புநந்து - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவர்கள்.

ஸுமித்ரா ந ஆப ஓஷதய꞉ ஸந்து துர்மித்ராஸ்தஸ்மை ஸந்து யோ(அ)ஸ்மாந்த்வேஷ்டி யஞ்ச வயந்த்விஷ்ம꞉ ‖௩௧‖

సుమిత్రాన ఆప ఓషధయస్సంతు దుర్మిత్రాస్తస్మై భూయాసుర్యోఽస్మాన్ ద్వేష్టి యంచ వయంద్విష్మః ॥ 32 ॥

(ப-ம்.) தீர்த்தத்தை ஜபிக்கிறதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ந: - நமக்கு, ஆப: - தீர்த்தங்கள், ஸுமித்ரா: - நற்றோழர்களாகவும், ஓஷதய: - பயனுள்ளவைகளாகவும், ஸந்து - ஆகக்கடவது. தஸ்மை - எதிரிக்கு, துர்மித்ரா: - கெட்ட நட்பைத்தருவதாக, பூயாஸு: - ஆகக்கடவன, ய: - எவன், அஸ்மாந் - எங்களை, த்வேஷ்டி - த்வேஷிக்கிறானோ, வயம் - நாம், யம் ச - எவனைத்தான், த்விஷ்ம: - த்வேஷிக்கிறோமோ.

நமோऽக்னயேऽப்ஸுமதே நம இந்த்ராய நமோ வருணாய நமோ வாருண்யை நமோऽத்ப்ய: ॥௩௩॥

నమోఽగ్నయేఽప్సుమతే నమ ఇంద్రాయ నమో వరుణాయ నమో వారుణ్యై నమోఽద్భ్యః ॥ 33 ॥

(ப-ம்.) ஜலத்துக்குள்ளிருக்கும் தேவதையை நமஸ்கரிப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அப்ஸுமதே - ஜலத்துக்குள்ளிருக்கும், அக்னயே - அக்னிதேவதையை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், இந்த்ராய - இந்திரனை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், வருணாய - வருணனை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், வாருண்யை - வருணனுடைய பத்நியை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன், அத்ப்ய: - ஜலங்களை, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

யதபாம் க்ரூரம் யதமேத்யம் யதசாந்தம் ததபகச்சதாத் । அத்யாசநாததீபாநாத்யச்ச உக்ராத்ப்ரதிக்ரஹாத் । தந்நோ வருணோ ராஜா பாணிநா ஹ்யவமர்சது ॥௩௪॥

యదపాం క్రూరం యదమేధ్యం యదశాంతం తదపగచ్ఛతాత్ । అత్యాశనాదతీపానాద్యచ్చ ఉగ్రాత్ప్రతిగ్రహాత్ । తన్నో వరుణో రాజా పాణినా హ్యవమర్శతు ॥ 34 ॥

(ப-ம்.) ஸ்நானகாலத்தில் ஜலத்திலிருக்கு மழுக்குகளை விலக்க இம்மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அபாம் - ஜலங்களுக்குள், யத் - எது, க்ரூரம் - குரூரமானதோ, யத் - எது, அமேத்யம் - பரிசுத்தமல்லாததோ, யத் - எது, அசாந்தம் - சாந்தியைக்கொடாததோ, தத் - அது, அபகச்சதாத் - ஒதுங்கட்டும், அத்யாசநாத் - சாஸ்திரமிசையாத சாப்பாட்டினாலும், அதீபாநாத் - சாஸ்திரமிசையாது பருகுதலாலும், உக்ராத் - கடினமான, ப்ரதிக்ரஹாத் - வாங்குதலாலும், யத் - எந்தப் பாவமானது, (ஸம்பூதம் - உண்டாயிற்றோ), ந: - என்னுடைய, தத் - அந்தப் பாவத்தை, ராஜா - அரசனான, வருண: - வருணனானவன், பாணிநா - கையினால், அவமர்சது - போக்கடிக்கட்டும்.

ஸோऽஹமபாபோ விரஜோ நிர்முக்தோ முக்தகில்பிஷ: । நாகஸ்ய ப்ருஷ்டமாருஹ்ய கச்சேத் ப்ரஹ்மஸலோகதாம் ॥௩௫॥

సోహమపాపో విరజో నిర్ముక్తో ముక్తకిల్బిషః। నాకస్య పృష్ఠమారుహ్య గచ్ఛేద్బ్రహ్మసలోకతాం॥

(ப - ம.) இம்மந்திரம் தலையில் ஜலத்தைவாரி இறைப்பதற்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஸோஹம் - அப்படிக் கையினால் பாவம் நீங்கியிருக்கும் நான், அபாப: - வெளியில் பாவமில்லாதவனாகவும், விரஜ: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், நிர்முக்த: - அந்த ரஜோகுணத்தால்வரும் மனக்கலக்கமில்லாதவனாகவும், முக்தகில்பிஷ: - உள்ளிருக்கும் பாவம் நீங்கினவனாகவும், நாகஸ்ய - சுவர்க்கத்தினுடைய, ப்ருஷ்டம் - மேல்புறத்தை, ஆருஹ்ய - அடைந்து, ப்ரஹ்மஸலோகதாம் - ப்ரம்மத்தின் ஸாலோக்யத்தை, கச்சேத் - அடைவேனாக.

இமம்மே கங்கே யமுனே ஸரஸ்வதி ஶுதுத்ரி ஸ்தோமம் ஸசதா பருஷ்ணியா।
அஸிக்னியா மருத்வ்ருதே விதஸ்தயார்ஜீகீயே ஶ்ருணுஹ்யா ஸுஷோமயா॥

ఇమం మే గంగే యమునే సరస్వతి శుతుద్రి స్తోమం సచతా పరుష్ణియా। అసిక్నియా మరుద్వృధే వితస్తయార్జీకీయే శృణుహ్యా సుషోమయా ॥ 3౬ ॥

(ப - ம.) ஹே கங்கே - வாராய் கங்கையே, ஹே யமுனே - வாராய் யமுனையே, ஹே ஸரஸ்வதி - வாராய் சரஸ்வதியே, ஹே ஶுதுத்ரி - வாராய் சுதத்ரியென்கிற நதியே, பருஷ்ணியா - பருஷ்ணியென்கிற நதியோடுகூட, ஹே மருத்வ்ருதே - வாராய் காவேரியே, அஸிக்னியா - அஸிக்னியென்கிற நதியோடுகூட, ஹே ஆர்ஜீகீயே - வாராய் ஆர்ஜீகியமென்கிற நதியே, விதஸ்தயா - விதஸ்தையென்னப்பட்ட, ஸுஷோமயா - சுஷோம நதியோடு, ஆஸசதா - வாருங்கள், மே - என்னுடைய, இமம் - இந்த, ஸ்தோமம் - ஸ்தோத்திரத்தை, ஶ்ருணுஹி - கேளுங்கள்.

ருதஞ்ச ஸத்யஞ்சாபீத்தாத்தபஸோத்யஜாயத ததோ ராத்ரிரஜாயத।
ததஸ்ஸமுத்ரோ அர்ணவ:। ஸமுத்ராதர்ணவாததி ஸம்வத்ஸரோ அஜாயத॥

ఋతంచ సత్యంచాభీద్ధాత్తపసోధ్యజాయత తతో రాత్రిరజాయత। తతస్సముద్రో అర్ణవః। సముద్రాదర్ణవాదధి సంవత్సరో అజాయత ॥ 3౭ ॥

(ப - ம.) ஜலத்தில் முழுகிக்கொண்டு ஜபிக்கும் அகமர்ஷணமென்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது. அபீத்தாத் - சிருஷ்டிகாலத்திலுண்டான, தபஸ: - பரமாத்மாவின் சங்கல்பத்திலிருந்து, ருதஞ்ச - அனேக விகாரங்களையடைகின்ற ப்ரகிருதியும், ஸத்யஞ்ச - விகாரமில்லாத ஆத்மாவும், அத்யஜாயத - உண்டாயின, தத: - அந்த ப்ரகிருதியிலிருந்து, ராத்ரி: - அறிவில்லாமையான மகான் என்கிற தத்வமும், அஜாயத - உண்டாயிற்று, தத: - பிறகு, ஸமுத்ர: - ஜலத்துடன்கூடிய பஞ்சபூதங்களும், அர்ணவ: - ப்ரம்மாண்டமும், (அஜாயந்த - உண்டாயின), ஸமுத்ராத் - பஞ்சபூதங்களிலிருந்தும், அர்ணவாத் - அண்டத்திலிருந்தும், ஸம்வத்ஸர: - ஸம்வத்ஸரத்திற்குத் தேவதையான ப்ரம்மா, அத்யஜாயத - உண்டானார்.

𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌷𑌤𑍋 𑌵𑌶𑍀 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 । 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌥𑍋 𑌸𑍁𑌵𑌃 ॥

అహోరాత్రాణి విదధద్విశ్వస్య మిషతో వశీ । సూర్యాచంద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్ । దివం చ పృథివీం చాంతరిక్షమథో సువః ॥ ౩౮ ॥

(ப - ம்.) 𑌮𑌿𑌷𑌤𑌃 - மேற்கூறியபடியுண்டான, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - உலகங்களுக்கு, 𑌵𑌶𑍀 - நாயகனான, 𑌧𑌾𑌤𑌾-ப்ரம்மாவானவன், 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿-பகலிரவுகளை, 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑍍 - சிருஷ்டிக்கப் புகுகிறவனாகக்கொண்டு, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 - சூரிய சந்திரர்களை, 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 - முன் கல்பத்திலிருந்த வண்ணமாகவே, 𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 - சிருஷ்டித்தான், 𑌅𑌥𑍋-பிறகு, 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌚-சுவர்க்கத்தையும், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚-பூமியையும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚-ஆகாயத்தையும், 𑌸𑍁𑌵𑌃-சுவர்லோகத்தையும், (𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 - சிருஷ்டித்தான்).

𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 । 𑌇𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌪𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥௩௯॥

యత్పృథివ్యాగ్ం రజస్స్వమాంతరిక్షే విరోదసీ । ఇమాగ్ం స్తదాపో వరుణః పునాత్వఘమర్షణః ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு, 𑌸𑍍𑌵𑌂-தன்னுடையதான, 𑌰𑌜𑌃-பாவம், 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 - பூமியில், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 - ஆகாயத்தில், 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 - இந்த இரண்டிலும், 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறதோ, 𑌤𑌤𑍍-அந்த, 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍-இந்தப் பாவங்களை, 𑌆𑌪𑌃-ஜலங்களும், 𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 - பாவங்களை நீக்குகிற, 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃-வருணனும், 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 - பரிசுத்தம் செய்யட்டும்.

𑌏𑌷 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 । 𑌏𑌷 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 । 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃 । 𑌸 𑌨𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌿𑌶𑌾𑌧𑌿 ॥௪௦॥

ఏష భూతస్య భవ్యస్య భువనస్య గోప్తా । ఏష పుణ్యకృతాం లోకానేష మృత్యోర్హిరణ్మయం । ద్యావాపృథివ్యోర్హిరణ్మయగ్ం సగ్ంశ్రితగ్ం సువః । స నస్సువస్సగ్ంశిశాధి ॥ ౪౦ ॥

(ப - ம்.) 𑌏𑌷𑌃-இந்த வருணன், 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯-இறந்ததான, 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯-வரப்போகிறதான, 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 - உலகத்தை, 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾-காப்பாற்றுகிறவன், 𑌏𑌷𑌃 - இந்த வருணன், 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 - புண்ணியங்களால் செய்யப்பட்ட, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 - உலகங்களை, (𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - காப்பாற்றுகிறவன்), 𑌏𑌷𑌃- இந்த வருணன், 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 மிருத்தியுவினுடைய, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂-சுவர்ணமயமான உலகத்தையும், (𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - காப்பாற்றுகிறவன்), 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌃 - ஆகாயம் பூமி இவைகளில், - 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂-இருக்கிற, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂-சுவர்ணமயமான, 𑌸𑍁𑌵𑌃 - சுவர்க்கலோகத்தை, (𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - காப்பாற்றுகிறவன்), 𑌸𑌃-அப்படிப்பட்ட நீ, 𑌨𑌃 - எங்களுக்கு, 𑌸𑍁𑌵𑌃 - சுவர்க்கலோகத்தை, 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌶𑌾𑌧𑌿 - காண்பிக்கக் கடவாயாக.

ஆர்த்ரம் ஜ்வலதி ஜ்யோதிரஹமஸ்மி ஜ்யோதிர்ஜ்வலதி ப்ரஹ்மாஹமஸ்மி । யோஹமஸ்மி ப்ரஹ்மாஹமஸ்மி । அஹமேவாஹம் மாம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ॥௪௧॥

ఆర్ద్రం జ్వలతి జ్యోతిరహమస్మి జ్యోతిర్జ్వలతి బ్రహ్మాహమస్మి ॥ యోஹమస్మి బ్రహ్మాహమస్మి । అహమేవాహం మాం జుహోమి స్వాహా॥ ౪౧॥

(ப - ம்.) யத் - யாதொரு, ஆர்த்ரம் - ஜலமானது, ஜ்வலதி - விளங்குகிறதோ, தத் - அது, ஜ்யோதிஃ - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நானாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், யத் - யாதொரு, ஜ்யோதிஃ - தேஜஸ்ஸானது, ஜ்வலதி - விளங்குகிறதோ, தத் - அதுவானது, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாகவுடைய, அஹம் - நானாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், அஹம் - நான், யஃ - எந்த உருவத்தோடு கூடினவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேனோ, அஹம் - அந்தநான் ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை ஆத்மாவாகவுடையவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், அஹமேவாஹம் - என்னுருவத்தோடுகூடிய நான், மாம் - என்னை, ஜுஹோமி - ஹோமம் செய்கிறேன், அதாவது நான் பரமாத்மாவின் சரீரமாதலால் என்னை அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்திலேயே கொடுக்கிறேன், என்னாத்மாவை அவரிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறேன். இதுவே சரணாகதியென்று சொல்லப்படுகிறது.

அகார்யகார்யவகீர்ணீ ஸ்தேனோ ப்ரூணஹா குருதல்பகஃ । வருணோ(அ)பாமகமர்ஷணஸ்தஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே ॥௪௨॥

అకార్యకార్యవకీర్ణీ స్తేనో భ్రూణహా గురుతల్పగః । వరుణో౽పామఘమర్షణస్తస్మాత్పాపాత్ప్రముచ్యతే ॥ ౪౨ ॥

(ப - ம்.) (யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தால்), அபாம் - ஜலங்களுக்கு, தேவதா - தேவதையான, வருணஃ - வருணன், அகமர்ஷணஃ - பாவத்தை நீக்குகிறவனோ, (தஸ்மாத் - ஆதலால்), அகார்யகாரீ - செய்யக்கூடாத காரியத்தைச் செய்தவனும், அவகீர்ணீ - விரதாதிகளிலிருந்து கெட்டவனும், ஸ்தேனஃ - திருடனும், ப்ரூணஹா - கர்ப்பத்தை அழித்தவனும், குருதல்பகஃ - ஆசிரியன் பத்நியுடன் கூடுகிறவனும், பாபாத் - அந்தந்தப் பாவத்தில் நின்றும், ப்ரமுச்யதே - ஸ்நானம் செய்தால் விடுவிக்கப்படுகிறான்.

ரஜோபூமிஸ்த்வமாம் ரோதயஸ்வ ப்ரவதந்தி தீராஃ । புனந்து ருஷயஃ புனந்து வஸவஃ புனாது வருணஃ புனாத்வகமர்ஷணஃ ॥௪௩॥

రజోభూమిస్త్వమాగ్ం రోదయస్వ ప్రవదంతి ధీరాః । పునన్తు ఋషయః పునన్తు వసవః పునాతు వరుణః పునాత్వఘమర్షణః॥౪౩॥

(ப - ம்.) ரஜோபூமிஃ - பாவத்துடன்கூடிய பூமியானது, த்வம் - என்னைத்தவிர்ந்த மற்றவரை, ரோதயஸ்வ - அழச்செய்யக்கடவது, ஏவம் - இந்தப்படி, தீராஃ - தெரிந்தவர்கள், ப்ரவதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், ருஷயஃ - இரு

டிகள், பாவநா: - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவர்கள், வஸவ: - வசுக்கள், பாவநா: - பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவர்கள், வருண: - வருணன், பாவநாத: - பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவன், அகமர்ஷண:-பாவத்தைப்போக்கும் தேவதையானவன், பாவநாத: - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவன்.

அக்ரான்ஸமுத்ர: ப்ரதமே விதர்மஞ்ஜனயன்ப்ரஜா புவனஸ்ய ராஜா। வ்ருஷா பவித்ரே அதிஸாநோ அவ்யே ப்ருஹத்ஸோமோ வாவ்ருதே ஸுவான இந்து: ॥

అక్రాన్సముద్రః ప్రథమే విధర్మఞ్జనయన్ప్రజా భువనస్య రాజా ॥ వృషా పవిత్రే అధిసానో అవ్యే బృహత్సోమో వావృధే సువాన ఇన్దుః॥ ౪౪॥

(ப் - ம்.) ஸமுத்ர: - ஜகத்காரணமாயும், ப்ரஜா - ப்ராணிகளை, ஜனயன் - உண்டுபண்ணுகிறவனாயும், புவனஸ்ய - உலகத்திற்கு, ராஜா - அரசனாகவும், அக்ரான் - எங்கும் நிறைந்தவனாகவும், வ்ருஷா - இஷ்டத்தைக் கொடுப்பவனாகவும், ப்ருஹத் - குணத்தாலுயர்ந்தவனாகவும், ஸோம:-சந்திரன்போல ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறவனாகவும், இந்து:-மிகுந்த ஐசுரியத்தோடுகூடினவனாகவும், ஸுவான:-மோக்ஷம் முதலிய பயன்களைத் தருகிறவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவானவன், ப்ரதமே முக்யமாகவும், விதர்மன் - உலகங்களில் வேறுபட்டிருக்கிற, அதிஸாநோ-மலைத்தாழ்வரைபோல் உந்நதமாயிருக்கிற, பவித்ரே - சுத்தமாயும், அவ்யே - அழிவில்லாததாயுமிருக்கிறபரமபதத்தில், வாவ்ருதே - அதிககாந்தியுடன் விருத்தியடைகிறார். இந்தமந்திரம் பகவானுடையவிபூதியைத்தியானம்செய்வதற்குபயோகிக்கப்படுகிறது.

ஜாதவேதஸே ஸுனவாம ஸோமமராதீயதோ நிதஹாதி வேத: ।
ஸ ந: பர்ஷததி துர்காணி விச்வா நாவேவ ஸிந்தும் துரிதாத்யக்னி: ॥

జాతవేదసే సునవామ సోమమరాతీయతో నిదహాతి వేదః । స నః పర్షదతి దుర్గాణి విశ్వా నావేవ సింధుం దురితాత్యగ్నిః ॥

(ப் - ம்.) பாவங்களைத் தாண்டுவதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ஜாதவேதஸே - எல்லாம் தெரிந்த பரமாத்மாவின்பொருட்டு, ஸோமம் - பூஜோபகரணமான அவிஸ்ஸை, ஸுனவாம - அரைக்கக் கடவோமாக, அராதீயத: - சத்துருக்களைப்போல நடக்கும் சத்துருக்களை, வேத: - தனமானது, நிதஹாதி - விடக்கடவது, ஸ:-அந்த, அக்னி: அக்நியென்று பெயர்கொண்ட, விஷ்ணு: - பரமாத்மாவானவன், அதிதுர்காணி - மிகுந்த உபத்திரவங்களோடுகூடிய, விச்வா - எல்லா, துரிதானி பாவங்களை, நாவா ஓடத்தினாலே, ஸிந்தும் இவ-நதியைப்போல, (தாரயது-தாண்டிவைக்கட்டும்.

தாமக்நிவர்ணாம் தபஸா ஜ்வலந்தீம் வைரோசநீம் கர்மபலேஷு ஜுஷ்டாம் । துர்காம் தேவீம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே ஸுதரஸி தரஸே நம:)

తామగ్నివర్ణాంతపసాజ్వలంతీం వైరోచనీంకర్మఫలేషుజుష్టాం । దుర్గాందేవీగ్ంశరణమహంప్రపద్యే సుతరసితరసేనమః ॥ ౪౬ ॥

(ப - ம்.) துக்கத்தைப் போக்குவதற்குத துர்க்கியை இம்மந்திரத்தால் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. தாம் - அந்த, அக்நிவர்ணாம் - நெருப்புப்போன்ற வண்ணத்தோடுகூடிய, தபஸா - தவத்தினால், ஜ்வலந்தீம் - விளங்குகிற, வைரோசநீம் - காந்தியுடன்கூடிய, கர்மபலேஷு - இச்சிக்கப்பட்ட பயன்களின் விஷயத்தில், ஜுஷ்டாம் - தியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிற அதாவது ஒரு காரியத்தில் நேரிட்டிருக்கும் விக்கிநங்களைப்போக்க வல்லளாயிருக்கிற, துர்காம் - துர்க்கியென்கிற, தேவீம் - தேவியை, அஹம் - நான், சரணம் - சரணமாக, ப்ரபத்யே - அடைகிறேன், ஸுதரஸி - நன்றாகத் தாண்டிவைக்கிறாய், தரஸே - பலத்தின் பொருட்டு, நம: - வணங்குகிறேன்.

அக்நே த்வம் பாரயா நவ்யோ அஸ்மாந்ஸ்வஸ்திபிரதி துர்காணி விச்வா । பூச்ச ப்ருத்வீ பஹுலா ந உர்வீ பவா தோகாய தநயாய சம்யோ: ॥௪௭॥

అగ్నేత్వంపారయానవ్యో అస్మాన్ స్వస్తిభిరతిదుర్గాణివిశ్వా । పూశ్చపృథ్వీబహులాన ఉర్వీభవాతోకాయతనయాయశంయోః ॥ ౪౭ ॥

(ப - ம.) இம்மந்திரம் அக்நிதேவனுடைய உபஸ்தானத்திற்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஹே அக்நே - வாராய் அக்நியே, நவ்ய: - யுவாவாகயிருக்கிற நீ, ஸ்வஸ்திபி: - சுபமான உன் சங்கல்பங்களால், அதிதுர்காணி - மிகவும் உபத்திரவங்களோடுகூடிய, விச்வா - எல்லாப்பாவங்களை, பாரய - தாண்டிவைப்பாயாக, பூச்ச - பட்டணமும், பஹுலா - தனதான்யங்களால் நிறைந்ததாகவும், உர்வீ - பெரிதாகிய, ப்ருத்வீ - பூமியும், ந: - எங்களுக்கு, (பவது - உண்டாகட்டும்), தோகாய - பிள்ளையின் பொருட்டும், தநயாய - பேரன்பொருட்டும், சம்யோ: - சுகத்தைத்தருகிறவனாக, பவ - ஆக்கக்கடவாய்.

விச்வாநி நோ துர்கஹா ஜாதவேத: ஸிந்தும் ந நாவா துரிதாதி பர்ஷி । அக்நே அத்ரிவந் மநஸா க்ருணாநோஸ்மாகம் போத்யவிதா தநூநாம்॥

విశ్వానినోదుర్గహాజాతవేద స్సింధుంననావాదురితాఽతిపర్షి । అగ్నే అత్రివన్మనసా గృణానోఽస్మాకంబోధ్యవితాతనూనాం ॥ ౪౮ ॥

(ப - ம்.) ஹே ஜாதவேத: - வாராய் சர்வக்யனே, துர்கஹா - கொடிய பாவங்களைப் போக்குகிற நீ, ஸிந்தும் - நதியை, நநாவா - ஓடத்தைப்போல, விச்வாநி - எலலா, ந: - எங்களுடைய, துரிதா - பாவங்களை, அதிபர்ஷி - தாண்டிவைத்துக் காப்பாற்றுவாயாக, ஹே அக்நே - வாராய் அக்நியே, அத்ரிவத் - அத்திரி மகாரிஷியைப்போல், மநஸா - மனதினாலேயே, க்ருணாந: - எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு, அஸ்மாகம் - எங்களுடைய, தநூநாம் - சரீரங்களுக்கு, அவிதா - ரக்ஷகனாக, போதி - ஆகக்கடவாய்.

ப்ருதநாஜிதம் ஸஹமாநமுக்ரமக்நிம் ஹுவேம பரமாத்ஸதஸ்தாத் |
ஸ ந꞉ பர்ஷததி துர்காணி விஶ்வா க்ஷாமத்தேவோ அதி துரிதாத்யக்நி꞉ ||௪௯||

పృతనాజితగ్ంసహమానముగ్రమగ్నిగ్ం హువేమపరమాత్సధస్థాత్ । సనఃపర్షదతిదుర్గాణివిశ్వాక్షామద్దేవోఅతిదురితాత్యగ్నిః ॥ ౪౯ ॥

(ப - ம்.) ப்ருதநாஜிதம்-எதிரி சைந்நியங்களை ஜயிக்கிற, ஸஹமாநம்-அடுத்தவர்களின் அபராதங்களைப் பொறுக்கிற, உக்ரம் - சத்துருக்கள் விஷயத்தில் உக்கிரனாகவிருக்கிற, அக்நிம் - அக்நியை, பரமாத் - உயர்ந்த, ஸதஸ்தாத் - ஸ்தானத்தில் நின்றும், ஸதஸ்த꞉ - கூடநின்றவனாக, ஹுவேம - கூப்பிடக்கடவோம், க்ஷாமத்-அடுத்தவர்களின் அபராதத்தைப் பொறுக்கிற குணமுடைய, ஸ꞉ - அந்த, தேவ꞉ - பூஜ்யனான, அக்நி꞉-அக்நியானவன், துர்காணி - கொடிய, விஶ்வா - எல்லா, ந꞉ - நம்முடைய, துரிதாநி-பாவங்களை, அதி - போக்கி, பர்ஷத் - காப்பாற்றட்டும்.

ப்ரத்நோஷி கமீட்யோ அத்வரேஷு ஸநாச்ச ஹோதா நவ்யஶ்ச ஸத்ஸி |
ஸ்வாம் சாக்நே தநுவம் பிப்ராயஸ்வாஸ்மப்யம் ச ஸௌபகமாயஜஸ்வ | இதி ஷஷ்ட ப்ரஶ்நே ப்ரதமோऽநுவாக꞉ ||௧||

ప్రత్నోషికమీడ్యోఅధ్వరేషుసనాచ్చహోతానవ్యశ్చసత్సి । స్వాంచాగ్నేతనువంపిప్రయస్వాస్మభ్యంచసౌభగమాయజస్వ। ౫౦॥

(ப - ம்.) அத்வரேஷு - யாகங்களில், ஈட்ய꞉ - துதிக்கத்தகுந்தவனாக, கம் - சுகத்தை, ப்ரத்நோஷி - கொடுக்கிறாய், ஸநாத் பழமையான, ஹோதா - கொடுக்கிறவனாகவும், நவ்ய꞉ - யுவாவைப்போல, ஸத்ஸி - இருக்கிறாய், ஹே அக்நே - வாராய் அக்நியே, ஸ்வாம் - உன்னுடைய, தநுவம் - சரீரத்தை, பிப்ராயஸ்வ - ப்ரீதிசெய்துவை அதாவது நான் கொடுத்த அவிஸ்ஸினாலே உன்னுடைய சரீரத்தைத் திருப்திசெய்து வையென்று கருத்து, அஸ்மப்யம் ச - எங்கள் பொருட்டும், ஸௌபகம் - சௌபாக்கியத்தை, ஆயஜஸ்வ - கொடுப்பாயாக.

பூரக்நயே ப்ருதிவ்யை ஸ்வாஹா | புவோ வாயவே அந்தரிக்ஷாய ஸ்வாஹா | ஸுவராதித்யாய திவே ஸ்வாஹா | பூர்புவஸ்ஸுவஶ்சந்த்ரமஸே திக்ப்யஸ்ஸ்வாஹா | நமோ தேவேப்ய꞉ ஸ்வதா பித்ருப்யோ பூர்புவஸ்ஸுவரக்ந ஓம் |
இதி ஷஷ்ட ப்ரஶ்நே த்விதீயோऽநுவாக꞉||

• భూరగ్నయేపృథివ్యైస్వాహా।భువోవాయవేన్తరిక్షాయస్వాహా।సువరాదిత్యాయదివేస్వాహా। భూర్భువస్సువశ్చంద్రమసేదిగ్భ్యస్స్వాహా।నమోదేవేభ్యస్స్వధాపితృభ్యోభూర్భువస్సువరగ్నఓం॥

(ப - ம்.) இது முதலாகிய மந்திரங்கள் ப்ரம்மத்தின் தியானத்தில் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. பூ꞉ - பூ என்கிற வியாஹ்ருதிக்குப் பொருளாகிய, அக்நயே-அக்நிதேவனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், ப்ருதிவ்யை-பூமிக்கு

அந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்தவேளை ஹோமம் செய்கிறேன் என்று இந்த ஆத்மாவாகிற அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிற இந்த மந்திரத்தால், ஸுவ꞉-புவ என்கிற வியாகுருதிக்குப் பொருளாயும், வாயவெ - வாயுதேவனுக் கந்தர்யாமியாயும், அந்தரிக்ஷாய-ஆகாயத்திற் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸுவ꞉ - சுவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், ஆதித்யாய - சூரியனுக் கந்தர்யாமியாயும், திவெ-சுவர்க்கத்துக் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹூர்புவஸ்ஸுவ꞉ - இம்மூன்று வியாகுருதிகளுக்கும் சேர்ந்து பொருளாயும், சந்த்ரமஸெ - சந்திரனுக் கந்தர்யாமியாயும், திக்ஹ்ய꞉ - திக்குக்களுக் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், தெவெஹ்ய꞉ - சகல தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம꞉ - சேவிக்கிறேன், பித்ருஹ்ய꞉ - பிதுர்தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வயா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹூர்புவஸ்ஸுவ꞉ - இம்மூன்று வியாகுருதிகளும், ஓம்-ப்ரம்மந்தான் அதாவது, ஓம்தத்ஸதிதி நிர்தெஶொ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவித꞉ஸ்ம்ருத꞉ - என்று மூன்று விதமாக ப்ரம்மத்தைப் பிரித்துச் சொல்லுவதால் மூன்றுவிதமான வியாகுருதிக்கும் பொருள் ப்ரம்மந்தான் என்று சொல்லப்பட்டது.

ஹூரந்நமக்நயெ ப்ருதிவ்யை ஸ்வாஹா | ஹுவொந்நம் வாயவெந்தரிக்ஷாய ஸ்வாஹா | ஸுவரந்நமாதித்யாய திவெ ஸ்வாஹா | ஹூர்புவஸ்ஸுவரந்நம் சந்த்ரமஸெ திக்ஹ்ய꞉ ஸ்வாஹா | நமொ தெவெஹ்ய꞉ ஸ்வதா பித்ருஹ்யொ ஹூர்புவஸ்ஸுவரந்நமொம் || இதி ஷஷ்ட்யஶீதிதமொநுவாக꞉||

భూరన్నమగ్నయే పృథివ్యై స్వాహా భువోన్నం వాయవేంతరిక్షాయ స్వాహా సువరన్నమాదిత్యాయ దివే స్వాహా భూర్భువస్సువరన్నం చంద్రమసే దిగ్భ్యస్స్వాహా నమో దేవేభ్యస్స్వధా పితృభ్యో భూర్భువస్సువరన్నమోం ॥

(ப - ம்.) ஹூ꞉ - பூ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், அந்நம் - அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயும், அக்நயெ - அக்நிதேவனுக் கந்தாயாமியாயும். ப்ருதிவ்யை - பூமிக் கந்தர்யாமியாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹுவ꞉ - புவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், அந்நம்-அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயும், வாயவெ-வாயுதேவனுக் கந்தர்யாமியாயும், அந்தரிக்ஷாய-ஆகாயத்துக் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸுவ꞉ - சுவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், அந்நம் -

அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயும், ആദിത്യായ-சூரியனுக் கந்தர்யாமியாயும், ദിവേ-சுவர்க்கத்திற் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, സ്വാഹാ-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ഭൂർഭുവസ്സുവഃ - இம்மூன்றுக்கும் சேர்ந்து பொருளாயும், അന്നം-அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயும், ചന്ദ്രമസേ - சந்திரனுக் கந்தர்யாமியாயும், ദിഗ്ഭ്യഃ - திக்குகளுக்கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, സ്വാഹാ - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ദേവേഭ്യഃ - தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, നമഃ - சேவிச்கிறேன், പിതൃഭ്യഃ - பிதுர்தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவின் பொருட்டு, സ്വാഹാ-இந்த அவிஸ்ஸைஹோமம் செய்கிறேன், ഭൂർഭുവസ്സുവഃ - இம்மூன்று வியாகுருதிகளுக்கும் பொருளாயும், അന്നം - அனுபவிக்கத்தகுந்ததாயுமிருக்கிறது, ഓം - பரப்ரம்மந்தான், அதாவது முன் மந்திரத்தில் மூன்று வியாகுருதிகளுக்கும் பொருள் பரப்ரம்மந்தானென்று சொல்லப்பட்டது. இம்மந்திரத்தில் அந்தப் பரப்ரம்மமே யனுபவிக்கத் தகுந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது.

ഭൂരഗ്നയേപൃഥിവ്യൈമഹതേസ്വാഹാ | ഭുവോവായവേഽന്തരിക്ഷായമഹതേസ്വാഹാ | സുവരാദിത്യായദിവേമഹതേസ്വാഹാ | ഭൂർഭുവസ്സുവശ്ചന്ദ്രമസേനക്ഷത്രേഭ്യോദിഗ്ഭ്യോമഹതേസ്വാഹാ | നമോദേവേഭ്യസ്സ്വധാപിതൃഭ്യോഭൂർഭുവസ്സുവർമ്മഹരോം | ഇതിഷഷ്ഠപ്രശ്നേസപ്തപഞ്ചാശോഽനുവാകഃ ||

భూరగ్నయేచపృథివ్యైచమహతేచస్వాహా భువోవాయవేచాంతరిక్షాయచమహతేచస్వాహా సువరాదిత్యాయచదివేచమహతేచస్వాహా భూర్భువస్సువశ్చంద్రమసేచనక్షత్రేభ్యశ్చదిగ్భ్యశ్చమహతేచస్వాహా నమోదేవేభ్యస్స్వధా పితృభ్యోభూర్భువస్సువర్మహరోం ॥ ౫౭ ॥

(ப - ம்.) ഭൂഃ - பூ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், അഗ്നയേ - அக்நிதேவனுக் கந்தர்யாமியாயும், പൃഥിവ്യൈ-பூமிக் கந்தர்யாமியாயும், മഹതേ-பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, സ്വാഹാ-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ഭുവഃ - புவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், വായവേ-வாயுதேவனுக் கந்தர்யாமியாயும், അന്തരിക്ഷായ - ஆகாயத்திற் கந்தர்யாமியாயும், മഹതേ-பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, സ്വാഹാ-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், സുവഃ- சுவ என்கிற வியாகுருதியின் பொருளாயும், ആദിത്യായ - சூரியனுக் கந்தர்யாமியாயும், ദിവേ - சுவர்க்கத்திற் கந்தர்யாமியாயும், മഹതേ - பெரியதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, സ്വാഹാ-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ഭൂർഭുവസ്സുവഃ - இம்மூன்றுக்கும் சேர்ந்து பொருளாயும், ചന്ദ്രമസേ - சந்திரனுக் கந்தர்யாமியாயும், ദിഗ്ഭ്യശ്ച - திக்குகளுக் கந்

தர்யாமியாயும், மஹதேவ - பெரிதாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், தேவேப்ய꞉ - தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம꞉ - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய꞉ - பிதுர்தேவர்களுக் கந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வதா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவ꞉ ஸுவ꞉ - இம்மூன்றுக்கும் பொருளாயும், மஹ꞉ - பெரியதாயுமிருக்கிறது. ஓம் - பரப்ரம்மந்தான் இம்மந்திரத்தில் முன்னனுபவிக்கத்தகுந்ததாகப் பேசப்பட்ட பரப்ரம்மமே பெரியது என்று சொல்லப்படுகிறது.

பாஹி நோ அக்ன ஏனஸே ஸ்வாஹா | பாஹி நோ விஶ்வவேதஸே ஸ்வாஹா | யஜ்ஞம் பாஹி விபாவஸோ ஸ்வாஹா | ஸர்வம் பாஹி ஶதக்ரதோ ஸ்வாஹா | இதி ஷஷ்ட்ரஶம் அனுவாக꞉||

పాహి నో అగ్న ఏనసే స్వాహా । పాహి నో విశ్వవేదసే స్వాహా । యజ్ఞం పాహి విభావసో స్వాహా । సర్వం పాహి శతక్రతో స్వాహా ॥ అను ॥ ౫౩ ॥

(ப - ம்.) ஹே அக்னே - வாராய் அக்கிதேவனுக் கந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவே. ந꞉ - எங்களை, ஏனஸ꞉ - பாவத்தில் நின்றும், பாஹி - காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹே விஶ்வவேத꞉ - வாராய் எல்லாம் தெரிந்தவனே, ந꞉ - எங்களை, பாஹி-காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹே விபாவஸோ - வாராய் விளங்குகிறவனே, யஜ்ஞம் - யாகத்தை, பாஹி-காப்பாற்றக்கடவாய், ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஹே ஶதக்ரதோ-வாராய் அனேக யாகங்களை நிறைவேற்றுகிறவனே, ஸர்வம்-எல்லாவற்றையும், பாஹி - காப்பாற்றுவாயாக, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன்.

யஶ்ச²ந்த³ஸாம் ருஷபோ⁴ விஶ்வரூப꞉ ச²ந்தோ³ப்⁴யஶ்ச²ந்தா³க்³ம் ஸ்யாவிவேஶ | ஸதாக்³ம் ஶிக்ய꞉ ப்ரோவாசோபநிஷதி³ந்த்³ரோ ஜ்யேஷ்ட² இந்த்³ரியாய ருஷிப்⁴யோ நமோ தே³வேப்⁴ய꞉ ஸ்வதா⁴ பித்ருப்⁴யோ பூ⁴ர்பு⁴வஸ்ஸுவஶ்ச²ந்த³ ஓம் | இதி ஷஷ்ட்ரஶம் அனுவாக꞉||

యశ్ఛందసామృషభో విశ్వరూపశ్ఛందోభ్యశ్ఛందాగ్ స్యావివేశ । సతాగ్ శిక్యః ప్రోవాచో పనిషదింద్రో జ్యేష్ఠ ఇంద్రియాయ ఋషిభ్యో నమో దేవేభ్యస్స్వధా పితృభ్యో భూర్భువస్సువశ్ఛంద ఓం ॥ అను ॥ ౫౪ ॥

(ப - ம்.) ய꞉ - யாதொரு ப்ரணவமானது, ச²ந்த³ஸாம் - செய்யுள்களுக்குள், ருஷப⁴꞉-உயர்ந்ததோ, விஶ்வரூப꞉ - எல்லா வாக்குகளுக்கும் ஆதிகாரணமாகையால் எல்லா உருவத்தோடுங்கூடியதோ, ச²ந்தோ³ப்⁴ய꞉-செய்யுள்களைக்காட்டிலும், (அம்ருத꞉ - முந்தினதோ), ச²ந்தா³ம்ஸி-வேறு செய்யுள்களை,

ஸவிஶேஷம்-ஓம்காரேணாவ்ருதா குஹாம் ப்ரஹ்மணா- என்கிறபடியே உட்புகுந்திருக்கிறதோ, ஸ: - அந்த, ஶிக்ஷாஸு - சகலவித்தைகளுக்கு முரியைப்போல முடிவு பெறுமிடமான, ஜ்யேஷ்ட: - உயர்ந்த, ஈஶ: - பரமாத்மாவானவன், தாம் - அந்த, உபநிஷதம் - ப்ரணவோபநிஷத்தை, ஶிஷ்யாய - தன் சிஷனுக்கு, ப்ரோவாச - உபதேசித்தான். தோஷங்கள் சாந்தியடைவதின் பொருட்டுச் சாந்திரூபமாகத் தேவர்கள் பிதுர்க்கள் இருஷிகள் இவர்களின் வியாகிருதியை மேல் சொல்லுகிறது. ருஷிப்ய: - இருஷிகளின் பொருட்டும், தேவேப்ய: - தேவர்களின் பொருட்டும், நம: - சேவிக்கிறேன், பித்ருப்ய: - பிதுர்க்களின் பொருட்டு, ஸ்வதா - இந்த அவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்றுக்கும் பொருள், ஓம்-பரப்ரம்மந்தான்.

நமோ ப்ரஹ்மணே தாரணம் மே அஸ்த்வநிராகரணம் தாரயிதா பூயாஸம் கர்ணயோ: ஶ்ருதம் மாச்யோட்வம் மமாமுஷ்ய ஓம் | இதி ஷஷ்டோ(அ)நுவாக:||
నమో బ్రహ్మణే ధారణం మే అస్త్వనిరాకరణం ధారయితా భూయాసం కర్ణయోః శ్రుతం మాచ్యోఢ్వం మమాముష్య ఓం ॥

(ப - ம்.) அறிந்ததை மறக்காமலிருத்தலின் பொருட்டு இம்மந்திரத்தால் ப்ரார்த்தனை செய்கிறது, ப்ரஹ்மணே-பரப்ரமத்தின் பொருட்டு, நம:-சேவிக்கிறேன், மே - எனக்கு, தாரணம் - அறிந்ததைத் தரித்தல், அஸ்து - உண்டாகட்டும், அநிராகரணம்யதா ததா-மறக்காமலிருக்கும்படி, தாரயிதா - தரிக்கிறவனாக, பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், அமுஷ்ய - இந்த, மம - என்னுடைய, கர்ணயோ: - காதுகளில், ஶ்ருதம் - கேட்கப்பட்ட வர்த்தமானது, மாச்யோட்வம் - நழுவாமலிருக்கட்டும்.

ருதம் தபஸ்ஸத்யம் தபஶ்ஶ்ருதம் தபஶ்ஶாந்தம் தபோ தானம் தபோ யஜ்ஞஸ்தபோ பூர்புவஸ்ஸுவர்ப்ரஹ்மைததுபாஸ்ஸ்வைதத்தப: | இதி ஸப்தமோ(அ)நுவாக:||
ఋతం తపస్సత్యం తపశ్శ్రుతం తపశ్శాంతం తపో దానం తపో యజ్ఞస్తపో భూర్భువస్సువ ర్బ్రహ్మైతదుపాస్స్వైతత్తపః ॥

(ப-ம்.) இம்மந்திரத்தில் ப்ரம்மக்யான முண்டாவதற்குத் தவமே முக்ய காரணமென்று காண்பிவைத்துக்கொண்டு தவமே மனிதர்களுக் கவசியமாகிய ஸத்தியம் சுருதம் இவைகளின் உருவமென்று சொல்லுகிறது. ருதம் - சத்தியமும், தப: - தவம், ஸத்யம் - உலகங்களுக்கிதமான வார்த்தையும், தப: - தவம், ஶ்ருதம் - சாஸ்திரமும், தப: - தவம், ஶாந்தம்-சாந்தியும், தப: - தவம், தானம் - தானமும், தப: - தவம், யஜ்ஞ:-யாகமும், தப:- தவம், பூர்புவஸ்ஸுவ: - இம்மூன்று வியாகிருதிகளும், ஏதத் - இந்த, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, உபாஸ்ய - தியானம் செய்கிறேன், ஏதத் - இது,

𑌤𑌵𑌃-தவம், அதாவது இந்த வியாகிருதியின் தியானமானது சகலமானதர் மங்களையுஞ்செய்வதற்கொப்பானதுஎன்று ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறது.

𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌵𑌾𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌿𑌧𑌾𑌰𑌾𑌂𑌗𑌰𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾
𑌮𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌵𑍇𑌯𑍁𑌵𑍇𑌹𑌵𑌾𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌗𑌰𑍍𑌤𑌂𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇
𑌵𑌮𑌨𑍃𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

యథావృక్షస్యసంపుష్పితస్యదూరాద్గంధోవాత్యేవం పుణ్యస్యకర్మణోదూరాద్గంధోవాతి యథాసిధారాంకర్తేఽవహితామపక్రామేత్ యద్యువేయువేహవావిహ్వాదిష్యామి కర్తంపతిష్యామీత్యేవమనృతాదాత్మానంజుగుప్సేత్॥

(ப் - ம்.) 𑌸𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 - பூத்திருக்கிற, 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯-மரத்தினுடைய, 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 - வாசனையானது, 𑌯𑌥𑌾 - எவ்விதமாக, 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 - தூரத்திலேயே, 𑌵𑌾𑌤𑌿 - வீசுகிறதோ, 𑌏𑌵𑌂 - இந்த ப்ரகாரமாகவே, 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯-புண்ணியமென்கிற, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 - கருமத்தினுடைய, 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 - மணமானது, 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 - தூரத்திலேயே, 𑌵𑌾𑌤𑌿-வீசுகிறது, அதாவது புண்ணியம் என்கிற கருமமும் மனதின் தெளிவைத் தந்து அதின் வழியாய் ப்ரம்மவித்தையிலுபயோகிக்கிற தாகையால் பூத்தவிருக்ஷத்தின் மணம் அதிக தூரத்திலேயே மரத்தை எவ்வண்ணம் காட்டிக்கொடுக்கிறதோ, அவ்வண்ணமே புண்ணியமும் மோக்ஷத்தைக் குறித்து நேரே கிட்டின காரண மல்லவென்பது கருத்து, 𑌯𑌥𑌾- எவ்வண்ணமாக, 𑌗𑌰𑍍𑌤𑍇 - அறுப்பதில், 𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 - தீக்ஷணமாகிய, 𑌅𑌸𑌿𑌧𑌾𑌰𑌾𑌂 - கத்தியின் நுனியை, 𑌅𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍 - தாண்டிவிடுவனோ, (𑌤𑌥𑌾 - அப்படியே), 𑌗𑌰𑍍𑌤𑌂 - அறுப்பதைப்போல இருக்கும் பொய்யை, 𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌯𑌦𑌿 - சொல்லப்புகுகிறேனுனல், 𑌯𑍁𑌵𑍇𑌯𑍁𑌵𑍇𑌹𑌵𑌾 - இவ்விடத்திலேயே தானே, 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - நாசத்தையடையப்புகுகிறேன், 𑌏𑌵𑌂 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂- தன்னை, 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍-பொய்யில் நின்றும், 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑍇𑌤- வெட்கமடையக்கடவன், எவ்வண்ணமாகக் கூடாமையான கத்திநுனியில் நின்றும் மனிதன் நடுங்குவனே அப்படியே மனிதர்களைக் கொல்லும் பொய்யைச் சொன்னல் நாமிவ்விடத்திலேயே நாசமடைவோமென்று தன்னுள்ளேயே வெட்கமடையக் கடவன் என்பது கருத்து.

𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍋𑌮𑌹𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯
𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌃 । 𑌤𑌮𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑍀𑌤𑌶𑍋𑌕𑍋𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨
𑌮𑍀𑌶𑌮𑍍 ॥ అణోరణీయాన్మహతోమహీయానాత్మా గుహాయాంనిహితోఽస్యజంతోః ।తమక్రతుంపశ్యతివీతశోకోధాతుః ప్రసాదాన్మహిమానమీశం ॥ ౧ ॥

(ப் - ம்.) கீழ்ச்சொன்னபடியே ப்ரம்மத்தை அறிவதற்கு அங்கங்களைச் சொல்லி மேல் ப்ரம்மத்தின் உருவம் நிலை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது.

அணோ꞉ - சூட்சுமமான வஸ்துவுக்கும், அணீயாந் - உட்பிரவேசிக்கக்கூடிய சூட்சத்தையுடையவனாகவும், மஹத꞉ - பெரிய வஸ்துக்களைக்காட்டிலும், மஹீயாந் - எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருக்கும்வனாயுமிருக்கிற, ஆத்மா - பரமாத்மாவானவன், அஸ்ய - இந்த, ஜந்தோ꞉-ப்ராணியினுடைய, குஹாயாம் - இருதய குகையில், நிஹித꞉ - இருக்கிறான், அக்ரதும் - கருமபாசங்களற்றவனான, தம் - அந்த, மஹிமாநம் - மகிமையோடேகூடிய, ஈஶம் - எல்லாப்பொருள்களுக்கும் நாயகனான பரமாத்மாவை, (யதா - எப்பொழுது), பஶ்யதி - பார்க்கிறானோ, (ததா - அப்பொழுது), தாது꞉ - பரமாத்மாவினுடைய, ப்ரஸாதாத் - அருளாலே, வீதஶோக꞉-சோகம் நீங்கினவனாக, (பவதி - ஆகிறான்).

ஸப்த ப்ராணா꞉ ப்ரபவந்தி தஸ்மாத் ஸப்தார்சிஷ꞉ ஸமித꞉ ஸப்த ஜிஹ்வா꞉।
ஸப்த இமே லோகா யேஷு சரந்தி ப்ராணா குஹாஶயா நிஹிதா꞉ ஸப்த ஸப்த॥

సప్తప్రాణాః ప్రభవంతి తస్మాత్ సప్తార్చిషస్సమిధస్సప్త జిహ్వాః । సప్త ఇమే లోకా యేషు చరంతి ప్రాణా గుహాశయా న్నిహితాస్సప్త సప్త ॥ ౨ ॥

(ப - ம்) தஸ்மாத் - அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸப்த-ஏழுவிதமான, ப்ராணா꞉ - செவி வாய் கண் மூக்கு உடல் என்னப்பட்ட ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனது புத்தி என்கிறதும் சேர்ந்து ஏழு ப்ராணன்களும், ஸப்தார்சிஷ꞉ - காரஹபத்யம் முதலான ஏழு அக்நிகளும், ஸமித꞉ - சமித் முதலிய கருவிகளும், ஸப்த - ஏழுவிதமான, ஜிஹ்வா꞉ - காளிகாராளியென்று முண்டகத்திலோதப்பட்டபடியே அக்நியின் ஏழுவிதமான நாக்குகளும், இமே - இந்த, ஸப்த - ஏழுவிதமான, லோகா꞉ - உலகங்களும், ப்ரபவந்தி - உண்டாகின்றன, யேஷு - யாதொரு உலகங்களில், ஸப்தஸப்த-ஏழுவிதங்களான, ப்ராணா꞉-மேற்கூறிய இந்திரிய மனோபுத்திகள் ஏழும், குஹாஶயாத் - பரமாத்மாவினாலே, நிஹிதா꞉ - காப்பாற்றப்பட்டவைகளாக, சரந்தி - இருக்கின்றன.

அத꞉ ஸமுத்ரா கிரயஶ்ச ஸர்வே(அ)ஸ்மாத் ஸ்யந்தந்தே ஸிந்தவ꞉ ஸர்வரூபா꞉।
அதஶ்ச விஶ்வா ஓஷதயோ ரஸாஶ்ச யேநைஷ பூதைஸ்திஷ்டத்யந்தராத்மா॥

అతస్సముద్రాగిరయశ్చసర్వేఽస్మాత్స్యందంతే సింధవస్సర్వరూపాః । అతశ్చవిశ్వా ఓషధయోరసాశ్చ యేనైషభూతైస్తిష్ఠత్యంతరాత్మా ॥ 3 ॥

(ப - ம்.) அத꞉-இந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸமுத்ரா꞉-சமுத்திரங்களும், ஸர்வே - எல்லா, கிரயஶ்ச - பர்வதங்களும், (உத்பவந்தி - உண்டாகின்றன), அஸ்மாத்-இந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும், ஸர்வரூபா꞉ - அனேக விதங்களான, ஸிந்தவ꞉ - கங்கை முதலிய நதிகளும், ஸ்யந்தந்தே - பெருகுகின்றன, அத꞉ - இந்தப் பரமாத்மாவிடத்தில்

நின்றும், விஶ்வா: - சகலமான, ஓஷதயஶ்ச - கொடிகளும், ரஸாஶ்ச - உருசிகளும், (உத்பத்யந்தே - உண்டாகின்றன), யேந - எந்தக் காரணத்தால், ஏஷ: - இந்த, தேவ: - பரமாத்மாவானவன், அந்தராத்மா - அந்தர்யாமியாக, திஷ்டதி - இருக்கிறானே; சமுத்திரம் மலை கொடி முதலியவைகள் தங்கள் தங்கள் உத்பத்திஸ்தானமாகிய அறிவில்லாத வஸ்துக்களில் நின்றுமுண்டாயிருந்தபோதிலும் அந்தந்தப் பொருள்களிலும் பரமாத்மா அந்தர்யாமியாகப் பரவியிருத்தலால் எல்லாப் பொருள்களும் பரமாத்மாவிடத்தில் நின்றும் ஜனித்தனவென்று சொல்லக்குறைவில்லை யென்பது கருத்து.

ப்ரஹ்மாதேவாநாம்பதவீ:கவீநாம்ருஷிர்விப்ராணாம்மஹிஷோம்ருகாணாம் | ஶ்யேநோக்ருத்ராணாம்ஸ்வதிதிர்வநாநாம்ஸோம:பவித்ரமத்யேதிரேபந் || బ్రహ్మాదేవానాంపదవీః కవీనామృషిర్విప్రాణాంమహిషోమృగాణాం । శ్యేనోగృధ్రాణాగ్ంస్వధితిర్వనానాగ్ంసోమఃపవిత్రమత్యేతిరేభన్ ॥ ౪ ॥

(ப - ம்,) தேவாநாம் - தேவர்களுக்குள், ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனும், கவீநாம் - கவனம் செய்யும் கவிகளுக்குள், பதவீ: - வழியைக்காட்டிக்கொடுக்கும் வால்மீகியும், விப்ராணாம் - ப்ராமணர்களுக்குள், ருஷி: - இருடியும், ம்ருகாணாம் - மிருகங்களுக்குள், மஹிஷ:-எருமையும், க்ருத்ராணாம் - பறவைகளுக்குள், ஶ்யேந: - பருந்தும், வநாநாம் - காடுகள்போன்ற பாவங்களுக்கு, ஸ்வதிதி: - கோடாலிபோன்றவனும், (அயமேவ - இந்தப் பரமாத்மா தானே), ஸோம: - சந்திரன்போல் ப்ரீதியைக் கொடுக்கிற, ரேபந் - விளங்குகிற பரமாத்மாவானவன், பவித்ரம் - எல்லாப் பரிசுத்த வஸ்துக்களையும், அத்யேதி - தாண்டுகிறான்.

அஜாமேகாம்லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம்பஹ்வீம்ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம்ஸரூபாம் | அஜோஹ்யேகோஜுஷமாணோऽநுஶேதேஜஹாத்யேநாம்புக்தபோகாமஜோऽந்ய: ||

అజామేకాంలోహితశుక్లకృష్ణాంబహ్వీంప్రజాంజనయన్తీగ్ంసరూపాం। అజో హ్యేకో జుష మాణోనుశేతేజహాత్యేనాంభుక్తభోగామజోన్యః ॥ ౫ ॥

(ப - ம்.) லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் - தேயு அப் பூமி இவைகளின் உருவத்தைத் தரிப்பதால் சிவந்தும் வெளுத்தும் கறுத்துமிருக்கிற, ஸரூபாம் - தன்னுருவத்தோடொக்க, பஹ்வீம் - அதிகமான, ப்ரஜா: - ப்ராணிகளை, ஜநயந்தீம் - உத்பத்திசெய்கிற, ஏகாம் - ஒரு, அஜாம் - பிறப்பில்லாத பிரகிருதியை, ஏக: - ஒரு, அஜ: - பிறப்பில்லாத ஜீவனானவன், ஜுஷமாண: - ப்ரீதியுடன், அநுஶேதே - அனுபவிக்கிறான், அந்ய: - வேறான, அஜ: - பிறப்பில்லாத ஜீவன், புக்தபோகாம் - முன்னாலனுபவிக்கப்பட்ட போகங்களையுடைய, ஏநாம் - இந்தப் பிரகிருதியை ஜஹாதி - விடுகிறான்.

ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத்தோதா வேதிஷததிதிர்து ரோணஸத் | ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்வ்யோமஸதப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம்ப்ருஹத் || హంసశ్శుచిషద్వసురంతరిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిథిర్దురోణసత్ । నృషద్వర సదృతసద్వ్యోమసదబ్జాగోజాఋతజాఅద్రిజాఋతంబృహత్ ॥ ౬ ॥

(ப் - ம்.) ஶுசிஷத் - க்ரீஷ்மகாலங்களில் ப்ரகாசிக்கிற, ஹம்ஸ꞉-சூரியனும், அந்தரிக்ஷஸத் - ஆகாயத்திலிருக்கும், வஸு꞉-வாயுவும், வேதிஷத்-வேதியிலிருக்கிற, ஹோதா - அக்நியும், துரோணஸத் - வீட்டில் வந்திருக்கிற, அதிதி꞉ - விருந்தாளியும், ந்ருஷத்-மனுஷியனிடத்திலிருப்பதும், வரஸத் - உயர்ந்த தேவர்களிலிருப்பதும், ருதஸத் - கருமங்களுக்குப் பயனான உலகங்களிலிருப்பதும், வ்யோமஸத்-பரமபதத்திலிருப்பதும், அப்ஜா꞉-ஜலத்திலுண்டான வஸ்துக்களும், கோஜா꞉ - பூமியிலுண்டான வஸ்துக்களும், ருதஜா꞉-கருமங்களின் பயனான உலகங்களிலுண்டான வஸ்துக்களும், அத்ரிஜா꞉ - மலையிலுண்டான வஸ்துக்களும், ப்ருஹத் - அளவிடக்கூடாததான, ருதம் - சத்தியமான ப்ரம்மமே.

யஸ்மாஜ்ஜாதா நபரா நைவகிஞ்சநாஸ ய ஆவிவேஶ புவநாநி விஶ்வா | ப்ரஜாபதி꞉ ப்ரஜயா ஸம்விதாநஸ் த்ரீணி ஜ்யோதீம்ஷி ஸசதே ஸ ஷோடஶீ ||

యస్మాజ్జాతా నపరా నైవకించనాస య ఆవివేశ భువనాని విశ్వా । ప్రజాపతిః ప్రజయా సంవిదానస్త్రీణి జ్యోతీంషి సచతే స షోడశీ ॥

(ப் - ம்.) (விகாரா꞉ - விகாரவர்க்கங்கள்), யஸ்மாத்-யாதொரு பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்தும், ஜாதா꞉ - உண்டாயினவோ, நபரா - வேறொருவரிடத்திலிருந்து முண்டாகவில்லையோ, (யத꞉ - யாதொரு பரமாத்மாவுக்கு, பராக் - முன்னே), கிஞ்சந - ஒன்றும், ந - இல்லையோ, ய꞉ - யாதொரு பரமாத்மாவானவன், விஶ்வா - எல்லா, புவநாநி - உலகங்களிலும், ஆவிவேஶ - உட்பிரவேசித்தானோ, (ஸ꞉ - அந்த), ப்ரஜாபதி꞉-ப்ராணிகளுக்கு ஸ்வாமியாயும், ப்ரஜயா - ப்ராணியினாலே, ஸம்விதாந꞉ - தியானிக்கப்பட்டுமிருக்கிற பரமாத்மாவானவன், த்ரீணி - மூன்றான, ஜ்யோதீம்ஷி - சூரியன் சந்திரன் நெருப்பு என்கிற தேஜஸ்ஸுகளை, ஸசதே - ப்ரவேசித்திருக்கிறான், ஸ꞉-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், ஷோடஶீ - பதினாறான விகார வஸ்துக்களிலும் நிறைந்தவன்.

விதர்தாரம் ஹவாமஹே வஸோ꞉ குவித்வநாதி ந꞉ | ஸவிதாரம் ந்ருசக்ஷஸம் ||

విధర్తారం హవామహే వసోః కువిద్వనాతి నః । సవితారం నృచక్షసం ॥

(ப் - ம்.) விதர்தாரம் - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் தாரகனாகவும், ஸவிதாரம் - எல்லாப்பொருளையும் சிருஷ்டிப்பவனாகவும், ந்ருசக்ஷஸம் - ஜன

ங்களுக்குக் கண்போன்ற அறிவைக் கொடுப்பவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை, ஹவாமஹே - ஸ்தோத்ரம் செய்து கூப்பிடுகிறோம், ந: - எங்களுக்கு, ஸாவிஷ - அடிக்கடி, வஸோ: - தனத்தை, ஸநாதி - கொடுக்கட்டும்.

அத்யா நோ தேவ ஸவித: ப்ரஜாவத்ஸாவீ: ஸௌபகம் | பரா துஷ்ஷ்வப்நியம் ஸுவ ||

అద్యానోదేవసవితః ప్రజావత్ సావీస్సౌభగం । పరాదుష్ష్వప్నియగ్ం సువ॥

(ப - ம்.) தேவ - விளங்குகிற, ஸவித: - படைத்தவனே, அத்ய - இப்பொழுது, ந: - எங்களுக்கு, ப்ரஜாவத் - ப்ராணிகளின்சமர்த்தியோடுகூடிய, ஸௌபகம் - செல்வத்தை, ஸாவீ: - உண்டுபண்ணினாய், துஷ்ஷ்வப்நியம் - கெட்ட சுவப்நத்தாலுண்டான பயத்தை, பராஸுவ - போக்கடிப்பாயாக.

விஶ்வாநி தேவ ஸவிதர்துரிதாநி பராஸுவ | யத்பத்ரம் தந்ந ஆஸுவ ||

విశ్వానిదేవసవితర్దురితానిపరాసువ । యద్భద్రంతన్న ఆసువ॥

(ப - ம்.) தேவ - விளங்குகிற, ஸவித: - படைத்தவனே, விஶ்வாநி - எல்லா, துரிதாநி - பாவங்களை, பராஸுவ - போக்கடிப்பாயாக, யத் - யாதொன்று, பத்ரம் - க்ஷேமமோ, தத் - அத்தை, ந: - எனக்கு, ஆஸுவ - உண்டுபண்ணு.

மதுவாதா ருதாயதே மதுக்ஷரந்தி ஸிந்தவ: | மாத்வீர்ந: ஸந்த்வோஷதீ: ||

మధువాతాఋతాయతేమధుక్షరన్తిసింధవః । మాధ్వీర్నస్సంత్వోషధీః॥

(ப - ம்.) ருதாயதே - பரமாத்மாவை இச்சிக்கிற, ந: - நமக்கு, வாதா: - காற்றுக்கள், மது - தேனை, க்ஷரந்தி - பெருக்கட்டும், ஸிந்தவ: - கடல்களும், க்ஷரந்தி - பெருக்கட்டும், ஓஷதீ: - கொடிகளும், மாத்வீ: - தேனுள்ளவைகளாக, ஸந்து - ஆகட்டும்.

மது நக்தமுதோஷஸி மதுமத்பார்த்திவம் ரஜ: | மது த்யௌரஸ்து ந: பிதா ||

మధునక్తముతోషసిమధుమత్ పార్థివగ్ం రజః । మధుద్యౌరస్తునః పితా॥

(ப - ம்.) நக்தம் - இரவிலும், உஷஸ்யுத - பகலிலும், (ஸர்வவஸ்தூநி - எப்பொருள்களும்), மது - தேனை, (க்ஷரந்து - பெருக்கட்டும்), பார்த்திவம் - பூமியிலிருக்கும், ரஜ: - தூள்களும், மதுமத் - தேனுள்ளதாகட்டும், ந: - நமக்கு, பிதா - தகப்பனென்று கூறப்பட்ட, த்யௌ: - சுவர்க்கமும், மது - தேனுள்ளதாக, அஸ்து - ஆகட்டும்.

மதுமாந்நோ வநஸ்பதிர்மதுமாம் அஸ்து ஸூர்ய: | மாத்வீர்காவோ பவந்து ந: ||

మధుమాన్నో వనస్పతిర్మధుమాగ్ం అస్తుసూర్యః । మాధ్వీర్గావోభవన్తునః॥

(ப - ம்,) ந: - நமக்கு, வநஸ்பதி: - விருக்ஷமும், மதுமாந் - தேனுள்ளதாக, அஸ்து - ஆகட்டும், ஸூர்ய: - சூரியனும், மதுமாந் - தேனுள்ள

தாக, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - ஆகட்டும், 𑌨𑌃 - நமக்கு, 𑌗𑌾𑌵𑌃 - பசுக்கள், 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌃 - தேனுள்ளவைகளாக, 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 - ஆகட்டும்.

𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌘𑍃𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌘𑍃𑌤𑌮𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌮 | 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌵𑌧𑌮𑌾𑌵𑌹 𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 ||

ఘృతంమిమిక్షేఘృతమస్యయోనిర్ఘృతేశ్రితోఘృతమువస్యధామ । అనుష్వధమావహమాదయస్వస్వాహాకృతంవృషభవక్షిహవ్యం॥

(ப - ம்.) 𑌘𑍃𑌤𑌂 - ரஸமுள்ளதான ப்ரம்மமானது, 𑌮𑌿𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 - சகல வஸ்துக்களையும் ரஸமுள்ளதாகப்பண்ணுகிறது, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த உலகத்திற்கு, 𑌘𑍃𑌤𑌂 - அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 - உத்பத்திகாரணம், 𑌘𑍃𑌤𑍇 - ப்ரம்மத்தினிடத்தில், 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 - லபிக்கிறது, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த உலகத்திற்கு, 𑌘𑍃𑌤𑌮𑍁 - அந்த ப்ரம்மமே, 𑌧𑌾𑌮 - ஸ்தானம், 𑌵𑍃𑌷𑌭 - வாராய் அக்னிக் கந்தர்யாமியான ப்ரம்மமே, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 - ஸ்வாகாகாரத்தால் செய்யப்பட்ட, 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 - அவிஸ்ஸை, 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿 - வகிக்கிறாய், 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌵𑌧𑌂 - இந்த அவிஸ்ஸுக்கு ஸ்வயக்குவமையை, 𑌆𑌵𑌹 - செய்வாயாக, 𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌵 - உனக்கடங்கினவர்களைத் திருப்திசெய்து வை.

𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌁 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌦𑍁𑌪𑌾𑌂𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌮𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌟𑍍 | 𑌘𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 ||

సముద్రాదూర్మిర్మధుమాఀ ఉదారదుపాంశునాసమమృతత్వమానట్ । ఘృతస్యనామ గుహ్యంయదస్తిజిహ్వాదేవానామమృతస్యనాభిః॥

(ப - ம்.) நெய்யை இம்மந்திரம் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 - சமுத்திரத்தில் நின்றும், 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 - மதுமயமான, 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌃 - அலையானது, 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌤𑍍 - உண்டாயிற்று. தேவர்கள்கூடி அமுதம் கடைகிறகாலத்தில் மதுமயமான அலையுண்டாயிற்றென்பது கருத்து, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த அலையானது, 𑌉𑌪𑌾𑌂𑌶𑍁𑌨𑌾 - ஏகாந்தமாக ஜபிக்கத்தகுந்த மந்திரத்தால், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 - நெய்யாக விருக்கையை, 𑌆𑌨𑌟𑍍 - அடைந்தது, 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 - ரகஸ்யமான, 𑌘𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 - நெய்யினுடைய, 𑌨𑌾𑌮 - பெயரானது, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு காரணத்தால், 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 - தேவர்களுடைய, 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 - நாக்குக்குச் சமானமானது, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 - அமுதத்திற்கு, 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 - இடம், (𑌇𑌤𑌿 - என்று), 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறது.

𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮𑌾 𑌘𑍃𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾 𑌨𑌮𑍋𑌭𑌿𑌃 |
𑌉𑌪 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍃𑌣𑌵𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌵𑌮𑍀𑌦𑍍𑌗𑍌𑌰 𑌏𑌤𑌤𑍍 ||

వయంనామప్రబ్రవామాఘృతేనాస్మిన్యజ్ఞేధారయామానమోభిః । ఉపబ్రహ్మాశృణవచ్ఛస్యమానంచతుశ్శృంగోఽవమీద్గౌరఏతత్॥

(ப - ம்.) 𑌵𑌯𑌂 - நாம், 𑌨𑌾𑌮 - இதின்பெயரை, 𑌘𑍃𑌤𑍇𑌨 - கிருதம் என்கிற சப்தத்தால், 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮 - சொல்லுகிறோம், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - இந்த, 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇

யக்யத்தில், நமோபி: - நமச்சப்தங்களால், யாராயா - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறோம், ஸம்ஸ்க்ருதம் - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட நெய்யை, சதுர்ச்ருங்க: - நாலுவேதங்களாலும் சொல்லப்பட்ட, கௌர: - சுத்தமான, ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமானது, உபச்ருணவத் - கேட்கட்டும், ஏதத் - இந்த நெய்யை, (ஸ: - அந்த ப்ரம்மமே), அவமீத் - படைத்தது.

சத்வாரிச்ருங்கா த்ரயோ அஸ்யபாதா த்வேசீர்ஷே ஸப்தஹஸ்தாஸோ அஸ்ய । த்ரிதா பத்தோ வ்ருஷபோ ரோரவீதி மஹோதேவோ மர்த்யா ஆவிவேச ॥ சத్వారిశృంగాత్రయోఅస్యపాదాద్వేశీర్షేసప్తహస్తాసోఅస్య । త్రిధాబద్ధోవృషభోరోరవీతిమహోదేవోమర్త్యాఁఆవివేశ ॥

(ப - ம்.) அஸ்ய - இந்த பரப்ரம்மத்திற்கு, ச்ருங்கா - கொம்புகள், சத்வாரி - நான்கு, அதாவது நாலுவேதங்களும் கொம்புகள், த்ரய: - பத்தர் முத்தர் நித்தியர் என்கிற மூன்றுசேதநர்களும், பாதா: - கால்கள், த்வே - சுத்தசத்வம் மிச்ரசத்வம் இவ்விரண்டும், சீர்ஷே - தலைகள், ஸப்த - ப்ருகிருதி முதலிய விகாரத்தை யடையும் பதார்த்தங்களேழும், ஹஸ்தாஸ: - கைகள், வ்ருஷப: - உயர்ந்தவரான வாசுதேவனானவன், த்ரிதா - அநிருத்தன் ப்ரத்யும்னன் சங்கர்ஷணன் என்கிற மூன்று வடிவமாக, பத்த: - வகுக்கப்பட்டவனாக, ரோரவீதி - எல்லாப் பொருள்கட்கும் பெயர் உருவங்களை ஏற்படுத்துகிறான், மஹோதேவ: - எல்லாத் தேவர்கட்கு முயர்ந்த இந்த ப்ரம்மமானது, மர்த்யாந் - ப்ராணிகளை, ஆவிவேச - அந்தராத்மாவாகப் பிரவேசித்தது.

த்ரிதா ஹிதம் பணிபிர் குஹ்யமாநம் கவி தேவாஸோ க்ருதமந்வவிந்தந் ।
இந்த்ர ஏகம் ஸூர்ய ஏகம் ஜஜாந வேநாதேகம் ஸ்வதயா நிஷ்டதக்ஷு: ॥

త్రిధాహితంపణిభిర్గుహ్యమానంగవిదేవాసోఘృతమన్వవిందన్ । ఇంద్రఏకంసూర్యఏకం జజానవేనాదేకంస్వధయానిష్టతక్షుః ॥

(ப - ம்.) த்ரிதா - அநிருத்தன் ப்ரத்யும்னன் சங்கர்ஷணன் என்கிற மூன்றுவிதமாக, ஆஹிதம் - அவதரித்திருக்கிற, பணிபி: - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவர்களாலே, குஹ்யமாநம் - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட, க்ருதம் - நெய்போன்ற பரப்ரம்மத்தை, தேவாஸ: - தேவர்கள், அந்வவிந்தந் - தியானம் செய்தார்கள், இந்த்ர: - அவர்களுக்குள் இந்திரனானவன், ஏகம் - ஒரு வ்யூகத்தை, ஜஜாந - அடைந்தான், ஸூர்ய:-சூரியனானவன், ஏகம் - ஒரு வ்யூகத்தை, ஜஜாந - அடைந்தான், ஸ்வதயா-அமுதம்போலினிப்பான, வேநாத் - எங்கும் நிறைந்த ப்ரம்மத்திலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்ட, ஏகம் - வாசுதேவனிலிருந்துண்டான ஒரு வ்யூகத்தை, (உதரே - வேறு ஜனங்கள்), நிஷ்டதக்ஷு: - தியானம் செய்கிறார்கள்.

𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸 𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 ॥ యోదేవానాంప్రథమంపురస్తాద్విశ్వాధికోరుద్రోమహర్షిః । హిరణ్యగర్భంపశ్యతి జాయమానంసనోదేవశ్శుభయాస్మృత్యాసంయునక్తు ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌃 - யாதொரு, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌃 - எல்லாவற்றிலுமுயர்ந்த, 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 - தடையில்லாத அறிவையுடைய, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 - சம்சாரத்தை உருக வைக்கிறபடியால் உருத்திரனென்கிற பெயர்கொண்ட நாராயணனானவன், 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 - தேவர்களுக்குள், 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 - உயர்ந்தவனாகிய, 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 - ஆதிசிருஷ்டிகாலத்தில், 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 - உண்டாயிருக்கிற, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 - ப்ரம்மாவை, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 - கடாக்ஷித்தாரோ, 𑌸𑌃 - அந்த, 𑌦𑍇𑌵𑌃-நாராயணனானவன், 𑌨𑌃 - எங்களை, 𑌶𑍁𑌭𑌯𑌾 - பகவத் விஷயமான, 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 - அறிவோடு, 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍁 - சேர்க்கட்டும், இம்மந்திரத்தால் ப்ரம்மஞானத்தைப் பிரார்த்திக்கிறது.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌣𑍀𑌯𑍋 𑌨 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ యస్మాత్పరంనాపరమస్తికించిద్యస్మాన్నాణీయోనజ్యాయోఽస్తికశ్చిత్ । వృక్షఇవ స్తబ్ధోదివితిష్ఠత్యేకస్తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వం ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - யாதொரு பரமாத்மாவைக் காட்டிலும், 𑌅𑌪𑌰𑌂 - வேறு, 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்த வஸ்துவானது, 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 - ஒன்றும், 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 - இல்லையோ, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - யாதொரு பரமாத்மாவைக் காட்டிலும், 𑌅𑌣𑍀𑌯𑌃 - சிறுத்த வஸ்துவானது, 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 - ஒன்றும், 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 - இல்லையோ, 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 - பெருத்த வஸ்துவும், 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 - ஒன்றும், 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 - இல்லையோ, 𑌏𑌕𑌃 - ஒப்பற்றவனாகவும், 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌵 - மரம்போல், 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 - நிறைந்த குணமுள்ளவனாகையால் புற்போலிருக்கும் ப்ரம்மா ருத்திரனிவர்களுக்கு மரம்போல் நிறைந்துமிருக்கிற, (𑌸𑌃 - அந்தப் பரமாத்மாவானவன், 𑌦𑌿𑌵𑌿 - பரமபதத்தில், 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿-இருக்கிறான், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 - புருஷனென்று சொல்லப்பட்ட, 𑌤𑍇𑌨 - அந்த வாசுதேவனாலே, 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாப் பொருளும், 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 - நிறையப்பட்டது.

𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌶𑍁𑌃 ।
𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

నకర్మణానప్రజయాధనేన త్యాగేనైకేఅమృతత్వమానశుః । పరేణనాకంనిహితంగుహాయాంవిభ్రాజతేయద్యతయోవిశంతి ॥

(ப - ம்.) 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு மோக்ஷத்தை, 𑌯𑌤𑌯𑌃 - நியமத்தையுடையவர்கள், 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 - அடைகிறார்களோ, 𑌯𑌤𑍍-யாதொரு மோக்ஷமானது, 𑌪𑌰𑍇

ண நாகம் - பகவல்லோகத்திற்குமேல், குஹாயாம்-இதரர்களால் ப்ரவேசிக்கக்கூடாதவிடத்தில், விப்ராஜதே - விளங்குகிறதோ, (தத் - அந்த), அம்ருதத்வம்-மோக்ஷத்தை, கர்மணா - யாகம் முதலிய கர்மங்களால், ந ஆநஶு:- அடையவில்லை, ப்ரஜயா - பிள்ளையினாலும், ந ஆநஶு: - அடையவில்லை, தநேந - பணத்தினாலும, ந ஆநஶு: - அடையவில்லை, ஏகே-சிலர், த்யாகேந - சரணாகதியினால், ஆநஶு: - அடைந்தார்கள்.

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாஸ்ஸந்ந்யாஸயோகாத்யதயஶ்ஶுத்தஸத்த்வா: । தேப்ரஹ்மலோகேதுபராந்தகாலேபராம்ருதாத்பரிமுச்யந்திஸர்வே ॥

వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థాస్సన్న్యాసయోగాద్యతయశ్శుద్ధసత్త్వాః । తేబ్రహ్మలోకేతు పరాంతకాలేపరామృతాత్పరిముచ్యంతిసర్వే ॥

(ப் - ம்.) யதய: - யமநியமம் என்கிற அங்கங்களோடு கூடியதே, தே - அந்த, ஸர்வே-எல்லாப் பத்தர்களும், வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தா:- வேதாந்தங்களினறிவினால் நன்றாக நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களையுடையவர்களாகவும், ஸந்ந்யாஸயோகாத் - பகவானுடைய சரணாகதியினாலே, ஶுத்தஸத்த்வா: - பக்திக்கு விரோதியான பாவங்கள் நீங்கி ஸத்வகுணங்களோடு கூடினவர்களாகவும், பராந்தகாலே - அந்தியகாலத்தில், ப்ரஹ்மலோகே - பரமபதத்தில், பராம்ருதாத்-சம்சாரத்தைவிட்ட பரமாத்மாவை யடைந்து, பரிமுச்யந்தி - பந்தத்தில் நின்றும் விடுபட்டவர்களாகிறார்கள்.

தஹ்ரம்விபாப்மம்பரவேஶ்மபூதம்யத்புண்டரீகம்புரமத்யஸம்ஸ்தம் ।
தத்ராபிதஹ்ரம்ககநம்விஶோகஸ்தஸ்மிந்யதந்தஸ்ததுபாஸிதவ்யம் ॥

దహ్రంవిపాప్మంపరవేశ్మభూతంయత్పుండరీకంపురమధ్యసగ్ంస్థం । తత్రాపిదహ్రంగగనం విశోకస్తస్మిన్యదంతస్తదుపాసితవ్యం ॥

(ப் - ம்.) புரமத்யஸம்ஸ்தம்-யதிதமஸ்மிந்ப்ரஹ்மபுரேதஹ்ரம்புண்டரீகம்வேஶ்மதஹ்ரோஸ்மிந்நந்தராகாஶஸ்தஸ்மிந்யதந்தஸ்ததந்வேஷ்டவ்யம்- என்று, சாந்தோக்யத்தில் சொல்லுகிறபடியே பரமாத்மாவுக்குப் பட்டணமான இந்த சரீரத்தின் நடுவிலிருக்கிறதாகவும், தஹ்ரம்-அல்பமாயும், விபாப்மம்- பாவமில்லாததாகவும், பரவேஶ்மபூதம்-பரமாத்மாவுக்கு உயர்ந்த வீடு போலுமிருக்கிற, யத் - யாதொரு, புண்டரீகம் - ஹிருதய கமலமோ, தத்ராபி - அந்தக்கமலத்திலும், விஶோக: - பாவமில்லாததாகவும், தஹ்ரம் - அல்பமாகவுமிருக்கிற, (யத் - யாதொரு), ககநம் - ஆகாயமென்னப்பட்ட பரமாத்மாவோ, தஸ்மிந் - அந்தப் பரமாத்மாவிடத்தில், அந்த: - உள்ளே, யத் - யாதொரு குணங்களோ, தத் - அந்தப்பரமாத்மா அவருடைய குணம் இந்த இரண்டும், உபாஸிதவ்யம் - தியானம் செய்யத்தக்கன.

யஶ்ச வேதாதௌ ஸ்வர꞉ ப்ரோக்தோ வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித꞉ | தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ய꞉ பரஸ்ஸ மஹேஶ்வர꞉ | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே தஶமோऽநுவாக꞉ ||

యద్వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తో వేదాంతే చ ప్రతిష్ఠితః । తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః ॥

(ப - ம்.) மேற்கூறிய தஹரவித்தைக்குத் தியானம் செய்யத்தக்க தேவதை யாரெனில் நாராயணனே தேவதையென்று காட்டுகைக்கு அந்த நாராயணனுக்கே எல்லாவித்தைகளிலும் உபயோகிப்பதான பரமைசுவரியத்தை இந்த மந்திரத்தில் சொல்லுகிறது. யஶ்ச - யாதொரு, ஸ்வர꞉-ப்ரணவமானது, வேதாதௌ - வேதத்தின் ஆதியில் ப்ரோக்த꞉ - சொல்லப்பட்டதோ, வேதாந்தே ச - வேதத்தின் முடிவிலும், ப்ரதிஷ்டித꞉ ப்ரஹ்மண꞉ ப்ரணவம் குர்யாத் ஆதாவந்தே ச ஸர்வதா ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஶீர்யதே என்கிறபடியே இருக்கிறதோ, ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய - தன்னுடைய உடலாகவிருக்கும் அகாரத்தில அடங்கியிருக்கிற, தஸ்ய - அந்த ப்ரணவத்திற்கு, அதாவது அ என்கிற எழுத்துக்கு, ய꞉ - யாதொரு நாராயணன், பர꞉ - பொருளோ, அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகைகநாயக꞉ அகாரோ விஷ்ணுவாசக꞉ - என்கிறபடியே அகரத்திற்கு விஷ்ணுபொருளென்று கருத்து, ஸ꞉ - அப்படிப் பொருளாகிய நாராயணனே, மஹேஶ்வர꞉- பரமைசுவரியத்தோடு கூடினவன்.

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவம் விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்புவம் | விஶ்வம் நாராயணம் தேவமக்ஷரம் பரமம் பதம் | விஶ்வத꞉ பரமம் நித்யம் விஶ்வம் நாராயணம் ஹரிம் | விஶ்வமேவேதம் புருஷஸ்தத்விஶ்வமுபஜீவதி | பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம் | நாராயணம் மஹாஜ்ஞேயம் விஶ்வாத்மாநம் பராயணம் | நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயண꞉ பர꞉ | நாராயண பரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண꞉ பர꞉ | யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேऽபி வா | அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண꞉ ஸ்தித꞉ | அநந்தமவ்யயம் கவிம் ஸமுத்ரேऽந்தம் விஶ்வஶம்புவம் | பத்மகோஶப்ரதீகாஶம் ஹ்ருதயம் சாப்யதோமுகம் | அதோ நிஷ்ட்யா விதஸ்த்யாந்தே நாப்யாமுபரி திஷ்டதி | ஹ்ருதயம் தத்விஜாநீயாத்விஶ்வஸ்யாயதநம் மஹத் | ஸந்ததம் ஶிராபிஸ்து லம்பத்யாகோஶஸந்நிபம் | தஸ்யாந்தே ஸுஷிரம் ஸூக்ஷ்மம் தஸ்மிந் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் | தஸ்ய மத்யே மஹாநக்நிர்விஶ்வார்சிர்விஶ்வதோமுக꞉ | ஸோऽக்ரபுக்விபஜந்திஷ்டந்நாஹாரமஜர꞉ கவி꞉ | ஸந்தாபயதி ஸ்வம் தேஹமாபாததலமஸ்தகம் | தஸ்ய மத்யே வஹ்நிஶிகா அணீயோர்த்வா வ்யவஸ்தித꞉ | நீலதோயதமத்யஸ்தாத்வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா | நீவாரஶூகவத்தந்வீ பீதா பாஸ்வத்யணூபமா | தஸ்யா꞉ ஶிகாயா மத்யே பரமாத்மா

த்தாவ்யவஸ்தித꞉ | ஸ ப்³ரஹ்ம ஸ ஶிவ꞉ ஸேந்த்³ர꞉ ஸோ(அ)க்ஷர꞉ பரம꞉ ஸ்வராட் | இதி
ஷஷ்டப்ரஶ்னே த்ரயோத³ஶோ(அ)நுவாக꞉ ||

సహస్రశీర్షం దేవం విశ్వాక్షం విశ్వశంభువం। విశ్వం నారాయణం దేవమక్షరం పరమం ప్రభుం।
విశ్వతః పరమం నిత్యం విశ్వం నారాయణగ్ం హరిం। విశ్వమేవేదం పురుష స్తద్విశ్వముపజీవతి। పతిం
విశ్వస్యాత్మేశ్వరగ్ం శాశ్వతగ్ం శివమచ్యుతం। నారాయణం మహాజ్ఞేయం విశ్వాత్మానం పరాయణం।
నారాయణపరం బ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః। నారాయణ పరో జ్యోతిరాత్మా నారాయణః పరః।
యచ్చ కించిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతేపి వా। అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ
స్స్థితః। అనంతమవ్యయం కవిగ్ం సముద్రేంతం విశ్వశంభువం। పద్మకోశ ప్రతీకాశగ్ం హృదయంచా
ప్యధోముఖం। అధో నిష్ట్యా వితస్త్యాంతే నాభ్యాముపరి తిష్ఠతి। హృదయం తద్విజానీయాద్విశ్వస్యా
యతనం మహత్। సంతతగ్ం సిరాభిస్తు లంబత్యాకోశసన్నిభం। తస్యాంతే సుషిరగ్ం సూక్ష్మం తస్మి
న్సర్వం ప్రతిష్ఠితం। తస్య మధ్యే మహానగ్నిర్విశ్వార్చిర్విశ్వతోముఖః। సోగ్రభుగ్విభజన్తిష్ఠ
న్నాహారమజరః కవిః। సంతాపయతి స్వం దేహమాపాదతలమస్తకం। తస్య మధ్యే వహ్నిశిఖా
అణీయోర్ధ్వా వ్యవస్థితః। నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా। నీవారశూకవత్తన్వీ పీతా
భాస్వత్యణూపమా। తస్యాశ్శిఖాయా మధ్యే పరమాత్మా వ్యవస్థితః। స బ్రహ్మ స శివ స్సేంద్ర స్సోక్షరః
పరమస్స్వరాట్॥

(ப் - ம்.) முன்னனுவாகத்தில் தஹரவித்தையில் தியானிக்கப்படும் தேவதை நாராயணனென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த அனுவாகத்திலோ எல்லாவித்தைகளிலும் சிவ சம்பு பரப்ரம்ம பரஞ்சோதி பரதத்வ பரமாத்மா முதலிய சப்தங்களால் தியானிக்கப்படும் தேவதை சொல்லப்பட்டிருந்ததால் அச்சப்தங்களுக்கும் நாராயணனே பொருளென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் - ஆயிரம் தலையுடையவனும், தே³வம் - விளங்குகிறவனும், விஶ்வாக்ஷம் - எல்லாப் பொருள்களையும் பார்க்கிறவனும், விஶ்வஶம்ப⁴வம் - எல்லாவற்றிற்கும் க்ஷேமத்தை செய்பவனும், விஶ்வம் - எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆத்மாவானவனும், தே³வம் - அப்படி ஆத்மாவானாலும் அதின் தோஷங்களற்றவனும், அக்ஷரம் - அழிவில்லாதவனும், பரமம் - உயர்ந்தவனும், ப்ரபு⁴ம் - யஜமானனும், நாராயணம் - நாராயணனே, விஶ்வத꞉ பரமம் - எல்லாவற்றிற்குமுயர்ந்தவனும், நித்யம் - உத்பத்தியில்லாதவனும், விஶ்வம் - எல்லாப்பொருளும், நாராயணம் - நாராயணனென்கிற, ஹரிம் - மகாவிஷ்ணுவே, ஆனால் எல்லாப் பொருளும் நாராயணனாக எப்படிக் கூடுமெனில் மேல் சொல்லுகிறது. இத³ம் - இந்த, விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சமானது, புருஷ꞉ ஏவ - அந்த மகாபுருஷன்தான், தத் - அவன் அந்தராத்மாவாகையினாலே, விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சமானது, உபஜீவதி - அவனையடைந்து ஜீவிக்கிறது, விஶ்வஸ்ய - ப்ரபஞ்சத்திற்கு, பதிம் - நாயகனும், ஆத்மேஶ்வரம் - எல்லா ஆத்மாக்

களுக்கும் நாயகனும், 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 - ஜனனமரணமில்லாதவனும், 𑌶𑌿𑌵𑌂 - சிவனென்று சொல்லப்பட்டவனும், 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 - அடைந்தவர்களை நழுவவிடாதவனும், 𑌮𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 - முக்கியமாக அறியத்தக்கவனும், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவும், 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 - எல்லாவற்றிற்கும் கதியும், 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 - நாராயணனே, 𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - பரப்ரம்மமும், 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 - நாராயணனே, 𑌪𑌰𑌃 - உயர்ந்த, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 - வாஸ்தவமான பொருளும், 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 - நாராயணனே, 𑌪𑌰𑌃-உயர்ந்த, 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃-சோதியும், 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 - நாராயணனே, 𑌪𑌰𑌃 - உயர்ந்த, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆன்மாவும், 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 - நாராயணனே, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - இந்த, 𑌜𑌗𑌤𑌿 - உலகத்தில், 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍-யாதாமொன்று, 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 - காணப்படுகிறதோ, 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌵𑌾 - கேட்கவாவது படுகிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாப்பொருளையும், 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 - உள்ளும், 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 - வெளியிலும், 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 - நிறைந்து, 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 - நாராயணனானவன், 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 - இருக்கிறான், 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 - அனந்தனென்கிற பெயரையுடையவனும், 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 - நாசமில்லாதவனும், 𑌕𑌵𑌿𑌂 - எல்லாச் சப்தங்களையும் உச்சரிக்கிறவனும், 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂-சமுத்திரத்தில் வசிப்பவனும் 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌶𑌂𑌭𑍁𑌵𑌂-சகலத்திற்கும் நன்மை விளைவிக்கிறவனும், (𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 - நாராயணனே), 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 - கழுத்தின் மூலத்திற்கும், 𑌅𑌧𑌃 - கீழும், 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - தொப்புளுக்கு, 𑌉𑌪𑌰𑌿 - மேலும், 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 - கட்டை விரலளவில், 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂 - தாமரை மொக்கைப்போல, 𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 - தலைகீழாக, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿 - ஹிருதயமும், 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - இருக்கிறது, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 - ஹிருதயத்தை, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - உலகத்தினாத்மாவான நாராயணனுக்கு, 𑌮𑌹𑌤𑍍 - பெரிதான, 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌂 - இருப்பிடமாக, 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 - அறியவேண்டும், 𑌆𑌕𑍋𑌶𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌂-கொஞ்சம் மலர்ந்த தாமரை மொக்குக்குச்சரிசமானமான அந்த ஹிருதயமானது, 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 - எக்காலத்திலும், 𑌸𑌿𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 - நரம்புகளோடு, 𑌲𑌂𑌬𑌤𑌿 - தொங்குகிறது, 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த ஹிருதயத்தினுடைய, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 - நடுவில், 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂-நுட்பமான, 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌰𑌂 - துவாரமானது, (𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறது . 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - அந்தத்துவாரத்தில், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாவற்றிற்கும் ஈசனானவன், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 - இருக்கிறான், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃 - எவ்விடத்திலும் பரவின ஜ்வாலையுடனும், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌃 - எல்லாவிடத்திலும் பரவியும், 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 - பெரிதுமான, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - சாடராக்கினியானது, 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த இருதயத்தினுடைய, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 - நடுவில், (𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 - இருக்கிறது), 𑌸𑌃 - அந்த அக்நியானது, 𑌅𑌜𑌰𑌃 - அவியாததாகவும், 𑌕𑌵𑌿𑌃 - ஒலித்துக்கொண்டும், 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌂 - சாப்பிடப்பட்டதை, 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇-என்கிறபடியே மூன்றுவிதமாகப் பிரித்துக்கொண்டு, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌭𑍁𑌕𑍍-சாப்பிடப்பட்டதை முன்னாடிதான் சாப்பிடுகிறது, 𑌸𑍍𑌵𑌂 - தன்னுடைய, 𑌦𑍇𑌹𑌂 - சரீரத்

டைத, ஆபாததலமஸ்தகம் - உள்ளங்கால் முதல் தலைவரைக்கும், ஸந்தாபயதி - சூட்டையுண்டாக்குகிறது. தஸ்ய - அந்த அக்கினியினுடைய, மத்யே - நடுவில், அணீயோர்த்வா - மெல்லியதாயும் மேல் நோக்கினதாயும், வஹ்நிசிகா - ஜ்வாலையானது, வ்யவஸ்திதா - இருக்கிறது, நீலதோயதமத்யஸ்தா - நடுவிலிருக்கும் கறுத்த மேகத்தையுடையதான, பாஸ்வரா - ஒளியுடன் கூடிய, வித்யுல்லேகேவ - மின்னல் கொடிபோலவும், நீவாரசூகவத் - நெல் நுனிபோல, தந்வீ - மெல்லியதாகவும், பீதாபா - ஸ்வயம்பிரகாசமாயும், அணூபமா - சமானமில்லாததாகவும், ஸ்யாத் - இருக்கிறது, தஸ்யா: - அந்த, சிகாயா: - அக்கிஜ்வாலையினுடைய, மத்யே - நடுவில், பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவன், வ்யவஸ்தித: - இருக்கிறான்; ஸ: அந்தப்பரமாத்மாவானவன், ப்ரஹ்மா - ப்ரம்மாவுக் கந்தர்யாமி, ஸ: - அவன், சிவ: - சிவனுக் கந்தர்யாமி, ஸ: - அவன், இந்த்ர: - இந்திரனுக் கந்தர்யாமி, ஸ: - அவன், அக்ஷர: - பாவமில்லாதவன், பரம: - உயர்ந்தவன், ஸ்வராட் - கர்மத்திற்கு வசப்படான்.

ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்கலம் | ஊர்த்வரேதம் விரூபாக்ஷம் விச்வரூபாய வை நம: | இதி ஷஷ்ட்யுத்தரசததமோநுவாக: ||

ఋతగ్ం సత్యం పరంబ్రహ్మ పురుషం కృష్ణపింగళం । ఊర్ధ్వరేతం విరూపాక్షం విశ్వరూపాయ వై నమః॥

(ப - ம்.) ருதம் - எல்லாவிடத்திலுமிருக்கிற, ஸத்யம் - விகாரமில்லாமலிருக்கிற, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமென்றும், புருஷம் - புருஷனென்றும் சொல்லப்பட்ட, க்ருஷ்ணபிங்கலம் - மஞ்சளும் கறுப்பும் கலந்த வர்ணமான, ஊர்த்வரேதம் - உயர்ந்த வீரியத்தோடுகூடிய, விரூபாக்ஷம் தஸ்ய விஷமநேத்ரத்வாத் தேஜஸ்ஸோமவத்ஸோமத் தக்ஷிணம் வஹ்நிஸம்காசம் வாமம் சந்த்ரஸந்நிபம் - என்கிறபடியே வெவ்வேறு குணமுள்ள கண்களையுடைய, விச்வரூபாய வை - எல்லாப்பொருளின் உருவத்துடன்கூடிய பரமாத்மாவின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஆதித்யோபாஸநஸ்ய தத்ப்ரஜ்ஞம் தபதி தத்ராதாபவஸ்ஸ்ருஷ்டிம்ஸ்ருஜ்ஞம் ஸப்ஜ்வாலாமஹாகோயபாஸநஸ்ய ஹவிர்ஜ்ஞமேவிருத்ரவ்யதேதாநிஸா மாநிதஸ்ஸாத்மாம்ஜ்ஞமஸி ஸஸாத்மாம்மஹாகோயபாஸநஸ்ய ஹவிர்ஜ்ஞமேவிருத்தி புருஷஸ்தாநியஜுமஸி ஷீஸயஜுஷாம்ஜ்ஞமஸி ஸயஜுஷாம்மஹா கமேஷ்வேதத்ரேவ வித்யாதபதிய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷ: | இதி ஷஷ்ட்யுத்தரசதத்ரயோதசோநுவாக: ||

ఆదిత్యోవా ఏష ఏతన్మండలం తపతి తత్ర తా ఋచ స్తదృచామండలగ్ం స ఋచాంలోకోథ య ఏష ఏతస్మిన్మండలే ర్చిర్దీప్యతే తాని సామాని తత్సామ్నాం మండలగ్ం స సామ్నాం లోకోథ

యఏషఏతస్మిన్మణ్డలే౽ర్చిషి పురుషస్తాని యజూంషి సయజుషాం మణ్డలగ్ం సయజుషాం లోకస్సైషా త్రయ్యేవ విద్యా తపతి య ఏషో౽న్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషః ॥

(ப - ம்.) இருதயத்திலிருக்கும் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லிப்பிறகு சூரியனிலிருக்கும் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லுகிறது. ஏஷ: - இந்த, ஆதித்ய: - சூரியன், தபதி - காய்கிறான், ஏதத் - இது, மண்டலம் - மண்டலம், தத்ர - அந்தச் சூரியமண்டலத்தில், தா: - அந்த, ருச: - ருக்வேதங்களிருக்கின்றன, தத் - அந்த மண்டலமானது, ருசாம் - ருக்குகளுடைய, மண்டலம் - மண்டலம், ஸ: - அது, ருசாம் - ருக்குகளுடைய, லோக: - உலகம், அத - பிறகு, ஏதஸ்மிந் - இந்த, மண்டலே - மண்டலத்தில், ய ஏஷ: - யாதொரு இந்த, அர்சி: - ஒளியானது, தீப்யதே - விளங்குகிறதோ, தாநி - அவைகள், ஸாமாநி - சாமவேதங்கள், தத் - அந்த ஒளியானது, ஸாம்நாம் - சாமவேதங்களுடைய, மண்டலம் - மண்டலம், ஸ: - அது, ஸாம்நாம் - சாமவேதங்களுடைய, லோக: - உலகம், அத பிறகு, ய ஏஷ: - யாதொரு இந்த, ஏதஸ்மிந் - இந்த, மண்டலே - மண்டலத்திலிருக்கிற, அர்சிஷி - ஒளியில், புருஷ: - புருஷனோ, தாநி - அவைகள், யஜூம்ஷி - யசுர்வேதங்கள், ஸ: - அது, யஜுஷாம் - யசுர்வேதங்களுடைய, மண்டலம் - மண்டலம், ஸ: - அது, யஜுஷாம் - யசுர்வேதங்களுடைய, லோக: - உலகம், ஸைஷா - அந்த இந்த, த்ரயீ - மூன்று வேதரூபமான, வித்யைவ - வித்தைதானே, தபதி - காய்கிறது, அந்தராதித்யே - சூரியன் நடுவில், ஹிரண்மய: - சுவர்ணமயமான, ஏஷ: - இந்த, புருஷ: - மகாபுருஷன், (உபாஸ்ய: - தியானம் செய்யத்தக்கவன்).

ஆதித்யோவை தேஜ ஓஜோ பலம் யஶஶ்சக்ஷு: ஶ்ரோத்ரமாத்மா மநோ மந்யுர்மநுர்ம்ருத்யுஸ்ஸத்யோ மித்ரோ வாயுராகாஶ: ப்ராணோ லோகபால: க: கிம் கம் தத்ஸத்யமந்நமாயுரம்ருதோ ஜீவோ விஶ்வ: கதம: ஸ்வயம்பு ப்ரஜாபதிஸ்ஸம்வத்ஸர இதி। ஸம்வத்ஸரோ௨ஸாவாதித்யோ ய ஏஷ புருஷ ஏஷ பூதாநாமதிபதிர்ப்ரஹ்மண: ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாமாப்நோத்யேதாஸாமேவ தேவதாநாம் ஸாயுஜ்யம் ஸார்ஷ்டிதாம் ஸமாநலோகதாமாப்நோதி ய ஏவம் வேதேத்யுபநிஷத்। இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே த்ரிஷஷ்டிதமோ௨நுவாக: ॥

ఆదిత్యోవై తేజ ఓజో బలం యశశ్చక్షుః శ్రోత్రమాత్మా మనో మన్యుర్మనుర్మృత్యుస్సత్యో మిత్రో వాయురాకాశః ప్రాణో లోకపాలః కః కిం కం తత్సత్యమన్నమాయురమృతో జీవో విశ్వః కతమః స్వయంభుః ప్రజాపతిస్సంవత్సర ఇతి, సంవత్సరో౽సావాదిత్యో య ఏష పురుష ఏష భూతానామధిపతిర్బ్రహ్మణస్సాయుజ్యగ్ం సలోకతామాప్నోత్యేతాసామేవ దేవతానాగ్ం సాయుజ్యగ్ం సార్ష్టితాగ్ం సమానలోకతామాప్నోతి య ఏవం వేదేత్యుపనిషత్ ॥

(ப் - ம்.) ആദിത്യോവൈ - சூரியன்தானே, തേജഃ-ப்ரதாபம், ഓജഃ-காந்தி, ബലം - பலம், യശഃ - கீர்த்தி, ചക്ഷുഃ - கண், ശ്രോത്രം - காது, ആത്മാ - ஆன்மா, മനഃ - எண்ணத்தக்கது, മന്യുഃ - கோபம், മനുഃ - மனு, മൃത്യുഃ - யமன், സത്യഃ-சத்துக்களில் சாது, മിത്രഃ-சிநேகிதன், വായുഃ - காற்று, ആകാശഃ - ஆகாயம், പ്രാണഃ - ப்ராணன், ലോകപാലഃ - திக்பாலகன், കഃകിംകം - எவன் எவள் எது என்று கேள்விக்கிடமான எல்லாப்பொருளும், തത് - அது என்று சொல்லப்படுவது, സത്യം-விகாரமில்லாதது, അന്നം - சாப்பிடத்தக்கது, ആയുഃ - வாழ்நாள், അമൃതഃ - மோக்ஷம், ജീവഃ - ஜீவன், വിശ്വഃ - எல்லாம், കതമഃ - எவன் என்று கேட்கப்பெற்றவன், സ്വയംഭൂഃ - ப்ரம்மா, പ്രജാപതിഃ - ப்ராணிகளுக்கு நாதன், സംവത്സരഃ - சகல ப்ராணிகளும் வசிக்குமிடம், ഇതി - இந்த ப்ரகாரமுள்ள வேறு வஸ்துவும், യോഽസൗ - யாதொரு இந்த, പുരുഷഃ - புருஷனைவன், ആദിത്യേ - சூரியனிடத்திலிருக்கிறானோ, ഏഷഃ - இந்தப்புருஷனைவன், സംവത്സരഃ - எப்பொருள்களுக்குமிருப்பிடம், അസൗ - இந்தப்புருஷனைவன், ഭൂതാനാം - ப்ராணிகளுக்கு, അധിപതിഃ - நாயகன், യഃ - யாதொருவன், ഏവം - இந்த ப்ரகாரம், വേദ - தியானம் செய்கிறானோ, (സഃ - அவன்), ബ്രഹ്മണഃ - பரப்ரமத்தின், സായുജ്യം - சரியான குணத்தையும், സലോകതാം - சரியான உலகத்தையும், ആപ്നോതി - அடைகிறான், ഏതാസാം - இந்த ப்ரசித்தரான, ദേവതാനാമേവ - தேவர்களுடைய, സായുജ്യം - சமானகுணத்தையும், സാർഷ്ടിതാം - சமானபோகத்தையும், സലോകതാം - சாலோக்யத்தையும், ആപ്നോതി - அடைகிறான், ഇതി-இந்த ப்ரகாரம், ഉപനിഷത് - உபநிஷத்து.

ഘൃണിസ്സൂര്യആദിത്യോഅർച്ചയന്തിതപസ്സത്യംമധുക്ഷരന്തിതദ്ബ്രഹ്മ തദാപആപോജ്യോതീരസോഽമൃതം ബ്രഹ്മഭൂർഭുവസ്സുവരോം ।
ഇതിഷഷ്ഠപ്രശ്നേ [illegible]നുവാകഃ ॥

ఘృణిస్సూర్యఆదిత్యోమర్చయంతితపస్సత్యంమధుక్షరంతితద్బ్రహ్మతదాపఆపోజ్యోతీరసో మృతంబ్రహ్మభూర్భువస్సువరోం॥

(ப் - ம்.) இம்மந்திரம் ஜலங்களை ஸ்துதி செய்கிறதாய்க்கொண்டு ஜலங்களை மந்திரிப்பதற்கும் சாப்பிடுவதற்கும் உபயோகப் படுத்துகிறது. സൗരേ - சூரியமண்டலத்திலிருக்கும், ആദിത്യം - ஆதித்தனை, ഘൃണിഃ - கிரணங்கள், അർച്ചയന്തി - பூஜிக்கிறதுகள் அதாவது சூரியன் கிரணங்களோடு ஜ்வலிக்கிறான் என்று கருத்து, സത്യം - உண்மையான, തപഃ - தவத்திற்குப் பயனை, മധു - மதுபோன்ற மழையை, ക്ഷരന്തി - பெருக்கின்றதுகள், തത് - அதுவே, ബ്രഹ്മ - பெரிதாகையால் ப்ரம்மம், തത്-அதுவே, ആപഃ-

அப்புக்களென்று சொல்லப்பட்டது, ஆப: - ஜலங்களே, ஜ்யோதி: - தேஜஸ்ஸு, ரஸ: - உருசி, அம்ருதம் - அமுருதம், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது, பூர்புவஸ்ஸுவ: - வியாகிருதிகளாகச் சொல்லப்பட்டது, ஓம் - ப்ரணவமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஸர்வோ வை ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து । புருஷோ வை ருத்ரஸ்ஸந்மஹோ நமோ நம: । விஶ்வம் பூதம் புவனம் சித்ரம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் ச யத் । ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து । இதி ஷட்த்ரிம்ஶ ஷோடஶோ(அ)நுவாக: ॥

సర్వో వై రుద్రస్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు। పురుషో వై రుద్రస్సన్మహో నమో నమః। విశ్వం భూతం భువనం చిత్రం బహుధా జాతం జాయమానం చ యత్। సర్వో హ్యేష రుద్రస్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు॥

(ப - ம்.) சீக்கிரத்தில் பயனைப்பெற எண்ணங்கொண்டவர்களுக்கு, க்ஷிப்ரதாருத்ரம் - என்கிற பெயர்கொண்ட பதினாறு பதினேழு பதினெட்டு இந்த அனுவாகங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ருத்ர: - உருத்திரன், ஸர்வோ வை - எப்பொருளையும் நிர்வகிக்கிறபடியால் எல்லாமவனே, தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட, ருத்ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும், ருத்ர: - உருத்திரனானவன், புருஷோ வை - வீர்யவானானவன், ஸந் - உயர்ந்தவன், மஹ: - பெரியவன், நமோ நம: - அடிக்கடி வணங்குகிறேன், யத் - யாதொரு, விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சமானது, பூதம் - நித்தியமோ, புவனம் - அநித்தியமோ, சித்ரம் - விசித்திரமோ, பஹுதா - அனேகவிதமாக, ஜாதம் - உண்டானதோ, ஜாயமானம் - உண்டாகிறதோ, ஸர்வோ ஹி - எல்லா ப்ரபஞ்சத்திற்கும் நிர்வாஹன், ஏஷ: - இந்த, ருத்ர: - உருத்திரன், தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட, ருத்ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும்.

கத்ருத்ராய ப்ரசேதஸே மீடுஷ்டமாய தவ்யஸே । வோசேம ஶந்தமம் ஹ்ருதே । ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து । இதி ஷட்த்ரிம்ஶ ஸப்ததஶோ(அ)நுவாக: ॥

కద్రుద్రాయ ప్రచేతసే మీఢుష్టమాయ తవ్యసే। వోచేమ శంతమగ్ం హృదే। సర్వో హ్యేష రుద్రస్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు॥

(ப - ம்.) கத் - படைத்தவனாகவும், ப்ரசேதஸே - மிக்க புத்தியுடன் கூடினவனாகவும், மீடுஷ்டமாய - மழை முதலியதாலுலகத்தை நனைக்கிறவனாகவும், தவ்யஸே - தவத்தையுடையவனாகவும், ஹ்ருதே - மனோகரனாகவுமிருக்கிற, ருத்ராய - உருத்திரன் பொருட்டு, ஶந்தமம் - மனதுக்குச் சுகத்தைத்தரும் ஸ்தோத்திரங்களை, வோசேம - சொல்லக்கடவோமாக, ஏஷ: - இந்த, ருத்ர: - உருத்திரன், ஸர்வோ ஹி - எப்பொருளுக்கும் நிர்வாஹ

𑌕𑌮𑍈, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 - அப்படிப்பட்ட, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 - உருத்திரன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - உண்டாகட்டும்.

𑌨𑌮𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑌵𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌪𑌤𑌯𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑌤𑌯 𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

నమోహిరణ్యబాహవే హిరణ్యపతయేంబికాపతయఉమాపతయేనమోనమః ॥

(ப் - ம்.) 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑌵𑍇 - ரமணீயமான கைகளோடு கூடினவனையும், 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌪𑌤𑌯𑍇 - தனங்களுக்கிறைவனாகவும், 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 - அம்பிகைக்கிறைவனாகவும், 𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 - உமையவளுக்கிறைவனாகவு மிருக்கிற உருத்திரன் பொருட்டு, 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 - அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑌙𑍍𑌕𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌹𑌵𑌣𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈 । 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

యస్యవైకంకత్యగ్నిహోత్రహవణీభవతిప్రతిష్ఠితాః ప్రత్యేవాస్యాహుతయస్తిష్ఠంత్యథో ప్రతిష్ఠిత్యై ॥

(ப் - ம்.) 𑌯𑌸𑍍𑌯 - யாதொரு எஜமானனுக்கு, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌹𑌵𑌣𑍀 - அக்நிஹோத்ரமென்கிற ஹோமக்கருவியானது, 𑌵𑍈𑌕𑌙𑍍𑌕𑌤𑍀 - விகங்கதமென்கிற மரத்தால செய்யப்பட்டதாக, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறதோ, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 - ப்ரதிஷ்டையுண்டாகிறது. எதற்கெனில், 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த எஜமானனுடைய, 𑌆𑌹𑍁𑌤𑌯𑌃 - ஆகுதிகள், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 ப்ரதிஷ்டை யடைகிறதுகள், 𑌅𑌥𑍋 - பிறகு, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈 - எஜமானன் ப்ரதிஷ்டையடைவதற்காக.

𑌕𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 । 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

కృణుష్వపాజఇతిపంచ ॥

(ப் - ம்.) அரக்கர்களுடைய பயம் நீங்குவதை முன்னிட்டு இவ்விடத்தில், க்ருணுஷ்வ என்று ஆரம்பிக்கப்படும் ஐந்து மந்திரங்களைப் படிப்பதென்று கருத்து.

𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌗𑍍𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀 𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌮𑌹𑍀 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌕𑌤𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

అదితిర్దేవాగంధర్వామనుష్యాఃపితరోఽసురాస్తేషాగ్ం సర్వభూతానాంమాతా మేదినీమహతీమహీసావిత్రీగాయత్రీ జగత్యుర్వీపృథ్వీబహులా విశ్వాభూతాకతమాకాయా సాసత్యేత్యమృతేతివసిష్ఠః ॥

(ப் - ம்) 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 - தேவர்களென்ன, 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 - கந்தர்வர்களென்ன, 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 - மனிதர்களென்ன, 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 - பிதுர்க்களென்ன, 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 -

அசுரர்களென்ன, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 - இந்த அந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂-எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், 𑌮𑌾𑌤𑌾 - தாயாகிய பூமியை, 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀 - கந்தத்தையுடையவளாகியும், 𑌮𑌹𑌤𑍀 - கனமுள்ளவளாயும், 𑌮𑌹𑍀 - பெரியதாயும், 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 - ஜனங்களுக்கு உத்பத்திகாரணமாயும், 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 - புகழ்ச்சியுடையவளாயும், 𑌜𑌗𑌤𑍀 - ஜங்கமஸ்தாவரங்களுக்கிடமாயும், 𑌉𑌰𑍍𑌵𑍀 - பெருமையுடையவளாயும், 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀 - பரப்பையுடையவளாயும், 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾 - வெகுவஸ்துக்களையுடையவளாயும், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾 - ஸமஸ்த ப்ராணிகளையுடையவளாயும், 𑌕𑌤𑌮𑌾𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 - இந்து எழுத்துக்களால் சொல்லப்பட்டவளாயும், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 - மோக்ஷம்போன்றவளாயும், 𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃-அசைக்கக்கூடாதவளாயும், 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 - வசிட்டரானவர், (𑌆𑌹 - சொல்லுகிறார்.)

𑌆𑌪𑍋𑌵𑌾𑌇𑌦𑌗𑍍𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌵𑌾𑌆𑌪𑌃𑌪𑌶𑌵𑌆𑌪𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌾𑌪𑍋𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑌾𑌪𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌗𑍍𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌗𑍍𑌂𑌷𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋𑌯𑌜𑍂𑌗𑍍𑌂𑌷𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌆𑌪𑍋 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑌾𑌪𑌓𑌂|𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

అపోవాఇదగ్ సర్వం విశ్వాభూతాన్యాపః ప్రాణావాఆపఃపశవ అపోన్నమాపోమృతమాప స్సమ్రాడాపోవిరా డాపస్స్వరాడాపశ్ఛందాగ్ స్యాపోజ్యోతీగ్ ష్యాపస్సత్యమాపస్సర్వా దేవ తాఆపోభూర్భువ స్సువరాపఓమ్ ॥

(ப்-ம்.) ஜலத்தை எல்லாவற்றின் உருவமாக ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. இம்மந்திரம் ஜலத்தை மந்திரிப்பது முதலியவற்றில் உபயோகப்படுகிறது. 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாம், 𑌆𑌪𑍋𑌵𑍈 - அப்புக்களே, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 - எலலா, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 - ப்ராணிகளும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌵𑍈 - ப்ராணன்களும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌪𑌶𑌵𑌃 - பசுக்களும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதமும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - சாப்பிடத்தக்கதும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 - செம்மையாய் விளங்குவதும், 𑌆𑌪𑌃- அப்புக்கள், 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 - விசேஷமாக விளங்குவதும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 - தானே விளங்குவதும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 - வேதங்களும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌂𑌷𑌿 - சோதிகளும், 𑌆𑌪𑌃-அப்புக்கள், 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 - உண்மையான பொருளும், 𑌆𑌪𑌃-அப்புக்கள், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃-எல்லா, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 - தேவர்களும், 𑌆𑌪𑌃 - அப்புக்கள், 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃-மூன்றுவியாகிருதிகளும், 𑌆𑌪𑌃-அப்புக்கள், 𑌓𑌂-ப்ரம்மமும், (𑌆𑌪𑌃-அப்புக்கள்).

𑌆𑌪𑌃𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑍂𑌤𑌾𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂 | 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍂𑌤𑌾𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂 | 𑌯𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂𑌮𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌸𑌤𑌾𑌂𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍍𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃||

అపఃపునన్తుపృథివీంపృథివీ పూతాపునాతుమాం । పునంతుబ్రహ్మణస్పతి బ్రహ్మపూతా పునాతుమాం । యదుచ్ఛిష్టమభోజ్యంయద్వాదుశ్చరితంమమ । సర్వంపునంతుమామాపోఽసతాం చప్రతిగ్రహగ్ంస్వాహా ॥

(ப் - ம்.) இம்மந்திரம் அப்புக்களின் ஆசமனத்திலுபயோகிக்கிறது. ப்ரஹ்மணஃ - வேதத்திற்கு, பதிஃ - நாயகனான நாராயணரூபமான, ஆபஃ - அப்புக்கள், ப்ருதிவீம் - பூமியை, புநந்து - பரிசுத்தம் பண்ணட்டும், பூதா - பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட, ப்ருதிவீ - பூமியானது, மாம் - என்னை, புநாது - பரிசுத்தம் செய்யட்டும், ப்ரஹ்மபூதா - ப்ரம்மத்தால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட பூமியானது, மாம் - என்னை, புநாது - புனிதனாக்கட்டும், மம - எனக்கு, யத் - யாதொன்று, உச்சிஷ்டம் - எச்சிலோ, யத் - யாதொன்று, அபோஜ்யம் - புசிக்கக்கூடாததோ, யத்வா - யாதொன்றுதான், துஶ்சரிதம் - செய்யாத காரியமோ, ஆபஃ - அப்புக்கள், மாம் - என்னையும், அஸதாம் - கெட்டவர்களுடைய, ப்ரதிக்ரஹம் - வாங்குதலையும், (தத் - அந்த), ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், புநந்து - புநிதமாக்கட்டும், ஸ்வாஹா - என்பது ஹோமஞ்செய்கிறேன் என்கிறதற்கு அடையாளம்.

அக்நிஶ்சமாமந்யுஶ்சமந்யுபதயஶ்சமந்யுக்ருதேப்யஃ|பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் | யதஹ்நாபாபமகார்ஷம்மநஸாவாசாஹஸ்தாப்யாம்பத்ப்யாமுதரேணஶிஶ்நா | அஹஸ்ததவலும்பதுயத்கிஞ்சதுரிதம்மயிஇதமஹம்மாமம்ருதயோநௌஸத்யேஜ்யோதிஷிஜுஹோமிஸ்வாஹா | இதிஷஷ்ட்யப்ரோக்ஷ தாவிஷ்ம்ஹொநாவாகஃ ||

అగ్నిశ్చమామన్యుశ్చమన్యుపత యశ్చమన్యుకృతేభ్యః । పాపేభ్యోరక్షంతాం । యదహ్నా పాపమకార్షం । మనసావాచాహస్తాభ్యాం । పద్భ్యాముదరేణశిశ్నా । అహస్తదవలుంపతు। యత్కించదురితంమయి । ఇదమహంమామమృతయోనౌ సత్యేజ్యోతిషిజుహోమిస్వాహా ॥

(ப் - ம்.) இம்மந்திரமும் பாவங்களைப்போக்கும் ஜலத்தின் ஆசமனத்திலுபயோகிக்கிறது. அக்நிஶ்ச - அக்நியும், மந்யுஶ்ச - கோபமும், மந்யுபதயஶ்ச - கோபத்திற்குக்காரணமான கண் முதலியனவும், மந்யுக்ருதேப்யஃ - கோபத்தால் செய்யப்பட்ட, பாபேப்யஃ - பாவங்களில் நின்றும், மா - என்னை, ரக்ஷந்தாம் - காப்பாற்றட்டும், அஹ்நா - தினத்திலே, மநஸா-மனத்தாலும், வாசா - வாயாலும், ஹஸ்தாப்யாம் - கைகளாலும், பத்ப்யாம்-கால்களாலும், உதரேண - வயிற்றாலும், ஶிஶ்நா - சிச்னத்தாலும், யத்-யாதொரு, பாபம் - பாவத்தை, அகார்ஷம் - செய்தேனோ, தத் - அந்தப் பாவத்தை, அஹஃ - தினமானது, அவலும்பது-போக்கடிக்கட்டும், மயி-என்னிடத்தில், யத்கிஞ்ச - யாதொரு, துரிதம் - பாவம், (அஸ்தி - இருக்கிறதோ); அஹம்-நான், இதம் - இந்த, மாம் - என்னை, அம்ருதயோநௌ - முக்தர்களுக்கு ஸ்தா

ணமான, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 - விகாரமில்லாத, 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 - பரப்ரம்மத்தினிடத்தில், 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமம் செய்கிறேன், 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - என்பது ஹோமம் செய்கிறதற்கு அடையாளம்.

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 | 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 | 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 | 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌵𑌾𑌚𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 | 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑍇𑌣𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾 | 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌲𑍁𑌂𑌪𑌤𑍁 | 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂𑌮𑌯𑌿 | 𑌇𑌦𑌮𑌹𑌂𑌮𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋𑌨𑍌𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ||

సూర్యశ్చమామన్యుశ్చమన్యుపతయశ్చమన్యుకృతేభ్యః । పాపేభ్యోరక్షంతాం । యద్రాత్ర్యా పాపమకార్షం । మనసావాచాహస్తాభ్యాం । పద్భ్యాముదరేణశిశ్నా । రాత్రిస్తదవలుంపతు। యత్కించదురితంమయి । ఇదమహంమామమృతయోనౌ । సూర్యేజ్యోతిషిజుహోమిస్వాహా ॥

(ப் - ம்.) 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 - சூரியனும், 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 - கோபமும், 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 - கோபத்திற்குக் காரணமான கண் முதலியனவும், 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - கோபத்தால் செய்யப்பட்ட, 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 - பாவத்தில் நின்றும்; 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 - காப்பாற்றட்டும், 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 - ராத்திரியிலே, 𑌮𑌨𑌸𑌾 - மனதினாலும், 𑌵𑌾𑌚𑌾 - வாக்காலும், 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - கைகளாலும், 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - கால்களாலும், 𑌉𑌦𑌰𑍇𑌣 - வயிற்றாலும், 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾 - சிச்னத்தாலும், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு, 𑌪𑌾𑌪𑌂 - பாவத்தை, 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 - செய்தேனோ, 𑌤𑌤𑍍 - அந்தப் பாவத்தை, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 - ராத்திரியானது, 𑌅𑌵𑌲𑍁𑌂𑌪𑌤𑍁 - போக்கடிக்கட்டும், 𑌮𑌯𑌿 - என்னிடத்தில், 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚 - யாதொன்று, 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 - பாவமானது, (𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 - இருக்கிறதோ), 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋𑌨𑍌 - முக்தர்களுக்கு ஸ்தானமான, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் உத்பத்தி காரணமான, 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 - பரப்ரம்மத்தினிடத்தில், 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமம் செய்கிறேன்; 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - என்பது முன்போலவே.

𑌆𑌯𑌾𑌤𑍁𑌵𑌰𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂𑌮𑌾𑌤𑍇𑌦𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍁𑌷𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃 | 𑌓𑌜𑍋𑌸𑌿𑌸𑌹𑍋𑌸𑌿𑌬𑌲𑌮𑌸𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑍋𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌧𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑍂𑌰𑍋𑌂𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌿 | 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

ఆయాతువరదాదేవీఅక్షరంబ్రహ్మసమ్మితం । గాయత్రీంఛందసాంమాతేదంబ్రహ్మజుషస్వనః। ఓజోసిసహోసిబలమసిభ్రాజోసిదేవానాం ధామనామాసివిశ్వమసివిశ్వాయుస్సర్వమసి సర్వాయురభిభూరోంగాయత్రీమావాహయామి ॥

(ப் - ம்.) இந்த அனுவாகம் காயத்திரியின் ஆவாஹனத்தினுபயோகிக்கப் படுகிறது. 𑌵𑌰𑌦𑌾 - இச்சித்த வரத்தைக்கொடுக்கிற, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍇𑌵𑍀 - காயத்ரீ தேவியானவள், 𑌆𑌯𑌾𑌤𑍁 - வரக்கடவள், 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂𑌮𑌾𑌤𑌃 - வாராய் செய்யுள்களுக்கெல்லாம் தாயே, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 - காயத்ரியென்கிற விருத்தத்தை

யுடைய, ஞூஹஸம்ஶிதம் - தன் பொருளால் ப்ரம்மத்தோடு பெருமையில் சரியாகிய, அக்ஷரம் - எழுத்து ரூபமான, இதம் - இந்த, நஃ-எங்களுடைய; ஞூஹ - வேதத்தை, ஜுஷதாம் - அடைவாயாக, ஓஜஃ - காந்தியாக, அஸி - ஆகிறாய், ஸஹஃ - சாமர்த்தியமாக, அஸி - ஆகிறாய், பலம்-பலமாக, அஸி- ஆகிறாய், ஹ்ராஜஃ - ப்ரகாசமாக, அஸி - ஆகிறாய், தேவானாம் - தேவர்களு டைய, தாம - ஸ்தானமாகவும், நாம - பேராகவும், அஸி-ஆகிறாய், விஶ்வம்- எல்லாம், அஸி - ஆகிறாய், விஶ்வாயுஃ - எல்லாவற்றிற்குமாயுளாகவும், ஸர்வம்- எல்லாம், அஸி - ஆகிறாய், ஸர்வாயுஃ - எல்லாவற்றிற்குமாயுளா கவும்,இந்த விடங்களில் அந்தந்தப் பலம் முதலியவற்றைப் பெறுகிறதற்குக் காரணமாதலால் அததுவாகப் பேசப்படுகிறது. விஶ்வம் ஸர்வம் - என்று ஒன் றையே அதிக ப்ரீதியினால் பேசுகிறது, அபிபூஃ - எதிரிகளை அவமானிக் கும் தன்மையுடையவள், ஓம் - பரப்ரம்மத்தைப் பொருளாகவுடையவள், காயத்ரீம் - காயத்ரீதேவியை, ஆவாஹயாமி - ஆவாகனம் செய்கிறேன்.

ஓம்பூஃ | ஓம்புவஃ | ஓம்ஸுவஃ | ஓம்மஹஃ | ஓம்ஜநஃ | ஓம்தபஃ | ஓம்ஸத்யம் | ஓம்தத்ஸவிதுர்வரேணியம்பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி | தியோ யோ நஃ ப்ரசோதயாத் | ஓமாபோஜ்யோதீரஸோம்ருதம்ப்ரஹ்மபூர்புவஸ்ஸுவரோம் | இதிஷஷ்ட்ய ஶ்ரேஸர்வவிம்ஶாஷ்டாவிம்ஶாநுவாகஃ ||

ఓంభూః ఓంభువః ఓగ్ సువః ఓంమహః ఓంజనః ఓంతపః ఓగ్ సత్యం।ఓంతత్సవితుర్వరేణియం భర్గోదేవస్యధీమహి । ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ । ఓమాపోజ్యోతీరసోమృతంబ్రహ్మభూర్భువస్సువరోం ॥

(ப் - ம்.) பூஃ - பூலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், புவஃ - புவர்லோ கமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், ஸுவஃ - சுவர்லோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், மஹஃ - மஹாலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், ஜநஃ - ஜநோலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், தபஃ - தபோலோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், ஸத்யம் - சத்ய லோகமும், ஓம் - ப்ரம்மரூபம், யஃ - யாதொருவன், நஃ-நம்முடைய, தியஃ- தியானங்களை, ப்ரசோதயாத் - ஏவுகிறானோ, தத் - அந்த, ஸவிதுஃ - படைக்கிறவனை, தேவஸ்ய - ஈசனுடைய, வரேணியம் - உயர்ந்ததான, பர்கஃ - ஸ்வரூபத்தை, தீமஹி - தியானம் செய்யக்கடவோம், ஸர்வவிம்ஶா நுவாகஃ - இந்த அநுவாகம் காயத்ரியினுடைய சிரம், ஆபஃ - ஜலங்கள், ஜ்யோதிஃ_தேஜஸ், ரஸஃ-அவைகளின் குணம், அம்ருதம்ப்ரஹ்ம முக்தனான, ஆத்மா, பூர்புவஸ்ஸுவஃ-மூன்று வியாகிருதிகளும், ஓம்-ப்ரம்மரூபம்.

ஓம்பூர்புவஸ்ஸுவர்மஹர்ஜநஸ்தபஸ்ஸத்யம்தத்ப்ரஹ்மததாப ஆபோ ஜ்யோதீரஸோம்ருதம்ப்ரஹ்மபூர்புவஸ்ஸுவரோம்| ஓம்தத்ப்ரஹ்ம | ஓம்தத் வாயுஃ | ஓம்ததாத்மா | ஓம்தத்ஸர்வம் | ஓம்தத்புரோர்நமஃ | இதி ஷஷ்ட்ய ஶ்ரேணக்கோநத்ரிம்ஶோநுவாகஃ ||

ఓంభూర్భువస్సువర్మహర్జన స్తపస్సత్యంతద్బ్రహ్మతదాప ఆపోజ్యోతీరసోమృతంబ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోం । ఓంతత్ బ్రహ్మ ఓంతత్ వాయుః ఓంతదాత్మా ఓంతత్ సర్వం ఓంతత్ పురో నమః ॥

(ப - ம்.) இந்த அனுவாகத்தில் ப்ரணவமே எல்லாவற்றின் ஆத்மாவென்று ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. பூ: - பூலோகமும், புவ: - புவர்லோகமும், ஸுவ: - சுவர்லோகமும், மஹ: - மகாலோகமும், ஜந:-ஜனோலோகமும், தப: - தபோலோகமும், ஸத்யம் - சத்தியலோகமும், ஓம் - ப்ரணவமே, தத் - அந்த, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமும், தத் - அந்த, ஆப: - அப்புக்களும், ஓம் - ப்ரணவமே, ஆப: - ஜலம், ஜ்யோதி: - தேஜஸ், ரஸ: - இவற்றின் குணம், அம்ருதம் - முக்திபெற்ற, ப்ரஹ்ம - ஆத்மா, பூர்புவஸ்ஸுவ: - வியாகிருதிகள், ஓம் - இவை எல்லாம் ப்ரணவமே, தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, வாயு: - வாயு, தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, ஆத்மா - ஆத்மா, தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, ஸர்வம் - எல்லாம், தத் - அந்த, ஓம் - ப்ரணவமே, புர: - முன்னிருக்கும் காரணம், நம: - வணங்குகிறேன்.

உத்தமே ஶிகரே தேவி பூம்யாம் பர்வதமூர்த்தனி । ப்ராஹ்மணேப்யோ ஹ்யனுஜ்ஞானம் கச்ச தேவி யதாஸுகம் । இதி ஷட்த்ரிம்ஶோனுவாக: ॥
ఉత్తమేశిఖరేదేవిభూమ్యాంపర్వతమూర్ధని | బ్రాహ్మణేభ్యోహ్యనుజ్ఞానంగచ్ఛదేవియథాసుఖం ॥

(ப - ம்.) ஹே தேவி - வாராய் காயத்ரிதேவியே, பர்வதமூர்த்தனி - மேருமுதலிய பர்வதங்களுடைய மேல்பாகத்திலிருக்கும், உத்தமே - உயர்ந்த, ஶிகரே - நுனியில், (விஹாராயாம் - இருக்கிற), பூம்யாம் - சுகமான விடத்தில். யதாஸுகம் - சுகமாக, கச்ச - போவாயாக, ப்ராஹ்மணேப்ய: - ப்ராமணர்களாலே, அனுஜ்ஞானம் - அனுமதியானது, (க்ருதம் - செய்யப்பட்டது).

ஓம் அந்தஶ்சரதி பூதேஷு குஹாயாம் விஶ்வமூர்த்திஷு । த்வம் யஜ்ஞஸ்த்வம் விஷ்ணுஸ்த்வம் வஷட்காரஸ்த்வம் ருத்ரஸ்த்வம் ப்ரஹ்மா த்வம் ப்ரஜாபதி: । இதி ஸப்தத்ரிம்ஶோனுவாக: ॥

ఓమన్తశ్చరతిభూతేషుగుహాయాంవిశ్వమూర్తిషు । త్వంయజ్ఞస్త్వంవిష్ణుస్త్వంవషట్కార స్త్వంరుద్రస్త్వంబ్రహ్మాత్వంప్రజాపతిః ॥

(ப - ம்.) ப்ரம்மத்தின் தியானத்தில் இந்த மந்திரமுபயோகிக்கிறது. விஶ்வமூர்த்திஷு - எல்லாச் சரீரத்தோடுகூடிய, பூதேஷு - ப்ராணிகளிடங்களில், குஹாயாம் - இருதய குகையில், ஓம் - ஓங்காரவாச்யனுன, (த்வம் - நீ), அந்தஶ்சரஸி - உள்ளிருக்கிறாய், த்வம் - நீ, யஜ்ஞ: - யக்யம், த்வம் - நீ, விஷ்ணு: - விஷ்ணு, த்வம் - நீ, ருத்ர: - உருத்திரன், த்வம் - நீ, ப்ரஹ்மா - சதுர்முகன், த்வம் - நீ, ப்ரஜாபதி: - ப்ராணிகளைப் படைத்தவன்.

𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌮𑌸𑌿 | 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾| 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿𑌮𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 | 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 ||

అమృతోపస్తరణమసి । ప్రాణేనివిష్టోమృతంజుహోమి ప్రాణాయస్వాహా । అపానేనివిష్టోమృతంజుహోమ్యపానాయస్వాహా । వ్యానేనివిష్టోమృతంజుహోమి వ్యానాయస్వాహా। ఉదానేనివిష్టోమృతం జుహోమ్యుదానాయస్వాహా । సమానేనివిష్టోమృతం జుహోమిసమానాయస్వాహా । బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ ॥

(ப - ம்.) சாப்பிடுகையில் முதலில் ஆபோசனம் செய்வதற்கு இம்மந்திரம் சொல்லுகிறது. 𑌹𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤 - வாராய் ஜலமே, 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌂 - பாத்திரத்தில், ஓடாமலிருக்கும் பொருட்டு இறைக்கத்தக்கதாக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறாய், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 - ப்ராணனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரையுள்ளவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂-அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿-ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 - ப்ராணன்பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾-இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇-அபானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂-அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌅𑌪𑌾𑌨𑌾𑌯 - அபானன்பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇-வியானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂-அமுதம் போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯 - வியானன்பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍇 - உதானனுடைய, ப்ரீதியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம் போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌉𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯 - உதானன்பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - அந்த அவிஸ்ஸு, 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 - ஸமானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம் போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ் செய்கிறேன், 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 - சமானன்பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌮𑍇-என்னுடைய, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾-ஆத்மாவானது, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 - ப்ரம்மத்தினிடத்தில், (𑌹𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 - ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு); 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯-மோக்ஷத்தின்பொருட்டு, (𑌭𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍 - ஆகட்டும்).

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌶𑌿

𑌵𑍋𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯𑍋𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 | 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾| 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿𑌮𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯| 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌸𑌿| 𑌇𑌤𑌿𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ||

ప్రాణేనివిష్టోమృతంజుహోమి శివోమావిశాప్రదాహాయ ప్రాణాయస్వాహా। అపానేనివిష్టోమృతంజుహోమి శివోమావిశాప్రదాహా యాపానాయస్వాహా । వ్యానేనివిష్టోమృతం జుహోమి శివోమావిశా ప్రదాహాయవ్యానాయస్వాహా । ఉదానేనివిష్టోమృతంజుహోమి శివోమావిశాప్రదాహాయోదానాయస్వాహా । సమానేనివిష్టోమృతంజుహోమిశివోమావిశాప్రదాహాయసమానాయ స్వాహా ! బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ । అమృతాపిధానమసి ॥

(ப - ம்.) இம்மந்திரம் முன்மந்திரத்தோடு விகல்பமுள்ளது. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 - ப்ராணனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரையுள்ளவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌶𑌿𑌵𑌃 - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 - கொளுத்தாமையின் பொருட்டு, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌵𑌿𑌶-நுழைவாயாக, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯-ப்ராணன்பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾-இந்த அவிஸ்ஸு, அதாவது வாராய் அன்னமே சாடராக்நி யென்னைக் கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு நீபரிசுத்தமாக என்னுள் நுழைவாயாக என்று கருத்து, 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇-அபானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃-அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌶𑌿𑌵𑌃-பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 - சாடராக்நி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌵𑌿𑌶 - உள் நுழைவாயாக, 𑌅𑌪𑌾𑌨𑌾𑌯 - அபானன் பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾- இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 - வியானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃-அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அனனத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿-ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌶𑌿𑌵𑌃 - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯- சாடராக்நி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌵𑌿𑌶-நுழைவாயாக, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯 - வியானன் பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍇 - உதானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 - அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அன்னத்தை, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன், 𑌶𑌿𑌵𑌃 - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 - சாடராக்நி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌵𑌿𑌶 - நுழைவாயாக, 𑌉𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯 - உதானன் பொருட்டு, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - இந்த அவிஸ்ஸு, 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 - சமானனுடைய திருப்தியில், 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 அக்கரைகொண்டவனாக, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - அமுதம்போன்ற அன்னத்னத, 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 - ஹோமஞ்செய்கிறேன்,

ஶிவஸ்து - பரிசுத்தமாய்க்கொண்டு, அப்ரதாஹாய - சாடராக்நி கொளுத்தாமலிருத்தலின் பொருட்டு, மா-என்னை, விஶ - நுழைவாயாக, ஸமாநாய-சமானன் பொருட்டு, ஸ்வாஹா-இந்த அவிஸ்ஸு, மே-என்னுடைய, ஆத்மா-ஆத்மாவானது, ப்ரஹ்மணி - ப்ரம்மத்தினிடத்தில், (ஹுதஸ்து - ஹோமஞ்செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு), அம்ருதத்வாய - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, (அஸ்து - ஆகட்டும்), அம்ருதாபிதாநம் - அமுதரூபமான உரையாக, அஸி - ஆகிறாய், இம்மந்திரம் உத்தரா போசனத்தின் பொருட்டு கையிலிருக்கும் ஜலத்தை மந்திரிப்பதற்குபயோகிக்கிறது.

ஶ்ரத்தாயாம் ப்ராணே நிவிஶ்யாம்ருதம் ஹுதம் ப்ராணமன்னேநாப்யாயஸ்வ | அபானே நிவிஶ்யாம்ருதம் ஹுதமபானமன்னேநாப்யாயஸ்வ | வ்யானே நிவிஶ்யாம்ருதம் ஹுதம் வ்யானமன்னேநாப்யாயஸ்வ | உதானே நிவிஶ்யாம்ருதம் ஹுதமுதானமன்னேநாப்யாயஸ்வ | ஸமானே நிவிஶ்யாம்ருதம் ஹுதம் ஸமானமன்னேநாப்யாயஸ்வ | ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மாம்ருதத்வாய | இதி ஷட்ப்ர[illegible]ஹுதிமந்த்ராஃ ||

శ్రద్ధాయాంప్రాణేనివిశ్యామృతంహుతం ప్రాణమన్నేనాప్యాయస్వ । అపానేనివిశ్యామృతంహుతమపానమన్నేనాప్యాయస్వ । వ్యానేనివిశ్యామృతంహుతం వ్యానమన్నేనాప్యాయస్వ । ఉదానేనివిశ్యామృతం హుతముదానమన్నేనాప్యాయస్వ । సమానేనివిశ్యామృతంహుతం సమానమన్నేనాప్యాయస్వ । బ్రహ్మణిమఆత్మామృతత్వాయ ॥

(ப-ம்.) இந்த மந்திரம் சாடராக்நியைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிறது. ஶ்ரத்தாயாம்-சிரத்தையில், (ஸ்தித்வா - இருந்து), அதாவது மிகவும் சிரத்தையுள்ள என்றுலேயென்று பொருள், ப்ராணே - ப்ராணன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய -அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமுதரூபமான அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, அன்னேந - அந்த அன்னத்தினுலே, ப்ராணம் - ப்ராணனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, அபானே - அபானன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம் - அமுதம்போன்ற அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, அன்னேந - அந்த அன்னத்தினுலே, அபானம் - அபானனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, வ்யானே - வியானன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம்-அமுதம்போன்ற, அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, அன்னேந-அந்த அன்னத்தினுலே, வ்யானம் - வியானனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, உதானே - உதானன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம்-அமுதம்போன்ற அன்னமானது, ஹுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, உதானம் - உதானனை, அன்னேந - அந்த அன்னத்தினுலே, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, ஸமானே - சமானன் விஷயத்தில், நிவிஶ்ய - அக்கரைகொண்டு, அம்ருதம்-அமு

தம்போன்ற அன்னமானது, ஹுதம்-ஹோமம் செய்யப்பட்டது, அன்னேந-அந்த அன்னத்தினாலே, ஸமாநம் - சமானனை, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை, மே - என்னுடைய, ஆத்மா - ஆத்மாவானது, ப்ரஹ்மணி - ப்ரம்மத்தினிடத்தில், (ஹுத: - ஹோமம் செய்யப்பட்டது), அம்ருதத்வாய - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, (கல்பதாம் - ஆடக்கடவது).

ப்ராணாநாம் க்ரந்திரஸி ருத்ரோ மாவிசாந்தக: தேநாந்நேநாப்யாயஸ்வ | இதி ஷஷ்ட்யா ப்ரஸவம் வதித்வா ஸம்ஸ்பர்ஸோ பவேதாவாக: ||

ప్రాణానాంగ్రంధిరసిరుద్రో మావిశాన్తక స్తేనాన్నేనాప్యాయస్వ॥

(ப்-ம்.) இந்த மந்திரமும் சாடராக்கினியைக் குறித்துச் சொல்லுகிறது. ப்ராணாநாம் - ப்ராணனென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து வாயுக்களுக்கும், க்ரந்தி: - ஆதாரமான முணிச்சாகவும், ருத்ர: - அழப்பண்ணுமவனாகவும், அந்தக:-அன்னங்களை நாசம் செய்கிறவனாகவும், அஸி-ஆகிறாய், மா-என்னை, விஸ - நுழைவாயாக, அதாவது உன் ஜ்வாலைகளை விட்டெறிவாயாக, தேந-அந்த, அன்னேந - அன்னத்தினாலே, ஆப்யாயஸ்வ - தேற்றிவை.

அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோங்குஷ்டஞ்ச ஸமாச்ரித: | ஈச: ஸர்வஸ்ய ஜகத: ப்ரபு: ப்ரீணாதி விச்வபுக் | இதி ஷஷ்ட்யா ப்ரஸவம் வதித்வா ஸம்ஸ்பர்ஸோ பவேதாவாக: ||

అంగుష్ఠమాత్రః పురుషోంగుష్ఠంచ సమాశ్రితః ॥ ఈశస్సర్వస్యజగతః ప్రభుః ప్రీణాతి విశ్వభుక్॥

(ப் - ம்.) இந்த மந்திரமும் போசனம் செய்த பிறகு ஜபிக்கிறது. அங்குஷ்டம்-கட்டைவிரல் அளவான ஹிருதயத்தை, ஸமாச்ரித: - அடைந்தவனையும், (ஆனதால்) அங்குஷ்டமாத்ர: - கட்டவிரலளவுள்ளவனையும், ஸர்வஸ்ய - எல்லா, ஜகத: - உலகத்திற்கும், ஈச: - நாயகனையும், ப்ரபு: - ஸ்வாமியாயுமிருக்கிற, புருஷ: - புருஷனென்று சொல்லப்பட்ட வாசுதேவனானவன், விச்வபுக் - எல்லாவற்றையும் புசிக்கிறவனாக, ப்ரீணாதி-ப்ரீதியடையக்கடவன்.

மேதா தேவீ ஜுஷமாணா ந ஆகாத் விச்வாசீ பத்ரா ஸுமநஸ்யமாநா | த்வயா ஜுஷ்டா ஜுஷமாணா துருக்தான் ப்ருஹத்வதேம விததே ஸுவீரா: | த்வயா ஜுஷ்ட ருஷிர்பவதி தேவி த்வயா ப்ரஹ்மாகதஸ்ரீருத த்வயா | த்வயா ஜுஷ்டச்சித்ரம் விந்ததே வஸு ஸா நோ ஜுஷஸ்வ த்ரவிணேந மேதே | இதி ஷஷ்ட்யா ப்ரஸவம் வதித்வா ஸம்ஸ்பர்ஸோ பவேதாவாக: ||

మేధా దేవీ జుషమాణా న ఆగాద్విశ్వాచీ భద్రా సుమనస్యమానా । త్వయా జుష్టా జుషమాణా దురుక్తాన్బృహద్వదేమవిదథే సువీరాః । త్వయా జుష్ట ఋషిర్భవతి దేవి త్వయా బ్రహ్మాగతశ్రీరుత త్వయా । త్వయా జుష్టశ్చిత్రం విందతే వసు సానో జుషస్వ ద్రవిణేన మేధే ॥

(ப் - ம்.) விச்வாசீ - எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தும், பத்ரா - மங்களகரமாகவும், ஸுமநஸ்யமாநா - நல்ல மனதுடன் கூடியுமிருக்கிற, மேதா

தே³வீ - புத்திக்குத் தேவதையானவள், ந: - எங்களை, ஜுஷமாணா - ப்ரீதியுள்ளவளாக, ஆகா³த் - அடையக்கடவள், ஹே தே³வி - வாராய் மேதையே, த்வயா - உன்னால், ஜுஷ்டா: - அடையப்பட்டவர்களாக, து³ருக்தாந் - கெட்ட சப்தங்களை, ஜுஷமாணா: - அடைந்திருந்த நாங்கள், ப்³ருஹத் - குணங்களாலுயர்ந்ததான வார்த்தையை, வதே³ம - சொல்லக்கடவோம், யத் - (யாதொரு காரணத்தினால், ஸுவீரா: - நல்ல வீரியமுள்ள வாக்குகளை, விதே³யே - கொடுத்தாயோ, த்வயா - உன்னால், ஜுஷ்ட: - அநுக்கிரகிக்கப்பட்டவன், ருஷி: - மந்திரங்கள் காணும் சக்தியுள்ளவனாக, ப⁴வதி - ஆகிறான், த்வயா - உன்னால், ப்³ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், ஆக³தஶ்ரீ: - நிலைநின்ற சம்பத்தோடு கூடியவன், த்வயா - உன்னால், ஜுஷ்ட: - அநுக்கிரகிக்கப்பட்டவன், சித்ரம் - அனேகவிதமான, வஸு - தனத்தை, விந்த³தே - அடைகிறான், ஹே மேதே⁴ - வாராய் மேதையே, ஸா - அப்படிப்பட்ட நீ, ந: - எங்களை, த்³ரவிணேந - தனத்தினால், ஜுஷஸ்வ - அநுக்கிரகம் பண்ணு.

மேதா⁴ம் ம இந்த்³ரோ த³தா³து மேதா⁴ம் தே³வீ ஸரஸ்வதீ மேதா⁴ம் மே அஶ்விநாவுபௌ⁴ தே³வாவாத⁴த்தாம் புஷ்கரஸ்ரஜா | அப்ஸராஸு ச யா மேதா⁴ க³ந்த⁴ர்வேஷு ச யந்மந: | தை³வீ மேதா⁴ மநுஷ்யஜா ஸா மாம் மேதா⁴ ஸுரபி⁴ர்ஜுஷதாம் | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்நே ஷட்த்ரிம்ஶோऽநுவாக: ||

మేధాంమ ఇంద్రో దదాతు మేధాం దేవీ సరస్వతీ । మేధాం మే అశ్వినా దేవావాధత్తాం పుష్కరస్రజా । అప్సరాసు చ యా మేధా గంధర్వేషు చ యన్మనః । దైవీ మేధా సరస్వతీ సా మాం మేధా సురభిజుఁషతాం ॥

(ப - ம்.) மே - எனக்கு, மேதா⁴ம் - அறிவை, இந்த்³ர: - இந்திரனானவன், த³தா³து - கொடுக்கக்கடவன், தே³வீ - பூஜ்யையான, ஸரஸ்வதீ - சரஸ்வதியும், மேதா⁴ - அறிவை, த³தா³து - கொடுக்கக்கடவள், புஷ்கரஸ்ரஜா - பத்மமாலை யணிந்த, தே³வா - தேவர்களான, அஶ்விநா - அசுவினிதேவர்கள், மே - எனக்கு, மேதா⁴ம் - அறிவை, ஆத⁴த்தாம் - செய்யட்டும், அப்ஸராஸு - அப்ஸரஸ்திரீகளில், யா - யாதொரு, மேதா⁴ - அறிவோ, க³ந்த⁴ர்வேஷு - கந்தருவர்களில், யத் - யாதொரு, மந: - மேதையோ, தை³வீ - தேவர்களுடையதும், மநுஷ்யஜா - மனிதர்களுடையதும், யா - யாதொரு, மேதா⁴ - அறிவோ, ஸுரபி⁴: - உயர்ந்த, ஸா - அந்த, மேதா⁴ - அறிவானது, மாம் - என்னை, ஜுஷதாம் - அநுக்கிரகிக்கட்டும்,

ஸத்³யோஜாதம் ப்ரபத்³யாமி ஸத்³யோஜாதாய வை நம: | இதி ஷஷ்டப்ரஶ்ந ஏகோநசத்வாரிம்ஶோऽநுவாக: ||

సద్యోజాతం ప్రపద్యామి సద్యోజాతాయ వై నమః ॥

(ப் - ம்.) ஸத்³யோஜாதம் - சங்கல்பம் பண்ணினவுடனே வேறு காரணங்களாலுண்டுபண்ணப்படாமல் தானே தோன்றின ப்ரம்மத்தை, ப்ரபத்³யாமி - சரணமடைகிறேன், ஸத்³யோஜாதாய வை - மேற்கூறியபடி அவதரித்த நாராயணன் பொருட்டு, நமோ நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ப⁴வே ப⁴வே நாதிப⁴வே ப⁴ஜஸ்வ மாம் ப⁴வோத்³ப⁴வாய நம꞉ । இதி ஷஷ்ட்²ய꞉ ப்ரஶ்னே ஷட்³விம்ஶோ(அ)நுவாக꞉ ॥

భవేభవే నాతిభవే భజస్వమాం భవోద్భవాయ నమః॥

(ப் - ம்.) ப⁴வே ப⁴வே - யோநிகள் தோறும், நாதிப⁴வே - விசேஷித்துப் பிறக்கக்கடவேனல்லேன், மாம் - என்னை, ப⁴ஜஸ்வ-அனுக்கிரகிப்பாயாக, ப⁴வோத்³ப⁴வாய - காரியவர்க்கங்களுக்கு உத்பத்திகாரணமான ப்ரம்மத்தின் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

வாமதே³வாய நமோ ஜ்யேஷ்டா²ய நமோ ருத்³ராய நம꞉ காலாய நம꞉ கலவிகரணாய நமோ ப³லவிகரணாய நமோ ப³லாய நமோ ப³லப்ரமத²நாய நம꞉ ஸர்வபூ⁴தத³மநாய நமோ மநோந்மநாய நம꞉ । இதி ஷஷ்ட்²ய꞉ ப்ரஶ்னே ஸப்தவிம்ஶோ(அ)நுவாக꞉ ॥

వామదేవాయనమో జ్యేష్ఠాయనమో రుద్రాయనమః కాలాయనమః కలవికరణాయనమో బల వికరణాయనమో బల ప్రమథనాయనమస్సర్వభూత దమనాయనమో మనోన్మనాయనమః ॥

(ப் - ம்.) வாமதே³வாய - அழகியதேவன் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன், ஜ்யேஷ்டா²ய - உயர்ந்தவன் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன், ருத்³ராய - சம்சாரத்தைப் போக்குகிறவன் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன், காலாய - சம்ஹாரம் செய்கிறவன் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன், கலவிகரணாய - காலத்தின் விகாரமான கணம் நாழி முதலிய உருவின் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன், ப³லவிகரணாய - பலத்தின் விகாரங்களுடைய உருவின் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன், ப³லப்ரமத²நாய - சத்துருவின் பலத்தைப்போக்க வல்லவன்பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன். ஸர்வபூ⁴தத³மநாய - எல்லா ப்ராணிகளையும் வதிக்கிறவன் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன், மநோந்மநாய - மனதைக் கலக்குகிறவன் பொருட்டு, நம꞉ - நமஸ்கரிக்கிறேன்.

அகோ⁴ரேப்⁴யோ(அ)த² கோ⁴ரேப்⁴யோ கோ⁴ரகோ⁴ரதரேப்⁴ய꞉ ஸர்வத꞉ ஶர்வ ஸர்வேப்⁴யோ நமஸ்தே அஸ்து ருத்³ரரூபேப்⁴ய꞉ । இதி ஷஷ்ட்²ய꞉ ப்ரஶ்னே அஷ்டாவிம்ஶோ(அ)நுவாக꞉ ॥

అఘోరేభ్యోథఘోరేభ్యోఘోరఘోరతరేభ్యస్సర్వ తస్సర్వశర్వేభ్యోనమస్తేఅస్తురుద్రరూపేభ్యః॥

(ப - ம்.) அகோ⁴ரேப்⁴ய꞉ கோரமில்லாததாயும், அத² - பிறகு, கோ⁴ரேப்⁴ய꞉ - கோரரூபமாயும், கோ⁴ரகோ⁴ரதரேப்⁴ய꞉ - அத்தியந்தம் கோ

ரமாயும், ஸர்வத: - எல்லாவிடத்திலும், ஸர்வஸர்வேப்ய: - எல்லாச் சர்வனுடையதான, ருத்ர ரூபேப்ய: - உருத்திரன் உருவம்கொண்ட, தே - உனக்கு, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - உண்டாகட்டும்.

தத்வாஸுதேவாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி | தந்நோ ருத்ர: ப்ரசோதயாத் | இதிஷஷ்ட ஶ்ருதிவசநாச்சிவநாராயண: ||

తత్పురుషాయ విద్మహే మహాదేవాయ ధీమహి । తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్ ॥

(ப - ம்.) வாஸுதேவாய - வாசுதேவனின் பொருட்டு, வித்மஹே - தியானம் செய்கிறோம், தத் - அதற்காக, மஹாதேவாய - ருத்திரன் பொருட்டு, தீமஹி - தியானம் செய்யக்கடவோம், தத் - அந்த வாசுதேவ தியானத்தை, ருத்ர: - உருத்திரன், ப்ரசோதயாத் - கூட்டிவைக்கட்டும்.

ஈஶாந: ஸர்வவித்யாநாம் ஈஶ்வர: ஸர்வபூதாநாம் ப்ரஹ்மாதிபதிர் ப்ரஹ்மணோதிபதிர் ப்ரஹ்மா ஶிவோ மே அஸ்து ஸதாஶிவோம் | இதிஷஷ்ட ஶ்ருதவசநாச்சிவநாராயண: ||

ఈశానస్సర్వవిద్యానామీశ్వరస్సర్వభూతానాం బ్రహ్మాధిపతిర్బ్రహ్మణోధిపతిర్బ్రహ్మాశివో మే అస్తు సదాశివోం ॥

(ப - ம்.) ஸர்வவித்யாநாம் - எல்லா வித்தைகளுக்கும், ஈஶாந: - ஸ்வாமியாயும், ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஈஶ்வர: - ஈசனுகியும், ப்ரஹ்மாதிபதி: - வேதத்திற்கு நாயகனுகவும், ப்ரஹ்மண: - சதுர்முகனுக்கு, அதிபதி: - நாயகனுகவும், ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனுக்கு ஆத்மாவாகவும், ஸதா - சர்வகாலமும், ஶிவ: - மங்களகரனுகவும், ஓம் - ப்ரணவத்தின் பொருளுமான நாராயணன், மே - எனக்கு, ஶிவ: - மங்களகரத்தைக் கொடுக்கிறவனுக, அஸ்து - ஆகக்கடவன்.

ப்ரஹ்ம மேது மாம் | மது மேது மாம் ப்ரஹ்மமேவ மது மேது மாம் | யாஸ்தே ஸோம ப்ரஜாவத்ஸோபிஸோஹம் | துஸ்ஸ்வப்னஹந் துருஷ்ஷஹ | யாஸ்தே ஸோம ப்ராணாம் ஸ்தாஞ்ஜுஹோமி | த்ரிஸுபர்ணமயாசிதம் ப்ராஹ்மணாய தத்யாத் | ப்ரஹ்மஹத்யாம் வா ஏதே க்னந்தி | யே ப்ராஹ்மணாஸ்த்ரிஸுபர்ணம் படந்தி | தே ஸோமம் ப்ராப்னுவந்தி | ஆஸஹஸ்ராத் பங்க்திம் புனந்தி | ஓம் ||

బ్రహ్మమేతుమాం। మధుమేతుమాం బ్రహ్మమేవమధుమేతుమాం। యాస్తేసోమప్రజావత్సోభిసోఽహం। దుస్స్వప్నహందురుష్షహా। యాస్తేసోమప్రాణాగ్ంస్తాఞ్జుహోమి। త్రిసుపర్ణమయాచితం బ్రాహ్మణాయదద్యాత్। బ్రహ్మహత్యాంవాఏతేఘ్నంతి। యేబ్రాహ్మణాస్త్రిసుపర్ణంపఠంతి। తేసోమంప్రాప్నువంతి। ఆసహస్రాత్పఙ్క్తింపునన్తిఓం ॥

(ப - ம்.) ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, மாம் - என்னை, ஏது - அடையக்கடவது, மது - தேன்போல் ஆனந்தமயமானது, மாம் - என்னை, ஏது -

அடையக்கடவது, ஬்ரஹ்மைவ - ப்ரம்மமாகத் தானேயாகிற, மது - தேனானது, மாம் - என்னை, ஏது - அடையக்கடவது, ஸ்வாஹா - வாராய் பரமாத்மாவே, யா: - யாதொரு ப்ரஜைகளோ, (தா - அந்த), ப்ரஜா: - ப்ரஜைகள், தே - உனக்குச் சேஷபூதங்கள், ஸோஹம் - அந்த நான், (தே - உனக்கு), ஸுவிஸ்ஸ: - இஷ்டமுள்ள பிள்ளைபோல் காப்பாற்றத் தக்கவன், (த்வம் - நீ), துஷ்ஷ்வப்நஹா - கெட்ட சுவப்பனங்களைப் போக்குகிறவன், துருஷ்வஹா - கெட்டவர்களுடைய தனத்தை அபகரிக்கிறவன், ஸ்வாஹா - வாராய் பரமாத்மாவே, யா: - யாதொரு ப்ராணன்கள், தே - உனக்கு சேஷபூதங்களோ, தாநு - அந்த, ப்ராணாநு - இந்திரியங்களை, ஜுஹோமி - ஹோமஞ்செய்கிறேன், த்ரிஸுபர்ணம் - திரிசுபர்ணமென்கிற பெயர்கொண்ட, இந்த அனுவாகம் மூன்றையும், அயாசிதம் - கேளாமலிருக்கையில், ப்ராஹ்மணாய - ப்ராமணர்களின்பொருட்டு, தத்யாத் - தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும், ஶ்ராத்தநியுக்த ஹோமாதிஷு - என்கிறபடியே தக்ஷிணை கொடுக்கும் காலத்தில் இந்தத் திருசுபர்ணம் என்கிற அனுவாகத்தைப் படிக்கவேண்டும், யே ப்ராஹ்மணா: - யாதொரு ப்ராமணர்கள், த்ரிஸுபர்ணம் - இந்த மூன்று அனுவாகத்தையும், படந்தி - படிக்கிறார்களோ, ப்ரஹ்மஹத்யாம் வை - ப்ரம்ம ஹத்தியை, க்நந்தி - போக்குகிறார்கள், தே - அவர்கள், ஸோமம் - எல்லாவற்றையும் படைத்த பரமாத்மாவை, ப்ராப்நுவந்தி - அடைகிறார்கள், பங்க்திம் - எல்லாக் கும்பலையும், ஆஸஹஸ்ராத் - அதிகமாக, புநந்தி - பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள்.

ப்ரஹ்மமேதயா | மதுமேதயா | ப்ரஹ்மமேவமதுமேதயா | ப்ரஹ்மமேதவா | மதுமேதவா | ப்ரஹ்மமேவமதுமேதவா | இதி ஷஷ்ட ப்ரஶ்நே த்விசத்வாரிம்ஶோநுவாக: ||

బ్రహ్మమేధయా మధుమేధయా బ్రహ్మమేవమధుమేధయా బ్రహ్మమేధవా మధుమేధవా బ్రహ్మమేవమధుమేధవా ॥

(ப - ம்.) ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, மேதயா - தன்விஷயமான புத்தியோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), மது - ஆனந்தரூபமான ப்ரம்மம், மேதயா - அறிவோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), ப்ரஹ்மைவ - ப்ரம்மமாகத்தானே இருக்கிற, மது - ஆனந்தமானது, மேதயா - அறிவோடு, (ஸம்யோஜயது - சேர்க்கட்டும்), ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, மேதவா யக்யத்தைச் செய்துவைக்கும், மது - ஆனந்தமயமானது, மேதவா - யக்யத்தைச் செய்துவைக்கும், ப்ரஹ்மைவ - ப்ரம்மமாகத்தானே இருக்கிற, மது - ஆனந்தமயம் தானே, மேதவா - யக்யத்தைச் செய்துவைக்கும்.

ப்ரஹ்மா தேவாநாம் பதவீ: கவீநாம்ருஷிர்விப்ராணாம் மஹிஷோ ம்ருகாணாம் | ஶ்யேநோ க்ருத்ராணாம் ஸ்வதிதிர்வநாநாம் ஸோம: பவித்ரம்

தேஜ்யோதிரேஹு | ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத்தோதா வேதிஷததிதிர்துரோணஸத் | ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்வ்யோமஸதப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் | ய இதம் த்ரிஸுபர்ணமயாசிதம் ப்ராஹ்மணாய தத்யாத் | வீரஹத்யாம் வா ஏதே க்நந்தி | யே ப்ராஹ்மணாஸ்த்ரிஸுபர்ணம் படந்தி | தே ஸோமம் ப்ராப்நுவந்தி | ஆஸஹஸ்ராத்பங்க்திம் புநந்தி | ஓம் | இதி ஷஷ்ட ப்ரஶ்நஸ்ஸமாப்த ஷஷ்டோநுவாக: ||

బ్రహ్మదేవానాంపదవీఃకవీనామృషిర్విప్రాణాంమహిషోమృగాణాం। శ్యేనోగృధ్రాణాగ్ స్వధితిర్వనానాం సోమఃపవిత్రమత్యేతిరేభన్ హగ్ సశ్శుచిషద్వసురంతరిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిథిర్దురోణసత్ । నృషద్వరసదృతసద్వ్యోమసదబ్జాగోజాఋతజాఅద్రిజాఋతంబృహత్ । యఇదంత్రిసుపర్ణమయాచితంబ్రాహ్మణాయదద్యాత్ । వీరహత్యాంవాఏతేఘ్నంతి । యేబ్రాహ్మణాస్త్రిసుపర్ణంపఠంతి । తేసోమంప్రాప్నువంతి । ఆసహస్రాత్పంక్తింపునంతిఓం ॥

(ப - ம்.) ப்ரஹ்மாதேவாநாம் - என்றும், ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத் - என்றும் இம்மந்திரங்களிரண்டும் முன்னே வியாக்யானம் செய்யப்பட்டவைகள், ய: - யாதொருவன், இதம் - இந்த, த்ரிஸுபர்ணம் - திருஸுபர்ணமென்கிற அனுவாகத்தை, அயாசிதம் - கேளாமலிருக்கையில், ப்ராஹ்மணாய - ப்ராம்மணன் பொருட்டு, தத்யாத் - தக்ஷிணையுடன் கொடுக்கக்கடவனோ, ஏதே - இவர்கள், வீரஹத்யாம் வீரஹாவா ஏஷ தேவாநாம் யோக்நிமுத்வாஸயதே - என்கிறபடி தேவர்களின் அக்நியை அவித்த பாதகத்தை, க்நந்தி - போக்குகிறார்கள், யே - யாதொரு, ப்ராஹ்மணா: - ப்ராமணர்கள், த்ரிஸுபர்ணம் - திருஸுபர்ணத்தை, படந்தி - படிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஸோமம் - பரமாத்மாவை, ப்ராப்நுவந்தி - அடைகிறார்கள், ஆஸஹஸ்ராத் - அதிகமாக, பங்க்திம் - வரிசையை, புநந்தி - பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள், ஓம் - என்கிறது ப்ரம்மத்தின் தியானத்தைச் சொல்லுகிறது.

ப்ராணாபாநவ்யாநோதாநஸமாநா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக் ஸ்வாஹா | வாங்மனஶ்சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரஜிஹ்வாக்ராணரேதோபுத்த்யாகூதிஸ்ஸங்கல்பா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக் ஸ்வாஹா | ஶிர:பாணிபாதபார்ஶ்வப்ருஷ்டோரூதரஜங்கஶிஶ்நோபஸ்தபாயவோ மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக் ஸ்வாஹா | த்வக்சர்மமாம்ஸருதிரமேதோமஜ்ஜாஸ்நாயவோஸ்தீநி மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக் ஸ்வாஹா | ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸகந்தா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக் ஸ்வாஹா | ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாஶா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக் ஸ்வாஹா | அன்னமயப்ராணமயமநோமயவிஜ்ஞாநமயாநந்தமயா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸக் ஸ்வாஹா |

விவிடயை ஸ்வாஹா | கஷோத்காய ஸ்வாஹா | உத்திஷ்ட புருஷ ஹரித லோஹித பிங்களாக்ஷி தேஹி தேஹி ததாபயிதா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸம் ஸ்வாஹா | ஓம் ஸ்வாஹா | இதிஷஷ்ட்யர்த்தோக்தஷோ டசகாரிம் ஶோபநாகம் ||

ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ం స్వాహా । వాఙ్మనశ్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వాఘ్రాణరేతోబుద్ధ్యాకూతిసంకల్పా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ం స్వాహా । శిరఃపాణిపాదపార్శ్వపృష్ఠోదరజంఘశిశ్నోపస్థపాయవో మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ం స్వాహా । త్వక్చర్మమాగ్ంసరుధిరమేదోఽస్థి మజ్జా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ం స్వాహా । శబ్దస్పర్శరూపరసగంధా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ం స్వాహా । పృథివ్యప్తేజోవాయురాకాశా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ం స్వాహా । అన్నమయప్రాణమయమనోమయవిజ్ఞానమయానందమయా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ం స్వాహా । వివిట్యై స్వాహా ।కషోత్కాయ స్వాహా । ఉత్తిష్ఠ పురుష హరిత లోహిత పింగళాక్షి దేహి దేహి దదాపయితా మే శుధ్యంతాం జ్యోతిరహం విరజా విపాప్మా భూయాసగ్ం స్వాహా । ఓం స్వాహా ॥

(ப - ம.) இம்மந்திரங்கள் சந்நியாசத்திற்குப் பூர்வாங்கமான பாவத்தைப் போக்கச்செய்யும் ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படுகின்றன. மே - என்னுடைய, ப்ராணாபாநவ்யாநோதாநஸமாநா: - இப்பெயர்கொண்ட ஐந்து ப்ராணவாயுக்களும், ஶுத்யந்தாம்-சுத்தியடையக்கடவது, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், ஸ்வாஹா-என்பது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஹோமத்தைச் சொல்லுகிறது, மே-என்னுடைய, வாங்மநஶ்சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரஜிஹ்வாக்ராணரேதோபுத்த்யாகூதிஸங்கல்பா: - வாக் மனது கண் காது நாக்கு மூக்கு இந்திரியம் புத்தி அபிப்பிராயம் எண்ணம் இவை, ஶுத்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா-பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம்-ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, ஶிர:பாணிபாதபார்ஶ்வப்ருஷ்டோதரஜங்கஶிஶ்நோபஸ்தபாயவ: - தலை கை கால் விலா முதுகு வயிறு முழங்கால் சிச்னம் சூத்தாமட்டை பாயு என்னும் இந்திரியம் இவை, ஶுத்யந்தாம் சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனாகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, த்வக்சர்மமாம்ஸருதிரமேதோஸ்திமஜ்ஜா: - தோல் வெள்ளைத்தோல், மாமிசம் ரத்தம் உயிர்த்தண்ணி, எலும்பு நரம்பு இவை, ஶுத்யந்தாம்-சுத்தியடையக்கடவன,

ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோ குணமில்லாதவனுகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனுகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்தா:-ஐம்புலன்களும், சுத்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனுகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனுகவும், பூயாஸம்-ஆகக்கடவேன், மே-என்னுடைய, ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாசா: - ஐம்பூதங்களும், சுத்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன், ஜ்யோதி: - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமற்றவனுகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனுகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், மே - என்னுடைய, அந்நமயப்ராணமயமநோமயவிஜ்ஞாநமயாநந்தமயா:- அன்னமயன் முதலிய ஐந்தும், சுத்யந்தாம்-சுத்தியடையக்கடவன, அன்னமயன் முதலிய சரீர ப்ராண மனது ஜீவன் இவைகளுக்கு சுத்திவேண்டியிருந்தாலும் எக்காலத்திலும் சுத்தமான ஆனந்தமயன் என்கிற பரமாத்மாவுக்கு சுத்தியாவது பக்தி ப்ரபத்தி என்கிற முக்தி காரணங்களால் வசப்படுகையே, ஜ்யோதி:-தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, விரஜா:-ரஜோகுணமில்லாதவனுகவும், விபாப்மா - பாவமில்லாதவனுகவும், பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், விவிட்யை - அதிகமாக த்யானத்தின் பரவுதலானது, (பூயாத் - உண்டாகட்டும்), கஷோத்காய - தன்னுடைய குணங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் ஆசைகொண்டிருக்கும் பரப்ரம்மத்தின்பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு, லோஹிதபிங்களாக்ஷி - செந்தாமரைப் பூப்போல பிங்கள வர்ணமான கண்களையுடைய, புருஷ - புருஷனென்கிற பெயர்கொண்ட, ஹரே - மகாவிஷ்ணுவே, உத்திஷ்ட - என்னைக் காப்பாற்றுவதில் சாக்ரதையுள்ளவராவாய், தேஹிதேஹி - உன் விஷயமான த்யானம் சக்தி இவைகளைக் கொடுப்பாய், மே - எனக்கு, ததாபயிதா: - ஞானதிகளை கொடுப்பிக்கும் காரணங்கள், சுத்யந்தாம் - சுத்தியடையக்கடவன, ஜ்யோதி: - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, அஹம் - நான், விரஜா: - ரஜோகுணமில்லாதவனுகவும், விபாப்மா-பாவமில்லாதவனுமாக, பூயாஸம்-ஆகக்கடவேன், ஓம் - ப்ரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸ்வாஹா - இந்த அவிஸ்ஸு.

ஸத்யம் பரம் பரம் ஸத்யம் ஸத்யேந ந ஸுவர்காத் லோகாச்ச்யவந்தே கதாசந ஸதாம் ஹி ஸத்யம் தஸ்மாத் ஸத்யே ரமந்தே | தப இதி தபோ நாநசநாத் பரம் யத்தி பரம் தபஸ்தத் துர்தர்ஷம் தத் துராதர்ஷம் தஸ்மாத் தபஸி ரமந்தே | தம இதி நியதம் ப்ரஹ்மசாரிணஸ் தஸ்மாத் தமே ரமந்தே | சம இத்யரண்யே முநயஸ் தஸ்மாச் சமே ரமந்தே | தாநமிதி ஸர்வாணி பூதாநி ப்ரசம்ஸந்தி தாநாந்நாதிதுஷ்கரம் தஸ்மாத் தாநே ரமந்தே தர்ம இதி தர்மேண ஸர்வமிதம் ப

𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌆𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍇𑌚𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥

సత్యంపరంపరగ్ం సత్యగ్ంసత్యేనవసువర్గాల్లోకాచ్చ్యవన్తేకదాచనసతాగ్ంహిసత్యంతస్మాత్సత్యేరమన్తే।తపఇతితపోనానశనాత్పరంయద్ధిపరంతపస్తద్దుర్ధర్షంతద్దురాధర్షంతస్మాత్తపసిరమన్తే। దమఇతినియతంబ్రహ్మచారిణస్తస్మాద్దమేరమన్తే శమఇత్యరణ్యేమునయస్తస్మాచ్ఛమేరమన్తే దానమితి సర్వాణిభూతానిప్రశగ్ంసన్తిదానాన్నాతిదుష్కరం తస్మాద్దానేరమన్తేధర్మఇతి ధర్మేణసర్వమిదంపరిగృహీతం ధర్మాన్నాతిదుశ్చరంతస్మాద్ధర్మేరమన్తేప్రజన ఇతిభూయాగ్ంసస్తస్మాద్భూయిష్ఠాఃప్రజనేరమన్తే౽ అగ్నయఇత్యాహతస్మాదగ్నయఆధాతవ్యా అగ్నిహోత్రమిత్యాహతస్మాదగ్నిహోత్రేరమన్తేయజ్ఞఇతియజ్ఞోహిదేవానాంయజ్ఞేనహిదేవాదివంగతాస్తస్మాత్ యజ్ఞేరమన్తే మానసమితి విద్వాగ్ంసస్తస్మాద్విద్వాగ్ంసఏవమానసేరమన్తే న్యాసఇతిబ్రహ్మాహిపరఃపరోహిబ్రహ్మా తానివాఏతాన్యవరాణి తపాంసిన్యాసఏవాత్యరేచయత్ యఏవంవేదేత్యుపనిషత్ ॥

(ப - ம்.) ப்ரம்ம வித்தையில் சத்தியம் தவம் முதலிய சாதனங்களைச் சொல்லி, சதுர்முகனுக்கு விருப்பமுள்ளது நியாசம் என்கிற சரணுகதியே என்று முடிப்பதற்கு இந்த அனுவாகம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஸத்யம் - சத்தியமானது, பரம் - உயர்ந்தது, பரம் ஸத்யம் - என்று அதை உயர்ந்ததென்று சொல்ல இரட்டித்துச் சொல்லுகிறது. ஸத்யேந - சத்தியத்தினுல், ஸுவர்காத் - சுவர்க்கமென்கிற, லோகாத் - உலகத்தில நின்றும், கதாசந - ஒருக்காலத்திலும், நச்யவந்தே - நழுவுகிறதில்லை, ஸதாம் - சத்துக்களுக்கு, ஸத்யம் - சத்தியமானது, (ஈப்ஸிதம்ஹி - இஷ்டமன்றோ), தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸத்யே - சத்தியத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறுர்கள், தப: - தவம், இதி - என்பது, அநஶநாத் - சாப்பிடாததைக் காட்டிலும், பரம் - வேறு, ந - இல்லை, யத்ஹி - யாதொரு காரணத்தினுல், தப: - தவம், பரம் - உயர்ந்ததோ, தத் - ஆனதால், துர்தர்ஷம் - அசைக்கக்கூடாதது, தத் - ஆதலால், துராதர்ஷம் - மிகவும் அசைக்கக்கூடாதது, (இதி - என்று), தப: - தவத்தை, மத்வா - எண்ணி), தஸ்மாத் - ஆகையால், தபஸி - தவத்தில், ரமந்தே - ஆசைப்படுகிறுர்கள். ப்ரஹ்மசாரிண: - ப்ரம்மசாரிக்கு, தம: - தமமானது, (ஸாதநீய: - சாதிக்கத்தக்கது), இதி - என்று, (மத்வா - எண்ணி), நியதம் - நிரந்தரமாக, தஸ்மாத் - ஆகையால்,

உமெ - தமத்தில், ரமெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், கரணெ) - காட்டில், உ-நயஃ - முனிகள், ஸஃ - சமமானது, (ஸாய்ஃ - சாதிக்கதக்கது), இதி - என்று, உகா - எண்ணி, தஸாக் - ஆகையால், ஸமெ - சமத்தில், ரமெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸவ்ராணி - எல்லா, ஹைதாநி - ப்ராணிகளும், தானம் - தானம், இதி - என்று, வ்ரஸஷி - ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றன, தாநாக் - தானத்தைக்காட்டிலும், அதிது-ஷ்கரம் - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமான காரியம், ந - இல்லை, தஸாக் - ஆகையால், தாநெ - தானத்தில், ரமெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், யமெண - தர்மத்தினலே, இஷம் - இந்த, ஸவ்ம் - எல்லாம், வரிஹ்ரஹீதம் - பிடிக்கப்பட்டது, யமாக் - தர்ம்மத்தைக் காட்டிலும், அதிதுஷ்ரம் - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமானது, ந - இல்லை, தஸாக் - ஆனதால், யமஃ - தர்ம்மம், இதி - என்று, உகா - எண்ணி, யமெ - தர்ம்மத்தில், ரமெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், வ்ரஜநஃ - பிள்ளையானது, (ஸாய்ஃ - சாதிக்கத்தக்கது), இதி - என்று, ஹுயாம்ஸஃ - அனேகர், (ஆஹுஃ - சொல்லுகிறார்கள், தஸாக் - ஆதலால், ஹுயிஷாஃ - அனேகர், வ்ரஜாயமெ - பிள்ளையுண்டு பண்ணுகிறார்கள், தஸாக் - ஆதலால், ஹுயிஷாஃ - அனேகர், வ்ரஜநமெ - பிள்ளையுண்டு பண்ணுவதில், ரமெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், அமயஃ - அக்நிகள், ஸாய்ராஃ - (சாதிக்கத் தக்கவைகள்), இதி - என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறது, தஸாக் - ஆதலால், அமயஃ - அக்நிகள், ஆயாதவ்ராஃ - ஆதானம் செய்யத்தக்கவைகள், அமிஹோத்ரம் - அக்கிநிஹோத்திரமானது, (ஸாய்ம் - செய்யத்தக்கது), இதி - என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறது, தஸாக் - ஆதலால், அமிஹோத்ரெ - அக்நிஹோத்திரத்தில், ரமெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், யஜ்ஞஃ - யக்யமானது, தெவாநாம் - தேவர்களுக்கு, (தொஷணோஹி - திருப்திசெய்து வைக்கிற தன்றோ), யஜ்ஞெந - யக்யத்தால், தெவாஃ - தேவர்கள், திவம் - சுவர்க்கத்தை, மதாஹி - அடைந்தார்களன்றோ, தஸாக் - ஆகையால், யஜ்ஞஃ - யக்யமானது, (ஸாய்ஃ - சாதிக்கத்தக்கது), இதி - என்று, யஜ்ஞெ - யக்யத்தில், ரமெ - ஆசைப்படுகிறார்கள். மாநஸம் - மனதால் பகவத்தியானமானது, ஸாய்ம் - செய்யத்தக்கது, இதி - என்று, விதாம்ஸஃ - தெரிந்தவர்கள், ஆஹுஃ - சொல்லுகிறார்கள், தஸாக் - ஆனதால், விதாம்ஸஏவ - தெரிந்தவர்கள் தானே, மாநஸெ - பகவத்தியானத்தில், ரமெ - ஆசைப்படுகிறார்கள், நயாஸஃ - சரணகதியானது, வரஃ - உயர்ந்தது, இதி - என்று, ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனனவன், (அமநுத - எண்ணினன்), ப்ரஹ்மா - சதுர்முகன், வரோஹி - உயர்ந்தவனன்றோ, நயாஸஏவ - சரணகதிதானே, அவராணி - வேறான, தாநெதாநி - அந்த இந்த, தவாம்ஸி - தவங்களை,

உத்க்ரம்யஸ் - தாண்டித்து, யஃ - யாதொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, இதி - இந்த பரகாரம், உபநிஷத் - உபநிஷத்.

ப்ராஜாபத்யாஹாரார்ணிஸ்ஸர்வேணைவ யஃ ப்ரஜாபதிம் விதார்ய பஸஸாரகிம் ஹமவஞ்ஞஃ பரமம் வததீதி தஸ்யைவ ப்ராபாத | ஸத்யந பாயம்ராவாதி ஸத்யநாதிஸத்யாரோபஸத்ரிஸத்யம் பாபஃ ப்ரதிஷ்டா ஸத்யஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் த்ரஷ்டாஸ்ஸத்யம் பரமம் வததி | தபஸா தேவா தேவதாமக்ர ஆயந் தபஸர்ஷயஸ்ஸ்வரந்வவிந்தந் தபஸா ஸபத்நாந்ப்ர ணுதாமாராதீம் ஸ்தபஸி ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் த்ரஷ்டா தபஃ பரமம் வததி | தமேந ஷாந்தாஃ கில்பிஷமவயந்தி தமேந ப்ரஹ்மசாரிணஸ்ஸுவரகச்சந்தமோ பூதாநாம் துராதர்ஷம் தமே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் த்ரஷ்டா தமஃ பரமம் வததி ஶமேந ஶாந்தாஶ்ஶிவமாசரந்தி ஶமேந நாகம் முநயோந்வவிந்தந் ஶமோ பூதாநாம் துராதர்ஷம் ஶமே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் த்ரஷ்டா ஶமஃ பரமம் வததி தாநம் யஜ்ஞாநாம் வரூதம் தக்ஷிணா லோகே தாதாரம் ஸர்வபூதா ந்யுபஜீவந்தி தாநேநாராதீரபாநுதந்த தாநேந த்விஷந்தோ மித்ரா பவந்தி தாநே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் த்ரஷ்டா தாநம் பரமம் வததி தர்மோ விஶ்வஸ்ய ஜகதஃ ப்ரதிஷ்டா லோகே தர்மிஷ்டம் ப்ரஜா உபஸர்பந்தி தர்மேண பாபமபநுததி தர்மே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் த்ரஷ்டா தர்மம் பரமம் வததி | ப்ரஜநநம் வை ப்ரதிஷ்டா லோகே ஸாது ப்ரஜாயாஸ்தந்தும் தந்வாநஃ பித்ரூணாம் அந்ருணோ பவதி ததேவ தஸ்யாந்ருணம் த்ரஷ்டா ப்ரஜநநம் பரமம் வததி அக்நயோ வை த்ரயீவித்யா தேவயாநஃ பந்தா காகர்ஹபத்ய ருக் ப்ருதிவீ ரதந்தரமந்வாஹார்யபசநம் யஜுரந்தரிக்ஷம் வாமதேவ்யமாஹவநீயஸ்ஸாம ஸுவர்கோ லோகோ ப்ருஹத் தஸ்மாதக்நீந் பரமம் வததி | அக்நிஹோத்ரம் ஸாயம் ப்ராதர்க்ருஹாணாம் நிஷ்க்ருதிஸ்ஸ்விஷ்டம் ஸுஹுதம் யஜ்ஞக்ரதூநாம் ப்ராயணம் ஸுவர்கஸ்ய லோகஸ்ய ஜ்யோதிஸ்தஸ்மாதக்நிஹோத்ரம் பரமம் வததி யஜ்ஞ இதி யஜ்ஞோ ஹி தேவாநாம் யஜ்ஞேந ஹி தேவா திவம் கதா யஜ்ஞேநாஸுராநபாநுதந்த யஜ்ஞேந த்விஷந்தோ மித்ரா பவந்தி யஜ்ஞே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் த்ரஷ்டா யஜ்ஞம் பரமம் வததி மாநஸம் வை ப்ராஜாபத்யம் பவித்ரம் மாநஸேந மநஸா ஸாது பஶ்யதி மாநஸா ருஷயஃ ப்ரஜா அஸ்ருஜந்த மாநஸே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் த்ரஷ்டா மாநஸம் பரமம் வததி | ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோ ப்ரஹ்மாணம் ப்ரஹ்மா விஶ்வஃ கதமஸ்ஸ்வயம்பூஃ ப்ரஜாபதிஸ்ஸம்வத்ஸர இதி ஸம்வத்ஸரோஸாவாதித்யோ ய ஏஷ ஆதித்யே புருஷஸ்ஸ பரமேஷ்டீ ப்ரஹ்மாத்மா யாபிராதித்யஸ்தபதி ரஶ்மிபிஸ்தாபிஃ பர்ஜந்யோ வர்ஷதி பர்ஜந்யேநௌஷதிவநஸ்பதயஃ ப்ரஜாயந்த ஔஷதிவநஸ்பதிபிரந்நம் பவத்யந்நேந ப்ராணாஃ ப்ராணைர் பலம் பலேந தபஸ்தபஸா ஶ்ரத்தா ஶ்ரத்தயா மேதா மேதயா மநீஷா மநீஷ

யாஶெநாஶநஸாஸாத்தி ஸ்ராஜ்யாதித்தம் விதேத நஸ்யதிம் ஸ்யத்யாஸாரம்
ஸாரேண விஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநேந நாஸ்தாநம் வெதயதி தஸ்மாதந்நம் ததந்து ஸவதா
ணொ தாநிதநா த்யஜா ஸப்ரணாஹவதிஹம் தா நாம் ப்ராணெஶநொஶ
நஸ்ய விஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநாதாநந்தோ ப்ரஹ்மயோநிஸ்வாவஷவாரஷ:
வதயாவம் வாதாமெய நஸவஶிஹம் ப்ராதம் ப்ரயிவீ வாதஸிக்ஷம் வத்யள
ஸ்திஸ்ய ஸ்வாவாதரிஸ்ய ஸ்வஸெவ ஸவஶிஹம் ஜமஸஸவஹமதம் ஸவஹவ்யம்
ஜிஜ்ஞாஸ ஸ்விஷ்டதஜாரயிஷா ப்ரஸாஸ தெர்யாஶஹஸ்ஸாம் தவஸொவரிஷா
ஸஜ்ஞாகா தஶைவம் ஶநஸாஹ்ர்தாவஹமயொ நஶ்ர த்ர்ஶவயா ஹிவிஶாநு|
தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு: | இதி ஷஷ்ப்ர ஶ்ரவம்ஶ
ஶோநுவாக: ||

ప్రాజాపత్యో హారుణిస్సుపర్ణేయః ప్రజాపతిం పితరముపససార కిం భగవంతః పరమం వదంతీతి తస్మై ప్రోవాచ సత్యేన వాయురావాతి సత్యేనాదిత్యో రోచతే దివి సత్యం వాచః ప్రతిష్ఠా సత్యే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాత్సత్యం పరమం వదంతి తపసా దేవా దేవతామగ్ర ఆయన్ తపసర్షయ స్సువరన్వవిందన్ తపసా సపత్నాన్ప్రణుదామారాతీ స్తపసి సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాత్తపః పరమం వదంతి దమేన దాంతాః కిల్బిషమవధూన్వంతి దమేన బ్రహ్మచారిణ స్సువరగచ్ఛన్ దమో భూతానాం దురాధర్షం దమే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దమః పరమం వదంతి శమేన శాంతా శ్శివమాచరంతి శమేన నాకం మునయో న్వవిందన్ శమో భూతానాం దురాధర్షం శమే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాచ్ఛమః పరమం వదంతి దానం యజ్ఞానాం వరూథం దక్షిణా లోకే దాతారగ్ం సర్వభూతాన్యుపజీవంతి దానేనారాతీరపానుదంత దానేన ద్విషంతో మిత్రా భవంతి దానే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాద్దానం పరమం వదంతి ధర్మో విశ్వస్య జగతః ప్రతిష్ఠా లోకే ధర్మిష్ఠం ప్రజా ఉపసర్పంతి ధర్మేణ పాపమపనుదతి ధర్మే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాద్ధర్మం పరమం వదంతి ప్రజననం వై ప్రతిష్ఠా లోకే సాధు ప్రజాయా స్తంతుం తన్వానః పితృణామనృణో భవతి తదేవ తస్యానృణం తస్మాత్ప్రజననం పరమం వదంతి అగ్నయో వై త్రయీ విద్యా దేవయానః పంథా గార్హపత్య ఋక్పృథివీ రథంతర మన్వాహార్యపచనం యజురంతరిక్షం వామదేవ్యమాహవనీయస్సామ సువర్గో లోకో బృహ త్తస్మాదగ్నీన్పరమం వదంత్యగ్నిహోత్రం సాయం ప్రాతర్గృహాణాం నిష్కృతిస్స్విష్టగ్ం సుహుతం యజ్ఞక్రతూనాం ప్రాయణగ్ం సువర్గస్య లోకస్య జ్యోతి స్తస్మాదగ్నిహోత్రం పరమం వదంతి యజ్ఞ ఇతి యజ్ఞేన హి దేవా దివం గతా యజ్ఞే నాసురానపానుదంత యజ్ఞేన ద్విషంతో మిత్రా భవంతి యజ్ఞే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాద్యజ్ఞం పరమం వదంతి మానసం వై ప్రాజాపత్యం పవిత్రం మానసేన మనసా సాధు పశ్యతి మానసా ఋషయః ప్రజా అసృజంత మానసే సర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మాన్మానసం పరమం వదంతి న్యాస ఇత్యాహుర్మనీషిణో బ్రహ్మాణం బ్రహ్మా విశ్వః కతమస్స్వయంభూః ప్రజాపతిస్సంవత్సర ఇతి సంవత్సరోఽసావాదిత్యో య ఏష ఆదిత్యే పురుష స్స పరమేష్ఠీ బ్రహ్మాత్మా యాభిరాదిత్య స్తపతి రశ్మిభిస్తాభిః పర్జన్యో వర్షతి పర్జన్యేనౌషధి వనస్పతయః ప్రజాయంత ఓషధి వనస్పతిభిరన్నం భవత్యన్నేన ప్రాణాః ప్రాణైర్బలం బలేన తప స్తపసా శ్రద్ధా శ్రద్ధయా మేధా మేధయా మనీషా మనీషయా మనో మనసా శాంతి శ్శాంత్యా చిత్తం చిత్తేన స్మృతిగ్ం స్మృత్యా స్మారగ్ం స్మారేణ విజ్ఞానం విజ్ఞానేనాత్మానం

వేదయతి తస్మాదన్నం దదంత్సర్వాణ్యేతాని దదాత్యన్నాత్ప్రాణా భవంతి భూతానాం ప్రాణైర్మనో మనసశ్చ విజ్ఞానం విజ్ఞానాదానందో బ్రహ్మయోనిస్స వా ఏష పురుషః పంచధా పంచాత్మా యేన సర్వమిదం ప్రోతం పృథివీ చాంతరిక్షం చ ద్యౌశ్చ దిశశ్చావాంతరదిశాశ్చ స వై సర్వమిదం జగత్స చ భూతం స చ భవ్యం జిజ్ఞాసక్లిప్త ఋతజా రయిష్ఠా శ్రద్ధా సత్యో మహస్వాన్తపసో వరిష్ఠాజ్జ్ఞాత్వా తమేవం మనసా హృదా చ భూయో న మృత్యుముపయాహి విద్వాం స్తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః ||

(ப - ம.) ஆருணி: - அருணனென்கிற, ப்ராஜாபத்ய: - ப்ராஜாபதியின் பிள்ளையாயும், ஸுபர்ணேய: - சுபர்ணையென்பவளுடைய கர்ப்பத்தில் ஜநித்தவருமானவர், பிதரம் - தகப்பனை, ப்ரஜாபதிம் - ப்ராஜாபதியை, பகவந்த: - உத்தமர்கள், கிம் - எத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், இதி - என்று, உபஸஸார - இப்படிக்கேட்டார், தஸ்மை - அந்தப் பிள்ளையின்பொருட்டு, ப்ரோவாச - சொன்னார். முன்னனுவாகத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யம் முதலியவைகளையே இந்த அநுவாகத்தில் விரிவாகச் சொல்லுகிறது, ஸத்யேந - சத்யத்தினாலே, வாயு: - காற்றானது, ஆவாதி - வீசுகிறது, ஸத்யேந - சத்யத்தினாலே, ஆதித்ய: - சூரியனானவன், திவி - ஆகாயத்தில், ரோசதே - விளங்குகிறான், ஸத்யம் - சத்யமானது, வாச: - வாக்குக்கு, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ஸத்யே - சத்யத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸத்யம் - சத்யத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், தபஸா - தவத்தால், தேவா: - தேவர்கள், தேவதாம் - தேவராயிருக்கையை, அக்ரே - முன்னே, ஆயந் - அடைந்தார்கள், தபஸா - தவத்தால், ருஷய: - இருடிகள், ஸுவ: - சுவர்க்கத்தை, அந்வவிந்தந் - அடைந்தார்கள், தபஸா - தவத்தால், ஸபத்நாந் - அதிக த்வேஷத்தோடுகூடிய, அராதீந் - சத்ருருக்களை, ப்ரணுதாம - போக்கக்கடவோம், தபஸி - தவத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆதலால், தப: - தவத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், தமேந - உள் சாந்தியாலே, தாந்தா: - சாந்தியுண்டானவர்கள், கில்பிஷம் - பாவத்தை, அவதூந்வந்தி - உதறுகிறார்கள், தமேந - தமத்தால், ப்ரஹ்மசாரிண: - ப்ரம்மசாரிகள், ஸுவ: - சுவர்க்கத்தை, அகச்சந் - அடைந்தார்கள், தம: - தமமானது, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, துராதர்ஷம் - அசைக்கக்கூடாதது, தமே - தமத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கிறது, தஸ்மாத் - ஆதலால், தமம் - தமத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், சமேந - வெளிச்சாந்தியாலே, சாந்தா: - சாந்தியுள்ளவர்கள், சிவம் - நல்லகாரியத்தை, ஆசரந்தி - செய்கிறார்கள், சமேந - சாந்தியினாலே, முநய: -

இருடிகள், நாகம் - சுவர்க்கத்தை, அநுவிந்து - அடைந்தார்கள், ஶமஃ - சாந்தியானது, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, துராயஷம் - செய்யக் கூடாதது, ஶமே-சாந்தியில், ஸர்வம்-எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆனதால், ஶமஃ - சாந்தியை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், தாநம் - தானமானது, யஜ்ஞாநாம் - யக்யங்களுக்கு, வரூதம் - உயர்ந்த, தக்ஷிணா - தக்ஷிணை, லோகே - உலகத்தில், தாதாரம் - கொடுப்பவனை, ஸர்வபூதாநி - எல்லா ப்ராணிகளும், உபஜீவந்தி - அநுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள், தாநேந - தானத்தால், அராதீஃ - சத்துருக்களை, அபாநுதந்த - போக்கடிக்கிறார்கள், தாநேந - தானத்தால், த்விஷந்தஃ - சத்துருக்கள், மித்ராஃ - சிநேகிதர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்கள், தாநே - தானத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆனதால், தாநம் - தானத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்கள், விஶ்வஸ்ய - எல்லா, ஜகதஃ - உலகத்திற்கு, தர்மஃ-தர்மமானது, ப்ரதிஷ்டா-பெருமை, லோகே-உலகத்தில், தர்மிஷ்டம்-தார்மிகனை, ப்ரஜாஃ-ஜனங்கள் உபஸர்பந்தி - கிட்டுகிறார்கள், தர்மேண-தர்மத்தால், பாபம்-பாவத்தை, அபநுததி-போக்குகிறான், தர்மே-தர்மத்தில், ஸர்வம் எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத்-ஆனதால், தர்மம் - தர்மத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், ப்ரஜநநம்வை - பிள்ளை பிறக்கிறதே, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ப்ரஜாயாஃ - பிள்ளையினுடைய, தந்தும் - வரிசையை, ஸாது - நன்றாக, தந்வாநஃ - செய்தவனாக, பித்ரூணாம் - பிதுர்களுக்கு, அந்ருணஃ - கடனற்றவனாக, பவதி - ஆகிறான், ததேவ - அதுதான், தஸ்ய - அவனுக்கு, அந்ருணம் - கடனில்லாமை, தஸ்மாத்-ஆன தால், ப்ரஜநநம் - பிள்ளை பெறுதலை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி-சொல் லுகிறார்கள், அக்நயோவை - மூன்றக்நிகளுமே, த்ரயீ - மூன்றுகளான, வித்யா - வேதவித்தைகள், கார்ஹபத்யஃ - காரகபத்யமென்கிற அக்னியா னது, தேவயாநஃ - தேவர்களுக்கு வர்கனமான, பந்தாஃ - வழி, ருக்-ருக் வேதம்; ப்ருதிவீ - பூமி, ரதந்தரம்-ரதந்தரமென்கிற சாமம், அந்வாஹார்ய பசநஃ - தக்ஷிணக்னியானது, யஜூம்ஷி-யஜுர்வேதம், அந்தரிக்ஷம்-ஆகாயம், வாமதேவ்யம் - வாமதேவ்யமென்கிற சாமம், ஆஹவநீயஃ - ஆகவனீயமெ ன்கிற அக்னியானது, ஸாம - சாமவேதம், ஸுவர்கஃ - சுவர்க்கமென்கிற, லோகஃ - உலகம், ப்ருஹத் - பிருகத் என்கிற சாமம், தஸ்மாத்-ஆதலால் அக்நீந் - அக்னிகளை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், அக்நிஹோத்ரம் - அக்னிஹோத்ரமானது, ஸாயம் ப்ராதஃ - சாயங்காலத்திலும் காலையிலும், க்ருஹாணாம் - வீடுகளுக்கு, நிஷ்க்ருதிஃ - பாவங்களின்

18

ப்ராயச்சித்தம், யஜ்ஞக்ரதூநாம் - யாகஹோமங்களுக்கு, ஸ்விஷ்டம் - நன்றாக யாகம் செய்யப்பட்டும், ஸுஹுதம் - நன்றாக ஹோமம் செய்யப்பட்டு மிருக்கிற, ப்ராயணம் - உயர்ந்த கதி, ஸுவர்க்ஸ்ய - சுவர்க்கமென்கிற, லோகஸ்ய - உலகத்திற்கு, ஜ்யோதி: - விளக்குப்போல் ப்ரகாசிப்பது, தஸ்மாத் - ஆனதால், அக்நிஹோத்ரம் - அக்நிஹோத்திரத்தை, பரமம்-உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், யஜ்ஞ இதி - யாகமென்பது, தேவாநாம்- தேவர்களுக்கு, யஜ்ஞோஹி - பூசையன்றோ, தேவா: - தேவர்கள், யஜ்ஞேந - யாகத்தினாலே, திவம் - சுவர்க்கத்தை, உபாயந் - அடைந்தார்களன்றோ, யஜ்ஞேந - யாகத்தினாலே, அஸுராந் - அசுரர்களை, அபாநுதந்த-போக்கினார்கள், யஜ்ஞேந - யாகத்தினாலே, த்விஷந்த: - சத்துருக்கள், மித்ரா: - சினேகிதர்களாக, பவந்தி - ஆகிறார்கள், யஜ்ஞே - யாகத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம் - இருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆதலால், யஜ்ஞம் - யாகத்தை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், மாநஸம்வை-மனதால் தியானம் செய்வதே, பவித்ரம் - பரிசுத்தமான, ப்ராஜாபத்யம்-ப்ரம்மாவினுடையது, மாநஸேந - தியானம் செய்த, மநஸா - மனதினால், ஸாது - நல்லதை, பஸ்யதி - பார்க்கிறான், மாநஸா: - தியானம் செய்கிற, ருஷய: - இருஷிகள், ப்ரஜா:- ப்ரஜைகளை, அஸ்ருஜந்த - சிருஷ்டித்தார்கள், மாநஸே-தியானம் செய்வதில், ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டிதம்-இருக்கின்றன, தஸ்மாத்- ஆனதால், மாநஸம் - தியானம் செய்வதை, பரமம் - உயர்ந்ததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், மநீஷிண: தெரிந்தவர்கள், ப்ரஹ்மா - ப்ரம்மாவென்றும், விஸ்வ: - விச்வனென்றும், கதம: - கதமனென்றும், ஸ்வயம்பூ: - ஸ்வயம்பு என்றும், ப்ரஜாபதி: - ப்ரஜாபதி என்றும், ஸம்வத்ஸர இதி -ஸம்வத்ஸரனென்றும் சொல்லப்பட்ட, ப்ரஹ்மாணம்-ப்ரம்மனுக்கந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே, ந்யாஸ இதி-சரணாகதியென்று, ஆஹு:-சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்பரமாத்மாவே இந்தச்சரணாகதி செய்தவனுடைய வேறு மோக்ஷத்தின் உபாயத்தில் நின்று காப்பாற்றுவதால் அவனையேமோக்ஷத்தின் உபாயமான சரணாகதியென்று சொல்லுகிறது. அஸௌ-இந்த, ஆதித்ய:-சூரியனானவன், ஸம்வத்ஸர: - ஸம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டவன், ஆதித்தன் சம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டபடியால் அதிலிருக்கும் பரமாத்மாவும் அப்பெயர் கொண்டவனென்று கருத்து, ஆதித்யே - சூரியனிடத்தில், ய ஏஷ: - யாதொரு இந்த, புருஷ: - பரமாத்மாவோ, ஸ: - அவன், பரமேஷ்டீ - பரமபதத்திலிருப்பவன், ப்ரஹ்மாத்மா - ப்ரம்மனுக்கு ஆத்மா, அந்தச் சூரியனுடைய ப்ரசங்கத்தால் அன்னதானத்தைக் கொண்டாடுகிறது மேல், ஆதித்ய: - சூரியனானவன், யாபி: - எந்த, ரஸ்மிபி:-கிரணங்களால், தபதி -

கொளுத்துகிறுனே, தாபிஃ - அந்தக்கிரணங்களால், வஜ்நுஃ - மேகமானது, வஷதி - பொழிகிறது, வஜநுந - மேகத்தினுல், ஒஷயிவநஸ்பதயஃ - புல் பூண்டு விருக்ஷங்கள், ப்ரஜாயநெ - உண்டாகின்றன, ஒஷயிவநஸ்பதிபிஃ - புல் பூண்டு விருக்ஷங்களாலே, அஷும் - சாப்பாடானது, ஸவதி - உண்டாகிறது, அஷெந - அன்னத்தால், ப்ராணாஃ ப்ராணன்களும், ப்ராணைஃ - ப்ராணன்களாலே, பலம் - பலமும், பலெந - பலத்தால், தபஃ - தவமும், தபஸா - தவத்தால், ஶ்ரத்ஸா-தெய்வபக்தியும், ஶ்ரத்யா - தெய்வபக்தியால், மேயா - அறியும் புத்தியும், மேயயா - அறியும் புத்தியால், மநீஷா - கேட்குமறிவும், மநீஷயா - கேட்குமறிவால், மநஃ - தியானமும், மநஸா - தியானத்தால், ஶாந்திஃ - சாந்தியும், ஶாந்த்யா - சாந்தியினுலே, சித்தம் - பகவான் விஷயத்தில் ப்ரீதியும், சித்தெந - ப்ரீதியினுல், ஸ்ம்ருதிம் - எண்ணமும், ஸ்ம்ருத்யா - எண்ணத்தால், ஸ்மாரம் - இடைவிடாத நினைப்பும், ஸ்மாரெண - இடைவிடாத எண்ணத்தால், விஜ்ஞாநம் - பார்த்ததோடொத்த அறிவும், விஜ்ஞாநெந - பார்த்ததோடொத்த அறிவால், ஆத்மாநம் - பரமாத்மாவை, வேதயதி - அறிகிறுன், தஸ்மாத் - ஆதலால், அஷும் - அன்னத்தை, ததத் - கொடுத்தவன், ஏதாநி - இந்த, ஸவாணி-எல்லாவற்றையும், ததாதி - கொடுக்கிறுன், அஷாத் - அன்னத்தினுலே, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுடைய, ப்ராணாஃ-ப்ராணன்கள், ஸவதி-உண்டாகின்றன, ப்ராணைஃ - ப்ராணன்களாலே, மநஃ - மனதும், மநஸஃ - மனதினுல், விஜ்ஞாநம் - அறிவும், விஜ்ஞாநாத் - அறிவினுலே, ஆநந்தஃ - ஆனந்த ரூபமான, யொநிஃ - உலகத்துக்குக் காரணமான, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமும், (ப்ராப்யதெ - அடையப்படுகின்றன), ஸவாஸஷஃ-அந்த இந்த, பரமஷஃ - பரமாத்மா, பஂசயா - ஐந்து வ்யூகமாக விருப்பவர், பஂசாத்மா - ப்ரகிருதி காலம் பத்தர் முத்தர் நித்தியர் என்கிற ஐந்துக்கும் ஆத்மாவானவர், யெந - யாதொரு பரமாத்மாவினுலே, ப்ருயிவீ ச - பூமியும், அந்தரிக்ஷம் ச - ஆகாயமும், த்யௌஃ ச - சுவர்க்கமும், திஶஃ ச - திக்குகளும், அவாந்தரதிஶஃ ச - மூலைத்திக்குகளும், இதம் - இந்த, ஸவம் - எல்லாம், ப்ரொதம் - கோர்க்கப்பட்டது. ஸஏவ - அந்தப்பரமாத்மாதானே, ஸவம் - எல்லா, இதம் - இந்த, ஜகத் - உலகமும், ஸஃ - அவனே, பூதம் - இறந்ததும், ஸஃ - அவனே, ஸவ்யம் - வரப்போகிறதும், ஜிஜ்ஞாஸக்ல்ப்தஃ - அடைவதற்கிச்சையுள்ளவர்களுக்குச் சாதிக்கத்தக்கவனுகவும், ருதஜாஃ-சத்தியத்தால் அடையத்தக்கவனும், ரயிஷ்டாஃ - நித்யவிபூதியிலிருப்பவனும், ஶ்ரத்ஸாஸத்யஃ-தெய்வபக்தியுள்ளவனுக்குச் சத்தியமாய்த் தோற்றுகிறவனும், மஹஸ்வாந் - காந்தியுள்ளவனுமானவன், (ஸஃ - அவனே), தம் - அவனே, ஏவம் - இந்த ப்ர

காரம், மநஸா - மனதினால், ச்ரத்தயா - பக்தியினால், வரிஷ்டாய - உயர்ந்த, தபஸா - தவத்தினாலும், ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, விதாய - தியானம் செய்கிறவன், பூய: - திரும்பவும், ஸம்ஸாரம் - ஸம்ஸாரத்தை, நாப்நோதி - அடைகிறதில்லை, தஸ்மாத் - ஆனதால், ஏஷாம் - இந்த, தபஸாம் - தவங்களுக்குள், ந்யாஸம் - சரணாகதியை, அதிரிக்தம் - உத்தமமாக, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்.

வஸுரண்யோ விபூரஸி | ப்ராணே த்வமஸி ஸந்தாதா | ப்ரஹ்மந் த்வமஸி விச்வஸ்ருக் | தேஜோதாஸ்த்வமஸ்யக்நேர்வர்சோதாஸ்த்வமஸி ஸூர்யஸ்ய த்யும்நோதாஸ்த்வமஸி சந்த்ரமஸ உபயாமக்ருஹீதோஸி ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீதைதத்வை மஹோபநிஷதம் தேவாநாம் குஹ்யம் ய ஏவம் வேத ப்ரஹ்மணோ மஹிமாநமாப்நோதி தஸ்மாத் ப்ரஹ்மணோ மஹிமாநமித்யுபநிஷத் | இதி ஷஷ்ட்ப்ரச்நகண்டவாஸோநுவாக: ||

వసురణ్యోవిభూరసిప్రాణేత్వ మసిసంధాతాబ్రహ్మన్ త్వమసివిశ్వసృక్ । తేజోదాస్త్వ మస్యగ్నే రసివర్చోదాస్త్వమసిసూర్యస్య ద్యుమ్నోదాస్త్వమసి చన్ద్రమసఉపయామ గృహీతోసిబ్రహ్మణేత్వామహస ఓమిత్యాత్మానంయుఞ్జీతైతద్వై మహోపనిషదందేవానాంగుహ్యం యఏవంవేదబ్రహ్మణోమహి మానమాప్నోతితస్మాద్బ్రహ్మణోమహిమానమిత్యుపనిషత్ ॥

(ப - ம்.) நியாசம் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரபத்தியின் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது, வஸுரண்ய: - வசு முதலிய தேவர்களால் தியானிக்கத்தக்கவனும், விபூ: - எங்கும் பரவினவனுமாக, அஸி - ஆகிறாய், ப்ராணே - காரியம் காரணம் இவைகளின் சேர்த்தியில், த்வம் - நீ, ஸந்தாதா - சேர்த்து வைக்கிறவனாக, அஸி - ஆகிறாய், ஹே ப்ரஹ்மந் - வாராய் ப்ரம்மமே, த்வம் - நீ, விச்வஸ்ருக் - எல்லாவற்றையும் படைத்தவனாக, அஸி - ஆகிறாய், த்வம் - நீ, ஸூர்யஸ்ய - சூரியனுக்கு, தேஜோதா: - தேஜஸ்ஸைக் கொடுக்கிறவனாக, அஸி - ஆகிறாய், த்வம் - நீ, அக்நே: - அக்னிக்கு, வர்சோதா: - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, அஸி - ஆகிறாய், த்வம் - நீ, சந்த்ரமஸ: - சந்திரனுக்கு, த்யும்நோதா: - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, அஸி - ஆகிறாய், உபயாம: - சரணமடைகிறோம், க்ருஹீத: - வெகுநாளாகப் பார்க்கப்பட்டவனாக, அஸி - ஆகிறாய்; மஹஸே - பெரியதாகிய, ப்ரஹ்மணே - ப்ரம்மமான, த்வா - உன்பொருட்டு; உன்னை அடைவதற்காக உன்னைப்பார்த்துச் சரணமடைகிறேன் என்று கருத்து, ஓமிதி - ஓம் என்று, ஆத்மாநம் - தன்னாத்மாவை, யுஞ்ஜீத - சேர்க்கக்கடவது, ஏதத்வை - இதுதானே. மஹோபநிஷதம் - மகோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டது, தேவாநாம் - தேவர்களுக்கும், குஹ்யம் - அறியமுடியாதது, ய: - எவன், ஏவம் - இந்தப்படி, வேத - அறிகிறானோ, (ஸ: - அவன்), ப்ரஹ்மண: - ப்ரம்மத்தினுடைய, மஹிமாநம் - விபூதியான

நித்யலோகத்தை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், தஸ்மாத் - ஆதலால், ப்³ரஹ்மண: - ப்ரம்மத்தினுடைய, மஹிமாநம் - பெருமையை, இதி - இந்தப்படி, உபநிஷத் - உபநிஷத்தானது, (ஆஹ - சொல்லுகிறது).

தஸ்யைவம்விது³ஷோ யஜ்ஞஸ்யாத்மா யஜமாந: ஶ்ரத்³தா⁴ பத்நீ ஶரீரமித்⁴மமுரோ வேதி³ர்லோமாநி ப³ர்ஹிர்வேத³: ஶிகா² ஹ்ருத³யம் யூப: காம ஆஜ்யம் மந்யு: பஶுஸ்தபோ(அ)க்³நிர்த³ம: ஶமயிதா த³க்ஷிணா வாக்³கோ⁴தா ப்ராண உத்³கா³தா சக்ஷுரத்⁴வர்யுர்மநோ ப்³ரஹ்மா ஶ்ரோத்ரமக்³நீத்³யாவத்³த்⁴ரியதே ஸா தீ³க்ஷா யத³ஶ்நாதி யத்பிப³தி தத³ஸ்ய ஸோமபாநம் யத்³ரமதே தது³பஸதோ³ யத்ஸஞ்சரத்யுபவிஶத்யுத்திஷ்ட²தே ச ஸ ப்ரவர்க்³யோ யந்முக²ம் ததா³ஹவநீயோ யத³ஸ்ய விஜ்ஞாநம் தஜ்ஜுஹோதி யத்ஸாயம் ப்ராதரத்தி தத்ஸமித⁴ம் யத்ஸாயம் ப்ராதர்மத்⁴யந்தி³நம் ச தாநி ஸவநாநி யே அஹோராத்ரே தே த³ர்ஶபூர்ணமாஸௌ யே(அ)ர்த⁴மாஸாஶ்ச மாஸாஶ்ச தே சாதுர்மாஸ்யாநி ய ருதவஸ்தே பஶுப³ந்தா⁴ யே ஸம்வத்ஸராஶ்ச பரிவத்ஸராஶ்ச தே(அ)ஹர்க³ணா: ஸர்வவேத³ஸம் வா ஏதத்ஸத்ரம் யந்மரணம் தத³வப்⁴ருத² ஏதத்³வை ஜராமர்யமக்³நிஹோத்ரம் ஸத்ரம் ய ஏவம் வித்³வாநுத³க³யநே ப்ரமீயதே தே³வாநாமேவ மஹிமாநம் க³த்வா(அ)(ஆ)தி³த்யஸ்ய ஸாயுஜ்யம் க³ச்ச²த்யத² யோ த³க்ஷிணே ப்ரமீயதே பித்ரூணாமேவ மஹிமாநம் க³த்வா சந்த்³ரமஸ: ஸாயுஜ்யம் க³ச்ச²த்யேதௌ வை ஸூர்யாசந்த்³ரமஸோர்மஹிமாநௌ ப்³ராஹ்மணோ வித்³வாநபி⁴ஜயதி தஸ்மாத்³ ப்³ரஹ்மணோ மஹிமாநமாப்நோதி தஸ்மாத்³ ப்³ரஹ்மணோ மஹிமாநமித்யுபநிஷத் | இதி ஷஷ்ட²ப்ரஶ்நே அஶீதிதமோ(அ)நுவாக: |

இதி ஷஷ்ட²ப்ரஶ்ந: ஸமாப்த:.

తస్యైవంవిదుషో యజ్ఞస్యాత్మా యజమానశ్శ్రద్ధా పత్నీ శరీరమిధ్మమురో వేదిర్లోమాని బర్హి-
ర్వేదశ్శిఖా హృదయం యూపః కామ ఆజ్యం మన్యుః పశుస్తపోఽగ్నిర్దమశ్శమయితా దక్షిణా వాగ్ఘో-
తా ప్రాణ ఉద్గాతా చక్షురధ్వర్యుర్మనో బ్రహ్మా శ్రోత్రమగ్నీద్యావద్ధ్రియతే సా దీక్షా యదశ్నాతి
యత్పిబతి తదస్య సోమపానం యద్రమతే తదుపసదో యత్సంచరత్యుపవిశత్యుత్తిష్ఠతే చ స ప్రవ-
ర్గ్యో యన్ముఖం తదాహవనీయో యదస్య విజ్ఞానం తజ్జుహోతి యత్సాయం ప్రాతరత్తి తత్సమిధం
యత్సాయం ప్రాతర్మధ్యందినం చ తాని సవనాని యే అహోరాత్రే తే దర్శపూర్ణమాసౌ యేఽర్ధమా-
సాశ్చ మాసాశ్చ తే చాతుర్మాస్యాని య ఋతవస్తే పశుబంధా యే సంవత్సరాశ్చ పరివత్సరాశ్చ తేఽహర్గ-
ణాస్సర్వవేదసం వా ఏతత్సత్రం యన్మరణం తదవభృథ ఏతద్వై జరామర్యమగ్నిహోత్రం సత్రం య ఏవం
విద్వానుదగయనే ప్రమీయతే దేవానామేవ మహిమానం గత్వాఽఽదిత్యస్య సాయుజ్యం గచ్ఛత్యథ యో
దక్షిణే ప్రమీయతే పితృణామేవ మహిమానం గత్వా చంద్రమసస్సాయుజ్యం గచ్ఛత్యేతౌ వై సూర్యా-
చంద్రమసోర్మహిమానౌ బ్రాహ్మణో విద్వానభిజయతి తస్మాద్బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి తస్మా-
ద్బ్రహ్మణో మహిమానమిత్యుపనిషత్ ॥

(ப - ம்.) அடியில் சொன்ன ப்ரகாரம் ஆத்மாவாகிற அவிஸ்ஸைப் பரமாத்மாவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறதாகிற யாகத்திற்கு வழங்கிவருகிற யாகத்தின் கருவிகளல்லாமல் வேறு கருவிகளைச் சொல்லி இந்த யாகத்தைப் புகழுகிறது. தஸ்ய - அந்த, ஏவம் - முன்சொல்லியபடி, விது³ஷ꞉ - அறிந்தவனுடைய, யஜ்ஞஸ்ய - யாகமான சரணாகதிக்கு, ஆத்மா - ஆன்மாவானது, யஜமாந꞉ - யஜமானன், ஶ்ரத்³தா⁴ - தெய்வபக்தியானது, பத்நீ - பத்நி, ஶரீரம் - உடம்பு, இத்⁴மம் - விறகு, உர꞉ - மார்பு, வேதி³꞉ - அக்னிகுண்டம், லோமாநி - உடம்புமயிர்கள், ப³ர்ஹி꞉ - பரிஸ்தரணம், ஶிகா² - குடுமி, வேத³꞉ - தர்ப்பக்கட்டு, ஹ்ருத³யம் - இருதயகமலமானது, யூப꞉ - யூபஸ்தம்பம், காம꞉ - ஆசையானது, ஆஜ்யம் - நெய், மந்யு꞉ - கோபமானது, பஶு꞉ - பசு, தப꞉ - ஆலோசிக்கிற அறிவு, அக்³நி꞉ - நெருப்பு, 'ஶமயிதா ஸர்வம் ஸர்வவேத³ப்³ரஹ்மத³ஜ்ஞாநிதிஶமந꞉' - என்கிறபடியே, எல்லாவஸ்துவும் அனுகூலங்களென்கிற அறிவு, த³க்ஷிணா - தக்ஷிணை, வாக் - வாக்கானது, ஹோதா - ஹோதாவென்கிறவன், ப்ராண꞉ - ப்ராணனானது, உத்³கா³தா - சாமகானம் பண்ணுகிற ருத்விக், சக்ஷு꞉ - கண், அத்⁴வர்யு꞉ - அத்வர்யு என்கிற ருத்விக், மந꞉ - மனது, ப்³ரஹ்மா - ப்ரம்மாவென்கிற ருத்விக், ஶ்ரோத்ரம் - காது, அக்³நீத் - அக்னீத்திரன் என்கிற ருத்விக், யாவத் - எவ்வளவு, த்⁴ரியதே - உயிருடனிருக்கிறானோ, ஸா - அது, தீ³க்ஷா - தீக்ஷைக்ஷ, யத் - யாதொன்றை, அஶ்நாதி - புசிக்கிறானோ, யத் - யாதொன்றை, பிப³தி - குடிக்கிறானோ, தத் - அது, அஸ்ய - இந்த யாகத்திற்கு, ஸோமபாநம் - சோமாசத்தை அருந்துகிறது. ரமதே - விளையாடுகிறான், தத் யத் - என்கிறது யாதுஉண்டோ, தத் - அது, உபஸத³꞉ - உபஸத் என்கிற யாகம், ஸஞ்சரதி - செல்லுகிறான், உபவிஶதி - உட்காருகிறான், உத்திஷ்ட²தே - எழுந்திருக்கிறான், தத் யத் - என்கிறது யாது உண்டோ, ஸ꞉ - அது, ப்ரவர்க்³ய꞉ - ப்ரவர்க்யம் என்கிற யாகம், யத் - யாதொரு, முக²ம் - முகமோ, தத் - அது, ஆஹவநீய꞉ - ஆகவனீயமென்கிற அக்னி, அஸ்ய - இவனுடைய, யத் - யாதொரு, விஜ்ஞாநம் - அறிவோ, தத் - அதை, ஜுஹோதி - ஹோமஞ்செய்கிறான், ஸாயம் - மாலையும், ப்ராத꞉ - காலையும், அத்தி - சாப்பிடுகிறான், தத் யத் - என்கிறது யாது உண்டோ, தத் - அது, ஸமித⁴꞉ - சமித்துக்கள், ஸாயம் - மாலை, ப்ராத꞉ காலை, மத்⁴யந்தி³நம் - மத்தியானம், தத் யத் - என்கிறது யாது உண்டோ, தாநி - அந்த மூன்று, ஸவநாநி - மூன்று சவனங்கள், யே - யாதொரு, அஹோராத்ரே - பகலிரவுகளோ, தே - அவைகள், த³ர்ஶபூர்ணமாஸௌ - தர்சம் பூர்ணமாசம் என்கிற விஷ்டிகள், யே - யாதொரு, அர்த⁴மாஸாஶ்ச - பக்ஷங்களும், மாஸாஶ்ச - மாதங்களுமோ, தே - அவைகள், சாதுர்மாஸ்யாநி - சாதுர்

மாஸ்யமென்கிற யாகங்கள், யெ - யாதொரு, ஐதவஃ - ருதுக்களோ, தெ - அவைகள், வஶுவஂயாஃ - பசுபந்தமென்பவைகள், யெ - யாதொரு, ஸஂவஸராஃ - வருஷங்களோ, வரிவஸராஃ - அவைகளினுட்பிரிவுகளோ, தெ - அவைகள், ஈஹமஹாஃ - அகர்க்கணமென்பவைகள், வாதக - இந்த, ஸத்ரம் - யாகமானது, ஸவவெதஸஂ - எல்லாக்கைப்பொருளையும் தக்ஷிணையாகக்கொண்டது, யக - யாதொரு, உரணஂ - சாவோ, தக - அது, ஈவஹ்யஃ - அவபிருதமென்பது, வாதக - இது, ஜராமயஂ - வயதுசென்றுல் முடிவதான, அக்நிஹோத்ரம் - அக்னிஹோத்ரம், யஃ - எவன், வாவஂ இந்த ப்ரகாரம், விஊாநு - தியானம் செய்கிறவன், உதகயநெ - உத்தராயணத்தில், வ்ரியதெ - இறக்கிருனே, (ஸஃ - அவன்), தெவாநாஂ - தேவர்களுடைய, ஊஹிமாநஂ - உலகத்தை, மக்வா - அடைந்து, சூயஸ்ய - சூரியனுடைய, ஸாயுஜ்யஂ - சாயுஜ்யத்தை, மஹ்நதி - அடைகிருன், அய - பிறகு, யஃ - எவன், உக்ஷிணெ - தக்ஷிணயணத்தில், வ்ரியதெ - இறக்கிருனே, விதூணாஂ - பிதுர்க்களுடைய, ஊஹிமாநஂ-உலகத்தை, மக்வா - அடைந்து, வஞ்ஸஃ - சந்திரனுடைய, ஸாயுஜ்யஂ-சாயுஜ்யத்தை, மஹ்நதி - அடைகிருன், வாதள - இந்த, ஸூயாவஞ்ஸொஃ - சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடைய, ஊஹிமாநள - உலகங்களை, விஊாநு - அறிந்தவனுன, ஸ்ரஹ்மணஃ-ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவன், அஹிஜயதி-அடைகிருன், தஸ்மாக - அதில் நின்றும், ஸ்ரஹ்மணஃ - ப்ரம்மத்தினுடைய, ஊஹிமாநஂ - உலகத்தை, ஆஹ்நொதி - அடைகிருன், தஸ்மாக்ஸ்ரஹ்மணொஊஹிமாநஂ - என்று முடிவில் இரட்டித்துச் சொல்லுகிறது, ஊதி - இந்தப்படி, உவநிஷக-உபநிஷத் முடிந்தது என்று கருத்து.

இராமானுஜபாஷியமும் மத்வபாஷியமும் ஒற்றுமையா யிருந்தபடியால் மத்வபாஷியம் ப்ரத்தியேகமாய் எழுதவில்லை.

தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் சம்பூர்ணம்.

நாராயணவல்லி முடிந்தது.

ஸ்ரீ

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂.

ஐதரேயோபநிஷத்.

இது ருக்வேதத்தின் உபநிஷத்து. ஆகையால் "𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌿" என்கிற மந்திரமே இதற்குச் சாந்திபாடம்.

ஐதரேயத்தின் இரண்டாவது ஆரணத்தில் நாலு ஐந்து ஆறு அத்யாயங்கள். இவ்வுபநிஷத்துகள் ஒன்று இரண்டு மூன்று அத்யாயமாய்ப் படிக்கப் படுகின்றன.

இதற்கு விசிஷ்டாத்வைதபாஷ்யம் கிடையாது. சங்கரபாஷ்யார்த்தமும் மத்வபாஷ்யார்த்தமும் காட்டப்படுகின்றன.

𑌹𑌰𑌿𑌃𑌓𑌂, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌮𑍇𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌮𑌿𑌷𑌤𑍍 𑌸 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑍃𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 ||௧||

(ப - ம்.) 𑌇𑌦𑌂 - இப்போது காணப்படும் ஜகத்தானது, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 - ஜகத் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே, 𑌏𑌕𑌃 - ஒரு, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈 - பரப்ரம்மமே யாக வல்லவோ, 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 - இருந்தது, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 - வேறு, 𑌮𑌿𑌷𑌤𑍍 - வ்யாபாரமுடையதாவாவது வியாபாரமில்லாததாவது, 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 - ஒன்றும், 𑌨 - இல்லாமலிருந்தது, 𑌸𑌃 - அந்தப் பரப்ரம்மமானது, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 - உலகங்களை, 𑌸𑍃𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 - ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று, 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤 - நினைத்தது.

(ஶம் - ஹா.) ஆப்தியும் அதனமும் அதனமும் ஆத்மசப்தத்துக்கு அர்த்தம். ஆப்தியாவது ஜ்ஞானமும் எல்லா விடங்களிலும் வ்யாபித்து நிற்கையும் தன் நிலைமையாலும் ஸ்புரணத்தாலும் எல்லாவற்றையும் வ்யாபிக்கை யாகையாலே ஸர்வஜ்ஞமும் ஸர்வசக்தியுமான தென்கை. அந்தமானது ஜகத்தை ஸம்ஹரிக்கை. அதனமாவது வஸ்து தேச கால பரிச்சேதமென்னும் மூவகை அளவுமில்லாதவனென்கை. ஆகவே ஸம்ஸாரசம்பந்த மற்றதும் தோஷலேசமுமில்லாததுமானது ப்ரம்மமென்றதாயிற்று. பெயர் ரூபம் வியாபாரம் இவைகளினால் இப்போது பலவகையாகத் தென்படும் ஜகத்தானது முன்னே ப்ரம்ம மொன்றாகவே யிருந்தது. கீழ்ச்சொன்ன நாமரூப கர்மபேதமில்லாதபோது ஆத்மா ஒன்றேயாக விருந்தது. ஜலம் ஒன்றே நுரை சுழி அலை என்னும் பலபெயர்களினால் அனேகம் பொருளாகத் தென்பட்டாலும் தீரயோசித்தலால் ஜலமொன்றேயாக அறியப் படுவதுபோல வெளித்தோற்றத்திற்குப் பலவகையாகத் தென்பட்டபோதிலும் நன்றாய் யோசிக்குமிடத்து ப்ரம்மமொன்றே யென்று தெளிவாய் விளங்கும். ஸாங்க்ய மதஸ்தர் சொல்லுகிறபடி ப்ரகிருதியாவது தார்க்கிகர்கள் சொல்லுகிறபடி பரமாணுக்களாவது வேறெந்த வஸ்துக்களாவது இல்லை. "அபாணிபாதோஜவனோக்ருஹீதா" என்கையாலே கரசரணாதி அவயவங்களும் சரீரமும் இல்லாதிருந்தும் ப்ரம்மம் ஸர்வஜ்ஞஸ்வபாவமாகையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி செய்ய நினைக்கத் தடையில்லையென்றுகொள்க. ப்ராணிகள் கர்ம பலத்தை அனுபவிக்கும்பொருட்டு ஜலம் முதலியவைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க நினைத்தது.

𑌸 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍀𑌰𑍍𑌮𑌰𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌦𑍋𑌽𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌮𑌰𑍋 𑌯𑌾 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌪𑌃 ||௨||

(ப-பா-ம்.) (இப்படி நினைத்து) 𑌸𑌃-அந்த ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌮𑍍𑌭𑌃 - ஜலமென்றும், 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍀𑌃 - ஆகாசமென்றும், 𑌮𑌰𑌂-பூமியென்றும், 𑌆𑌪𑌃-பாதாள

லோகங்கள் என்றும் சொல்லப்பட்ட, इमान्-இந்த, लोकान्-உலகங்களை, असृजत - படைத்தது, अदः अम्भः - இங்கு அம்பச் சப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட லோகங்கள், परेण दिवं - தேவலோகத்திற்கு மேலிருக்கின்றன. ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு மேல்பட்ட மஹர்லோகம் ஜனோலோகம் தபோலோகம் ஸத்யலோகம் இவைகள் இங்கு அம்பச்சப்தத்தால் சொல்லப்படுகின்றனவென்று கருத்து. இவ்வம்போலோகத்திற்கு, द्यौः - த்யுலோகமானது, प्रतिष्ठा - ஆச்ரயம், अन्तरिक्षं - அந்தரிக்ஷலோகமானது, मरीचयः-மரீசி சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறது, पृथिवी - பூலோகமானது, मरः - மரமென்று சொல்லப்படுகிறது, याः - எந்த உலகங்கள், अधस्तात् - பூமிக்குக்கீழ் இருக்கின்றனவோ, ताः - அவை, आपः - அப்சபதத்தால் சொல்லப்படுகின்றன.

स ईक्षतेमे नु लोका लोकपालान्नु सृजा इति सोऽद्भ्य एव पुरुषं समुद्धृत्यामूर्छयत् ॥३॥

(ப-ம்.) इमे - இந்த, लोकाः - உலகங்கள், (सृष्टाः) नु - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டனவே, लोकपालान् - இவ்வுலகங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்களை, सृजै नु - படைக்கக்கடவேனல்லவா, इति - என்று, सः - அந்த ப்ரம்மம், ईक्षत - நினைத்தது, सः - அந்த ப்ரம்மமானது, अद्भ्यः एव - ஜலங்களினின்றுமே, पुरुषं - புருஷாகார தேஹமுடைய ஒன்றை, समुद्धृत्य - எடுத்து, अमूर्छयत् - பஞ்சபூதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சேரும் பெருஞ்சேர்க்கையுடன் சேர்த்தான்.

(மூ - ஸா.) ப்ராணிகள் கர்மபலங்களை அனுபவிக்க இடமாக நாலுவகை உலகங்களைப் படைத்த பின்பு ப்ரம்மமானது இவ்வுலகங்கள் ரக்ஷகனில்லாதிருந்தால் நாசமாய் விடுமாகையால் லோகபாலகர்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து ஜலம் முதலிய பஞ்ச பூதங்களினின்றும் தலை முதலிய உறுப்புக்களோடு கூடிய விராட்புருஷனை பூமியிலிருந்து மண்ணையெடுத்துக் குயவன் பானை முதலியன செய்வதுபோல ஸ்ருஷ்டித்துத் தன்னவயத்தோடு சேர்த்து வைத்தது.

तमभ्यतपत्तस्याभितप्तस्य मुखं निरभिद्यत यथाण्डं मुखाद्वाग्वाचोऽग्निर्नासिके निरभिद्येतां नासिकाभ्यां प्राणः प्राणाद्वायुरक्षिणी निरभिद्येतामक्षिभ्यां चक्षुश्चक्षुष आदित्यः कर्णौ निरभिद्येतां कर्णाभ्यां श्रोत्रं श्रोत्राद्दिशस्त्वङ्निरभिद्यत त्वचो लोमानि लोमभ्य ओषधिवनस्पतयो हृदयं निरभिद्यत हृदयान्मनो मनसश्चन्द्रमा नाभिर्निरभिद्यत नाभ्या अपानोऽपानान्मृत्युः शिश्नं निरभिद्यत शिश्नाद्रेतो रेतस आपः ॥४॥

(ப-பா-ம்.) அந்த ப்ரம்மமானது, तं-அந்த விராட்புருஷனைக் குறித்து, अभ्यतपत् - ஸங்கல்பித்தது, अभितप्तस्य-ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட, तस्य- அந்த விராட்புருஷனுக்கு, अण्डं यथा - பக்ஷியின் முட்டைபோல, मुखं- முகமானது, निरभिद्यत - தோன்றியது முகாகாரமாகரு ஒவிவரமுண்டா

யிற்று, முகாத் - அம்முகத்தினின்றும், வாக் - வாக்கு உண்டாயிற்று, வாசஃ - வாக்குக்கு, அக்நிஃ - அக்னியானது அதிஷ்டான தேவதை வாக்கின் அதிஷ்டான தேவதையான அக்னியென்றும் லோகபாலன் வாக்கினின்றும் தோன்றினன் என்றும் பொருள், நாஸிகே — மூக்குகள், நிரபித்யேதாம் - தோன்றின, நாஸிகாப்யாம் - அம்மூக்குகளில் நின்றும், ப்ராணஃ - க்ரா ணேந்திரியமும், ப்ராணாத் - அந்த க்ராணேந்திரியத்தினின்றும், வாயுஃ - அதன் அதிஷ்டான தேவதையும் லோகபாலகனுமான வாயுவும் தோன்றின, அக்ஷிணீ - கண்கள், நிரபித்யேதாம் ———, அக்ஷிப்யாம் - கண்களினின் றும், சக்ஷுஃ - நேத்ரேந்திரியமும், சக்ஷுஷஃ-நேத்ரேந்திரியத்தினின்றும், ஆதித்யஃ - அதன் அதிஷ்டான தேவதையும் லோகபாலகனுமான சூர்யனும் உண்டாயின, கர்ணௌ - காதுகள், நிரபித்யேதாம் ———, கர்ணாப்யாம் - காதுகளினின்றும், ச்ரோத்ரம் - ச்ரவணேந்திரியமும், ச்ரோத்ராத்-ச்ரவ ணேந்திரியத்தினின்றும், திசஃ - அதன் அதிஷ்டான தேவதையான திக்கு களும் உண்டாயின, த்வக் - தோலானது, நிரபித்யத ———, த்வசஃ - அந்த த்வக்கிந்திரியத்தினின்றும், லோமாநி - ரோமங்களும், லோமப்யஃ - அந்த ரோமங்களினின்றும், ஓஷதிவநஸ்பதயஃ - அவைகளின் அதிஷ்டான தே வதைகளான ஓஷதிகளும் வனஸ்பதிகளும் தோன்றின, ஹ்ருதயம் - அந்தக் கர ணத்தின் அதிஷ்டானமான இருதயமானது, நிரபித்யத ———, ஹ்ருதயாத் - அவ்விருதயத்தினின்றும், மநஃ-அந்தக்கரணமும், மநஸஃ- மனதினின்றும், சந்த்ரமாஃ - அதன் அதிஷ்டான தேவதையான சந்திரனும் தோன்றினார்கள், நாபிஃ - நாபி ரந்திரமானது, நிரபித்யத ———, நாப்யாஃ-நாபியினின்றும், அபாநஃ - பாயுவென்னும் இந்திரியமும், (குதமும்) அபாநாத் - அவ்வபா னத்தினின்றும், ம்ருத்யுஃ - அதன் அதிஷ்டான தேவதையான மிருத்யு வும் தோன்றின, சிச்நம் - புருஷஸீஹ்நமான குஹ்யமானது, நிரபித்யத ———, சிச்நாத் - அவ்வாண்குறியினின்றும், ரேதஃ-ரேதஸ்ஸுடன்கூடிய குஹ்ய இந்திரியமும், ரேதஸஃ - அவ்விந்திரியத்தினின்றும், ஆபஃ-அதன் அதிஷ்டான தேவதையான ஜலமும் தோன்றின.

(உ - ஹா.) ப்ரளயகாலத்தில் லக்ஷ்மியோடுங்கூட நாராயணன் ஒருவனே யிருந் தார். எக்காலத்திலும் எங்கும் பரந்தகுணங்களையுடையவராகையால் அவர் ஆத்மாவெ ன்று ச்ருதிகளில் சொல்லப்பட்டார். காலத்தாலும் குணத்தாலும் இவ்வுலக மனைத்திற் கும் முன்பே அவைகளுக்கு முதன்மையாயிருப்பவர். அவரே லக்ஷ்மி. அவருடன்கூடவே இருப்பவளாயினும் குணத்தினல் அவருக்குக் குறைந்தவளாதலாலும் விஷ்ணுவுக்கு விதேயையாகையாலும் முன்னிருந்ததாகவாவது மேன்மையாயிருந்ததாகவாவது சொ ல்லவிடமில்லை. ப்ரம்மாவாவது சிவனாவது மற்ற வ்யாபாரமுடைய எந்த வஸ்துவாவது இல்லை. ப்ரம்மா சிவன் முதலிய பத்த ஜீவர்கள் தூங்குவதினாலும் நித்ய முக்தர்களும் லக்ஷ்மியும் தூங்காமலிருந்தாலும் பராதீனர்களாதலினாலும் நாராயணனொருவனே ஸ்ர வாதீன ஜ்ஞானனான காரணவஸ்து. அவனல்லது ஸ்வதந்த்ர குணசாலிகள் யாருமில்லை. சந்யாசி பராதீனமான தனத்தினாலே போஜனாதிகள் செய்து வந்தாலும் அவன் தனவா னென்று சொல்லப்படுவனா. அதுபோல லக்ஷ்மியும் நித்ய முக்தர்களும் பராதீனர்களா கையாலே இருந்தும் இல்லாதவர்கள் போலவே. அந்தப் பகவான் உலகங்களையும் லோக

பாலர்களையும் தேவதைகளையும் ஜடலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று இச்சித்தார்.

தாவதா தேவதாஃ ஸ்ருஷ்டா அஸ்மிந்மஹத்யர்ணவே ப்ராபதந் தமஶநாயாபிபாஸாப்யாமந்வவாஜத் தா ஏநமப்ருவந்நாயதநம் நஃ ப்ரஜாநீஹி யஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டிதா அந்நமதாமேதி ‖க‖

(ப்-பா-ம்.) ஸ்ருஷ்டாஃ-ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, தாவதாஃ - அந்த இந்த தேவதாஃ - அக்னி முதலிய தேவர்கள், அஸ்மிந் - இந்த, மஹதி - பெரிதான, அர்ணவே - ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில், ப்ராபதந் - விழுந்தார்கள், தம் - இவைகளை உண்டாகக் காரணமாயிருந்த முதல் புருஷ பிண்டத்தை, அஶநாயாபிபாஸாப்யாம் - பசிதாகங்களோடு, அந்வவாஜத் - கூட்டிவைத்தான், யஸ்மிந் - எந்த ஸ்தானத்தில், ப்ரதிஷ்டிதாஃ - இருந்தவர்களாய், அந்நம் - அன்னத்தை, அதாம - புஜிப்போமோ அப்படிப்பட்ட, ஆயதநம் - ஸ்தானத்தை, நஃ - எங்களுக்கு, ப்ரஜாநீஹி - ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும், இதி - என்று, தாஃ-இப்படிப் பசிதாகங்களாலே பீடிக்கப்பட்டவர்கள், ஏநம் - இந்தக் காரணபுருஷனை, அப்ருவந் - கேட்டார்கள்.

தாப்யோ காமாநயத்தா அப்ருவந்ந வை நோऽயமலமிதி தாப்யோऽஶ்வமாநயத்தா அப்ருவந்ந வை நோऽயமலமிதி ‖உ‖

(ப் - ம்.) இப்படிப்பட்ட ஈச்வரன், தாப்யஃ-அவர்களின் பொருட்டு, காம் - பசுவை, ஆநயத் - காட்டினார், நஃ - எங்களுக்கு, அயம் - இப்பசு, நாலம்வை - போதாதல்லவா, இதி - என்று, தாஃ-அவர்கள், அப்ருவந்-சொன்னார்கள், தாப்யஃ - அவர்களின் பொருட்டு, அஶ்வம் - குதிரையை, ஆநயத் - காட்டினார், நஃ - எங்களுக்கு, அயம் - இந்தக் குதிரை, நாலம்வை - போதாதல்லவா, இதி - என்று, தாஃ - அவர்கள், அப்ருவந்-சொன்னார்கள்.

(ஶ்ரீ - ஸா.) தம். வ்யஷ்டி தேஹஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகிறது. பசுவின் ஆகாரமும் குதிரையின் ஆகாரமும் அந்த ஜலங்களினின்றும் முன்போல் பிண்டமாகச் சேர்த்தெடுத்துக் கட்டியாக்கிக் காட்டப்பட்டன. கோவிற்கு மேல்பல்லில்லையாகையால் அறுகம் புல்முதலியவைகளை வேர்பிடுங்கச் சாத்தியமில்லையென்றும் குதிரைக்கு இரண்டு வரிசைப் பற்கள் இருந்தாலும் விவேகமின்மையால் அயோக்யமென்றும் தள்ளிவிட்டபடி.

தாப்யஃ புருஷமாநயத்தா அப்ருவந் ஸுக்ருதம் பதேதி புருஷோ வாவ ஸுக்ருதம் தா அப்ரவீத்யதாயதநம் ப்ரவிஶதேதி ‖ங‖

(ப் - ம்) தாப்யஃ - அவர்களின் பொருட்டு, புருஷம் - புருஷனை, ஆநயத் - காட்டினார். ஸுக்ருதம் - நன்றாகச் செய்யப்பட்டது, பத - சந்தோஷம், இதி - என்று, தாஃ - அந்தத் தேவதைகள், அப்ருவந் - சொன்னார்கள் ஆகையாலே, புருஷோவாவ - புருஷனே, ஸுக்ருதம்-ஸுக்ருதமென்று சொல்லப்படுகிறான், யதாயதநம் - உங்கள் கார்யத்துக்குரிய ஸ்தானங்களில், ப்ரவிஶத - ப்ரவேசியுங்கள், இதி - என்று, தாஃ - அந்தத் தேவதையைக் குறித்து, அப்ரவீத் - ஈச்வரன் சொன்னான்.

(ஸo - ஸா.) தம். இப்படியே ஒவ்வொன்றாய்க் காட்டப்பட்ட திர்யக் தேகங்களெல்லாம் தள்ளப்பட்ட பின்பு விராட்புருஷ தேஹம்போன்ற புருஷதேகம் காட்டப்பட்டது. அதைப்பார்த்து அவர்கள் ஸுக்ருதமென்றதனால் புருஷனே ஸுக்ருதமென்னப்படுகிறான். எல்லாப்புண்ய கர்மங்களுக்கும் ஹேதுவென்பது அல்லது தானே தன்மாயையால் ஆத்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதென்பது ஸுக்ருதமென்பதின் அர்த்தம். எல்லாருக்கும் ஸ்வயோநியில் ப்ரீதியாகையால் இவர்கள் இதை அங்கீகரித்தார்களென்று நினைத்து உங்கள் காரியத்துக்குரிய ஸ்தானத்தைச் சேருங்கள் என்றான். அக்னிக்கு வார்த்தைச் சொல்வது காரியம் அதற்குரிய ஸ்தானம் முகம் இப்படியே எங்கும் கண்டுகொள்வது.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌂𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑌾𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌪𑍋 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥௪॥

(ப் - ம்.) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - வாக்கின் அபிமானியான அக்னியானது, 𑌵𑌾𑌕𑍍 - வாக்காக, 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - ஆகி, 𑌮𑍁𑌖𑌂 - தன் ஸ்தானமாக முகத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 - ப்ரவேசித்தது, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 - சக்ஷுராபிமானியான சூர்யன், 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - கண்ணாகி, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 - நேத்ரஸ்தானங்களை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍———, 𑌦𑌿𑌶𑌃 - ச்ரோத்ராபிமானிகளான திக்குகள், 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - காதுகளாகி, 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 - ச்ரோத்ரேந்த்ரிய ஸ்தானத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍———, 𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 - ஓஷதியும் வனஸ்பதிகளும் (லோமாபிமானியானவை), 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - மயிர்களாகி, 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂 - அவைகளின் ஸ்தானமான த்வக்கிந்த்ரியத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍———, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 - மனோபிமானியான சந்த்ரன், 𑌮𑌨𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - மனமாகி, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 - இதயத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍———, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 - அபானாபிமானியான மிருத்யு, 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - அபானமாகி, 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 - நாபியை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍———, 𑌆𑌪𑌃 - ரேதோபிமானியான ஜலங்கள், 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - ரேதஸ்ஸாகி, 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂 - குஹ்யத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍———,

(ஸo - ஸா.) தம். சேனாதிகாரிகள் அரசன் ஆஞ்ஞையின்படி நகரத்தில் ப்ரவேசிப்பதுபோலே ஸர்வேச்வரன் ஆஞ்ஞையின்படி அதனதன் அபிமானிகளான அந்தந்தத் தேவதைகள், தந் தம் காரணரூபங்களைக்கொண்டு தங்கள் உத்பத்தி ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள்.

𑌤𑌮𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥௫॥

(ப் - ம்.) இப்படித் தேவதைகள் தம்தம் ஸ்தானங்களில் நின்ற பிறகு இடமில்லாதிருந்த, 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 - பசியும் தாகமும், 𑌆𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - எங்களுக்கு, 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 - இடம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்,

இதி - என்று, தம் - அந்த ஈச்வரனை, அப்ரூதாம் - கேட்டதுகள், வாம் - உங்களை, ஏதாஸ்வேவ தேவதாஸு - இந்தத் தேவதைகளிடத்திலேயே, ஆபஜாமி - பிரித்து இருக்கச் செய்கிறேன், ஏதாஸு - இத்தேவதைகளிடத்திலே, பாகின்யௌ - பாகமுடையவர்களாக, கரோமி - செய்கிறேன், இதி - என்று, ஸ: - அந்த ஈச்வரன், தே - அந்தப் பசிதாகங்களைக் குறித்து, அப்ரவீத் - சொன்னார், தஸ்மாத் - ஆகையால், யஸ்யை கஸ்யை ச - யாதாமொரு எந்த, தேவதாயை - தேவதையின் பொருட்டு, ஹவி: - ஹவிஸ்ஸானது, க்ருஹ்யதே - கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அஸ்யாம் - இந்தத் தேவதை இடத்தில், அசநாயாபிபாஸே - பசியும் தாகமும், பாகின்யௌ ஏவ - பாகமுடையனவாகவே, பவத: - ஆகின்றன.

(பா - ஸா.) தம். நீங்கள் தர்மமாசையாலே சேதனலிம் பந்தமின்றிப்போஜனாதிகள் கிடையாதாகையால் வ்யஷ்டி தேஹகதங்களான அத்யாத்மமென்னும் தேவதைகளிடத்திலும், ஸமஷ்டியான விராட்தேஹத்திலுள்ள அதிதேவதமென்னும் அக்நியாதி தேவதைகளிடத்திலும் பிரித்து இருக்கச்செய்கிறேன். தேவதைகளிடத்தில் பாகம்வைக்கச் சாத்தியமில்லை யாகையால் தேவதைகளின் அம்சத்தால் பாகம்செய்து வைக்கிறேன். எந்தத் தேவதையின் பாகம் எதுவோ, அந்தப் பாகத்தில் உங்களுக்கு அம்சம் கொடுக்கிறேன் என்று ஸ்ருஷ்டியின் முதலிலேயே ஈச்வரன் ஸங்கல்பித்ததனால் இவை சிலகாலத்தில் இந்த்ரிய தேவதைகளைக் கார்யான் முகமாகஎவுவதும் சிலகாலததில் அதில்லாமையாகிய உபசாந்தியுமாயிருக்கிறது. ஆகவே, ஹவிஸ்ஸினால் தேவதாத்ருப்தியுண்டானால் அசநாயாபியாஸைகளும் த்ருப்தியடைந்து உபசாந்தியுண்டாகிற தென்று கருத்து.

ஸ ஈக்ஷதேமே நு லோகாச்ச லோகபாலாச்சான்னமேப்ய: ஸ்ருஜா இதி ||௧||

(ப - ம்.) இமே - இந்த, லோகா: ச - லோகங்களும், லோகபாலா: ச - லோகபாலகர்களும், [ஸ்ருஷ்டா:] நு - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டார்களல்லவா, ஏப்ய: - இவர்களின் பொருட்டு, அன்னம் - அன்னத்தை, ஸ்ருஜை - ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன், இதி - என்று, ஸ: - அந்த ஈச்வரன், ஐக்ஷத - நினைத்தது.

(பா - ஸா.) தம். லோகங்களையும் லோகபாலகர்களையும் ஸ்ருஷ்டித்துப் பசிதாகங்களோடும் சேர்த்து வைத்தோம். அன்னமில்லாமல் இவர்கள் நிலைபெறுவது அசக்யமாகையால் இவர்க்குரிய உணவை உண்டாக்கவேண்டுமென ஈச்வரன் நினைத்தான். லோகத்திலும் அரசன் தானேஸ்வதந்த்ரனாய் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைச் செய்வதால் ஸர்வேச்வரனை ப்ரம்மமும் ஸ்வதந்த்ரமாகவே நிக்ரஹாநுகரங்களைச் செய்கிறது.

ஸோ(அ)போ(அ)பிதபத்தாப்யோ(அ)பிதப்தாப்யோ மூர்த்திரஜாயத யா வை ஸா மூர்த்திரஜாயதான்னம் வை தத் ||௨||

(ப - ம்.) ஸ: - அந்த ஈச்வரன், அப: - ஜலங்களை, அபிதபத் - தபித்தான், இவற்றினின்றும் மனுஷ்யர்களுக் காஹாரமாகிய தான்யங்களென்றும் ஸ்தாவரமான அன்னமும் பூனை முதலானவைகளுக் காஹாரமாகிய ஜந்துக்களென்னும் சரான்னமும் உண்டாகட்டுமென்று ஸங்கல்பித்தான், அபிதப்தாப்ய: - தபிக்கப்பட்ட, தாப்ய: - அந்த ஜலங்களினின்றும், மூர்த்தி: - கனமான ரூபத்தோடு ப்ராணதாரமான சராசர ரூபான்னமானது, அஜாயத - உண்டாயிற்று, யா வை ஸா மூர்த்தி:-எந்த அந்த மூர்த்தி, அஜாயத - உண்டாயிற்றோ, தத் - அது, அன்னம் வை - அன்னமே அல்லவா.

(ஶா° - ஹா. தம். இந்த ஜலமென்றது பஞ்சபூதங்களையும.

𑌤𑌦𑍇𑌨𑌦𑌭𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤
𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌯𑌦𑍍𑌧𑍈𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌦𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌹𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥௩॥

(ப - ம்.) 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 - அங்கு அந்த அன்னமானது, 𑌅𑌭𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 - லோகபாலகர்களுக்கெதிராக அனுப்பப்பட்டதாய், 𑌤𑌤𑍍 - கூச்சலிட்டுக்கொண்டு, 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍 - திருப்புமுகமாய், 𑌅𑌤𑌿 - அவர்களை விட்டு, 𑌅𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑍍 - ஓடிவிட நினைத்தது. இவ்விதமான அன்னத்தின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்துகொண்ட லோகபால ஸமூகமானது, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த அன்னத்தை, 𑌵𑌾𑌚𑌾 - வாக்கினாலே, 𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍 - கிரகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்து, 𑌤𑌤𑍍 - அதை, 𑌵𑌾𑌚𑌾 - வாக்கினால், 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 - கிரகிக்க, 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍 - ஸமர்த்தமாகவில்லை, 𑌸𑌃 - அந்த லோகபால ஸங்காதமானது, 𑌏𑌨𑌤𑍍 - இந்த அன்னத்தை, 𑌵𑌾𑌚𑌾 - வாக்கினால், 𑌯𑌦𑍍𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍-கிரகிக்குமானல், அப்போது எல்லா லோகமும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னத்தை, 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 - சொல்லியே சொல்வதினாலேயே, 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍-திருப்தியடையும்.

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌯
𑌦𑍍𑌧𑍈𑌨𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌹𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥௪॥

(ப் - ம்.) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 - ப்ராணனாலே, 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯 - மோந்து பார்த்தே மற்றவை முன்போலவே.

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌯𑌦𑍍𑌧𑍈
𑌨𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥௫॥

(ப் - ம்.) 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 - கண்ணாலே, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 - பார்த்தே. மற்றவை முன்போலவே.

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌯
𑌦𑍍𑌧𑍈𑌨𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥௬॥

(ப் - ம்.) 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 - காதினாலே, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 - கேட்டே மற்றவை முன்போலவே.

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌯𑌦𑍍𑌧𑍈𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥௭॥

(ப் - ம்.) 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 - த்வக்கிந்திரியத்தினாலே, 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 - தொட்டே மற்றவை முன்போலவே.

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌯𑌦𑍍𑌧𑍈𑌨𑌨𑍍
𑌮𑌨𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥௮॥

(ப் - ம்.) மநஸா - மனதினாலே, த்யாத்வா - தியானம் செய்தே, மற்றவை முன்போலவே.

தச்சிஶ்நேநாஜிக்ருக்ஷத் தந்நாஶக்நோச்சிஶ்நேந க்ரஹீதும் ஸ யத்தைநச்சிஶ்நேநாக்ரஹைஷ்யத் விஸ்ருஜ்ய ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத். ||கூ||

(ப் - ம்) ஶிஶ்நேந - குஹ்யத்தாலே, விஸ்ருஜ்ய - ஆனந்த கர்மத்தாலேயே, மற்றவை முன்போலவே.

(ஶாம் - பா.) தம். சேதனமான் சராங்கம் ஓடப்பார்த்தது. அசேதனமான தான் னியான்னம் முகத்தில் ப்ரவேசியாமல் வெளியே நின்று விட்டது. பிண்டரூபமாயிருந்த விராட்புருஷ தேஹத்தையே இங்கு லோகபாலசர்களென்கிறது. கார்ய காரணாவஸ்தைகளாலே முகத்தால் கிரகிப்பதாவது வார்த்தை சொல்வதாலேயே அன்னத்தைப் புஜிப்பது. அதன் கார்யமான சரீரம் சக்தியற்றதாகையாலே காரணமான சரீரத்துக்குச்சக்தியில்லையென்று தெரிந்தது. இவ்வுலகமெல்லாம் அன்னமென்று சொல்வதினாலேயே திருப்தி அடைகின்றனவில்லையே; ஆதலால் அதன் காரணமான ப்ரதம சரீரமும் சக்தியற்றதாயிற்றென்று அறிகிறோம்.

(சங் - வித்.) மற்றவைகளும் இப்படியே ௭-௬-௫-௪-௩-௯.

தத³பாநேநாஜிக்ருக்ஷத் தாவயத் ஸைஷோऽந்நஸ்ய க்ரஹோ யத்வாயுரந்நாயுர்வா ஏஷ யத்வாயு: ||க0||

(ப் - ம.) இவ்விதமாய்க்கரணவ்யாபாரங்களினால் அன்னத்தைக்கிரகிக்கச்சக்தியற்ற லோகபால ஸமூகமானது, தத் - அந்த அன்னத்தை, அபாநேந - முகமார்க்கமாக உள்ளே செல்லுகிற வாயுவினாலே, அஜிக்ருக்ஷத் - கிரகிக்க நினைத்தது, தத் - அதை, ஆவயத் - கிரகித்துக்கொண்டது, யத் வாயு: - அபானமென்னும் வாயு யாதொன்றோ, ஸ ஏஷ: - அந்த இந்த வாயுவானது, அந்நஸ்ய க்ரஹ: - அன்னத்தைக் கிரகிக்கச் சக்தியுடையது, யத்வாயு: - அபானவாயு யாதொன்றோ, ஏஷ: - இந்த வாயு, அந்நாயு: வை - அன்னத்தையே ஜீவனாதாரமாக உடையது.

ஸ ஈக்ஷத கதம் ந்விதம் மத்ருதே ஸ்யாதிதி ஸ ஈக்ஷத கதரேண ப்ரபத்யா இதி ஸ ஈக்ஷத யதி வாசாபிவ்யாஹ்ருதம் யதி ப்ராணேநாபிப்ராணிதம் யதி சக்ஷுஷா த்ருஷ்டம் யதி ஶ்ரோத்ரேண ஶ்ருதம் யதி த்வசா ஸ்ப்ருஷ்டம் யதி மநஸா த்யாதம் யத்யபாநேநாப்யபாநிதம் யதி ஶிஶ்நேந விஸ்ருஷ்டமத² கோऽஹமிதி ||கக||

(ப் - ம்) இதம் - இந்தக் கார்யரூபமான ஜகத்தானது, மத்ருதே - என்னை விட்டு, கதம் ஸ்யாத் - எப்படியாகும், இதி - என்று, ஸ: ஈக்ஷத - அந்த ப்ரம்மம் நினைத்தது, கதரேண - எந்த மார்க்கத்தால், ப்ரபத்யை - இஜ்ஜீவ சரீரத்தில் ப்ரவேசிக்கலாம், இதி ஸ ஈக்ஷத - என்று அந்த ப்ரம்மம் நினைத்தது, வாசா - வாக்கினாலே, அபிவ்யாஹ்ருதம் யதி - நிஷ்ப்ரயோஜனமாகச் சொல்லப்படுமேயானால், ப்ராணேந - க்ராணேந்த்ரியத்தினாலே, அபிப்ராணிதம் யதி - விருதாவாக முகரப்பட்டால், சக்ஷுஷா த்ருஷ்டம் யதி - கண்ணால் வீணாகப் பார்க்கப்பட்டால், ஶ்ரோத்ரேண ஶ்ருதம் யதி - காதினால் விருதா

வாகக் கேட்கப்பட்டால், யதி த்வசா ஸ்ப்ருஷ்டம் - த்வகிந்த்ரியத்தினால் வீணே தொடப்பட்டால், யதி மனஸா த்யாதம் - மனஸினால் வீணாக த்யானம் செய்யப்பட்டால், யத்யபானேனாப்யபானிதம் - அபானமென்னும் வாயு வீணாகவே ஆபானிக்குமானால், யதி ஶிஶ்னேன விஸ்ருஷ்டம் - குஹ்யேந்த்ரியம் விருதாவாக ஆனந்த கர்மத்தைச் செய்யுமானால், அத - அதன் பின்பு, கோऽஹம் - யான் யார், இதி - என்று, ஸங்க்ஷத - நினைத்தது.

ஸ ஏதமேவ ஸீமானம் விதார்யைதயா த்வாரா ப்ராபத்யத ஸைஷா வித்ருதிர்னாம த்வாஸ்ததேதந்நாந்தனம் தஸ்ய த்ரய ஆவஸதாஸ்த்ரய: ஸ்வப்னா அயமாவஸதோऽயமாவஸதோऽயமாவஸத இதி ||கஉ||

ப் - பா - ம்.) ஸ: - அந்த ப்ரம்மமானது, ஏதம் - இந்த, ஸீமானமேவ - எல்லையான சிரஸ்ஸையே, விதார்ய - பிளந்துகொண்டு, ஏதயா த்வாரா - இந்த மார்க்கத்தினாலே, ப்ராபத்யத - உள்ளே ப்ரவேசித்தது, ஸைஷா த்வா: - இந்த வழியே, வித்ருதிர்னாம - விதிருதியென்று பெயர் பெற்றது, தத் ஏதத் - இந்த வழியே, நாந்தனம்- நாந்தனம்-ஸந்தோஷத்தைத் தருவது, அயம் ஆவஸத: - இதுஸ்தானம், அயமாவஸத: - இதுஸ்தானம், அயமாவஸத: - இதுஸ்தானம், இதி - என்று, த்ரய ஆவஸதா: - மூன்று ஸ்தானங்கள், த்ரய: ஸ்வப்னா: - மூன்று அவஸ்தையும் ஸ்வப்னங்களேயாம்.

ஸ ஜாதோ பூதான்யபிவ்யைக்ஷத் கிமிஹான்யம் வாவதிஷதிதி ஸ ஏதமேவ புருஷம் ப்ரஹ்ம ததமமபஶ்யதிதமதர்ஶமிதீ ந ||கந||

(ப்-பா-ம்.) ஜாத: ஸ: - இப்படி ஸம்ஸாரியாக ஆன அந்த ப்ரம்மம், பூதானி - பூதங்களை உத்தேசித்து, வ்யைக்ஷத் - ஆலோசித்தது, (வித் - பூதானி - பூதங்களைப்பற்றி, அபிவ்யைக்ஷத் - முழுதும் விவேகித்தறிந்தது), அன்யம் கிம் வாவதிஷதிதி - ஆத்மாவொன்றல்லது ஸ்வாபாவிக ஸத்தையுடையது வேறுண்டென்று சொல்ல நினைக்கலாமோ கூடாதென்று நிச்சயித்து, ஸ: - அந்த ஜீவனானவன், ஏதமேவ - இவனையே, புருஷம்-தேஹத்தில் இருப்பவனாகவும், ப்ரஹ்ம-ப்ரம்மஸ்வரூபியாகவும், ததம்-ததமம்-ஸர்வ வ்யாபியாகவும் தெரிந்துகொண்டு, இதமதர்ஶமிதி - இப்படிப்பட்ட ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தேனென்று, அபஶ்யத்-பார்த்தான்.

தஸ்மாதிதந்த்ரோ நாமேதந்த்ரோ ஹ வை நாம தமிதந்த்ரம் ஸந்தமிந்த்ர இத்யாசக்ஷதே பரோக்ஷேண பரோக்ஷப்ரியா இவ ஹி தேவா: பரோக்ஷப்ரியா இவ ஹி தேவா: ||கச||

(ப்-பா-ம்.) தஸ்மாத் - இப்படிப் பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரித்ததினால், இதந்த்ரோ நாம - இவ்வாத்மா இதந்த்ரனென்று பெயரை உடையது, இதந்த்ரோ ஹ வை நாம - இப்பரப்ரம்மமானது இதந்த்ரமென்னும் பெயரை

உடையதாக லோகத்தில் ப்ரசித்தமன்றோ, தமிடம் இந்த்ரமஸஹம் - இதந்த்ரனு கிய அப்ரம்மத்தையே, பரோக்ஷண - மறைவிடமாக, இந்த்ர இதி - இந்த் ரனுக, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிருர்கள், தேவா: - தேவதைகள், (வித்யா - பூஜ்யர்கள் எல்லாரும்), பரோக்ஷப்ரியா இவஹி - பரோக்ஷமாக (மறைவிட மாகச்) சொல்வதிலேயே ப்ரீதியுடையவர்கள் அல்லவா, பரோக்ஷப்ரியா இவஹி - முன்போலவே பொருள்,

(ஓ - ஸா.) அந்த நாராயணன் இவர்களுக்கு அன்னத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டு மென்று நினைத்தார். (௧)

(ஓ - ஸா.) முன்னே தான் ஸ்ருஷ்டித்த அப்பு என்னும் தேவதைகளையும் ப்ரம் மாதிகளையும் தாமரைபோன்ற அகன்ற கண்களினுல் பார்த்தார். அவர் பார்வையாலும் அவரிச்சையினுலும் அவர்களின் தேஹத்தில் ஒரு பாகத்திலிருந்து வேறு தேஹம் தோ ற்றியது. (௨)

ஐதரேயோபநிஷத்து முதல் அத்தியாயம்.

(2 - வது ஆரணத்தின் நாலாவது அத்தியாயம்).

முற்றிற்று.

த்விதீயாத்யாயே ப்ரதம: கண்ட:,

புருஷே ஹவா அயமாதிதோ கர்ப்போ பவதி யதேதத்ரேத: ததேத த்ஸர்வேப்யோங்கேப்யஸ்தேஜ: ஸம்பூதமாத்மந்யேவாத்மாநம் பிபர்தி தத் யதா ஸ்த்ரியாம் ஸிஞ்சத்யதைநஜ்ஜநயதி ததஸ்ய ப்ரதமம் ஜந்ம ||௧||

(ப-பா-ம்.) அயம்-இந்த ஜீவாத்மா, புருஷே ஹவை - புருஷ சரீ த்திலேயே அல்லவா, ஆதித: - முதலில், கர்ப்ப: - கர்ப்பமாக, பவதி-ஆகி ருன், ரேத:யத் - ரேதஸ்ஸு என்பது எதுவோ, ஏதத் - இதுதான் அக் கர்ப்பம், தத்ஏதத் - புருஷ கர்ப்பமாகிய அந்த இந்த ரேதஸ்ஸானது, ஸர்வேப்ய: அங்கேப்ய: - புருஷ சரீரத்திலுள்ள எல்லா அங்கங்களினின் றும், ஸம்பூதம்தேஜ: - ஸாரபூதமாய்ச்சேர்ந்து, ஆத்மாநம் - ரூபாந்தரமான தன்னை, ஆத்மந்யேவ - தன் சரீரத்திலேயே, பிபர்தி-போஷிக்கிறது, தத்- அந்த ரேதஸ்ஸை, யதா - எப்போது, ஸ்த்ரியாம்-ஸ்திரீயினிடத்தில், ஸிஞ்சதி- யோகஞ்செய்கிருனே, அத - அப்போது, ஏதத்-வேறு ஜீவனுடன் கூடிய ரேதோரூபமான சரீரத்தை, ஜநயதி - பிதா உண்டுபண்ணுகிருன், தத் - அதுவே இப்படி ரேதோரூபமாய் பித்ரு சரீரத்தைவிட்டு வெளிப்படுவதே, அஸ்ய - இவனது, ப்ரதமம்ஜந்ம - முதலாவது ஜன்மம். (௧)

முதல்கண்டம்.

தத்ஸ்த்ரியா ஆத்மபூயம் கச்சதி யதா ஸ்வமங்கம் ததா தஸ்மாதேநாம் நஹிநஸ்தி ஸாஸ்யைதமாத்மாநமத்ர கதம் பாவயதி ||௨||

(ப்-பா-ம்.) तत् - இப்படி ஸ்த்ரீ கர்ப்பத்தில் ப்ரவேசித்த அந்த ரேதஸ்ஸானது, आत्मभूयम् - சொந்த சரீரம்போலவே, स्त्रियाः - ஸ்திரீயினுடைய, स्वमङ्गम् - சரீரமாயிருப்பதை, गच्छति - அடைகிறது, तस्मात् - அதனால், एनाम् - இந்த ஸ்திரீயை, न हिनस्ति - ஹிம்ஸிக்கிறதில்லை, सा - கர்ப்பவதியான அந்த ஸ்த்ரீ, अत्र गतम् - கர்ப்பத்தை அடைந்திருக்கிற, आत्मानम् - புத்ரருமான, अस्यैतम् - இவனது இந்த ரேதஸ்ஸை, भावयति - பரிபாலிக்கிருள். (௨)

सा भावयित्री भावयितव्या भवति तं स्त्री गर्भं बिभर्ति सोऽग्र एव कुमारं जन्मनोऽग्रेऽधिभावयति स यत्कुमारं जन्मनोऽग्रेऽधिभावयत्यात्मानमेव तद्भावयत्येषां लोकानां सन्तत्या एवं सन्तता हीमे लोकास्तदस्य द्वितीयं जन्म ॥

(ப்-பா-ம்.) भावयित्री -பர்த்தாவின் சரீராந்தரமான கர்ப்பத்தை ரக்ஷிக்கிற பத்னியானவள், भावयितव्या - பர்த்தாவினுல் ரக்ஷிக்கத்தக்கவளாக, भवति - ஆகிருள், स्त्री - ஸ்த்ரீயானவள், तं गर्भम् - அந்தக்கர்ப்பத்தை, बिभर्ति - பரிக்கிருள், सः-அந்தப் பிதாவானவன், कुमारम्-அந்தப் புத்ரனை, अग्रे-முன்னேயும் ஜனனகாலத்திலும், जन्मनोऽग्रे-ஜனனத்துக்குப் பிறகும், अधिभावयति - சாஸ்த்ரீய ஸம்ஸ்காரங்களால் அதிகனுக்குகிருன், सः-அந்தப் பிதாவானவன், कुमारम् - புத்ரனை, जन्मनोऽग्रे-ஜனனத்துக்கு முன்னும்பின்னும் ஜனனகாலத்திலும்,अधिभावयति इति यत्-ஸம்ஸ்கரிக்கிருன் பது யாதோன்ருே, तत् - அதனுல், आत्मानमेव भावयति - தன்னையே ஸம்ஸ்கரித்துக் கொள்ளுகிருன் இப்படித்தானே புத்ரனுக ஜனிப்பது, एषां लोकानाम् - இந்த லோகங்களுடைய, सन्तत्यै-விச்சேதமில்லாமைக்காகவே, तत् - இப்படி மாத்ரு சரீரத்தைவிட்டுப் புத்ரனுய் வெளிப்படுவது, अस्य-இவனுக்கு, द्वितीयं जन्म-இரண்டாவது ஜன்மம்.

இரண்டாவதுகண்டம்.

सोऽस्यायमात्मा पुण्येभ्यः कर्मभ्यः प्रतिधीयते अथास्यायमितर आत्मा कृतकृत्यो वयोगतः प्रैति स इतः प्रयन्नेव पुनर्जायते तदस्य तृतीयं जन्म तदुक्तमृषिणा ॥௧॥

(ப்-பா-ம்.) अस्य-பிதா புத்ரன் என்று இரண்டு தேஹத்தை வஹித்த பிதாவினுடைய, सोऽयमात्मा - புத்ரனென்றும் இந்தத் தேஹமானது, पुण्येभ्यः कर्मभ्यः-புண்ய கார்யங்களுக்காக, प्रतिधीयते - ப்ரதிநிதியாகச் செய்யப்படுகிறுன், अथ - பிறகு, अस्य-இந்த பிதாவினுடைய, अयम्

ஊ தாமகூதா - பித்ரு தேஹமானது, க்ருதக்ருத்ய: - ஜன்ம ப்ரயுக்தமான
எல்லாக் கார்யங்களையும் செய்து முடித்தவனாய், வயோகத: -வ்ருத்தனாய்,
ப்ரைதி - மரணமடைகிறான், ஸ: - அந்த வ்ருத்தன், இத: - இந்த லோக
த்தினின்றும், ப்ரயன்னேவ-வெளியில் புறப்பட்ட உடனே, புநர்ஜாயதே-
மறுபடி தன் கர்மத்துக்குத் தக்கபடி ஸ்வர்க்கத்திலோ நரகத்திலோ மனுஷ்ய
லோகத்திலோ ஜனிக்கிறான், தத் - இப்படி மறுபடி ஜனிப்பதே, அஸ்ய -
இவனுக்கு, த்ருதீயம்ஜந்ம - மூன்றாவது ஜன்மம், தத் - அது இப்படி ஸம்
ஸாரத்தினுடைய கஷ்டமும் தத்வஜ்ஞானத்தால் அது நீங்கும் விதமும்
ருஷிணா - மந்த்ரத்தால், உக்தம் - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (க)

மூன்றாவது கண்டம்.

கர்பே நு ஸந்நந்வேஷாமவேதமஹம் தேவாநாம் ஜநிமாநி விச்வா சதம்
மா புர ஆயஸீரரக்ஷந்நத: ச்யேநோ ஜவஸா நிரதீயமிதி। கர்பே ஏவைத
ச்சயாநோ வாமதேவ ஏவமுவாச ॥க॥

(ப - ம்.) கர்பே நு - கர்ப்பத்திலேயே, ஸந்-வாஸம்செய்கிற, அஹம்-
நான் கர்ப்பவாஸம் செய்யும்போதே, ஏஷாம்தேவாநாம் - அக்னி முதலிய
இந்தத் தேவதைகளுடைய, விச்வாஜநிமாநி - உத்பத்தி யெல்லாவற்றையும்,
அவேதம் - அறிந்தேன், அத: - இதற்கு முன்பு, மா - என்னை, ஆயஸீ: -
இரும்பு விலங்குபோன்ற, சதம்புர: - நூறு தேகங்கள், அரக்ஷந் - திரு
டனை விலங்கிட்டுச் சிறையிலடைத்து வெளியே புறப்பட ஒட்டாமல் காவல்
காப்பதுபோல நான் தத்வஜ்ஞானத்தால் முக்தியடையாதபடி சரீர சம்பந்த
ங்கள் தடுத்து வந்தன, ச்யேந:-ச்யேநமென்னும் பக்ஷிசிரேஷ்டம்போலே,
ஜவஸா - வேகமாய், நிரதீயம்-வெளிப்பட்டேன் வலையை உதறிவிட்டு ச்யே
னம் போய்விடுவதுபோல் ஆத்மக்யான ஸாமார்த்யத்தால் ஸம்ஸாரத்தை
விட்டு வெளிப்பட்டேன், இதி - என்பது மந்த்ரத்தின் முடிவைக்காட்டுகி
றது, வாமதேவ: - வாமதேவர், கர்பே சயாநஏவ - கர்ப்பத்தில் வஸிக்கும்
போதே, ஏதத்-இம்மந்த்ரத்தை, ஏவம் - இப்படி, உவாச-சொன்னார். ()

(ஸா - ஹா.) குருப்ரஸாதத்தாலும் சாஸ்த்ராநுக்ரஹத்தாலும் தத்வஜ்ஞானம் பெ
ற்றபடியால் இவ்வவித்யை நான் விடைம்பெற்றேன் என்று வாமதேவருஷிதாயாரின்
கர்ப்பத்திலிருக்கும்போதே சொன்னார். (க)

ஸ ஏவம் வித்வாநஸ்மாச்சரீரபேதாதூர்த்வ உத்க்ரம்யாமுஷ்மிந்ஸ்வர்கே லோ
கே ஸர்வாந்காமாநாப்த்வாம்ருத: ஸமபவத்ஸமபவத் ॥உ॥

(ப - ம்.) ஏவம்வித்வாந்-இப்படி ஆத்மதத்வத்தை அறிந்த, ஸ:-அந்த
வாமதேவர், அஸ்மாச்சரீரபேதாத் - இத்தேஹம் போனபின்பு, ஊர்த்வ:-
உத்தரகாலத்தில், (அங்-ஊர்த்வ: - ஞானஸ்வரூபியாய் விட்டதால் ஸம்ஸாரத்

துக்கு மேலானவராக) இருந்து, ஊர்ஃ - ஸம்ஸார பந்தங்களை யெல்லாம் விட்டு நீங்கி, அமுஷ்மிந் - இந்திரியங்களால் காணமுடியாத, ஸ்வர்கே-நல்ல கியானத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தாகையாலே ஸ்வர்க்கமென்று பெயருடைய, லோகே - ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகக் காணப்படுகிற ஆத்மஸ்வரூபத்தில், ஸர்வாந்காமாந் - தைத்தரீயத்தில் சொன்ன ஸார்வபௌம போகம்முதல் ப்ரம்மபோகம் அளவான போகங்களை யெல்லாம், ஆப்த்வா - அடைந்து, அம்ருதஃ - முக்தனாக, ஸமபவத் - ஆனார் மறுபடி, ஸமபவத் - என்றது அத்தியாயம் முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

(உ - ஹா.) ரேதஸ்ஸ - அந்நம் முதலிய சப்தங்களும் விஷ்ணுவையே சொல்லுகின்றன. (௩)

(உ - ஹா.) ஸஃ. அக்ரஃ. ஏவ. ச்ரேஷ்டனான அந்த விஷ்ணுவே. புத்திரனைக் கொண்டாடுவதும் அங்குள்ள பகவானைக் கொண்டாடுவதாகவே ஆகிறது. இப்படிப் பாவிப்பவர்களுக்கே மோக்ஷம் உண்டாகிறது. (௪)

ஐதரேயோபநிஷத் இரண்டாவது அத்தியாயம்

உ - வது ஆரணம் ஐந்தாவது அத்தியாயம்

மு ற் றி ற் று.

த்ருதீயாத்யாயே ப்ரதமஃ கண்டஃ.

கோயமாத்மேதி வயமுபாஸ்மஹே கதரஃ ஸ ஆத்மா யேந வா பச்யதி யேந வா ச்ருணோதி யேந வா கந்தாநாஜிக்ரதி யேந வா வாசம் வ்யாகரோதி யேந வா ஸ்வாது சாஸ்வாது ச விஜாநாதி ||௧||

(ஶம் - ஹா.) கீழ் அத்தியாயத்தில் மூன்று ஜன்மம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அம்முகமாய் வைராக்யம் பிறந்து கியானமுண்டாகவேண்டுமாகையாலே, பதார்த்தஸ்வரூபத்தை நன்றாகச் சோதியாதபோது வைராக்கியமொன்றினாலே மாத்திரம் கியானமுண்டாக மாட்டாதாகையால் இம்மூன்றும் அத்தியாயத்தில் பதார்த்தசோதனம் செய்யப்படுகிறது.

ப்ரஹ்ம வித்தையினால் ப்ரஹ்மைக்கியமென்னும் பலம் கைவருமென்பது வாமதேவர் முதலியவர்களினது பரம்பரையில் வேதவாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பிருஹ்மக்கியானிகளின் சபையில் மிகப்பிரசித்தமானது. இவ்விஷயத்தை அறிந்து கொண்ட இப்போதைய பிராஹ்மணர் சிலர் பேதக்கியானமென்னும் ஸம்ஸாரத்தை நீக்கி ஐக்கியமென்னும் மோக்ஷத்தைப் பெறும்பொருட்டு விசாரம்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

எந்த ஆத்மாவை உபாஸநம்செய்து வாமதேவர் மோக்ஷமடைந்தாரோ, அதே ஆத்மாவை நாம் உபாசிக்க நினைத்திருக்கிறோம். அவ்வாத்மா எது, என்பது விசாரவிஷயம்.

இவ்வாறு விசாரிக்கும்போது இந்தச் சரீரத்தில் கால்வழியாய் ஒன்றும் தலைவழியாய் ஒன்றுமாக இரண்டு ஆத்மாக்கள் (பிராணனும் ஆத்மாவும்) பிரவேசித்திருப்பது அவர்களுக்கு ஞாபகத்தில் வந்தது. இவ்விரண்டில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் இந்தத் தேகம் நிற்கமாட்டாதாகையால் இவ்விரண்டும் ஆத்மாவாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

இவ்விரண்டில் உபாஸிக்கத்தக்கது ஒன்றேயாதலின் எதை யாம் உபாசிக்கக் கட வோமென்று மறுபடியும் விசாரிக்கத்தொடங்கினார்கள்.

அவர்கள் மனோசுத்தியுடையவர்களாகையால் உடனே அவர்களுக்குத் தத்வநிச்சயம் பிறந்தது. இந்த தேஹத்தில் இரண்டு ஆத்மாவிருக்கின்றன. அதில் ஒன்று அறிவதும் ஒன்று அறிவதற்குத் துணையாயிருப்பதும். ஆதலின் அறிவது ஆத்மா, துணையாயிருக்கும் பிராணன் ஆத்மாவல்ல என்று அவர்களுக்குத் தெளிவு பிறந்தது.

கண்ணினால் காண்கிறான், காதினால் கேட்கிறான், மூக்கினால் முகருகிறான், வாக்கினால் பேசுகிறான், நாக்கினால் ருசியையறிகிறான். ஒரு காரணமே இப்படிப் பல பிரிவுகளை அடைகிறது.

𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌧𑌾
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌜𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌸𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵
𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ||௨||

(ஸ0 - ஹா.) ஹ்ருதய மென்றும் மனஸ்ஸென்றும் சொல்லப்பட்ட கரண மொன்றே பல பிரிவாகிறது. கண்ணாயிருந்துபார்க்கிறது, காதாயிருந்து கேட்கிறது, மூக்காயிருந்து முகருகிறது, வாக்காயிருந்து பேசுகிறது, நாவாயிருந்து ருசியை அறிகிறது, ஆலோசனைக்குரிய மனமென்னும் தானாயிருந்து ஆலோசிக்கிறது. இருதயமாயிருந்து நிர்த்தாரணம் செய்கிறது. ஆதலின் இவையெல்லாம் செய்வதென்றே. இவ்விஷயம் கௌஷீதகீ பிராஹ்மணடலத்திலும் வாஜஸனேயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஹ்ருதம் என்றும் மனஸ்ஸென்றும் சொல்லப்படும் கரணமொன்றே அறிவதற்குத்துணையாகையால் அவைகளுக்கு ஆத்மாவான பிராணனனது நமக்கு உபாஸ்யமானதன்று. இவற்றை அறியும் ஆத்மாவே நாம் உபாஸிக்கத்தக்கதென்று அவர்கள் முடிவுசெய்து கொண்டார்கள்.

இப்பிராணியைச் சேதனனென்று சொல்லுகிறதற்குக் காரணமான விருத்தி ஸம்ஜ்ஞானம், தான் யஜமானனாயிருத்தல் ஆஜ்ஞானம், கலைகளில் தெளிவுவிஜ்ஞானம். அந்தந்தஸமயத்திற் கேற்றபடி புத்தியில் தோன்றுவது ப்ரஜ்ஞானம், கிரந்தங்களைத் தரிக்கும் சக்தியேமேதை, இந்திரியங்களின் மூலமாய் வெளி விஷயங்களை அறிகை திருஷ்டி, தளர்வுற்ற சரீரேந்த்ரியங்களைத் திடமாக்கித் தரிப்பது திருதி, ஆலோசித்தல் மதி, அதில்ஸ்வாதந்த்ர்யம்மனீஷை, ரோகம் முதலியவைகளால் வரும் மனத்துயரமே ஜூதி, முன் நடந்த விஷயத்தை நினைத்தலே ஸ்மிருதி, கறுப்பு வெளுப்பு என்று பிரித்தறிவது ஸங்கல்பம், திடநிச்சயம்க்ரது, பிழைதிருத்தல் முதலியவைகளுக்குரிய விருத்தியே அஸு, நெருக்கமில்லாத விஷயத்தை இச்சித்தல் காமம், ஸ்திரீகளுடன் புணர விரும்புதல் வசம்.

இவைமுதலிய அந்தக்கரணத்தின் வியாபாரங்கள் கேவல ஜ்ஞானரூபனும் அறிபவனுமான ஆத்மாவுக்கு உபாதியானவை. அந்த ஆத்மா நாமரூபமில்லாதவன். உபாதியால் நேரும் குணங்களின் பெயரான ப்ரஜ்ஞானம் முதலிய இவையெல்லாம் கியானமாத்ரமான அந்த ஆத்மாவின் பெயர்களே.

இதனால் கரணத்திலும் கரண வ்யாபாரத்திலும் வேறுபட்டு ஸ்வப்ரகாசமாய் ஸர்வஸாக்ஷியாயுள்ளது ஆத்மா ஒன்றே யென்று ஸித்தாந்தமாயிற்று.

𑌏𑌷 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌷 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾
𑌨𑌿 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌂𑌷𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇
𑌤𑌾𑌨𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾

𑌨𑌿 𑌚 𑌜𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ॥௩॥

(ஸ0 - ஹா.) இப்படிக் கீழ்ச்சொன்ன ப்ரஜ்ஞானரூபமான ஆத்மா ஒன்றே. அந்தக்கரணமென்னும் உபாதிகளில் பிரவேசித்துப் பல ஜலங்களில் சூர்யபிம்பங்கள் பலவாறாக பிரதிபலிப்பதுபோல பலவாறு பிரதிபலிக்கிறது. இதுவே ஹிரண்யகர்ப்பன்; இதுவே தேவேந்திரன்; இதுவே முதலில் பிறந்த லிங்க சரீராபிமானியான பிரஜாபதி. கீழ் இப்பிரஜாபதியின் முகம் முதலியவைகளினின்றும் அக்னி முதலிய லோகபாலகர்கள் உண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே எந்த அக்னி முதலியதேவதைகள்; எல்லாத் தேஹங்களுக்கும் காரணமாய் நிற்கும் பஞ்சமஹாபூதங்களும் இதுவே; ஸர்ப்பம் முதலியவைகளும் இதுவே; ஸ்தாவரமென்னும்,ஜங்கமம் என்றும், இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறவை யெல்லாம் இதுவே; முட்டையினின்று வெளிப்படும் பக்ஷி முதலியவைகளும், கர்ப்பப் பையிலிருந்து பிறக்கும் மனிதர் முதலியவர்களும் புழுக்கத்தால் உண்டாகும் பேன் முதலியவைகளும் விரைகளில் நின்று முளைக்கும் மரம் முதலியவைகளும் இதுவே. குதிரை, பசு, மனிதர், யானைகள், மற்றுமுள்ள பிராணிகள் யாவும் இதுவே. நடப்பதும் பறப்பதும் சலியாத ஸ்திரமாய் நிற்பதும் எல்லாம் இப்பிரஜ்ஞானத்தாலேயே ஸத்தையை யடைவிக்கப்படுகின்றேன் உத்பத்திஸ்திதி ப்ரளயகாலங்களில் பிரமத்தினிடத்திலேயே நிற்கிறது. இஜ்ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரவர்த்தகம் அந்த ப்ரம்மமே. அது ஒன்றுதான் ஸத்யமானது. அதுதான் பர்யவஸாநஸ்தலம். அதுதான் பரப்ரஹ்மம்.

கீழ்ச்சொன்ன உபாதிகார் நீங்கப்பெற்றுன் இப்பிரஹ்மம் ஒன்றே குணங்களும் கிரியையும் இல்லாது நிர்மலமாய்ப் பரமானந்தஸ்வரூபமாய் நிர்விசேஷமாய் நிற்கிறது. இது பரிசுத்தமான பிரஜை யென்னும் உபாதியுடன் சேர்ந்து இருப்பது. இது ஸர்வஜ்ஞமானது. இதுவே ஈசுவரன் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வ ஜகத் காரண ஸமஷ்டி புத்தியில் ஆத்மத் வாபிமானம் வைப்பதினுல் நியந்தாவாகி அந்தர்யாமி யென்றுசொல்லப்படுகிறது. ஜகத்துக்கு ஹேதுவான புத்தியை ஆத்மாவாக அபிமானிக்கும்போது ஹிரண்யகர்ப்பனென்று சொல்லப்படுகிறது. அண்டத்துக்குள் தோன்றியமுதல் சரீரத்தை உபாதியாகக்கொள்ளும்போது விராட் பிரஜாபதியென்னும் பெயரைப் பெறுகிறது. அதில் நின்றும் வெளியான அக்னி முதலியவைகளை உபாதியாகக்கொள்ளும்போது, அந்தந்தத் தேவதைகளாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே பிரஹ்மாமுதல் சப்பட்டைக்கொள்வதும் கோரைவரையில்உள்ள சரீரங்களை உபாதியாகக்கொள்ளுவதும் அதன் அதன் பெயரை அடைவதும் இப்படி ஏகதத்வமான பிரம்மமொன்றே கீழ்ச்சொன்ன பல உபாதிகளினுலே எல்லா மனிதர்களும் பண்டிதர்களும் பலவாறாக நினைக்கும்படியிருக்கிறது.

𑌸 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥௪॥

(ஸ0 - ஹா.) வாம தேவர்போலவே பிரஜ்ஞானத்தை ஆத்மாவாக அறிந்து உபாஸனம் செய்கிறவன் பேதஜ்ஞானமென்றும் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு ஜீவன் முக்தியென்னும் ஸ்வர்க்கானந்தங்களை அனுபவித்து விதேஹ முக்தியை அடைவான்.

ஐதரேயம் மூன்றுவது அத்தியாயம்

இரண்டாவது ஆரணம் ஆறுவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஹரி: ஓம்.

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்.

ஓம் நமோ ப்ரஹ்மாதிப்யோ ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ வம்சருஷிப்யோ நமோ குருப்ய:.

உஷாவா என்று தொடங்கி வாஜஸநேயசாகையைச் சேர்ந்த உபநிஷத் அதற்குச் சுருக்கமான உரை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

உபநிஷத் என்றால் உபநி என்கிற உபஸர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஸதி என்கிற தாதுவுக்கு போக்கடிக்கிறதென்கிற அர்த்தமாதலால் ஸம்ஸாரத்தையும் அதின் காரணமான அவித்தையையும் போக்குகிற ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுதலால் உபநிஷத்என்று பெயர் பெற்ற இந்த 6 அத்தியாயங்களும் காட்டில் ரிஷிகளால் ஓதப்பட்டதினால் ஆரண்ணியகமென்றும் பெரியதாயிருப்பதால் ப்ருஹத் என்றும் சேர்ந்து ப்ருஹதாரண்யகமெனப்பெயர் பெற்று விளங்குகிறது. வேதம் இரண்டுபாகம் கர்மகாண்டம் என்றும் ப்ரஹ்மகாண்டம் என்றும் அதில் கர்மகாண்டத்துக்குரிய யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்கள் கர்த்தா வென்றும் க்ரியை என்றும் அங்கங்கள் என்றும் பலவித வேற்றுமைகளோடே கூடியது மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு ப்ரஹ்மம் ஒன்றே சத்தியம் மற்றதெல்லாம் பொய் என்கிற ஜ்ஞானமே மோக்ஷகாரணமாதலால் மேல்கூறிய கர்மகாண்டத்தினால் இதற்கு விரோதமே யொழிய வேறில்லை ஆகையால் மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவர்களுக்கு அதற்குக் காரணமாகிய ப்ரஹ்மம் ஒன்றே மெய் என்கிற புத்தியை உண்டாக்கத்தக்க உபநிஷத் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதில் முதலில் அச்வமேதம் என்கிற யாகத்தைச் சேர்ந்த ஜ்ஞானத்தை சொல்லுவதில் பயன் அச்வமேதத்தில் அதிகாரமில்லாத ப்ராஹ்மணர்களுக்கு இந்த ஜ்ஞானத்தினால் வித்யயாவா கர்மணாவா வென்றும் 'அச்வமேதயாஜிதே, ய உசைவம்வேத' - என்றும் சரியான பலன் உண்டென்று தெரியப்படுத்துவது தான் அதில் எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் ஸம்ஸாரபலம் உண்டென்றும் கர்மங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உயர்ந்த அச்வமேதயாகத்துக்கு ஸம்ஸாரபலத்தைச் சொல்லுதலால் இதில் தாழ்ந்த கர்மங்களுக்கும் இதுவே பலனென்று ஏற்படுகிறதாதலால் மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு கர்மங்களில் வெறுப்பு உண்டாகிறதற்காக ப்ரஹ்மஜானத்தைச் சொல்லும் உபநிஷத்தில் அச்வமேதத்தைச் சேர்ந்த ஜ்ஞானத்தை சொல்லியிருக்கிறது.

அதவாத்மஸஹஸ்ராயஸம்விதாரஸஹம்ஸ்ரியா| கம்ஜநாவமஸ்யம்மாரஸம்ஜமிதேமாஹதாம்| வ்யாஸம்லக்ஷண யோகீம்த்ர ப்ரணத்யாநந்த மாநவி | ப்ருஹதாரண்யகவ்யாவ்யாம் கரோமிவிசதாக்ஷராம்||

8. அத்யாயங்கள் அடங்கின ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்தில் ப்ரவர்க்யமென்றும் உபஸத்தென்றும் அச்வமேதயாகத்தின் அங்கங்களைச் சொல்

னும் முதல் இரண்டத்தியாயங்களை விட்டு மேலுள்ள அத்யாயங்கள் உரைக்கப்படுகின்றன. அதில் இந்த உஷாவா என்கிற வாக்கியங்களும் அஶ்வமேத கர்மத்தைச் சார்ந்ததாயிருக்கினும் ப்ரஹ்மோபாஸநமாகச் சொல்லுகையால் ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தைச் சேர்ந்ததென்று அதற்குப் பொருளுரைப்பது உசிதமாயிருக்கிறது.

ஹரி: ஓம்.

உஷா வா அஶ்வஸ்ய மேத்யஸ்ய ஶிர: ஸூர்யஶ்சக்ஷுர்வாத: ப்ராணோ வ்யாத்தமக்நிர்வைஶ்வாநர: ஸம்வத்ஸர ஆத்மாஶ்வஸ்ய மேத்யஸ்ய த்யௌ: ப்ருஷ்டமந்தரிக்ஷமுதரம் ப்ருதிவீ பாஜஸ்யம் திஶ: பார்ஶ்வே அவாந்தரதிஶ: பர்ஶவ ருதவோऽங்காநி மாஸாஶ்சார்த்தமாஸாஶ்ச பர்வாண்யஹோராத்ராணி ப்ரதிஷ்டா நக்ஷத்ராண்யஸ்தீநி நபோ மாம்ஸாநி । ஊவத்யம் ஸிகதா: ஸிந்தவோ குதா யக்ருச்ச க்லோமாநஶ்ச பர்வதா ஓஷதயஶ்ச வநஸ்பதயஶ்ச லோமாநி உத்யந்பூர்வார்த்தோ நிம்லோசஞ்ஜகநார்த்தோ யத்விஜ்ரும்பதே தத்வித்யோததே யத்விதூநுதே தத்ஸ்தநயதி யந்மேஹதி தத்வர்ஷதி வாகேவாஸ்ய வாக் ॥

(ப - ம்.) மேத்யஸ்ய - யாகத்துக்குரிய, அஶ்வஸ்ய - குதிரையினுடைய, ஶிர: - தலை, உஷா வா - விடியற்காலம், சக்ஷு: - கண், ஸூர்ய: - சூரியன், ப்ராண: - உயிர்காற்று. வாத: - வாயு, வ்யாத்தம் - திறக்கப்பட்ட வாய் வைஶ்வாநர:-வைசுவாநரன்என்கிற பெயருள்ள, அக்நி:-நெருப்பு, ஆத்மா - சரீரம், ஸம்வத்ஸர: - வருஷம், மேத்யஸ்ய - யாகத்துக்குரிய, அஶ்வஸ்ய - குதிரையினுடைய, ப்ருஷ்டம் - முதுகு, த்யௌ: - சுவர்க்கம், உதரம் - வயிறு, அந்தரிக்ஷம் - ஆகாயம், பாஜஸ்யம் - மார்பு, ப்ருதிவீ-பூமி, பார்ஶ்வே - பக்கம், திஶ: - திசைகள், பர்ஶவ: - பக்க எலும்புகள், அவாந்தரதிஶ: - மூலைத்திசைகள், அங்காநி - அவயவங்கள், ருதவ: - ருதுக்கள், பர்வாணி - கணுக்கள், மாஸா:-ச-அர்த்தமாஸா:-ச - மாஸங்களும் பக்ஷங்களும், ப்ரதிஷ்டா - கால்கள், அஹோராத்ராணி - பகலிரவுகள், அஸ்தீநி - எலும்புகள், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்கள், மாம்ஸாநி மாம்ஸங்கள், நப:- மேகம், ஊவத்யம் - பாதிஜரித்திருக்கிற ஆகாரம், ஸிகதா: - மணல்கள், குதா: - நரம்புகள், ஸிந்தவ: - ஆறுகள், யக்ருத்-ச-க்லோமாந:-ச-மார்பின் கீழிருக்கிற இரண்டு மாம்ஸ உண்டைகள், பர்வதா:-மலைகள், லோமாநி-மயிர்கள், ஓஷதய:-ச-சிறுசெடிகளும், வநஸ்பதய:-ச-மரங்களும், உத்யந்-உதயமாகிற, ஸூர்ய: - சூரியன், பூர்வார்த்த: - உடம்பின் முன்பாதி, நிம்லோசந் - அஸ்தமனத்தை அடைகிற, ஸூர்ய:-சூரியன், ஜகநார்த்த:- உடம்பின் பின்பாதி - விஜ்ரும்பதே-இதி-யத்-கொட்டாவி விடுகிறது என்று யாதொன்றோ, தத் - அது, வித்யோததே - மின்னல் மின்னுகிறது அதாவது கொட்டாவி விடுகிறதே மின்னல் என்று பொருள், விதூநுதே-இதி-யத்-மயிர்களை உதறுகிறதென்கிற யாதொன்றுண்டோ, தத் - அது, ஸ்தந

யதி - கர்ஜனம்பண்ணுகிறது அதாவது மயிர்களை உதறுகிறதே மேகங்களின் இடி முழக்கம் என்று பொருள், ஜெஹாதிஉதியஃ - மூத்திரம் விடுகிறதென்கிற யாதொன்றோ, தஃ - அது, வஷ்டதி - மழைபெய்கிறது, அஸ்ய அந்தக் குதிரையின், வாமேவ - சப்தம்தானே - வாக் - வாக் தேவதை.

(ஸ0 - ஸா) அஸ்வமேதத்தில் பண்ணும் ஞானத்தைக் குறித்துச் சொல்லுவதற்காக அஸ்வமேதம் என்று பெயராதலால் குதிரையே முக்கியமான அங்கமாதலால் குதிரையிடத்தில் பண்ணும் புத்தியைச் சொல்லுகிறது.

(பா - ஸா.) 'தாத்பரியபேதம்'யதேவவித்யயாகரோதிஸ்ரத்தயோபநிஷதா''ததேவ வீர்யபத்தரம்பவதீ'' என்று சொல்லியிருக்கையால் கர்மங்களுக்கு அதிக பலத்தை அதாவது சீக்கிரம் பயனைக் கொடுக்கத்தக்க சக்தியை உண்டுபண்ணுவதான தியானத்தைச் சொல்லுகிறது.

அஹவஹாஅஶ்வம்புரஸ்தாநு மஹிமாநஜாயத தஸ்யபூர்வே ஸமுத்ரே யோநீராத்ரிரேநம் பஶ்சாநுமஹிமாநவஜாயத தஸ்யா பரேஸமுத்ரே யோநிரேதௌவாஅஶ்வம்மஹிமாநாவபித ஸம்பபூவது: ஹயோ பூத்வாதேவா நவஹத்வாஜீ கந்தர்வா நவர்வா ஸுராநஶ்வோமநுஷ்யாந் ஸமுத்ர ஏவாஸ்யபந்துஸ்ஸமுத்ரோயோநி: ||உ||

(ப - ம்.) அஶ்வம்புரஸ்தாநு-குதிரைக்கு முன்பக்கத்தில், அஹவஹா- கல்ப, மஹிமா - மஹிமா என்கிற பெயருடைய தங்கத்தால் செய்த ஹோமம் செய்யவேண்டிய பதார்த்தம் வைத்திருக்கிற பாத்திரமாக, அநுஜாயத-ஆய் விட்டது, தஸ்ய - அந்த பாத்திரத்துக்கு, பூர்வே - கிழக்குத் திசையில் இருக்கிற, ஸமுத்ரே - சமுத்திரம், யோநி: - வைக்கும் இடம், ஏநம்பஶ்சாஃ - குதிரைக்குப் பின்பாகத்தில், மஹிமா - மஹிமா என்று பெயர் கொண்ட வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட மேற்கூறிய பாத்திரம், ராத்ரி:-இரவாக, அநுஜாயத - ஆய்விட்டது, தஸ்ய - அதற்கு, அபரே - மேலைத்திசையிலிருக்கிற, ஸமுத்ர: - சமுத்திரம், யோநி: - வைக்கும் இடம், ஏதௌ- இந்த, மஹிமாநௌ - மஹிமா என்ற பெயருள்ள மேற்கூறிய பாத்திரங்கள், அஶ்வமபித: - குதிரைக்கு இரண்டு பக்கத்திலும், ஸம்பபூவது: - உண்டாய் விட்டன அதாவது இரண்டு பக்கத்திலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹய: - அயமென்கிற ஜாதியுள்ள குதிரையாக, பூத்வா - ஆய்விட்டு, தேவாநு - தேவர்களை, அவஹஃ - சுமந்தது, வாஜீ - வாஜி என்கிற ஜாதியுள்ளதாய், கந்தர்வாநு - கந்தர்வர்களை, அவஹஃ-சுமந்தது, அர்வா-அர்வா என்கிற ஜாதியுள்ளதாய், அஸுராநு - அசுரர்களை, அவஹஃ - சுமந்தது, அஶ்வ: - அசுவமென்கிற ஜாதியுள்ளதாய், மநுஷ்யாநு - மனிதர்களை, அவஹஃ - சுமந்தது, அவஹஃ - என்கிறதை மூன்று இடங்களிலும் இழுத்துக் கொள்ள, அஸ்ய - இந்தக் குதிரைக்கு, ஸமுத்ர ஏவ - சமுத்திரம் தானே அல்லது பரப்ரம்மம் தானே, பந்து:-கட்டும் இடம், ஸமுத்ர:-சமுத்திரம், யோநி: - உண்டாகும் இடம்.

(ஸ0 - ஸா - பா - ஸா.) குதிரைக்கு முன் பின் இரண்டு பக்கங்களிலும் வைக்கப்பட்ட பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் செய்யப்பட்ட இரண்டு பாத்திரங்களில்

பண்ணப்படுவதான தியானத்தை சொல்லுகிறது. இதித்ரதீயாத்யாதேப்ரதமம் ப்ராம் மணம்.

நைவெஹகிஂசநா஗்ர ஆஸீந்ம்ருத்யுநைவெதமாவ்ருதமாஸீத. அஶநாயயா அஶநாயாஹி ம்ருத்யுஸ்தந்மநோऽகுருதாத்மந்வீஸ்யாமிதி ஸோऽர்சந்நசரத்தஸ்யார்சத ஆபோऽஜாயந்தார்சதெவை மெகமபூதிதி ததெவார்கஸ்யார்கத்வம். கஂ ஹவா அஸ்மை பவதிய ஏவமேததர்கஸ்யார்கத்வம் வெத ||௧||

(ப - ம்.) இஹ - இந்த ஜகத்தில், அக்ரெ - ஆதிகாலத்தில், கிஂசந - ஒருபொருளும், நைவாஸீத் - இல்லை, இதம் - இந்த ஜகத்தானது, அஶநாயயா - சுருக்கவேணுமென்கிற எண்ணம் கொண்ட, ம்ருத்யுநா-ப்ரகிருதியை உடம்பாகவுடைய ப்ரம்மத்தினாலே, ஆவ்ருதம் - சூழப்பட்டதாக, ஆஸீத் - இருந்தது, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், அஶநாயா - சம்ஹரிக்க எண்ணமானது, ம்ருத்யு: - மிருத்தியு என்று கூறப்பட்டதோ, தத்-அந்த ப்ரம்மமானது, ஆத்மந்வீ - சரீரத்தையுடையவனாக, ஸ்யாம் - ஆகக்கடவேன், இதி - என்று, மந: - மனதை, அகுருத - பண்ணிற்று, ஸ: - அந்த ப்ரம்மமானது, அர்சந் - தனக்கு ஆனந்தம் உண்டுபண்ணும் பொருட்டு, அசரத் - சஞ்சரித்து, அர்சத: - ஆனந்திக்கிற, தஸ்ய-அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து, ஆப: - ஜலங்களானவை, அஜாயந்த - உண்டாயின, அர்சதெ - ஆனந்தப்படுவதின் பொருட்டு எத்தனித்த, மெவை-என்பொருட்டுதானே, கம் - ஜலமானது, அபூத் - உண்டாயிற்று, இதி - என்று, (அமந்யத - எண்ணிற்று), ததெவ - ஆகையினாலே தானே, அர்கஸ்ய - அர்க்கனென்றும் பெயர்கொண்ட ப்ரம்மத்துக்கு, அர்கத்வம் - அர்க்கனென்றும் பெயருடைமை, ய: - யாதொருவன், அர்கஸ்ய - அர்க்கனென்னும் ப்ரம்மத்தினுடைய, அர்கத்வம் - அர்க்கனென்றும் பெயருடைய, ஏவம் - இப்படி, வெத - அறிகிறானோ, அஸ்மை - இவன்பொருட்டு, கஂஹவை - கம்யென்று பெயர்கொண்ட சுகம் தானே, பவதி - உண்டாகிறது.

(பாவ - ஹா.) அசுவமேதமென்கிற யாகத்துக்கு வேண்டிய கருவியாகிய அக்கினியின் உற்பத்தி சொல்லப்படுகிறது. இந்த சம்சாரமண்டலத்தில் ஒன்று பெயர் உருவங்களால் வகுக்கப்பட்ட ஒரு பேதங்களும் உலகத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தி இல்லை. ஆனால் இங்கு ஒன்றுமில்லை என்றதுக்கு சூன்னியமென்று அர்த்தமன்று. ஏனென்றால் காரியம் உண்டாவதற்கு முந்தி காரணம் அவசியம் இருக்கவேண்டியது. உலகத்தில் குடம் உண்டாவதற்கு முந்தி மண் முதலான காரணங்கள் இருக்கிறதைக் கண்டிக்கிறோம். இல்லாவிடில் முயல்கொம்பு உண்டாகலாம். ஆதலால் காரணமுந்தியே இருக்கவேண்டியது. அப்படியே காரியமும் மண் உருண்டையில் இல்லாத குடம் உண்டாகில் முன்னிருந்த மண்ணுருண்டையைக் காட்டிலும் அதிக நிறை இருக்கவேண்டும். மேலும் கடவுளின் பிரத்தியக்ஷம் எல்லா வஸ்துக்களையும் அறிகிறதென்று சித்தமாயிருக்கிறதாதலால் குடம் உண்டாகப்போகிறதென்று அறிகையில் குடமில்லாவிடில் என்னமாய்ப் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியலாம். ஆனால் குடம் உண்டாகிறது, குடம் உடைந்தது என்கிற வார்த்தைகளில் குடம் உண்டானதாக ஏற்படுகிறதென்றால் குடத்தின் தோற்றத்தைச் சொல்லுகிறது. சுவர் முதலானதுகளால் குடம் மறைக்கப்பட்டால் குடம் நாசமடைந்த தென்றும் மறைவு நீங்கினால் குடம் உண்டாயிற்றென்றும் புத்தி உண்டாகிறதில்லையே என்னில் சுவர் முதலானவைகள் குடமிருக்கும் இடத்திற்கு வெளியில் இருந்து மறைக்கின்

றன, மண்ணுருண்டையில் இருக்கும் மறைவோ அப்படியல்ல, குடமிருக்கும் மண்ணுருண்டையிலேயே இருந்து மறைக்கின்றன. ஆகையால் சுவர் மறைக்குமிடத்தில் மறைத்ததென்றும் மறைவு நீங்கினல் தெரிகிறதென்றும் மண்ணுருண்டையில் குடம் மறைந்திருக்கும் காலத்தில் குடம் இல்லையென்றும் குடம் உண்டாயிற்றென்றும் புத்தி உண்டாகின்றது. மேலும் மேல்வாக்கியத்தில் "ஆவ்ர்தமாஸீத்" என்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகையால் முயல்கொம்பு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று உலகத்தில் சொல்லக்காணுமையால் வஸ்து இருக்கிறதென்றே ஏற்படுகிறது. "அஶநாத்" என்றால் சாப்பிடவேணுமென்கிற ஆசை அதனாலன்றோ ஜந்துக்களைக் சொல்லுகிறது. ஆதலால் அது "பிருத்யு" வென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்முகனுக்கு மேற்கூறிய சாப்பிடவேணுமென்கிற ஆசை இருக்கிறபடியால் அவரை "மிருத்யு" வென்று சொல்லப்படுகிறது. அவனால் இந்தக் காரியங்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நான்முகன் காரியங்களை உண்டுபண்ணவேணுமென்று ஆலோசனைக்கு உரியமனதை நான் நல்லமனதை உடையவனாகக்கடவேன் என்ற எண்ணத்தால் உண்டுபண்ணினார். அந்த நான்முகன் தன்னைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஜலங்கள் உண்டாயின. இந்த ஜலங்களை சொன்னது வேறு உபநிடதங்களுடைய ஒற்றுமையால் ஆகாயம், வாயு, அனல் இவைகளையும் சொல்லுகிறது. புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற என்னிடத்திலேயே ஜலமுண்டாயிற்று என்று எண்ணிற்றாதலால் அசுவமேத யாகத்துக்குரிய நெருப்புக்கு அர்க்கனென்று பெயர் உண்டாயிற்று.

(𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) அசுவமேதத்துக்குரிய குண்டத்திலிருக்கும் நெருப்பில் அசுவமேதத்துக்குக் காலமான ஒருவருஷகாலத்திலும் ப்ரம்மமாகத் தியானிக்கச் சொல்லப்போகிறதாய் நெருப்பின் உற்பத்தியைச் சொல்லுகிறது. அல்லது அக்னி ப்ரம்மத்தின் சரீரமாதலால் அப்படி நினைந்து அக்னியில் ஹோமம் பண்ணும்பொருட்டு ப்ரம்மத்தினிடத்தில் அக்னிக்கு உற்பத்தியைச் சொல்லுகிறது. ப்ரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிகிற உலகங்கள் உற்பத்திகாலத்துக்கு முன் இல்லையென்றால் குடம் உற்பத்திகாலத்துக்கு முந்தி இருந்ததென்றால் மண்ணுருண்டை இருந்ததென்று அர்த்தம் ஆகிறதுபோல் காரணமாகிய வஸ்து இருந்ததென்று அர்த்தம் அதாவது "யஸ்யாக்ஷரம்ஶரீரம் யஸ்யம்ருத்யுஶ்ஶரீரம் ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாஅபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவஏகோநாராயண:" என்றுசொல்லி இருக்கையால் "ஸூக்ஷ்மமாந 'மூலப்பிரகிருதியைச் சரீரமாகவுடைய ப்ரம்மம் இருந்தது. அந்த ப்ரம்மம் உலகங்களை உடம்பாக உடையவனாய் ஆகக்கடவேனென்று யோசித்து மனஸ் என்கிற இந்திரியத்தைச் சிருஷ்டித்தது. மனஸ் என்றது எல்லா இந்திரியங்களையும் அதற்கு முன்னிட்ட ப்ரகிருதி மஹாந் ஆங்காரம் இவைகளையும் சொல்லுகிறது. இந்த ப்ரம்மம் தன்னைச் சந்தோஷப்படுத்தவேணுமென்று இச்சையுடையதாய் இருந்தது. அப்படி இச்சித்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் ஜலங்கள் உண்டாயின. சந்தோஷப்படுத்துவதில் எத்தனித்த என்னிடத்தில் ஜலம் உண்டாயிற்று என்று எண்ணிற்று. ஆகையால் அந்த ப்ரம்மத்துக்கு அர்க்கனென்று பெயர் உண்டாயிற்று. அப்படியே "அர்கோவாஜஸநக்ரம்தீ" என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

𑌆𑌪𑍋𑌵𑌾𑌅𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌪𑌾𑌂𑌶𑌰𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌭𑌵𑌤𑍍
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌸𑍋𑌨𑌿𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃॥

(ப - ம்.) 𑌆𑌪𑌃 - ஜலங்கள், 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌃 - அக்நி, 𑌤𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு, 𑌅𑌪𑌾𑌂 - ஜலங்களுடைய, 𑌶𑌰𑌃 - ஸாரமான பாகம், 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 - இருந்ததோ, 𑌤𑌤𑍍 - அது, 𑌸𑌮𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤 - சேர்ந்தது, 𑌸𑌾 - அது, 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 - பூமியாக, 𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍 - ஆச்சுது, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 - அதில், 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍 - ப்ரயத்தனம் பண்ணினார், 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯-ப்ரயத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற, 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯-ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிற, 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்த பரமாத்மாவுக்கு, 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌸𑌃 - தேஜஸ் என்கிற வஸ்துவின் ஸாரமான, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 - அக்நியானது, 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 - உண்டாயிற்று.

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾.) முன் அர்க்கனென்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பின் வருமாறு வரிக்கப்படுகிறது. ஜலங்களே அர்க்கனென்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது

அர்க்கனென்று சொல்லப்பட்ட "அப்ஸுசாக்நிஃப்ரதிஷ்டிதஃ" அக்நியிடத்தில் உண்டாகிறது. அந்த ஜலங்களின் சாரமான பாகம் சேர்ந்து அண்டமுண்டாயிற்று. அந்த அண்டத்தில் ப்ரம்மன் இளைப்புடன் இருந்தான். அப்படி இளைப்புடைய அதினால் வேர்வையடைந்த ப்ரம்மனுக்கு தேஜஸ்ஸாகிற சாரம் உடம்பில் நின்றும் வெளியில் கிளம்பிற்று, அதுதான் அக்நி.

(ரா - ஹா.) அண்டம் விஷ்ணுவுக்குச் சரீரமான ஐம்பூதங்களினால் உண்டாக்கப்பட்டதென்பதைச்சொல்லுவதற்காக ஐம்பூதங்களில் ஒன்றான ஜலம் விஷ்ணுவுக்கு உடலென்று சொல்லுகிறது. ஜலங்கள் அர்ககனென்று சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுவுக்கு உடல். அந்த ஜலங்களின் சாராம்சம் சேர்ந்து அதில் நின்றும் அண்டமுண்டாயிற்று. "தாஆபஸ்தத்தரண்மயமண்டமபவத்" என்று மஹோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அண்டமுண்டான பிறகு பரமாத்மாவானவர் ப்ரயத்தனம் பண்ணினார். அப்படி ப்ரயத்தனப்பட்ட ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய உடம்பில் நின்றும் தேஜஸ்ஸுகளின் சாரமான அக்நி உண்டாயிற்று.

ஸ த்ரேதாத்மாநம் வ்யகுருதாதித்யம் த்ருதீயம் வாயும் த்ருதீயம் ஸ ஏஷ ப்ராணஸ்த்ரேதா விஹிதஃ தஸ்ய ப்ராசீ திக் ஶிரோ(அ)ஸௌ சாஸௌ சேர்மௌ அதாஸ்ய ப்ரதீசீ திக் புச்சமஸௌ சாஸௌ ச ஸக்த்யௌ தக்ஷிணா சோதீசீ ச பார்ஶ்வே த்யௌஃ ப்ருஷ்டமந்தரிக்ஷமுதரமியமுரஃ ஸ ஏஷோ(அ)ப்ஸு ப்ரதிஷ்டிதோ யத்ர க்வ சைதி ததேவ ப்ரதிதிஷ்டத்யேவம் வித்வாந் ॥௩॥

(ப் - ம்.) ஸஃ - அந்த அக்நி, ஆத்மாநம் - தன்னை, த்ரேதா - மூன்று விதமாக, ஆதித்யம் - சூரியனை, த்ருதீயம்-மூன்றாவதாக, வாயும் - காற்றை, த்ருதீயம் - மூன்றாவதாக, வ்யகுருத - பண்ணிற்று, யஃ-யாதொரு அக்நியானது, த்ரேதா - அக்நி வாயு சூரியன் என்று மூன்றுவிதமாக, விஹிதஃ- செய்யப்பட்டதோ, ஸஏஷஃ - மேற்கூறிய இந்த அக்நியானது, ப்ராணஃ- ப்ரம்மம், தஸ்ய - அந்த அக்நிக்கு, ஶிரஃ - சிரஸானது, ப்ராசீதிக்- கிழக்குத் திக்கு, அஸௌசாஸௌச - வடகிழக்கு தென்கிழக்கு மூலைகள், ஈர்மௌ - கைகள், அஸ்ய - இந்த அக்நியினுடைய, புச்சம் - வால், ப்ரதீசீதிக் - மேற்குத்திசை, அஸௌசாஸௌச - வடமேற்குத் தென்மேற்கு மூலைகள், ஸக்த்யௌ - தொடைகள், தக்ஷிணாசோதீசீச - தென்திசை வடதிசைகளும், பார்ஶ்வே-பக்கங்கள், ப்ருஷ்டம் - முதுகு, த்யௌஃ-சுவர்க்கம், உதரம் - வயிறு, அந்தரிக்ஷம் - ஆகாசம், உரஃ - மார்பு, இயம் - இந்தப் பூமி, ஸஏஷஃ - மேற்கூறிய இந்த அக்நி, அப்ஸு - ஜலங்களில், ப்ரதிஷ்டிதஃ - ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, ஏவம் - இம்மாதிரி, வித்வாந்-அறிந்தவன், யத்ரக்வச- எந்த இடத்தில், ஏதி - போகிறானோ, ததேவ - அவ்விடத்திலே தானே, ப்ரதிதிஷ்டதி - இருப்பை அடைகிறான்.

(ரு௦ - ஹா.) மேற்கூறிய சதுர்முக ப்ரம்மாவானவன் தன்னை மூன்று விதமாகப் பிரித்தான். அக்நி வாயு சூரியன் என்று அதில் முதன்மையான அசுவமேத யாகத்தில் உபயோகிக்கத்தக்க அக்நியிடத்தில் குதிரையிடத்திற்போலத் தியானம்பண்ணவேண்டியதைச்சொல்லுகிறது. முன்கூறிய அக்நியின் உற்பத்தி அதின் மேன்மையைச் சொல்ல வந்தது. அந்த அக்நிக்கு கிழக்குத்திக்குத் தலை, வடகிழக்கு தென்மேற்கு மூலைகள் கைகள், மேற்குத்திக்குப் பின்பாகம், வடமேற்குத் தென்மேற்கு மூலைகள் தொடைகள், தெற்கு வடக்குத்திசைகள் பக்கங்கள், சுவர்க்கம் முதுகு, ஆகாசம் வயிறு, இந்தபூமி மார்புமேற்கூறிய உலகரூபமான அக்நி ஜலத்தில் நிலமையுடையது. "ஏமமிமேலோகாஃ அப்ஸ்வ

ந்த꞉" என்று சொல்லியிருக்கிறபடியால் இம்மாதிரி அறிந்தவன் எந்த இடத்தில் போகிறானோ அவ்விடத்திலேயே நிலைமையை அடைகிறான் என்று மேற்கூறிய தியானத்திற்குரிய பயன்.

(௩ - ஹா.) மேற்கூறிய அக்நி மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அக்நி வாயு சூரியன் என்ற இந்த மூன்றில் அக்நி முக்யம் அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட அக்நியே பரப்ரம்மம் என்று தியானிக்கவேண்டியது. "ஏஷோ(அ)ர்க்கிரர்க" என்று மேல்சொல்லப்போகிறபடியால் அந்த அக்நி தலை முதலிய அங்கங்களைத் கிழக்குத்திசை முதலிய திசைகளாகத் தியானிக்கவேண்டும். அந்த அக்நி ஜலத்தில் இருப்பையுடையது. அதாவது அக்நியிடத்திலிருந்து ஜலம் உண்டாகிறதாதலால்.

ஸோ(அ)காமயத த்விதீயோ ம ஆத்மா ஜாயேதேதி ஸ மநஸா வாசம் மிதுநம் ஸமபவதஶநாயா ம்ருத்யுஸ்தத்யத்ரேத ஆஸீத்ஸ ஸம்வத்ஸரோ(அ)பவத் ந ஹ புரா தத꞉ ஸம்வத்ஸர ஆஸ தமேதாவந்தம் காலமபிப꞉ யாவாந்த்ஸம்வத்ஸரஸ்தமேதாவத꞉ காலஸ்ய பரஸ்தாதஸ்ருஜத| தம் ஜாதமபிவ்யாததாத்ஸ பாணகரோத்ஸைவ வாகபவத் ||௪||

(ப - ம்.) ஸ꞉ - அந்த மிருத்யுவானது, மே - என்னுடைய, த்விதீய꞉ - இரண்டாவதான, ஆத்மா - உடம்பு, ஜாயேத - உண்டாகக்கடவது, இதி - என்று, அகாமயத - ஆசைப்பட்டது, ஸ꞉ அஶநாயா ம்ருத்யு꞉-மேற்கூறிய பசியுடன்கூடிய மிருத்யுவானது, மநஸா - மனதுடன், வாசம் - வேதமென்கிற வாக்கை, மிதுநம் - இரண்டாயிருக்கவை, ஸமபவத் - உண்டாக்கிற்று, தத் - அந்த இரட்டையில், யத் - யாதொரு, ரேத꞉ - காரணம், ஆஸீத் - உண்டாயிற்றோ, ஸ꞉ - அது, ஸம்வத்ஸர꞉ - ஒருவருஷகாலத்திற்கு எஜமான தேவதையான ப்ரம்மமாவாக, அபவத்-உண்டாயிற்று, தத꞉ புரா - அதற்குமுன், ஸம்வத்ஸர꞉ - ஒருவருஷமென்கிற காலமானது, நாஸ - இருக்கவில்லை, தம்-அந்தக் காரணவஸ்துவை, ஸம்வத்ஸர꞉ - ஒருவருஷமானது, யாவாந் - எவ்வளவு காலமோ, ஏதாவந்தம் காலம் - இவ்வளவுகாலமாக, அபிப꞉ - பரித்தது, தம்-மேற்கூறிய ப்ரம்மாவை, ஏதாவத꞉ காலஸ்ய- இவ்வளவுகாலத்துக்கு, பரஸ்தாத் - பிறகு, அஸ்ருஜத - உண்டாக்கிற்று, ஜாதம் - பிறந்திருக்கிற, தம் அபி - அந்த ப்ரம்மாவைக் குறித்து, வ்யாததாத் - பிள்ளையாக எடுத்துக்கொண்டது, ஸ꞉ - அந்த ப்ரம்மா, பாணகரோத் - பாண் என்கிற ஓசையை உண்டுபண்ணிற்று, ஸைவ - அந்த ஓசைதானே, வாக் - வியாகிருதி என்று சொல்லப்பட்ட வார்த்தையாக, அபவத்-ஆயிற்று.

(௪ - ஹா.) மிருத்யுவென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரஜாபதி தன்னை மூன்றுவிதமாக பிரித்ததென்றும், அக்நியை உண்டுபண்ணிற்றென்றும் சொல்லியிருக்கிறதே அது இன்ன காரியம் செய்து உண்டாக்கிற்றென்கிறதை விவரிக்கிறது. மேற்கூறிய மிருத்யுவானது இரண்டாவது உடம்பு உண்டாகவேணுமென்று ஆசைப்பட்டு மனதினால் வேதங்களை ஆலோசித்து அதினால் முன் சிருஷ்டிகாலத்தில் நடந்ததைதெரிந்து ஒருவருஷகாலத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரான ப்ரஜாபதியாக ஆனார். அதற்கு முன் ஒருவருஷகாலம் என்கிறதில்லை மேற்கூறிய அறிவை ஒருவருஷகாலம் தரித்து பிறகு மேற்கூறிய ப்ரஜாபதியை உண்டாக்கினார். மேற்கூறிய பிள்ளையைக் குறித்து பசியோடேகூடின ப்ரம்மாவானவர் வாயைத்திறந்தார். அந்தப் பிள்ளை மாண் என்கிற ஓசையைபண்ணினான் அதுவே சப்தமாக ஆச்சுது.

(ரா-ஹா.) மேற்சொல்லியபடி அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்நியைப் பரமாத்மாவாகத் தியானம் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லி அதின் பிறப்பையும் சொல்லி அசுவமேதயாகத்திற்கு உபயோகமுள்ள ஒருவருஷகாலத்தைப் பரமாத்மாவாகத் தியானம் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய பரமாத்மாவானவர் முன் உண்டாக்கப்பட்ட அக்நியைக் காட்டிலும் இரண்டாவது சரீரம் உண்டாகவேண்டுமென்று நினைத்து மனதினால் வேதங்களை ஆலோசித்து, 'நாமரூபம்சபூதாநாம்ஆத்யாநாம்சப்ரபம்சநம்வேதசப்தேப்யஏவாதௌதேவாதீநாம்சகாரஸ:' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியே வேதங்களால் சிருஷ்டிக்கவேண்டிய வஸ்துக்களை அறிந்து, 'ஸம்வஸ்தரோவிஸ்வகர்மாஸம்வஸ்தர:ப்ரஜாபதி' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியே ஒருவருஷகாலத்துக்குத் தேவதையான ப்ரம்மாவை உண்டாக்கினார். அதற்கு முன் மேற்கூறிய காலமில்லை. ஒருவருஷகாலத்திற்குப் பிறகு உண்டாக்கினார். அவனைப் பிள்ளையாக எடுத்துக்கொண்டார். மேற்கூறிய ப்ரஜாபதி மாண் என்கிற சப்தத்தைப் பண்ணினார். அதுவே வியாகிருதிகளாக ஆயிற்று.

സൈക്ഷത യദി വാ ഇമമഭിമംസ്യേ കനീയോഽന്നം കരിഷ്യ ഇതി സ തയാ
വാചാ തേനാത്മനേദം സർവമസൃജത യദിദം കിഞ്ച ഋചോ യജൂംഷി സാമാനി
ഛന്ദാംസി യജ്ഞാൻ പ്രജാഃ പശൂൻ സ യദ്യദേവാസൃജത തത്തദത്തു-
മധ്രിയത സർവം വാ അത്തീതി തദദിതേരദിതിത്വം സർവസ്യൈതസ്യാത്താ
ഭവതി സർവമസ്യാന്നം ഭവതി യ ഏവമേതദദിതേരദിതിത്വം വേദ ||எ||

(ப - ம்.) ഇമം-இந்தப் பிள்ளையைச் சிருஷ்டித்து, അഭിമംസ്യേ യദി - செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து முடித்தவனாக எண்ணப்போகிறேனேயானால், അന്നം - சாப்பிடவேண்டிய வஸ்துவை, കനീയഃ - கொஞ்சமாக, കരിഷ്യേ - பண்ணப்போகிறேன், ഇതി - என்று, സഃ - அந்தப் பரமாத்மாவானவர், ഐക്ഷത - அறிந்தார், സഃ-அந்தப் பரமாத்மாவானவர், തയാ-மேற்கூறிய, വാചാ - வாக்கினாலே, തേന - மேற்கூறிய, ആത്മനാ - ப்ரஜாபதியாகிற சரீரத்தினாலே, ഇദം - இந்த, യത്കിഞ്ച - யாதொன்றுண்டோ, ഇദം- இந்த, സർവം - எல்லாவற்றையும், അസൃജത - சிருஷ்டித்தார், ഋചഃ - ருக்வேதங்களையும், യജൂംഷി - யஜுர்வேதங்களையும், സാമാനി - ஸாமவேதங்களையும், ഛന്ദാംസി - காயத்திரி முதலான சந்தஸ்ஸுகளையும், യജ്ഞാൻ- யாகங்களையும், പ്രജാഃ - ஜனங்களையும், പശൂൻ - மிருகங்களையும், അസൃജത - உண்டாக்கினார், സഃ - அந்தப் பரமாத்மாவானவர், യദ്യദേവ - எந்த எந்த வஸ்துவை, അസൃജത - உண்டாக்கினாரோ, തത്തത് - அந்தந்த வஸ்துவை, അത്തും - சாப்பிடுகிறதற்கு, അധ്രിയത-மனதைப் பண்ணிற்று, യത്- யாதொரு காரணத்தினால், സർവംവൈ - எல்லாவற்றையும், അത്തി - சாப்பிடுகிறதோ, തത് - ஆதலால், അദിതേഃ - அதிதி என்று சொல்லப்பட்ட மேற்கூறிய மிருத்யுவுக்கு, അദിതിത്വം-அதிதி என்று சொல்லப்படுகை, യഃ-எவன், ഏവം - மேற்கூறியபடி, അദിതേഃ - அதிதி என்று சொல்லப்பட்ட மேற்கூறிய மிருத்யுவுக்கு, അദിതിത്വം - அதிதி என்று சொல்லப்படுகையை, വേദ - அறிந்தானோ, സഃ - அவன், ഏതസ്യ-இந்த, സർവസ്യ - எல்லா வஸ்துவுக்கும், അത്താ - சாப்பிடுகிறவனாக, ഭവതി - ஆகிறான், അസ്യ - இவனுக்கு, സർവം - எல்லா வஸ்துவும், അന്നം - சாப்பிடத்தகுந்ததாக, ഭവതി- ஆகிறது.

(ஸ - ஸா.) மேற்கூறிய பிள்ளையை சாப்பிட எத்தனம் பண்ணியிருந்தபோதிலும் ப்ரம்மாவானவர் இந்த ப்ரஜாபதியைச் சொல்லப்போகிறோமேயானால் சாப்பிடத்தக்க வஸ்து சுவல்பமாய்விடும் என்று நினைத்து மனதினால் வேதங்களை ஆலோசித்து எல்லாவஸ்துக்களையும் சிருஷ்டித்தார். தன்னால் சிருஷ்டிக்சப்பட்ட வஸ்துக்களைச் சாப்பிடவேண்டுமென்று மனது பண்ணினார். ஆதலால் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுகிறபடியால் அதிதி என்று பெயருண்டாயிற்று. எவன் மேற்கூறியபடி அதிதி என்கிற பெயரை அறிகிறானோ அவனுக்கு எல்லாம் சாப்பிடத்தகுந்ததாய் விடுகிறது என்று இந்த அறிவுக்குப் பயன் சொல்லுகிறது.

(ரா - ஸா) பரமாத்மாவானவர் இந்த ப்ரம்மாவைச் சிருஷ்டித்துக் காரியம் முடிந்ததாக எண்ணுவேனேயானால் சாப்பிடத்தகுந்த வஸ்து கொஞ்சமாய் விடுமென்று நினைத்து, 'ஸபூரிதிப்யாஹாத்ஆதௌவேதமயீதிப்யாயதஸ்ஸர்வா꞉ப்ரஸூதய꞉' என்று சொல்லுகிறபடியே மேற்கூறிய வியாகிருதி என்று சொல்லப்பட்ட வாக்குடன் அந்த ப்ரஜாபதி என்கிற ஆத்மாவினாலே எல்லா வஸ்துக்களையும் சிருஷ்டித்தான் சிருஷ்டித்த வஸ்துக்களை ஸம்கரிக்கைக்கு மனதைப்பண்ணிற்று. ஸர்வ வஸ்துக்களையும் ஸம்சரிக்கிறபடியால் அதிதி என்று பெயருண்டாயிற்று. எவன் மேற்கூறியபடி அதிதி என்ற பெயரை அறிகிறானோ, அவனுக்கு எல்லா வஸ்துவும் அனுபவிக்கத்தகுந்ததாய் ஆய்விடுகிறது என்று இந்த அறிவுக்குப் பயன் சொல்லுகிறது.

ஸோ(அ)காமயத பூயஸா யஜ்ஞேந பூயோ யஜேயேதி ஸோ(அ)ஶ்ராம்யத்ஸ தபோ(அ)தப்யத தஸ்ய ஶ்ராந்தஸ்ய தப்தஸ்ய யஶோவீர்யமுதக்ராமத் | ப்ராணா வை யஶோவீர்யம் தத்ப்ராணேஷூத்க்ராந்தேஷு ஶரீரம் ஶ்வயிதும்த்ரியத தஸ்ய ஶரீர ஏவ மந ஆஸீத் ||௮||

(ப - ம்.) ஸ꞉ - அந்த ப்ரம்மாவானவன், பூயஸா - பெரிதான, யஜ்ஞேந - யாகத்தினாலே, பூய꞉ - பரமாத்மாவை, யஜேய - யாகம் பண்ணக்கடவேன், இதி - என்று, அகாமயத - எண்ணினான், ஸ꞉ - அந்த ப்ரம்மனானவன், அஶ்ராம்யத் - சிரமத்தை யடைந்தான், ஶ்ராந்தஸ்ய - சிரமத்தை யடைந்தும், தப்தஸ்ய - தவம் புரிந்துகொண்டும் இருக்கிற, தஸ்ய - அந்த ப்ரம்மனுடைய, யஶோவீர்யம் - யசோவீர்யம் என்றும் பெயர்கொண்ட இந்திரியங்கள், உதக்ராமத் - வெளிக்கிளம்பின, ப்ராணா வை - இந்திரியங்களே, யஶோவீர்யம் - கீர்த்திக்கும் பலத்துக்கும் காரணமாகையால் யசோவீர்யம் என்று சொல்லப்பட்டது, ப்ராணேஷு - இந்திரியங்கள், உத்க்ராந்தேஷு - மேற்கிளம்பின வளவில், தத் - மேற்கூறிய, ஶரீரம் - சரீரமானது, ஶ்வயிதும் - வீங்குகைக்கு, அத்ரியத - தலைப்பட்டது, தஸ்ய - அந்த ப்ரம்மனுக்கு, ஶரீர ஏவ - சரீரத்திலேயே தானே, மந꞉ - மனதானது, ஆஸீத் - இருந்தது,

(ஸ - ஸா.) அசுவமேதமென்கிற பெயருக்கும் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறது.

(ரா - ஸா.) அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்நியினுடையவும் ஒருவருஷ காலத்தினுடையவும் பிறப்பைச் சொல்லிக் குதிரையின் பிறப்பையும் அசுவமேதமென்கிற பெயரின் பொருளையும் அசுவமேத யாகத்தைச் சூரியனாகத் தியானிக்கவேண்டு மென்பதையும் சொல்லுகிறது.

ஸோ(அ)காமயத மேத்யம் ம இதம் ஸ்யாதாத்மந்வ்யநேந ஸ்யாமிதி | ததோ(அ)ஶ்வ꞉ ஸமபவத்யதஶ்வத்தந்மேத்யமபூதிதி ததேவாஶ்வமேதஸ்யாஶ்வமேதத்வம் | ஏஷ

ष ह वा अश्वमेधं वेद । य एनमेवं वेद । तमनवरुध्यैवामन्यत । तं संवत्सरस्य परस्तादात्मन आलभत । पशून्देवताभ्यः प्रत्यौहत् । तस्मात्सर्वदेवत्यं प्रोक्षितं प्राजापत्यमालभन्ते । एष ह वा अश्वमेधो य एष तपति तस्य संवत्सर आत्मायमग्निरर्कस्तस्येमे लोका आत्मानस्तावेतावर्काश्वमेधौ । सो पुनरेकैव देवता भवति मृत्युरेवाप पुनर्मृत्युं जयति नैनं मृत्युराप्नोति मृत्युरस्यात्मा भवत्येतासां देवतानामेको भवति ॥७॥

(ப - ம்.) सः - அந்த ப்ரம்மனானவன், मे-என்னுடைய, इदं- இந்தச் சரீரமானது, मेध्यं - யாகத்திற்குரியதாக, स्यात् - ஆகட்டும், अनेन- இந்த உடம்பினால், आत्मन्वी - சரீரத்தையுடையவனாக, स्याम् - ஆகக்கடவேன், इति - என்று, अकामयत - பண்ணினான், ततः-அந்தச் சரீரத்தினிடத்தில், अश्वः - குதிரையாக, समभवत् - உண்டானார், यत् - யாதொரு காரணத்தினால், अश्वत् - வீங்கிற்றோ, तत् - அதுவே, मेध्यं - யாகத்திற்குரியதாக, अभूत् - ஆயிற்றோ, इति - என்று, तदेव - அந்தக் காரணத்தினாலேயே, अश्वमेधस्य-குதிரையின் ரூபமான ப்ரஜாபதிக்கு, अश्वमेधत्वं - அசுவமேதமென்கிற பெயருடைய, यः - எவன், एनं - இந்த அசுவமேதக் குதிரையை, एवं - இந்த ப்ரகாரமாக, वेद - அறிகிறானோ, एषः-ह वा - இவனே, अश्वमेधं - அசுவமேதத்தை, वेद அறிகிறான், तं-அந்தக் குதிரையை, अनवरुध्य-கட்டாமலே, अमन्यत - (இதினால் யாகம்பண்ணுவோமென்று) எண்ணினார், तं - அந்தக் குதிரையை, संवत्सरस्य परस्तात् - ஒருவருஷத்துக்குமேல், आत्मने - தன்பொருட்டு, आलभत - சொன்னார், पशून् - வேறு பசுக்களை, देवताभ्यः - தேவர்களின் பொருட்டு, प्रत्यौहत्-பிரித்துக் கொடுத்தார், तस्मात्-ஆகையால், सर्वदेवत्यं - எல்லாத் தேவர்களுக்கும் தலைவரான ப்ரம்மாவுக்குரிய, प्रोक्षितं - புரோக்ஷம செய்யப்பட்ட, प्राजापत्यं - ப்ரம்மாவுக்குரிய குதிரையை, आलभन्ते - சொல்லுகிறார்கள், य एषः - யாதொரு இந்தச் சூரியன், तपति - ப்ரகாசிக்கிறானோ, एष वा - இந்தச் சூரியனே, अश्वमेधः - அசுவமேதயாகம், तस्य - அசுவமேதமென்று பெயர்கொண்ட குதிரைக்கு, संवत्सरः - வருஷமானது, आत्मा - உடம்பு, अयं - இந்த, अग्निः - அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்நியானது, अर्कः - அர்க்கனென்று சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா, तस्य - இந்த அக்நிக்கு, इमे- இந்த, लोकाः - மூன்று லோகங்களும், आत्मानः-சரீரங்கள், तावेतौ- இந்த, अर्काश्वमेधौ - அக்நிக் குதிரை இதுகள், तौ - மேற்கூறிய பெருமையுடையதுகள், सा देवता-அந்தத் தேவதையானது, मृत्युरेव- மிருத்தியுவென்று சொல்லப்பட்ட பரப்ரம்மம், एकैव - ஒன்றாகவே,

ஸவதி - ஆகிறது (எவன் இப்படி அறிகிருனே) அவன், புந: - திரும்பவும், அபம்ருத்யும் - மரணத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறுன், ஏநம் - இவனே, ம்ருத்யு: - ஸம்ஸாரமானது, நாப்நோதி - அடைகிறதில்லே. அஸ்ய - இவனுக்கு, ம்ருத்யு: - பரமாத்மாவானவர், ஆத்மா - அந்தர்யாமியாக, பவதி - ஆகிருர், ஏதாஸாம் - இந்த, தேவதாநாம் - தேவதைகளுக்குள், ஏக: - ஒருவனுக, பவதி - ஆகிருன்.

ஸாயணபாஷ்யே - இங்கு, ஆத்மநே - தன்பொருட்டென்றும், ஏஷ:வா - அஶ்வமேத:-என்கிற இடத்தில் சூரியனே அசுமேதத்துக்குப் பலமாகவும் பலத்துக்கும் யாகத்துக்கும், அபேக்ஷ்ய-சொல்லுகிற தென்றும், அயமக்நி: அர்க்க:-என்கிற விடத்தில் அக்நி காரணமென்றும், ஸோஸாவேக:-என்கிற வாக்கியத்தில் முன் மிருத்யுஸ்வரூபமாய் ஒன்ருயிருந்ததுவே யாகம்முடிவின் பொருட்டு, ஸத்ரேதாத்மாநம் வ்யகுருத - என்கிறபடியே மூன்றுவிதமாகப்பிரிக்கப்பட்டதென்றும் திரும்பவும் ஒன்ருக இருக்கிறதென்றும், ம்ருத்யுரஸ்ய-என்கிற இடத்தில் மிருத்யுவும் இவனும் ஒன்ருக ஆகிருரென்றும் சங்கரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆத்மநே-என்ற இடத்தில் அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுக்கு என்றும், ஏஷ:வா-என்ற இடத்தில் அசுவமேதத்தைச் சூரியனுகத் தியானிக்கவேண்டுமென்றும், ஸோஸாவேக:-என்கிற இடத்தில் இந்த யாகத்தினுல் திருப்தி செய்விக்கவேண்டிய தேவதை பரமாத்மா ஒன்றே என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ராமாநுஜபாஷ்யத்தில்

அத த்ருதீயாத்யாயே த்ருதீயம் ப்ராஹ்மணம்.

த்வயா ஹ ப்ராஜாபத்யா தேவாஶ்சாஸுராஶ்ச| தத: காநீயஸா ஏவ தேவா ஜ்யாயஸா அஸுரா: த ஏஷு லோகேஷ்வஸ்பர்தந்த தே ஹ தேவா ஊசு: ஹந்தாஸுராந் யஜ்ஞ உத்கீதேநாத்யயாமேதி ||௧||

(ப - ம்.) ப்ராஜாபத்யா: - ப்ரஜாபதியின் பிள்ளேகள் கைப்பட்டவர்கள், தேவாஶ்ச - தேவர்களென்ன, அஸுராஶ்ச - அசுரர்களென்றும், த்வயா ஹ - இருவகைப்பட்டவர்கள், தத: - அவர்களுக்குள், தேவா:-தேவர்கள், காநீயஸா: - குறைந்தவர்கள், அஸுரா: - அசுரர்கள், ஜ்யாயஸா:-பெருத்தவர்கள். தே - அவர்கள், ஏஷு - இந்த, லோகேஷு - லோகங்கள் விஷயத்தில், அஸ்பர்தந்த - சண்டையிட்டார்கள், தே - அந்த, தேவா ஹ - தேவர்களோ வென்றுல், அஸுராந் - அசுரர்களே, யஜ்ஞே - யாகத்தைச் சேர்ந்த, உத்கீதே ந-உத்காணத்தைச் செய்யும் உத்காதாவினுலே, அத்யயாம - ஜெயிப்போம், இதி - என்று, ஊசு: - சொன்னுர்கள்.

(ஶ - ஹா.) முற்கூறிய ஞானத்தோடேகூடிய கர்மங்களுக்கு ப்ரம்மத்தோடு ஒன்ருவதே பயனென்று சொல்லி அதை விவரிக்க 'உத்கீயப்ராம்மண மென்கிற மூன்ருவது 'ப்ராம்மணம்' ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஆனுல் 'மிருத்யுமதிக்ராந்த' என்று மிருத்யுவை தாண்டியிருக்கிறதாகச் சொல்லி யிருக்கிறது. விரோதிக்காதே என்னில் விரோதிக்காது. அந்த வாக்கியத்துக்குப் பாபத்தைத் தாண்டி யிருக்கிருனென்று பொருளானதால் பாப

மாவது எது, அதின் உற்பத்தி எதனிடத்திலிருந்து அதைத் தாண்டுவது எத்தால் என்கிற கேள்விகளின் பதில்களை விவரமாக சொல்லி 'ஆப்யாயிகை' ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ப்ரம்மாவின் பிள்ளைகள் தேவதைகள் அசுரர்கள் இரண்டு பேர்கள் அதாவது ப்ரம்மாவின் அவயவங்களான வாயு முதலான உறுப்புகளே சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய அறிவு கர்மங்கள் இவைகளோடே கூடியவைகள் தேவர்களென்றும் அதல்லாமல் லோகத்தில் காண்கையாலும் ஊகத்தினுலும் உண்டாக்கப்பட்ட இஹலோகத்திய பலன்களைக் கொடுக்கத்தக்க கர்மங்கள் அறிவுகள் இவைகளோடே கூடியவைகள் அசுரர்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. இதில் உலகத்தில் சாஸ்திரத்தினுலுண்டாக்கப்பட்ட அறிவு கர்ம்மம் இவைகளைப் பார்க்கிலும் இஹலோகத்திய பயன்களைக் கொடுக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மங்களும் அதிகமாதலால் தேவதைகள் கொஞ்சமென்றும் அசுரர்கள் அதிகமென்றும் சொல்லியிருக்கின்றன. இவை ஒன்றுக்கொன்று இந்த உலகங்களில் சண்டைப் போட்டுக்கொண்டன. அதாவது மேற்கூறிய சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட அறிவுகளும் கர்மங்களும் அதிகரிக்கின்றன. அப்பொழுது தேவர்களுக்கு ஜெயமும் அசுரர்களுக்குத் தோல்வியும் உண்டாகின்றன. அதல்லாமல் எப்பொழுது இஹலோகத்திய பயன்களைக் கொடுக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மங்களும் அதிகரிக்கின்றனவோ அப்பொழுது தேவர்களுக்குத் தோல்வியும் உண்டாகிறது. தேவர்களுக்கு ஜெயமுண்டாகையில் ப்ரம்மாவாக ஆய்விடுகிற வரையில் உயர்ந்த பதவி உண்டாகிறது. அசுரர்களுக்கு ஜெயமுண்டாகையில் ஸ்தாவரமாக ஆய்விடுகிற வரையில் தாழ்ந்த பதவி உண்டாகிறது. இரண்டும் சரியாயிருக்கையில் மனுஷ்யனுயிருக்கை உண்டாகிறது. இப்படி அசுரர்கள் அதிகமாகையால் அவமான மடைந்த தேவர்கள் ஜோதிஷ்டோம யாகத்தில் உத்கீதத்தைப் பாடுகிற உத்காதாவை யடைந்து அசுரர்களை ஜெயிப்போமென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். உத்காதாவை அடைதலாவது மேல் சொல்லப்போகிற மந்திரங்களை ஜெபிக்கிறதாகிற கர்மங்களினுலும் மேல் சொல்லப்போகிற அறிவுகளினுலும்.

(ரா - ஹா.) அசுமேதயாகத்திற்கு அங்கமாகிய உத்காதாவினிடத்தில் முக்கிய ப்ராணுகத் தியானம் பண்ணவேண்டியதைச் சொல்லவேண்டியதற்காக 'ஆத்யாஇகை' சொல்லப்படுகிறது. ப்ரஜாபதிக்குப் பிள்ளைகளான தேவர்கள் அசுரர்கள் இவர்களில் தேவர்கள் கொஞ்சமாயும் அசுரர்கள் அதிகமாயுமிருத்தலால் மூன்று உலகங்களின் அரசாளுகைக்காக இரண்டு பேர்களும் சண்டைபோட்டுக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது தேவர்கள் எக்ஞயத்துக்கு அங்கமான உத்காதாவை ப்ராணுகத் தியானம்பண்ணி அதனுல் அசுரர்களை ஜெயிப்போம் என்று சொன்னுர்கள். இங்கு 'உத்கிதேந' என்றதற்கு உத்கீதத்தைப் பாடுகிற உத்காதாவினுலே என்று அர்த்தம் கொள்ளவும்.

தே ஹ வாசமூசுஸ்த்வம் ந உத்காயேதி ததேதி தேப்யோ வாகுதகாயத்
யோ வாசி போகஸ்தம் தேவேப்ய ஆகாயத்யத்கல்யாணம் வததி ததாத்மநே
தே விதுரநேந வை ந உத்காத்ராத்யேஷ்யந்தீதி தமபித்ருத்ய பாப்மநா
விதயந்ஸ யஸ்ஸ பாப்மா யதேவேதமப்ரதிரூபம் வததி ஸ ஏவ ஸ பாப்மா ||

(ப் - ம்.) தே ஹ - அந்தத் தேவதைகள், வாசம் - வாக்குக்கு எஜமானத் தேவதையை, த்வம் - நீ, ந꞉ - எங்களுக்கு, உத்காய - உத்காதா செய்கிற வேலையைச் செய், இதி - என்று. ஊசு꞉ - சொன்னுர்கள், ததேதி அப்படி யென்று, தேப்ய꞉ - அந்தத் தேவதைகளின் பொருட்டு, வாக் - வாக் தேவதையானது, உதகாயத் - பாடிற்று, வாசி - வார்த்தையில், ய꞉ - யாதொரு, போக꞉ - சுகமோ, தம் - அத்தை, தேவேப்யம் - தேவர்களின் பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, யத் - யாதொரு, கல்யாணம் - நல்ல வார்த்தையை, வததி - சொல்லுகிறதோ, தத் - அதனை, ஆத்மநே - தன்பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, தே - அந்த அசுரர்கள், அநேந - இந்த, உத்காத்ரா - உத்காதாவினுலே, ந꞉ - நம்பளை, அத்யேஷ்யந்தி - ஜெயிக்கப்போகி

ஸுர்கள், இதி - என்று, விதுः - அறிந்தார்கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, அபித்ருத்ய - சீக்கிரமாக அடைந்து, பாப்மநா - பாபத்தோடே, அவித்யந்- சேர்த்தார்கள், யः - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸபாப்மா-பாபத்தோடு கூடினனோ, ஸः - அந்த உத்காதா, யதேவ-இதம்-யாதொரு இந்த, அப்ரதிரூபம் - தகாத வார்த்தையை, வததி - சொல்லுகிறானோ, ஸஏவ - அப்படிப்பட்டவன்தானே, ஸபாப்மா - பாபத்தோடே கூடினவன்.

(ஶம் - ஸா.) சாஸ்திரத்தினாலுண்டான அறிவுகளினாலும் கர்மங்களினாலுண்டான நல்ல வார்த்தை சொல்லுகிறதாகிற செயலையுடைய வாக்கை இந்த உலகத்தின் பயனையுண்டாக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மங்களும் சேர்ந்து பாபத்தை உண்டுபண்ணி, அதினால் பொய் கோள் முதலான தகாத வார்த்தையைச் சொல்லும்படி செய்தது.

(ரா - ஸா.) தேவதைகள் எக்குத்துக்குரிய உத்காதாவை வாக் தேவன் த்யாகத் தியானம் பண்ணினார்கள். அப்பொழுது தேவர்களுக்குப் பாட்டினாலுண்டான சுகமுண்டாயிற்று. அதை அசுரர்களறிந்து வாக்கைப் பாபத்தோடே கூட்டினார்கள். அப்பொழுது வாக்குப் பொய் முதலாயின சொல்லிற்று. ஆகையால் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களுக்கும் கெட்ட செய்கையில் எத்தனித்தல் அசுரத்தன்மையைச் சேர்ந்ததென்று கருத்து.

அத ஹ ப்ராணமூசுஸ்த்வம் ந உத்காயேதி ததேதி தேப்ய: ப்ராண உதகாயத்ய: ப்ராணே போகஸ்தம் தேவேப்ய ஆகாயத்யத் கல்யாணம் ஜிக்ரதி தாத்மனே தே விதுரநேந வை ந உத்காத்ராத்யேஷ்யந்தீதி தமபித்ருத்ய பாப்மநாவித்யந்ஸ யஸ்ஸபாப்மா யதேவேதமப்ரதிரூபம் ஜிக்ரதி ஸ ஏவ ஸபாப்மா ||கஉ||

(ப - ம்.) அத ஹ-அதற்குப் பிறகு, ப்ராணம் - மூக்குக்கு அபிமானித் தேவதையை, த்வம் - நீ, நः - எங்களுக்கு, உத்காய - உத்காதாவின் வேலையைச் செய், இதி - என்று, ஊசுः - சொன்னார்கள், ததேதி - அப்படி என்று, தேப்யः-அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, ப்ராணः-மூக்கானது, உதகாயத் - பாடிற்று, ப்ராணே - மூக்கில், யः - யாதொரு, போகः - சுகமோ, தம் - அதை, தேவேப்யः - தேவர்களின் பொருட்டு, ஆகாயத்- பாடிற்று, யத் - யாதொரு, கல்யாணம் - நல்ல வஸ்துவை, ஜிக்ரதி-மோருகிறதோ, தத் - அதை, ஆத்மனே - தன்பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, தே - அந்த அசுரர்கள், அநேந - இந்த, உத்காத்ரா - உத்காதாவினாலே, நः - நம்மை, அத்யேஷ்யந்தி - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், இதி - என்று, விதுः - அறிந்தார்கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, அபித்ருத்ய - சீக்கிரமாக அடைந்து, பாப்மநா - பாபத்தோடே, அவித்யந் - சேர்த்தார்கள், யः - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸபாப்மா - பாபத்தோடு கூடினனோ, ஸः - அந்த உத்காதா, யதேவ-இதம் - யாதொரு இந்த, அப்ரதிரூபம் - தகாத வஸ்துவை, ஜிக்ரதி - மோருகிறானோ, ஸஏவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, ஸபாப்மா - பாபத்தோடே கூடினவன், சங்கர ராமாநுஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

अथ ह चक्षुरूचुस्त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यश्चक्षुरुदगायत् यश्चक्षुषि भोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं पश्यति तदात्मने ते विदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविध्यन्स यः स पाप्मा यदेवेदमप्रतिरूपं पश्यति स एव स पाप्मा ॥௧௩॥

(ப - ம.) अथ ह-அதற்குப் பிற்பாடு, चक्षुः-கண்ணுக்கபிமான தேவதையை, त्वम् - நீ, नः - எங்களுக்கு, उद्गाय - உத்காதாவின் வேலை செய், इति - என்று, ऊचुः - சொன்னார்கள், तथेति - அப்படியென்று, तेभ्यः - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, चक्षुः-கண்ணானது, उदगायत्-பாடிற்று, चक्षुषि - கண்ணில், यः - யாதொரு, भोगः - சுகமோ, तम्-அதை, देवेभ्यः - தேவர்களின் பொருட்டு, आगायत् - பாடிற்று, यत्-யாதொரு, कल्याणम् - நல்ல வஸ்துவை, पश्यति - பார்க்கிறதோ, तत् - அதை, आत्मने - தன்பொருட்டு, आगायत् - பாடிற்று, ते - அந்த அசுரர்கள், अनेन - இந்த, उद्गात्रा - உத்காதாவினாலே, नः - நம்மை, अत्येष्यन्ति - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், इति - என்று, विदुः - அறிந்தார்கள், तम् - அந்த உத்காதாவை, अभिद्रुत्य-சீக்ரமாக அடைந்து, पाप्मना-பாபத்தோடே, अविध्यन् - சேர்த்தார்கள், यः - யாதொரு உத்காதாவானவன், स पाप्मा - பாபத்தோடு கூடினானோ, सः - அந்த உத்காதா, यदेवेदम् - யாதொரு இந்த, अप्रतिरूपम्-தகாத வஸ்துவை, पश्यति-பார்க்கிறானோ, स एव - அப்படிப்பட்டவன் தானே, स पाप्मा - பாபத்தோடு கூடினவன், சங்கர ராமாநுஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

अथ ह श्रोत्रमूचुस्त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यः श्रोत्रमुदगायत् यः श्रोत्रे भोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं शृणोति तदात्मने ते विदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविध्यन्स यः स पाप्मा यदेवेदमप्रतिरूपं शृणोति स एव स पाप्मा ॥௧௪॥

(ப - ம.) अथ ह-அதற்குப் பிற்பாடு, श्रोत्रम् - காதுக்கபிமான தேவதையை, त्वम् - நீ, नः - எங்களுக்கு, उद्गाय - உத்காதாவின் வேலையைச் செய், इति - என்று, ऊचुः - சொன்னார்கள், तथेति - அப்படியென்று, तेभ्यः - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, श्रोत्रम्-காதானது, उदगायत् - பாடிற்று, श्रोत्रे - காதில், यः - யாதொரு, भोगः - சுகமோ, तम् - அதை, देवेभ्यः - தேவர்களின் பொருட்டு, आगायत्-பாடிற்று, यत् - யாதொரு, कल्याणम् - நல்ல வஸ்துவை, शृणोति - கேட்கிறதோ, तत् - அத்தை, आत्मने-தன்பொருட்டு, आगायत्-பாடிற்று,

தே - அந்த அசுரர்கள், அநேந - இந்த, உத்காத்ரா - உத்காதாவினுலே, ந꞉ - நம்மை, அத்யேஷ்யந்தி - ஜெயிக்கப்போகிறுர்கள், இதி - என்று, விது꞉ - அறிந்தார்கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, அபித்ருத்ய - சீக்ரமாக அடைந்து, பாப்மநா - பாபத்தோடே, அவித்யந் - சேர்த்தார்கள், ய꞉ - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸ꞉பாப்மா - பாபத்தோடு கூடினுனே, ஸ꞉ - அந்த உத்காதா, யத்-ஏவ-இதம் - யாதொரு இந்த, அப்ரதிரூபம் - தகாத வஸ்துவை, ஶ்ருணோதி - கேட்கிறதோ, ஸ ஏவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, ஸ꞉பாப்மா - பாபத்தோடு கூடினவன், சங்கர ராமானுஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

அத ஹ மந ஊசுஸ்த்வம் ந உத்காயேதி ததேதி தேப்யோ மந உதகாயத் யோ மநஸி போகஸ்தம் தேவேப்ய ஆகாயத்யத்கல்யாணம் ஸங்கல்பயதி ததாத்மநே தே விதுரநேந வை ந உத்காத்ராத்யேஷ்யந்தீதி தமபித்ருத்ய பாப்மநாவித்யந் ஸ ய꞉ ஸ பாப்மா யதேவேதமப்ரதிரூபம் ஸங்கல்பயதி ஸ ஏவ ஸ பாப்மைவமு கல்வேதா தேவதா꞉ பாப்மபிருபாஸ்ருஜந்நேவமேநா꞉ பாப்மநாவித்யந் ॥௧௫॥

(ப - ம்.) அத ஹ - அதற்குப் பிற்பாடு, மந꞉ - மனதுக்கபிமான தேவதையை, த்வம் - நீ, ந꞉ - எங்களுக்கு, உத்காய - உத்காதாவின் வேலையைச் செய், இதி - என்று, ஊசு꞉ - சொன்னுர்கள், ததேதி-அப்படி யென்று, தேப்ய꞉ - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, மந꞉ - மனது, உதகாயத் - பாடிற்று, மநஸி - மனதில், ய꞉ - யாதொரு, போக꞉ - சுகமோ, தம் - அதை, தேவேப்ய꞉ - தேவர்களின் பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, யத் - யாதொரு, கல்யாணம் - நல்ல வஸ்துவை, ஸங்கல்பயதி - எண்ணுகிறதோ, தத் - அதை, ஆத்மநே - தன்பொருட்டு, ஆகாயத் - பாடிற்று, தே-அந்த அசுரர்கள், அநேந - இந்த, உத்காத்ரா - உத்காதாவினுலே, ந꞉ - நம்மை, அத்யேஷ்யந்தி - ஜெயிக்கப்போகிறுர்கள், இதி - என்று, விது꞉ - அறிந்தார்கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, அபித்ருத்ய - சீக்ரமாக அடைந்து, பாப்மநா - பாபத்தோடே, அவித்யந் - சேர்த்தார்கள், ய꞉ - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸ꞉பாப்மா - பாபத்தோடு கூடினுனே, ஸ꞉ - அந்த உத்காதா, யத்-ஏவ-இதம் - யாதொரு இந்த, அப்ரதிரூபம் - தகாத வஸ்துவை, ஸங்கல்பயதி - எண்ணுகிறுனே, ஸ ஏவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, ஸ꞉பாப்மா - பாபத்தோடு கூடினவன், ஏவம்-உ கலு - இவ்வாறுதானே, ஏதா꞉ - இந்த, தேவதா꞉ - தேவதைகள், பாப்மபி꞉ - பாபங்களோடு, உபாஸ்ருஜந் - சேர்ந்ததுகள், ஏவம் - இந்த விகாரம், ஏதா꞉ - இந்தத் தேவதைகளை, பாப்மநா - பாபத்தோடு, அவித்யந் - சேர்த்தார்கள், சங்கர ராமானுஜபாஷ்யம் முன்போலே.

அயஹெஹஊாஸநூ்ஙபூாணஊசுவ-ஸஹ உ௫ாயெதிதயெதிெதஹ்ஸ வஷபூாண உ௫மாயமெத விஃ-ாரெநநெவெந உ௫ாதூாெதூஷூஷீ திதஉஹிஃூ-தூ் வாபூநாவிஷந்து ஸயயாஸ்ரா ந ஆூகூாவொஷொவிஃஸீ ஸெமெதவஹீ ஹெஹவவிமூஸீ ஸஊநாவிஷூவொவிெந ஸாமூஸெதா௦ெஃ வாஃஹவநுவரா ஸ-ராஹவதூாஷநாவரூாவஸூவிஷநுவாபூாவூாதா வெஹாஹஃதியவவவெ௫ ||கசு||

(ப் - ம்.) அயஹ - அதற்குப் பிற்பாடு, ஊ௦ - இந்த, ஆஸநூ்௦-முகத்திலிருக்கிற, பூாணம் - ப்ராணவாயுவை, கூ௦ - நீ, நஃ-எங்களுக்கு, உ௫ாய- உத்காதாவின் வேலையைச் செய், ஐதி - என்று, ஊவுஃ - சொன்னார்கள், தயெதி - அப்படி என்று, தெஹஃ - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு வஷஃ - இந்த, பூாணஃ - ப்ராணனானது, உ௫ாயஃ - பாடிற்று, தெ - அந்த அசுரர்கள், அநெநவெ - இந்த, உ௫ாதூா - உத்காதாவினாலே, நஃ - நம்மை, அதூஷூஷீ - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், ஐதி - என்று, விஃ-ஃ - அறிந்தார்கள், த௦ - அந்த உத்காதாவை, அஹிஃூதூ் - சீக்ரமாக அடைந்த, பாபூநா - பாபத்தோடே, அவிஷந்து - சேர்க்க ஆசைப்பட்டார்கள், ஸஃ - அது, யயா - எப்படி, அஸ்ரா௦ - கல்லை, ஆூகூா - அடைந்து, லொஷஃ - மண்ணுருண்டையானது, விமூ௦ஸெத - நாசத்தையடையுமோ, வவ௦ - இந்த ப்ரகாரம், வவ ஹவவ - இப்படித்தானே, விமூ௦ஸ ஊநாஃ - பொடியாக ஆசான்கொண்டு, விஷூவஃ - அநேகவிதமாக போகாநின்றுகொண்டு, விநெஸுஃ - நாசமடைந்தனதுகள், ததஃ - அதற்குப் பிறகு, ஷெவாஃ - தேவர்கள், அஹவநு - ஜெயித்தவர்களாக ஆனார்கள், அஸு- ராஃ - அசுரர்கள், வராஹவநு- தோல்வியடைந்தார்கள், யஃ-எவன், வவ௦- இந்த ப்ரகாரம், வெ௫ - அறிகிறானோ, ஸஃ - அவன், ஆதூநா - நல்ல மனதோடு, (யுக்தஃ கூடினவனாக), ஹவதி - ஆகிறான், அஸூ - இவனுடைய, விஷநு - த்வேஷம் பண்ணிகிற, ஹாதூவூஃ-சத்ருருவானவனை, பாபூா- பாபமும், வராஹவதி - தோல்வியடைகிறது.

(ஶ௦ - ஹா.) தேவர்கள் ப்ராணவாயுவுக்கபிமான தேவதையை உத்காதாவாக நியமித்து அதினால் சாஸ்திரத்தினாலுண்டான கர்மங்களும் ஞானங்களும் மேலிட்டு இந்த லோகத்தின் பயனைக் கொடுக்கத்தக்க அறிவுகளும் சர்மங்களும் குறைந்து தேவர்களாக விருக்கையை அடைந்தார்கள். எவன் இதை அறிகிறானோ அவனுடைய பாபங்களும் சத்ருக்களும் ஒழிந்து ப்ரஜாபதி சுவரூபியாய் ஆய்விடுகிறான்.

(ரா - ஹா.) தேவதைகள் உத்காதாவை ப்ராணவாயுவாகத் தியானம்பண்ணி அதனால் அசுரர்களை ஜெயித்துத் தாங்கள் வெற்றி யடைந்தார்கள். எவன் இப்படி அறிகிறானோ அவன் நல்ல மனதுடையவனாவன் அவனுடைய சத்ருக்களும் பாபங்களும் ஒழிந்து விடுகின்றன.

தெஹொவுஃகூநு வொஹஃஷொந ஐஹஸெதூூயஊவெூஹ ரிதிவொயாஸூக்ஷஃஹிரவொஃஜூாநாஹீ ஹிரஸஃ ||கஎ||

(ப் - ம்.) தெ - அந்தத் தேவர்கள், (ஶ்ரு) தெ - ப்ரம்மாவின் இந்திரியங்கள், (ஹ:-உவாச:) ய:-எந்த முக்யப்ராணனானது, ந: - நம்மை, இத்தம்- இந்த ப்ரகாரம், ஸஹ - சத்துருஜயத்தோடே சேர்த்ததோ, (ஶ்ரு) - தேவதையாயிருக்குகையோடே சேர்த்ததோ, ஸ: - அந்த முக்யப்ராணனானது, க்வ நு-எந்த இடத்தில், அபூத் - இருந்தது, இதி - என்று, ஹ-உவாச:- சொன்னார்கள், அயம் - இந்த ப்ராணனானது, ஆஸ்யே - முகத்தில், அந்த: - உள்ளே, இதி - என்று பார்க்கப்பட்ட, ஸ: - அந்த ப்ராணன், அயாஸ்ய: - அயாஸ்யனென்று பேர்கொண்டவன், ஆங்கிரஸ: - ஆங்கிரஸனென்று பெயர்கொண்டவன், ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, அங்கானாம் - அங்கங்களுக்கு, ரஸ: - உயர்ந்தவனோ,

(ஶ்ரு - ரா - ஸா.) அந்தத் தேவதைகள் நமக்குச் சத்துருஜயத்தைக் கொத்தமுக்ய ப்ராணன் எங்கே இருக்கிறான் என்று சொல்லி முகத்துக்குள்ளே பார்த்தார்கள். ஆகையால் அயாஸ்யனென்றும் அங்கங்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்தவனாதலால் ஆங்கிரஸனென்றும் பேசப்படுகிறது.

ஸா வா ஏஷா தேவதா தூர்நாம தூரꣳ ஹ்யஸ்யா ம்ருத்யுர்தூரꣳ ஹ வா அஸ்மான்ம்ருத்யுர்பவதி ய ஏவம் வேத ॥கஅ॥

(ப் - ம்.) ஸா-வா-ஏஷா - மேற்கூறிய இந்த, தேவதா - ப்ராணதேவதையானது, தூர்நாம - தூரென்று பெயர் பெற்றது, அஸ்யா: - இந்தத் தேவதைக்கு, ம்ருத்யு: - பாவமானது, தூரம்ஹி - வெகுதூரத்திலிருக்கிறதன்றோ, ய: - எவன், ஏவம்-இந்த ப்ரகாரம், வேத-அறிகிறானோ, அஸ்மாத்- இவனிடத்திலிருந்தும், ம்ருத்யு: - பாவமானது, தூரம்-ஹ-வா-பவதி - தூரத்திலிருப்பதாக ஆய்விடுகிறது.

(ஶ்ரு - ஸா.) முக்யப்ராணன் எவ்விதமாய்ச் சுத்தமாயிருக்கும் வாக் முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் பாபத்தோடு சம்பந்தம் சொல்லி ப்ராணனுக்குச் சொல்லாமையாலேயே இது சுத்தமென்று ஏற்படவில்லையோவெனில் வாக் முதலான இந்திரியங்களுக்கு ஆத்மாவாயிருக்கையால் அதின் வழியாய் இதற்குப் பாபசம்பந்தம் வரக்கூடுமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. யாதொரு ப்ராணனை அடைந்து கல்லையடைந்த மண்ணுண்டைபோல் அசுரர்கள் நாசமடைந்தார்களோ, அந்த ப்ராணதேவதைக்குத் தூர் என்கிற பெயர் ப்ரசித்தமாதலாலும் ஒட்டும் தன்மையில்லாமையாலும் வாக் முதலான இந்திரியங்கள் வழியாய்ப் பாபங்கள் கிட்டினாலும் ப்ராணதேவதைக்குத் தூரத்திலேதான் இருக்கிறது என்று கருத்து.

(ரா - ஸா.) பதார்த்தம்போலே கருத்து.

ஸா வா ஏஷா தேவதைதாஸாம் தேவதானாம் பாப்மானம் ம்ருத்யுமபஹத்ய யத்ராஸாம் திஶாமந்தஸ்தத்கமயாஞ்சகார ததாஸாம் பாப்மனோ விந்யதধாத் । தஸ்மான்ந ஜனமியான்னாந்தமியாத் । நேத்பாப்மானம் ம்ருத்யுமன்வவாயானீதி ॥கக॥

(ப் - ம.) ஸா-வா-ஏஷா - மேற்கூறிய இந்த, தேவதா - ப்ராணதேவதையானது, ஏதாஸாம் - இந்த, தேவதானாம் - வாக் முதலான தேவதைகளுடைய, பாப்மானம் - பாபமாகிற, ம்ருத்யும் - ம்ருத்துவை, அப

ஹத்ய - நீக்கி, யத்ர - எவ்விடத்தில், ஆஸாம் - இந்த, திஶாம் - திக்குக்களுடைய, அந்த: - முடிவோ, தத் - அந்த இடத்தை, கமயாம்சகார - அடைவித்தது; ஆஸாம் - இந்தத் தேவதைகளுடைய, பாப்மந: - பாபங்களை, தத் - அவ்விடத்தில், விந்யதயாத் - விசேஷித்து வைத்தது, தஸ்மாத் - ஆதலால், தத்ர - அவ்விடத்தில்), ஜநம் - பிறப்பை, நேயாத் - அடையக்கூடாது, அந்தம் - மரணத்தை, நேயாத் - அடையக்கூடாது, (ஸம்) ஜநம் - அந்தப் பாவத்துக்கு ஆதாரமான ஜநத்தை, நேயாத் - சேரக்கூடாது, அந்தம் - அவர்களிருக்குமிடத்தை, நேயாத் - சேரக்கூடாது, பாப்மாநம் - பாபமாகிற, ம்ருத்யும் - மிருத்துவை, அநு அந்வவாயாநி - அடையக்கடவேன் அன்று, இதி - என்கிற எண்ணத்தினாலே, (ஸம்) (அந்வவாயாநி - அடைந்து விடுவேன், இதி - என்கிற, நேத் - பயத்தினாலே) ஜநம் என்கிறதோடு சேர்த்துக்கொள்க.

(ஸ - ரா - ஹா.) தூர் என்று பெயர்கொண்ட முக்யப்ராணனென்கிற தேவதையானது வாக் முதலான தேவதைகளின் அசுரர்களாலே சேர்க்கப்பட்ட மேற்கூறிய பொய் முதலான பாபங்களை நீக்கித் திக்கோடிகளில் வைத்து விட்டது. ஆசையால் பாவத்தை யடையக்கூடாதென்கிற எண்ணத்தினால் அந்த இடங்களில் பிறப்பு மரணம் இவைகளை அடையாமலிருக்கவேண்டிய ப்ரயத்னத்தைச் செய்யவேண்டியது.

ஸா வா ஏஷா தேவதைதாஸாம் தேவதாநாம் பாப்மாநம் ம்ருத்யும் அபஹத்யாதைநா ம்ருத்யுமத்யவஹத் ||௨௦||

(ப - ம.) ஸா வா ஏஷா - அந்த இந்த, தேவதா - ப்ராணதேவதையானது, ஏதாஸாம் - இந்த, தேவதாநாம் - வாக் முதலான தேவதைகளுடைய, பாப்மாநம் - பாபமாகிற, ம்ருத்யும் - மிருத்துவை, அபஹத்ய - நீக்கி, அத - பிறகு, ஏநா: - இந்த வாக் முதலான தேவதைகளை, ம்ருத்யும் அத்யவஹத் - மிருத்துவைத்தாண்டி அடைவித்தது. அதாவது பாவத்தை நீங்கின தங்கள் தன்மையை யடைவித்தது.

(ஸ - ரா - ஹா.) பதார்த்தம் போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

ஸ வை வாசமேவ ப்ரதமாமத்யவஹத் | ஸா யதா ம்ருத்யுமத்யமுச்யத ஸோऽக்நிரபவத் | ஸோऽயமக்நி: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்தோ தீப்யதே ||

(ப - ம.) ஸ வை - அந்த ப்ராணனானது, ப்ரதமாம் - முதன்மையான, வாசமேவ - வாக்கைத்தானே, அத்யவஹத் - தாண்டி வைத்தது, ஸா - அந்த வாக்கானது, யதா - எக்காலத்திலும், ம்ருத்யும் - பாபத்தை, அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸ: - அந்த வாக்கானது, அக்நி: - அக்நியாக, அபவத் - ஆய்விட்டது, ஸோऽயம் - அந்த இந்த, அதிக்ராந்த: - தாண்டியிருக்கிற, அக்நி: - அக்நியானது, ம்ருத்யும் பரேண - மிருத்யுவுக்கு மேலே, தீப்யதே - ப்ரகாசிக்கிறது.

(ஸ - ரா - ஹா.) பாபத்தில் நின்றும் விடுவிக்கப்பட்ட வாக்கானது அக்நியாயிருந்தது. (அதாவது) எப்பொழுதும் வாக்குக்கு அபிமானிதேவதை அக்நியாயிருந்தபோதி

னும் பாபம் நீங்கினபடியால், 'அத்யராமஸ்யராமத்வம்' என்கிறதுபோல பாபத்தை நீங்கிப் ப்ரகாசிக்கிறது என்று கருத்து.

அத² க்⁴ராணமத்யவஹத் । ஸ யதா³ ம்ருத்யுமத்யமுச்யத । ஸ வாயுரப⁴வத் । ஸோऽயம் வாயு: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்த: பவதே ॥௨௨॥

(ப - ம்.) அத² - பிறகு, க்⁴ராணம் - மூக்கை, அத்யவஹத் - தாண்டி வைத்தது, ஸ: - அந்த மூக்கானது, யதா³ - எந்தக் காலத்தில், ம்ருத்யும் - பாபத்திலிருந்து, அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸ: - அதுவானது, வாயு: - வாயுவாக, அப⁴வத் - ஆயிற்று, ஸோऽயம் - அந்த இந்த, வாயு: - வாயுவானது, அதிக்ராந்த: - தாண்டினதாக, பரேண ம்ருத்யும் - மிருத்துவுக்குமேலே, பவதே - வீசுகிறது.

(ஶம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியக் கருத்தும்.

அத² சக்ஷுரத்யவஹத்தத்³யதா³ ம்ருத்யுமத்யமுச்யத । ஸ ஆதி³த்யோ ऽப⁴வத் । ஸோऽஸாவாதி³த்ய: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்தஸ்தபதி ॥௨௩॥

(ப - ம்.) அத² - பிறகு, சக்ஷு: - கண்ணை, அத்யவஹத் - தாண்டி வைத்தது தத் - அந்தக் கண்ணானது, யதா³-எந்தக் காலத்தில், ம்ருத்யும் - மிருத்துவிலிருந்து, அத்யமுச்யத-விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸ:-அதுவானது, ஆதி³த்ய: - சூரியனாக, அப⁴வத் - ஆயிற்று, ஸோऽஸௌ - அந்த இந்த, ஆதி³த்ய: - சூரியனானவன் அதிக்ராந்த: - தாண்டினவனாக, ம்ருத்யும்பரேண - மிருத்துவுக்குமேலே, தபதி - காய்கிறான்.

(ஶம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியமும்.

அத² ஶ்ரோத்ரமத்யவஹத் । தத்³யதா³ ம்ருத்யுமத்யமுச்யத தா தி³ஶோऽப⁴வம்ஸ்தா இமா தி³ஶ: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்தா: ॥௨௪॥

(ப - ம்.) அத² - பிறகு, ஶ்ரோத்ரம் - காதை, அத்யவஹத் - தாண்டி வைத்தது, தத் - அந்தக் காதானது, யதா³-எந்தக் காலத்தில், ம்ருத்யும் - மிருத்துவிலிருந்து, அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, தா: - அவைகளே, தி³ஶ: - திக்தேவதைகளாக, அப⁴வன் - ஆயின, தா இமா: - அந்த இந்த, தி³ஶ: - திக்தேவதைகள், அதிக்ராந்தா:-தாண்டினவைகளாக, பரேண ம்ருத்யும் - மிருத்துவுக்குமேலே, (பா⁴ந்தி) ப்ரகாசிக்கின்றன.

(ஶம் - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியமும்.

அத² மனோऽத்யவஹத் । தத்³யதா³ ம்ருத்யுமத்யமுச்யத । ஸ சந்த்³ரமா அப⁴வத் । ஸோऽஸௌ சந்த்³ர: பரேண ம்ருத்யுமதிக்ராந்தோ பா⁴த்யேவம் ஹ வா ஏனமேஷா தே³வதா ம்ருத்யுமதிவஹதி ய ஏவம் வேத³ ॥௨௫॥

(ப - ம்.) அத² - பிறகு, மந: - மனதை, அத்யவஹத் - தாண்டிவைத்தது, தத் - அந்த மனதானது, யதா³ - எந்த காலத்தில், ம்ருத்யும். மிருத்துவில் நின்றும், அத்யமுச்யத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸ: - அதுவானது,

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 - சந்திரனாக, 𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍 - ஆயிற்று, 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍌 - அந்த இந்த, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 - சந்திரனானவன், 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 - தாண்டினவனாக, 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍 - மிருத்துவுக்குமேலே, 𑌭𑌾𑌤𑌿 - விளங்குகிறான், 𑌏𑌵𑌂 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌯𑌃 - எவன், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌏𑌨𑌂 - இவனை, 𑌏𑌷𑌾 - இந்த, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 - ப்ராண தேவதையானது, 𑌏𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑌾 - இந்த ப்ரகாரம், 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍 - மிருத்துயுவை, 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌹𑌤𑌿 - தாண்டிவைக்கிறது,

(𑌶𑌂 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥உகூ॥

(ப - ம்.) 𑌅𑌥 - பிறகு, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 - தன்பொருட்டு, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 - சாப்பிடத்தக்க அன்னத்தை, (𑌰𑌂) - அன்னத்தைச் சாப்பிடும் தன்மையை, 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 - பாடிற்று, 𑌹𑌿 - யாதொரு காரணத்தாலே, 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 - கொஞ்சமேனும், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னமானது, 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - சாப்பிடப்படுகிறதோ, 𑌤𑌤𑍍 - அதுவானது, 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 - ப்ராணனாலேயே, 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - சாப்பிடப்படுகிறது, 𑌇𑌹 - இந்த அன்னத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 - இருக்கிறது.

(𑌶𑌂 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌗𑌾𑌸𑍀𑌰𑌨𑍁 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨 𑌆𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍁𑌰 𑌏𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋𑌽𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 । 𑌯 𑌉 𑌹𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑍈𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥உஎ॥

(ப - ம்.) 𑌤𑍇 - அந்த, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 - வாக் முதலான இந்திரியங்கள், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - சாப்பிடத் தகுந்த வஸ்துவானது, (𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿) - இருக்கிறதோ, 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍈 - இவ்வளவான, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாம், 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌤𑌤𑍍 - அப்படிப்பட்ட அன்னத்தை, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 - தன்பொருட்டு, 𑌆𑌗𑌾𑌸𑍀𑌃 - பாடினாய், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 - இந்த, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇 - அன்னத்தில், 𑌅𑌨𑍁 - உனக்குப் பிறகு, 𑌨𑌃 - எங்களை, 𑌆𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 - பாகத்தையுடையவர்களாகச் செய், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 - சொல்லின, 𑌤𑍇 𑌵𑍈 - அந்த நீங்கள், 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤 - சூழ்ந்து உட்காருங்கள், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணனது, 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 - சொல்லிற்று, 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 - அப்படியென்று, 𑌤𑌂 - அந்த ப்ராணனை, 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 - நாலுபக்கத்திலும், 𑌪𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤 - சூழ்ந்து உட்கார்ந்தன, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆதலால், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு, 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 - அன்னத்தை,

அநேந - ப்ராணனாலே, அத்தி - சாப்பிடுகிறானோ, தேந - அந்த அன்னத்தினாலே, ஏதாஃ - இந்த வாக் முதலான தேவதைகள், த்ருப்யந்தி - திருப்தி அடைகிறார்கள். யஃ - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, ஏநம் - இவனை, ஏவம்விதம் - இந்த ப்ரகாரம், ஸ்வாஃ - பந்து ஜநங்கள், அபிஸம்விஶந்தி - சூழ்ந்து உட்காருகிறார்கள், ஸ்வாநாம் - பந்து ஜநங்களுக்கு, பர்தா - ரக்ஷிக்கிறவனாகவும், ஶ்ரேஷ்டஃ - உயர்ந்தவனாகவும், புர ஏதா - முன் சொல்லுகிறவனாகவும், அந்நாதஃ - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், அதிபதிஃ - யஜமானனாகவும், பவதி - ஆகிறான், ய-உ-ஹ - எவன், ஸ்வேஷு - பந்து ஜனங்களுக்குள், ஏவம்விதம் - இப்படித் தியானம் செய்கிறவனைக் குறித்து, ப்ரதிப்ரதிஃ சத்துருவாக, புபூஷதி - ஆகவேண்டுமென்று இச்சிக்கிறானோ, ஸஃ - அவன், பார்யேப்யஃ - தன்னால் காப்பாற்றக் கூடிய பத்நி பிள்ளைகள் முதலியவர்களுக்கு, அலம் - போதுமானவனாக, ந-ஹ-ஏவ-பவதி - ஆகிறானில்லை அதாவது அவர்களைக் காப்பாற்றச் சக்தியற்றவனாகிறான், அத - பிறகு, ய ஏவ - எவன் தானே, ஏதம் - இப்படி அறிகிறவனை, அநுபவதி - அனுஸரித்திருக்கிறானோ, யோவா - எவன் தான், ஏதமநு - இவனை அனுஸரித்து, பார்யாந் - தன்னால் காப்பாற்றக் கூடிய பத்நி பிள்ளைகள் முதலியவர்களை, புபூஷதி - காப்பாத்த இச்சிக்கிறானோ, ஸஹைவ - அவன்தானே, பார்யேப்யஃ - தன்னால் காப்பாற்றக்கூடிய பத்நி பிள்ளைகள் முதலியவர்களின் பொருட்டு, அலம் - போதுமானவனாக, பவதி - ஆகிறான் அதாவது அவர்களைக் காப்பாற்றப் போதுமான சக்தியுள்ளவனாகிறான்.

(ஶம் - ரா - ஸா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

ஸோயாஸ்ய ஆங்கிரஸோங்காநாம் ஹி ரஸஃ ப்ராணோ வா அங்காநாம் ரஸஃ ப்ராணோ ஹி வா அங்காநாம் ரஸஸ்தஸ்மாத்யஸ்மாத்கஸ்மாச்சாங்காத்ப்ராண உத்க்ராமதி ததேவ தச்சுஷ்யத்யேஷ ஹி வா அங்காநாம் ரஸஃ ||

(ப - ம்.) ஸஃ - அந்த ப்ராணன், அயாஸ்யஃ - அயயாஸ்யன் என்கிற பெயர்கொண்டவன், ஆங்கிரஸஃ - ஆங்கிரஸனென்கிற பெயர்கொண்டவன், அங்காநாம் - அவயவங்களுக்கு, ரஸோஹி - ஸாரமன்றோ, ப்ராணோவா - ப்ராணன்தானே, அங்காநாம் - அவயவங்களுக்கு, ஸாரஃ - சாரம், ஹி - யாதொரு காரணத்தாலே, ப்ராணோவா - ப்ராணன்தானே, அங்காநாம் - அவயவங்களுக்கு, ரஸஃ - சாரமோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, யஸ்மாத்-கஸ்மாத்-ச - எந்த ஒரு, அங்காத் - அவயவத்தில் நின்றும், ப்ராணஃ - ப்ராணனானது, உத்க்ராமதி - உயரக்கிளம்புகிறதோ, ததேவ - அப்பொழுது தானே, தத் - அந்த அங்கமானது, ஶுஷ்யதி - உலர்ந்துபோகிறது, ஏஷ ஹி வா - இந்த ப்ராணன்தானே, அங்காநாம் - அவயவங்களுக்கு, ரஸஃ - ஸாரம்.

(ஶம் - ரா - ஹா.) முன்கூறிய அயாஸ்யத வாங்கிரஸத்வங்களையே அதற்குரியக் காரணங்களால் ஸ்தாபிக்கிறது. ப்ராணன் எந்த அங்கத்தை விடுகிறதோ அந்த அவயவம் உலர்ந்துபோகிறபடியால் ப்ராணனே அவயவங்களுக்கு ஸாரம் ஆகையால் ஆங்கிரஸன் என்கிற பெயர் உண்டாயிற்று.

வனஷஉவனவபு்ஹஹூதிவ-ுாசெ்ஷவபு்ஹதீதஸு்ாவனஷவதிஹூ ஹூாதுவபு்ஹஹூதிஃ ||௨௧||

(ப் - ம்.) வனஷஃ-உ-வனவ - இந்த ப்ராணன்தானே, பு்ஹஹூதிஃ பிருகஸ்பதியென்று பெயர்கொண்டது, வாசெ - வாக்தானே, பு்ஹதீ - பிருகதீ யென்று பெயர்கொண்டது, தஸு்ாஃ - அந்த வாக்குக்கு, வனஷஃ - இந்த ப்ராணனுனது, வதிஃ - காப்பாற்றுகிறவன், தஹூாது - ஆகையால் தான், பு்ஹஸதிஃ - பிருகஸ்பதியென்று பெயர் கொண்டவன்.

(ஶம் - ரா - ஹா.) அவயவங்களுக்கு ஆத்மா என்கிறதுடன் ருக் யஜுஸ் ஸாம என்கிற மூன்று வேதங்களுக்கும் ஆத்மாவென்று ப்ராணனை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறது. பிருகதீ யென்கிற சந்தஸ்ஸில் அடங்கின ஸர்வ ருக்குக்களும் வாக் ரூபமாகையாலேயும் வாக்கும் ப்ராணாதீனமாகையாலும் அந்தப் பிருகதீ ரூபமான வாக்கைக் காப்பாற்றுகையாலே பிருகஸ்பதியென்று ப்ராணனைச் சொல்லப்பட்டது.

வனஷஉவனவபு்ஹணஹூதிவ-ுாசெ்ஷவபு்ஹதஸு்ாவனஷவதிஹூ ஹூாதுவபு்ஹணஹூதிஃ ||௩௦||

(ப் - ம்.) வனஷஃ-உ-வனவ - இந்த ப்ராணன்தானே, பு்ஹணஹூதிஃ - ப்ரம்மணஸ்பதியென்று பெயர் கொண்டவன், வாசெ - வாக்தானே, பு்ஹ - வேதம், தஸு்ாஃ - அந்த வேதரூபமான வாக்குக்கு, வனஷஃ - இந்த ப்ராணனுனது, வதிஃ - காப்பாற்றுகிறவன், தஸாது - ஆகையால் தான், பு்ஹணஹூதிஃ - ப்ரம்மணஸ்பதியென்று பெயர் பெற்றவர்.

(ஶம் - ஹா.) ப்ரம்மாவென்று சொல்லப்பட்ட யஜுர்வேத ரூபமான வாக்குக்குப் பதியாகையாலே ப்ராணனை ப்ரம்மணஸ்பதியென்று சொல்லப்பட்டது. இங்கு பிருகதீ யென்றும் ப்ரம்மமென்றும் பொதுவாகப் பேசப்பட்ட பதங்களால் மேல் ப்ராம்மணத்தில் ஸாமரூபமான வாக்கை யெடுத்துச் சொன்னபடியால் மிகுதியாக வாக் ரூபமான ருக்கும் யஜுஸ்ஸும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

(ரா - ஹா.) ப்ரம்ம என்கிற பதத்தால் வேதத்தைப் பேசி வேதரூபமான வாக்குக்குப் பதியாகையால் ப்ராணனை ப்ரம்மணஸ்பதியென்று பேசப்பட்டது.

வனஷஉவனவஸாம | வாமெஸாமவனஷஸாவாமஶு்திதஸாமஸாமஸு | யமெவஸமஃஹூஷிணாவஸொமஶகெநஸெராநாமெநஸமவஹூஹிமெ்ுாகெஹூெரா நஸவெுணதஹூாமெவஸாமாஶு்தெஸாமஹூாயஜுூதிஸமொகதாஜயதிபவனவமதஸாமவெது ||௩௧||

(ப் - ம்.) வனஷஃ-உ-வனவ - இந்த ப்ராணன்தானே, ஸாம - ஸாமவேதரூபம், வாசெ - வாக்குத்தானே, ஸா - ஸ்த்ரீலிங்கத்தால் அறியத்தகுந்தது, அமஃ - புல்லிங்கத்தால் அறியத்தகுந்தது, வனஷஃ - இந்த ப்ராணன், (ரா) ஸா - சர்வநாமமென்று எல்லாப் பொருளுக்கும் பெயரான சப்தத்தால் சொல்லுகையாலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்தால் சொல்லுகையாலும் வாக்கைச்

சொல்லுகிறது, கஃஃ - சொல்லத் தகுந்த வஸ்துவைச் சொல்லுகிற அமஎன்கிறது. இங்கு ப்ராணனைச் சொல்லுகிறது, ஸாவ அந்த வாக்கும், கஃஷு-ப்ராணனும், ஐதி - என்று சேர்க்கப்பட்டு, ஸாஃ.(ஸாமம் என்னப்பட்டது), தங் - ஆகையாலே, ஸாஃஃ - ப்ராணனாலே ப்ரயோகிக்கப்பட்ட ஸ்வாக்கூட்டமான ஸாமத்திற்கு, ஸாஃகூம் - ஸாமமென்கிற பெயர், யக-உ-வஷவ-யாதொரு காரணத்தினாலேதான், ஹுஷிணா - எறும்பினோடும், ஸஃஃ - துல்லியனோ, ஃஹகெ-ந - கொசுவோடு, ஸஃஃ - துல்லியனோ, நாமெந-யானையோடு, ஸஃஃ - துல்லியனோ, வணஹிஃ - இந்த, த்ரிஹிஃ-மூன்றுகளான, ஸொமெகெஃ - உலகங்களோடு, ஸஃஃ - துல்லியனோ, கஜெநந - இந்த, ஸவெஷண-சகல வஸ்துக்களோடும், ஸஃஃ - துல்லியனோ, தஸக-உ-வஷவ-ஆகையாலேதான், ஸாஃ-ஸாமமென்றுபெயர்பெற்றது, யஃ - யாதொருவன், வணதங் - இந்த, ஸாஃ - ஸாமமென்று பெயர்கொண்ட ப்ராணனை, வஷவம் - இந்த ப்ரகாரம், வெஷ-தியானம் பண்ணுகிறானோ,(ஸஃ - அவன்), கஜுஹெ-வியாபரித்திருக்கிறான், ஸாஹ்நஃ - ஸாமமென்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணதேவதையினுடைய, ஸாயஜ்யம் - சமான போகத்தையும், ஸலொகதாம் - சமான உலகத்தையும், ஜயதி - ஜயிக்கிறான் அதாவது அடைகிறான், (ரூ) ஸாஹ்நஃ - ஸாமரூபியான ப்ராணதேவதைக்கு, ஸாயஜ்யம் - ஸமானபோகத்தை, கஜுஹெ - அனுபவிக்கிறான், ஸலொகதாம் - ஸமான உலகத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறான் அதாவது அடைகிறான்.

(ஸ - ரா - ஹா.) ஸ்வர்னங்களின் கூட்டமாகிய ஸாமவேதமும் ப்ராணனாலேயே சொல்லப்படுதலாலும் எறும்பு முதலான சகல சிறிய பெரிய உருக்களிலும் பசு முதலியவத்தில் கோத்வம் முதலிய ஜாதிகள்போல் வயாபரித்துச் சமமாயிருத்தலாலும் ப்ராணனனது ஸாமமென்று சொல்லப்பட்டது. யாதொருவன் இந்த ப்ராணனை இவ்விதமான உருவத்தோடு தியானம் செய்கிறானோ அவன் அந்தத் தேவதையோடு சமானபோகத்தையும் அத்தேவதையினுடைய உலகத்தையும் அடைவன்.

வணஷஉவாஉஜீயஃப்ராணொவாஉத்ராணெநஹீஉமிஸவஷஉத்தஷ்ம்

வாமெவமீயொவஹீயாவெதிஸஉகஹீயஃ ||கூஉ||

(ப - ம்.) வணஷஃ-உ-வா - இந்த ப்ராணனும், உஜீயஃ - ஸாமத்தினுடைய ஒருபாகமான உத்கீதம் என்று சொல்லப்பட்டது, ப்ராணொவா - ப்ராணன் தானே, உங் - உத் என்கிற பெயர் பெற்றது, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ஊஷம் - இந்த, ஸவஷம் - சகல ஜகத்தும். ப்ராணெந - ப்ராணனாலே, உத்தஷ்ம் - தரிக்கப்பட்டதோ. வாமெவ - வாக்குத்தானே, மீயா-காநத்தைச் சொல்லும் கீதா சப்தத்தால் சொல்லப்பட்டது, உஙவ - உத் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணனும், மீயாவ கீதை என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணனுக்கு வசமான வாக்கும், ஐதி - என்கிற இரண்டும் சேர்ந்து சொல்லப்படும், ஸஃ - அந்த ப்ராணனனது, உகஹீயஃ - உத்கீதமென்று சொல்லப்பட்டது.

(ஸ0 - ரா - ஹா) சாமவேதத்தின் ஒரு பாகமாகிய நிதநமென்கிற பாகத்தில் சொல்லப்படும் உத்கீதம் என்று சொல்வதும் இந்த ப்ராணன் தான் சகல ஜகத்தையும் உத்தம்பிக்கிறபடியால் அதாவது தரிக்கிறபடியால் ப்ராணனை யுத் என்றும் காநம் செய்யப்படுதலால் கீதையென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வாக்குக்குக் காரணமாயிருத்தலாலும் ப்ராணனை உத்கீதமென்று சொல்லுகிறது.

𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾
𑌚 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍋
𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌦𑌗𑌾𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌗𑌾𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ||௨௪||

(ப - ம்.) 𑌤𑌤𑍍-𑌹-𑌸𑍍𑌮 - மேற்கூறிய அந்த விஷயத்தில், 𑌚𑍈𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌯𑌃 - சைகிதானனுடைய பிள்ளையாகிய, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 - ப்ரம்ம தத்தனென்கிற மகர்ஷியானவர், 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 - சோமலதையை, 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 - சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருக்கும் காலத்தில், 𑌅𑌯𑌂 - இந்த, 𑌰𑌾𑌜𑌾 - சோமலதையானது, 𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 - இதரனுடைய, 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 - தலையை, 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍 - தள்ளக்கடவது, 𑌯𑌤𑍍-யாதொரு காரணத்தினாலே, 𑌇𑌤𑌃-இந்த, 𑌅𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃-அயாஸ்யாங்கிரஸ் என்று பெயர்கொண்ட முக்ய ப்ராணனைவிட, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 - வேறு தேவதையாலே, 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 - உத்கானம் பண்ணினானோ, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌉𑌵𑌾𑌚 - சொன்னார், 𑌸𑌃 - அந்த மகர்ஷியானவர், 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌚-வாக்கோடுகூடின, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 - ப்ராணனாலேயே, 𑌹𑌿 - யாதொரு காரணத்தினாலே, 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍 - உத்கானம் பண்ணினாரோ, 𑌇𑌤𑌿 - என்கிற (𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 - அர்த்தமானது, 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨-சப்தத்தாலே, 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 - நிச்சயிக்கப்பட்டது).

(ஸ0 - ரா - ஹா.) மேற்கூறிய விஷயத்தில் ஒரு உபாக்யானம் சொல்லப்படுகிறது. சைகிதானருடைய பிள்ளையாகிய ப்ரம்ம தத்தரென்கிற மகர்ஷியானவர் யக்யத்தில் சோமாசத்தைப் பானம்பண்ணும் தருவாயில் இந்த அயாஸ்யாங்கிரஸனென்கிற பெயர் பெற்ற முக்ய ப்ராணனைவிட வேறு தேவதையை யார் உத்கானம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் தலை சிதறிவிடும் என்று சொன்னார். ஆகையால் அந்த மகர்ஷியும் அவ்விதமாகவே உத்கானம் செய்தார்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌾
𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵
𑌅𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||

(ப - ம்.) 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 - இந்த, 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃-ஸாமசப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 - அந்த ப்ராணனுடைய, 𑌸𑍍𑌵𑌂 - தரமான ஸ்வரத்தை, 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌵𑍇𑌦 - அறிகிறானோ, 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌹 - இவனுக்கு, 𑌸𑍍𑌵𑌂 - தனமானது, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - உண்டாகிறது, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 அந்த ஸாமத்துக்கு, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃 - கண்டத்வனிதான், 𑌸𑍍𑌵𑌂 - பூஷணம், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையால், 𑌆𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 - உத்காதாவாக இருக்கையை, 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 - செய்யப்போகிறவனாக, 𑌵𑌾𑌚𑌿 - வாக் விஷயமான, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 - கண்டத்வநியை, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤 - இச்சிக்கக்கடவன்,

தயா - அந்த, ஸ்வரஸம்பன்னயா - நல்ல ஸ்வரத்தோடேகூடிய, வாசா - வாக்கினாலே, ஆர்த்விஜ்யம் - உத்ககனத்தை, குர்யாத் - செய்யக்கடவன், தஸ்மாத் - ஆகையால், யஜ்ஞே - யாகத்தில், ஸ்வரவந்தம் - கண்டத்வநியுள்ள புருஷனை, திதிருக்ஷந்தே - பார்க்க இச்சிக்கிறார்கள், யஸ்ய - யாதொருத்தனுக்கு, ஸ்வம் - தனமானது, பவதி - இருப்பதுபோலே, ய:-யாதொருத்தன், ஸாம்ந: - ஸாமத்தினுடைய, ஏதத் - இந்த, ஸ்வம் - தனமாகிய ஸ்வரத்தை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, தஸ்ய-இவனுக்கு, ஸ்வம் - தனமானது, பவதி - உண்டாகிறது.

(ஸம் - ரா - ஹா.) ஸாமத்திற்கு ஸ்வரமே பூஷணமாதலால் யாதொருவன் அந்த ஸாமத்தின் ஸ்வரத்தை அறிகிறானோ அவனுக்குத் தனமுண்டாகிறது. ஆதலால் உத்கானம் செய்ய ஆரம்பித்தவன் தன்னுடைய வாக்கில் ஸ்வரத்தை இச்சிக்கக்கடவன். அந்த ஸ்வரத்தோடேகூடின உத்கானத்தைச் செய்யக்கடவன். ஆகையால் உலகத்தில் பணமுள்ள புருஷனை எவ்விதமாக ஜனங்கள் பார்க்க இச்சிக்கிறார்களோ, அவ்வண்ணமாகவே யாகத்திலும் ஸ்வரமுள்ள புருஷனைப் பார்க்க ஜனங்கள் இச்சிக்கிறார்கள். யாரொருவன் ஸாமத்தின் ஸ்வமாகிய ஸ்வரமுள்ள அறிகிறானோ அவனுக்குத் தனமுண்டாகிறது.

தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஸாம்நோ ய: ஸுவர்ணம் வேத பவதி ஹாஸ்ய ஸுவர்ணம் தஸ்ய வை ஸ்வர ஏவ ஸுவர்ணம் பவதி ஹாஸ்ய ஸுவர்ணம் ய ஏவமேதத் ஸாம்ந: ஸுவர்ணம் வேத ||௨௫||

(ப - ம்.) ஏதஸ்ய - இந்த, ஸாம்ந:-ஸாமசப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட, தஸ்ய ஹ - அந்த முக்ய ப்ராணனுடைய, ஸுவர்ணம்-நல்ல அக்ஷரங்களை, ய: - யாரொருவன், வேத - அறிகிறானோ, தஸ்ய-இவனுக்கு, ஸுவர்ணம்-ஸ்வர்ணமானது, பவதி - உண்டாகிறது, தஸ்ய வை - அந்த ஸாமத்திற்கு, ஸ்வர ஏவ - ஸ்வரம்தானே, ஸுவர்ணம் - நல்ல அக்ஷரம், ய: - யாவனொருவன், ஏதத் - இந்த, ஸாம்ந: - ஸாமத்தினுடைய, ஸுவர்ணம்- சுவர்ணம் என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரத்தை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, தஸ்ய - இவனுக்கு, ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணமானது, பவதி - உண்டாகிறது.

(ஸம் - ரா - ஹா.) மேல் ப்ராம்மணத்தில் கண்டத்தின் மாதுர்யத்தாலுண்டான ஸாமத்தின் ஸ்வரத்தைச்சொல்லிற்று. இந்த ப்ராம்மணத்தில் லக்ஷணங்களாலுண்டான ஸ்வரத்தைச் சொல்லுகிறது. மற்றக் கருத்துகள் முன்போலவும் பதார்த்தம்போலவும்.

தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஸாம்நோ ய: ப்ரதிஷ்டாம் வேத ப்ரதி ஹ திஷ்டதி தஸ்ய வை வாகேவ ப்ரதிஷ்டா வாசி ஹி கல்வேஷ ஏதத் ப்ராண: ப்ரதிஷ்டிதோ கீயத இத்யன்ன இத்யு ஹைக ஆஹு: ||௨௬||

(ப - ம்.) ஏதஸ்ய - இந்த, தஸ்ய ஹ - அந்த, ஸாம்ந: - ஸாமத்தினுடைய, ய: - யாதொருவன், ப்ரதிஷ்டாம் - வாக்கை, வேத - அறிகிறானோ, ப்ரதிதிஷ்டதி - அவன் நீடு நிற்கிறவனாகிறான், தஸ்ய வை - அந்த ஸாமத்திற்கு, வாகேவ - வாக்குத்தானே, ப்ரதிஷ்டா-ப்ரதிஷ்டையென்று சொ

ல்லப்பட்டது, 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌹𑌿 𑌖𑌲𑍁 - வாக் இந்திரிய ஸ்தானமாகிய நாக்கு முதலிய இடங்களிலன்றோ, 𑌏𑌷𑌃 - இந்த, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 - ப்ராணனானது, 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 - இருந்ததாய்க்கொண்டு, 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த ஸாமமானது, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 - கானம்செய்யப்படுகிறது, 𑌏𑌕𑍇 - சிலர், 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇 - அன்னமென்கிற சரீரத்தில், 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁 𑌹 - என்றுதான், 𑌆𑌹𑍁𑌃 - சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸ0 - ரா - ஹா.) யாவனொருவன் சாமத்தின் வாக்கை அறிகிறானோ அவன் இந்த உலகத்தில் நீடு வாழ்கிறான். வாக்கில்தான் இந்த முக்ய ப்ராணனிருந்துகொண்டு இந்த ஸாமமானது கானம்செய்யப்படுகிறது. சிலர் முன்கூறப்பட்ட அன்னம் என்கிற பெயர்கொண்ட சரீரத்தில்தான் ப்ராணன் இருந்து ஸாமகானம் செய்யப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌃 । 𑌸 𑌵𑍈 𑌖𑌲𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 । 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌸𑌤𑍋 𑌮𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌮𑌯 𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌮𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌗𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌦𑌾𑌹𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌮𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌸𑌦𑌮𑍃𑌤𑌂 । 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌗𑌮𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑌾𑌹 । 𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌮𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌮𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌗𑌮𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌗𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌂 𑌸 𑌏𑌷 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌾 𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌾𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌜𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌨 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌆𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌵𑍇𑌦 ॥௨௭॥

(ப - ம) 𑌅𑌥 - அதற்குப் பிறகு, 𑌅𑌤𑌃 - ஆகையாலே, 𑌪𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 - மூன்றுபமானம் என்னப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்களுக்கே, 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌃 - அப்பியாரோஹமென்று சொல்லப்பட்ட மந்திரம் அதாவது ப்ரம்மலோகத்தில் ஏற்றி வைக்கையால் அப்பியாரோகமென்று பெயர் படைத்தது, 𑌸𑌃 𑌵𑍈 - அந்த, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾 - ப்ரஸ்தோதா வென்று சொல்லப்பட்ட ருத்விக்கானவன், 𑌸𑌾𑌮 - ஸாமவேதத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 - ஆரம்பிக்கிறான், 𑌸𑌃 - அந்த ப்ரஸ்தோதாவானவன், 𑌯𑌤𑍍𑌰 - எந்தக் காலத்தில், 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 - ஆரம்பிக்கக்கடவனோ, 𑌤𑌤𑍍 - அக்காலத்தில், 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 - இந்த மந்திரங்களை, 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 - ஜபிக்கக்கடவன், (𑌅𑌸𑌤𑍋 𑌮𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌮𑌯 𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌮𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌗𑌮𑌯) 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌸𑌃 - அந்தய ஜமானனானவன், 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு காரணத்தாலே, (𑌅𑌸𑌤𑍋 𑌮𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌮𑌯) 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌆𑌹 - சொல்லுகிறானோ, 𑌅𑌸𑌤𑍍 - ஸ்வபாவமான கர்மங்களை அறிகிறதானது, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 - மரணத்திற்குக்காரணம், (𑌵𑌾) 𑌅𑌸𑌤𑍍 - சம்சாரமே, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 - மரணகாரணம், 𑌸𑌤𑍍 - சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களின் ஞானமே, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - மரணமில்லாதது, (𑌵𑌾) 𑌸𑌤𑍍 - ப்ரம்மஞ்ஞானமே, 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂-

மரணமில்லாதது, ம்ருத்யோ:-மரணகாரணமானதில் நின்றும். மா-என்னை, அம்ருதம் - மரணகாரணமல்லாத சாதநத்தை, கமய - அறியவை, மா-என்னை, அம்ருதம்-மரணமில்லாதவனாக, குரு - செய், இதி - என்கிற, ஏதத்ஏவ- இதைத்தானே, ஆஹ - சொல்லுகிறான், மா - என்னை, தமஸ: - இருட்டில் நின்றும், ஜ்யோதி: - ப்ரகாசத்தை, கமய - அடையவை, இதி - என்று, (ஆஹ - சொல்லுகிறான்), ம்ருத்யு:-மரணகாரணமானது, தம:-அக்யானம், ஜ்யோதி: - ப்ரகாசமான க்யானமானது, அம்ருதம் - மரணகாரணமல்லாதது, மா - என்னை, ம்ருத்யோ: - மரணகாரணத்தில் நின்றும், அம்ருதம் - மரணகாரணமல்லாததை, கமய - அறியவை, அம்ருதம் - மரணமில்லாதவனாக, மா- என்னை, குரு - செய், இதி - என்கிற, ஏதத்ஏவ - இதைத்தானே, ஆஹ - சொல்லுகிறான், ம்ருத்யோ: - மரணத்தின் காரணத்தில் நின்றும், மா - என்னை, அம்ருதம் - மரணகாரணமல்லாததை, கமய - அறியவை, இதி- என்று, (ஆஹ - சொல்லுகிறான்), அத்ர - இந்த மந்திரத்தில், திரோஹித மிவ - மறைந்ததுபோலிருக்கும் அர்த்தமானது, நாஸ்தி - இல்லை, அத-இவ்வண்ணம் யஜமானன் உத்கானம் செய்த பிறகு, யாநி - யாதொரு, இதராணி - வேறாகிய, ஸ்தோத்ராணி - ஸ்தோத்திரங்களோ, தேஷு - அந்த ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் காலத்தில், ஆத்மநே - தன்பொருட்டு, அன்னாத்யம்-ப்ராணனை இருக்குகையை, ஆகாயேத் - கானம் செய்யக்கடவன், தஸ்மாத் - அந்தக் காரணத்தினாலேயே, தேஷு - அந்த ஸ்தோத்திரங்கள் செய்யுங் காலத்தில், யம்- யாதொரு, காமம்-ஆசைப்படும் வஸ்துவை, காமயேத - இச்சிக்கக்கடவனோ, தம் - அந்த, வரம் - வரத்தை, வ்ருணீத - வரிக்கக்கடவன், ஸஏஷ: - அந்த இந்த, ஏவம்வித் - இந்த ப்ரகாரம் அறிந்த, உத்காதா - உத்காதாவானவன், ஆத்மநேவா - தன்பொருட்டாவது, யஜமாநாயவா - யஜமானன் பொருட்டாவது, யம் - யாதொரு, காமம் - ஆசைப்படத்தக்க வஸ்துவை, காமயதே - இச்சிக்கிறானோ, தம் - அதை, ஆகாயதி - கானம் பண்ணுகிறான், தத்ஹஏதத் - அந்த இந்த ப்ராணத்தின் உபாஸனமானது, லோகஜிதேவ - உலகத்தைச் சாதிக்கிறதுதான், ய: - யாதொருவன், ஏதத் - இந்த, ஸாம - சாமரூபியான ப்ராணனை, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ. அலோக்யதாயா ஏவ - உலகத்திற்கு யோக்யனல்லாத தன்மைக்குத்தானே. நஹைவாஸ்தி ஹ - ப்ரார்த்திக்கிறதில்லை.

(ஶம் - ரா - ஸா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

அத பஞ்சமம் ப்ராஹ்மணம்.

ஹரி:ஓம் || யத்ஸப்தாந்நானி மேதயா தபஸா ஜநயத்பிதா ஏகமஸ்ய ஸாதாரணம் த்வே தேவாநபாஜயத் த்ரீண்யாத்மநேகுருத பஶுப்ய ஏகம் ப்ராயச்சத் தஸ்மிந்ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் யச்ச ப்ராணிதி யச்ச ந கஸ்மாத்தாநி ந க்ஷீயந்தே அத்யமாநாநி ஸர்வதா யோ வைதாமக்ஷிதிம் வேத ஸோந்நமத்தி ப்ரதீகேந ஸ தேவாநபிகச்சதி ஸ ஊர்ஜமுபஜீவதி

வாப்மந ஔஷத்ஸர்வாந் பூர்வ ஔஷதிஹவை ஸதம் யோஉஸ்மாத்பூர்வோ பூபூஷதியஏவம்வெத ॥௧அ॥

(ப - ம்.) ஆத்மைவ - மேற்கூறிய க்யாநகர்மங்களுக்குப் பலமான ப்ரஜாபதியென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மம்தானே, இதம் - இந்தப்பேதங்களாகத் தோற்றப்பட்ட வஸ்துக்களோடு ஒன்றாக, அக்ரே - வேறு சரீரம் உண்டாவதற்கு முன், ஆஸீத் - இருந்தது, (௧) இதம் - இப்பொழுது கண்ணுக்குப் புலப்பட்ட உலகமானது, அக்ரே - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திற்கு முன், புருஷவிதஃ - புருஷனுடைய ஆகாரம்போன்ற ஆகாரத்தையுடைய, ஆத்மைவ - ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாகவே, ஆஸீத் - இருந்தது, (௨) புருஷவிதஃ - புருஷனுடைய ப்ரகாரமாயிருக்கிற, ஸஃ-அந்த ப்ரம்மதேவனும், அநுவீக்ஷ்ய - ஆலோசனைசெய்து, அந்யத் - வேறோ வஸ்துவை, ஆத்மநஃ - கார்யகாரணரூபமான ப்ராணபிண்டத்திற் காட்டிலும், நாபஶ்யத்-பார்க்கவில்லை, (௩) ஸஃ-அந்தப் பரப்ரம்மமானது, அநுவீக்ஷ்ய - ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பார்த்து, ஆத்மநஃ - தன்னைக் காட்டிலும், அந்யம்-வேறேயாகப் பிரிக்கப்பட்ட வஸ்துவை, நாபஶ்யத் - பார்க்கவில்லை, (௪) அக்ரே - ஆதிகாலத்தில், ஸஃ - அந்த ப்ரஜாபதியானவன் (ப்ரம்மமானது), அஹமஸ்மி - நான் இருக்கிறேன், இதி - என்று, வ்யாஹரத் - சொன்னார், ததஃ - ஆகையாலே, அஹநாம - அகம் என்கிற பெயரானது, அபவத்-உண்டாயிற்று, தஸ்மாத்-ஆகையாலே, ஏதர்ஹ்யபி - இக்காலத்திலும், (ஜநஃ-ஜனமானது), ஆமந்த்ரிதஃ - யார் என்று கேட்கப்பட்டதாக, அக்ரே-முதலில், அஹமயம்-நான் இவன், இத்யேவ - என்றுதானே, உக்த்வா - சொல்லி, அத - பிறகு, அந்யத் - வேறான, நாம - பெயரை, ப்ரப்ரூதே-சொல்லுகிறது, அஸ்ய-இவனுக்கு, யத்-எந்தப் பெயரானது, பவதி-இருக்கிறதோ, யஃ-யாதொரு காரணத்தால், ஸஃ - அந்த ப்ரம்மனானவன், பூர்வஸ்ஸந்-கர்மக்யானங்களால் பிரஜாபத்யத்தை அடைபவர்க்கு முந்தினவனாக, அஸ்மாத் - இந்த, ஸர்வஸ்மாத் - எல்லா உபாஸக்ஜனக் கூட்டத்தில் நின்றும், ஸர்வாந் - எல்லா, பாப்மநஃ - தியானம் செய்வதற்குத் தடையான பாவங்களை, ஔஷத் - கொளுத்தினானே, தஸ்மாத்-ஆகையாலே, புருஷஃ- புருஷன் என்று பெயர்கொண்டான், (௫) யத் - யாதொருகாரணத்தினாலே, ஸஃ-அந்தப் பரப்ரம்மமானது, பூர்வஃ - முந்தினதோ, (யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே), அஸ்மாத் - இந்த, ஸர்வஸ்மாத் - எல்லாப்பொருளில் நின்றும், ஸர்வாந் - ஸகலமான, பாப்மநஃ - பாவங்களை, ஔஷத் - கொளுத்திற்றோ, தஸ்மாத் - ஆகையால், புருஷஃ - புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிறது, (௬) தஸ்மாத் - ஆகையாலே, புருஷஃ - மனிதனானவன், ஔஷதி - பாவங்களைப்போக்குகிறான், யஃ-யாதொருவன், அஸ்மாத்-இந்த உபாஸனைகளைக்காட்டிலும், பூர்வஃ- முந்தினவனாக, பூபூஷதி - ஆகவேண்டுமென்று இச்

சிக்கிறானோ, தம் - அவனை, ஸ:-அந்த உபாஸகனானவன், ஔஷதி-கொளுத்துகிறான், ய: - யாதொருவன், ஏவம் - இவ்வண்ணமாக, வேத - உபாஸிக்கிறானோ, (ரு) ய: - யாதொருவன், ஏவம் - இவ்வண்ணமாக, வேத-அடிக்கடி அநுஸந்திக்கிறானோ, ஸ: - அவன், தம் - அவனை, ஔஷதி - கொளுத்துகிறான், ய: - யாதொருவன், அஸ்மாத் - இந்தப் புருஷனைக்காட்டிலும், பூர்வ:-முந்தினவனாக, புபூஷதி-ஆகவேண்டுமென்று இச்சிக்கிறானோ.

(ஸ - ஸ - ஸா.) பதார்த்தம்போல கருத்து.

ஸோऽபிபேத் தஸ்மாதேகாகீ பிபேதி | ஸ ஹாயமீக்ஷாஞ்சக்ரே | யந்மதந்யந்நாஸ்தி கஸ்மாந்நு பிபேமீதி | தத ஏவாஸ்ய பயம் வீயாய கஸ்மாத்த்யபேஷ்யத் த்விதீயாத்வை பயம் பவதி ||உகூ||

(ப - ம.) ஸ: - மேற்கூறிய ப்ரம்மாவானவன், அபிபேத்-பயந்தான், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஏகாகீ - ஒருவனாகவிருந்தால், பிபேதி-பயப்படுகிறான், ஸோऽயம் - அந்த இந்த ப்ரம்மாவானவன், ஈக்ஷாஞ்சக்ரே-யோசித்துப் பார்த்தான், யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, மத் - என்னைக் காட்டிலும், அந்யத் - வேறு ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லையோ, கஸ்மாந்நு - என்ன காரணத்தினாலேதான், பிபேமி-பயப்படுகிறேன், இதி - என்று, தத ஏவ-ஆகையாலேதான், அஸ்ய - இந்த ப்ரம்மாவினுடைய, பயம் - பயமானது, வீயாய - போக்கடிக்கப்பட்டது, கஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தாலே, அபேஷ்யத் - பயப்பட்டான், த்விதீயாத்வை - இரண்டாவது வஸ்துவினாலேயே, பயம் - பயமானது, பவதி - உண்டாகிறது.

(ஸ - ஸ - ஸா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

ஸவை நைவ ரேமே தஸ்மாதேகாகீ ந ரமதே ஸ த்விதீயமைச்சத்| ஸ ஹைதாவாநாஸ யதா ஸ்த்ரீபுமாம்ஸௌ ஸம்பரிஷ்வக்தௌ ஸ இமமேவாத்மாநம் த்வேதாऽபாதயத் தத: பதிஶ்ச பத்நீ சாபவதாம் தஸ்மாதிதமர்த்த ப்ருகலமிவ ஸ்வ இதி ஹஸ்மாஹ யாஜ்ஞவல்க்யஸ்தஸ்மாதயமாகாஶ: | ஸ்த்ரியா பூர்யத ஏவ தாம் ஸமபவத்ததோ மநுஷ்யா அஜாயந்த ||ச0||

(ப - ம்.) ஸவை - அந்த ப்ரம்மாவே என்றால், நைவ ரேமே - ப்ரீதியடையவேயில்லை, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஏகாகீ-ஒருவனாக, நரமதே-ப்ரீதியடைகிறான் இல்லை, ஸ: - அந்த ப்ரம்மாவானவர், த்விதீயம்-ப்ரீதியடையும் வஸ்துவை, ஐச்சத் - இச்சித்தார், யதா - எவ்வண்ணமாக, ஸ்த்ரீபுமாம்ஸௌ - ஸ்திரீயும் புருஷனும், ஸம்பரிஷ்வக்தௌ - சேர்ந்திருக்கிறார்களோ, ஏதாவாந் - இந்த ப்ரமாணமாக, ஸஹ - அந்த ப்ரம்மாவானவர், ஆஸ - ஆனார், ஸ: - அந்த ப்ரம்மாவானவர், இமமேவ - இந்த, ஆத்மாநம் - சரீரத்தைத்தானே, த்வேதா - இரண்டு பங்காக, அபாதயத் - தள்ளினார், தத: - ஆகையினாலே, பதிஶ்ச - பதியென்றும், பத்நீ - பத்நியென்றும், அபவ

𑌤𑌾𑌂 - ஆனார்கள், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையாலே, 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 - யாக்ஞவல்கரின் பிள்ளையான மகர்ஷியானவர், 𑌇𑌦𑌂 - இந்தச் சரீரமானது, 𑌸𑍍𑌵𑌃 - ஆத்மாவுக்கு, 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌬𑍃𑌗𑌲𑌮𑌿𑌵 - பேர்பாதி பிளக்கப்பட்டதுபோல, 𑌇𑌤𑌿𑌹 - என்று, 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌹 - சொன்னார், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையாலே, 𑌅𑌯𑌂 - இந்த, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 - ஸ்திரீபாகமான இடமானது, 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 - ஸ்திரீயினாலே, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑌏𑌵 - பூரிக்கப்படுகிறதுதானே, 𑌤𑌾𑌂 - அந்த ஸ்திரீயை, 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 - சேர்ந்தார், 𑌤𑌤𑌃 - ஆகையாலே, 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 - மனிதர்கள், 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 - உண்டானார்கள்.

(ஶ்ரீ - ரா - ஹா.) இந்தக் காரணத்தினாலேயும் மேற்கூறிய ப்ரம்மமாவானவர் சம்சார மார்க்கத்தைத் தாண்டவில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ப்ரம்மாவானவர் தான் ஒருவனாக இருப்பதால் ப்ரீதியை யடையவில்லை. அந்தக் காரணத்தினாலேயே இப்போதும் இவ்வுலகத்தில் ஒருவனாக ப்ரீதியை யடைகிறதில்லை. அந்த ப்ரம்மாவானவர் தான் ப்ரீதியையடைய ஒருஸ்திரீவஸ்துவை இச்சித்தார் தான் நினைத்தவுடனே இவ்வுலகத்தில் ஸ்திரீயும் புருஷனும் எந்த வளவில் இப்பார்களோ அந்த அளவாக ஆய்விட்டார். இந்த ஆத்மாவையே இரண்டு பாகமாகப் பிரித்தார். அப்படிப் பிரித்தக் காரணத்தினாலேயே இவ்வுலகத்தில் பதியென்றும் பத்நியென்றும் ஏற்பட்டன. யாக்ஞவல்க்யர் என்று சொல்லப்பட்ட மகர்ஷியும் கலியாணம் செய்வதற்குமுன் இந்த ஆத்மாவானது பாதி பிளக்கப்பட்டதாக யிருக்கிறதென்று சொன்னார் ஆகையால் அந்த ஸ்திரீயினுடைய பேர்பாதிபாகமும் கலியாணத்தின் பிறகு நிறைக்கப்படுகிறது. அந்த ப்ரம்மாவும் அந்த ஸ்திரீயைப் புணர்ந்தார். அதினால் மனிதர்கள் உண்டானார்கள்.

𑌸𑍋 𑌹𑍇𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌽𑌸𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌗𑍌𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍 । 𑌋𑌷𑌭 𑌇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌬𑌡𑌬𑍇𑌤𑌰𑌾𑌭𑌵𑌦𑌶𑍍𑌵𑌵𑍃𑌷 𑌇𑌤𑌰𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑍀𑌤𑌰𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭 𑌇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌤 𑌏𑌕𑌶𑌫𑌮𑌜𑌾𑌯𑌤𑌾𑌜𑍇𑌤𑌰𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌬𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌰𑍋𑌽𑌵𑌿𑌰𑌿𑌤𑌰𑌾 𑌮𑍇𑌷 𑌇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌜𑌾𑌵𑌯𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌮𑌾 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤 ॥

(ப - ம்.) 𑌸𑌾 𑌉𑌹 - அந்த ப்ரசித்தையான, 𑌇𑌯𑌂 - இந்தச் சதரூபை யென்று பெயர்கொண்ட கன்னிகையானவள், 𑌮𑌾 - என்னை, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌏𑌵 - தன்னிடத்தில் நின்றும்தானே, 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 - உண்டாக்கி, 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 - புணருகிறார், 𑌅𑌤𑌃 - ஆகையாலே, 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌽𑌸𑌾𑌨𑌿 - வேறு உருவத்தால் மறைவேனாக, 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 - யோசித்தாள், 𑌸𑌾 - அந்தச் சதரூபையானவள், 𑌗𑍌𑌃 - பசுவாக, 𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍 - ஆனாள், 𑌇𑌤𑌰𑌃 - வேறாகிய மனுவென்று பெயர்கொண்ட ப்ரம்மாவானவர், 𑌋𑌷𑌭𑌃 - காளையாகவும் ஆனார், 𑌤𑌾𑌂 - அந்தப் பசுவை, 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌦𑍇𑌵 - புணர்ந்தார்தானே, 𑌤𑌤𑌃 - ஆகையாலே, 𑌗𑌾𑌵𑌃 - பசுக்களும் காளைகளும், 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 - உண்டாயின, 𑌇𑌤𑌰𑌾 - சதரூபையானவள், 𑌬𑌡𑌬𑌾 - பெண் குதிரையாகவும், 𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍 - ஆனாள், 𑌇𑌤𑌰𑌃 - வேறு மனுவானவர், 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌃 - ஆண் குதிரையாகவும், 𑌇𑌤𑌰𑌾 - சதரூபையானவள், 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑍀 - கழுதையாகவும், 𑌇𑌤𑌰𑌃 - மனுவானவர், 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌃 - ஆண் கழுதையாகவும் ஆனார்கள், 𑌤𑌾𑌂 - அவளை, 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌦𑍇𑌵 - புணர்ந்தார்தானே, 𑌤𑌤𑌃 - ஆகையாலே, 𑌏𑌕𑌶𑌫𑌂 - ஒற்றைக் குளம்புள்ள

ப்ராணியானது, ஈஜாயத - உண்டாயிற்று, ஐதரா - சதரூபையானவள், ஈஜா - வெள்ளாடாகவும், ஐதரஃ - மனுவானவர், வஹ்தஃ - ஆடாகவும், ஐதரா - சதரூபையானவள், ஈவிஃ - செம்மறியாடாகவும், ஐதரஃ - மனுவானவர், ஒஷஃ - ஆண் செம்மறியாடாகவும், ஈஹவஸ - ஆனார்கள், ததஃ - ஆகையாலே, ஈஜாவயஃ - வெள்ளாடுகளும் செம்மறியாடுகளும், ஈஜாயஙெ - உண்டாயின, ஈவிவீவிகாஹ்ஃ - எறும்பு முதல், யதிஃஂகிஂவ - எது இந்த உலகத்து வஸ்துக்களுள், மியு-நஂ - இரண்டாக விருக்கிறதோ, தஸ - அந்த, ஸவ-ஂ - எல்லாப் பொருளையும், ஈஸூஜத-ஸ்ருஷ்டித்தான்.

(ஶஂ - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

ஸொவெஃஹஂவாவஸூஷிரஹ்ஹமி ஹீஃமி ஸவ-ஃஸூக்ஷீதிததஃஸூஷிரஹவஸ | ஸூஷ்ஹ்ராமி ஹாவெஸ்தஸ்ராஂஹவதியவஎவஂவெஃ ||

(ப் - ம்.) ஸஃ - அந்த ப்ரம்மாவானவன், ஹி - யாதொருகாரணத்தால், ஊஃஂ - இந்த, ஸவ-ஂ - எல்லாப்பொருளையும். ஈஸூக்ஷி - ஸ்ருஷ்டித்தானோ, (தஸ - ஆகையாலே), ஈஹஂவாவ - நான்தானே, ஸூஷிஃ - ஸ்ருஷ்டியென்று பெயர்கொண்டவனாக, ஈஸி - ஆகிறேன், ஐதி - என்று, ஈவெஃ - எண்ணினான், ததஃ - அந்தக் காரணத்தினாலே, ஸூஷிஃ - ஸ்ருஷ்டியென்று பெயர்கொண்டவனாக, ஈஹவஸ் - ஆனான், யஃ - யாதொருவன், ஏவஂ - இந்த ப்ரகாரம், வெஃ - அறிகிறானோ, (ஸஃ - அவனானவன்), ஏதஸ்ராஂ - இந்த, ஈஸ்ய - இந்த ப்ரம்மாவினுடைய, ஸூஷ்ராஂ - ஸ்ருஷ்டியில், ஹா - ப்ரஸித்தனாக, ஹவதி - ஆகிறான்.

(ஶஂ - ஹா.) யாதொரு காரணத்தினால் நான் இந்த உலகங்களை ஸ்ருட்டித்தேனோ அந்தக் காரணத்தினாலே என்றால் படைக்கப்பட்டனவும் நானும் வேறுபட்டனவல்ல. ஆகையால் ஸ்ருஷ்டியும் நானும் ஒன்றுதான் என்று அந்த ப்ரம்மாவானவன் எண்ணினான். இப்படி அவன் எண்ணியதை எவன் அறிகிறானோ அவன் இவ்வுலகத்தில் ப்ரஸித்தியை யடைகிறான்.

(ரா - ஹா.) எந்தக் காரணத்தினால் நான் இந்த உலகங்களை ஸ்ருஷ்டித்தேனோ அதினால் நானே ஸ்ருஷ்டியாகிறேன் என்று ப்ரம்மா எண்ணினபடியால் அவனுக்கு ஸ்ருஷ்டியென்கிற பெயர் ஏற்பட்டது. யாவன் ஒருவன் இந்த ஸ்ருஷ்டியை அறிகிறானோ அவன் இவ்வுலகத்தில் ப்ரஸித்தியை அடைகிறான்.

ஈயெத்ஹ்ஹ்ஃஂயத்ஃ-வாவ்யொநஹ-ஹ்வாஹ்ராஂவாமிஃஸூஜதத ஹூாதெதஃ-ஹபஃவொஃஈஃஙொதொஉவொஃகாஹியொநிரஙாதஹூஃஹ்தி ஃஃஹஃ-ரஃ-ஂயஜாஃ-ஂயஜெத்ஹ்கெகஂஃவஃதவெஸ்வஸாவிஸூஷி ரொஷஉஹெஸ்வஸவெ-ஃதெவாஃ | ஈயயக்திஂவெஃஃஹ-ஂதெ-ரதவொ உஸூஜததஃ-வொஃஃ | ஏதாவஹ்ாஃஃமி ஸவ-ஃஙஂ வெவாஙாஃஶ வொஃஙவாஙஃஹிரஙாஃஃ | வெஸொஷாஹ்ஹொணாதிஸூஷிஃ | யஹ்ய வொாதெவாநஸூஜதாயநுத-ஹ்ஹ்ஙஃஹ்தாநஸூஜததஹூஃதிஸூஷி ரதிஸூஷ்ஹ்ராமி ஹாவெஸ்தஸ்ராஂஹவதியவஎவஂவெஃ ||௪௩||

(ப - ம்.) ஸ꞉ - அந்த ப்ரம்மாவானவன், அதேதி - இந்த ப்ரகாரம், யோநே꞉ - உத்பத்திக் காரணமான, முகாத் - முகத்தில் நின்றும், ஹஸ்தாப்⁴யாம்ச - கைகளில் நின்றும், அப்⁴யமந்த²த் - கடைந்தான், அக்³நிம் - அக்நி தேவதையை, அஸ்ருஜத - படைத்தான், தஸ்மாத் - ஆகையால், ஏதத் - இந்த முகமும் கைகளும், அந்தரத꞉ - உள்பாகங்களில், அலோமகம் - மயிரில்லாமலிருக்கின்றன, ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, யோநி꞉ - யோநியானது, அந்தரதோऽலோமகா - உள்ளே மயிரில்லாததோ, தத் - ஆகையாலே, அமும் - இந்த அக்நியை, யஜ - யஜி, அமும் - இந்த இந்திரனை, யஜ - யஜி, இதி - என்று, யத் - யாதொரு, இத³ம் - இந்த வசனத்தை, ஏகைகம் - ஒவ்வொரு, தே³வம் - தேவதையைக் குறித்து, ஆஹு꞉ - சொல்லுகிறார்களோ, ஸா - அந்தந்தத் தேவதை விஷயமான வாக்கானது, ஏதஸ்யைவ - இந்த ப்ரம்மாவினுடையதானே, விஸ்ருஷ்டி꞉ - வேறு விதமான ஸ்ருஷ்டி, ஏஷ உஹ்யேவ - இந்த அக்நி முகமாகத்தானே, ஸர்வே - சகலமான, தே³வா꞉ - தேவர்களும், (அப⁴வந் - உண்டானார்கள்), அத² - பிறகு, யத்கிஞ்ச - யாதமொரு, இத³ம் - இவ்வுலகத்திலுள்ள, ஆர்த்³ரம் - ஈரமுள்ள வஸ்துவோ, தத் - அந்த வஸ்துவை, ரேதஸ꞉ - ரேதஸ்ஸில் நின்றும், அஸ்ருஜத - படைத்தான், தத் - அதுதான், ஸோம꞉ - சோமரசம் என்று சொல்லப்பட்டது, ஏதாவத்³வா - இவ்வளவுள்ள, இத³ம் - இந்தச் சோமமான அக்நியானது, ஸர்வம் - சகலமான, அந்நம்ச - போகிக்கும் வஸ்துவாகவும் ஆயிற்று, அந்நாத³ஶ்ச - அதைப் புசிக்கிறதாகவும் ஆயிற்று, ஸோமஏவ - சோமரசந்தானே, அந்நம் - போக்யவஸ்து, அக்³நி꞉ - அக்நியானது, அந்நாத³꞉ - அதைப் புசிக்கிறது, ஸைஷா - அந்த இந்த ஸ்ருஷ்டியானது, ப்³ரஹ்மண꞉ - ப்ரம்மாவுக்கு, அதிஸ்ருஷ்டி꞉ - உத்தமமான ஸ்ருஷ்டி, யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, ஶ்ரேயஸ꞉ - உயர்ந்த, தே³வாந் - தேவர்களை, அஸ்ருஜத - படைத்தானோ, அத² - பிறகு, யத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, மர்த்ய꞉ஸந் - மரிக்கும் தன்மையுள்ளவனாக, அம்ருதாந் - மரணமில்லாதவர்களை, அஸ்ருஜத - படைத்தானோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, அதிஸ்ருஷ்டி꞉ - உத்தமமான ஸ்ருஷ்டி, ய꞉ - யாரொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத³ - அறிகிறானோ, (ஸ꞉ - அவன்), அஸ்ய - இந்த ப்ரம்மாவினுடைய, ஏதஸ்யாம் - இந்த, அதிஸ்ருஷ்ட்யாம் - உத்தமஸ்ருஷ்டியில், ஹ - ப்ரஸித்தியுள்ளவனாக, ப⁴வதி - ஆகிறான்.

(ஶம் - ரா - பா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷ்யமும்.

[illegible]

வாவிஷ்டம் ஹாகூ௱ஊாயெ தஊவஶ்யந்த்யகூ்ருத்ஸ்நோஹி ஸப்ராணனேவப்ரா
ணோநாமஹவதி வஜநாகூ்வஶ்யந் ஶக்ஷுகூ்ஃஶ்ருண்வந் ஶ்ரோத்ரம் மந்வாநோ நா
மநஸ்தாநீஸ்யெத்தாநிகர்ம்நாமாநெய்வஸயோ தஊமெகைகஊமுபாஸ்தெ
நஸவெதாக்ருத்ஸ்நோஹ்யேஷா தஊமெகைகெந ஸவத்யாத்மேத்யெவோ
வாஸீதாத்ரஹ்யெதெ ஸவஃஏகஂஹவந்தி தமேதத்பதநீயமஸ்ய ஸவஸ்
ஸ்யயதயமாத்மாநெந ஹ்யேதத்ஸவஂவெத | யதாஹவைபதெநாநுவி
ந்தெதெவம்கீர்திம்ஶ்லோகம்விந்தெத | யஊவம்வெத ||௪௪||

(ப - ம்.) தத்ஹ - அந்த, இதம் - இப்பிரபஞ்சமானது, தர்ஹி - அந்தக் காலத்தில், அவ்யாக்ருதம் - பெயர் உருவம் இல்லாததாக, ஆஸீத் - இருந்தது, ததேவ - அந்த ப்ரபஞ்சமானதுதானே, நாமரூபாப்யாம் - பெயர் உருவங்களாலே, வ்யாக்ரியத - பிரிக்கப்பட்டது, அயம் - இவன், அஸௌநாம - இந்தப் பெயருடையவன், இதம்ரூப: - இந்த உருவமுள்ளவன், இதி - என்று, தத் - ஆகையாலே, இதம் - இந்த ப்ரபஞ்சமானது, அத்யாபி - இக்காலத்திலும், அயம் - இவன், அஸௌநாம - இந்தப் பெயருள்ளவன், இதம்ரூப: - இவ்வுருவமுள்ளவன், இதி - என்று, நாமரூபாப்யாமேவ - பெயர் உருவங்களாலேதானே, வ்யாக்ரியதே - புரிக்கப்படுகிறது, ஸ: - அந்த, ஏஷ: - இந்த ப்ரம்மமானது, இஹ - இவ்வுருவங்களில், ஆநகாக்ரேப்ய: - நகங்களின் நுனி முதல், ப்ரவிஷ்ட: - ப்ரவேசித்தது, யதா - எவ்வண்ணமாக, க்ஷுர: - கத்தியானது, க்ஷுரதாநே - உறையிலும், (யதாவா - எவ்வண்ணமாகத்தானே), விஶ்வம்பர: - அக்நியானது, விஶ்வம்பரகுலாயெ - அரணிக்கட்டையிலும், (ப்ரவிஷ்ட: - ப்ரவேசித்ததோ), (ய: - யாதொருவன்), தம் - அந்தப் பரமாத்மாவை, நபஶ்யந்தி - பார்க்கவில்லையோ. அதாவது தியானம் செய்யவில்லையோ, ஸ: - அவன், அக்ருத்ஸ்நோஹி - நிறைந்தவனல்லவன்றோ, ப்ராணனேவ - உயிர்ப்பித்துக்கொண்டுதானே, ப்ராண: - ப்ராணன் என்று, நாம - பெயரானது, ஹவதி - உண்டாகிறது, வதந் - பேசுகிறதாக, வாக் - வாக் என்றும், பஶ்யந் - பார்த்துக்கொண்டு, சக்ஷு: - கண் என்றும், ஶ்ருண்வந் - கேட்டுக்கொண்டு, ஶ்ரோத்ரம் - காது என்றும், மந்வாந: - எண்ணிக்கொண்டு, மந: - மனதென்றும், (நாம - பெயரானது, ஹவதி - உண்டாகிறது), தாநி - அந்த, ஏதாநி - இந்தப் பெயர்கள், அஸ்ய - இந்தப் பரப்ரம்மத்துக்கு, கர்மநாமாநேவ - செயலினால் வந்த பெயர்கள்தான், ய: - யாதொரு, ஸ: - அந்த உபாஸிக்கிறவனானவன், அத: - இந்தக் காரணத்தினாலே, ஏகைகம் - ஒவ்வொரு வஸ்துவோடுகூடிய பரப்ரம்மத்தை, உபாஸ்தே - தியானம் செய்கிறானோ, ஸ: - அவன், நவேத - தியானம் செய்கிறவனல்ல, அத: - எவ்வுருவமும் ப்ரம்மம் ஒன்றேயாதலால், ஏகைகெந - ஒவ்வொன்றோடுகூடிய,

𑌏𑌷𑌃 - இந்த ஜீவனானவன், 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌃 𑌹𑌿 - பூர்த்தியில்லாதவனன்றோ, 𑌭𑌵𑌤𑌿 - ஆகிறான், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 - ஆத்மாவென்றுதானே, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம் செய்யக்கடவன், 𑌅𑌤𑍍𑌰 - இந்த ப்ரம்மத்தில், 𑌹𑌿 - யாதொரு காரணத்தாலே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - சகல வஸ்துவும், 𑌏𑌕𑌂 - ஒன்றாக, 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஆகின்றனவோ, 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 - அந்த இந்த ப்ரம்மமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும், 𑌪𑌦𑌨𑍀𑌯𑌂 - அடையத்தகுந்தது, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு காரணத்தினாலே, 𑌅𑌯𑌂 - இந்த ப்ரம்மமானது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - பரவியிருக்கிறதோ, 𑌅𑌨𑍇𑌨 - இந்த ப்ரம்மத்தினாலே, 𑌏𑌤𑌤𑍍 - இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - சகலத்தையும், 𑌵𑍇𑌦 𑌹𑌿 - அறிகிறானன்றோ, 𑌯𑌥𑌾 𑌹 𑌵𑍈 - எவ்வண்ணமாகவே, 𑌪𑌦𑍇𑌨 - அடிவைப்பினாலே, 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍 - பின்சென்று அறிவனோ, 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌏𑌵𑌂 - இந்த வண்ணமாக, 𑌵𑍇𑌦 - தியானம் செய்கிறானோ, 𑌏𑌵𑌂 - இவ்வண்ணமாக, 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 - கீர்த்தியும், 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - புண்ணிய நாமத்தையும், 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 - அடைகிறான்.

(௱௦ - ௱ா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌂𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌹 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌸 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ‖௮‖

(ப - ம்.) 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 - அந்த இந்த ஆத்மதத்வமானது, 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 - பிள்ளையைக் காட்டிலும், 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 - அதிக ப்ரியமுள்ளது, 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 - தனத்தைக் காட்டிலும், 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 - அதிக ப்ரியமுள்ளது, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - வேறாகிய, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - எல்லா ப்ரியவஸ்துவைக் காட்டிலும், 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 - அதிக ப்ரீதியுள்ளது, 𑌯𑌤𑍍 - யாதொரு காரணத்தினாலே, 𑌅𑌯𑌂 - இந்த, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 - ஆத்மாவானது, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌰𑌂 - மிகவும் நெருங்கினதோ, 𑌸𑌃 𑌯𑌃 - ஒருவன், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 - ஆத்மாவைக் காட்டிலும், 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 - வேறு வஸ்துவை, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 - ப்ரியமுள்ளதாக, 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌂 - சொல்லுகிறவனைக் குறித்து, 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 - சொல்லக்கடவன், 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 - இஷ்டமான வஸ்துவை, 𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 - இழக்கப்போகிறான், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, - யாதொரு காரணத்தினாலே, (𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 - சொல்லுகைக்கு), 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 - ஸமர்த்தனோ, 𑌤𑌥𑍈𑌵 - அப்படியே, 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - ஆய்விடும். 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 - பரமாத்மாவைத்தானே, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 - ப்ரியமுள்ளவஸ்துவாக, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தியானம்செய்யக்கடவன், 𑌸 𑌯𑌃 - யாதொருவன், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 - ஆத்மாவைத்தானே, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 - ப்ரியமுள்ள வஸ்துவாக, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 - தியானம்செய்கிறானோ, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இவனுடைய, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 - ப்ரியமுள்ளவஸ்துவானது, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑌂 - நாசமுள்ளதாக, 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌿 - ஆகிறதில்லை.

(ஸம் - ஸா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

ததாஹுர்யத் ப்ரஹ்மவித்யயா ஸர்வம்பவிஷ்யந்தோ மநுஷ்யா மந்யந்தே | கிமு தத் ப்ரஹ்மாவேத்யஸ்மாத் தத்ஸர்வமபவதிதி ||௪௬||

(ப - ம்.) ப்ரஹ்மவித்யயா - ப்ரம்மத்தை அறியும் வித்தையினுலே, ஸர்வம் - சகல சப்தங்களின் பொருளான பரப்ரம்மத்தின் ஆவிர்ப்பாவமாக, பவிஷ்யந்த: - ஆக விருப்பமுள்ள, மநுஷ்யா: - மனிதர்கள், மந்யந்தே - எண்ணுகிறார்களோ, தத் - அதை, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள், தத் - அந்த, ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மமானது, கிமு - எந்த வேறு அறியும் வஸ்துவை, அவேத் - அறிந்தது, யஸ்மாத் - யாதொரு காரணத்தினாலே, தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, ஸர்வம் - எல்லா வஸ்துவாகவும், அபவத் - ஆயிற்றோ, இதி - என்று (ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்).

(ஸம் - ஸா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

ப்ரஹ்ம வா இதமக்ர ஆஸீத்ததாத்மாநமேவாவேத் | அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீதி தஸ்மாத் தத்ஸர்வமபவத் தத்யோயோ தேவாநாம் ப்ரத்யபுத்யத ஸ ஏவ ததபவத் ததர்ஷீணாம் ததா மநுஷ்யாணாம் தத்தைதத்பஶ்யந்ந்ருஷிர்வாமதேவ: ப்ரதிபேதே அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யஶ்சேதி ததிதமப்யேதர்ஹி ய ஏவம் வேதாஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மீதி ஸ இதம் ஸர்வம் பவதி தஸ்ய ஹ ந தேவாஶ்சநாபூத்யா ஈஶதே ஆத்மா ஹ்யேஷாம் ஸ பவதி | அத யோந்யாம் தேவதாமுபாஸ்தே அந்யோஸாவந்யோஹமஸ்மீதி ந ஸ வேத யதா பஶுரேவம் ஸ தேவாநாம் யதா ஹ வை பஹவ: பஶவோ மநுஷ்யம் புஞ்ஜ்யுரேவமேகைக: புருஷோ தேவாந் புநக்த்யேகஸ்மிந்நேவ பஶாவாதீயமாநே அப்ரியம்பவதி கிமு பஹுஷு தஸ்மாதேஷாம் தந்ந ப்ரியம் யதேதந்மநுஷ்யா விது: ||௪௭||

(ப் - ம்.) இதம் - இந்த ப்ரபஞ்சமானது, அக்ரே - ஆதிகாலத்தில், (ஸம்) - அறிவுண்டாவதற்கு முந்தினகாலத்திலும், ப்ரஹ்மைவ - ப்ரம்ஸ்வ ரூபமாகவே, ஆஸீத் - இருந்தது, தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, ஆத்மாநமேவ - ஆத்மாவைத்தானே, அஹம் - நான், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், இதி - என்று, அவேத் - அறிந்தது, தஸ்மாத் - அப்படியறிந்ததால், தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, ஸர்வம் - எப்பொருளும், அபவத் - ஆயிற்று. தத் - அந்த ப்ரம்மத்தை, தேவாநாம் - தேவர்களுக்குள், யோய: - எவனெவன், ப்ரத்யபுத்யத - அறிந்தானோ, ஸ: - அவன், ததேவ - அந்த ப்ரம்மமாகத்தானே, அபவத் - ஆனான், (ஸம்) - ப்ரம்மத்தின் ஒரே ஆத்மாவா யிருக்கும் தன்மையை யறிந்தானென்று கருத்து. ருஷீணாம் - இருஷிகளுக்குள்ளும், ததா - அப்படியே, மநுஷ்யாணாம் - மனிதர்களுக்குள்ளும், ததா - அப்படியே, தத் - மேற்சொன்னவண்ணமாக எப்பொருள்களுமாயிருக்கிற,

ஊதசுவா - இந்த ப்ரம்மத்தையே, வஶ்யு - அறிந்த, (ரு) - தியானம் செய்த, வாமெதெவஃ - வாமதேவரென்கிற, ஜுஷிஃ - இருஷியானவர், சுஹம் - நான், மநுஃ - மனு என்பவராக, சுஹவம் - ஆனேன், சுஹம் - நான், ஸூ யஶ்வ - சூரியனுமாக, (சுஹவம்)-ஆனேன், ஜதி - என்று, ப்ரதிபெவெதெ- அறிந்தார், தசு - ஆகையால், ஊதஹ்யூவி - இப்பொழுதும், யஃ-எவன், ஊவம் - இந்தப்படி, ஐஅம் - இந்த ப்ரம்மத்தை, சுஹம் - நான், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமாக, சுஸி - ஆகிறேன், ஜதி - என்று, வெஜ - அறிகிறானோ, ஸஃ - அவன், ஐஅம் - இந்த, ஸவஃம் - எல்லாப்பொருளுமாக, ஹவதி - ஆகிறான், தஸ்ய - அப்படியறியுமவனுடைய, சுஹூத்யை - மோக்ஷத்தைக் கெடுப்பதற்கு, தெவாஸ்ஹந - தேவர்களும், நெஶதெ - ஈசர்களாகிறதில்லை, ஹி - யாதொரு காரணத்தினால், ஊஷாம் - இத்தேவர்களுடைய, ஆத்மா - ஆத்மாவாக, ஸஃ - அப்படியறிகிறவன், ஹவதி-ஆகிறானோ, சுய பிறகு;யஃ- எவன், சுநுூம் - வேறு, தெவதாம் - தேவதையை, சுஸள-இந்தத் தேவதையானது, சுநுஃ - தன்னில் வேறுபட்டது. சுஹம் - நான், சுநுஃ - தேவதையில் வேறுபட்டவனாக, சுஸி - ஆகிறேன், ஜதி - என்று, உவஷெ - நமஸ்காரம் முதலியவைகளால் தியானம் செய்கிறானோ, ஸஃ - அவன், நவெஜ - அறியவில்லை. வஶுஃ - பசுவானது, யயா - எப்படியோ, ஸஃ - அப்படியுபாஸிக்கிறவன், தெவாநாம் - தேவர்களுக்கு, ஊவம் - இப்படியே, யயாஹவெ - எப்படி, ஸஹவஃ-அனேகமான, வஶவஃ-பசுக்கள், மநுஷ்யம் - மனிதனை, ஹுஞ்ஜஃ - காப்பாற்றுமோ, ஊவம் - இம்மாதிரியே, ஊகெகஃ - ஒவ்வொரு, வுருஷஃ - புருஷன், தெவாநு - தேவர்களை, ஹுநக்தி - காப்பாற்றுகிறான், ஊகஸிநு - ஒரு, வஶாவெவ - பசுதானே, ஆதீயமானெஸதி - அப்புறப்படுத்தப்பட்டால், சுவியம் - அனிஷ்டமானது, ஹவதி - உண்டாகிறது, ஸஹுஷு-அனேக பசுக்கள், (ஆதீயமானெஷு ஸத்ஸு - அப்புறப்படுத்தப்பட்ட வளவில், கிமு - கேட்பானேன், தஸாசு- ஆகையால், யசு - யாதொரு காரணத்தால், மநுஷ்யாஃ - மனிதர்கள், ஊதசு - இந்த ப்ரம்மத்தை, விஜுஃ - அறிகிறார்களோ, தசு-அந்த ப்ரம்மத்தியானமானது, ஊஷாம் -இந்தத் தேவர்களுக்கு, நவியம் - பிரியமில்லை.

(ஶரா - ரா - ஸா.) பிரம்மமும் நானும் வேறுபட்டவனென்றும் வேறென்று தியானம் செய்யத்தக்கதென்றும் எவன் தியானம்செய்கிறானோ, அவன் அறிந்தவனல்ல. பிரமத்தியானம் செய்வதைத் தேவர்கள் கெடுப்பதற்குக் காரணமேதென்னில், மனிதன் பிறக்கும் காலத்தில் தேவர்கள் பிதிர்க்கள் இருஷிகள் ஆக மூன்றுபெயர்களிடத்திலும் கடனுடன் பிறக்கிறான். யாகம் செய்தலில் தேவர்கள் கடனையும் பிள்ளைபிறத்தலால் பிதுர்க்கள் கடனையும் அத்தியயனம் செய்வதால் இருஷிகள் கடனையும் தவிர்க்கிறான். உலகத்தில் பசுவானது தன் யஜமானனை எப்படிக் காப்பாற்றுமோ. அவ்வண்ணமாக இவன், அனேக பசுக்கள் ஒன்றுசேர்ந்ததுபோல் அனேகம் தேவர்களைக் காப்பாற்றி வருகிறானகையால் பிரம்மத்தியானம் செய்கிறவன் அவர்களைவிட்டுத் தவறிப்போக யத்னப்படுவதால் தேவர்களுக்கு அனேகம் பசுக்கள் நஷ்டமடைவதுபோல் அப்பிரியத்தை விளக்குமாதலால் பிரம்மத்தியானம் செய்வது அவர்களுக்குப் பிரியமானதல்ல.

ப்ரஹ்ம வா இதமக்ர ஆஸீதேகமேவ ததேகꣳ ஸந்ந வ்யபவத் தச்ச்ரேயோரூபமத்யஸ்ருஜத க்ஷத்ரம் | யாந்யேதாநி தேவத்ரா க்ஷத்ராணீந்த்ரோ வருண: ஸோமோ ருத்ர: பர்ஜந்யோ யமோ ம்ருத்யுரீஶாந இதி தஸ்மாத் க்ஷத்ராத் பரம் நாஸ்தி தஸ்மாத் ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியமதஸ்தாதுபாஸ்தே ராஜஸூயே க்ஷத்ர ஏவ தத்யஶோ ததாதி ஸைஷா க்ஷத்ரஸ்ய யோநிர்யத்ப்ரஹ்ம தஸ்மாத்யத்யபி ராஜா பரமதாம் கச்சதி ப்ரஹ்மைவாந்தத உபநிஶ்ரயதி ஸ்வாம் யோநிம் ய உ ஏநம் ஹிநஸ்தி ஸ்வாம் ஸ யோநிம்ருச்சதி ஸ பாபீயாந் பவதி யதா ஶ்ரேயாம்ஸம் ஹிம்ஸித்வா || ௪௮ ||

(ப்-பா-ம்.) ஸ்வாப்யயோநே: - என்றும், தஸ்ய ப்ராணஸ்ய தத்வஸ்ய - என்றும் ப்ராம்மணவர்ணத்தினுடையவும் அக்நியினுடையவும்படைப்புமுன் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இந்திரன் முதலிய க்ஷத்திரியர்களுடைய அபிமானி தேவதைகளின் படைப்புச் சொல்லப்படுகிறது. பஹூநாமேகவாக்யத்வம் - என்கிற நியாயமாய் முன் சுருதிகளில் ப்ரம்மமே ஜகத் காரணமென்று சொல்லப்பட்டபோதிலும் சிஷ்யர்களின் ஜாக்ரதைக்காக அடிக்கடி ப்ரம்மமே ஜகத்காரணமென்று சொல்லுகிறது. அக்ரே - முன்காலத்தில், இதம் - இந்த ப்ரபஞ்சமானது, ப்ரஹ்மைவ - ப்ரம்மமாகத் தானே, ஏகமேவ - ஒன்றாகத்தானே, ஆஸீத் - இருந்தது. தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, ஏகம் ஸத் - ஒன்றாயிருந்துகொண்டு, ந வ்யபவத் - பெருமையை யடையவில்லை. தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, க்ஷத்ரம் - க்ஷத்திரியனென்கிற, ஶ்ரேய: - உயர்ந்த, ரூபம் - சரீரத்தை, அத்யஸ்ருஜத - உயர்ந்ததாகப் படைத்தது, தேவத்ரா - தேவர்களுக்குள், யாநி - எந்த, ஏதாநி - இந்த, இந்த்ர: - இந்திரன், வருண: - வருணன், ஸோம: - சந்திரன், ருத்ர: - உருத்திரன், பர்ஜந்ய: - பர்ஜ்ஜன்னியன், யம: - யமன், ம்ருத்யு: - மிருத்யு, ஈஶாந: - ஈசானன், இதி - என்கிற, க்ஷத்ராணி - க்ஷத்திரியாபிமானி தேவதைகளை, (அத்யஸ்ருஜத - படைத்தது), தஸ்மாத் - ஆகையால், க்ஷத்ராத் - க்ஷத்திரியனைக் காட்டிலும், பரம் - உயர்ந்தது, நாஸ்தி - இல்லை, தஸ்மாத் - ஆகையால், ப்ராஹ்மண: - ப்ராம்மணன், ராஜஸூயே - ராஜசூயமென்கிற யக்யத்தில், க்ஷத்ரியமதஸ்தாத் - க்ஷத்திரியனுக்குக்கீழ், உபாஸ்தே - உட்காருகிறான், தத் - ஆகையால், க்ஷத்ர ஏவ - க்ஷத்திரியனிடத்தில் தானே, யஶ: - ப்ராம்மண்யத்தாலுண்டான கீர்த்தியை, ததாதி - செய்கிறான், ராஜசூயமென்கிற யாகத்தில் அரசன், ப்ரஹ்மந் - என்று கூப்பிட்டவுடனே ருத்விக்காயிருக்கிற ப்ராமணன், த்வம் ராஜந் ப்ரஹ்மாஸி - என்று அரசனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறபடியால் ப்ராம்மண்யத்தாலுண்டான கீர்த்தியை அரசனிடத்தில் ப்ராமணன் செய்கிறான் என்று கருத்து, க்ஷத்ரஸ்ய - க்ஷத்திரியனுக்கு, ப்ரஹ்ம - ப்ராம்மணன், யத் - என்கிறதெதுவோ, ஸைஷா - அந்த இதுவானது, யோநி: - உயர்வுக்குக்காரணம், தஸ்மாத் -

ஆகையாலே, ராஜா - க்ஷத்திரியன், பரமதாம் - உயர்ந்திருப்பதை, கச்சதி யத்யபி - அடைகிறான் தானே, அந்ததஃ - ராஜஸூயம் முடிந்தவுடனே, ஸ்வாம் - தன்னுடைய, யோநிம் - பெருமைக்காரணமான, ப்ரஹ்மைவ - ப்ராம்மணனைத்தானே, உபநிஶ்ரயதி - சமீபத்தில் தாழ்ந்திருக்கிறான், ய உ - யாதொரு க்ஷத்திரியன் தானே, ஏநம் - இந்த ப்ராம்மணனை, ஹிநஸ்தி - கொல்லுகிறானோ, ஸஃ - அந்த க்ஷத்திரியன், ஸ்வாம் - தன்னுடைய, யோநிம் - காரணமானதை, ருச்சதி - கெடுக்கிறான், யதா - எவ்வண்ணமாக, ஶ்ரேயாம்ஸம் - பெரியவர்களை, ஹிம்ஸித்வா - கொன்று, பாபீயாந் - பாவியோ, (ததா - அப்படி), ஸஃ - அவன், பாபீயாந்-பாவியாக, பவதி ஆகிறான்.

ஸ நைவ வ்யபவத் ஸ விஶமஸ்ருஜத யாந்யேதாநி தேவஜாதாநி கணஶ ஆக்யாயந்தே வஸவோ ருத்ரா ஆதித்யா விஶ்வேதேவா மருத இதி||

(ப்-பா-ம்.) ஸஃ-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், நைவ வ்யபவத்-விபுவாகவில்லை, ஸஃ - அந்த பரமாத்மாவானவன், விஶம் - வைச்யனை, அஸ்ருஜத-படைத்தான், யாநி - எந்த, ஏதாநி - இந்த, தேவஜாதாநி - தேவக்கூட்டங்கள், வஸவஃ - வசுக்கள், ருத்ராஃ - உருத்திரர்கள், ஆதித்யாஃ - ஆதித்தர்கள், விஶ்வேதேவாஃ - விச்வையினுடைய பிள்ளைகளான பதின்மூன்று பேர்கள், மருதஃ - மருத்துக்கள், இதி - என்று, கணஶஃ - கும்பலாக, ஆக்யாயந்தே - சொல்லப்படுகிறார்களோ, (தாநி - அந்த தேவக்கூட்டங்களை, அஸ்ருஜத - படைத்தான்).

ஸ நைவ வ்யபவத்ஸ ஶௌத்ரம் வர்ணமஸ்ருஜத பூஷணமியம் வை பூஷேயம் ஹீதம் ஸர்வம் புஷ்யதி யதிதம் கிஞ்ச|| ௰௩ ||

(ப்-பா-ம்.) ஸஃ-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், நைவ வ்யபவத் - விபுவாகவில்லை, ஸஃ- அந்தப் பரமாத்மாவானவன், ஶௌத்ரம் - சூத்திரனென்கிற, பூஷணம் - விருத்திபண்ணுகிற, வர்ணம் - வர்ணத்தை, அஸ்ருஜத - படைத்தான், இயம் வை-இந்தப் பூமிதானே, பூஷா - பூஷா என்று பெயர்கொண்டது, ஹி - யாதொருகாரணத்தால், யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, இதம்-இந்த வுலகத்தின் பொருளோ, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாப்பொருள்களை, இயம்-இந்தப் பூமியானது, புஷ்யதி - விருத்திக்குக்கொண்டுவருகிறதோ.

ஸ நைவ வ்யபவத்தச்ச்ரேயோரூபமத்யஸ்ருஜத தர்மம் ததேதத்க்ஷத்ரஸ்ய க்ஷத்ரம் யத்தர்மஸ்தஸ்மாத்தர்மாத்பரம் நாஸ்த்யதோ அபலீயாந் பலீயாம்ஸமாஶம்ஸதே தர்மேண யதா ராஜ்ஞைவம் யோ வை ஸ தர்மஃ ஸத்யம் வை தத்தஸ்மாத்ஸத்யம் வதந்தமாஹுர்தர்மம் வததீதி தர்மம் வா வதந்தம் ஸத்யம் வததீத்யேதத்த்யேவைததுபயம் பவதி|| ௰௪ ||

(ப்-பா-ம்.) ஸஃ-அந்தப் பரமாத்மாவானவன், நைவ வ்யபவத் - விபுவாகவில்லை, ஶ்ரேயஃ - க்ஷத்திரியனைவிட வுயர்ந்ததான, ரூபம் - உருவ

மான, தர்மம் - தர்மத்தை, அத்யஸ்ருஜத - படைத்தான், ததேதத் - அந்த இந்தத் தர்மமானது. க்ஷத்ரஸ்ய - க்ஷத்திரியனுக்கும், க்ஷத்ரம் - உக்ரமானது, யத் - யாதொன்று, தர்ம: - தர்மமென்று சொல்லப்பட்டதோ, தஸ்மாத் - ஆகையால், தர்மாத் - தர்மத்தைவிட, பரம் - உயர்ந்தது, நாஸ்தி - இல்லை, அபலீயாநபி - பலமில்லாதவனாயிருந்தபோதிலும், பலீயாம்ஸம் - மிகுந்த பலமுள்ளவனையும், ராஜ்ஞாயதா - ராஜாவினாலேபோல. தர்மேண - தர்மத்தினாலே ஆஶம்ஸதே - ஜயிக்க எத்தனிக்கிறான், ஏவம் - இந்தப்படியே, ய: - யாதொன்றோ, ஸ: - அது, தர்மோவை - தர்மந்தான், தத் - அந்தத் தர்மமும், ஸத்யம்வை - சத்தியந்தான், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸத்யம் - சத்தியத்தை, வதந்தம் - சொல்லுகிறவனை, தர்மம் - தர்மத்தை, வததி - சொல்லுகிறான், இதி - என்று, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள், தர்மம்வா - தர்மத்தையாவது, வதந்தம் - சொல்லுகிறவனை, ஸத்யம் - சத்தியத்தை, வததி - சொல்லுகிறான், இதி - என்றும், (ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்), ஏதத்த்யேவ - இந்த சத்தியம்தானே, ஏததுபயம் - இந்தச் சத்தியம் தர்மம் இவைகளிரண்டாக, பவதி - ஆகிறது.

ததேதத்ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரம் விட் ஶூத்ரஸ்ததக்நிநைவ தேவேஷு ப்ரஹ்மாபவத்ப்ராஹ்மணோ மநுஷ்யேஷு க்ஷத்ரியேண க்ஷத்ரியோ வைஶ்யேந வைஶ்ய: ஶூத்ரேண ஶூத்ரஸ்தஸ்மாதக்நாவேவ தேவேஷு லோகமிச்சந்தே ப்ராஹ்மணே மநுஷ்யேஷ்வேதாப்யாம் ஹி ரூபாப்யாம் ப்ரஹ்மாபவத் அத யோ ஹவா அஸ்மால்லோகாத்ஸ்வம் லோகமத்ருஷ்ட்வா ப்ரைதி ஸ ஏநமவிதிதோ ந புநக்தி யதா வேதோ வாநநூக்தோऽந்யத்வா கர்மாக்ருதம் யதிஹவா அப்யநேவம்விந்மஹத்புண்யம் கர்ம கரோதி தத்தாஸ்யாந்தத: க்ஷீயத ஏவாத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத ஸ ய ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸ்தே ந ஹாஸ்ய கர்ம க்ஷீயதே அஸ்மாத்த்யேவாத்மநோ யத்யத்காமயதே தத்தத்ஸ்ருஜதே॥

(ப-பா-ம்.) தத் - ஆகையாலே, ஏதத் - இந்த ப்ரம்மமானது, ப்ரஹ்ம - ப்ராம்மணஜாதியும், க்ஷத்ரம் - க்ஷத்திரியசாதியும், விட் - வைசியசாதியும், ஶூத்ர: - சூத்திரசாதியுமாயிருக்கிறது, அக்நிநைவ - அக்நியோடேகூடிக்கொண்டிருக்கிற, தத் - அந்த ப்ரம்மமானது, தேவேஷு - தேவர்களுக்குள், ப்ரஹ்ம - ப்ராம்மணஜாதியை உடைத்தானதாக, அபவத் - ஆயிற்று. மநுஷ்யேஷு - மனிதர்களுக்குள், (ப்ராஹ்மணேந - ப்ராம்மணனோடேகூடினதாக), ப்ராஹ்மண: - ப்ராம்மணனாகவும், க்ஷத்ரியேண - க்ஷத்திரியனோடேகூடினதாக, க்ஷத்ரிய: - க்ஷத்திரியனாகவும், வைஶ்யேந - வைசியனோடேகூடினதாக, வைஶ்ய: - வைசியனாகவும், ஶூத்ரேண - சூத்திரனோடேகூடினதாக, ஶூத்ர: - சூத்திரனாகவும், (அபவத் - ஆயிற்று), தஸ்மாத் - ஆகையால், தேவேஷு - தேவர்களுக்குள், லோகம் - பயனை, அ

அக்நாவேவ - அக்நி நிமித்தமாகத்தானே, இச்சந்தே - இச்சிக்கிறார்கள், மநுஷ்யேஷு - மனிதர்களுக்குள், ப்ராஹ்மணே - ப்ராம்மணநிமித்தமாக, (லோகம் - பயனை, இச்சந்தே - இச்சிக்கிறார்கள்), ஏதாப்யாம் ரூபாப்யாம் ஹி - இந்த அக்நி ப்ராம்மண உருவங்களாலேயே, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, அபவத் - ஆயிற்றே, அத - பிறகு, யோ ஹ வை - யாதொருவன்தானே, அஸ்மாத் - இந்த, லோகாத் - உலகத்தில் நின்றும், ஸ்வம் - தன்னுடைய அந்தராத்மாவாகிய, (ஸ்வம்) - தன்னுடையதான, லோகம் - பரமாத்மாவை, அத்ருஷ்ட்வா - காணாமல் - ப்ரைதி - லோகாந்தரத்தை அடைகிறானோ, ஏநம் - இவனை, அவிதித: - உபாசிக்கப்படாமலிருக்கிற, (ஸ்வம்) - அறியப்படாமலிருக்கிற, ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், ந புநக்தி - காப்பாற்றுகிறதில்லை, யதா வா - எப்படி, வேத: - வேதமானது, அநநூக்த: - இத்தியயனம் செய்யப்படாமலும், யதா - எவ்வண்ணமாக, அந்யத் - வேறு, கர்ம - ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கருமமானது, அக்ருதம் - செய்யப்படாமலும், (ந புநக்தி) - காப்பாற்றுகிறதில்லையோ, அநேவம்வித்-ஹ - ப்ரம்மத்தை அறியாதவனோவென்றால், மஹத் - பெரிதான, புண்யம் - புண்ணியமென்கிற, கர்ம - கருமத்தை, கரோதி யதிஹ - செய்தபோதிலும், தத் - அந்த கருமமானது, அஸ்ய - இந்த ப்ரம்மத்தை அறியாதவனுக்கு, அந்தத: - முடிவிலும், க்ஷீயத ஏவ - நசிக்கிறது தானே, ஆத்மாநமேவ - உபாயமான தன்னைத்தானே, லோகம் - பயனாக, உபாஸீத - தியானம்செய்யக்கடவன், ஸ ய: - யாதொரு அவன், ஆத்மாநமேவ - தன்னைத்தானே, லோகம் - பயனாக, உபாஸ்தே - தியானம் செய்கிறானோ, அஸ்ய ஹ - இவனுடையவோவென்றால், கர்ம - கருமயோகமானது அல்லது உபாசநமானது, ந க்ஷீயதே - நசிக்கிறதில்லை, அஸ்மாத்தி - ஆகையாலேதானே, ஆத்மந: - தனக்கு, யத்யத் - எத்தை, காமயதே - இச்சிக்கிறானோ, தத்தத் - அத்தை, ஸ்ருஜதே - படைக்கிறான்.

அதோ அயம் வா ஆத்மா ஸர்வேஷாம் பூதாநாம் லோக: ஸ யஜ்ஜுஹோதி யத்யஜதே தேந தேவாநாம் லோகோ(அ)த யதநுப்ரூதே தேந ருஷீணாம் அத யத்பித்ருப்யோ நிப்ருணாதி யத்ப்ரஜாமிச்சதே தேந பித்ரூணாம் அத யந்மநுஷ்யாந் வாஸயதே யதேப்யோ(அ)ஶநம் ததாதி தேந மநுஷ்யாணாம் அத யத்பஶுப்யஸ்த்ருணோதகம் விந்ததி தேந பஶூநாம் யதஸ்ய க்ருஹேஷு ஶ்வாபதா வயாம்ஸ்யா பிபீலிகாப்ய உபஜீவந்தி தேந தேஷாம் லோகோ யதா ஹ வை ஸ்வாய லோகாயாரிஷ்டிமிச்சேதேவம் ஹைவம்விதே ஸர்வாணி பூதாந்யரிஷ்டிமிச்சந்தி தத்வா ஏதத்விதிதம் மீமாம்ஸிதம் || ௧௬ ||

(ப்-பா-ம்.) அதோ - பிறகு, அயம் வை - இந்த ஜீவாத்மாதானே, ஸர்வேஷாம் - எல்லா, பூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கும், லோக: - யோக்கியம், ஸ: - அந்த ஜீவாத்மாவானவன், ஜுஹோதி - ஹோமம்செய்கிறான், யத்

யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, யஜதே - யாகம் செய்கிறான், யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, லோக: - யோக்கியம், அத - பிறகு, யத் அநுப்ரூதே - அத்தியயனம் செய்கிறான், யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, ருஷீணாம் - இருஷிகளுக்கு, லோக: - யோக்கியம், அத - பிறகு, பித்ருப்ய: - பிதுர்க்களின்பொருட்டு, நிப்ருணாதி - பிண்டோதகம் கொடுக்கிறான், யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, ப்ரஜாம் - ப்ரஜையை, இச்சதே - உண்டுபண்ணுகிறான், யத்-என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந- அதினாலே, பித்ரூணாம் - பிதுர்க்களுக்கு, (லோக:) - யோக்கியம், அத - பிறகு, (மநுஷ்யாந் - அதிதிகளை), வாஸயதே-வசிப்பிக்கிறான், யத்- என்கிற யாதொன்றுண்டோ, அஶநம் - அன்னத்தை, ஏப்ய:-இவர்களின் பொருட்டு, ததாதி - கொடுக்கிறான், யத்-என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, மநுஷ்யாணாம் - மனிதர்களுக்கு, லோக: - யோக்கியம், அத - மேலும், த்ருணோதகம் - பிலஜலம் இவைகளை, பஶுப்ய: - பசுக்களுக்கு, விந்ததி - கொடுக்கிறான், யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந - அதினாலே, பஶூநாம்-பசுக்களுக்கு, லோக:-யோக்கியம், அஸ்ய - இவனுடைய, க்ருஹேஷு - வீடுகளில், ஶ்வாபதா: - நாய்களும், வயாம்ஸி - பக்ஷிகளும், ஆபிபீலிகாப்ய: - எறும்பளவாக, உபஜீவந்தி - ஜீவிக்கின்றன, யத் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தேந-அதினாலே, தேஷாம் - அவைகளுக்கு, லோக: - யோக்கியம், யதா ஹ வை - எப்படியோவென்றால், ஸ்வாய - தன்னுடைய, லோகாய - யோகத்தின்பொருட்டு, அரிஷ்டிம் - நாசமில்லாமையை, இச்சேத் - இச்சிக்கக்கடவனோ, ஏவம் ஹ - இவ்வண்ணமாகவே, ஏவம்விதே - இப்படி அறிந்தவன்பொருட்டு, ஸர்வாணி - எல்லா, பூதாநி - ப்ராணிகளும், அரிஷ்டிம் - நாசமில்லாமையை, இச்சந்தி - இச்சிக்கின்றன, தத் ஏதத் - ஆகையாலே இந்தப் பரமாத்மாவினுடைய யோக்கியத்தையானது, (ருணம்)-தத்-வை-ஏதத் - கர்மங்கள் கடன்போல் அவசியம் செய்யவேண்டியவைகளானவையானது, விதிதம்-பஞ்சமகாயக்யத்தில் செய்யவேண்டுமென்பதாக ஆராயப்பட்டது, மீமாம்ஸிதம்-விசாரிக்கப்பட்டது.

(ஸம் - ஸா.) ௧௧-௧௨-௧௩-௧௪-௧௫-௧௬-சுருதிகளின் கருத்து. அடியில் "ஆத்மேத்யேவமுபாஸீத" என்று "ஶாஸ்த்ரார்த்தம்" சொல்லப்பட்டது. பிறகு "ததானுர்ப்ரம்ம வித்யயா" என்று தொடங்கி அதின் சம்பந்தமும் பயனும் சொல்லப்பட்டன. அவித்தை ஸம்ஸாரிகளுக்கே பொருந்தியிருத்தலால் அப்படி அவித்தையுடையவன் ப்ரம்மத்தை உள்ளபடி அறியாதவனுகையாலும் அப்படி அறியாத தேவர்களுக்கும் பிதுர்க்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கடன்பட்டவர்களாயும் பசுக்கள்போல் பரதந்தரர்களாயுமிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிறவர்கள் தேவர் முதலியவர்களுடைய காரியங்களான வர்ணாச்ரமதர்மங்களைச் செய்வதற்கு வர்ணங்கள் இன்னதென்பதைச்சொல்லி உக்கிரமான க்ஷத்திரியவர்ணத்துக்கும் உக்கிரமாயிருக்கிற தர்மத்தின் சிருஷ்டியைச்சொல்லி அந்தந்தத் தர்மங்களை மேற்கூறிய வர்ணங்கள் அக்கி ப்ராம்மணன் இவர்கள் மூலமாய் அநுஷ்டிக்கும் முறை

மையும் சொல்லி ப்ரம்மக்யானமில்லாதவன் செய்யும் கர்மங்கள் குறைகின்றன வென்றும் அப்படி க்யானமுள்ளவர்களுடைய கர்மங்கள் குறைகிறதில்லையென்றும் சொல்லப்பட்டன. அப்படி அவர்கள் செய்யும் கர்மங்களாவன. அவைகளால் திர்ப்தி அடையும் தேவர் முதலியவர்களாவன. யாகம் ஓமம் இவைகளால் தேவர்கள் வேதாத்தியனத்தால் ருஷிகள் பிண்டோகங்களால் பிதுர்க்களும் அன்னதானம் முதலியதால் மனுஷ்யர்களும் புல் முதலியவற்ருல் பசுக்களும் வீட்டில் இடங்கொடுத்தால் நாய் முதலிய வஸ்துக்களுமாம் ‘ராமாநுஜபாஷ்யம் ப்ரதிபதம்’போல.

ஆத்மைவேதமக்ர ஆஸீதேக ஏவ ஸோகாமயத ஜாயா மே ஸ்யாதத ப்ரஜாயேயாத வித்தம் மே ஸ்யாதத கர்ம குர்வீயேத்யேதாவாந்வை காமோ நேச்சம்ஶ்சந நாதோ பூயோ விந்தேத்தஸ்மாதப்யேதர்ஹ்யேகாகீ காமயதே ஜாயா மே ஸ்யாதத ப்ரஜாயேயாத வித்தம் மே ஸ்யாதத கர்ம குர்வீயேதி ஸ யாவதப்யேதேஷாமேகைகம் ந ப்ராப்நோத்யக்ருத்ஸ்ந ஏவ தாவந்மந்யதே தஸ்யோ க்ருத்ஸ்நதா மந ஏவாஸ்யாத்மா வாக்ஜாயா ப்ராண: ப்ரஜா சக்ஷுர்மாநுஷம் வித்தம் சக்ஷுஷா ஹி தத்விந்ததே ஶ்ரோத்ரம் தைவம் ஶ்ரோத்ரேண ஹி தச்ச்ருணோதி ஆத்மைவாஸ்ய கர்மாத்மநா ஹி கர்ம கரோதி ஸ ஏஷ பாங்க்தோ யஜ்ஞ: பாங்க்த: பஶு: பாங்க்த: புருஷ: பாங்க்தமிதம் ஸர்வம் யதிதம் கிஞ்ச ததிதம் ஸர்வமாப்நோதி ய ஏவம் வேத ॥ ௧௭ ॥

(ப் - ம்.) இதம் - இந்தச் சக்த்தானது, அக்ரே - சிருஷ்டிகாலத்தில், ஏக ஏவ - ஒன்ருகவே, ஆத்மா ஏவ - பரப்ரம்மரூபமாகவே, (ஸ:) ஆத்மைவ - அக்யானியான ஆத்மாவாகவே, ஆஸீத் - இருந்தது, ஸ: - அந்த ஆத்மாவானது, மே - எனக்கு, ஜாயா - பத்நியானது, ஸ்யாத் - உண்டாகட்டும், அத - பிறது, ப்ரஜாயேய - பிளக்க உண்டாக்கக்கடவேன், அத - பிறகு, மே - எனக்கு, வித்தம் - தனமானது, ஸ்யாத் - உண்டாகட்டும், அத - பிறகு, கர்ம - கர்மத்தை, குர்வீய - செய்யக்கடவேன், இதி - என்று, அகாமயத - காமி - ஆசைப்படத்தகுந்த வஸ்துவானது, ஏதாவாந்வை - இவ்வளவுதான், இச்சந் - இச்சித்தபோதிலும், அதோ பூய: - இதைக்காட்டிலும் அதிகத்தை, நவிந்தேத் - அடையமாட்டான், தஸ்மாத்-ஆகையால், ஏதர்ஹ்யபி - இப்பொழுதும், ஏகாகீ - ஒருவனுன புருடனுனவன், மே-எனக்கு,ஜாயா-பத்நியானவள், ஸ்யாத் - உண்டாகட்டும், அத - பிறகு, ப்ரஜாயேய-பிள்ளை உண்டாகக்கடவேன், அத-பிறகு, மே-எனக்கு, வித்தம்-தனமானது, ஸ்யாத்-உண்டாகட்டும், அத - பிறகு, கர்ம - கர்மத்தை, குர்வீய - செய்யக்கடவேன், இதி - என்று, காமயதே - இச்சிக்கிருன், ஸ: - அந்த ஒருவனுன புருஷனுனவன், யாவத் - எவ்வளவுகாலம், ஏதேஷாம் - இந்த ஜாதிகளுக்குள், ஏகைகமபி - ஒவ்வொன்றையாவது, நப்ராப்நோதி - அடைகிறதில்லையோ, தாவத் - அவ்வளவுகாலம், அக்ருத்ஸ்ந ஏவ-ஒரு அம்சம் குறைந்தவனுகவே, மந்யதே-எண்ணுகிருன், தஸ்ய - அப்படிக் குறைந்தவனுக்கு, க்ருத்ஸ்நதா-நிறைந்திருக்குகையோவென்ருல், அஸ்ய-இவனுக்கு,மந-

மனதுதானே, ஆத்மா - ஆத்மாவாகவும், வாக் - வாக்கானது, ஜாயா - பத்நியாகவும், ப்ராண: - ப்ராணனுனது, ப்ரஜா - ப்ரஜையாகவும், சக்ஷு:-கண்ணனது, மாநுஷம் - மனிதனுடையதான, வித்தம்-தனமான பசு முதலியனவாகவும், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், சக்ஷுஷா-கண்ணுல், தத்-அந்தத்தனத்தை, விந்தே - அடைகிறுனே, ச்ரோத்ரம் - காதானது, தைவம் - தேவர்களுடையதான தனமாயும், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ச்ரோத்ரேண-காதினுல், தத்-அந்தத்தெய்வதனமான தர்மத்தை, ச்ருணோதி-கேட்கிறுனே, அஸ்ய - இவனுடைய, ஆத்மைவ - சரீரந்தானே, கர்ம - கர்மமாகவும் இருக்கிறதோ, ஹி-யாதொரு காரணத்தால், ஆத்மநா-சரீரத்தால், கர்ம - யாகம் முதலிய கர்மங்களை, கரோதி - செய்கிறுனே, ஸஏஷ: - அந்த இந்தக் கும்பலானது, பாங்க்த: - பாங்தமென்கிற, யஜ்ஞ: - யாகத்தின் உருவமோ, பசு: - பசுவும், பாங்க்த: - ஐம்பூதங்களையுடையது, புருஷ: - புருஷனும், பாங்க்த:-ஐம்பூதங்களையுடையவன், இதம்-இந்த, ஸர்வம்-எப்பொருளும், பாங்க்தம் - ஐம்பூதத்தையுடையது, யதிதம்கிஞ்ச-எதெது கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறதோ, ய: - எவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - தியானம் செய்கிறுனே, (ஸம்-) - அறிகிறுனே, தத் - மேற்கூறிய, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், ஆப்நோதி - அடைகிறுன்.

இதி த்ருதீயாத்யாய: | ஸம்வத்ஸரமஹ:|| யத்ஸப்தாந்நாநி மேதயா தபஸா ஜநயத் பிதாவனகஸ்ய ஸாதாரணம் தேவாநபாஜயத் த்வேபஸூந் கார்த்த பசுஷ்வக்ஷம் ப்ரதிஷ்டிதம் யஸ்மிந்ப்ரதிஷ்டிதம் யச்ச ப்ராணிதி யச்ச ந கஸ்மாத்தாநி ந க்ஷீயந்தே த்யமாநாநி ஸர்வதா யோ வைதாமக்ஷிதிம் வேத ஸோன்னமத்தி ப்ரதீகேந ஸதேவாநபிகச்சதி ஸ ஊர்ஜமுபஜீவதீதி ச்லோகா:||க||யத்ஸப்தாந்நாநி மேதயா தபஸா ஜநயத் பிதேதி மேதயா ஹி தபஸா ஜநயத் பிதைகமஸ்ய ஸாதாரணமிதீதமேவாஸ்ய தத் ஸாதாரணமன்னம் யதிதமத்யதே| ஸய ஏதது பாஸ்தே ந ஸபாப்மநோ வ்யாவர்த்ததே மிச்ரம் ஹ்யேதத் | த்வே தேவாநபாஜயதிதி ஹுதம் ச ப்ரஹுதம் ச தஸ்மாத்தேவேப்யோ ஜுஹ்வதி ச ப்ர ச ஜுஹ்வத்யதோ ஆஹுர்தர்சபூர்ணமாஸாவிதி தஸ்மாந்நேஷ்டியாஜுக: ஸ்யாத் பசுப்ய ஏகம் ப்ராயச்சதிதி தத்பய: | பயோ ஹ்யேவாக்ரே மநுஷ்யாச்ச பசவச்சோபஜீவந்தி தஸ்மாத்குமாரம் ஜாதம் க்ருதம் வைவாக்ரே ப்ரதிலேஹயந்தி ஸ்தநம் வாநுதாபயந்த்யத வத்ஸம் ஜாதமாஹுரத்ருணாத இதி தஸ்மிந்ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் | யச்ச ப்ராணிதி யச்ச நேதி பயஸி ஹீதம் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் யச்ச ப்ராணிதி யச்ச ந தத்யதிதமாஹு: ஸம்வத்ஸரம் பயஸா ஜுஹ்வதப புநர்ம்ருத்யுமஜயதீதி ந ததா வித்யாத்யதஹரேவ ஜுஹோதி தத ஹ: புநர்ம்ருத்யுமபஜயத்யேவம் வித்வாந் ஸர்வம் ஹி தேவேப்யோன்னாத்யம் ப்ரயச்சதி கஸ்மாத்தாநி ந க்ஷீயந்தே த்யமாநாநி ஸர்வ

ஜெதிவாரஷொவாசுக்ஷிதிঃ ஸஹீஉஊஂ வாநঃவாநஜ நயதெ|யொ வெதா உக்ஷிதிஂவெஜெதி வாரஷொவா சுக்ஷிதிঃஸஹீஉஊஂயியாயி யாஜநயதெ கஉஹியஹஜெஷ்தஂ நகாய பூாக்ஷதீயெதஹஸொணஉதீ வுதீ கெநெதிஉவஂ வுதீகஂஉவெநெதெஷ்தஹ ஜெவாநவிஶஹூதிஸ ஊ ஜஹஉவஜீவதீதிவுஶஹீ ஸா|| கஉ||

(ப் - ம்.) முதல் சுருதியின் அர்த்தத்தை இரண்டாவது சுருதியே விவக ரிக்கிறது. விதா - எல்லாவற்றையும் படைத்த பரமாத்மா, (ஶஂ)- எல்லாக் கருமங்களுக்கும் உற்பத்திஸ்தானமான ஜீவன், ஜெயா-அறிவாயிருக்கிற, தவஸா - தவத்தால், (ஶஂ) - அறிவாலும் கர்மத்தினாலும், ஸஷ் - ஏழுவித மான, அஊாநி - அன்னங்களை, அஜநயஸ - உண்டுபண்ணினான், உதியஸ - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தஸ -அது, ஹி-ப்ரசித்தம், யஉிஉஂ-யாதொரு இந்த நெல் முதலிய அன்னமானது, அஷ்தெ - சாப்பிடப்படுகிறதோ, தஉி உஜெவ - அந்த இந்த அன்னந்தானே, அஸ்ய - இந்தத் தேவர் முதலானவர் களுக்கு, ஸாயாரணஂ - பொதுவான, அஊஂ - அன்னம், ஸயঃ - தேவர்க ளுக்குக் கொடாத யாவனொருவன், ஊதஸ-இந்த அன்னத்தை, உவாஸ்தெ- புசிக்கிறானோ, ஸঃ - அவன், வாஷநঃ - பாவத்தில் நின்றும், நவ்ராவ தஹதெ - விடப்படுகிறதில்லை, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ஊதஸ - இந்த அன்னமானது, மிஶ்ரஂ - தேவர் முதலியவர்க்கும் பொதுவானதோ, ஜெ-இரண்டான அன்னங்களை, (ஸுஷ்டி - படைத்து), ஜெவாநு-தேவர்களை, அஹாஜயஸ - ப்ரீதிபண்ணிவைத்தான், உதி - என்று, யெ - யாதொரு அன் னங்களோ, தெ - அவைகளை, ஹதஂ - ஔபாசநமும், வுஹதஂ - அக்நிஹோத்திரம்முதலியனவும், தஸாஸ - ஆகையால், ஜெவெஷ்ঃ-தேவர் களின்பொருட்டு, ஜஹூதி - ஔபாஸநம் செய்கிறான், வுவஜஹூ-அக்நி ஹோத்திரம் முதலியவைகளையும் செய்கிறான், அயொ-மேல்மந்திரத்துக்கே வேறு அர்த்தம்சொல்லப்படுகிறது. உஶஹவஊஹஉஸஸள-தரிசமென்றும் பூர்ணமாதமென்றும் சொல்லப்பட்டயாகங்களை, உதி-என்று, ஆஹঃ-சொல் லுகிறார்கள், தஸாஸ - ஆகையால், உஷியாஜகঃ-மற்றவேறு இஷ்டிகளைச் செய்கிறவனாக, நவ்ராஸ-ஆக்கக்கூடாது அல்லது, தஸாஸ-தர்சபூர்ணமாத ங்களேதேவான்னமாகையால் அதில் கொஞ்சமேனும் பிசகுநேரிடாமலிருப்ப தற்கு, உஷியாஜகঃ-மேற்கூறிய யாகங்களைச்செய்துவைக்கும் ருத்விக்காக, நவ்ராஸ - ஆக்கக்கூடாது, தீணஷ்தெநகாரத-என்கிற மந்திரத்தில் அதிக அர்த்தம் இருப்பதால் அதைவிட்டு மேல்மந்திரத்தைச்சொல்லுகிறது, வஶஹ்ঃ - பசுக்களின் பொருட்டு, ஊகஂ - ஒரு அன்னத்தை, வுாய ஷஸ - கொடுத்தான், உதிதஸ - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தஸ - அந்த அன்னமானது, வயঃ - பால், அஜெ - ஆதிகாலத்தில், ஹி - யாதொரு கார ணத்தால், உநஷ்ாঃ - மனிதர்களும், வஶவஸ - பசுக்களும், வயஊவ-

பாலைத்தானே, உபஜீவந்தி - விரும்புகிறார்கள், தஸ்மாத்-ஆகையால், அக்ரே-முதலில், ஜாதம் - பிறந்த, குமாரம் - பிள்ளையை, ப்ரதமமேவம் - நெய்யைத்தானே, ப்ரதிலேஹயந்தி-சாப்பிடச்செய்து வைக்கிறார்கள், ஸ்தநம்வா-ஸ்தநத்தையாவது, அநுதாபயந்தி-சாப்பிடச்செய்கிறார்கள், அத-மேலும், ஜாதம் - பிறந்த, வத்ஸம் - கன்றை, அத்ருணாத: - பிலதின்றாத்து, இதி - என்று, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள் அதாவது பால் குடிக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள், தஸ்மிந்-அந்த பயஸில், ஸர்வம்-எல்லா வஸ்துக்களும், ப்ரதிஷ்டிதம் - உயிர்வைத்திருக்கின்ற, யச்ச - யாதொன்று, ப்ராணிதி-உயிருள்ளதோ, யச்ச - யாதொன்றும், ந - உயிரில்லாததோ, இதி - என்கிற மந்திரத்தின் பொருள், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், யச்ச-யாதொரு வஸ்துவும், ப்ராணிதி-உயிருள்ளதோ, யச்ச-யாதொன்றும், ந-உயிரில்லாததோ, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எப்பொருளும், பயஸி - பயஸில், ப்ரதிஷ்டிதம் - உயிர்வைத்திருக்கின்றன, ஸம்வத்ஸரம் - வருஷகாலம், பயஸா - பாலினால், ஜுஹ்வத் - ஓமம்செய்தவன், புந:-மறுபடியும், அபம்ருத்யும்-மரணத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறான், இதி - என்று, யத்-யாதொன்று, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்களோ, தத் - அந்த, இதம் - இந்த வசனத்தை, ததா - அப்படி, நவித்யாத் - அறியக்கூடாது, யத்-அஹரேவ - எந்தத்தினத்திலேதானே, ஜுஹோதி - ஓமம்செய்கிறானோ, தத்அஹ: - அந்தத்தினத்தில், புந:-மறுபடியும், அபம்ருத்யும் - மரணத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறான், ஏவம் - இந்தப் பிரகாரம், வித்வாந் - அறிந்தவன், ஸர்வம் - எல்லா, அந்நாத்யம் - அன்னம் நெய்முதலியவற்றை, தேவேப்ய: - தேவர்களின் பொருட்டு, ப்ரயச்சதி-கொடுக்கிறான், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வதா - தினந்தோறும், அத்யமாநாநி - சாப்பிடப்பட்ட, தாநி - அந்த அன்னங்கள், நக்ஷீயந்தே-குறைகிறதில்லை, இதி-என்கிற மந்திரத்தின்பொருள், புருஷோவை-பரமாத்மா தானே, (ஸம்) - ஜீவன்தானே, நக்ஷிதி: - குறையாதவன்: ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ஸ: - அந்தப் புருஷன், இதம் - இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, புந:புந: - அடிக்கடி, ஜநயதே-உண்டுபண்ணுகிறானே, யோவை-யாதொருவன்தானே, தாம் - அந்த, அக்ஷிதிம் - நாசமில்லாமையை, வேத-அறிகிறானே, இதி - என்கிற மந்திரத்தின்பொருள், புருஷோவை - புருஷன்தானே, அக்ஷிதி: - நாசமில்லாதவன், ஸஹி --அவன்தானே, இதம்-இந்த, அந்நம் - அன்னத்தை, கர்மபி: - ப்ராணிகளுடைய கர்மங்களோடே கூடினவனாக, தியாதியா - அடிக்கடிச் சங்கல்பத்தோடே கூடினவனாகவும், (ஸம்) - தங்கள் தங்கள் கருமங்களோடேயும் அந்தக் கருமங்களேற்ற அறிவோடும் கூடினவனாக, ஜநயதே - உண்டுபண்ணுகிறான், யத் தத் - இந்த அன்னத்தை, நகுர்யாத் - செய்யாமல் போனானேயானால், க்ஷீயேத ஹ - குறைந்தேவிடும், ஸ: - அவன், ப்ரதீகேந - முகத்தினால், அந்நம்-

அன்னத்தை, அத்தி - சாப்பிடுகிறான், இதி - என்கிற மந்திரன்பொருட்டு, முகம் - முகமானது, ப்ரதீகம் - ப்ரதீகமென்று சொல்லப்பட்டது, முகேந - முகேந என்பது, ஏதத் - இதின்பொருள், ஸ: - அவன், தேவாந் - தேவர்களையும், அபிகச்சதி - அடைகிறான், ஸ: - அவன், ஊர்ஜம் - பரமாத்மாவை, (அம்ருதம்) - அமிர்தத்தை, உபஜீவதி - அடைகிறான், இதி - என்கிற மந்திரமானது, ப்ரசம்ஸா - பயனைச் சொல்லுகிறது.

த்ரீண்யாத்மநே குர்வாதேதி மநோ வாசம் ப்ராணம் தாந்யாத்மநே குர்வாதாந்யத்ர மநா அபூவம் நாதர்சமந்யத்ர மநா அபூவம் நாச்ரௌஷமிதி மநஸா ஹ்யேவ பச்யதி மநஸா ச்ருணோதி | காம: ஸங்கல்போ விசிகித்ஸா ச்ரத்தாச்ரத்தா த்ருதிரத்ருதிர்ஹ்ரீர்தீர்பீரித்யேதத்ஸர்வம் மந ஏவ தஸ்மாதபி ப்ருஷ்ட உபஸ்ப்ருஷ்டோ மநஸா விஜாநாதி ய: | கச்ச சப்தோ வாகேவ ஸா | ஏஷா ஹ்யந்தமாயத்தைஷா ஹி ந ப்ராணோऽபாநோ வ்யாந உதாந: ஸமாநோऽந இத்யேதத்ஸர்வம் ப்ராண ஏவைதந்மயோ வா அயமாத்மா வாங்மயோ மநோமய: ப்ராணமய: ||௩||

(ப்-பா-ம்.) த்ரீணி-மூன்று அன்னங்களை, ஆத்மநே - ஆத்மாவின்பொருட்டு, அகுருத - செய்தான், இதி-என்கிற மந்திரத்திரத்தின்பொருள், மந: - மனது, வாசம் - வாக்கு, ப்ராணம்-ப்ராணன், தாநி - அந்த மூன்றுகளையும், ஆத்மநே-ஆத்மாவின்பொருட்டு, அகுருத - செய்தான், அந்யத்ர மநா: - வேறிடத்தில் மனதையுடையவனாக, அபூவம் - ஆனேன், நாதர்சம் - பார்க்கவில்லை, அந்யத்ர மநா: - வேறிடத்தில் மனதையுடையவனாக, அபூவம் - ஆனேன், நாச்ரௌஷம்-கேட்கவில்லை, இதி - என்று,(லோக: - உலகமானது), ப்ரதீதி-அறிகிறது, மநஸா ஹ்யேவ-மனதினாலேதானே, பச்யதி - பார்க்கிறான், மநஸா - மனதினாலே, ச்ருணோதி-கேட்கிறான், காம:-விஷயத்தில் ஆசையும், ஸங்கல்ப:-உறுதியான எண்ணமும், விசிகித்ஸா-சந்தேகமும், ச்ரத்தா - கர்மங்களில் நிலைநின்ற புத்தியும், அச்ரத்தா-அதற்கு எதிரான அறிவும், த்ருதி: - ப்ரீதியும், அத்ருதி: - அப்ரீதியும், ஹ்ரீ:-வெட்கமும், தீ: - ப்ரமாணங்களாலுண்டான அறிவும், பீ:-வருந்துக்கத்தின் எண்ணமும், இத்யேதத் - என்கிற இந்த,ஸர்வம் - எல்லாம், மந ஏவ - மனிதனால் உண்டானவையே, தஸ்மாதபி-ஆகையாலும்,ப்ருஷ்ட:-பின்னால்,உபஸ்ப்ருஷ்ட: - தொடப்பட்டவனாக, மநஸா - மனதினால், விஜாநாதி-அறிகிறான், ய: கச்ச - எல்லா, சப்த:-சப்தமும், வாகேவ-வாக்கினால் உண்டானவையே, ஏஷா-இந்த வாக்கானது, அந்தம் - எல்லாப்பொருள்களின் முடிவையும், ஆயத்தா - அடைந்தது, ஏஷா ஹி - இந்த வாக்கோவென்றால், ந- அப்படி முடிவை அடையவில்லை அதாவது எல்லாப்பொருளையும் தானுணர்த்துவதாய்த் தன்னை உணர்த்துவது என்றென்றைக்கோ ஒழிந்தது என்று கருத்து,ப்ராண:-இருதயத்திலிருந்து முகத்திலும் நாசியிலும் சஞ்சரிக்கும்

ப்ராணனும், அபாந: - மலமூத்திரங்களை கீழ்த்தள்ளும் நாபியிலிருக்கும் அபானமும், வ்யாந:-ப்ராணன் அபானன் இவைகளுடைய சேர்க்கையாய்ச் சரீரமெங்கு மிருக்கும் வியானனும், உதாந:-உயர்ச்செல்லும் நடைக்குக் காரணமாய்க் கால் முதல் தலைவரையில் இருக்கும் உதானனும், ஸமாந: - சாப்பிட்டதையும் குடித்ததையும் சமமாகச்செய்யும் முதுகிலிருக்கும் ஸமானனும், அந:-மேற்கூறிய இருப்புகளுக்குப் பொதுவான சேட்டையோடும் கூடின அனனென்பவனும், இதி ஏதத்-என்கிற இந்த, ஸர்வம் - எல்லாம், ப்ராண ஏவ - ப்ராணன்தான், அயம் - இந்த, ஆத்மா - ஜீவன், ஏதந்மயோ வை - இம்மூன்றுகளினுருவந்தான், வாங்மய: - வாக்கினால் நிறைந்தவன், மநோமய:-மனதினால் நிறைந்தவன், ப்ராணமய:-ப்ராணனால் நிறைந்தவன்.

த்ரயோ லோகா ஏத ஏவ வாகேவாயம் லோகோ மநோ(அ)ந்தரிக்ஷ லோக: ப்ராணோ(அ)ஸௌ லோக: ||ருஎ||

(ப்-பா-ம்.) ஏத ஏவ-இம்மூன்றுமே, த்ரய:-மூன்றான, லோகா: - உலகங்கள், வாகேவ - வாக்குத்தானே, அயம் - இந்த, லோக:-பூலோகம், மந: - மனது, அந்தரிக்ஷலோக:-புவர்லோகம், ப்ராண:-ப்ராணன், அஸௌ-இந்த, லோக: - சுவர்லோகம்.

த்ரயோ வேதா ஏத ஏவ வாகேவர்க்வேதோ மநோ யஜுர்வேத: ப்ராண: ஸாமவேத: ||ருஅ||

(ப்-பா-ம்.) த்ரய: - மூன்றான, வேதா: - வேதங்களும், ஏத ஏவ - இந்த வாக்காதிகளே, வாகேவ - வாக்குத்தானே, ருக்வேத: - ருக்குவேதம், மந:-மனது, யஜுர்வேத:-யசுர்வேதம், ப்ராண:-ப்ராணன், ஸாமவேத: - சாமவேதம்.

தேவா: பிதரோ மநுஷ்யா ஏத ஏவ வாகேவ தேவா மந: பிதர: ப்ராணோ மநுஷ்யா: ||ருகூ||

(ப்-பா-ம்.) தேவா: - தேவர்களும், பிதர: - பிதுர்க்களும், மநுஷ்யா: - மனிதர்களும், ஏத ஏவ - இம்மூன்றுமே, வாகேவ - வாக்கே, தேவா: - தேவர்கள், மந: - மனது, பிதர: - பிதுர்க்கள், ப்ராண:-ப்ராணன், மநுஷ்யா: - மனிதர்கள்.

பிதா மாதா ப்ரஜைத ஏவ மந ஏவ பிதா வாங்மாதா ப்ராண: ப்ரஜா |

(ப்-பா-ம்.) பிதா - தகப்பனும், மாதா - தாயும், ப்ரஜா-புத்திரரும், ஏத ஏவ - இம்மூன்றுமே, மந ஏவ - மனதுதானே, பிதா - தகப்பன், வாக் - வாக்கானது, மாதா - தாய், ப்ராண: - ப்ராணன், ப்ரஜா - பிள்ளை,

விஜ்ஞாதம் விஜிஜ்ஞாஸ்யமவிஜ்ஞாதமேத ஏவ யத்கிஞ்ச விஜ்ஞாதம் வாசஸ்தத்ரூபம் வாக்தி விஜ்ஞாதா வாகேநம் தத்பூத்வா(அ)வதி ||கூ0||

(ப்-பா-ம்.) விஜ்ஞாதம்-அறிந்ததும், விஜிஜ்ஞாஸ்யம்-அறியப்புகுகிறதும், அவிஜ்ஞாதம் - அறியாததும், ஏதஏவ - இம்மூன்றுமே, யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, விஜ்ஞாதம் - அறியப்பட்டதோ, தத் - அது, வாச꞉ - வாக்கினுடைய, ரூபம் - உருவம், விஜ்ஞாதம் - அறியப்பட்ட வஸ்துக்களும், வாக்-வாக்கின் ஆதீனமன்றோ, ஏநம் - இந்தப் புருஷனை, தத் - அறியப்பட்ட வஸ்துவானது, வாக் - வாக்காக, பூத்வா - ஆய், அவதி - காப்பாற்றுகிறது.

யத்கிஞ்சவிஜிஜ்ஞாஸ்யம்மநஸஸ்தத்ரூபம் மநோஹிவிஜிஜ்ஞாஸ்யம்மந ஏநம்தத்பூத்வாऽவதி ||௯||

(ப்-பா-ம்.) யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, விஜிஜ்ஞாஸ்யம் - அறியவேண்டியதோ, தத் - அது, மநஸ꞉-மனதினுடைய, ரூபம்-உருவம், ஹி-யாதொரு காரணத்தால், மந꞉ - மனது, விஜிஜ்ஞாஸ்யம் - எண்ணத்தகுந்ததோ, ஏநம்-இந்தப் புருஷனை, தத் - அந்த எண்ணத்தகுந்த வஸ்துவானது, மந꞉ - மனதாக, பூத்வா - ஆய், அவதி - காப்பாற்றுகிறது.

யத்கிஞ்சாவிஜ்ஞாதம் ப்ராணஸ்யதத்ரூபம் ப்ராணோஹ்யவிஜ்ஞாத꞉ ப்ராணஏநம்தத்பூத்வாऽவதி ||௧௦||

(ப்-பா-ம்.) யத்கிஞ்ச - யாதொன்று, அவிஜ்ஞாதம் - அறியப்படாததோ, தத் - அது, ப்ராணஸ்ய-ப்ராணனுடைய, ரூபம்-உருவம், ஹி-யாதொரு காரணத்தால், ப்ராண꞉ - ப்ராணனனது, அவிஜ்ஞாத꞉-அறியப்படாததோ, ஏநம் - இவனை, தத் - அறியப்படாத வஸ்துவானது, ப்ராண꞉ - ப்ராணனாக, பூத்வா - ஆய், அவதி - காப்பாற்றுகிறது.

தஸ்யைவாச꞉ப்ருதிவீஶரீரம்ஜ்யோதீரூபமயமக்நிஸ்தத்யாவத்யேவ வாக்தாவதீப்ருதிவீ தாவாநயமக்நி꞉ ||௧௧||

(ப்-பா-ம்.) தஸ்யை - அந்த, வாச꞉ - வாக்குக்கு, ப்ருதிவீ - பூமியானது, ஶரீரம் - அதிஷ்டானம், ஜ்யோதிரூபம் - சோதிர்மயமான உருவமானது, அயம் - இந்த, அக்நி꞉-நெருப்பு, தத்-ஆகையால், வாக்-வாக்கானது, யாவத்யேவ-எவ்வளவோ, தாவதி-அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, ப்ருதிவீ-பூமியும், அயம் - இந்த, அக்நி꞉ - நெருப்பும், தாவாந் - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது.

அதைதஸ்யமநஸோத்யௌஶ்ஶரீரம்ஜ்யோதீரூபமஸாவாதித்யஸ்தத்யாவதேவ மநஸ்தாவதீத்யௌரஸாவாதித்யஸ்தௌமிதுநம்ஸமைதாம்தத꞉ ப்ராணோऽஜாயதஸ இந்த்ர꞉ஸஏஷோऽஸபத்நோ த்விதீயோ வைஸபத்நோநாஸ்யஸபத்நோபவதியஏவம்வேத ||௧௨||

(ப்-பா-ம்.) அத-பிறகு, ஏதஸ்ய - இந்த, மநஸ꞉ - மனதுக்கு, த்யௌ꞉-த்யுலோகமானது, ஶரீரம் - ஆதாரம், ஜ்யோதி꞉-சோதிர்மயமான, ரூபம்-உருவமானது, அஸௌ - இந்த, ஆதித்ய꞉ - சூரியன், தத்-அந்த விஷயத்தில்,

மந: - அத்தியாத்மாவும் அதிபூதமாயுமுள்ள மனதானது, யாவத் - எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளதோ, தாவதீ - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, த்யௌ: - ஆதாரமான த்யுலோகம், தாவாந் - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, அஸௌ - இந்த, ஆதித்ய: - உருவமான சூரியன், தௌ - அந்த அக்நியும் ஆதித்யனுமான வாக்கும் மனதும், மிதுநம் - இரண்டாக, ஸமைதாம் - சேர்ந்தன, தத: - அப்படிச் சேர்ந்ததால், ப்ராண: - ப்ராணனானது, அஜாயத - உண்டாயிற்று, ஸ: - அந்த ப்ராணனானது, இந்த்ர: - வேறு இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது, ஸ ஏஷ: - அந்த இந்த ப்ராணனானது, அஸபத்ந: - ஒப்பற்றது, த்விதீயோ வை - இரண்டாவது வஸ்துதானே, ஸபத்ந: - ஸபத்நமென்று சொல்லுகிறது, ய: - யாதொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத - அறிகிறானோ, அஸ்ய - இவனுக்கு, ஸபத்ந: - சத்துருவானவன், ந பவதி - இருக்கிறதில்லை.

அதைதஸ்ய ப்ராணஸ்யாப: ஶரீரம் ஜ்யோதீரூபமஸௌ சந்த்ர: தத்யாவாநேவ ப்ராணஸ்தாவத்ய ஆபஸ்தாவாநஸௌ சந்த்ர: த ஏதே ஸர்வ ஏவ ஸமா: ஸர்வேऽநந்தா: ஸ யோ ஹைதாநந்தவத உபாஸ்தேऽந்தவந்தம் ஸ லோகம் ஜயத்யத யோ ஹைதாநநந்தாநுபாஸ்தேऽநந்தம் ஸ லோகம் ஜயதி ||௧௩||

(ப்-பா-ம்.) அத - பிறகு, ஏதஸ்ய - இந்த, ப்ராணஸ்ய - ப்ராணனுக்கு, ஆப: - ஜலம், ஶரீரம் - ஆதாரம், ஜ்யோதீரூபம் - சோதிர்மயமான ரூபமானது, அஸௌ - இந்த, சந்த்ர: - சந்திரன், தத் - அந்த விஷயத்தில், ப்ராண: - ப்ராணன், யாவாநேவ - எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளதோ, ஆப: - ஜலமும், தாவத்ய: - அவ்வளவுபரிமாணமுள்ளது, அஸௌ - இந்த, சந்த்ர: - சந்திரனும், தாவாந் - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவன், த ஏதே - அந்த இந்த வாக்கு மனது ப்ராணன் இவைகள், ஸர்வ ஏவ - மூன்றுமே, ஸமா: - அந்த உடலுக்குச் சரியான உருவமுள்ளவைகள் அதாவது எப்படி விளக்கினொளியானது குடம் வீடு மெத்தை இவைகளில் அவ்வவைகளுக்குத் தக்கபடி தன்னொளியைப் பரப்புதல் சுருக்குதல் செய்கிறதோ அப்படியே ப்ராணனும் கொசுகு யானை முதலிய சரீரங்களினாலும் அந்தந்த உடலுக்கேற்கப் பெருத்தல் குறுகுதல் இவைகளை உடைத்தாயிருக்கிறது, ஸர்வே - இம்மூன்றும், அநந்தா: - வெகுகாலமிருப்பவைகள், ஸ யோ ஹ - யாதொருவன்தானே, ஏதாந் - இம்மூன்றையும், அந்தவத: - முடிவுள்ளவைகளாக, உபாஸ்தே - த்யானம் செய்கிறானோ, ஸ: - அவன், அந்தவந்தம் - நாசமுள்ளதான, லோகம் - பயனை, ஜயதி - அடைகிறான், அத - பிறகு, யோ ஹ - யாதொருவன்தானே, ஏதாந் - இவைகளை, அநந்தாந் - நாசமில்லாதவைகளாக, உபாஸ்தே - த்யானம்செய்கிறானோ, ஸ: - அவன், அநந்தம் - நாசமில்லாததாக, லோகம் - பயனை, ஜயதி - அடைகிறான்.

𑌸 𑌏𑌷 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌏𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶 𑌕𑌲𑌾 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀 𑌕𑌲𑌾 𑌸 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌤𑌯𑌾 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌕𑌲𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈 ||கச||

(ப்-பா-ம்.) 𑌸 𑌏𑌷𑌃 - ப்ராணனுக்கு அதிஷ்டான தேவதையான சந்திரனவன், 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃- 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌷𑍋𑌡𑌾𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑌯𑌤𑌿 - என்கிறபடியே மாதங்களைச் செய்கிறபடியால் சம்வச்சரமென்று பெயர்கொண்டவன், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃-𑌸𑍌𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑍈𑌦𑍇𑌵𑌤𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍂𑌷𑌃 - என்கிறபடியே ப்ரசாபதி என்று சொல்லப்பட்டவன், 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌃 - பதினாறு கலைகளுள்ளவன், 𑌤𑌸𑍍𑌯-அந்தச் சந்திரனுக்கு, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌏𑌵-இரவுகள்தானே, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶 - பதினைந்து, 𑌕𑌲𑌾𑌃 - கலைகள், 𑌅𑌸𑍍𑌯-இந்தச்சந்திரனுக்கு, 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀- பதினாறாவதான, 𑌕𑌲𑌾 - கலையானது, 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍈𑌵-நாசமில்லாததுதான், 𑌸𑌃- அந்தச் சந்திரனவன், 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 - இரவுகளாலேயே, 𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 - நிறைக்கப்படுகிறான், 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇𑌚 - குறையவுங் குறைகிறான், 𑌸𑌃 - அந்தச் சந்திரன், 𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 - அமாவாசை என்கிற, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 - இரவில், 𑌏𑌤𑌯𑌾 - இந்த, 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍍𑌯𑌾 - பதினாறாவதான, 𑌕𑌲𑌯𑌾 - கலையினாலே, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லா, 𑌇𑌦𑌂 -இந்த, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌤𑌃 - ப்ராணிகளை, 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 - உள்புகுந்து, 𑌤𑌤𑌃 - பிறகு, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 - காலையில், 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 - உண்டாகிறான், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-ஆகையால், 𑌏𑌤𑌾𑌂 - இந்த, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 - அமாவாசை இரவில், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌤𑌃 - ப்ராணிகள், 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 - இந்த, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌏𑌵 - சந்திரரூபமான தேவதையினுடையதானே, 𑌅𑌪𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈 - பூசையின்பொருட்டு, 𑌕𑍃𑌕𑌲𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 - ஓந்தியினுடையவும், 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 - ப்ராணனை, 𑌨𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - போகக்கூடாது.

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌸 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶 𑌕𑌲𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀 𑌕𑌲𑌾 𑌸 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌂 𑌜𑍀𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚𑍇𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌿𑌨𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌹𑍁𑌃 ||கரு||

(ப்-பா-ம்.) 𑌯𑍋 𑌵𑍈 - யாதொருவன், 𑌸𑌃 - அப்படிப்பட்ட, 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 - ஸம்வச்சரமென்றும், 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 - ப்ரஜாபதி என்றும், 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌃-பதினாறுகலை உள்ளவன் என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட சந்திரனோ, 𑌸𑌃- அவன், 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 - இந்த ஆத்மாதானே, 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 - யாதொரு இந்த, 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍 - இப்படித்தெரிந்த, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருடனோ, 𑌤𑌸𑍍𑌯 - அந்தப் புருஷ

னுக்கு, வித்தேநைவ - பசு முதலிய தனந்தானே, ஷோடஶ - பதினைந்து, கலா: - கலைகள், அஸ்ய - இந்தப் புருடனுடைய, ஆத்மைவ - சரீரந்தானே, ஷோடஶீ - பதினாறுவதான, கலா - கலை, ஸ: - அந்தப் புருடன், வித்தேநைவ - தனத்தினாலேதானே, ஆபூர்யதே ச - நிறைக்கப்படுகிறான், அபக்ஷீயதே ச - குறைக்கவும்படுகிறான், ததேதத் - அந்த இந்தக் காரணத்தால், யத் - யாதொரு காரணத்தால், அயம் - இந்த, ஆத்மா - சரீரமானது, நப்யம் - சக்கிரத்தின் குடம்மாதிரியோ, வித்தம் - தனமானது, ப்ரதி: - சக்கிரத்தின் அரம்முதலிய பரிவாரம்மாதிரியோ, தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வஜ்யாநிம் ப்ரதி - எல்லாத் தனங்களுடைய நாசம் நேர்ந்தாலும், ஜீயமாந: - நசிக்கிறானாலும், ஆத்மநா சேத் - சரீரத்தினாலேயோ வென்றால், ஜீவதி - ஜீவிக்கிறான், ப்ரதிநா - தனத்தினாலே, அகாத் - போனான், இத்யேவ - என்றுதான், ஆஹு: - சொல்லுகிறார்.

அத த்ரயோ வாவ லோகா மநுஷ்யலோக: பித்ருலோகோ தேவலோக இதி ஸோऽயம் மநுஷ்யலோக: புத்ரேணைவ ஜய்யோ நாந்யேந கர்மணா கர்மணா பித்ருலோகோ வித்யயா தேவலோகோ தேவலோகோ வை லோகாநாம் ஶ்ரேஷ்டஸ்தஸ்மாத்வித்யாம் ப்ரஶம்ஸந்தி ||௧௬||

(ப-பா-ம்.) அத - பிறகு, த்ரயோ வாவ - மூன்றாகத்தானே இருக்கிறவை, லோகா: - உலகங்கள், மநுஷ்யலோக: - மனிதர்களுடைய உலகம், பித்ருலோக: - பிதுர்க்களுடைய உலகம், தேவலோக:-தேவர்களுடைய உலகம், இதி - என்று, ஸோऽயம் - அந்த இந்த, மநுஷ்யலோக: - மனிதர்களுடைய உலகமானது, புத்ரேணைவ-பிள்ளையினாலேதானே, ஜய்ய:- அடையத்தகுந்தது, அந்யேந - வேறு, கர்மணா - கர்மத்தாலே யாவது ஞானத்தாலே யாவது, ந-அடையத்தகுந்ததன்று, பித்ருலோக: - பிதுர்க்களுடைய உலகமானது, கர்மணா - அக்நிஹோத்திரம் முதலிய கர்மத்தினாலும், தேவலோக: - தேவர்களுடைய உலகமானது, வித்யயா - வித்தையினாலும், ஜய்ய: - அடையத்தகுந்தது, தேவலோகோ வை - தேவர்களுடைய உலகந்தானே, லோகாநாம்-உலகங்களுக்குள், ஶ்ரேஷ்ட:-உயர்ந்தது, தஸ்மாத் - ஆகையால், வித்யாம்-வித்தையை, ப்ரஶம்ஸந்தி-புகழ்கிறார்கள்.

அதாத: ஸம்ப்ரத்திர்யதா ப்ரைஷ்யந்மந்யதேऽத புத்ரமாஹ த்வம் ப்ரஹ்ம த்வம் யஜ்ஞஸ்த்வம் லோக இதி ஸ புத்ர: ப்ரத்யாஹாஹம் ப்ரஹ்மாஹம் யஜ்ஞோऽஹம் லோக இதி யத்வை கிஞ்சாநூக்தம் தஸ்ய ஸர்வஸ்ய ப்ரஹ்மேத்யேகதா| யே வை கே ச யஜ்ஞாஸ்தேஷாம் ஸர்வேஷாம் யஜ்ஞ இத்யேகதா யே வை கே ச லோகாஸ்தேஷாம் ஸர்வேஷாம் லோக இத்யேகதைதாவத்வா இதம் ஸர்வமேதந்மா ஸர்வம் ஸந்நயமிதோऽபுநஜதிதி தஸ்மாத்புத்ரமநுஶிஷ்டம் லோக்யமாஹுஸ்தஸ்மாதேநமநுஶாஸதி ஸ யதைவம்வித

ஸ்மால்லோகாத்ப்ரைத்யதைபிரேவ ப்ராணைஸ்ஸஹ புத்ரமாவிஶதி| ஸயத்யநேந கிஞ்சிதக்ஷ்ணயாக்ருதம் பவதி தஸ்மாதேநꣳ ஸர்வஸ்மாத் புத்ரோ முஞ்சதி தஸ்மாத் புத்ரோ நாம ஸ புத்ரேணைவாஸ்மிம்ல்லோகே ப்ரதிதிஷ்டத்யதைநமேதே தைவா: ப்ராணா அம்ருதா ஆவிஶந்தி ||கஎ||

(ப்-பா-ம்.) அத: - பிறகு, ஸம்ப்ரத்தி - சம்பிரதாயமென்று சொல்லப்பட்ட கருமம் அதாவது புத்திரனிடத்தில் தன்னந்தகாலத்தில் தன் வியாபாரங்களைப் பொறுத்தல், யதா - எக்காலத்தில், ப்ரைஷ்யந் - மரிக்கப்போகிறவனாக, மந்யதே - எண்ணுகிறானோ, அத - அக்காலத்தில், புத்ரம் - பிள்ளையைக் குறித்து, த்வம் - நீ, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், த்வம் - நீ, யஜ்ஞ:- யக்யம், த்வம் - நீ, லோக: - உலகம், இதி - என்று, ஆஹ - சொல்லுகிறான், ஸ: - அந்த, புத்ர: - பிள்ளையானவன், அஹம் - நான், ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம், அஹம் - நான், யஜ்ஞ: - யக்யம், அஹம் - நான், லோக: - உலகம், இதி - என்று, ப்ரத்யாஹ - பதில்சொல்லுகிறான், யத்வைகிஞ்ச-யாதாநொன்று, அநூக்தம் - அத்தியயனம் செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததுமோ, தஸ்ய - அந்த, ஸர்வஸ்ய - எல்லாவற்றிற்கும், ப்ரஹ்மேதி - ப்ரம்மமென்கிற பதத்தால், ஏகதா - ஒன்று சேர்ந்தது அதாவது இவ்வளவுகாலம் வேதவிஷயமான அத்தியயன வியாபாரம் என்னால் செய்யக்கூடியது எதுவோ அவையெல்லாம் இனி உன்னுதீனம் என்று கருத்து, யேவைகேச - யாதொரு, யஜ்ஞா: - யக்யங்களோ, தேஷாம் - அந்த, ஸர்வேஷாம்-எல்லாவற்றிற்கும், யஜ்ஞ இதி - யக்ய என்கிற பதத்தால், ஏகதா - ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறது நான்செய்யவேண்டிய யக்யங்களும் உன்னுதீனமென்று கருத்து, யேகேச - யாதொரு, லோகா:-உலகங்களோ, தேஷாம் - அந்த, ஸர்வேஷாம் - எல்லாவற்றிற்கும், லோகஇதி - லோக என்கிற பதத்தால், ஏகதா - ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறது நானடையவேண்டிய உலகங்களும் உன்னுதீனமென்று கருத்து, இதம் - இந்த, ஸர்வம்-எல்லாக் காரியங்களுக்கும், ஏதாவத்வை - இவ்வளவுதான், ஏதத் - இந்த, ஸர்வம் - வேதம் யக்யம் உலகமிவைகளை, அயம்ஸந் - இந்தப் புத்திரரூபமாகவே, இத: - இந்த உலகத்தில் நின்றும், மா - என்னை, அபுநஜத் - ரக்ஷிக்கப்போகிறான், (இதி - என்று), பிதா - தகப்பன், ஆஹ--சொல்லுகிறான், தஸ்மாத்-ஆகையாலே, அநுஶிஷ்டம் - ஆக்யாபிக்கப்பட்ட, புத்ரம் - பிள்ளையை, லோக்யம்-உலகத்துக்குச் சாதனமாக, ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள், தஸ்மாத் - அப்படிச் சாஸநமாகையால், ஏநம் - இந்தப் பிள்ளையை, அநுஶாஸதி - தகப்பன்மார்கள் ஆக்யாபிக்கிறார்கள், ஏவம்வித் - இப்படி ஆக்யாபித்த, ஸ:-அந்தத் தகப்பன், யதா - எக்காலத்தில், ப்ரைதி - பரலோகத்தை அடைகிறானோ, அத - அக்காலத்தில், ஏபி: - இந்த, ப்ராணைஸ்ஸஹ - ப்ராணனோடேகூடத்தானே, புத்ரம் - பிள்ளையை, ஆவிஶதி - ப்ரவேசிக்கிறான்,

ஸ: - அந்தப் பிள்ளையானவன், யதி - ஒருகாலத்தில், அநேந - இந்தத் தகப்பனாலே, கிஞ்சித் - ஒருகாரியம், அக்ஷ்ணயா - மூலைவழியாய், அக்ருதம்-செய்யப்படாததாக, பவதி - ஆகிறதோ, தஸ்மாத் - அந்த, ஸர்வஸ்மாத்-எல்லாக் காரியத்தில் நின்றும், ஏநம் - இந்தப் பிதாவை, முஞ்சதி - விடுவிக்கிறான். தஸ்மாத் - ஆகையால், புத்ரோநாம - பிள்ளையென்று பெயர், ஸ: - அந்தப் பிதாவானவன், புத்ரேணைவ-பிள்ளையினாலேதானே, அஸ்மிந் - இந்த, லோகே - உலகத்தில், ப்ரதிதிஷ்டதி-பெருமை அடைகிறான், அத - பிறகு, ஏநம் - இந்தப் புருஷனை, அம்ருதா:-அமோகங்களான, தைவா:-மனிதர்களைக்காட்டிலும் வேறு பட்டதுதான், ஏதே-இந்த, ப்ராணா:-ப்ராணனென்று சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்கள், ஆவிசந்தி-அடைகின்றன.

ப்ருதிவ்யை சைநமக்நேச்ச தைவீவாகாவிசதி ஸாவை தைவீ வாக்யயாயத்யதேவவததி தத்தத்பவதி ||௧௯||

(ப்-பா-ம்.) ப்ருதிவ்யை - பூமியில் நின்றும், அக்நேச்ச - அக்கினியில் நின்றும், தைவீ - மனிதர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, வாக் - வாக்கானது, ஏநம் - இந்தப் புருஷனை, ஆவிசதி-அடைகிறது, யயா-யாதொரு வாக்கினாலே, யத்யதேவ - யாதொன்றைத்தானே, வததி-சொல்லுகிறானோ, தத்தத் - அதது, பவதி - உண்டாகிறதோ, ஸா - அதானது, தைவீவாக்-தேவவாக்கு என்று சொல்லப்பட்டது.

திவச்சைநமாதித்யாச்ச தைவம் மந ஆவிசதி தத்வைதைவம் மநோ யேநாநந்த்யேவபவத்யதோ நசோசதி ||௨௦||

(ப்-பா-ம்.) திவச்ச - ஆகாயத்தில் நின்றும், ஆதித்யாச்ச-சூரியனிடத்தில் நின்றும். ஏநம் - இவனை, தைவம் - மனிதர்களில் வேறுபட்டதான, மந: - மனதானது, ஆவிசதி - அடைகிறது, யேந - யாதொரு மனதால், ஆநந்த்யேவ-சுசியாகத்தானே, பவதி - ஆகிறான், அதோ - பிறகு, நசோசதி - துக்கியாகிறதில்லையோ, தத்வை - அதுதானே, தைவம் - தெய்வமென்று சொல்லப்பட்ட, மந: - மனது.

அத்ப்யச்சைநம் சந்த்ரமஸச்ச தைவ: ப்ராண ஆவிசதி ஸவை தைவ: ப்ராணோ யஸ்ஸஞ்சரம்ஸ்சாஸஞ்சரம்ஸ்ச ந வ்யததேऽதோ நரிஷ்யதி ஸ ஏவம் வித்ஸர்வேஷாம் பூதாநாமாத்மா பவதி யதைஷா தேவதைவம் ஸ யதைதாம் தேவதாம் ஸர்வாணி பூதாந்யவந்த்யேவம் ஹைவம் விதம் ஸர்வாணி பூதாந்யவந்தி யது கிஞ்சேமா: ப்ரஜா: சோசந்த்யமைவாஸாம் தத்பவதி புண்யமேவாமும் கச்சதி நஹவை தேவாந்பாபம் கச்சதி ||

(ப்-பா-ம்.) அத்ப்ய: - ஜலத்தில் நின்றும், சந்த்ரமஸ: - சந்த்ரனிடத்தில் நின்றும், ஏநம் - இந்தப் புருஷனை, தைவ: - மனிதர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, ப்ராண: - ப்ராணனானது, ஆவிசதி - அடைகிறது, ய:-யாதொரு ப்ராணனானது, ஸஞ்சரம்ஸ்ச - சலித்தபோதிலும், அஸஞ்சரம்ஸ்ச -

சலியாதபோதிலும், நவ்யதெ - சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, (௩௦) - சுஸாவாஜு - சலியாதவனாக, யயா - எப்படி, நவ்யதெ - சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, தயா - அப்படி, ஸஜ்ஜாஜு - சலித்தவனாகவும், நவ்யதெ-சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, ஸவெ - அவன்தானே, தெவஃ-தெய்வமென்கிற, ப்ராணஃ - ப்ராணன், ஸவம்விசு - இப்படி அறிந்த, ஸஃ-அவன், சுயொ - பிறகு, நரிஷ்யதி - நாசமடைகிறதில்லை, யயா-எப்படி, ஸஷா - இந்த, தெவதா - தேவதையோ, ஸவம் - இந்த ப்ரகாரம், ஸஃ-அந்தப் புருஷனானவன், ஸவெஷாம் - எல்லா, ஹூதாநாம் - ப்ராணிகளுக்கும், ஆத்மா-ஆத்மாவாக, ஹவதி - ஆகிறான், யயா - எப்படி, ஸதாம்-இந்த, தெவதாம் - தேவதையை, ஸவாணி - எல்லா, ஹூதாநி-ப்ராணிகளும், சுவந்தி - காப்பாற்றுகின்றனவோ, ஸவம்ஹ- இந்தப்படியே, ஸவம்விதம் - இப்படி அறிந்தவனை, ஸவாணி - எல்லா, ஹூதாநி - ப்ராணிகளும், ஹவந்தி - காப்பாற்றுகின்றன, யது-யாதொரு பாபத்தினாலேதானே. ஐமாஃ - இந்த, ப்ஜாஃ - ப்ராணிகள், கிஜு - கொஞ்சம், ஶொவந்தி-துக்கிக்கின்றனவோ, தசு - அந்த பாபமானது, ஆஸாமெவ - இந்த ப்ராணிகளுக்குத்தானே, சுமா - அப்பொழுதே, ஹவதி - உண்டாகிறது, புண்யமெவ - புண்ணியந்தானே, சுமும் - இவனை, மச்சதி - அடைகிறது, தெவாநு-தேவர்களை, பாவம் - பாவமானது, நமச்சதிஹவெ - அடைகிறதில்லையன்றோ.

சுயாதொவ்ரதமீமாம்ஸா ப்ரஜாவதிஹ கமாணிஸஸ்ருஜெ தாநிஸ்ருஷ்டாநயந்யொந்யெநாஸ்பதந்த வதிஷ்யாம்யேவாஹமிதி வாக்ஃப்ரெ ஷ்யாம்யஹமிதி சக்ஷுஃ ஶ்ரொஷ்யாம்யஹமிதி ஶ்ரொத்ரமெவமந்யாநிகமாணியயா கமதாநிதாந்ம்ருத்யுஃ ஶ்ரமொஹூத்வொவயெமெ தாநாப்நொத் | தாநாப்த்வா ம்ருத்யுரவாருந்த தஸ்மாஜ்ராம்யத்யெவவாக் | ஶ்ராம்யதிசக்ஷுஃ ஶ்ராம்யதி ஶ்ரொத்ரமதெமெவ நாப்நொத்யொயம் மத்யமஃ ப்ராணஸ்தாநிஜ்ஞாதும்தத்ரிரெயம்வெ நஃ ஶ்ரெஷ்டொயஸ்ஸஞ்சரம் ஶ்சாஸஞ்சரம்ஶ்ச நவ்யதெநரிஷ்யதி ஹந்தாஸ்யைவ ஸவெ ரூபமஸாமெதி தஏதஸ்யைவஸவெ ரூபமஹவம்ஸ்தஸ்மாதெத ஏதநாக்யாயதெ ப்ராணா இதி தெந ஹவாவ தத்குலமாசக்ஷதெ யஸ்மிந்குலெ ஹவதி யஏவம்வெதயஉஹைவம்விதாஸ்பர்த்ததெ நுஶுஷ்யதி ஶுஷ்யித்வைஹவாந்ததொ ம்ரியத இத்யத்யாத்மம் ||௨௧||

(ப்-பா-ம்.) சுய - பிறகு, சுதஃ - வாக்கு மனது ப்ராணன் இவைகளுடைய த்யானம் சொன்னதினால், வ்ரதமீமாம்ஸா-த்யானத்தினுடைய விசாரமானது, வ்ரவத்யதெ - ஆரம்பிக்கிறது, ப்ரஜாவதிஹ - ப்ரம்மனேவென்றால், கமாணி - கர்மம் ஞானம் என்கிற இந்திரியங்களை, ஸஸ்ருஜெ-படைத்தான், ஸ்ருஷ்டாநு - படைக்கப்பட்ட தாநி - அந்த இந்திரியங்கள்,

அந்யோந்யேந - ஒன்றுக்கொன்று, அஸ்பர்த்தந்த - சண்டையிட்டன, அஹமேவ - நானே, வதிஷ்யாமி - வார்த்தைசொல்லுகிறேன், இதி - என்று, வாக் - வாக்கானது, தத்ரே - இருந்தது, சக்ஷு: - கண்ணானது, அஹம் - நான், த்ரக்ஷ்யாமி-பார்க்கிறேன், இதி-என்றும், ஶ்ரோத்ரம் - காது, அஹம் - நான், ஶ்ரோஷ்யாமி - கேட்கிறேன், இதி - என்றும், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், அந்யாநி - வேறு, கர்மாண்யபி - இந்திரியங்களும், யதாகர்ம - தங்கள்தங்கள் கருமங்களை எண்ணினவைகளாகவும், (ஸ்திதவந்தி-இருந்தன), தாநி - அவைகளை, ம்ருத்யு: - மிருத்யுவென்கிற தேவதையானது, ஶ்ரம: - சிரமமாக, பூத்வா - ஆய், உபயேமே - சமீபத்தில் வந்தது, தாநி - அந்த இந்திரியங்களை, ஆப்நோத் - அடைந்தது, தாநி - அந்த இந்திரியங்களை, ம்ருத்யு: - மிருத்யுவானது, ஆப்த்வா - அடைந்து, அவாருந்த - காரியங்களைத் தகைந்தது, தஸ்மாத்-ஆகையால், வாக்-வாக்கானது, ஶ்ராம்யத்யேவ-சிரமத்தை அடைகிறது, சக்ஷு: - கண்ணும், ஶ்ராம்யதி-சிரமத்தை அடைகிறது, ஶ்ரோத்ரம் - காதும், ஶ்ராம்யதி - சிரமத்தை அடைகிறது, அத - பிறகு, ய: - யாதொரு, அயம் - இந்த, மத்யம: -மார்பிலிருக்கிற ப்ராணனோ, இமமேவ - இந்த ப்ராணனைத்தானே, நாப்நோத் - அடையவில்லை, தாநி - அந்த இந்திரியங்கள், ஜ்ஞாதும் - உயர்ந்ததை அறிவதற்கு, தத்ரிரே - யத்தனித்தது, அயம்வை - இந்த ப்ராணன்தானே, ந: - நமக்குள், ஶ்ரேஷ்ட: - உயர்ந்தவன், ய: - யாதொருவன், ஸஞ்சரம்ஶ்ச - சஞ்சரித்தபோதிலும், அஸஞ்சரம்ஶ்ச - சஞ்சரியாதவன்போல, நவ்யததே-சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, நரிஷ்யதி - நாசத்தை அடைகிறதில்லை, ஹந்த - இந்தப்பதம் தங்களுக்கு அனுகூலனான தலைவன் அடைந்த ஆனந்தத்தைச் சொல்லுகிறது, ஸர்வே - எல்லோருக, அஸ்ய - இந்த ப்ராணனுடைய ரூபமேவ-உருவத்தைத்தானே, அஸாம - அடைவோம், இதி - என்று, தே - அந்த, ஸர்வே- எல்லா இந்திரியங்களும், ஏதஸ்ய - இந்த ப்ராணனுடைய, ரூபமேவ - உருவத்தைத்தானே, அபவந் - அடைந்தன, தஸ்மாத் - ஆகையால், ஏதே - இந்த இந்திரியங்கள், ப்ராணா இதி-ப்ராணனென்று, ஏதேந- இந்த ப்ராணன் பெயரினாலே, ஆக்யாயந்தே - சொல்லப்படுகின்றன, ய: - யாதொருவன், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், வேத-த்யானம்செய்கிறானோ, (ஸ:, அவன்), யஸ்மிந் - எந்த, குலே - வம்சத்தில், பவதி-பிறக்கிறானோ, தத் - அந்த, குலம் - குலமானது, தேந ஹவாவ - அவனால் ப்ரசித்தமானதாக, ஆசக்ஷதே - சொல்லுகிறார்கள், ய உ ஹ-யாதொருவன்தானே, ஏவம்வித- இப்படி அறிந்தவனோடு, ஸ்பர்த்ததே - சண்டையிடுகிறானோ, (ஸ:-அவன்)- அநுஶிஷ்யஹைவ - உயர்ந்தவனாகவே, அந்தத:-வெகுநாள் பொறுத்து, ம்ரியதே - இறக்கிறான், இதி - என்று, அத்யாத்மம் - ப்ராணனின் த்யான வழியானது, (உக்தம் - சொல்லப்பட்டது).

அதாதிதைவதம் ஜ்வலிஷ்யாம்யேவாஹமித்யக்நிர்தத்ரே தப்ஸ்யாம்யஹமித்யாதித்யோ பாஸ்யாம்யஹமிதி சந்த்ரமா ஏவமந்யா தேவதா யதாதைவதம் ஸ யதைஷாம் ப்ராணாநாம் மத்யம: ப்ராண ஏவமேதாஸாம் தேவதாநாம் வாயு: ம்லோசந்தி ஹ்யந்யா தேவதா ந வாயு: ஸைஷாநஸ்தமிதா தேவதா யத்வாயு: ||௨௨||

(ப்-பா-ம்.) அத - பிறகு, அதிதைவதம் - தேவதாவிஷயமான த்யானமானது சொல்லப்படுகிறது, அஹமேவ - நானே, ஜ்வலிஷ்யாமி - கொளுத்தப்போகிறேன், இதி - என்று, அக்நி: - அக்நியானது, தத்ரே - இருந்தது, அஹம் - நான், தப்ஸ்யாமி - தபிக்கப்போகிறேன், இதி - என்று, ஆதித்ய: - சூரியனும், அஹம் - நான், பாஸ்யாமி - விளங்கப்போகிறேன், இதி-என்று, சந்த்ரமா: - சந்திரனும், ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், அந்யா: - வேறு, தேவதா: - திக்கு முதலிய தேவதைகளும், யதாதைவதம்- தங்கள் தங்கள் விருத்தியைத் தாண்டாமல், (அபிதேதிரே - எண்ணின்), யதா - எப்படி, ஏஷாம் - இந்த, ப்ராணாநாம் - வாக்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்குள், மத்யம: - இருதயத்திலிருக்கிற, ப்ராண: - ப்ராணனானவன், ஸ: - மேற்கூறியபடி சிரேஷ்டனோ, ஏவம் - இந்த ப்ரகாரம், ஏதஸாம் - வேறு, தேவதாநாம் - தேவர்களுக்குள், வாயு: - வாயுவானவன், அந்யா: - வேறு, தேவதா: - தேவதைகள், ம்லோசந்தி-அஸ்தமிக்கிறார்களோ, வாயு:- வாயுவானவன், ந - அஸ்தமிக்கிறதில்லையோ, யத் - யாதொரு, வாயு: - வாயுவென்று சொல்லப்பட்டவனோ, ஸைஷா - அந்த இந்த, தேவதா - தேவதையானது, அநஸ்தமிதா - அஸ்தமிக்காதது.

அதைஷ ச்லோகோ பவதி யதச்சோதேதி ஸூர்யோ(அ)ஸ்தம் யத்ர ச கச்சதீதி ப்ராணாத்வா ஏஷ உதேதி ப்ராணே(அ)ஸ்தமேதி தம் தேவாச்சக்ரிரே தர்மம் ஸ ஏவாத்ய ஸ உ ச்வ இதி யத்வா ஏதே(அ)முர்ஹ்யத்ரியந்த ததேவாப்யத்ய குர்வந்தி | தஸ்மாதேகமேவ வ்ரதம் சரேத் ப்ராண்யாச்சைவாபாந்யாச்ச நேந்மா பாப்மா ம்ருத்யுராப்நுவதிதி யத்யு சரேத்ஸமாபிபயிஷேத்தேநோ ஏதஸ்யை தேவதாயை ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாம் ஜயதி ||

(ப்-பா-ம்.) அத - பிறகு, ஏஷ: - இந்த, ச்லோக: - மந்திரமானது, பவதி - இருக்கிறது, யத: - யாதொன்றினிடத்தில் நின்றும், ஸூர்ய:-சூரியனும், உதேதி - உதிக்கிறானோ, யத்ர ச-யாதொன்றினிடத்திலும், அஸ்தம்-அஸ்தமனத்தை, கச்சதி - அடைகிறானோ, இதி - என்கிற மந்திரத்தின் பொருள், ப்ராணாத்வை-ப்ராணனிடத்தில் நின்றுதானே, ஏஷ:-இந்தச் சூரியன், உதேதி - உதிக்கிறான், ப்ராணே - ப்ராணனிடத்தில், அஸ்தமேதி-லயத்தை அடைகிறான், அதாவது ஆதித்யன் அக்நி இவைகள் ப்ராணனென்று சொல்லப்பட்ட வாயுவின் கதியை அபேக்ஷிக்கிறதாகையால் வாயுவி

னிடத்திலேயே உதயாஸ்தமநங்களை உடைத்தாயிருக்கின்றன, தம் - அந்த ப்ராணனையே, தேவா: - வாக்குமுதலியனவும் அக்நிமுதலியனவும், யசம்-த்யானமாகிற தர்மமாக, சக்ரிரே - எண்ணின, ஸஏவ - அந்தத் தருமந்தானே, அத்ய - இப்பொழுதும், ஸஉ - அந்தத் தருமந்தானே, ஸ்வ:-நாளைக்கும், அநுஷ்டேய: - அநுஷ்டிக்கத்தகுந்தது, இதி - என்கிற மந்திரத்தின்பொருள், யத் - யாதொரு காரணத்தால், ஏதே - இந்த வாக்கு முதலியவைகளே, அமுர்ஹி - இந்தக் காலத்தில், அத்ரியந்த - த்யானம் செய்யவேண்டியவைகளாக எண்ணினவைகளோ, தஸ்மாத்-ஆகையால்தானே, அத்யாபி - இப்பொழுதும், அநுவ்ருத்தி-த்யானம் செய்கின்றன், தஸ்மாத்-ஆகையால், ஏகம் - ஒன்றான, வ்ரதமேவ - முக்கிய ப்ராணனுடைய த்யானத்தைத்தானே, சரேத் - செய்யக்கடவன், ப்ராண்யாச்சைவ - ரேசகமென்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணயாமத்தைச் செய்யக்கடவன், அபாந்யாச்ச-அப்படியே பூரகத்தையும் செய்யக்கடவன், மா - என்னை, பாப்மா-பாவத்தினுருவமாகிய, ம்ருத்யு: - மிருத்யுவானது, நாப்நுவத் - அடையாது, இதி - என்கிற புத்தியால், யத்யுசரேத் - ஆரம்பித்தானேயானால், ஸமாபிபயிஷேத் - முடிக்கக்கடவன், தேந-அந்த த்யானத்தினலேயே, ஏதஸ்யை - இந்த, தேவதாயை - தேவதையினுடைய, ஸாயுஜ்யம்-சமான போகத்தையும், ஸலோகதாம் - சமான உலகத்தையும், ஜயதி - அடைகிறான்.

த்ருதீயாத்யாயஷஷ்டப்ராஹ்மணம்.

த்ரயம்வா இதம் நாமரூபம் கர்ம தேஷாம் நாம்நாம்வாகித்யேததேஷாமுக்தமதோ ஹிஸர்வாணி நாமாந்யுத்திஷ்டந்தி | ஏததேஷாம் ஸாமைத த்திஸர்வைர்நாமபிஸ்ஸமமேததேஷாம் ப்ரஹ்மைத த்திஸர்வாணி நாமாநி பிபர்தி ||௧||

பதப்பொருள்பாஷ்யம். வ்யாக்ருதா வ்யாக்ருதங்களெல்லாம் மூன்றுவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாமமென்றும் ரூபமென்றும் கர்மமென்றும் சொல்லப்படுகிற அவைகளுக்குள் நாமங்களுக்கு வாக்கு என்பது உபாதாநம்; வாக்கினல் எல்லா நாமங்களும் உண்டாகின்றன. இந்த வாக்கே எல்லா நாமங்களுக்கும் ஸாமம். இது எல்லா நாமங்களோடும் ஸமமாயிருக்கின்றது. இது எல்லா நாமங்களுக்கும் ப்ரம்மம். இது எல்லா நாமங்களையும் பரிக்கின்றது.

அர்த்தபேதங்கள்.

(ரங் - ஸா.) வாக்கு என்பது சப்தம், உக்தம் என்பது உபாதாநம். வைராக்யத்திற்குக்காரணமாக இந்த உபதேசம். (ரா - ஸா.) வாக்கு என்பது வாக்கிந்திரியம், உக்தம் என்பது காரணம். சேதநாசேதநங்களில் அசேதநங்களைப் பற்றியது.

அத ரூபாணாம் சக்ஷுரித்யேததேஷாமுக்தமதோ ஹி ஸர்வாணி ரூபாண்யுத்திஷ்டந்த்யேததேஷாம் ஸாமைத த்திஸர்வைர் ரூபைஸ்ஸமமேததேஷாம் ப்ரஹ்மைத த்திஸர்வாணி ரூபாணி பிபர்தி ||௨||

பாஷ்யப்பொருள். ரூபங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் கண்ணே காரணம். இதனுல் எல்லா ரூபங்களும் வெளியாகிறது. இதுவே ரூபங்களுக்கு ஸாமம் ப்ரம்மம்.

(ஶம - ஸா.) ஸாமாந்ய விசேஷந்யாயத்தால் முன்போலவே கருத்து. கண்ணென்பது ரூபம். (ரா - ஸா.) கண்ணென்பது இந்திரியம், உபசாரந்யாயத்தாலே கருத்துக்கொள்க.

𑌅𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌥𑌮𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌮𑍇𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑌦𑍇𑌕𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋 𑌏𑌕𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥ ௩ ॥

(ஶம - ஸா.) க்ரமஸாமாந்யத்தை கர்மவிசேஷங்களுக்குக் காரணமாகவும் ஸாமமாகவும் ப்ரம்மமாகவும் சொல்லுகிறது. இவையொன்று சேர்ந்து ஸங்காத சரீரமாகின்றது. மேலேசொல்லப்போகிற அம்ருதரூபம் ஸத்யத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கரணாத்மகமானது. அவித்யாவிஷயத்தை இங்குச் சொல்லியது இதில் வைராக்யமுடையவனுக்கு வித்யோபதேசத்திற்குத் தான். இப்படி மூன்ருவது அத்யாயம் முடிந்தது.

(ரா - ஸா.) கர்மமென்பது புண்ய பாபங்களை யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மா என்பது ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது. நாமரூப கர்மங்கள் ஜீவாத்மாவில் வேறுபட்டவையாயிருந்தாலும் பாமரர்களுக்கு ஒன்றுபோல் தோற்றுகிறது. கர்மபலமாகிய ரூபநாமங்களால் சூழப்பட்ட இந்த ஜீவன் அபஹத பாப்மத்வம் முதலிய குணங்களையுடையவனு யிருந்தும் வேடர்கள் கையிலகப்பட்ட ராஜகுமாரனைப்போல் தன்னைத்தான தியாமல் போகிருன்.

இதிஷஷ்ட ப்ராம்மணம் சமாப்தம்.

மூன்ருவது அத்யாயம் முடிந்தது.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂.

𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌬𑌾𑌲𑌾𑌕𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌨𑍂𑌚𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌆𑌸 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌦𑌦𑍍𑌮𑍋 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌜𑌨𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌜𑌨𑌾 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

(ஶ - ஸா.) மூன்ருவது அத்யாயத்தில் சுருங்கச் சொல்லப்பட்ட வித்யை, அவித்யை, இவ்விரண்டினுள் அவித்யை விரிவாய் சொல்லப்பட்டது. இந்த அத்யாயத்தில் வித்யை விரித்துரைக்கப்படுகிறது.

(ரா - ஸா.) ப்ரம்மம் ஜகத்காரணமென்பதை விரித்துரைப்பதற்கு இந்த நான்காவது அத்யாயம் தொடங்கப்படுகிறது.

ஸ்துதியின் கருத்து.

(ஶம - ஸா - ரா - ஸா.) வேதாந்தங்களை யோதின கார்க்யகோத்திரரான பாலாகி என்பவரொருவர் கர்வங்கொண்டவரா யிருந்தார். அவர் காசிராஜாவான அஜாதசத்ரு என்பவரிடத்தில் சென்று நானுனக்கு ப்ரம்மோபதேசம் பண்ணுகிறேனென்று சொன்னுர். இப்படிச் சொன்ன அவரை நோக்கி, அஜாதசத்ரு சொல்லியது. நானுனக்கு ப்ரம்மோபதேசம் செய்கிறேனென்று நீர் சொன்னமாத்திரத்திற்கே உமக்கு ஆயிரம் கோதாநம் செய்கிறேன். ப்ரம்மத்தைச் சொல்லுகிறேனென்று என்னிடம் வந்தவரிது

வரையிலு மொருவருமில்லை. ஜனகரே ப்ரம்மத்தை விசாரிப்பவரென்றும் தானம் கொடுப்பவரென்றும், ஜனகரையே எல்லாரும் நாடியோடுகிறார்கள். நீரொருவரே என்னிடம் வந்து ப்ரம்மத்தை யுமக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னீர். ஆகையால் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தேன் என்பது. இதனால் அஜாதசத்ருவுக்கு ப்ரம்மவித்துக்களிடத்தில் மிகவுமன்புண்டாயிருக்கிறதாகத் தோற்றுகிறது.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாஸாவாதித்யே புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா அதிஷ்டா: ஸர்வேஷாம் பூதானாம் மூர்தா ராஜேதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே அதிஷ்டா: ஸர்வேஷாம் பூதானாம் மூர்தா ராஜா பவதி ||௨||

(ஶம் - பா.) இப்படிக்கேட்க விரும்பி எதிர்கொண்டு நிற்கிற ராஜாவை நோக்கிப் பாலாகி சொல்லுகிறார். ஸூரியனிடத்திலும் நேத்திரத்திலும் அபிமானியாய்க் கண்வழியாய் ஹ்ருதயத்தில் புகுந்து நான் போக்தாவாயும் கர்த்தாவாயு மிருக்கிறேனென்று தோற்றுகின்றான். இவனையே இந்தக் கார்யகாரண ஸங்காதத்தில் ப்ரம்மமாகக்கண்டு உபாஸிக்கிறேன். ஆகையால் உமக்கும் அந்தப் புருஷனையே ப்ரம்மமென்று உபாஸிக்கும்படி யுபதேசிக்கின்றேன். என்று சொன்னார். இப்படிச் சொன்ன அவரை நோக்கி அஜாதசத்ரு ப்ரதிவசநம் சொல்லுகிறார். நீர் சொன்ன இந்த ப்ரம்ம விஷயம் நானுமறிவேன். ஆகையாலிதைச் சொல்லவேண்டாம்; வேறே அறிவீராகில் சொல்லும். நீரிந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்தாலும் இதை யுபாஸனைசெய்யும் வழியு மதன் பயனையு மறியீரென்றும் சொல்லவேண்டாம். நானெல்லாம் அறிவேன். எல்லாவற்றையுமதிசயித்தது தலையானது விளங்கானின்றதும் ப்ரம்மம். இதை யிப்படி யுபாஸித்தால் எல்லாவற்றையு மதிசயித்தவனாய்த் தலையாய் விளங்கும் தன்மையனாயாவானென்று அறிவேனன்றோ?

(ரா - பா.) இது ஆதித்யமண்டலாபிமானியினுடைய உபாஸநத்தைச் சொல்லுகிறது. என்பது விசேஷம். மற்றது சங்கரபாஷ்யம்போலவே காண்க.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாஸௌ சந்த்ரே புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா ப்ருஹன் பாண்டரவாஸா: ஸோமோ ராஜேதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே அஹரஹர்ஹ ஸுத: ப்ரஸுதோ பவதி நாஸ்யான்னம் க்ஷீயதே ||௩||

(ஶம் - பா.) சந்திரனிடத்திலும் மநதிலும் அபிமானியாய்க் கர்த்தாவாய்ப் போக்தாவாய் விளங்குகிற புருஷனை ப்ரம்மமாக உபாஸிக்கும்படி பாலாகி யுபதேசிக்க முன்போலவேஇந்த உபாஸநம் முதலியவை எனக்குத் தெரியும், வேறு சொல்லும் என்று சொல்லி, மகானாயும் வெளுத்த வஸ்திரமுடையவனாயும் ஸோமராஜாவாயும் உபாஸநம் செய்கிறவன் அந்நஸம்ருத்திமுதலிய பலன்களை யடைவானென்பதையும் தெரியுமென்றார் என்பது கருத்து. மற்றது முன்போலவே.

(ரா - பா) ஸோமராஜ சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற ஒருவித கொடியை அபேதமாக உபாஸிப்பது அந்நஸம்ருத்தியைத் தரும் என்பது சிலர் மதமென்று சந்திரனே அந்நமாகிய ஸோமமாகையால் யதார்த்தமாகவே உபாஸிப்பது கீழ்ச்சொன்ன பலனைத் தருமென்பது கருத்தென்று சிலரும் சொல்லுகிறார்கள் என்றும் விசேஷம். மற்ற விஷயத்தில் சங்கரபாஷ்யம்போலவே காண்க.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாஸௌ வித்யுதி புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின்

ஸம்வதிஷ்டாஸ்தேஜஸ்வீதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே தேஜஸ்வீ ஹ பவதி தேஜஸ்விநீ ஹாஸ்ய ப்ரஜா பவதி ||௪||

(ஶம் - ஸா. ரா - ஸா.) மின்னலுக்கு அபிமாநிபுருஷனை தேஜஸ்ஸென்கிற குணத்தோடு உபாஸநம் செய்தால் இவனுமிவன் ஸந்தாநமும் தேஜஸ்ஸை யடையலாமென்பதும் எனக்குத்தெரியும், வேறு சொல்லுமென்றார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். மின்னலிலும்த்வக்கிலும் ஹ்ருதயத்திலு மிந்ததேவதை யொன்றென்பது சம்-பா, பேதம். பாலாகியை நோக்கி அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறாரென்பது இங்குமுண்டு. பாலாகிசொல்லுகிற விஷயம் தனக்குத்தெரியும் என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயமாகாஶே புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா: பூர்ணமப்ரவர்தீதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே பூர்யதே ப்ரஜயா பஶுபிர்நாஸ்யாஸ்மால்லோகாத்ப்ரஜோத்வர்ததே ||௫||

(ஶம் - ஸா - ரா - ஸா.) ஆகாயத்திற்கு அபிமாநியாயிருக்கிற புருஷனை பூர்ணனாகவும் நிர்வ்யாபாரனாகவும் உபஸிப்பவன் பூர்ணனாயும் ஸந்தாநத்திற்கு அழிவில்லாதவனாயு மாவானென்பதும் தெரியும் நீர் சொல்லவேண்டாம் பாலாகியே என்று அவரை நோக்கி அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறார்.

அர்த்தபேதங்கள். ஆகாயத்திலும் ஹ்ருதயத்திலும் தேவதை யொன்றென்பது சம்-பா, விசேஷம் மற்றவை முன்போலவே காண்க.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயம் வாயௌ புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா இந்த்ரோ வைகுண்டோऽபராஜிதா ஸேநேதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே ஜிஷ்ணுர்ஹாபராஜிஷ்ணுர்பவத்யந்யதஸ்த்யஜாயீ ||௬||

(ஶம்-ஸா.) அவ்வாறே வாயுவினிடத்திலும் ப்ராணனிடத்திலும் ஒருதேவதை. பரமேச்வர குணமுடையதும் ஸஹிக்க முடியாததும் ஜயிக்கமுடியாத ஸேனையாகவும், உபாஸிப்பவனுக்கு அப்படியே பலம் கிடைக்கும். முன்போலவே ப்ரச்நோத்தரங்களையறிக.

ரா - ஸா. பெரிய ஐச்வர்யத்தை யடையானாயும் வைகுண்டலோகமாகவும் தோல்வியில்லாத ஸேனையாகவும் வாயுவிலிருக்கும் வாயுவபிமாநி புருஷனை யுபாஸநம் செய்தால் ஜயசீலனாகவும், தோல்வியில்லாதவனாகவும், சத்ருக்களை ஜயிப்பவனாகவும் ஆவான். மற்ற விஷயம் முன்போலவே காண்க.

ஸ ஹோவாச கார்க்யோ ய ஏவாயமக்நௌ புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா விஷாஸஹிரிதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே விஷாஸஹிர்ஹ பவதி விஷாஸஹிர்ஹாஸ்ய ப்ரஜா பவதி ||௭||

(ஶம் - ஸா.) அக்நியிலும் வாக்கிலும் ஹ்ருதயத்திலு மொருதேவதை. மற்றவை முன்போலவேயாம். (ரா - ஸா.) விஷாஸஹித்வம் என்கிற குணமுடையவனாக அக்நி புருஷனை உபாஸிக்கிற புருஷனும் அவன் ஸந்தாநமும் விஷாஸஹித்வமென்கிற அந்தக் குணத்தை யடைகிறார்கள். விஷாஸஹித்வமாவது எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் குணமென்றறிக. மற்றவை முன்போலவே காண்க.

ஸ ஹோவாச பாலாகிர்ய ஏவைஷோऽப்ஸு புருஷஸ்தமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா: ப்ரதிரூபஸ்யாத்மேதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே ப்ரதிரூபம் ஹைவைனமுபகச்சதி நாப்ரதிரூபமதோ ப்ரதிரூபோऽஸ்மாஜ்ஜாயதே ||அ||

(ஶ௦ - ஹா.) ஜலத்திலும் ரேதஸ்ஸிலும் ஹ்ருதயத்திலு மொருதேவதை. இதை ப்ரதிரூபமாக உபாஸநம் செய்பவனுக்கு, அதாவது சாஸ்திரானுகூலமாக உபாஸிப்பவ னுக்குச் சாஸ்த்ரானுஸாரமாயே எல்லா முண்டாகும். சாஸ்திரத்தை யநுஸரித்தவனே இவனிடத்திலுண்டாவான். மற்றவை முன்போல.

(ரா௦ - ஹா.) ஜலத்தில் ஸரியான ப்ரதிபிம்பம் விழுமாகையால் அந்த ஜலாபிமாநி புருஷனை யுபாஸித்தவன் ஸரியான களத்திர ஸுகத்தை யடைவான். அவனுக்கு ஸரி யான ஸந்தாநமுண்டாகும். மற்றவை முன்போலாம்.

ஸ ஹோவாச பாலாகிர்ய ஏவைஷ ஆதர்ஶே புருஷஸ்தமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா ரோசிஷ்ணுரிதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே ரோசிஷ்ணுர்ஹ பவதி ரோசிஷ்ணுர்ஹாஸ்ய ப்ரஜா பவத்யதோ யை: ஸந்நிகச்சதி ஸர்வாம்ஸ்தானதிரோசதே ||கூ||

(ஶ௦ - ஹா.) தெளிவுள்ள கண்ணுடியிலும் ஆயுதங்களிலும் ஸத்வசுத்தியிலும் தே வதை யொன்று, அதை ப்ரகாசகுணமுடையதா யுபாஸநம் செய்தால் ப்ரகாசரூப மடை வான். மற்றவை முன்போல. (ரா - ஹா.) கண்ணுடியில் ப்ரதிபிம்பபுருஷனை ஸ்வச் சகுணமுடையவனு யுபாஸிப்பவனும் அவன் மகனும் ஸ்வச்ச குணதுடையவனுவான். தானெவ்விடம் சேர்ந்தாலும் அங்குள் எல்லாரிலும் தான் கீர்திமானுயிருப்பான்.

ஸ ஹோவாச பாலாகிர்ய ஏவாயம் யந்தம் பஶ்சாச்சப்தோऽநூதேத்யேதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா அஸுரிதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே ஸர்வம் ஹைவாஸ்மிம்ல்லோக ஆயுரேதி நைனம் புரா காலாத் ப்ராணோ ஜஹாதி ||க௰||

(ஶ௦ - ஹா - ரா - ஹா.) ப்ரதித்வநியை ப்ராணனுக உபாஸநம்செய்கிறவன் அப ம்ருத்த்யுவை யடையமாட்டான்.

ஸ ஹோவாச பாலாகிர்ய ஏவாயம் திக்ஷு புருஷஸ்தமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா த்விதீயோऽநபக இதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்தே த்விதீயவான் ஹ பவதி நாஸ்மாத் கணஶ்சித்யதே ||கக||

(ஶ௦ - ஹா - ரா - ஹா.) திக்குகளில் அபிமாநிதேவதைகளை ஸஹாயமுடையன வாகவும் பிரிவில்லாதவைகளாகவும் உபாஸநம் செய்கிறவனுக்கு எப்போதும் ஸஹாயமு ண்டாம்; பந்துக்களிவனை விட்டுப் பிரியார்கள்.

ஸ ஹோவாச பாலாகிர்ய ஏவாயம் சாயாமய: புருஷஸ்தமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மின் ஸம்வதிஷ்டா ம்ருத்யுரிதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபா

ஸர்வம் ஹாஸ்மிம்ல்லோக ஆயுரேதி நைநம் புரா காலாந்ம்ருத்யுராகச்சதி ||௧௨||

(ஶம் - ஹா.) நிழலிலும் அஜ்ஞாநத்திலும் ஹ்ருதயத்திலும் தேவதையொன்று. இதை ம்ருத்யுதேவதையாக உபாஸித்தவனுக்கு அம்ருத்யுவராது.

(ரா - ஹா.) புருஷனுடைய நிழல் கருத்து பயங்கரமாயிருக்கிறபடியினலதை ம்ருத்யுவாக உபாஸிக்கும்படி விதித்தது. மற்றவை முன்போலவே காண்க.

அர்த்தபேதங்கள். பத்தாவதுசுலோகத்திலும் இதே பலன் சொல்லியிருக்கிற தென்னில் இதற்கு சம்,பா, வில் இவனுக்கு நோய்வராமலிருப்பது விசேஷமென்று ஸமாதாநம் சொல்லியிருக்கிறது.

ஸ ஹோவாச கார்க்ய: ய ஏவாயமாத்மநி புருஷ ஏதமேவாஹம் ப்ரஹ்மோபாஸ இதி ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருர்மா மைதஸ்மிந் ஸம்வதிஷ்டா ஆத்மந்வீதி வா அஹமேதமுபாஸ இதி ஸ ய ஏதமேவமுபாஸ்த ஆத்மந்வீ ஹ பவத்யாத்மந்விநீ ஹாஸ்ய ப்ரஜா பவதி ஸ ஹ தூஷ்ணீமாஸ கார்க்ய: ||௧௩||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) ஆத்ம புருஷனை ப்ரம்மமாக உபாஸிக்கிறேனென்று கார்க்யர் சொல்ல இது எனக்குந் தெரியும், இப்படி உபாஸித்தவனுக்கு நல்லறிவும் நல்லறிவுடைய பிள்ளையு முண்டாகுமென்பதும் தெரியும். வேறுவித உபாஸநமுண்டாகில் சொல்லுமென்று அஜாத சத்ரு கேட்க, ஒன்றும் தோற்றுமல் கார்க்யர் கவிழ்தலையிட்டு வாயை மூடிக்கொண்டு நின்றார்.

அர்த்தபேதங்கள். இவரிவ்வளவே அறிந்தாராகையால் அதற்குமேல் தெரியமை பற்றி வாய் மூடினர். ஆத்ம புருஷ, என்கிற விடத்திற்கு, சம், பா, வில் ப்ரஜாபதியினிடத்திலும் புத்தியிலும் ஹ்ருதயத்திலும் ஒரு தேவதை என்று வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. ரா,பா, வில் சரீராபிமாநியான ஜீவாத்மாவென்று அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டது.

ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ருரேதாவந்நூ௩ இத்யேதாவத்தீதி நைதாவதா விதிதம் பவதீதி ஸ ஹோவாச கார்க்ய உப த்வா யாநீதி ||௧௪||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) இப்படி வாய் மூடியிருக்கிற கார்க்யரை நோக்கி உமக்கு இவ்வளவுதான் தெரியுமோ என்றுகேட்டார். இவ்வளவே எனக்குத்தெரியுமென்று கார்க்யர்சொன்னர். இவ்வளவு அறிந்தமாத்திரத்தினல் ப்ரம்மமறியப்படவில்லை,அறியவேண்டியது அதிகமாயிருக்கிற தென்று அஜாதசத்ரு சொன்னர். இதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில கார்க்யர் நானுமும்மை யடைகிறேன், எனக்கு ப்ரம்ம வித்யையைச் சொல்லுமென்று அஜாதசத்ருவைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

ஸ ஹோவாசாஜாதஶத்ரு: ப்ரதிலோமம் சைதத்யத்ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியமுபேயாத்ப்ரஹ்ம மே வக்ஷ்யதீதி வ்யேவ த்வா ஜ்ஞபயிஷ்யாமீதி தம் பாணாவாதாயோத்தஸ்தௌ தௌ ஹ புருஷம் ஸுப்தமாஜக்மதுஸ்தமேதைர்நாமபிராமந்த்ரயாஞ்சக்ரே ப்ருஹந்பாண்டரவாஸ: ஸோம ராஜந்நிதி ஸ நோத்தஸ்தௌ தம் பாணிநா பேஷம் போதயாஞ்சகார ஸ ஹோத்தஸ்தௌ ||௧௫||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) இவ்வாறு கிட்டிவந்த கார்க்யரை நோக்கி உத்தமவர்ணரான உமக்கு க்ஷத்ரியனான நான் வித்யோபதேசத்திற்கு ஆசார்யனுவது தகாது. இது சாஸ்திரவிருத்தமானது. மித்ரபாவனையாலே உமக்குச் சொல்லிவிடுகிறேன்,அந்த ப்ரம்ம வித்யையை; என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆஸநத்திலிருந்து எழுந்திருந்து இவர்கையைப்

பிடித்துக்கொண்டு உறங்குகிற ஒருவன் ஸமீபத்தில்சென்று, ஓபெரியவனே, ஓவெள்ளை வஸ்திரம் தரித்தவனே, ஓஸோம, ஓ அரசனே என்று ப்ராணனுடைய பெயர்களால் அழைக்க உறங்குகிற புருஷனுணராமலிருக்க அவனைக் கையாலுருட்டிப் புரட்ட அவனெழுந்திருந்தான்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌷 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌵𑍈𑌷 𑌤𑌦𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁 𑌹 𑌨 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 ॥௧௬॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) அந்த அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறார். இப்போதுணர்ந்திருக்கிற இந்த விஜ்ஞாநமயபுருஷன் எவ்விடத்திலுறங்கினான். உறங்கும்போது எங்கிருந்தான். இப்போதெங்கிருந்து வந்தானென்று கார்க்யரைக் கேட்டார். அதைக் கார்க்யரறியவில்லை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். அந்தக்கரணத்தினால் எல்லாவற்றையும்அறியுமவனையும் அந்தக்கரணத்தால் அறியப்படுமவனையும் இருக்கிறவன் ஆத்மா. ஆகையால் (மயட்) ப்ரத்யயம் வந்தது. விஜ்ஞாநமென்பது அந்தக்கரணம் என்று சங், பா, வில் வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. தேஹம் இந்திரியம் மநஸ்ஸு ப்ராணன் இவைகளைவிட ஜீவன் வேறென்று காட்டின பிறகு ஜீவனைவிட பரமாத்மா வேறென்று காட்டுவதற்கு இந்தச் சுலோகம் ஏற்பட்டது. எப்படி என்றால் ஜீவனுறங்குவதற்கு இடமானவன் ஜீவனைவிட வேறாகவேண்டும். இப்படியே மற்றவிடங்களிலும் காண்க. இந்தக் கருத்தைக் கார்க்யரறியவில்லை என்று, ரா, பா, வில் வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌷 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌛𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌹𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃॥

(ஶம் - ஹா.) நாம், கேட்ட விஷயத்தை விவரிக்கிறோம். கார்க்யரே கேளும். இந்த விஜ்ஞாநமய புருஷன், அந்தக் கரணத்தையும் சைதந்யபாஸத்தை ஸம்பந்தப்படாமல் அந்த சக்தியை க்ரஹித்துக்கொண்டு அஸம்ஸாரரூபமான தன்னுடைய ஆகாசஸ்பாவம் ரூபத்தில் லிங்கோபாதி ஸம்பந்தத்தை விட்டுறங்குகிறான். இது ஸ்வபதி என்பதினாலும் விறங்குகின்றது. அப்போது வாகாதீந்திரியங்கள் க்ரஹிக்கப்படுகின்றனவன்றோ.

(ரா - ஹா.) இவ்வாறு தான் கேட்டதை யறியாமல் தடுமாடுகிற கார்க்யரைத் தெரிவிப்பதற்கு அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறார். எப்போது இந்த விஜ்ஞாநமயபுருஷன் உறங்குகிறானோ அப்போது, ப்ராணங்களென்கிற இந்திரியங்களால் பிறந்த ஜ்ஞாநத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதாவது மநஸ்ஸை வேலையில்லாமலொழித்து, ஆகாசபதத்தின் பொருளாகிய பரமாத்மாவினிடத்தில் சயிக்கிறான். அதாவது தேவன் மநுஷ்யன் என்கிற ஆகார பேதம் தோன்றாமல் தனக்குச் சரியான பரமாத்மஸ்வரூபத்தோடு கலந்து விடுகிறான். புருஷனுறங்குகிறானென்று இந்த இந்திரியங்களை க்ரகிக்கும்போதே சொல்லுகிறார்களன்றோ? இந்திரியங்களப்போது விஷயங்களை க்ரஹிப்பதில்லை யன்றோ?

𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌤𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌉𑌤𑍇𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌨𑌪𑌦𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥௧௮॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) அந்தப் புருஷன் எப்போது ஸ்வப்நவ்ருத்தியோடு கூடியிருக்கிறனோ, அப்போது, அந்தந்த சுவர்க்காதி லோகங்களும், மஹாராஜஸ்தாநமும், மஹாப்ராம்மண குணங்களும், அனேகவிதமான சித்ரங்களும் அந்தப் புருஷனுக்குண்டாகின்றன. மஹாராஜாவானவன் தன்னுடைய தேசங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு தனது ராஜ்யத்திலிருப்பதுபோல இந்த புருஷன் இந்திரியம் முதலியவற்றை க்ரஹித்துக்கொண்டு தன் சரீரத்தில் தன்னிஷ்டப்படி வர்த்திக்கிறன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தபுருஷனுக்கு வாக்குமுதலியவற்றின் ஸம்பந்தத்தினுல் ஸம்ஸாரமுண்டாகிறதென்று சொல்லியதின்பேரில் ஸ்வப்நத்தில் வக்குமுதலியவையடங்கியபோதும் நாநாவிதமான ஸம்ஸாரரூபங்களைக் காண்கிறனுகையாலது சேராதென்று சில ராக்ஷேபத்திற்கு ஸ்வப்நம் பொய்யாகையால் அந்த தோஷமில்லை என்று ஸமாதாநம் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. என்று சம், பா, வில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வப்நம் பொய்யென்று சொல்லி அந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் மற்ற விஷயங்களிலும் புருஷனுக்கு கர்த்ருத்வமில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களை நோக்கி ஸ்வப்நத்திலும் கர்த்தாவாயே இருக்கிறனென்று ஆத்மாவுக்குகர்த்ருத்வம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்நம் ஸத்யமென்பது பல யுக்திகளாலும் சுருதி ப்ரமாணங்களாலும் ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று, ரா, பா, வில் வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌤𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍃𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌤𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌤𑌿𑌘𑍍𑌨𑍀𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌯𑍀𑌤𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍇 ||௧௯||

(ஶம் - ஹா.) ஆத்ம சுத்தியை ஸுஷுப்தியில் முதலிக்கிறது. (ரா - ஹா.) ஸ்வப்நத்திற்குப்பின் எப்போது பேருறக்கத்தை அதாவது ஸுஷுப்தியை அடைந்து ஒன்றையும் அறிகிறதில்லையோ; அப்போது ஹிதங்களென்கிற எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடிகள் ஹ்ருதயத்தில் ப்ரவேசித்து புரீதத்து என்னும் மாம்ஸ பிண்டத்தை எதிர்கொண்டு புறப்படுகின்றன. அந்த நாடிகளின் வழியாய்வந்து புரீதத்தில் சயிக்கிறன். புரீதத்திலிருக்கும் ப்ரம்மத்தில் சேருருகிறன். அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம்; ராஜகுமாரனும், மகாராஜனும் மஹா ப்ராமணனும் அப்படி அதிசயமாண ஆநந்தத்தையடைவனே; அப்படியே இந்த ஜீவன்ஸுஷுப்திகாலத்தில் ஆநந்தத்தோடுகூடினவனுகிறன். இதுவரையிலும் ஜாகரம், ஸ்வப்நம் ஸுஷுப்தி, இவைகளின்ஸ்வரூபம் வைராக்கியத்திற்காக நிரூபிக்கப்பட்டது.

𑌸 𑌯𑌥𑍋𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ||௨௰||

ஶம் - ஹா - ஊரணநாபியைப்போலவும் நெருப்புப் பொறிகள்போலவும் விஜ்ஞாநயாத்மாவினுடைய போதபூர்வ ஸ்வரூபத்திலிருந்து, வாகாதீந்திரியங்களும் எல்லா கர்மபலன்களும், அக்ந்யாதி ஸமஸ்ததேவதைகளும் எல்லா ப்ராணிகளும், வெளிப்படுகின்றன. அந்த ஆத்மா ஸத்யாஸத்யம். ப்ராணங்கள் ஸத்யம். அவைகளுக்கு இவை ஸத்யம். இது உபநிஷத்து. ரா - ஹா. லூதா என்கிற பூச்சியானது எவ்வாறு நூற்களின் நடுவிலிருந்து ஆகாரம் சம்பாதிப்பதற்கு நூற்களின் வழியாய் வெளிவருமோ, நெருப்பிலிருந்து பொரி கிளம்புவது எவ்வாறே அவ்வாறே ஸுஷுப்தி ஆதாரமான பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து எல்லா ஜீவர்களும் எல்லாஜ்ஞாநங்களும் எல்லா இந்திரியங்களும் எல்லாபூதங்களும் ஒரேகாலத்தில் வெளியாகின்றன. அந்த பரமாத்மாவுக்கு ஸத்யத்திலும் ஸ்த்யமென்று ரஹஸ்யமான பெயர். அதாவது ஸத்யபூதர்களான ஜீவர்களிலும் ஸத்யமாகியவன் பரமாத்மா.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்தச்சுருதியின் கீழ் சங்-பா த்தில் அநேக ஆக்ஷேப ஸமாதாநங்களா லத்வைத வாதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தப் படிக்கு இந்தச்சுருதி ஜீவ பரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வ ரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றும், அதெப்படி எனில் ஸத்யமென்பது விகார ரூபமில்லாத வஸ்துவைச் சொல்லுமாகையால் ஜடம் சிறுப்பது பெருப்பது முதலிய விகாரங்களை யடையுமாகையால் அது ஸத்யமல்ல. ஜீவாத்மா எப்போதிலும் அணுவாயே இருப்பதொழியச் சிறுப்பது முதலிய விகாரங்களில்லாதவனாகையால் ஸத்யம். ஜீவாத்மாவைவிடப் பரமாத்மா ஸத்யம். ஏனென்றால் ஜீவாத்மாதான், சிறுப்பது பெருப்பது என்றில்லையாயினும் தன்னுடைய ஜ்ஞாநத்திற்க் குண்டான ஸங்கோச விகாஸங்களைப் பரம்பரையா யுடையவனா யிருக்கிறானாகையால் இவ்வழியாலாவது விகாரமுடையவனாகிறான். பரமாத்மாவுக்கு அவ்வழியாலும் விகாரமில்லை யாகையால் அதிலும் ஸத்யம் பரமாத்மா. ஸத்யபதத்தில் ஏகவசநம் (ஒருமைச்சொல்) ஜாதியைக் (கூட்டத்தை) குறிக்கும் என்று கொள்ளவேண்டும். சுருதியில்தானே (ப்ராணா:) என்கிற பதத்தினால் பன்மையாய் விரிக்கப்பட்டமையாலென்க. ஆகவே ஜீவர்களனேகர்களென்றும் அவர்களிலும் பரஸ்பர ஸ்வரூபபேதமுண்டென்றும் பெற்றாம். இதனால் ஏக ஜீவவாதம் மறுக்கப்பட்டது. இங்ஙனமே ஜீவப்ரம்மைக்யவாதமும் மறுக்கப்பட்டது. ஏனென்றால் (நிர்தாரண ஷஷ்டியால்) வேறுபாட்டில் வந்த ஆறாம் வேற்றுமையால் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்குப் பேதம் காட்டப்பட்டமையாலென்க. ஆனதாலப்படியே உபாஸிக்க வேண்டுமென்று அஜாத சத்ரு கார்க்யருக்குச் சொன்னதினாலென்றும் ரா-பா த்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவதத்யாயம் முதலாவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

2 அத்⁴யாயே த்³விதீயம் ப்³ராஹ்மணம்.

யோ ஹ வை சி²சு²ம் ஸாதா⁴நம் ஸப்ரத்யாதா⁴நம் ஸஸ்தூ²ணம்
ஸதா³மம் வேத³ ஸப்த ஹ த்³விஷதோ ப்⁴ராத்ருவ்யாநவருணத்³தி⁴ । அயம் வாவ சி²
சு²ர்யோऽயம் மத்⁴யம: ப்ராணஸ்தஸ்யேத³மேவாதா⁴நமித³ம் ப்ரத்யாதா⁴நம் ப்ரா
ண: ஸ்தூ²ணாऽந்நம் தா³ம ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) யவனொருவன் சிசுவை ஆதாநத்தோடும் ப்ரத்யாதாநத்தோடும், தூணோடும் கயிற்றோடும் கூடினதாக உபாஸிக்கிறானோ அவன் ஏழுசத்துருக்களையும் நாசம் செய்கிறான். ப்ராணன், சிசு இதுவே ஆதாநம், இதுவே ப்ரத்யாதாநம். ப்ராணனே தூண். அந்நமே கயிறு.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

சிசுவாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ராணன் பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன் என்பது துல்யம். ஏழு சத்ருக்கள் யாரென்றால் தலையிலுள்ள ஏழுத்வாரங்களென்றும் சங்-பா த்திலும், ஏழு தலைமுறை சத்ருக்களை என்று, ரா-பா த்திலும் ஆதாநமென்பது அதிஷ்டாநமென்றும் அது சரீரமென்றும் சங்-பா த்திலும், ஆதாநமென்பது கர்பகோசம். அது ஹ்ருதயமென்று ரா-பா த்திலும் தூணாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ராணன் பலமென்று சங்-பா த்திலும் ஜீவனென்று ரா-பா த்திலும் ப்ரத்யாதாநமென்பது சிரஸ்ஸென்று சங்-பா த்திலும் இந்தச் சரீரம் பிறப்பிடம் போன்றதென்று ரா-பா த்திலும் சொல்லப்பட்டது. ஒரு கன்றுக்குட்டியானது கர்ப்பத்திலிருந்து பூமியில் பிறந்து தூணில் கயிறால் கட்டப்படுவதுபோல் பஞ்சவ்ருத்திப் பிராணன் ஹ்ருதயத்தில் தங்கிச் சரீரத்தில் வியாபித்து ஜீவனாகிய தூணில் அந்நமாகிய கயிற்றால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது ரா-பா-வை யொடிய கருத்து. இவ்வாறு சங்கரபாஷ்யத்தை யொட்டின கருத்தை யூகித்துக்கொள்க.

தமேதா: ஸப்தாக்ஷிதய உபதிஷ்ட²ந்தே தத்³யா இமா அக்ஷந்லோஹிந்யோ
ராஜயஸ்தாபி⁴ரேநம் ருத்³ரோऽந்வாயத்தோऽத² யா அக்ஷந்நாபஸ்தாபி⁴:

𑌯𑌾 𑌕𑌨𑍀𑌨𑌕𑌾 𑌤𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌧𑌰𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௨॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப் பிராணனை ஏழு (அக்ஷிதி) தேவதைகள் கிட்டுகிறார்கள். அஃதெப்படி எனில், கண்ணில் சிவந்த கோடுகள் தெரிகின்றனவன்றோ? அவ்வழியாலே இந்தப் பிராணனை உருத்திரன் கிட்டுகிறான். சுக்கு மிளகு அரைத்துப் போட்டபோதும் புகை நுழைந்தபோதும் கண்ணிலிருந்து தண்ணீர் வெளிப்படுகின்றதன்றோ? அவ்வழியாலே பர்ஜந்யதேவதை இந்த ப்ராணனைக் கிட்டுகிறது. கண்ணில் யாதொரு கருவிழி தெரிகின்றதோ அவ்வழியாலே சூரியனிந்த ப்ராணனைக் கிட்டுகிறான். கறுத்த ரூபம் யாதொன்று காண்கிறதோ, அவ்வழியா லக்நி தேவதையும் அந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறான். யாதொரு வெளுப்பு ரூபம் காண்கிறதோ அவ்வழியாலே இந்திரனு மிந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறான். கீழிமையைக்கொண்டு பூதேவதையும், மேலிமை வழியாலே த்யுலோக தேவதையும், இந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறார்கள். இவ்வாறு உபாஸிப்பவர்கள் க்ஷயிக்காத அந்தத்தை அடைவார்கள். இப்படி க்ஷயிக்காத அந்தத்தைத் தருகிற தேவதைகளாகையாலே இந்தத் தேவதைகளைத் (அக்ஷிதி) தேவதைகளென்கிறது.

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌗𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨 𑌇𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰 𑌏𑌷 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑍈 𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑍀𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌗𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌘𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥௩॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த விஷயத்தி லிம்மந்திர முண்டு; அதாவது கீழ்த்துளையும் மேல் விரிவுமுள்ள சிரஸில் ப்ராணங்களாகிய இருஷிகள் நானாரூபர்களாய் விளங்குகின்றார்கள். ஏழு ப்ராணங்கள்முன் சொல்லப்பட்டவை. ப்ரம்மத்தோடு வாக்கெட்டாவது.

𑌇𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌗𑍋𑌤𑌮𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍋𑌤𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌇𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍀 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௪॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஏழுப்ராணங்களை இருஷிகளாகச் சொன்னமையால் அவை எவை என்பதிலும் அவைற்றை உபாஸிப்பதிலும் சொல்லவேண்டியவற்றைச் சொல்லுகின்றது. அதாவது காதிரண்டு கண்ணிரண்டு மூக்கிரண்டு வா யொன்று இவ்வேழுமென்றும் கௌதமரும் பரத்வாஜருமாக முறையே இரண்டு காதுகளையும் முறையே இரண்டு கண்களையும் விச்வாமித்ரஜ மதக் நிகளாகவும், முறையே இரண்டு மூக்குகளையும் வஸிஷ்டகச்யபர்களாகவும், வாக்கையத்ரியாகவும் உபாஸிப்பவனுக்கு அந்நஸம்ருத்தி யுண்டாமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது அத்யாயம் இரண்டாவது ப்ராம்மணம்

முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 ॥௧॥

(𑌶𑌾𑌂-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) ப்ரம்மம் இரண்டு ரூபமாயிருக்கிறது. மூர்த்தமென்றும் அமூர்த்தமென்றும் பிரிக்கப்படுகிறது. அழிவுள்ளது மதில்லாததும் பேராததும் பேருவதும் ஸத்தும், த்யத்யத்துமாயிருக்கிறது.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

இந்தச் சுருதியில் மேலே ப்ரம்மத்தை நிச்சயிப்பதற்கு உபாதிகள் சொல்லப்படுகின்றனவென்று சங்-பா த்திலும், ப்ரம்மத்திற்குச் சரீரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று ரா-பா த்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤 𑌏𑌷 𑌰𑌸𑍋 𑌯 𑌏𑌷 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌰𑌸𑌃 ॥௨॥

(𑌶𑌾𑌂-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) வாயு ஆகாசம் இவ்விரண்டு தவிர்ந்த மூன்று பூதங்களும் (அதாவது பஞ்சபூதங்களென்று ப்ரஸித்த மன்றோ? அவையாவன: பூமி ஜலம் தேஜஸ் ஸு வாயு ஆகாசம் இவையாம். அவற்றில் கடை இரண்டும் கழித்த மூன்று பூதங்களும் ப்ருதிவி ஜலதேஜஸ்ஸுகள்) மூர்தம். இதுவே மர்த்யம். இதுவே ஸ்திதம். இதுவே ஸத்து. இவ்வாறு மூர்தமாயும் மர்த்யமாயும் ஸ்திதமாயும் ஸத்தாயு மிருக்கிற இந்த ஆதித்யமண்டலமானது ரஸமாகின்றது.

𑌅𑌥𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌰𑌸𑍋 𑌯 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌰𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥௩॥

(𑌶𑌾𑌂-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) வாயும் அந்தரிக்ஷமும் அமூர்த்தம். அமூர்த்தமாயும் அம்ருதமாயும், யத்தாயும், தத்தாயுமுள்ள இந்த ரூபத்திற்கு இந்த மண்டல புருஷன் ரஸமாகின்றான். இப்படி அதிதைவதம் சொல்லப்பட்டது.

பாதந்வயார்த்த பேதங்கள்.

இந்தச் சுருதியில் ரஸமாக ரூபிக்கப்பட்ட மண்டல புருஷன் அசேதநமாகிய கரணரூபஹிரண்ய கர்பனென்று (சம்-பா) த்திலும், ஸூரிய மண்டலத்திலிருக்கும் பரமாத்மாவை இந்தச் சுருதியில் அமூர்தரஸமாக த்யாநிக்கும்படி சொல்லப்பட் டிருக்கிறது என்று ரா-பா த்திலும் வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

𑌅𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌿𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤 𑌏𑌷 𑌰𑌸𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌰𑌸𑌃 ॥௪॥

(𑌶𑌾𑌂-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) இனி அத்யாத்மம் கூறப்படுகிறது. ப்ராணனிலும் அந்தராகாசத்திலும் வேறானது மூர்த்தமெனப்படும். அத்யாத்மத்தில் இரஸமாக சக்ஷுஸ்ஸு

ரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மா என்பதிவ்விடத்தில் சரீரத்தை என்று ரா-பாத்திஞல் வெளியாகின்றது.

𑌅𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌰𑌸𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌰𑌸𑌃 ॥௫॥

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். அந்தராகாசமும் ப்ராணவாயுவும் அத்யாத்மத்தில் அமிர்தம். மற்றவை முன்போல. தக்ஷிணக்ஷிபுருஷன் பரமாத்மாவென்று முன்போலவே ரா-பாத்தின் அபிப்பிராயம்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌗𑍋𑌪𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂 । 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌅𑌥𑌾𑌤 𑌆𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௬॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) அந்தப் புருஷனுக்கு ரூபம் குஸும்ப வஸ்திரம்போலவும் வெள்ளைக்கம்பிளிபோலவும் பட்டுப்பூச்சிபோலவும் அக்நிஜ்வாலைபோலவும் தாமரைப் பூப்போலவும் மின்னல்போலவு மிருக்கின்றது; இதினுடைய சாயை மின்னல்போல விளங்கும். இனி இதைவிட இல்லை இல்லை என்று உபதேசம். இதைவிட வேறில்லை என்றது இதைவிட வேறு பரமில்லையென்றவாறு. இனிப் பெயர் (ஸத்யத்திலும் ஸத்யம்) என்று அதாவது ஸத்யமென்ருல் ப்ராணன். அவற்றிலுமிது ஸத்யம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

அந்தக்கரணத்திற்குண்டாகிய வாசனைகளை அதற்கு ரூபமாக வர்ணித்திருக்கின்றது. வாஸனைகளனேகங்களாகையால் நாநாரூபங்கள் சொல்லப்பட்டது என்று சங்கரபாஷ்யத்திலும் பரமாத்மாத்மாவுக்கு அப்ராக்ருத திவ்ய சரீரத்தை இந்தச்ருதி சொல்லுகிறதென்று ராமானுஜ பாஷ்யத்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டது. புருஷ சப்தத்திற்கு அந்தக்கரணமென்று (சங்) பொருள் கொண்டதிஞலும் பரமாத்மாவென்று (ரா) பொருள் கொண்டதிஞ லிவ்வித பேதம் நேரிட்டது. ஆனல் புருஷ சப்தத்திற்கு அந்தக்கரணமென்று பொருள் சொல்லுவதிலும் பரமாத்மா என்று பொருளுரைப்பதே முக்யார்த்ததை யொத்ததாகின்றது. (அதாத ஆதேசோநேதிநேதி) என்கிற வாக்யத்திற்கு நிர்விசேஷம் பரம்மம் என்று கருத்தென்றும மற்றென்று மில்லை என்று நிஷேதிக்கப் படுகிறதென்றும் (சங்-பா) த்தில் கருத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ப்ரம்மத்திற்கு அளவில்லையென்று அந்த வாக்யத்திற்கு (ரா-பா) த்தில் கருத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

நான்காவதத்யாயம் மூன்றுவது ப்ராம்மணம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍,

𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇𑌽𑌨𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) யாஜ்ஞவல்க்யர் என்கிற ருஷி ஒருவரிருந்தார். இரண்டுபேர் அவருக்குப் பார்யைகள். அவர்களிலொருத்தி காத்யாயநி, மற்றொருத்தி மைத்திரேயி. இந்தயாஜ்ஞவல்க்யர் ஸந்யாஸாச்ரமத்தையடையவேண்டுமென்று நினைத்து மைத்திரே

யியைப்பார்த்துச் சொன்னார். அதாவது ஓமைத்திரேயி, நான் ஸந்யாசாச்ரமத்தைக் கைக்கொள்ளப்போகிறேன்; இந்தக் காத்யாயனியோடு உனக்குப் பங்கு பிரித்துக்கொடுக்கிறேன்; தனவிபாகம் செய்து கொடுக்கிறேனென்றார்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 | 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌮 𑌇𑌯𑌂 𑌭𑌗𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑍈𑌵𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ||௨||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த மைத்திரேயி இந்த யாஜ்ஞவல்க்யரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். இந்தப் பணத்தால் நிறைந்த பூமியைக்கொண்டு என்ன செய்யலாம்? அதைக்கொண்டு மோக்ஷத்தை யடையலாமா? என்று கேட்டாள். அதற்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் இந்தப் பணம் முதலியவற்றால் மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவதில் உபயோகமில்லை; அது கிடைக்கமாட்டாது என்று சொன்னார்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||௩||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) எனக்கு மோக்ஷத்திற்கு உபயோகப்படாத பணத்தால் உபயோகமில்லை; எந்த விதத்தினால் மோக்ஷத்தையடைவனோ, அந்த உபாயத்தை நீரறிவீராகையால் அதையே எனக்குச் சொல்லும் என்று கேட்டாள்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌬𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌸 𑌏𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௪||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) ஓமைத்திரேயி, நீ நன்மையுள்ளவளாயும் எனக்கு ப்ரியமான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவளாயுமிருக்கிறாய்; கிட்டி வந்து நில்லு; நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன்; அதை நீ த்யாநம்பண்ணு; கவனித்துக்கேட்டுக்கொள்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑍈 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿| 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌦𑌿

𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨
𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௫॥

(ஸ0-ஹா.) மோக்ஷ ஸாதநமான வைராக்யத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்காகப் பார்யா புத்ராதிகளிடத்தில் வைராக்யத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்கு உபதேசம்பண்ணுகிறுர். வைராக்யம்பிறந்தாலன்றே அவற்றைவிடுவது சுலபமாகும்? உலகத்தில் பர்த்தாவினுடைய த்ருப்திக்காகப் பார்யை அவனிடத்தில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதில்லை. தன்னுடைய த்ருப்திக்காகவே ப்ரீதிபண்ணுகிருன். அவ்வாறே பார்யையினுடைய த்ருப்திக்காகவும் ப்ரீதிக்காகவும் அவளிடத்தில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதில்லை. தன்னுடைய த்ருப்திக்காகவேதான். இவ்வாறே பிள்ளைகள் விஷயத்திலும்; இப்படியே பணவிஷயத்திலும் ப்ராஹ்மணவிஷயத்திலும் ராஜாவிஷயத்திலும்; இப்படியே லோகவிஷயத்திலும்; இப்படியே தேவதைவிஷயத்திலும்; இப்படியே பூதவிஷயங்களிலும் காண்க. இப்படியே எதாகிலும் தன்னுடைய ப்ரீதிக்காக ப்ரியமாகிறதேதவிர அதினுடைய ப்ரீதிக்காக ப்ரியமாகிறதில்லை. ஆகையால் ஆத்மா அவ்வளவு சிறந்ததாகையால் அந்த ஆத்மாவைக்கேட்டு மநநம்பண்ணி த்யாநம் பண்ணிக்காணவேண்டும். ஓமைத்திரேயி, ஆத்மாவைக் கண்டதினுலும் கேட்டதினுலும் மநநம் செய்வதினுலும் த்யாநம் செய்வதினுலும் இவையெல்லாமறியப்படும்.

(ரா-ஹா.) ப்ரம்மோபாஸநத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்குகிறுர். மோக்ஷத்திற்கு ஆசைப்படுகிற மைத்திரேயிக்கு மோக்ஷஸாதநமாக உபதேசிக்கப்படுகிற இந்த உபதேசமானது பரமாத்மோபதேசமென்று அவச்யம்ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அந்தப்பரமாத்மாவை யறிவதினுலேயே மோக்ஷமுண்டாமேயன்றி மற்றென்றுலுண்டாகாதென்று தைத்திரீய ச்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையாலிதைப் பரமாத்ம பரமாகவே யோஜிக்க வேண்டும். அதெப்படி என்றுல் (காமாய) என்பதற்கு ஸங்கல்பத்திற்காக வென்று பொருள். தான்தன்னுடைய பார்யைக்கு இஷ்டனுயிருப்பது தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலன்று. பரமாத்மாவினுடைய ஸங்கல்பத்தினுலேதான் இப்படியே மற்றவிஷயங்களிலும் காண்க. அப்படித் தன் ஸங்கல்பத்தால் எல்லாவற்றையும் ப்ரியமாக்குகிற பரமாத்மாவை தர்சந ஸமாநாகாரமாகிய த்யாநத்தில் கண்டால் உலகமெல்லா மாநந்த ரூபமாகின்றது. அல்லது காரணவிஜ்ஞாநத்தால் காரியமாகிய எல்லாமறியப்பட்டதாகிறது. இதனுல் ஸகலவித உபாஸநங்களிலும் (காரணத்வம்) என்கிற குணமானது உபாஸிக்கத்தக்கது.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌂
𑌪𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯-
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇-
𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌸-
𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿-
𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥௬॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஆத்ம வ்யதிரிக்தமாய்ப் பார்க்கப்பட்ட ப்ராம்மண ஜாதியும் க்ஷத்ரியஜாதியும், பூலோகம் முதலான லோகங்களும், தேவதைகளும், பூதங்களும் அனேக வார்த்தையினு லென்ன? ஸமஸ்த வஸ்துக்களும் அப்படிப் பார்க்கிற புருஷனை ஸம்ஸாரியாக்கிவிடுகின்றன.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். ஸமஸ்தமும் ப்ரம்ம சரீரமென்று (ரா - பா) த்திலும் ஸமஸ்தமும் மித்யாபூதமென்று (சங் - பா) த்திலும் முக்யக்கருத்து.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌾𑌞𑍍𑌛𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌗𑍃-
𑌹𑍀𑌤𑌃 ॥௭॥

(ஸ0 - ஹா.) ஆத்ம வ்யதிரிக்தமா யில்லாததால் ஆத்மாவை யறிந்தமாத்திரத்தால் ஸகலத்தையு மறியலாமென்பதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறது. துந்துபி என்

கிற வாத்யத்தின் சப்தங்களைத் தனித்தனியே அறியக்கூடாமல் போனபோதிலும் துந்து பியை அறிந்தமாத்திரத்தால் துந்துபி சப்தமென்று பொதுவாய் எல்லா சப்தங்களையு மறி வதுபோல் ப்ரம்மத்தை யறிவதினாலேயே அதினாலுண்டாகிய ஸமஸ்தத்தையுமறியலாம்.

(ரா - ஹா.) கீழ் ஜகத்காரண பரமாத்மாவி னுபாஸநத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் அதற்குவேண்டிய மநோஜயத்திற் குபாயம்சொல்லுகிறது. துந்துபி வாத்யத்தைத் தடியா லடித்தபின் அதனாலுன்டான சப்தங்களை வெளியே போகவொட்டாமல் தடுக்கமுடி யாது. ஆயினும் துந்துபி வாத்யத்தோடு அடிகோலைச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பதினாலும் அல்லது துந்துபி வாத்யத்தை ஆக்ரமித்துக் கொள்வதினாலும் சப்தங்களைப் புறப்பட வொட்டாமல் தடுக்கலாம். அப்படியே விஷயங்களோடு இந்திரியங்களைச் சேரவிட்ட பிறகு அதனால் வரும் ஸுகதுக்கங்களை யநுபவியாமலிருக்க முடியாதாயினும், விஷயங்க ளோடு இந்திரியங்களைச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பதினால் ஸுகதுக்கங்களை யநுபவியா மலிருக்கக்கூடும். ஆகையாலிந்த மார்க்கத்தினாலே இந்திரியநிக்ரஹம் செய்யவேண்டும்.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌾𑌞𑍍𑌛𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌧𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 ॥௮॥

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑍈 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌾𑌞𑍍𑌛𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌯𑍈 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 ॥௯॥

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச் சுருதிகளின் கருத்து முன்போலவே அந்தந்த பாஷ்யங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துந்துபி வாத்யத்திற்கும் அடிகோலுக்கும் பதி லாகச் சங்கையும் சங்கூதுகிறவனையும் வீணையையும் வீணைவாசிப்பவனையும் சொல்லி யிருக்கிறது.

𑌸 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌧𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑍂𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥௧௦॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஈரக்கட்டையோடு சேர்ந்த அக்நியிலிருந்து புகைகள் கிள ம்புவதுபோலவும் இந்த ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்து மூச்சுக்காற்றுப்போலவும் இருக்கு வேத முதலியனவும், இதிஹாஸ புராணங்களும், வித்தைகளும், உபநிஷத்துக்களும், சுலோகங்களும், ஸூத்திரங்களும், அநுவியாக்யாநங்களும், வியாக்யாநங்களும் உண் டாயின.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இருக்குமுதலியவை மந்திரபேதங்களென்றும் இவ்விடத் தில் இதிஹாஸமென்பது வேதத்தி லொருபாகமே என்றும், இவ்வாறே மற்றவையும் வேதபாகங்களே யென்றும், (சங் - பா) த்திலும் நான்கு வேதங்களும் ஸ்ரீராமாயணம் முதலியவை இதிஹாஸமென்றும், விஷ்ணுபுராணம் முதலியவை புராணங்களென்றும், வித்தைக ளறுபத்துநான்கென்றும், உபநிஷத்துகள் ஈசாதிகளென்றும், சுலோகங்களென் பது ஸ்மிருதிகளென்றும், அநுவ்யாக்யாநங்களென்பது பாஷ்யவ்யாக்யாநங்களென்றும், வ்யாக்யாநங்களென்பது பாஷ்யங்களென்றும் வ்யாக்யாநம்செய்து, இவற்றில் சில புரா ணாதிகள் மகா ரிஷிகளால் செய்யப்பட்டவையா யிருக்க ப்ரம்மத்தினிடத்தி லிருந்துண் டானவையாகச் சொல்வது கூடுமோவென்று சங்கித்து, அவர்களும் ப்ரம்மாம்சமானவர்க ளாகையாலப்படிச் சொல்லலாகுமென்று ஸமாதாநத்தோடு (ரா - பா.) மும் சொல்லு கின்றது.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌏𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨 𑌏𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌏𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 ॥௧௧॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) எல்லாவித நீர்களுக்கும் ஸமுத்திரமே ஸ்தாநமாவதுபோல எல்லா ஸ்பர்சங்களுக்கும் த்வகிந்திரியமே முக்யஸ்தாநம், எல்லா ரஸங்களுக்கும் ரஸநேந்திரியமே முக்யஸ்தாநம், எல்லாக் கந்தங்களுக்கும் கிராணேந்திரியமே முக்யஸ்தாநம், எல்லா ரூபங்களுக்கும் கண்களே முக்யஸ்தாநம், எல்லா சப்தங்களுக்கும் சுரோத்திரேந்திரியமே முக்யஸ்தாநம், எல்லா ஸங்கல்பங்களுக்கும் மனதே முக்கியஸ்தானம், எல்லா ஞாநங்களுக்கும் ஹ்ருதயமே முக்யஸ்தாநம், எல்லாக் கருமங்களுக்கும் கைகளே முக்யஸ்தாநம், எல்லா ஆநந்தங்களுக்கும் உபஸ்தமே முக்யஸ்தாநம், எல்லா விஸர்க்கங்களுக்கும் பாயுவே முக்யஸ்தாநம், எல்லா வழிகளுக்கும் கால்களே முக்கியஸ்தாநம், எல்லா வேதங்களுக்கும் வாக்கே முக்கியஸ்தாநமாம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச்சுருதி ப்ரஜ்ஞாநமாத்ரம் ப்ரம்மமென்று ஸ்தாபிக்கிறது. என்று (சங்-பா) த்திலும் முன்சொல்லிய இந்திரிய நிக்ரகத்தை விவரிக்கிறதென்று (ரா-பா) த்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌉𑌦𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌨 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤 𑌲𑌵𑌣𑌮𑍇𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌰 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨 𑌏𑌵 । 𑌏𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 ॥௧௨॥

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) உப்புக்கட்டியானது தண்ணீரில் போடப்பட்டபோது நீரில் கலந்துபோய்த் தனித்து எடுக்கமுடியாது எந்தப்பக்கத்தி லெடுத்தாலும் உப்பாகவே தோற்றுகின்றது. இப்படிப்போல விஜ்ஞாநகனமாகிய பரப்ரம்மமானது இந்தப்பூதங்களினுல் ஜந்மத்தை யடைந்து அதினுடைய நாசத்திணுல் நாசத்தையடைகிறது. மோக்ஷத்தையடைந்தபின் ஸம்ஜ்ஞை என்கிற ஸம்ஸாரமில்லை என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் மைத்ரேயிக்குச் சொன்னுர்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். மோக்ஷத்தில் ஜீவனுடைய ஐக்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று (சங்-பா) த்திலும், ஜீவசரீரகனைக் கொண்டு ஜந்மாவஸ்தை நாஶாவஸ்தையையு மடைகிருனென்று (ரா-பா) த்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌮𑍂𑌮𑍁𑌹𑌤𑍍 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍍𑌯𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌰 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 ॥௧௩॥

(ஶ௦ - ஹா-ரா - ஹா.) மோக்ஷமடைந்த பின்பு ஸம்ஜ்ஞையில்லை என்கிற வாக்யத்தில் எனக்கு மோகமுண்டாயிருக்கிறது. அதாவது அதினுடைய தாத்பர்யம் தெரிய

வில்லை என்று மைத்ரேயி சொன்னாள். அதற்கு நான் மோகப்படும்படி சொல்லவில்லை. முக்தித் தசையில் ஸர்வஜ்ஞாநமு முண்டு. ஆனால் அது ஸம்ஸாரமல்ல.

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌮𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌮𑌭𑌿𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌰𑍇 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾.) த்வைத மதத்தை யநுஸரித்துப் பேதத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இந்த ஸம்ஸாரம் பந்தகமாகின்றது. அத்வைத மத ஸித்தாந்தப்படி பேதமில்லை என்று நிச்சயம் பிறந்தபின், கர்த்ருத்வம் முதலியவை யில்லாமையாலே ஸம்ஸாரம் நசித்துப்போமென்பது கருத்து.

(𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) இந்தச் சுருதி ஸ்வாதந்த்ர்யங் கூடாதென்று கழிக்கின்றது. ஈச்வரனை விட்டுப் பிரிந்து சுதந்திரமாயிருக்கிற இந்த ஜகத்தென்று நினைக்கு மஜ்ஞாநிகளுக்குச் சம்ஸாரம் பந்தகமாகின்றது. இந்தச் சுதந்திர புத்தி நீங்கிப் பரமாத்மாவை யுபாஸித்து மோக்ஷத்தை யடைய வேண்டும்; பரமாத்மாநுக்ரஹம் ஸம்பாதிக்கவேண்டும்.

நான்காவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌇𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௧॥

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) இந்த ப்ராம்மணத்தில் முன் சொல்லிய விஷயத்தை ஸ்திரப்படுத்துகிறது. இந்தப்ருதிவியானது எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்தப்ருதிவிக்கு எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்தப்ருதிவியிலும் அத்யாத்மத்திலும் அம்ருத மயனும் தேஜோமயனுமிருக்கிற புருஷன் எவனோ அவனே ஆத்மா, அம்ருதம் ப்ரம்மம் எல்லாமாயிருக்கிறான். மது என்பது தேன்போல் இனிப்பானதென்று குறிக்கின்றது.

𑌇𑌮𑌾 𑌆𑌪𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌰𑍈𑌤𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௨॥

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾) இந்தச் சுருதிக்கு கருத்தெல்லாம் முன்போலவே ப்ருதிவிக்கு பதிலாக ஜலத்தைக் கூட்டிக்கொள்வது விசேஷம் இரேதஸ்ஸை அதிஷ்டித்திருக்கிறான் புருஷன். என்பதும் விசேஷம்.

𑌅𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௩॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) இந்தச் சுருதியில் ஜலத்திற்கு பதிலாக அக்நியைக் கூட்டிக்கொண்டு முன்போலவே கருத்துக்கொள்க. வாங்மயன் புருஷனென்பது விசேஷம்.

𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௪॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) வாயுவைக் கூட்டிக்கொண்டு முன்போலவே எல்லாம் காண்க. ப்ராணமயன் புருஷன் என்பது விசேஷம்.

𑌅𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௫॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) இந்தச் சுருதியில் வாயுவுக்குப் பதிலாக ஆதித்யனையும் அதாவது சூரியனையும், ப்ராணமயனென்பதற்கும் பதிலாகக் கண்களை யதிஷ்டிப்பவனென்றும் சேர்த்துக்கொள்க. மற்றவை முன்போலவே.

𑌇𑌮𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௬॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) சூரியனுக்குப் பதிலாகத் திக்குக்களையும் கண்களை யதிஷ்டிப்பவனென்பதற்குப் பதிலாகச் சப்தங்களை க்ரகிக்கும் சுரோத்ரேந்தியத்தை யதிஷ்டிப்பவனென்றும் மாற்றிக்கொண்டு மற்றவற்றை முன்போலவே கொள்க.

𑌅𑌯𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௭॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) ஸௌரியனுக்குப் பதிலாகச் சந்திரனையும் காதுகளை யதிஷ்டிப்பவனென்பதற்குப் பதிலாக மனஸ்ஸை யதிஷ்டிப்பவனென்றும் சேர்த்துக்கொள்க. மிச்சம் முன்போலேயாம்.

𑌇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥௮॥

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) வாக்யார்த்தத்தை முன்போலவே வைத்துக்கொண்டு சந்திரனுக்குப் பதிலாக மின்னலையும் (மாநஸ:) என்பதற்குப் பதிலாகத் (தைஜஸ:) தேஜஸ்ஸை யதிஷ்டிப்பவனென்றும் பேதம் காண்க.

𑌅𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍋𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍌𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ||௯||

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) இந்தச் சுருதியில் மேக கர்ஜநத்தைச் சொல்லுகிறது. சப்தஸ்வரங்களை புருஷன் அதிஷ்டிதிருப்பதாகவும் சொல்லுகிறது. இதுவே விசேஷம்.

𑌅𑌯𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ||௧௦||

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾 - (𑌰𑌾 - 𑌭𑌾) முன்போலவே ரூபித்துக்கொண்டு இது ஆகாசத்தைப் பிடித்துச் சொல்லுகிறது.

𑌅𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ||௧௧||

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) இது தர்மத்தை ரூபித்துச் சொல்லுகிறது. மற்றவை முன்போல் காண்க.

𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ||௧௨||

(𑌶𑌂-𑌭𑌾 𑌰𑌾-𑌭𑌾.) இது ஸத்யத்தைப்பற்றி ரூபித்துச் சொல்லுகிறது.

𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ||௧௩||

(𑌶𑌂 - 𑌭𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌭𑌾.) இந்தச் சுருதி மநுஷ்ய ஜாதியை ரூபித்துச் சொல்லுகிறது.

𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ||௧௪||

(𑌶𑌂-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) இந்த ஆத்மா எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்த ஆத்மாவுக்கு எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்த ஆத்மாவில் தேஜோமயனும் அம்ருதமயனுமிருப்பவன் புருஷன். அத்யாத்ம மநுஷ்ய தேஜோமயனுமிருப்பவன் புருஷன். இவனே ஆத்மா, இவனே ப்ரம்மம், எல்லாமாயிருக்கிறான் என்பது முன்போலவே காண்க.

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌥𑌨𑌾𑌭𑍌 𑌚 𑌰𑌥𑌨𑍇𑌮𑍌 𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ||௧௫||

(𑌶𑌂 - 𑌹𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌹𑌾.) இந்த ஆத்மா எல்லாப் பூதங்களுக்கு மதிபதி; எல்லாப் பூதங்களுக்கும் ராஜா. அஃதெப்படி என்றால் ரதநாபியிலும் ரதநேமியிலும் அரங்கள் நிலை பெற்றிருக்கிறாப்போல இந்த ஆத்மாவில் எல்லாப் பூதங்களும் எல்லாப் போகங்களும் எல்லா ப்ராணங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. நாபி என்பது சக்கிரங்களின் நடுவில் போடப்பட்டிருக்கிற துளையுள்ளகட்டை. நேமி என்பது சுற்றி வலயாகாரமாய்ப் போடப்பட்டிருக்கிற கட்டை. அரங்களென்பது நடுவிலுள்ள கட்டைகள்.

𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾 𑌸𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌂𑌸 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂| 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌹 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰 𑌯𑌦𑍀𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 ||௧௬||

(𑌶𑌂 - 𑌹𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌹𑌾.) இந்த மதுவித்யையை ஆதர்வணராகிய ததீயங் என்பவர் அச்விநீ தேவதைகளுக்குச் சொன்னார். இந்த ஸங்கதியை அறிந்த ஒரு மகர்ஷி அச்விநீ தேவதைகளைப் பார்த்துச் சொன்னார். ஓ அச்விநீ தேவதைகளே நீங்கள் மதுவித்யையை அடைந்த வழியை மேகம் ஜலத்தைப் பொழியுமாப்போல வெளியிட்டு விடுகிறேன். அதாவது அந்த ததீயங் என்பவர் குதிரையின் தலையினால் உங்களுக்கு உபதேசித்தாரன்றோ? அதை வெளியாக்கி விடுகிறேனென்றார். இங்கொரு கதையுண்டு. அதென்னவென்றால் ததீயங், என்பவர் இந்திரனிடத்திலிருந்து மதுப்ராம்மண வித்யையை உபதேசம் பெற்றார். அந்த இந்திரன் இதை யொருவருக்கும் வெளிப்படுத்த வேண்டாமென்றான்; அப்படிச் சொன்னால் உன் தலையைக் கிள்ளி விடுவேனென்றான். இப்படி இருக்கும்போது இந்த ருஷி அச்விநீ தேவதைகளிடத்தில் இந்த ஸங்கதியைச் சொன்னார். அவர்கள் உம்மைக் காப்பாத்தி விடுகிறோம்; நீர் சொல்லுமென்றார்கள். அதெப்படி யென்றால் உம்முடைய சிரஸ்ஸைக்கிள்ளித் தூரத்தில் வைத்து வேறு சிரஸ்ஸைக் கூட்டி வைக்கிறோம். அந்த சிரஸ்ஸாலே உபதேசியும்; இந்திரன் அந்த சிரஸ்ஸைக் கொண்டு போய்விட்டாலும் அதின்பிறகு உம்முடைய சிரஸ்ஸை உமக்குச் சேர்த்து விடுகிறோமென்று சொன்னார்கள். அப்படியே நடந்ததென்பது. இதைப்பற்றி இந்த ரகஸ்யத்தை வெளியிடுகிறேனென்றார். அந்த மகரிஷி இதனால் அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதித்த வித்யை என்று வித்யையின் பெருமை கூறப்பட்டது.

𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑍋𑌚𑌦𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌦𑌧𑍀𑌚𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑌯𑌤𑌂 | 𑌸 𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌚𑌦𑍃𑌤𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ||௧௭|| 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌃 | 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌸 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌆𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌰𑌿𑌶𑌯𑍋 𑌨𑍈𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌾𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ||௧௮||

(𑌶𑌂 - 𑌹𑌾 - 𑌰𑌾 - 𑌹𑌾.) இந்தக் கதையின் விரிவைச் சொல்லுகிறது. பரமாத்மா, ஸம்ஸாரத்தை நடத்தும் க்ரமமும் அவருக்குப் புருஷன் என்று பெயர் வந்ததற்குக் காரணமும் சொல்லப்பட்டன. காம்ய கர்மங்களினாலும் காம்ய வித்யையினாலும் ஸம்ஸாரத்தை நடத்துகிறார். சரீரத்தில் ப்ரவேசிப்பதினால் புருஷனென்று பெயர் வந்தது.

𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍 𑌰𑍂𑌪𑌂𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪 𑌈𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌾 𑌦𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌹𑌰𑌯𑍋𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌦𑌶 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑌪𑌰𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥௧௯॥

(ஶம் - பா.) ப்ரஜ்ஞாநகந ரூபத்தின் வடிவமாய் நாநாவித ரூப ப்ரதி ரூபங்களை மாயையினாலே அடைகிறான்; பரமாத்மா அநேக உபாதிகளோடு கூடுகிறான். ஸ்வரூபமானது ப்ரஜ்ஞாநகநமாயிருக்கிறது என்பது உபதேசம்.

(ரா - பா.) தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸமஸ்த ரூபங்களை யடைந்து நாநா விக்ரகங்களை பரிக்ரஹித்துக் காலதேச பரிச்சேதமின்றி யிருக்கிறது பரப்ரம்மம்.

ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 ॥௧॥

𑌆𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤 𑌆𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤𑌾𑌦𑌾𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤 𑌆𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤𑌾𑌦𑌾𑌨𑌭𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌤𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍈𑌤𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍈𑌤𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍌 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌜𑌵𑌾𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌜𑌵𑌾𑌪𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌨𑍇𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌨𑌿𑌃 ॥௨॥

𑌘𑍃𑌤𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌘𑍃𑌤𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌣𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌣𑌿𑌰𑍌𑌪𑌜𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇𑌰𑍌𑌪𑌜𑌨𑍍𑌧𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌲𑌵𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌲𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌪𑌥𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌰𑍋𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸 𑌆𑌭𑍂𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌦𑌧𑍀𑌚 𑌆𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋𑌥𑌰𑍍𑌵

𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨 𑌏𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍇𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌰𑍋𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌸𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ||௩||

இந்தச் சுருதிகளினால் இந்த மதுவித்யை லபித்த பரம்பரை ஆசார்ய பக்தி அவச்யமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறது. இந்தச் சுருதிகளில் ஐந்தாம் வேற்றுமையுடைய பதம் ஆசாரியனையும், முதல் வேற்றுமையுடைய பதம் சிஷ்யனையும் சொல்லுகிறது.

ஆறவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍.

𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌹 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑍇𑌜𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍂𑌚𑌾𑌨𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍁𑌰𑍋𑌧 𑌦𑌶 𑌦𑌶 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌰𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 ||௧||

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸 𑌏𑌤𑌾 𑌗𑌾 𑌉𑌦𑌜𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑍇 𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌦𑌧𑍃𑌷𑍁𑌰𑌥 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍋𑌦𑌜 𑌸𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌾 𑌹𑍋𑌦𑌾𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑍇 𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍁𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌹 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌲𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌗𑍋𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌏𑌵 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹 𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌲𑌃 ||௨||

(ஸம் - ஹா - ரா - ஹா.) வைதேஹராகியஜநகர் பகுதக்ஷிணையுடைய யாகம் செய்தார். அந்தயஜ்ஞத்தில் குருதேசத்திலிருந்தும் பாஞ்சால தேசத்திலிருந்தும் அனேகம் ப்ராம்மணர்கள் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். அப்போது அந்த ஜநகருக்கு ஒரு எண்ணமுண்டாயிற்று. அதாவது இங்கு கூடியிருக்கும் ப்ராம்மணர்களுக்குள் யார் விசேஷப்ரம்மஜ்ஞாநமுடையவர்களாயிருக்கிறார்களோ, அவர்களை யறியவேண்டு மென்பதாம். அவர் ஆயிரம் கோக்களைச் சேர்த்து ஒவ்வொரு கோவின் கொம்புகளிலும் இரண்டரைப்பலம் பொன் கட்டி நிறுத்தி உங்களில் யாவரொருவர் சிறந்தவரோ, அவரிந்த ஆயிரம் கோக்களையுமடையலாமென்றார். இப்படிச் சொன்னபோது அனேகப்ராம்மணர்களில் யாரும் தைர்யப்படவில்லை. அப்போது யாஜ்ஞவல்க்யர், தன்னுடைய சிஷ்யனை நோக்கி ஓ ஸாமச்ரவனே, இந்தக்கோக்களை நம்முடைய ஆச்ரமத்திற்குக் கொண்டுபோவென்றார். அவனும் அப்படியே கொண்டுபோனான். அதற்கங்கிருந்த மகா ப்ராமணர்கள் கோபித்து நாமித்தனைபேரிருக்க இவரெப்படித் தன்னையே ப்ரம்மஜ்ஞாநியாகச் சொல்லக்கூடும் என்று கூப்பிட்டார்கள். அப்போதந்த ஜநகருடைய இருத்விக்காகிய ஆச்வலரென்பவர், இந்த யாஜ்ஞவல்க்யரைக் கேட்டார். அதாவது நீர் நம்மிலும் ப்ரஜ்ஞாநத்தால் சிறந்தவரோ என்பதாம். அதற்கந்த யாஜ்ஞவல்க்யர், நாம் ப்ரம்மஜ்ஞாநிகளுக்கு நமஸ்காரம் செய்கி

றோம். நாம் கோக்களிடத்திலுண்டான ஆசையினுலே இப்படிச் செய்தோமென்று பரிஹாஸமாய்ச் சொல்ல அந்த ஆச்வலர் இவரை ப்ரச்நம்பண்ணத் துடங்கிஞர்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௩॥

(ஶ்ரீ-ஸா-ர-ஸா.) இந்த லோகத்திலெல்லாம் ம்ருத்யுவினுலே ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவன்றோ. அந்த ம்ருத்யுவை எப்படி அதிக்ரமிச்கலாமோ அதைச் சொல்லுமென்று ஆச்வலர் யாஜ்ஞவல்க்யரைக் கேட்க, அதற்கவர் வாக்கினுலே என்று சொல்லுகிறூர். அதாவது வாக்கை யுபாஸிக்கவேண்டுமென்பதுகருத்து. இதின்ரகஸ்யத்தை உபதேசமார்க்கத்தா லறிந்துகொள்க.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌣𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௪॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾 𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௫॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌬𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌅𑌥 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 ॥௬॥

(ஶ்ரீ-ஸா-ர-ஸா.) இந்தச் சுருதிகளுக்கும் முன்போலவே கருத்துக்கொள்க. அஹோராத்ரி ஸம்பந்த நிவ்ருத்தியையும் சக்ஷுருபாஸநத்தையும், பூர்வாபரபக்ஷ நிவ்ருத்தியையும், ப்ராணோபாஸநத்தையும், ஸ்வர்க்க ப்ராப்தி பலத்தையும், மநோப்ரம்மோபாஸநத்தையும் சொல்லுகிறது விசேஷம். அதிமோக்ஷங்கள் முடிந்தன. இனி ஸம்பத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

(ஶ்ரீ - ஸா - ர - ஸா.) ஹோதாவானவன் எத்தனை ருக்குக்களாலே யஜ்ஞத்தில் ஹோத்ரம் செய்கிறுனென்று ஆச்வலர் கேட்க, மூன்று ருக்குக்களாலே என்றூர். அவை எவை யெனறூர். புரோநுவாக்யை, யாஜ்யை, சஸ்யை இவை யென்றூர். அவைகளால் எவற்றை ஜயிக்கிறுனென்றூர். ஸர்வத்தையு மடைகிறுனென்றூர்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍀𑌰𑍍𑌹𑍋𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌾 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾

ஹுதா அதிநேதந்தே யா ஹுதா அதிஶேரதே கிம் தாபிர்ஜயதீதி யா ஹுதா உஜ்ஜ்வலந்தி தேவலோகமேவ தாபிர்ஜயதி தீப்யத இவ ஹி தேவலோகோ யா ஹுதா அதிநேதந்தே பித்ருலோகமேவ தாபிர்ஜயத்யதீவ ஹி பித்ருலோகோ யா ஹுதா அதிஶேரதே மநுஷ்யலோகமேவ தாபிர்ஜயத்யத இவ ஹி மநுஷ்யலோக: ||அ||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) எத்தனை ஆகுதிகளை அத்வர்யுயஜ்ஞத்தில் செய்கிறானென்று ஆச்வலர் கேட்க மூன்று ஆகுதிகளை என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்ல அவை எவையெ ன்று கேட்க, ஜ்வலிக்கிற ஆகுதிகளும், சப்திக்கிற ஆகுதிகளும், லயிக்கிற ஆகுதிகளும், என்ன அவைகளாலடையும் பலனும் என்னவென்றுகேட்க, ஜ்வலிக்கிற ஆகுதிகளால் தேவலோகத்தையும், சப்திக்கிற ஆகுதிகளால் பித்ருலோகத்தையும் லயிக்கிற ஆகுதிகளால் மநுஷ்யலோகத்தையும் அடைகிறார்கள் என்றார். ஏனென்றால் தேவலோகம் உஜ்வலமான லோகமும், பித்ருலோகம் சப்திக்கிற லோகமும் பூலோகம் கீழ்லோகமுமன்றோ? ஆதலாலென்க.

யாஜ்ஞவல்க்யேதி ஹோவாச கதிபிரயமத்ய ப்ரஹ்மா யஜ்ஞம் தக்ஷிணதோ தேவதாபிர்கோபாயிஷ்யதீத்யேகயேதி கதமா ஸைகேதி மந ஏவேத்யநந்தம் வை மநோ(அ)நந்தா விஶ்வே தேவா அநந்தமேவ ஸ தேந லோகம் ஜயதி ||கூ||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) இருத்விக்காகிய ப்ரம்மா, எத்தனை தேவதைகளைக்கொண்டு யஜ்ஞத்தை இரக்ஷிக்கிறானென்று ஆச்வலர் கேட்க, ஒரே தேவதையாலே என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார். அதேதென்று கேட்க, மநஸ்ஸு என்று பதில்கூறி அதின் பலனையும் சொன்னார். அதாவது அது அநந்தவ்ருத்தியா யிருக்குமாகையால் அதற்கு அபிமாநிதேவதைகள் அநந்தவிச்வேதேவதைகள். அதனால் அநந்தமான லோகத்தையுமடைவானென்பதாம்.

யாஜ்ஞவல்க்யேதி ஹோவாச கத்யயமத்யோத்காதாஸ்மிந் யஜ்ஞே ஸ்தோத்ரியா: ஸ்தோஷ்யதீதி திஸ்ர இதி கதமாஸ்தாஸ்திஸ்ர இதி புரோநுவாக்யா ச யாஜ்யா ச ஶஸ்யைவ த்ருதீயா கதமாஸ்தா யா அத்யாத்மமிதி ப்ராண ஏவ புரோநுவாக்யாபாநோ யாஜ்யா வ்யாந: ஶஸ்யா கிம் தாபிர்ஜயதீதி ப்ருதிவீலோகமேவ புரோநுவாக்யயா ஜயத்யந்தரிக்ஷம் யாஜ்யயா த்யுலோகம் ஶஸ்யயா ததோ ஹ ஹோதாஶ்வல உபரராம ||க0||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) புரோநுவாக்யை, யாஜ்யை, சஸ்யைகளையும், அத்யாத்மப்ராணனையும், அபாநத்தையும், வ்யாநத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ருதிவியையும், அந்தரிக்ஷலோகத்தையும், த்யுலோகத்தையும் ஜயிக்கிறான் உபாஸகன். அதன்பிறகு ஆச்வலர் வாய்மூடிக்கொண்டார்.

முதல் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

அத த்விதீயம் ப்ராஹ்மணம்.

அத ஹைநம் ஜாரத்காரவ ஆர்த்தபாக: பப்ரச்ச யாஜ்ஞவல்க்யேதி ஹோவாச கதி க்ரஹா: கத்யதிக்ரஹா இதி | அஷ்டௌ க்ரஹா அஷ்டாவதிக்ரஹா இதி | யே தே(அ)ஷ்டௌ க்ரஹா | அஷ்டாவதிக்ரஹா: கதமே த இதி ||க||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஆச்வலர் பராபவத்தை யடைந்த பிறகு ஜரத்காரு கோத்திரத்தில் பிறந்த இருதபாகருடைய பிள்ளையாகிய ஆர்த்தபாகர், இவரைத் தாம் ஜயித்துவிடலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே கேட்டார். அப்போது ஓயாஜ்ஞவல்க்யர், எத்தனைக்ரஹ

ங்கள் எத்தனை அதிக்ரஹங்களென்று கேட்டார். எட்டுக் கிரகங்கள் எட்டு அதிக்ரஹங்கள் என்று பதில் சொன்னார். மறுபடியும் அவையெவை என்று கேட்டார்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥௨॥ 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 ॥௩॥ 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௫॥ 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌞𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 ॥௬॥ 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 ॥௭॥ 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥௮॥ 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌵𑍈 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌃 ॥௯॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.)(௧)ப்ராணமென்கிற க்ருஹமானது அபாநமென்கிற அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்படுகிறது. அபாநத்தினாலன்றோ கந்தங்களை க்ரஹிக்கிறான்?(௨)வாக்கென்கிற க்ரஹமானது நாமமென்கிற அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்படுகிறது வாக்கினாலன்றோ நாமங்களையெல்லாம் க்ரகிக்கிறான்? (௩) ஜிஹ்வை என்கிற கிரஹமானது ரஸமாகிய அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்படுகிறது. ஜிஹ்வையினாலன்றோ இரஸங்களை யறிகிறான்? (௪) கண்ணாகிய க்ரஹமானது ரூபமென்கிற அதிக்ரஹத்தினால் க்ரகிக்கப்படுகின்றது. கண்களினாலன்றோ ரூபங்களை க்ரகிக்கிறான்? (௫) ச்ரோத்ரேந்திரியமாகிய க்ரஹமானது சப்தமாகிய அதிக்ரஹத்தாலே க்ரகிக்கப்படுகின்றது. காதுகளினாலன்றோ சப்தங்களை க்ரகிக்கிறான்? (௬) மநஸ்ஸென்கிற க்ரஹமானது காமமென்கிற அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மநஸ்ஸினாலே ஸகல காமங்களையும் க்ரஹிக்கிறானன்றோ? (௭) ஹஸ்தமென்கிற க்ரஹமானது கர்மமென்கிற அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஹஸ்தங்களினாலன்றோ ஸகல கர்மங்களையும் செய்கிறான்? (௮) த்வகிந்திரியமாகிய க்ரஹமானது ஸ்பர்சமாகிய அதிக்ரஹத்தினாலே க்ரகிக்கப்படுகிறது. த்வகிந்திரியத்தினாலன்றோ ஸகல ஸ்பர்சங்களையும் க்ரஹிக்கிறான்? இப்படி எட்டுக் கிரஹங்களும், எட்டு அதிக்ரஹங்களும் சொல்லப்பட்டன.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌪 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 ॥௧0॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) மற்றொரு ப்ரச்நம் பண்ணுகிறார், ஆர்த்தபாகர். ஓயாஜ்ஞயவல்க்யரே எந்த ம்ருத்யு தேவதைக்கு எல்லாமன்னமோ, அந்த ம்ருத்யுவும் எவனுக்கு அந்நமோ, அந்தத்தேவதையைச் சொல்லுமென்றார். அதற்குத்தரம், எல்லாவற்றையும் தஹிக்கிற அக்நிம்ருத்யு. அந்த ம்ருத்யுவாகிய அக்நியும் ஜலத்துக்கு அந்தம். இப்படி அறிந்து உபாஸிப்பவனுக்கு அபம்ருத்யு ஜயமுண்டாகும் என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறா.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌉𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍋 ௩ 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌵𑌨𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌮𑌾𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍇𑌤𑍇 ॥௧௧॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த முமுக்ஷுபுருஷன் மரிக்கும்போது இவனை விட்டு ப்ராணங்கள் உத்க்ராந்தியை யடைகின்றனவா, இல்லையாவென்று ஆர்த்தபாகர் கேட்க

யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிருர். ப்ராணங்க ளுத்க்ரமிப்பதில்லை; இவ்விடத்திலேயே லயத்தையடைகின்றன. அவனுச்சூநதையை யடைந்து காற்றுப்பூரித்து மரித்துக்கிடக்கிருன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். முக்தனுக்கு ஒரு தேசகமநமில்லை என்று சங்-பாத்திலும், ஜீவனுத்க்ரமணத்தை யடையும்போது ப்ராணங்கள் கூடியே உத்க்ரமணத்தை யடைகின்றன. தனித்துப்போகிறனவன்று. என்று ரா-பாத்திலும் பேதம் காண்க.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌨 𑌜𑌹𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 ||௧௨||

(௦-ஹா-ரா-ஹா.) புருஷன் மரித்தாலும் அவன் பேரழிவதில்லை. நாம மநந்தமன்றோ விச்வேதேவர்களுமநந்தர்கள். இதனாலநந்தமான லோகங்களை ஜயிக்கிருன்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌗𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍌𑌷𑌧𑍀𑌰𑍍𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌰𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌨𑌾𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌜𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍌 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍌 𑌹 𑌯𑌦𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍂𑌚𑌤𑍁𑌰𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌜𑌾𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗 𑌉𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ||௧௩||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ஆர்தபாகர் கேட்கிருர். புருஷன் மரித்தபோது வாக்கு அக்நியையும், ப்ராணன் வாயுவையும், கண் சூரியனையும், மநஸ்ஸு இந்திரனையும், காது திக்குக்களையும், சரீரம் ப்ருதிவியையும், ஆத்மா ஆகாசத்தையும், உரோமங்கள் ஓஷதிகளையும், கேசங்கள் வநஸ்பதிகளையும் ஜலத்தில் சுக்லசோணிதங்களும் சேர்ந்து போகின்றனவன்றோ. அப்போது இந்தப் புருஷன் எதைப்பற்றி யிருக்கிருன் என்று கேட்டார். இந்தப்ரசநத்திற் குத்தரம் இரஹஸ்யமாகையாலே, எல்லாருங் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் சொல்லப் போகாதென்று ஆர்தபாகரை நோக்கி, கையை நீட்டச் சொல்லி அவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு இவ்விஷயத்தை நாமிரண்டு பேருமே அறியக் கடவோம் என்று ஜநஸங்கத்தைவிட் டெழுந்திருந்து விசாரித்து, தீர்மானமாய் ஏற்படுத்தினர்கள். அதாவது சுபாசுப கர்மங்களையாச்ரயித்துப் புண்யத்தாலந்தப் பலத்தையும் பாபத்தால் அந்தப் பலத்தையு மடைகின்ருன் என்பதாம். அப்போது ஆர்த்தபாகர் யாஜ்ஞவல்க்யர் பெருமையை யறிந்து பேசாதிருந்தார்.

ஐந்தாம் அத்யாயம் இரண்டாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌲𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌰𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮 𑌤𑍇 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍈𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌾𑌥𑍈𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑍂𑌮 𑌕𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ||௧||

(𑌶𑌂-𑌭𑌾-𑌆-𑌭𑌾.) இப்படி ஆர்தபாகருடைய ப்ரசநம் முடிந்தபின் இலாஹ்ய கோத்திரத்தில் பிறந்த புஜ்யு என்பவர் யாஜ்ஞவல்க்யரே என்று கூப்பிட்டு ப்ரசநம் பண்ணினார். நாம் மத்ரதேசத்திற்குப் போயிருந்தோம். கோத்திரத்தால் காப்யரான பதஞ்சலரென்பவர் க்ருஹத்தில் சேர்ந்தோம். அவருடைய பெண் கந்தர்வனாலே க்ரஹிக்கப்பட்டிருந்தாள். அவனை யாரென்று கேட்டோம். ஸுதந்வா என்கிற கந்தர்வனென்று சொன்னான். அவனை அநேகமான அநந்தலோக நிச்சயங்களைக் கேட்டோம். அப்போது பாரிக்ஷிதர்க ளெங்கிருக்கிறார்களென்று கேட்டோம். அதையும்மைக் கேட்கிறோம்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑍈 𑌸𑌽𑌗𑌮𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵 𑌨𑍍𑌵𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌥𑌾𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍀𑌵𑌮𑌿𑌵 𑌵𑍈 𑌸 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌪 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌲𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ||௨||

(𑌶𑌂-𑌭𑌾-𑌆-𑌭𑌾.) அதற்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் உத்தரம் சொன்னார். அச்வமேதயாகம் செய்கிறவர்கள் எந்த லோகத்தை யடைகிறார்களோ, அதை யடைகிறார்களென்று கந்தர்வன் சொன்னானன்றோ வென்றார். அச்வமேதயாகத்தைச் செய்தவர்கள் எந்த லோகத்தை யடைவர்களென்று கேட்க, அதற்கு அங்கமாகச் சில விஷயங்களைச் சொல்லுகிறார். ஒரு திநத்தில் ஸூரியன் எவ்வளவு தேசத்தைப் பரிச்சேதிக்கின்றானோ, அவ்வளவை 'தேவரதாஹ்ந்யம்' என்று சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்ட தேவரதாஹ்ந்யம் முப்பத்து மூன்று இந்த லோகத்தினளவு. இப்படி இரண்டு கொண்ட ப்ருதிவி யதைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. இப்படி இரண்டுகொண்ட சமுத்திர மதைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. இது நிற்க, கத்தி முனைபோலவும், ஈ இறகு போலவும் ஸூக்ஷ்மமான அண்ட கபாலத்தின் ரந்திரத்தில் இந்திரன் ஸுபர்ணனாய் வாயுவினிடத்தில் அச்வமேதியைச் சேர்க்கின்றான். அந்த வாயு தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டுபோய் அச்வமேதயாஜிகள் சேருகிற ப்ரம்மலோகத்தை யடைவிக்கிறான். ஆகையால் வாயுவே வ்யஷ்டி, வாயுவே ஸமஷ்டி. இப்படி யறிபவன் அபம்ருத்யுவை ஜயிக்கிறான். இப்படி உத்தரம் சொன்னபின் புஜ்யு, லாஹ்யாயநிருத்தரரானார்.

மூன்றவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑍋𑌦𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌏𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ||௧||

(𑌶𑌂-𑌭𑌾-𑌆-𑌭𑌾.) புஜ்யுப்ரச்நம் முடிந்தபின், சக்கிரகோத்திரமுடைய உஷஸ்தர், யாஜ்ஞவல்க்யரே என்று கூப்பிட்டு ஸாக்ஷாத்தாயும் அபரோக்ஷமாயுமிருக்கிற ப்ரம்மம் எதுவோ அந்த ஆத்மா ஸர்வாந்தர்யாமியே. அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்.

என்று கேட்க, இந்த உன்னுடைய ஆத்மாவே ஸர்வாந்தர்யாமியாகிய ஆத்மா என்று சொல்ல, அவனுரென்று கேட்க, ப்ராணபாநவ்யா நோதாநங்களா லந்தந்த வ்யாபாரங்களை யவனடைகிருனே அவனே யவன்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑌸𑍌 𑌗𑍌𑌰𑌸𑌾𑌵𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌏𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 । 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌰𑍍𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾 𑌨 𑌮𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌥𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 । 𑌏𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌉𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) உஷஸ்தரைப்பார்த்து விருத்தமாய்ச் சொல்லுகிறது கூடாது' கவாச்வபேதங்களைச் சொல்லுவதுபோலிருக்கிறது. சரியாய்ச் சொல்லுமென்ருர். உண்மையானவனைச் சொல்லும். முன் சொன்னதில் பிழையில்லை. அதின் கருத்தை யுணராமல் என்னை நீர் கேட்பது சரியல்லவென்று அதின் கருத்தை வெளியிட்டார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இது ஜீவனையே பரமாத்மாவாகச் சொல்லுகிறதென்று சங்கரபாஷ்யத்திலும், ஜீவனன்று பரமாத்மாவென்று ராமாநுஜபாஷ்யத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜ்ஞாநமாத்திரமே பரப்ரம்மமென்று சங் - பாஷியத்தில் மற்ருெரு விசேஷம் சொல்லப்பட்டது. உஷஸ்தரும் நிருத்தரானுர். என்பது ஸமாநம்.

நான்காவது ப்ராம்மணம் மூற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌕𑌹𑍋𑌳𑌃 𑌕𑍌𑌷𑍀𑌤𑌕𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌏𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 । 𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌯𑍋𑌽𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 । 𑌅𑌥 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑍋𑌭𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌏𑌷𑌣𑍇 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑍃𑌶 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌕𑌹𑍋𑌳𑌃 𑌕𑍌𑌷𑍀𑌤𑌕𑍇𑌯 𑌉𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அதற்குப்பின் குஷிதகர் பிள்ளையாகிய கஹோளர் கேட்கிருர். மறுத்தும் விசதமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு மறுபடியும் சொல்லுகிருர். பசிதாஹ சோகமோகம் ஜரை மரணம் முதலிய எல்லாவற்றையும் விட்ட பரமாத்மா ஸர்வாந்தரனுயிருக்கிருன். இப்படி யறிந்தவன் ஈஷணதோஷத்தைவிட்டு ஸந்யாஸத்தை யடைந்து உபதேசஜ்ஞாநத்தை யடைந்து அறியாதவனைப்போலிருந்து முநி

யாய் ப்ரம்மவித்தாகிறான். அதினாலேயே அதை யடைகிறான். மற்றது அஸாரம். இப்படிச் சொல்லவே கஹோளர் நிருத்தரரானார்.

ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍀 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌸𑍍𑌵𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌪 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿| 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌓𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌪𑍍𑌤𑌦𑌨𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ||௧||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) வசக்நு புத்திரியாகிய கார்க்கி ப்ரசநம்பண்ணுகிறாள். யாஜ்ஞவல்க்யரை யதின்பின்பு. ஜலாதாரமான வஸ்துக்களுக்கு ஜலமாதாரமாயிருக்கிறது, அந்த ஜலதத்வத்திற்கு ஆதாரம் என்னவென்றாள். வாயுவென்று உத்தரம் சொன்னார். அந்த வாயுவுக்கு ஆதார மெது? அந்தரிக்ஷலோகம். அந்த அந்தரிக்ஷத்திற்கு ஆதாரமெது? கந்தர்வலோகம். கந்தர்வலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ஆதித்யலோகம். ஆதித்யலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? சந்திரலோகம். சந்திரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? நக்ஷத்ரலோகம். நக்ஷத்ரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? தேவலோகம். தேவலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? இந்திரலோகம். இந்திரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ப்ரஜாபதிலோகம். ப்ரஜாபதிலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ப்ரம்மலோகம். ப்ரம்மலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? அதற்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். இப்படிக் கேட்கத்தகாத கேள்விகளைஎல்லாம் கேட்கக்கூடாது. உபதேசமாய்க் கேட்கவேண்டியவிஷயத்தை வாதத்தால் ஜயிக்கலாமா? ஆதலா லப்படி கேளாதே என்றார். அப்படிக் கேட்டால் தலைவெடித்துப் போமென்றார். உத்தமதேவதாப்ரச்நமிப்படி கேட்கத்தகாது என்று சொல்ல, கார்க்கி நிருத்தரையானாள்.

ஆறவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕 𑌆𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑌾𑌮 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌧𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧

𑌰𑍍𑌵𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾
𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌸𑌂𑌦𑍃𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌵𑍇
𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌮
𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌯 𑌇𑌮𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤
𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿
𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍
𑌸 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌵𑍀𑌰𑍁𑌦𑌜𑌸𑍇 𑌮𑍂
𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿
𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||

(ஶம-ஹா-ரா-ஹா.) ஆருணியாகிய உத்தாலகர் ஓ யாஜ்ஞவல்க்யரே என்று கூப்பிட்டுக் கேட்டார். அதாவது, நான், காப்யராகிய பதஞ்சலருடைய க்ருகத்தில் கல்ப ஸூத்ராத்யயநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். அவருடைய பார்யை கந்தர்வனாலே க்ரஹிக்கப்பட்டிருந்தாள். அந்த கந்தர்வனை நீயாரென்று கேட்டேன். அவன் அதர்வணனாகிய கபந்தன் நானென்றான். அந்தக் கந்தர்வன் அந்தக் காப்யராகிய பதஞ்சலரையும் அவருடைய சிஷ்யர்களாகிய யாஜ்ஞிகர்களையும், இந்த லோகங்களையும் பரலோகங்களையும் ஸமஸ்த பூதங்களையும் தரிக்கிற ஸூத்திரத்தையும் நீங்களறிவீர்களா என்று கேட்க, அறியவில்லை என்ன மீளவு மவனவர்களை ஸர்வலோகாந்தர்யாமியா யிருக்கிறவனை யறிவீர்களோ வென்று கேட்க, அறியவில்லையென்று சொல்ல, அதற்கவன் இந்த ஸூத்ரத்தையும் அந்தர்யாமியையும் எவனறிவனோ அவன் ப்ரம்மவித்து, லோகவித்து, தேவவித்து, வேதவித்து, பூதவித்து, ஆத்மவித்து, (ஸர்வித்து)எல்லாமறிந்தவன் என்று அவர்களுக்குச் சொன்னான். அதை நானறிவேன். இந்த விஷயத்தை அதாவது அந்த ஸூத்ரத்தையும், அந்த அந்தர்யாமியையும் அறியாமல் ப்ரம்மஜ்ஞர்களில் சிறந்தவரடைவதற்காக வைத்திருக்கிற கோக்களை ஓட்டிக்கொண்டுபோனால் உம்முடைய தலை வெடித்துப்போமென்று சொன்னார். இப்படி உத்தாலகர் கேட்ட கேள்விக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் அந்த ஸூத்ரத்தையும் அந்த அந்தர்யாமியையும் நானறிவேனென்றார். அதற்கு உத்தாலகர் அறிந்தேனென்று சொல்வதினால் பயனில்லை; அறிந்தபடி சொல்லுமென்றார்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌵𑍈 𑌗𑍌𑌤𑌮
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌬𑍍𑌧𑌾
𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌿𑌷
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌹𑌿 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀
𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||௨||

(ஶம-ஹா-ரா-ஹா. அப்போது யாஜ்ஞயவல்க்யர் சொன்னார். ஸூத்ரமாயிருப்பது வாயுவாகின்றது. அந்த வாயுவினாலே இந்த லோகமும் பரலோகமும் ஸகலபூதங்களும் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால்தான் மரணமடைந்த புருஷனை 'அதாவது ப்ராண வாயுவில்லாத புருஷனை' கண்டு இவனுடைய சரீரம் விசீர்ணமாய்விட்டதென்கிறார்கள். வாயுவாகிய ஸூத்ரத்தினாலேயே எல்லாப் பூதங்களும் ஸ்திதிப்பட்டிருக்கின்றனவன்றோ என்றார். அதை யவர் அங்கீகரித்துக்கொண்டு அந்தர்யாமியா யிருப்பவனைச் சொல்லுமென்றார்.

𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) யாவனொருவன் ப்ருதிவியி லிருந்துகொண்டிருக்கிறான், உள்ளேயிருக்கிறான், அவனை ப்ருதிவி அறியாது. அவனுக்கு ப்ருதிவி சரீரம். அவன் ப்ருதிவிக்குள்ளிருந்து நியமிக்கிறான். அவனே உமக்கும்அந்தர்யாமி. தோஷஸம்பந்த மில்லாதவன்.

யோऽப்ஸு திஷ்ட²ந்நத்³ப்⁴யோऽந்தரோ யமாபோ ந விது³ர்யஸ்யாப꞉ ஶரீரம் யோऽபோऽந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||ச|| யோऽக்³நௌ திஷ்ட²ந்நக்³நேரந்தரோ யமக்³நிர்ந வேத³ யஸ்யாக்³நி꞉ ஶரீரம் யோऽக்³நிமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||ரு|| யோऽந்தரிக்ஷே திஷ்ட²ந்நந்தரிக்ஷாத³ந்தரோ யமந்தரிக்ஷம் ந வேத³ யஸ்யாந்தரிக்ஷம் ஶரீரம் யோऽந்தரிக்ஷமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||௬|| யோ வாயௌ திஷ்ட²ந்வாயோரந்தரோ யம் வாயுர்ந வேத³ யஸ்ய வாயு꞉ ஶரீரம் யோ வாயுமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||எ|| யோ தி³வி திஷ்ட²ந்தி³வோऽந்தரோ யம் த்³யௌர்ந வேத³ யஸ்ய த்³யௌ꞉ ஶரீரம் யோ தி³வமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||அ|| ய ஆதி³த்யே திஷ்ட²ந்நாதி³த்யாத³ந்தரோ யமாதி³த்யோ ந வேத³ யஸ்யாதி³த்ய꞉ ஶரீரம் ய ஆதி³த்யமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||கூ|| யோ தி³க்ஷு திஷ்ட²ந்தி³க்³ப்⁴யோऽந்தரோ யம் தி³ஶோ ந விது³ர்யஸ்ய தி³ஶ꞉ ஶரீரம் யோ தி³ஶோऽந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||க௦|| யஶ்சந்த்³ரதாரகே திஷ்ட²ம்ஶ்சந்த்³ரதாரகாத³ந்தரோ யம் சந்த்³ரதாரகம் ந வேத³ யஸ்ய சந்த்³ரதாரகம் ஶரீரம் யஶ்சந்த்³ரதாரகமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||கக|| ய ஆகாஶே திஷ்ட²ந்நாகாஶாத³ந்தரோ யமாகாஶோ ந வேத³ யஸ்யாகாஶ꞉ ஶரீரம் ய ஆகாஶமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||கஉ|| யஸ்தமஸி திஷ்ட²ம்ஸ்தமஸோऽந்தரோ யம் தமோ ந வேத³ யஸ்ய தம꞉ ஶரீரம் யஸ்தமோऽந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||கங|| யஸ்தேஜஸி திஷ்ட²ம்ஸ்தேஜஸோऽந்தரோ யம் தேஜோ ந வேத³ யஸ்ய தேஜ꞉ ஶரீரம் யஸ்தேஜோऽந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத இத்யதி⁴தை³வதமதா²தி⁴பூ⁴தம் ||கச|| ய꞉ ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு திஷ்ட²ந்ஸர்வேப்⁴யோ பூ⁴தேப்⁴யோऽந்தரோ யம் ஸர்வாணி பூ⁴தாநி ந விது³ர்யஸ்ய ஸர்வாணி பூ⁴தாநி ஶரீரம் ய꞉ ஸர்வாணி பூ⁴தாந்யந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத இத்யதி⁴பூ⁴தமதா²த்⁴யாத்மம் ||கரு|| ய꞉ ப்ராணே திஷ்ட²ந்ப்ராணாத³ந்தரோ யம் ப்ராணோ ந வேத³ யஸ்ய ப்ராண꞉ ஶரீரம் ய꞉ ப்ராணமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||க௬|| யோ வாசி திஷ்ட²ந்வாசோऽந்தரோ யம் வாங்ந வேத³ யஸ்ய வாக் ஶரீரம் யோ வாசமந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||கஎ|| யஶ்சக்ஷுஷி திஷ்ட²ம்ஶ்சக்ஷுஷோऽந்தரோ யம் சக்ஷுர்ந வேத³ யஸ்ய சக்ஷு꞉ ஶரீரம் யஶ்சக்ஷுரந்தரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉ ||கஅ|| ய꞉ ஶ்ரோத்ரே திஷ்ட²ஞ்ஶ்ரோத்ராத³ந்தரோ யம் ஶ்ரோத்ரம் ந வேத³ யஸ்ய ஶ்ரோத்ரம் ஶரீரம் ய꞉ ஶ்ரோ

𑌤𑍍𑌰𑌮𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௧௯|| 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௨௦|| 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍋𑌽𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌮𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௨௧|| 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ||௨௨|| 𑌯𑍋 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍋𑌽𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌂 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌽𑌂𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌽𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌽𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌂𑌤𑌾𑌽𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌂𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍈𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕 𑌆𑌰𑍁𑌣𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ||௨௩||

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். ஜலம், அக்நி, அந்தரிக்ஷம், வாயு, தேவலோகம், ஆதித்தன், திக்குக்கள், சந்திரன், தாரகைகள், ஆகாசம், தமஸ்ஸு, தேஜஸ்ஸு, பூதங்கள், ப்ராணங்கள், வாக்கு, கண்கள், காதுகள், மநஸ்ஸு, துவக்கு, விஜ்ஞாநம், இரேதஸ்ஸு இவைகளை ப்ருதிவிஸ்தாநத்தில் அடைவே வைத்துக்கொண்டு மற்ற விஷயங்களை எல்லாம்முன்போலவே வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சுருதிகளுக்குக் கருத்துக்கொள்க. சங்கர பாஷ்யத்திலும் இராமாநுஜ பாஷ்யத்திலு மிவ்விஷய மொத்திருந்தாலும், ப்ருதிவி தேவதை முதலியவற்றின் சரீரமே அந்த அந்தர்யாமிக்குச் சரீரம்வேறு சரீர மில்லையென்று சங்கரபாஷ்யத்தில் பேதமான கருத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இருபத்துமூன்றாவது சுருதியில் காணப்படாதவனாய் எல்லாவற்றையும் காண்பவனென்றும், இப்படியே சிரவண மநந நிதித்யாஸநங்களிலும்அந்வயித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவுமின்றி அந்தர்யாமியைவிட வேறு த்ரஷ்டாமுதலானவரில்லை என்றும்சொல்லியிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லக்கேட்ட உத்தாலகர் தம்முடைய ப்ரச்நத்தை நிறுத்திவிட்டார் என்பது முடிந்தது. இங்கு, சங்கரபாஷ்யத்தில் அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் வேறான ஜீவனில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரா-பா-த்தில் ஜீவனுக்குப் பரமாத்மாவைப்போல் நிருபாதிகமாய் த்ரஷ்ட்ருத்வாதிகளில்லைஎன்று வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டது. ௪ முதல் ௨௩ வரையிலும் இந்த ஸ்ருதி.

ஐந்தமத்யாயம் ஏழாவதுப்ராம்மணம் முடிந்தது.

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌤𑍋 𑌹𑌂𑌤𑌾𑌹𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍌 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍈 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 ||௧||

(𑌶𑌂-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) அந்தர்யாமிப்பிராம்மணத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யர் ஜயித்த பின்பு தன்னைமுன்னே கேட்கவேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியனால் நாமின்னமும் கேட்டால் ஒருக்கால் தோல்வியடைவாரோ என்று பார்த்து, தான் யாஜ்ஞயவல்க்யரை ப்ரச்நம் பண்ணுவதற்கு அநுமதி கேட்பதற்குப் பிராமணர்களைப்பார்த்து ஓப்பிராம்மணர்களே நானிவரை இரண்டு கேள்வி கேட்கின்றேன் இவ ரவைகளைச் சொல்லிவிட்டால் இந்தப்ராம்மண ஸபையில் அவரை ஜயிப்பதற்கு யாருமில்லை என்பதுண்மைதான் (அப்

படிக்குச் சொல்லாவிட்டால் இவர் தலை சிதறிப்போகவேண்டும்.) [இந்தக் குண்டலத்திற்குள்ளடங்கிய அதிக விஷயம் இரங்கராமாநுஜ பாஷ்யத்தில் மட்டுமே இருக்கின்றது] என்று சொல்லக் கார்க்கியை ப்ராம்மணர்கள் கேட்கச் சொன்னார்கள்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌵𑍋𑌗𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌬𑌾𑌣𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑍋𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌤𑍌 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 ॥௨॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) காசிராஜனும், விதேஹராஜனும் நாணேற்றிப் பாணஸந்தாகம் பண்ணிக்கொண்டு வருவதுபோல இரண்டுப்ரச்நங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதைச் சொல்லுமென்றார் கார்க்கி. கேளென்றார் யாஜ்ஞவல்க்யர்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) த்ருலோகத்திற்கு மேலும், பூலோகத்திற்குக் கீழும், அவ்விரண்டு லோகங்களுக்கும் நடுவிலுமுள்ள பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமான ஸகல வஸ்துக்களும் எந்த ஆதாரத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று அந்த கார்க்கி சொன்னாள்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) ஆகாசத்தில் எல்லாம் ஓதப்ரோத ரூபமாயிருக்கிறது.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌮 𑌏𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑍋𑌚𑍋𑌽𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌿 ॥௫॥

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) கார்க்கி சொல்லுகிறாள். ஓ யாஜ்ஞ்யவல்க்யரே, உமக்கு நமஸ்காரம். ஒரு ப்ரச்நத்தைச் சொல்லிவிட்டீர். மற்றொரு ப்ரச்நத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்றாள். கேளென்றார் யாஜ்யவல்க்யர்.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௬॥

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்த ஆறாவது ச்ருதி கண்டமானது இரங்கராமாநுஜ பாடத்திலில்லை. சங்கரபாடத்தில் நான்காவது சுருதியையே மீளவும் சொல்லியிருப்பது த்ருடப்படுத்துவதற்கென்று சொல்லப்பட்டது. இந்தப் புநருத்தியையும் அஃதில்லாமையையும்பற்றிப் புத்திமான்கள் யோசித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌓𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௭॥

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச் சுருதியில் (ஸாஹோவாச) என்கிறபாடம் இரங்கராமாநுஜீயத்திலிருக்கிறது. அநுவாதம் செய்து கேட்டதாகக் கருத்து இரண்டு பாஷ்யங்களிலு மொக்கும். கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆகாசம் எந்த ஆதாரத்தில் ஓதப்ரோதமாயிருக்கிறதென்று ப்ரச்நத்தின் முக்யபாவம்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌨𑌣𑍍𑌵𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌮𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌮𑌤𑌮𑍋𑌽𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌰𑌸𑌮𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍋𑌽𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌕𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌮𑍁𑌖𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 𑌨 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥௮॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) யாஜ்ஞவல்க்யருத்தரம் சொல்லுகிருர் ஆகாசாதாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது அக்ஷரம். இதை ப்ரம்மவித்துக்கள் சொல்லுகிருர்கள். ஸ்தூலமாகாததும், அணுவாகாததும், ஹ்ரஸ்வமாகாததும், தீர்க்கமாகாததும், அக்நிகுணம் ஜலகுணமில்லாததும், சாயை யில்லாததும், தமஸ்ஸாகாததும், வாயு வாகாததும், ஆகாச மாகாததும், ஸங்கமில்லாததும், ரஸமில்லாததும், கந்தமில்லாததும், கண் காது வாக்கு மநஸ்ஸு இல்லாததும், தேஜஸ்ஸில்லாததும், ப்ராணனில்லாததும், முகமில்லாததும், அளவில்லாததும், உள்ளில்லாததும், வெளியில்லாததுமான அந்த அக்ஷரம் ஒன்றையும் தின்பதில்லை. ஒருவனுமதைத் தின்பதில்லை.

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑍌 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 । 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌋𑌤𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌦𑌦𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥௯॥

(ஶ-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த அக்ஷர பரப்ரம்மத்தினுடைய ஆஜ்ஞாசக்கிரத்தில் ஸூரிய சந்திரர்கள் தரித்திருத்திருக்கின்ருர்கள். இப்படியே த்யாவாப்ருதிவிகளும், நிமேஷங்களும், முகூர்த்தங்களும், அகோராத்ரங்களும், பக்ஷங்களும், இருதுக்களும், ஸம்வத்ஸரங்களும், இந்தப்படியே நதிகளும், நதங்களும், சிறுநதிகளும் தரித்திருக்கின்றன. தாநாதி ஸத்கார்யங்கள் செய்கிறவர்களை மநுஷ்யர்களும் தேவதைகளும் பித்ருக்களும் கொண்டாடுகிருர்கள்.

𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋𑌽𑌥 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥௧௦॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த அக்ஷர பரப்ரம்மஜ்ஞாநமில்லாமல் செய்கிற யஜ்ஞதாநாதிகளெல்லாம் அவ்வளவு நல்ல பலத்தைத் தரமாட்டா. இந்த அக்ஷரத்தை யறியாமல் பரலோகத்தை யடைந்தவர்கள், நல்ல ஸத்கதியை அடைகிறதில்லை. அறிந்தவர்களாகி முக்தனுவார்கள்.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃 𑌅𑌮𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍃 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌓𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௧௧॥

(𑌶𑍍𑌰𑍀-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) அந்த அக்ஷரம் காணப்படாததாய் காண்கிறது. மநநிதித்யாஸநம் முதலியவற்றிலும் காண்க. இதைவிட வேறு இப்படிப்பட்ட தொன்றுமில்லை. அப்படிப்பட்ட அக்ஷரத்தில் ஆகாசம் ஓதப்பிரோதமாயிருக்கின்றது.

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑌹𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑍈 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌹 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ‖௧௨‖

(𑌶𑍍𑌰𑍀-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) நீங்களறிந்த யாஜ்ஞவல்க்யரிடத்தில் நமஸ்காரம் செய்து தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அவரை ஜயிக்கமுடியாதென்று கௌரவித்துச் சொல்லி வாய் மூடிக்கொண்டாள் கார்க்கி.

ஐந்தாமத்யாயம் எட்டாம்ப்ராம்மணம் முடிந்தது.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌕𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍈𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌶𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌷𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌶𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ‖௧‖

(𑌶𑍍𑌰𑍀-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) சாகல்யராகியவிதக்தர் யாஜ்ஞவல்க்யரைப் பார்த்து, தேவதைகளெத்தனைபேரிருக்கின்றார்களென்று கேட்டார். அதற்கு, நிவித்தென்கிற மந்திர பதங்களில் எத்தனை தேவதைகள் சொல்லப்படுகின்றார்களோ மூவாயிரம், மூன்று, முந்நூறு, மூன்று என்றார். ஆமென்றார். மறுபடியும் எத்தனை தேவதைகள் என்று கேட்க முப்பத்துமூன்று என்ன ஆமென்றார். மறுபடியும் எத்தனை தேவதைகளென்று கேட்க, ஆறென்றார். மறுபடியும் கேட்டார் மூன்று என்றார். மறுபடியும் கேட்க இரண்டுபேர்களென்ன, மறுபடியும் கேட்க, ஒன்றரைப்பேர்களென்ன, மறுபடியும் கேட்க, ஒரு தேவதை என்றார். அதையும் சாகல்யர் ஒப்புக்கொண்டார்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨 𑌏𑌵𑍈𑌷𑌾𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌸𑌵 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ‖௨‖

(𑌶𑍍𑌰𑍀-𑌭𑌾-𑌰𑌾-𑌭𑌾.) மகிமையாகப் பலசொல்லப்பட்டன முப்பத்துமூன்று தேவதைகள் கணக்குச் சொல்லுகிறேன். அஷ்டவஸுக்கள் ஏகாதசருத்திரர்கள் த்வாதசாதித்யர்கள் ஆக முப்பத்தொரு தேவதைகள், இந்திர ப்ரஜாபதிகளிருவர் ஆக முப்பத்து மூன்று தேவதைகள்.

𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌸𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌵𑌸𑌵 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌵𑌸𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌵 𑌇𑌤𑌿 ‖௩‖

(ஸ0-ஹா-ஶா-ஹா.) அக்நி, ப்ருதிவி, வஸு, அந்தரிக்ஷம், ஆதித்யனும், த்யுலோகமும், இந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் ஸமஸ்த வஸுக்களும் இருக்கிறபடியால் இவர்களே வஸுக்கள்.

𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌶𑍇𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌰𑍋𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௪॥

(ஸ0-ஹா-ஶா-ஹா.) பத்திந்திரியங்களும் ஆத்மா ஒருவனும் ஆகப் பதினொரு பேர்கள். இவர்கள் சரீரத்தைவிட்டுப் போகின்றபோது எல்லோரையும் அழச்செய்கிறார்களாகையாலே உருத்திரர்களென்று பெயர் வந்தது.

𑌕𑌤𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௫॥

(ஸ0 - ஹா - ஶா - ஹா.) பன்னிரண்டு மாஸங்களையும் பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களாக எண்ணவேண்டியது. எல்லாவற்றையும் ஆதானம் பண்ணுகிறபடியால், மாஸங்களை ஆதித்யர்கள் என்று உபாஸிக்கச் சொல்லுகிறது.

𑌕𑌤𑌮 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌰𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌶𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥

(ஸ0 - ஹா - ஶா - ஹா) இந்திரனார் ப்ரஜாபதியார்? ஸ்தநயித்நுவே இந்திரன், யஜ்ஞமே ப்ரஜாபதி. ஸ்தநயித்நுவார், வஜ்ரம். யஜ்ஞமேது? பசுக்கள் இப்படி விதக்தசாகல்யருக்கும், யாஜ்ஞவல்க்யருக்கும், ப்ரச்நோத்தரங்கள் நடந்தன.

𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌷𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌷𑌡𑍇𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 ॥௭॥

(ஸ0 - ஹா - ஶா - ஹா.) ஆறென்றவை எவை? அக்நி, ப்ருதிவி, வாயு, அந்தரிக்ஷம், ஆதித்யன், த்யுலோகம் இந்த ஆறுமேயாம்.

𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍀𑌮 𑌏𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌏𑌷𑍁 𑌹𑍀𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍌 𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍋𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௮॥

(ஸ0 - ஹா - ஶா - ஹா.) மூன்று தேவதைகளும் மூன்று லோகங்களும் எல்லாத் தேவதைகளும் இவற்றிலடங்கி யிருக்கிறார்களன்றோ? இரண்டு தேவதைகள் யார்? அந்நமும், ப்ராணனும். அத்யர்த்த தேவதையார்? வாயு.

𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌯𑌮𑍇𑌕 𑌇𑌵𑍈𑌵 𑌪𑌵𑌤𑍇𑌥 𑌕𑌥𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥௯॥

(ஸ0 - ஹா - ஶா - ஹா.) ஒரு தேவனை அத்யர்த்த தேவதையாகச் சொல்லுகிறதெப்படி என்றால் எல்லாம் இந்த வாயுவினால் விருத்தியடைவதினால் என்று அறியவேண்டும். ஒரு தேவதையார்? ப்ராணன். அதுவே த்யத்தாகிய ப்ரம்மமெனப்படுகிறது.

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂

𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௧௦॥

(ஶ௦ - ஹா - ரா - ஹா.) எவனுக்கு ப்ருதிவி ஆதாரமோ அவனுக்கு அக்நி தர்சந ஸாதநமோ, எவனுக்கு மனஸ்ஸு ஸங்கல்பஸாதநமோ, அந்த ஆத்மாவை உபாஸிக்க வறிந்தவனே அறிந்தவனாகிறான் என்று சாகல்யர் சொல்ல, அந்த ஆத்மாவை நானறிவே னென்றார். அவனாரென்றார். அவன் சாரீர புருஷனென்றார். அவனை யுபாஸிக்கும் மற்றொரு வழி யென்ன வென்றார். அம்ருதமென்பதே யென்றார். அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தில் "அந்தர்யாம்யம்ருத:"

𑌕𑌾𑌮 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௧௧॥

𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௧௨॥

𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௧௩॥

𑌤𑌮 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௧௪॥

𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௧௫॥

𑌆𑌪 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯

𑌣𑌂𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌮𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௬||

𑌰𑍇𑌤 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧௭||

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். காமம், ரூபம், ஆகாசம், தமஸ்ஸு, அப் இரேதஸ்ஸு இவைகளை ஆதாரமாகவும், ஹ்ருதயம், கண்கள், காதுகள் இவைகளை லோகமாகவும், ஸ்திரீகள், ஸத்யம், திக்கு, ம்ருத்யு, ப்ராணன், வருணன், ப்ரஜாபதி இவைகளை விசேஷணங்களாகவும் வைத்துக்கொண்டு பத்தாவது சுருதியைப்போல் அந்வயித்துக்கொள்க. ஆனால் சில சுருதிகளில் ஆதாராதிகள் சொன்னவையே சொல்லப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்துக் கொள்க.

𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌣𑌮𑌕𑍍𑌰𑌤𑌾௩ 𑌇𑌤𑌿 ||௧௮||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். ஓசாகல்யரே, உம்மை நெருப்புப் பெட்டியாக்கிவிட்டார்கள். நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு நீரேன் தடுமாற வேண்டும் என்கிறார்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍀𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 ||௧௯||

(ஶம் - ஹா - ரா - ஹா.) சாகல்யர் சொல்லுகிறார். குருபாஞ்சால தேசத்திலுண்டான ப்ராம்மணர்களை யெல்லாம் பயந்தவர்களாகச் சொல்லி உவமானம் செய்து விட்டீரே; நீரெந்த ப்ரம்மத்தை யறிதிசயமாயறிந்தீர்? திக்குக்களையும் அதின் ப்ரதிஷ்டைகளையும் நானறிவேன் நீரறிவீராகிற் சொல்லுமென்கிறார் சாகல்யர்.

𑌕𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௨௦||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தக் கிழக்குத்திக்கில், எந்தத் தேவதையை உபாஸிக்கின்றீர் என்று சாகல்யர் கேட்டதற்கு சூரியனை யுபாஸிக்கின்றேனென்கிறார். அந்தச் சூரியனெங்கு ப்ரதிஷ்டையை யடைகிறான்? கண்ணில் ப்ரதிஷ்டை யடைகிறான், கண்கள் எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றது? ரூபங்களிலென்கிறார். கண்களினாலன்றோ ரூபங்களைப்பார்க்கின்றான். ரூபங்கள் எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன? ஹ்ருதயத்தில் ரூபங்கள் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன. ஹ்ருதயத்தினாலன்றோ ரூபங்களை யறிகின்றான். இப்படிக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னதை யங்கீகரித்தார் சாகல்யர்.

𑌕𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌮𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕

ஸ்மிந்நு தக்ஷிணா ப்ரதிஷ்டிதேதி ஶ்ரத்தாயாமிதி யதா ஹ்யேவ ஶ்ரத்தத்தேऽத தக்ஷிணாம் ததாதி ஶ்ரத்தாயாம் ஹ்யேவ தக்ஷிணா ப்ரதிஷ்டிதேதி கஸ்மிந்நு ஶ்ரத்தா ப்ரதிஷ்டிதேதி ஹ்ருதய இதி ஹோவாச ஹ்ருதயேந ஹி ஶ்ரத்தாம் ஜாநாதி ஹ்ருதயே ஹ்யேவ ஶ்ரத்தா ப்ரதிஷ்டிதா பவதீத்யேவமேவைதத்யாஜ்ஞவல்க்ய ॥௨௧॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) தெற்குத்திக்கில் எந்தத் தேவதையை யுபாஸிக்கின்றீர்? யமனை. அந்த யமனுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? யஜ்ஞம். யஜ்ஞம் எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றது? தக்ஷிணையில். தக்ஷிணைக்கு ப்ரதிஷ்டையெது? சிரத்தை. சிரத்தையினுலன்றோ தக்ஷிணை கொடுக்கின்றான். சிரத்தைக்கு ப்ரதிஷ்டை எது? ஹ்ருதயம், இந்த உத்தரங்களையும் சாகல்யர் ஒப்புக்கொண்டார்.

கிம்தேவதோऽஸ்யாம் ப்ரதீச்யாம் திஶ்யஸீதி வருணதேவத இதி ஸ வருண: கஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித இத்யப்ஸ்விதி கஸ்மிந்நாப: ப்ரதிஷ்டிதா இதி ரேதஸீதி கஸ்மிந்நு ரேத: ப்ரதிஷ்டிதமிதி ஹ்ருதய இதி தஸ்மாதபி ஜாதமாஹுர்ஹ்ருதயாதிவ ஸ்ருப்தோ ஹ்ருதயாதிவ நிர்மித இதி ஹ்ருதயே ஹ்யேவ ரேத: ப்ரதிஷ்டிதம் பவதீத்யேவமேவைதத்யாஜ்ஞவல்க்ய ॥௨௨॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) மேற்குதிக்கில் யெந்த தேவதையையுபாஸிக்கின்றீர்? வருண தேவதையை, வருணனுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? அப்பு, அப்புக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? இரேதஸ்ஸு இரேதஸ்ஸுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹ்ருதயம். ஹ்ருதயத்திலிருந்து இரேதஸ்ஸு வெளிப்பட்டதென்பதற்கு உலகமே சாக்ஷியாகையாலென்க.

கிம்தேவதோऽஸ்யாமுதீச்யாம் திஶ்யஸீதி ஸோமதேவத இதி ஸ ஸோம: கஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித இதி தீக்ஷாயாமிதி கஸ்மிந்நு தீக்ஷா ப்ரதிஷ்டிதேதி ஸத்ய இதி தஸ்மாதபி தீக்ஷிதமாஹு: ஸத்யம் வதேதி ஸத்யே ஹ்யேவ தீக்ஷா ப்ரதிஷ்டிதேதி கஸ்மிந்நு ஸத்யம் ப்ரதிஷ்டிதமிதி ஹ்ருதய இதி ஹோவாச ஹ்ருதயேந ஹி ஸத்யம் ஜாநாதி ஹ்ருதயே ஹ்யேவ ஸத்யம் ப்ரதிஷ்டிதம் பவதீத்யேவமேவைதத்யாஜ்ஞவல்க்ய ॥௨௩॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) வடதிசையில் எந்த தேவதையை யுபாஸிக்கின்றீர்? ஸோம தேவதையை. ஸோமதேவதை எந்த அதிகரணத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகிறான்? தீக்ஷையில், தீக்ஷைக்குப் பிரதிஷ்டை யேது? ஸத்தியத்தில் ஆகையால் தீக்ஷிதனை, ஸத்யஞ் சொல்லவேண்டுமென்று விதிக்கிறது. ஸத்யத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹ்ருதயம். ஹ்ருதயத்தினுலன்றோ ஸத்யத்தை யறிகிறான்.

கிம்தேவதோऽஸ்யாம் த்ருவாயாம் திஶ்யஸீத்யக்நிதேவத இதி ஸோऽக்நி: கஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித இதி வாசீதி கஸ்மிந்நு வாக் ப்ரதிஷ்டிதேதி ஹ்ருதய இதி கஸ்மிந்நு ஹ்ருதயம் ப்ரதிஷ்டிதமிதி ॥௨௪॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப் பூலோகமாகிய த்ருவமென்கிற கீழ்த்திக்கில் யாரை உபாஸிக்கின்றீர்? அக்நி தேவதையை. அக்நிக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? வாக்கு. வாக்குக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹ்ருதயம் எல்லாத் திக்தேவதைகளுக்கு மாதாரமாயிருக்கும், ஹ்ருதயத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது.

அஹல்லிகேதி ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்யோ யத்ரைதத³ந்யத்ராஸ்மந்மந்யாஸை யத்த்யேதத³ந்யத்ராஸ்மத்ஸ்யாச்ச்வாநோ வைநதத³த்யுர்வயாம்ஸி வைநத்³விமத்நீரந்நிதி ॥௨௫॥

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ப்ரச்நோத்தரங்களுக்குப் பின், யாஜ்ஞவல்க்யர், தம்முடைய உத்தரங்களை ஒப்புக்கொண்ட சாகல்யரை ஓ அஹல்லிகரே நீரிந்த சரீரத்தை விட்டு ஹ்ருதயம் வேறிடத்திலிருப்பதாக நினைக்கின்றீர். அப்படியானால் இந்தச் சரீரத்தை நாய்களாவது தின்றுவிடும் பக்ஷிகளாவது குத்திவிடும் ஆதலால் ஹ்ருதயம் சரீரத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யடைந்திருக்கிறது.

கஸ்மிந்நு த்வம் சாத்மா ச ப்ரதிஷ்டிதௌ ஸ்த இதி ப்ராண இதி கஸ்மிந்நு ப்ராண: ப்ரதிஷ்டித இத்யபாந இதி கஸ்மிந்ந்வபாந: ப்ரதிஷ்டித இதி வ்யாந இதி கஸ்மிந்நு வ்யாந: ப்ரதிஷ்டித இத்யுதாந இதி கஸ்மிந்நூதாந: ப்ரதிஷ்டித இதி ஸமாந இதி ஸ ஏஷ நேதி நேத்யாத்மா(அ)க்ருஹ்யோ ந ஹி க்ருஹ்யதே(அ)சீர்யோ ந ஹி சீர்யதே(அ)ஸங்கோ ந ஹி ஸஜ்யதே(அ)ஸிதோ ந வ்யததே ந ரிஷ்யதி। ஏதாந்யஷ்டாவாயதநாந்யஷ்டௌ லோகா அஷ்டௌ தேவா அஷ்டௌ புருஷா: ஸ யஸ்தாந்புருஷாந்நிருஹ்ய ப்ரத்யுஹ்யாத்யக்ராமத்தம் த்வௌபநிஷதம் புருஷம் ப்ருச்சாமி தம் சேந்மே ந விவக்ஷ்யஸி மூர்தா தே விபதிஷ்யதீதி। தம் ஹ ந மேநே சாகல்யஸ்தஸ்ய ஹ மூர்தா விபபாதாபி ஹாஸ்ய பரிமோஷிணோ(அ)ஸ்தீந்யபஜஹ்ருரந்யந்மந்யமாநா: ||உசு||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) உம்முடைய சரீரம் ஹ்ருதயம் இவை யிரண்டும் எவ்விடத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன? ப்ராணனில் ப்ராணத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? அபாநம். அதற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? வியாநம். அதற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? உதாநம். அதற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஸமாநம் என்றார். இப்படி எல்லாவற்றிற்குமாதாரமானவன் மதுகாண்டத்தில் சொல்லப்பட்டவனே என்று நினைத்து சோகாதிகளொன்றுமில்லாதவன் யாரோ அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லிய புருஷனைக் கேட்கிறேன் என்றார். அதை யவரறியவில்லை. அவருக்கு அதாவது சாகல்யருக்கு, சிரஸ்ஸு வெடித்து எலும்புகளுங் கூட அபஹரிக்கப்பட்டன.

அத ஹோவாச ப்ராஹ்மணா பகவந்தோ யோ வ: காமயதே ஸ மா ப்ருச்சது ஸர்வே வா மா ப்ருச்சத யோ வ: காமயதே தம் வ: ப்ருச்சாமி ஸர்வாந்வா வ: ப்ருச்சாமீதி தே ஹ ப்ராஹ்மணா ந தத்ருஷு: ||உஎ||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) பின்பு யாஜ்ஞவல்க்யர் அந்த ப்ராம்மணர்களைப்பார்த்து, நீங்களெல்லோரும் சேர்ந்தாவது தனியேயாவது இஷ்டப்படி கேள்வி கேளுங்கோள். அல்லது நானாவது உங்களைக் கேழ்க்கிறேன். என்றார். யாஜ்ஞவல்க்யர். அந்த ப்ராம்மணர்கள் தைர்யப்படவில்லை.

தாந்ஹைதை: ச்லோகை: பப்ரச்ச। யதா வ்ருக்ஷோ வநஸ்பதிஸ்ததைவ புருஷோ(அ)ம்ருஷா। தஸ்ய லோமாநி பர்ணாநி த்வகஸ்யோத்பாடிகா பஹி:। த்வச ஏவாஸ்ய ருதிரம் ப்ரஸ்யந்தி த்வச உத்பட:। தஸ்மாத்ததாத்ருண்ணாத்ப்ரைதி ரஸோ வ்ருக்ஷாதிவாஹதாத்। மாம்ஸாந்யஸ்ய சகராணி கிநாடம் ஸ்நாவ தத்ஸ்திரம்। அஸ்தீந்யந்தரதோ தாரூணி மஜ்ஜா மஜ்ஜோபமா க்ருதா। யத்வ்ருக்ஷோ வ்ருக்ணோ ரோஹதி மூலாந்நவதர: புந:। மர்த்ய: ஸ்விந்ம்ருத்யுநா வ்ருக்ண: கஸ்மாந்மூலாத்ப்ரரோஹதி। ரேதஸ இதி மா வோசத ஜீவதஸ்தத்ப்ரஜாயதே। தாநாருஹ இவ வை வ்ருக்ஷோ(அ)ஞ்ஜஸா ப்ரேத்ய ஸம்பவ:। யத்ஸமூலமாவ்ருஹேயுர்வ்ருக்ஷம் ந புநராபவேத்। மர்த்ய: ஸ்விந்ம்ருத்யுநா வ்ரு

𑌕𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿 | 𑌜𑌾𑌤 𑌏𑌵 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑍇𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 | 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌰𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 | 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦 𑌇𑌤𑌿 ||௨௮||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஒரு விருக்ஷம் எப்படி பல புஷ்பங்களை யுடையதாயிருக்கின்றதோ அப்படியே புருஷனென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. உலோமங்களை இலைகளாகவும், துவக்கைப்பட்டைகளாகவும், சேர்த்துக்கொள்க. மேலும் பட்டைகளிலிருந்து பால்வழியுமாப்போலத்துவக்கி லிருந்து இரத்தம் வழிகிறதன்றோ? வ்ருக்ஷங்களுக்குக் கண்டங்கள் போலப் புருஷனுக்கு மாம்ஸங்கள். ஸிரைகள் கிநாடங்கள். உள்ளெலும்புகள் தாருவிசேஷங்கள், மஜ்ஜை, மஜ்ஜையே. ஆயினும், வ்ருக்ஷம் சேதிக்கப்பட்ட பிறகு மூலத்திலிருந்து துளிர்த்துக்கொள்வதுபோல இந்தச் சரீரம் ம்ருத்யுவினுல் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டபின், மீண்டும் அந்தச் சரீரம் உண்டாவது எதுகொண்டு? அதற்கு மூலமென்ன? இரேதஸ்ஸென்று சொல்லப்போகாது. ஏனென்றால் ஜீவித்திருக்கும்போதே இரேதஸ்ஸுண்டாகின்றமையால் மரித்தபின் இதற்குஇரேதஸ்ஸை மூலமாகச்சொல்லவழியில்லையன்றோ? இதுவும் தவிர விருக்ஷமானது விதையினுலுமுண்டாகிறது. மூலச்சேதமான பின்புண்டாவதுமில்லை. ஆகையால் ம்ருத்யுவினு லழிந்த மர்த்யன் எந்த மூலத்திலிருந் துண்டாகின்றான்? மரித்தபின் மீளவும் பிறப்பதில்லையாகில் புண்யபாபாநுபவத்திற்கு விரோதம் வருகின்றது. ஆகையால் அவன் ஜநிப்பதுண்மை. அதற்குக் காரணம் கேட்கப்படுகின்றது. இந்த ப்ரசநத்தோடு எல்லா ப்ராம்மணர்களும் வாய்மூடிக்கொண்டார்கள். கதை முடிந்துவிட்டது. இப்படி யாஜ்ஞவல்க்யர் கேட்ட பொருளின்னதென்பதைச் சுருதிவிரிக்கின்றது. அதாகிறது ஜ்ஞாநாநந்த சொரூபமானதும் கர்மாநுகுணமாய்ப் பலனைத்தருவதும் உபாசிப்பவனுக்குப் பலமாயுமிருக்கின்றதும் ப்ரம்மமே.

ஐந்தாமத்யாயம் ஒன்பதாவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍,
𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂.

𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌹 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹 𑌆𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌥 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌆𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 | 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 | 𑌉𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௧||

(ஸ0 ஹா-ரா-ஹா.) ஸபையில் ஜநகர்வீற்றிருந்தார். அங்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சென்றார். அவரைநோக்கி வந்த காரணத்தைக் கேட்கும்போது ஓயாஜ்ஞவல்க்யரே, பசுக்களை விரும்பி வந்தீரோ, அல்லது தத்வநிச்சயம் பண்ணவந்தீரோ, வென்றார். இரண்டையுமுத்தேசித்தே வந்தேன் மகாராஜனே என்றார் யாஜ்ஞவல்க்யர்.

[illegible]

பரமம் ப்ரஹ்ம | நைநம் வாக் ஜஹாதி ஸர்வாண்யேநம் பூதாந்யபிக்ஷரந்தி தேவோ பூத்வா தேவாநப்யேதி ய ஏவம் வித்வாநேததுபாஸ்தே | ஹஸ்த்ய்ருஷபம் ஸஹஸ்ரம் ததாமீதி ஹோவாச ஜநகோ வைதேஹ: | ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: பிதா மேऽமம்ஸ்த நாநநுஶிஷ்ய ஹரேதேதி ||௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார்: உம்முடைய ஆசாரியர்களுக்குள் யாரெப்படி உபதேசித்திருக்கிறார்களோ அதைச் சொல்லுமென்றார்; ஜநகர் சொல்லுகிறார்; சலரின் பிள்ளையாகிய ஜித்வா என்பவர் எனக்குச்சொல்லி யிருப்பது வாக்கை ப்ரம்மமென்று உபாஸிக்கவேண்டுமென்பது. அதற்குயாஜ்ஞவல்க்யர் தாய்தந்தை ஆசாரி இவர்களை உபாஸித்த நல்ல ஆசாரியன் சொல்லுகிறபடியே சொல்லியிருக்கிறார். ஸரியாகச் சொல்லியிருக்கிறார். வாக்கே ப்ரம்மமென்பது ஸரியான விஷயம். அவருமக்கு அதினுடைய ஆயதநத்தையும் ப்ரதிஷ்டையையும் சொன்னார். ஜநகர்சொல்லுகிறார் சொல்லவில்லை. ஓராஜனே, அப்போதுமக்குக்கால்பங்கு தெரிந்தது என்றார். யாஜ்ஞவல்க்யர். ஆனாலதைமுழுதும் சொல்லுமென்றார். ஜநகர் வாக்கே ஆயதநம், ஆகாசம் ப்ரதிஷ்டை, ப்ரஜ்ஞை ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்க வேண்டுமென்றார் யாஜ்ஞவல்க்யர். ப்ரஜ்ஞையென்பது வாக்கோ வேறோஎன்றார். ஜநகர். வாக்கே என்று உபதேசித்து யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார். இப்படி உபாஸித்தவனுக்கு அநேகத்ருஷ்டபலன்களோடு ஆஜாநஸித்த தேவதாஸாயுஜ்யத்தை யடைகிறானென்றும் சொன்னார். இப்படிச் சொல்லக்கேட்ட ஜநகர் யானைபோன்ற எருதுகளின் ஸமூகங்களடங்கிய ஆயிரம் கோக்களைக் கொடுக்கிறேன் இந்த வித்யோபதேசத்திற்காகவென்றார். நான் குறையுமுபதேசியாமல் தக்ஷிணை வாங்குவதுதகப்பனுருக்கு அஸம்மதமாகையால் குறையும் உபதேசித்தபின் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன் என்றார்.

யதேவ தே கஶ்சிதப்ரவீத் தச்ச்ருணவாமேத்யப்ரவீந்ம உதங்க: ஶௌல்பாயந: ப்ராணோ வை ப்ரஹ்மேதி யதா மாத்ருமாந் பித்ருமாநாசார்யவாந் ப்ரூயாத் ததா தச்சௌல்பாயநோऽப்ரவீத் ப்ராணோ வை ப்ரஹ்மேத்யப்ராணதோ ஹி கிம் ஸ்யாதித்யப்ரவீத்து தே தஸ்யாயதநம் ப்ரதிஷ்டாம் ந மேऽப்ரவீதித்யேகபாத்வா ஏதத் ஸம்ராடிதி ஸ வை நோ ப்ரூஹி யாஜ்ஞவல்க்ய ப்ராண ஏவாயதநமாகாஶ: ப்ரதிஷ்டா ப்ரியமித்யேநதுபாஸீத கா ப்ரியதா யாஜ்ஞவல்க்ய ப்ராண ஏவ ஸம்ராடிதி ஹோவாச ப்ராணஸ்ய வை ஸம்ராட் காமாயாயாஜ்யம் யாஜயத்யப்ரதிக்ருஹ்யஸ்ய ப்ரதிக்ருஹ்ணாத்யபி தத்ர வதாஶங்கம் பவதி யாம் திஶமேதி ப்ராணஸ்யைவ ஸம்ராட் காமாய ப்ராணோ வை ஸம்ராட் பரமம் ப்ரஹ்ம நைநம் ப்ராணோ ஜஹாதி ஸர்வாண்யேநம் பூதாந்யபிக்ஷரந்தி தேவோ பூத்வா தேவாநப்யேதி ய ஏவம் வித்வாநேததுபாஸ்தே ஹஸ்த்ய்ருஷபம் ஸஹஸ்ரம் ததாமீதி ஹோவாச ஜநகோ வைதேஹ: ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: பிதா மேऽமம்ஸ்த நாநநுஶிஷ்ய ஹரேதேதி ||௩||

(ஶம்-ஹா-ராஹா.) உதங்கர் ப்ராணனை ப்ரமமென்றாரென்றுசொல்ல முன்போல ஆயதந ப்ரதிஷ்டைகளைச் சொல்லவில்லை யென்ன இவருமதைக்கொண்டாடி ப்ரியமென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றும் ப்ராணனுயதநமென்றும் ஆகாசம் ப்ரதிஷ்டையென்றும் சொல்லி அதையுபாஸிப்பதற்குப் பலனையும்சொன்னார். மற்றவை முன்போலவேகாண்க.

யதேவ தே கஶ்சிதப்ரவீத் தச்ச்ருணவாமேத்யப்ரவீந்மே பர்குர்வார்ஷ்ணஶ்சக்ஷுர்வை ப்ரஹ்மேதி யதா மாத்ருமாந் பித்ருமாநாசார்யவாந் ப்ரூயாத்த

𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑍈 𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௭॥

(𑌶𑌂-𑌭𑌾-𑌭𑌾𑌷𑌾.) பர்க்கு என்பவர் சக்ஷுஸ்ஸு ப்ரம்மம் என்றார். அதைஸத்யமென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றார். கர்த்தபீவிபீதரென்பவர் ச்ரோத்ரத்தை ப்ரம்மமென்றார். அநந்தமென் றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றார். ஸத்யகாமரென்பவர் மநஸ்ஸை ப்ரம்மமென்றார். அதை யாநந்தமென்றுபாஸிக்கவென்றார். விதக்தர், ஹ்ருதயம் ப்ரம்மமென்றார். ப்ரதிஷ்டா ஸ்திதியென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றார். இந்தப்படி ப்ரச்நோத்தரங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு மற்றவை முன்போலவே யோஜித்துக்கொள்க.

ஆறமத்யாயம் முதல் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌹 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌵𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌮𑌾 𑌶𑌾𑌧𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌰𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌕 𑌆𑌢𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌤𑌵𑍇𑌦 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌕 𑌇𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌵𑍈 𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥

(𑌶𑌂-𑌭𑌾-𑌭𑌾𑌷𑌾.) அப்போது ஜநகர் யாஜ்ஞவல்க்யருடைய ஜ்ஞாநாதிக்யத்தைப் பார்த்து, ஆஸநத்தைவிட்டுக் கீழிருந்து, என்னை சிக்ஷித்தநுக்கிரகிக்கவேண்டும் என்று நமஸ்காரம் செய்து கேட்டுக்கொண்டார். அந்த யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார்: ஓமஹாராஜனே, பெரிய ஸமுத்ரத்தையோ அல்லது பெரிய மார்க்கத்தையோ போகவிரும்பினவன், ஒரு தேரையோ ஓடத்தையோ ஸாதநமாக வைத்துக்கொள்வதுபோல அந்தந்த ஆசார்யர்களிடத்தில் கேட்ட உபநிஷத்துக்களை நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்; பூஜ்யனான நீ இந்த ஸம்ஸாரத்தை விட்டு எங்கு போகப்போகிறாய் என்று முமுக்ஷுவின் கதியைக் கேட்க, நானதை யறியேன், நீர் சொல்லவேண்டுமென்றார்; நானதைச் சொல்லுகிறேனென்றார்.

𑌇𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌷 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥௨॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) வலது கண்ணில் வர்த்திக்கிற புருஷன் இந்திரனென்கிற பெயருடையவன் வர்த்திக்கிறான். இவனையே இந்தனென்று மறைத்துச் சொல்லுகிறான், தேவர்கள் பரோக்ஷத்திலாசையுடையவர்கள் ப்ரத்யக்ஷத்தில் த்வேஷமுடையவர்கள்.

𑌅𑌥𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌷 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌥𑍈𑌨𑌯𑍋𑌰𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌽𑌥𑍈𑌨𑌯𑍋𑌰𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌮𑌿𑌵𑌾𑌥𑍈𑌨𑌯𑍋𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌚𑌰𑌣𑍀 𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌏𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌰𑌵𑌦𑌾𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌤𑌰 𑌇𑌵𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௩ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) புருஷரூபமாக இடதுகண்ணில் தோற்றுகிற விராட்டானது அந்த இந்திரனுடைய பத்நி. அந்தத் தம்பதிகள் வஸிப்பதற்கு ஸ்தாநம் ஹ்ருதயாகாசம். ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற லோஹித பிண்டமானது, போக்யமாகிய ப்ராஸாதம். கிஞ்ஜல்கம் போல் தோற்றுகிற நாடீ ஸமூகமே வஸ்திரம். இவர்களுடைய ஸஞ்சாரமார்க்கமே ஸுஷும்னையென்கிற அந்த முக்த புருஷனுடைய கதிமார்க்கம். அது தவிர மற்ற நாடிகள் ஸம்ஸாரமார்க்கம். அந்தச் சாரீரனிலும் இவன் போக்யனாகக் காணப்படானின்றான்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌗𑍁𑌦𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌵𑌾𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌤𑍇 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌭𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌜𑌨𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 । 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌭𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌸𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) எல்லாத் திக்குக்களிலும் ப்ராணேந்திரிய வ்யாபாரங்களையுடைய ஜீவனைக்காட்டிலும் தக்ஷிணாக்ஷிபுருஷனாகியவன் விலக்ஷணனென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட புருஷனை யுபாஸித்து அபயத்தை யடைந்தாயென்றார். அப்படியே யாகவேண்டுமென்று ஜநகர் வேண்டிக்கொண்டார். நமஸ்காரம் செய்து விதேஹ தேசத்தையும் தன்னையும் தக்ஷிணைகொடுத்துவிட்டார்.

இரண்டாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌹 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌨 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌹 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍂𑌦𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌸 𑌹 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌂 𑌹 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 ॥ ௧ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஒருகால விசேஷத்தில் ஜநகர் ஸமீபத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யர் சென்றார். அப்போது நாம் வேதாந்த பாகத்தில் விசேஷார்த்தங்களைச் சொல்லப்போ

காதென்று நினைத்தார். ஜநகரும் யாஜ்ஞவல்க்யரும் அக்நிஹோத்ரத்தினால் ஸம்வாதம் பண்ணினார்கள். அப்போது அவருடைய ஸாமர்த்யத்தைப்பார்த்து, வரங்கேட்கச் சொன்னார். அவர் இஷ்டத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனென்றார். அப்படியே யென்றார். ராஜா கேள்விகேட்டார்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿। 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௨||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஜநகர், யாஜ்ஞவல்க்யரை கேட்கிறார்: இந்தப் புருஷனுக்கு ப்ரகாசம் எந்த ஜ்யோதாஸ்ஸாலே? யாஜ்ஞவல்க்யர் பதில் சொல்லுகிறார். ஸூர்யனாலே. இவன் ஸகல வியாபாரங்களையும் நடத்திக்கொள்வது ஸூர்யப்ரகாசத்தினாலன்றோ? இதை ஜநகர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ஆமாம் யாஜ்ஞவல்க்யரே.

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௩||

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௪||

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌗𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 ||௫||

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 ||௬||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸூரியாஸ்தமயத்திற்குப்பின் சந்திரப்ரகாசத்தாலும் அவனும் அஸ்தமித்தபோது அக்நிப்ரகாசத்தாலும் அதுவுமில்லாதபோது வாக்கின் ப்ரகாசத்தாலும் புருஷன் வ்யவஹாரங்களை நடத்துகிறான் என்கிற விஷயம் ப்ரச்நோத்தரமாய் முடிந்தபின், அந்தவாக்கு மில்லாதபோது எந்தப்ரகாச மிவனுக்கென்ன ஆத்ம ப்ரகாசத்தினாலென்றார்.

𑌕𑌤𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃। 𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌭𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑌨𑍁𑌸𑌂𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍀𑌵 𑌲𑍇𑌲𑌾𑌯𑌤𑍀𑌵। 𑌸 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 ||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) விஜ்ஞாநமயபுருஷனாகிய ஆத்மா எல்லாவற்றிலும் தானே கர்த்தாவைப்போல் தோற்றுகிறான். ஸ்வப்நாவஸ்தையில் இந்த ஜாக்ரததசையில் காணப்படுகிற சரீராதி ஸம்ஸார ரூபங்களைக் காண்கிறதில்லையென்று, ஆத்மா யாரென்று கேட்ட ஜநகருக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 ||௮||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) பாப ஸம்பந்தம் முதலியவையும் இவனுக்கு தேஹ ஸம்பந்தத்தாலே என்பது நிருபிக்கப்பட்டது. இதனால்தயரூபம் நிர்மலமென்றதாயிற்று.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍇 𑌉𑌭𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚 | 𑌅𑌥 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍋𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 || 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௯||

(ஶ௦-ஹா-ராஹா.) இந்தப் புருஷனுக்கு ஸ்தாநங்கள் இரண்டு. இந்த லோகமும் பரலோகமும். ஸ்வப்நமென்பது மூன்ருவது ஸ்தாநமும். இதையே ஸந்தியமென்பர். ஏனென்ருல் இந்த ஸ்தாநத்திலிருந்து இரண்டு லோகங்களையு மநுபவிக்கிருனுகையா லென்க. இன்பம் துன்பமென் றிரண்டையு மடைகிருனன்ருே ஸ்வப்நத்திலும். அப்போ திந்திரிய வியாபாரங்களை அடக்கிக்கொண்டு தன்புண்ய பாபாநுகுணமாக எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிபண்ணிவித்துக்கொண்டு ஸ்வயம் ஜ்யோதியாய் விளங்குகின்ருன்.

𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌥𑌾 𑌨 𑌰𑌥𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌨 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍𑌰𑌥𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌪𑌥𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌸 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 ||௧௦||

(ஶ௦-ஹா.) ஸ்வப்நம் பொய்யேயாம். ஆதலா லப்போது சுயம்ப்ரகாசமென்னத் தடையில்லை.

(ரா-ஹா.) பரமாத்மாவினுல் அந்தக்காலத்திலந்த ஜீவனே காணும்படிக்கு ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு உடனே அழிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் ஸ்வப்நம் ஸத்யம்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்த ப்ரகரணத்திற்கும் வியாஸஸூத்திற்கும் விரோதபடாத கருத்து ரா-பாத்தில் சொல்லப்பட்டதே என்றறிக. இதின் விரிவு மற்ருேரிடம் காண்க.

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿 | 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌕𑌹𑌂𑌸𑌃 ||௧௧||

(ஶ௦-ஹா.) ஸ்வப்நத்தோடு கூடிய ஜீவன், சரீரத்தை நிச்சேஷ்டமாக்கிக்கொண்டு ப்ரகாசனுய் ப்ரகாசியாத இந்திரியங்களைச் சூழ்ந்து வருகிருன் ஒருவனுயே மீளவும் இந்திரியப்ரகாசமுடையனுய்க் கொண்டு ஜாக்ரத்தசையை யடைகிருன்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌨𑌵𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 | 𑌸 𑌈𑌯𑌤𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌕𑌹𑌂𑌸𑌃 ||௧௨||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ராணவாயுவினுல் ஜாக்ரத்தசாசரீரத்தை மரிக்கவொட்டாமல் செய்து இந்த ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டு இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கிருன்.

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌮𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 |
𑌉𑌤𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌮𑍋𑌦𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌜𑌕𑍍𑌷𑌦𑍁𑌤𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 ||௧௩||

(ஶம் ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்வப்நமத்யத்தில் நாநாவித தேவாதிரூபங்களைப் புண்யபாபாநுகுணமாக ஸ்திரீகளோடு கூடினதுபோலவும், புஜிப்பதுபோலவும் காண்கிறான்.

𑌆𑌰𑌾𑌮𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍇𑌤𑌿 | 𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 | 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌷𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌮𑍇𑌷 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌅𑌥𑍋 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌦𑍇𑌶 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இவனுறங்கும்போது ஸ்வப்நம் காண்கிறானன்றோ? அப்போதிவனை யொருவரும் பார்ப்பதில்லை. ஆகையால் உறங்குகிறவனைத் திடீரென் றெழுப்பப்போகாது. அப்படியானால் சில ஸமயங்களில் இந்திரிய வ்யத்யாஸம் குருட்டுத்தனம் முதலாகிய தோஷங்களை யடைவான். அது சிகித்ஸைபண்ண முடியாமற்போம். இதனால் ஸ்வயம்ஜ்யோதி என்றது ரூபிக்கப்பட்டது என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்ல, இதைக்கேட்ட ஜநகர் மோக்ஷோபாயத்தை யுபதேசிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚 | 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||௧௫||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஜாக்ரத்தசையில் புண்ய பாபங்களுக்குத்தக்கபடி இன்பதுன்பங்களை யநுபவித்து விளையாடி ஸ்வப்ந ஸ்தாநத்திற்போக நினைக்கும்போது முன் வந்த வழியே ஸ்வப்ந ஸ்தாநத்தை ஸ்வப்நாநுபவத்திற்காக அடைகிறான். அக்காலத்தில் ஜாக்ரத்தசையில் தனக்குண்டாயிருந்த மநுஷ்யதேஹ ஸம்பந்தம் முதலியவற்றைவிட்டு விளங்குகின்றான். இந்தப் புருஷன் உபாதியினாலாகிய ஸங்கத்தையொழியச் சுயமாய் சங்கமற்றவனன்றோ! இவ்வுபதேசத்தை யாஜ்ஞவல்க்யர் உபதேசித்தபடியே ஜநகரொப்புக்கொண்டு நான் தேவரீருக்கு ஆயிரம்கோக்களைக் குருதக்ஷிணையாக ஸமர்ப்பிக்கிறேன். அடியேனுக்கு மோக்ஷமார்க்கத்தைச் சொல்லுமென்றார்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 | 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||௧௬||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) கீழ்ச்சொல்லியவாறு ஸ்வப்நத்தில் ஸம்பந்தப்படுகிற ரூபங்களை ஜாக்ரத்தசையிலடைவதில்லை. இதனால் இரண்டுதசையில் ரூபங்களும் இவனுக்கு உபாதியினால் கர்மத்தினால வித்யையினாலுண்டாகியவையேயன்றிச் சுபாவமல்லவென்பது பெறப்பட்டது. (இரங்கராமாநுஜத்தில் (ஸ்வப்நாந்தே) என்பது பாடம்.)

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈𑌵 ||௧௭||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தச் சுருதிக்கு ஸகலமும் முன்போலவேயாம்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌭𑍇 𑌕𑍂𑌲𑍇𑌽𑌨𑍁𑌸𑌂𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌚𑌾𑌪𑌰𑌂𑌚 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍁𑌸𑌂𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌚 ॥கஅ॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த மூன்று சுருதிகளாலும் ஆரோஹணாவரோஹண க்ரமத்தினால், ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வப்நத்திலும் ஜாக்ரத்திலும் இவன் படும்பாடு வெளியிடப்பட்டது. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் கூறுகின்றது. இந்தச் சுருதியில் ஒருபெரிய மீனானது ஆறுகளில் சில போதிக்கரையிலும் சில போதக்கரையிலுமாய் இரண்டிடங்களில் ஸஞ்சரிப்பதுபோல இந்த ஜீவனும் ஸ்வப்நஸ்தாநத்தில் சிலபோதும் ஜாக்ரத்ஸ்தாநத்தில் சில போதுமாய் இரண்டு ஸ்தாநங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌸𑌂𑌲𑌯𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥க௯॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஜீவன் இவ்வாறு ஸ்வப்நத்தையும் ஜாக்ரத்தையுமநுபவித்து, வருத்தமடைந்த கருடபக்ஷி முதலியவை மேலும் கீழும் திரிந்து சிரமப்பட்டு நல்ல கூடுதேடிப் படுப்பதுபோல ஸுஷுப்தி ஸ்தாநத்தை யடைந்து லயிக்கிறான். அவ்விடத்தில் ஒரு வஸ்துக்களையும் காண்பதில்லை; ஒன்றையும் விரும்புவதில்லை.

𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌣𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌅𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌨𑌂 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌜𑌿𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌤𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥௨௦॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இவன் அதாவது இந்த ஜீவன் ஹிதங்களென்கிற நாடிகளில் வர்த்திக்கும்போது ஜாக்ரத்தசையில் காணுவதுபோல நாநாபயங்கரரூபங்களையும் பார்க்கிறான். ஸுஷுப்தி ஸ்தாநத்தில் அஃதில்லை. நாநாவர்ணங்களான அந்நரஸங்களால் பூர்ணமாயிருக்கின்ற அந்த நாடிகள் பல போக ஸதநமாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. ப்ரம்மத்தை யாச்ரயித்திருக்கும் ஸமயமாகிய ஸுஷுப்தியில் ஆத்மஸுகமொழிய மற்றொன்றும் தோற்றாதபடி கட்டளையிட்டிருப்பதால் அப்போது ராஜாவைப்போல் ஸுகத்தையே அநுபவிக்கிறான்.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌅𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌮𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥௨க॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுஷுப்தி ஸ்தாநமாகிய ப்ரம்மமானது, அபரிமித ஸுகரூபமாகியது; பாபஸம்பந்தமில்லாதது; பயபந்தமில்லாதது. அந்த ப்ரம்மத்தோடு இந்த ஜீவன் ஸம்பந்தப்படும்போது தனக்கத்யந்தேஷ்டையான நாயிகைத்ததேகபாவனையணையும்போது எவ்வாறு வேறொன்றையுமறியானோ; அப்படியே பரம ஸுகத்தையடைந்து மற்றொன்றையுமறியாமல் போகிறான். அந்த ப்ரம்மம் அவாப்த ஸமஸ்தகாமம் ஆத்மாநந்தாநுபவ சீலம். க்ஷுத்ரகாம சூந்யம். சோகதூரம்.

अत्र पिताऽपिता भवति माताऽमाता लोका अलोका देवा अदेवा वेदा अवेदाः। अत्र स्तेनोऽस्तेनो भवति भ्रूणहाऽभ्रूणहा चाण्डालोऽचाण्डालः पौल्कसोऽपौल्कसः श्रमणोऽश्रमणस्तापसोऽतापसोऽनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेन तीर्णो हि तदा सर्वाञ्छोकान्हृदयस्य भवति ॥௨௨॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) சுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஒருவிதமான ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்தங்கள் கிடையாவாகையால், தாய் தந்தை லோகம் வேதம் தேவதை முதலியவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டதல்ல தேஹ ஸம்பந்தத்தில் வரும் ஜாதி பேத மில்லை; அதுமூலமாக வருகிற தோஷ ஸம்பந்தமுமில்லை. அப்படிப்பட்ட ஆத்ம ரூபம் நன்றாய் விளங்கும் தசை ஸுஷுப்தி என்றோதப்படுகிறது.

यद्वै तन्न पश्यति पश्यन्वै तन्न पश्यति। न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वात्। न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यत्पश्येत् ॥௨௩॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுஷுப்தி தசையில் வஸ்துஜ்ஞானமில்லாதது, இந்த ஆத்மாவுக்கு த்ருஷ்டி என்கிற ஜ்ஞானமில்லாமையிலன்று. ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞானமில்லாததசையே கிடைக்கமாட்டாதன்றோ? அது நாசமிருப்பதன்றன்றோ? வேறு காரணமென்னெனில் கண்முதலிய காரண ஸம்பந்தமுடையதாய்க் கொண்டு மற்றொரு வஸ்து அக்காலத்திலில்லை யன்றோ? அப்படிக்கிருந்தாலன்றோ பார்ப்பதற்கிடமுண்டு?

यद्वै तन्न जिघ्रति जिघ्रन्वै तन्न जिघ्रति न हि घ्रातुर्घ्रातेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यज्जिघ्रेत् ॥௨௪॥ यद्वै तन्न रसयते रसयन्वै तन्न रसयते न हि रसयितू रसयतेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यद्रसयेत् ॥௨௫॥ यद्वै तन्न वदति वदन्वै तन्न वदति न हि वक्तुर्वक्तेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यद्वदेत् ॥௨௬॥ यद्वै तन्न शृणोति शृण्वन्वै तन्न शृणोति न हि श्रोतुः श्रुतेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यच्छृणुयात् ॥௨௭॥ यद्वै तन्न मनुते मन्वानो वै तन्न मनुते न हि मन्तुर्मतेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यन्मन्वीत ॥௨௮॥ यद्वै तन्न स्पृशति स्पृशन्वै तन्न स्पृशति न हि स्प्रष्टुः स्पृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यत्स्पृशेत् ॥௨௯॥ यद्वै तन्न विजानाति विजानन्वै तन्न विजानाति न हि विज्ञातुर्विज्ञातेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यद्विजानीयात् ॥௩0॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) க்ராணேந்திரிய வ்ருத்தியாலும் இரஸநேந்திரிய வ்ருத்தியாலும், வாகிந்திரிய வ்ருத்தியாலும், ச்ரவணேந்திரிய வ்ருத்தியாலும், மநோ வ்ருத்தியா

லும், த்வகிந்திரிய வ்ருத்தியாலும், புத்தி வ்ருத்தியாலும் ஜ்ஞாநப்ர ஸரணமில்லாமலிருப்பது அப்படி ப்ரஸரிக்கும் ஜ்ஞாநமில்லாமையிஞலன்று. அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநம் நித்யமாயிருக்கின்றமையா லதற் கழிவில்லாமையிஞல். வேறென்னென்ருல், அந்தந்த வ்ருத்திகளுக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு, அந்தந்தப் பதார்த்தங்க ளப்போது வேருயில்லாமையால் அந்த ப்ரஸரணமில்லாமலிருக்கின்றது.

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌸𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ||௩௧||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஜாக்ரத் ஸ்வப்நங்களில் கரண வ்யாபாரங்களுண்டாயிருக்கின்றமையாலும் உபாதியிஞல் அப்ரம்மாத்மக வஸ்து தர்சநமுண்டாகின்றமையாலும் அவ்வித ஜ்ஞாநமுண்டாகின்றது. தன்னையும் அப்ரம்மாத்மகஞக நினைக்கின்றது.

𑌸𑌲𑌿𑌲 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌽𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍈𑌨𑌮𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌏𑌷𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍇𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌲𑍋𑌕 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍁𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ||௩௨||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) நீர்கலந்த நீர்போல ஸ்வச்சஞகிய பரமாத்மாவும், ஸ்வச்சஞகிய ஜீவாத்மாவும் கலந்த ஸுஷுப்தியி லத்வைதமாயிருக்கின்றது. இப்படிக்கு ஸுஷுப்த்யாதாரஞகிய பரமாத்மா ப்ரம்மலோகமென்றும், பரகதிஎன்றும், பரமானஸம்பத்தென்றும், பரமாநந்தமென்றும் ஜநகரை நோக்கி யாஜ்ஞவல்க்யர் உபதேசித்தனர். ஓ மகாராஜரே என்று ஸம்போதித்து அநுசாஸநம் பண்ணிஞர். இந்த ப்ரம்மத்திஞுடைய ஆநந்தலேசத்தையே மற்றுமுள்ள எல்லாப் பூதங்களும் அநுபவிக்கின்றனவென்ருர்.

𑌸 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌕𑍈𑌰𑍍𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑌃 𑌸 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌥 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌥 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌥 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌭𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌥 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌸 𑌏𑌕 𑌆𑌜𑌾𑌨𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌅𑌥 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌮𑌾𑌜𑌾𑌨𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌸 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌅𑌥 𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌥𑍈𑌷 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌮 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌷 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌿𑌭𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌰𑍌𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) அவன் மநுஷ்யர்களுக்குள், யௌவநம் முதலிய குணங்களுடையவஞய், ப்ரபுவாயிருக்கிருஞே; அப்படிப்பட்டவனுக்கு ஆநந்தம் எப்படிப்பட்டதோ, அந்த ஆநந்தம் மநுஷ்யாநந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த மநுஷ்யாநந்தத்தை நூறு நூருகப் பெருக்கித் தைத்திரீயத்தில் ப்ரம்மாநந்தத்தை அளவிடப்போகாதென்று நிருபித்துச்சொல்லியபடி யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்ல அதைக்கேட்ட ராஜா மோக்ஷா

பாயத்தையே சொல்லும்படி கேட்க, தாம் முன் செய்துகொண்ட ஸங்கல்பம் நிறைவேறுதுபோலிருக்கிறது, எல்லா நிச்சயங்களையும் கேட்கின்றமையாலென்று நினைத்தார்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈𑌵 ||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்வப்நத்திலிருந்து புண்யபாபாநுபவம் செய்தபின் ஜாகரத்தை முன்போலவே யடைகின்றான்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௩௫||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) சகடமானது பூர்வதேசத்தைவிட்டுத் தேசாந்தரம்போவதுபோல இந்த ஜீவனும், ஊர்த்வச்வாஸம் வருகிற காலத்தில் இந்தச் சரீரத்தைவிட்டு பரமாத்மாவினாலேவப்பட்டவனாய், லோகாந்தரத்தை யடைகின்றான்.

𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌰𑌯𑌾 𑌵𑍋𑌪𑌤𑌪𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌭𑍍𑌯𑍋𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑍈𑌵 ||௩௬||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஜ்வரம் முதலிய வியாதி நிமித்தங்களினாலாவது ஜரை முதலிய சரீரதோஷங்களினாலாவது சரீரமிளைத்தபோது மாம்பூ முதலிய பூக்கள் காம்பிலிருந்து கழலுவதுபோல் கழன்று சென்று, மீண்டும் சரீரஸம்பத்தை யடைந்து ஜீவிக்கின்றான் இந்த ஆத்மா வென்று சொல்லப்பட்டது.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌨𑍈𑌰𑌾𑌵𑌸𑌥𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍀𑌦𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 ||௩௭||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) அரசன் வரும்போது அதற்கு முன்னமே அதை அறிந்த ப்ருத்யர்கள் எப்படி அதற்குவேண்டிய உபகரணங்களை ஸித்தப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அப்படியே ஸகலோபகரணங்களும் இவனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌿𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋𑌭𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௩௮||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப்படிச் சரீரத்தைவிட்டு ஜீவன் போம்போது, ஸகலேந்திரியோபகரணங்களும் கூடிச்செல்லுகின்றன.

ஆறமத்யாயம் மூன்றுவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌬𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌮𑌿𑌵 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥𑍈𑌨𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑍋

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃. 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌽𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௧||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஆத்மா பலஹாநியை யடைந்து மோஹப்படுகிற ஸமயத்தில் ப்ராணன்கள் அவனைக்கிட்டுகின்றன. அந்த ஸமயத்தில் இந்திரியங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்தை யடைந்து விடுகிறான். அப்படி விஷய பராங்முகனாய் விடுந்தசையில் இவனுக்கு வஸ்து ஜ்ஞாநமில்லாமற் போகின்றது.

𑌏𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌰𑌸𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌦𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 | 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌨𑍂𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍂𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌨𑍂𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿| 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌚 ||௨||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) அக்காலத்தில் இந்திரியங்களோடு ஏகீபவித்தபடியினால் உருவம் முதலியவற்றை க்ரஹிப்பதில்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த ஜீவனுக்கு ஹ்ருதயத்வாரத்தில் ப்ரகாசமுண்டாகின்றது. அந்த ப்ரகாசத்தினால் இந்த ஜீவனுத்க்ரமிக்கிறான்; அவனுத்க்ரமிக்கும்போது முக்யப்ராணன் அநுஸரித்துத்க்ரமிக்கின்றது; அப்போது எல்லா ப்ராணங்களும் முத்க்ரமிக்கின்றன. அக்காலத்தில் தான் அடையவேண்டிய யோநிஸ்மரணத்தோடு கூடினவனாகின்றான். இந்த ஸ்மரணமுடையவனையே அந்த ப்ராணவர்க்கங்கள் அநுவர்த்திக்கின்றன; அவனை வித்யையும் கர்மங்களும் பூர்வாநுபவவாஸனையும் அநுஸரிக்கின்றன.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍃𑌣𑌜𑌲𑌾𑌯𑍁𑌕𑌾 𑌤𑍃𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 ||௩||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) த்ருணஜலூகை (புற்புழு) ஒரு புல்லைப்பற்றியபின் முன் பற்றியிருந்த மற்றொரு புல்லைவிடுவதுபோல ஒருதேஹத்தை யாச்ரயித்துப் பூர்வதேஹத்தை விடுகிறான்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌪𑍇𑌶𑌸𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌤𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌤𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 ||௪||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுவர்ணக்காரன், (தட்டான்) ஒருவிதரூபமுடைய பொன்னை யழித்து மற்றொருவித நல்லரூபமுடைய பூஷணமாகச் செய்வதுபோல் இந்த ஜீவனும் முன் சரீரத்திற்கு உபாதாநமாகிய த்ரவ்யத்தையே கர்மாநுகுணமாக மற்றொரு நல்ல ரூபமாக்கிக்கொள்ளுகின்றான்; தேவபித்ராதிசரீரங்களில் எதையாவது அடைகின்றான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இரங்கராமாநுஜபாஷ்யத்தில் (பேசஸ்காரீ; என்பதற்கு, பட்டுப்பூச்சி யென்று வேறு அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌯 𑌆𑌪𑍋𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌯𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑌯𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍋𑌽𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂𑌮𑌯𑍋𑌽𑌦𑍋𑌮𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌯𑌥𑌾𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 | 𑌅𑌥𑍋 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ||௫||

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ஜ்ஞாநமநஸ் ஸஹகாரமுடையவனைக்கொண்டு சக்ஷுராதி ஸகலேந்திரியங்களையுமுடைய பஞ்சபூதஸமுதாயயுக்தனாய், தர்மாதர்மாதிகளையும் அதின் கார்யமான சாந்திகோபாதிகளையும் புண்யபாபாநுகுணமாக ஸாத்வஸாது கார்யங்களைச் செய்து அந்தந்தக் கார்யங்களுக்குத் தக்கபடி ஸுகதுக்கங்களை யடைகின்றான்.

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 | 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌹 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ||௬||

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த விஷயமாக இப்படி ச்லோகம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவனுடைய மநஸ்ஸு, எந்தப்பலத்தை யாசைப்படுகிறானோ அந்தப் பலாநுகுணமாகக் கர்மவசத்தினாலந்தந்த ஸ்ம்ருதியை யடைகின்றான் என்பது இந்த ஸம்ஸாரியானவன், எந்தக் கர்மத்தைச் செய்கிறானோ அந்தந்தக் கர்மாநுகுணமாக அந்தந்த லோகங்களை யடைந்து மீண்டுக் கர்மசேஷங்களை அநுபவிப்பதற்காக இந்த லோகத்தை யடைகின்றான்; இப்படிக் காமத்திலாசையுடையவன் படும்பாடிதுவாகின்றது; காமம் நீங்கின முமுக்ஷுவுக்கு ப்ராணன்கள் உத்க்ரமிப்பதில்லை; ப்ரம்மபாவத்தை யடைந்தவனைக்கொண்டு ப்ரம்மத்தை யடைகிறான்.

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 | 𑌅𑌥 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌹𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍍𑌵𑌯𑌨𑍀 𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌯𑍀𑌤𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌤𑍇 | 𑌅𑌥𑌾𑌯𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌜 𑌏𑌵 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌃 ||

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) இவனுடைய ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற ஸகல காமங்களு மொழிந்தபின் இங்கே ப்ரம்மத்தை யநுபவிக்கின்றான்; பாம்பின் த்வக்கானது பாம்பினால் விடப்பட்ட பின்பும் பாம்புபோல் தோற்றுகின்றதன்றோ? அப்படியே சரீரமிருந்தாலும் அந்த ஜ்ஞாநிக்கு அகங்காரமில்லை யாகையால், அதுவிட்டுப்போனதாகவே எண்ணப்படும்; இப்படி உபதேசித்த உபதேசத்தைக்கேட்ட ஜநகர் யாஜ்ஞவல்க்யருக்கு ஆயிரம் கோக்களைத் தாநம்செய்வதாகச் சொன்னார்.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 || 𑌅𑌣𑍁𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌯𑍈𑌵 | 𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌅𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ||௮||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரமாணாந்தரங்களுக்குக் கோசரமாகாததும், வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டதுமான என்னாலறியப்பட்ட மார்க்கத்தினால் ப்ரம்மவித்துக்கள் ப்ரம்மத்தை யடைகின்றார்கள்.

தஸ்மிஂஶுக்லமுத நீலமாஹுः பிஂகலஂ ஹரிதஂ லோஹிதஂ ச। ஏஷ பந்தா ப்ரஹ்மணா ஹாநுவித்தஸ்தேநைதி ப்ரஹ்மவித்தைஜஸஃ புண்யக்ருச்ச ॥௯॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) வெளுப்புக் கறுப்புப் பிங்களம் ஹரிதம் இந்த ரூபங்களையுடைய ஆதித்யன் மோக்ஷமார்க்கத்திலிருக்கின்றான்; அந்த மார்க்கத்தினால் ப்ரம்மவித்து ப்ரம்மத்தை யடைகின்றான்.

அந்தஂ தமः ப்ரவிஶந்தி யே௭வித்யாமுபாஸதே। ததோ பூய இவ தே தமோ ய உ வித்யாயாஂ ரதாः ॥௰॥

(ஶம்-ஹா.) கர்மாநுஷ்டாநபரர்களுக்கு அந்தகாரமாகிய ஸம்ஸாரமே ஸித்திக்கும்; இப்படியே கர்மங்களைச் சொல்லுகிற வேதபாகஜ்ஞாநங்களில் நிஷ்டையுடையவர்களுக்கும் அந்த ஸம்ஸாரமே த்ருடப்படும்.

(ரா-ஹா.) கேவலஞ் சுவர்க்கலோகாதிக் காம்யபலன்களை யாசைப்பட்டுக் கர்மங்களை யநுஷ்டிப்பவர்கள், ஸம்ஸாராந்தகாரத்தை யடைந்து விடுவார்சள்; இப்படியே நித்ய நைமித்தியாதி ஸகல கர்மங்களையும்விட்டு, கேவலஜ்ஞாநத்தையே அநுஷ்டிக்கின்றபேர்களும் ஸம்ஸாரத்தையே யடைந்து விடுவார்கள்; நித்யநைமித்தியாதிக் கர்மங்களை விட்டுவிடுவது தாமஸத்யாகமென்று பகவத்கீதையில் பகவானுபதேசித்தபடி அவற்றை விடுவது கூடாதாகின்றதையாலென்க. இதனால் ஜ்ஞாநகர்மங்களுக்கு ஸமுச்சயமென்று நினைப்பிடவேண்டாம்; ஏனென்றால், ஜ்ஞாநம் தவிர்ந்த மோக்ஷோபாய மில்லை யென்றும், ஜ்ஞாநமே மோக்ஷோபாயமென்றும், கர்மங்களை ஜ்ஞாநத்திற்கு அங்கமென்றும் ப்ரதிபாதிக்கின்ற (நாந்யঃபந்தா அயநாயவித்யத்யதே)(ப்ரம்மவிதாப்நோதிபரம்)(தமேதம்வேதாநுவசநேநப்ராம்மணாவிவிதிஷந்தியஜ்ஜேநதாநேந)இவை முதலிய ச்ருதிவசனங்கள் விரோதிக்குமன்றோ? ஆகையால் கர்மங்களை ஜ்ஞாநங்களாக அநுஷ்டித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநத்தை மோக்ஷோபாயாகமாகப் பற்றவேண்டுமென்பது கருத்து. இந்த ச்ருதி ஈசாவாஸ்யத்திலும் படிக்கப்படுகின்றது.

அநந்தா நாம தே லோகா அஂதேந தமஸாவ்ருதாः। தாஂஸ்தே ப்ரேத்யாபிகச்சந்த்யவித்வாஂஸோ௭புதா ஜநாः ॥௧௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரம்மாத்மஜ்ஞாந மில்லாதவர்கள் ஸுகசூந்யமான போகங்களை மரணாந்தரத்திலடைகின்றார்கள்.

ஆத்மாநஂ சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதி பூருஷः। கிமிச்சந்கஸ்ய காமாய ஶரீரமநுஸஂஜ்வரேத் ॥௧௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஜீவன், தன்னை தேஹாதிவிலக்ஷணனென்றும், ப்ரம்மாத்மகனென்று அறிந்தவனுக்கு ப்ராக்ருதவிஷயங்களில் ஆசையில்லை; ஆகையால் சரீர ஸம்பந்தமான பலன்களைப்பற்றிப் பரிதாபப்படமாட்டான்.

யஸ்யாநுவித்தः ப்ரதிபுத்த ஆத்மாஸ்மிந்ஸஂதேஹ்யே கஹநே ப்ரவிஷ்டः। ஸ விஶ்வக்ருத்ஸ ஹி ஸர்வஸ்ய கர்தா தஸ்ய லோகः ஸ உ லோக ஏவ ॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இவ்வித அநர்த்த ஸங்கடத்தில் அகப்பட்டிருக்கின்ற ஆத்மா எவனுக்கு ஸ்புடப்ரகாசப்படுகின்றதோ அவன் ப்ரம்மாத்மகனாகையால் அவனே எல்லாராலும் ஆதரித்துப் பூஜிக்கத்தக்கவன்.

இஹைவ ஸந்தோ௭த விஷ்ரஸ்தத்வயஂ ந சேதவேதிர்மஹதீ விநஷ்டிः। யே தத்விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்த்யதேதரே துःகமேவாபியந்தி ॥௧௪॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஜந்மத்திலிருந்து அந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்து க்ருதார்த்தர்களாகின்றோம்; அறியாதபோது மகாநாசத்தை யடைவோம்; ஏனென்றால் அறிந்தால் மோக்ஷஸுகத்தையும், அறியாதபோது துக்கத்தையும் அடையவேண்டி யிருக்கின்றதன்றோ?

𑌯𑌦𑍈𑌤𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌦𑍇𑌵𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 | 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌤𑍇 ||௧௫||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) எல்லாவற்றையும் பரமாத்மகமாய்த் தெரிந்துகொண்டவனுக்கு ஒரு வஸ்துவிலும் நிந்தை ப்ரவர்த்திக்கமாட்டாது.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌽𑌹𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 | 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ||௧௬||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆயுஷ்காமனையுடையவன் காலபரிச்சேதமில்லாத ப்ரம்மத்தை ஆயுர்க்குணத்தோடுபாஸிக்கக் கடவன் என்பது கருத்து.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑌾 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 | 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ||௧௭||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அஞ்சு பஞ்சஜநங்களையும் ஆகாசத்தையும் தரிக்கின்ற அந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍁𑌤 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 | 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃| 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌚𑌿𑌕𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) பஞ்சேந்திரியம் முதலியவற்றை யதிஷ்டித்திருக்கின்ற ப்ரம்மத்தை யறிந்தவர்களே புராணவித்துக்கள்.

𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 | 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯 𑌇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ||௧௯||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்தவர்கள் ச்ரவணமநநங்களுக்குப்பின் விசுத்தமான மநஸ்ஸினால் ப்ரம்மம் காணத்தக்கது. அந்த ப்ரம்மத்தில் பேதத்தைக்காண்கின்றவன் ஸம்ஸாரத்தை யடைவான்.

𑌏𑌕𑌧𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 | 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌃 𑌪𑌰 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 ||௨௦||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) விரஜமாய் நிர்மலமாய்ப் பரமாயிருக்கிற அந்த ப்ரம்மத்தையே ஸர்வாதாரமாகக் காணவேண்டும்.

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 | 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑍂𑌞𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌲𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ||௨௧||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அப்படிப்பட்ட ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் புத்திசாலி த்யாநம்செய்துகொண்டு வர்த்திக்கவேண்டும்; ப்ராம்மணன், ப்ரம்மகுணங்களை வெளியிடாத வீண்சப்தங்களைச் சொல்லுவது கூடாது; வாக்குக்கு ச்ரமத்தைக் கொடுப்பதே அதில் ப்ரயோஜநமாகையாலென்க.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌛𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌏𑌵𑌾𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍| 𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌷 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌾𑌲 𑌏𑌷

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌰𑌣 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌭𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑍇𑌨𑍈𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑍋𑌭𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌏𑌷𑌣𑍇 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌃 । 𑌸 𑌏𑌷 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌤𑍇 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑍁 𑌹𑍈𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌰𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌰𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌕𑌰𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑍇 𑌉 𑌹𑍈𑌵𑍈𑌷 𑌏𑌤𑍇 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌤𑌃 ॥௨௨॥

(ஶ்ரீ-ஸா-ரா-ஸா.) விஜ்ஞாநமயனென்று சொல்லப்பட்டவனே மகான், அஜன்; அவனே ஹ்ருதயாகாசத்தில் சயித்திருக்கின்றான்; அவனே எல்லா ப்ரகாரத்தாலும் நியமிக்கிறவன்; இவனுக்குப் புண்யபாப ஸம்பந்தத்தாலுத்கர்ஷாபகர்ஷங்களில்லை; இவன் ஸர்வேச்வரன், இவன் பூதாதிபதி, பூதபாலன்; இந்த லோகமர்யாதையை ஸ்தாபிக்கின்ற ஸேது; இப்படிப்பட்ட சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ராம்மணர்கள் அதாவது த்ரைவர்ணிகர்கள், வேதாத்யயநத்தினாலறியவிரும்புகின்றனர். யஜ்ஞதாநதபஸ்ஸுகளினாலும் இஷ்டாசநத்யாகத்தாலும் அந்த ஆத்மாவை யறிந்து முநியாகின்றான்; இந்த ஆத்மாவை யடைய விரும்பியே ஸந்யாஸிகளாகின்றார்கள்; எவர்கள் ஆத்மாவையே பலமாக நினைக்கின்றார்களோ அவர்கள், மற்ற ப்ரயோஜநங்களை யாசைப்படாமல் பிக்ஷைசெய்து வருகின்றார்கள்; அப்படிப்பட்ட அந்த ஆத்மா அஸங்கன். இது முதலியவிஷயம் கஹோள ப்ராம்மணத்தில் சொல்லியபடி காண்க. அவ்வளவேயொழிய தேஹயாத்ரை நிமித்தமாகப் புண்யபாபங்களைச் செய்கிறதில்லை.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌏𑌷 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑍋 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍋𑌽𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑍇𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌹 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௨௩॥

(ஶ்ரீ-ஸா-ரா-ஸா.) இது இருக்கினால் சொல்லப்பட்டது. ப்ரம்மவித்துக்கு இந்த மகிமை நித்யமாயிருக்கின்றது; அதாவது புண்யபாபங்கள் பலங்களொட்டுவதில்லை; இந்த மாஹாத்ம்யத்தை யறிந்தவனுக்கும் பாபங்களொட்டாவாம்; ஆனதாலப்படி யறிந்து சாந்தம் முதலிய குணங்களையுடையவனாய் ஆத்மஸ்வரூபத்தில் ஆத்மாவைக் காணவேண்டும்; ஆத்மாவை யெல்லாமாகப் பார்க்கின்றான்; இவனைப் புண்யபாபங்ளடையா; இவன் புண்யபாபங்களை யதிக்ரமிக்கின்றான்; ஜ்ஞாநாக்நியினால் ஸகல கர்மங்களையும் தஹிக்கின்றான்; அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மஜ்ஞாநி ராகாதிதோஷங்களற்றவனாகின்றான்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌦𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍁 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௨௪

(ரூ0-ஹா.) ஜநகர் யாஜ்ஞவல்க்யாக்யாயிகையில் சொல்லப்பட்ட ஆத்மா, அந்நத்தைப் புசிப்பவனாகவும் கர்மபலன்களைத் தருபவனாகவு முபாஸிக்கப்பட்டால் அஜனாயும் மகானாயுமிருக்கிற அவனுடைய அநுக்ரகத்தினால் நல்ல போக்தாவாயும் கோஸம்ருத்தி முதலியவற்றையுடையவனாயும் ஆவான்; இதை முமுக்ஷு விஷயத்திலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்; அவன் ஸர்வாத்மாவாகையால் ஸர்வாநுபவமும் ஸித்திக்குமென்பது கருத்து.

(ரா-ஹா.) மகானாயும் அஜனாயுமிருக்கின்ற அந்த ஆத்மா உபாஸகர்களுக்கு உபாஸநாநுகுணமாய்ப் புத்தி முக்தி பலன்களைத் தருகின்றானென்பது சொல்லப்படுகின்றது; அந்நத்தையும் தநங்களையும் கொடுப்பவனென்றுபாஸித்தால் அவற்றையடைகின்றான்.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌜𑌰𑍋𑌽𑌮𑌰𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌭𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௨௫॥

(ரூ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஜராமரணமில்லாமல் அபயஸ்வரூபமாயு மம்ருதஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் ப்ரம்மரூபியாய் அபயத்தையும் அம்ருதத்தையு மடைகின்றான்.

ஆறமத்யாயம் நான்காவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌚 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀 𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍈𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥 𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 ॥௧॥

(ரூ0-ஹா-ரா-ஹா.) நான்காவது அத்யாயம் நான்காவது ப்ராம்மணத்தில் அதாவது யாஜ்ஞவல்க்ய ப்ராம்மணத்தில் படிக்கப்பட்ட சுருதிகளே சில ஏற்றக் குறைவுகளோடு இந்த ப்ராம்மணத்திலும் படிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் அவ்விடத்தில் வியாக்யாநம் செய்யப்படாத பதங்களுக்கு இவ்விடத்தில் வியாக்யாநம் செய்யப்படுகின்றது.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். சொல்லிய விஷயத்தையே மீளவும் சொல்லுவது நிகமநார்த்தமென்று சங-த்திலும், வைராக்யம் த்ருடப்படாதவனுக்கு ஸந்யாஸத்தி லதிகாரமில்லையென் றுணர்த்துவதற்கென்று ரா-த்திலும் சொல்லப்பட்டன. எதார்த்தமென்றறிவிப்பதும் ப்ரயோஜநம். மைத்ரேயி, ப்ரம்மவாதிநியாயும் காத்யாயநி ஸம்ஸாரத்தை யறிந்தவளாயுமிருந்தாள். ஸந்யாஸத்தை யடைய விரும்பினவரானார்.

𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍇𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇𑌽𑌨𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥௨॥

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌮 𑌇𑌯𑌂 𑌭𑌗𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌹𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑍈𑌵𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥௩॥

𑌸𑌾 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥௪॥

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌵𑍃𑌧𑌤𑍍 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௫॥

ஸஹோவாசநவா ஸுவெவதந்: காரியவதி: வி͞யோஹவத்யா
ஜ்தாநஸ்ய காரியவதி: வீ͞யோஹவதி | நவாஸுவெஜாயாயெகாரியஜா
யாவி͞யாஹவத்யாஜ்தநஸ்ய காரியஜாயாவி͞யாஹவதி | நவா ஸுவெவா
த்ராணாம் காரியவாத்ரா: வி͞யாஹவந்த்யாஜ்தநஸ்ய காரியவாத்ரா:
வி͞யாஹவதி | நவாஸுவெவித்தஸ்ய காரியவித்தம் வி͞யம்ஹவத்யாஜ்தாநஸ்ய
காரியவித்தம் வி͞யம்ஹவதி | நவாஸுவெவஶூநாம் காரியவஶவ: வி
யாஹவந்த்யாஜ்தநஸ்ய காரியவஶவ:வி͞யாஹவந்தி| நவாஸுவெப்ரூஹண:
காரியப்ரூஹவி͞யம்ஹவத்யாஜ்தநஸ்ய காரியப்ரூஹவி͞யம்ஹவதி | நவா
ஸுவெக்ஷத்ரஸ்ய காரியக்ஷத்ரம் வி͞யம்ஹவத்யாஜ்தநஸ்ய காரியக்ஷத்ரம்
வி͞யம்ஹவதி | நவாஸுவெலோகாநாம் காரியலோகா: வி͞யாஹவந்த்யா
ஜ்தாநஸ்ய காரியலோகா: வி͞யாஹவந்தி | நவாஸுவெதெவாநாம் காரிய
தெவா: வி͞யாஹவந்த்யாஜ்தநஸ்ய காரியதெவா: வி͞யாஹவந்தி | நவாஸு
வெவெதாநாம் காரியவெதா: வி͞யாஹவந்த்யாஜ்தநஸ்ய காரியவெதா:
வி͞யாஹவந்தி | நவாஸுவெஹூதாநாம் காரியஹூதாநி வி͞யாணிஹவந்
த்யாஜ்தநஸ்ய காரியஹூதாநி வி͞யாணிஹவந்தி| நவாஸுவெஸவஸ்யகா
ரியஸவம் வி͞யம்ஹவத்யாஜ்தநஸ்ய காரியஸவம் வி͞யம்ஹவதி|ஆத்மா
வா ஸுவெத்ருஷ்டவ்ய:ஶ்ரோதவ்யோமந்தவ்யோநிதி஧்யாஸிதவ்ய: மைத்
ரெய்யாத்மநிவலூவெ த்ருஷ்டெஶ்ருதெ மதெவிஜ்ஞாதஇதம் ஸர்வம்வி
தி஡ம் ||௬||

ப்ரஹ்மதம்பராதாத்யோநயத்ராத்மநோ ப்ரஹ்மவெதக்ஷத்ரம்தம் ப
ராதாத்யோநயத்ராத்மந: க்ஷத்ரம்வெதலோகாஸ்தம் பராதுர்யோநயத்
ராத்மநோலோகாந்வெததெவாஸ்தம் பராதுர்யோநயத்ராத்மநோ தெ
வாந்வெதவெதாஸ்தம் பராதுர்யோநயத்ராத்மநோ வெதாந்வெதஹூதாநி
தம்பராதுர்யோநயத்ராத்மநோ ஹூதாநிவெதஸர்வம்தம் பராதா
த்யோநயத்ராத்மநஸ்ஸர்வம்வெதெதம் ப்ரஹ்மதம்க்ஷத்ரமிமெலோகா இமெ
தெவாஇமெதெவாஇமாநிஸர்வாணி ஹூதாநிதம் ஸர்வம்யதயமாத்மா ||௭||

ஸயதாதும்துஹெர்ஹந்யமாநஸ்ய நபாஹ்யாந்ஶப்தாந் ஶக்நுயா
த்க்ரஹணாய துந்துஹெஸ்து க்ரஹணெந துந்துஹ்யாகாதஸ்ய வாஶ
ப்தோக்ருஹீத: ||௮||

ஸயதாஶம்கஸ்யத்மாயமாநஸ்ய நபாஹ்யாந்ஶப்தாந்ஶக்நுயாத்க்ர
ஹணாய ஶம்கஸ்யதுக்ரஹணெந ஶம்கத்மஸ்யவாஶப்தோக்ருஹீத: ||௯||

ஸயதாவீணாயை வாத்யமாநாயை நபாஹ்யாந்ஶப்தாந்ஶக்நு
யாத்க்ரஹணாய வீணாயைதுக்ரஹணெந வீணாவாதஸ்யவாஶப்தோ
க்ருஹீத: ||௧0||

ஸ யதார்த்ரைதாக்நேரப்யாஹிதஸ்ய ப்ருதக்தூமா விநிஶ்சரந்த்யேவம் வா அரேऽஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய நிஶ்வஸிதமேதத்யத்ருக்வேதோ யஜுர்வேதஸ்ஸாமவேதோऽதர்வாங்கிரஸ இதிஹாஸ: புராணம் வித்யா உபநிஷத: ஶ்லோகாஸ்ஸூத்ராண்யநுவ்யாக்யாநாநி வ்யாக்யாநாநீஷ்டம் ஹுதமாஶிதம் பாயிதமயம் ச லோக: பரஶ்ச லோகஸ்ஸர்வாணி ச பூதாந்யஸ்யைவைதாநி ஸர்வாணி நிஶ்வஸிதாநி ||௧௧||

ஸ யதா ஸர்வாஸாமபாம் ஸமுத்ர ஏகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ஸ்பர்ஶாநாம் த்வகேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ரஸாநாம் ஜிஹ்வைகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் கந்தாநாம் நாஸிகே ஏகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ரூபாணாம் சக்ஷுரேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ஶப்தாநாம் ஶ்ரோத்ரமேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் ஸங்கல்பாநாம் மந ஏகாயநமேவம் ஸர்வாஸாம் வித்யாநாம் ஹ்ருதயமேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் ஹஸ்தாவேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாமாநந்தாநாமுபஸ்த ஏகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் விஸர்காணாம் பாயுரேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாமத்வநாம் பாதாவேகாயநமேவம் ஸர்வேஷாம் வேதாநாம் வாகேகாயநம் ||௧௨||

ஸ யதா ஸைந்தவகநோऽநந்தரோऽபாஹ்ய: க்ருத்ஸ்நோ ரஸகந ஏவைவம் வா அரேऽயமாத்மாநந்தரோऽபாஹ்ய: க்ருத்ஸ்ந: ப்ரஜ்ஞாநகந ஏவைதேப்யோ பூதேப்யஸ்ஸமுத்தாய தாந்யேவாநுவிநஶ்யதி ந ப்ரேத்ய ஸம்ஜ்ஞாஸ்தீத்யரே ப்ரவீமீதி ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: ||௧௩||

ஸா ஹோவாச மைத்ரேய்யத்ரைவ மா பகவாந் மோஹாந்தமாபீபிபந்ந வா அஹமிமம் விஜாநாமீதி ஸ ஹோவாச ந வா அரேऽஹம் மோஹம் ப்ரவீம்யவிநாஶீ வா அரேऽயமாத்மாநுச்சித்திதர்மா ||௧௪||

யத்ர ஹி த்வைதமிவ பவதி ததிதர இதரம் பஶ்யதி ததிதர இதரம் ஜிக்ரதி ததிதர இதரம் ரஸயதே ததிதர இதரமபிவததி ததிதர இதரம் ஶ்ருணோதி ததிதர இதரம் மநுதே ததிதர இதரம் ஸ்ப்ருஶதி ததிதர இதரம் விஜாநாதி யத்ர த்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாபூத்தத்கேந கம் பஶ்யேத்தத்கேந கம் ஜிக்ரேத்தத்கேந கம் ரஸயேத்தத்கேந கமபிவதேத்தத்கேந கம் ஶ்ருணுயாத்தத்கேந கம் மந்வீத தத்கேந கம் ஸ்ப்ருஶேத்தத்கேந கம் விஜாநீயாத்யேநேதம் ஸர்வம் விஜாநாதி தம் கேந விஜாநீயாத்ஸ ஏஷ நேதி நேத்யாத்மாऽக்ருஹ்யோ ந ஹி க்ருஹ்யதேऽஶீர்யோ ந ஹி ஶீர்யதேऽஸங்கோ ந ஹி ஸஜ்யதேऽஸிதோ ந வ்யததே ந ரிஷ்யதி விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாதித்யுக்தாநுஶாஸநாஸி மைத்ரேய்யேதாவதரே கல்வம்ருதத்வமிதி ஹோக்த்வா யாஜ்ஞவல்க்யோ விஜஹார ||௧௫||

(𑌶𑌂-𑌹𑌾-𑌰𑌾-𑌹𑌾.) இந்தச் சுருதிகளுக்கெல்லாம் வாக்யார்த்தம் முன்னமே சொல்லப்பட்டது. சில பதங்களுக்குப் பொருள் பேதப்பட்டிருக்கின்றன. அவையும் மிக முக்யமானவை யல்லவாகையால் இங்கெழுதப்படவில்லை.

ஆறமத்யாயம் ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍌𑌂𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍌𑌂𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌂𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌂𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 ॥௧॥

𑌆𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍈𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍈𑌤𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌾𑌯𑌨𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌸𑍌𑌕𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑍌𑌕𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌨𑍇𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌨𑌿𑌃 ॥௨॥

𑌘𑍃𑌤𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌘𑍃𑌤𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌣𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌣𑌿𑌰𑍌𑌪𑌜𑌂𑌧𑌨𑍇𑌰𑍌𑌪𑌜𑌂𑌧𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂𑌟𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌟𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌂𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌶𑌾𑌂𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌲𑌵𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌲𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌕𑍌𑌂𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌕𑍌𑌂𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌪𑌥𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌂𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸 𑌆𑌭𑍂𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌦𑌧𑍀𑌚 𑌆𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨 𑌏𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍇𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌰𑍋𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌸𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥௩॥

(𑌶𑌂-𑌹𑌾-𑌰𑌾-𑌹𑌾.) மதுகாண்டத்திற்கு ஆசார்யவம்சம் சொல்லியதுபோல இந்தக் காண்டத்திற்கும் சொல்லப்பட்டது. ஆசார்ய பரம்பரையை அநுஸந்திப்பது அத்யந்த முக்யமாகையா லிந்த விஷயத்தில் புநருக்தியில்லை.

ஆறவது ப்ராம்மணம் முடிந்தது.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐 || 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ||க||

(ஶ௦ - ஹா.) நடந்த நாலத்யாயங்களால் அபரோக்ஷமாயும், ஸர்வாத்மாவாயும், நிருபாதிகமாயும், நிர்தோஷமாயும், அத்விதீயமாயும் சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மத்தினுடைய ஜ்ஞாநம் மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லப்பட்டது. இனி, வ்யாவஹாரிகமாகிய உபாதிவிசிஷ்டமான ப்ரம்மத்தினது, உபாஸநங்கள் முன் சொல்லப்படாதவை பரம்பரையாய் மோக்ஷஸ்தானங்களும் மிகுந்த ஐச்வர்ய ஸாதநங்களுமாகியவை சொல்லப்படுகின்றன. ஓங்காரம் தமம் தயை தாநம் இவைகளும் விதிக்கவேண்டும். பூர்ணமாகிய அந்த ப்ரம்மமானது பூரணமாகிய இதுவாகின்றது. அந்த ப்ரம்மம் என்பது காரண ப்ரம்மம். இந்த ப்ரம்மமென்பது காரிய ப்ரம்மம். காரண ப்ரம்மத்திலிருந்து காரிய ப்ரம்ம முண்டாகின்றது. இந்தக் கார்ய ப்ரம்மத்தினுடைய பூர்ணத்தன்மையைக்கொண்டு, அவித்யை நீங்கி வித்யையினால் காரண பூர்ண ப்ரம்மமாகவே யாகின்றது.

(ரா - ஹா.) ப்ரத்யக்ஷாபரோக்ஷ ஸகல லோகங்களும் வேதசப்தங்களால் பூர்ணமானது. வேதங்கள் வ்யாஹ்ருதிகளால் பூர்ணமானது. அந்த வ்யாஹ்ருதிகளும் ப்ரணவமாகிய மூலஸ்வரூபமுடையதாகின்றன.

𑍐 𑌖𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 | 𑌖𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌂 𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌹 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍈𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ||உ||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரணவத்தை, கம் ப்ரம்ம என்றுபாஸிக்கவேண்டியது. அதாவது:—சிலர் பரமாத்மாவென்றும் சிலர் பூதாகாசமென்றும் சொல்லுகின்றார்கள். இதில் முக்யபக்ஷம் முதலாவது. இரண்டாவதுபக்ஷம் கௌரவ்யாயணீ புத்திரருக்கு அபிமதம். ஸகலத்தையும் அறிவிக்கிறபடியால் இந்த ப்ரணவத்தையே வேதமாக ப்ராம்மணர்க ளறிந்திருக்கின்றார்கள்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍌 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍂𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍈𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 ௩. 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 ||க||

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 ||

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌦𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌗𑌨𑍁𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦 𑌦 𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤 𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌦𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌦𑍍𑌦𑌮𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ||௩||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) தேவர்களும், மநுஷ்யர்களும், அஸுரர்களும் சிஷ்யர்களாயிருந்து ஹிதமுபதேசிக்கும்படிகேட்கத் தனித்தனியே (த) என்றுபதேசித்து அர்த்தபரீ

க்ஷேபண்ண அவர்கள் தமதயாதாநங்களை யுபதேசித்ததாகச் சொன்னார்கள். மேகர்ஜநத்துக்கு மதுவேதாத்பர்யம்.

அத த்ருதீயம் ப்ராஹ்மணம்.

ஏஷ ப்ரஜாபதிர்யத்த்ருதயமேதத்ப்ரஹ்மைதத்ஸர்வம் ததேதத் த்ர்யக்ஷரம் ஹ்ருதயமிதி ஹ்ரு இத்யேகமக்ஷரமபிஹரந்த்யஸ்மை ஸ்வாஶ்சாந்யே ச ய ஏவம் வேத த இத்யேகமக்ஷரம் ததத்யஸ்மை ஸ்வாஶ்சாந்யே ச ய ஏவம் வேத யமித்யேகமக்ஷரமேதி ஸ்வர்கம் லோகம் ய ஏவம் வேத ||௧||

(ஸம்-ஸா-ரா-ஸா.) ஹ்ருதயத்தை ப்ரஜாபதியாக உபாஸிக்கும்படி விதிக்கின்றது. இந்த மூன்று எழுத்தடங்கிய இந்தப் பதத்தைப்பற்றித் தனித்தனியே மூன்றக்ஷரங்களையும் நிருக்தியோடு தெரிந்துகொண்டவனுக்கு அந்தந்தப் பலன்கள் கிடைக்கும்.

அத சதுர்த்தம் ப்ராஹ்மணம்.

தத்வை ததேதேவ ததாஸ ஸத்யமேவ ஸ யோ ஹைதந்மஹத்யக்ஷம் ப்ரதமஜம் வேத ஸத்யம் ப்ரஹ்மேதி ஜயதீமாம்ல்லோகாஞ்ஜித இந்ந்வஸாவஸத்ய ஏவமேதந்மஹத்யக்ஷம் ப்ரதமஜம் வேத ஸத்யம் ப்ரஹ்மேதி ஸத்யம் ஹ்யேவ ப்ரஹ்ம ||௧||

(ஸம்-ஸா-ரா-ஸா.) ஹ்ருதயத்தை ஸத்யமாக உபாஸிக்கவேண்டும்; அந்த உபாஸநத்தா லிந்த லோகங்களை ஜயிக்கின்றான்.

ஆப ஏவேதமக்ர ஆஸுஸ்தா ஆப: ஸத்யமஸ்ருஜந்த ஸத்யம் ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்ம ப்ரஜாபதிம் ப்ரஜாபதிர்தேவாம்ஸ்தே தேவா: ஸத்யமேவோபாஸதே ததேதத் த்ர்யக்ஷரம் ஸத்யமிதி ஸ இத்யேகமக்ஷரம் தீத்யேகமக்ஷரம் யமித்யேகமக்ஷரம் ப்ரதமோத்தமே அக்ஷரே ஸத்யம் மத்யதோऽந்ருதம் ததேததந்ருதமுபயத: ஸத்யேந பரிக்ருஹீதம் ஸத்யபூயமேவ பவதி நைவம் வித்வாம்ஸமந்ருதம் ஹிநஸ்தி ||௨||

(ஸம்-ஸா-ரா-ஸா.) தகாரம் ம்ருத்யுவாகிய அந்ருதம். அது ஸகாரயகாரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. இதை யறிந்தவன் பொய்யனாகான்.

அத பஞ்சமம் ப்ராஹ்மணம்.

தத்யத்தத்ஸத்யமஸௌ ஸ ஆதித்யோ ய ஏஷ ஏதஸ்மிந்மண்டலே புருஷோ யஶ்சாயம் தக்ஷிணேऽக்ஷந்புருஷஸ்தாவேதாவந்யோந்யஸ்மிந்ப்ரதிஷ்டிதௌ ரஶ்மிபிரேஷோऽஸ்மிந்ப்ரதிஷ்டித: ப்ராணைரயமமுஷ்மிந் ஸ யதோத்க்ரமிஷ்யந்பவதி ஶுத்தமேவைதந்மண்டலம் பஶ்யதி நைநமேதே ரஶ்மய: ப்ரத்யாயந்தி ||௧||

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். ஆதித்யமண்டலத்திலும் கண்களிலும் பரஸ்பரோபகாரத்தை யடைந்து வர்த்திக்கின்ற புருஷன் ஸத்யரூபியா யிருக்கின்றான். மற்ற விஷயங்களை மதபேதப்படி கேட்டறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

ய ஏஷ ஏதஸ்மிந்மண்டலே புருஷஸ்தஸ்ய பூரிதி ஶிர ஏகம் ஶிர ஏகமேததக்ஷரம் புவ இதி பாஹூ த்வௌ பாஹூ த்வே ஏதே அக்ஷரே

𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌹𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌚 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||உ||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த ஆதித்யமண்டல புருஷனுக்குப் பூ: என்பது ஶிரஸ்ஸு, புவ: என்பது கைகள், ஸுவ: என்பது பாதங்கள், அஹ: என்பது இரஹஸ்யாதாநம். இந்தப்படி யறிந்தவனுக்குப் பாபவிமோசநமாகும்.

𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌰 𑌏𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌰 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌚 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||௩||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) எல்லா விஷயங்களையு மாதித்ய புருஷனையும் அக்ஷி புருஷனையும் ஒன்றாகவே த்யாநிக்கவேண்டும்; இவனுக்கு அஹம் என்பது இரஹஸ்யாதாநம். இதுவே விசேஷம்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌾𑌃𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌸 𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 ||க||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஹ்ருதயஸச்சின்னனாகிய பரமாத்மா விசுத்தமநோக்ராஹ்யன், ஸமஸ்தத்தையு மவனே ஸர்வருக்கும் அதிபதி, ஸர்வத்துக்கும் ஈசன், ஸர்வத்தையும் நியமிக்கின்றான்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ||க||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) மின்னல் ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டும்; இவன் ஸகல பாபங்களையும் நாசம்பண்ணுவன்.

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌋𑌷𑌭𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 ||க||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) வாக்கைத் தேநுவாக உபாஸிக்கவேண்டும், அதற்கு நான்கு முலைகள். ஸ்வாஹாகாரம், வஷட்காரம், ஹந்தகாரம், ஸ்வதாகாரம்; தேவதைகளுக்கு முன்னிரண்டு; மநுஷ்யர்களுக்கு ஹந்தகாரம்; பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதைப்ராணன், இருஷபம்; மநஸ்ஸு வத்ஸம்.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌪𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 ||

(ஸம் - ஹா.) புசிக்கப்படுகின்ற அந்நத்தைப் பசநம் செய்கிறவனும், சப்தித்துக் கொண்டிருக்கிறவனுமான வைச்வாநரனைப் பரமாத்மாவாக உபாஸிக்கவேண்டும்; அந்தச் சப்தம் மரணபூர்வாவஸ்தையில் தெரியாது.

அத² த³ஶமம் ப்³ராஹ்மணம்.

யதா³ வை புருஷோऽஸ்மால்லோகாத்ப்ரைதி ஸ வாயுமாக³ச்ச²தி தஸ்மை ஸ தத்ர விஜிஹீதே யதா² ரத²சக்ரஸ்ய க²ம் தேந ஸ ஊர்த்⁴வ ஆக்ரமதே ஸ ஆதி³த்யமாக³ச்ச²தி தஸ்மை ஸ தத்ர விஜிஹீதே யதா² லம்ப³ரஸ்ய க²ம் தேந ஸ ஊர்த்⁴வ ஆக்ரமதே ஸ சந்த்³ரமஸமாக³ச்ச²தி தஸ்மை ஸ தத்ர விஜிஹீதே யதா² து³ந்து³பே⁴: க²ம் தேந ஸ ஊர்த்⁴வ ஆக்ரமதே ஸ லோகமாக³ச்ச²த்யஶோகமஹிமம் தஸ்மிந்வஸதி ஶாஶ்வதீ: ஸமா: ||க||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) வாயு, ஆதித்யன், சந்திரன் இவைகள் வழிவிட உபாஸகன் ப்ரம்மலோகத்தை யடைகின்றான். அர்சிராதி மார்க்கத்தில் சில சொல்லப்பட்டன. இந்தப்படி அந்த லோகம் சேர்ந்து அங்கு எப்போதும் ஸுகிக்கின்றான்.

அதை²காத³ஶம் ப்³ராஹ்மணம்.

ஏதத்³வை பரமம் தபோ யத்³வ்யாஹிதஸ்தப்யதே பரம் ஹைவ லோகம் ஜயதி ய ஏவம் வேதை³தத்³வை பரமம் தபோ யம் ப்ரேதமரண்யம் ஹரந்தி பரம் ஹைவ லோகம் ஜயதி ய ஏவம் வேதை³தத்³வை பரமம் தபோ யம் ப்ரேதமக்³நாவப்⁴யாத³த⁴தி பரம் ஹைவ லோகம் ஜயதி ய ஏவம் வேத³ ||க||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) வ்யாதிபீடைச் மசாநகமநம் தஹநம் இவற்றைத் தபஸ்ஸாக த்யாநிக்கின்றவனுக்கு உத்தமலோக ஜயமுண்டாகின்றது.

அத² த்³வாத³ஶம் ப்³ராஹ்மணம்.

அந்நம் ப்³ரஹ்மேத்யேக ஆஹுஸ்தந்ந ததா² பூயதி வா அந்நம்ருதே ப்ராணாத்ப்ராணோ ப்³ரஹ்மேத்யேக ஆஹுஸ்தந்ந ததா² ஶுஷ்யதி வை ப்ராண ருதேऽந்நாதே³தே ஹ த்வேவ தே³வதே ஏகதா⁴பூ⁴யம் பூ⁴த்வா பரமதாம் க³ச்ச²தஸ்தத்³த⁴ ஸ்மாஹ ப்ராத்ருத³: பிதரம் கிம் ஸ்விதே³வைவம் விது³ஷே ஸாது⁴ குர்யாம் கிமேவாஸ்மா அஸாது⁴ குர்யாமிதி ஸ ஹ ஸ்மாஹ பாணிநா மா ப்ராத்ருத³ கஸ்த்வேநயோரேகதா⁴பூ⁴யம் பூ⁴த்வா பரமதாம் க³ச்ச²தீதி தஸ்மா உ ஹைதது³வாச வீத்யந்நம் வை வ்யந்நே ஹீமாநி ஸர்வாணி பூ⁴தாநி விஷ்டாநி ரமிதி ப்ராணோ வை ரம் ப்ராணே ஹீமாநி ஸர்வாணி பூ⁴தாநி ரமந்தே ஸர்வாணி ஹ வா அஸ்மிந்பூ⁴தாநி விஶந்தி ஸர்வாணி பூ⁴தாநி ரமந்தே ய ஏவம் வேத³ ||க||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) சிலர் அந்நம் ப்ரம்மமென்றார்கள், சிலர் ப்ராணனை ப்ரம்மமென்றார்கள். இப்படியன்று, ஒன்றைவிட்டபோதொன்று விகாரத்தை யடைகின்றதன்றோ? ஆதலால் இவ்விரண்டும் ப்ரம்மம். இப்படி யறிந்தவன் சிறந்தவனென்று மகனாகிய ப்ராத்ருதன் சொல்லக்கேட்ட பிதா, அந்தப்ராணன்களை விரமென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படியுபாஸிப்பவனுக்கு ஸர்வாநுகூலத்வ முண்டாகின்றதென்றுமுபதேசித்தார்.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍।

𑌉𑌕𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌕𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௧॥ 𑌯𑌜𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌹𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௨॥ 𑌸𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌹𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௩॥ 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑍈 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௪॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ராணனை உக்தமென்கிற சஸ்த்ரமாகவும் அந்தப்பேர்கொண்ட ஸாமமாகவும் யஜுஸ்ஸாகவும் க்ஷத்ரமாகவும் உபாஸிப்பவனுக்கு அந்தந்த ஸாலோக்யஸாயுஜ்யங்களையும் அந்தந்த ஐஹிக பலன்களையு மதுதந்திடும்.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍।

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௧॥ 𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌾 𑌯 𑌏𑌷 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌦𑍃𑌶 𑌇𑌵 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌰𑌜 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌤𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௩॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) காயத்ரியை உபாஸிக்கும் விதி சொல்லப்படுகிறது. முதலாவது பதம், பூமி, அந்தரிக்ஷம், த்யௌ: என்பது இது எட்டெழுத்தடங்கியது இப்படியே மூன்றுலகமாக உபாஸிக்குமவனுக்கு மூன்றுலகங்களிலும் ஜயிக்கவேண்டியவற்றின் ஜயமுண்டாகும். இப்படி இருக்கு, யஜுஸ்ஸு, ஸாமம். இது இரண்டாவது பதம். இந்தப்படி த்ரயியாக உபாஸித்தவனுக்கு வேதோக்த ஸகல பலன்களும் கிடைக்கும். இப்படியே ப்ராணன், அபாநம், வ்யாநம், இது மூன்றாவது பதம் இந்தப்படி யுபாஸித்தவனுக்கு ஸகல ப்ராணி ஜயமுமுண்டாகும். மண்டலபுருஷனை நான்காவது பதமாக உபாஸிப்பவன் அந்தப் புருஷனைப்போல் திருப்தியையுடையவனுவான்.

𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑍇𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌹𑌮𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑌹𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍋𑌗𑍀𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌹𑍈𑌷𑌾 𑌗𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑍈 𑌗𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌗𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌸 𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌮𑍂𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹𑍈𑌷𑍈𑌵 𑌸𑌾 𑌸 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 ‖௪‖

(ஶம்-ஸா-பா-ஸா.) இந்தக் காயத்ரியானது அந்தத் துரீயத்தில் ப்ரதிஷ்டை யடைகின்றது; அந்தத் துரியமும், ஸத்யத்தில் ப்ரதிஷ்டை யடைந்திருக்கிறது. ஸத்ய மென்பது சக்ஷுரிந்திரியத்தை. ஏனென்றால், கேள்விப்பட்டவன் வார்த்தையிலும் கண்டவன் வார்த்தையை மெய்யாகக்கொள்ளுகின்றோமல்லவா? அந்தஸத்யம் பலத்தில் ப்ரதிஷ்டை யடைந்திருக்கிறது. பலம் என்பது ப்ராணனே ஸத்யத்தைவிடப் பலமாதாரமாகின்றமையால் சிறந்தது. இம்முறையாலே காயத்ரி அத்யாத்மத்தில் (அதாவது ப்ராணனில்) ப்ரதிஷ்டையை யடைந்திருக்கின்றது. இது கயங்களென்கிற ப்ராணனை இரக்ஷிக்கின்றமையால் காயத்ரி யென்று பெயரையடைந்திருக்கின்றது. ஆசார்யனாலுபதேசிக்கப்பட்ட ஸாவித்ரியும் இதுவேயாம். ஸவிதாவாகிய ஸூர்யனைத் தேவதையாக உடையதன்றோ? ஆக ஸாவித்ரியே காயத்ரியாம்.

𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍈𑌤𑌾𑌮𑍇𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌮𑌨𑍁𑌬𑍍𑌰𑍂𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍁𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑌹𑍍𑌵𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌕𑌂𑌚𑌨 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ‖௫‖

(ஶம்-ஸா-பா-ஸா) சிலர் ஸாவித்ரியை அநுஷ்டுப்சந்தஸ்ஸென்று அதற்குச் சில காரணங்களைக் கூறுவது யுக்தமன்று. மற்றென்னவென்றால் காயத்ரியே ஸாவித்ரியாகக்கொள்ளவேண்டும்; இப்படி யறிந்தவனுக்குத் தானம் வாங்குவதினாலுண்டாகுமந்தந்தப் பாபங்கள் ஸம்பவியாவாம், அது காயத்ரீ ப்ரபாவ மென்றறிக.

𑌸 𑌯 𑌇𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌾 𑌯 𑌏𑌷 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌤 𑌉 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ‖௬‖

(ஶம்-ஸா-பா-ஸா.) காயத்ரீப்ரதம பாதஜ்ஞானத்தால் த்ரிலோகாநுபவமும், த்வீதீயபாதஜ் ஞானத்தால் வேதோக்த பலன்களும், த்ரிதீய பாதஜ்ஞானத்தால் ஸர்வ ப்ராணி பலன்களு முண்டாகின்றன. நான்காவது பாதத்தை யறிந்ததற்குப்பலம் ஆநந்த்யமே யன்றி வேறு பலன் ஒவ்வாது.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑌪𑌦𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍀 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌪𑌦𑌸𑌿 𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌾𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌸𑍇𑌽𑌸𑌾𑌵𑌦𑍋 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌵𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌾 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿

𑌵𑌾 𑌨𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇𑌽𑌹𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 ||௭||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அந்தக் காயத்ரீக்கு உபஸ்தாநமந்திரம் என்னவென்றால் காயத்ரியாகின்றாய் ஏக பதியாகின்றாய், த்விபதியாகின்றாய், த்ரிபதியாகின்றாய், சதுஷ்பதியாகின்றாய், அறியமுடியாததாகின்றாய் உனக்கு நமஸ்காரம். நான்காவதின்பொருட்டு நமஸ்காரம். அந்தத் துரீயமே (தர்சத)மென்றும் (பரோரஜஸ்) என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. சத்ருவைக்குறித்தாயின் இந்த இஷ்டத்தை யவனடைய வேண்டாம் என்றும் தன்னைக்குறித்தாயின் இந்த இஷ்டம் என்னை யடையவேண்டுமென்றும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச்சேர்த்து உபஸ்தாநம் செய்தாலப்படிக்கே இஷ்டப்படியாகின்றது.

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌵𑍈 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌬𑍁𑌡𑌿𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌹𑍋 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑌬𑍍𑌰𑍂𑌥𑌾 𑌅𑌥 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌵𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑌭𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌸𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍂𑌤𑍋𑌽𑌜𑌰𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௮||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆச்வதராச்வி யாகிய புடிலரைப் பார்த்துச் சொல்லியது யாதெனில், நான் காயத்ரீவித்தென்கிறீரே: அப்படியானால் ஏன் பாபியாயிருக்கிறீரென்பது. அதற்கவர் சொல்லிய பதில், நான் காயத்ரீ முகத்தை யறியாமையிலிப்படியாயிற்றென்பது. இதைக் கேட்டு உபதேசித்தது யாதெனில் முகமாகிய அக்நி இதையறிந்தால் பாபங்களெல்லாம் தக்தங்களாய்விடும். சுத்தனாய்ப் பூதனுமாவனென்பது. இப்படிக்கெல்லாம் சொல்லியது வைதேஹராகிய ஜநகரேயாம்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 | 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌷𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌵𑍃𑌣𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 | 𑌪𑍂𑌷𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌯𑌮 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌨𑍍 | 𑌸𑌮𑍂𑌹 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌤𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 | 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌨𑌿𑌲𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌥𑍇𑌦𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍 | 𑌓𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌯 𑌸𑍁𑌪𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌯𑍁𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 | 𑌯𑍁𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑍁𑌹𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌮 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 ||௧||

பதாந்ய வர்த்த பேதங்கள். இந்தச் சுருதிகளுக்கு ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தின் கோடியில் அர்த்தமெழுதப்பட்டிருக்கிறது; அவ்விடத்திலும் இந்த வாக்யங்கள் படிக்கப்பட்டமையாலென்றறிக. ஆதலாலிங்கு பொருள் சொல்லப்படவில்லை.

ஏழாவதத்யாயம் முடிந்தது.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃.

𑌬𑍍𑌰𑍃𑌹𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂 || 𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||௧||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஜ்யேஷ்ட ச்ரேஷ்ட குணவிசிஷ்ட ப்ராணோபாஸகன் பர கோஷ்டிகளில் ஜ்யேஷ்டனாயும் ச்ரேஷ்டனுமாகிறான்.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥ ௨ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) வஸிஷ்ட குணவிசிஷ்டவாகு பாஸநபரன் வஸிஷ்டகுணமுடையவனாகிறான் வஸுமானாகிறானென்றபடி. வஸநம் வாக்மிவஸுமானாகக்காண்கையாலே வாக்குவஸிஷ்டமாகின்றது.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑍇 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥ ௩ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரதிஷ்டை குணவிசிஷ்ட சக்ஷுருபாசகன் ப்ரதிஷ்டை பலத்தையடைகின்றான். ஸமவிஷம ஸ்தானங்களில் கண்ணால் கண்டு ப்ரதிஷ்டையடைகின்றானாகையால் கண் ப்ரதிஷ்டை குணமுடையதாகின்றது.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌂𑌪𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍀𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥ ௪ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸம்பத குணவிசிஷ்ட ச்ரோத்ரோபாஸநம் செய்பவனுக்கு இஷ்டமெல்லாம் கைகூடும். ச்ரோத்ரமுடையவனுக்கே வேத ஸம்பத்தியுண்டாமாகையால், ச்ரோத்ரம் ஸம்பத் குணவிசிஷ்டமாகின்றது,

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑌾 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥ ௫ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) மநஸ்ஸை ஆயதநமென்று பொஸிப்பவன், அனைவர்க்குமாச்ரயனாவான். இந்திரியங்களுக்கு மநஸ்ஸு ஆச்ரயமாகையால் ஆயதநமாயிற்று.

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥

௬ (ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) உபஸ்தேந்திரியத்தை ப்ரஜாபதியாக உபஸித்தவன் புத்ராதி ஸம்ருத்தியை யடைவான்.

𑌤𑍇 𑌹𑍇𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌵𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ப்ராணன்களென்கிற இந்திரியங்கள் ஆத்மாவுக்கு ச்ரேயஸ்ஸை யுண்டுபண்ணுகிற விஷயத்தில் விவாதப்பட்டுக்கொண்டு ப்ரம்மாவின் ஸமீபத்தில் சென்றன; எங்களுக்குள் யார் பெருமை யுடையவரென்று கேட்டன. அதற்கவர் சொல்லியது உங்களில் யாருடையவியோகத்தில் இந்தச்சரீரத்தை ஹேயமாய் நினைக்கின்றார்களோ அவரே வஸிஷ்டரென்று.

𑌵𑌾𑌗𑍍𑌘𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌲𑌾 𑌅𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾

𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌵𑌾𑌕𑍍||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) அப்போது முதலில் வாகிந்திரியமானது சரீரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு ஒருவருடம் கழித்து வந்து என்னை விட்டு நீங்கள் எப்படி ஜீவித்திருந்தீர்களென்று கேட்க, உலகத்தில் ஊமைகளைப்போல் மற்றுண்டான இந்திரிய வ்யாபாரங்களோடு ஜீவித்திருந்தோம் என்று சொல்ல, வாக்குச் சரீரத்தில் ப்ரவேசித்தது.

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃||௯|| 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌧𑌿𑌰𑌾 𑌅𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂||௧௦|| 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌮𑌨𑌃 ||௧௧|| 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤 𑌮𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌰𑍇𑌤𑌃 ||௧௨||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படியே கண் காது மநம் இரேதஸ்ஸு இவைகளும் சரீரத்தை விட்டு வருஷகாலம் வெளியிருந்து ஜீவித்த ப்ரகாரத்தை ப்ரசனம் பண்ண அந்தந்த இந்திரியங்களில்லாதவர் இதரேந்திரியங்களோடு ஜீவிப்பதுபோல் ஜீவித்தோமென்ன, அந்த இந்திரியங்களும் சரீரத்தில் ப்ரவேசித்துவிட்டன.

𑌅𑌥 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌹𑌯𑌃 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌡𑍍𑌵𑍀𑌶𑌶𑌙𑍍𑌕𑍂𑌨𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌹𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵𑍇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸𑌂𑌵𑌵𑌰𑍍𑌹 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍀𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍈 𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 ||௧௩||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) அப்போது முக்ய ப்ராணன் சரீரத்தைவிட முயன்றது. அப்போது எல்லா இந்திரியங்களுக்கு முத்க்ரமண முண்டாம்படியாய் விட்டது. ஒரு வெறிய குதிரை கூச்சுக்களைப் பேர்த்துக் கொண்டு கிளம்புவதுபோலாயிற்று. அப்போது மற்றவிந்திரியங்கள் நீ உத்க்ரமியாதே; உன்னை விட்டு நாங்கள் ஜீவியோம் என்றுசொல்லின. அதற்கு முக்ய ப்ராணன் என்னைப் பூசியுங் கோளென்று கேட்டது.

ஸா ஹ வாகுவாச யத்வா அஹம் வஸிஷ்டாஸ்மி த்வம் தத்வஸிஷ்டோஸீதி ய
த்வா அஹம் ப்ரதிஷ்டாஸ்மி த்வம் தத்ப்ரதிஷ்டோஸீதி சக்ஷுர்யத்வா அஹம் ஸம்பத
ஸ்மி த்வம் தத்ஸம்பதஸீதி ஶ்ரோத்ரம் யத்வா அஹமாயதநமஸ்மி த்வம் ததாயதநமஸீ
தி மநோ யத்வா அஹம் ப்ரஜாதிரஸ்மி த்வம் தத்ப்ரஜாதிரஸீதி ரேதஸ்தஸ்யோ
மே கிமந்நம் கிம் வாஸ இதி யதிதம் கிம் சா ஶ்வப்ய ஆ க்ருமிப்ய ஆ கீடபதங்கே
ப்யஸ்தத்தே அந்நமாபோ வாஸ இதி ந ஹ வா அஸ்யாநந்நம் ஜக்தம் பவதி நாநந்நம்
ப்ரதிக்ருஹீதம் ய ஏவமேததநஸ்யாந்நம் வேத தத்வித்வாம்ஸ: ஶ்ரோத்ரியா
அஶிஷ்யந்த ஆசாமந்த்யஶித்வாசாமந்த்யேதமேவ ததநமநக்நம் குர்வந்
தோ மந்யந்தே ||கசு||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த வாக்கு நீயே வஸிஷ்டனென்றும், கண் நீயே ப்ரதிஷ்டையென்றும், காது நீயே ஸம்பத்தென்றும், நீயே ஆயதநமென்று மநஸ்ஸும், நீயே ப்ரஜாதியென்று இரேதஸ்ஸும், தந்தம் குண சக்தியை ப்ராணுதீந மென்றறிந்து ப்ராணனுக்கே யென்றன. இப்படிக் குணதாநம் செய்த இந்திரியங்களைநோக்கி அந்த வஸ்த்ரங்களை ப்ராணன் கேட்க, கீடாதி ஸர்வ ப்ராணிகளுடைய அந்நமு முனக்கு அந்நம். ஜலமேல ஸ்த்ரம் என்றும் இப்படி யறிந்தவனுக்கு அபக்ஷ்ய பக்ஷணம் தூஷ் ப்ரதி க்ரஹம் முதலிய தோஷங்கள் புகுராவென்றும், அப்பு வஸ்த்ரமென்பதற்குப் போசந பூர்வோத்தராச மநங்கள் மநங்கள் செய்யும்போது ப்ராணனுக்கு வஸ்த்ரமாக நினைக்கிறார்கள் என்று சொல்லின.

இப்படி எட்டாமத்தியாயம் முதல் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

அத த்விதீயம் ப்ராஹ்மணம்.

ஶ்வேதகேதுர்ஹ வா ஆருணேய: பஞ்சாலாநாம் பரிஷதமாஜகாம
ஸ ஆஜகாம ஜைவலிம் ப்ரவாஹணம் பரிசாரயமாணம் தமுதீக்ஷ்யாப்யு
வாத குமாரா3 இதி ஸ போ3 இதி ப்ரதிஶுஶ்ராவாநுஶிஷ்டோந்வஸி
பித்ரேத்யோமிதி ஹோவாச ||க||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆருணி குமாரனாகிய உவேத கேது பாஞ்சால தேசத்து வித்வத் கோஷ்டியை ஜயித்துக்கொண்டு தன்னை உபசரிக்கின்ற ஜீபல புத்திரனாகிய ப்ரவாஹண ராஜாவினுடைய ஸதஸ்ஸுக்கு வந்தான். அவனைப் பார்த்து ஓ குமாரரே என்று ஸம்போதித்தான். அதற்கு போஎன்று ப்ரதிவசநம் சொன்னான். பிதாவினால் ஜ்ஞாநோபதேசம் பெற்றீரோவெனறான். அதற்கு இந்த ச்வேதகேது ஆமென்றான்.

வேத்த யதேமா: ப்ரஜா: ப்ரயத்யோ விப்ரதிபத்யந்தா3 இதி நே
தி ஹோவாச வேத்தோ யதேமம் லோகம் புநராபத்யந்தா3 இதி நேதி
ஹைவோவாச வேத்தோ யதாஸௌ லோக ஏவம் பஹுபி: புந: புந:
ப்ரயத்பிர்ந ஸம்பூர்யதா3 இதி நேதி ஹைவோவாச வேத்தோ யதித்யாமா
ஹுத்யாம் ஹுதாயாமாப: புருஷவாசோ பூத்வா ஸமுத்தாய வதந்தீ3
இதி நேதி ஹைவோவாச வேத்தோ தேவயாநஸ்ய வா பத: ப்ரதிபதம் பி
த்ருயாணஸ்ய வா யத்க்ருத்வா தேவயாநம் வா பந்தாநம் ப்ரதிபத்யந்தே பி
த்ருயாணம் வாபி ஹி ந ருஷேர்வச: ஶ்ருதம் | த்வே ஸ்ருதீ அஶ்ருணவம் பித்ரு-

𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌜𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤 𑌏𑌕𑌂𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥

(ஸ௦-ஹா-ரு-ஹா.) இப்படிச் சொன்ன ச்வேத கேதுவை ராஜா கேட்டார். மரணமடையும் பேர்கள் எப்படி நல்லகதி யடைகிறார்களென்பது தெரியுமா? அறியேன். மீண்டு இந்த லோகத்தில் ஜந்மமெடுக்குங் காரணம் தெரியுமா? அறியேன். சுவர்க்கலோகம் நிரம்பாமலிருப்பதற்குக் காரணம் தெரியுமா? அறியேன். எத்தனையாவது ஆஹுதியில் அப்பு என்கிற பூதஸூக்ஷமம் புருஷாகாரத்தை யடையுமோ அதுதெரியுமா? அறியேன். தேவயாந பித்ருயாணங்களை யடையும் வழி தெரியுமா? அறியேன். இது வேதமோதும் விஷயமன்றோ? எல்லா ப்ராணிகளும் இந்த இரண்டுவழிகளிலேயே செல்லுகின்றனவன்றோ என்று சொல்லியும் இந்த ப்ரச்நங்களில் நானொன்றையுமறியேனென்றான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இவ்விரண்டு வழிகளும் ஸம்ஸார கதிக்கே ஸாதகமாயினவை. பிதரம் மாதரஞ்ச என்பதற்கு அண்டத்தினுடைய மேற்கபாலமும் கீழ்க்கபாலமும் பொருளாகையால் அதின் நடுவில் என்று பொருள்படுகிற அந்தரா என்கிற பதத்தினால் அண்டத்துக்குட்பட்ட உலகமென்று தோற்றுகின்றமையாலென்று சங். பாஷ்யத்திலும், தாய்தந்தை ஸம்பந்தமென்கிற ஸம்ஸார மில்லாத பகவானுடைய முக்திலோகத்தையும் இதரபுண்யலோகங்களையு மிவ்விரண்டு வழிகளினாலும் செல்லுகின்றார்களென்று (ரா-ஹாகதிலும்) சொல்லப்பட்டது. இராமாநுஜ பாஷ்ய பக்ஷத்தில் அந்தரா என்பதற்கு இல்லா என்றுபொருள் மாதா பிதா என்பதற்கு ப்ரஸித்தமான பொருளேயாம். இந்தப் பேதங்களைப் புத்திமான்கள் ஊகித்துக் கொள்க.

𑌅𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌸 𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌵 𑌕𑌿𑌲 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌵𑍋𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌕𑌂𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑌮𑍇 𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 ॥௩॥

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப்படி ப்ரசநங்கள் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லமுடியாமல் போனபின் அந்த அரசன், ஆதரம் செய்து அவ்விடத்தி லிருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு அர்க்கய முதலிய உபசாரங்களுக்குத் தொடங்க அவற்றை யநாதரித்து, தகப்பனிடமோடி வந்து எனக்கு எல்லா வித்யையும் உபதேசித்தேனென்றீரே; இப்படி மோசம் செய்யலாமா? இப்படி அந்த ராஜாகேட்ட அஞ்சு கேள்விகளுக்கும் ஸமாதாநம் எனக்குத் தெரியவில்லையே என்று வியஸநத்துட னிருவரிடத்திலும் வெறுப்புடன் பேசினான்.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌹𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍈𑌵𑌲𑍇𑌰𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌸𑌨𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌅𑌥 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥௪॥

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) அவர் அதாவது பிதா சொல்லுகின்றார். நானறிந்த விஷயமெல்லாமுனக்குச் சொல்லியே இருக்கின்றேனென்று நீ நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த விஷயங்கள் எனக்கும் தெரியா; நாமிருவருமே போயவ்விடத்தி லிதையறிந்து வருவோம் என்று பிதா சொல்ல, புத்ரன் நீரே போய்த் தெரிந்துகொண்டு வாரும், நான் வருவதில்லை யவ்விடத்திற்கென்று சொல்ல கௌதமரென்கிற அவனுடைய பிதா அந்த ராஜனிடம் செல்ல அரசனும் அர்க்க்யம் முதலியவற்றா லவரை உபசாரம் செய்து உமக்கு வேண்டிய தருகிறேனென்றான்.

𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌮 𑌏𑌷 𑌵𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌭𑌾𑌷𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||௫||

(ஶ்ரீ-ஹா-ஹா-ரா.) எனக்கு வரங்கொடுப்பதாய்ச் செய்த ப்ரதிஜ்ஞையுண்மையாயின், என்னுடைய குமாரனைக் கேட்ட விஷயங்களை நானறியச் சொல்லவேண்டும்.

𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ||௬||

(ஶ்ரீ-ஸ.ரா-ஹா.) நீர் கேட்கும் வரமானது தேவ ஸம்பந்த முடையது; மநுஷ்யார்ஹமான வரங் கேளுமென்முன் அந்த ராஜன்.

𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍋𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑍈 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍈𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹 𑌸𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌉𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌹𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌸 ||௭||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) கௌதமர் சொல்லுகின்ரு. யானை குதிரை தாஸவர்க்கம் பொன் முதலிய ஸமஸ்தத்தையும் கொடுப்பவனுகிய நீ, இந்த நான் கேட்ட வரத்திற்கு அதாதாவாகக்கூடாது. இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட அரசன், சாஸ்த்ரப்படி சிஷ்யன் முறை தப்பாமல் இருந்து அறிந்துகொள்ளலாமென்று சொன்னுன். அப்படி வாக்கினுல் சிஷ்யபாவத்தை இசைந்தார். ஏனென்ருல் ப்ராம்மணர் தக்கஆசார்யன் கிடையாதபோது தாழ்ந்த ஜாதியாரை ஆசார்யனுக வரிக்கும்படி நேரிட்டால் முக்யமான சுச்ரூஷை முதலிய சிஷ்ய வ்ருத்தியைச் செய்யக் கூடாதன்ரே சொல்லுவதே தர்மமாகும். இந்தப்படியே முன்னேர்களுடைய அநுஷ்டாநம் ஆகையாலப்படியே வாக்கினுல் சிஷ்யபாவத்தை ஒப்புக்கொண்டு கேட்டார்.

𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌮𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾 𑌯𑌥𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 ||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட அரசன், இந்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும்; நீர் பிதா மஹனைப்போலே பார்க்கத் தக்கவர். இனி நானுமக்குச் சொல்லாமலிருப்பேனு? இதுவரையி லிந்த விஷயம் ராஜாக்களின் பரம்பரையிலேயே வந்தது; ப்ராம்மணர்களறியார்கள். அப்படியிருந்தும் உமக்கு நான் சொல்லிவிடுகின்றேன். உனக்கு நான் சிஷ்யனென்று இப்படித் தாழ்ந்தவனிடத்திலும் யார் சொல்லுவார்கள்? ஆகையால் சாஸ்திரப்படியே உமக்கு நான் சொல்லுகின்றேன்.

𑌅𑌸𑍌 𑌵𑍈 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋𑌽𑌹𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௯||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) கௌதமரே கேளும்; இந்த த்யுலோகத்தை அக்நியாகவும் அதற்கு ஆதித்யனை ஸமித்தாகவும், கிரணங்களைப் புகையாகவும் பகலை வெளிச்சமாகவும் திக்கு விதிக்குக்களைத் தணல் பொறிகளாகவும் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட இந்த அக்நியில் தேவர்கள் ச்ரத்தையை ஹோமம் செய்கிருர்கள். அந்த ஆஹுதிக்கு ஸோமன் ராஜாவாகின்ருன்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். அக்நிஹோத்ராகுதி ஸம்பந்தமாக 'சங்க-பாத்திலும் இந்திரிய ஸம்பந்தப்பட்ட பூதஸூக்ஷ்ம விஷயமாக 'ரா-பாத்திலும் சொல்லப்பட்டது. இதின் விரிவை யுபதேசத்திலறிக.

𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌶𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௧௦॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) வர்ஷ தேவதை ஸம்வத்ஸரம் மேகம் மின்னல் இடி இவைகளை அக்நி முதலியவையாகக் கீழ்ச்சொன்னபடி வைத்துக்கொள்க. இப்படிப்பட்ட அக்நியில் அந்த ஸோம ராஜாவாகும்படி ஹோமம்செய்யப்பட்ட ச்ரத்தை என்கிற அப்புகளைச் சேர்க்கவர்ஷமாய் முடிகிறது.

𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௧௧॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த லோகம் ப்ருதிவி நெருப்பு இரவு சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள் இவைகளை முன்போல் காண்க. அப்படிப்பட்ட அக்நியில் வர்ஷத்தைவிட அது அந்நமாகின்றது.

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌗𑌰𑍍𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௧௨॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) புருஷன் திறந்தவாய், ப்ராணன் வாக்கு கண் காது இவைகளை முன்போலவே காண்க. அப்படிப்பட்ட அக்நியில் அந்நத்தைச் சேரவிட இரேதஸ்ஸாய் விடுகிறது.

𑌯𑍋𑌷𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌲𑍍𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 ॥௧௩॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்த்ரீ உபஸ்தமம், ரோமங்கள், யோநி, மைதுந வ்யாபாரம், ஸுகம் இவைகளை முன்போல் ரூபித்துக் கொள்க. இப்படிப்பட்ட அக்நியில் இரேதஸ்ஸைச் சேர்க்கப் புருஷனாகின்றான். அவனுடைய ஸ்திதி நிலையில்லை. தர்மத்தின்படியாகின்றது.

𑌅𑌥𑍈𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௧௪॥

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) இவன் மரித்தபின் வாஸ்தவமான லக்ஷணங்களை தூமாங்காராதிகளை யுடைத்தான நெருப்பில் விதிப்படி ஹோமம் பண்ண இந்த யஜமானன் ஸ்வர்க்கத்தில் திவ்ய புருஷனாகிறான்.

𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌮𑍀 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑍋𑌽𑌹𑌰𑌹𑍍𑌨 𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌦𑌙𑍍𑌙𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍

ताद्वैद्युतं तान्वैद्युतान्पुरुषो मानस एत्य ब्रह्मलोकान्गमयति ते तेषु ब्रह्मलोकेषु पराः परावतो वसन्ति तेषां न पुनरावृत्तिः ॥௧௫॥

(ஶாம்-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி யறிந்தவரும், ப்ரம்மோபாஸநம் செய்கின்றவரும், அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே ப்ரம்மலோகத்தைப் புநராவ்ருத்தி யில்லாதவர்களாகின்றார்கள்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். இங்கு ப்ரம்மமென்பது சதுர்முக லோகமென்றும், புநரா வ்ருத்தியில்லை என்பதற்கு இந்தக் கல்பத்திலில்லையென்றும் (சங்-பாத்தில்) வியாக்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. (ரா-பாத்தில்) பரப்ரம்மமே ப்ரம்மமென்றிவ்விடத்திற் சொல்லப்பட்டதென்றும் இதுமோக்ஷமே என்றும் எப்போதும் புநரா வ்ருத்தியில்லையென்றும் சொல்லப்பட்டன.

अथ ये यज्ञेन दानेन तपसा लोकाञ्जयन्ति ते धूममभिसम्भवन्ति धूमाद्रात्रिं रात्रेरपक्षीयमाणपक्षमपक्षीयमाणपक्षाद्यान्षण्मासान्दक्षिणादित्य एति मासेभ्यः पितृलोकं पितृलोकाच्चन्द्रं ते चन्द्रं प्राप्यान्नं भवन्ति तांस्तत्र देवा यथा सोमं राजानमाप्यायस्वापक्षीयस्वेत्येवमेनांस्तत्र भक्षयन्ति तेषां यदा तत्पर्यवैत्यथेममेवाकाशमभिनिष्पद्यन्त आकाशाद्वायुं वायोर्वृष्टिं वृष्टेः पृथिवीं ते पृथिवीं प्राप्यान्नं भवन्ति ते पुनः पुरुषाग्नौ हूयन्ते ततो योषाग्नौ जायन्ते लोकान्प्रत्युत्थायिनस्त एवमेवानुपरिवर्तन्तेऽथ य एतौ पन्थानौ न विदुस्ते कीटाः पतङ्गा यदिदं दन्दशूकम् ॥௧௬॥

(ஶாம்-ஹா-ரா-ஹா.) கேவலங் கர்மாநுஷ்டாந பரர்கள், தூமாதி மார்க்கத்தினால் பித்ருலோகத்தை யடைந்து பித்ருலோகத்திலிருந்து சந்திரனையும் அடைகின்றார்கள்; சந்திரனை யடைந்து தேவாந்நமாகின்றார்கள்; அந்தப் புண்ய கர்மம் முடிந்தபின் ஆகாசத்தை யடைகின்றார்கள்; ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவை யடைகின்றார்கள்; வாயுவிலிருந்து வ்ருஷ்டியை யடைகின்றார்கள்; வர்ஷத்திலிருந்து ப்ருதிவியை யடைகின்றார்கள்; ப்ருதிவியை யடைந்து அந்நமாய்ப் புருஷர்களை ப்ரவேசித்து ரேதோ ரூபமாய் ஸ்திரீயை ப்ரவேசித்துப் புருஷர்களாய்ப் புண்ய தேச யாத்ரை செய்கிறார்கள். இப்படிக் கர்மாநுஷ்டாந பரர்கள் கதாகதப்பட்டுத் திரிகின்றார்கள். இந்த வழிகளை யறியாதவர்கள் கீடபதங்காதிகளாய் ஜந்மத்தை யடைகின்றார்கள்.

எட்டாமத்யாயம் இரண்டாம் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

अथ तृतीयं ब्राह्मणम्.

स यः कामयेत महत्प्राप्नुयामित्युदगयन आपूर्यमाणपक्षस्य पुण्याहे द्वादशाहमुपसद्व्रती भूत्वौदुम्बरे कंसे चमसे वा सर्वौषधं फलानीति सम्भृत्य परिसमुह्य परिलिप्याग्निमुपसमाधाय परिस्तीर्यावृताज्यं संस्कृत्य पुंसा नक्षत्रेण मन्थं संनीय जुहोति । यावन्तो देवास्त्वयि जातवेदस्तिर्यञ्चो घ्नन्ति पुरुषस्य कामान् । तेभ्योऽहं भागधेयं जुहोमि ते मा तृप्ताः सर्वैः कामैस्तर्पयन्तु स्वाहा । या तिरश्ची निप

த்யதேऽஹம் விதரணீ இதி | தாம் த்வா க்ருதஸ்ய தாரயா யஜே ஸம்ராதநீமஹம் ஸ்வாஹா ||௧||

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) கீழ் ஜ்ஞாந கர்மங்களுக்குக்கதிசொல்லப்பட்டதன்றோ? அந்தக்கர்மத்திற்கு ஸாதநமான தநங்களுக்குபாயமாந மகத்வத்தை யடைவதற்குமந்தக் கர்மந்தொடங்கிச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது நான் மகத்வத்தை யடையவேண்டுமென எவனுக்கு ஆசையிருக்கின்றதோ அவன், உத்தராயணத்தில் சுக்ல பக்ஷத்தில் ஒரு சுப தினத்தில் பன்னிரண்டு நாள்களுபஸத்வ்ரதமிருந்து அத்திமரத்தால் செய்யப்பட்ட கிண்ணிபோலிருக்கின்ற கம்ஸமென்கிற பாத்திரத்திலாவது கம்ஸமென்கிற யஜ்ஞ பாத்திரத்திலாவது ஸகலவித கொடிகளையும் பழங்களையும் சேர்த்து யஜ்ஞ பூமியைச் சீர்திருத்தி அக்நியை முன்னே ப்ரதிஷ்டை செய்து, தர்பங்களாலே பரிஸ்தரணம் செய்து (ஆவ்ருத்) என்கிற ப்ரயோக க்ரமத்தினாலே உத்தமமாகிய நக்ஷத்திரத்தில் ஔஷதிர ஸமிஷ்டத்தை அக்நி ஸமீபத்தில் சேர்த்து இந்த 'யாவந்தஃ' இத்யாதி மந்திரங்களினால் நெய் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. விவரண விஸர்க்க ஹேது. இந்த மூலேகளும் மந்திரத்தின் பொருள்களும் கல்பத்தினாலு முபதேசத்தினாலுமறியக்கூடிய இரஹஸ்யமாகையால் இவ்விடத்தில் விவரிக்கப்படவில்லை.

ஜ்யேஷ்டாய ஸ்வாஹா ஶ்ரேஷ்டாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ப்ராணாய ஸ்வாஹா வஸிஷ்டாயை ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி வாசே ஸ்வாஹா ப்ரதிஷ்டாயை ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி சக்ஷுஷே ஸ்வாஹா ஸம்பதே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ஶ்ரோத்ராய ஸ்வாஹாயதநாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி மநஸே ஸ்வாஹா ப்ரஜாத்யை ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ரேதஸே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ||உ||

அக்நயே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ஸோமாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி பூஃ ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி புவஃ ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ஸ்வஃ ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி பூர்புவஃ ஸ்வஃ ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ப்ரஹ்மணே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி க்ஷத்ராய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி பூதாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி பவிஷ்யதே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி விஶ்வாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ஸர்வாய ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ப்ரஜாபதயே ஸ்வாஹேத்யக்நௌ ஹுத்வா மந்தே ஸம்ஸ்ரவமவநயதி ||௩||

அதைநமபிம்ருஶதி ப்ரமதஸி ஜ்வலதஸி பூர்ணமஸி ப்ரஸ்தப்தமஸ்யேகஸபமஸி ஹிங்க்ருதமஸி ஹிங்க்ரியமாணமஸி உத்கீதமஸ்யுத்கீயமாநமஸி ஶ்ராவிதமஸி ப்ரத்யாஶ்ராவிதமஸ்யார்த்ரே ஸந்தீப்தமஸி விபூரஸி ப்ரபூரஸ்யந்நமஸி ஜ்யோதிரஸி நிதநமஸி ஸம்வர்கோऽஸீதி ||௪||

[illegible] ||௫||

[illegible] ||௬||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தச் சுருதிகளும் சீழ்ச் சொன்ன அந்தக் கர்மத்தின் ப்ரயோகத்தி லடங்கனவையாகையா லிவற்றையும் அந்தக் கல்பாசார்யார்களிடத்தி லறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

[illegible] ||௭|| [illegible] ||௮|| [illegible] ||௯|| [illegible] ||௧௦|| [illegible] ||௧௧|| [illegible] ||௧௨||

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தச் சுருதிகளில் சிஷ்யபேத மொழிய அர்த்தபேதமில்லை. அதாவது பக்ஷணார்த்தமாக ஸத்தம் செய்யப்பட்ட அந்த அந்தத்தைச் சுஷ்கமாகிய காஷ்டத்தில் வைத்தாலும் துளிர்த்துக்கொள்ளுமென்று அதின் மாகாத்யத்தைச் சொல்

வி யாஜ்ஞவல்க்யாதி க்ரமத்திலுபதேசம் செய்யப்பட்டது. ஜாபாலரனேகருக் குபதேசித்தார். இதைப் புத்ர ஸிஷ்யவ்யதிரிக்தர்களுக் குபதேசிக்கப்படாதென்றார்.

𑌔𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌔𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸 𑌔𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰 𑌇𑌧𑍍𑌮 𑌔𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌦𑌶 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌯𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌲𑌮𑌾𑌷𑌾 𑌅𑌣𑍁𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑍋 𑌗𑍋𑌧𑍂𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌖𑌲𑌕𑍁𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌦𑌧𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌿 𑌘𑍃𑌤 𑌉𑌪𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 ‖௧௩‖

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) ஸ்ருவம், சமஸம், இத்மம், உபமந்தநிகள் இவை நான்கும் ஔதும்பரமாயிருக்கவேண்டும்; வ்ரீஹி, யவம், திலம், மாஷம், அணுப்ரியங்கு, கோதூமம், மஸூரம், கல்வம், கலகுலம் இந்தப் பத்துத் தாந்யங்களையும் சேர்க்கவேண்டும். இவற்றில் ஸம்பந்தமான இரஸத்தை மது, ததி, க்ருதம் இவற்றில் சேர்த்து ஆஜ்யஹோமம் செய்ய வேண்டியது.

எட்டாமத்யாயம் மூன்றாவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌪𑍋𑌽𑌪𑌾𑌮𑍋𑌷𑌧𑌯 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌃 ‖௧‖

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) இந்த ப்ராம்மணத்தில் புத்ரோத்பத்திக்கு வதிசொல் ப்ருதிவி ஸகல பூதரஸமன்றோ? அந்த ப்ருதிவிக்கு அப்புக் கிரஸம். அப்புக்கு ஔஷதிகள் ஔஷதிகளுக்குப் புஷ்பங்கள், புஷ்பங்களுக்குப் பலன்கள், பலன்களுக்குப் புருஷன், புருஷன்களுக்கு இரேதஸ்ஸு.

𑌸 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌸𑍃𑌜𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌧 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌧 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌸 𑌏𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌪𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌨𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 ‖௨‖

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) இப்படிப்பட்ட ஸாரமான இரேதஸ்ஸுக்கு ப்ரதிஷ்டையைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று அந்த ஸ்த்ரீயோடு மைதுந கார்யத்தைச் செய்தான்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌷𑌵𑌣𑍇 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌕𑍌 𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹 𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌜𑌪𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌧𑍋𑌪𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌯 𑌇𑌦𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌧𑍋𑌪𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 ‖௩‖

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) இந்த மைதுந கர்மம், வாஜபேயமாக ரூபிக்கப்படுகின்றது. இந்த க்ரமத்தை யறிந்த மைதுநி பாபத்தை யடையமாட்டான்.

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕 𑌆𑌰𑍁𑌣𑌿𑌰𑌾𑌹𑍈𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑍋 𑌮𑍌𑌦𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯 𑌆𑌹𑍈𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤 𑌆𑌹 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋-

[illegible] ||௪||

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த விஷயம் உத்தால காதி மகர்ஷி பரம்பரையாலே வெளியாகின்றது.

[illegible] ||௫||

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) அயோநி இரேதஸ்ஸு ஸ்கலிதமானல் ப்ராயச் சித்த க்ரமம் கூறப்பட்டது.

[illegible] ||௬||

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) ஜலத்தில் ப்ரதிபிம்ப தர்சநத்திற்கு ப்ராயச் சித்தம் சொல்லுகின்றது.

[illegible] ||௭||

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்ரீயைச் சேரும் முறைகள் அநுகூல்ய ப்ராதிகூல்யாதி க்ரமங்களில் நடக்கும் விதிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

[illegible] ||௮||

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) அநுகூல்யத்தில் யசஸ்ஸுண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது.

[illegible] ||௯||

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்திரீயை வசமாக்கிக் கொள்வதற்கு விதி மந்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

[illegible] ||௧௦||

(ஸ०-ஹா-ரா-ஹா.) கர்ப்பதாரணச் சக்தியை யழிக்கும் விதி கூறப்படுகின்றது.

[illegible] ||௧௧||

(ஸ०-ஸூ-ரா-ஸா.) கர்ப்பதாரணச் சக்தியையுண்டாக்கும் விதி விரிக்கப்பட்டது.

யஸ்ய ஜாயாயை ஜார: ஸ்யாத்தம் சேத்³த்³விஷ்யாதா³மபாத்ரே(அ)க்³நிமுபஸமாதா⁴ய ப்ரதிலோமꣳ ஶரப³ர்ஹிஸ்தீர்த்வா தஸ்மிந்நேதா: ஶரப்⁴ருஷ்டீ: ப்ரதிலோமா: ஸர்பிஷாக்தா ஜுஹுயாந்மம ஸமித்³தே⁴(அ)ஹௌஷீ: ப்ராணாபாநௌ த ஆத³தே³(அ)ஸாவிதி । மம ஸமித்³தே⁴(அ)ஹௌஷீ: புத்ரபஶூꣳஸ்த ஆத³தே³(அ)ஸாவிதி । மம ஸமித்³தே⁴(அ)ஹௌஷீரிஷ்டாஸுக்ருதே த ஆத³தே³(அ)ஸாவிதி । மம ஸமித்³தே⁴(அ)ஹௌஷீராஶாபராகாஶௌ த ஆத³தே³(அ)ஸாவிதி । ஸ வா ஏஷ நிரிந்த்³ரியோ விஸுக்ருதோ(அ)ஸ்மால்லோகாத்ப்ரைதி யமேவம்வித்³ ப்³ராஹ்மண: ஶபதி தஸ்மாதே³வம்வித் ஶ்ரோத்ரியஸ்ய தா³ரேண நோபஹாஸமிச்சே²து³த ஹ்யேவம்வித்பரோ ப⁴வதி ॥௧௨॥

(ஸ०-ஸா-ரா-ஸா.) ப்ரஸங்கத்தினால் ஸ்வபார்யை விஷயத்தில் ஜார க்ருத்யம் பண்ணினவனை யபிசரிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது. இந்த மந்திரங்களுக்கு வ்யாக்யாநம் உபதேசத்தினாலறிக. ஆனதால் பரதாராபிமர்சநம் செய்பவனுக்கு ஆபத்து அநேகமாயிருக்கின்றமையால் அதைப் புத்திமான் சிந்திக்கப்படாது.

அத² யஸ்ய ஜாயாமார்தவம் விந்தே³த் த்ர்யஹம் கꣳஸே ந பிபே³த³ஹதவாஸா நைநாம் வ்ருஷலோ ந வ்ருஷல்யுபஹந்யாத் த்ரிராத்ராந்த ஆப்லுத்ய வ்ரீஹீநவகா⁴தயேத் ॥௧௩॥

(ஸ०-ஸா-ரா-ஸா.) இதில் ஸ்தாலீபாகத்திற்காக உருதுய் நாதையான பார்யையைக்கொண்டு நெல்லுக்குத்தி விற்கவேண்டிய விதி சொல்லப்பட்டது.

ஸ ய இச்சே²த் புத்ரோ மே ஶுக்லோ ஜாயேத வேத³மநுப்³ருவீத ஸர்வமாயுரியாதி³தி க்ஷீரௌத³நம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவை ॥௧௪॥ அத² ய இச்சே²த் புத்ரோ மே கபில: பிங்க³லோ ஜாயேத த்³வௌ வேதா³வநுப்³ருவீத ஸர்வமாயுரியாதி³தி த³த்⁴யோத³நம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவை ॥௧௫॥ அத² ய இச்சே²த் புத்ரோ மே ஶ்யாமோ லோஹிதாக்ஷோ ஜாயேத த்ரீந்வேதா³நநுப்³ருவீத ஸர்வமாயுரியாதி³த்யுதௌ³த³நம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவை ॥௧௬॥ அத² ய இச்சே²த்³ து³ஹிதா மே பண்டி³தா ஜாயேத ஸர்வமாயுரியாதி³தி திலௌத³நம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவை ॥௧௭॥ அத² ய இச்சே²த் புத்ரோ மே பண்டி³தோ விகீ³த: ஸமிதிங்க³ம: ஶுஶ்ரூஷிதாம் வாசம் பா⁴ஷிதா ஜாயேத ஸர்வாந்வேதா³நநுப்³ருவீத ஸர்வமாயுரியாதி³தி மாꣳஸௌத³நம் பாசயித்வா ஸர்பிஷ்மந்தமஶ்நீயாதாமீஶ்வரௌ ஜநயிதவா ஔக்ஷேண வா(ஆ)ர்ஷபே⁴ண வா ॥௧௮॥

(ஸ०-ஸா-ரா-ஸா.) இந்த ச்ருதிகளினால், தானடைய விரும்புகின்ற பிள்ளையின் குணத்திற்குத் தக்கபடி பாற்சோறு முதலியவை தம்பதிகள் க்ரமப்படி புசித்துக்கொண்டு வந்தால் நியமப்படிக்கு நடந்தால் இஷ்டப்படி பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொள்ள ஸமர்த்தராவாரென்பது சொல்லப்படுகின்றது.

[illegible] ||கக||

(ஸு०-ஹா-ரா-ஹா.) பின்பு ஸ்தாலீபாக முறைப்படி ஸ்தாலீபாகம் செய்து ஹவிச் சேஷத்தைத் தானும் பாநம்பண்ணி உன்பத்நியையும் பாநம் பண்ணிவித்து, கை கால் கழுவி ஜலம் ப்ரோக்ஷித்து மந்திரோச் சரணம் செய்யவேண்டியது.

[illegible] ||உ०||

(ஸு०-ஹா-ரா-ஹா.) இது ஆலிங்கந மந்திரமாகையால் மந்திரோபதேசம் கேட்டறிக.

[illegible] ||உக||

(ஸு०-ஹா-ரா-ஹா.) இது மைதுநோப க்ரமவிதியை விளக்குகின்றது.

[illegible]

(ஸு०-ஹா-ரா-ஹா.) இது கர்பாதாந விதியை த்ருஷ்டாந்தத்துடன் விரிக்கின்றது. மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

[illegible] ||உங||

(ஸு०-ஹா-ரா-ஹா.) இது ஸுக ப்ரஸவத்திற்குத் தக்க விதிகளையும் மந்திரங்களையும் சொல்லுகின்றது.

[illegible]

𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍀𑌰𑌿𑌚𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌮𑌿𑌹𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 ||௨௪||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இது ஜாதகக் கர்மவிதியைப்பற்றி ஹோமவிதிகளோடு மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑌭𑌿𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌅𑌥 𑌦𑌧𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 | 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 | 𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 | 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 | 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌦𑌧𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ||௨௫||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) பின்பு சிசுவுக்குச் செய்யவேண்டிய ப்ராசநவிதி மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌵𑌤𑌿 ||௨௬||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இது நாமகரணவிதி மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

𑌅𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌶𑌶𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌮𑌯𑍋𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌤𑍍𑌰𑌃 | 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌿𑌹 𑌧𑌾𑌤𑌵𑍇 𑌕𑌰𑌿𑌤𑌿 ||௨௭||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இதில் முலைகொடுப்பதற்கு மந்திரஜபவிதிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 | 𑌇𑌳𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌵𑍀𑌰𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌮𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 | 𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌵𑌤𑍀 𑌭𑌵 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑌵𑌤𑍋𑌽𑌕𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑌤𑌿𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌤𑌾𑌭𑍂𑌰𑌤𑌿𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌭𑍂𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌤 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ||௨௮||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இது சிசுவின் தாயாரை யபிமந்த்ரணம் பண்ணும் விதியையும் சிலஸ்துதி முதலிய விஷயங்களையும் சொல்லுகின்றது.

எட்டாமத்யாயம் நான்காவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌵𑌂𑌶𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌪𑍌𑌤𑌿𑌮𑌾𑌷𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌔𑌪𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌔𑌪𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌦𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌦𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌪𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌪𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 ||௧||

𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤

𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍌𑌙𑍍𑌗𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍌𑌙𑍍𑌗𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌯𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌥𑍀𑌤𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌥𑍀𑌤𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌲𑍁𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌲𑍁𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌵𑍈𑌦𑌭𑍃𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍈𑌦𑌭𑍃𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌶𑌕𑍇𑌯𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌶𑌕𑍇𑌯𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌯𑍋𑌗𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍇𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌃 ॥௨॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌽𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑌰𑍁𑌣 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑍇𑌰𑍁𑌪𑌵𑍇𑌶𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍋 𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌗𑌣𑌾𑌦𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌗𑌣𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌨𑍈𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑌾𑌗𑌮𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌮𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌵𑌾𑌜𑌸𑌨𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥௩॥

𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍀 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌯𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌯𑌨𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌤𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍌𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌥𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌥𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌚𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌚𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌵𑌷𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌵𑌷𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥௪॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) இனி ஸமஸ்த ப்ரவசநத்திற்கும் ஆசார்யர்களின் வம்சஸ்திரீ ப்ரதாநமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. குணவானான பிள்ளையுண்டாவது ஸ்திரீ ஸம்பந்தத்தினாலன்றோ? இப்படி வம்சஸ்துதியோடு ப்ரம்மஸ்துதியில் முடித்தது.

எட்டாமத்யாயம் ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

அஷ்டமாத்யாயம் முற்றிற்று.

ப்ரஹதாரண்யகோபநிஷத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேபரமாத்மநேநமஃ.

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்திலடங்கிய மத்வபாஷ்யார்த்தபேதங்கள்.

மூன்றவதத்தியாயம்.

முதலாவது அச்வப்ராம்மணத்தில் குதிரை ரூபங்கொண்ட ஸூரியனுலுபதேசிக்க ப்பட்டபடியால் வாஜஸநேயமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஸூரியனிடத்தில் கேட்ட யாஜ்ஞவல்க்யர் காண்வருக்குபதேசித்தபடியால் காண்வசாகை யென்று பெயர் பெற்றது. அச்வமேதாச்வத்தின் எல்லா அவயவங்களையும் ரூபகாலங்காரமாகப் பேசி யிருக்கின்றது. இது த்யாநார்த்தம். இவ்விஷயம் வராகபுராணம் முதலியவற்றிலும் விளங்கும்.

இரண்டாவதாகிய அச்வமேத ப்ராம்மணத்தில் ப்ரலயாதி க்ரமங்களோ சில ரூப ணங்கள் சொல்லப்பட்டன; இதை ப்ரம்ம தர்க்காதிகளினுலும் தெரிந்துகொள்க.

மூன்ருவதாகிய உத்கீதப்ராம்மணத்தில் ஸாமபக்தியாகிய உத்கீதம் முதலியவற்றை யும் உத்காதா முதலியவற்றையும் ரூபித்துபாஸிக்கும் வழி கூறப்படுகின்றது.

ப்ரஜாபத்யப்ராம்மணத்தில் ப்ரம்மத்தின் குணங்கள் சொல்லப்பட்டன; பரமாத்மா வாகிய நாராயணன் ப்ரம்மாமுதலான தேவதைகளைக் காட்டிலும் லக்ஷ்மியைக் காட்டி லும் குணுதிகனுகையால் உருத்திரனைவிட அதிகனென்பதில் தடையில்லை என்று தொ டங்கி ப்ரம்மதர்க் கவசநங்களால் அந்த ப்ரம்மகுணங்கள் வெளியாக்கப்பட்டன; ஸகு ணேபாஸநமோதப்பட்டது.

அவ்யாக்ருத ப்ராம்மணத்தில் அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி, இது முதலிய அத்வைதிகளால் அபேதஸாதகமாக உதகரிக்கப்படுகிற பருச்ருதிகளுக்கும் பேதபரமாக அர்த்தம் காட்டப் பட்டது; விடத்தகாதது பூர்ணமானது; உள்ளதென்றறியத்தக்கது என்றுப்போல அர்த் தங்கள் சொல்லப்பட்டன. சாந்தோக்யோபநிஷத்திலுள்ள தத்வமான வாக்யத்திலும் பேதமே போதிக்கப்படுகின்றது. (அதத்) (தவம்) (அஸி) என்று பருத்துக் கொள்ளவே ண்டும் அப்போது பேதமே பொருளென்பது ஸித்திக்கின்றது; பேதாபேதஜ்ஞானமும் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது; அநேகப் புராணவசநங்களாலும் இப்படியே ஏற்படுகின்றமை யால் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

ஸப்தாந்ந ப்ராம்மணத்தில் விசேஷபேதமில்லை என்றறிக.

நாமாதிப்ராம்மணத்தில் ப்ராணஸ்வரூபம் நாமரூபகர்மங்கள் இந்த விஷயங்களைப் பற்றியதென்பது துல்யம்.

மூன்ருவதத்தாயம் முடிந்தது.

நான்காவதத்யாயம்.

அஜாதசத்ரு ப்ராம்மணத்தில் ப்ரம்மத்திலிருந்து ஸகல ஜகத்துமுண்டாகும் வழி யோதப்படுகின்றது.

சிசுப்ராம்மணம், மூர்த்தாமூர்த்த ப்ராம்மணம், மைத்ரேயீப்ராம்மணம், மதுப்ரா ம்மணம், வம்சப்ராம்மணம் இவைகளிலும் விசேஷபேதமில்லை.

நான்காமத்யாயம் முடிந்தது.

ஐந்தாமத்யாயம்.

ஆச்வல ப்ராம்மணம், ஆர்தபாக ப்ராம்மணம், புஜ்யு ப்ராம்மணம், உஷஸ்த ப்ராம்மணம், கஹோள ப்ராம்மணம், கார்கி ப்ராம்மணம், இவைகளில், யாஜ்ஞவல்க்யர், ஸித்தாந்தம சொல்லுகிற வியாஜத்தினுல் ஸர்வ ஸ்வதந்திரம் முதலிய குணங்கள் சொல்லப்பட்டன. அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தினுல் ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் சொல்லப்படுகின்றது. அக்ஷர ப்ராம்மணத்தில் ஸர்வாதாரத்வம் சொல்லப்பட்டது. சாகல்ய ப்ராம்மணத்தில் யாஜ்ஞவல்க்ய விஜயத்தைச் சொல்லுகிற வழியாலே ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தைச் சொல்லுகின்றது.

ஐந்தாமத்யாயம் முடிந்தது.

ஆறமத்யாயம்.

ஷடாசார்ய ப்ராம்மணத்தில் அந்தந்த ஆசார்யர்கள் ஜநகருக்குபதேசித்த விஷயங்களின் சீர்திருத்தம் யாஜ்ஞவல்க்யரால் செய்யப்பட்டது.

கூர்ச்ச ப்ராம்மணத்தில் ஜநகர் மர்யாதை செய்து கேட்டதற்கு அஸங்கத்வாதி குணங்க ளுபதேசிக்கப்பட்டன.

ஜ்யோதிர் ப்ராம்மணத்தி லந்தந்த ஜ்யோதிஸ்க்குகளினுலும் ப்ரகாசமில்லாத ஸமயத்தில் பரப்ரம்மத்தினுலும் ப்ரகாசமுண்டாகின்றதென்று ப்ரம்ம ஜ்யோதிரூபமென்று ரூபிக்கப்பட்டது.

சாரரீர ப்ராம்மணத்தி லாத்மாவினுடைய தேஹ ஸ்திதி கத்யுத்க்ராந்தி முதலியவை சொல்லப்பட்டன. முக்தாத்ம விஷயமும் விசதீகரிக்கப்பட்டது.

மைத்ரேயீ ப்ராம்மணத்தி லாத்ம ஸ்வரூபமே நன்கு விசதீகரிக்கப்பட்டது. மேலே வம்சம்.

ஆறுமத்யாயம் முடிந்தது.

ஏழாமத்யாயம்.

ஏழாவதத்யாயத்தில் விஷயங்களில் விசேஷ பேதமில்லையாகையால் ப்ராம்மணங்கள் பிரித்தெழுதப்படவில்லை.

ஏழாமத்யாயம் முடிந்தது.

எட்டாமத்யாயம்

எட்டாமத்யாயத்தில் முக்ய ப்ராணனுடைய ப்ராதாந்யம் பஞ்சாக்நிவித்யை இவை முதலிய விஷயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

எட்டாமத்தியாயம் முடிந்தது.

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத் முற்றும்.

ஸ்ரீ

ஶ்ரீகுருப்யோ நம:.

சாந்தோக்யோபநிஷத் பாஷ்யபாவார்த:.

ப்ரதமப்ரபாடக:.

ஹரி: ஓம்.

ஓமித்யேதத³க்ஷரமுத்³கீ³த²முபாஸீத । ஓமிதி ஹ்யுத்³கா³யதி தஸ்யோபவ்யாக்²யாநம் ॥௧॥

(ஶம்—பா.) ஓமித்யேததக்ஷரம் என்பது முதல் எட்டத்தியாயங்கள் சாந்தோக்கியோபநிஷத்து, அதன் அர்த்தங்கள் சுருக்கமாய் சொல்லப்படுகின்றன.

கர்மகாண்டத்தில் தேவதோபாஸனத்தோடு கூடிய அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கர்மங்களினுல் அர்ச்சாதி மார்க்கத்தாலே கார்யப்ருஹ்மத்தை அடையக் கூடுமென்றும் கேவலகர்மத்தினுல் தூமாதிமார்க்கமாய் ஸ்வர்க்காதிகளை அடையலாமென்றும் நிஷித்தகர்மங்களைச் செய்வதினுல் நரகமென்றும் அதோகதி உண்டாகிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வகைகளில் எதிலும் பரப்ருஹ்ம ப்ராப்தி கைக்கூடாதாதலின் கர்மாபேக்ஷையில்லாத அத்வைதஜ்ஞானம் இவ்வுபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

அதற்குமுன்னம் அப்யுதயஸாதனங்களும் விகிருத ப்ருஹ்மவிஷயங்களுமான சில உபாஸனங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

அத்வைதஜ்ஞானமானது மனோவிருத்திமாத்திரம், உபாஸனங்கள்மனோவிருதிரூபங்கள், கயிற்றைப்பார்த்துப் பாம்பென்று முதலில் பிரமங்கொண்டவன் இது கயிறென்று தெரிந்து கொண்டபின் பாம்பென்னும் பிரமம்நீங்கப் பெறுவதுபோலே சுத்தசைதந்யமான ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ஏறிடப்பட்ட பிரமங்கள் நீங்குவதே அத்வைதஜ்ஞானம். உபாஸனமானது ஒன்றை ஆலம்பனமாக்கிக் கொண்டு தான் அதோடு ஒற்றுமைப்பட்டவனென்று பாவிக்கையாம்.

இவ்வுபாஸனங்கள் ஸத்வசுத்தியைச்செய்வதும் வஸ்துவின் உண்மையை விளக்குவதால் அத்வைதஜ்ஞானத்துக்குதவி செய்வதும் ஆலம்பனமொன்று உண்டாதலால் சுகத்தில் ஸாதிக்கத்தகுந்ததுமாகையால் இவையேமுதலில் சொல்லப்படுகின்றன.

அதில் கர்மாப்பியாஸம் திடமாக இருப்பதால் அதைவிட்டு உபாஸனத்தில் விழிவது கஷ்டம்என்று முதலில் அதிகர்மாங்க விஷயமான உபாஸனமேசொல்லப்படுகிறது,

ஓம் என்னும் அக்ஷரமானது பரமாத்மாவை நேரேசொல்லுகிறது. இங்கு இதி என்றதினுல் இவ்வக்ஷரமே உபாஸிக்கத்தக்கதென்று ஏற்படுகிறது. இவ்வக்ஷரத்தை ப்ரயோகிப்பதினுல் அப்பரமாத்மா ப்ரஸன்னமாகும். யாகம் ஜபம் முதலிய சற்கர்மங்களில் எல்லாம் இவ்வக்ஷரம் அந்தத்தில் உச்சரிக்கப்படுவதினுல் இதுஸர்வசிரேஷ்டமானது. இது பரமாத்மாவுக்கு நாமமாயிருப்பதோடே அர்ச்சைபோலே பரமாத்மாவின் ப்ரதீகமாயுமிருப்பதால் இருவகையாயும் உபாஸிப்பது முக்கியமென்பது எல்லாவேதாந்தங்களிலும் பிரசித்தமாயுள்ளது. இவ்வக்ஷரம் உத்கீதத்துக்கு அவயவமாகையாலே உத்கீதமென்று சொல்லப்படும். யாகங்களில் ஸாமகானம் செய்யும்போது ஓம் என்று துடங்கியேகானம் செய்யவேண்டியிருப்பதால் இதுவும் உத்கீதமேயாம். அதன் உபாஸநம் இப்படிப்பட்டது, அதன் மகிமைஇது, அதன் பலம் இதுஎன்பது முதலியவை இனி சொல்லப்படுகின்றன. (க.)

(ரா—பா.) ப்ரஹ்மவித்தைக்குஉபயுக்தமாயுள்ளதும்கர்மாங்கத்தைப்பற்றியதுமான உபாஸனம் இங்குசொல்லப்படுகிறது. உத்கீதமாகிய ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தை

உபாஸநம்செய்யக்கடவன். உத்கீதபக்திக்கு அவயவமாகையாலிது உத்கீதமென்று சொல்லப்படுகிறது. எவ்விதத்திலும் ஓமென்னும் அக்ஷரம் உத்கீதமாகக்கூடாதாகையால்உத்கீதபதத்திற்காவது அக்ஷரபதத்திற்காவதுமுக்கியார்த்தத்தை விட்டுலக்ஷணையைஅவலம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால் 'ஏதஸ்யைவாக்ஷரஸ்யோபவ்யாக்யானம்,என்றுஇக்கண்டத்தின்முடிவில்சொல்வதற்கேற்கஉத்கீதசப்தத்திற்கேலக்ஷணை சொல்வது யுக்தம். (க)

ஏஷாம் பூதாநாம் ப்ருதிவீ ரஸ: ப்ருதிவ்யா ஆபோ ரஸ: அபாமோஷதயோ ரஸ ஓஷதீநாம் புருஷோ ரஸ: புருஷஸ்ய வாக்ரஸோ வாச ருக்ரஸ ருச: ஸாம ரஸ: ஸாம்ந உத்கீதோ ரஸ: ||உ||

ஸம்—ஸ்தாவரமாயும் ஜங்கமமாயுமுள்ள பூதங்களுக்கு பூமியும் அந்த பூமிஜலத்தில் கோக்கப்பட்டிருப்பதால் பூமிக்கு ஜலமும் ஆதாரம். அந்தஜலத்தின் பரிணாமமாகையால் ஜலங்களுக்கு ஓஷதிகளும் அன்னபரிணாமமாகையாலே ஓஷதிகளுக்கு ஜீவாத்மாவும் அவன் அவயவங்களில் வாக்சேச்ரேஷ்டமாகையால் ஜீவனுக்குவாக்கும் அந்தவாக்குக்கு ருக்கும் ருக்குக்கு ஸாமமும் அந்தஸாமத்துக்கு உத்கீதமும் ஸாரபூதமானது.

ரா—பூதங்களுக்கு பூமி ஆதாரம். பூமிஜலத்திலிருந்து உண்டானது ஓஷதிகள் ஜலத்தின்பரிணாமம்.வாக்குபுருஷனுக்கு மிகவும் உபகாரம்செய்வது.ருக்குகள் கம்பீரமான அர்த்தம் உடையன. ஸாமங்கள் கீதியுடையன கேட்க இனிமையாயிருப்பன உத்கீதம் இங்கு உத்கீதமென்பது உத்கீதாவயவமான ஓங்காரத்தை. (உ)

ஸ ஏஷ ரஸாநாம் ரஸதம: பரம: பரார்த்யோऽஷ்டமோ யதுத்கீத: ||௩||

(ஸம்—ரா.) உத்கீதமென்னும்இவ்வோங்காரமானது கீழ்சொன்னபடி பூதங்களுக்குமேல் ஸாரமானது பரமாத்மாவின் பிரதீகமாகையால் பரமாத்ம ஸ்தானத்துக்கு யோக்கியமானது பரமாத்மாவைப்போலே உபாஸிக்கத்தக்கது மிது இவ்வுத்கீதமென்பது பிருதிவீ முதலாகச் சொல்லப்பட்டதில் எட்டாவது. (௩)

கதமா கதமர்க் கதமத் கதமத் ஸாம கதம: கதம உத்கீத இதி விம்ருஷ்டம் பவதி||

(ஸம்—ரா.) ருக் என்பதுயாது,ஸாமம் என்பதுஎது, உத்கீதம் என்பதுயாவது என்பது யோசிக்கப்படுகிறது. (௪)

வாகேவர்க் ப்ராண: ஸாமோமித்யேததக்ஷரமுத்கீத: தத்வா ஏதந்மிதுநம் யத்வாக்ச ப்ராணச்சர்க் ச ஸாம ச ||௫||

(ஸம்—ரா.) இவ்விசாரத்தில் நிச்சிதமானதைச்சொல்லுகிறது வாகிந்திரியத்தினால் உச்சரிக்கத்தக்கதாதலின் வாக்கேருக்காகும்ஸாமகானம் ப்ராணனுடையமூச்சைப் பிடித்துச் செய்யவேண்டியதாதலின் பிராணன் ஸாமம் உத்கீதபக்தியின் அவயவமாகையால் ஓமென்னும் அக்ஷரமே உத்கீதம், வாக்என்பது ஸ்திரீலிங்கமும் ப்ராணன் என்பது புல்லிங்கமுமாகையாலே இவ்விரண்டும்மிதுனமாம் இவைகளை விடவேறுபடாத ருக்ஸாமங்களும் அவ்வாறேமிதுனமானமைகாண்க. (௫)

ததேதந்மிதுநமோமித்யேதஸ்மிந்நக்ஷரே ஸம்ஸ்ருஜ்யதே யதா வை மிதுநௌ ஸமாகச்சத ஆபயதோ வை தாவந்யோந்யஸ்ய காமம் ||௬||

(ஸம்—பா.) இம்மிதுனமானது ஓமென்னும் இந்த அக்ஷரத்தில் சேருகிறது இதில் ஸர்வகாமப்ராப்திகுணமுடையது உலகத்தில் கூடும் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவர்க்கொருவர் காமதிருப்தி அடைகிறார்கள் அல்லவா, அதுபோல இங்கும் தன்னுள் மிதுனம் சேர்வதால் இது காமப்ராப்தியுடையது. ஓங்காரம் வாக்விகாரமாகையாலும் ப்ராணனால் ஏற்படவேண்டியதாகையாலும் இதில் மிதுனம் சேருகிறதென்றது.

(ஸம்—பா.) உத்கீதமான ருக்கில் ஏறிய ஸாமத்தின் பாகமாகையாலே இது ருக்ஸாமரூபமாகையாலும் உத்கீதாவயவமானப்ரணவம் ருக்ஸாமங்களோடு கலந்ததாகையாலும் மிதுனத்துடன் சேர்ந்ததென்பது. வாக்ப்ராணனென்னும் மிதுனம் சேரப்பெற்ற ருக்சாமத்துடன் சேர்ந்த உத்கீதத்தின் அவயவமான பிரணவத்தை உபாசிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. (சு)

ஆபயிதா ஹவை காமாநாம் பவதி ய ஏததேவம் வித்வாநக்ஷரமுத்கீதமுபாஸ்தே ||எ||

(ஸம்—ரா.) இப்படிகாமப்ராபகமென்னும் குணத்தோடுகூடிய உத்கீதத்தை உபாஸனம் செய்யும் உத்காதாவானவன் யஜமானனுக்கு எல்லா கர்மங்களையும் பூர்த்திசெய்துவைப்பன். (எ)

தத்வா ஏததநுஜ்ஞாக்ஷரம் யத்தி கிஞ்சாநுஜாநாத்யோமித்யேவ ததாஹைஷோ ஏவ ஸம்ருத்திர்யதநுஜ்ஞா ஸமர்த்தயிதா ஹவை காமாநாம் பவதி ய ஏததேவம் வித்வாநக்ஷரமுத்கீதமுபாஸ்தே ||அ||

(ஸம்—ரா.) லோகத்தில்தனவானோ ஞானவானோ, ஒன்றை ஒருவன் அனுமதி கொடுக்கும்போது ஓம் என்றே அனுமதிகொடுப்பதால் இது அனுஜ்ஞாக்ஷரம் என்னப்படும். ஸமிருத்தியுடையவனே அனுமதிகொடுப்பன் ஆகையால் இதுவேஸமிருத்தி இப்படிஸமிருத்திகுணமுடைய ஓங்காரத்தை உபாசிப்பவன் யஜமானனுக்கு எல்லா காமங்களையும் பூர்த்திசெய்விப்பவனாவன். (அ)

தேநேயம் த்ரயீவித்யா வர்த்ததே ஓமித்யாச்ராவயத்யோமிதி ஶம்ஸத்யோமித்யுத்காயத்யேதஸ்யைவாக்ஷரஸ்யாபசித்யை மஹிம்நா ரஸேந ||கூ||

(ஸம்—ரா.) சிரேஷ்டமாகிய மஹிமையோடு கூடிய இவ்வுத்கீதமென்னும் அக்ஷரத்தின்பூஜைக்காக இதைமுன்னிட்டு ஆச்ராவணம் சம்ஸரம் உத்கானம் இவை செய்யப்படுகின்றன. (கூ)

தேநோபௌ குருதோ யச்சைததேவம் வேத யச்ச ந வேத நாநா து வித்யா சாவித்யா ச யதேவ வித்யயா கரோதி ச்ரத்தயோபநிஷதா ததேவ வீர்யவத்தரம் பவதீதி கல்வேதஸ்யைவாக்ஷரஸ்யோபவ்யாக்யாநம் பவதி ||க0||

(ஸம்—ரா.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட உத்கீதத்தின் மகிமையை யறியாதவர்களும் கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதினால் வித்யையினால் பயன் என்னவெனில் வித்யையோடு செய்யும் கர்மங்கள் அதிகவீர்யமுடையனவாம் அல்லாதது அவ்வளவு வீர்யமுடையதல்ல; ச்ரத்தையென்பது ஆஸ்திக புத்தி; வித்யையென்பது உபாஸனம்; உபநிஷத் என்பது உபநிஷத்தால் உண்டாகும் பிரமஜ்ஞானம், கர்மங்கள் வீர்யவத்தரமாகையாவது இதரகர்மங்கள் பிரபலங்களாயிருந்தாலும் அவைகளால் இதக் பலம் தடைபெறாதிருத்தலேயாம் ரஸதமாயிருக்கை காமப்ராப்தி ஸமிருத்தி இவைகளை குணமாக உடைத்தாகை இக்குணங்களோடு இவ்வக்ஷரம் ஒன்றே உபாசிக்கத்தக்கது என்பது இக்கண்டத்தின் பொருள். (க0)

முதல்கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ।

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌹 𑌵𑍈 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌯𑍇𑌤𑌿𑌰𑍇 𑌉𑌭𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌾𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑌨𑍇𑌨𑍈𑌨𑌾𑌨𑌭𑌿𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

(ஶம்—பா.) உத்கீதத்தின் அவயவமான ஓங்காரத்தில் முக்கியப்ராணன் என்று புத்திசெய்யும் பொருட்டு ஓர் உபாக்கியானம் சொல்லப்படுகிறது.

பிரம்மாவின் புத்ரர்களான தேவதைகளும் அசுரர்களும் யுத்தம் செய்தபோது தேவர்கள் இவ்வுத்தகீதத்தை உபாஸித்தால் நாம் அசுரர்களை ஜயிக்கலாமென்று நிச்சயித்து உத்கீதத்தைப்ராணனுகவைத்து அதை உபாயமாகக்கொண்டார்கள். (க

𑌤𑍇 𑌹 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍁𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 ॥ ௨ ॥

ஶம்—அந்த தேவர்கள் மூக்கில் உள்ளபிராணனுக உத்கீதத்தை உபாஸனம் செய்தார்கள் கீழ்ச்சொன்ன உத்கீதகர்மத்திலேயே இவ்வுபாஸனம் இவ்வாறு தேவதைகளால் வரிக்கப்பட்ட ப்ராணனை அசுரர்கள் பாவத்தோடு சேர்த்தார்கள். அதனுல் அந்நாஸிகா ப்ராணன் நல்வாசனையையே மேற்கொள்வதென்னும் அபிமானம் கொண்டு விவேகம் போகப்பெற்று இத்தோஷத்தால் பாபத்தோடே சேர்ந்ததாய் விட்டது. ஆகையால்தான் அது துர்க்கந்தத்தையும் அறியவேண்டியதாயிற்று.

ரா—தேவதைகள் உத்கீதத்தைப் பிராணேந்திரியமாக உபாசனம் செய்தார்கள். மூக்கிலுண்டாகும் பிராணனேடு அசுரர்கள் தங்கள் பாபங்களைச் சேர்த்தார்கள். அப்படி பாவம் சேர்ந்ததினுல் புருஷன் நல்லவாஸனை கெட்டவாஸனை இரண்டையும் முகரும்படியாயிற்று. ஆதலால் நாஸிக்யமான ப்ராணனுனது பாவத்தோடு கூடியதே.

𑌅𑌥 𑌹 𑌵𑌾𑌚𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 ॥ ௩ ॥

𑌅𑌥 𑌹 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌅𑌥 𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌅𑌥 𑌹 𑌮𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

(ஶம்—ரா.) உபாஸிக்கத்தக்க முக்கிய ப்ராணனே யாகையால் அதுபரிசுத்தமானதென்று அநுபவிப்பதன் பொருட்டிவ்விசாரம் சொல்லப்படுகிறது. கீழ்ச்சொன்ன நாஸிக்ய ப்ராணன்போலவே வாக்கு கண் காது மனம் என்னும் இத்தேவதை

களும் ஆசுரமான பாபத்தால் தூஷிக்கப்பட்டன. இதில் சொல்லாத த்வக், நாக்கு முதலியவையும் கொள்க.

வாக்கு பொய் மெய் இரண்டையும் சொல்வதினாலும், கண் பார்க்கத்தக்கது பார்க்கத்தகாதது இரண்டையும் பார்ப்பதினாலும் காது கேட்கத்தக்கது கேட்கத்தகாதது இரண்டையும் கேட்பதினாலும் மனஸ்ஸு நினைக்கத்தக்கது நினைக்கத் தகாதது இரண்டையும் நினைப்பதினாலும் இவையெல்லாம் பாவத்தோடு சேர்ந்தவை நினைப்பதென்பது ஸங்கல்பிப்பது. நினைக்கத்தகாதது பாவம். (ங-சா ரு-சு)

𑌅𑌥 𑌹 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌖𑌣𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍇𑌤𑍈𑌵𑌮𑍍 ॥எ॥

தாத்ப—பிறகு அவர்கள் உத்கீதத்தை முகத்தில் உண்டாகிய (முக்கிய) ப்ராணனை உபாசனம் செய்தார்கள். அசுரர்கள் அதையும் பாபத்தோடுகூட பிரயத்னம் செய்தார்கள் என்றாலும் அது அசாத்தியமாய்ப்போன தோடு, பெருங்கல்லின்மேல் எறியப்பட்ட மண்கட்டி அக்கல்லை ஒன்றும் செய்யாததோடு தானே பலவாறு சிதறுண்டு போவதுபோல அவர்கள் சிதறுண்டு ஓடிப்போனார்கள்.

ஶம—கட்டப்பாரை முதலியவைகளினால் வெட்டக்கூடாததும் உளியால் பிளக்கக்கூடாததுமான கல் அகணம். அதுவே இங்கு ஆகணமென்று சொல்லப்பட்டதும் ஸந்தர்ப்பத்துக்கேற்க இங்கு மண்கட்டியென்று ஒன்றுவைத்துக்கொள்க,

ரா—வெட்டப்படக் கூடியதாகையால் ஆகணமென்று மண்கட்டியே இங்கு கூறப்படுகிறதென்று ச்ருதப்பிரகாசிகா சாரியர் பொருள் கூறுகிறார். (எ)

𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌖𑌣𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌵 𑌸 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌨𑌮𑌭𑌿𑌦𑌾𑌸𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌶𑍍𑌮𑌾𑌖𑌣𑌃 ॥அ॥

தாத்—இவ்வாறு ப்ராணனை அறிந்தவன் விஷயத்தில் பாபிஷ்டமான கார்யத்தைச்செய்ய இச்சிக்கிறவனும் வைதல் அடித்தல்முதலிய ஹிம்சை செய்கிறவனும் கல்லின்மேல் விழுந்த மண்கட்டிபோல் சிதறுண்டுபோவன்.

ஶம—ப்ராணனை அறிந்தவன் யாவராலும்பிடிக்கத்தகாதவன். இதனால்இவன் அச்மாகணனென்று சொல்லப்படுகிறான். மூக்கினிடத்திலுள்ளதும் பிராணனாயிருக்க அது பாபத்தோடு சேர்ந்ததும் இது பாபமில்லாததுமானது எதனாலோ வென்னில், நாஸிக்யமும் வாயுவாயிருந்தும் ஸ்தானம் கரணம் இவைகளின் வைகுண்யத்தால் தோஷமடைந்தது, முக்கியப்ராணன் வைகுண்யமில்லாதது. ஸ்தானதேவதை பலமானது ஆதலாலிதற்கு தோஷமில்லை. வாசிமுதலிய ஆயுதங்கள் கைதேர்ந்தவன் கைக்கு உயர்ந்தவேலை செய்வதும் கைதேர்ச்சி யில்லாதவன் கைக்கு அவ்வாறு வேலைசெய்யாததும்போல தோஷத்தோடுகூடிய மூக்கிலிருப்பதால் அது தோஷமுடையதாயிற்று. முக்கியப்ராணன் அப்படி அல்ல.

ரா—இங்கு அச்மாகண என்றதற்கு பெருங்கல்லின்மேல் விழுந்த மண்கட்டி யென்றுபொருள். இது ப்ராணனை அறிந்தவனைப் பீடைசெய்பவனுக்கு உபமானமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அச்ம ஆகண இரண்டும் விசேஷவிசேஷ்ய பதங்களென்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. (அ)

𑌨𑍈𑌵𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿 𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑍁 𑌏𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥கூ॥

(ஸம்—ரா.) மற்ற ப்ராணன்களுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடு சொல்லப் படுகிறது, புருஷன் இம்முக்கியப்ராணனால்ஸுகந்தம் துர்க்கந்தம் ஒன்றையும் அறிய மாட்டான் இதனால் செய்யப்படும் அதனம் பானம் இவைகளே மற்றப்ராணன்களு க்கு தாரகம் ஆகையால் மரணகாலத்தில் இதன் அதனபானங்கள் இல்லாததினால தான் மரணம் உண்டாகிறது அப்போது எல்லாபிராணன்களும் வெளிப்பட்டுவிடு வதனால் வாய்திறக்கப்படுகிறது. (௯)

தம் ஹாங்கிரா உத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ர ஏதமு ஏவாங்கிரஸம் மந்யந்தே | அங்காநாம் யத்ரஸ: ||௧௦||

ஸம்—அங்கிரஸ்ஸு என்னும்ருஷியொருவர்தானே பிருஹ்மாகையாலேதானே பிராணனாயிருந்தும் தன்னையே அங்கிரஸப்ராணனை உத்கீதமாக உபாசனம்செய் தார். அங்கமான ப்ராணன்களுக்கு ரஸமானமையால் அவர் அங்கிரஸர் ஆனார்.

ரா—இவ்வுத்கீதத்தையே முக்கியப்ராணனாக அங்கிரஸ்ஸு என்னும் ருஷி உபாசனம்செய்தார். அங்கங்கள் ப்ராணாதீனமாகையால் பிராணன் அங்கிரஸமா னது. மறைவாகச்சொல்வதில் தேவதைகளுக் கிஷ்டமாகையால் அங்கரஸமென்ப தை அங்கிரஸமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். (௧௦)

தேந தம் ஹ ப்ருஹஸ்பதிருத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ர ஏதமு ஏவ ப்ருஹஸ்பதிம் மந்யந்தே வாக்ஹி ப்ருஹதீ தஸ்யா ஏஷ பதி: ||௧௧||

ஸம்—பெரியவாக்குக்குப்பதியாதலால் பிருஹஸ்பதியானது.

ரா—இதை அங்கிரஸமென்னும் குணத்தோடு பிரஹஸ்பதி உபாசனம் செய் தார். எல்லா விஷயங்களையும் பிரகாசப்படுத்துவது வாக்கேயாகையால் இது பெரு மையுடையது அது முக்கியப்ராணனுக்கு ஆதீனமாகையால் ப்ராணன் அந்தவாக்கு க்குப்பதியாகிறது. அதனால் அதுவே பிருஹஸ்பதியாகை யுசிதமென்று சிலர் சொல் லுகிறார்கள். (௧௧)

தேந தம் ஹாயாஸ்ய உத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ர ஏதமு ஏவாயாஸ்யம் மந்யந்த ஆஸ்யாத்யதயதே ||௧௨||

ஸம்—அப்படியேஆயாஸ்யரென்னும் ருஷிமுகத்திலிருந்துவெளிப்படுவதென் னும் பொருள்கொண்ட ஆயாஸ்யப்ராணன் தானேயாயிருந்தும் உபாசனம் செய்தார். ஆகையால் இதரஉபாசகர்களும் அங்கிரஸமாகை முதலிய குணங்களோடு கூடிய ப்ராணனை உபாசிக்கக்கடவர்கள்.

ரா—ப்ருஹஸ்பதியென்னும் குணத்தோடு ஆயாஸ்யர் இதை உபாஸித்தார். முகத்திலிருந்து வெளிப்படுவதினால் இதையே ஆயாஸ்யமென்று சொல்லலாமெ ன்று சிலர் நினைத்தார்கள். (௧௨)

தேந தம் ஹ பகோ தால்ப்யோ விதாஞ்சகார | ஸ ஹ நைமிஷீயாணாமுத்காதா பபூவ ஸ ஹ ஸ்மைப்ய: காமாநாகாயதி ||௧௩||

ஸ॰-ரா—இப்படிச்சொல்லப்பட்ட அங்கிரஸமாகைபிருஹஸ்பதியாகை ஆயாஸ்ய மாகை யென்னும் மூன்றுகுணங்களோடும் உத்கீதத்தை முக்கியப்ராணமாக தல்ப ருஷியின் புத்ரரான பகமுனிவர் உபாசனம்செய்து அதன் மகிமையால் நைமிசா ரண்யத்தில் யாகம்செய்பவர்களுக்கு உத்காதாவாயிருந்து அந்த யஜமானர்களின் இஷ்டங்களை யெல்லாம் வித்யையின் மாஹாத்ம்யத்தால் ஸம்பாதித்துக்கொடுத்தார்

ஆகாதா ஹ வை காமாநாம் பவதி ய ஏததேவம் வித்வாநக்ஷரமுத்கீதமுபாஸ்த இத்யத்யாத்மம் ||௧௪||

(ஸம்—ரா.) இவ்வாறு உத்கீதத்தை முக்கியப்ராணனாக உபாஸிப்பவன் உத் காதாவாகும்போது கானத்தின்மகிமையானல்யஜமானனதுகாமங்களைப்பூர்த்திசெய் விப்பவனாகி முன் ஆத்மாவைப்பற்றிய உத்கீதோபாஸனம் முற்றும்.

(ஶம்—ரா.) இது திருஷ்டபலம். தான் அந்தப்ருஹ்மமாகவே ஆய்விடுகிறானென்பது அதிருஷ்டபலம். (கச)

இரண்டாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌯𑌮𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌹 𑌵𑍈 𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥க॥

(ஶம்—ரா.) கர்மாங்கமான உத்கீதத்தைக்காட்டிலும்அத்தர்கங்களினால் ஆராத்தியமான ஆதித்யனை உபாசிப்பது உத்தமமாகையாலும்தாழ்ந்தஇடத்திலும் உயர்ந்ததாக புத்திபண்ணுவதே நியாயமாகையாலும் உத்கீதத்தை ஆதித்யனாகஉபாஸிக்க வேணடும். (க)

𑌸𑌮𑌾𑌨 𑌉 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌚𑍋𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑍀𑌮𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌮𑌿𑌮𑌮𑌮𑍁𑌂 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 ॥உ॥

ஶம்—வெவ்வேறிடத்தில் இருப்பதினால் ப்ராணனும் ஸூர்யனும் வேறுவேறு போல் தோற்றினாலும் தத்வத்தில் அவையிரண்டுக்கும் பேதமில்லை. குணங்களில் இரண்டும்ஒன்றே இரண்டும் உஷ்ணமானது. ப்ராணனை ஸ்வரன் என்கிறார்கள் ஆதித்யனை ஸ்வரன் ப்ரத்யாஸ்வரன் என்கிறார்கள். ப்ராணன்போனால் திரும்புகிறதில்லை ஸூர்யன் அஸ்தமித்தாலும் மறுபடி உதயமாவதினால் ப்ரத்யாஸ்வரனென்றும் சொல்லப்படுகிறான். இப்படி குணத்தாலும் பேராலும் இருவரும் ஒன்றேயாகையால் உத்கீதத்தை ப்ராணனாகவும் ஆதித்யனாகவும் உபாசிக்கக்கடவது.

ரா—கீழ் அத்யாத்ம ப்ரகரணத்தில் சொன்ன பிராணனும் இங்கு அதிதைவதப்ரகரணத்தில் சொல்லுகிற ஆதித்யனும் இரண்டும்ஒன்றே. மூச்சு உஷ்ணமாய் வருவதினால் ப்ராணன் உஷ்ணமென்றறியப்படுகிறது. ஸூர்யன் உஷ்ணமாயிருப்பது ஸ்பஷ்டமானது ஆதலால் ப்ராணனையும் ஸூர்யனையும் ஒன்றாக்கிக்கொண்டு அதுவாக உத்கீதத்தை உபாசிக்கக்கடவது. (உ)

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌥 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌚𑌮𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஶம்—ரா.) வேறுவிதமாக உத்கீதத்தைஉபாஸிக்கவேண்டிய முறைசொல்லப்படுகிறது. புருஷன்முகத்தாலும்மூக்கினாலும் வாயுவைவெளிவிடுவது ப்ராணன் என்றும்அபானம் என்றும்சொல்லப்படும். இவ்விரண்டு வாயுவின் வியாபாரங்களின்நடுநிலையே வியானனென்று சொல்லப்படும். ப்ராணாபான வ்யாபாரங்கள் இல்லாதபோதும் வார்த்தைசொல்லுகிறது உண்டாகையால் வாக்கு வியானத்தின் காரியம் ஆகையால் வியானமானது வீர்யவத்தான கர்மங்களுக் கேதுவாதலால் இவ்வியானமாக உத்கீதத்தை உபாஸிக்கவேண்டுமென் றிதில் சொல்லப்படுகிறது. (௩)

𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑌰𑍍𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑍃𑌚𑌮𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌰𑍍𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 ॥ச॥

ஸ0-ரா—வாக்கே ருக்கு ருக்கே சாமம் சாமமே உத்கீதம் ஆதலால் பிராணாபான வியாபாரங்களில்லாதபோதும் ருக்கைச் சொல்லலாம். ஸாமகானம் செய்யலாம் உத்கானம் செய்யலாம்.

அர்த்தபேதம்—ஸ0— இவையெல்லாம் வியானத்தால் நடப்பது.

ரா—ப்ராணாபான வியாபாரம் இல்லாத மனிதனால் நடப்பதால் வியானம் ருக் ஸாமம் உத்கீதம் இவையெல்லாம் ஒன்றே. (௪)

𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑌮𑌾𑌜𑍇𑌃 𑌸𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌷 𑌆𑌯𑌮𑌨𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌪𑌾𑌨𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 ॥௫॥

ஸ0-ரா—வாக்கு முதலியவைகளைச் சொல்வது மாத்திரமே யல்லாமல் அக்னிமந்தனம் எல்லை நடத்தல் பெரியவில்லை இழுத்தல் முதலிய பலிஷ்வ்யாபாரங்களை ப்ராணாபானவ்யாபார மில்லாதபோது வ்யானவ்யாபாரத்தாலேயே செய்வதால் ஸர்வோத்திருஷ்டமான வ்யானமாகவே உத்கீதத்தை உபாஸிப்பது. (௫)

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍍𑌵𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌗𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌹 𑌗𑌿𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌥𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௬॥

ஸ0-ரா—உத்கீதத்தின் அக்ஷரங்களையே உபாஸிக்கலாம். இவ்வுலகத்தார் ப்ராணனாலேயே எழுந்திருத்தலாலும் ப்ராணனில்லாதபோது எழுந்திருக்கக் கூடாமையாலும் உத் என்னும் அக்ஷரத்தை ப்ராணனாகவும் வாக்குக்களை பெரியோர் கீர் சப்தத்தால் சொல்வதினால் கீ என்னும் அக்ஷரத்தை வாக்காகவும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்தானமாகையால் (த) காரம் இருப்பதைப்பற்றி இங்குள்ள த காரத்தை அன்னமாகவும் உபாஸிக்கவேண்டும். (௬)

𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍇𑌵𑍋𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑍀𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌥𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌵𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑍀𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦 𑌏𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌗𑍀𑌰𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌦𑍋𑌹𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌇𑌤𑌿 ॥௭॥

ஸ0-ரா—உத் என்னும் அக்ஷரத்தை ஸ்வர்க்கம் ஸூர்யன் ஸாமவேதம் இவைகளாகவும், கீ என்னும் அக்ஷரத்தை ஆகாசம்வாயுயஜுர் வேதம் இவைகளாகவும் என்னும் அக்ஷரத்தை பூமி அக்னி ருக்வேதம் இவைகளாகவும் உபாஸிக்கக்கடவது. இவ்வித குணத்தோடு உத்கீதாக்ஷரத்தை அறிந்து உபாஸிப்பவன் ஸுகோச்சாரணம் அன்னம் அக்னி தீபனம் இவைகளை அடைவன்.

ரா—மற்றொரு விதமாக உத்கீதாக்ஷரோபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. (௭)

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌶𑍀𑌃𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌰𑌣𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌧𑌾𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௮॥

ஸ0-ரா—உபாஸனங்களால் இஷ்டபூர்த்தி உண்டாகிறதென்று தெரிந்துகொண்டு, எந்த ஸாமத்தால் ஸ்தோத்ரம் செய்ய இச்சிக்கிறானோ அந்த ஸாமத்தை உபாஸிக்கக்கடவன். (௮)

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌚𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍃𑌚𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௯॥

ஸங்-ரா—தான் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைக்கும் ஸாமம் இருக்கும் ருக்கையும் அந்த ஸாமத்தின் ருஷி தேவதை இவைகளையும் சிந்திக்கவேண்டும். (௯)

யேநச்சந்தஸா ஸ்தோஷ்யந் ஸ்யாத்தச்சந்த உபதாவேத்யேந ஸ்தோமேந ஸ்தோஷ்யமாண: ஸ்யாத்தம் ஸ்தோமமுபதாவேத் ||௧௦|| யாம் திஸமபிஷ்டோஷ்யந் ஸ்யாத்தாம் திஸமுபதாவேத் ||௧௧||

ஶ0-ரா—காயத்ரி முதலிய சந்தஸ்ஸுக்களில்தான் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைப்பது எதுவோ அந்த சந்தஸ்ஸையும் எந்த ஸ்தோமத்தால் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைக்கிருனே அந்த ஸ்தோமத்தையும், எந்தத் திக்கை ஸ்தோத்ரம்செய்ய நினைக்கிருனே அந்தத் திக்கையும் சிந்திக்கக்கடவன். (௧௦)

அ-பே—எந்தத் திக்கின் முகமாக ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிருனே அந்தத் திக்கையும் தியானம் செய்யவேண்டும். (௧௧)

ஆத்மாநமந்த உபஸ்ருத்ய ஸ்துவீத காமம் த்யாயந்நப்ரமத்தோऽப்யாஸோ ஹ யதஸ்மை ஸ காம: ஸம்ருத்த்யேத யத்காம: ஸ்துவீதேதி யத்காம: ஸ்துவீதேதி ||௧௨||

ஶ0-ரா—கீழ்சொன்னபடி தியானம் செய்தபின் கடைசியில் தன்னை ஹ்ருதயமாகப் பாவித்துக்கொண்டு ஸ்வரம் எழுத்து முதலியவை பிசகாமல் பஹிஃபவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களை ஆரம்பிக்கக்கடவன். இவன் எந்தப் பலத்தை உத்தேசிக்கிருனே அந்தப் பலனை அடைவன்.

சங்—யத்காமஸ் ஸ்துவீதேதி என்பதை இரண்டுதரம் சொன்னது ஆதரவினுல்.
ரங்—இரண்டுதடவை சொன்னது இவ்வித்யை முடித்தமையால். (௧௨)

மூன்ருங்கண்டம் முற்றிற்று.

சதுர்த்த: கண்ட:.

ஓமித்யேததக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீத ஓமிதி ஹ்யுத்காயதி தஸ்யோபவ்யாக்யாநம் ||௧||

ஶ0-ரா—நடுவில் உத்கீதத்தின் நாமாக்ஷரங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்பட்டதினுல் மறுபடி உத்கீதோபாஸனம் தடங்கிச் சொல்லப்படுகிறது.

ஶ0—அமிருதம் அபயம் என்னும் குணங்களோடு இவ்வக்ஷரமே உபாஸிக்கப்படத்தக்கதாகச் சொல்லப்படப் போகிறது. (௧)

தேவா வை ம்ருத்யோர்பிப்யதஸ்த்ரயீம் வித்யாம் ப்ராவிஶம்ஸ்தே சந்தோபிரச்சாதயந்யதேபிரச்சாதயம்ஸ்தச்சந்தஸாம் சந்தஸ்த்வம் ||௨||

ஶ0—தேவதைகள் மரணத்துக்குபயந்து வைதிககர்மங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கர்மங்களில் விநியோகிக்கப்படாத மந்த்ரங்களைக்கொண்டு ஜபம் ஹோமம் முதலியவைசெய்யும் அவர்கள் இதரகர்மங்களில் தங்களை மறைத்துக்கொண்டார்கள். இப்படிமறைத்ததினுலே அவைகள் சந்தஸ்ஸுக்களென்று சொல்லப்படுகிறன.

ரா—கர்மங்களில்விநியோகிக்கப்பட்ட வைதிகமந்த்ரங்களால் தேவதைகள் தங்களைமறைத்துக்கொண்டார்கள், (௨)

தாநு தத்ர ம்ருத்யுர்யதா மத்ஸ்யமுதகே பரிபஶ்யேதேவம் பர்யபஶ்யத்ருசி ஸாம்நி யஜுஷி தே நு வித்வோர்த்வா ருச: ஸாம்நோ யஜுஷ: ஸ்வரமேவ ப்ராவிஶந் ||௩||

ஶ0-ரா-பா—இப்படிதேவர்கள் வைதிககர்மங்களை அனுஷ்டித்து வருகையில் மீன்பிடிப்பவர்கள் பெரும் ஜலத்திலும் மீனைக்கண்டுபிடிப்பதுபோல் ஸமயம்பார்த்

து மரணம் பிடிக்க நினைத்தது. இதை அறிந்த தேவர்கள் அவைகளைவிட்டு அதற்கு மேலான ஓங்காரத்தை உபாஸனம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். (௩)

𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌾 𑌋𑌚𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍈𑌵𑌂
𑌯𑌜𑍁𑌰𑍇𑌷 𑌉 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍇𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍 ‖௪‖

ஸம்-ரா-பா—ருக்குயஜுஸ்ஸாமம் இவைகளை ஆரம்பிக்கும்போது ஓம் என்று சப்திப்பதாய் இதுஸ்வரமென்று சொல்லப்படும். இதுவேமரணம்பயம் இவைகளை நீக்குவது. இதை உபாஸித்ததினால் தேவர்கள் மரணமும் பயமும் இல்லாதவர்கள் ஆனார்கள். (௪)

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍌𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ‖௫‖

ஸம்-ரா-பா—இப்படி (அமிருதம் அபயம்) மரணம் பயம் இவைகளைப்போக்கும் குணமுடையதாக இவ்வக்ஷரத்தை உபாஸிக்குமவன் கீழ்ச்சொன்னதேவதைகளைப்போலே அமிருதனாக ஆவன். (௫)

ஸம்—ராஜகிருஹத்தில் அந்தரங்க பஹிரங்க தாரதம்யம்போலே பிருஹ்மப்ராப்தியில் தாரதம்மியமில்லை. (௫)

நாலாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍁 𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿
𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 ‖௧‖

ஸம்—ப்ராணன் ஆதித்யன் முதலியதாக உத்கீதத்தை உபாஸனம் செய்யவேண்டுமென்று கீழே சொல்லப்பட்டதை அனுவதித்துக்கொண்டு ப்ரணவம் உத்கீதம் இரண்டையும் ஒன்றாக்கி உபாஸிக்கவேண்டுமென்று இங்கு சொல்லப்படுகிறது. அனேக புத்ரலாபம் இதற்குப்பலம்.

ருக்வேதத்தில் ப்ரணவம் என்று சொல்லப்படுவதே சாந்தோக்யத்தில் உத்கீதமென்று சொல்லப்படுகிறது. உத்கீதமும் ஸூர்யன், ப்ரணவமும் ஸூர்யன். ஸூர்யன் ஸஞ்சரிக்கும்போது ஓம் என்று அனுஜ்ஞை செய்பவன்போல் ஸஞ்சரிப்பதால் இவன் ப்ரணவமே.

ரா—ஓங்காரமொன்றே ஹோதாவினால் சொல்லப்படும்போது ப்ரணவமென்றும் உதகாதாவினால் சொல்லப்படும்போது உதகீதமென்றும் சொல்லப்படும். ஆதலால் இரண்டும் ஒன்றே யென்று பாவிக்கவேண்டும்.

சூர்யன் கர்த்தவ்யமான கர்மங்களுக்கு ஓம் என்று அனுமதிகொடுப்பவன் போலவே உதயமாவதால் ஓங்காரத்தை சூர்யனாக உபாஸனம் செய்யக்கடவன். (௧)

𑌏𑌤𑌮𑍁 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌸𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌹 𑌕𑍌
𑌷𑍀𑌤𑌕𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 । 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌵𑍈
𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ‖௨‖

ஸம்—யான் உத்கீதத்தை சூர்யனாக உபாஸனம் செய்தேன், அதனால் நீ எனக்கொரு புத்ரன் பிறந்தாய் சூர்யனுக்கும் கிரணங்களுக்கும் பேதமில்லையென்று உபாஸித்ததினால் ஒரே புத்ரனைவிட்டாய் நீ கிரணங்களையும் சூர்யனையும் வேறாக உபாஸித்தால் அனேக புத்ரர்களை அடைவாய் என்று குஷீதகரின் புத்ரரான கௌஷீதகியென்னும் ருஷி தன் புத்ரனுக்குச் சொன்னார். தேவதோபாஸனம் முற்றும்.

ரா—நான் ஆதித்யனாக உபாஸனம் செய்தேனே யல்லது அனேக கிரணங்களை உடையவனாக உபாஸனம் செய்யவில்லை. அந்தத் தோஷத்தினால் நீ ஒரே புத்ரன் எனக்கு அனேக கிரணங்களோடுகூடிய ஸூர்யனாக நீ உபாஸனம் செய்தால் அந்தஜ்ஞானத்தின் மஹிமையால் அனேகம் புத்தர்களை நீ அடைவாய் என்று கௌஷீதகி சொன்னார். (உ)

அத² க²லு ப்ராணமேவோத்³கீ³த²முபாஸீத ப்ராணைர்ஹ்யேஷ ப்ராணவ ஸ்ச ஸதோ ப்ரஹ்மாண்ணமே ஜ்ஞேதி ॥ ஈ ॥ ஏதமு ஏவாஹமப்⁴யகா³ஸிஷம் தஸ்மான்மம த்வமேகோ(அ)ஸீதி ஹ கௌஷீதகி: புத்ரமுவாச ப்ராணாம் ஸ்த்வம் பூ⁴மானமபி⁴கா³யதாத்³ ப³ஹவோ வை மே ப⁴விஷ்யந்தீதி ॥ ச ॥

ஸம்-ரா—ப்ராணனானது வாக் முதலியவைகளுக்கு ஓம் என்று அனுமதிகொடுப்பதுபோலவே ஸஞ்சரிக்கிறது. ஆதலால் இம்முக்கிய ப்ராணனாக உத்கீதத்தை உபாஸனம் செய்யவேண்டும். ப்ராணனென்றை மாத்திரம் உபாஸித்ததினால் நீ ஒரே புத்ரனானாய் அனேகமாக உபாஸித்தால் அனேகம் புத்ரர்களைம் பெறுவாய் என்று கௌஷீதகி தன் புத்ரனுக்குச் சொன்னார். (ஈ-ச)

அத² க²லு ய உத்³கீ³த²: ஸ ப்ரணவோ ய: ப்ரணவ: ஸ உத்³கீ³த² இதி ஹோத்ருஷதநாத்³தை⁴வாபி து³ருத்³கீ³தமநுஸமாஹரதீத்யநுஸமாஹரதீதி ॥ ரு ॥

ஸம்-ரா—இப்படி ப்ரணவம் உத்கீதம் இரண்டும் ஒன்றே யென்று அறிந்தவன் ஹோதா செய்யவேண்டிய காரியங்களைப் பிசகாது செய்வதினாலே, இந்த ஞானம் இல்லாமையாலே உத்காதாசெய்யும் பிசகுகளை நீக்கி ஸமீகரணம் செய்வன்.

ஸம்—வாதம் பித்தம் முதலிய தாதுக்களின் வைஷம்யத்தை சிகித்ஸையால் ஸமீகரிப்பதுபோல ஸமீகரிப்பன். ரா—இந்தஜ்ஞானம் ஹோதா உத்காதா இருவருக்கும் வேண்டியதே. உத்காதாவுக்கு ஜ்ஞானமில்லாவிட்டாலும் அதனால் நேரும் குறைகளை ஹோதாதன் ஞானம் பெருமையால் ஸமீகரணம் செய்வனென்கை. அனுஸமாஹரதீதி என்பதை மறுபடியும் சொன்னது வித்யையின் முடிவைகாட்டுகிறது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

அத² ஷஷ்ட²: க²ண்ட³:.

இயமேவர்க³க்³நி: ஸாம ததே³தத³ஸ்யாம்ருச்யத்⁴யூட⁴ம் ஸாம தஸ்மாத்³ருச்யத்⁴யூட⁴ம் ஸாம கீ³யத இயமேவ ஸாக்³நிரமஸ்தத்ஸாம ॥ க ॥

ஸம்-ரா—மற்றோர் விதமாக உத்கீதோபாஸனம் விதிக்கப்படுகிறது. ருக்கை ப்ருதிவியாகவும் ஸாமத்தை அக்னியாகவும் உபாசனம் செய்யவேண்டும். அக்னி யென்னும் ஸாமமானது ப்ருதிவியென்னு மிருக்கின்மேலிருப்பது. அதனால் ஸாமகர்கள் எல்லோரும் ருக்கிலுள்ள சாமத்தையே கானம் செய்கிறார்கள். ஸாம என்னும் பெயர் ஸா அம என்று இரண்டாகப் பிரிக்கம்படுகிறது. ஸா என்பது ஸ்த்ரீலிங்கமாயிருப்பதால் பூமியையும் அம் என்பது புல்லிங்கமாயிருப்பதால் அக்னியையும் சொல்லுகிறது. இரண்டும் சேர்ந்து ஸாம என்றாகிறது ருக்கும் ஸாமமும்போல பூமி அக்னி இவையிரண்டும் சேர்ந்தேயிருக்கிறபடியால் பூமி அக்னி ருக்கும் ஸாமமும்போலே ருக்கு பூமியும் ஸாமம் அக்னியுமாக உபாஸிக்கப்படவேண்டும். (க)

அந்தரிக்ஷமேவர்க்³வாயு: ஸாம ததே³தத³ஸ்யாம்ருச்யத்⁴யூட⁴ம் ஸாம தஸ்மாத்³ருச்யத்⁴யூட⁴ம் ஸாம கீ³யதே(அ)ந்தரிக்ஷமேவ ஸா வாயுரமஸ்தத்ஸாம ॥ உ ॥ த்³யௌரேவர்கா³தி³த்ய: ஸாம ததே³தத³ஸ்யாம்ருச்யத்⁴யூட⁴ம் ஸாம தஸ்மாத்³ருச்யத்⁴யூட⁴ம் ஸாம கீ³யதே த்³யௌரேவ ஸாதி³த்யோ(அ)மஸ்தத்ஸாம ॥

ந॥ நக்ஷத்ராண்யேவர்க் சந்த்ரமா: ஸாம ததேததேதஸ்யாம்ருச்யத்யூடꣳ ஸாம தஸ்மாத்ருச்யத்யூடꣳ ஸாம கீயதே நக்ஷத்ராண்யேவ ஸா சந்த்ரமா அமஸ்தத்ஸாம ॥ச॥

ஸ௦-ரா—ருக்கை ஆகாசமாகவும், ஸாமத்தை வாயுவாகவும், ருக்கை ஸ்வர்க்கமாகவும், ஸாமத்தை ஸூர்யனாகவும், ருக்கை நக்ஷத்ரமாகவும், ஸாமத்தை நக்ஷத்ராதிபதியான சந்த்ரனாகவும் உபாஸிக்கடவன், ஸா என்பது வாயு சூர்யன் சந்த்ரன் இவர்களையும் சொல்லும் மற்றதின் பொருள் முன்போல் கொள்க. (உ-ரு-ச)

அத யதேததாதித்யஸ்ய ஶுக்லம் பா: ஸைவர்க்த யந்நீலம் பர: க்ருஷ்ணம் தத்ஸாம ததேததேதஸ்யாம்ருச்யத்யூடꣳ ஸாம தஸ்மாத்ருச்யத்யூடꣳ ஸாம கீயதே ॥ரு॥

ஸ௦-ரா—சூர்யனிடத்தில் காணப்படும் வெளுப்பு காந்தியே ருக்கு வெகு உன்னிப்பாய் பார்த்து அறியக்கூடிய கறுப்பு காந்தியே ஸாமம், சூரியனிடத்தில் அதிக கறுப்பான நிறமும் உண்டு, அது வெகு உன்னிப்பாய்ப் பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரியும்,

அத யதேவைததாதித்யஸ்ய ஶுக்லம் பா: ஸைவ ஸாऽத யந்நீலம் பர: க்ருஷ்ணம் ததமஸ்தத்ஸாமாத ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: ॥சு॥

ஸ௦-ரா—சூர்யனது வெளுப்புகாந்தி ஸா என்றும் அதிக கறுப்பானகாந்தி அம என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சூர்யமண்டலத்தின் நடுவில் ஓர் புருஷன் காணப்படுகிறான்.

ஸ௦—ஸ்வர்ணமாயிருப்பதுபோலே ஜ்யோதிஸ்வரூபனாய் ஜ்யோதிர்மயமான ச்மச்ருகேசங்களோடும் நகநுனி முதல் முழுதும் ஜ்யோதிஸ்வரூபனாயும் சூர்யமண்டலத்தின் நடுவில் ஒரு புருஷன் யோகிகளால் காணப்படுகிறான்.

ரா—இப்படி ருக்கை பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் நக்ஷத்ரம் சூர்யனிலுள்ள வெளுப்பு காந்தி இவையாகவும் ஸாமத்தை அக்னி வாயு சூர்யன் சந்த்ரன் சூர்யனிடத்திலுள்ள கறுப்புகாந்தி இவைகளாகவும் உபாஸிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிற்று. சூர்யமண்டல மத்தியத்தில் ரமணீயமான ச்மச்ருகேசங்களோடு நகத்தின் நுனி முதல் எல்லா அவயவங்களிலும் ரமணீயனாய் ரமணீயனான புருஷன் ஒருவன் யோகிகளால் காணப்படுகிறான்.

தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தஸ்யோதிதி நாம ஸ ஏஷ ஸர்வேப்ய: பாப்மப்ய உதித உதேதி ஹ வை ஸர்வேப்ய: பாப்மப்யோ ய ஏவம் வேத ॥எ॥

ஸ௦—குரங்கின் ப்ருஷ்டபாகம்போன்ற தாமரைப்புட்பம் எப்படி அழகாயிருக்குமோ, அப்படியே அந்தப் புருஷனது கண்கள் அழகாயிருக்கும். அவன் பாபமும் பாபகார்யங்களும் இல்லாதவனாதலால் உத் என்று சொல்லப்படுகிறான். இப்படிப்பட்ட குணமுடையவனும் உத் என்று பேர் உடையவனுமாக இவனை அறிந்து உபாஸிப்பவனும் பாபங்களினுடையவும் அதன் காரியங்களினுடையவும் சம்பந்தத்தை நீக்கப்பெறுவன்.

ரா—ஆழமாகிய ஜலத்தில் உண்டாகியதும் பெருத்த தண்டோடுகூடியதும் சூர்யகிரணங்களால் விகஸிப்பிக்கப்பட்டதான தாமரைமலர்போன்றது அவனது கண்கள். பாபஸம்பந்தமில்லாமை யென்றது கர்மஸம்பந்தமில்லாமை.

அர்த்தபேதம். தஸ்யயதா கப்யாஸம் புண்டரீகம் ஏவமக்ஷிணீ என்னும் வாக்கியத்துக்கு ஆறு அர்த்தம்.

க. கப்யாஸம் என்று சூர்யமண்டலமும் புண்டரீகம் என்று இருதயகமலமும் சொல்லப்படுகிறது. சூர்யமண்டலமும் இருதய புண்டரீகமும் எப்படி உபாஸனஸ்தானமோ அப்படியே உபாஸகனுடைய கண்களும் உபாஸனஸ்தானம். உ. கப்யாஸமென்பதற்கு கொஞ்சம் விகஸித்ததென்று பொருளாய் கொஞ்சம்மலர்ந்த தாமரைப்பூப்போ லிருக்கும் சூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள புருஷனுடைய கண்கள். ங. கபி என்பது குரங்கு. அத்தை ஆஸம் என்பது ஆசனம். அது உட்காருவது, குரங்கின் ப்ருஷ்டம். அதுபோன்ற புண்டரீகம் எப்படியோ அப்படி அந்தப்புருஷனது கண்கள். ச. கப் என்பது ஜலம், அதைக்குடிப்பதால் (உலர்த்துவதால்) கபி என்று சூர்யன். அவனால் விகஸிப்பிக்கப்படுகிற புண்டரீகம்) தாமரைமலர்போன்றிருக்கும்அவன் கண்கள். ரு. கம் ஜலம், அதைக்குடிப்பதால் கபி என்பது அதன் தண்டு. அதில் (ஆஸம்) இருப்பது. காம்புகிள்ளிவிட்ட மலரைக்காட்டிலும் காம்போடுகூடிய மலர் சோபையதிகமாகையால் தழைத்து தண்டோடுகூடிய தாமரைமலர்போலிருக்கும் அவன் கண்கள். சு. கம் ஜலம், ஆஸ என்பது இருப்பு. அதில் அபி என்றும் உபஸர்க்கம் சேர்த்து அகாரம் லோபித்து ப்யாஸம் என்றிருக்கிறது. இருப்பதென்று பொருள். ஆகவே ஆழமான ஜலத்தில் உண்டான தாமரைமலர்போலிருக்கும் அவனது கண்கள். இந்த ஆறு அர்த்தங்களில் முந்தின மூன்றும் பூர்வபக்ஷார்த்தங்கள். பிந்தின மூன்றும் ஸித்தாந்தார்த்தங்கள். பிந்தினவை மூன்றுமே போதாயனருக்கு அபிமதமானவை என்பது ராமானுஜமதத்தின் கொள்கை. இந்த வாக்யத்தின் அர்த்தமானது, "கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூதஸம்ருஷ்டநாளரவிகரவிகஸித புண்டரீகதளாமதாயதேக்ஷண:" என்று வேதார்த்த ஸங்க்ரஹவாக்யத்தால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. சாதாரணமாக புண்டரீகமென்று வெண்டாமரையையே சொல்லுவதானுலும் சபாஸ்வாமி பாஷ்யம் ஒன்பதாம் அத்யாயத்தில் சிவப்பு புண்டரீகங்களால் ஆஸ்தானம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இங்குப் புண்டரீகச் சப்தத்திற்குச் செந்தாமரையென்றே பொருள். (எ)

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑍍𑌚𑌸𑌾𑌮𑌚𑌗𑍇𑌷𑍍𑌣𑍌𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍈𑌤𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿𑌗𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌏𑌷𑌯𑍇𑌚𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 ‖அ‖

ஸ0—கீழ்பிருதிவிமுதலியதாகச் சொல்லப்பட்ட ருக் ஸாமம் இவைகள் ஸர்வாத்மாவான அந்த தேவதைக்கு பர்வங்களாம். இப்படி தேவன உத் என்னும் பேர் உடையவனும் ருக் ஸாமங்களை பர்வங்களாக உடையவனுமாயிருந்தும் மறைவாய்ச சொல்வதில் தேவதைகளுக்கு இஷ்டம் ஆகையரல் உத்கீதமாகச் சொல்லப்படுகிருன், உத் என்னும் இந்த தேவனை கானம் சேய்வதால் அவன் உத்காதாவென்றுபேர் பெறுகிருன். சூர்யனுக்குமேல் உலகங்களில் இருப்பவர்களின் இஷ்டங்களையும்பூரிப்பதினுல் அவனே ஸர்வலோகேச்வரமான ப்ருஹ்மம் தேவதாவிஷயமான உத்கீதத்தின் உபாஸனம் முற்றும்.

ரா—பூமி அக்னி சூர்யன். இவைகளாக முன்சொல்லபபட்ட ருக ஸாமங்கள் சூர்யமண்டலத்திலுள்ள அந்த பரமாத்மாவின் கானரூபங்களாம் ருக்குகானத்துக்காச்ரயமாகையால் கானத்தைவிட வேறேஆனுலும் இங்கு அபேதோபசாரம் அக்னிமுதலியவைகளைச்சொல்லும் ருக் ஸாமங்களால் ஸ்துதிக்கப்படுவதால் அவன் ஸர்வாத்மகனென்றதாயிற்று. பரமாத்மா உத் என்று பேர்பெற்றவனுகையாலும் அவனை கானம் செய்வதாலும் இரண்டாவது பக்தி உத்கீதமாயினது. அவன் உத்காதாவானுன். அல்லாமலும் பரமாத்மா உத் என்னும்பெயர் உடையவனுகையாலும் ருக் ஸாமங்களால் கானம் செய்யப்படுகையாலும் அவன் உத்கீதமென்று சொல்லப்படுகிருன். என்றுப்பொருள் கூறலாம். ஆகையால் உத்கீதத்தை பரமாத்மாவாக உபாசனம் செய்யவேண்டியது. சூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள இந்த புருஷனே அதன்மேலுள்ளலோகங்கள் அதிலுள்ளவர்கள் அவர்களின் உபகரணங்கள் போகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நியந்தாவானவன்.

தேவதா விஷயமான உபாஸனம் உபதேசிக்கப்பட்டது. (அ)

ஆறுவது கண்டம் முற்றும்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵𑌰𑍍𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌚𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍃𑌚𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌾𑌮 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 ॥௧॥ 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍇𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌚𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍃𑌚𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌾𑌮 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 ॥௨॥ 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌰𑍍𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌚𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍃𑌚𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌾𑌮 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 ॥௩॥

ஸ0-ரா—ருக்கை வாக்காகவும் ஸாமத்தை ப்ராணனாகவும். ருக்கைக்கண்ணாகவும் ஸாமத்தை அதிலுள்ளச் சாயாத்மாவாகவும், ருக்கைக்காதாகவும் மனதை ஸாமமாகவும் உபாஸிக்கக்கடவன். ஸாஎன்று வாக்கு கண் காது இவைகளும், அம என்று ப்ராணன், சாயாத்மா மனது, இவைகளும் சொல்லப்படுகிறன. மற்றவைகளுக்கு முன்போல் பொருள். (௧-௨-௩)

தாத்—அதரத்தின்மேலிருப்பதால் இங்கு ஸாமத்தை ப்ராணனாகச் சொல்லுகிறது. ப்ராணனென்றது கிராணேந்திரியம் சாயாத்மா கண்ணிலிருப்பதாலும் காதுக்கு மனது அதிஷ்டானமாகையாலும் இப்படி சொல்லப்பட்டது.

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌃 𑌸𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌥 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌚𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍃𑌚𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌾𑌮 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌃 𑌸𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌥 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 ॥௪॥

ஸ0-ரா—ருக்கைக கண்ணில் உள்ள வெளுப்புகாந்தியாகவும் ஸாமத்தை அதிலுள்ள பெருங்கறுப்புக்காந்தியாகவும் உபாசிக்கக்கடவன் ஸா என்பதுவெளுப்புகாந்தி அம் என்றது கறுப்புகாந்தி மற்றவை முன்போல. (௪)

𑌅𑌥 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍈𑌵𑌰𑍍𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌦𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍇𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌤𑍌 𑌗𑍇𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 ॥௫॥

ஸ0-ரா—கண்ணில்காணப்படும் புருஷனே ருக், அவனேஸாமம், அவனே உக்தம், அவனேயஜுஸ்ஸு, அவனேபரப்பிருமம் ரூபம் பெயர் கேஷ்ணம் இவையெல்லாம் சூர்யமண்டல புருஷனுக்கெதுவோ அதுவே இவனுக்கும். (௫)

𑌸 𑌏𑌷 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌮𑍇 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌨𑌸𑌨𑌯𑌃 ॥௬॥

ஸ0-ரா—கீழ் லோகங்களில் உள்ளவர்களான மனிதர்களுக்கு வேண்டிய காமங்களை இவனே நிறைவேற்றுகிறான் வீணையில் கானம்செய்பவர்கள் இவனையே கானம் செய்கிறார்கள் அவனே ஸர்வசரீரியான பரப்பிருமமாகையால் தேவர்கள் மனுஷ்யர்க ளிவர்களை உத்தேசித்துச் செய்யுங்கானமும் இவனைகுறித்ததேயாம் ஆதலால் அந்த அக்ஷிபுருஷனைப் பாடுவதினாலே அவர்கள் தனத்தை அடைகிறார்கள். (௬)

𑌅𑌥 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑍌 𑌸 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌮𑍁𑌨𑍈𑌵 𑌸 𑌏𑌷 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 ॥௭॥ 𑌅𑌥𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾

ஶ்சாப்நோதி மநுஷ்யகாமாம்ஶ்ச தஸ்மாது ஹைவம்விதுத்காதா ப்ரூயாத் ॥ அ ॥ கம் தே காமமாகாயாநீத்யேஷ ஹ்யேவ காமாகாநஸ்யேஷ்டே ய ஏவம் வித்வாந் ஸாம காயதி ஸாம காயதி ॥ கூ ॥

ஸ0-ரா-பா—இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அத்யாத்மாதி தைவதபேத முடைய தாக உத்கீதத்தை அறிந்து கானம் செய்கிறவன் ஸூர்யமண்டலத்திலுள்ள பரமாத்ம ரூபம் கண்ணிலுள்ள பரமாத்மரூபம் இரண்டையும் கானம்செய்கிறவனுகிருன் ஆதி த்யாந்தர்வர்த்தியை உபாஸிப்பதாலே மேல்லோகங்களிலுள்ள தேவபோகங்களை யும் அக்ஷிபுருஷனை உபாஸிப்பதினுலே கீழ்லோகங்களிலுள்ள மனுஷ்யபோகங்களை யும் பெறுவன்எனவே கண்ணிலும் ஸூர்யமண்டலத்திலுமுள்ள பரமாத்மாவை உபா ஸிப்பதினுலே ஸர்வலோகாவாப்தி யுண்டாகுமென்றதாகிறது இவ்வித்யையோடுகூ டிய உத்காதாவானவன் தான்ஸாமகானம் செய்வதினுலே இஷ்டமான பலன்களை ஸம்பாதித்துக்கொடுக்குந் திறமை உடையவனுனமைபற்றி 'நானுனக்கெந்த இஷ்ட த்தை ஸம்பாதித்துக்கொடுக்கவேணு'மென்று யஜமானனைக்கேட்கலாம் ஸாமகாயதி யென்று மறுபடிசொன்னது வித்யைமுடிந்ததைக் காட்டுகிறது. (எ-அ-கூ)

ஏழாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

அதாஷ்டம: கண்ட:

த்ரயோ ஹோத்கீதே குஶலா பபூவு: ஶிலக: ஶாலாவத்யஶ்சைகிதாயநோ தால்ப்ய: ப்ரவாஹணோ ஜைவலிரிதி தே ஹோசுருத்கீதே வை குஶலா: ஸ்மோ ஹந்தோத்கீதே கதாம் வதாம இதி ॥ க ॥

ஸ0-ரா-பா—வேறுவிதமாக இவ்வக்ஷரத்தின் உபாஸனத்தைச் சொல்லத்துட ங்கி எளிதில் தெரியும்பொருட்டு கதைசொல்லப்படுகிறது, சலாவான் என்பவரின் புத்ரராகிய சிகலரென்பவரும், சிகிதாயனரின்புத்ரராய் தல்பகோத்ரத்தவர் அல்லது தல்பருக்கும் புத்ரரானவராதலால் தால்ப்யர்என்று சொல்லப்பட்டவரும் ஜீபலரின் புத்ரரான ப்ரவாஹணரும் ஆகியமூவரும் ஒருகாலத்தில் சேர்ந்தார்கள் நாம்மூவரும் உத்கீதத்தில் ஜ்ஞானமுடையவர்களா யிருப்பதால் அதில் வைசத்ய முண்டாவதன் பொருட்டு ஒருவர்க்கொருவர் விசாரம்செய்வோம் என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொ ண்டார்கள். (க)

ததேதி ஹ ஸமுபவிவிஶு: ஸ ஹ ப்ரவாஹணோ ஜைவலிருவாச பகவந்தாவக்ரே வததாம் ப்ராஹ்மணயோர்வததோர்வாசம் ஶ்ரோஷ்யாமீதி ॥ உ ॥

ஸ0-ரா-பா—அப்படியேயென்று அவர்கள் ஸம்மதித்துஉட்கார்ந்தார்கள் நீங்கள் பூஜியர்களான பிராஹ்மணர்களாகையாலே நீங்கள் முன்னே விசாரம் செய்யுங்கள் நான்கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று ஜீபலரின்புத்ரரான ப்ரவாஹணன் சொன் னூர். இவர்ராஜா. (உ)

ஸ ஹ ஶிலக: ஶாலாவத்யஶ்சைகிதாயநம் தால்ப்யமுவாச ஹந்த த்வா ப்ருச்சாநீதி ப்ருச்சேதி ஹோவாச ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா-பா—சலாவானது புத்ரரான சிகலர் சிகிதாயரின் புத்ரரானதால் ப்ய ரைப்பார்த்து 'நான் உம்மைக்கேட்கிறேன்' என்றூர். 'அப்படியேகேளு' மென்றதால் ப்யர் சொன்னூர். (௩)

கா ஸாம்நோ கதிரிதி ஸ்வர இதி ஹோவாச ஸ்வரஸ்ய கா கதிரிதி ப்ராண இதி ஹோவாச ப்ராணஸ்ய கா கதிரித்யந்நமிதி ஹோவாசாந்நஸ்ய கா கதிரித்யாப இதி ஹோவாச ॥ ச ॥

தாத்.—சிகலர் கேள்வி - தால்ப்யர் உத்தரம், சாமத்துக்காச்ரயமெது - ஸ்வரம் (ஸாமம் ஸ்வரூபமாதலால்), ஸ்வரத்துக்காச்ரயமெது - ப்ராணன், (ஸ்வரம் ப்ராணனால் நிஷ்பந்நமாதலின்), ப்ராணனுக்காச்ரயமெது - அன்னம், (ப்ராணனுக்கு அன்னம் ஆதாரமாகலின், அன்னத்திற் காச்ரயமெது - ஜலம், (ஜலத்தால் அன்னம் உண்டாவதினால். (ச)

அபாம் கா க₃திரித்யஸௌ லோக இதி ஹோவாசாமுஷ்ய லோகஸ்ய

கா க₃திரிதி ந ஸ்வர்க₃ம் லோகமதிநயேதிதி ஹோவாச ஸ்வர்க₃ம் வயம் லோ

கம் ஸாமாபி₄ஸம்ஸ்தா₂பயாம: ஸ்வர்க₃ஸம்ஸ்தாவம் ஹி ஸாமேதி ॥ ரு ॥

ஸ0-ரா-பா—ஜலங்களுக் காச்ரயமெது என்று சிகலர் கேட்க ஸ்வர்க்கலோகமென்று தால்ப்யர் சொன்னார். ஜலம் அதிலிருந்து உண்டாவதினாலே அதற்கு ஆச்ரயமெது வென்று சிகலர் கேட்டார். ஸ்வர்க்கத்துக்கு மேற்பட்ட ஆச்ரயமொன்றிருப்பதாக சாமத்தால் ஏற்படவில்லை. ஸாமமே ஸ்வர்க்கலோகமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் நாமும் ஸாமத்துக்கு ஸ்வர்க்கமே ஆச்ரயமென்று நிர்ணயிக்கக்கடவோம் என்று தால்ப்யர் சொன்னார். (ரு)

தம் ஹ ஶாலாவத்யஶ்சைகிதாயநம் தா₃ல்ப்₄யமுவாசாப்ரதி

ஷ்டி₂தம் வை கில தே தா₃ல்ப்₄ய ஸாம யஸ்த்வேதர்ஹி ப்₃ரூயாந்மூர்தா₄ தே வி

பதிஷ்யதீதி மூர்தா₄ தே விபதேதி³தி ॥ சா ॥

ஸ0-ரா-பா—ஸாமகதி பரம்பரையில் ஸ்வர்க்கலோகத்தோடு நிறுத்திவிட்டதினால் உனக்கு ஸாமஜ்ஞானம் பூர்ணமாகவில்லை. இப்படி அறைகுறையாகத் தெரிந்து நீர் வாதம்செய்வதை ஸாமக்கியானியான வேறு யாராவது கேட்பானால் உம்தலை வெடிக்கக்கடவதென்று சபிப்பன் உம்தலை உடனே வெடித்துவிடும் நான் ப்ரீதியுடையவனாகையால் அப்படி சபிக்க இஷ்டப்படவில்லையென்று சிகலர் தால்ப்யருக்குச் சொன்னார். (சா)

ஹந்தாஹமேதத்₃ப₄க₃வத்தோ வேதா₃நீதி வித்₃தீ₄தி ஹோவாசாமுஷ்ய லோ

கஸ்ய கா க₃திரித்யயம் லோக இதி ஹோவாசாஸ்ய லோகஸ்ய கா க₃திரிதி

ந ப்ரதிஷ்டா₂ம் லோகமதிநயேதி³தி ஹோவாச ப்ரதிஷ்டா₂ம் வயம் லோகம்

ஸாமாபி₄ஸம்ஸ்தா₂பயாம: ப்ரதிஷ்டா₂ஸம்ஸ்தாவம் ஹி ஸாமேதி ॥ எ ॥

ஸ0-ரா-பா—ஆனால் இதன் நிச்சயத்தை உம்மால் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேனென்று தால்ப்யர் கேட்க அப்படியே செய்யுமென்று சிகலர் சொன்னார். ஸ்வர்க்கத்திற் காச்ரயமெது வென்று தால்ப்யர் கேட்டார். யஜ்ஞதான தபோஹோமாதிகளால் ஸ்வர்க்கலோகத்தை போஷிப்பதினால் பூலோகம் ஸ்வர்க்கத்துக் காச்ரயமென்று சிகலர் சொன்னார். இப்பூலோகத்திற் காச்ரயமெது வென்று தால்ப்யர் கேட்டார். இதற்குமேல் ஆச்ரயமொன்று ஸாமத்திற்கில்லை யென்று சிகலர் சொன்னார்.

அ-பே-ரங்—ச்ருதியில் ஸாமமானது ப்ரதிஷ்டாலோகமாக ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வர்க்கலோகம் ஜ்யோதிச்சக்கிரத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருப்பதாலும் அது சுழன்றுகொண்டே யிருப்பதாலும் நிலையானதென்றும் பொருள்கொண்ட ப்ரதிஷ்டாலோகமாகக் கூடாதாகையாலும் பூமியே ப்ரதிஷ்டா லோகமென்று கொள்க. (எ)

தம் ஹ ப்ரவாஹணோ ஜைவலிருவாசாந்தவத்₃வை கில தே ஶா

லாவத்ய ஸாம யஸ்த்வேதர்ஹி ப்₃ரூயாந்மூர்தா₄ தே விபதிஷ்யதீதி மூர்தா₄

தே விபதேதி³தி ஹந்தாஹமேதத்₃ப₄க₃வத்தோ வேதா₃நீதி வித்₃தீ₄தி ஹோ

வாச ॥ அ ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—ஸாமகதி பரம்பரையில் பூமிக்குமேலில்லை யென்பதால் உனக்கு ஸாமஜ்ஞானம் பூர்த்தியாகவில்லை. இதை வேறு யாராவது ஸாமஜ்ஞானி கேட்டால் கோபங்கொண்டு உம்தலை வெடித்துவிடும்படி சபிப்பன் உடனே தலை வெடித்து விடுமென்று ஜீபலரின் புத்ரரான ப்ரவாஹணர் சொன்னார். ஆனால் இதன் நிச்சயத்தை நான் உம்மால் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேனென்று சிகலர் சொன்னார். அப்படியே செய்யுமென்று ப்ரவாஹணர் ஒப்புக்கொண்டார்.

அ-பே-ரங்—நாசமுடையதான பூமியை ஸாமத்தின் கடைசி ஆச்ரயமாக நீர் நினைத்திருப்பதால் உம்மதத்தில் ஸாமமும் நாசமுடையதாய் விடுமல்லவா என்று ப்ரவாஹணர் சொன்னார். (அ)

அத² நவம꞉ க²ண்ட³꞉.

அஸ்ய லோகஸ்ய கா க³திரித்யாகாஶ இதி ஹோவாச ஸர்வாணி
ஹ வா இமாநி பூ⁴தாந்யாகாஶாதே³வ ஸமுத்பத்³யந்த ஆகாஶம் ப்ரத்யஸ்தம்
யந்த்யாகாஶோ ஹ்யேவைப்⁴யோ ஜ்யாயாநாகாஶ꞉ பராயணம் ॥ க ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—இப்பூமிக் காச்ரயமெதுவென்று சிகலர் கேட்க ப்ரவாஹணர் சொல்லுகிறார். பூமிக்கு ஆச்ரயம் ஆகாசமே. இங்கு ஆகாசம் என்பது பரமாத்வாவை. ஸர்வபூதங்களும் அவனிடத்திலே யிருந்தே உத்பந்நமாகின்றன. ப்ரளயகாலத்திலே அவனிடத்திலேயே லயமடைகின்றன. எல்லாவற்றையும்விட இவனே உத்கிருஷ்டன் இவனே பரமப்ராப்யம்.

அ-பே-ரங்—ஆகாசம் என்றது நன்றாய் ப்ரகாசிக்கிறான் அல்லது நன்றாய் ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறான் என்னும் அர்த்தமுடையது ஆதலால் அது பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதே யல்லது பூதாகாசத்தைச் சொல்லாது. (க)

ஸ ஏஷ பரோவரீயாநுத்³கீ³த²꞉ ஸ ஏஷோ(அ)நந்த꞉ பரோவரீயோ
ஹாஸ்ய ப⁴வதி பரோவரீயஸோ ஹ லோகாஞ்ஜயதி ய ஏததே³வம் வித்³வா
ந்பரோவரீயாம்ஸமுத்³கீ³த²முபாஸ்தே ॥ உ ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—இவ்வுத்கீதத்தை உத்கிருஷ்டங்களெல்லாவற்றிற்கும் மேலானதும் ஆகாசமென்று சொல்லபபடுவதுமாகிய பரமாத்மாவாக உபாசிக்கக்கடவன். ஸாமத்தின் கடைசியானகதி நாசமில்லாத அந்தப் பரமாத்மாவே ஆதலால் இப்பக்ஷத்தில் தோஷம் ஒன்றுக்கும் இடமில்லை. இவ்வாறு பரோவரீய ஸத்வகுண விசிஷ்டாகாசமாக உத்கீதத்தை உபாஸிக்கிறவன் இங்கு ஸர்வோத்கிருஷ்டனாய் ஜீவிப்பதோடு ஸர்வலோக போகங்களையும் அடைவன். (உ)

தம் ஹைதமதித⁴ந்வா ஶௌநக உத³ரஶாண்டி³ல்யாயோக்த்வோவாச யாவ
த்த ஏநம் ப்ரஜாயாமுத்³கீ³த²ம் வேதி³ஷ்யந்தே பரோவரீயோ ஹைப்⁴ய
ஸ்தாவத³ஸ்மிம்ல்லோகே ஜீவநம் ப⁴விஷ்யதி ॥ ங ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—சுநகபுத்ரராகிய அதிதன்வா என்பவர் இவ்வுத்கீத விஜ்ஞானத்தை சிஷ்யராகிய உதரசாண்டில்யருக்குச் சொல்லி, உன் சந்ததியார்கள் எதுவரையில் இவ்வாறு பரோவரீயஸ்த்வகுண விசிஷ்டமாக உத்கீதத்தை உபாசனம் செய்கிறார்களோ, அதுவரையில் அவர்கள் ஸர்வோத்கிருஷ்டமாக ஜீவிப்பார்கள் என்றும் சொன்னார்.

அ-பே-ரங்—உதரசாண்டில்ய ரென்றதற்கு ஸந்தியுடைய சாண்டில்யரென்றுபொருள். (ங)

ததா²முஷ்மிம்ல்லோகே லோக இதி ஸ ய ஏததே³வம் வித்³வாநுபாஸ்தே ப
ரோவரீய ஏவ ஹாஸ்யாஸ்மிம்ல்லோகே ஜீவநம் ப⁴வதி ததா²முஷ்மிம்ல்லோ
கே லோக இதி லோகே லோக இதி ॥ ச ॥

ஸ0-ரா-பா—பரலோகத்திலும் அவர்களுக்கு ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஜீவனம் கிடைக்குமென்றும்சொன்னார். இவ்விதமான பலன் யாரோ சிலருக்கு மந்திரமென்பதில்லை. பரோவரீயஸ்த்வகுணத்தோடு உத்கீதத்தை உபாஸிப்பவர் எவனானாலும் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஜீவனத்தைப்பெறுவன். லோகேலோகஇதி என்று மறுபடிசொன்னது வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (௪)

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌟𑌚𑍀𑌹𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌜𑌾𑌯𑌯𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌇𑌭𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌕 𑌉𑌵𑌾𑌸 ॥௧॥

ஸ0-ரா—மற்றோர்விதமான உபாஸனத்தைவிதிக்கும்பொருட்டு உபாக்யானம் ஒன்று சொல்லப்படுகிறது சபரரென்னும் ருஷியின் புத்ரரான உஷஸ்தியென்பவர் குருக்ஷேத்ரத்தில் வஸித்துவந்தார். அப்போது மடசீயினால் (சங்-இடிகள் விழுந்ததினால், ரங்-கல்மழையால்) துர்ப்பிக்ஷமுண்டாய் விடவேஸ்தனம் முதலிய பெண்ணுருவங்கள் வெளிப்படாத தன் பத்தினியோடு எற்பட்டு யானைக்காரர்கள் வாஸம் செய்யு ஊருக்குவந்து பசியால்வருந்தி நடைதளர்ந்து; 'சங்-ஒருவீட்டில், ரங்-எவ்விதமாயாவது பிராணனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டால் ப்ருஹ்மவித்யை நிஷ்பந்தமாகப் பெறலாமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டே) உட்கார்ந்தார். (௧)

𑌸 𑌹𑍇𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 । 𑌨𑍇𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌮 𑌇𑌮 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௨॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍈 𑌮𑍇 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௩॥ 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾 𑌅𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮 𑌉𑌦𑌪𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌸 𑌹 𑌖𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌆𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌸𑍁𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌦𑌧𑍌 ॥௫॥ 𑌸 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌭𑍇𑌮𑌹𑌿 𑌲𑌭𑍇𑌮𑌹𑌿 𑌧𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑍌 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௬॥ 𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌪𑌤 𑌇𑌮 𑌏𑌵 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌖𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 ॥

ஸ0-ரா—அவர் ஆஹாரத்துக்தாக அலைந்தபோது யானைக்காரன் ஒருவன் கொள்ளேவேகவைத்து அதைக்கொட்டி கும்பலாய் சேர்த்து அதிலிருந்து எடுத்துத் தின்று கொண்டிருக்கக்கண்டு அவன் அருகேசென்று தனக்குக் கொள்ளு கொஞ்சம் கொடுக்கும்படி கேட்டார். நான் தின்றமீதி இதில்போடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவல்லது வேறில்லையே யென்ன செய்வதென்றவன் சொன்னான். (2) இதிலேயே கொஞ்சம் கொடு என்று உஷஸ்தி கேட்டார். அவன் கொடுத்தான். ருஷி அதை வாங்கிக், கொஞ்சம் புசித்தார். அவன் தன் சமீபத்திலிருந்த ஜலத்தைக் கொடுத்துப் பருகும்படி சொன்னான். அது எச்சில் ஆயிற்றே என்று ருஷி சொன்னார். (இ) கொள்ளு எச்சல்லவோ வென்று அவன்கேட்டான். இதை நான் புஜியாமல் போனால் பிராணன் போய் விடுமாகையால் புசித்தேன, ப்ராணன் போகும்தருணத்தில் நியமம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. தீர்த்தம்பருகாததினால் ப்ராணன் போகாதாகையால் இதுகாமசாரம். இதற்கு நியமமுண்டென்று உஷஸ்தி சொன்னார். (௪) அவர்தான் புசித்து மிகுந்த கொள்ளை பத்னியிடம் கொடுத்தார். இதற்குள்ளாக அவள் பிக்ஷையெடுத்துப் புசித்துப் பசியாறியிருந்தாள். ஆனாலும் பர்த்தாவின் ஆக்ஞையை பரிபாலனம் செய்ய வேண்டியது ஸ்த்ரீகளின் கடமையாகையால் அதை அவமரியாதை செய்யாமல் வாங்கி முடிந்து வைத்துக் கொண்டாள். (௫) மறுநாள் காலையில் உஷஸ்தியானவர் படுக்கையை விட்டெழுந்திருக்கும் போதே' இன்றுக் ஏதாவது கிடைத்தால் அதைப்புசித்துக் கொஞ்சம் திடம் கொண்டுநடக்கலாம். ஸமீபத்தில் ஓர் அரசன் யாகம்செய்கிறான் அங்கேபோகலாம் அவ்வரசன் எல்லாருத்விக்குகர்மங்களையும்பண்ணி

வைக்கும்படி என்னை வேண்டிக் கொள்ளுவான். அதனால் தனம் கிடைக்கும் அதைக் கொண்டு சுகமாய் வாழலாம்’ என்று பத்னிகாதுச்சுக் கேட்கும்படி சொன்னார். (௬) இதைக் கேட்ட அவரது பத்னி! தாம் நேற்றுக் கொடுத்த கொள்ளு இதோ இருக்கிறதென்று கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். அது ஆனைக்காரன் புசித்த மீதி தான் புசித்த மீதி, முதல் நாளையது, அப்படியிருந்தும் ப்ராணன் போகும் சமயமாயிருந்ததினாலே அவைகளைப்புசித்து நடந்து சென்று யாகசாலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார் (௭)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍄𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌸 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 ‖ ௮ ‖

ஸ0-ரா—அங்கேஸ் தோத்ரம் செய்யும் பொருட்டு அதற்குரிய ஸ்தானத்திலிருந்த உத்காதாதாப்ரஸ்தோதா ப்ரதிஹார்த்தா இவர்களின் ஸமீபத்தில் வந்து உட்கார்ந்து உஷஸ்தி ப்ரஸ்தோதாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (௮)

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ‖ ௯ ‖

ஸ0-பா—ப்ரஸ்தோதாவே இப்போது நீப்ரஸ்தாவம் செய்யும் தேவதையை அறிந்து கொள்ளாமல் ப்ரஸ்தாவம் செய்வாயாகில் உன்தலையறுந்து கீழே விழும்.

அ-பே-சங்—ப்ரஸ்தாவபக்த்தி இன்னதென்று அறியாத நீ பிரம்ஹஜ்ஞானியான என்முன்னே காரியம் செய்யத்தகாது என்பது ருஷியின் தாத்பர்யம். கீழே இரண்டு கதிகள் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே பிரம்ஹஜ்ஞான மில்லாதவனும் தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கலா மென்று ஏற்படுகிறதாகையால், பிரம்ஹஜ்ஞானியின் ஸமீபத்தில் அவன் அநுமதியில்லாது செய்யலாகா தென்பது இங்கே ஏற்படுகிறது.

அ-பே-ரங்—ப்ரஸ்தாவ பக்தியில் எந்த தேவதையை உபாசிக்கவேண்டுமோ அதையறியாமல் ப்ரஸ்தாவம் செய்தால் உன் தலைவெடிக்கும்.

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ‖ ௧௦ ‖

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 ‖ ௧௧ ‖

ஸ0-ரா—உத்காதாப்ரதிஹார்த்தா இவர்களை நோக்கியும் உஷஸ்தி அப்படியே சொன்னார். அவர்கள்பயந்து ஒன்று செய்யாமல் நின்று விட்டார்கள். இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டு மென்று ஆசைப்படுவதினால் வேறொன்றும் செய்யவுமில்லை.

அ-பே-ரங்—இந்தகண்டத்திலும் மேல் கண்டத்திலுமாக உத்கீத பத்திப்ரஸ்தாவபக்தி. ப்ரதிஹாரபக்தி யென்று மூன்று பக்தி விஷயமான உபாசனம் விதிக்கப்படுகிறது.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌿𑌷𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌉𑌷𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ‖ ௧௧ ‖

ஸ0-ரா-பா—பிறகுயஜமானனானராஜா இவர் ஸமீபத்தில் வந்து தாம் இன்னாரென்பதை அறியவிரும்புகிறேன்! என்று சொன்னார். நான் சக்ரருஷியின் புத்ரன், உஷஸ்தி, நீகேட்டிருப்பாயல்லவா, என்றுருஷிசொன்னார். (௧)

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌐𑌷𑌿𑌷𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑍃𑌷𑌿 ‖ ௨ ‖

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌤𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌹 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥௩॥

ஸ0-ரா-தாத்—ஆம், நான் பலவாறு கேட்டிருக்கிறேன். எல்லாருத்விக்குகர்மங்களையும் நடத்தும்படியான் தம்மை வரிப்பதாகவே நினைத்திருந்தேன் தம்மைத் தேடினேன், தமதிருப்பிடம்தெரியாமையால் இதரர்களைவரித்துக் கொள்ளும்படியாயிற்று. (௨) ஆனாலும் அந்தருத்விக் தர்மங்களை யெல்லாம் செய்யும் பொருட்டு தம்மையேயான் இப்போது வரிக்கிறேன் என்று ராஜா சொன்னான். அப்படியே யாகலாம். ஆனால் நீமுன்னம் இவர்களை வரித்து விட்டதினால் இவர்களுக்கே நான் உபதேசம் செய்து அவரவர் காரியங்களைச் செய்யும்படி அனுமதி கொடுக்கிறேன். இவர்களுக்கு நீகொடுக்கும் தக்ஷிணையளவு எனக்கும் கொடுக்கவேணுமென்று ருஷி சொன்னார். யஜமானன் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டான்.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍋𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌕𑌤𑌮𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥

ஸ0-ரா—பின்பு ப்ரஸ்தோதாவிநயத்துடன் உஷஸ்தி கிட்டவந்து, ப்ரஸ்தாவபக்திக்கு விஷயமான தேவதையை யறியாமல் ப்ரஸ்தாவம்செய்தால் தலைவெடித்துவிழும்' என்று சொல்லிற்றே. அது எந்த தேவதையென்று கேட்டார்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௫॥

ஸ0-ரா-பா—ப்ராணனே அந்ததேவதை, எல்லாபூதங்களும் பிராணனிடத்தில் லயமடைகின்றன. பிராணனிடத்திலிருந்தே உண்டாகின்றன அதை அறியாமல் நீ ப்ரஸ்தாவம் செய்தால் உன்தலை விழுந்துவிடு மென்று சொன்னேன் நீ என்வார்த்தையை லக்ஷியம்வையாமல் நீ இருந்தால் தலைவிழுந்தேயிருக்கும். இப்போது விநயத்துடன் கேட்டுத்தெரிந்துகொண்டது யுக்தமானதென்று உஷஸ்திசொன்னார்.

அ-டீ-ரங்—இங்கு ப்ராணனென்றது ஸகலஜகதுத்பத்தி லயகாரணமான பரப்பிரம்மத்தையே; எல்லோரையும் ப்ராணனோடேயிருக்கும்படிசெய்வது, (ஜீவிக்கும்படிசெய்வது) என்பதுபொருள். பரமாத்மாவை ப்ரஸ்தாவபக்தியில் அத்யாயம் செய்து உபாஸிக்கவேண்டும். (௫)

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍋𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌕𑌤𑌮𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௬॥

ஸ0-ரா-பா—ப்ரஸ்தோதா கேட்டதுபோலே உத்காதாவந்துகேட்டார். பிறகு.

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௭॥

ஸ0-ரா-பா—உயர இருப்பவனாகிய ஆதித்யனையே யெல்லாரும் ஸ்துதிப்பதால் அவனே உத்கீதத்திற்கு-தேவதையென்று உஷஸ்திசொன்னார். ப்ரஸ்தாவம் ப்ரா

ணன் இரண்டு இடத்திலும் முதலில் ப்ரதி இருப்பதால் இரண்டுக்கும் ஸாம்யம். உத்கீதம் உச்சை: (உயர) இருக்கிற ஸூர்யன் இரண்டுக்கும் உத் இருப்பதால் ஸாம்யம்.

ஸ0-ரா-பா—பிறகு ப்ரதிஹர்தா, ப்ரஸ்தோதா உத்காதா இவர்கள் போலவே வந்து கேட்டடார். (எ)

அத ஹைநம் ப்ரதிஹர்தோபஸஸாத ப்ரதிஹர்தர்யா தேவதா ப்ரதிஹாரமந்வாயத்தா தாம் சேதவித்வாந் ப்ரதிஹரிஷ்யஸி மூர்தா தே விபதிஷ்யதீதி ததோக்தஸ்ய மயேதி கதமா ஸா தேவதேதி ||அ||

ஸ0-ரா-பா—பிறகு ப்ரதிஹர்தா, பரஸ்தோதா உத்காதா இவர்கள்போலவே வந்து கேட்டார்.

அந்நமிதி ஹோவாச ஸர்வாணி ஹ வா இமாநி பூதாந்யந்நமேவ ப்ரதிஹரமாணாநி ஜீவந்தி ஸைஷா தேவதா ப்ரதிஹாரமந்வாயத்தா தாம் சேதவித்வாந் ப்ரத்யஹரிஷ்யோ மூர்தா தே வ்யபதிஷ்யத்ததோக்தஸ்ய மயேதி ததோக்தஸ்ய மயேதி ||கூ||

ஸ0-ரா-பா—எல்லாப்ராணிகளும் அன்னத்தைபுஜித்தே ஜீவிப்பதால் அன்னமேப்ரதிஹார தேவதையென்று உஷஸ்திசொன்னார். ப்ரதிஹாரம், ப்ரதிஹாரம் செய்யப்படும் (புஜிக்கப்படும்) அன்னம்) இதுகளில் ப்ரதி இருப்பதால் இரண்டுக்கும் ஸாம்யம். மற்றவை முன்போல, இதனால் ப்ரஸ்தாப பக்தியில் ப்ராணபுத்தியும் உத்கீதபக்தியில் ஆதித்யபுத்தியும் ப்ரதிஹாரபக்தியில் அன்னதேவதா புத்தியும் செய்து உபாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ததோக்தஸ்யமயேதி என்று மறுபடி சொன்னது வித்யையின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

அத த்வாதஶ: கண்ட:

அதாத: ஶௌவ உத்கீதஸ்தத்த பகோ தால்ப்யோ க்லாவோ வா மைத்ரேய: ஸ்வாத்யாயமுத்வவ்ராஜ ||க||

ஸ0-ரா-பா—கீழ்கண்டத்தில் அன்னம் அகப்படாமல் கஷ்டப்பட்டவரின் கதை சொல்லப்பட்டது. இதில்அன்னம் அகப்படும்பொருட்டு நாய்கள் உத்கீதோபாசனம் செய்தமை சொல்லப்படுகிறது.

தல்பருஷியின் புத்ரரும் மித்ரையின் கர்ப்பத்தில் பிறந்தவரும் பகர்கலாவர் என்னும் இரண்டுபேர் உடையவருமான ஒருருஷி வேதாத்யயனம் செய்யும்பொருட்டு ஊரைவிட் டேகாந்தமான ஒரிடத்திற்குப்போனார்.

தஸ்மை ஶ்வா ஶ்வேத: ப்ராதுர்பபூவ தமந்யே ஶ்வாந உபஸமேத்யோசுரந்நம் நோ பகவாநாகாயத்வஶநாயாம வா இதி ||உ||

ஸ0-ரா-பா—இவரது அத்யயனத்தால் ஸந்தோஷமடைந்த ஒருதேவதை அல்லது ஒருருஷி வெளுப்புநாயாக உருவம்கொண்டு இவர்முன்னேவர அதைச்சூழ்ந்து பல நாய்கள் வந்து எங்களுக்குப் பசியாயிருப்பதால் தாம் கானம்செய்து எங்களுக் எங்களுக்கு அன்னம் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கவேணும் என்றுகேட்டன அதைக்கேட்டதுகள். (உ)

தாந்ஹோவாசேஹைவ மா ப்ராதருபஸமீயாதேதி தத்த பகோ தால்ப்யோ க்லாவோ வா மைத்ரேய: ப்ரதிபாலயாஞ்சகார ||ந||

ஸ0-ரா-பா—நாளைக்குக் காலையில் நீங்கள் இங்கே என்னிடம்வாருங்கள் என்று வெள்ளைநாய் சொல்லிற்று. அதைக்கேட்டருளி அந்த சமயத்திற்குச் சரியாய் அங்கே போய் காத்துக்கொண்டிருந்தார். (ந)

அ-பே-ஶ்ரு0 — உத்கானம் காலைவேளையில் செய்யவேண்டிய தாகையால் காலையில் வரும்படி சொல்லப்பட்டது. (௩)

ते ह यथैवेदं बहिष्पवमानेन स्तोष्यमाणाः संरब्धाः सर्पन्तीत्येवमाससृपुस्ते ह समुपविश्य हिं चक्रुः ॥௪॥

ஶ0-ரா-பா — யாகங்களில் பஹி பவமான ஸ்தோத்ரம்செய்யும் உத்காதாக்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பிடித்துக்கொண்டு நடப்பதுபோல ஒன்றுக்கொன்று வாயினால் வாலைக்கவ்விக்கொண்டு சுற்றிவந்து உட்கார்ந்து ஹிங்காரம் செய்தன. (௪)

ओ३मदा३मों३ पिबा३मों३ देवो वरुणः प्रजापतिः सविता३न्नमिहा३हरदन्नपते३ऽन्नमिहा३हरा३हरो३मिति ॥௫॥

ஶ0-ரா-பா — அவைகள்செய்த ஹிங்காரம் இதில் சொல்லப்படுகிறது.

நாங்கள் புசிக்கவேண்டும் தீர்த்தம் அருந்தவேண்டும், தேவன் வருணன் பிரஜாபதி ஸவிதரு என்று சொல்லப்படும் சூர்யன் எங்களுக்கு அன்னத்தைக் கொடுக்கக்கடவன். அன்னத்துக்கு அதிபதியான சூர்யனே! நீ எங்களுக்கு அன்னத்தைக்கொடுப்பயாக.

அ-பே-ஶ0 — ப்ரகாசிப்பதால் தேவன். மழைக்குக் காரணமாதலால் வருணன். ஜனங்களை ரக்ஷிப்பதால் பிரஜாபதி - எல்லாவற்றிற்கும் உத்பாதகனாதலால் ஸவிதா. ஆஹர என்று மறுபடி சொன்னது ஆதரவினால்.

அ-பே-ரங் — எல்லோராலும் வரிக்கப்படுவதால் வருணன். ஆஹர என்பதை மறுபடி சொன்னது ப்ரார்த்தனையாகையால். இவ்விதமாய் அந்த நாய்கள் கானம் செய்தன. அன்னபதே என்னும் மந்திரத்தைக்கொண்டு உத்கீதத்தை ஆதித்யனாக உபாஸித்தால் அன்னம் கிடைக்குமென்று இதனால் ஏற்படுகிறது. (௫)

इति द्वादशः खण्डः ।

अयं वाव लोको हाउकारो वायुर्हाइकारश्चन्द्रमा अथकारः । आत्मेहकारोऽग्निरीकारः ॥௧॥

ஶ0-ரா-பா — ஸாமாவயவமான ஸ்தோபாக்ஷரவிஷயமான சில உபாசனங்கள் இங்கே ஒருங்கேசொல்லப்படுகிறன.

ரதந்தரசாமத்தில் வரும்ஹாஉ என்னும்ஸ்தோபாக்ஷரத்தை இந்தலோகமாகவும் வாமதேவ்யஸாமத்தில் வரும் ஹாஇ என்பதை வாயுவாகவும், அத என்பதை சந்த்ரனாகவும் இஹஎன்பதை ஆத்மாவாகவும் ஆக்னேய ஸாமத்தில்வரும் ஈகாரங்களை அக்னியாகவும். (௧)

आदित्य ऊकारो निहव एकारो विश्वे देवा औहोयिकारः प्रजापतिर्हिंकारः प्राणः स्वरोऽन्नं या वाग्विराट् ॥௨॥

ஶ0-ரா — ஆதித்யதைவத்யமான ஸாமத்தில்வரும் ஊகாரத்தை சூர்யனாகவும், ஏகாரத்தை நிஹவமாகவும் ஔஹோஇ என்பதை விச்வேதேவர்களாகவும் ஹிங்காரத்தை ப்ருஹ்மாவாகவும் ஸ்வரஎன்னும் ஸ்தோபத்தை ப்ராணனாகவும் யாஎன்பதை அன்னமாகவும் வாக் என்பதை அன்னம் அல்லது விராட்புருஷனாகவும் உபாசிக்கவேண்டும். (௨)

अनिरुक्तस्त्रयोदशः स्तोभः संचरो हुंकारः ॥௩॥

ஶ0-ரா-பா — கீழ்பன்னிரண்டு ஸ்தோபாக்ஷரங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவைகளைப்போல ஹும் பதின் மூன்றாவது ஸ்தோபாக்ஷரம் ஒன்று உண்டு. அதுஸ்பஷ்டமாய் நிர்வசனம் செய்யப்படாதது. அதனால் ஸந்தேஹமாயே யிருப்பது. அதை ஸஞ்சாரமாக உபாசிக்கவேண்டும்.

கீழ்சொன்ன எல்லாஸ்தோபாக்ஷரங்களிலும் முறையேபூலோகம்முதலியபுத்தி செய்து உபாசிக்கவேண்டும் என்றுசொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௩)

𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌦𑍋𑌹𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋

𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿

ஸ்ரீ-ரா-பா—இவ்வுபாஸனத்தின் பலம் சொல்லப்படுகிறது. கீழ்சொன்ன ஸ்தோபாக்ஷரங்களின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்து உபாஸிப்பவன் அன்னம் ஜீரணசக்தி ஸ்வாதீனேச்சாரண சக்திமுதலிய பலன்களை அடைவன். உபநிஷதம் வேதஎன்று மறுபடிசொன்னது அத்தியாயம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (௪)

ஸ்ரீ—இதிஎன்றது ஸாமாவயவங்களின் உபாஸனம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது.

மத்வ—உந்நதஸ்தானத்திலிருப்பதாலும் கானம்செய்யப்படுவதாலும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்தானமாதலாலும் உத்கிருஷ்டரான விஷ்ணுவே இங்குஉத்கீதமாகச் சொல்லப்படுகிறார்.

எல்லாவற்றிலும் வாயுவேச்ரேஷ்டமானது. பகவான்தவிர அதற்குமேல்பட்ட வாயுவை உபாசித்தால் பகவானை உபாசித்ததாகும். பர்வதினத்தில் சொவோத்கீதத் விஷ்ணுவை உபாசனம் செய்தால் அவர் எல்லாபலனையும் கொடுப்பர். ஓமதாமஎன்றும் மந்த்ரம் வாயுவினால் சொல்லப்பட்டது. வாயுவிடத்திலுள்ள விஷ்ணுவை இதனால் உபாசித்து தங்கள் தங்கள் இஷ்டங்களை அடைந்தார்கள்.

முதல் ப்ரபாடகம் முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌾

𑌧𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌤𑌦𑌸𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—கீழ்ஸாமைக தேசவிஷயமான உபாஸனம் சொல்லப்பட்டது. இனிபூர்ணஸாம விஷயமான உபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. ஸாமம் ஐந்து அல்லது ஏழுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பூர்ணமானஸாமம் உத்தமமாகையால் அது உபாசிக்கத்தக்கது. நல்லகாரியங்களை ஸாமமென்றும் கெட்டகாரியங்களை அஸாயமென்றும் சொல்லுகிறது வழக்கமாயிருக்கிறது. (௧)

𑌤𑌦𑍁𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑍈𑌨

𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑍈𑌨

𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ ௨ ॥

ஸ்ரீ-ரா-பா—அரசனிடத்தில் எதிரிவந்தால் அவன் அடைந்தபலனைப் பார்த்துக்கொண்டு, நல்லபலனாயிருந்தால் ஸாமத்தால் வந்தான் என்றும் கெட்டபலனாயிருந்தால் அஸாமத்தால் (ஸாமமில்லாமல்) வந்தானென்றும் சொல்லுகிறார்கள். (3) மேலும் நல்லகாரியம் செய்யப்படும்போது, ஸந்தோஷம். நமக்குஸாமமாயிற்றென்று ஸந்தோஷமாயும், கெட்டகாரியம் செய்யப்படும்போது அஸாமமானது என்றும் துக்கமாயும் சொல்லுகிறார்கள்.

𑌅𑌥𑍋𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌮 𑌨𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁

𑌬𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌸𑌾𑌮 𑌨𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍁

𑌬𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ ௩ ॥

ஸயஎதெவம்விஃாநாயம்ஸாஜெத்யுவாஸே உஹ்யேஸாஹய
ஜெநிஸாயவொயாம்ஸ்ருவமஜெயம்யமவநெய ॥ ச ॥

ஸ-ரா-பா—இப்படி ஸமஸ்தமான ஸாமமானது ஸாதுவென்று உபாஸிப்பவனைச் சுருதிஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத சத்கர்மங்கள் தானேவந்ததையும், யோக்கியங்களாகவும் ஆகும். (ச)

அர்த்தபேதம். அப்யாசஃ என்றதற்கு சீக்கிரமென்று அர்த்தம். ச்ருதப்ரகாசிகாசாரியர்மற்றேரிடத்தில் இப்பதத்திற்கு வருகிறவையென்று பொருள்கூறியிருப்பதால் இங்கும் அதேபொருளாய் நாம் தேடிப் போகவேண்டிய தர்மங்கள் தானேவருமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்-

கயஜி தீயஃவஙு ஃ

ஜொகெஷுவதுவியமீ ஸாஜொவாஸீதவுமிவீஹிஜாரஃ கதிஃ
வுஸ்ாவொஉநிக்ஷஃதீய ஆகிய ஃவு திஹரொஈள நிடியநிதுஃ
ஜெஷு ॥ க ॥

ஸ-ரா-பா—ஹிங்காரம் ப்ரஸ்தாவம் உத்கீதம் ப்ரதிஹாரம் நிதனம் என்று சாமம் ஐந்துவிதம், அதுகளில் முதலாகையால் ஹிங்காரத்தை பூமியாகவும் அக்னியில் காரியங்களை ஆரம்பிப்பதால் ப்ரஸ்தாபத்தை அக்னியாகவும், ஆகாசம் ககனமென்று சொல்லப்படுவதாலும் உத்கீதத்தில் ககாரம் இருப்பதாலும் உத்கீதத்தை ஆகாசமாகவும் எல்லோருக்கும் எதிரே (ப்ரதிமூலமாக இருப்பவனுகையாலே ப்ரதிஹாரத்தை ஸூர்யனுகவும் இங்கிருந்து போனவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் நிதானம் செய்யப்படுவதால் (நிறுத்தப்படுவதால்) நிதனத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும் உபாசிக்கக்கடவன், ஸாமங்கத்திலும் ஊர்த்வமுறையில் லோகமாக செய்யவேண்டிய கிரமம். (க)

கயாவுதெஷுஈள ஹிஜாரகுகித ஃவு ஸாவொஉநிக்ஷஃதீ
யொமிஃவு திஹாரஃவுமிவீநியநஂ ॥ உ ॥

ஸ-ரா—திருப்பமுறையால் பார்க்கும்போது முதலானதால் ஹிங்காரத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும், சூர்யன் உதயமானபின்பே கர்மங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவதால் ப்ரஸ்தாவத்தை சூர்யனுகவும் உத்கீதத்தை ஆகாசமாகவும் (முன்புபோலவே) இங்கும் அங்கும் ப்ரதிஹரணம் செய்வதால் (கொண்டுபோவதால்) ப்ரதிஹாரத்தை அக்கினியாகவும் இங்கே மரிப்பதால் நிதானத்தை பூமியாகவும் உபாஸிக்கக்கடவன். (உ)

கஜெ ஹாஜெஸஜொகாஊயாஸாவுதாஶயஎதெவம்விஃா
ஜொகெஷுவதுவியஂஸாஜொவாஸெ ॥ ௩ ॥

ஸ-ரா—இவ்வாறு ஐந்துவிதமாக ஸாமத்தை அறிந்து உபாசனம் செய்பவனுக்கு கதி ஆகதி இரண்டுடன்கூடிய லோகங்களெல்லாம் இவன் அபேக்ஷித்த இஷ்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்.

அ-பே-ஸ—ஊர்த்வமாயும் ஆவ்ருத்தமாயுமுள்ள எல்லாலோகங்களும் போக்கியமாகும்.

கயதுதியஃவஙு ஃ.

வுஷெளவதுவியமீ ஸாஜொவாஸீதவுரொவாஜொஹிஜாரொ
ஜெவொஜாயதெஸ வுஸாவொவஷுதிஸ உதீயொவிஜெஃாதஜெஸ
நயதிஸவுதிஹாரஃஉவுஹாதிதநியநஂ ॥ க ॥

வஷுதிஹாஜெஸவஷுயதீஸயஎதெவம்விஃாநுஷெளவதுவி
யமீ ஸாஜொவாஸெ ॥ உ ॥

ஸ0-ரா-பா—முதலாகையால் கிழக்காற்றை ஹிங்கமாகவும் வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் சேர்ந்தால் மழைக்கு (ப்ரஸ்தாபம்) ஆரம்பமென்று ப்ரசித்தமாகையால் ப்ரஸ்தாபத்தை மேகோத்பத்தியாகவும் உத்தமமாகையால் உத்கீதத்தை வர்ஷம் (மழை) ஆகவும், ப்ரதிஹ்ருதம் (இறைந்திருப்பது) ஆகையால் ப்ரதிஹாரத்தை மின்னல் இடி இவைகளாகவும் கடைசியாகையால நிதன ஸிரமத்தை மழையின் முடிவாகவும் இப்படி ஐந்துவிதமான சாமத்தையும் விருஷ்டியாக உபாசனம் செய்கிறவன் இது சிக்கும்போது மழைபெய்யும் இஷ்டமானபோது அவன் மழைபெய்யும்படி செய்யவும் ஸமர்த்தன். (க-உ)

சதுர்த: கண்ட:.

ஸர்வாஸ்வப்ஸு பஞ்சவிதம் ஸாமோபாஸீத மேகோ யத்ஸம்ப்லவதே ஸ ஹிங்காரோ யத்வர்ஷதி ஸ ப்ரஸ்தாவோ யா: ப்ராச்ய: ஸ்யந்தந்தே ஸ உத்கீதோ யா: ப்ரதீச்ய: ஸ ப்ரதிஹார: ஸமுத்ரோ நிதனம் ||க|| ந ஹாப்ஸு ப்ரைத்யப்ஸுமான்பவதி ய ஏததேவம் வித்வான்ஸர்வாஸ்வப்ஸு பஞ்சவிதம் ஸாமோபாஸ்தே.

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை மேகங்கள் சேர்ந்து ஸட்சரிப்பதாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை மழையாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை மேற்கு மழையாகவும் நிதனத்தை ஸமுத்ரமாகவும் இப்படி ஐந்து சாமங்களையும் ஜலமாக அறிந்து உபாசிக்கிறவன் ஜலத்தில் மரணமடையமாட்டான். ஜலஸம்ருத்தனுகவும் ஆவன்.

அ-பே-சங்—இவன் வேண்டாதபோது ஜலத்தில் மரிக்கமாட்டான், கங்காதி தீர்த்தங்களில் மரணம் கோரப்படுவதல்லவா. (க-உ)

பஞ்சம: கண்ட:.

ருதுஷு பஞ்சவிதம் ஸாமோபாஸீத வஸந்தோ ஹிங்காரோ க்ரீஷ்ம: ப்ரஸ்தாவோ வர்ஷா உத்கீத: ஶரத்ப்ரதிஹாரோ ஹேமந்தோ நிதனம் ||க||

கல்பந்தே ஹாஸ்மா ருதவ ருதுமான்பவதி ய ஏததேவம் வித்வான்ருதுஷு பஞ்சவிதம் ஸாமோபாஸ்தே ||உ||

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை வஸந்தமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை க்ரீஷ்மமாகவும் உத்கீதத்தை வர்ஷருதுவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை சரத்தாகவும் நிதனத்தை ஹேமந்தமாகவும் இப்படி ருதுக்களாக உபாசனம் செய்பவனுக்கு ருதுக்கள் போகங்களை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும் அவன் அந்தந்த ருதுக்களுக்குரிய போகங்கள் அடைந்து ஸந்தோஷிக்கவும் பெறுவன். (க-உ)

ஷஷ்ட: கண்ட:.

பஶுஷு பஞ்சவிதம் ஸாமோபாஸீதாஜா ஹிங்காரோऽவய: ப்ரஸ்தாவோ காவ உத்கீதோऽஶ்வா: ப்ரதிஹார: புருஷோ நிதனம் ||க||

பவந்தி ஹாஸ்ய பஶவ: பஶுமான்பவதி ய ஏததேவம் வித்வான்பஶுஷு பஞ்சவிதம் ஸாமோபாஸ்தே ||உ||

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை அஜமாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை அவியாகவும் உத்கீதத்தைப் பசுவாகவும், ப்ரதிஹாரத்தைக் குதிரையாகவும், நிதனத்தைப் புருஷனுகவும் இப்படிப் பசுக்களாக ஸாமத்தை உபாசிப்பவனுக்குப் பசுக்கள் ஸகல போகங்களையும் கொடுக்கும். இவன் பசுபோக ஸம்ருத்தனுகவும் ஆவன். (க-உ)

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥௧॥ 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑍋 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌰𑍀𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯 ॥௨॥

ஸo-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை ப்ராணனாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை வாக்காகவும், உத்கீதத்தைக் கண்ணாகவும், ப்ரதிஹாரத்தைக் காதாகவும், நிதனத்தை மனஸ்ஸாகவும் இப்படி ஸர்வச்ரேஷ்டங்களான ஐந்து ஸாமங்களையும் ஸர்வச்ரேஷ்டங்களான ப்ராணன் முதலியதாக உபாசிப்பவன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாக ஜீவிப்பதோடு ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான லோகங்களையும் அடையன். இதுவரையில் ஐந்துவிதமான ஸாமங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்பட்டது. (௧-௨)

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌹𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌃 ॥௧॥ 𑌯𑌦𑍁𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥௨॥ 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌦𑍋𑌹𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇.

ஸo-ரா-பா—ஸாமமானது ஹிங்காரம், ப்ரஸ்தாபம், ஓங்காரம், உத்கீதம், ப்ரதிஹாரம், உபத்ரவம், நிதனம் என்று ஏழுவகைப்படும். அதில் ஹிங்காரத்தை (சங்-ஹூங்காரமாகவும், ரங்-ஹிங்காரமாகவும்) ப்ரஸ்தாவத்தை ஸகல பரமான என்னும் சப்தமாகவும், உதகீதத்தின் முதல் அவயவமான ஓங்காரத்தை (சங்-ஆ-என்கிற, ரங்-ஆ-என்கிற) சப்தமாகவும் (௧) உத்கீதத்தை உத் என்னும் சப்தமாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை ப்ரதி என்னும் சப்தமாகவும் உபத்ரவத்தை உப என்னும் சப்தமாகவும் நிதனத்தை நி என்னும் சப்தமாகவும் (௨) இப்படி ஏழுவிதமான சாமங்களையும் வாக்காக உபாசிப்பவனுக்கு அந்த வாக்கு வாக்கினால் ஸாதிக்கத்தக்க பலன்களை யெல்லாம் கொடுக்கும். அவன் அன்னம் ஜீரணசக்தி இவைகளை உடையவனாகிறான். சங்-ஹூமிதி. ரங்-ஹிமிதி என்று பாடரூபம். (௩)

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌮𑍁𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮 ॥௧॥

ஸo-ரா-பா—எப்போதும் ஏகரூபனாயிருப்பதாலும் ஒருவருக்கெதிராக இருப்பது மற்றொருவருக்குப் பின்பாக இருப்பதென்றிராமல் எல்லாருக்கும் எதிராகவே இருப்பதாலும் ஸூர்யன் ஸமனாகையாலே இவ்வேழுவித ஸாமங்களையும் ஸூர்யனாக உபாசிக்கக்கடவன். (௧)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 ॥௨॥

ஸ0-ரா-பா—அந்த ஸூர்யனை எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ப்ராணாதாரமாக உபாசிக்கவேண்டும். ஹிங்காரத்தை உதயமாவதற்கு முன்பு சூரியனது ரூபமாக உபாசிப்பது. அது பசுக்களால் உபஜீவிக்கப்படுவது ஆதலால்தான் அவைகள் ஹிம் என்று சப்திக்கின்றன. (உ)

அத யத் ப்ரதமோதிதே ஸ ப்ரஸ்தாவஸ்ததஸ்ய மநுஷ்யா அந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே ப்ரஸ்துதிகாமா: ப்ரசம்ஸாகாமா: ப்ரஸ்தாவபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௩॥

ஸ0-ரா-பா—ப்ரஸ்தாவஸாமத்தை முதல் முதலாக உதயமாகும் சூர்யனாக உபாசிக்கக்கடவன் அது மனுஷ்யர்களால் உபஜீவிக்கப்படுவது. அதனாலதான் மனிதர்கள் ப்ரசம்ஸையை ஆசைப்படுகிறார்கள். (௩)

அத யத் ஸங்கவவேலாயாம் ஸ ஆதிஸ்ததஸ்ய வயாம்ஸ்யந்வாயத்தாநி தஸ்மாத்தாந்யந்தரிக்ஷேऽநாரம்பணாந்யாதாயாத்மாநம் பரிபதந்த்யாதிபாஜீநி ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௪॥

ஸ0-ரா-பா—ஓங்காரத்தை ஸங்கவகாலத்திய சூர்யனாக உபாஸிப்பது. அது பக்ஷிகளுக்கு பஜிஸ்யம் அதனால்தான் பக்ஷிகள் வேறாதரவில்லாமல் தங்களையே ஆதாரமாகக்கொண்டு ஆகாசத்தில் பறக்கின்றன. (௪)

அத யத் ஸம்ப்ரதி மத்யந்திநே ஸ உத்கீதஸ்ததஸ்ய தேவா அந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே ஸத்தமா: ப்ராஜாபத்யாநாமுத்கீதபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௫॥

ஸ0-ரா-பா—உத்கீதத்தை மத்தியந்தின ஸூர்யனாக உபாசிப்பது. அது தேவதைகளுக்கு வஜிஸ்வியம் அதனால்தான் தேவதைகள் ப்ரம்மஸ்ருஷ்டியில் உத்கிருஷ்டர்கள் உத்கீதம் சத்தம் இச்சப்தங்களில் தகாரம் இருப்பதால் இப்படி சொல்லப்பட்டது. (௫)

அத யதூர்த்வம் மத்யந்திநாத் ப்ராகபராஹ்ணாத் ஸ ப்ரதிஹாரஸ்ததஸ்ய கர்பா அந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே ப்ரதிஹ்ருதா நாவபத்யந்தே ப்ரதிஹாரபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௬॥

ஸ0-ரா-பா—ப்ரதிஹாரத்தை மத்தியான்னத்திற்குமேல் அபரான்ஹம் வரையிலுள்ள சூர்யனாக உபாசிப்பது. அது கர்ப்பங்களுக்காதாரம் அதனால்தான் வழியிருந்தும் அவை கீழே விழாமலிருக்கின்றன. (௬)

அத யதூர்த்வமபராஹ்ணாத் ப்ராகஸ்தமயாத் ஸ உபத்ரவஸ்ததஸ்யாரண்யா அந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தே புருஷம் த்ருஷ்ட்வா கக்ஷம் ஸ்வப்ரமித்யுபத்ரவந்த்யுபத்ரவபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந: ॥௭॥

ஸ0-ரா-பா—உபத்ரவத்தை அபராஹ்னம் முதல் ஸாயங்காலம் வரையிலுள்ள சூர்யனாக உபாசிப்பது. காட்டிலுள்ள மிருகங்கள் அதை உபஜீவிக்கின்றன. ஆகையால் அவைகள் மனிதனைக்கண்டவுடன் காட்டிலும் குகையிலும் புகுந்து ஒளித்துக்கொள்ளுகின்றன. (௭)

அத யத் ப்ரதமாஸ்தமிதே தந்நிதநம் ததஸ்ய பிதரோऽந்வாயத்தாஸ்தஸ்மாத்தாந்நிதததி நிதநபாஜிநோ ஹ்யேதஸ்ய ஸாம்ந ஏவம் கல்வமுமாதித்யம் ஸப்தவிதம் ஸாமோபாஸ்தே ॥௮॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—நிதனஸாமத்தை அஸ்தமனத்துக்கு முன் உள்ள ஸூர்யனாக உபாஸிப்பது. இவன் பித்ருதேவதைகளுக்காதாரம் அதற்காகவேச்ராத்தங்களில் பித்ருதேவதைகளை தர்ப்பத்தில் ஆவாஹனம் செய்வது அல்லது பிண்டங்களை தர்ப்பத்தில் வைப்பது. இவ்வாறு ஏழுவித ஸாமங்களையும் ஸூர்யனாக உபாஸிக்கக்கடவன்.

அ-பே-சங்—அவ்வாறு உபாஸிப்பவன் அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்தை அடைவன்.

ஏகாதஶ꞉ கண்ட꞉.

ஸ ய ஏதமேவம் வித்வாநாதித்யம் ஸாம உபாஸ்தே ஸாம ஸம்பந்நம் ... ஹிங்கார இதி த்ர்யக்ஷரம் ப்ரஸ்தாவ இதி த்ர்யக்ஷரம் தத்ஸமம் ॥ க ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—ஏழுவிதமான ஸாமங்களையும் ஸூர்யனாக உபாஸிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட பின்பு ஸூர்யனைத் தாண்டிப் போகும்பொருட்டு வேறுவிதமான உபாஸநம் சொல்லப்படுகிறது. இரவும் பகலுமான காலத்தைச்செய்து அதனால் ஜகத்தை முடிப்பதினால் ஸூர்யன் ம்ருத்யுவென்று சொல்லப்படுகின்றான். ஏழுவித ஸாமங்களும் தமக்குத்தாம் ஸமமாயிருப்பன். (சங்-பரமாத்மாவிற்கு ஸமானமானவை.) இந்த ஸாமங்கள் இருபத்திரண்டு அக்ஷரமானவை. ஸூர்யன் இருபத்தொன்றாதலால் ஸாமம் ஸூர்யனை ஜயிக்கத்தக்கது. ஹிங்காரம் என்பதும் பிரஸ்தாவம் என்பதும் மும்மூன்றெழுத்தாதலின் அவை ஒன்றுக்கொன்று ஸமமானவை. ()

ஆதிரிதி த்வ்யக்ஷரம் ப்ரதிஹார இதி சதுரக்ஷரம் தத இஹைகம் தத்ஸமம் ॥
உத்கீத இதி த்ர்யக்ஷரமுபத்ரவ இதி சதுரக்ஷரம் த்ரிபிஸ்த்ரிபி꞉ ஸமம் பவத்யக்ஷரமதிஶிஷ்யதே த்ர்யக்ஷரம் தத்ஸமம் ॥ ௨ ॥ நிதநமிதி த்ர்யக்ஷரம் தத்ஸமமேவ பவதி தாநி ஹ வா ஏதாநி த்வாவிம்ஶதிரக்ஷராணி ॥ ௩ ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—ஆதி என்பது இரண்டெழுத்து, பிரதிஹாரம் என்பது நாலெழுத்து இதிலிருந்து ஒரு எழுத்தை எடுத்து அதில் சேர்த்தால் இரண்டும் சமானமாய் விடுகின்றன. (உ)

ஶ்ரீ-ரா-பா—உத்கீதமென்பது மூன்றெழுத்து உபத்திரவமென்பது நாலெழுத்து இதில் ஒரு எழுத்து அதிகம், அதை எடுத்துவிட்டால் அவை உமமாய்விடுகிறன.

ஶ்ரீ-ரா-பா—நிதனமென்பது மூன்றெழுத்தாதலின் அதுசமமாகவேயிருக்கின்றது. இப்படி இவ்வேழுஸாமங்களும்சேர்ந்து இருபத்திரண்டெழுத்துக்களாகின்றன.

ஏகவிம்ஶத்யாதித்யமாப்நோத்யேகவிம்ஶோ வா இதோ(அ)ஸாவாதித்யோ த்வாவிம்ஶேந பரமாதித்யாஜ்ஜயதி தந்நாகம் தத்விஶோகம் ॥ ௫ ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—மாதம் பன்னிரண்டு, ருது ஐந்து, லோகம் மூன்று, ஸூர்யன் ஒன்று ஆக இருபத்திரண்டென்று சொல்லப்படுவதினால் இருபத்திரண்டாவதான ஸூர்யனை ஸாமங்களின் இருபத்திரண்டெழுத்துக்களாலே அடையலாம், இருபத்திமூன்றாவது எழுத்தை உபாஸிப்பதால் ஸூர்யனுக்கு மேற்பட்டதும் துக்கமே இராத சுகரூபமானதுமான பதத்தைப் பெறலாம். (௫)

ஆப்நோதி ஹாதித்யஸ்ய ஜயம் பரோ ஹாஸ்யாதித்யஜயாஜ்ஜயோ பவதி ய ஏததேவம் வித்வாநாத்மஸம்மிதமதிம்ருத்யு ஸப்தவிதம் ஸாமோபாஸ்தே ஸாமோபாஸ்தே ॥ ௬ ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—இப்படி ஏழுவித ஸாமங்களையும் ஸூர்யனை ஜயிப்பதாகவும் ஸமானமாகவும் அறிந்து உபாஸிப்பவன் இங்கிருக்கும்போதே ஸூர்யனை ஜயித்து அதனால் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாக இருப்பன். (௬)

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ‖க‖ 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ‖உ‖

ஸ0-ரா-ப்ரா—பெயர் சொல்லாமலே ஐந்துவிதமும் ஏழுவிதமுமான ஸாமங்களின் உபாசனம் சொல்லப்பட்டது. இனி காயத்ரம் முதலிய பெயர் குறித்து ஸாமங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்படுகின்றது. காயத்ரமென்னும் ஸாமத்தினது. ஹிங்காரத்தை மனதாகவும், ப்ரஸ்தாபத்தை வாக்காகவும், உத்கீதத்தை கண்ணாகவும், ப்ரதிஹாரத்தைக் காதாகவும், நிதனத்தை ப்ராணனாகவும் உபாசிப்பது. இப்படி இந்தக் காயத்ரஸாமமானது தனது ஐந்து பிரிவுகளும் ப்ராணனிடத்தில் கோக்கப்பட்டிருக்கப் பெற்றது. (க) இப்படி அறிந்து உபாசிப்பவன் இந்திரிய வைகல்யத்தை அடையமாட்டான். தீர்க்காயுஸ்ஸுடையவனும் தீப்தியோடு ஜீவிப்பவனும் ஸந்தானம் கோஸமிருத்தி கீர்த்தி இவைகளில் அதிகனும் தாத்ருத்வமுடையவனுமாவன். இதுதான் முக்கியவ்ரதம், சங-கம்பீரமான உடைமை யென்னும் விரதமிவனுக்குண்டாகும், ரங-இங்குசொன்ன தாத்ருத்வமுடைய மனதுடைமை உபாசனத்துக்கு அங்கம். (க-உ)

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌥𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ‖க‖ 𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ‖உ

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை அக்னியை மதனம் செய்வதாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை அதில் புகை உண்டாவதாகவும் உத்கீதத்தை அக்னி ஜ்வலிப்பதாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை தணலாவதாகவும் நிதனத்தை அணைவதாகவும் உபாசிப்பது. இப்படி ரதந்தர ஸாமமானது அக்னியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது. (க) இப்படி அறிந்து உபாசனம் செய்பவன், ப்ரஹ்மவர்ச்சஸ்ஸும் அக்னி தீப்தியும் உண்டாகப் பெறுவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்ன பலன்களையும் பெறுவன். அவன் அக்னிக்கெதிராக ஆசமனம் செய்யக்கூடாது, காறி உமிழக்கூடாது, இது விரதம். (க-உ)

பன்னிரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌉𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌪𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌹 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ‖க‖

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿
𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾
𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥

ஶம்-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை ஸங்கேதம் செய்வதாகவும், ஸந்தோஷிக்கச்செய்வதாகவும், உத்கீதத்தை ஒருபடுக்கையில் கூடப்படுப்பதாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை ஸ்திரீக்கு முகமாகப் படுப்பதாகவும், நிதனத்தை ஸ்திரீஸங்கமமாகவும் அதன் முடிவாகவும் உபாஸிப்பது. இப்படி வாமதேவ்ய ஸாமமானது வாயு ஜலம் என்னும் மிதுனத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (க) இப்படி அறிந்து வாமதேவ்ய ஸாமத்தை உபாஸிப்பவன் எப்போதும் ஸ்திரீவியோகத்தை அடையமாட்டான்; ரேதஸ்ஸு வீணாகாமல் ஆண் பெண் ஆண் பெண்ணாகப் பிள்ளைகளைப் பெறுவன், தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய மற்ற பலன்களையும் அடைவன், இவன் தன் ஸங்கமத்தை விரும்பும் எந்த ஸ்திரீயையும் விடக்கூடாது. இதுவிரதம். பரஸ்திரீகமனம் செய்யக்கூடாதென்னும் விதிகள் இவ்வுபாஸனம் தவிர மற்ற விஷயத்தில் பிரவர்த்திப்பது இவ்வுபாஸனத்துக்கிது அங்கம். (உ)

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍃𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍃𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋
𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾
𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌪𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥

ஶம்-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை உதயமாகும் சூர்யனாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை உதயமான சூர்யனாகவும் உத்கீதத்தை மத்யான்ன சூர்யனாகவும், ப்ரதிஹாரத்தை அபராஹ்ண சூர்யனாகவும் உபாஸிப்பது, இப்படி பிருஹத் என்னும் ஸாமமானது சூர்யனிடத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாஸிப்பவன் தேஜஸ்ஸு அக்னி தீபனம் இவைகளோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்ன பலன்களையும் பெறுவன். சூர்யன் தபிக்கும்போதும் இவன் சூர்யனை நிந்தியாமலிருக்கடவன். இதுவிருத்தம். இதில்தேஜஸ்ஸு என்பது சரீரத்தின் சோபை கீழ் பிருஹ்மவர்ச்சஸ்ஸு என்றது. நல்ல அனுஷ்டானம் அத்தியயனம் இவைகளால் பிறந்த காந்தி. (உ)

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌹𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍇𑌘𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾
𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚
𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌵𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾
𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥

ஶம்-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை நீர்கொண்டு உலாவும் மேகமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை தூற்றும் மேகமாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை மின்னுவதும் இடிப்பதுமான மேகமாகவும் நிதனத்தை மழைபெய்யும் மேகமாகவும் உபாஸிக்கக்கடவன். இப்படி வைரூபமென்னும் ஸாமமானது மேகத்தில் கோக்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து

அந்த வைரூபசாமத்தை உபாசிப்பவன் நாநாவிதமும் அழகுமான உருவமுடைய பசுக்களை (சங்-ஆடு பசு முதலியவைகளை) அடைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்ன பலன்களையும் அடைவன், இவன் மழைபெய்யும்போது மேகங்களை நிந்திக்கலாகாது. இதுவிரதம். (உ)

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌶𑌰𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌹𑍇𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌮𑍃𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌮𑍃𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை வஸந்தமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை க்ரீஷ்மமாகவும் உத்கீதத்தை வர்ஷருதுவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை சரத்ருதுவாகவும் நிதனத்தை ஹேமந்தருதுவாகவும் உபாசிப்பது, இப்படி வைராஜமென்னும் சாமமானது ருதுக்களில் கோக்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் ஸந்தானம் பசுக்கள் பிருஹமதேஜஸ்ஸு இவைகளும் விளங்குவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்னபலன்களையும் பெறுவன், இவன் ருதுக்களை நிந்திக்கக்கூடாது. இதுவிரதம்,

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌦 𑌲𑍋𑌕𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தைபூமியாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை ஆகாசமாகவும், உத்கீதத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும், ப்ரதிஹாரத்தை திக்குக்களாகவும், நிதனத்தை ஸமுத்ரமாகவும் உபாசிப்பது, இப்படி சக்வரி யென்னும் சாமமானது லோகமாக உபாசிக்கத்தக்கது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் உயர்ந்த லோகங்களை அடைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களையும அடைவன், அவன் லோகங்களை நிந்திக்கலாகாது. இதுவிருதம். (உ)

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌜𑌾 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌵𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍋 𑌗𑌾𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌰𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌃 ॥௧॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌰𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தைஅஜமாகவும்ப்ரஸ்தாவத்தைஅவியாகவும்,(இவைஇரண்டும் ஆடுகளின்பேதங்கள்.) உத்கீதத்தைப் பசுவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தைக் குதிரை

யாகவும் நிதனத்தை புருஷனாகவும் இப்படி ரேவதி என்னும் ஸாமத்தை பசுக்களாக அறிந்து உபாசிப்பவன் பசுக்களை அடைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச் சொன்ன பலன்களையும் அடைவன். அவன் பசுக்களை நிந்திக்கலாகாது. இது விரதம்.

அத ஏகோநவிம்ஶ: கண்ட:.

லோமஹிங்காரஸ்த்வக்ப்ரஸ்தாவோ மாம்ஸமுத்கீதோ(அ)ஸ்தி ப்ரதிஹாரோ மஜ்ஜா நிதனமேதத்யஜ்ஞாயஜ்ஞீயமங்கேஷு ப்ரோதம் ॥க॥ ஸ ய ஏவமேதத்யஜ்ஞாயஜ்ஞீயமங்கேஷு ப்ரோதம் வேதாங்கீ பவதி நாங்கேன விஹூர்ச்சதி ஸர்வமாயுரேதி ஜ்யோக்ஜீவதி மஹான்ப்ரஜயா பஶுபிர்பவதி மஹான்கீர்த்யா ஸம்வத்ஸரம் மஜ்ஜ்ஞோ நாஶ்நீயாத்தத்வ்ரதம் மஜ்ஜ்ஞோ நாஶ்நீயாதிதி வா ॥உ॥

ஸ௦-ரா—ஹிங்காரத்தைமயிராகவும்ப்ரஸ்த்தாவத்தைத்தோலாகவும்உத்கீதத்தை மாம்ஸமாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை எலும்பாகவும் நிதனத்தை மஜ்ஜாவாகவும் இப்படி யஜ்ஞாயஜ்ஞியமென்னும் ஸாமத்தை அங்கமாக அறிந்து உபாசிப்பவன் அங்கமூர்த்தி உடையவனாவன். எவ்விதமான அங்கவைகல்யமும் உண்டாகாது. தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய மற்ற பலன்களையும் அடைவன். இவன் ஒருவருஷம் மாம்ஸபக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. அல்லது எப்போதும் மாம்ஸபக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. இதுவிரதம்.

அத விம்ஶ: கண்ட:.

அக்நிர்ஹிங்காரோ வாயு: ப்ரஸ்தாவ ஆதித்ய உத்கீதோ நக்ஷத்ராணி ப்ரதிஹாரஶ்சந்த்ரமா நிதனமேதத்ராஜனம் தேவதாஸு ப்ரோதம் ॥க॥

ஸ ய ஏவமேதத்ராஜனம் தேவதாஸு ப்ரோதம் வேதைதாஸாமேவ தேவதானாம் ஸலோகதாம் ஸார்ஷ்டிதாம் ஸாயுஜ்யம் கச்சதி ஸர்வமாயுரேதி ஜ்யோக்ஜீவதி மஹான்ப்ரஜயா பஶுபிர்பவதி மஹான்கீர்த்யா ப்ராஹ்மணான்ன நிந்தேத்தத்வ்ரதம் ॥உ॥

ஸ௦-ரா—ஹிங்காரத்தைஅக்னியாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை வாயுவாகவும்உத்கீதத்தை ஸூர்யனாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை நக்ஷத்ரங்களாகவும் நிதனத்தை சந்திரனாகவும் இபபடி ராஜனம் எனனும் ஸாமத்தை தேவதையாக அறிந்து உபாசிப்பவன் இந்த தேவதைகளினுடைய லோகத்தையாவது, ஸம்பத்தையாவது, போகத்தையாவது, அடைவன். ப்ராஹ்மணர்கள் ப்ரத்யக்ஷதேவதைகளென்று ச்ருதிகளில் கூறப்படுதலால் இவர்கள் ப்ராஹ்மணர்களை நிந்திக்கலாகாது, இது விரதம். (க-உ)

தான் உபாசிக்கும் தேவதையின் லோகத்திற்போய்ச் சேருவது ஸாலோக்யம். அதன் ஸம்பத்தைப்போன்ற ஸம்பத்தைப்பெறுவது ஸார்ஷ்டிதை. சங்—ஒரேதேஹமாகச் சேர்ந்துவிடுவது ஸாயுஜ்யம்.) சங்-அந்த தேவதையின் போகத்துக்கு ஸமானமான போகத்தை அடைவது ஸாயுஜ்யம்.

அத ஏகவிம்ஶ: கண்ட:.

த்ரயீ வித்யா ஹிங்காரஸ்த்ரய இமே லோகா: ஸ ப்ரஸ்தாவோ(அ)க்நிர்வாயுராதித்ய: ஸ உத்கீதோ நக்ஷத்ராணி வயாம்ஸி மரீசய: ஸ ப்ரதிஹார: ஸர்பா கந்தர்வா: பிதரஸ்தந்நிதனமேதத்ஸாம ஸர்வஸ்மின்ப்ரோதம் ॥க॥

ஸமஸ்தவேத ஸமஸ்தமெவஸ்மை ஸர்வம் வேதெஸமஸ்தம் ஸாமோபாஸ்தெ ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—ஹிங்காரத்தை ருக்யஜுஸ்ஸு ஸாமம் என்னும்மூன்றுவேதமாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை மூன்று லோகங்களாகவும் உத்கீதத்தை அக்னி வாயு ஸூர்யன் இம்மூவராகவும், ப்ரதிஹாரத்தை நக்ஷத்ரம் ஜலம் கிரணம் இதுகளாகவும் நிதனத்தை ஸர்ப்பம் கந்தர்வர்கள் பித்ருதேவதைகள் இதுகளாகவும், இப்படி ஸாமஸமுதாயத்தை ஸர்வமுமாக அறிந்து உபாஸிப்பவன் (ரங்—தானநினைக்கும் பலன்கள் எல்லாவற்றையும் அடைவன்) சங்—தானே ப்ரம்ஹமமாக ஆய்விடுவான். (௧௨)

தஸ்தைஷ ஶ்லோக:॥ யாநி பஞ்சதா த்ரீணி த்ரீணி தேப்யோ ந ஜ்யாய: பரமந்யதஸ்தி ॥ ௩ ॥ யஸ்தத்வேத ஸ வேத ஸர்வம் ஸர்வா திஶோ பலிமஸ்மை ஹரந்தி । ஸர்வமஸ்மீத்யுபாஸீத தத்வ்ரதம் தத்வ்ரதம் ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—இப்படி ஸாமத்தை ஸர்வாத்மகமாக உபாசனம்செய்யவேண்டியதைப்பற்றி மந்திரமொன்றுண்டு ஹிங்காரம்முதலிய ஐந்துவித ஸாமங்களும் மூன்றுவேதம் முதலிய மும்மூன்றாகச் சொல்லப்பட்டதல்லவா இதற்கு மேற்பட்டதொன்றுமில்லை. (ர) இதை அறிந்தவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன். எல்லாதிக்குகளில் உள்ளவர்களும் இவனுக்கு வசமாகி இவனுக்குவேண்டிய போகங்களைக்கொண்டுவந்துகொடுப்பார்கள். (சங்—எல்லாம் நானே என்று ஸாமத்தை உபாஸிப்பது.) (ரங்—ஸாமம் எல்லாவற்றையும் ஸர்வாச்ரயமாகவும் தன்னைவிட வேறுபடாததாகவும் உபாசிக்கக்கடவன்.) இதுவே இவனுக்குவிரதம், மறுபடி தத்வரதம் என்றது ஸாமோபாஸனம் முடிந்ததைக் காட்டுகைக்காக. (௪)

த்வாவிம்ஶ: கண்ட:।

விநர்தி ஸாம்நோ வ்ருணே பஶவ்யமித்யக்நேருத்கீதோऽநிருக்த: ப்ரஜாபதேர்நிருக்த: ஸோமஸ்ய ம்ருது ஶ்லக்ஷ்ணம் வாயோ: ஶ்லக்ஷ்ணம் பலவதிந்த்ரஸ்ய க்ரௌஞ்சம் ப்ருஹஸ்பதேரபத்வாந்தம் வருணஸ்ய தாந்ஸர்வாநேவோபஸேவேத வாருணம் த்வேவ வர்ஜயேத் ॥ ௧ ॥

பொது-தாத்—இப்படி ஸாமோபாஸனம் சொல்லப்பட்டபின்பு இதில் உத்காதாவிற்குரிய கானஸம்பத்து உபதேசிக்க படுகிறது. விருஷபத்தின் குரல்போன்ற குரலால் ஸாமத்தை கானம்செய்வது பசுக்களுக்கு ஹிதமானது. (சங்—அதைநான் விரும்புகிறேனென்று யஜமானன் அல்லது உத்காதா நினைக்கிறது. (ரங்—அதை இவன் விரும்பக்கடவன்.) (உத்காணமானது அதனிங்ய தேவதையாக உடையது. அதையும் விரும்புகிறேனென்று சங்—பா.)

ஸ0-ரா—இன்ன சாமம் என்று குறிப்பிடாத துக்குப்ருஹ்மாவும் ஸபஷ்டமான ஸாமத்திற்குவாயுவும் அதிகப்ரயத்னத்தோடுசொல்லப்படுவதும் ஸக்ஷணமுமானகானத்திற்கு இந்திரனும் தேவதைகள். ரங்—அஸ்பஷ்டமாகச்செய்யும் உத்கானத்திற்கு அக்னியும் ஸ்பஷ்டமாகச்செய்யும் காரனத்திற்கு ப்ருஹ்மாம் மிருதுவும் ஸக்ஷணமுமான கானத்திற்கு ஸோமனும் ச்லக்ஷணமான கானத்திற்கு வாயுவும் பலமான பிரயத்தனத்தோடு செய்யும் கானத்திற்கு இந்த்ரனும் தேவதைகள்.

பொது-தாத்—க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் குரல்போன்றகானத்திற்கு பிருஹஸ்பதியும் உடைந்த வெண்கலத்தின் சத்தம் போன்றகாரனத்திற்குவருணனும் தேவதைகள். வருணனை தேவதையாகக்கொண்ட இந்தகானம் நீங்கலாகமற்றவையெல்லாம் உயாஸிக்கத்தக்கவை.

ரங்—அவ்வரகானங்கள் அந்தந்த தேவதைகளைப்ரீதி பண்ணிவைப்பன். (௧)

𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌶𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌗𑌾𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍀𑌤 ||௨||

ஸ०-ரா—தேவதைகளுக்கு மரணமில்லாமையையும் பித்ருக்களுக்குஸ்வதையையும் மனிதர்களுக் காசைகளையும் பசுக்களுக்குப்புல் ஜலம் இவைகளையும் யஜமானனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தையும் எனக்கு அன்னத்தையும் இதனால் ஸாதிக்கிறேனென்று கானம்செய்யக்கடவன்- இப்பலன்களை மனதில் தியானம்செய்துகொண்டு ஸ்வரம் முதலியது பிசகாமல் ஸ்தோத்ரம் செய்யக்கடவன். (௨)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌊𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍂𑌪𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌵𑌂 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ||௩||

ஸ०-ரா—ஆகாரம்முதலிய அச்செழுத்துகளெல்லாம் இந்திரனுக்கும் ஷஸஹ இந்நான்கெழுத்துகளும் பிருஹ்மாவுக்கும், ககாரம்முதல் மகாரம் வரையில் உள்ள இருபத்தைந்தெழுத்துகளும் மிருத்யுவுக்கும் அவயவஸ்தானத்திலிருப்பனவாம் இவ்விதமாககானவிசேஷம்முதலியதை யறிந்துகானம்செய்யும் உத்காதாவைக்குறித்து நீஸ்வரம் பிசகிச்சொன்னாய் என்றுயாராவது கேட்பானாகில் நான் இந்தரனை சரணமடைந்த வனாதலின் அவனே உனக்குத்தக்கபடி விடை அளிப்பனென்றிவ்வுத்காதா அவனுக்குப்பதில் சொல்லக்கடவன். (௩)

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑍂𑌷𑍍𑌮𑌸𑍂𑌪𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌵𑌂 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌷𑍂𑌪𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌵𑌂 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ||௪||

ஸ०-ரா—அவ்வாறே நீ ஊஷ்மமென்று சொல்லப்படும் ஶஷஸஹ இவ்வக்ஷரங்களில் பிசகிவிட்டாயென்று யாராவது சொன்னால் அவனுக்கு நான் பிருஹ்மாவை சரணமடைந்தவனாதலால் அவனே உன்னை சூர்ணமாக்குவானென்றும் ஸ்பர்சமென்று சொல்லப்பட்ட க முதல் ம வரையிலுள்ள எழுத்துக்களில் பிசகிச்சொன்னாயென்று யாராவது சொன்னால் நான் மிருத்யுவை சரணமடைந்தவனாதலால் அவன் உன்னை பஸ்மமாக்குவனென்றும் பதில் சொல்லக்கடவன். (௪)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌘𑍋𑌷𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌊𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾 𑌲𑍇𑌶𑍇𑌨𑌾𑌨𑌭𑌿𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ||௫||

ஸ०-ரா—நான் இந்திரனுக்கு பலத்தை உண்டுபண்ணுகிறேன் என்று தியானித்துக்கொண்டு எல்லா அச்சுக்களையும் சப்தத்தோடும் பலத்தோடும் சொல்லக்கடவன் ப்ரஹ்மாவிற்கு ஆத்மாவைக்கொடுக்கிறேனென்று த்யானித்துக்கொண்டு ஊஷ்மங்களை உள்ளடக்கியாவது வெளியில் கக்கிட்டாவது உச்சரியாமலிவ் மிருத்யுவிடத்தில் நின்றும் என்னை நான் காத்துக்கொள்ளுகிறேனென்று தியானித்துக்கொண்டு ஸ்வரங்களைமெள்ள அவசரமின்றி சொல்லக்கடவன். (௫)

ரா—அச்சுக்களைக்கிரமமாய்ச் சொல்வது இந்திரனுக்கு பலத்தைதருகிறது இப்படியே மேலும்பொருள்கொள்ளுவது எழுத்துகுறைவாகச்சொல்வதுக்ரஸ்தம்(உள்ளடக்கிச்சொல்வது) வேகமாய்ச்சொல்வது நிரஸ்தம் (வெளியில் கக்கிச்சொல்வது.

அத த்ரயோவிம்ஶ: கண்ட:.

த்ரயோ த⁴ர்மஸ்கந்தா⁴ யஜ்ஞோ(அ)த்⁴யயநம் தா³நமிதி ப்ரத²மஸ்தப ஏவ த்³விதீயோ ப்³ரஹ்மசார்யாசார்யகுலவாஸீ த்ருதீயோ(அ)த்யந்தமாத்மாநமாசார்யகுலே(அ)வஸாத³யந்ஸர்வ ஏதே புண்யலோகா ப⁴வந்தி ப்³ரஹ்மஸம்ஸ்தோ²(அ)ம்ருதத்வமேதி ||க||

ஸ—ஓங்காரத்தின் உபாஸனத்தை விதிக்கும் பொருட்டு இதுகண்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது தர்மமானது மூன்றுபிரிவாகப் பிரிக்கப்படும் யாகம் வேதியயனம் தானம் இவைசெய்தல் அதாவது கிருஹஸ்தாச்ரமம் ஒன்று தபஸ்ஸுசெய்தல் அதாவது வானப்பிரஸ்தாச்சரமம் ஒன்று ஆசார்யன் வீட்டில் அவனுக்குப்பணிவிடைசெய்து கொண்டு எல்லாகாலத்தையும் போக்குகிற நைஷ்டிகப்ருஹ்மசாரி ஆச்ரமம் ஒன்று இம்மூன்றுச்ரமத்திலவர்களும் புண்யலோகங்களை ஆடையவர்கள் ஓங்காரத்தையே உச்சாரணம்செய்யும் ஸந்யாஸாசரமத்திலவன பரப்ருஹ்மமாகவே ஆய்விடுவான். (க)

ரா—தபஸ் என்பது இருவருக்கு முண்டாதலால் வானப்ரஸ்தனையும் ஸன்யாஸியையும் சேர்த்து ஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டது இந்நான்கு ஆச்ரமங்களிலும் தங்களுக்குரியகடமையோடு நடப்பவர்கள் புண்யலோகங்களை ஆடைவார்கள் இவர்களில் ப்ருஹ்மநிஷ்டியான முடையவர்கள் மோக்ஷத்தை அடைவார்கள். (க)

ப்ரஜாபதிர்லோகாநப்⁴யதபத்தேப்⁴யோ(அ)பி⁴தப்தேப்⁴யஸ்த்ரயீ வித்³யா ஸம்ப்ராஸ்ரவத்தாமப்⁴யதபத்தஸ்யா அபி⁴தப்தாயா ஏதாந்யக்ஷராணி ஸம்ப்ராஸ்ரவந்த பூ⁴ர்பு⁴வ:ஸ்வரிதி ||உ|| தாந்யப்⁴யதபத்தேப்⁴யோ(அ)பி⁴தப்தேப்⁴ய ஓங்கார: ஸம்ப்ராஸ்ரவத்தத்³யதா² ஶங்குநா ஸர்வாணி பர்ணாநி ஸந்த்ருண்ணாந்யேவமோங்காரேண ஸர்வா வாக்ஸந்த்ருண்ணோங்கார ஏவேத³ம் ஸர்வமோங்கார ஏவேத³ம் ஸர்வம் ||௩||

ஸ-ரா—ப்ரஜாபதியானவர் ஸாரமான திதுவென்றியும் பொருட்டு லோகங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்தார் அவரதுபுத்தியில் மூன்றுவேதங்கள்ஸாரமாகத்தோன்றியது. அதை ஆராயந்தார் பூர்புவஸுவ: என்வது ஸாரமாக ஏற்பட்டது மறுபடி ஆராய்ந்தார் ஓங்காரம் ஸாரமாக ஏற்பட்டது இலைகளெல்லாம் இவ்வோங்காரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது ஓங்காரமே இதெல்லாமாயிருக்கிறது. (௩)

அ-பே—இங்குப்ரஜாபதி யொன்று விராட்புருஷனைச் சொல்லுகிறது.ஓங்கார ஏவேதம் ஸர்வம் என்று மறுபடிசொன்னது ஆதரவினுல். (உ-௩-௪)

அத சதுர்விம்ஶ: கண்ட:.

ப்³ரஹ்மவாதி³நோ வத³ந்தி யத்³வஸூநாம் ப்ராத:ஸவநம் ருத்³ராணாம் மாத்⁴யந்தி³நம் ஸவநமாதி³த்யாநாம் ச விஶ்வேஷாம் ச தே³வாநாம் த்ருதீயஸவநம் ||க||

ஸ-ரா—ப்ரஸக்தாநு ப்ரஸக்தமாகக் கர்மத்தின் அங்கமானசிலஉபாஸனங்கள் சொல்லப்படுகின்றன வேதம் அறிந்த பிராமணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ப்ராதஸ்ஸ

வனத்துக்கு வஸுக்களுக்கும் மாத்தியந்தினஸவநத்திற்கு ருத்ரர்களும் த்ருதீயஸவனத்திற்கு ஸூர்யர்கள் விச்வேதேவர்கள் இவர்களும் அதிபதிகளாகையால் முறையே பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் என்னும் மூன்றுலோகங்களும் அவர்கள் வசமாய் விடுகின்றனவே. (௧)

க்வ தர்ஹி யஜமாநஸ்ய லோக இதி ஸ யஸ்தம் ந வித்³யாத் கத²ம் குர்யாத³த² வித்³வாந் குர்யாத் ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா—யாகம்செய்யும் யஜமானன் அடையவேண்டியதாய்லோகமொன்றும் மிகுதியாகக்காணுமே தான் போகவேண்டியலோக மிது வென்று அவனுக்குத் தெரியாமல் போனால் அவன் எப்படியாகம் செய்ய ஆரம்பிப்பன். ஆதலால் இனிசொல்லப்போகிற விஷயத்தை அறிந்தவனே யாகம் செய்யக்கடவன்.

புரா ப்ராதரநுவாகஸ்யோபாகரணாஜ்ஜக⁴நேந கா³ர்ஹபத்யஸ்யோத³ங்முக² உபவிஶ்ய ஸ வாஸவ ஸாமாபி⁴கா³யதி ॥ ௩ ॥

ஸ௦-ரா—ப்ராதரநுவாகம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன்னமே கார்ஹபத்யாக்னிக்குப்பின்னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்து வஸுக்களைதேவதையாக்கிக்கொண்டு மேல்வரும் ஸாமத்தை அவன் கானம்செய்யக்கடவன். (௩)

லோகத்³வாரமபாவா௩ர்ணு ௩ ௩ பஶ்யேம த்வா வயம் ரா ௩ ௩ ௩ ௩ ஹு௩ம் ஆ ௩ ௩ ஜ்யா ௩ யோ ௩ ஆ ௩ ௨ ௧ ௧ இதி ॥ ௪ ॥

ஸ௦-ரா—ஓ அக்னியே நீ பூலோகத்தின் வழியைத்திறப்பாயாக என்பதாம் பூலோகத்தின்போகங்களை அனுபவிக்கும்பொருட்டு அவ்வழியாக நாங்கள் உன்னைப் பார்க்கக்கடவோம், என்பது இதன்பொருள். (௪)

அத² ஜுஹோதி நமோ(அ)க்³நயே ப்ருதி²வீக்ஷிதே லோகக்ஷிதே லோகம் மே யஜமாநாய விந்தை³ஷ வை யஜமாநஸ்ய லோக ஏதாஸ்மி ॥ ௫ ॥

அத்ர யஜமாந: பரஸ்தாதா³யுஷ: ஸ்வாஹா(அ)பஜஹி பரிக⁴மித்யுக்த்வோத்திஷ்ட²தி தஸ்மை வஸவ: ப்ராத:ஸவநம் ஸம்ப்ரயச்ச²ந்தி ॥ ௬ ॥

ஸ௦-ரா—பிறகு மேல்வரும் மந்திரங்களால் ஹோமம்செய்யக்கடவன் பூலோகத்திலுள்ள அக்கினிக்கு நமஸ்காரம் யஜமானனாகிய எனக்கு உனதுலோகத்தைக்கொடுக்கக்கடவாயாக நான் மரணமடைந்த பின்பு இந்தலோகத்திற்கு வருவேனாக இப்படிஹோமம் செய்வது கதவைத்திற என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் மரணமானவுடனே அந்தலோகத்திற்குப் போகிறான் இப்படி ஹோமம் செய்யப்பட்ட வஸு தேவதைகள் தங்கள் லோகத்தை இந்த யஜமானனுக்குக் கொடுக்கின்றன. (௫-௬)

புரா மாத்⁴யந்தி³நஸ்ய ஸவநஸ்யோபாகரணாஜ்ஜக⁴நேநாக்³நீத்⁴ரீயஸ்யோத³ங்முக² உபவிஶ்ய ஸ ரௌத்³ர ஸாமாபி⁴கா³யதி ॥ ௭ ॥ லோகத்³வாரமபாவா௩ர்ணு ௩ ௩ பஶ்யேம த்வா வயம் வைரா ௩ ௩ ௩ ௩ ஹு௩ம் ஆ ௩ ௩ ஜ்யா ௩ யோ ஆ ௩ ௨ ௧ ௧ இதி ॥ ௮ ॥ அத² ஜுஹோதி நமோ வாயவே(அ)ந்தரிக்ஷக்ஷிதே லோகக்ஷிதே லோகம் மே யஜமாநாய விந்தை³ஷ வை யஜமாநஸ்ய லோக ஏதாஸ்மி ॥ ௯ ॥ அத்ர யஜமாந: பரஸ்தாதா³யுஷ: ஸ்வாஹா(அ)பஜஹி பரிக⁴மித்யுக்த்வோத்திஷ்ட²தி தஸ்மை ருத்³ரா மாத்⁴யந்தி³நஸவநம் ஸம்ப்ரயச்ச²ந்தி ॥ ௧௦ ॥

ஶம்-ரா—மாத்யந்தினஸவநம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன்னே தக்ஷிணாக்கினியின்பின்னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு ருத்ரனை தேவதையாக உடைய𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 என்னும் ஸாமத்தை (வைராஜயாய்- ஆகாசலோகத்தை அடைவதற்காக, மற்றவைகளுக்கு முன்போலவே பொருள்.) கானம்செய்து அந்தரிக்ஷலோகத்தில் வாஸம்செய்யும் வாயுவுக்கு நமஸ்காரம். எனக்கு நீ அந்த லோகத்தைக்கொடுப்பாயாக, நான்மரணத்துக்குப் பிறகு அங்கேவருவேனாக, என்று ஹோமம்செய்யக்கடவன். இவன்மரணமடைந்த உடனே கதவைத்திறஎன்று சொல்லிக்கொண்டே ஆகாச லோகத்தை அடைவன். அவனுக்கு ருத்ரர்கள்மாத்யந்தினஸவனத்தின் பலமாகிய ஆகாசலோகத்தைக்கொடுக்கிறார்கள்.

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯 𑌸𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌕𑌰𑌣𑌾𑌜𑍍𑌜𑌘𑌨𑍇𑌨𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 ||௧௧|| 𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑍂 ௨,௩,௩ 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 ௩,௩,௩,௩ 𑌹𑍁𑌂 ௩ 𑌆 ௩,௩ 𑌜𑌾௩ 𑌯𑍋௩ 𑌆௩,௪,௫ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 || ௧௩|| 𑌅𑌥 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑍂 ௨,௩,௩ 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾 ௩,௩,௩,௩ 𑌹𑍁𑌂 ௩ 𑌆 ௩,௩ 𑌜𑌾 𑌯𑍋௩ 𑌆௩,௧,௧,௧ - 𑌇𑌤𑌿 || 𑌅𑌥 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑍇 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤||௧௪|| 𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕 𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌪𑌹𑌤 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ||௧௫|| 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌹 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||௧௬||

ஶம்-ரா—த்ருதீயஸ்வனத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னே ஆகவனீயாக்னியின் பின்னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்து ஸூர்யனை தேவதையாக உடைய "𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰......𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯" என்னும் ஸாமத்தையும், விச்வே தேவர்களை தேவதையாக உடைய "𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰......𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯" என்றும் ஸாமத்தையும், (ஸ்வாராஜ்யம்-ஸூர்யனைப்போல் ஆகாசலோகத்தில் ஸ்வதந்த்ரனாயிருப்பது. ஸாம்ராஜ்யம்-உத்தமமன ஸ்வர்க்கபலன்.) கானம்செய்து, ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வாசம் செய்கிற ஸூர்யர்களுக்கும் விச்வேதேவர்களுக்கும் நமஸ்காரம், எனக்கு நீங்கள் அந்த லோகத்தைக் கொடுக்கக்கடவீர்களாக நான் மரணமடைந்த உடனே அந்த லோகத்திற்கு வரக்கடவேனாக. என்று ஹோமம்செய்யக்கடவன். இவன் மரணமடைந்த உடனே கதவைத்திறவுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குப்போகிறான். இவனுக்கு ஸூர்யர்களும் விச்வேதேவர்களும் தருதீயஸசனத்தின் பலமாகிய ஸ்வர்க்கலோகத்தைக்கொடுக்கிறார்கள். இதை அறிபவன் யாகங்களின் தத்வத்தை அறிந்தவனாம். "யஏவம் வேத என்று" மறுபடிசொன்னது அத்தியாயம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (௧௬)

மத்வ—இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லப்படும் சப்தங்கள் எல்லாம் விஷ்ணுவையே சொல்லுகின்றன. ஸர்வஜகத்காரணபூதனான விஷ்ணுவை அறியாமையால் ஸம்ஸாரத்தில் ஜீவன் அகப்பட்டுக்கொண்டு துக்கப்படுகிறான். விஷ்ணு ஸர்வவ்யாபீ. அக்னிமுதலிய தேவதைகளின் அந்தர்யாமியாகிய விஷ்ணு இவன் அடையவேண்டிய லோகங்களுக்குத் தடங்கலானவைகளை நீக்கி அவைகளைக்கொடுக்கிறார். ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் பேதம் உண்மையானது. விஷ்ணுவே ஸர்வோத்தமமான பரதேவதை.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃

𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂 || 𑌅𑌸𑍌 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌧𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑍀𑌨𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑍂𑌪𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ||௧||

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌋𑌚 𑌏𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍃𑌤 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌆𑌪𑌃 ||௨||

𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾 𑌋𑌚𑌃 𑌏𑌤𑌮𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌤 ||௩||

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ||௪||

ஸ0-ரா—இதில் மதுவித்யை சொல்லப்படுகிறது. வஸுமுதலிய தேவதைகளை ஸந்தோஷப்படுத்துவதால் ஸூர்யன் மது வென்று சொல்லப்படுகிறான். ((ரங்—ஸூர்யனை மதுவாக உபாஸிப்பது.) மது என்பது தேனாகையாலும் தேனானது குறுக்கான கொம்பில் கட்டப்பபட்ட தேனடையில் இருப்பதாகையாலும் அதில் தேனீக்குட்டிகள் இருப்பதாலும் அதை வண்டுகள் புஷ்பரசங்களால் உண்டாக்குகிறன வாதலாலும் ஸ்வர்க்கத்தைக்குறுக்குக் கொம்பாகவும் ஆகாசத்தைத் தேனடையாகவும் கிரணங்களால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட ஜலங்களைக்குட்டியாகவும், (2) அவனது கிழக்கத்திய கிரணங்களை கிழக்குபக்கத்திய தேனறைகளாகவும், ருக்வேதத்தைப் புஷ்பமாக ருக்மந்திரங்களை வண்டு (தேனீக்) களாகவும் ருக்மந்த்ரங்களால் யாகங்களில் ஹோமம் செய்யப்படும் நெய் முதலியவைகளை பஷ்பரஸமாகவும் பாவிப்பது தேனீபோன்ற இம்மந்த்ரங்கள் புஷ்பம்போன்ற ருக்வேதகர்மங்களைப் பரிதபிக்ககீர்த்தி தேககாந்தி கரணபாடவம் பலம் அன்னாத்யம் (அன்னம்முதலியது அன்னம் ஜீரணசக்தி தேவதைகளைகளுக்குபலம் கொடுக்கத் தக்கது) என்னும் ரஸம் உண்டாயிற்று. (௩) இது சூர்யனிடம் போய் ஸூர்யனை வியாபித்துக்கொண்டது. அது தன் சூர்யன் உதயமாகும்போது காணப்படும் சிவப்புருபம். (ரங்-இந்தருபத்தை அந்தப்பலமாக உபாஸிப்பது. (௪)

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌆𑌪𑌃 ||

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌤 ||

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ||௩||

ஸ0-ரா—அவனது தென்பக்கத்து கிரணங்களைதெற்கு பக்கத்திய தேன் அறைகளாகவும் யஜுர்வேதத்தை புஷ்பமாகவும் யஜுர்வேத மந்திரங்களை வண்டுகளாகவும் பாவிப்பது, மற்றவைகளுக்குமுன்போலவேபொருள். அது தான்சூர்யனது வெளுப்புருபம்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾

ஆப꞉ ||௧|| தாநி வா ஏதாநி ஸாமாநி ஏதꣳ ஸாமவேதமப்யதபꣳஸ்தஸ்யாபிதப்தஸ்ய யஶஸ்தேஜ இந்த்ரியம் வீர்யமந்நாத்யꣳ ரஸோ(அ)ஜாயத ||௨|| தத்வ்யக்ஷரத்ததாதித்யமபிதோ(அ)ஶ்ரயத்தத்வா ஏதத்யதேததாதித்யஸ்ய க்ருஷ்ணꣳ ரூபம் ||௩||

ஸ0-ரா—மேற்குபக்கத்திய கிரணங்களை அந்தப்பக்கத்திய தேனறைகளாகவும் ஸாமவேதங்களை புஷ்பங்களாகவும் ஸாமமந்த்ரங்களை வண்டுகளாகவும் உபாசிப்பது மற்றவைகளுக்கு முன்போலவே பொருள் இது சூர்யனது கறுப்புகாந்தி.

சதுர்த꞉ கண்ட꞉.

அத யே(அ)ஸ்யோதஞ்சோ ரஶ்மயஸ்தா ஏவாஸ்யோதீச்யோ மதுநாட்யோ(அ)தர்வாங்கிரஸ ஏவ மதுக்ருத இதிஹாஸபுராணம் புஷ்பம் தா அம்ருதா ஆப꞉ ||௧|| தே வா ஏதே(அ)தர்வாங்கிரஸ ஏததிதிஹாஸபுராணமப்யதபꣳஸ்தஸ்யாபிதப்தஸ்ய யஶஸ்தேஜ இந்த்ரியம் வீர்யமந்நாத்யꣳ ரஸோ(அ)ஜாயத ||௨|| தத்வ்யக்ஷரத்ததாதித்யமபிதோ(அ)ஶ்ரயத்தத்வா ஏதத்யதேததாதித்யஸ்ய பரꣳ க்ருஷ்ணꣳ ரூபம் ||௩||

ஸ0-ரா—வடக்கு பக்கத்துக்கிரணங்களை வடபக்கதுத்தேன்அறைகளாகவும்இதிஹாஸபுராணங்களை புஷ்பங்களாகவும் அதர்வா அங்கிரஸ் இவர்களால் ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கப்பட்ட மந்த்ரங்களை தேனீக்களாகவும் உபாசிப்பது. இதுதான் சூர்யனிடத்திலுள்ள அதிககறுப்பான ரூபம்.

பஞ்சம꞉ கண்ட꞉.

அத யே(அ)ஸ்யோர்த்வா ரஶ்மயஸ்தா ஏவாஸ்யோர்த்வா மதுநாட்யோ குஹ்யா ஏவாதேஶா மதுக்ருதோ ப்ரஹ்மைவ புஷ்பம் தா அம்ருதா ஆப꞉ ||௧|| தே வா ஏதே குஹ்யா ஆதேஶா ஏதத்ப்ரஹ்மாப்யதபꣳஸ்தஸ்யாபிதப்தஸ்ய யஶஸ்தேஜ இந்த்ரியம் வீர்யமந்நாத்யꣳ ரஸோ(அ)ஜாயத ||௨|| தத்வ்யக்ஷரத்ததாதித்யமபிதோ(அ)ஶ்ரயத்தத்வா ஏதத்யதேததாதித்யஸ்ய மத்யே க்ஷோபத இவ ||௩||

ஸ0-ரா—அவனது மேல் கிரணங்களை மேல் பக்கத்துத்தேனறைகளாகவும் ப்ரணவத்தைப் புஷ்பமாகவும் ப்ரஹ்மவிஷயமான உபநிஷத்துகளை உபதேசிப்பதை வண்டுகளாகவும் உபாசிப்பது. மற்றவை முன்புபோலவே வெகு உன்னிப்பாய் பார்க்கும்போது ஸூர்ய மண்டலம் நடுவில் அசைவது காணப்படும். அதுவே இது.

தே வா ஏதே ரஸாநாꣳ ரஸா வேதா ஹி ரஸாஸ்தேஷாமேதே ரஸாஸ்தாநி வா ஏதாந்யம்ருதாநாமம்ருதாநி வேதா ஹ்யம்ருதாஸ்தேஷாமேதாந்யம்ருதாநி ||௪||

ஸ0-ரா—இங்குசொன்ன சிவப்புமுதலிய சூர்யனுடைய ரூபங்கள்ஐந்தும்.லோகத்தில் ஸாரபூதமாகையாலே ரஸமென்று சொல்லப்படும் வேதங்களில் இது ஸாரமாகையாலே ரஸத்துக்கும் ரஸமென்றும், நித்யமாகையாலே அமிருதமென்று ப்ரஸித்தமான வேதங்களில் சாரமாகையாலே அமிருதத்திற்கும் அமிருதமென்றும் சொல்லப்படும்.

அத² ஷஷ்ட²: க²ண்ட³:.

தத்³யத்ப்ரத²மம்ருதம் தத்³வஸவ உபஜீவந்த்யக்³நிநா முகே²ந ந வை தே³வா அஶ்நந்தி ந பிப³ந்த்யேததே³வாம்ருதம் த்³ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ||௧||

ஸ்ரீ-ரா—சிவப்புமுதலியதாகச்சொன்ன ரூபங்கள் ஐந்தும் பஞ்சாமிருதங்கள் இதில் முதலான ரோஹிதரூபம் என்கிற அமிருத்தை ப்ராதஸ்ஸவனத்தின் தேவதைகளாகிய வஸுக்கள் எழுபேரும் தங்கள் தலைவனான அக்னியோடு அநுபவிக்கிருர்கள். அவர்கள் அநுபவிப்பது புசிப்பதுமல்ல குடிப்பதுமல்ல இந்த செகப்பு ரூபத்தைக்கண்ணுல்பார்த்து திருப்தியடைவதேயாம்.

த ஏததே³வ ரூபமபி⁴ஸம்விஶந்த்யேதஸ்மாத்³ரூபாது³த்³யந்தி ||௨||

ஸ ய ஏததே³வமம்ருதம் வேத³ வஸூநாமேவைகோ பூ⁴த்வாக்³நிநைவ முகே²நைததே³வாம்ருதம் த்³ருஷ்ட்வா த்ருப்யதி ஸ ஏததே³வ ரூபமபி⁴ஸம்விஶத்யேதஸ்மாத்³ரூபாது³தே³தி ||௩|| ஸ யாவதா³தி³த்ய: புரஸ்தாது³தே³தா பஶ்சாத³ஸ்தமேதா வஸூநாமேவ தாவதா³தி⁴பத்யꣳ ஸ்வாராஜ்யம் பர்யேதா ||௪||

ஸ்ரீ-ரா—இதைப்பார்த்து திருப்தியடைந்தவுடன் உதாசீனமாய் விடுகிருர்கள். போககாலம்வந்தபோது மறுபடி உத்ஸாஹத்தோடு ப்ரவர்த்திக்கிருர்கள். (௨) இப்படி ரோஹிதரூபமென்னும் இம்முதலாவது அமிருதமானது வஸுக்களுக்கு திருப்தி செபவிப்பதும் கண்ணுல் பார்க்கத்தக்கதும் வஸுக்களுக்கு ஜீவனாதாரமானதுமென்றறிந்து உபாசிப்பவன் தக்கதுங்யத்தால் தானும் வஸுக்களில் ஒருவனாய் இதை அநுபவிப்பதும் த்ருப்தியடைந்தபின்பு உதாசீனமாயிருப்பதும் மறுபடி போககாலம் வந்தபோது உத்ஸாஹத்தோடு ப்ரவர்த்திப்பதும் செய்வன். (௩) ஸூர்யனுடைய உதயாஸ்தமயங்கள் நடந்துவரும் வரையில் வஸுக்களைப்போலே இருப்பன்.

அ-பே—சந்த்ரமண்டலத்தில் போலே பரதந்த்ரனாய் தேவதைகளுக் காஹாரமாகஇராமல் ஸ்வதந்த்ரனாயிருப்பன்,

அத² ஸப்தம: க²ண்ட³:.

அத² யத்³த்³விதீயமம்ருதம் தத்³ருத்³ரா உபஜீவந்தீந்த்³ரேண முகே²ந ந வை தே³வா அஶ்நந்தி ந பிப³ந்த்யேததே³வாம்ருதம் த்³ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ||௧|| த ஏததே³வ ரூபமபி⁴ஸம்விஶந்த்யேதஸ்மாத்³ரூபாது³த்³யந்தி||௨|| ஸ ய ஏததே³வமம்ருதம் வேத³ ருத்³ராணாமேவைகோ பூ⁴த்வேந்த்³ரேணைவ முகே²நைததே³வாம்ருதம் த்³ருஷ்ட்வா த்ருப்யதி ஸ ஏததே³வ ரூபமபி⁴ஸம்விஶத்யேதஸ்மாத்³ரூபாது³தே³தி ||௩|| ஸ யாவதா³தி³த்ய: புரஸ்தாது³தே³தா பஶ்சாத³ஸ்தமேதா த்³விஸ்தாவத்³த³க்ஷிணத உதே³தோத்தரதோऽஸ்தமேதா ருத்³ராணாமேவ தாவதா³தி⁴பத்யꣳ ஸ்வாராஜ்யம் பர்யேதா ||௪||

ஸ்ரீ-ரா—வெளுப்புரூபமாகியஇரண்டாவது அமிருதத்தைஇந்த்ரன்முதலாகிய ருத்ரர்கள் அநுபவிக்கிருர்கள். மற்றவை முன்போலவே பொருள்படும். கிழக்கில்

உதயமும் மேற்கே அஸ்தமயமுமாய் நடப்பதுபோலே இதற்கு இரண்டுபங்கான காலம் தெற்கே உதயமும் வடக்கே அஸ்தமனமுமாய் நடந்தால் அவ்வளவு நாள் வரையில் ருத்ரபோகத்தைப் பெறுவன்.

அதாஷ்டமோ வர்க:

அத யத்த்ருதீயமம்ருதம் ததாதித்யா உபஜீவந்தி வருணேந முகேந ந வை தேவா அஸ்நந்தி ந பிபந்த்யேததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ॥ த ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஸந்த்யேதஸ்மாத்ரூபாதுத்யந்தி ॥ ஸ ய ஏததேவமம்ருதம் வேதாதித்யாநாமேவைகோ பூத்வா வருணேநைவ முகேநைததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யதி ஸ ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஸத்யேதஸ்மாத்ரூபாதுதேதி ॥௩॥ ஸ யாவதாதித்யோ தக்ஷிணத உதேதோத்தரதோऽஸ்தமேதா த்விஸ்தாவத்பஸ்சாதுதேதா புரஸ்தாதஸ்தமேதாதித்யாநாமேவ தாவதாதிபத்யꣳ ஸ்வாராஜ்யம் பர்யேதா ॥

அத நவமோ வர்க:

அத யச்சதுர்த்தமம்ருதம் தந்மருத உபஜீவந்தி ஸோமேந முகேந ந வை தேவா அஸ்நந்தி ந பிபந்த்யேததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ॥ த ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஸந்த்யேதஸ்மாத்ரூபாதுத்யந்தி ॥௨॥ ஸ ய ஏததேவமம்ருதம் வேத மருதாமேவைகோ பூத்வா ஸோமேநைவ முகேநைததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யதி ஸ ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஸத்யேதஸ்மாத்ரூபாதுதேதி ॥௩॥ ஸ யாவதாதித்ய: பஸ்சாதுதேதா புரஸ்தாதஸ்தமேதா த்விஸ்தாவதுத்தரத உதேதா தக்ஷிணதோऽஸ்தமேதா மருதாமேவ தாவதாதிபத்யꣳ ஸ்வாராஜ்யம் பர்யேதா ॥௪॥

அத தசமோ வர்க:

அத யத்பஞ்சமமம்ருதம் தத்ஸாத்யா உபஜீவந்தி ப்ரஹ்மணா முகேந ந வை தேவா அஸ்நந்தி ந பிபந்த்யேததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ॥ த ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஸந்த்யேதஸ்மாத்ரூபாதுத்யந்தி ॥௨॥ ஸ ய ஏததேவமம்ருதம் வேத ஸாத்யாநாமேவைகோ பூத்வா ப்ரஹ்மணைவ முகேநைததேவாம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யதி ஸ ஏததேவ ரூபமபிஸம்விஸத்யேதஸ்மாத்ரூபாதுதேதி ॥௩॥ ஸ யாவதாதித்ய உத்தரத உதேதா தக்ஷிணதோऽஸ்தமேதா த்விஸ்தாவதூர்த்வ உதேதார்வாகஸ்தமேதா ஸாத்யாநாமேவ தாவதாதிபத்யꣳ ஸ்வாராஜ்யம் பர்யேதா ॥௪॥

ஸ௦-ரா-பா—கறுப்புருபம் என்னும் மூன்றாவது அமிருதத்தை வருணன் முதலான ஆதித்யர்களும், அதிககறுப்புருபம் என்னும் நாலாவது அமிருதத்தை சந்திரன்

முதலிய மருத்துக்களும், நடுவில் சலனம் என்னும் ஐந்தாவது அமிருதத்தை ப்ரம்ம முதலிய ஸத்ய தேவதைகளும் அனுபவிக்கிறார்கள்.

மூன்றாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன்கீழ் இரண்டாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவனுக்குச் சொன்னகாலத்திற்கு இரண்டுபங்குகாலம் சூர்யலோகத்தில் ஸூர்யர்களில் ஒருவனாகவும், நான்காவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன் அதற்கு இரண்டு பங்குகாலம் மருத்துக்களில் லோகத்தில் அவர்களில் ஒருவனாகவும், ஐந்தாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன் அதற்கு இரண்டுபெருங்குகாலம் ஸத்யதேவதைகளின் லோகத்தில் அவர்களில் ஒருவனாகவும் இருந்து அந்தந்த போகங்களைப் பெறுவன். மற்றவைகளுக்கு முனிபோலவேபொருள்.

அத² ததூ³ர்த்⁴வ உதே³த்ய,

அத² தத ஊர்த்⁴வ உதே³த்ய நைவோதே³தா நாஸ்தமேதைகல ஏவ மத்⁴யே ஸ்தா²தா ததே³ஷ ஶ்லோக: ॥ க॥

ஸ0-ரா-பா—இப்படிவஸுக்கள் ருத்ரர்கள் ஆதித்யர்கள் மருத்துக்கள் ஸாத்ய தேவர்கள் இவர்களுக்கு யோக்கியமான ரோஹித ரூபம் முதலிய பஞ்சாமிருதங்களுக்கு ஸ்தானமாய் தேவமதுவென்று சொல்லப்பட்டு உதயம் அஸ்தமானமென்னும் காரியங்களையுடைய ஜ்யோதிலமண்டலமென்னும் ரூபமுடைய சூர்யனை சரீரமாக உடைய தும்கார்யாவஸ்தையை யுடையதுமான பிரஹ்மத்தின் உபாசனம் சொல்லப்பட்டது. இங்குநாமம் ரூபம்ஹ்ருதயம் இவையில்லாமல் முத்தி அஸ்தை (கார்யாவஸ்தையில்லாமை) யோடுகூடிய சூரியனென்னும் ஜீவனை சரீரமாக உடைய பிரஹ்மத்தின் உபாசனம் விதிக்கப்படுகிறது. உதயாஸ்தமய கார்யங்களால் பிராணிகளுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்தபின்பு தினபாள்யம்வந்தவுடனே அந்தகாரியமில்லாமல் ஏகாஸ்வபாவனாய் உதாசீனனாயிருக்கிறான் சூர்யன். இது முத்தாவஸ்தை. கல்பத்தின் ஆதியில் ஸூர்யனாவதற்கு முந்தின அவஸ்தையான சூரியனைச் சொல்லுகிறதென்னும் கூறலாம். இவ்விஷயத்தில் தேவதைகளைகுறித்தோர் யோகிசொன்ன லோகம் மேலே சொல்லப்படுகிறது.

ந வை தத்ர ந நிம்லோச நோதி³யாய கதா³சந । தே³வாஸ்தேநாஹம் ஸத்யேந மா விராதி⁴ஷி ப்³ரஹ்மணேதி ॥உ॥

ஸ0-ரா-பா—முத்தாவஸ்தையில் சூர்யனுக்கு உதயமாவது அஸ்தமானமாவது கிடையாது. இந்தஸத்தியத்தால் நான்பிரம்மத்தோடு விரோதத்தையடையவில்லை. ஸத்யமான பிரம்மகியானத்தைப் பெற்றவனாயிருக்கிறேனென்று தாத்பர்யம்.

ந ஹ வா அஸ்மா உதே³தி ந நிம்லோசதி ஸக்ருத்³தி³வா ஹாஸ்மை ப⁴வதி ய ஏதாமேவம் ப்³ரஹ்மோபநிஷத³ம் வேத³ ॥ ந ॥

ஸ0-ரா-பா—இப்படிசொன்ன பிருஹ்மவித்யையை யறிந்தவன் ஜனனமரணமில்லாதவனாக ஆவன் இவனுக்குமேல் காலமெல்லாம் பகல்பொழுதேயாம்.

சங்—நிரஞ்சனமான பிரஹ்மமேயாய் விடுகிறான். ரங்—இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இதுவித்யையையறிந்து உபாசிப்பவன் எப்போதும் எல்லாவஸ்துக்களையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் சக்தியையுடையவனாய் விழுவதால் ஸூர்யன் உதயமாவதாலாவது அஸ்தமிப்பதாலாவது இவனுக்கு லாபநஷ்டங்களொன்றுமில்லை. (௩)

தத்³தை⁴தத்³ ப்³ரஹ்மா ப்ரஜாபதய உவாச ப்ரஜாபதிர்மநவே மநு: ப்ரஜாப்⁴ய: தத்³தை⁴தது³த்³தா³லகாயாருணயே ஜ்யேஷ்டா²ய புத்ராய பிதா ப்³ரஹ்ம ப்ரோவாச ॥ச॥

ஸ0-ரா-பா—இவ்வித்யையின் பரம்பரை சொல்லப்படுகிறது இந்தமது வித்யையை (சங்—ஹிரண்யகர்ப்பன். விராட்புருஷனுக்கும், ரங்—சதுர்முகன் தக்ஷப்

ரஜாபதிக்கும் அவர் ஸ்வாயம்புவனுக்கும் மநுவானவர் இக்ஷ்வாகு முதலிய ஜனங்களுக்கும் உபதேசித்தார்கள். இவ்வித்யையை அருணரென்னும் ருஷிதன் ஜ்யேஷ்ட புத்ரன் உத்தாலகருக்கு உபதேசித்தார். (௪)

இதம் வாவ தஜ்ஜ்யேஷ்டாய புத்ராய பிதா ப்ரஹ்ம ப்ரப்ரூயாத்ப்ரணாய்யாய வாந்தேவாஸினே ||௫||

ஸம்-ரா-பா—இப்ப்ரஹ்மவித்யையை பிதாஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக் குபதேசிக்கக் கடவன். யோக்கியனை சிஷ்யனுக்கும் உபதேசிக்கலாம். (௫)

நாந்யஸ்மை கஸ்மைசந யத்யப்யஸ்மா இமாமத்பி: பரிக்ருஹீதாம் தனஸ்ய பூர்ணாம் தத்யாதேததேவ ததோ பூய இத்யேததேவ ததோ பூய இதி ||௬||

ஸம்-ரா-பா—நாலுசமுத்திரத்தின் மத்தியத்திலுள்ள இப்பூமி முழுவதையும் தனங்களால் நிறைந்துக்கொடுத்தாலும் அதைவிட இந்தவித்யையே மேல்பட்ட தாகையாலே இதைஜ்யேஷ்டபுத்திரன் தகுந்த சிஷ்யன் இவர்கள் தவிர மற்றயாருக்கும் சொல்லக்கூடாது.

அ-பே-சங்—ஏததேவததோபூய: என்றுமறுபடி சொன்னது ஆதரவினால்.
ரா—மறுபடி சொன்னது வித்யையின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

த்வாதச: கண்ட:

காயத்ரீ வா இதம் ஸர்வம் பூதம் யதிதம் கிஞ்ச வாக்வை காயத்ரீ வாக்வா இதம் ஸர்வம் பூதம் காயதி ச த்ராயதே ச ||௧||

ஸம்-ரா—இதில் காயத்திரீ உபாசனம் சொல்லப்படுகிறது. லோகத்தில் ஸ்தாவரமாகவும் ஜங்கமமாகவும்காணப்படும் வஸ்துக்கள்யாவும் காயத்ரீயோடாம். காயத்ரீஎன்பது வாக்கு. வாக்கினாலே சொல்லப்படுவதாலும் ரக்ஷிக்கப்படுதலாலும் காயத்ரீஎன்றுபெயர் பெற்றது. எல்லசந்தஸ் ஸுக்களைக்காட்டிலும் இதுவே மேல்பட்டது இதுவே பிரம்மமாக உபாசிக்கத்தக்கது.

யா வை ஸா காயத்ரீயம் வாவ ஸா யேயம் ப்ருதிவ்யஸ்யாம் ஹீதம் ஸர்வம் பூதம் ப்ரதிஷ்டிதமேதாமேவ நாதிஶீயதே ||௨||

ஸம்-ரா-பா—எல்லா பூதங்களும் பூமியிலேயே யிருப்பதாலும் பூமியைவிட்டு அப்பால் போகக்கூடாமையா யிருப்பதாலும் கீழ்ச்சொன்ன காயத்ரீ பூமியேயாம்.
அ-பே—இதில்பிரம்மத்தினது இரண்டாவது பாதம் பூமியென்பதும் ப்ராணிகளுக்காதாரமாயிருப்பதும் ப்ராணிகளால் விடக்கூடாமலிருப்பதுமென்னும் இரண்டு விதமும் சொல்லப்பட்டது.

யா வை ஸா ப்ருதிவீயம் வாவ ஸா யதிதமஸ்மின் புருஷே ஶரீரமஸ்மின் ஹீமே ப்ராணா: ப்ரதிஷ்டிதா ஏததேவ நாதிஶீயந்தே ||௩||

ஸம்-பா—கீழ் பூமியாகச் சொல்லப்பட்ட காயத்ரீயானது ப்ராணன்களுக்கு ஆதாரமாகையாலும் சரீரமுமாம்.

ரா—சரீரம் ஒருபாதம் என்பதும் ப்ராணன்களுக்கு ஆதாரமாயிருத்தல் அவை தன்னைவிட்டுப் போகக்கூடாமலிருத்தல் என்னும் விதமிரண்டும் விதமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.

யத்வை தத்புருஷே ஶரீரமிதம் வாவ தத்யதிதமஸ்மிந்நந்த: புருஷே ஹ்ருதயமஸ்மின் ஹீமே ப்ராணா: ப்ரதிஷ்டிதா ஏததேவ நாதிஶீயந்தே

ஸ0-பா—கீழ் புருஷனது சரீரமாகச் சொல்லப்பட்ட காயத்ரீயானது கீழ்ச் சொன்ன காரணங்களாலே (ப்ராணன்களுக்சாதாரணமாகையாலும் அவைவிட்டுப் போகக்கூடாமையாலும்) சரீரத்தில் உள்ள இருதயகமலமாம்.

ரா—இது பிரஹ்மத்தின் நாலாவதுபாதம், சரீரத்துக்குச் சொன்னவிதமே இதற்கும். (௪)

ஸைஷா சதுஷ்பதா ஷட்விதா காயத்ரீ ததேதத்ருசாப்யநூக்தம் ||

ஸ0-பா—இப்படி காயத்ரியானது பிரஹ்மம்போலே நாலுபாதமும் ஆறுவிதமுமுடையது. இதன்மகிமை ஒருருக்மந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௫)

ஸ0—வாக்கு, பூதம், பூமி, சரீரம், இருதயம்; ப்ராணன் என்று ஆறுவிதம்.

ரங—இதன்விதமாலும் கீழே சொல்லப்பட்டது. (கானம் செய்யப்படுதல் ரக்ஷிக்கப்படுதல் முதலியது.) இவ்வாறு அளவிடுவதினால் பிரும்மமானது இவ்வளவென்னும் அளவிற்குட்பட்ட தாமே எனில் அதற்குச்சமாதானமாக ருக்கு மந்திரம் உண்டென்று செல்லப்படுகிறது.

தாவாநஸ்ய மஹிமா ததோ ஜ்யாயாꣳஶ்ச பூருஷ: | பாதோऽஸ்ய ஸர்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவீதி ||௬||

ஸ0-பா—இதுவே அந்தருக்கு.

ஸ0-ரா-பா—கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாம் பரமாத்மாவின் நியாம்யவர்க்கங்களாம். பரமாத்மா இவைகளைவிட அதிகமகிமையுடையவன். சேதநா சேதனம்யாவும் அவனது ஒருஅம்சமாத்திரம். இவனது மற்ற மூன்றுகால்பங்கு அமிருதமும் பரமபதத்தில் உள்ளது. ப்ருகிருதி ஸம்பந்தமில்லாத போக்யவஸ்துக்களும் அப்படிப்பட்ட போகஸ்தானங்களும் அப்படிப்பட்ட போகோபகரணங்களும் இங்கு மூன்றுகால்களாகச் சொல்லப்பட்டன. ஜகத்திலுள்ளவஸ்துக்கள் யாவையும் பகவானுக்கு பூஷணமும் ஆயுதமுமாயிருக்கு மாகையாலே அதன் அபிமானிகளான நித்யாத்மாக்களும் ஆகமூன்றுவித ஆத்மாக்களை மூன்றுகால்களாகச் சொல்லிலுமாம்.

யத்வை தத்ப்ரஹ்மேதீதம் வாவ தத்யோऽயம் பஹிர்தா புருஷாதாகாஶோ யோ வை ஸ பஹிர்தா புருஷாதாகாஶ: ||௭|| அயம் வாவ ஸ யோऽயமந்த: புருஷ ஆகாஶோ யோ வை ஸோऽந்த: புருஷ ஆகாஶ: ||௮|| அயம் வாவ ஸ யோऽயமந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஶஸ்ததேதத்பூர்ணமப்ரவர்தி பூர்ணமப்ரவர்திநீꣳ ஶ்ரியம் லபதே ய ஏவம் வேத ||௯||

ஸ0-ரா-பா—எங்கு வியாபித்திருப்பதாலும் தபமில்லாதிருப்பதாலும் நிச்சலமாயிருப்பதாலும் பரப்ரும்மதனுக்கு ஸமானமான யாதோரு பூதாகாசம் இருக்கிறதோ (எ) அதுதான் சரீரத்தினடுவிலிருக்கும் ஆகாசம். அப்படி சரீரத்தின் நடுவிலிருக்கும் ஆகாசமெதுவோ (அ) அதுதான் ஹ்ருதய கமலத்தில் நடுவிலுள்ள ஆகாசம் ஆக இருதயமென்றும் இந்த பாதமானது விசேஷ மகிமையுடைய தாகையால் இது பரிபூரணமும் ஸ்திரமுமானது. இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் பரிபூரணமும் ஸ்திரமுமான மோக்ஷஸம்பத்தைப் பெறுவான். (௯)

அத த்ரயோதஶ: கண்ட:.

தஸ்ய ஹ வா ஏதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்ய பஞ்ச தேவஸுஷய: ஸ யோऽஸ்ய ப்ராங்ஸுஷி: ஸ ப்ராணஸ்தச்சக்ஷு: ஸ ஆதித்யஸ்ததேதத்தேஜோऽந்நாத்யமித்யுபாஸீத தேஜஸ்வ்யந்நாதோ பவதி ய ஏவம் வேத ||௧||

ஸ௦—இதில் த்வாரபாலோபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு சொன்ன இருதயமென்னும் பாதத்தில் ஐந்து வழிகள் தேவதைகளினால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறதுகள். இதில் கிழக்குவழியானது ப்ராணன் அதுவேகண், அதுவே ஸூரியன் இதுவே தேஜஸ்வரூபமென்றும் அன்னாத்யமென்றும் உபாசிப்பது. அப்படி உபாசிப்பவன் தேஜஸ்) ஸம்ஜீரண சத்தியும் பெறுவன்.

ரா-பா—ப்ராணனது வியாபார விசேஷத்தால் கண் திருப்தி செல்விக்கப்படுகிறது. அந்தக்கண்ணை அனுக்கிரஹிப்பவன் சூர்யன். அவன் இருதய கமலத்தின் கிழக்குவழி வாசல்காப்பவன் அவனை உபாசிப்பதினால் இந்தபலன்வரும். (௧)

𑌅𑌥𑌯𑍋𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌃 𑌸 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌤
𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥

ஸ௦-ரா-பா—அதன் தெற்குவழியானது வ்யானவாயு. அதுவேகாது. அதுவே சந்திரன். வீர்யவத்தரமானகர்மங்களைசெய்வது வ்யானனுகையாலும் காதுஞானத்துக்கும் சந்திரன் அன்னத்துக்கும் ஹேதுவாகையாலும் இவைஸம்பத்தும் யசஸ்ஸும் என்று உபாசிப்பவன் ஸம்பத்தையும் யசஸ்ஸையும் அடைவன். (௨)

𑌅𑌥𑌯𑍋𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌃 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑍋𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌤
𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿𑌯
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௩॥

ஸ௦-ரா-பா—அதன் மேற்குவழியானது அபானவாயு. அதுவே வாக்கு. அதுவே அக்னி, இதுபிரும்ம தேஜஸ்ஸும் ஜீரண சக்தியும்; இவையறிந்து உபாசிப்பவன் தேஜஸ்ஸையும் ஜீரணசக்தியையும் அடைவன். (௩)

𑌅𑌥𑌯𑍋𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌙𑍍 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌃 𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌤
𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦

ஸ௦-ரா-பா—அதன் வடக்குவழியானது ஸமானவாயு. அது மேலானது, அதுவே மேகம், இது கீர்த்தியும் காந்தியும் இவ்வாறு அறிந்து உபாஸிப்பவன் கீர்த்தியையும் காந்தியையும் அடைவன்.

அ-பே-ஸ—தனக்கு நேரில் தெரியாத ப்ரஸித்தி கீர்த்தியாம். தான் அறிந்த ப்ரஸித்தியசஸ்ஸாம். (௪)

𑌅𑌥𑌯𑍋𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌃 𑌸 𑌉𑌦𑌾𑌨𑌃 𑌸 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌤
𑌦𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌔𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥௫॥

ஸ௦-ரா-பா—இதன் மேல்பக்கத்து வழியானது உதானவாயு அதுவே வாயு, அதுவே ஆகாசம். அது பலமும் பெருமையும், இதை அறிந்து உபாசிப்பவன் பலத்தையும் பெருமையையும் பெறுவன்.

𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌃
𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌨𑍍
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦

ஸ௦-ரா-பா—கீழ்ச்சொன்ன குணங்களோடு கூடிய சூர்யன் சந்திரன் அக்னி, மேகம், ஆகாசம் என்னும் ஐந்து புருஷர்களும் இருதயாகாசமென்னும் பிரம்மலோகத்தின் த்வாரபாலகர்கள், அல்லது பரமபதத்துக்கு வழிநடத்தும் ஆதிவாஹிகர்கள்.

இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் வித்யாவீர்யமுள்ள புத்ரனைப்பெறுவதோடு பகவ ன்லோகத்தின் த்வாரபாலகர்களை உபாசிப்பதால் தடையின்றி பகவன்லோகத்தைப் பெறுவன். (சா)

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌷𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 ॥எ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨𑍋𑌷𑍍𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌪𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌨𑌦𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌦𑌥𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌿𑌵 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤 𑌉𑌪𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ॥அ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—இப்படி காயத்ரீவித்யையால் ஸகலபலப்ரதனை ப்ருஹ்மத்தின் உபாசனம் சொல்லப்பட்ட பின்பு அழகு கீர்த்தியென்னும் பலங்களுக்காக அப்பிரு ம்மத்தையே ஜாடராக்னியாக உபாசிக்கும்படி இதில் விதிக்கப்படுகிறது. ஸமஷ்டி வ்யஷ்டியென்னும் இருவகைக்கும் மேல்பட்ட லோகத்தில் ஸ்வயம் ப்ரகாச சுத்த சத்வஜ்யோதிஸ்வ ரூபமாய் விளங்கும் த்ரிபாத் ப்ருஹ்மமே இந்த ஜாடராக்னி ஸ்வ ரூபமானதென்று உபாசிப்பது. (எ) மற்றவை சங்-போலவே, இரண்டு தடவைசொ ன்னது வித்யையின் முடிவைக்காட்டுகிறது. (அ)

𑌅𑌥 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌅𑌥 𑌖𑌲𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 ॥க॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—சாண்டில்யவித்யை சொல்லப்படுகிறது. எல்லாபதார்த்தங்களும் ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில் உண்டானவை. எல்லாம் ப்ரும்மத்தினிடத்தில் லயிப்பவை, எல்லாம் பிரம்மத்துக்கு நியாம்யம். எல்லாம் பிரும்மத்துக்கு சரீரம். உத்பத்தியும் லயமும் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மசித் சரீரகனை ப்ரும்மத்துக்கு உண்டு. நியாம்யத்வம் கேவலசித் துக்களுக்கு மாத்ரம், இதனால் ஜீவன் பிரம்மத்தைமேல் சொல்லும் குணங்களோடு உபாசிக்கக்கடவன். இங்கே எவ்வாறு உபாசிக்கிறானோ மரணத்துக்குப்பின்பு அதற் குத்தகுதியான பலமே இவனுக்கு வருவது. ஆகையால் ஜீவனுக்கு முக்கியமானது உபாசனமே.

அர்த்தபேதம் க்ரது--ஶ்ரீ-அத்தியவஸாயம் ரங்-உபாசனம். (க,

𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌰𑌃 ॥உ॥

ஶ்ரீ-ரா-பா—அத்தியவஸாயம் பண்ணவேண்டிய முறை சொல்லப்படுகிறது. பிரும்மமானது மனஸ்ஸைபோன்றது. ப்ரவிருத்தியும் நிவிருத்தியும் மனதின் கார்ய ங்கள், ப்ராணனே ஜீவாத்மாவின் ஸூக்ஷ்மசரீரம். அதை ஸ்தூலதேகத்தினின்றும் மற்றொரு தேஹத்துக்குக் கொண்டுபோகிறது பிரம்மம். அதனால் அது பிராண சரீ ரம். ஞானசக்தி க்ரியாசக்தி இரண்டும் சேர்ந்துள்ளது. சுத்தசைதன்ய ஸ்வருபமா னது. நினைத்த நினைவெல்லாம் தவறாது நிறைவேற்றிக்கொள்ளத்தக்கது. எல்லாவி டத்திலும் இருப்பதினாலும் ஸூக்ஷ்மஸ்வரூபமாயிருப்பதாலும் ரூபம் முதலியவை இல்லாமையாலும் ஆகாசத்துக்கு ஸமானமானது. இந்த ஜகத்தை யெல்லாம் செய் வது. (ஜகத்துக்கெல்லாம் காரணமானது) தோஷமற்ற கர்மங்களையுடையது. ஸக

மான வாஸனை ருசி இவைகளையுடையது. இந்த லோகங்களை யெல்லாம் வியாபித்திருப்பது. வாக்கு இல்லாதது. (இது இந்த்ரியங்களொன்று மில்லாததென்று குறிக்கிறது.) பூர்ணகாமமானதாகையாலே புதிதாய் ஒன்றுகிடைக்கப் பெற்றால்வரும் பரபரப்பு இல்லாதது. (௨)

ஏஷ ம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயேऽணீயாந்வ்ரீஹேர்வா யவாத்வா ஸர்ஷபாத்வா ஶ்யாமாகாத்வா ஶ்யாமாகதண்டுலாத்வைஷ ம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந் ப்ருதிவ்யா ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ்ஜ்யாயாந்திவோ ஜ்யாயாநேப்யோ லோகேப்ய: ॥௩॥

ஶம்—இந்த பரமாத்மாவானது என் ஹ்ருதயத்திலிருக்கிறது. அது சாமை, சாமை அரிசி நெல்லு, யவம், கடுகு, இவையெல்லாவற்றிலும் சிறியது. பூமி, ஆகாசம், ஸ்வர்க்கம், இந்த லோகங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரியது.

ரா-பா—நாம் உபாஸிப்பதன்பொருட்டு அதிஸூக்ஷ்மருபத்தோடு இருதயத்திலிருப்பதாகவும், நமக்கு ப்ராப்யனாகும்போது அளவிறந்த பரிணாமத்தையுடையவனாயிருப்பவனாகவும் அனுசந்தானம் செய்யவேண்டும்.

ஸர்வகர்மா ஸர்வகாம: ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ: ஸர்வமிதமப்யாத்தோऽவாக்யநாதர ஏஷ ம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதய ஏதத்ப்ரஹ்மைதமித: ப்ரேத்யாபிஸம்பவிதாஸ்மீதி யஸ்ய ஸ்யாதத்தா ந விசிகித்ஸாஸ்தீதி ஹ ஸ்மாஹ ஶாண்டில்ய: ஶாண்டில்ய: ॥௪॥

ஶம்.ரா-பா—இந்த குணங்களையுடைய பரமாத்மா அதிகமான தன் கிருபையாலே நாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்வதற்காக நம் மனதில் இருக்கிறது. இதை நான் உபாஸிப்பதினால் கடைசியில் அந்த பிரம்மத்தை அடையப்போகிறேனென்று இவன் உபாசனம் செய்யக்கடவன். இவ்வித நிச்சயமுடையவனுக்கு பரப்ரும்ம ப்ராப்தியில் எவ்வித ஸம்சயமுமில்லை. இவ்வாறு சாண்டில்ய மஹருஷி சொன்னார். மறுபடி சாண்டில்ய என்றது வித்யை முடிந்ததைக் காட்டுகிறது. (௪)

பஞ்சதஶ: கண்ட:.

அந்தரிக்ஷோதர: கோஶோ பூமிபுத்நோ ந ஜீர்யதி திஶோ ஹ்யஸ்ய ஸ்ரக்தயோ த்யௌரஸ்யோத்தரம் பிலம் ஸ ஏஷ கோஶோ வஸுதாநஸ்தஸ்மிந்விஶ்வமிதம் ஶ்ரிதம் ॥௧॥

ஶம்-ரா-பா—தவாரபாலோபாசனத்தினால் வீரனை புத்ரனைப் பெறுவன் என்று கீழே சொல்லப்பட்டது. வீர்யம் மாத்திரமேபோதுமா, தீர்க்காயுஸ்ஸும் வேண்டுமே. ஆகையால் தீர்ககாயுஸ்ஸைப் பலமாக உடைய கோசவிஜ்ஞானம் சொல்லப்படுகிறது. நடுவில் உத்தமமான வித்யை யொன்று சொல்லப்பட்டதினால் இது உடனே சொல்லப்படவில்லை. த்ரைலோக்யஸ்வரூபமான இந்த கோசத்துக்கு ஆகாசம் மத்தியம். பூமி அடி. திக்குக்கள், மூலைகள். ஸ்வர்க்கம், மேல்வழி, இது, நாசமில்லாதது. கர்மபலமென்னும் தனம் இதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராணிகள், அவர்களின் கர்மங்கள், அவைகளின் பலன்கள் எல்லாம் இதையே ஆச்ரயித்திருப்பது. (௧)

தஸ்ய ப்ராசீ திக்ஜுஹூர்நாம ஸஹமாநா நாம தக்ஷிணா ராஜ்ஞீ நாம ப்ரதீசீ ஸுபூதா நாமோதீசீ தாஸாம் வாயுர்வத்ஸ: ஸ ய ஏதமேவம் வாயும் திஶாம் வத்ஸம் வேத ந புத்ரரோதம் ரோதிதி ஸோऽஹமேதமேவம் வாயும் திஶாம் வத்ஸம் வேத மா புத்ரரோதம் ருதம் ॥௨॥

ரா—அந்தந்த திக்குக்களை அந்தந்தபேரை உடையதாகத் தியானம் செய்வாய் நான் அந்த வாயுவை திக்குக்களை குழந்தையாக அறிந்து உபாசித்ததினால் புத்ரமாணம் நேராமல் அழாமலிருக்கிறேன் என்று இதை உபதேசிப்பவன் சொல்லுகிறான்.

𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌕𑍋𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌭𑍂𑌃𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌭𑍁𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 ‖௩‖

ஶம்-பா—அதன் அங்கமான உபமந்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றது.—ரா-அந்த கோசவிஜ்ஞானத்துக்கு அங்கமான ப்ரபத்தியின் மந்த்ரங்கள் சொல்லப்படுகின்றது.

அ-பே—அமுநா என்னும் இடத்தில் எல்லாம் புத்ரனது பேரைச்சொல்லி, இந்த பிள்ளை தீர்க்காயுஷ்மானா யிருப்பதற்காக (இப்படி மூன்றுதரம் சொல்லவேணும்) நாசமில்லாத இந்த த்ரைலோக்ய கோசத்தை சரணமடைகிறேன். அப்படியே ப்ராணன், பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் இதுகளையும் (தனித்தனி) சரணமடைகிறேன்.

𑌸 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌂𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍𑌸𑌿 ‖௪‖

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑍍 ‖௫‖

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑍍 ‖௬‖

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌤𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑍍 ‖௭‖

ஶம்-பா—அந்த மந்த்ரங்களைத்தானே விவரிக்கிறது. இந்த ஜகத்தெல்லாம் ப்ராணஸ்வரூப மாகையால் ப்ராணனை சரணமடைகிறேனென்றதினால் நான் ஜகத்தையெல்லாம் சரணமடைந்தவனாகிறேன். (௪) பூலோகத்தை சரணமடைகிறேனென்றதற்கு பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் இவைகளை சரணமடைகிறேனென்றும் புவர்லோகத்தை அடைகிறேனென்றதற்கு, அக்கினி வாயு ஸூர்யன் இவர்களை அடைகிறேனென்றதற்கு ருக்வேதம் யஜுர்வேதம் ஸாமவேதம் இவைகளை அடைகிறேனென்றும் அர்த்தம். (௫-௬-௭)

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌸𑌵 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖௧‖

ஶம்-ரா—கீழ்புத்ரனது தீர்க்காயுஸ்ஸைப் பலமாக உடைய கோசவித்யைசொல்லப்பட்டது. இதில்தான் தீர்க்காயுஸ்ஸா யிருப்பதற்காக புருஷவித்யை சொல்லப்படுகிறது. புருஷனுடையவயது மொத்தம் நூற்றுப்பதினாறு அது மூதல் பாகம் இருபத்திநாலு வயதாகவும். இரண்டாவது பாகம் நாற்பத்திநாலு வயதாகவும் மூன்றாவது

பாகம் நாற்பத்தெட்டு வயதாகவும் பிரிக்கப்படுகிறது. புருஷனானவன் தன்னைப்பாகமாக பாவித்துக்கொண்டு உபாசிக்கக்கடவன். காயத்ரி யென்னும் சந்தஸ்ஸானது இருபத்தினாலு அக்ஷரங்களையுடையது; அதனாலே ப்ராதஸ்ஸவனம் செய்யவேண்டும் ஆகையால் இருபத்தினாலு வயதென்னும் முதல் பாகத்தை ப்ராதஸ்ஸவனமாக பாவிக்கவேண்டும். யாகத்தில் ப்ராதஸ்ஸவனத்துக்கு வஸுக்கள தேவதைகள். சரீரம்தளராமலிருக்கும்படி செய்வது (வஸிப்பிப்பது) ப்ராணனுகையாலே பிராணன்களே இங்குவஸுக்கள் அவைகள் இதற்கு தேவதைகள்.

𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌤𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌸𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌪𑍍𑌸𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌤𑌤 𑌏𑌤𑍍𑌯𑌗𑌦𑍋 𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா—இவ்விருபத்தினாலு வயதுக்குள் இவனுக்கேதாவது ரோகம் முதலானது உண்டாகுமானால் இந்த மந்த்ரத்தை அவன் சொல்லவேண்டும் வஸுக்களான ப்ராணன்களே, நான் யாக மாகையாலே அதில் இப்போது ப்ராதஸ்ஸவனம் நடக்கிறது. இது மத்தியந்தின வஸனத்தோடு சேரும்படி செய்யுங்கள். யாகரூபியான நான் ப்ராதஸ்ஸவனத்தின் அதிபதிகளான உங்கள்நடுவில் லோபத்தை(மரணத்தை) அடையக்கடவேனலலேன். இம்மந்திரத்தை ஜபித்தல் அந்ததாபமும் ரோகமும் நீங்கப்பெறுவன். (௨)

𑌅𑌥 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌂 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌤𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌪𑍍𑌸𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌤𑌤 𑌏𑌤𑍍𑌯𑌗𑌦𑍋 𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

ஸ௦-ரா—இருபத்தைந்தாவது வயது முதல் அறுபத்தெட்டாவது வயதுவரையிலுள்ள இரண்டாவது பாகமானது மாத்தியந்தினஸவனமாக உபாசிக்கத்தக்கது. இது நாற்பத்துநாலுவயது. த்ருஷ்டுபச் சந்தஸ்ஸு நாற்பத்தினாலு அக்ஷரமுடையது. மாத்தியந்தினஸவநமானது த்ரிஷ்டுப்சந்தஸ்ஸினுல் செய்யக்கடவது. (யௌவனத்தில் விஷயப்ரவிருத்தி அதிகமாய் அதினுல் அழச்செய்வதால் இப்போதுபிராணன்கள்- ருத்ரர்கள்.. ரங் (ருத்ரர்கள் க்ரூரர்கள். யௌவனத்தில் எல்லாரும் க்ரூரர்கள். ஆதலால் நடுவயதில் பிராணன்கள் ருத்ரர்கள். சங்) இவை அந்த மாத்தியந்தினஸவனத்தின் தேவதைகள். இந்தவயதில் ரோகம் முதலியது ஏதாவது உண்டானுல் மேல்வரும் மந்திரத்தை ஜபிக்கக்கடவன். ருத்ரர்களான ப்ராணன்களே. இப்போது மாத்தியந்தினஸவனம் நடக்கிறது. இது த்ரிதீயஸவனத்தோடு சேரும்படி செய்யவேண்டும். உங்கள் நடுவில் நான் மரணமடைய வேண்டாம். இம்மந்திரத்தை ஜபித்தால் அந்த தாபமும் ரோகமும் நீங்கப்பெறுவன். (௩-௪)

𑌅𑌥 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌜𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌦𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

தஞ்சேதேதஸ்மின் வயஸி கிஞ்சிதுபதபேத் ஸ ப்ரூயாத் ப்ராணா ஆதித்யா இத³ம் மே த்ருதீயஸவனமாயுரனுஸந்தனுதேதி மாஹம் ப்ராணானாமாதித்யானாம் மத்⁴யே யஜ்ஞோ விலோப்ஸீயேத்யுத்³தை⁴வ தத ஏத்யக³தோ³ ஹைவ ப⁴வதி ॥௬॥

ஸ0-ரா. நாற்பத்தைந்தாவது வயது முதல் நூற்றுப்பதினாறாவது வயதுவரையி லுள்ள மூன்றாவது வர்க்கமானது த்ருதீயஸவனமாக உபாஸிக்கத்தக்கது. இது நாற்பத் தெட்டுவயது. ஜகதீச்சந்தஸ்ஸுக்கு நாற்பத்தெட்டெழுத்து. த்ருதீயஸவனம் ஜக தீச்சந்தஸ்ஸால் செய்யக்கடவது. புஷ்யங்களை யெல்லாம் கிரஹிப்பதினால் (ஆதா னம்செய்வதால்) ப்ராணன்கள் ஆதித்யர்கள். இவைகளே அதன் தேவதைகள். அந் தவயதின் நடுவில் ரோகம் முதலியது உண்டானால் இந்த மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண் டும். ஆதித்யனென்றும் ப்ராணன்களே இப்போது நடக்கும் த்ருதீயஸவனமானது கடைசிவரையில் விச்சேதமில்லாம லிருக்கும்படி செய்யுங்கள். மத்தியகாலத்தில் நான் மரணமடையக்கடவேன் அல்லேன். இவ்வாறு ஜபிப்பவன் தாபம் ரோகம் இவைகள் நீங்கப்பெறுவன். (௬-ஸ)

ஏதத்³த⁴ ஸ்ம வை தத்³வித்³வானாஹ மஹிதா³ஸ ஐதரேய꞉ ஸ கிம் ம ஏததுபதபஸி யோ(அ)ஹமனேன ந ப்ரேஷ்யாமீதி ஸ ஹ ஷோட³ஶம் வர்ஷஶதமஜீவத் ப்ர ஹ ஷோட³ஶம் வர்ஷஶதம் ஜீவதி ய ஏவம் வேத³ ॥௭॥

ஸ0-ரா—ஓ ரோகமே, நான் புருஷவித்யை அறிந்தவனாகையால் உன்னால் மரணமடைவிக்க முடியாது. வீணாய் என்பீடிக்கிறாய். என்று (சங் - இதரை என்ப வளின், ரங்— இதரர் என்பவரின், புத்ரராகிய மஹிதாஸர் என்பவர் சொன்னார். அவர் நூற்றுப்பதினாறு வருஷம் ஜீவித்திருந்தார். ரோகம் முதலியதில்லாமல் சுக மாய் இவ்வித நிச்சயத்தோடு உபாஸிப்பவன் நூற்றுப்பதினாறு வருஷம் ரோகம்தா பம் முதலியதில்லாமல் சுகமாக ஜீவிப்பன். வித்யையின் முடிவைக்காட்ட மறுபடி யும் ஏவம் வேத என்றது. (௭)

அத² ஸப்தத³ஶ꞉ க²ண்ட³꞉.

ஸ யத³ஶிஶிஷதி யத்பிபாஸதி யன்ன ரமதே தா அஸ்ய தீ³க்ஷா꞉ ॥௧॥ அத² யத³ஶ்னாதி யத்பிப³தி யத்³ரமதே தது³பஸதை³ரேதி ॥௨॥ அத² யத்³த⁴ஸதி யஜ்ஜக்ஷதி யன்மைது²னம் சரதி ஸ்துதஶஸ்த்ரைரேவ ததே³தி ॥௩॥ அத² யத்தபோ தா³னமார்ஜவமஹிம்ஸா ஸத்யவசனமிதி தா அஸ்ய த³க்ஷிணா꞉ ॥௪॥ தஸ்மாதா³ஹு꞉ ஸோஷ்யத்யஸோஷ்டேதி புனருத்பாத³னமேவாஸ்ய தன்மரணமேவாவப்⁴ருத²꞉ ॥௫॥

ஸ0-ரா-ரா—புருஷன் யாகத்துக்கு ஸமானன் என்பதை உபபாதிக்கிறது. பசி தாகம் அரதி இவைகள் தீக்ஷை. புசிப்பது குடிப்பது ஸந்தோஷிப்பது இவைகள் உபஸ்தங்கள். சிரித்தல் பசியாறப்புசிப்பது. ஸ்திரீகளோடு சம்போகம் செய்வது இவைகள் ஸ்துதசஸ்திரங்கள். தபஸ், தானம், கபடமின்மை கொல்லா மை, உண்மைபேசுதல் இவைகள் தக்ஷிணை. யாகம் செய்யப்போகும்போது ஸோ ஷ்யதி என்று சொல்வதுபோல் தாயாரால் இவன் உத்பானம் செய்யப்படும்போது மாதாஸோஷ்யதி என்று சொல்வதாலும், யாகம்செய்து முடிந்தபின்பு அஸோஷ்ட என்று சொல்வதுபோல் இவன் ஜனித்தபின்பு அஸோஷ்ட மாதா என்று சொல்வ தாலும்இவன் யாகமென்னத்தடையில்லை. இவன்மரணமடைவது அவப்ருதயாம்.

𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈𑌤𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰 𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸 𑌏𑌵 𑌸 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌋𑌚𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥௬॥

ஶம்-ரா—பொதுஅர்த்தம்-இவ்வித்யையை உபாஸிப்பவன், அக்ஷிதமஸி, 'அச்யுதமஸி' 'ப்ராணஸம்ஶிதமஸி' என்கிற மூன்று யஜுர் மந்திரங்களை மரணகாலத்தில் ஜபிக்கவேண்டியது. ப்ரும்மமே! நீ நாசமில்லாதவன் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளில் எவ்வித குறைவு மடையப்பட்டவனன்று. ஜகத்தையெல்லாம் ஜீவிக்கச்செய்யும் ஸூக்ஷ்மதத்வமா யிருக்கிறாய், என்பது அம்மந்திரங்களின் பொருள். சங்—இவ்வித்யையின் விஷயத்தில், ரங்—அந்த பரப்ரும்ம விஷயத்தில், இரண்டுக்கும் மந்திரங்கள் உண்டு.

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌪𑌰𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑌨𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௭॥

ஶம்—இஜ்ஜகத்துக்கெல்லாம் காரணபூதமாயுஞ் ஸர்வவ்யாபியாயும் ஜ்யோதிஸ்வரூபமாயும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயுமுள்ள பரப்ரும்மத்தை விஷயவாசனை இல்லாத மகான்கள் காண்பார்கள்.

ரா—அனாதியானதும் ஜகத்துக்குக் காரணமானதுமான ப்ருகிருதிக்கும் ஆதியாயும் ஸம்ஸாரமென்னும் அந்தகாரத்தைப் போக்குகிற ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமாயும் நித்யப்ரகாசமாயும் பரமபதமென்னும் ஸ்தானத்தில் நிரதிசயமான தேஜஸ்ஸை உடைய திவ்யவிக்கிரஹத்தோடு கூடியதாயும் உள்ள பரப்ரும்மத்தை நித்யஸூரிகள் ஸர்வகாலமும் பார்க்கிறார்கள். இது முதல்மந்திரத்தின் அர்த்தம். மேல் இரண்டாவது மந்திரம்.

ஶம்—ப்ரும்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்ற மற்றொருவன் சொல்லுகிறான். அஜ்ஞானமில்லாததும் அல்லது அஜ்ஞானத்தைப்போக்குவதும் சூர்யமண்டலத்திலிருப்பதுமான தேஜஸ்ஸும் இந்த தேகத்தினுள்ளிருக்கும் தேஜஸ்ஸும் பிரம்மமே. இரண்டும் ஒன்றே. ப்ரும்மஸ்வரூபமே. இதை அறிந்தே நாம் உத்தீர்ணரானோம். அது எல்லாதேவதைகளினும் மேல்பட்டது. ஸர்வோத்தமமானது. இந்த இரண்டு ருக்மந்திரங்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்டதும் கீழ் எடுத்த மூன்று யஜுர்மந்திரங்களாலே ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்டதுமானது இந்த பிரம்மமொன்றே.

ரா—ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்கு வெளியில் உள்ள பரமபதமென்னும் பகவன் லோகத்தையும் அதில் உள்ள பரப்ரும்மத்தையும் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கும்பொருட்டு அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தின்படிகளில் ஒன்றாகிய ஸூர்யமண்டலத்தைத் தாண்டிப்போனோம். இது இரண்டாவது மந்திரத்தின் அர்த்தம்.

தாத்—இரண்டாவது முறை சொன்னது யாகமாகக்கல்பித்தது முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌥𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌚 ॥௧॥

ஶம்-ரா-பா—ப்ராணன்களில் மனதும், தேவதைகளில் ஆகாசமும் ப்ரும்மமாக உபாஸிக்கத்தக்கது. இரண்டு உபாசனமும் இதனால் சொல்லப்பட்டதாகிறது. (௧)

அபிமுகமாயிற்று. முதலில் விதைமுளைத்து கிரமமாய் பெரிதாவதுபோலே அல்பம் நாமரூபங்களைப்பெற்ற அது பெரிதாய் ஒருமுட்டையாக ஆயிற்று. அது ஒருவருஷ காலம் அப்படியேயிருந்து பிறகு இரண்டாகப்பிளந்தது. ஒன்று வெள்ளியும் ஒன்று பொன்னுமாச்சுது.

தத்³யத்³ரஜதꣳ ஸேயம் ப்ருதி²வீ யத்ஸுவர்ணꣳ ஸா த்³யௌர்யஜ்ஜராயு தே பர்வதா யது³ல்ப³ꣳ ஸ மேகோ⁴ நீஹாரோ யா த⁴மநயஸ்தா நத்³யோ யத்³வாஸ்தேயமுத³கꣳ ஸ ஸமுத்³ர: ॥௨॥

ஶா-ரா-பா—வெள்ளியான கபாலம் பூமிமுதலிய கீழ்உலகங்கள் பொன்கபாலம் ஸ்வர்க்கம்முதலிய மேல்உலகங்கள். அண்டம்பிளந்தபோது கர்ப்பத்தைச்சுற்றியிருந்த பெரும்நரம்புகள் மலைகள் ஆயின ஸூக்ஷ்மமான கர்ப்பவேஷ்டனம் மப்புபனிகளாயின ஜனித்ததின் நரம்புகள் நதிகளாயின. அஸ்தியிலிருந்த நீர் ஸமுத்ரமாயிகியது. (௨)

அத² யத்தத³ஜாயத ஸோऽஸாவாதி³த்யஸ்தம் ஜாயமாநம் கோ⁴ஷா உலூலவோऽநூத³திஷ்ட²ந்த்ஸர்வாணி ச பூ⁴தாநி ஸர்வே ச காமாஸ்தஸ்மாத்தஸ்யோத³யம் ப்ரதி ப்ரத்யாயநம் ப்ரதி கோ⁴ஷா உலூலவோऽநூத்திஷ்ட²ந்தி ஸர்வாணி ச பூ⁴தாநி ஸர்வே ச காமா: ॥ ௩ ॥

ஶா-ரா-பா—அதிலிருந்து உண்டானவன் ஸூர்யன் அவன் உண்டாகும்போது பெரிய இரைச்சல்களோடு சப்தங்களும் ஸ்தாவரமும் ஜங்கமமுமான பூதங்களும் ஸ்திரீவஸ்திரம் முதலிய காமனுவஸ்துக்களும் கூடவே உண்டாயின. அதனுல் தான் இப்போதும் ஸூர்யனது உதயாஸ்தமய காலங்களில் சப்தங்களும் (பக்ஷிகள் தசலிகுவதினுல்) பூதங்களும் காமங்களும் உண்டாகின்றன. (௩)

ஸ ய ஏதமேவம் வித்³வாநாதி³த்யம் ப்³ரஹ்மேத்யுபாஸ்தேऽப்⁴யாஶோ ஹ யதே³நꣳ ஸாத⁴வோ கோ⁴ஷா ஆ ச க³ச்சே²யுருப ச நிம்ரேடே³ரந்நிம்ரேடே³ரந் ॥ ௪ ॥

ஶா-ரா-பா—இவ்வித மகிமையை யுடைய ஸூர்யனை பிரம்மமாக உபாசிப்பவன் சீக்கிரத்தில் ஸமீபமாகவே மங்களமான சப்தங்களைக்கேட்டு ஸுகம்பெறுவான். இரண்டு தடவை (நிம்ரேடேரந்) என்றது அத்தியாம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது.

சங்—இது திருஷ்டபலம். இவன் பிரம்மமாகவே ஆய்விடுகிறது ப்ரதானபலம்.

மூன்றும் ப்ரபாடகம் முற்றது.

சா²ந்தோ³க்³யோபநிஷதி³ - த்ருதீய: ப்ரபாட²க:.

அத² சதுர்த²: ப்ரபாட²க:.

ஹரி: ஓம்॥ ஜாநஶ்ருதிர்ஹ பௌத்ராயண: ஶ்ரத்³தா⁴தே³யோ ப³ஹுதா³யீ ப³ஹுபாக்ய ஆஸ ஸ ஹ ஸர்வத ஆவஸதா²ந்மாபயாஞ்சக்ரே ஸர்வத ஏவ மேऽந்நமத்ஸ்யந்தீதி ॥ ௧ ॥

ஸம்வர்க்கவித்யை சொல்லப்படுகிறது. அதன்பெருமைக்காக கதைசொல்லப்படுகிறது.

ஸ0-ரா—புத்ரர் என்பவரின் பேரனாகையாலே பௌத்ராயணரென்றும் ஜநச்ருதர் என்பவரின் புத்ரராகையாலே ஜாநச்ருதி யென்றும் பிரசித்தரான அரசன் ஒருவன் வெகுதார்மிகனும் சரத்தையோடு தானம் செய்பவனும் அன்னம் போடுகிறவனும் இருந்தான். எல்லாவிடத்திலும் எல்லாரும் தன் அன்னத்தையே புசிக்கவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு எல்லாவிடங்களிலும் தர்மசத்திரங்கள் கட்டிவைத்து வழிப்போக்கர்களுக்கு வேண்டிய ஸகல உபசரணைகளும் செய்வித்தான்.

அத ஹ ஹம்ஸா நிசாயாமதிபேது: தத்தைவம் ஹம்ஸோ ஹம்ஸமப்யுவாத ஹோஹோயி பல்லாக்ஷ பல்லாக்ஷ ஜாநச்ருதே: பௌத்ராயணஸ்ய ஸமம் திவா ஜ்யோதிராததம் தந்மா ப்ரஸாங்க்ஷீஸ் தத்த்வா மா ப்ரதாக்ஷீரிதி || ௨ ||

ஸ0-ரா—இவ்வாறு இவ்வரசன் தர்மத்திலேயே கருத்துடையவனாய் பிரம்மக்கியானத்தில் பிரவ்ருத்தி இல்லா திருப்பதைக்கண்ட சிலதேவதைகள் இவனுக்கு புத்தி உண்டாக்கவேண்டி இவன் காற்றுக்காகமேல் உப்பரிக்கையில் படுத்திருக்கும் சமயத்தில் ஹம்ஸரூபத்தைக்கொண்டு ஸமீபத்தில் ஸஞ்சரித்தன. அவைகளில் முன்னே வேகமாய்ப்போகும் ஓர் ஹம்ஸத்தை நோக்கி பின்னேவரும் மற்றொரு ஹம்ஸம் அடே தூர திருஷ்டி யில்லாதவனே, பார் பார், ஜாநச்ருதியின் தேஜஸ்ஸானது ஸ்வர்க்கம் வரையில் பரவியிருக்கிறது, நீ அதை நெருங்கிப்போகாதே. அது உன்னைக்கொளுத்திவிடப் போகிறது, என்று சொல்லிற்று.

தமு ஹ பர: ப்ரத்யுவாச கம்வர ஏநமேதத் ஸந்தம் ஸயுக்வாநமிவ ரைக்வமாத்தேதி யோ நு கதம் ஸயுக்வா ரைக்வ இதி || ௩ ||

ஸ0-ரா—இதைக்கேட்ட முன் செல்லும்ஹம்ஸமானது அடே, நீஎனன் சொல்லுகிறாய், இவருக்கு என்ன அதிசயம் உண்டு, நீயேது இவரை வண்டியோடிருக்கும் ஸாகவரைப்போல் நினைக்கிறாயே, என்றது. அவர் யார்ஸாக்வர், அவர் எப்படிப்பட்டவர், என்று மற்றைய அன்னம்கேட்டது.

யதா க்ருதாய விஜிதாயாதரேயா: ஸம்யந்த்யேவமேநம் ஸர்வம் ததபிஸமேதி யத்கிஞ்ச ப்ரஜா: ஸாது குர்வந்தி யஸ்தத்வேத யத்ஸ வேத ஸ மயைதது க்த இதி || ௪ ||

ஸ0-ரா—சூதாட்டத்தில். 1-2-3-4. எண்கள் உள்ள சில ஆட்டஸங்கேதங்கள் உண்டு அதில் நாலு எண் உள்ளத்தில் ஒருவன் ஜயித்துவிட்டால். 3-2-1. எண்கள் அதிலடங்கியிருப்பதால் இவன் அதையெல்லாம் ஜயித்தவனென்பது அவ்வாட்டத்தின் ஸங்கேதம். அதுபோல இவ்வுலகத்தில் எவன் எவன் எந்த நற்கருமம் செய்தாலும் அதெல்லாம் இவரது நற்கருமத்தில் அடங்கியது. உலகத்தில் உள்ளவர்களின் கியானமெல்லாம் இவர் கியானத்தில் அடங்கியது. அவர்தாதி ஸாக்வர். அவரைத்தான் நான் சொன்னேன் என்று அந்த ஹம்ஸம்பதில் சொல்லிற்று.

தது ஹ ஜாநச்ருதி: பௌத்ராயண உபசுச்ராவ ஸ ஹ ஸஞ்ஜிஹாந ஏவ க்ஷத்தாரமுவாசாங்காரே ஹ ஸயுக்வாநமிவ ரைக்வமாத்தேதி யோ நு கதம் ஸயுக்வா ரைக்வ இதி || ௫ || யதா க்ருதாய விஜிதாயாதரேயா: ஸம்யந்த்யேவமேநம் ஸர்வம் ததபிஸமேதி யத்கிஞ்ச ப்ரஜா: ஸாது குர்வந்தி யஸ்தத்வேத யத்ஸ வேத ஸ மயைதது க்த இதி || ௬ ||

𑌸 𑌹 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾𑌽𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌨𑌮𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

𑌸𑍋𑌽𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑌕𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌷𑌮𑌾𑌣𑌮𑍁𑌪𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌂
𑌹𑌾𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌸𑌯𑍁𑌗𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍈𑌕𑍍𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿
𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸 𑌹 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾𑌽𑌵𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌯 ॥ ௮ ॥

ஸ0-ரா—இதைக்கேட்டஜாநச்ருதிப்ரம்மக்கியானமே மேலானதென்றறிந்துகொண்டு மனவருத்தத்துடனே உதயமாவதை யெதிர்பார்த்திருந்து படுக்கையை விட்டெழுந்த உடனேதன் வேலைக்காரனைக்கூப்பிட்டு ஸாக்வரிருக்குமிடத்தைஅறிந்துவரும்படி கட்டளையிட்டார். ஸாக்வர் எப்படிப்பட்டவர் என்று அவன் கேட்டான் ஹம்ஸம் சொன்னதை அவனுக்குச்சொன்னான். அவன் தேடிப்பார்த்து அகப்படவில்லையென்று சொன்னான். பிரும்மக்கியானிகள் வாஸம்செய்யும் மாஸசாரி ஆறு முதலிய இடங்களில் தேடிப்பார் என்று மறுபடி அரசன் உத்திரவு செய்தார். அப்படியே அவன் தேடிவரும்போது வண்டியின் கீழ்உட்கார்ந்து சொரிகளைச்சொரிந்து கொண்டிருக்கும் அவரைக்கண்டு விநயத்தோடு கிட்டச்சென்று தாம்தான் ஸாக்வரோ என்றுகேட்டான். அவர் 'ஆமடா, என்று சொன்னார்- அவன் திரும்பிவந்து அவரிருப்பிடத்தை அறிந்துவந்தேனென்று அரசனுக்குச்சொன்னான்.

* 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃. *

𑌤𑌦𑍁 𑌹 𑌜𑌾𑌨𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌛𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑌶𑍍𑌵
𑌤𑍀𑌰𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 ॥ ௧ ॥

𑌰𑍈𑌕𑍍𑌵𑍇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌷𑌟𑍍𑌛𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌵𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑌥𑍋𑌽𑌨𑍁 𑌮
𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—பின் அரசன் அறுநூறு பசுக்களையும்கண்டத்திற்கு ஆரத்தையும் கோவேறுக்கழுதை கட்டிய தேரையும் கூடகொண்டுபோய் ஸாக்வரை ஸேவித்து இவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு தாம் உபாசிக்கும் தேவதையை எனக்கு உபதேசிக்கவேணும் என்று பிரார்த்தித்தார்.

𑌤𑌮𑍁 𑌹 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚𑌾𑌹 𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰 𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌸𑌹
𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁 𑌹 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌨𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑌹
𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑌥𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ ௩ ॥
𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌰𑍈𑌕𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍋𑌽𑌯
𑌮𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑌥 𑌇𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌽𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇𑌽𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌶𑌾𑌧𑍀𑌤𑌿 ॥

ஸ0-ரா—அடேசூத்ரனே இவைகளை நீயேவைத்துக்கொள் என்றுஸாக்வர் சொன்னார். மறுபடி அரசன் ஆயிரம் பசுக்கள் விலையுயர்ந்த ஹாரம் உயர்ந்தரதம் தன் பெண் இதுகளைக்கொண்டு வந்துஸாக்வரிடம்கொடுத்து தாம் இப்போது வாஸம்செய்யும் கிராமத்தை-ஸங். தாம் ரங்கேவாஸம் செய்ய நினைக்கிறதோ அந்த கிராமத்தை-ரங். தம்முடையதாகச் செய்கிறேன் இவ்வாத்தாம் பத்னியாகக்கிரஹித்துக் கொள்வதோடு இப்பொருள்களையும் அங்கீகரித்துக்கொண்டு எனக்கு பிரம்மவித்யையை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டான்.

விசேஷார்த்தம் இருக்க இடமும் வீடும் பத்னியும் இல்லாத எனக்குப்பசுபணம்தேரிவை யெதற்கென்பதும் சிரகாலம் குருசிச்ருஷையாவது அதிகமான்தனமானதில்லாமல் பிரும்மவித்யையை உபதேசிக்கக்கூடாதென்பதும் ஸாக்வர் மறுத்தத்தி

ற்குக்காரணம் அரசனை சூத்ரனென்பது பிரம்மக்ஞானமில்லையே யென்று தான் சோகமடைந்ததினாலே. அல்லது நாலாம்வருணமென்றதன்று மேல் கண்டத்திலும் இப்படியே.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌹 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍁𑌪𑍋𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌆𑌜𑌹𑌾𑌰𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰
𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑌾𑌲𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍈𑌤𑍇 𑌰𑍈𑌕𑍍𑌵
𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍃𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋
𑌵𑌾𑌚 ‖ ௫ ‖

𑌶𑌂-ரா—இந்த கன்னிகையைக்கொடுத்ததினால் வித்யையைஉபதேசிக்கவேண்டியதாகிறதென்று நிச்சயித்து-ரங் - தக்கஉபஹாரம் கொடுத்ததினால் அங்கீகரிக்கிறேனென்று சொல்லி மேல் பொதுதாத்—சூத்ரனே நீ இவைகளைக்கொடுத்ததினால் இவ்வழியாயே உனக்கு நான் பிரம்மவித்யையை உபதேசிக்கிறேனென்று ரைக்வர் சொன்னார். மஹாவ்ருஷம் என்னும் தேசத்தில் அவர்வாசம் செய்த இடமான ரைக்வபர்ணம் என்னும் கிராமத்தை ராஜா அவருக்குக்கொடுத்தான் அவர் தன் உபாஸ்ய தேவதையை அவனுக்கு உபதேசித்தார்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇
𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ‖ ௧ ‖

𑌯𑌦𑌾𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ‖ ௨ ‖

𑌶𑌂-ரா—எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக்கியெடுத்துக்கொள்வதுஅல்லதுலயமடைவிப்பது என்னும் குணமுடையதாகையாலே வாயுவே ஸம் வர்க்கம் அக்னி அணையும்போதும் ஸூர்யன் சந்திரன் இவர்கள் அஸ்தமிக்கும்போதும் ஜலங்கள் உலரும்போதும் இவையெல்லாம் வாயுவையே யடைகின்றன. இவையெல்லாவற்றையும் ஒன்றாக்கி கிரஸித்துக்கொள்வதால் வாயுஸம்வர்க்க மென்று உபாஸிப்பது. தேவதைகளில் வாயுஸமவர்க்கம்.

ரா—வாயுவின் அந்தர்யாமியான பகவானே ஸம்வர்க்கனென்று உபாசிக்கக்கடவது.

𑌅𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇
𑌵 𑌵𑌾𑌗𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ‖ ௩ ‖ 𑌤𑍌 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌸𑌂𑌵
𑌰𑍍𑌗𑍌 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 ‖ ௪ ‖

𑌶𑌂-ரா—ஆத்மாவில் ப்ராணனே ஸம்வர்க்கம்ஜீவன் தூங்கும்போது வாக்குகண் காதுமனம் இவையெல்லாம் ப்ராணனையே யடைகிறன இவையெல்லாவற்றை யெல்லாம் ஒன்றாக்கிக்கிரஸிக்கிறது. இங்கும் பிராணனென்றது ப்ராணனின் அந்தர்யாமியான பகவானை தேவதைகளில் வாயுவும் ப்ராணன்களில் பிராணனும் இரண்டுமே ஸம்வர்க்கம்.

𑌅𑌥𑌹 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌪𑍇𑌯𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌉 𑌹 𑌨 𑌦𑌦𑌤𑍁𑌃 || ௫ ||

தாத்—கபிகோத்ரத்தவரும் சுனகமுனியின் குமாரருமான சௌனகமுனியும் ககக்ஷஸௌனின் புத்ரரான அபிப்ரதாரி முனியும் போஜனம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஸம்வர்க்கோபாஸனம் செய்யும் பிரம்மசாரி ஒருவன்வந்து பிக்ஷைகேட்டான். அவனது பிரம்மக்ஞானம் இவ்வளவென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்து அவனுக்கு பிக்ஷைபோடாமலிருந்தார்கள்.

ஸ0-ரா-பா—இவ்விரண்டு ஸம்வர்க்கங்களின் ஸ்துதிக்காக, ரங்-ஸம்வர்க்கவித்யையின் ஸ்துதிக்காக, இந்த கதை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. (௫)

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌸 𑌜𑌗𑌾𑌰 𑌭𑍁𑌵
𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 । 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌪𑍇𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌿𑌨𑍍
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 || ௬ ||

ஸ0-ரா-பா—தேவதைகளில், அக்னி சூர்யன் சந்திரன் ஜலம் இவைகளையும் ப்ராணன்களில் வாக்கு கண் காது மனம் இவைகளையும் எல்லாலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கும் ப்ரம்மாவே வாயுரூபத்தோடும் ப்ராணரூபத்தோடும் ஸம்ஹரிக்கிறது. இவ்விஷயத்தை ஸம்ஸாரிகள் அறியவில்லை. இந்த ஜகத்தெல்லாம் அந்த ஸம்வர்க்க ப்ரஜாபதிக்கஸீனமாயிருக்கிறது. அது பிக்ஷைகேட்டால் யாரும் கொடுக்கவில்லையே யென்று அந்த பிரமசாரி சொன்னான். அர்த்தபோதம். ரங்—உபாசனையின் திடத்தினால் உபாசனம் செய்யும் தனக்கு பிக்ஷைகொடுக்கப்படாததையே தன் உபாஸ்ய தேவதைக்குக் கொடுக்கப் படாததாகச் சொல்லுகிறான்.

𑌤𑌦𑍁 𑌹 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌭𑌸𑍋𑌽𑌨
𑌸𑍂𑌰𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑌨𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌦𑌨𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍈
𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌦𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । ௭ ||

ஸ0-ரா-பா—இப்படி ப்ரும்மசாரிசொன்னதைக்கேட்ட சௌனகர் மனதில் ஆலோசித்துக்கொண்டே அவனிடம் வந்து, ஓ, பிரமசாரியே! தேவதைகளுக்கு நியந்தாவும், அழகிய அல்லது இரண்யனை ஸம்ஹாரம் செய்த கோரைப்பல்லையுடையவரும் அசுரர்களை ஸம்ஹாரம் செய்பவரும் ஸர்வஜ்ஞரும் ஆகிய ந்ருஸிம்மனது மகிமைவெகுஅல்பமென்று முன்னோர்களால்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்வேறொன்றினாலும் ஸம்ஹரிக்கத்தக்கவரல்லர். அவரே யெல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பவர். அவரையே யாம் ஸம்வர்க்கமாக உபாசிக்கிறோம். நீ ஸம்வர்க்கவித்யையின் தத்வத்தை அறிந்தாயில்லை என்று சொல்லி, 'இவனுக்கு பிக்ஷைபோடுங்கள்' என்று தன்வேலைக்காரர்களுக்கு ஆக்கியாபித்தார்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌉 𑌹 𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌶 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌶 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀
𑌤𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 ||

ஸ0-ரா-பா—அவனுக்கு பிக்ஷைபோட்டார்கள் ஸம்வர்க்கவித்யையின் ஸ்துதிக்காக அதன் பதார்த்தங்களை க்ருதாயமாகவும்விராட்டாகவும்அன்னமாகவும் அன்னாதியாகவும் ஸ்துதிசெய்கிறது.

தேவதைகளில் ஸம்ஹாரம்செய்யப்படும் அக்னி சூர்யன் சந்திரன் ஜலம் இவை நான்கும் ஸம்ஹாரம் செய்யும்வாயுவும், ப்ராணன்களில ஸம்ஹாரம் செய்யப்படும் வாக்கு கண் காது மனது நாலும் ஸம்ஹாரம் செய்யும் ப்ராணனும். ஆகிய பத்தும் கிருதாயமாம். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு என்னும் எண்ணங்கள் கொண்டது கிருதாயம். இவைகளைக்கூட்டினால் பத்தாகிறதல்லவா. இப்பத்தும் பத்துதிக்கிலும் இருப்பதால் இதுவிராட், இதுவே அன்னம். 'தசாக்ஷராவிராட் அன்னம்' விராட்! என்று சுருதி கூறுகிறது. விராட்சந்தஸ்ஸபத்தக்ஷரம். கிருத மென்றும் அயத்தில் பத்தென்றும் எண் புஜிக்கப்படுவது போல் உள்ளடங்கி யிருப்பதாலும், பத்து என்றும் கணக்கு விராட்டாகையாலும் விராட்டேஅன்னமாகையாலும் இது அன்னதியுமாம். இப்படி விராட்டை உபாசிப்பதால் பத்து திக்கிலுள்ள வஸ்துக்களும் உபாசிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது. இந்த ஸம்மவ உபாஸிப்பவன் ஸர்வஞ்ஞனாய் ப்ரம்மத்தை அனுபவிக்கப் பெறுவன் யாவம் வேத, என்றுமறுபடியும் சொன்னது வித்யை முடிந்ததைக் காட்டுகிறது. (அ)

சதுர்த்தஃ கண்டஃ.

ஸத்யகாமோ ஹ ஜாபாலோ ஜபாலாம் மாதரமாமந்த்ரயாஞ்சக்ரே
ப்ரஹ்மசர்யம் பவதி விவத்ஸ்யாமி கிங்கோத்ரோ ந்வஹமஸ்மீதி ॥ க ॥

பா—ஜகத்தைப் பதினாறு பாகம் செய்து அதைப்ரம்மமாக பாவிக்கும்படி இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது. சிரத்தையும் தபஸ்ஸும் உபாசனத்துக்கு அங்கமென்று காட்டுகைக்காக கதை சொல்லப்படுகிறது.

ரா—ஷோடச கலப்ரம்மவித்யை சொல்லப்படுகிறது.

தாத்—ஜபாலை யென்னும் பதிவ்ரதையின் புதரான் ஸத்யகாமனென்பவர் அம்மா! வேதாத்யயனம் செய்வதற்காக குருகுலத்தில் ப்ரும்மசாரியாய் வாஸம் செய்யவிரும்பி யிருக்கிறேன். உபனயனத்துக்குக் கோத்ரம் தெரியவேண்டுமே. என் கோத்ரமெது, என்று தன்தாயாரைக்கேட்டார்.

ஸா ஹைநமுவாச நாஹமேதத்வேத தாத யத்கோத்ரஸ்த்வமஸி
பஹ்வஹம் சரந்தீ பரிசாரிணீ யௌவநே த்வாமலபே ஸாஹமேதந்ந வேத
யத்கோத்ரஸ்த்வமஸி ஜபாலா து நாமாஹமஸ்மி ஸத்யகாமோ நாம த்வமஸி
ஸ ஸத்யகாம ஏவ ஜாபாலோ ப்ருவீதா இதி ॥ உ ॥

பா-ரா—குழந்தாய், நான் அதிதிபூஜையிலேயே கருத்தாயிருந்தேன், யௌவனத்திலேயே உன்னைப்பெற்றேன், கோத்ரமிது வென்பதெனக்குத் தெரியாது. என்பேர் ஜபாலை, உன்பேர் ஸத்யகாமன், குருகேட்டால் ஜாபாலையின் புத்திரன் ஸத்யகாமன் என்றே சொல் என்று தாயார் அவனுக்குப்பதில் சொன்னாள்.

ஸ ஹ ஹாரித்ருமதம் கௌதமமேத்யோவாச ப்ரஹ்மசர்யம் பகவதி
வத்ஸ்யாம்யுபேயாம் பகவந்தமிதி ॥ ங ॥

பா-ரா—அவர் கௌதமகோத்திரத்தில் பிறந்த ஹாரித்ருமத் தென்பவரின் புத்ரரான ஹாரித்ருமதரிடம் வந்து யான் தமக்கு சிஷ்யனாய் வந்திருக்கிறேன், ப்ரம்மசாரியாய் குருகுலவாஸம் செய்கிறேனென்று சொன்னார்.

தம் ஹோவாச கிங்கோத்ரோ நு ஸோம்யாஸீதி ஸ ஹோவாச
நாஹமேதத்வேத போ யத்கோத்ரோஹமஸ்ம்யப்ருச்சம் மாதரம் ஸா மா ப்ர

𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌬𑌹𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌯𑍌𑌵𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌲𑌭𑍇 𑌸𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌜𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

ஸ0-ரா—குழந்தாய்! உன் கோத்ரமென்னவென்றுகௌதமரிகேட்டார். எனக்கு கோத்ரம் தெரியாது, என்தாயாரைக்கேட்டேன் தான் அதிதிபூஜையிலேயே கருத்தாயிருந்ததால் கோத்ரம் இன்னதென்றுதெரிந்து கொள்ள வில்லையென்றும் யௌவனத்திலேயே யென்னைப்பெற்றபடியால் வெட்கத்தினால் என் பிதாவைக்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை யென்றும் குருகேட்டால் ஜபாலையின் புத்ரன்ஸத்யகாமன் என்று சொல் என்றும் என்தாயார் சொன்னாள். ஆதலால் நான் ஜபாலையின் ஸத்யகாமன், என்னை அங்கீகரிக்கவேணுமென்று அவர்சொன்னார். (௪)

𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨𑍈𑌤𑌦𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑍋𑌪 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍁𑌪𑌨𑍀𑌯 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌬𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌶𑌤𑌾 𑌗𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌗𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍇𑌦𑍁𑌃

ஸ0-ரா—ப்ராம்மணனல்லாதவர்கள் இவ்வாறு கபடமற்று வார்த்தை சொல்ல மாட்டார்கள். நீ உண்மைசொன்னதால் ஸந்தோஷித்தேன் ஸமித்துக்கள் கொண்டு வா, உனக்கு உபநயனம் செய்கிறேனென்று சொல்லி முறைப்படி அவருக்கு உபநயனம்செய்து இளைத்துமெலிந்திருந்த பசுக்கூட்டங்களில்மிகவும் துர்ப்பலமான நானூர் பசுக்களை ஓட்டிக்கொடுத்து இதை மேய்த்துக் காப்பாற்றிக்கொண்டுவா என்றாக்கியாபித்தார். ஸத்யகாமா அவைகளை ஓட்டிக்கொண்டு போகும்போது இவைகள் ஆயிரம் கால்நடை களாவதற்குமுன் திரும்புவதில்லை யென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்து புல்லும் ஜலமும் நிறைந்தகாட்டில் அவைகளை ஓட்டிக்கொண்டுபோய் அவைகள் ஆயிரம் கால் நடைகள் ஆகும்வரையில் மேய்த்து வந்தான். (௫)

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑍃𑌷𑌭𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯 𑌨 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌲𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌲𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌲𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 ॥ ௨ ॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—மேல்பொது—ஓஸத்யகாமா என்று அந்தருஷபம் கூப்பிட்டது. ஸ்வாமி என்று ஸத்யகாமா சொன்னார். உன்பிரதிஜ்ஞைப்படி நாங்கள் ஆயிரம் கால்நடைகள்

ஆய்விட்டோம். எங்களை ஆசார்யன் வீட்டிற்கு ஓட்டிக்கொண்டுபோ. என்று ருஷபம் சொல்லிற்று. சங்—இவ்வாறு ச்ரத்தையோடும் தபஸ்ஸோடும் தமகுருரிய சர்யை செய்யும்ஸத்யகாமன்விஷயத்தில் திக்குக்குரிய வாயுதேவதைஸந்தோஷமடைந்தவ்ருஷபத்தினிடத்தில் அனுப்ரவேசித்தது. ரா—இப்படி பசுக்களை ரக்ஷித்ததினால் ஒருதேவதைஸந்தோஷித்து ருஷபத்தினிடத்தில் அநுப்ரவேசித்தது.

ஸம்-ரா—பரப்ரும்மத்தின் கால்பாகத்தை நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று ருஷபம் சொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமா கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கென்னும் நாலுதிக்கும் ப்ரார்த்தியார் நாலுகலைகள் இந்நாலுகலைகளைக் கொண்டது ப்ரம்மத்தின் ஒருபாகம் இதற்கு ப்ரகாசவத் என்று பெயர்.

ஸம்-ரா—இவ்வாறு அறிந்துநாலு கலைகளோடும் கூடிய ப்ரகாசவத்து என்னும் ப்ரம்மத்தின் பாதத்தை உபாசிப்பவன் இந்தலோகத்தில்பிரகாசத்தை (பிரசித்தியை) அடைவதோடு ப்ரகாசமான பெரியலோகங்களையும் அடைவன். (௫)

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌗𑌾 𑌉𑌪𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌙𑍁𑌪𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ ௧ ॥

ஸம்-ரா-பா—அக்னி மற்றொருபாதத்தைச் சொல்லுமென்று ருஷபம் சொல்லிற்று. ஸத்யகாமர் மறுநாள் மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டார். ஸாயங்காலம்வந்தது. அம்மாடுகளை மடக்கி ஸந்த்யாவந்தனமும் சமிதாதானமும் செய்து அக்னிக்குப்பின்னால் கிழக்கு முகமாக ஸத்யகாமர் உட்கார்ந்தார். (௧)

𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா-பா—ஓ ஸத்யகாமா என்று அக்னி கூப்பிட்டது. ஸ்வாமியென்று ஸத்யகாமர் பதில் சொன்னார். (௨)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌲𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌲𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮॥

ஸம்-ரா-பா—ப்ரம்மத்தின் பாதத்தை (நாலில் ஒருபாகத்தை) நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேனென்று அக்னி சொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் ஸமுத்ரம் இவை நான்கும் நாலு கலைகள் இந்நாலு கலைகொண்டது அனந்தவத் என்னும் பாதம். (௩)

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௪ ॥

ஸம்-ரா-பா—இவ்வாறு அறிந்து இந்த அனந்தவத் என்னும் பாதத்தை உபாசிப்பவன் யாவராலும் ஜயிக்கப்படமாட்டான். சாச்வதமான லோகங்களையும் அடைவன். (௪)

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌹𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌗𑌾 𑌉𑌪𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌙𑍁𑌪𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ ௧ ॥

ஸ௦-பா—மற்றொரு பாதத்தை ஹம்ஸம்சொல்லுமென்று அக்னிசொல்லிற்று மறுநாள் மாடுகளை ஓட்டிப்போய் ஸாயங்காலமானபோது மாடுகளைமடக்கி அங்கே ஸந்தியாவந்தனமும் சமிதாதானமும்செய்து அக்கினிக்குப்பின்னால் கிழக்குமுகமாக ஸத்யகாமர் உட்கார்ந்தார். (௧)

𑌤𑌂 𑌹𑌂𑌸 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮3 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா-பா—ஹம்ஸம் ஒன்றுவந்து ஸத்யகாமா என்று கூப்பிட்டது. ஸ்வாமீ என்று ஸத்யகாமர் சொன்னார். அர்த்தபோதம். ஸ௦-பா—இங்கு ஹம்ஸம் என்றது ஸூர்யன். (௨)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌲𑍈𑌷 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 ॥ ௩ ॥

ஸ௦-ரா-பா—ப்ரம்மத்தின் பாதமொன்றை நான் சொல்லுகிறேன் என்று ஹம்ஸம் சொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். அக்னி ஸூர்யன் சந்த்ரன் மின்னல் இந்நான்கும் நாலுகலைகள். இக்கலை நாலும்கொண்ட பிரம்மத்தின் பாதத்துக்கு ஜ்யோதிஷ்மத் என்று பெயர். (௩)

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥

ஸ௦-ரா-பா—இவ்வாறு ஜ்யோதிஷ்மத்தென்று இப்போதத்தை உபாசிப்பவன் தேஜஸ்ஸையு பெறுவதோடு அக்னி லோகம் ஸூர்யலோகம் முதலிய ஜ்யோதிர் லோகங்களையும் அடைவன். (௪)

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌗𑌾 𑌉𑌪𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌙𑍁𑌪𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ ௧ ॥

ஸ௦-ரா-பா—மத்குவென்னும் நீர்ப்பறவை மற்றொருபாதத்தைச் சொல்லுமென்று ஹம்ஸம் சொல்லிற்று. மறுநாள் முன்போல் ஸாயங்காலம் மாடுகளைமடக்கி ஸந்தியாவந்தனமும் ஸமிதாதானமும்செய்து அக்னிக்குப்பின்னால் கிழக்குமுகமாக ஸத்யகாமர் உட்கார்ந்தார். (௧)

தம்ருஷபோ'ப்யுவாத ஸத்யகாம3 இதி பகவ இதி ஹ ப்ரதிஶுஶ்ராவ ‖ ௨ ‖ ப்ரஹ்மண: ஸோம்ய தே பாதம் ப்ரவாணீதி ப்ரவீது மே பகவாநிதி தஸ்மை ஹோவாச ப்ராண: கலா சக்ஷு: கலா ஶ்ரோத்ரம் கலா மந: கலைஷ வை ஸோம்ய சதுஷ்கல: பாதோ ப்ரஹ்மண ஆயதநவாந்நாம ‖ ௩ ‖

ஸ0-ரா-பா...மக்கு ஒன்றுவந்து ஸத்யகாமாவென்று கூப்பிட்டது. ஸ்வாமீ என்று ஸத்யகாமர் பதில் சொன்னார். ப்ரம்மத்தின் பாதமொன்றை நான் சொல்லுகிறேனென்று மத்குசொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ராத்தித்தார். ப்ராணன் கண் காது மனது நாலுகலைகள். இந்நாலுகலைகள் கொண்ட பிரம்மத்தின் பாதத்துக்குஆயதனவத் என்று பெயர். (௩)

ஸ ய ஏதமேவம் வித்வாம்ஶ்சதுஷ்கலம் பாதம் ப்ரஹ்மண ஆயதநவாநித்யுபாஸ்த ஆயதநவாநஸ்மிம்ல்லோகே பவத்யாயதநவதோ ஹ லோகாஞ்ஜயதி ய ஏதமேவம் வித்வாம்ஶ்சதுஷ்கலம் பாதம் ப்ரஹ்மண ஆயதநவாநித்யுபாஸ்தே ‖ ௪ ‖

ஸ0-ரா-பா—இவ்வாறு அறிந்து இப்பாதத்தை ஆயதனவத்தென் றுபாஸிப்பவன் இவ்வுலகத்திய நல்ல ஆச்சர்யத்தைப்பெறுவதோடு அவகாசத்தோடு கூடிய லோகங்களையும் அடைவன. அர்த்தபோதம். ஸ0-பா—ஜலசம்பந்தமுடைய தாகையால் இங்கு ப்ராணனே மத்குவென்றுசொல்லப்பட்டது. ரங்-பா—ஹம்ஸமும் மத்குவும் வ்ருஷபம்போலவே தேவதையின் ஆவேசத்தால் சொல்லிற்றுக்கள். (௪)

அஷ்டம: கண்ட:.

ப்ராப ஹாசார்யகுலம் தமாசார்யோ'ப்யுவாத ஸத்யகாம3 இதி பகவ இதி ஹ ப்ரதிஶுஶ்ராவ ‖ ௧ ‖

ஸ0-ரா-பா—ஸத்யகாமர் பசுக்களோடுகூட ஆசார்யரது கிருகம்போய்ச்சேர்ந்தார். கௌதமர் இவரைப்பார்த்து ஓ ஸத்யகாமா என்றார். ஸத்யகாமர் ஸ்வாமி என்றார். (௧)

ப்ரஹ்மவிதிவ வை ஸோம்ய பாஸி கோ நு த்வாநுஶஶாஸேத்யந்யே மநுஷ்யேப்ய இதி ஹ ப்ரதிஜஜ்ஞே பகவாம்ஸ்த்வேவ மே காமே ப்ரூயாத் ‖ ௨ ‖

தாத்—ப்ரம்மக்ஞானிபோல் காணப்படுகிறாய், உனக்கு யார் ப்ரும்மவித்யை உபதேசித்ததென்று கௌதமர்கேட்டார். மநுஷ்யர்கள் யாருமல்லவென்று ஸத்யகாமர் சொன்னார். அர்த்தபோதம். ஸ0-பா—எனக்கு வேண்டியதைத்தாமே உபதேசிக்கவேணும். இதரர் சொன்னதை நான் மதிக்கவில்லையென்று ஸத்யகாமர் சொன்னார்.

ரா-பா—எனக்கு வேண்டியதைச் சொல்லத்தாம் இருக்கும்போது நான் வேறேயொருவரை ப்ரார்த்திப்பேனோ என்று ஸத்யகாமர் சொன்னார், (௨)

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌹
𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 𑌵𑍀𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥

ஸ0-ரா—ஆசார்யன்முகமாகக் கிரஹித்தவித்யைதான் ச்ரேஷ்டமானதென்று (சங்—பகவான்போன்ற—ரங்—தம்போன்ற) பெரியோர்கள் முகமாகக்கேட்டிருக்கிறேன். ஆதலால் தாமே எனக்கு பிரம்மவித்யையை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். வ்ருஷபம் அக்கினி ஹம்ஸம் மத்கு நாலுமாக உபதேசித்த ஷோடசகல ப்ரம்மவித்யையையே கௌதமர் கொஞ்சமும் பேதப்படாமல் ஸத்யகாமருக்கு உபதேசித்தார். இவ்வித்யையில் பேதமில்லை யாதலால் ஒரேவிதமாக உபதேசிக்கப்பட்டது. வீயாசயதி என்று மறுபடிசொன்னது வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது, (௯)

𑌅𑌥𑌦𑌶𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌉𑌪𑌕𑍋𑌸𑌲𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌕𑌾𑌮𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌸 𑌹
𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹 𑌸𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

சங்—மற்றொரு விதமாக ப்ரம்மவித்யை சொல்லப்படுகிறது. பரப்பிரமத்தின் கதியும் அக்னிவித்யையும் சொல்லப்படுகிறது. முறைபோல ச்ரத்தையும் தபஸ்ஸும் வித்யைக்குஸாதனமென்று காட்டுகைக்காக க்கதைசொல்லப்படுகிறது. ரா-உபகோஸலர் வித்யை சொல்லப்படுகிறது, கமலர் என்பவரின் புத்ரரான உபகோஸலர் என்பவர் கீழ்சொன்ன ஜாபலரென் ஜாபலரென்றும் ஸத்யகாமரிடத்தில் ப்ரும்மசாரியா குலவாஸம் செய்துவந்தார் இவருடன் கூட குருசிச்ருஷைசெய்துவந்த அனேகருக்குவேதாத்தியயனம் செய்வித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்து வந்தார் இவர் பன்னிரண்டு வருஷகாலம்அக்னிபரீச்யை செய்து வந்தும்இவர் ப்ரம்மஜ்ஞானத்தை அபேக்ஷித்தவராகையால்ஜாபாலார் இவருக்குவித்யை உபதேசிக்கவே யில்லை.

𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰𑍀𑌨𑍍𑌮𑌾
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌚𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋
𑌚𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—தபஸியான இப்பிரம்மசாரி நன்றாக அக்னி சிச்ருஷைசெய்தான். இவனுக்கு வித்யோபதேசம் செய்யாமல் போனால் தம்மை அக்னிகள் சபிக்கும், ஆதலால் தாம் இவனுக்கு ப்ரம்மவித்யை உபதேசியுமென்று அவா பத்தினி சொன்னாள். இவள் இவ்வாறுசொல்லியும் அவர் வித்யோபதேசம் செய்யாமலே தேசாந்தரம் போனார். (௨)

𑌸 𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌨𑌶𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌨𑍍𑌨𑌶𑌾𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑌹𑌵 𑌇𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿
𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌿
𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—உபகோசலர் மனோவியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவராய் போசனம் செய்வதில்லை யென்றுஸங்கல்பித்துக்கொண்டார். ஓ பிரம்மசாரியே நீ யேன் போஜனம்செய்யவில்லை. போஜனம்செய்யென்று குருபத்னிசொன்னாள். (சங்) இப்புருஷ

ளிடத்தில் தோன்றும் நாநாவிதமான ஆசைகளே வியாதிகள் நான் அவைகளால் பூர்ணனாயிருக்கிறேன், (ரங்) ப்ராகிருதமான ஸுகங்களெல்லாம் பிறப்பு மூப்புஇறப்புமுதலிய ஆபத்துக்களுக்கிடமானது. அவைகள் எனக்குமுண்டு. (பொருள்) ஆகையால் நான்புப்பதில்லையென்று உபகோசலர் சொன்னார். (௩)

𑌅𑌥 𑌹𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌾
𑌰𑍀𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌃 ॥ ௪ ॥

ஸ௦-ரா—இவ்வாறு சொல்லி இவர் இருந்த பின்பு, கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிகள் மூன்றும் இவர்செய்த பணிவிடைகளினால்மனமிரங்கிஇப்பிரம்மசாரி தபஸ்வியாயிருந்துகொண்டு நமக்கு நன்றாய்ப்பணிவிடை செய்தான், இவனுக்கு நாம் பிரம் வித்யையே உபதேசம் செய்வோம் என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு உபகோசலருக்கு மெல்ல வருமாறு சொல்லின. (௪)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌖𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾
𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑍁 𑌖𑌂 𑌚 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁
𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌖𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌖𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈
𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌚𑍋𑌚𑍁𑌃 ॥ ௫ ॥

ஸ௦-ரா—ப்ராணன் பிரமமம் கம்பிரம்மம், பேம்பிரம்மம் என்று அக்னிகள் சொல்லின. பிராணன் பிரம்மமென்பது எனக்குத் தெரியும், கம் ஒம் இரண்டும் தெரிய வில்லையேயென்று உபகோசலர் சொனனர். கம்தான் ஒம் தான் கம் ப்ராணனேதான் ஆகாசம் என்று அக்னிகள் சொல்லின.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌪𑍃𑌥𑌿
𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌷 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿
𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ க ॥

தாத்—இப்படி மூன்று அக்னிகளும் சேர்ந்து பிரம்மவித்யையை உபதேசித்த பின் தனித்தனி தங்கள தங்களதான அக்னிவித்யையை உபதேசிக்கத்தொடங்கின. பூமி அக்னி அன்னம் சூர்யன் இந்நான்கும் எனது சரீரம் சூர்யனிடத்தில் காணப்படும் புருஷனே நான். நானே அவன் என்று கார்ஹபத்தியாக்னி சொல்லிற்று
ஸ௦-பா—பூமி அன்னம் இவைகள் போஜ்யமாகையால்பரஸ்பரம் துல்யங்கள். அதுபோல அன்று அக்னியும் சூர்யனும். புஜிப்பதும் பாகம் செய்வதும் இவைகள் இவைகளுக்கு துல்யதர்மங்கள். ரா-பா—பாகம் செய்வதாலும் ப்ரகாசத்தைக்கொடுப்பதாலும் அக்னியும் சூர்யனும் ஒன்றென்று உபதேசிக்கப்பட்டது. அக்னிக்கு சூர்யனோடு ஒற்றுமைபோலே பூமி அன்னம் இவைகளொடு கிடையாது. (க)

𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌹𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋
𑌕𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌂
𑌤 𑌉𑌪 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯 𑌏𑌤
𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ உ ॥

ஸ॰-ரா—ப்ரம்மலோகத்தை அடைகிறான். அல்லது: ப்ரம்மலோகத்திற்குமார்க்கமான அக்னிலோகத்தை அடைகிறான். இவன் சிஷ்ய ஸந்ததியாரும் புத்ரசந்ததியாரும் பிரம்மக்ஞானிகளாகவே இருப்பார்கள். இவன் பரப்பிரம்மத்தை அடையும்வரையில் இவனை நாங்கள் எல்லாலோகங்களிலும் ப்ரும்மப்ராப்தி விக்னங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிறோம். (உ)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸𑌾𑌪𑍋 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌷 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ க ॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌹𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌮𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ உ ॥

ஸ॰-ரா—ஜலம் திக்கு நக்ஷத்ரம் சந்திரன் இந்நான்கும் எனது சரீரம். சந்திரனிடத்தில் காணும் புருஷனே நான். நானே அவன். என்று தக்ஷிணாக்னி சொல்லிற்று மற்றவைகளுக்கு முன் கண்டதுபோலவே பொருள்கொள்க.

ஸ॰—அன்னத்தோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாலும் தேஜஸ்ஸாதலாலும் தெற்கு திக்கோடு சம்பந்தமிருப்பதாலும் தக்ஷிணாக்னியும் சந்த்ரனும் ஒன்றென்று சொல்லப்படுகிறது. ரா—ப்ரகாசம் செய்வதால் அக்னியும் சந்திரனும் ஒன்றென்று சொல்லப்படுகிறது. (க-உ)

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌮𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑍋𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌷 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ க ॥ 𑌸 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌹𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌮𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ உ ॥

ஸ॰-ரா—ப்ராணன் ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் மின்னல் நான்கும் எனது சரீரம், மின்னலில் காணப்படும் புருஷனே நான். நானே அவன் என்று ஆஹவநீயாக்னி சொல்லிற்று. மற்றவைகளுக்கு முன்போல் பொருள்கொள்க. (க-உ)

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍁𑌪𑌕𑍋𑌸𑌲𑍈𑌷𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌭𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦𑍋𑌪𑌕𑍋𑌸𑌲 𑌇𑌤𑌿 ॥ க ॥

ஸ॰—உபகோசலரே, இப்போது நாங்கள் உமக்கு அக்னி வித்யை ஆத்மவித்யை இரண்டையும் உபதேசித்தோம். வித்யையின் பலத்தை உமக்கு ஆசார்யர் உபதேசிப்பார் என்று அக்னிகள் மூன்றும் சொல்லின.

ரா—உபகோசலரே, உமக்கு பிரம்மவித்யையை உபதேசியாமல் உமது குரு தேசாந்தரம் போனதினால் நீர் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபடியால் உம்மைத்தேற

தல் செய்வதற்காக ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபமாத்ரத்தையும், அதற்கு அங்கமான அக்னி வித்யையும் உபதேசித்தோம். ஆசார்யன் முகமாக கிரஹித்த வித்யையே ச்ரேஷ்டமாகையால் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாச்ரயத்வம் முதலான பிரம்மகுணங்களையும் கண்ணென்றும் உபாசனஸ்தானத்தையும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும் அவர் உமக்கு உபதேசிப்பார் என்று அக்னிகள் மூன்றும் சேர்ந்து சொல்லின.

அ-பே—தேசாந்தரம்போயிருந்த ஆசார்யர் திரும்பிவந்தார். உபகோசலாவென்று கூப்பிட்டார். (௧)

𑌹 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦 𑌇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌂
𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍋 𑌇𑌤𑍀
𑌹𑌾𑌪𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌹𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌇𑌮𑍇 𑌨𑍂𑌨𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌇𑌤𑍀𑌹𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨
𑌭𑍍𑌯𑍂𑌦𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌲 𑌤𑍇𑌽𑌵𑍋𑌚𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—ஸ்வாமி என்று உபகோசலர்சொன்னர். அப்பா, உனது முகமானது பிரம்மகியானியின் முகம்போல் விளங்குகிறதே. உனக்குப் பிரம்மவித்யையை உபதேசித்தது யாரென்று ஸத்யகாமர் கேட்டார். தாம் தேசாந்தரம்போயிருந்தபோது வேறுயார் எனக்கு உபதேசிப்பவர் என்று உபகோசலர் மறைத்தும் மறையாமலும் சொல்லி க்ஷணம் பொறுத்தலும் (சங் - இப்போது நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ரங் - இப்போது ஜ்வாலாரூபமாயிருக்கிற) அக்னிகளேமுன்பு வேறுரூபமாயிருந்து எனக்கு உபதேசித்தனவென்றுசொன்னர். அவைகளசொன்னதென்னவென்று ஆசார்யர் கேட்டார். (௨)

𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌽𑌵𑍋𑌚𑌨𑍍𑌨
𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌪𑌲𑌾𑌶 𑌆𑌪𑍋 𑌨 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌏
𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—அக்னிகள் சொன்னதை உபகோசலர் ஆசார்யனுக்குச் சொன்னர் சங்—முழுதும் சொல்லாமல் சிலவற்றைச் சொன்னர். பூமி முதலிய லோகங்களை மாத்திரமே அவை உனக்குச் சொல்லின. ரங்—அங்கவித்யை மாத்திரமே அவை உனக்குச் சொல்லின. ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை பூர்ணமாகச் சொல்லவில்லை. அதை யான் உனக்குப் பூர்ணமாகச்சொல்லுகிறேன். தாமரை இலையில் ஜலம் ஒட்டுகிறதில்லையன்ருே. அதுபோல இந்தப் பிரமத்தை அடுத்தவனிடத்தில் ஒருவித பாபமும் சம்பந்திக்கமாட்டாது என்று ஆசார்யர் சொன்னர். அப்படிப்பட்ட பிரம்ம வித்யையை எனக்கு உபதேசிக்கவேணுமென்று உபகோசலர் கேட்டார். இசால்யர் உபதேசிக்கத்தொடங்கினர்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋
𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌕𑌂
𑌵𑌾 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀 𑌏𑌵 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

தாத்—யோகிகளால் கண்ணில் காணப்படும் புருஷனே ஆத்மா, அவன் அமிருதன், அபயன், ப்ரம்மம். ஆதலினுலேதான் ஜலமோ நெய்யோ எது கண்ணில் போடப்பட்டாலும் அதில் ஸ்பர்சியாமல் வெளியே வந்துவிடுகிறது.

ஸ-ப—கீழ் ஸங்காகாசமாகச் சொல்லப்பட்டதே இங்கு அக்ஷி புருஷனாகச் சொல்லப்படுகிறது. எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆத்மா, மரணதர்மம் இல்லாதவன், அதாவது நாசமில்லாதவன், அதனாலேயே பயமில்லாதவன், அளவிடக்கூடாதவன். அந்த ஸ்தானத்திற்கே ஜலம் நெய் முதலியவை ஒடாமலிருக்கும்படியான மகிமையிருக்கிறபடியால் அவ்விடத்திலுள்ள புருஷனது மகிமையைச் சொல்லவேணுமோ என்பது கருத்து.

ரா—ஆத்மா நியந்தா. அமிருதன்-நிரதிசய சுகரூபன். அபயன்-துக்கஸம்பந்தமில்லாதவன், ப்ருஹ்மம். அளவில்லாத பெருமையுடையவன். நிர்லேபனான புருஷனது பிரபாவத்தால் அவன் ஸ்தானமான கண்ணிலும் ஒன்றும் ஒட்டுகிறதில்லை. (௧)

ஸாதம் ஸம்யத்வாம இத்யாசக்ஷதே ஸாதம் ஹி ஸர்வாணி வாமாந்யபிஸம்யந்தி ஸர்வாண்யேநம் வாமாந்யபிஸம்யந்தி ய ஏவம் வேத ॥ ௨ ॥

ஸ-ரா—எல்லோராலும் வேண்டப்படத்தக்க நல்ல குணங்களெல்லாம் சேர்ந்திருப்பதாலே இந்த அக்ஷி புருஷன் ஸம்யத் வாமனென்று சொல்லப்படுகிறான். இக்குணத்தோடு அவனை உபாசிப்பவனை நல்ல குணங்கள் தானே வந்தடையும்.

அர்த்தபேதம்—ஸம்யத்வாமன், எல்லாராலும் வேண்டப்படத்தக்க குணங்களால்தானே வந்தடையப்பட்டவன். அதாவது ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகன், அல்லது ஸத்யஸங்கல்பன்.

ஏஷ உ ஏவ வாமநீரேஷ ஹி ஸர்வாணி வாமானி நயதி ஸர்வாணி வாமானி நயதி ய ஏவம் வேத ॥ ௩ ॥

ஸ-ப-ரா—புண்ய கர்மபலங்களை புண்யத்துக்குத் தக்கபடி பிராணிகளை அடைவிப்பதால் இவன் வாமநீ என்று சொல்லப்படுகிறான். இந்த வாமநித்வகுணத்தோடு உபாஸிப்பவன் தத்கிருது உபாயத்தால் தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு நன்மையையுண்டாக்குவான்.

அர்த்தபேதம்—வாமனித்வமாவது தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு மங்களத்வத்தை யுண்டாக்குவது. (௩)

ஏஷ உ ஏவ பாமநீரேஷ ஹி ஸர்வேஷு லோகேஷு பாதி ஸர்வேஷு லோகேஷு பாதி ய ஏவம் வேத ॥ ௪ ॥

ஸப-ரா—ஸர்வலோகங்களிலும் வியாபித்த காந்தியுடையசரீரத்தை உடைத்தாகையே பாமநீயாகை. உபாஸகன் வேண்டினால் அவ்வித சரீரத்தையும் பெறுவன். இவைகள் கேவலஸ்தோத்ரமாத்ரமல்ல. (௪)

அத யது சைவாஸ்மிஞ்சவ்யம் குர்வந்தி யதி ச நார்சிஷமேவாபிஸம்பவந்த்யர்சிஷோऽஹரஹ்ன ஆபூர்யமாணபக்ஷமாபூர்யமாணபக்ஷாத்யாந்ஷடுதங்ஙேதி மாஸாம்ஸ்தாந்மாஸேப்ய: ஸம்வத்ஸரꣳ ஸம்வத்ஸராதாதித்யமாதித்யாச்சந்த்ரமஸம் சந்த்ரமஸோ வித்யுதம் தத்புருஷோऽமாநவ: ॥ ௫ ॥

ஸ ஏநாந்ப்ரஹ்ம கமயத்யேஷ தேவபதோ ப்ரஹ்மபத ஏதேந ப்ரதிபத்யமாநா இமம் மாநவமாவர்தம் நாவர்தந்தே நாவர்தந்தே ॥ ௬ ॥

ஸ௦-ரா—இக்குணங்களோடு பிரம்மத்தை உபாசிப்பவர்களுக்கு மரணம் நேர்ந்த பிறகு தஹநம் முதலிய சவகர்மங்கள் செய்யப்பட்டாலும் செய்யப்படாவிட்டாலும் அவர்கள் சரீரத்தை விட்டவுடனே அர்ச்சிரபிமானி தேவதையையும், அதினின்றும் மத்யான்ஹாபிமானி தேவதையையும் அதினின்றும் சுக்கிலபக்ஷ தேவதையையும், அதினின்றும் உத்தராயண தேவதையையும் அதினின்றும் ஸம்வத்ஸராபிமானி தேவதையையும், அதினின்றும் ஸூர்யனையும், அதிலிருந்து சந்திரனையும், அதிலிருந்துவித்யுத் தேவதையையும் அடைவார்கள். இவர்கள் அங்கிருக்கையில் மனிதஸ்ருஷ்டியில் சேராத அமானவன் என்னும் புருஷன் அழைத்துக்கொண்டுபோய் பரப்பிரும்மத்தை அடைவிக்கிறான். இதுவே அர்ச்சிராதி மார்க்கமென்பது. இந்த வழியாய் மேலே போனவர்கள் மனிதலோகத்தின் சுழலுக்கு ஒருபோதும் திரும்பிவரமாட்டார்கள். நாவர்த்தந்தே என்று மறுபடி சொன்ன வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (௫)

அ-பே-ஸ௦—இவனே பிரம்மமாகையால் இவன் அடைவது வேறொரு பிரம்மமல்லவாகையால் இங்கு ஸத்யலோகத்திலுள்ள பிரும்மாவை அடைவிக்கிறானென்று பொருள் கொள்கை உசிதம். ரா—இங்கு சொன்ன அர்ச்சிராதிமார்க்கம் எல்லா வித்யைக்கும் துல்யமேயென்று ஸித்தாந்தம். (௬)

ஷோடசகண்டம்.

ஏஷ ஹ வை யஜ்ஞோ யோ௰யம் பவத ஏஷ ஹ யந்நித³ம் ஸர்வம் புநாதி யதே³ஷ யந்நித³ம் ஸர்வம் புநாதி தஸ்மாதே³ஷ ஏவ யஜ்ஞஸ்தஸ்ய மநஶ்ச வாக்ச வர்தநீ ॥ ௧॥

ஸ-ரா—உபாசனம் விதிக்கப்பட்ட ஸந்தர்ப்பத்தோடு சேர்ந்ததாலும் ஆரணியகமாகையாலும் யாகத்தில் பிசகு நேரிடுமானல் அதற்கு வியாஹ்ருதிகளால் ப்ராயச்சித்த ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்றும் அதை அறிந்தவனே பிரம்மாவாயிருக்க வேண்டுமென்றும் இவன் மௌனமாயிருக்கவேணுமென்றும் விதிக்கப்படுகிறது. எப்போதும் ஸஞ்சரிப்பதும் தன் ஸஞ்சாரத்தாலே எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தம் செய்வதுமான வாயுவே யஜ்ஞம். யந-ஸஞ்சரிப்பவன் 7-நாதி சுத்தம் செய்வது இப்பதங்களில் ய-ந-இரண்டு எழுத்திருப்பதாலும் ஜகாரம் நகரத்தின் விகாரமாகையாலும் யஜ்ஞம் என்னும் சொல்லானது ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே சுத்தியை உண்டாக்குவதென்னும் பொருள்கொண்டது. இதனல் யஜ்ஞம் கமனம் செய்வதென்று பொருளாயிற்று. வாக்கு மனது இரண்டும் அதற்கு வழி. (௧)

தயோரந்யதராம் மநஸா ஸம்ஸ்கரோதி ப்³ரஹ்மா வாசா ஹோதாத்⁴வர்யுருத்³கா³தாந்யதராம் ஸ யத்ரோபாக்ருதே ப்ராதரநுவாகே புரா பரிதா⁴நீயாயா ப்³ரஹ்மா வ்யவவத³தி ॥ ௨॥

அந்யதராமேவ வர்தநீம் ஸம்ஸ்கரோதி ஹீயதேऽந்யதரா ஸ யதை²கபாத்³வ்ரஜந்ரதோ² வைகேந சக்ரேண வர்தமாநோ ரிஷ்யத்யேவமஸ்ய யஜ்ஞோ ரிஷ்யதி யஜ்ஞம் ரிஷ்யந்தம் யஜமாநோऽநுரிஷ்யதி ஸ இஷ்ட்வா பாபீயாந்ப⁴வதி ॥ ௩ ॥

ஸ௦-ரா—அவைகளில் மனம் என்னும் வழியை ப்ரம்மத்யானத்தோடு கூடிய மனதினாலும், ஹோதா அத்வர்யு உத்காதா இவர்கள் வாக்கென்னும் வழியைநன்றாய் ப்ரயோகிக்கப்படும் வாக்கினாலும் ஸம்ஸ்கரிக்கிறார்கள். யாகத்தில் ப்ராதரநுவாக

சஸ்திரம் ஆரம்பித்தபோது பரிதானியையு ருக்சொல்லும் வரையில் ப்ரம்மா மௌன மாயிராமல் போய்விட்டால், மனதின் தியானம் மாறுவதால் மனதென்னும்வழி நசித்துவிடுகிறது. மற்றொரு வழிமாத்திரம் நிற்கிறது. ஒருகாலால் நடக்கும் மனிதனும் ஒரு சக்கிரத்தால் நடக்கும் ரதமும்போல இந்த யாகமும் நசிக்கிறது. யாகம் நசித்தால் யஜமானன் நசிக்கிறான். பாபிஷ்டனுகவும் ஆகிறான். (௪)

𑌅𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇 𑌨 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌨𑍀-
𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑍇 𑌏𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇𑌽-
𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌾 ‖ 𑌸 𑌯𑌥𑍋𑌭𑌯𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌰𑌥𑍋 𑌵𑍋𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠-
𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌸 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ‖ ௫ ‖

ஸ-௦-ரா—அதுவரையில் பிரம்மா மௌனமாயிருந்தால் இரண்டு வழியும் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டதாகிறது. ஒன்று குறைவாகிறதில்லை. (ப) அதனால் இரண்டு காலால் நடக்கும் மனிதனும் இரண்டு சக்கிரத்தால் போகும் தேரும்போல யாகம் நிறைவேறுகிறது. யஜமானன் ப்ரதிஷ்டையை அடைகிறான். ச்ரேஷ்டனுமாகிறான். (௫)

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌹𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌃 ‖ ௧ ‖

ஸ-௦-ரா—கீழ் ப்ரம்மாவுக்கு மௌனம் விதிக்கப்பட்டது. இதில் யஜ்ஞத்தில் நேரும் தவறுகளுக்கு வியாஹ்ருதிஹோமம் ப்ராயச்சித்தமென்று விதிக்கப்படுகிறது.

ப்ரம்மாவானவர் ஸாரத்தைக் கண்டறிவதற்காக லோகங்களில் ஆலோசித்து, பூமியினின்று அக்கினியையும் ஆகாசத்தினின்று வாயுவையும் ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் ஸூர்யனையும் ச்ரேஷ்டமாகக் கண்டெடுத்தார். (௧)

𑌸 𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌹𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌋𑌚𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿-
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ‖ ௨ ‖

ஸ-௦-ரா—அதிலும் ஸாரக்கிரஹணம் செய்வதற்காக அத்தேவதைகளை ஆலோசித்து, அக்கினியிலிருந்து ருக் வேதத்தையும் வாயுவிலிருந்து யஜுர் வேதத்தையும் ஸூர்யனிலிருந்து ஸாமவேதத்தையும் சிரேஷ்டமாகக் கண்டெடுத்தார். (௨)

𑌸 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌹𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍃𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌃 ‖

ஸ-௦-ரா—அதிலும் ஸாரத்தைக் கண்டறிவதற்காக பிரம்மா மூன்றுவேதத்தையும் ஆராய்ந்தார். ருக் வேதத்தினின்றும் (பூ:) என்பதையும் ஸாமவேதத்தினின்றும் 'ஸுவ:' என்பதையும் ச்ரேஷ்டமாகக் கண்டெடுத்தார். இவை மூன்றுந்தான் வ்யாஹ்ருதிகள். (௩)

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍃𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑍂𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍁𑌹𑍁-
𑌯𑌾𑌦𑍃𑌚𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌰𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌰𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌂𑌦-
𑌧𑌾𑌤𑌿 ‖ ௪ ‖

ஸ௦-ரா—யாகத்தில் ருக்கில் ஏதாவது பிசகு நேரிடுமானால் கார்ஹபத்தியம் என்னும் அக்னியில் 'பூ: ஸ்வாஹா' என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ருக்வேதத்தின் வீர்யமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வியாஹ்ருதிஹோமத்தால் யஜ்ஞத்தின் ருக்கினால்வந்த பிசகை சரிப்படுத்திக்கொள்ளுவது. (௪)

அத யதி யஜுஷ்டோ ரிஷ்யேத் புவஸ்ஸ்வாஹேதி தக்ஷிணாக்நௌ ஜுஹுயாத் யஜுஷாமேவ தத்ரஸேந யஜுஷாம் வீர்யேண யஜுஷாம் யஜ்ஞஸ்ய விரிஷ்டம் ஸந்ததாதி ॥௫॥

ஸ௦-ரா-தாத்—யஜுர்வேதத்தில் ஏதாவது பிசகு நேரிட்டால் தக்ஷிணாக்னியில் 'புவ: ஸ்வாஹா' என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. யஜுர்வேதத்தின் வீர்யமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வ்யாஹ்ருதி ஹோமத்தால் யாகத்தில் யஜுஸ்ஸில் நேர்ந்த பிறழ்தல்களை சரிப்படுத்திக்கொள்வது. (௫)

அத யதி ஸாமதோ ரிஷ்யேத் ஸ்வஸ்ஸ்வாஹேத்யாஹவநீயே ஜுஹுயாத் ஸாம்நாமேவ தத்ரஸேந ஸாம்நாம் வீர்யேண ஸாம்நாம் யஜ்ஞஸ்ய விரிஷ்டம் ஸந்ததாதி ॥௬॥

ஸ௦-ரா—ஸாமத்தில் பிசகு நேரிட்டால் ஆஹவநீயாக்னியில் 'ஸுவ: ஸ்வாஹா' என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ஸாமவேதத்தின் வீர்யமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வ்யாஹ்ருதி ஹோமத்தால் ஸாமவேதத்தில்நேரிட்ட பிறழுதலை சரிப்படுத்திக் கொள்வது. யாகத்தில் இவைதான் ப்ராயச்சித்தாஹுதி. (௬)

தத்யதா லவணேந ஸுவர்ணம் ஸந்தத்யாத் ஸுவர்ணேந ரஜதம் ரஜதேந த்ரபு த்ரபுணா ஸீஸம் ஸீஸேந லோஹம் லோஹேந தாரு தாரு சர்மணா ॥௭॥ ஏவமேஷாம் லோகாநாமாஸாம் தேவதாநாமஸ்யாஸ்த்ரய்யா வித்யாயா வீர்யேண யஜ்ஞஸ்ய விரிஷ்டம் ஸந்ததாதி பேஷஜக்ருதோ ஹ வா ஏஷ யஜ்ஞோ யத்ரைவம்வித் ப்ரஹ்மா பவதி ॥௮॥

ஸ௦-ரா—உப்பினால் பொன்னும் பொன்னால் வெள்ளியும் வெள்ளியால் தாம்பரமும் தாம்பரத்தால் ஈயமும் ஈயத்தால் இருமபும் இரும்பால் மரமும் தோலினால் மரமும் சந்தானம் செய்யப்படுவதுபோல (7) (பொன்னுக்கு ஸந்தானமாவது மிருதுப்படுத்துகை.) லோகங்களில் ஸாரமானவை மூன்று தேவதைகள் அவைகளில் ஸாரமானவை மூன்று வேதங்கள், அவைகளில் ஸாரமும் வீர்யமுமான இம்மூன்று வியாஹ்ருதிகளினால் யாகத்தில் நேரிடும் பிசகுகளையெல்லாம் ஸரிசெய்துகொள்ளலாம். இவற்றை அறிந்தவன் எந்த யாகத்தில் பிரம்மாவாக இருக்கிறானோ, அந்த யாகமானது கைதேர்ந்த வைத்தியனால் சிகித்ஸை செய்யப்பட்ட ரோகிபோலவாம்.

ஏஷ ஹ வா உதக்ப்ரவணோ யஜ்ஞோ யத்ரைவம்வித் ப்ரஹ்மா பவத்யேவம்விதம் ஹ வா ஏஷா ப்ரஹ்மாணமநு காதா யதோ யத ஆவர்ததே தத்தத் கச்சதி ॥௯॥ மாநவோ ப்ரஹ்மைவைக ருத்விக் குரூநஶ்வாபிரக்ஷத்யேவம்வித்த வை ப்ரஹ்மா யஜ்ஞம் யஜமாநம் ஸர்வாம்ஶ்சர்த்விஜோ(அ)பிரக்ஷதி

தஸ்மாதேவம்விதமேவ ப்ரஹ்மாணம் குர்வீத நானேவம்விதம் நானேவம்விதம் ॥ ௧௦ ॥

ஸ௦-ரா—இப்படி அறிந்தவனை ப்ரஹ்மாவாகப்பெற்ற யாகமானது தெற்கு பக்கம் உசரமாயும் வடக்குபக்கம் பள்ளமாயுமிருப்பது. உத்தரகதிக்கு ஹேதுவானது. இப்படிப்பட்ட பிரம்மாவைப்பற்றி ஒரு காதை உண்டு. மௌனத்தோடுகூடிய பிரம்மாவானவன் யாகத்தில் எங்கே எங்கே என்ன பிசகு நேரிட்டாலும் யுத்தம் செய்பவர்களை குதிரை ரக்ஷிப்பதுபோல எல்லா பிசகுகளுக்கும் பரிஹாரம்செய்து யாகம் யஜமானன் ருத்விக்குகள் எல்லாரையும் ரக்ஷிப்பன். ஆகையால் இவ்விஷயங்களை அறிந்தவனையே ப்ரும்மாவாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமே அல்லது இவ்விஷயம் தெரியாதவனை பிரம்மாவாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நாநேவம் விதம் என்று மறுபடி சொன்னது அத்யாயம் முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

மத்வ—ஸர்வ தேவதைகளையும் புசிப்பது (ஸம்ஹரிப்பது வாயுவே. வாயுவை ஸம்ஹரிப்பது புசிப்பது விஷ்ணு. அவரை ஸம்ஹரிப்பது (புசிப்பது) யாருமில்லை வாயுவ்ருஷபமாயும் அக்னி தானும் ப்ருஹ்மபஹம்ஸமாயும் வருணன் மத்குவாயும் ஸத்யகாமருக்கு உபதேசித்தார்கள். வாயுவையும் விஷ்ணுவையும் தியானம்செய்து கொண்டு ப்ரஹ்மா மௌனி ஆயிருக்கவேணும். (௯-௧௦)

நாலாம் ப்ரபாடகம் முற்றது.

இதி ச்சாந்தோக்யோபநிஷதி சதுர்த்த: ப்ரபாடக:.

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:.

சாந்தோக்யோபநிஷத் - பஞ்சம: ப்ரபாடக:.

ப்ரதம: கண்ட:.

ஹரி: ஓம் ॥ யோ ஹ வை ஜ்யேஷ்டம் ச ச்ரேஷ்டம் ச வேத ஜ்யேஷ்டச்ச ஹ வை ச்ரேஷ்டச்ச பவதி ப்ராணோ வாவ ஜ்யேஷ்டச்ச ச்ரேஷ்டச்ச ॥ ௧ ॥

ஸ-ரா—பிராணவித்யை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. வயதினால் பெரியதையும் குணத்தினால் மேல்பட்டதையும் அறிபவன் பெரியவனும் மேல்பட்டவனுமாவன். அப்படி பெரியதும் மேல்பட்டதும் ப்ராணனே. (௧)

யோ ஹ வை வஸிஷ்டம் வேத வஸிஷ்டோ ஹ ஸ்வானாம் பவதி வாக்வாவ வஸிஷ்ட: ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா—வஸிஷ்டமானதை அறிந்தவன் தன் ஜ்ஞாதிகளுக்குள் வஸிஷ்டனாவன். வாக்கே வஸிஷ்டம்.

அர்த்தம் பேதம்—வஸிஷ்டம் - மறைப்பது, தனமுடையது ஆதல் கர்ப்பத்தில் புருஷனிருக்கும்போது ப்ராணவ்யாபாரத்துக்குப் பின்பே இந்திரியவ்யாபாரங்கள் உண்டாவதால் ப்ராணன் பெரியது. இந்திரியவ்யாபாரங்கள் எப்போதும் பிராணனுக்கு அதீனமானதாகையால் ப்ராணனே மேற்பட்டது. உயர்ந்த வாக்குடைய புருஷர்களே அந்யரை பரிபவிக்கிறார்கள். தனவான்களும் ஆகிறார்கள். ஆகையால் வாக்கே வஸிஷ்டம். (௨)

யோ ஹ வை ப்ரதிஷ்டாம் வேத ப்ரதி ஹ திஷ்டத்யஸ்மிꣳஶ்ச லோகே(அ)முஷ்மிꣳஶ்ச சக்ஷுர்வாவ ப்ரதிஷ்டா ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—ப்ரதிஷ்டையை யறிந்தவன் இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் ப்ரதிஷ்டையை அடைவன். ப்ரதிஷ்டையென்பது கண்களே. ப்ரதிஷ்டையாவது சுகமான இருப்பு. அதற்கேதுவாக மேடுபள்ளங்களை அறிவதுகண்ணே ஆகையால் அவை பிரதிஷ்டையென்று சொல்லப்பட்டன. (௩)

யோ ஹ வை ஸம்பதம் வேத ஸꣳ ஹாஸ்மை காமா: பத்யந்தே தைவாஶ்ச மாநுஷாஶ்ச ஶ்ரோத்ரம் வாவ ஸம்பத் ॥ ௪ ॥

ஸ0-ரா—ஸம்பத்தை அறிந்தவனுக்கு ஸ்வர்க்காதிகளான தேவதைகளுக்குரிய காமங்களும் பசுமுதலிய மனிதர்க்குரிய காமங்களும் கைக்கூடும். காதால் வேத வேதார்த்தங்களைக்கேட்டு அதன்படி கர்மங்களை அனுஷ்டித்து அதனால் மனோரத பூர்த்திபெறவேண்டுமாகையால் ஸம்பத்து காதுகளே. (௪)

யோ ஹ வா ஆயதநம் வேதாயதநꣳ ஹ ஸ்வாநாம் பவதி மநோ ஹ வா ஆயதநம் ॥ ௫ ॥

ஸ0-ரா—ஆயதனத்தை அறிந்தவன் தன் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஆயதனமாவின். ஆயதனமென்பது ஆச்ரயம். மாலை சந்தனம் முதலிய போகங்களை அனுபவிப்பதற்கு ஆச்ரயமாகையால் ஆயதனம் மனதே. (௫)

அத ஹ ப்ராணா அஹꣳ ஶ்ரேயஸி வ்யூதிரே(அ)ஹꣳ ஶ்ரேயாநஸ்ம்யஹꣳ ஶ்ரேயாநஸ்மீதி தே ஹ ப்ராணா: ப்ரஜாபதிம் பிதரமேத்யோசுர்பகவந்கோ ந: ஶ்ரேஷ்ட இதி ॥ ௬ ॥

ஸ0-ரா—கீழ்ச்சொன்ன ஐந்திலும் முக்கிய பராணனே உத்க்ருஷ்டமென்று காட்டுமபொருட்டு கதை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ப்ராணன் வாக்கு கண் காது மனது என்னும் ஐந்து ப்ராணன்களும் நான் தான் ச்ரேஷ்டன், நான் தான் ச்ரேஷ்டன் என்று சண்டையிட்டன. அவைகள் தங்கள் பிதாவான ப்ரஹ்மாவினிடத்தில்சென்று எங்களில் ச்ரேஷ்டன் யார் என்று கேட்டன. (௬)

தாந்ஹோவாச யஸ்மிந்வ உத்க்ராந்தே ஶரீரம் பாபிஷ்டதரமிவ த்ருஶ்யேத ஸ வ: ஶ்ரேஷ்ட இதி ॥ ௭ ॥

ஸ0-ரா—உங்களில் யார் வெளிப்பட்டுப்போய்விட்டால் இந்த சரீரம் மிகவும் ஹேயமாகக்காணப்படுமோ, அவனே உங்களில் ச்ரேஷ்டனென்று அவர் பதில் சொன்னார். (௭)

ஸா ஹ வாகுச்சக்ராம ஸா ஸம்வத்ஸரம் ப்ரோஷ்ய பர்யேத்யோவாச கதமஶகதர்தே மஜ்ஜீவிதுமிதி யதா கலா அவதந்த: ப்ராணந்த: ப்ராணேந பஶ்யந்தஶ்சக்ஷுஷா ஶ்ருண்வந்த: ஶ்ரோத்ரேண த்யாயந்தோ மநஸைவமிதி ப்ரவிவேஶ ஹ வாக் ॥ ௮ ॥

ஸ0-ரா—அதைக்கேட்ட ப்ராணன்களில் வாக்குமுதலில் வெளிப்பட்டுப்போய் ஒருவருஷகாலம் தனியேயிருந்து மறுபடிவந்து நீங்கள் நானில்லாமல் எப்படி ஜீவி

த்தீர்களென்று கேட்டது. ஊமைகள் வாக்கில்லாமையால் பேசமாட்டுகிறதில்லை ஆனாலும் ப்ராணனால் ஜீவித்துக்கொண்டும் கண்ணால்பார்த்துக்கொண்டும் காதால் கேட்டுக்கொண்டும் மனதால் ஆலோசித்துக்கொண்டும் தங்கள் தங்கள் காரியங்களை நடத்திக்கொள்வார்களல்லவா. அது போலவே நாங்களும் நடத்திக்கொண்டோ மென்று மற்றவைசொல்லிற்றன. நான் ச்ரேஷ்டமன்றென்று ஒப்புக்கொண்டு வாக்கு மறுபடி பிரவேசித்துக்கொண்டது. (அ)

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ॥ ௯ ॥

ஸ0-ரா—பிறகு வாக்குபோலவே கண்ணானது ஒருவருஷம் வெளியேபோயிருந்துவந்து நானில்லாமல் நீங்கள் எப்படி ஜீவித்தீர்களென்று கேட்டது. குருடர்கள் கண் இல்லாமையால் பார்க்கக்கூடாமல் போனாலும் வாக்கினால் பேசுவதும் காதால் கேட்பதும் மனதால் யோசிப்பதும் ப்ராணனால் ஜீவிப்பதுமாயிருப்பதுபோல நாங்கள் இருந்தோமென்று அவைகள் பதில் சொல்லிற்றன. நான் ச்ரேஷ்டனன்றென்று கண் மறுபடிவந்து புகுந்துகொண்டது. (௯)

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌧𑌿𑌰𑌾 𑌅𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥௧௦॥

ஸ0-ரா—அப்படியே காது ஒருவருஷம் வெளியேபோயிருந்துவந்து கேட்டது செவிடர்கள் காதால் கேளாமற்போனபோதிலும் மற்ற இந்திரிய வியாபாரங்களில் குறையாது நடப்பதுபோலவென்று அவைபதில் சொல்லின. நான் ச்ரேஷ்டன் அன்றென்றுகாது மறுபடிவந்து புகுந்துக்கொண்டது. (௧௦)

𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍋𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌶𑌕𑌤𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌅𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 𑌮𑌨𑌃 ॥௧௧॥

ஸ0-ரா—அப்படியே மனது ஒருவருஷம் வெளியேபோயிருந்துவந்து கேட்டது. மனதின் வ்யாபாரத்தை அறியாத குழந்தைகள் பார்ப்பதும் கேட்பதும் பேசுவதும் ஜீவிப்பதுமாயிருப்பதுபோல இருந்தோமென்று மற்றவை பதில் சொல்லின. நான் ச்ரேஷ்டனன்றென்று மனது மறுபடிவந்து புகுந்துகொண்டது. (௧௧)

𑌅𑌥 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌹𑌯𑌃 𑌪𑌡𑍍𑌵𑍀𑌶𑌶𑌙𑍍𑌕𑍂𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌖𑌿𑌦𑍇𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌖𑌿𑌦𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌭𑌿𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌧𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௧௨॥

ஸ0-ரா—இவ்விதம் வாக்கு கண் காது மனது நாலும் பரீக்ஷைசெய்தபிறகு முக்கியப்ராணனானது வெளிப்புறப்படவேண்டுமென்று நினைத்தது, ஜாதி அச்வ

மானது பரீக்ஷைக்காகத் தன்மேல் ஒருவன் ஏறிக்கொண்டு கொறடாவினால் அடித்தால் கால் கயிறு கட்டியிருக்கும் கூச்சுக்களைப்பிடுங்குவதுபோல ப்ராணன் மற்றவைகளைப்பிடுங்கி இழுத்தது. அதனால் தங்கள் தங்கள் இடத்திலிருக்கத் திறமையற்றுப்போன மற்ற ப்ராணன்கள் இதைச் சூழ்ந்துநின்று நீ எங்களுக்கு யஜமானனாகக்கடவாய், வெளியில் போகவேண்டாம் என்று வேண்டிக்கொண்டன. (கஉ)

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 ॥ கங ॥ 𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌹𑍈𑌨𑌂 𑌮𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑌹𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 ॥

ஸ௦-ரா—நான் வஸிஷ்டையாயிருப்பது உன்னாலேயே யாகையால் அது உன் குணமேயென்று வாக்கும், நான் ப்ரதிஷ்டையாயிருப்பது உன்னாலேயாகையால் அது உன்குணமேயென்று கண்ணும், (கங) நான் ஸம்பத்தாயிருப்பது உன்னாலே ஆகையால் அது உன்குணமேயென்று காதும், நான் ஆயதனமாயிருப்பது உன்னாலேயாகையால் அது உன்குணமேயென்று மனதும் சொல்லின. (கச)

𑌨 𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ கரு ॥

ஸ௦-ரா—ச்ருதி சொல்லுகிறது, லௌகிகர்களாவது ஆகமக்கியானிகளாவது வாக்கு கண் காது இவைகளை கரணங்களாகச்சொல்வதில்லை, ப்ராணன்களென்றே சொல்லுகிறார்கள். ப்ராணனென்றே வாக்குமுதலிய எல்லாக்காரணங்களுக்கும் நியந்தாவானது. ஆதலால் அவைகள் சொன்னது யுக்தமே. வாக்குமுதலியவை அக்னிமுதலிய தேவதைகளால் அதிஷ்டானம் செய்யப்பட்டவையென்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவைகள் சண்டைசெய்ததும் வெளியில்போனதும் வந்ததும் கேட்டதும் தங்கள் பாரதந்தர்யத்தை ஒப்புக்கொண்டதும் மறுபடி புகுந்துகொண்டதும் ஸ்துதி செய்யக்கூடும். வாக்குமுதலிய இந்திரியங்களை வாக்குமுதலிய சப்தங்களால் வ்யவஹரிப்பதில்லை. இவையெல்லாம் ப்ராணனுக்கு அதீனமாகையால் ப்ராணனென்றே சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் எல்லா இந்திரியங்களும் ப்ராணனிடத்தினின்றுமே உண்டாகின்றன. (கரு)

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌿𑌦𑌮𑌾 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌯 𑌆 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ க ॥

ஸ௦-ரா—எனக்கு போஜ்யமான அன்னம் யாதென்று முக்கிய ப்ராணன் கேட்டது. நாய் பக்ஷிகள் அளவான எல்லா பிராணிகளின் அன்னமும் உன்னுடையதுதான் என்று வாக்கு முதலியவை சொல்லின. உலகத்தில் ப்ராணிகளால் புஜிக்கப்படும் அன்னமெல்லாம் ப்ராணனாலேயே புஜிக்கப்படுகிறது. புசிப்பது முதலிய பல வியாபாரங்களுடைமையால் அநமென்று பெயர்பெற்றது. தேவதைகளுக்கு மறைவிடமாய்ச் சொல்வதில் இஷ்டமாகையால் ப்ராணமென்று சொல்லப்படு

கிறது. இவ்வாறு அறிந்தவனுக்குப் புசிக்கத்தகாதது ஒன்றுமில்லை. ப்ராண வித்யா நிஷ்டனான புருஷன் ப்ராணிகளின் அன்னத்தை ப்ராணனின் அஸனமாக புத்தி பண்ண வேண்டு மென்றும் இவனுக்கு ஆபத்காலத்தில் அபக்ஷ்ய பக்ஷணத்தால் தோஷம் இல்லையென்றும் கருத்து. (௧)

ஸ ஹோவாச கிம் மே வாஸோ பவிஷ்யதீத்யாப இதி ஹோவாச தஸ்மாத்வா ஏதத³ஶிஷ்யந்த: புரஸ்தாச்சோபரிஷ்டாச்சாத்³பி: பரிதத⁴தி லம்புகோ ஹ வாஸோ ப⁴வத்யநக்³னோ ஹ ப⁴வதி ॥ ௨ ॥

ஸ-ம்-ரா—எனக்கு வஸ்திரம் எதுவென்று ப்ராணன் கேட்டது. ஜலங்கள் என்று வாக்கு முதலானவை சொல்லின. ஆகையால் தான் பெரியோர்கள் போஜனத்துக்கு முன்னும் பின்னும் ஆசமனம் செய்கிறார்கள். ஆசமனம் செய்வதை வஸ்த்திரமுடுத்துவதாகவும் ஜலத்தை வஸ்திரமாகவும் பாவிப்பது. இப்படி பாவிப்பவன் வஸ்திரங்களைப் பெறுவன். எப்போதும் துணியில்லாதவனாகமாட்டான். (௨)

தத்³தை⁴தத் ஸத்யகாமோ ஜாபாலோ கோ³ஶ்ருதயே வையாக்⁴ரபத்³யாயோக்த்வோவாச யத்³யப்யேநச்சு²ஷ்காய ஸ்தா²ணவே ப்³ரூயாஜ்ஜாயேரந்நேவாஸ்மிஞ்சா²கா²: ப்ரரோஹேயு: பலாஶாநீதி ॥ ௩ ॥

ஸ-ம்-ரா—இந்த பிராண வித்யையை ஜபாலையின் புத்திரராய் கீழ் ப்ரபாடகத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யகாமர், வ்யாகரபத் என்பவரின் புத்ரரான கோச்ருதி என்பவருக்கு உபதேசித்து, இவ்வித்யையை உலர்ந்துபோன கட்டைக்குச் சொன்னாலும் உடனே அதில் கிளைகளும் இலைகளும் உண்டாகும் என்று சொன்னார். (௩)

அத² யதி³ மஹஜ்ஜிக³மிஷேத³மாவாஸ்யாயாம் தீ³க்ஷித்வா பௌர்ணமாஸ்யாம் ராத்ரௌ ஸர்வௌஷத⁴ஸ்ய மந்த²ம் த³தி⁴மது⁴நோருபமத்²ய ஜ்யேஷ்டா²ய ஶ்ரேஷ்டா²ய ஸ்வாஹேத்யக்³நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே² ஸம்பாதமவநயேத் ॥ ௪ ॥

வஸிஷ்டா²ய ஸ்வாஹேத்யக்³நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே² ஸம்பாதமவநயேத் ப்ரதிஷ்டா²யை ஸ்வாஹேத்யக்³நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே² ஸம்பாதமவநயேத் ஸம்பதே³ ஸ்வாஹேத்யக்³நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே² ஸம்பாதமவநயேதா³யதநாய ஸ்வாஹேத்யக்³நாவாஜ்யஸ்ய ஹுத்வா மந்தே² ஸம்பாதமவநயேத்

ஸ-ம்-ரா—இப்பிராண வித்யாநிஷ்டன் பெருமையை அடைய விரும்பினால், (சங்—பெருமையால் ஸ்ரீமானாவன். ஸ்ரீமானுக்கு தனம் ஸித்தம், அதனால் காமங்களை அனுஷ்டிப்பது. அதனால் நல்கதி அடைவது என்று அபிப்பிராயப்பட்டவன் செய்யவேண்டியது, மந்தம் என்னும் இக்கார்யம் அல்லது விஷயபோகத்தைக் கோரினவன் செய்யத்தக்கதல்ல.) அமாவாஸியையில் தீக்ஷைபண்ணிக்கொண்டு (சங்—தீக்ஷை தன்போலே பூமி சயனம் ஸத்யவசனம் ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய நியமங்களோடிருந்து) பௌர்ணமீதின ராத்திரியில் கிராமத்தினதும் காட்டினுடையதுமான ஒஷதிகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சக்திக்குத் தக்கபடி கொண்டுவந்து, தோல் போக்கிபச்சையாய் மாவாக்கி தயிர் தேன் இவைகளை சேர்த்துப்பிசைந்து அத்திமரத்தால் கபஸம் அல்லது சமஸம்போல் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில்வைத்து எதிரே வைத்துக்கொண்டு, ஔபாசனம் செய்யும் அக்னியில் நெய்யினால் 'ஜ்யேஷ்டாயச்ரேஷ்டாயஸ்வாஹா' என்று ஹோமம்செய்து ஹோமத்தில் மிகுந்து ஸ்ருவத்தில் நிற்கும் நெய்யை மத்தியில் (பிசைந்துவைத்த மாவில்) சேர்க்கவேண்டும்.

(௪, அப்படியே வஸிஷ்டாயஸ்வாஹா என்றும் ப்ரதிஷ்டாயை ஸ்வாஹா என்றும் ஸம்பதேஸ்வாஹா என்றும் ஆயதநாயஸ்வாஹா என்றும் தனித்தனி நெய்யால் ஹோமம்செய்து மிகுதியை முன்புபோலத் தனித்தனி மந்தத்தில் சேர்க்கவேண்டும்.

தாத்—பிறகு (சங்—அக்னியைவிட்டுக் கொஞ்சம் விலகி, ரங்—அக்னியை சேவித்து அபிவாதனம் செய்து) கைகளைத்தப்பி அதில் மந்தத்தை வைத்துக்கொண்டு 'அமோ நாமாஸி என்கிற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அம: என்று ப்ராணனுக்குப் பெயர். அன்னத்தாலேயே ப்ராணன் தேஹத்தில் நிற்பதால் இந்த மந்தத்திரவ்யமே ப்ராணனாக ஸ்துதிக்கப்படுகிறது. நீ அம: என்னும் பெயரையுடையவன். நீ ப்ராமக தத்ரவ்யமே. (௫)

𑌅𑌥𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍃𑌪𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍌𑌮𑌨𑍍𑌥𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯𑌜𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍋𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌜𑍍𑌯𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂𑌗𑌮𑌯𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

(சங்—உன்னுடன் கூடவே உன்னுடையதான எல்லாப் பிராணிகளும் இருப்பதால் நீ அமா. ரங்—நீயே ப்ராணன் ஆகையால் நீயே அமா.) எல்லாம் உன் அதீனம். ப்ராணனான மந்த திரவியமே பெரியதும் மேற்பட்டதும் ப்ரகாசமுடையதும் எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பதும், ஆகையால் அது எனக்குப் பெருமை மேன்மை காந்திர க்ஷணசக்தி இவைகளைக் கொடுக்கட்டும். (சங்—நானே இந்த ஜகத்தெல்லாமாக்க கடவேன். ரங்—நான் எல்லாவற்றிற்கும் நியந்தாவாகக்கடவேன்.) என்பது மந்திரத்தின் பொருள். (௬)

𑌅𑌥𑌖𑌲𑍍𑌵𑍇𑌤𑌯𑌰𑍍𑌚𑌾𑌪𑌚𑍍𑌛𑌆𑌚𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑌮𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌰𑌂𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

ஸம்-ரா—பிறகு 'தத்ஸவிதுர்வ்ருணீமஹே' என்று ஒருதரமும் 'வயம் தேவஸ்ய போஜனம்' என்று ஒருதரமும் 'ச்ரேஷ்டம் ஸர்வதாதமம்' என்றொருதரமும் ஆக கொஞ்சம் கொஞ்சம் புசித்து துரம்ப கஸ்யதீமஹி என்று எல்லாவற்றையும் புசித்துவிடுவது.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌕𑌂𑌸𑌂 𑌚𑌮𑌸𑌂𑌵𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌵𑌾𑌵𑌾𑌚𑌂𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌹𑌃𑌸𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃𑌯𑌦𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 ॥ ௯ ॥

ஸம்-ரா—கம்ஸமோ சமஸமோ மந்தம் வைத்திருந்த பாத்திரத்தை அலம்பி (புசித்துவிட்டாசமனம் செய்து) அக்னிக்கு மேற்கு பக்கத்தில் க்ருஷ்ணாஜினம் போட்டுக்கொண்டோ போட்டுக்கொள்ளாமலோ பூமியில் கிழக்கே தலை வைத்துக்கொண்டு மௌனியாய் துஸ்ஸ்வப்னம் காணாதபடி மனதை நிலைப்படுத்திக்கொண்டு படுத்துத் தூங்கவேண்டியது. உத்தம ஸ்வப்பனத்தில் உத்தமியான ஸ்திரீயை கண்டால் காம்யகர்மங்களில் பூர்ணமாய் பலம் சித்திக்குமென்று அறியதக்கது.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌣𑍋 𑌜𑍈𑌵𑌲𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌶𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌪𑌥𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍌 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤 ௩ 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾𑌵𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌚𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌅𑌥𑌾𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌵𑍋𑌚𑌥𑌾 𑌯𑍋 𑌹𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌵 𑌕𑌿𑌲 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌶𑌿𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌕𑌂𑌚𑌨𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍈𑌤𑌾𑌨𑌵𑌦𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌕𑌂𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

ஶ்ரீ-ரா—ஸ்வேத கேதுவை ப்ரவாஹனன் கேட்கிறான் அதாவது இந்த பூமியில் நின்றும் கர்மிகள்வின் ப்ரஜைகள் மேலே எந்த விடத்தை யடைகிறார்கள் எப்படி திரும்பி வருகிறார்கள். தேவமார்க்கத்துக்கும் பிதுர் மார்க்கத்துக்கும் பேதமென்ன இவ்விடத்திலின்று போகப்பட்டவர்களாலே ஸ்வர்க்கலோகம் ஏன் நிறைக்கப்படுகிறதில்லை இந்தஉலகமும் ஏன் நிறைக்கபடுவதில்லை பஞ்சமாகுதியிலே பூதஸூக்ஷ்மங்கள்எந்தப்ரகாரத்தால் புருஷ சப்தத்தை யடைகிறதென்ன அதற்கு அவன் தெரியாதென்றுசொன்னான். பிதாவினால் நன்றாய் ஸிக்ஷிக்கப் பட்டதென்றுசொல்லிக்கேள்விக்குயுத்தரம் சொல்லாமா லிருப்பது யுக்தமோவென்று ப்ரவாஹனன்சொன்னான். இப்படி ப்ரவாஹனனால் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டவனாய் தகப்பனிடம் போய் உபசிக்க வேண்டியகாலத்தில் எனக்கு ஒன்றும் ஸிக்ஷைசொல்லாமல் உனக்கு யெல்லாம் ஸிக்ஷித்து யாகிவிட்ட தென்று யெனக்கு சொல்லிவிட்டிரேஅதை நம்பினேன் ராஜாபசதனாகிய ப்ரவாஹனன் கேட்ட கேள்விகளுக்கு உத்தரம் சொல்ல ஸக்தியற்றவனானேன்.

அதை கேட்டபிதா இந்த கேள்விகளுக்கு எனக்கே உத்தரஞ் சொல்லத்தெரியாது அப்படி தெரிந்திருந்தால் ஆப்த புத்திரனாகிய உனக்கு சொல்லாமல் யாருக்கும் சொல்லப்போகிறே னென்று சொன்னான்.

𑌸 𑌹 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌗 𑌉𑌦𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌭𑌾𑌷𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌸 𑌹 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑌂 𑌹 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾

𑌪𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌵𑌦𑍋 𑌯𑌥𑍇𑌯𑌂 𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋
𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 || எ ||

ஸ0-ரா—கவுதம கோத்திரியான ஸ்வேதகேதுவின் பிதா ப்ரவாஹனனென் அரசனிடம்போய் சேர்ந்தான் அந்த அரசன் ஸ்வேத கேதுவின் பிதாவைப் பூஜித்து பொருள் விஷயமான வார்த்தை கேளுமென்று சொன்னான், அதற்கு ஸ்வேத கேதுவின் ஓ அரசனே மானிட சம்பந்த மான பொருள் யுனக்கே யிருக்கட்டும் என் புத்திரனிடம் சொன்ன வார்த்தத்தை எனக்கு சொல்லென்று சொன்னான் அதைக்கேட்டு மிகவும் துக்கிதனாய் வித்தியாப்பாஸார்த்தம் அனேககாலம் இவ்வி டத்தில் வென்று கவுதமானனை நேமித்து இந்த வித்தியையாவது எந்த எந்தகார ணத்தால் உன்னிடத்தி லின்று இதர ப்ராமணர்களை அடைய வில்லையோ அத்தா லே உலகத்தில் க்ஷத்திரியனே இந்தவித்யைக்கு உபதேசிக்கிறவனாயானான் னென று சொன்னான். அனேககாலம் வாசம் செய்த கவுதமன்னரும் பொருட்டு அரசன் வித்தியையுபதேசித்தான்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌅𑌸𑍌 𑌵𑌾𑌵 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑍋
𑌧𑍂𑌮𑍋𑌽𑌹𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 || க ||
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍋
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 || உ ||

ஸ0-ரா—ஐந்தாவது கேள்விக்கு சொல்லப்படபோகிற உத்தரம் மற்ற ப்ரஸ்ந ங்களுக்கும் அனு கூலமாகையால் அதை முதலில் சொல்லுறார் அதாவது ஓகவுதம னேசுவர்க்கலோகமாகிய புகை-பகல் ஒளி சந்திரன்-தனல் நக்ஷத்திரங்கள்பொரிகள் இப்படிபட்டஸ்வர்க்கமாக அக்னியில் தேவர்கள் ஜலங்களைக்கொண்டு ஓமம் பண்ணு கிறார்கள். ஸ்ருதியில் ஸ்ரத்தர் சப்ததார் ஜலம் சொல்லப் படுகிறது. அந்த ஆகுதிக்கி சந்திரன் அரசனாகிறான் இப்படி தனது கர்மங்களால் ஸ்வர்க்கலோகத்தை யடை ந்த ஜீவன் ஸ்வர்க்க சுகத்தைஅனுபவிக்க தக்க திவ்ய தேகத்தோடு கூடினவனாகிறான் இங்கேசொல்லுகிற சோமராஜ பாவம் பூதஸூக்ஷமத்தால் சூழப்பட்ட ஜீவவிஷய மென்றுஅறியத்தக்கது.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍂𑌮𑍋
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌶𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 ||க|| 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 || உ ||

ஸ-0-ரா—மழைக்கு காரணமாகிய பர்ஜன்ய தேவன், அக்னி வாயுவு சமித்து ஆகாசம், திக்கு, மின்னல் ஒளி, இடி, தனல் மேககர்ஜனம் பொரி மழை உண்டா கின்றது முன்போலவே காண்க.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ।

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா—பூமி, அக்னி, வஸ்திரம் சமித்து. ஸம்வஸ்ரமாகிய காலத்தினாலே யன்றோ பயிர்முதலாகிய பலவஸ்துக்களால் நிரைக்கப்படுகிறது. பூமி பூமியின்று உசர கிளம்பினவதுபோலவும் கருப்பாயுமிருப்பதால் ஆகாயம் புகை, ராத்திரி ஜ்வாலை திக்குகள் தனல் அவாந்தர திக்குகள் பொறிகள். வருஷத்திற்கு ஓமம் செய்கிறார்கள் அன்னமுண்டாகிறது. உ)

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ।

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍇 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

புருஷனாகிய அக்னி, வாக்கு சமித்து, வாக்கினாலன்றோ புருஷன் ஜ்வலிக்கிறான் தேவர்கள் அன்னத்தை ஓமம் செய்கிறார்கள் ரேதஸ்ஸு உண்டாகிறது.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌯𑍋𑌷𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா—ஸ்திரி, அக்னி, குறி, சமித்து சங்கேதம் செய்கையொளி ஜ்வாலை அதில் செய்யப்படும் காரியம் தனல் சுகம் பொறி தேவர்கள் ரேதஸ்ஸை ஓமம் செய்கிறார்கள் கர்ப்பம் உண்டாகிறது.

𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾𑌵𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌚𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌦𑌶 𑌵𑌾 𑌨𑌵 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧ ॥ 𑌸 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌏𑌵 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா—கீழ்ச்சொன்னபடி ரத்தா, ஸொம, வ்ருஷ்டி அன்னரேதோ ரூபங்களாகிய ஆஹுதிகளில் அஜ்வதாகிய ரேதோ ரூபமாகிய ஆகுதியில் அப், சப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட பூதஸூக்ஷ்மங்கள் புருஷசப்தத்துக்குபொருளாகின்றதுகள். இதிசப்தம் ஐந்தாவது ப்ரஸ்நத்திற்கு முடிவைக்காட்டுகிறது. உல்பை என்கிற கர்ப்பையினால் சூழப்பட்டு 9 - 10 - மாசம் வாசம் செய்து பிறகு வெளிப்படுகிறது

கர்மானுகூலமாய் சிலகாலம் ஜீவித்து நசித்த உடனே அக்னிய பகரிக்கிறது மறுபடி யும் முன்போலவே உண்டாகிறது இந்த உபன்னியாஸம் வைராக்கியம் பொருட்டு.

दशमः खण्डः.

तद्य इत्थं विदुः। ये चेमेऽरण्ये श्रद्धा तप इत्युपासते तेऽर्चिषमभिसंभवन्त्यर्चिषोऽहरह्न आपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्यान्षडुदङ्ङेति मासाꣳस्तान् ॥ १ ॥ मासेभ्यः संवत्सरꣳ संवत्सरादादित्यमादित्याच्चन्द्रमसं चन्द्रमसो विद्युतं तत्पुरुषोऽमानवः स एनान्ब्रह्म गमयत्येष देवयानः पन्था इति ॥ २ ॥

மூன்றுவதுகேள்வைக்கு உத்தரம்சொல்லுகிருன். சிறத்தையோடு காட்டிலுட் கார்ந்து தபஸ் சப்தத்துக் கர்த்தமாகிய பிரும்மத்தை உபாஸித்திருக்கிருனே அவன் அர்சிராதி மார்க்கத்தால்போய் பிரும்மத்தை அடைந்து திரும்புகிறதில்லை அதாவது கிழ்ச்சொன்னப்படிக்கு த்யுபர்ஜன்னிய, பிருதிவீ, புருஷயொஷித்துகளில், சிறத்தா, ஸொம, விருஷ்டி, அன்ன, ரேதஸ்ஸு, இவைகளை சரீர மாயுடைய தேஹத்துக்கு வேறுபட்டதாயும் ஞானசுவரூபியான ஜீவனை உள்ளபடி அறிந்து கிழ்ச்சொன்னபடிக்கு தபஸ்ஸைசெய்கிறவன் தேஜோலோகம் தினம் சுக்லபக்ஷம், ஆறுருது உத்தராயணம் வர்ஷம் சூரியன் சந்திரன் மின்னல் இவைகளுக் கதிபதியின் லோகவழிப்போய் விரஜை என்கிற நதியில் ஸ்நானம்செய்து பிரும்மத்தை அடைகிருன். இவன் திரும்பி ப்ரக்ருதியில் வந்து பிறப்பதில்லை.

अथ य इमे ग्राम इष्टापूर्ते दत्तमित्युपासते ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिꣳ रात्रेरपरपक्षमपरपक्षाद्यान्षड्दक्षिणैति मासाꣳस्तान्नैते संवत्सरमभिप्राप्नुवन्ति ॥ ३ ॥ मासेभ्यः पितृलोकं पितृलोकादाकाशमाकाशाच्चन्द्रमसमेष सोमो राजा तद्देवानामन्नं तं देवा भक्षयन्ति ॥ ४ ॥ तस्मिन्यावत्संपातमुषित्वाथैतमेवाध्वानं पुनर्निवर्तन्ते यथेतमाकाशमाकाशाद्वायुं वायुर्भूत्वा धूमो भवति धूमो भूत्वाभ्रं भवति ॥ ५ ॥ अभ्रं भूत्वा मेघो भवति मेघो भूत्वा प्रवर्षति त इह व्रीहियवा ओषधिवनस्पतयस्तिलमाषा इति जायन्तेऽतो वै खलु दुर्निष्प्रपतरं यो यो ह्यन्नमत्ति यो रेतः सिञ्चति तद्भूय एव भवति ॥ ६ ॥

எவனொருவன் வீட்டிலிருந்தே யாகம் செய்தல் குளம் வெட்டுதல், தோட்டம் வைத்தல், தானம்செய்த முதலியவைகளை செய்கிருனே, அவன் தூமம் ராத்திரிகிருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணயனம் பிதுரு ஆகாசம் சந்திரன் இவர்களின்லோகங்களை அடைந்து அவ்வர்க்கதில் உத்தமமான சரீரத்தை அடைந்து தேவர்களுக்கு மிகவும்போக்கியனுகிருன். பிறகு கர்மாநுகூலமாய் சிலநாள் சுகத்தை அனுபவித்து புண்ணியம் நசித்தவுடனே போனவழியே திரும்பி கிழேவந்து (இதுயிரண்டவாதுக்குத்தரம்) மேகத்தினின்றும் மழைவழியாய் தான்னியாதிரூபமாய் ஆய்ரேதோரூபமாகிருன்.

[illegible] ‖ ௭ ‖

முன்னநுபவித்தகர்மம் நல்லதானல் பிராம்ஹணுதி உத்கிருஷ்ட ஜன்மமும் துஷ்டகர்ம்மமானல் நீசஜன்மங்களும் கிடைக்குமென்றவாறு.

[illegible] ‖ ௮ ‖

நான்காவதுகேள்விக்குத்தரம் கீழ்ச்சொன்னஇரண்டுவிதகர்ம்மங்களையும் செய்யாத புழுமுதலாயின இவ்விடத்திலேயே ஜநநமரணங்களை அடைந்து திரிவதாலும் சுவர்க்கத்துக்கு போவீர் கொஞ்சமாகையாலும் சுவர்க்கம் பிரஜைகளால் நிறைக்கப்படுகிறதில்லை ஆகையாலே மிகவும் துக்கத்தை உண்டுபண்ணத்தக்க இந்த ஜன்மமேவேண்டாமென்று ஜுகுப்சைதோத்துகிறது.

[illegible] ‖ ௯௦ ‖

சுவர்ணத்தை அபஹரித்தவனும் சுராபானம் செய்தவனும் குருவின் மனைவியை அடைந்தவனும் அந்தணனைகொன்றவனும் இவர்களுடன் சேர்ந்தவனும் ஆக ஐவரும் மஹாபாதகியென்று சொல்லப்படுவார் இவர்கள் கோரமானநரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

ஜீவஸ்வரூபத்தையும் ப்ருஹ்மஸ்வரூபத்தையும் சிறத்தையுடன் அறிந்துபஞ்சாக்னி வித்தியயை அப்பியசித்தவன் பாதகியோடு சேர்ந்தாலும் கெடான். சித்திபெத்தவனுகையாலே என்றவாறு.

[illegible]

[illegible] ‖ ௧ ‖

ஶ௦-ரா-வைசுவானரவித்தியயைசொல்லத்தொடங்கினார்கிரஹஸ்தாசிரமத்தை செவ்வையாய் அநுஷ்டித்தும் சிரோத்திரியர்களாகவுமிருக்கப்பட்ட உபமன்யுபுத்திரனுகிய புராசீனசாலனும் புலுஷபுத்திரனுகிய ஸத்தினுலும் பால்லவிபுத்திரனுகிய இந்திரதுயம் மஹனும் சர்க்காரக்ஷிய புத்திரனுகிய ஜனனும் அசுவதராசுவ புத்

திரனுகிய புடிலனுமாகிய இந்த ஐவரும் கும்பலாய்க்கூடி நமக்கு அந்தர்யாமியாய் உள்ளிருந்து நியமிக்கப்பட்ட ப்ரம்ஹம் எதுஎன்று விசாரித்தார்கள்.

𑌤𑍇 𑌹 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 ॥ ௨ ॥

கீழ்ச்சொன்ன ஐவர்களும் நிச்சயத்தை தெரிந்துகொள்ளாதவர்களாய் பரமாத்மாவாகிய ப்ரும்மஹத்தை உபதேசிக்கிற அருணபுத்திரனுகிய உத்தாலகரை நிச்சயித்து அவரை நாம் எல்லோரும் கிட்டி தெரிந்துக் கொள்ளக்கடவோமென்றுபோய் அவரை கிட்டினார்கள்.

𑌸 𑌹 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

ப௦-ரா—இவர்களைக் கண்ட உத்தாலகர் இவர்களோ மிகவும் சுரோத்திரியர்களாகவும் கிரஹஸ்தர்களாகவுமிருக்கிறார்கள் இவர்களுக்கு வைசுவானர வித்யையை நன்றாய் உபதேசிக்கத் தக்க சக்தியில்லை ஆகையால் வேறொருவரை கிட்டி கேட்டுதெரிந்துக் கொள்ளும்படிக்கு இவர்களுக்கு சொல்லுகிறேனென்று மனதில் நிச்சயித்தார்.

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 ॥ ௪ ॥

ப௦—உத்தாலகரிப்படிக்கு நிச்சயித்து கீழ்ச்சொன்ன ஐவர்களைக் குறித்து கேகயபுத்திரனுகிய அசுவபதியானவர் இந்த வித்தியை சொல்ல வல்லமைசாலியாகையாலே அவரைநாமெல்லோரும் கிட்டி கேட்டுதெரிந்துக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லி அவர்களும் தானும் அசுவபதியைகிட்டினார்.

𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌨 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌪𑌦𑍇 𑌨 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍀 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 𑌧𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

ப௦—இவர்களைக்கண்டு அசுவபதியானவர் தனது புரோஹிதனாலும், பிருத்தியர்களாலும் அவர்களுக்குத் தக்கபடிக்கு அதிதிபூஜையை செய்வித்து அவர்களை பிரித்து சொல்லுகிறார் அதாவது, என்னுடைய ராஜ்ஜியத்தில் திருடனும், தானம் செய்யாதவனும், மத்தியபானம் செய்கிறவனும் அக்னிஹோத்திரத்தை விட்டவனும், வேதாத்தியானம்செய்யாதவனும், அசலானுடையமனைவியை அங்கீகரிப்பவனும் கிடையாது, எல்லாரும் யோக்கியர்களாகையாலே அயோக்கியர்களுடைய தனத்தை நான் அங்கீகரிக்காததாலே என்னுடைய தந்தை நீங்கள் அங்கீகரிக்கலாமாகையாலே யான் கூடிய சீக்கிரத்தில் யாகம் செய்யப்போகிறேன் அதின் பூர்த்திவரைக்குமிருக்கவேணும் அதில்எவ்வளவுதாம் கொடுக்கபோகிறேனோ அவ்வளவும் உங்களுக்கு கொடுக்கிறேன் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

(௬)

தெஹோசுர்யேந ஹைவார்தேந புருஷஶ்சரேத்தம் ஹைவ வதேதாத்மாநமேவேமம் வைஶ்வாநரம் ஸம்ப்ரத்யத்யேஷி தமேவ நோ ப்ரூஹீதி ॥ சு ॥

ஸ0—இதைக்கேட்டு அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதாவது எவ்விதமானதனம் யாருக்கு இஷ்டமோ அவர்களுக்கு அதையேதானே குடுக்கவேணும், ஆகையாலே நாங்கள் வைசுவானர் வித்தையை தெரிந்துகொள்ள வேணுமென்று வந்தோமாகை யாலே எங்களுக்கு அந்தவித்தியயை உபதேசிக்கவேணுமென்னும் அதைவிடவேறு பிரயோஜனமில்லை என்றும் பிரார்த்திக்கிறார்கள். எல்லாவஸ்துக்களையும் அடைந்தும் எல்லாவஸ்துக்களாலும் அடையப்பட்டுமிருப்பதாலே வைசுவநரமென்னும், விசுவா நரமே, வைசுவா நரமென்றும் ஆச்சுது இதற்கு எல்லாவஸ்துக்களிலும் அந்தர் யாமியாயிருக்கப்பட்ட ப்ருஹ்மம் அர்த்தம், வைசுவானரகதின் வித்தையை அந்தர் யாமியான ப்ருமஹத்தின் வித்தையை என்றவாறு. (சு)

தாந்ஹோவாச ப்ராதர்வ꞉ ப்ரதிவக்தாஸ்மீதி தே ஹ ஸமித்பாணய꞉ பூர்வாஹ்ணே ப்ரதிசக்ரமிரே தாந்ஹாநுபநீயைவைததுவாச ॥ எ ॥

ஸ0-ரா—அவர்களைக்குறித்து அரசன் நாளைக்கு வித்தியோபதேசம் செய்கிறேனென்று சொல்லிவிட்டார் அதைக்கேட்டு அவர்கள் மறுநாள்காலையில், கையில் பல ஸமித்துக்களை அஹங்கார மில்லாமைக்கு விநயத்துடன் அரசனிடம்சென்று இதோ உமக்கு சிஷியர்களாய்வந்து சேர்ந்தோமென்று சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட வரசன் மிகவும் மனம்கிழ்ந்து இவர்களுக்கு யான் நீசனுகையாலே ஸமித்தை வாங்கலாகாதென்று எண்ணி அதைவாங்காமலே ஸ்நேஹத்தாலேயேவித்தியோபசம் செய்தார் என்றவாறு. (எ)

த்வாதஶ꞉ கண்ட꞉.

ஔபமந்யவ கம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸ இதி திவமேவ பகவோ ராஜந்நிதி ஹோவாசைஷ வை ஸுதேஜா ஆத்மா வைஶ்வாநரோ யம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸே தஸ்மாத்தவ ஸுதம் ப்ரஸுதமாஸுதம் குலே த்ருஶ்யதே ॥

ஸ0-ரா—அந்தவரசன் இவர்களுக்கு வைசுவானர வித்யையில் ஏதாவது தெரியுமாவென்று பரீக்ஷாநிமித்தமாக உபமன்னுயு புத்திரனைக் குறித்துசொல்லுகிறார். ஓ உபமன்னுயுபுத்திரா எந்தவாத்மாவை நீஉபாஸித்தாய என்றுகேட்டார், ஓ பூஜ்யரே. சுவர்க்கத்தை சரீரமாக வுடயவை சுவாநரனை யான் உபாஸித்தேன் என்றான் கேகயன் சொல்லுகிறார். யாதொரு சுவர்க்கலோகத்தை தேஹமாக உடைய வைசுவானரமான வாத்மாவை உபாஸித்தயோ அத்தால் உனக்கு யாகோபயோகியான ஸுதபிராஸுதமா ஸுதவென்கிற புத்திரர்களுண்டாகிறார்களென்று சொன்னார்.

அத்ஸ்யந்நம் பஶ்யஸி ப்ரியமத்த்யந்நம் பஶ்யதி ப்ரியம் பவத்யஸ்ய ப்ரஹ்மவர்சஸம் குலே ய ஏதமேவமாத்மாநம் வைஶ்வாநரமுபாஸ்தே மூர்தா த்வேஷ ஆத்மந இதி ஹோவாச மூர்தா தே வ்யபதிஷ்யத்யந்மாம் நாகமிஷ்ய இதி ॥ உ ॥

ஸ0-ரா—முன்னப்பிய ஸித்தவித்தியா பலத்தாலே அன்னத்தையும் ப்ருஹ்ம ஞானியான நல்லபுத்திரனையும் அடைகிறாய் இப்படியே எல்லாருக்கும்கிடைக்கும் உன்னால் வைசுவான நரபுத்திரனால் உபாஸிக்கப்பட்ட புலோகமானது வைசுவான ராத்மாவுக்கு சிரஸ்தானமானது அதை அறிந்துக்கொள்ளும்பொருட்டு என்னிடத்

தில் நீவராமற்போனால் உன்னுடைய தலைவீழ்ந்துவிடும். ஏனென்றால் விபரீதமாய் வித்தியையை கிரஹித்தால் கீழ்ச்சொன்ன விபத்துநேரிடும், நீஎன்னிடம்வந்தது மிகவும் நல்லதாச்சுது என்று அபிப்பிராயம். (௨)

அத த்ரயோதஶ: கண்ட:

அத ஹோவாச ஸத்யயஜ்ஞம் பௌலுஷிம் ப்ராசீநயோக்ய கம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸ இத்யாதித்யமேவ பகவோ ராஜந்நிதி ஹோவாசைஷ வை விஶ்வரூப ஆத்மா வைஶ்வாநரோ யம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸே தஸ்மாத்தவ பஹு விஶ்வரூபம் குலே த்ருஶ்யதே ॥ ௧ ॥

ப்ரவ்ருத்தோஶ்வதரீரதோ தாஸீநிஷ்கோத்ஸ்யந்நம் பஶ்யஸி ப்ரியமத்த்யந்நம் பஶ்யதி ப்ரியம் பவத்யஸ்ய ப்ரஹ்மவர்சஸம் குலே ய ஏதமேவமாத்மாநம் வைஶ்வாநரமுபாஸ்தே சக்ஷுஷ்ட்வேததாத்மந இதி ஹோவாசாந்தோ பவிஷ்யோ யந்மாம் நாகமிஷ்ய இதி ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா—பிராசீனயோக்கியனென்றும் வேறுபெயருடைய ஸத்திய யஜ்ஞனை பார்த்து அரசன் சொல்லுகிறார் நீவைசுவாநரவித்தியயை உபாஸித்தாயாவென்று ஆஹாசூரியனை உபாஸித்தேனென்றான். அதற் கரசன் உலகத்துக்கெல்லாம் பிரஸித்தமான வஸ்துவை உபாஸித்தபடியால் உன்னுடைய குலத்தில் அப்படிப்பட்ட புத்திரன் ரத்தினம் முதலாகிய உத்கிருஷ்டவஸ்துக்கள் உண்டாகின்றன, உத்கிருஷ்டமான குதிரைகளோடுகூடிய ரதங்களும் முக்தாஹாரம் முதலியவஸ்துக்களும் உன்னைச்சேரும், மற்றவைக்கு முன்போலவே பொருள் அறிக. (௧-௨)

அத சதுர்தஶ: கண்ட:

அத ஹோவாசேந்த்ரத்யும்நம் பால்லவேயம் வையாக்ரபத்ய கம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸ இதி வாயுமேவ பகவோ ராஜந்நிதி ஹோவாசைஷ வை ப்ருதக்வர்த்மாத்மா வைஶ்வாநரோ யம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸே தஸ்மாத்த்வாம் ப்ருதக்பலய ஆயந்தி ப்ருதக்ரதஶ்ரேணயோநுயந்தி ॥ ௧ ॥

அத்ஸ்யந்நம் பஶ்யஸி ப்ரியமத்த்யந்நம் பஶ்யதி ப்ரியம் பவத்யஸ்ய ப்ரஹ்மவர்சஸம் குலே ய ஏதமேவமாத்மாநம் வைஶ்வாநரமுபாஸ்தே ப்ராணஸ்த்வேஷ ஆத்மந இதி ஹோவாச ப்ராணஸ்த உதக்ரமிஷ்யத்யந்மாம் நாகமிஷ்ய இதி ॥ ௨ ॥

ஸம்-ரா—வையாக்கிரபத்தியனென்னும் வேறுபெயருடைய இந்திரத்யும்னனைக்குறித்து நீவைசுவானரவித்யயை உபாஸித்தாயாவென்று கேட்டதற்கு யான்வாயுவை உபாஸித்தேன் என்றான் மற்றவைக்கும் முன்போலவே பொருள். (௧-௨)

அத பஞ்சதஶ: கண்ட:

அத ஹோவாச ஜநம் ஶார்கராக்ஷ்ய ஶார்கராக்ஷ்ய கம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸ இத்யாகாஶமேவ பகவோ ராஜந்நிதி ஹோவாசைஷ வை ப

𑌹𑍁𑌲 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌬𑌹𑍁
𑌲𑍋𑌽𑌸𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌚𑌧𑌨𑍇𑌨𑌚 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑍇𑌯𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑍈 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—சார்கராக்ஷியனைக்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்தாயாவென்றுகேட்டதற்கு ஆஹாயான் ஆகாயத்தை உபாஸித்தேன் என்றான். மற்றவைக்கு முன்போலவே பொருள் சொல்லிக்கொள்ளவும். (க-உ)

𑌅𑌥𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌬𑍁𑌡𑌿𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌂𑌵𑍈𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌕𑌂𑌤𑍍𑌵
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌏𑌵𑌭𑌗𑌵𑍋𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿. 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌷
𑌵𑍈𑌰𑌯𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌰𑌯𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑍇𑌯𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌬𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌬𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑍍𑌯𑌭𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌨𑌾𑌗
𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—புடிலனைக்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்தாயா என்றுகேட்டதற்கு யான்ஜலத்தை உபாஸித்தேனென்றான் மற்றவைக்கு பொருள் ஸ்பஷ்டம். (க-உ)

𑌅𑌥𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌥𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌮𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌂𑌗𑍌𑌤𑌮𑌕𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸
𑌇𑌤𑌿𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑍇𑌵𑌭𑌗𑌵𑍋𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌷𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿
𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌯𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿
𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌚𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑍇𑌯𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑌾
𑌦𑍌𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌇𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌪𑌾𑌦𑍌𑌤𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா—உத்தாலகனைக்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்தாயாவென்றுகேட்க யான்பிருதிவியை உபாஸித்தேன் என்றுசொன்னான். மற்றவைக்கு பொருள் ஸ்பஷ்டம் முன்போலவே. (௧-௨)

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌖𑌲𑍁 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌿𑌵𑍇𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑌿 ॥ க ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌲𑍋 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌰𑌯𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍁𑌰 𑌏𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌚𑌨 𑌆𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌃 ॥ உ ॥

ஸ௦-ரா—பிறகு அரசன் அவர்களை எல்லாரையும் பார்த்துசொல்லுகிறார். அதாவது நீங்கள் யாதொருகாரணத்தாலே போக்கியமுமான கல்யாணகுணபூர்ணமான வைசுவானர் பதத்துக்கு பொருளாகிய ப்ருமஹத்தை உபாஸித்தீர்களோ அதனாலே ஸகலவஸ்துக்களையும் அவயவமாயுடைத்தான ப்ருமஹத்தை செவ்வையாய் அனுபவிக்கப் போகிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட ப்ரும்ஹபிராப்திக்கங்கமான பிராணாக்னிஹோத்திரத்தை உபதேசிக்கிறார், அதாவது, உபாஸகனுடைய தலையே ப்ரும்ஹத்தின்தலையாகிய வாகாசம், சூரியன் பிரும்மத்தின்கண், வாயு பிராணன், உபாஸானுடைய மத்திய தேஹமே பரமாத்வாவின மத்தியதேஹம் இவனுடையவஸ்தியே அவனுக்குஜலம், பூமியே அவனுக்குபாதம், இப்படி தனது தேஹத்தையே பரமாத்துமாவின் சரீரமாக தியானித்து இருதயகமலத்திலிருக்கப்பட்டவக்னி, கார்ஹபத்யம், மனதிலிருக்கப்பட்டது அன்வாஹாரியம், முகத்திலிருக்கப்பட்டது ஆஹவனீயம், பிராணாஹுதி ஆஹுதி என்று இப்படிக்கு உபாஸிக்கக்கடவனென்றவாறு. ()

𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑍋𑌮𑍀𑌯𑌂 𑌸 𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ க ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥

ஸ௦-ரா—தனக்கு புஜிப்பதற்கு சித்தமான வன்னத்தை முதலில் பிராணாயஸ்வாஹாவென்று புஜித்தால் பிராணனும் கண்ணும் சூரியனும் சுவர்க்கமும் திருப்தி அடைகின்றன. இவைகள் அசேதனங்களாகையாலே இவைகளுக்கந்தர்யாமியான தேவதை திருப்தி அடைகிறதென்று அர்த்தம். அதனால் உபாஸகனுக்கு பசுபுத்ரதனதான்யாதிகளுண்டாகின்றன அத்தால்இவன் திருப்தி யடைகிறானென்றவாறு.

அத விம்ஶ: கண்ட:

அத யாம் த்விதீயாம் ஜுஹுயாத் தாம் ஜுஹுயாத் வ்யானாய ஸ்வாஹேதி வ்யானஸ் த்ருப்யதி ॥ க ॥ வ்யானே த்ருப்யதி ஶ்ரோத்ரம் த்ருப்யதி ஶ்ரோத்ரே த்ருப்யதி சந்த்ரமாஸ் த்ருப்யதி சந்த்ரமஸி த்ருப்யதி திஶஸ் த்ருப்யந்தி திக்ஷு த்ருப்யந்தீஷு யத்கிஞ்ச திஶஶ்ச சந்த்ரமாஶ்சாதிதிஷ்டந்தி தத்த்ருப்யதி தஸ்யானு த்ருப்திம் த்ருப்யதி ப்ரஜயா பஶுபிரன்னாத்யேன தேஜஸா ப்ரஹ்மவர்சஸேனேதி ॥ உ ॥

ஸம்-ரா—யாவனொருவன் வியானனை ஸ்வாஹாவென்று இரண்டாவது ஆஹுதிசெய்கிறானோ அதனாலே வியானவாயுவும் சுரோத்திரமும் சந்திரனும் திக்கும் திருப்தி அடைகிறார்கள். மீந்ததற்கு அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம்.

அதைகவிம்ஶ: கண்ட:

அத யாம் த்ருதீயாம் ஜுஹுயாத் தாம் ஜுஹுயாதபானாய ஸ்வாஹேத்யபானஸ் த்ருப்யதி ॥ க ॥ அபானே த்ருப்யதி வாக் த்ருப்யதி வாசி த்ருப்யந்த்யாமக்னிஸ் த்ருப்யத்யக்னௌ த்ருப்யதி ப்ருதிவீ த்ருப்யதி ப்ருதிவ்யாம் த்ருப்யந்த்யாம் யத்கிஞ்ச ப்ருதிவீ சாக்னிஶ்சாதிதிஷ்டதஸ் தத்த்ருப்யதி தஸ்யானு த்ருப்திம் த்ருப்யதி ப்ரஜயா பஶுபிரன்னாத்யேன தேஜஸா ப்ரஹ்மவர்சஸேனேதி ॥ உ ॥

ஸம்-ரா—அபானனையஸ்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட மூன்றாவதாஹுதியாலே அபானவாயுவும் வாக்கும் அக்னியும் பூமியும் திருப்தி அடைகிறது. மற்றவை ஸ்பஷ்டம்.

அத த்வாவிம்ஶ: கண்ட:

அத யாம் சதுர்த்தீம் ஜுஹுயாத் தாம் ஜுஹுயாத் ஸமானாய ஸ்வாஹேதி ஸமானஸ் த்ருப்யதி ॥ க ॥ ஸமானே த்ருப்யதி மனஸ் த்ருப்யதி மனஸி த்ருப்யதி பர்ஜன்யஸ் த்ருப்யதி பர்ஜன்யே த்ருப்யதி வித்யுத் த்ருப்யதி வித்யுதி த்ருப்யந்த்யாம் யத்கிஞ்ச வித்யுச்ச பர்ஜன்யஶ்சாதிதிஷ்டதஸ் தத்த்ருப்யதி தஸ்யானு த்ருப்திம் த்ருப்யதி ப்ரஜயா பஶுபிரன்னாத்யேன தேஜஸா ப்ரஹ்மவர்சஸேனேதி ॥ உ ॥

ஸம்-ரா—ஸமானனையஸ்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட நான்காவதானதியாலே ஸமானவாயுவும் மனதும் மேகமும் மின்னலும் திருப்தி அடைகிறது. இந்தஜஸ்பஷ்டம்.

அத த்ரயோவிம்ஶ: கண்ட:

அத யாம் பஞ்சமீம் ஜுஹுயாத் தாம் ஜுஹுயாதுதானாய ஸ்வாஹேத்யுதானஸ் த்ருப்யதி ॥ க ॥ உதானே த்ருப்யதி வாயுஸ் த்ருப்யதி வாயௌ த்ரு

𑌵𑍌 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾
𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿
𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ0-ரா—உதாநாயஸ்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட ஐந்தாவதான ஆஹுதியாலே உதானவாயுவும் ஆகாசமும் வாயுவும் திருப்தி அடைகிறது மேலே ஸ்பஷ்டம்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌸 𑌯 𑌇𑌦𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌨𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ க ॥ 𑌅𑌥 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋
𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑍇𑌷𑍀𑌕𑌾𑌤𑍂𑌲𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋
𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍂𑌯𑍇𑌤𑍈𑌵𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌤
𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌯𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾
𑌨𑌰𑍇 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌹 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾
𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰
𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

ஸ0-ரா—யாவனொருவன் இதினுண்மையை தெரிந்துக்கொள்ளாமல் ஆஹுதி செய்கிறானோ அவனிக்கு சாம்பலில் செய்த ஆஹுதிபலந்தான்கிடைக்கும் அதாவது பலனில்லை என்றவாறு. (க) ஸ0-ரா—யாவனொருவன் இதினுண்மையை தெரிந்து கொண்டு ஆஹுதிசெய்கிறானோ அவனாலே ஸர்வாந்தரியாமியான ப்ருஹ்மஹம் பூஜிக்கப்பட்டதாயாகிறதுஅதனாலே எல்லா இஷ்டங்களையும் அடைகிறானென்றவாறு.() ஸ0-ரா—வைசுவானர வித்தியைக்கு அங்கமாகிய பிராணாக்னி வித்தியை யாவனொருவன் செவ்வையாய் உபாஸிக்கிறானோ அவனுடைய எல்லாபாவங்களும் நெருப்பில் போட்ட ஊர்போலே நாசமாய் போகுமென்றவாறு. (ந) ஸ0-ரா—எச்சிலைக் கொடுக்கலாகாது சண்டாளனுக்கு கொடுத்தாலும் முன்சொன்னகிரமத்துக்கு ஆஹுதிசெய்தால் சண்டாளதேஹத்திலிருக்கப்பட்ட ஜீவனுக்கும் பலம்சித்திக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. (ச) ஸ0-ரா—பிராணாக்னிஹோத்திரதைத் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது இந்தசிலோக அதாவது உலகத்தில்மிகவும் பசியுடன் கூடியபிள்ளைகள் அன்னத்தைக்கொடுக்கத்தக்கன்னதாயை எப்படிக்கு நான்குபக்கத்திலும் சுற்றி உபாஸிக்கிறார்களோ அப்படிக்கு ஸர்வபூதங்களும் இந்தபிராணாக்னிஹோத்திர வித்தியயை உபாஸிக்கிறதுகள்என்றவாறு அக்னிஹோத்ரமுபாஸதெ என்று இரண்டு தடவை சொன்னது அத்தியாயத்தின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

மத்—இந்தப்ரபாடகத்தில்ப்ராணவித்யையைப்பற்றிவிஸ்தரத்தைப்புராணவசநங்களை யெழுதியிருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களில் பெரும்பாலும் இராமாநுஜபாஷ்யத்தை யொற்றதே என்றறிக.

ஐந்தாம் ப்ரபாடகம் முற்றும்.

ஹரி꞉ ஓம்.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.

ஸாமவேத ச்சாந்தோக்யோபநிஷத் - ஷஷ்ட꞉ ப்ரபாடக꞉.

ப்ரதம꞉ கண்ட꞉.

சத்வித்தியை உபதேசிக்கிறதற்காக ஒருகதாவிசேஷம் சொல்லுகிறார்.

ஶ்வேதகேதுர்ஹாருணேய ஆஸ தம் ஹ பிதோவாச ஶ்வேதகேதோ வஸ ப்ரஹ்மசர்யம் ந வை ஸோம்யாஸ்மத்குலீநோ(அ)நநூச்ய ப்ரஹ்மபந்துரிவ பவதீதி ‖ க ‖

ஸம-ரா—உத்தாலகரென்பவருக்கு சுவேதகேதுவென்றொரு குமாரன் இருந்தான் பன்னிரண்டு சம்வத்சரங்கள் உபநயனராஹித்யமும் வேதம் அத்தியனம் பண்ணுமலுமிருக்கிறமகனைப்பார்த்து, வாராய் சுவேதகேதுவே நீநல்ல ஆசாரியனிடத்தில் வேதாத்தியனம் பண்ணுவதற்கு பிரம்மசரியமென்கிற ஆச்சிரமத்தை அடையவேணும். நம்முடையவம்சத்தில் பிறந்தவர்களில் ஒருவன் வேதாத்தியனம் பண்ணுமற்போனால் பிராமணனுக நினைக்கப்படமாட்டான் என்றார். (க

ஸ ஹ த்வாதஶவர்ஷ உபேத்ய சதுர்விம்ஶதிவர்ஷ꞉ ஸர்வாந்வேதாநதீத்ய மஹாமநா அநூசாநமாநீ ஸ்தப்த ஏயாய தம் ஹ பிதோவாச ‖ உ ‖

ஸம-ரா—அந்த சுவேதகேதுவென்பவன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வேதாத்தியனம் பண்ணுமலிருந்து பின்புஒரு ஆசாரியரிடத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஸமஸ்தவேதங்களையும் அத்தியனம்பண்ணி தனக்கு யாரும் ஒப்பில்லை என்கிற நினைவுடன் தன்னை ஸாங்கவேதாத்தியனம் பண்ணினவனைப்போல் எண்ணிக்கொண்டு தன் தகப்பனாரிடம்வந்தான் அவனைப்பார்த்து தகப்பனார் சொன்னார். (உ)

ஶ்வேதகேதோ யந்நு ஸோம்யேதம் மஹாமநா அநூசாநமாநீ ஸ்தப்தோ(அ)ஸ்யுத தமாதேஶமப்ராக்ஷ்யோ யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதம் பவத்யமதம் மதமவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதமிதி கதம் நு பகவ꞉ ஸ ஆதேஶோ பவதீதி ‖ ௩ ‖

ஸம-ரா—வாராய் சந்திரனைப்போல் பிரியதரிசனனான சுவேதகேதுவே உலகத்தில் எந்தவஸ்து கேட்கப்பட்டமாத்திரத்தாலும் ஊஹிக்கப்பட்ட மாத்திரத்தாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டமாத்திரத்தாலும் எல்லாவஸ்துக்களும் கேட்கப்பட்டதாகவும் ஊஹிக்கப்பட்டதாகவும் நிச்சயிக்கப்படதாகவு மாகிறதோ; அந்த வஸ்துவையும் அந்த ஆசாரியரிடத்தில் கேட்டனையா எதனால் உனக்கு பரிபூர்ணனென்கிற புத்தி உண்டாயிற்றோ; என்று தகப்பனால் கேட்கப்பட்டவனாய் இதென்ன ஆச்சரியம் வேறொருவஸ்து தெரிந்தமாத்திரத்தால் மற்றவைகளெல்லாம் எப்படி தெரியவரும் என்கிற சங்கையுடன் சொன்னான். வாரீர் அய்யரே அந்த ஆதேசமென்கிறவஸ்துஎப்படி யாகிறது என்று கேட்கப்பட்ட உத்தாலகர் மகனைப்பார்த்து திருஷ்டாந்தத்துடன் உத்தரம் சொல்லுகிறார். (௩)

யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் ‖ ச ‖

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌖𑌨𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌵𑌿
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌸 𑌆𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

ப0-ரா—எப்படியானுல் உலகத்தில் ஒருமிருத் பிண்டமரியப்பட்டமாத்திரத்தினுல் கரகம் கலசம் முதலான மிருத்திரவிஷயங்கள்யாவும் அறியப்பட்டதாகுமோ ஒரு சுவர்ணபிண்ட மறியப்பட்டமாத்திரத்தால் அதன் விகாரமாகிய வளையகுண்டல முதலாகிய வாபரணங்கள் சுவர்ணமென்றே அறியப்படுகிறதுகளோ, ஒரு அயபிண்டமறியப்பட்டமாத்திரத்தினுல் அதன் விகாரமானவைகளெல்லாம் அயபிண்டமென்றே அறியப்படுகிறதுகளோ அப்படியாகிறது. அந்த ஆதேசம் அப்படிகாரணகாரியங்கள் ஒருவைப்பட்டிருந்தால் வியவஹாரபேதத்துக்குகாரணமென்னென்றில் நாமரூபபேதங்கள் மிருத்துகள். என்றே பரமார்த்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌨 𑌵𑍈 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌤𑌦𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯
𑌨𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍
𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ ௭ ॥

ப0-பா—இப்படிதகப்பனுல் சொல்லப்பட்ட சுவேதகேதுவை சொல்லுகிருர். பூஜ்யர்களான என்னுடைய ஆசாரியர்கள் அந்த ஆதேசவஸ்துவை அறியவில்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன் அப்படி அறிந்திருந்தால் குணவானுயும் பக்தனுயுமிருக்கிற எனக்கு அந்த ஆதேசத்தை அவர்கள் ஏன்சொல்லமாட்டார்கள். ஆகையால் நீர் எனக்கு நன்ருகச்சொல்ல வேணுமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட தகப்பன் அப்படியே சொல்லுகிறேனென்று பதில் சொன்னுர். (எ)

✻ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ✻

அவதாரிகை.

ப0—அனேகாவஸ்தைகளுடன் இப்பொழுதுகாணப்படுகிற உலகத்திற்கு சன்மாத்திரத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிருர்.

ரா—முன்சொல்லப்பட்ட ஒருவஸ்து அரியப்பட்ட மாத்திரத்தால் எல்லாவஸ்துக்களும் அரியப்படுகின்றன என்கிற விஷயத்தை சமர்த்திக்கிற தர்க்காக பிரும்மைக்காரணத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிருர்.

𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈𑌕 𑌆𑌹𑍁
𑌰𑌸𑌦𑍇𑌵𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ ௧ ॥
𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑍇
𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

ப0-ரா—நாம ரூபக்ரியைகளுடன் காணப்படுகிற இந்தவஸ்துக்கள் சிருஷ்டிக்கு பூர்வகாலத்தில் ஏகரூபங்களாய் ஸஹகாரிகாரணாந்தரரஹிதங்களாய் கேவல சப்த புத்திமாத்திரவிஷயங்களாயிருக்கின்றன அந்த வஸ்து நிரூபணவிஷயத்தில் சிலபௌத்தர்கள் அபாவமாத்திரமே உள்ளது அதினின்று உலகமுண்டாயிற்று என்று சொல்லுகிருர்கள். அர்த்த பேதம்=ப்ரம்மபேத்தை பிரதிபாதிக்கிருர். (க)

ஶ௦-ரா—அனேகாவஸ்தைகளுடன் கூடின இந்த உலகம் ஸிருஷ்டிக்கு பிராத காலத்தில் அவஸ்தா சூன்னியமாய் ஏகரூபமாயிருந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள் நையாயிகர்கள். (௧)

ஶ௦-பா—பௌத்தபக்ஷத்தை உபந்னியசித்து நிரசித்து தன்மதத்தைச்சொல் லுகிறார். வாராய் சுவேதகேதுவே எந்தபிரமாணத்தால் அசத் சப்தவாச்சியமான இல்லாமை என்கிற வஸ்துவிலிருந்து சத் சப்தவாச்சியமான உலகமுண்டாயிற்றெ ன்பது எப்படி சங்கதமாகும்ஆகையால் ஸிருஷ்டிக்கு பிராதக்காலத்தில் சச்சப்த வாச்சியமாயேயிருந்தது. (உ)

ரா-பா—நையாயிகமதத்தை நிரசித்து ஸ்வமதத்தை உபஸம்ஹாரம் பண்ணு கிறார் அதுவே இதுவென்கிற பிரத்தியக்ஷவிரோதம் வருகிறபடியால் அவித்தியமான மான திரவியத்துக்கு உத்பத்தி உண்டாகிறதென்பது எந்தப்பிரமாணத்தால்சேரும் ஆகையால் இந்த ஜகத்து பூர்வம்சச்சப்தவாச்சியமாயேயிருந்தது. (உ)

தஐக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தத்தேஜோஸ்ருஜத

தத்தேஜ ஐக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தத்போஸ்ருஜத த

ஸ்மாத்யத்ர க்வசஶோசதி ஸ்வேததே வா புருஷஸ்தேஜஸ ஏவ தததயாப்

போ ஜாயந்தே ॥ ௩ ॥

ஶ௦-ரா—அந்த ஸத்சப்த வாச்சியமானது நான்பஹுவாகக்கடவேன் அதற் காக தேஜோபந்நர்தி சரீரவிசிஷ்டித்தது தேஜச்சரீரகனாகிய பரமாத்மாபஹுவாக க்கடவேனென்று சங்கல்பித்து, ஜலங்களை சிருஷ்டித்ததாகையால் தேசத்திலே யும் காலத்திலேயும் புருஷன் துக்கியாயும் சுவேதயுக்தனாயும் ஆகிறான். அதனால ஜ லங்கள் அக்கினிகாரியங்கள். (௩)

தாஆப ஐக்ஷந்த பஹ்வ்யஸ்யாம ப்ரஜாயேமஹீ திதா அந்நமஸ்ரு

ஜந்த தஸ்மாத்யத்ரக்வச வர்ஷதி ததேவ பூயிஷ்டமந்நம் பவத்ய த்ப்யவ தத

த்யன்னாத்யம் ஜாயதே ॥ ௪ ॥

ஶ௦-ரா—முன்போல் ஜலாகாரமானஸத்சப்த வாச்சியம் நாம்பஹுவாகக்கட வோம் அதற்காக உண்டாகக்கடவோம் என்று சங்கல்ப்பித்து அந்த ஜலங்கள் பிரு துவியை உண்டுபண்ணினான். ஆகையால் யாதொருதேசத்தில் வஷமுண்டாகிறதோ அளவிடத்திலேயே அன்னசப்தவாச்சியமானதில் ஏகதேசமான வ்ரீஹிமுதலானது கள் பிருதுவி அதிகமாக உண்டாகிறது. ஆகையால் ஜலத்தில் நின்றும் பிருதுவி உண்டாகிறது. (௪)

அத த்ருதீய: கண்ட:

தேஷாம்கல்வேஷாம் பூதாநாம் த்ரீண்யேவ பீஜாநி பவந்த்யாண்ட

ஜம்ஜீவஜமுத்பிஜ்ஜமிதி ॥ ௧ ॥

ஶ௦-ரா—ஜீவாவிஷ்டங்களான பக்ஷியாதி பூதங்களுக்கு காரணங்கள் ஆண்ட ஜமென்றும் ஜீவஜமென்றும் மூன்று வகையாகப்பட்டிருக்கின்றன. (௧)

மஹாபூதங்களான அசேதனங்களுக்கு ப்ரும்மகாரியத்வத்தைச் சொல்லி ஜீவா விஷ்டங்களான பௌதிகங்களுக்கும் ப்ரும்மகாரியத்துவமேயுள்ளதென்று ப்ரும் மகாரியத்வத்தை பிரதிபாதிக்கிறார்.

ஆபஃபீதாஸ்த்ரேதா விதீயந்தே தாஸாம் யஃ ஸ்தவிஷ்டோ தாதுஸ்தந்மூத்ரம் பவதி யோ மத்யமஸ்தல்லோஹிதம் யோऽணிஷ்டஸ்ஸ ப்ராணஃ ॥ ௨ ॥

ஸo-ரா—புருஷனால் பானம்பண்ணப்பட்டஜலங்கள் மூன்றுவிதமாக முன்போல் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஸ்தூலாம்சம் மூத்திரமாகவும் மத்திய பாகம் லோஹிதமாகவும் ஸூக்ஷ்மபாகம் பிராணனாகவும் ஆகின்றது. (௨).

தேஜோऽஶிதம் த்ரேதா விதீயதே தஸ்ய யஃ ஸ்தவிஷ்டோ தாதுஸ்ததஸ்தி பவதி யோ மத்யமஸ்ஸ மஜ்ஜா யோऽணிஷ்டஃ ஸா வாக் ॥ ௩ ॥

ஸo-ரா—முன்போல் பிரிக்கப்பட்ட தேஜோனுடைய ஸ்தூலாம்சம் அஸ்தியாகவும் மத்தியமாம்சம் தாதுவிசேஷமாகவும் ஸூக்ஷ்மாம்சம் வாகிந்திரிய மாகவும் ஆகின்றன. (௩)

அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந ஆபோமயஃ ப்ராணஸ்தேஜோமயீ வாகிதி பூய ஏவ மா பகவாந் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ॥

ஸo-ரா—கேவலான்னத்தையே புஜிக்கிற எலிமுதலான ஜந்துக்களுக்கும்வாகிந்திரியமும்பிராணவாயுவுமிருக்கிறபடியாலும் ஜலமாத்திரத்தையே புஜிக்கிற மத்ஸயம் முதலான ஜந்துக்கும் நொவாகிந்திரியங்கள்காணப்படுகின்றன. தைலச்சப்தவாச்சியமானகிருததைலங்களைபுஜிக்கிறஜனங்களுக்கு மனஸ்ஸும் பிராணனும்இருக்கிறபடியாலும் மனஸ்ஸும் அன்னமயமென்னும் பிராணன் ஜலமயமென்னும் வாக்கு தேஜோமயமென்றும் எப்படி சொல்லப்படும் என்று சங்கைபண்ணக்கூடாது. எல்லாம் திருவிருத்கிருதமாகையால் எல்லாவற்றிலும் எல்லாவஸ்துக்களும் சேர்ந்திருக்கிறபடியால், என்று உத்திரம் சொல்லி ஆச்சுவாசிப்பிக்கப்பட்ட குமாரன் மறுபடியும் பூஜ்ஜியனுயிருக்கப்பட்ட நீர் எனக்கு அன்னக்யாதிகளை தெரியப்படுத்த வேணும் என்று கேட்க உத்தரம் சொன்னார். (௪)

அத ஷஷ்ட: கண்ட:.

தத்ந: ஸோம்ய மத்யமாநஸ்ய யோऽணிமா ஸ ஊர்த்வஸ்ஸமுதீஷதி தத்ஸர்பிர்பவதி ॥ ௧ ॥

ஏவமேவ கலு ஸோம்யாந்நஸ்யாஶ்யமாநஸ்ய யோऽணிமா ஸ ஊர்த்வஸ்ஸமுதீஷதி தந்மநோ பவதி ॥ ௨ ॥

அபாம் ஸோம்ய பீயமாநாநாம் யோऽணிமா ஸ ஊர்த்வஸ்ஸமுதீஷதி ஸ ப்ராணோ பவதி ॥ ௩ ॥

தேஜஸஸ்ஸோம்யாஶ்யமாநஸ்ய யோऽணிமா ஸ ஊர்த்வஸ்ஸமுதீஷதி ஸா வாக்பவதி ॥ ௪ ॥

அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந ஆபோமயஃ ப்ராணஸ்தேஜோமயீ வாகிதி பூய ஏவ மா பகவாந் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ॥ ௫ ॥

பா-ரா—கடையப்பட்டதயிரினுடைய ஸூக்ஷ்மாம்சம் மேலே கிளம்பி நவனீத பாவத்தையடைந்து கிருதமாகிறதோ அப்படியே புஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மாம்சம் மனஸ்ஸாக ஆகிறது அதுபோல் பானம் பண்ணப்பட்ட ஜலங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாம்சம் பிராணனுக் காகிறது, அதுபோலவே புஜிக்கப்பட்ட கிருதத்தை வாதிகளுடைய ஸூக்ஷ்மாம்சம் வாகிந்திரியமாகிறது. மனம் பிராணாதிகள் அன்னமயாதிகள் என்கிற விஷயத்தில் வேறொரு திருஷ்டாந்தத்தால் சொல்ல வேண்டுமென்கிற சங்கையில் சமாதானம் சொல்லுகிறார். (க-உ-ங-ச)

ஸப்தம: கண்ட:.

ஷோடசகல: ஸோம்ய புருஷ: பஞ்சதசாஹானி மாஶீ: காமமப:
பிபாபோமய: ப்ராணோ நபிபதோ விச்சேத்ஸ்யத இதி ॥ க ॥

பா-ரா—புருஷன் அன்னரசத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்டும் பதினேந்துவிதமாகப்பாரிக்கப்பட்டு மிருக்கிற சக்தி என்கிறகலைகளையுடையவன், அதில் பதினேந்துதினங்கள் புசிக்கவேண்டியதில்லை. இதையறியவேணுமானால் இஷ்டப்படிக்கு ஜலங்களை பானம் பண்ணவேணும் ஜலமயமாகிய பிராணன் நசிக்கமாட்டாது, என்று உத்தாலகர் சொன்னார். (க)

ஸ ஹ பஞ்சதசாஹானி நாஶாத ஹைநமுபஸஸாத கிம் ப்ரவீமி
போ இத்ய்ருச: ஸோம்ய யஜூம்ஷி ஸாமானீதி ஸ ஹோவாச நவை மா
ப்ரதிபாந்தி போ இதி ॥ உ ॥

பா-ரா—மனதினுடைய அன்னமயத்துவத்தை அறிவதற்காக பதினேந்து தினங்கள் புஜிக்கவில்லை. பதினாறாவது தினத்தில் தகப்பனிடம்சென்று நான் என்சொல்லுகிறது என்று சுவேதகேதுவால் சொல்லப்பட்ட பிதாவானவர், நீமுன் அத்தியயனம் பண்ணிய ருக் யஜுஸ் ஸாம வேதங்களை படியாய் என்று சொல்ல எனக்கு ஒன்றும் தோற்றவில்லை என்று சொன்னார். (உ)

தம் ஹோவாச யதா ஸோம்ய மஹதோ(அ)ப்யாஹிதஸ்யைகோ(அ)ங்கார:
கத்யோதமாத்ர: பரிஶிஷ்டஸ்யாத்தேந ததோ(அ)பி ந பஹு
தஹேதேவம் ஸோம்ய தே ஷோடஶானாம் கலானாமேகாகலா(அ)திஶிஷ்டா
ஸ்யாத்தயைதர்ஹி வேதாந்நாநுபவஸ்யஶாநாத மே விஜ்ஞாஸ்யஸீதி

பா-ரா—வாராய் சுவேதகேதுவே அதற்கு காரணம்தெரிந்துகொள்; உலகத்தில் மகத்பரிமாணமுடையதாயும் கட்டைகளால் ஜ்வலிக்கப்பட்டு மிருக்கிற அக்கினியினுடைய கத்தியோதபரிமாணமான ஒருதணல் சேஷித்தது அனேகவஸ்துக்களை எப்படிதஹிக்கமாட்டாதோ; அப்படியே அன்னங்களால் விருத்தியடையப்பட்டபதினாறுவிதங்களான மனதினுடைய அம்சங்களில் பதினேந்து அம்சங்கள் க்ஷீணித்து ஒரு அம்சம்மிருந்தது. அதனால் வேதங்கள் தோன்றவில்லை புஜித்தபிறகு சமஸ்தவேதங்களையு மறியப்போகிறாய் என்று மகனைப்பார்த்து பிதா சொன்னார். (ங)

ஸ ஹாஶாத ஹைநமுபஸஸாத தம் ஹ யத்கிஞ்ச பப்ரச்ச ஸர்வ
ஹ ப்ரதிபேதே தம் ஹோவாச ॥ ச ॥

பா-ரா—இப்படி சுவேதகேதுவென்பவன் தகப்பனால் சொல்லப்பட்டு புஜித்து தகப்பனாரிடம் சென்று, தகப்பனாரால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு உத்தரம் சொன்னான். பிறகுமகனைப்பார்த்து தகப்பனார் சொல்லுகிறார். (ச)

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌂 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑍃𑌣𑍈𑌰𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌵𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁 𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

ஸ௦-ரா—எப்படிமுன் நன்றாக ஜ்வலித்து சாந்தமாகிய பெரியதான அக்கினியினுடைய கத்தியோத மாத்திரமான தணல் திருணாதிகளால் விருத்தியடையப்பட்டு பெரியதாகிய வஸ்துகளை எரிக்குமோ. (௫)

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾 𑌕𑌲𑌾𑌤𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑍀𑌤𑍍𑌤𑌯𑍈𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨 𑌆𑌪𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍀 𑌵𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

ஸ௦-ரா—அப்படியே பதினாறு விதமாகிய மனதினுடைய அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் அன்னத்தால் விருத்தியடையப்பட்டு தன்காரியம்செய்து கொள்வதில் சமர்த்தமாச்சுது. அதனால் எல்லாவேதங்களையும் ஸ்மரிக்கிறாய் ஆகையால் மனஃபிராணாதிகள் அன்னமயாதிகளென்று தகப்பனாருடைய உபதேசத்தால் சுவேதகேதுவாகிய புத்திரன் தெரிந்து கொண்டார். (௬)

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

அவதாரகை.

ஒருவஸ்து அறியப்பட்ட மாத்ரத்தால் எல்லாவஸ்துக்களும் அறியப்படும் என்கிற விஷயத்தை ஸ்தாபநம்பண்ணுவதற்கு தேஜோபன்னங்களுக்கு பரமாத்மகாரணத்வத்தைச்சொல்லி சேதனஸமூஹத்துக்கு அதைச்சொல்லுகிறார்.

𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌹𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌤𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌪𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

ஸ௦-ரா—உத்தாலகனென்பவர் ஸ்வேத கேதுஎன்கிற மகனைப்பார்த்து நீசுஷுவித தசையை தெரிந்துக்கொள் என்றுசொன்னார். எப்போது புருஷன் பரதேவதையோடு ஏகீபூதனாய் லயத்தை அடைகிறானோ அப்பொழுது இவனுக்கு லௌகிகர்கள் ஸ்வபிதி என்கிற நாமத்தைச்சொல்லுகிறார்கள். (௧)

கீழ்சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்துகிறார்.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ௦-ரா—ஒருபக்ஷி தனக்கு ஹிம்ஸகனான வேடனுடைய ஹஸ்தத்திலிருக்கிற கயிற்றால் கட்டப்பட்டு நாலுமூலைகளிலும் விழுந்து ஓரிடம் அகப்படாமல், அந்தவே

டனுடையஹஸ்தத்தை அடையுமோ அதுபோல் அன்னுபசிதமான மநச்சஜாகரண ஸ்வஷுகாலத்தில் அநேகவிஷயங்களை க்ரஹித்தும் வேறொரு சாதநத்தை அடையாமல் ப்ராணத்துடன் சேருகிறது மனதுக்கு ப்ராணம் பந்தகம். (உ)

அஶநாபிபாஸே மே ஸோம்ய விஜாநீஹீதி யத்ரைதத் புரு-
ஷோऽஶிஶிஷதி நாமாப ஏவ தத³ஶிதம் நயந்தே தத்³யதா² கோ³நா-
யோऽஶ்வநாய: புருஷநாய இத்யேவம் தத³ப ஆசக்ஷதேऽஶநா-
யேதி தத்ரைதச்சு²ங்க³முத்பதிதம் ஸோம்ய விஜாநீஹி நேத³மமூலம் ப⁴வி-
ஷ்யதீதி ॥ ௩ ॥

ஸ0-ரா—வாராய் சுவேதகேதுவே நீஅசநாபிபாஸையுடைய தத்வத்தை அறியவும் அசநையாவது புசிக்கவேணுமென்கிற இச்சை பிபாசையாவது பாநம்பண்ண வேணுமென்கிற இச்சை, எப்பொழுது புருஷனுல் புசிக்கப்பட்ட கடிநமான அன்னத்தை பாநம்பண்ணப்பட்ட ஜலங்கள் ரசரூபமாக பரிணமிப்பிக்கின்றனவோ அப்பொழுது புசிக்கவேணுமென்று இச்சை உண்டாகிறது, அதனுல் அவனை லௌகிகர்கள் அசிஷதி என்று சொல்லுகிருர்கள். பசுக்களைக்கண்டு போகிற இடையர்களுக்கு கோநுயனென்றும் அஸ்வபாலகனுக்கு அஸ்வநுயனென்றும் அரசனுக்கு புருஷநுயனென்றும் பேர்கள். மேல்ஜலத்துக்கு அசநுயமென்று லௌகிகர்களும் பேர்சொல்லப்படுகிறது ஜலங்கல்லெ ரஸபாவத்தை அடையப்பட்ட அன்னத்தால் சரீரமென்கிறகாரியம் அங்குரம்போல் உண்டாகிறது. அதனுல் சரீரம் ஸகாரணம். (ந)

தஸ்ய க்வ மூலம் ஸ்யாத³ந்யத்ரான்னாதே³வமேவ க²லு ஸோம்யான்னே-
ந ஶுங்கே³நாபோ மூலமந்விச்ச²த்³பி⁴: ஸோம்ய ஶுங்கே³ந தேஜோ மூலமந்விச்ச²
தேஜஸா ஸோம்ய ஶுங்கே³ந ஸந்மூலமந்விச்ச² ஸந்மூலா: ஸோம்யேமா: ஸர்வா:
ப்ரஜா: ஸதா³யதநா: ஸத்ப்ரதிஷ்டா²: ॥ ௪ ॥

தேஜஸ்ஸால் சொஷிக்கப்பட்டு சரீரமாய் பரிணமித்து சரீரம் ஸமூலமானுல் அன்னத்தில காட்டிய வேறொரு காரணம் சொல்லப்படவேணும் என்கிற சாகையில் சொல்லுகிருா.

ஸ0-ரா—சரீரத்துக்கு அன்னமே காரணமாகிறது வேறொருகாரணமில்லை அன்னமும் அங்குரம்போல் காரியமானதால் அதற்கு ஜலம் காரணம் ஜலமும் காரியமானத்தால் அதற்கு தேஜஸ்சு காரணம் அதுவும் காரியமாநத்தால் அதற்கு பரமாத்மா காரணமென்று அறியவும். ஆகையால் சராசரங்களுக்கு உத்பாதகனென்றும் ஆதாரமென்றும் லயஹேதுவென்றும் சொல்லப்படுகிருன். (ச)

அத² யத்ரைதத் புருஷ: பிபாஸதி நாம தேஜ ஏவ தத்பீதம் நய-
தே தத்³யதா² கோ³நாயோऽஶ்வநாய: புருஷநாய இத்யேவம் தத்தே-
ஜ ஆசஷ்ட உத³ந்யேதி தத்ரைததே³வ ஶுங்க³முத்பதிதம் ஸோம்ய விஜா-
நீஹி நேத³மமூலம் ப⁴விஷ்யதீதி ॥ ௫ ॥

ஸ0-ரா—எப்பொழுது புருஷனுல் பாநம்பண்ணப்பட்ட ஜலங்கள் தேஜஸ்ஸால்சொஷிக்கப்படுகின்றன, அப்பொழுது புருஷனுக்கு பிபாசதி என்றுபேர் சொல்லப்பட்டநாமங்கள்போல் தேஜஸ்சுக்கு உதந்யை என்றுபேர்சொல்லப்படுகிறது. அன்னஜலமும் அங்குரம்போல் காரிய மாகையால் ஸமூலமென்று சொல்லப்படுகிறது. (ரு)

தஸ்ய க்வ மூலꣳ ஸ்யாதந்யத்ராத்ப்யோ(அ)த்பி: ஸோம்ய ஶுங்கேந தேஜோ மூலமந்விச்ச தேஜஸா ஸோம்ய ஶுங்கேந ஸந்மூலமந்விச்ச ஸந்மூலா: ஸோம்யேமா: ஸர்வா: ப்ரஜா: ஸதாயதநா: ஸத்ப்ரதிஷ்டா யதா நு கலு ஸோம்யேமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா: புருஷம் ப்ராப்ய த்ரிவ்ருத்த்ரிவ்ருதேகைகா பவதி தது௳க்தம் புரஸ்தாதேவ பவத்யஸ்ய ஸோம்ய புருஷஸ்ய ப்ரயதோ வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே மந: ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாம் ஸ ய ஏஷோ(அ)ணிமா ॥ ௬ ॥

ஸம்-ரா — அந்தஜலமயமான சரீரத்துக்கும் தேஜஸ்ஸை காரணமாகவும் அந்த தேஜஸ்சும் சரீரமாக பரிணமிக்கையால் அதற்கு சச்சப்தவாச்யமானபரதேவதை காரணம். ஆகையால் இந்தப்ரஜைகளுக்கு பரதேவதை உத்பாதகமென்றும் ஆதாரமென்றும் நாசகமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்தசரீரம்தேஜோபந்நமூலகமானுல் ல்லோஹிதமாம்ஸ்வரூபமாக பரிணமிக்கிறதற்கு ஹேதுதர்ப்த் கர்த்தமான தேஜோபன்னங்கள் தாவத்கரண ப்ரகாரம் கீழ்சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாவுக்கு தேஹவியோககாலத்தில் வாக்மனதிலும் மனஸ்சு ப்ராணநிடத்திலும் ப்ராணந்தேஜஸ்சுநிடத்திலும் தேஜஸ்சு பரதேவதையினிடத்திலும் லயிக்கிறது, இதை பரமாத்மா அணுவான வஸ்துபோல் காணப்படமாட்டான்.

ஐததாத்ம்யமிதꣳ ஸர்வம் தத்ஸத்யꣳ ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவாந்விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச ॥ ௭ ॥

ஸம்-ரா—இப்படி காணப்படுகிற ஜகத்து பரமாத்மாவுக்கு சரீரமாய் அவன் சரீரியா யிருக்கிறபடியால் நீயும் அவனுக்கு சரீரபூதனென்று சொல்ல அப்பொழுது ஸ்வேதகேது தகப்பனைப்பார்த்து தினங்கள்தோறும் ப்ரஜைகள் அஷுப்திகாலத்தில் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேருகின்றன, நாம் சேர்ந்தோமென்று தெரிந்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. ஆகையால் அந்த விஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்தவேணுமென்று கேட்க அப்படியே யென்று சொன்னார். (எ)

அத நவம: கண்ட:.

யதா ஸோம்ய மது மதுக்ருதோ நிஸ்திஷ்டந்தி நாநாத்யயாநாம் வ்ருக்ஷாணாꣳ ரஸாந்ஸமவஹாரமேகதாꣳ ரஸம் கமயந்தி ॥ க ॥

தே யதா தத்ர ந விவேகம் லபந்தே(அ)முஷ்யாஹம் வ்ருக்ஷஸ்ய ரஸோ(அ)ஸ்ம்யமுஷ்யாஹம் வ்ருக்ஷஸ்ய ரஸோ(அ)ஸ்மீத்யேவமேவ கலு ஸோம்யேமா: ஸர்வா: ப்ரஜா: ஸதி ஸம்பத்ய ந விது: ஸதி ஸம்பத்யாமஹ இதி ॥ உ ॥

த இஹ வ்யாக்ரோ வா ஸிꣳஹோ வா வ்ருகோ வா வராஹோ வா கீடோ வா பதங்கோ வா தꣳஶோ வா மஶகோ வா யத்யத்பவந்தி ததாபவந்தி

𑌸 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑌿𑌮𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ ௪ ॥

அவதாரிகை—உலகத்தில் ஜநங்கள் சுசுப்தி காலத்திலும் மரணகாலத்திலும் ப்ரளயகாலத்திலும் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேர்ந்து, பிறகுசேர்ந்தோமென்கிற அறிவு இல்லாமைக்கு ஒரு உதாஹரணம் சொல்லுகிறார்.

ஸ॰-ரா—உலகத்தில் வண்டுகள் எப்படி நாநாதேசங்களி லிருக்கிற மரங்களுடைய புஷ்பரஸங்களைக்கொண்டுவந்து அவைகளுக்கு மதுபாநத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. அந்தரஸங்கள் மதுபாநத்தால் ஏகீபூதங்களாய் பிறகு நான்மாமரத்து னுடையரஸமென்னும் பலாமரத்தினுடைய ரஸமென்னும் தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை தெரிந்துக்கொள்வதற்கு அஸமர்த்தங்களோ இப்படி ஏஜீவாத்மாக்கள் சுஷுப்தி காலாதிகளில் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேர்ந்துபிறகு நாம் சேர்ந்தோமென்று தெரிந்துக்கொள்கிறதில்லை ஜந்துக்கள் சுஷுப்திபூர்வகாலத்தில் என்றுதந்த தேஹாபிமாநிகளாயிருந்ததுகளோ ஸுஷுப்திக்கி பிற்காலத்திலும் அந்தந்த தேஹாபிமாநிகளாய் நான் வ்யாக்ரமென்றும் ஸிம்ஹமென்றும், நான்செந்நாய் என்றும் வராஹமென்றும் கிடமென்றும் பக்ஷியென்றும் அம்சமென்றும் மசகமென்றும் அபிமாநத்துடன் இருக்கின்ற, அந்தஸச்சப்தவாச்யமானபரமாத்மா அனுஸ்வரூபியாய் சராசரங்களுக்கு காரணமானபடியால் நீஅவனுக்கு சரீரபூதனென்று சொல்ல அப்பொழுதுஸ்வேதகேது என்பவன் தகப்பனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். அதாவது ஒரு மநுஷ்யன் தன்னுடைய வீட்டிலிருந்து வருகிறேனென்று சொல்லுகிறாற்போல், நான் பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து வருகிறேனென்று சொல்லக்காண்கிறதில்லை. ஆகையால் வேறொரு உதாஹரணம் சொல்லவேணுமென்று கேட்கச்சொல்லுகிறார்.

𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌯𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌯𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌤 𑌆𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌤 𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌤 𑌇𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍀𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌾 𑌦𑌂𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌶𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑌿𑌮𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ ௩ ॥

ஸ॰-ரா—உலகத்தில் கங்கை முதலான நதிகள் மார்க்கத்தால் புறப்பட்டு ஸமுத்திரத்தை அடைந்து பிறகு மேகங்களால் பரப்ரம்ம பானம்பண்ணப்பட்டு பூமியி

வருக்ஷரூபமாய்விழுந்தும் மறுபடியும் கங்கைமுதலான நதிரூபத்தைதரித்துஸமுத்ரத்தை அடைந்து கீழுதங்களாய் பிறகும் கங்கை என்று யமுனை என்றும் அரியுகிருக்கின்றன. அப்படியே சேதநாசெதநங்களும் ஸுஷுப்த்தி காலங்களில் பரமாத்மாவை அடைந்து பிறகு நாம் பரமாத்மாவை அடைந்து எழுந்திருக்க வந்தோமென்பது அறியாமல். பூர்வவாசனையால் வ்யாக்ராதி தேஹாபிமாநிகளாய் நம் வ்யாக்ராதிகள் என்று அறிகின்றன இப்படி தகப்பனால் சொல்லப்பட்ட சுவேதகேது என்பவன் உலகத்தில் உறங்கி எழுந்தவன் [ஸோஹம்] அவன் தான் நான் என்று அநுஸந்திக்கிறாப்போல் மரணாந்தரம் அப்படி அநுஸந்தாநம் காணுமையால் மரணகாலத்தில் சரீரநாசம்போல் ஆத்மநாசமும் உண்டாகவேணுமென்று கேட்கச்சொல்லுகிறார்.

ஃயவண்காஉஶஃவஷ.

அவதாரிகை—ஜீவாத்மாவுக்கு நாசமில்லையென்கிற விஷயத்தில் உதாஹரணம் சொல்லுகிறார்.

ஃஸ்யொஉஸ்ய மஹதொ வ்ருக்ஷஸ்ய யொஂமூலெஃப்யா ஹந்யாஜ்ஜீவந் ஸ்ரவெத்யொ மத்யெஃப்யா ஹந்யாஜ்ஜீவந் ஸ்ரவெத்யொஃக்ரெஃப்யா ஹந்யாஜ்ஜீவந் ஸ்ரவெத்ஸ ஏஷ ஜீவெநாத்மநாநுப்ரபூத: பெபீயமாநொ மொதமாநஸ்திஷ்டதி ॥ க ॥

ஶா-ரா-அநேகசாகையுடன் கூடின மாத்திரத்தில் மூலத்திலாவது மத்தியத்திலாவது அக்ரபாகத்திலாவது கோடாலிமுதலான ஆயுதங்களால் பேதித்தால் ப்ராணவாயுடன் கூடியிருந்து ரஸபெருகிறது. ரஸரூபகார்யபலத்தால் ஜீவாத்மா மரத்தில் அடிமுடி நுனிவரையில் வ்யாபித்து மூலபாகத்தில ஜலங்கலால் பாநம்செய்து அதினுல் ஸுகாதிகளை அநுபவிக்கிறது என்று அறியவும்.

தஸ்ய யதெகாஂ ஶாகாஂ ஜீவொ ஜஹாத்யத ஸா ஶுஷ்யதி த்விதீயாஂ ஜஹாத்யத ஸா ஶுஷ்யதி த்ருதீயாஂ ஜஹாத்யத ஸா ஶுஷ்யதி ஸர்வஂ ஜஹாதி ஸர்வஃ ஶுஷ்யத்யெவமெவ கலு ஸொம்ய வித்தீதி ஹொவாச ॥ உ ॥

ஶா-ரா-இப்படி அடிமுதல் நுனிவரையில் வியாபித்திருக்கிறஜீவாத்மா ஒருமரத்தில் வந்த பாகத்தை விடுகிறதோ அந்தபாகம் உலர்ந்து மத்தபாகங்கள் செவ்வையாய் காணப்படுகின்றன, எல்லாபாகங்களையும் சூழற்கங்களாய் காணப்படுகின்றன, ஆகையால் வேறொருபாகம் ஒலருகிறது. ஜீவநாசத்தாலன்று ஜீவஸம்கேதத்தால் என்று சொல்லுகிறாப்போல் எல்லாபாகங்கள் உலருகிறதற்கு ஜீவயாகம் காரணமென்று கொள்ளவேணும்.

(உ)

ஜீவாபெதஂவாவகிலெதஂ ம்ரியதெ ந ஜீவொ ம்ரியத இதி ஸ ய ஏஷொஃணிமைததாத்ம்யமிதஂ ஸர்வஂ தத்ஸத்யஂ ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வெதகெதொ இதி பூய ஏவ மா பகவாந் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸொம்யெதி ஹொவாச ॥ ௩ ॥

ஸ௦-ரா—இப்படியே ஜீவனால் விடப்பட்ட மனுஷ்யாதி சரீரங்கள் நசிக்கின்றன ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஒருகாலமும் நாசமில்லையென்று கொள்ளவேணும், இல்லாவிட்டால் உலகத்தில் மனுஷ்யர்கள்கி உறங் எழுந்திருந்து முன்செய்தகாரியத்தினுடைய மிருதியைச் செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிறதும், ஜந்மாந்தரங்களின் செய்த புண்ணியபலங்களை அநுபவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறதும் சேராது என்று தகப்பனால் சொல்லப்பட்ட சுவேத கேது என்பவன் ஸூக்ஷ்மாஸ்ச்சப்த வாச்யமானபரதேவதை நாமரூபங்களுடன் கூடின ஜகத்காரணத்வம் எப்படி சேரும் என்றுகேட்கச்சொல்லுகிறார். (௩)

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌫𑌲𑌮𑌤 𑌆𑌹𑌰𑍇𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌧𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌣𑍍𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌵𑍇𑌮𑌾 𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑍈𑌕𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌧𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌤𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌭𑌾𑌲𑌯𑌸 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌷𑍋𑌽𑌣𑌿𑌮𑍍𑌨 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌸 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑌿𑌮𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ ௩ ॥

ஸ௦-ரா—பெரிதாய்ப் படுகிறவஸ்துக்கு சூக்ஷ்மமான வஸ்துகாரணமென்கிற விஷயத்தைபார்க்கவேணுமானால்எதிரேகாணப்படுகிறஆலமரத்தினுடையபழத்தைக் கொண்டு வரவேணுமென்று சொல்ல, அப்பொழுது சுவேதகேது என்பவன் பழத்தைக்கொண்டுவர அதைபேதிக்கவேணுமென்றுசொல்ல, அப்படியேபேதிக்க அதில் எதைபார்க்கிறாயென்று கேட்க ஸூக்ஷமமான பீஜங்கள் காணப்படுகின்றன. என்று சொல்ல அந்த பீஜங்களில் ஒன்றை பேதிக்க வேணுமென்றுசொல்ல அப்பொழுது அதைபேதிக்க அதில் எதைப்பார்க்கிறாயென்று கேட்க, ஒன்றும் காணப்படுகிறதில்லை யென்று ஸ்வேதகேதுவைப் பார்த்து உத்தாலகர் சொல்லுகிறார். ஆலம் பழத்தினுடைய பீஜம்பின்னமானால் அதினுடைய ஸூக்ஷ்மாம்ஸம் காணப்படாமல் அநேகசாகைகளுடன்கூடின மரத்துக்கு காரணமாகுமாகையால் அணுவான பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து பெரிதாய் நாமரூப விபாகங்களுடன் கூடினஜகத்து உண்டாகிற தென்கிறவிஷயத்தில் விச்வஸிக்கவேணும். அந்தபரமாத்மா பிரபஞ்சத்துக்கும் உனக்கு ஆத்மாவாயிருக்கிறது என்று தகப்பனால் சொல்லப்பட்ட சுவேதகேது என்பவன்பரமாத்மா உலகத்துக்குகாரணமானால் ப்ரத்யக்ஷமில்லாமைக்கு ஹேதுவென்று கேட்கச்சொல்லுகிறார்.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌲𑌵𑌣𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌦𑌕𑍇𑌽𑌵𑌧𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌪𑌸𑍀𑌦𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌲𑌵𑌣𑌮𑍁𑌦𑌕𑍇𑌽𑌵𑌾𑌧𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌦 ॥ ௧ ॥

अस्यान्तादाचामेति कथमिति लवणमिति मध्यादाचामेति कथमिति लवणमित्यन्तादाचामेति कथमिति लवणमित्यभिप्रास्यैतदथ मोपसीदथा इति तद्ध तथा चकार तच्छश्वत्संवर्तते तं होवाचात्र वाव किल सत्सोम्य न निभालयसेऽत्रैव किलेति ॥ २ ॥

स य एषोऽणिमैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति भूय एव मा भगवान्विज्ञापयत्विति तथा सोम्येति होवाच ॥

அவதாரிகை—உலகத்தில் ஒருவஸ்து ஒருப்ரகாரமாம் காணப்படாமல் வேறொருரீதியாய்க் காணப்படுமென்கிற விஷயத்தில் உதாஹரணம் சொல்லுகிறார்.

ஸ०-ரா—வாராய் ச்வேதகேதுவே ராத்ரியில் சலத்தில்லவணத்தைசேர்த்து காலையில் என்னுடைய சமீபத்துக்குவரவேணுமென்றுசொல்ல அப்படியேசெய்து தகப்பனுருடைய ஸமீபத்துக்குவர தகப்பன் அந்தலவணத்தைக் கொண்டுவரவேணுமென்றுசொல்ல, அவன் சலத்தில்லவணத்தை தேடிப்பார்க்க அப்பொழுது லவணஜலத்தில்லிநமாய் கண்ணுக்கும் கைக்கும் அகப்படவில்லையென்று தகப்பன் சொல்லுகிறார். இப்படியே ஸதாத்மஸ்வரூபம் அறியவும்.

ஸ०-ரா-இப்படி கையாலும் கண்ணாலும் அறியப்படாதலவணம்வேறொருஉபாயத்தால் அறியப்படுகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறார். ஜலத்தினுடைய அடிபாகத்திலும் மத்தியபாகத்திலும் அக்ரபாகத்திலும் ஜலத்தை யெடுத்து பானம் பண்ணி அது எந்தவிதமாயிருக்கிறதென்று கேட்க அப்பொழுது லவணமாயிருக்கிறது என்றுசொல்ல அதை உத்தாலகனைகேட்டு எப்படி ஜலத்திலிருக்கிற லவணம் கண்ணனுக்கு விஷயமாகிறதில்லையே அப்படியே ஸ்தாவரஜங்கமங்களில் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரதேவதை ஆசார்யோபதேச ஶாஸ்த்ரங்களைவிட்டு சக்ஷுராதி இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதென்று சொல்ல அப்பொழுது ச்வேதகேது என்பவன் ஸச்சப்தவாச்யமான பரதேவதை எந்த உபாயத்தால் காணப்படுகிறதோ, அதை உதாரணத்தால் தெரியப்படுத்தவேணுமென்று பிரார்த்திக்கச் சொல்லுகிறார்.

चतुर्दशः खण्डः

यथा सोम्य पुरुषं गन्धारेभ्योऽभिनद्धाक्षमानीय तं ततोऽतिजने विसृजेत्स यथा तत्र प्राङ्वोदङ्वाधराङ्वा प्रत्यङ्वा प्रध्मायीताभिनद्धाक्ष आनीतोऽभिनद्धाक्षो विसृष्टः ॥ १ ॥

तस्य यथाभिनहनं प्रमुच्य प्रब्रूयादेतां दिशं गन्धारा एतां दिशं व्रजेति स ग्रामाद्ग्रामं पृच्छन्पण्डितो मेधावी गन्धारानेवोपसम्पद्येतैवमेवेहाचार्यवान्पुरुषो वेद तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्येऽथ सम्पत्स्य इति ॥ २ ॥

ஸ ய ஏஷோऽணிமைததாத்ம்யமிதꣳ ஸர்வம் தத் ஸத்யꣳ ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவான் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச || ௩ ||

ஸம்-ரா—எப்படி உலகத்தில் ஒருமநுஷ்யன் திருடன் கண்களைக்கட்டி தேசத்திலிருந்து அரண்யத்துக்குக் கொண்டுபோய் சநரஹிதமான ஸ்தலத்தில் விட அப்பொழுது அந்த மனுஷயன் திக்ப்ரம்மத்தை அடைந்து நாலுமூலைகளிலும் பார்த்து என்ன திருடன் கண்களை கட்டி சநரஹிதமான ஸ்தலத்தில் விட்டானென்று சொதித்து பிறகு தயாலுவான ஒரு புருஷனால் பந்தத்தில் நின்று விடப்பட்டு உன்னுடையதேசம் உத்தரபாகத்திலிருக்கிறது அந்தமார்க்கத்லலி போனால் ஸ்வதேசத்தை அடையலாமென்று சொல்லப்பட்டு அப்படியேஸ்வதேசத்தை அடைந்து சுகாதிகளை அநுபவிக்கிறாப்போல் சேதநர்கள் கர்மங்களாகிற பாசங்களால்கட்டப்பட்டு சம்சாரபாதையே அநுபவிக்கிற காலத்தில் பரமாத்மாவினுடைய அநுக்ரஹத்தால் நல்ல ஆசாரியனை அடைந்து அவருடையஉபதேசத்தால் ஸ்வஸ்ரூபங்களையும் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் அநுஸந்திக்கிறார்களோ அப்பொழுது சரீரவிமோசனகாலத்தில் பரமாத்மாவை அடைகின்றன சரீரம்போன பிறகு ஜீவாத்மாக்கள் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை அடைகின்றன என்கிறவிஷயம் தேஹமே ஆத்மாவென்கிற அபிமானம் சரீரமுள்ளதன்மையுமிருக்கிறபடியால் எப்படி ஸங்கதமாகும் என்கிற சங்கைக்கு ஸமாதானம்சொல்லுகிறார்.

ஷோடஶ: கண்ட:.

புருஷꣳ ஸோம்யோதோபதாபிநம் ஜ்ஞாதய: பர்யுபாஸதே ஜாநாஸி மாம் ஜாநாஸி மாமிதி தஸ்ய யாவந்ந வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே மந: ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாம் தாவஜ்ஜாநாதி || ௧ ||

அத யதாஸ்ய வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே மந: ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாமத ந ஜாநாதி || ௨ ||

ஸ ய ஏஷோऽணிமைததாத்ம்யமிதꣳ ஸர்வம் தத் ஸத்யꣳ ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி பூய ஏவ மா பகவான் விஜ்ஞாபயத்விதி ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச || ௩ ||

ஸம்-ரா—மரணபாதையை அநுபவிக்கிற புருஷனை தன்னுடைய பந்துக்கள் ஸமீபத்துக்கு வந்து என்னை நீ தெரிந்துகொள்ளுகிறாயா என்று சுற்றிக்கொண்ட சமயத்தில் எதுவரையில் வாக் மத்தியிலும்வந்து ப்ராணனிடத்திலும் ப்ராணன் தேஜஸ்சுலும் தேஜஸ் பரதேவதைனிடத்திலும் அதுவரையில் தெரிந்துக்கொள்ளுகிறான். ஸச்சப்தவாச்ய மான பரதேவதையை வாகிந்திரியும் மநோமார்கத்தால் அடைகிறதோ அப்பொழுது புருஷன்ஒன்றையும் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை உலகத்தில் சநங்களுக்குதேஹமே ஆத்மாஎன்கிற அபிஸந்தாநத்தால் அநர்த்தம் வருகிறதும் ஸதாத்மகத்வாபி சந்தாநத்தால்புருஷார்தப்ராப்தியுண்டாகிறது என்கிறவிஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்தவேணுமென்று கேட்கச்சொல்லுகிறார்.

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍋𑌤 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍁𑌮𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌪𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌨 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥

ஸ0-ரா-உலகத்தில்ஒருபுருஷன் என்னுடையவீட்டில்திருடன்பிரவேசித்துசிலவஸ்துகொண்டு போனான் என்று சொல்ல, அப்பொழுது ராசபடர்கள் ஒருவனிடத்தில் ஸம்சயப்பட்டு அவனை பிடித்துக்கொண்டு போகிறகாலத்தில் வழிநடுவில் சிலர் இவன் என்னகுற்றம்பண்ணினானென்றுகேட்க, அப்பொழுது படர்கள் இவன்ஒருவருடைய தங்களை அபஹரித்தானென்று சொல்லி இவனை சோதிக்கிறதற்காக ஒரு அயஃபிண்டத்தை தப்தமாகப் பண்ணுங்களென்று சொல்லிக்கொண்டே அதைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அப்பொழுது இவன்திருடியிருந்தால் நான் திருடினேனென்றுசொல்லுகிறவார்த்தை அஸத்யமாகிறது அஸத்யாபிஸந்தியுடன் அதை ஸ்பரசித்தால் தஹிக்கப்பட்டு படர்களால் ஹிம்சிக்கப்படுகிறான். அப்படிதிருடாவிட்டால்இதை வார்த்தை ஸத்யமாகுறது அதனால் தஹிக்கப்படாமல் படர்களால் விடப்படுகிறான். எப்படி ஸத்யாபி ஸந்தியுடன்கூடின புருஷன் பரசுவை ஸ்பர்சித்து தகிக்கப்பட்டமாட்டானே, அப்படியே உலகம் சகத்ஸதாத்மக மென்று அபிஸந்தானத்துடன் கூடின புருஷன் ஸம்ஸாரிகஷ்டத்தை அநுபவிக்கமாட்டான். ஆகையால் சராசரங்கள் அவனுக்கு சரீரபூதங்களென்று சொல்ல அப்பொழுது ஆசாரியனுடைய வசநத்தால் ச்வேதகேது என்பவன் பரமாத்மாவை தெரிந்துக்கொண்டான். (௩)

மத்வபாஷ்யம்—இந்தப்ரபாடகத்தில் ச்வேதகேதுவைப்பற்றின புராண வசனங்கள் விசேஷித்து எழுதப்பட்டன. மேலும் ஜீகவச்சர பேதங்களுக்கு யாதங்கள் காட்டப்பட்டன, பேதமே (அததத்வமஸி) என்று பதவிபாகமாயை பேதமேசொல்லப்பட்டதென்றும் பேதத்திற்கே த்ருஷ்டாந்தங் கூறப்பட்டதென்றும் அபேதத்திற்கு ஒருத்ருஷ்டாந்தமும் சொல்லப்பட்டதில்லை என்றும், அபேதமாய் நினைப்பவர்களுக்கு மகாபாபமுண்டென்று அநேக புராண வசனங்களெழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌇𑌤𑌿 𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃

ஆறுவது ப்ரபாடகம் முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌪𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌪𑌸𑍀𑌦 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௧॥

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌿 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍇𑌵𑌜𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌿 ॥௨॥

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌂 𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌗𑍀𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍 ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) மந்திரவிசேஷோச்சாரணம் செய்துகொண்டே நாரதமகா முனி ஸநத்குமாரரிடம் சென்று, அவரறிந்ததைச் சொல்லும்படி நியமிக்க, தனக்கு நான்கு வேதங்களும், இதிஹாஸ புராணங்களும், வியாகரணமும், ச்ராத்தகல்பமும், கணிதமும், உத்பாதஜ்ஞாநமும், நிதிகளையறிகிற மஹாகாலாதிசாஸ்திரமும், தர்க்கசாஸ்திரமும், ஏகாயநமும், சிக்ஷாதிசாஸ்திரங்களும், தேவதோபாஸன வித்யைகளும், வசீகாரவித்யையும், தநுர்வேதமும், ஜ்யோதிஷமும், கருடவித்யையும், சங்கீதவித்யையும், வைத்தியசாஸ்திரமும், தெரியும். இவையெல்லாமறிந்து மாத்மஜ்ஞாநமில்லாமல் சோகித்திருக்கிறேன். ஆகையால் நானறிந்ததற்கு மேல் சோகந்தீரும்படி ஆத்மாவை யுபதேசிக்க வேண்டுமென்றும், ஆத்ம ஜ்ஞானத்தால் சோகந்தீருமென்று தங்களைப் போல்வார்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறனென்றும் சொல்ல நீரறிந்த தெல்லாம் நாமமென்றார்.

𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌾 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦 𑌆𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍇𑌵𑌜𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌵𑍈𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥

𑌸 𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௫॥

(ஶம்-ஹா-ரா--ஹா.) இப்படிக்கெல்லாம் நாமமாகையால் நாமமே ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்க வேண்டுமென்றும் அப்படி உபாஸித்தவனுக்கு நாமமுள்ளவிடமெல்லாம் காமசாரமுண்டாகுமென்றுஞ் சொன்னார். நாமமே ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல நாமத்தை விடச் சிறந்ததில்லையோவென்றுகேட்க, உண்டென்ன அதைச் சொல்லுமென்றார்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍀 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍇𑌵𑌜𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌞𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑍀𑌟𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌕𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌚𑌾𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌨𑌾𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௧||

𑌸 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||௨||

(ஸம்-ஸா-பா-ஸா.) வாக்கு ஸகல வேதங்களையும் ஸகல சாஸ்திரங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆகையால், ஸகல விஷயங்களும் வாக்கினாலேயே தெரிவிக்கப்படுகின்றன. வாக்கை விட்டால் ஸத்யாந்ருதங்களொன்றுமே ஏற்படமாட்டாவென்றும், ஆகையால் வாக்கையே உபாஸிக்க வேண்டுமென்றும், வாக்கே ப்ரம்மமென்றுபாஸித்தால், அப்படியே காமசாரமுண்டாகுமென்றும் சொல்ல, இதற்கும் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்றார். அதைச் சொல்லுமென்றார்.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌽𑌮𑌲𑌕𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑍋𑌲𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌵𑌾𑌽𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌮 𑌚 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌧𑍀𑌯𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌧𑍀𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌇𑌮𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌮𑍁𑌂 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௧||

𑌸 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||௨||

(ஸம்ஸா-பா-ஸா.) வாக்கும் வாக்குக்குக் கதீநமான நாமமும் மநோதீநமாகையால் மநமே சிறந்தது. ஸகலத்தையும் இதனாலறிகின்றானன்றோ? ஆகையால் மநஸ்ஸையுபாஸிக்க வேண்டுமென்றும், மநஸ்ஸை ப்ரம்மமென்றுபாஸித்தால் அப்படியே காமசாரமுண்டாகுமென்றும் சொல்ல, அதைவிடச் சிறந்ததுண்டோவென்றுகேட்க உண்டென்ன சொல்லவேண்டுமென்றார்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌵𑌾𑌚𑌮𑍀𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍁 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿||

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌕𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌕𑍢𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌸 𑌏𑌷 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௨॥

𑌸 𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌥𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌥𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஶா०-ஹா-ரா-ஹா.) மநஸ்ஸைவிட ஸங்கல்பம் சிறந்தது. ஸங்கல்பித்த பிறகன்றோ மநஸ்ஸினால் நினைக்கின்றேன். பின்பெல்லாம் ததீநமென்பது ஸித்தமன்றோ? ஆகையால் ஸகலமும் ஸங்கல்பத்தினால் ப்ரதிஷ்டை யடைந்திருக்கின்றன. ஆகையால் ஸங்கல்பத்தை யுபாஸிக்கவேண்டும்; ஸங்கல்பத்தை யுபாஸித்தால் அப்படியே காமசாரமுண்டாகும். ஸகலமான லோகங்களையும் ஸங்கல்பித்தபடி யடைகிறான். ஆகையால், ஸங்கல்பமே ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல, அதிலும் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்ன சொல்லுமென்றார்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑍈 𑌚𑍇𑌤𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌵𑌾𑌚𑌮𑍀𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍁 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 ॥௧॥

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌕𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌦𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵𑍋𑌤 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌷𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௨॥

𑌸 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌥𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌥𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஶா०-ஹா-ர-ஹா.) அதைவிடச் சிறந்தது சித்தமென்று சிந்தித்துக்கொண்டபிறகன்றோ ஸங்கல்பம் முதலான ஸமஸ்தமுமுண்டாகின்றது? எத்தனை படித்தவனாயிருந்தாலும் சிந்தா ஸாமர்த்ய மில்லாதவனை வித்வானாக மதிப்பதில்லை. கொஞ்சம்

படித்தவனாயிருந்தாலும் சிந்தா ஸாமர்த்யமுடையவனையே ஜனங்களை கௌரவித்து அவன் சொல்லும் வார்த்தையையே கேட்கின்றார்கள். ஆனதால் சித்தத்தை யுபாஸித்தால் சிந்தித்த லோகங்களை யடைகின்றான். ஆகையால் சித்தத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, சித்தத்தைவிடச் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்ன சொல்லுமென்றார்.

அத ஷஷ்ட: கண்ட:.

த்யாநம் வாவ சித்தாத் பூயோ த்யாயதீவ ப்ருதிவீ த்யாயதீவாந்தரிக்ஷம் த்யாயதீவ த்யௌர்த்யாயந்தீவாபோ த்யாயந்தீவ பர்வதா த்யாயந்தீவ தேவமநுஷ்யாஸ்தஸ்மாத்ய இஹ மநுஷ்யாணாம் மஹத்தாம் ப்ராப்நுவந்தி த்யாநாபாதாம்ஶா இவைவ தே பவந்த்யத யே(அ)ல்பா: கலஹிந: பிஶுநா உபவாதிநஸ்தே(அ)த யே ப்ரபவோ த்யாநாபாதாம்ஶா இவைவ தே பவந்தி த்யாநமுபாஸ்ஸ்வேதி ||௧||

ஸ யோ த்யாநம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே யாவத்த்யாநஸ்ய கதம் தத்ராஸ்ய யதாகாமசாரோ பவதி யோ த்யாநம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி பகவோ த்யாநாத் பூய இதி த்யாநாத்வாவ பூயோ(அ)ஸ்தீதி தந்மே பகவாந் ப்ரவீத்விதி ||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) சித்தத்தைவிட த்யாநம் சிறந்தது. த்யாநம் செய்பவனுக்கு மாகாத்ம்யம் லோக ப்ரஸித்தம் பூம்யாதிகளும் மாகாத்ம்யாபேக்ஷயினாற் போல த்யாநம் பண்ணுவதுபோல் நிச்சலமா யிருக்கின்றன. ஆகையால் த்யாநம் ப்ரம்மமென் றுபாஸித்தால் ஸகல ஸித்தியையு மடையலாம், த்யாநமாவது விச்சேதமில்லாமல் ஒன்றைப்பற்றி வருகிற சிந்தை' என்று சொல்ல, இதைவிட மேலுண்டோவென்ன உண்டென்ன சொல்லு மென்றார்.

அத ஸப்தம: கண்ட:,

விஜ்ஞாநம் வாவ த்யாநாத் பூயோ விஜ்ஞாநேந வா ருக்வேதம் விஜாநாதி யஜுர்வேதம் ஸாமவேதமாதர்வணம் சதுர்த்தமிதிஹாஸபுராணம் பஞ்சமம் வேதாநாம் வேதம் பித்ர்யம் ராஶிம் தைவம் நிதிம் வாகோவாக்யமேகாயநம் தேவவித்யாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் பூதவித்யாம் க்ஷத்ரவித்யாம் நக்ஷத்ரவித்யாம் ஸர்ப்பதேவஜநவித்யாம் திவம் ச ப்ருதிவீம் ச வாயும் சாகாஶம் சாபஶ்ச தேஜஶ்ச தேவாம்ஶ்ச மநுஷ்யாம்ஶ்ச பஶூம்ஶ்ச வயாம்ஸி ச த்ருணவநஸ்பதீந் ஶ்வாபதாந்யாகீடபதங்கபிபீலகம் தர்மம் சாதர்மம் ச ஸத்யம் சாந்ருதம் ச ஸாது சாஸாது ச ஹ்ருதயஜ்ஞம் சாஹ்ருதயஜ்ஞம் சாந்நம் ச ரஸம் சேமம் ச லோகமமும் ச விஜ்ஞாநேநைவ விஜாநாதி விஜ்ஞாநமுபாஸ்ஸ்வேதி ||௧||

ஸ யோ விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே விஜ்ஞாநவதோ வை ஸ லோகாந் ஜ்ஞாநவதோ(அ)பிஸித்யதி யாவத்விஜ்ஞாநஸ்ய கதம் தத்ராஸ்ய யதாகாமசாரோ பவதி யோ விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்தே(அ)ஸ்தி பகவோ விஜ்ஞாநாத் பூய இதி விஜ்ஞாநாத்வாவ பூயோ(அ)ஸ்தீதி தந்மே பகவாந் ப்ரவீத்விதி ||௨||

(ஸம்-ஹா-ரா-ஹா.) த்யாநத்திலும் விஜ்ஞானம் சிறந்தது. விஜ்ஞானத்தினால் இருக்வேதம் முதலிய ஸமஸ்தத்தையும் நன்றா யறிகின்றானன்றோ? ஆதலால் விஜ்ஞானத்தையே உபாஸிக்கவேண்டும். இப்படி விஜ்ஞானத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிப்

பவனுக்கு விஜ்ஞாநவிசித்ரமான ஸகல லோகங்களையு மடைகின்றான் என்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்ன அதைச் சொல்லுமென்றார்.

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌬𑌲𑌂𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹 𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑌾𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌬𑌲𑍀 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌥𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌬𑌲𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌶𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑍀𑌟𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌕𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||க||

𑌸 𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||உ||

(ஶம்-ஸா-ரா-ஸா.) விஜ்ஞானத்தைவிடச் சிறந்தது பலம்; பலத்தினாலே பரம்பரையாய் ஸகலமுமுண்டாகின்றன. ஆனதால் பலத்தையே ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்கவேண்டும். இப்படிப் பலத்தை ப்ரம்மமென்றுபாஸிப்பவன் அதற்கநுகூலமான லோகங்களையடைகின்றான் என்று சொல்ல, அதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂𑌵𑌾𑌵 𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌿 𑌦𑌶 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁 𑌹 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌦𑌥𑌵𑌾𑌽𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌽𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌽𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌽𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌽𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌽𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||க||

𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌨𑌵𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||உ||

(ஶம்-ஸா-ரா-ஸா.) பலத்தைவிட அந்நம் சிறந்தது; ஏனென்றால் ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளும் அந்ந மூலமா யுண்டாகின்றன; ஆனதால் அந்நத்தையே ப்ரம்மமென்றுபாஸிக்க வேண்டியது. அந்நத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவே ஸகல லோகங்களையுமடைகின்றான் என்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்துண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌆𑌪𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾

𑌨𑌂𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪 𑌏𑌵𑍇𑌮𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑍀𑌟𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌕𑌮𑌾𑌪 𑌏𑌵𑍇𑌮𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌪 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௧||

𑌸 𑌯𑍋𑌽𑌪𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌪𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌪𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||௨||

(ஸ0-ஸா-ரா-ஸா.) அந்நத்தைவிட அப்பு சிறந்தது; அந்நமும் அப்பினாலேயே ஸித்திக்கின்றது; ஆகையால் அப்பையே ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்க வேண்டும்; அப்படி யுபாஸித்தால் அதற்குத்தக்க லோகங்களை யடைகின்றான்; காமசாரியாகின்றான் என்று சொல்ல, இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்னச் சொல்லவேண்டு மென்றார்.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌭𑌿𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥𑌾𑌪𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥𑌾𑌪𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌜 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௧||

𑌸 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌵𑍈 𑌸 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌪𑌹𑌤𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑌭𑌿𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||௨||

(ஸ0-ஸா-ரா-ஸா.) அப்பிலும் தேஜஸ்ஸு சிறந்தது; தேஜஸ்ஸினால் அப்புண்டாகின்றது. மழை பெய்வதற்கு முன் தேஜஸ்ஸு ப்ரகாசிக்கின்றது. அந்தத் தேஜஸ்ஸைப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டியது அப்படி உபாஸித்தால் அதற்குரிய லோகங்களை யடைகிறானென்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌵𑍈 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌰𑌮𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌨 𑌰𑌮𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௧||

𑌸 𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑌂𑌬𑌾𑌧𑌾𑌨𑍁𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯𑌵𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶

𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) தேஜஸ்ஸைவிட ஆகாசம் சிறந்தது. சூரிய சந்திரர்கள் நக்ஷத்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கெல்லா மாகாசமாதாரமன்றோ? சப்தத்தைக் கேட்பது ஆகாசத்தினாலன்றோ? இப்படி யநேகமான அதிசயங் கொண்டிருக்கின்றமையால் ஆகாசத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்க வேண்டும். அப்படி உபாஸிப்பவன் அதற்கநுகூலமான லோகங்களை யடைகின்றான் என்று சொல்ல அதற்கு மேலானதுண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌸𑍍𑌮𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌵 𑌆𑌸𑍀𑌰𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌕𑌂𑌚𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌰𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌯𑍁𑌰𑌥 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑍁𑌰𑌥 𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌨𑍍𑌨𑌥 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌰𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௧||

𑌸 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆகாசத்தைவிட ஸ்மரணம் சிறந்தது. சப்தாதி ச்ரவணமெல்லாம் ஸ்மரணாதீனமன்றோ? இப்படி ஸ்மரணத்தை ப்ரம்மமென்று யவனுபாஸிக்கின்றானோ, அவன் ஸ்மரிக்கப்படுகின்ற ஸகல லோகங்களையுமடைகின்றான் என்று சொல்ல, இதைவிடச் சிறந்த துண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌆𑌶𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌧𑍀𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌇𑌮𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌮𑍁𑌂 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌆𑌶𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ||௧||

𑌸 𑌯 𑌆𑌶𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌶𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍋𑌘𑌾 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌶𑌾𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯 𑌆𑌶𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵 𑌆𑌶𑌾𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ||௨||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்மரணத்தைவிட ஆசை சிறந்தது. ஆசையினால் தான் ஸகல கர்மங்களையும் செய்யத் தொடங்குகின்றான். ஆகையால் ஆசையை ப்ரம்மமென் றுபாஸிக்கவேண்டும். அப்படி உபாஸிப்பவன், ஆசைப்பட்ட ஸகலத்தையுமடைகின்றானென்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌆𑌶𑌾𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌭𑍌 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ||க||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆசையிலும் சிறந்தது ப்ராணன்; அரங்கள் நாபியில் அர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல ஸகலமும் ப்ராணத்தி லர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ப்ராணனே கந்தா. ப்ராணமே கமந ஸாதநம். மாதாபித்ராதிகளும் ப்ராணனே.

𑌸 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌧𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑌾 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌹𑌾 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌹𑌾 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 ||

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌛𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌂𑌦𑌹𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 ||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸப்ராணர்களான மாதாபித்ராதிகளைத் திரஸ்கரித்த போதிலும் மாத்ருஹத்யை செய்பவன் என்றாப்போல நிந்திக்கின்றார்கள். ப்ராண ஹீநமாதாபித்ராதி சரீரங்களை சூலத்தால் குத்தினாலும் அப்படிக்குச் சொல்லுவாரில்லை,

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌹𑍍𑌨𑍁𑌵𑍀𑌤 ||ச||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஆகையால் ஸகலமும் ப்ராணனே; இதை யறிந்து விசாரித்து நிச்சயித்தவன் அதிவாதியாகின்றான். இவனை யதிவாதியென்று யாரேனும் சொன்னாலும் அப்படியே யென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌏𑌷 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ||க||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி அதிவாதி யாகின்றான்; ப்ராணவித்தென்று சொல்லும்போது மேல் ஜிஜ்ஞாசைப் பிறவாதாகையால் வாஸ்தவத்தி லதிவாதியாயிருப்பவன் நித்ய ப்ரம்மத்தை யறிந்தவனேயென்று சொல்ல ஆனாலப்படியே அதிவாதியாகவேண்டுமென்ன ஆனாலதை யறிந்தபின் னநுஸித்திக்குமென்ன அப்படியே ஸத்யத்தை உபாஸிக்க விரும்புகிறேனென்றார்.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌦𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 ||க||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) விஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதித்தால்மட்டுமே ஸத்யத்தைப் பற்றின அதிவாதி யாகலாமேயன்றி வேறுவிதமில்லையென்ன அப்படியே யென்றார்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். ீழ் ப்ராண சப்தத்தில் ஜீவாத்மா வென்று அர்த்தம் (ரா-பா-த்திலும்)ஸாக்ஷி சித்தென்று (சங்-பாத்திலும்) பேதமாகச் செய்யப்பட்டதுபோல் இங்கும் விஜ்ஞாநமென்று, சாஸ்திரத்தில் விசதமான ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகினறதெ ன்று (சங்-பாத்திலும்) தர்சந ஸமாநாகார ஜ்ஞாநமென்று (ரா-பா-த்திலும்) பேதமாகச் செய்யப்பட்டது.

அஷ்டாத³ஶ: க²ண்ட³:.

யதா³ வை மநுதேऽத² விஜாநாதி நாமத்வா விஜாநாதி மத்வைவ விஜாநாதி மதிஸ்த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யேதி மதிம் ப⁴க³வோ விஜிஜ்ஞாஸ இதி ||1||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) மநநம் ஸித்தித்தாலல்லது விஜ்ஞாநம் ஸித்தியாதென்ன அப்படிக்கு மநநம் செய்கிறேனென்றார்.

ஏகோநவிம்ஶ: க²ண்ட³:.

யதா³ வை ஶ்ரத்³த³தா⁴த்யத² மநுதே நாஶ்ரத்³த³த⁴ந்மநுதே ஶ்ரத்³த³த⁴தே³வ மநுதே ஶ்ரத்³தா⁴ த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யேதி ஶ்ரத்³தா⁴ம் ப⁴க³வோ விஜிஜ்ஞாஸ இதி ||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) மநத்திற்கு ச்ரத்தை வேண்டுமென்று சொல்ல அப்படியே என்றார். ச்ரத்தை என்பது த்வரை யென்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கூறுகின்றார்.

விம்ஶ: க²ண்ட³:.

யதா³ வை நிஸ்திஷ்ட²த்யத² ஶ்ரத்³த³தா⁴தி நாநிஸ்திஷ்ட²ஞ்ச்ரத்³த³தா⁴தி நிஸ்திஷ்ட²ந்நேவ ஶ்ரத்³த³தா⁴தி நிஷ்டா² த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யேதி நிஷ்டா²ம் ப⁴க³வோ விஜிஜ்ஞாஸ இதி ||1||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) நிஷ்டை யென்பது ச்ரத்தைக்குக் காரணம்; அதுவேண்டுமென்ன அப்படியே யென்றார்.

ஏகவிம்ஶ: க²ண்ட³:

யதா³ வை கரோத்யத² நிஸ்திஷ்ட²தி நாக்ருத்வா நிஸ்திஷ்ட²தி க்ருத்வைவ நிஸ்திஷ்ட²தி க்ருதிஸ்த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யேதி க்ருதிம் ப⁴க³வோ விஜிஜ்ஞாஸ இதி ||1||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) நிஷ்டைக்கு ஹேதுவாயது க்ருதி யென்றும் அந்த க்ருதி யென்பது யத்நமென்றும் சொல்லப்பட்டன. அது வேண்டுமென்ன அப்படியே யென்றார்.

த்³வாவிம்ஶ: க²ண்ட³:.

யதா³ வை ஸுக²ம் லப⁴தேऽத² கரோதி நாஸுக²ம் லப்³த்⁴வா கரோதி ஸுக²மேவ லப்³த்⁴வா கரோதி ஸுக²ம் த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யமிதி ஸுக²ம் ப⁴க³வோ விஜிஜ்ஞாஸ இதி ||1||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுகமின்னதென்று அறிந்து யத்நப்படுகின்றமையால் ஸுகத்தை யறியவேண்டு மென்று சொல்ல, அப்படியே யென்றார்.

த்ரயோவிம்ஶ: க²ண்ட³:.

யோ வை பூ⁴மா தத்ஸுக²ம் நால்பே ஸுக²மஸ்தி பூ⁴மைவ ஸுக²ம் பூ⁴மா த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய இதி பூ⁴மாநம் ப⁴க³வோ விஜிஜ்ஞாஸ இதி ||1||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அல்பம் ஸுகமல்ல. அதிக ஸுகமே ஸுகமாகும். ஆகையாலதையே அறியவேண்டுமென்று சொல்ல, அப்படியே யென்றார்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். அல்பஸுகமதிக த்ருஷ்ணா ஹேதுவாகையால் துக்க ஹேதுவாமாதலால் ஸுக ஹேதுவன்றெனத் தள்ளப்பட்டது என்று (சங்-பா-த்திலும்) உத்தம ஸுகத்தின் சிறப்புத் தோன்ற இதர ஸுகம் நிந்திக்கப்பட்டதென்று (ரா-பா-த்திலும்) சொல்லப்பட்டது.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌥
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍈
𑌭𑍂𑌮𑌾 𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌥 𑌯𑌦𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 ||௧||

(ஶ0-ஹா.) அந்த உத்தம ஸுகம் எப்படிப்பட்டதென்றால் பேத ஜ்ஞாநமாகிய த்வைத மென்கிற ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி ஸ்தாநமான மோக்ஷஸுகமென்கிற ப்ரம்மாத்ம ஸ்வரூபமென்றும் அந்த ப்ரம்மாத்ம ஸாக்ஷாத்கார முண்டானபோது மற்றொன்றைக் காண்பது கேட்பது முதலியவை ஏற்படாவென்றும் இந்தச் சுருதிக்குக் கருத்து. இது பூம ஸுகமின்னதென்பதற்காகக் குறிக்கப்பட்டது.

(ரா-ஹா.) பரமாத்மாவாகிய ப்ரம்மத்தை யநுபவிக்கும்போது இதர வஸ்துக்களை நினைக்கும்படி யிராது. ஆதலா லது பூமஸுக மென்னப்படுகின்றது. எதை யநுபவிக்கும்போது நினைவு மற்றொன்றை யநுபவிக்க விரும்புமோ அது அல்பம். அந்த பூமஸுகம் சுயம்ப்ரதிஷ்டிதமா யிருக்கின்றது. மற்றொன்று அதற்கு ஆதாரமாகமாட்டாது. இதனால் சேதநா சேதநங்களுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் அபேதம் முதலியவை சங்கிக்க வழியில்லை. இந்தப்படி விசிஷ்டா த்வைதமாகின்றது.

𑌗𑍋𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌹 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋
𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ||௨||

(ஶ0-ஹா.) பூமஸுகம் அநாதாரமென்பதை மெய்ப்பிக்கின்றதற்கு ஒன்றை மற்றொன்று அடைந்திருக்கு மேயல்லது அபேதப்பட்ட பொருளுக்கு ஆதாராதேய பாவம் ஏது.

(ரா-ஹா.) ஸர்வமும் பூமஸுகத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே யல்லது அவற்றிலிதற்கு ப்ரதிஷ்டை யில்லை. தன்னிலும் ப்ரதிஷ்டை யில்லை. அநாதாரமாயிருக்கின்ற தென்று கருத்து.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌤-
𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌧
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌹𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑍁
𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ||௧||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) அந்த பூம ஸுகமானது மேலும் கீழும் மற்றுமுண்டான எல்லா இடங்களிலுமுண்டா யிருக்கின்றது. இனி அஹங்காராதேசம் சொல்லப்படுகிறது. நானே கீழும் மேலும் பின்னும் முன்னும் தெற்கும் வடக்கும் இருக்கிறேன்; நானே யெல்லாம்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். ஜீவன் வேறு, பரமாத்மா வேறு என்கிற சங்கையுண்டாகாமலிருப்பதற்கு நானே ப்ரம்மமென்று உபாஸிக்கவேண்டு மென்று அஹங்காராதேசம் தொடங்கப்படுகிறதென்று (சங்-பா-த்திலும்) பரமாத்ம சரீரமென்று தன்னை யறிய வேண்டுவதற்கு அஹங்காராதேசம் சொல்லப்படுகின்றதென்றும், ஜீவ பரமாத்

மாக்களுக்கபேதம் இங்கு சொல்லப்படவில்லை யென்பது ஸ்புடமாய் விளங்குகின்றதெ ன்றும், அப்படி அபேதமாயிருந்தால் (அஹமாதேச:) என்றிருக்குமென்றும் (அஹங்கா தேச:) என்றிராதென்றும் (ரா-பாத்திலும்) பேதங்கள் காண்க.

𑌅𑌥𑌾𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌶 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அபேதோபாஸநம் செய்தால் முக்திக்கு வழியென்று சங் கரபாஷ்யத்திலும் சரீர சரீரிபாவத்தையுபாஸிக்க வேண்டுமென்று இராபாத்திலும் சொ ல்லப்பட்டது. மேலும் அப்படிச் செய்யாதவர்களுக்கு ஸம்ஸாரமென்று இரண்டு பாஷ் யங்களிலும் சொல்லப்பட்டதென்றறிக.

𑌅𑌥 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌆𑌶𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌆𑌪 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ராணன், ஆசை, ஸ்மரணம், ஆகாசம், தேஜ்ஸ்ஸு, அப்பு, உத்பத்திலயங்கள், அந்நம், பலம், விஜ்ஞாநம், த்யாநம், சித்தம், ஸங்கல்பம், மநஸ்ஸு, வாக்கு, நாமம், மந்த்ரங்கள், கர்மங்கள் முதலியவை யெல்லாம் ஆத்மாவி னிடத்திலிருந் துண்டாகின்றன என்று பாஸிக்கவேண்டும்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். உபாஸகனை ஸ்துதிப்பதற்காக ஸ்ருஷ்டி செய்கிறு னென்று சிறப்பிக்கப்பட்டதெனச் சங்-பா-த்திலும் அஹங்க்ரஹஸாமாநாதி கரண்யத் தை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக ஸ்ருஷ்டிகர் த்ருத்வம் சொல்லப்பட்டதென்று ரா-பா-த்தி லும் சொல்லப்பட்டன.

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌰𑍋𑌗𑌂 𑌨𑍋𑌤 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌾𑌂 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌕𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌶𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑌶 𑌚𑍈𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 । 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌲𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படிச் சொன்னபடி க்ரமமாயுபாஸித்தவன் முக்தி யடைகின்றான்.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். ப்ரம்ம ஸ்வரூபமே இந்த உபாஸகனுமாகின்றமை யால் இவனே பரமார்த்த தசையில் ஏகரூபியாகின்றான். ராகத்வேஷங்களைவிட்டால் ஸத்வத்தியாகின்றது என்று சங்-பா-த்திலும் முக்தனுக்குக் கைங்கர்யத்தைச்செய்யும்

பொருட்டாகத் திவ்ய தேஹமுண்டென்றும், அப்படிப்பட்ட திவ்ய தேஹ ப்ராப்திக்காக இப்படிப்பட்ட உபாஸநம் செய்யவேண்டுமென்றும், அந்த உபாஸநத்திற்கு ஸத்வசுத்தி வேண்டுமென்றும், ஸத்வசுத்திக்கு ஆகார சுத்தி வேண்டுமென்றும் இராமாநுஜபாஷ்யத்திலும் சொல்லப்பட்டன. ஸநத்குமாரருடைய உபதேசம் முடிந்தது என்று தெளிந்துகொள்க.

சாந்தோக்யோபநிஷத் ஏழாவதுப்ரபாடகம் மூற்றிற்று.

𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑌹𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌦𑌹𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ0-ஹா.) நடந்த ஏழாவது ப்ரபாடகத்தில் அத்வைத ஸ்வரூபமெல்லாம் சொல்லப்பட்டது; நிர்க்குணம் ப்ரம்மமென்றும் சொல்லப்பட்டது; ஆயினும் மந்தபுத்திகளுக்கு அபரிச்சின்னாத்வைத ப்ரம்ம ஜ்ஞாநமில்லாமையினாலும் குணமுள்ள வஸ்துவையே விரும்புவர்களானதாலும் தஹர பரிச்சேதமும் ஸத்யகாமாதி குணங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. ஏனென்றால் எப்படியாயினும் ப்ரம்மத்தினிடத்தில் உருசி வருவதற்குக் காரணம் தேடப்படுகின்றது. வைராக்கியத்தையுமுபதேசிக்க வேண்டுமென்றும், அர்ச்சிராதி மார்க்கமும் சொல்லவேண்டு மென்றும் இந்த எட்டாம் ப்ரபாடகம் தொடங்கப்படவேண்டும். ஹ்ருதயம் வீடென்றும், சரீரம் புரமென்றும் ரூபிக்கப்பட்டன. இந்தப் பட்டணத்தில் ஆகாசமென்கிற ப்ரம்மம் காணப்படுகின்றது. ஆகையாலதை யறிந்து த்யாநிக்கவேண்டுமென்று கருத்துக் காண்க

(ரா-ஹா.) ப்ரம்மமும் தஹர புண்டரீகத்தி லுபாஸிக்கப்படவேண்டு மென்பதும் சொல்லப்படுகின்றது. இதின் விரிவை சாரீரக பாஷ்யத்தில் கண்டுகொள்க.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்த ப்ரபாடகம் உபஸம்ஹார ப்ரபாடகமா யிருக்கின்றமையால் இவ்விடத்தில் ப்ரமார்த்தா த்வைதத்தைச் சொல்லவேண்டுமாதலால் அப்படிச் சொல்லாமல் விசிஷ்டாத்வைதத்தையே இந்த ப்ரபாடக முழுதும் சொல்லியிருக்கின்றமையாலிதுவே இந்த உபநிஷத்திற் கபிமதமென்று வெளியாகின்றதென்று புத்திமான்களூகித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑌹𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌦𑌹𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨॥

𑌸 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌉𑌭𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌉𑌭𑌾𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) தஹராகாச மென்பது யாது? அதினுள்ளிருப்பதென்னவென்று கேட்டால் ஆகாசம் போன்றதே தஹராகாசம் எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாயிருக்கின்றதென்றும், ஸர்வ போக்யமென்று முப்தேசிக்க வேண்டும்.

𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌯𑌦𑍈𑌤𑌜𑍍𑌜𑌰𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௪॥

𑌸 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌰𑌯𑍈𑌤𑌜𑍍𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌧𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌘𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌯𑌂 𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) இது கேட்ட சிஷ்யர்கள் சரீர நாசாதிகளால் அது நசியாதோ வென்று கேட்டால், இந்தச் சரீரத்தினுடைய ஜரையினால் ஜராதிகள் அதற்குக் கிடைக்க மாட்டாது. அபஹதபாப மத்வம் முதலிய குணங்களுக் கிடமாகின்றது. அதை யடைந்த வர்களுக்கு யதேஷ்டமாய் ஸகலமும் கிடைக்கும்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑍇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌯 𑌇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௬॥

(ஸ௦-ஹா-ரா-ஹா.) கர்மார்ஜித ஸகல லோகங்களையும் அழிந்து போமவை யென்றும் அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் இந்த லோகத்திலே பார்த்துக்கொள்ளலாமென்றும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தை யுடையவன் ஸத்ய குணங்களை யுபாஸிப்பவன் ஸர்வலோக காமசார முண்டாகுமென்றும் அந்த உபாஸந மில்லாதவனுக்குக் காமசாரமுண்டாகா தென்றும் சொல்லப்பட்டன.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌸 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௧॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௨॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௩॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௪॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌖𑌿𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌖𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௫॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௬॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௭॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௮॥ 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௯॥ 𑌯𑌂 𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௧௦॥

(ரு௦-ஹா-ரா-ஹா.) ஸகல லோகங்களை யதேஷ்டமா யடைகிருனென்பதைத் தனித்தனியே பிதா, மாதா, ப்ராதா, ஸ்வஸா, ஸகா, இந்தமால்யங்கள், அந்நபாநங்கள், கீதவாத்யங்கள், ஸ்த்ரீகள், இப்படிக்கு எந்த லோகங்களையும் ஸங்கல்ப மாத்திரத்தாலடைகின்ருனென்று கருத்து.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤 𑌇𑌮𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌨𑍃𑌤𑌮𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌮𑌿𑌹 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌲𑌭𑌤𑍇 ‖௧‖

(ரு௦-ஹா.) இப்படிப்பட்ட ஸத்ய காமங்கள், அந்ருதமாகிய மாயையினுல் மூடப்பட்டிருக்கின்றமையால், அறியப்படுவதில்லை. இப்படியே லோகாந்தரத்தை யடைந்த பந்துவர்க்கங்களையும் ஹ்ருதயத்தில் தன்னிலிருந்தும் காண விரும்பியும், காண்பதில்லை.

(ராஹா.) கர்மத்தினு லழுந்திய ஜ்ஞாநமுடைய ஜீவாத்மாவினுல் பரமாத்மாவினுடைய கல்யாண ஸத்ய குணங்கள் ப்ரகாசிப்பதில்லை. ப்ரேதர்களான பந்துக்களையுமடைகின்ருனில்லை. ஸத்யமான கர்மம் நிவ்ருத்தமானுல் ஸகலத்தையும் ஸங்கல்ப மாத்திரத்தா லடைகின்ருனென்பது கருத்து.

𑌅𑌥 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌅𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾𑌃 ‖௨‖

(ரு௦-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரதிதினமும் நித்ராஸமயத்தில் அந்த ப்ரமம்மத்தை யடைந்துகொண்டிருந்தும், நிதியுள்ள பூமியின் மீது நடந்துகொண்டே நிதியை யறியாதிருப்பதுபோலவே யறிகிறதில்லை.

பாதாவயார்த்த பேதங்கள். அந்ருத சப்தத்திற்கு முன் ச்ருதியைப்போல அர்த்த பேதங் காண்க.

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌮𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑍇𑌤𑌿 ‖௩‖

(ரு௦-ஹா-ரா-ஹா.) ஹ்ருதயத்தில் இந்த ஆத்மா வர்த்திக்கின்ருனென் றறிந்தால் ஸ்வர்க்க லோகத்தை யடைகின்ருன்.

𑌅𑌥 𑌯 𑌏𑌷 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖௪‖

(ரு௦-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி யறிந்த ஆத்மா இந்த சரீரத்தில் நின்றும் பரஜ்யோதி ஸ்வரூபத்தை யடைந்து ஸ்வரூபம் பெற்றவனுய் உஜ்வலனுகின்ருன். இதுவே அம்ருதம், அபயம், அம்ருதாபய ஸ்வரூபமே ப்ரம்மம். அந்த ப்ரம்மத்திற்கே ஸத்யமென்று பெயர்.

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌤𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌥 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌭𑍇 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌨𑍇𑌨𑍋𑌭𑍇 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑍇𑌤𑌿 ‖௫‖

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ஸத், த, யம் என்று மூன்றக்ஷரங்கள் கலந்து ஸத்ய மென்றாகின்றது. முதலாவது அம்ருதம், இரண்டாவது மர்த்யம், மூன்றாவது இவ்வி ரண்டையுமடைவது. ஆகையா லிப்படி யறிந்தவன் ஸ்வர்க்கத்தை யடைகின்றான்.

அத சதுர்த்த: கண்ட:.

அத ய ஆத்மா ஸ ஸேதுர்வித்ருதிரேஷாம் லோகாநாமஸம்பேதாய நைதம் ஸேதுமஹோராத்ரே தரதோ ந ஜரா ந ம்ருத்யுர்ந ஶோகோ ந ஸுக்ருதம் ந துஷ்க்ருதம் ஸர்வே பாப்மாநோऽதோ நிவர்தந்தேऽபஹதபாப்மா ஹ்யேஷ ப்ரஹ்மலோக: ||க||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த பரமாத்மா ஸகல லோகங்களுக்கும்ஸேது. எல்லாவற் றையும் தரிப்பவன். அபஹதபாப்மா. இந்த ப்ரம்ம லோகத்தை யடைந்தவனுக்கு ஒரு துக்கமும் கிடைக்கமாட்டாது.

தஸ்மாத்வா ஏதம் ஸேதும் தீர்த்வாऽந்த: ஸந்நநந்தோ பவதி வித்த: ஸந்நவித்தோ பவத்யுபதாபீ ஸந்நநுபதாபீ பவதி தஸ்மாத்வா ஏதம் ஸேதும் தீர்த்வாபி நக்தமஹரேவாபிநிஷ்பத்யதே ஸக்ருத்விபாதோ ஹ்யேவைஷ ப்ரஹ்மலோக: ||உ||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஸேதுவை யடைந்தவனுக்கு இராப் பகலென்கிற பேதமில்லாமல் எப்போதும் எல்லாம் ப்ரகாசிக்கும். அதாவது ஸர்வஜ்ஞனாகின்றான்.

தத்ய ஏவைதம் ப்ரஹ்மலோகம் ப்ரஹ்மசர்யேணாநுவிந்தந்தி தேஷாமேவைஷ ப்ரஹ்மலோகஸ்தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி ||௩||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப்படி யறிந்து முக்தனானவனுக்கு ஸகல லோகங்களி லும் காமசாரமுண்டாகின்றது.

அத பஞ்சம: கண்ட:.

அத யத்யஜ்ஞ இத்யாசக்ஷதே ப்ரஹ்மசர்யமேவ தத்ப்ரஹ்மசர்யேண ஹ்யேவ யோ ஜ்ஞாதா தம் விந்ததேऽத யதிஷ்டமித்யாசக்ஷதே ப்ரஹ்மசர்யமேவ தத்ப்ரஹ்மசர்யேண ஹ்யேவேஷ்ட்வாத்மாநமநுவிந்ததே ||க||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரம்ம சர்யத்தினால் ஸகலத்தையுமடைகின்றார்கள். அவை யே யஜ்ஞமென்று சொல்லுகின்றார்கள். இந்த ப்ரம்ம சர்யத்தினா லாத்மாவை யடை கின்றான்.

அத யத்ஸத்த்ராயணமித்யாசக்ஷதே ப்ரஹ்மசர்யமேவ தத்ப்ரஹ்மசர்யேண ஹ்யேவ ஸத ஆத்மநஸ்த்ராணம் விந்ததேऽத யந்மௌநமித்யாசக்ஷதே ப்ரஹ்மசர்யமேவ தத்ப்ரஹ்மசர்யேண ஹ்யேவாத்மாநமநுவித்ய மநுதே ||உ||

(ஶ௦-ஹா-ரா-ஹா.) மௌனமும் ப்ரம்ம சர்யமே. இதுவே ஸத்ராயண மென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஸத்தாகிய ஆத்மாவை இரக்ஷிக்கின்றமையா லிந்தப் பெயர டைந்தது

அத யதநாஶகாயநமித்யாசக்ஷதே ப்ரஹ்மசர்யமேவ ததேஷ ஹ்யாத்மா ந நஶ்யதி யம் ப்ரஹ்மசர்யேணாநுவிந்ததேऽத யதரண்யாயநமித்யாசக்ஷதே

சக்ஷதே ப்ரஹ்மசர்யமேவ தத³ரஶ்ச ஹ வை ண்யஶ்சார்ணவௌ ப்ரஹ்மலோகே த்ருதீயஸ்யாமிதோ திவி தத³ைரம்மதீயம் ஸரஸ்தத³ஶ்வத்த: ஸோமஸவநஸ்தத³பராஜிதா பூர்ப்ரஹ்மண: ப்ரபுவிமிதம் ஹிரண்மயம் ||ங||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அநசகாயநமென்று சொல்லப்படுகின்றதும் ப்ரம்ம சர்யமேயாகின்றது. அரண்யாயந மென்பதும் ப்ரம்ம சர்யமேயாம். இப்படிப்பட்ட ப்ரம்ம சர்யாதி ஸாதந ஸம்பத்தியுடையவன் மூன்ருவது லோகமாகிய ப்ரம்ம லோகத்தை யடைகின்ருன். அதில் அச்வத்தமும் ஸோமஸவநமும் மண்டபமும் அபராஜிதை யென்கிற பட்டணமும் ப்ரபுவினுல் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். இது ஹிரண்யகர்ப்ப லோகத்தைச் சொல்லுகின்றதென்று சங்-பா-த்திலும் ஸாக்ஷாத் பரப்ரம்ம லோகமென்று இரா-பா-த்திலும் பேதங் காண்க.

தத்³ய ஏவைதாவரம் ச ண்யம் சார்ணவௌ ப்ரஹ்மலோகே ப்ரஹ்மசர்யேணாநுவிந்த³ந்தி தேஷாமேவைஷ ப்ரஹ்மலோகஸ்தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ ப⁴வதி ||ச||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த வர்ணனையினுல் கொண்டாடப்பட்ட ப்ரம்ம லோகத்தை யடைந்தவன் ஸகல லோகங்களிலும் காமசார முடையவனுகின்ருன்.

ஷஷ்ட: க²ண்ட:.

அத² யா ஏதா ஹ்ருத³யஸ்ய நாட்³யஸ்தா: பிங்க³லஸ்யாணிம்நஸ்திஷ்ட²ந்தி ஶுக்லஸ்ய நீலஸ்ய பீதஸ்ய லோஹிதஸ்யேத்யஸௌ வா ஆதி³த்ய: பிங்க³ல ஏஷ ஶுக்ல ஏஷ நீல ஏஷ பீத ஏஷ லோஹித: ||க||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) வெண்மை, கருமை, சிவப்பு ரூபங்களை யுடைய நாநா நாடிகள், பிங்கள ஸம்பந்தமுடையவைகள் ஸூர்யரச்மியைச் சேர்ந்து ப்ரகாசிக்கின்றன. அவை ஹ்ருதயத்தைப்பற்றி யிருக்கின்றன.

தத்³யதா² மஹாபத² ஆதத உபௌ⁴ க்³ராமௌ க³ச்ச²தீமம் சாமும் சைவமேவைதா ஆதி³த்யஸ்ய ரஶ்மய உபௌ⁴ லோகௌ க³ச்ச²ந்தீமம் சாமும் சாமுஷ்மாதா³தி³த்யாத்ப்ரதாயந்தே தா ஆஸு நாடீ³ஷு ஸ்ருப்தா ஆப்⁴யோ நாடீ³ப்⁴ய: ப்ரதாயந்தே தேঽமுஷ்மிந்நாதி³த்யே ஸ்ருப்தா: ||உ||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸூர்யரச்மிகள் உபய லோகத்தையும் அடைந்து நாடிகளில் ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. மகாபதம்போல உபயலோக ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன.

தத்³யத்ரைதத்ஸுப்த: ஸமஸ்த: ஸம்ப்ரஸந்ந: ஸ்வப்நம் ந விஜாநாத்யாஸு ததா³ நாடீ³ஷு ஸ்ருப்தோ ப⁴வதி தம் ந கஶ்சந பாப்மா ஸ்ப்ருஶதி தேஜஸா ஹி ததா³ ஸம்பந்நோ ப⁴வதி ||ங||

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இவன் கரணங்களை யுபஸம்ஹரித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்யும்போது இந்த நாடிகளில் ப்ரவேசிக்கின்ருன். அப்போதொரு பாபத்தையுமடைகின்றதில்லை. ப்ரகாச ப்ரம்மத்தோடு சேருகின்ருன்.

அத² யத்ரைதத³பலிமாநம் நீதோ ப⁴வதி தமபி⁴த ஆஸீநா ஆஹுர்ஜாநாஸி மாம் ஜாநாஸி மாமிதி ஸ யாவத³ஸ்மாச்ச²ரீராத³நுத்க்ராந்தோ ப⁴வதி தாவஜ்ஜாநாதி ||ச||

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) இந்த ஆத்மாவை சரீரத்தில் பலங் குறைந்து ரோகத்தால் வருந்தும்போது என்னைத் தெரிகின்றதா என்னைத் தெரிகின்றதா வென்று கேட்கின்றார்கள். உத்க்ராந்திக்குமுன் வரையிலறிகின்றார்கள். அப்போது அந்த நாடிகளிலிருக்கின்றான்.

𑌅𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌥𑍈𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌸 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌹𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌖𑌲𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 ॥௫॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) ஸூர்ய மண்டலத்தை ரச்மிவழியாயடைந்து அதி சீக்ரமாகச் சேருகின்றான். இதுவே வித்வான்களுக்கு மோக்ஷவதாரம். அவ் வித்வான்களுக்கு வழியடைப்பு.

𑌤𑌦𑍇𑌷 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌶𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌾 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌭𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑍈𑌕𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌙𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௬॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) ஹ்ருதயத்தில் நூற்றொரு நாடிகளில் ஒரு நாடி மூர்த்த ப்ரதேசத்தை யடைந்திருக்கின்றது. அந்த நாடியால் உத்க்ராந்தியை யடைந்தவன் மோக்ஷத்தையடைகின்றான். இதர நாடிகள் சுற்றுமிருக்கின்றன.

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌘𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) வாக்யார்த்தத்தை யறிந்து அந்தப்படி யுபாஸிப்பவனுக்கு அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களோடு கூடினவனாகின்றான்.

𑌤𑌦𑍍𑌧𑍋𑌭𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌬𑍁𑌬𑍁𑌧𑌿𑌰𑍇 𑌤𑍇 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍌 𑌹𑌾𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 ॥௨॥

(ஶம்-ஹா-பா-ஹா.) இந்த ப்ரஜாபதி வாக்யத்தைப் பரம்பரையா யறிந்த தேவாஸுரர்கள், அந்த ஆத்மாவை யறியவிரும்பினார்கள். அப்போது தேவதைகளுக்காக இந்திரனும் அஸுரர்களுக்காக விரோசநனும் ஸமித்பாணிகளாய்ப் ப்ரஜாபதியைக் கிட்டினார்கள்.

𑌤𑍌 𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍂𑌷𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍌 𑌹𑍋𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌘𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾

𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌚𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அவர்கள் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் ப்ரம்மசர்யத்தை யடைந்திருந்தார்கள். அவர்களை ப்ரம்மா எதற்காக ப்ரம்மசர்யம் செய்கின்றீர்களென்று கேட்க அபகதபாபமத்வாதி குணங்களையுடைய ஆத்மாவை யறிந்து ஸகல லோகங்களிலும் காமசாரத்தை யடைவதற்காக வென்றார்கள்.

𑌤𑍌 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌕𑌤𑌮 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌉 𑌏𑌵𑍈𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௪॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) அவர்களுக்குக் கண்ணில்தோற்றுகிற புருஷன் ஆத்மா, அம்ருதஸ்வரூபமுடையவன் என்று சொல்ல ஜலாதர்சாதிகளிலெல்லாம் தோற்றுகிற சாயையை ஆத்மாவோ வென்ன ஆமென்றார்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌉𑌦𑌶𑌰𑌾𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌥𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍌 𑌹𑍋𑌦𑌶𑌰𑌾𑌵𑍇𑌽𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍌 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍌 𑌹𑍋𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌵 𑌆 𑌲𑍋𑌮𑌭𑍍𑌯 𑌆 𑌨𑌖𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) தண்ணீர் மடக்கில் எங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கோளென்ன அவர்கள் பார்க்க என்னென்ன தலைமயிர் தொடங்கிக் கால்நகம் வரையில் ப்ரதிபிம்பம் தெரிகின்றதென்று சொன்னார்கள்.

𑌤𑍌 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌵𑌸𑌨𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑌶𑌰𑌾𑌵𑍇𑌽𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌥𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍌 𑌹 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌵𑌸𑌨𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑌶𑌰𑌾𑌵𑍇𑌽𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍌 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌥 𑌇𑌤𑌿 ॥௨॥

𑌤𑍌 𑌹𑍋𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑍈𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌵𑌸𑌨𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌵 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌮𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌵𑌸𑌨𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍌 𑌹 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍁𑌃 ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ரஜாபதி யலங்கரித்துக்கொண்டு பார்க்கச்சொல்ல அப்படியே பார்க்க அலங்காரமாய்த் தெரிய அதுவே ஆத்மா அம்ருதம் ப்ரம்மமென்று சொல்ல அவர்களும் சாந்தா காங்க்ஷர்களாய்ப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

𑌤𑍌 𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌰 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍈𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌹 𑌮𑌹𑌯𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍇𑌹 𑌮𑌹𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑍁𑌭𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌮𑌂𑌚𑌾𑌮𑍁𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌹𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑌮𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌮𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌸𑌨𑍇𑌨𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥௫॥

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி ப்ரமஜ்ஞாநத்தோடு கூடினவர்களாய்ப் புறப்பட்டுப் போகும்போது தப்பாய் எதற்காக க்ரஹித்துக்கொண்டு போகவேண்டும்? கர்ணாகர்ணிகையினால் கேட்டாயினும் உண்மை யறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இப்படிக்குச் சொன்னார். அதாவது யார் இவர்களிப்படிச் சொல்லக்கேட்ட ப்ரம்மத்தை நம்புகின்றார்களோ அவர்கள் பராபவத்தை யடைவார்களென்பது; இதை இப்படியே நம்பிக்கொண்டவனைத் தேஹமே ஆத்மாவென்றுபதேசித்து அதின் போஷணத்தையே புருஷார்த்தமாக விரோசநன் அஸுரர்களுக்குபதேசித்தான். ஆனதாலிப்போதும் தேஹாத்ம ப்ரம்மத்தால் நாஸ்திகனாயிருப்பவனை அஸுரனென்று சொல்லுகின்றார்கள். இது ஆஸுரகோஷ்டியிலிரஹஸ்யம் ஆனதால் ப்ரேதத்தை யலங்கரிக்கின்றார்கள்.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌵𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌸𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௧॥

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) இந்திரனோ வென்றால் தேவதைகளுக்கு இதை யுபதேசிப்பதற்கு முன்னமே சுத்தாந்தக்கரணனாகையால் தேஹாத்மபாவத்தில் தோஷபுத்தி பிறந்து ஹேயமான சரீரத்தை யோக்யமான ஆத்மாவாய்க் கொள்ளுவதில்லை யென்று நினைத்தான்.

𑌸 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍀𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌵𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌸𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௨॥

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி ஸந்தேகங்கொண்ட இந்திரன் மறுபடியும் சிஷ்ய வ்ருத்தியோடு ப்ரம்மாவினிடத்தில் வர, ஏன் வந்தாயென்று கேட்க, விஷயத்தை விவரித்தான்.

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌸𑌾𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌾𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥௩॥

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) ஆம்பா இந்திரனே, அதினுண்மையை நன்றாய் வெளியிடுகின்றேன்; இன்னமும் பன்னிரண்டு வருஷங் காத்திருக்க வேண்டுமென்ன அப்படியே காத்திருக்க உபதேசம் செய்தார்.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌯 𑌏𑌷 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 𑌸 𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍀𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑍈𑌵𑍈𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ||

𑌨 𑌵𑌧𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑍀𑌵 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ||௨||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஸ்வப்நத்தில் காணப்படுகிற ஆத்மாவை யறியும்படி யுபதேசிக்க, சாந்தா காங்க்ஷனாய்ச் சென்று மீண்டும் துக்காநுபவத்தினால் ஸந்தேஹப்பட்டுப் போக்யமென்று நினைக்கவில்லை.

𑌸 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍀𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍀𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑍈𑌵𑍈𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ||௩||

𑌨 𑌵𑌧𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑍀𑌵 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌸𑌾𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌾𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ||௪||

(ஶ0-ஹா-ரா-ஹா.) மீண்டும் ஸமித்பாணியாய் ப்ரஜாபதியைக்கிட்ட எனென்ன ஸந்தேகத்தைச் சொல்ல முன்போலப் பன்னிரண்டு வருஷம் காத்திருந்தாலதை விசதமாய்ச் சொல்லுகிறேனென்னக் காத்திருக்க உபதேசம் செய்தார்.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌹 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜 𑌸 𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌨𑌾𑌹 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌏𑌵𑍇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ||௧||

𑌸 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍀𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌾𑌹 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌏𑌵𑍇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ||௨||

ஏவமேவைஷ மகவந்நிதி ஹோவாசைதம் த்வேவ தே பூயோऽநுவ்யாக்யாஸ்யாமி நோ ஏவாந்யத்ரைதஸ்மாத்வஸாபராணி பஞ்ச வர்ஷாணீதி ஸ ஹாபராணி பஞ்ச வர்ஷாண்யுவாஸ தாந்யேகஶதம் ஸம்பேதுரேதத்தத்யதாஹுரேகஶதம் ஹ வை வர்ஷாணி மகவாந்ப்ரஜாபதௌ ப்ரஹ்மசர்யமுவாஸ தஸ்மை ஹோவாச ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுஷுப்தியில் தோற்றுகிற ரூபத்தை ஆத்மாவென்றுபதேசிக்கச் சாந்தா காங்க்ஷுயைச் சென்று மீண்டு அப்போது ஒரு ஜ்ஞானமுமில்லை ஆனதால், நாசமென்று ஸந்தேகித்துப் போக்யமில்லையென்று நினைத்து ஸமித்பாணியாய் முன்போல் வந்து கேட்கப்பட்டு, ஸந்தேஹத்தைச் சொல்ல, அஞ்சு வர்ஷங்கள் காத்திருக்கச் சொல்ல அப்படியே இருக்க அப்படியே உபதேசித்தார்.

த்வாதஶ: கண்ட:

மகவந்மர்த்யம் வா இதம் ஶரீரமாத்தம் ம்ருத்யுநா ததஸ்யாம்ருதஸ்யாஶரீரஸ்யாத்மநோऽதிஷ்டாநமாத்தோ வை ஸஶரீர: ப்ரியாப்ரியாப்யாம் ந வை ஸஶரீரஸ்ய ஸத: ப்ரியாப்ரியயோரபஹதிரஸ்த்யஶரீரம் வாவ ஸந்தம் ந ப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ருஶத: ॥௧॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஓ இந்திரனே, இந்தச் சரீரமே மரணத்தையடைவது. அந்த மரணமும் காலநியதியுடையதல்ல; க்ஷணந்தோறும் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. அம்ருதஸ்வரூபியாகிய ஆத்மாவுக்கு அதிஷ்டானமாயிருக்கின்றது நிரவயவனாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்குச் சரீரஸம்பந்தத்தால் ஸுகதுக்கமுண்டாகின்றன. சரீரஸம்பந்தாஸம்பந்தங்களே ஸுகதுக்க தத்பாவங்களுக்குக் காரணமென்றறிக.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். சரீரம் என்பது கர்ம ஸம்பந்தப்பட்ட சரீர மில்லையென்றவாறு என்று (ரா பா-த்தில்) பேதம்.

அஶரீரோ வாயுரப்ரம் வித்யுத்ஸ்தநயித்நுரஶரீராண்யேதாநி தத்யதைதாந்யமுஷ்மாதாகாஶாத்ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யந்தே ஏவமேவைஷ ஸம்ப்ரஸாதோऽஸ்மாச்சரீராத்ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே ॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) வாயு முதலிய சரீரமில்லாமலிருக்கின்ற வஸ்துக்கள், ஆகாசத்திலிருந்து ஸ்வகாரண ஜ்யோதியை யடைந்து, நிஜரூபத்தைக்கொண்டு விளங்குவது போல் இந்த ஜீவனுமிந்தச் சரீரத்திலிருந்து பரஜ்யோதியை யடைந்து ஸ்வஸ்வரூபத்தை யடைந்து பிரகாசிக்கின்றான்.

ஸ உத்தமபுருஷ: ஸ தத்ர பர்யேதி ஜக்ஷத்க்ரீடந்ரமமாண: ஸ்த்ரீபிர்வா யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம் ஸ யதா ப்ரயோக்ய ஆசரணே யுக்த ஏவமேவாயமஸ்மிஞ்சரீரே ப்ராணோ யுக்த: ॥௩॥

(ஶம்-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படி யடையப்படுகிற புருஷ னுத்தமபுருஷன். இவனை யடைந்த ஸம்ப்ரஸாதனென்கிற ஆத்மா யதேஷ்ட ஸகலபோகங்களையு மநுபவிக்கின்றான்; விளையாடுகின்றான்; ஸந்தோஷிக்கின்றான்; ஸ்த்ரீகளையும், வாஹனங்களையும் அடைகின்றான். இந்தஹேயாகரங்களெங்களை நினைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்டவ னுபாதியினால் இரதத்தில் குதிரை கட்டப்படுவதுபோல் கர்மபாசத்தினால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றான்.

𑌅𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌨𑍁𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌥 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌥 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌦𑌮𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌗𑌥 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 ‖ச‖

𑌅𑌥 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇 ‖ரு‖

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) கண்ணைத் தர்சநகரணமாகக்கொண்டவனுத்மா. இப்படியே அந்தந்த விஷயங்களை அறிவதற்கு அந்தந்தக் கரணங்களைக் கரணமாகக்கொண்டவன் ஆத்மா.

𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ‖சா‖

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை தேவர்களுபாஸிக்கின்றார்கள். ஆதலால் எல்லா லோகங்களையு மடைகின்றார்கள்; எல்லாக் கர்மங்களை யநுபவிக்கின்றார்கள். இந்த ஆத்மாவை யறிந் துபாஸிப்பவனுக்கு ஸகல ஸித்தியுமுண்டாகின்றது என்று ப்ரஜாபதி சொன்னான்.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌬𑌲𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌵 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌰𑌾𑌹𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌧𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ‖க‖

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) கம்பீரருமான ஹார்த்தப்ரம்மத்தை யடைந்து ப்ரம்மலோகத்தை யடைந்து ஸர்வவிதமான உபாஸநமும் செய்து பாபஸம்பந்தம் நீங்கிச் சந்திரனைப் போலும், குதிரையைப்போலும், ராஹுமுகம்போலும், மயிர்கள்போலு மிருக்கிற ஸமஸ்த வ்யஸ்தப்ரக்ருதியம் பந்தத்தைக் கழித்துக்கொண்டு ப்ரம்மலோகத்தையடைவேன்.

பதார்வயார்த்தபேதங்கள். இது முமுக்ஷு அநுசந்திக்கிற மந்திரம். (ச்யாம) தப்தத்தால் (விக்ரஹம்) சொல்லப்படுகிறதென்று (ரா-பா-த்தில்) சொல்லப்பட்டது.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃.

𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌹𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍𑌸𑌿 𑌸 𑌹𑌾𑌹𑌂 𑌯𑌶𑌸𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑌦𑌤𑍍𑌕𑌮𑌦𑌤𑍍𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁 𑌮𑌾𑌭𑌿𑌗𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁 𑌮𑌾𑌭𑌿𑌗𑌾𑌂 ‖க‖

(ஶ்ரீ-ஹா-ரா-ஹா.) நாமரூபங்களை நிர்வஹிக்கிற பரமாத்மா நாமரூபங்களில்லாதவன். அவனம்ருதம். அப்படிப்பட்ட பரமாத்ம லோகத்தை யடைகின்றேன். அப்படிப்பட்ட நான் ஸர்வாத்மாவாகிறேன். பரமாத்மாத்ம ஸிக்ஷாத்காரத்தைப் பெறக்கடவேன். ஜந்மஸம்பந்தம் நீங்கவேண்டும்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். உபஸம்ஹார மந்திரத்திலும் பேதம் ஸ்திரமாகின்றது. (ரா-பா-த்திலும்) ஐக்யமே தோற்றுகிறதென்று (சங்-பா-த்திலும்) சொல்லப்பட்டது.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑌵𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌧𑍀𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑌧𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌖𑌲𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌭𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

(ஶ௱௦-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஆத்ம விஜ்ஞாநத்தை ப்ரம்மாமுதல் பரம்பரையாய் வித்வான்களநுஷ்டிப்பதற் குபதேசம் பெறுகின்றார்கள். யதாக்ரமமா யத்யயநம் செய்து க்ருஹஸ்தனாய் ஸகல கர்மங்களையும் விதிப்படி யநுஷ்டித்துக்கொண்டு யாவஜ்ஜீவம் வர்த்திப்பவன் ப்ரம்மலோகத்தை யடைகின்றான்; புநராவ்ருத்தி யடைவதில்லை.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இங்குச் சொல்லப்பட்ட கர்மாநுஷ்டாநம் அஜ்ஞாநிகளுக்கே என்று (சங்-பா-த்திலும்) ஜ்ஞாநிக்கே உபாஸநாங்கமாச் சொல்லபபட்டதென்று (ரா-பா-த்திலும்) சொல்லப்பட்டது.

𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑍋 𑌬𑌲𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍌𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾 𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌦𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌤𑍇 𑌯 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥௨॥

(ஶ௱௦-ஹா-ரா-ஹா.) இது அத்யநார்த்த மந்திரபாடம் ப்ரம்மப்ரதிப்பத்யோடு எனக்கு ஸகலேந்திரியங்களுக்கும் பலமுண்டாகி அநுஷ்டாநம் ஸித்தித்து, ப்ரம்ம கடாக்ஷம் பெறவேண்டும்; மற்றும் ஸகல நன்மைகளுமுண்டாகவேண்டும்; உபநிஷதர்த்தங்களெல்லாம் நிலைப்படவேண்டும்.

பதினைந்தாங் கண்டம் முற்றும்.

எட்டாம்ப்ரபாடகம் முற்றும்.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து முற்றிற்று.

பரப்ரம்மணே நமஃ.

ஏழாம்ப்ரபாடகம்.

(௨ - ஹா.) இந்தப்ரபாடகத்தில் பூமவித்யையைப்பற்றிப் புராணவசந ஸம்வாதம் ஒருவாய்க் காட்டப்பட்டது. இதர விஷயங்களில் விசேஷ பேதமில்லை.

ஏழாம்ப்ரபாடகம் முற்றும்.

எட்டாம்ப்ரபாடகம்.

(௨ - ஹா.) இந்த ப்ரபாடகத்தில், தஹரவித்யை அர்ச்சிராதிமார்க்கம் இவை முதலிய விஷயங்களில் அநேக புராணச்லோகங்க ளுதஹரிக்கப்பட்டன.

எட்டாம்ப்ரபாடகம் முற்றிற்று.
